

تفسیر خیر کثیر

بینتو ترجمہ

تفسیر ابن کثیر

تصنیف
حافظ عہد الدین اسماعیل بن عمرو بن کثیر دمشقی
المترجم ۱۰۱۴ھ ہجری

استاذ
مولانا شاہ فیصل علی الکریم ایف اے جامعہ قازان انوارا
اضافہ مشورۃ الامیر لادامسک لہ فیصل

تفسیر ابن کثیر

تفسیر خیر کثیر

پشتو ترجمہ

تفسیر ابن کثیر

مؤلف: حافظ عماد الدین اسماعیل بن عمر بن ابن کثیر الدمشقی المتوفی ۷۷۴
هجری

مترجمین: مولانا شاہ فیصل فاضل وفاق المدارس، امداد العلوم،
وعبد الکریم صدیقی وقاری امیر نواز

جلد نمبر ۴

تسمیلات از شاہ فیصل

① د قرآنی آیاتونو تکی پہ تکی اور وانه ترجمہ

② دا حادیثو تخریج

③ د فقہی مسئلو کنبی مسلک حنفی وضاحت

④ مناسب عنوانات ورکول

خوروکي

فیصل مکتب خانہ محلہ جنگی پینپور

موبائل نمبر ۹۱۸۳۵۰۹۱۹۰۳۲۱۹

د چھاپ حقوق صرف ناشر سره محفوظ دی

د کتاب نوم : تفسیر خیر کثیر ترجمه تفسیر ابن کثیر

مؤلف: حافظ عماد الدین اسماعیل بن عمر بن ابن کثیر الدمشقی المتوفی ۷۷۴

هجری

خوړونکي : فیصل کتب خانہ محلہ جنګی

موبائیل نمبر ۰۳۲۱۹۰۹۱۸۳۵

د ملاویدو پټي : د فیصل کتب خانې نه سوا

مکتبه روغانیول جلال آباد

مکتبه رحیمی خوست

نصرت کتب خانہ کابل

انتشارات علامه تفتازانی هرات و کابل

صداقت کتب خانہ قندهار و کابل

قدرت کتاب فروشی کابل بنسار

علمی کتب خانہ کوردیز

مکتبه علمیہ اکوړه ختک

دینی کتب خانہ تیمر کوره

فلاح کتب خانہ جلال آباد

مکتبه فریدیہ خوست

دیویند کتب خانہ خوست

جدید رشیدیہ کتب خانہ کابل

مکتبه خواجہ عبداللہ انصاری غزنی

مکتبه نعمانیہ غزنی

مکتبه رحمانیہ قندهار

امیر حمزه کتب خانہ قندهار

صفحة نمبر	عنوانات
۲۸	۱) د عامو کافرانو ارزو
۲۸	۲) د بدر د کافرانو ارزو
۲۸	۳) د مرگ په وخت کښې ارزو
۲۸	۴) د دوزخ په لیدو ارزو
۲۹	۵) د گناهگارانو مسلمانانو د جهنم نه د آزادیدو په وخت د کافرانو ارزو
۲۹	۶) دیوې ذرې برابر ایماندارد جهنم نه د راوتلو په وخت د کافرانو ارزو
۲۹	د گناهگارو دپاره د شفاعت اجازت
۳۰	د کافرانو سرکشی ضد او کبر
۳۱	د ضمیر دویمه مرجع
۳۲	انبیاء کرام علیهم السلام پورې د توبو کولو نتیجه
۳۲	مجرمان خوگ دی؟
۳۲	د ایمان نه راوړو دپاره مختلفې بیاني کول
۳۳	د آسمانی برجونو نه څه مراد دی؟
۳۳	د دې قول تائید په یو حدیث سره
۳۳	وړاندې عقلی دلیل ذکر دی
۳۴	هر قسم خزانی الله تعالی سره دی
۳۴	د باران قطرو سره فریښتې هم راځی
۳۵	د هواگانو قسمونه
۳۷	د انسان د پیدائش ذکر
۳۷	د پیری د پیدائش ذکر
۳۷	د فریښتو حضرت آدم <small>عليه السلام</small> ته سجده کول او د ابلیس انکار کول
۳۸	ابلیس د الله تعالی د دربار نه شریکې شوې دی
۳۹	د ابلیس ناپاکه وعده
۳۹	د یونبی او ابلیس سوال و جواب
۴۰	په جنت کښې د اسلامی رورولش یوه نظاره
۴۱	د زړونو خفگانو نه به جنت ته تلو نه مخکښې ختم کړې شی
۴۲	د جنت شان او صفت
۴۳	حضرت ابراهیم <small>عليه السلام</small> ته د حضرت اسحاق <small>عليه السلام</small> زیږې
۴۴	د لوط <small>عليه السلام</small> په قوم باندې د الله تعالی د عذاب نازلیدل
۴۴	د فریښتو د هلکانو په شکل کښې راتلل
۴۴	سفر کښې د کمزورو خیال ساتل
۴۷	د لوط <small>عليه السلام</small> د قوم غیر اخلاقی او غیر فطری حالت
۴۷	د قوم لوط د تباهنی ذکر
۴۷	د مخلص مؤمن علامت
۴۷	د قوم شعیب <small>عليه السلام</small> انجام

صفحہ نمبر	عنوانات
۴۷	د ثمودیانو المناک انجام
۴۸	پہ ہلاک شوؤ قومونو بانڈی پہ ژرا تیریدل پکار دی
۴۸	دمشراکانونہ د سترگویتولوحکم
۴۸	داحکم دجہاد دحکم نہ مخکبسی وو
۴۹	سبع مثانی نہ خہ مراد دی
۵۰	د سبع مثانی متعلق مختلف اقوال
۵۰	دی کبسی بل قول دی چہ مراد ترے ٲول قرآن پاک دی
۵۱	د قیامت پہ ورخ بہ د انکار کونکونہ سوال کولی شی
۵۲	درسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم د ہدایت مثال
۵۲	دینہ مراد د قریشو سرداران ہم دی او ددوی مشورہ ہم
۵۲	د اللہ تعالیٰ سوال د بندہ نہ پہ قیامت کبسی
۵۳	یوسوال اودہغی جواب
۵۴	پہ رسول اللہ ﷺ د ٲوقو کوؤنکو عبرتناک انجام
۵۴	ددوی د ہلاکت وضاحت
۵۵	د اشراق دمونخ فضیلت
۵۵	دلته د یقین نہ مراد مرگ دی
۵۵	مونخ د عقل د وجود پورے فرض دی
۵۵	دگمراہانو سرپرستو نظریہ
۵۲	د قیامت د راتلوتندی مہ کوئی
۵۲	د امر اللہ مطلب
۵۲	قیامت تہ نزدی د توری وریخی راتل
۵۷	د اللہ تعالیٰ وحی ہم پہ انبیاء علیہم السلام بانڈی کیبری
۵۸	د انسان خپل پیدائش ہیروول او خبری جوړول
۵۸	اللہ ﷻ لہرہ خوک ہم عاجز کولی نشی
۵۹	خاروی د انسان د فائدی د پارہ
۵۹	کشتی ہم د فائدی د پارہ دی
۲۰	اختلاف د اس د حراموالی او حلال والی مسئلہ
۲۱	مسلك حنفی
۲۱	د دین اودنیامثالونہ
۲۲	اویہ او میوی د اللہ تعالیٰ نعمتونہ
۲۴	سپورمٹی نمر اوستوری د اللہ تعالیٰ د قدرت نبسی دی
۲۴	د سمندر نہ د خلقو د پارہ فائدی دی
۲۵	د ٲولو مخکبسی کشتی نوح ﷺ جوړہ کرې دہ او پہ دی نی سورلی کرې دہ
۲۵	د ریاب تہ د اللہ تعالیٰ خطاب
۲۵	پہ زمکہ د غرونو ایخودلو حکمت
۲۵	اللہ تعالیٰ د ٲولو خالق او مخلوق بی وسہ دی

صفحہ نمبر	عنوانات
۲۷	د ہر یوحیز خالق اللہ تعالیٰ دی
۲۷	صرف ہم اللہ تعالیٰ د عبادت لائق دی
۲۷	د قرآن پاک د منکرانو تذکرہ
۲۸	حق او باطل داعی تہ د خپل دعوت او تابعینو ثواب او گناہ ملاویری
۲۹	د نمرود وغیرہ انجام
۲۹	دویم قول ، دی نہ مراد بخت نصر دی
۲۹	دریم قول دا د عام کافرانو مثال دی
۲۹	قیامت کنبی بہر عذاب سرہ د عذر جہنیا وی
۷۱	د مرگ پہ وخت کنبی د ظالمانو کیفیت
۷۱	د کافرانو د پارہ خراب مقام
۷۱	د نیکانو خلقو بہترین انجام
۷۱	د آخرت کور د دنیا د کور نہ دیر زیات بہتر دی
۷۲	مشرکان د کوم خیز انتظار کوی
۷۴	د مشرکانو د اللہ تعالیٰ د منشانہ غلط استدلال
۷۴	د کافرانو د استدلال جواب
۷۴	د نبی پہ اختیار کنبی ہدایت نہ وی
۷۲	قیامت قایم د اللہ تعالیٰ د پارہ دیر آسان دی
۷۲	قیامت کنبی بہر خہ بنکارہ شی
۷۲	اللہ د پارہ مرہ کول او ژوندی کول یو شان دی
۷۲	اللہ سرہ شریک جوړول اللہ ته کنخل کول دی
۷۷	د اللہ تعالیٰ پہ لار کنبی د ہجرت کولو فضیلت
۷۷	د د ایت مبارک د نازلیدو سبب
۷۸	مہاجرینو صفات
۷۸	د رسالت د منصب حقدار انسان
۷۸	د اہل ذک نہ خوک مراد دی ؟
۷۸	تول انبیاء کرامو پہ بنی آدم کنبی وو
۸۰	د اللہ تعالیٰ د غضب او غصی بیان
۸۰	د اللہ تعالیٰ نہ خوک زیات صبار نشته
۸۲	د عرش نہ د فرش پورې ہر یوحیز اللہ تعالیٰ تہ سجدہ کوی
۸۲	د ہر خیز سجدہ د ہغہ د شان مناسب وی
۸۲	تول ہر خہ ہم اللہ تعالیٰ ورکری دی
۸۲	د مکہ مشرکانو پہ د سختی کنبی ہم اللہ تعالیٰ تہ عاجزی کولہ
۸۴	د مشرکانو عجیبہ دعویٰ او د افسوس قابل رویہ
۸۵	د اللہ تعالیٰ مہربانی دہ چہ پہ گناہ کولو باندي زر رانیول نہ کوی
۸۵	د عمر زیاتول پہ نیک اولاد سرہ کیبری
۸۵	د کافرانو د دروغو دعویٰ او د ہغی جواب

صفحه نمبر	عنوانات
٨٧	د هر يونېي تكد يې شوي
٨٧	د وينې او سوتو د مينځ نه پاك صفا پني د الله تعالى د قدرت نښې دي
٨٧	مسلك حنفي
٨٩	د شاتو مچني د قدرت يوه نمونه او شات د شفا قابل دي
٨٩	د شاتو د شفاء متعلق حديث
٩٠	په درې څيزونو كښې شفاء ده
٩٠	د دوو شفاگانو قدر پكار دې قرآن پاك او شات
٩١	د بخيلتوب او سخت بو او والي نه د پناه غوښتلو حكم
٩٢	تاسو په خپل حق كښې شريك برداشت كولي نه شئئ نو الله تعالى به ولې برداشت كوي
٩٢	په مالونو په يو بل برتري د الله تعالى د طرفه آزمېښت وي
٩٣	د الله تعالى يو بل احسان
٩٣	د حفدة متعلق تفسيرونه
٩٤	رازق صرف د الله تعالى ذات دي
٩٤	د كافر او موومن مثال
٩٥	د بتانو متعلق د يو مثال ذكر
٩٦	د الله تعالى د علم او قدرت كمال
٩٦	په عبادت سره انسان الله تعالى ته نژدې كيدې شي
٩٦	غور بسترگي دماغ د الله تعالى نعمت دي ددې شكر پكار دي
٩٨	د راحت او آرام والا نعمتونه
٩٩	د يو اعرابي واقعه
١٠٠	د قيامت په ورځ د كافرانو حالت
١٠٢	په قيامت كښې گواهان هم وي
١٠٣	د عدل احسان صله رحمې او فحشا او منكر مطلب
١٠٤	د ظلم سزا ډيره زر ملاوېږي
١٠٤	د اكرم صيفي واقعه
١٠٤	د عثمان بن مظعون واقعه
١٠٦	د قسمونو عهد و پيمان د حفاظت حكم
١٠٦	ددې آيت مبارك په مطلب كښې مختلف توجيهاات او اصل مطلب
١٠٧	دمكې د بوډني قصه او دهغې سره تمثيل
١٠٩	هدايت او گمراهي د الله ﷻ په اختيار كښې
١٠٩	قسمونه وعدي د دهوكي ذريعه نه دي جوړول پكار
١١٠	د نيكو اعمالو په بهر بېرته ملاوېږي
١١١	د قرآن پاك د تلاوت په شروع كښې د شيطان د شر نه د الله تعالى پناه غوښتلو حكمت
١١١	مسلك حنفي
١١٢	د منسوخ كيدو حكمت مشركان نه پيژني
١١٢	د كافرانو يو بهتان او دهغې رد

صفحہ نمبر	عنوانات
۱۱۳	د یو نصرانی غلام سرہ در سول کریم صلی اللہ علیہ وسلم د کیناستو واقعہ
۱۱۴	د آقانی نامدار سرور کونین د صداقت بیان او د مشرکانو ضد
۱۱۵	مجبوراً د کفر ارتکاب ناقص ایمان نہ دی
۱۱۵	حالت د جبر کنبی کلمہ د کفر وئیل بالاجماع جائز دی
۱۱۸	د ہجرت او جہاد بدله بپنہ دہ
۱۱۸	د نعمتونو د ناشکرئی نتیجہ
۱۱۹	د بی بی حفصی ارشاد
۱۲۰	د بعضو حرام کړې شوو خیزونو ذکر
۱۲۱	پہ دین کنبی د خانہ حلال و حرام جوړول پہ اللہ تعالی دروغ جوړول دی
۱۲۲	پہ یہودیانو باندی د بعضو حرام کړې شوو خیزونو ذکر
۱۲۳	ابراہیم <small>علیہ السلام</small> د رشد او ہدایت امام وو
۱۲۴	د ہر امت د پارہ د ہفتی د بعضو ورخود حرمت بیان
۱۲۴	پہ دین موسوی کنبی د ہفتی د ورخې تعظیم وو د اتوار روستوراغلی دی
۱۲۵	د مسلمانانو د تعظیم دروغ جمعہ دہ
۱۲۶	د نصیحت او حکمت نہ مراد
۱۲۶	د قصاص حاصلولو او صبری بیان
۱۲۶	د دی آیتونو مبارکوشان نزول
۱۲۷	د کافرانو پہ مصیبتونو دیر غم ندی پکار
۱۲۹	د سورت بنی اسرائیل فضیلت
۱۲۹	د معراج د آیت تفسیر
۱۲۹	د معراج متعلق احادیث
۱۳۱	ایا حضور <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> د معراج پہ شپہ اللہ <small>جل جلالہ</small> او کتلو؟
۱۳۱	د معراج واقعہ او د امام احمد
۱۳۲	خنکہ چہی اسرا حق دی دغہ شان معراج ہم دی
۱۳۲	د معراج واقعہ او د ابو داؤد نقل کړې شوې روایت
۱۳۳	د ابن جریر روایت
۱۳۳	د یوبل روایت ذکر
۱۳۴	د ابن ابی حاتم روایت
۱۳۵	ابو بکر صدیق <small>رضی اللہ عنہ</small> تہ د صدیق ولې وئیلې کیږی؟
۱۳۵	د معراج متعلق بل روایت
۱۳۶	د یوبل روایت ذکر
۱۳۶	مشرکانو د معراج د واقعہ تصدیق اونه کړو
۱۳۷	د امام احمد
۱۳۷	د دلائل النبوت او ادب روایت
۱۴۰	د امام ترمذی
۱۴۲	د یوبل روایت ذکر

صفحہ نمبر	عنوانات
۱۴۳	یوبل روایت
۱۴۳	د جزء حسن بن عرفہ
۱۴۴	د امام احمد یوبل روایت
۱۴۵	د یواورد روایت ذکر
۱۵۰	معراج د کوم خانې نه شروع شوې وو دهغې متعلق روایت د بیہقی روایت
۱۵۱	د تولو احادیثو نچونیز او خلاصہ
۱۵۲	د پٹیواو شاتو وضاحت
۱۵۲	د حضور ﷺ معراج بدنې وو کہ روحانی؟
۱۵۳	د ابونعیم په روایت کبني یوه فائده
۱۵۴	الفضل ما شہرت به الاعداء
۱۵۴	د معراج حدیث متواتر دې
۱۵۲	د معراج د واقعہ نه پس د موسیٰ ﷺ ذکر
۱۵۷	د بنی اسرائیلو دوه ځل سرکشی
۱۵۷	اوله سرکشی او د هغې انجام
۱۵۷	بیت المقدس باندي قبضہ
۱۵۸	دویمه سرکشی او د هغې انجام
۱۵۹	ترغیب الی القران او بشارت
۱۵۹	د انسان د بې صبرنی بیان
۱۶۰	د سپوږمئی باره کبني یوسوال
۱۶۱	هریوه خپله عمل نامه اووینی
۱۶۲	د لفظ طائر معنی
۱۶۲	په حکم منلو کبني د انسان هم خپله فائده ده
۱۶۴	د کافرانو د ماشومانو او د لیونو او کنرو وغیره حکم
۱۶۴	دویم حدیث
۱۶۴	دریم حدیث
۱۶۴	څلورم حدیث
۱۶۵	پنځم حدیث
۱۶۵	شپږم حدیث
۱۶۵	اووم حدیث
۱۶۲	اتم حدیث
۱۶۲	دمشر کانود بچوانجام به څه وی؟
۱۶۲	نهم حدیث
۱۶۲	لسم حدیث
۱۶۲	ابن عبدالبراح وائی چې امتحان والا حدیث قوی نه دې
۱۶۷	د علامه ابن ابی کثیر رحمۃ اللہ علیہ رائی او د ابن عبدالبرہ اولی خبرې جواب
۱۶۷	د ابن عبدالبرہ دویمې خبرې جواب

صفحہ نمبر	عنوانات
۱۲۸	پہ ذکر شوی مسئلہ کنبی د حافظ ابن کثیر
۱۲۸	اول قول
۱۲۸	دویم قول
۱۲۹	دریم قول
۱۲۹	د مومنانو مرہ شوی بچی بہ چرتہ وی؟
۱۷۲	د دنیا او داخرت د طالب انجام
۱۷۲	پہ آخرت کنبی بہ دخلقو مختلفہ درجہ وی
۱۷۳	اللہ ﷻ و وحدہ لا شریک دی
۱۷۳	د مور پلار مقام او هغوی سرہ د حسن سلوک حکم
۱۷۴	د مور پلار او یتیم پالونکی بہ جنتی وی
۱۷۵	د مور حق
۱۷۵	تویہ کونکو د پارہ د
۱۷۲	د صلہ رحمی حکم
۱۷۷	د اسراف او فضول خرچی نہ د بیج کیدلو حکم
۱۷۸	پہ خرچ کولو کنبی درمیانه لاز اختیار کرنی
۱۷۸	د بخیل او د سخی مثال
۱۷۸	پہ خرچ نہ کولو وعیدونہ
۱۷۹	د طمع نہ بیج شنی
۱۷۹	غریبی او مالداری د اللہ ﷻ پہ لاس کنبی ده
۱۸۰	ای خلقو ستاسو او ستاسو د اولاد رازق
۱۸۰	د زنا ارادہ کوونکی تہ د رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم بنکلی نصیحت
۱۸۰	زنا کبیرہ گناہ ده
۱۸۱	ناحق قتل حرام دی
۱۸۱	د حضرت عثمان رضی اللہ عنہ د قاتلانو معاملہ
۱۸۲	د یتیم مال مہ خورنی
۱۸۳	پہ ناپ تول کنبی کمی مہ کوه
۱۸۳	بغیر د علم نہ گواهی مہ ور کوئی
۱۸۴	پہ چا بدگمانی کول نہ دی پکار
۱۸۴	تکبر سرہ تگ کول منع دی
۱۸۴	د عاجزنی فضیلت
۱۸۵	د وحی دلیل
۱۸۶	د اللہ ﷻ ہیخ اولاد نشته
۱۸۶	د حق دلائل واضحه دی
۱۸۷	هریوخیز د اللہ
۱۸۸	د نوح علیہ السلام وصیت اود کلمی شان اود تسبیح اهمیت
۱۸۸	کت کیدلو او چیدلو نہ مخ کنبی شنہ بوتی تسبیح وائی

صفحہ نمبر	عنوانات
۱۹۰	پہ زرونباندي د پردې مفهوم
۱۹۱	د قريشو سردارانو به در رسول الله ﷺ قرآن په پټه اوريدلو
۱۹۲	د مرگ نه پس راژوندي كيدلو نه ددوي انكار او دهغې جواب
۱۹۳	كلمه ويونكي باندي به قبر كښې ويره نه وي
۱۹۴	خبرې اترې په طريقه كول پكاردې
۱۹۵	د درجو فرق
۱۹۵	اولوالعزم پيغمبرانو ذكر
۱۹۶	كوم چه خلق معبودان گنري هغوي پخپله د الله ﷻ عبادت كوي
۱۹۶	د وسيلې معنی قرب او نزدیكت دې
۱۹۷	د منكرانو آخري انجام تباهي ده
۱۹۷	د نښوكتلو نه پس ايمان نه راوړل د عذاب وجه ده
۱۹۸	ښيې نښانې دخلقو د وړولو دپاره وي
۱۹۹	د معراج ټولې نظارې حضور ﷺ په خپلو سترگو اوليدلې
۲۰۱	د ابليس د دښمنۍ تذكره او دهغه خبره نه منل
۲۰۱	شيطان ته مهلت وركړې شو
۲۰۲	په مال اولاد كښې د شركت مفهوم
۲۰۳	كشتي د تجارت ذريعه ده
۲۰۳	په سمندرونو كښې هم كار ساز الله ﷻ دې
۲۰۴	د عكرمه بن ابو جهل د ايمان واقعه
۲۰۴	په سمندر كښې غرق كونكې په اوچه كښې هم ورځنولې شي
۲۰۵	په ټولو مخلوقاتو باندي د انسان فضيلت
۲۰۵	انسان د فرښتونو نه هم غوره دې
۲۰۶	د قيامت په ورځ د امام نه څه مراد دې؟
۲۰۶	د محدثينو فضيلت
۲۰۷	كافران به د قيامت په ورځ رانده وي
۲۰۸	هم الله ﷻ پيغمبر ﷺ په دين باندي قايم ساتي
۲۰۹	كله چه يهوديانو ښي كريم ﷺ ته د شام د تلو مشوره وركړه
۲۱۰	په قرآن كښې د پنځو وارو مونځونو ذكر
۲۱۱	پيغمبر ﷺ ته د تهجد د مونځ حكم
۲۱۱	مقام محمود او د حضور اكرم ﷺ فضيلت
۲۱۲	د شفاعت بيان
۲۱۲	د مقام محمود متعلق نور احاديث
۲۱۳	شفاعت اوږد حديث او مقام محمود
۲۱۵	بل حديث
۲۱۶	د شفاعت متعلق بل اوږد حديث مبارك
۲۱۸	حضور ﷺ ته دهجرت حكم

صفحہ نمبر	عنوانات
۲۱۸	غلبہ د دین پہ حکم سرہ ممکن دہ
۲۱۸	حق قایم پاتی کیدونکی او باطل ختمدونکی دہ
۲۱۹	قرآن د مومنانود پارہ شفا دہ
۲۲۰	د انسان خود غرضی
۲۲۱	کلہ چہ د حضور ﷺ نہ د روح بارہ کنبی تپوس او شو
۲۲۲	د روح متعلق اقوال
۲۲۲	د روح حقیقت صرف
۲۲۳	روح کنبی د علماء کرامو اختلاف دہ
۲۲۴	قرآن پاک یقیناً معجزہ او د اللہ
۲۲۵	د مشرکانو عجیبہ غوبستنی او د رسول کریم ﷺ جوابونہ
۲۲۷	د مشرکانو د اتولی پوبستنی پہ بغض او عناد منبی وی
۲۲۹	اکثر و خلقو د پیغمبر د بشر کیدو پہ وجہ ایمان راونپلو
۲۲۹	د پیغمبر بشریت پہ انسانیت باندي د
۲۳۰	د پیغمبرانو علیہم السلام د ٲولونہ لوی گواہ ہم
۲۳۱	هدایت کول او گمراه کول د اللہ ﷻ اختیار کنبی دی
۲۳۲	قیامت کنبی بہ خلق دري قسمہ وی
۲۳۲	کافران د بیار اژوندی کیدو قائل نہ وو
۲۳۴	د حضرت موسیٰ ﷺ نہہ معجزی
۲۳۵	د یہودیانو د ضد اود دروغ و ٹیلو واقعہ اود تسع آیات نہ مراد
۲۳۷	قرآن حق دی
۲۳۷	د قرآن پاک اوری دو سرہ د مومنانو کیفیت ٲہ وی؟
۲۳۸	د اللہ ﷻ د اسماء حسنی پہ واسطہ سرہ دعا کوئی
۲۳۹	د ابوبکر صدیق ﷺ اود عمر فاروق ﷺ د قراءت بارہ کنبی د رسول کریم ﷺ هدایت
۲۳۹	دا آیت د مانٲہ بارہ کنبی دہ او کہ دعا بارہ کنبی؟
۲۴۰	هر مسلمان تہ دا آیت زدہ کول پکار دی
۲۴۰	د دہی سورت د فضیلت بیان خاص کر د اول لسو آیاتونو د فضیلت بیان
۲۴۱	د سورت کھف د فضیلت بیان
۲۴۳	د سورت کھف شان نزول
۲۴۴	نبی کریم ﷺ تہ تسلی
۲۴۴	د دنیا دا زینتونه ختمیدونکی دی
۲۴۵	د اصحاب کھف پیژند گلو او قصہ
۲۴۷	د رقیم حقیقت ٲہ شیء دی
۲۴۷	د اصحاب کھف تفصیلی واقعہ
۲۴۸	د اصحاب کھف زمانہ
۲۴۸	د دہی خوانانو د ایمان واقعہ
۲۴۹	د اصحاب کھف پہ پشان زمونر د نبی ﷺ واقعہ ہم دہ

صفحہ نمبر	عنوانات
۲۵۰	خہ د غار متعلق
۲۵۲	ددوی د خوب کیفیت
۲۵۲	د اصحاب کھف سپی
۲۵۲	یو خوبی دلیلہ خبری
۲۵۳	دری سوا کالہ نہ پس چہ د اصحاب کھف را بیدار شونو؟
۲۵۵	د اصحاب کھف واقعہ د مرگ نہ پس د ژوندی کیدو بنکاره دلیل دی
۲۵۵	کوم سپی چہ د خوراک خیزونه را وړوله لږو هغه خہ اولیدل؟
۲۵۲	قبر یوخ مه جوړونی
۲۵۷	د اصحاب کھف شمیر او دهغوی نومونه
۲۵۸	د هر کار نه وړاندې ان شاء الله وئیل پکار دی
۲۵۸	په خہ کار د قسم اخستو نه پس هم انشاء الله وئیل پکار دی
۲۵۹	د اصحاب کھف د حصاریدو موده
۲۶۱	د کمزور و صحابه کرامو
۲۶۱	د الله ﷻ د ذکر فضیلت
۲۶۳	د دوزخ خطرناک کیدو ذکر
۲۶۳	مهل خہ ته وانی؟
۲۶۴	د حکم منونکو د پاره د جنت نعمتونه
۲۶۲	د دوو باغونو و اولاد سپری واقعہ
۲۶۷	د غریب مالدار ته جواب او نصیحت
۲۶۸	خپل مال او اولاد خوښ کیدو سره ماشاء الله وئیل پکار دی
۲۶۹	د کافرانو د باغونو انجام
۲۷۰	د دنیا د زوال مثال
۲۷۱	د مونخونو فضیلت
۲۷۱	باقیات صالحات خہ خیزدی؟
۲۷۴	د قیامت د تباہو او حساب کتاب ذکر
۲۷۵	د گناهونو را جمع کیدلو یو مثال
۲۷۵	د بد عهدنی سزا
۲۷۵	قیامت کبني به هر يو ته پوراپور انصاف ملاویری
۲۷۷	شیطان د انسان دشمن دی
۲۷۷	هر خیز خپل اصل ته گرخی
۲۷۷	شیطان اول کبني خہ وو؟
۲۷۸	د محدثینو اصحاب الجرح والتعديل په امت باندي عظیم احسان
۲۷۹	د قیامت په ورځ به مجرمان چرته تختیدی نه شی
۲۸۱	خلق د عذاب کتلو غوښتنه کوی او د حق نه انکار کوی
۲۸۲	لوی ظالم څوک دی؟

صفحہ نمبر	عنوانات
۲۸۴	د حضرت موسیٰ <small>علیہ السلام</small> او حضرت خضر <small>علیہ السلام</small> واقعہ
۲۸۴	حقب سومرہ زمانہ دہ؟
۲۸۵	د بخاری شریف روایت
۲۸۷	د صحیح بخاری بل روایت
۲۸۷	بل روایت
۲۸۸	بل روایت
۲۸۹	د حضرت موسیٰ <small>علیہ السلام</small> او حضرت خضر <small>علیہ السلام</small> خبری اتری
۲۹۱	حضرت خضر <small>علیہ السلام</small> کشتنی ماتہ کرہ
۲۹۱	حضرت خضر <small>علیہ السلام</small> یوماشوم قتل کرو
۲۹۲	د حضرت موسیٰ <small>علیہ السلام</small> معذرت
۲۹۳	د حضرت خضر <small>علیہ السلام</small> دیوال جورول
۲۹۴	کشتنی د یتیمانو ماشومانووہ
۲۹۴	د ماشوم د قتل وجہ
۲۹۴	هر انسان رضا بالقضا پکار دہ
۲۹۵	دیوال د دوو ماشومانو یتیمانووو
۲۹۶	دی آیت کنبی خاص اللہ <small>ﷻ</small> تہ د نسبت وجہ
۲۹۶	خضر <small>علیہ السلام</small> نبی وو کہ وو؟ اودده نوم
۲۹۷	د خضر <small>علیہ السلام</small> د حیات متعلق احادیث صحیح نہ دی
۲۹۷	د خضر د نوم وجہ
۲۹۸	د حضرت ذوالقرنین واقعہ
۲۹۸	ذوالقرنین خوک دی؟
۲۹۸	د ذوالقرنین د تسمیہ وجہ
۲۹۹	د اسرائیلی روایاتو خرابی
۳۰۰	ذوالقرنین د نمر د دوویدو خانی تہ اورسیدلو
۳۰۰	نمر کوم خانی دوویری
۳۰۲	ذوالقرنین د نمر دراختلو خانی تہ اورسیدلو
۳۰۲	نمر چر تہ نہ راخیژی؟
۳۰۴	ذوالقرنین دوو دیوالونوله اورسیدو
۳۰۴	یا جوج ماجوج هم انسانان دی
۳۰۴	د ذوالقرنین د سفر واقعات
۳۰۵	ذوالقرنین د ویلی کرہ اوسپنی دیوال جورکرو
۳۰۵	دا دیوال چا لیدلی دی
۳۰۶	یا جوج ماجوج او دیوال
۳۰۷	قیامت سرہ نیردی بہ دادیوال درې ورې شی
۳۰۷	کله چه شپیلنی پوک وھلې شی
۳۰۹	کافرانو تہ بہ اول دوزخ خودلی شی

صفحہ نمبر	عنوانات
۳۱۰	د اعمالو پہ لحاظ سرہ د ډیر تاوان والا څوک دی؟
۳۱۰	کافران او مشرکان به سرہ د اعمالو جهنم ته ځی
۳۱۲	دنیکا نو خلقو میل مستیا
۳۱۲	د اووه سمندر ونوسیا هی هم د رب تعریف نه شی لیکلې
۳۱۳	ټول پیغمبران
۳۱۳	هر عبادت کنبی یو ذره ریا کارنی نه ځان ساتل ضروری دی
۳۱۴	عمل کنبی ریا کاری پت شرک دی
۳۱۵	ریا چې څومره پورې عبادت کنبی مشغول د
۳۱۶	د سورت تعارف
۳۱۶	د حضرت زکریا <small>علیه السلام</small> ذکر
۳۱۷	د انبیاء کرامو سره د نبوت فکر وی د مال او دولت وغیره نه وی
۳۱۸	د زکریا <small>علیه السلام</small> د دعا د قبولیت ذکر
۳۱۹	د ځوی په زبیری د حضرت زکریا <small>علیه السلام</small> حیرانیدل
۳۲۰	د حضرت زکریا <small>علیه السلام</small> نښه غوښتل
۳۲۱	د حضرت یحیی <small>علیه السلام</small> خوبیانې
۳۲۱	د ویرې درې واقعات
۳۲۳	د حضرت مریم ام عیسی علیهما السلام ذکر
۳۲۴	د حضرت جبرائیل <small>علیه السلام</small> په انسانی شکل کنبی راتلل
۳۲۴	د انسان د پیدائش څلور طریقې
۳۲۵	حضرت بی بی مریم د کهجورې د ونې خواله لاره
۳۲۶	عیسی <small>علیه السلام</small> څومره موده د مور په خیته کنبی وو
۳۲۷	د بی بی مریم سره د مسجد د خادم مکالمه او دهغې جوابونه
۳۲۷	د خلقو د تهمتونو په وجه بی بی مریم چرته لرې لاره
۳۲۷	حیا ناکه او پاکدامنه ښځه په تهمتونو مرگ ته ترجیح ورکوی
۳۲۸	د حضرت مریم علیها السلام د پارہ د
۳۲۸	دا ونه بالکل خالی وه په څنډه لو سره میوې راتلې
۳۲۹	زمونږ په شریعت کنبی د خبرو نه روژه نشته
۳۳۰	مریم علیها السلام حضرت عیسی <small>علیه السلام</small> راوړی راځی
۳۳۰	د اخت هارون څه مطلب دی؟
۳۳۰	د هارون خورنی ورته ولې اوونیل
۳۳۲	حضرت عیسی <small>علیه السلام</small> د مور په غیبا کنبی خبرې کولو سره گواهی ورکړه
۳۳۲	د عیسی <small>علیه السلام</small> ماشوموالی کنبی د توحید اود خپلې مور د براءت بیان
۳۳۳	د حضرت عیسی <small>علیه السلام</small> اصل واقعه
۳۳۴	د عیسی <small>علیه السلام</small> پحقله د کافرانو گډوډې خبرې او مؤمنانو رښتیا وینا
۳۳۴	د رفع عیسی نه پس د بنی اسرائیلو غونډه او گنده راتې
۳۳۴	د مسلمانانو راتې

صفحه نمبر	عنوانات
۳۳۵	عیسایانو د عیسیٰ ﷺ دین بدل کرو
۳۳۵	اللہ ﷻ اول ظالم ته مهلت ورکوی بیا ئی رانیسی
۳۳۷	ظالمان به د قیامت په ورځ هرڅه اووینی
۳۳۷	د زمکې اصل وارث اللہ ﷻ دی
۳۳۸	د ابرهیم ﷺ دپلار سره خبرې اتری
۳۴۰	دپلار یو بی وقوفانه جواب
۳۴۰	مومن له پکار دی چې جاهلانوسره ډیر زیات نه انخلي
۳۴۱	ابراهیم ﷺ ته حضرت اسحاق ﷺ او حضرت یعقوب ﷺ ورکړې شو
۳۴۲	د موسیٰ ﷺ ذکر
۳۴۳	حضرت اسماعیل ﷺ د وعدې کله وو
۳۴۳	زمونږ رسول هم د وعدې پابند وو
۳۴۴	هر مسلمان ته دخپل بال بیچ د مانځه فکر کول پکار دی
۳۴۵	د حضرت ادريس ﷺ د اوچتې مرتبې ذکر
۳۴۵	د ادريس ﷺ متعلق کمزورې واقعه
۳۴۷	په انبیاء کرامو عليهم السلام باندې د اللہ ﷻ د فضل تذکره او دهغوئ نسب نامه
۳۴۷	د صاد دپه سجده باندې د علماء کرامو اتفاق دی
۳۴۸	نااهل جانشین
۳۴۸	د مونځ پریخودونکی حکم
۳۴۸	مسلمک حنفی
۳۴۹	دا نااهل خلق به کله وی او د قاریانو درې قسمونه
۳۴۹	د غیا معنی او مطلب
۳۵۱	مؤمنان به د جنت وارثان وی
۳۵۱	جنت کبني شپه ورځ نشته او نه حسد او کینه
۳۵۲	فریستې
۳۵۴	یو حدیث قدسی
۳۵۵	هر یوه په دوزخ باندې تیرېږي
۳۵۷	د پل صراط ذکر او په هغې تیریدل
۳۵۷	د جهنم د هولناکې بیان
۳۵۹	کافران به مؤمنانو پورې خنداگانې کوی
۳۵۹	د کافرانو د خنداگانو جواب
۳۶۰	گمراهی او هدايت موندونکی خلق
۳۶۱	د عاص بن وائل سرکشی
۳۶۳	د قیامت په ورځ باطل معبودان به د عبادت کونکو نه د بې تعلقی څرگندونه کوی
۳۶۴	پرهیزگاران به د اللہ ﷻ میلمانه وی
۳۶۴	د جنت د نعمتونو بیان
۳۶۵	د جهنم په حالت باندې تذکره

صفحہ نمبر	عنوانات
۳۲۶	د اللہ ﷻ پہ ذات باندی بہتان
۳۲۷	اول زمکی صرف میوی او گلونہ راتوکول
۳۲۸	موحدینوتہ بہ د اللہ ﷻ محبت ملاویری
۳۲۹	دیو عابد قصہ
۳۲۹	قران کریم پہ آسانہ ژبہ راغلی دی
۳۷۰	د سورت تعارف
۳۷۱	د اللہ ﷻ صفات عالیہ او د طہ مطلب
۳۷۱	قیامت کنسی علماء کراموتہ د اللہ تعالیٰ خطاب
۳۷۲	دزمکی لاتدی خہ دی؟
۳۷۴	د حضرت موسیٰ ﷺ واقعہ
۳۷۴	حضرت موسیٰ ﷺ تہ پیغمبری ملاوشوہ
۳۷۲	د حضرت موسیٰ ﷺ د ہمسازکر
۳۷۲	د موسیٰ علیہ السلام د ہما بارہ کنسی اسرائیلی خبری
۳۷۸	د حضرت موسیٰ ﷺ معجزی
۳۷۸	موسیٰ علیہ السلام تہ د
۳۷۹	سوانح موسیٰ علیہ السلام او فرعون تہ ورتگی
۳۸۰	انبیاء علیہم السلام صرف د خپل حاجت مطابق
۳۸۰	د موسیٰ علیہ السلام دعاگانہ
۳۸۰	کوم رور د خپل رور پحققلہ دتولو نہ بشکلی دعا کری دہ؟
۳۸۲	د حضرت موسیٰ ﷺ تفصیلی حالات
۳۸۲	موسیٰ علیہ السلام د فرعو پہ پہ کور کنسی بیا دمور پہ غیر کنسی
۳۸۳	د ہارون علیہ السلام پیدائش پہ ہغہ کال وو چہ ماشومان نہ قتلیدل
۳۸۳	دویمہ فتنہ
۳۸۴	دریمہ فتنہ
۳۸۴	خلورمہ فتنہ
۳۸۵	پنخمہ فتنہ
۳۸۶	شپرمہ فتنہ
۳۹۲	حضرت موسیٰ ﷺ پہ مدین کنسی
۳۹۳	تبلیغ پہ نرمہ لہجد سرہ کوئی
۳۹۵	دموسیٰ علیہ السلام د فرعون دربار کنسی دبہارنی بیان
۳۹۵	د مسیلمہ کذاب درغون خط درسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم پہ نوم او دہغی جواب
۳۹۷	تول صورتونہ ہم
۳۹۷	د ہریوخیز علم
۳۹۷	تول نعمتونہ ہم اللہ ﷻ ورکوی
۳۹۷	فرعون معجزوتہ جادو او وئیل
۳۹۹	فرعون جادوگرراوغوبستل اود مقابلہ کولو کوشش نی او کرو
۴۰۰	

صفحہ نمبر	عنوانات
۴۰۰	جادوگرو ته میدان کنبی د موسیٰ علیہ السلام نصیحت
۴۰۰	د جادوگرو مینخ کنبی اول اختلاف بیا اتفاق
۴۰۲	د جادوگرو موسیٰ <small>علیہ السلام</small> ته اختیار ورکول او د موسیٰ <small>علیہ السلام</small> جواب
۴۰۲	په جادوگرو باندې د موسیٰ علیہ السلام اوچتوالی
۴۰۳	جادوگرو ته د فرعون خطاب او د هغوی جواب
۴۰۴	د جادوگرو د جادو و تعلیم هم د فرعون په حکم وو
۴۰۵	په دوزخ کنبی به مرگ نه راخی
۴۰۶	د نیک عمل کونکی د پاره جنت
۴۰۷	د حضرت موسیٰ <small>علیہ السلام</small> قوم اخستل او د شپې وتل
۴۰۸	د الله <small>تعالی</small> د انعاماتو ذکر او ورسره خبرداری
۴۱۱	د موسیٰ <small>علیہ السلام</small> د قوم از مینبت
۴۱۱	د سر زرو و سپینو زرو د سیزلو حکم هم هارون <small>علیہ السلام</small> کړې وو
۴۱۲	د باران نه بچ کیدو پر نالی ته او دریدو
۴۱۳	د باطل معبود عبادت کول فتنه ده
۴۱۳	د حضرت موسیٰ <small>علیہ السلام</small> د حضرت هارون <small>علیہ السلام</small> نه خفگان
۴۱۳	د هارون <small>علیہ السلام</small> حقیقت اظهار
۴۱۴	سامری سره د موسیٰ <small>علیہ السلام</small> خبرې او بد دعا
۴۱۶	د قیامت په ورځ به خپل خپل بوج اوچتول وی
۴۱۷	کله چه شپیلٹی پوک و هلی شی
۴۱۸	غرونه به ذره ذره شی
۴۱۹	د قیامت په ورځ د شفاعت بیان
۴۲۳	انسان د خطا او نسیان جوته دی
۴۲۳	آخر کار دواړه د هوکه شو او ونه ئې او خور له
۴۲۴	د آدم <small>علیہ السلام</small> او موسیٰ <small>علیہ السلام</small> مینخ کنبی مکالمه
۴۲۵	حضرت آدم <small>علیہ السلام</small> او حضرت بی بی حوا د جنت نه او ووستلې شول
۴۲۵	د قرآن پاک د مخ اړونکی بد حالت
۴۲۷	د آخرت عذابونه ایر سخت دی
۴۲۸	د پرومبنو قومونو د تباهشی ذکر
۴۲۸	د سحر ما بنام ذکر او دعا
۴۲۹	د دنیا لالچ مه کوه
۴۳۰	د رسول کریم صلی الله علیه وسلم د دنیا نه د بی رغبتی انتها
۴۳۰	د کور و الاته د مانخه تاکید کول
۴۳۲	کافران د پیغمبر <small>علیہ السلام</small> نه ننبی غواری
۴۳۲	د رسول کریم صلی الله علیه وسلم ابدی او لویه معجزه
۴۳۳	د سورت تعارف
۴۳۴	قیامت نیز دې راغلی دی

صفحہ نمبر	عنوانات
۴۳۵	د کافرانو د رسول کریم ﷺ پہ حقلہ مختلف بکواسونہ
۴۳۶	د منافق ابی بن سلول معجزہ طلب کول
۴۳۷	تول پیغمبران
۴۳۹	قرآن پاک نصیحت دی
۴۴۰	د آسمان تخلیق د اللہ ﷻ عجیبہ قدرت دی
۴۴۱	د فرشتو هر وخت تسبیح و ثیل
۴۴۲	د اللہ ﷻ نہ بغیر بل معبود نشته
۴۴۳	د باطلو معبودانو حقیقت
۴۴۴	د مکي د کافرانو بہتانونہ ترل او د هغی جواب
۴۴۶	اول شپہ وه که ورخ
۴۴۷	د زمکي دري حصي او بو کبني دي او يوه حصه ببنکاره ده
۴۴۸	د بنی اسرائیلو د یو عابد واقعہ
۴۴۸	مرگ ایل حقیقت دی
۴۴۹	مرگ ژوند، تنگی، فراخی تول امتحان دی
۴۴۹	د کافرانو توقی مسخری کول
۴۵۰	موحدانو ته تسلی او زغم کول
۴۵۱	د کافرانو د قیامت غوښتنه او هغوی ته رتنه
۴۵۱	مخکینو خلقوهم رسولانو پوري توقی کولي
۴۵۲	د کافرانو او اللہ ﷻ بعضي نبني
۴۵۲	د لاله الا اللہ د ذکر فضائل
۴۵۵	د تورات فضیلت
۴۵۶	ابراہیم ؑ د وړو کوالي نه په هدایت وو
۴۵۷	د ابراهیم ؑ په وړوک والی کبني د غارقصه اسرائیلی ده
۴۵۸	ابراہیم ؑ بتان مات کرل
۴۵۹	د قوم مشوره او د ابراهیم علیه السلام دلې ته راغوښتل
۴۶۱	خوک چه د نفع نقصان مالک نه وی هغه معبود نه دی
۴۶۱	حضرت ابراهیم ؑ اوور ته غورخول
۴۶۲	د غورزولو په وخت کبني د ابراهیم علیه السلام دعاگانې او حالت
۴۶۲	په ابراهیم علیه السلام باندې هغه اوور یخ کرې شو
۴۶۴	د شام ملک او مکہ مکرمه
۴۶۶	د نوح ؑ دعا
۴۶۷	د داود ؑ او سلیمان ؑ یوه فیصله
۴۶۸	که دشپې چیلی وغیره باغ خراب کرې نو تاوان شته د ورخي نشته
۴۶۸	د ایاس بن بن معاویه واقعہ
۴۶۸	د قاضی دی قسمونه
۴۶۹	د وینخو د فیصلې قصه

صفحہ نمبر	عنوانات
۴۶۹	بلہ عجیبہ قیصہ
۴۶۹	د داؤد علیہ السلام بنکلی آواز
۴۷۰	د سلیمان <small>علیہ السلام</small> تابع خیزونہ
۴۷۱	د حضرت ایوب <small>علیہ السلام</small> بیماری صبر اود صحت دعا
۴۷۱	د ایوب <small>علیہ السلام</small> صبر بیان او دہغہ دعا گانی
۴۷۲	د شیطان دھوکہ
۴۷۲	د شیطان بلہ دھوکہ
۴۷۳	د ایوب <small>علیہ السلام</small> او دوؤرونرو قصہ
۴۷۴	پہ ایوب علیہ السلام بانڈی د
۴۷۴	د سرو زرو د ملخانور او تل
۴۷۴	د ایوب علیہ السلام د بی بی نوم
۴۷۵	د حضرت اسماعیل، ادریس او ذوالکفل
۴۷۵	ذوالکفل نبی وو کہ ولی؟ دده د بزرگی قصہ
۴۷۷	د حضرت یونس <small>علیہ السلام</small> ذکر
۴۷۷	یونس علیہ السلام د قوم نہ خفہ لازو کشتی کبھی سور شو
۴۷۸	د مہی پہ خیتہ کبھی د یونس <small>علیہ السلام</small> دعا او تسبیح
۴۷۹	دیونس علیہ السلام والادعا مقبولہ دعا ده
۴۷۹	د یونس علیہ السلام دعا تولو مسلمانانو دپارہ عامہ ده
۴۸۰	د حضرت زکریا <small>علیہ السلام</small> واقعہ
۴۸۱	دعاء کبھی دیرہ عاجز پکار ده
۴۸۱	د حضرت مریم بی بی د خیر ذکر
۴۸۲	امت یورب یو
۴۸۳	د یاجوج ماجوج تذکرہ
۴۸۴	د دجال ذکر او دہغہ فساد
۴۸۵	د یاجوج ماجوج متعلق بل حدیث
۴۸۵	د قیامت د نور و علاماتو ذکر
۴۸۷	د باطلو معبودانو انجام
۴۸۸	د نیکانو د بدلی ذکر
۴۹۰	آسمان بہ راغونڈ کپری شی
۴۹۰	د سجل نہ خہ مراد دی؟
۴۹۱	د زمکی وارثان بہ د اللہ <small>تعالیٰ</small> نیکان بند یگان وی
۴۹۱	د ذبور او ذکر نہ خہ مراد دی
۴۹۲	د نبی علیہ السلام دہجرت نہ پس د ابوجہل خیل قوم تہ خطاب او ہدایت
۴۹۲	د دی خبری پہ جواب کبھی د رسول <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> ارشاد
۴۹۵	د قیامت تباہی
۴۹۶	د محشر میدان او دہغہ متعلق احادیث

صفحہ نمبر	عنوانات
۴۹۷	جہنم بہ دري قسمہ خلق را گروی
۵۰۰	ددې آيت مبارك شان نزول
۵۰۰	د انسانی پیدائش مختلف ادوار
۵۰۰	د پیدا کیدو نه وړاندې د تقدیر لیکل
۵۰۱	د انسان ضعیف العمری
۵۰۱	د انسان د عمر متعلق مرحلې
۵۰۱	د مرگ نه پس د ژوندی کیدو یو بل دلیل
۵۰۳	د جاهلانو مقلدانو حالت
۵۰۴	د مفاد پرستو او منافقانو خلقو تذکره
۵۰۵	دا آیت مبارك د چاباره کبني دې؟
۵۰۲	د قرآن پاک احکام واضحه دی
۵۰۸	تول ځناور هم هغه ته سجده کوی
۵۰۹	د سورت حج دوه سجدې
۵۱۰	د مومن او کافر اختلاف
۵۱۱	داوور سټک به څومره وی؟
۵۱۲	په جنتیانو باند انعامونه
۵۱۳	د مسجد الحرام څخه بندول لویه گناه ده
۵۱۴	د مسجد حرام د زمکې په ملکیت کبني اختلاف
۵۱۲	حضرت ابراهيم <small>عليه السلام</small> او بیت الله شریف
۵۱۷	د ابراهيم <small>عليه السلام</small> ټولې دنیا ته د حج آواز
۵۱۸	بیت الله شریف ته د تللو دنیا فائدي
۵۱۹	د قربانی د وخت ابتداء او انتهاء
۵۱۹	مسلك حنفی
۵۱۹	د خپلې قربانی نه غوښه خوړل جائز دی
۵۲۰	د حج آخری عمل طواف ، او حطيم په طواف کبني داخل دي
۵۲۱	شعائر الله د ایمان د تقدس نښي دی
۵۲۲	د دروغو گواهی د شرک سره برابر ده
۵۲۲	د مشرک د شرک مثال
۵۲۳	د قربانی مسئلې
۵۲۳	د کوم څاروی قربانی نه کیږي
۵۲۳	مسلك حنفی
۵۲۴	د اخستلو نه پس په څاروی کبني د عیب پیدا کیدو حکم
۵۲۴	مسلك حنفی
۵۲۵	کوم څاروی چه د قربانی دپاره واخستې شی په هغې کبني د تبدیلی حکم
۵۲۵	مسلك حنفی
۵۲۵	د قربانی د څاروی نه د فائدي اخستلو حکم

صفحه نمبر	عنوانات
۵۲۵	مسلك حنفی
۵۲۲	د قربانی اہمیت
۵۲۲	د قربانی حقیقت څه دی؟
۵۲۸	د قربانی فضائل
۵۲۸	مسلك حنفی
۵۲۹	مسلك حنفی
۵۲۹	اوبن په ولاړه حلالول سنت دی
۵۳۰	د ساه وتلو نه وړاندې د څاروی نه څه اندام کټ کول او دهغې حکم
۵۳۰	مسلك حنفی
۵۳۰	د قربانی د غوښې خوړولو حکم
۵۳۰	مسلك حنفی
۵۳۰	د قانع او معتظ مطلب
۵۳۱	د قربانی ټوله غوښ په خپله د خوړلو حکم
۵۳۱	مسلك حنفی
۵۳۱	اول مونځ بیا قربانی کول سنت دی
۵۳۱	د مانځه نه وړاندې د قربانی کولو حکم
۵۳۱	مسلك حنفی
۵۳۲	د تقوی فضیلت
۵۳۲	د قربانی د څرمنې حکم
۵۳۳	د قربانی نصاب
۵۳۳	مسلك حنفی
۵۳۳	د قربانی د څارو عمر
۵۳۴	مسلك حنفی
۵۳۵	د جهاد اجازت اود هغې پس منظر
۵۳۲	مکی دور کښې د جهاد نه کولو حکمت
۵۳۹	دا آیت مبارک د چا باره کښې نازل شوې دی؟
۵۴۱	د قیامت د ورځې دمقدار بیان
۵۴۳	د کافرانو زرعداب غوښتل او دهغه جواب
۵۴۴	د الله ﷻ په وحی کښې د باطل گلوون نه شی کیدې
۵۴۴	اول روایت
۵۴۵	دامام بغوی به دې باندې سوال
۵۴۲	الله ﷻ حق ثابتوی باطل ختموی
۵۴۷	قرآن مجید اود کافرانو حالت
۵۴۸	د هجرت او جهاد ثواب
۵۴۸	د الله ﷻ په لاز کښې د شهادت او مرگ حقیقت
۵۵۰	د شپې ورځې گردش

صفحہ نمبر	عنوانات
۵۵۱	د بیارازوندی کیدو پد مثال سره وضاحت
۵۵۳	د هریوقوم د شریعت تذکره
۵۵۵	د ټولونه اول قلم پیدا کړې شو
۵۵۵	د کلام الله نه مخ اړول قابل گرفت دی
۵۵۶	د باطلو معبودانو بې وسی
۵۵۷	د رسالت د منصب حقدار څوک دې؟
۵۵۹	اسلام آسان دین دې
۵۶۰	په دې امت عظیم احسانات او مهربانی
۵۶۳	د الله ﷻ د نیکانو خلقو صفتونه
۵۶۳	د نبی کریم ﷺ اخلاق څه وو؟
۵۶۳	د جنت عدن تعریف
۵۶۴	د آیتونو تشریح او د مؤمنانو صفتونه صفت
۵۶۴	دویم صفت
۵۶۵	دریم صفت
۵۶۵	پخپل لاس منی ویستل هم دې آیت مبارک کښې داخل دی
۵۶۵	څلورم او پنځم صفت
۵۶۵	شپږم صفت
۵۶۶	د هر مؤمن او کافر دوه ځایونه وی
۵۶۷	د انسان پیدائش او د هغه حقیقت
۵۶۸	څلور میاشتې پس ماشوم کښې روح اچولې کیږي
۵۷۰	د آسمان د تخلیق تذکره
۵۷۱	د یوڅو لویو نعمتونو تذکره
۵۷۱	د اوبو بې شماره فاندې
۵۷۳	حضرت نوح ﷺ او کبرژن سرداران
۵۷۴	نوح ﷺ ته د کشتی جوړولو حکم
۵۷۴	په سورلۍ د سوړیدو په وخت دعا پکار ده
۵۷۷	د نوح ﷺ د قوم نه پس عادیان او ثمودیان
۵۷۸	د مختلفو امتونو ذکر
۵۷۸	موسیٰ ﷺ هارون ﷺ او فرعون
۵۸۰	د عیسیٰ ﷺ پیدائش د الله ﷻ د قدرت کامله څرگندونه
۵۸۰	د ټولو نبیانو علیهم السلام خوراک حلال او د خپل لاس گټه وه
۵۸۱	د حلال خوراک حکم ټولو مؤمنانو ته هم دې
۵۸۱	د ټولو انبیا کرامو
۵۸۳	مؤمن چه نیک عمل کوی نوهم ویریري
۵۸۴	انسان ته د وس نه زیات تکلیف نه ورکولې کیږي
۵۸۷	قرآن پاک بې مثال او بینظیر کتاب دې

صفحہ نمبر	عنوانات
۵۸۸	د انسان دماغ د مخلوق د انتظام نہ عاجز دی
۵۸۸	د رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم د امت مثال
۵۸۹	بل مثال ، د امت بیچ کول او د کوثر بیان
۵۹۱	د اللہ ﷻ عذاب او د کافرانو پہ خپل خای کک او دریدل
۵۹۱	د قریشو د قحط سالی تذکره
۵۹۱	داوسنو او مخکینو کافرانو زرونه یو شان دی
۵۹۳	مشرکانو به هم اللہ ﷻ خالق او مالک منلو
۵۹۴	د زمانه جاهلیت د یوې موحدې بنځې قصه
۵۹۵	د آسمانونو او زمکو نظام هم د اللہ ﷻ په لاس کښې دې
۵۹۲	د سختی په وخت کښې د دعا تعلیم
۵۹۲	د بدئی جواب په نیکنی سره ورکول د همت کار دې
۵۹۷	د شیطان نه د بیچ کیدلو ترکیب ، تعوذ
۵۹۷	د خوب نه راتللو دعا
۵۹۸	برزخ او عذاب قبر او د مرگ وخت
۵۹۹	هر مؤمن لره د کافرانو د خواهشاتو نه عبرت اخستل پکار دی
۵۹۹	د قبر خطرناک حالت
۲۰۰	د میدان حشر نقشه او د سختو حالاتو تذکره
۲۰۰	د رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم رسته به فائده ورکوی خو بدعتی ته نه
۲۰۲	قیامت کښې کافرانو ته سخته رتنه او د کافرانو پښیماتیا
۲۰۳	په دوزخیانو باندې د اللہ ﷻ غصه
۲۰۴	د کافرانو د اللہ ﷻ نه سوال
۲۰۴	د مؤمنانو نه به هم دغه شان سوال کیږی
۲۰۵	انسان بی کاره نه دې جوړ کړې شوی
۲۰۵	د عمر بن عبدالعزیز د لسوزه خطبه
۲۰۵	د پیری علاج دعا
۲۰۲	په مصیبت کښې په کار راتلونکی څوک دې
۲۰۲	یو سړی سره د رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم سوال و جواب
۲۰۸	درجم خداو د کوروسزا
۲۰۸	مسلمک حنفی
۲۰۸	د جمهورو دلیل
۲۰۸	د رجم متعلق د رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم خطبه
۲۰۹	د رجم آیت منسوخ دې حکم ئې باقی دې
۲۰۹	مسلمک حنفی
۲۱۰	قاضی له فیصله اورسیده بیا به ترس نه وی
۲۱۱	بدکاره بنځې او بدکاره سړی
۲۱۲	د زنا کارې او مشرکې سره د نکاح یوه عجیبه واقعه

صفحہ نمبر	عنوانات
۲۱۲	دری قسمہ خلق بہ جنت تہ نہ خی اودریو قسمو خلقو تہ بہ اللہ ﷻ پہ نظر د رحمت نہ گوری
۲۱۳	مسلمک حنفی
۲۱۴	پہ پاکو بنخوباندي دتہمت لگونکوسزا
۲۱۴	مسلمک حنفی
۲۱۵	لعان کله اوخنگہ دی ؟
۲۱۶	د سړی پہ حق کنبی لعنت اود بنخې پہ حق کنبی غضب ، وجہ څہ ده؟
۲۱۶	د آیت لعان متعلق روایات
۲۱۷	ددی حدیث پاک شواهد
۲۱۸	مسلمک حنفی
۲۱۹	د عائشہ صدیقہ پاکوالی اوفضیلت اوواقعہ دافک
۲۲۱	د رسول کریم ﷺ د صحابہ کرامو سرہ مشورہ
۲۲۱	د ہیخ ثبوت نہ ملاویدو نہ پس د رسول ﷺ خطبہ
۲۲۲	د رسول کریم ﷺ عائشہ رضی اللہ عنہا پوهہ کول او د هغې جواب
۲۲۲	د عائشہ رضی اللہ عنہا پہ حق کنبی وحی راتلل
۲۲۳	پہ بل سند سرہ ددی خطبې واقعہ او واقعہ د افک
۲۲۴	یو بل حدیث پاک
۲۲۴	د آیتونو مطلب او تشریح
۲۲۵	دتہمت شروع رئیس المنافقین کرې وه
۲۲۶	د صدیقہ کائنات ک د پاکوالی آسمانی اعلان
۲۲۶	مؤمنانولرہ څہ کول پکار دی ؟
۲۲۷	د صدیقہ کائنات ک د عظمت بیان
۲۲۸	دیو مسلمان بحقلہ بی تحقیقہ خبرہ نہ ده پکار
۲۲۹	د بدنی خورونہ حرام ده
۲۳۰	شیطانی لازې
۲۳۱	د صدیق اکبر عظمت اوسخاوت
۲۳۲	پاکو بنخوباندي دتہمت لگولوسزا
۲۳۳	پہ قیامت کنبی پہ کافر د خپلو اندامونو گواھی
۲۳۴	بدکارہ بنخې دبدکارہ سرود پارہ اونیکې بنخې د نیکانوسرود پارہ دی
۲۳۶	پہ کورونو کنبی د داخلیدو آداب
۲۳۶	د رسول کریم ﷺ سرہ د سعد د سلام قصہ
۲۳۷	راتلونکی لرہ دروازی تہ مخامخ اودریدل نہ دی پکار
۲۳۷	راتلونکی له خپل نوم خودل پکار دی
۲۳۷	راتلونکی لرہ اول سلام بیا اجات غوښتل پکار دی
۲۳۹	د شپې ہم بی خبر کور تہ مه راخی
۲۴۰	نظر بنکته کولوسرہ تگ کوه
۲۴۰	ماخاپی نظر معاف دی ، قصداً معاف نہ دی

صفحہ نمبر	عنوانات
۲۴۰	د نظر ساتلو فائدي
۲۴۱	نظر د شيطان د غشونہ يو غشي دي
۲۴۲	د پردي شرعي احکام
۲۴۲	د نابينا هم پرده شته
۲۴۳	لوپتہ خنگہ اچول پکار دي
۲۴۴	د انصارو بنخو فضيلت
۲۴۴	مسلمانہ به خپل زينت کافرې بنخي ته هم نه بنکاره کوي
۲۴۵	د پازيبونو کړنگولو او خوشبو سره د وتلو ممانعت
۲۴۷	د نکاح احکام
۲۴۸	نکاح کول باعث د برکت دي
۲۴۹	مسلمک حنفي
۲۴۹	وينخي په بد کارئي مه مجبوروي
۲۵۲	دويم قول
۲۵۳	دا مثال د زره د مؤمن دي او زرونه په خلور قسمه دي
۲۵۴	د جمات آداب
۲۵۵	د مسجدونو د ادابو او فضيلتونو متعلق احاديث
۲۵۷	په جماعت کبسي د يومونخ په جمع کولو درجه
۲۵۸	د بنخو دپاره کور کبسي مونخ کول افضل دي
۲۵۹	د رجال اوصاف
۲۶۰	د دي رجالو هر عمل مقبول دي
۲۶۱	د کافرانو او مشرکانو د نيکواعمالو مثال
۲۶۲	دغه شان عذاب به قيامت کبسي يهود ياهو ته هم بنکاره شي
۲۶۲	د مقلدينو مشرکانو مثال
۲۶۵	د مختلفو خناورو د تخليق تذکره
۲۶۷	کامياب او ناکام خلق
۲۶۷	دا آيت مبارک د منافقانو باره کبسي دي
۲۶۷	د مختلفو مؤمنانو بيان
۲۶۸	د منافق ژبه
۲۶۹	د الله ﷻ او د رسول اطاعت ته ترغيب
۲۷۱	د رسول کریم ﷺ دور، اهل ايمان سره د حکومت او خلافت وعده
۲۷۱	د ابو بکر صدیق دور خلافت
۲۷۱	د عمر فاروق دور خلافت
۲۷۱	د عثمان غني رضی الله عنه دور خلافت
۲۷۲	دولس حق خلفاء
۲۷۲	امام مهدي
۲۷۳	د رسول کریم صلی الله عليه وسلم او صحابه کرامو ترقي يافته دور

صفحہ نمبر	عنوانات
۲۷۴	حقوق اللہ او حقوق العباد
۲۷۵	د خیرد اعمالو ترغیب
۲۷۷	بغیر اجازت کورونو تہ تلل منع دی
۲۷۷	دا دری آیتونہ منسوخ نہ دی خو خلقو پری عمل پرینبودی دی
۲۷۸	دی دری وختونو کنبی د اجازت غوبستلو حکمت
۲۷۸	نابالغ پہ دری وختونو کنبی او بالغ بہ هر وخت اجازت غواری
۲۷۸	دیوہی گانود پارہ حکم
۲۸۰	د خیلوانو کورونہ اود ہغی متعلق آداب
۲۸۰	د آیت شان نزول
۲۸۰	مسلمک حنفی
۲۸۱	خان لہ خوراک کول
۲۸۱	چی کورتہ خی نو سلام کوئی
۲۸۲	جماعت کنبی د سلام حکم
۲۸۲	دینخو خبرو نصیحت
۲۸۳	د مجلس آداب
۲۸۴	د رسول اللہ ﷺ احترام
۲۸۵	د ہریو حرکت ہغہ پیڑنی
۲۸۷	د اللہ ﷻ ذات اقدس بابرکت دی
۲۸۸	بی اختیارہ معبود خنگہ؟
۲۸۹	د کافرانو پہ رسول اللہ ﷺ بانڈی دروغ او دہغہ جواب
۲۹۰	د خلوبستو کالو پوری در رسول علیہ السلام حالت
۲۹۰	د نبوت نہ پس حالت
۲۹۲	د نبوت مقام اود جاہلانوا اعتراضونہ
۲۹۳	د کافرانو د جوابونو وجہ او دوی تہ جوابونہ
۲۹۳	د دوزخ د پارہ سترگی ہم شنہ خطرناک آوازونہ بہ کوی
۲۹۴	جنت او جنتیان
۲۹۲	مشرکان اود ہغوی معبودان د اللہ ﷻ پہ عدالت کنبی
۲۹۷	داہریو خہ ہم د نبوت منافی نہ دی
۲۹۹	د کافرانو یوہ عجیبہ مطالبہ*
۷۰۱	قیامت کنبی د کفارو ٲول اعمال برباد
۷۰۱	دمؤمنانو حالت
۷۰۲	دیوبادشاہ اودیو غریب حساب
۷۰۳	قیامت کنبی د اللہ
۷۰۴	قیامت کنبی د اللہ ﷻ اعلان
۷۰۴	د قیامت پہ ورخ د قرآن د پرینبودونکی حشر
۷۰۷	پہ قرآن بانڈی د کافرانو یواعتراض**

صفحه نمبر	عنوانات
۷۰۸	د قران پاك مجموعہ نزول پہ لیلۃ القدر شوې ده
۷۰۸	د انبیا و دشمن قومونه تباہ او برباد شول**
۷۰۸	د یو رسول تکذیب د ټولو رسولان تکذیب دې
۷۰۹	قرن څومره مودې ته وائی؟
۷۰۹	د سدوم کلی تذکره
۷۱۱	د ناعاقبت اندیشو آقا پورې توقې**
۷۱۱	په عربو کښې د کانړو عبادت
۷۲۱	د دوزخ خطرناک کیفیت
۷۲۱	د یو گناهگار جهنمی تذکره
۷۲۳	عباد الرحمن
۷۲۵	د جهنم د ټولو نه آخر کښې راوتونکی خلق
۷۲۵	جنت ته څلور قسمه تلونکی خلق
۷۲۵	د یو گناهگار بوډها تذکره
۷۲۶	د پور کارې توبه
۷۲۷	د نیک صفتہ خلقو نور علامات**
۷۲۸	د قدرت نه باهر د څه آرزو نه ده پکار
۷۳۰	دا پاکبازه ډله جنتیان دی**

رکوع گانې	سورت الحجر مکيه وهی تسم وتسعون اية وست رکوعات	تول آیتونه
	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	
⑥	(شروع کوم) په نوم د الله چې بخښونکې مهربانه دې	⑨۹
الرَّاءِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ①		
الف لام را ادا د یو(کامل) کتاب او واضح قرآن آیتونه دې ا صفا صفا بیانونکې دې		

د سورتونو په شروع کښې چه کوم حروف مقطعه راغلي دي دهغې بيان اول تیر شوي دي. په ایت کښې د قرآن د آیتونو واضح او دهر سرې په پوهه کښې د راتلو قابل کیدو بیان دي. (الحمد لله) د دیارلسمې سپارې تفسیر ختم شو.

رُبَمَا	يُودُّ الَّذِينَ	كَفَرُوا	لَوْ كَانُوا	مُسْلِمِينَ ①
دیر ځله به خوښوي هغه کسان چی کفر ئې کړې دې افسوس که چری وې هغوی مسلمانان				
ذَرَّهُمْ	يَاكُلُوا	وَيَتَمَتَّعُوا	وَيَلْبَهُمُ	الْأَمَلُ فَسَوْفَ
پریږده دوی چی خوراک کوی اوفاندي اخلی اومشغول کړی دوی لره دروغواو میدونه البروخت پس به دوی پریږده چی خوری (څښی) اوفانده اخلی اوعلط) امیدونه ئې په غفلت کښې غورځوی دیر زر				
يَعْلَمُونَ ②	وَمَا أَهْلَكْنَا	مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا	وَلَهَا	كِتَابٌ
پوهه شی دوی اونه دې هلاک کړې مونږه یوکلې مگر دپاره دهلاکت دهغې یولیکلې شوې وخت به پوهه شی اومونږ چې کوم کلې هم هلاک کړې دې نو دهغې دپاره یولیکلې شوې				
مَعْلُومٌ ③	مَا تَسْبِقُ	مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا	حَتَّىٰ آجَلُهَا	وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ④
معلوم وو نه مخکښی کیري یوامت ادمقرر وخت خپل نه اونه روستو کیري وخت مقرر وو اوقوم دخپلې نیتې نه نه خوړاندې تلې شی اونه روستو پاتې کیدیشی				

① دعامو کافرانو ارزو :- کافر به پخپل کفر باندې ډیر زر پښیماننه اوستومانه شی اود مسلمان جوړیدو او ژوند تیرولو ارزو به کوی

② د بدر د کافرانو ارزو :- دا هم روایت دې چه د بدر کافران کله دوزخ ته مخامخ کړې شی نو تمنا به کوی چه افسوس مونږ هم په دنیا کښې مؤمنان وو.

③ دمرگ په وخت کښې ارزو :- دا هم دی چه هر یو کافر به خپل مرگ لیدو سره دا تمنا کوی

④ د دوزخ په لیدو ارزو :- اودغه شان به په قیامت کښې هم د هر یو کافر زړه هم دغه غواړی. دوزخ سره په او دریدو به وائی چه افسوس مونږ واپس دنیا ته لیگلې شوې وې نو نه خو به دالله تعالی آیاتونه دروغ گنړو اونه به ایمان پریږدو. دوزخیان خلق چه نور خلق د دوزخ نه په وتو باندې اووینی نود خپل مسلمان کیدو تمنا کوی.

⑤ دگناھنگارانو مسلمانانو دجهنم نه د ازادیدوپه وخت دکافرانو ارزو: ابن عباس رضی اللہ عنہما او انس بن مالک رضی اللہ عنہما فرمائی چه گناھنگاران مسلمانان الله تعالی د مشرکانوسره راجمع کری نو مشرکان به دې مسلمانانو ته وائی دکوم الله تعالی چه تاسو په دنیا کبني عبادت کولو هغه نن تاسوته څه فائده درکړه؟ په دې به د الله تعالی رحمت په جوش کبني راشی اودامسلمانان به د دوزخ نه راوباسی دغه وخت به کافران تمنا کوی چه ارمان اوافسوس چه مونږ هم په دنیا کبني مسلمانان وو. (۱)

⑥ دیوی ذری برابر ایماندارد جهنم نه د راوتلوپه وخت دکافرانو ارزو: یوروايت کبني دی دمشرکانوپه دې پیغوربه الله تعالی حکم اوکړی دچاپه زړه کبني چه دیوی ذری برابر ایمان هم وی هغه ددوزخ نه آزادکړنی الخ.

⑦ دمشرکانو گناھنگارانو مسلمانانو ته پیغور کول: طبرانی کبني دی چه رسول الله ﷺ فرمائی د لاله الا الله ویونکو کبني به بعضی خلق په سبب دخپلو گناھونو دوزخ ته ځی نو د لات او عزی عبادت کونکی به ورته وائی چه ستاسو لاله الا الله ویلو تاسو ته څه فائده درکړه؟ تاسو خو زمونږ سره په دوزخ کبني سوزیږتی په دې باندي به د الله تعالی رحمت په جوش کبني راشی. الله تعالی به هغه ټول د دوزخ نه راوباسی او په نهرحیات کبني به غوپه ورکړی اوداسی به نی کری لکه چه سپورمنی د تندر نه راوتلی وی. بیابه دا ټول جنت ته لارشی هلته به دوی ته دوزخیان ویلی شی. دحضرت انس رضی اللہ عنہ نه چا دا حدیث اوریدو سره اوویل چه آیا تا دا د رسول الله ﷺ نه اوریدلې دې؟ هغوی وویل واوره ما د رسول الله ﷺ نه اوریدلې دی چه په ما باندي په قصدسره دروغ ویونکې خپل ځای په دوزخ کبني جوړوی سره د دې چه دا وایم ما دا حدیث پخپله د رسول الله ﷺ نه اوریدلې دې (۲) بل روایت کبني دی چه مشرکان خلق به دقبله والاته وائی تاسوخومسلمانان وئی تاسو ته اسلام څه فائده درکړه؟ تاسو خو مونږ سره په دوزخ کبني سوزتی. هغوی به جواب ورکړی اوزمونږ گناھونه وو دهغې په وجه مونږ راگیرکړې شو الخ. په دې کبني داهم دی چه ددوی دخلاصیدو په وخت کبني به مشرکان وائی چه افسوس مونږ مسلمانان وو اود دوی په شان د دوزخ نه خلاص شوي وې (۳) بیا حضور ﷺ (اعوذبالله من الشیطن الرجیم) لوستلو سره دسورت دشروع نه د (مُسلِّمِینَ) پورې تلاوت اوفرمائیلو هم دا روایت په بل سند سره نقل دې په هغې کبني د (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) لوستلو په ځای د اعود ذکر دې

د گناھنگارانو دپاره د شفاعت اجازت: بل روایت کبني دی چه دې مسلمانانو گناھگارانو ته به مشرکان وائی تاسوخو په دنیا کبني دا خیال کولو چه تاسود الله تعالی دوستان ئی نو دا بیا مونږ سره دلته څنگه نی؟ دې اوریدو سره به الله تعالی د هغوی د شفاعت اجازت اوکړی نو فربنتې انبیاء او مؤمنان به شفاعت کوی او الله تعالی به هغوی د دوزخ نه راوباسی. هم دا معنی د دې آیت ده اوچه کله دا خلق جنت ته لارشی نو دهغوی په مخونوباندي به لږ شان توروالې وی پدې وجه به هغوی ته دوزخیان ویلی شی. بیابه دوی دعاکوی چه یاالله زمونږ نه دا لقب هم لرې کړه. دجنت په یونهر کبني به دغسل کولو حکم اوشی او هغه نوم به هم د دوی نه لرې کړې شی (۴)

ابن ابی حاتم کبني دی رسول الله ﷺ فرمائی بعضې خلق به اور د هغوی د زنگونونو پورې راگیرکړی بعضې د پنډو پورې او بعضې دست پورې څنگه چه د هغوی گناھونه وی اوڅنگه چه د هغوی عملونه.

(۱) الطبری: ۱۴/۳.

(۲) المعجم الاوسط: ۷۲۸۹.

(۳) مجمع الزوائد: ۴۵/۷، حاکم: ۲۴۲/۲.

(۴) المعجم الاوسط: ۸۱۰۶ وهو حدیث حسن.

بعضی بہ د یوی میاشت سزا تیرولونہ پس راوخی اود تپولو نہ د اوردی مودی والا سزا تیرونکی بہ ہغہ دوزخی وی خومرہ مودہ چہ د دنیا دہ یعنی د دنیا د اولی ورخ نہ وأخلہ د دنیا د آخری ورخی پوری۔ کله چہ اللہ ﷻ دہغوی دراویستلوارادہ اوکری ہغہ وخت بہ یہودیان اونصاری دنورودینونووالا دوزخیان دی اہل توحید تہ بہ وانی تاسو پہ اللہ تعالی باندي دہغہ پہ کتابونوباندي اودہغہ پہ رسولانوباندي ایمان راوړې وو بیاہم نن مونږ اوتاسویہ دوزخ کبسي یوشان یونو اللہ ﷻ تہ بہ ډیرہ غصہ ورشی دوی تہ بہ پہ بل خیز دومرہ غصہ نہ وی ورغلي بیا بہ داموحدین د دوزخ نہ راوباسی اودجنت یونہرلہ بہ نی راولی (۱) دادی فرمان پہ (ربما یود) کبسي بیادغصی پہ توگہ فرمائی چہ دوی پہ خوراک خبناک کبسي مزې کونکی پریردنی آخردوی خای دوزخ دی تاسوخورنی خکی ستاسو مجرم کیدل ثابت شوی دی دوی خپلو لری لری خواہشاتو د توبی ویستلونہ اود اللہ تعالی طرف تہ د تیتیدلونہ غافل ساتلی دی اودیر زریہ ورته حقیقت معلوم شی۔

مونږ یوکلی تہ دلیلونہ رسول اودمقرر وخت نہ وړاندي نہ تباہ کوواوچہ کله مقرر وخت راشی نویا روستوالی اووړانديوالی ناممکن دی۔ پہ دی کبسي اہل مکہ تہ خبردارې دی چہ ہغوی دی د شرک او الحاد تہ د پیغمبر ﷺ د مخالفت نہ منع شی گنی د ہلاکت حقدار بہ شی او پہ خپل وخت بہ تباہ کړې شی۔

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَجِنَّونٌ ۝٥
اووایی دا خلق اے ہغہ سریہ اچی نازل شوې دی پہ ہغہ باندي ذکر بیشک تہ اخامخالیونی نی
اووایی اودوی وانی چي ائی ہغہ سریہ اچی پہ تاقرآن نازل شوې دی تہ خوتیارلیونی یی کہ چری تہ رشتینی یی
لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلِكَةِ إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ۝٦ مَا نُنزِّلُ الْمَلِكَةَ
ولی نہ راولی تہ فربتی کہ چری نی تہ دصادقانونہ نہ نازلوو مونږ فربتی
نومونږ تہ فربتی ولی نہ راولی (ورته اووایہ) مونږ فربتی صرف پہ حقی خبری سرہ رالیرو
إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْا
مگرا دحق سرہ اونہ بہ وی دا خلق پہ دغہ وخت کبسي مهلت ورکړې شوی
اوهغہ وخت بہ دوی تہ ہیخ مهلت نشی ورکولی

قوله تعالی :- وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ

دکافرانو سرکشی صداو کبر :- دکافرانو کفر د هغوی سرکشی اود ضد بیان کولی شی چہ هغوی بہ د توقو مسخرو پہ توگہ رسول اللہ ﷺ تہ وئیل چہ ای ہغہ سریہ چہ د دی خبری دعوی کونکی نی چہ پہ تاباندي قرآن کریم د اللہ تعالی کلام نازلیری مونږ خو گورو تہ خو بالکل پاگل نی چہ د خپلی تابعدار نی ۳ پارہ مونږ رابلی اومونږ تہ وانی چہ دخپل پلار نیکه دین پریردو۔ کہ ربتونی نی نو تہ مونږ تہ فربتی ولی نہ راولی؟ چہ ستا صداقت مونږ تہ بیان کړی۔ فرعون ہم دا وئیلی وو (فَلَوْلَا لَقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ) چہ پہ دہ (موسی) باندي دسرو زرو بنگری ولی نہ دی راچولی شوې دہ سرہ یوخای فربتی ولی نہ دی راغلي؟ درب دملقات منکرانو آواز اوچت گروچہ پہ مونږ باندي فربتی ولی نہ نازلیری اویاکہ داسې شوی وی چہ مونږ پخپلہ پروردگار لیدلی وی۔ پہ حقیقت کبسي دوی پہ کبر اولونی باندي راغله اودیرسرکشہ شول دفربتود کتوچہ کله ورخ راشی پہ ہغہ ورخ بہ دی گناہکارانوتہ ہیخ خوشحالی نہ ملاویری۔

دلته هم ارشاد دي ڇه مونږ فرښتي د حق سره نازلوو يعني رسالت يا عذاب سره خوبيا به كافرانو ته هيڃ مهلت نه ملاوږي.

إِنَّا نَحْنُ	نَزَّلْنَا	الذِّكْرَ	وَإِنَّا	لَهُ	لَحَافِظُونَ ﴿٥٠﴾
بيشڪه مونږه نازل ڪري دي دا ذڪر او بيشڪه مونږه هغه لره خامخا حفاظت ڪونڪي يو					
بيشڪه دا قرآن مونږ نازل ڪري دي او هم مونږ د دي حفاظت ڪونڪي يو					

قوله تعالى: - إنا نحن نزلنا الذكر وإننا له لحافظون ﴿٥٠﴾

دا ذڪر يعني قرآن پاڪ هم مونږ نازل ڪري دي ددي د حفاظت ذمه واري هم زمونږ ده. هميشه به د بدلون رابدلون نه محفوظ وي.

د ضمير دويمه مرجع :- بعضي واني ڇه د (له) ضمير مرجع نبي ڪريم ﷺ دي يعني قرآن پاڪ هم دان الله تعالى نازل ڪري شوي دي او دنبي ﷺ حفاظت ڪونڪي هم هغه دي. لڪه ڇه ارشاد دي ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (ت) تابه د خلقو د تڪليف رسولونه الله تعالى محفوظ ساتي خواولنشي معني اولي ده او د عبارت ظاهري رواني هم دي ته ترجيح ورڪوي.

وَلَقَدْ	أَرْسَلْنَا	مِّنْ قَبْلِكَ			
او بيشڪه ليڙلي دي مونږه مخڪبي ستانه					
او بيشڪه مونږ ستا نه وڙاندي					
فِي شِيَعِ	الْأَوَّلِينَ ﴿٥١﴾	وَمَا	يَأْتِيهِمْ	مِّنْ رَّسُولٍ	إِلَّا كَانُوا
په دلورڊو مبنو خلقو ڪنبي اونڌه به راتلو هغوي ته يورسول مگر وڙبه هغوي چي په هغه پوري به ئي پخوانو خلقو ته هم پيغمبران ليڙلي ووا هغوي ته چي به ڪوم پيغمبر هم راغلو نو هغوي به ورپوري					
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٥٢﴾	كَذَلِكَ	نَسَلْنَا	فِي قُلُوبِ	الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾	لَا يُؤْمِنُونَ
توقي ڪولي دارنگي اورنبا سو مونږه دا ذڪر په زړونو د مجرمانو ڪنبي هغوي ايمان نه راوري توقي ڪولي دغه شان مونږ دا (توقي) د هغه مجرمانو په زړونو ڪنبي ورنبا سو ڪوم چي په					
وَقَدْ	خَلَّتْ	سُنَّةُ	الْأَوَّلِينَ ﴿٥٤﴾	وَلَوْ	فَتَحْنَا
په دي باند اوتيره شوي ده طريقه درو مبنو خلقو او ڪه پرانستي وي مونږه په هغوي يوه دروازه (قرآن پاڪ) ايمان نه راوري او پخوانو خلقو ته سره داسي طريقه راروانه ده او ڪه مونږ دوي ته					
مِّنَ السَّمَاءِ	فَظَلُّوا	فِيهِ	يَعْرَجُونَ ﴿٥٥﴾	لَقَالُوا	
د آسمان نه اوشروع ڪري وه هغوي په هغي ڪنبي چي بره ختلي نو خامخا به ئي وئيلي وڙا بيشڪه د آسمان دروازي پرانيزو او دوي په هغي ڪنبي بره او خيڙي نوبيا به هم دوي دا وائي چي					

سُكْرَتٌ	قوم	مَسْكُورُونَ ﴿٥٠﴾
چی ترلی شوی دی یعنی دوکھ کیری سترگی زمونرہ بلکہ مونرہ قوم یوا چی جادورا باند شوی دی		
زمونرہ نظر بندی اوکری شوه بلکہ پہ مونرہ خو جادو شوی دی		

قوله تعالى: - وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٥٠﴾

انبیاء کرام علیہم السلام پوری دھوقو ولو نتیجہ:- خپل نبی ﷺ تہ تسلی ورکوی چہ خنگہ داخلق تا دروغ گنری دغہ شان هغوی وړاندینی پیغمبران مہمہ (سلام) ہم دروغ گنرلی وو. دہرامت د رسول تکذیب شوی دی او هغہ پوری توقی مسخری ہم شوی دی. دضدی او کبرزنو خلقو پہ زرونو کنبی د هغوی د حد نہ زیات شوی گناہونو پہ سبب د رسول تکذیب کول خای نیولی دی.

مجرمان شوک دی؟ ﴿٥١﴾ دلته د مجرمانونہ مراد مشرکان دی هغوی ہدو حق نہ قبلوی. دمخکنو خلقو سرہ زمونرہ عادت د هغوی پہ مخکی دی خنگہ چہ هغوی ہلاک او برباد کری شواود هغوی پیغمبرانو خلاصی بیا موندواو ایماندارو عافیت حاصل کرو. ہم هغہ نتیجہ دی دوی ہم یاد اوساتی. د دنیا او آخرت نیسگرہ د نبی کریم ﷺ پہ تابعدارنی اود دوارو جہانورسوانی د نبی کریم ﷺ پہ مخالفت کنبی دہ.

قوله تعالى: - وَلَوْ فَخَّرْنَا عَلَيْهِمْ يَا أَبَتِ السَّمَاءِ

دایمان نہ راوړو دپارہ مختلفہ بہانہ کول:- د هغوی د ضد سرکشنی خان خودلو او باطل پرستی خو دا حال دی کہ فیوض کرہ د هغوی دپارہ د آسمان دروازہ کولاوکری شی اودوی ہلتہ او خیزولی شی نوبیا بہ ہم دوی حق تہ حق اوندہ وانی بلکہ هغہ وخت بہ ہم اٹکلہ لگوی چہ زمونرہ نظر بندی کری شوی وہ، سترگی رالہ دھوکہ کری دی جادو نی کری دی نظر نی رائہ اخستی دی دھوکہ کولی شی بی وقوفان مور جوړوی.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا	فِي السَّمَاءِ	بُرُوجًا	وَزَيْنًا	لِلنَّظِيرِينَ ﴿٥٢﴾
او خامخا جوړی کری مونرہ پہ آسمان کنبی مضبوط قلاکانی او بنائیسته کری مونرہ هغہ دپارہ دکتونکو				
او مونرہ پہ آسمان کنبی غتہ غتہ ستوری جوړ کری دی او هغہ مود کتونکو دپارہ بنائیسته کری دی				
وَحَفِظْنَا	مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ	رَّجِيمٍ ﴿٥٣﴾	إِلَّا مَنْ	اسْتَرَقَ السَّمْعَ
او محفوظ کری مونرہ هغہ دهر شیطان رتلی شوی نہ سواد هغہ شیطان نہ چی غلاکری خبرہ				
او هغہ مود هر رتلی شوی شیطان نہ محفوظ کری دی امگر شوک چی پہ غلا خبرہ اور بدل غواری				
فَاتَّبَعَهُ	شَهَابٌ	مُبِينٌ ﴿٥٤﴾	وَالْأَرْضَ	مَدَدْنَاهَا
نو ورپسی شی پہ هغہ پسی شغلہ رو بنانہ اوزمکہ خورہ کرہ مونرہ هغہ او غورزول مونرہ				
نو رو بنانہ شغلہ ورپسی شی او مونرہ زمکہ خورہ کری دہ او مونرہ پہ دی کنبی				
فِيهَا رَوَاسِي	وَأَثْبَاتًا	فِيهَا	مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	مَوْزُونٍ ﴿٥٥﴾
پہ هغی کنبی غرونہ اور او خیزول مونرہ پہ هغی کنبی دهر خیز اندازہ کری شوی نہ				
غرونہ پیدا کری دی او پہ هغی کنبی موهر قسم خیزونہ پہ اندازہ اندازہ راتوکولی دی				
وَجَعَلْنَا	لَكُمْ	فِيهَا	مَعَايِشَ	وَمَنْ لَسْتُمْ
اوپیدا کرل مونرہ سنتا سود پارہ پہ هغی کنبی اڈونڈ تیرولو سامانونہ او د هغہ چا دپارہ چی نہ بی تاسو				
او پہ هغی کنبی موستاسود پارہ د ژونڈ تیرولو سامان پیدا کری دی او هغہ چا دپارہ ہم چی تاسود هغوی				

کہ	بِرِزْقَيْنِ ﴿۱﴾
ہفتہ لہ	رزق و رکونکی
دہ بارہ د روزی انتظام نہ کوی	

قوله تعالى: - وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿۱﴾

د آسمانی برجوں کو نہ شہہ مراد دی؟ - دا اوچت آسمان چہ پہ ولا پرو اوگر خیدونکو ستورو بانڈی بنائستہ کرې شوې دی د دی پیدا کونکې ہم اللہ تعالیٰ ﷻ دی. شوک ہم چہ دا پہ غور او فکر سرہ اوگوری نو ہفتہ د قدرت د عجائباتو او د عبرت د نینو نہ د خپل خان د پارہ ډیر خہ حاصلولی شی.

① د بروج نہ مراد دلته ستوری دی. لکہ چہ بل آیت کنبی ارشاد دی ﴿تَبْرُوكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ (۱) د بعضوینا دہ چہ دی نہ مراد د سپورمنی او نمر منزولونہ دی ⑤ عطیہ ﷺ وانی چہ ہفتہ خایونہ چرتہ چہ شوکسی او پھرې دی اود کوم خائی نہ چہ سرکشہ شیطانان ویشتلې شی دی دپارہ چہ ہفتہ داوچتو درجود فربتو خبرې اترې وانوریدی شی. کله چہ وړاندې کیږی نو شغلہ وړیسې راتوب وھی. کله دوی دلاندې والاپہ غوږ کنبی واچوی دی نہ وړاندې د ہفتہ کار ختم شی او کله ددی پہ خلاف ہم کیږی.

ددی قول تائید پہ یو حدیث سرہ: - لکہ چہ د صحیح بخاری پہ حدیث کنبی صراحتاً روایت دی کله چہ پہ آسمان کنبی اللہ تعالیٰ د خہ خیز بارہ کنبی فیصلہ کوی نو فربتی پہ عاجزئی سرہ خپلې وزرې لاتدی کوی لکہ زنجیر چي پہ کانړی وی. بیا چہ کله د هغوی زړہ پہ تسلئی شی نو تپوس کوی چہ ستاسو د رب خہ ارشاد اوشو؟ هغوی وانی چہ خہ نی ہم فرمائیلی دی حق دی او ہم ہفتہ ډیر اوچت او ډیر لوی دی. د فربتو خبرې پہ غلاوپیہ سرہ اوریدو لہ جنات برہ ختل اودغہ شان بہ د یود پاسہ بل وو. د حدیث راوی حضرت سفیان ﷺ دلاس پہ اشارہ سرہ داسې خودل چہ دینی لاس گوتې ارتې کرې اویوہ نی د بلې د پاسہ کیخودې. د دی اوریدونکو دا سلسلہ خو بہ کله کله شغلې وړاندې نہ ختم کرې چہ ہفتہ د خپل ملگری پہ غوږ کنبی او وانی نو ہفتہ ہم پہ ہفتہ وخت بانڈی لارشی. او کله داسې کیږی چہ دی ہفتہ تہ او ہفتہ د خپل خان نہ لاتدینې تہ اودغہ شان سلسلہ پہ سلسلہ اورسوی او ہفتہ خبرہ زمکې تہ راشی اود جادوگر او کاهن غوږونہ د هغې نہ خبر شی نوییا ہفتہ کاهن دی سرہ سل دروغ یوخای کرې اود خلقونہ فاندې اخلی. کله چہ ہفتہ یوہ آسمانی خبرہ اتفاقی دہ تہ راورسی او صحیح معلومہ شی نو پہ خلقو کنبی د ہفتہ دھوبنیارتیا مشهورتیا کیږی چہ گورہ فلانکی پہ فلانکی ورخ داو نیلی وو بالکل ربتیا راوتل. (۲)

وړاندې عقلی دلیل ذکر دی: - بیا اللہ تعالیٰ د زمکې ذکر کوی چہ ہم ہفتہ دا پیدا کرې دہ خورہ کرې دہ پہ دی کنبی ئې غرونہ جوړ کرې دی ځنگل او میدان ئې پہ کنبی قائم کرې دی. فصلونہ او باغونہ ئې راتوکولې دی او ټول خیزونہ ئې پہ اندازہ او پہ مناسب او پہ موزونوالی د هرې یوې زمکې د هر یو موسم او هر یوملک پہ لحاظ سرہ بالکل ټیک پیدا کرې دی کوم چہ د بازار د بنائست او د خلقو د خوشحالی خیزونہ دی. پہ زمکہ کنبی قسم قسم پیداوار ہم ہفتہ پیدا کرې دی او ہفتہ ئې ہم جوړ کرې دی دکومو چہ تاسو رزق رسونکې نہ ئې یعنی خاروی او خنارو وینخې غلامان وغیرہ. نو جدا جدا خیزونہ او قسم قسم اسباب اود هر قسم آرام او راحت ہفتہ تاسو لہ درکرل. د گتې طریقې ئې تاسو تہ

(۱) ۲۵/الفرقان: ۶۱.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الحجر باب (لا من استرق السمع فاتبعه شهاب مین) ۴۷۰۱، ترمذی ۳۲۲۳، ابن ماجہ ۱۹۴، ابن حبان ۱۳۶، مسند حمیدی ۱۱۵۱ الايمان لابن مندہ ۷۰۰.

او خود لپی خنار تی ستاسو لاندی کرل چه خورنی ہم سورلی ہم کونی اووینخو او غلامانو درکولو باندی آرام او مزه حاصله کرنی د هغوی رزق ہم ستاسو په ذمه نه دی بلکه د هغوی رزق ہم الله تعالی ورکوی گتبی تاسو کونی او رزق دی هغه ورکوی فبجانہ ما اعظم شانہ.

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ
او نشته هیخ خیز مگر زمونږ سره خزانی دهغی دی
او هیخ خیز داسی نشته چی د هغی خزانی مونږ سره نه وی
وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ
اونه نازلوو مونږه هغه خیزا مگر په اندازه معلومی سره اورا اولیرلی مونږه هواگانی بار داری
او مونږ هغه په مناسب مقدار سره نازلوو او مونږ د اوبو نه دک بادونه رالیرو
فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ ۝ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ
نو نازلې کرې مونږه داسمان نه اوبه نو خکوو مونږه په تاسو دغه اوبه اونه یی تاسو دغه اوبه اویولره
او مونږ د اسمان نه اوبه راوړوو بیا مونږ په تاسو باندی هغه اوبه خکوو او دغه اوبه تاسو پخپله
بِخَزَائِنٍ ۝ وَإِنَّا لَخُنُّ نَجِيٍّ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۝
خزانه کونکی او بیشکه خامخا مونږه ژوندی کول کوو او مړه کول کوو او مونږه وارثان یو
راجع کولی نشئ او بیشکه هم مونږ ژوندی کول کوو او مړه کول کوو او هم مونږ وارثان یو
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ۝
او معلوم دی مونږ ته رومینی خلق ستاسو نه او معلوم دی مونږه ته روستو راتلونکی خلق
او مونږ په تاسو کنبی هغه خلق پیژنو کوم چی وړاندی تیر شوی دی او کوم چی روستو راتلونکی دی
وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَكْشُرُ هُمُوطًا ۝ إِنَّ اللَّهَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝
او بیشکه رب ستا خاص هغه به راجمع کرې دا خلق بیشکه هغه حکمت والا او پوهه دی
او بیشکه ستارب به د اتول راجمع کوی هغه صاحب د حکمت دی په هرڅه عالم دی

قوله تعالی: - (إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ)

هر قسم خزانی الله تعالی سره دی: - دتولو خیزونو هم الله تعالی یوازی مالک دی. هر یو کار په هغه باندی آسان دی د هر قسم خیزونو خزانی هم هغه سره دی. څومره کله کوم خای او چرته چه غواری نازلوی د خپلو حکمتونو عالم هم هغه دی دبندیگانو د مصلحت نه هم خبر دی. دا صرف د هغه مهربانی ده گنی څوک دی چه په هغه باندی زور اوجبر او کرې. حضرت عبدالله رضی الله عنه فرمائی چه هر کال باران برابر ورپوی او تقسیم د الله تعالی په قدرت کنبی دی. بیا حضور ﷺ هم دا آیت تلاوت کړو. د حکم بن عیینه نه هم دا قول مروی دی.

د باران قطرو سره فرښتو هم راهی: - وائی چه باران سره دومره فرښتی را کوزیږی دکومو شمیر چه د تولو انسانانو او پیریانو ته ډیر دی. دیوی یوی قطرې خیال ساتی چه هغه چرته او ورید او پوه دی سره څه راوتی کیدل. بزار کنبی دی چه د الله تعالی سره د څه خزانی دی؟ صرف کلام او خبرې چه او وائی شه نو اوشی. د دی یوراوی هم قوی نه دی. هواچلولو سره مونږ اوریڅی په اوبوسره درنه وو. دی نه اوبه راساڅی. هم

دغہ هواگانہی الوتو ونہی بارداری وی پانہی او تیغونہ تری راتوکیپی. اودا وصف ہم پہ خیال کنہی ساتنی چہ دلته نی د جمع صیغہ راورلی دہ. او ریح عقیمہ کنہی وصف پہ وحدت سرہ کرپی دی دی د پارہ چہ د کثرت نتیجہ راوخی. بار دارہ کیدل کم نہ کم د دوو خیزونونہ بغیر ناممکن دی. هوا روانہ وی اود آسمان نہ اوبہ رااوچتوی او اوریحی وکوی.

د هواگانو قسمونہ:- یوہ هوا وی چہ پہ زمکہ کنہی پیداواری قوت پیدا کوی یوہ هوا اوریحی درنہ وی یوہ هواوی چہ میوہ داری ونہی د میوود وکولوقابل کوی. پہ ابن جریرکنہی پہ ضعیف سند سرہ یو حدیث نقل دی چہ جنوبی هواگانہی جنتی وی پہ دی کنہی دخلقو گتہ وی اوددی ذکرپہ کتاب اللہ کنہی دی^(۱) دمسندحمیدی پہ حدیث کنہی دی د هواگانو نہ اووہ کالہ پس اللہ تعالیٰ پہ جنت کنہی یوہ هوا پیدا کرپی دہ چہ پہ یوہ دروازہ بانہی رابندکرپی شوی دہ ہم ددغہ بند دروازی نہ تاسو تہ ہغہ هوا درسی کہ ہغہ کولاوکرپی شوی نو د زمکہ او آسمان تپل خیزونہ بہ پرمخی راواروی. داللہ تعالیٰ پہ نیزد د ہغی نوم "زیب" دی تاسو ہغی تہ جنوبی هوا وانہی^(۲).

بیافرمانی چہ دی نہ پس مونہ پہ تاسو بانہی خورپی اوبہ راوروو چہ تاسو نی اوخکنی اوبہ کارنی راولنی کہ مونہ غوارو نودا بہ تروپی او ترخپی کرو لکہ خنگہ چہ پہ سورت واقعہ کنہی بیان فرمائیلی شوی دی دا کومپی خورپی چہ تاسو خکنی دا د اوریخو نہ راورونکی ہم تاسونہی؟ کہ مونہ یو؟ کہ مونہ غوارو نودا بہ ترہ وی کرو د حیرانتیاخیرہ دہ چہ تاسو زما شکرپہ نہ ادا کوئی^(۳) بیل روایت کنہی دی چہ ہم دی اللہ تعالیٰ ستاسو د پارہ د آسمان نہ اوبہ راکوزپی کرپی دی^(۴) تاسو د ہغی خازن یعنی مانع یا حافظ نہ نی ہم مونہ نی راوروو مونہ چہ چرتہ غوارو رسوو چرتہ چہ غوارو محفوظ کوو. کہ مونہ اوغورو نو پہ زمکہ کنہی بہ نی ورخنبی کرو دا صرف زمونہ رحمت دی چہ دا مو اوورولپی بیج موکرپی خورپی موکرپی صفامو کرپی چہ تاسونہی اوخکنی او پہ خپلو خنارووبانہی اوخکوننی خپل فصلونہ او باغونہ خروب کرنی خپل ضرورتونہ پورہ کرنی مونہ د مخلوق شروع او بیا د دی پہ واپس راگرخولو بانہی قادریو. تپل مو د عدم نہ پہ وجودکنہی راوستل یعنی د نیست نہ مو شتہ کرل دا تپل بہ بیا ہم مونہ معدوم کوو بیا بہ د قیامت پہ ورخ دا تپل راپاسوو کینوو بہ نی د زمکہ او د زمکہ د خلقو وارث ہم مونہ یو. تپل بہ ہم زمونہ طرف تہ راواپس کولپی شی. زمونہ د علم ہیخ انتہا نشتہ اول او آخرتپل زمونہ پہ علم کنہی دی نو د ورااندینونہ مراد د دی زمانہی نہ مخکینی خلق دی. د آدم عليه السلام پورپی اود روستونونہ مراد د دی زمانہی او د راتلونکی وخت خلق دی. د مروان بن حکم رضی اللہ عنہ تہ روایت دی چہ بعضی خلق بہ د بنحو پہ وجہ پہ روستنوصفونوکنہی پاتہی کیدل نو دا آیت نازل شو^(۵) پہ دی بارہ کنہی یوغریب حدیث ہم وارد شوپی دی ابن جریرکنہی د ابن عباس رضی اللہ عنہ تہ روایت دی چہ یوہ یرہ بنائستہ بنخہ بہ مانخہ لہ راتلہ نو بعضی مسلمانان بہ د دی وجہ چہ چرتہ نظر نی اوچت نہ شی ورااندی تلل او بعضی بہ د دوی پہ خلاف بانہی نور ہم روستوکیدل اود سجدی پہ حالت کنہی بہ نی د خپلو لاسونو لاتدی کتل نودا آیت نازل شو^(۶) خو پہ دی روایت کنہی سخت نکارت دی دابوالجوزا قول ددی آیت

^(۱) الطبری ۱۷/۸۸

^(۲) مسندحمیدی.

^(۳) ۵۶ واقعہ: ۶۸، ۷۰.

^(۴) ۱۶ النحل: ۱۰.

^(۵) الطبری: ۲۶/۱۴.

^(۶) ترمذی کتاب التفسیر، باب ومن سورۃ الحجر ۳۱۲۲، نسائی: ۸۷۱، ابن ماجہ: ۱۰۴۶، مسند طیبالی: ۱۲۱۲، بیہقی: ۹۸/۳

بارہ کنبی نقل دی چہ دمانخہ پہ صفونو کنبی وړاندې کیدونکی اوروستو کیدونکی داصرف دهغه قول دی دابن عباس رضی اللہ عنہ پہ دی کنبی ذکر نشته. امام ترمذی رضی اللہ عنہ فرمائی چہ ہم دازیات مشابہ دی والله اعلم د محمد بن کعب رضی اللہ عنہ پہ وړاندې چہ بہ کله عون بن عبداللہ رضی اللہ عنہ دا وئیل نو هغوی بہ فرمانیل چہ دا مطلب نہ دی بلکہ د وړاندینونہ مراد دا دی کوم چہ مړه شوی دی اوروستونونہ مراد دا اوس پیدا شوی او بیا پیدا کیدونکی دی. ستا رب به ټول راجمع کړی هغه د حکمت او علم مالک دی. دی اوریدو سره حضرت عون رضی اللہ عنہ او فرمائیل اللہ تعالیٰ دی تاله توفیق او جزائی خیر درکړی.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا	الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۝ وَالْجَانَّ
اوبه تحقیق سره جوړ کړو مونږه انسانان د وچ ټیکړی نه د خټې نه اخیمره شوی نه اوبیرې چې وو	اوبیشکه مونږ انسان د وچ ټنگیدلې خمبیرې خټې نه پیدا کړې دي اویپریان
خَلَقْنَاهُ	مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُومِ ۝ وَقَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ
پیدا کړې وو مونږ هغه مخکښی ددی نه د شغلی دوورنه اوکله چې او وئیل رب ستا فرښتو ته موددی نه وړاندې د بې لوگی اور نه پیدا کړې وو اوکله چې ستا رب فرشتو ته او وئیل	
إِنِّي	خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۝ فَإِذَا
چې بیشکه زه پیدا کونکی یم یو بشر لره د وچ ټیکړی نه توري خټې نه اخیمره شوی نه نوکله چې چې بیشکه زه کړنگیدونکی خمبیرې خټې نه انسان پیدا کوونکی یم نوکله چې زه هغه	
سَوِيَّةً	وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ السَّاجِدِينَ ۝
ماپوره برابر کړو هغه اوماپوک وهو په هغه کنبی دروح خپل نه نو پریوزی تاسو هغه ته سجده کونکی چې زه هغه برابر جوړ کړم اود خپل طرفنه په کنبی روح پوک وهم نو تاسو ورته په سجده پریوځئ	
فَسَجَدَ	الْمَلِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝ إِلَّا إِبْلِيسَ ط أَلَيْ أَن يَكُونَ
نوسجده او کړو فرښتو ټولو په جمع مگر ابلیس هغه انکار او کړو چې شی نو ټولو فرښتو په یو خل سجده او کړه خو یو ابلیس او نه کړه هغه سجده کونکو سره	
مَعَ السَّاجِدِينَ ۝	قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ لَئَلَّا تُكُونَ
دسجده کونکو سره نو او وئیل اللہ له ابلیس څه وو تالره چې نه شوی ته ملگری دشاملیدونه انکار او کړو اللہ <small>تعالیٰ</small> او فرمائیل ابلیسه دا په تاخه او شول چې په سجده کوونکو	
مَعَ السَّاجِدِينَ ۝	قَالَ لَمْ أَكُنْ لَاسْجِدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ
دسجده کونکو سره او وئیل شیطان نه یم زه چې او کړم سجده داسې بشر ته چې تا پیدا کړې دی هغه کنبی شامل نه شوی هغه او وئیل چې داند شی کیدی چې زه داسې انسان ته سجده او کړم چې هغه دی د	
	مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۝
دټیکړی نه چې د خټې اخیمره شوی نه	
دکړنگیدونکی خمبیرې خټې نه پیدا کړې دي	

قوله تعالى:- **وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ** ۵

د انسان د پیدائش ذکر:- **(صَلِّصَال)** نه مراد اوچه خاوره ده هم ددی په شان آیت **(خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلِّصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ قَيْنَ تَارٍ)** (۱) دی. دا هم روایت دی چه د بوئی والا خاورې ته حما وائی مسنون وائی متینې ته. ابن عباس رضی اللہ عنہ وائی لمدہ خاوره. د نورو نه روایت دی چه بوئی ناکه خاوره او اخلې شوې خاوره.

د پیوی د پیدائش ذکر:- د انسان نه وړاندې مونږ پیریان د سوزونکې اور نه پیدا کړې دی. سموم وائی د اور گرموالی ته حرور وائی دورخې گرموالی ته. داهم ونیلې شودی چه دگرمی راکیرول دهغې گرموالی اویایمه حصه ده کوم نه چه پیریان پیدا کړې شوی دی. ابن عباس رضی اللہ عنہ وائی چه پیریان د اور د شغلو نه جوړ کړې شوی دی یعنی د ډیر بهتر اوره. عمرو بن دینار رضی اللہ عنہ وائی چه د نمر د اور نه. په صحیح کنسې واقع دی چه فربتسې د نور نه پیدا کړې شوی دی اوپیریان د شغلې والا اور نه او آدم رضی اللہ عنہ د دی نه کوم چه ستاسو په وړاندې بیان کړې شو. (۲) د دی آیت نه مراد د حضرت آدم رضی اللہ عنہ فضیلت او شرافت اود هغه د عنصر د پاکوالی او طهارت بیان دی.

د فربتسو حضرت آدم رضی اللہ عنہ ته سجده کول اود ابلیس انکار کول:- الله تعالى بیان فرمائی چه د حضرت آدم رضی اللہ عنہ د پیدائش نه وړاندې د هغه د پیدائش ذکر الله تعالى فرشتو کنسې اوکړو اود پیدا کولونه پس د هغه بزرگی ښکاره کولو د پاره د هغه په وړاندې په فربتسو باندې سجده اوکړه. دا حکم ټولو خو اومونو ولې ابلیس لعین انکار اوکړو او کفر حسد انکار کبر فخر او غرور ئی اوکړو. صفائی او وئیل چه زه د اور نه پیدا کړې شوې یم اودې د خاور نه. زه خود ده نه بهتر یم د ده په وړاندې ولې تیب شم؟ دا خو تاده له په ماباندې بزرگی ورکړه خوزه به دې گمراه کوم نو پریردم به ئی. ابن جریر دلته یو ډیر عجیبه او حیرانونکې اثر وارد کړې دی چه ابن عباس رضی اللہ عنہ فرمائی کله چه الله تعالى فربتسې پیدا کړې نوهغوی ته ئی او فرمائیل چه زه د خاورونه انسان جوړونکې یم تاسو هغه ته سجده اوکړئ هغوی وئیل مونږ به داسې نه کوو نو هم په هغه وخت اور هغوی اوسوزولې. بیا نورې فربتسې راپیدا کړې شوی هغوی ته هم دا او وئیلی شو نوهغوی جواب ورکړو چه مونږ واوریده او اومنل خو ابلیس چه داوونو منکرانونه وو پخپل انکار باندې کلک ولاړ وو، خود دې ثبوت دهغه نه نشته. په ظاهره معلومیرې چه دا اسرائیلی روایت دی. والله اعلم.

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ	
اوونیل الله نواوڅه ته ددی خانی نه بیشکه ته	
الله <small>رضی اللہ عنہ</small> او فرمائیل چې (جنت نه) اوڅه بیشکه ته	
رَجِيمًا	وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۶ قَالَ رَبِّ
رتلې شوې ئی او بیشکه په تاباند لعنت دی دورخې دجزا پورې اوونیل شیطان اے ربه زما	رتلې شوې یئ او په تابه ترقیامتته پورې لعنت وی هغه اوونیل ائی ربه
فَأَنْظِرْنِي	إِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونَ ۷ قَالَ فَإِنَّكَ
پس مهلت راکړه ماته دهغه ورخې پورې چی دوباره راپورته کړې کیری دا خلق اوونیل الله نویشکه ته	ماته د هغه ورخې پورې مهلت راکړه چې دوی به دوباره ژوندی کیری الله <small>رضی اللہ عنہ</small> او فرمائیل (بسه ده)

(۱) الرحمن: ۱۴-۱۵.

(۲) صحیح مسلم کتاب الزهد باب فی احادیث متفرقة: ۲۹۹۶، بیهقی: ۲/۹، مسند احمد: ۱۵۳/۶، مسند اسحاق بن راهویه: ۷۸۶، مسند عبد بن حمید: ۱۴۷۹ او شعب الایمان: ۱۴۳.

مِنَ الْمُنظَرِينَ ۞	إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ	الْبَعْلَوْمِ ۞	قَالَ رَبِّ
دمهلت ورکړې شوونه ئې دهغه ورځې دوخته پورې چي معلوم دې اوونیل شیطان له ربه زما	تاته ترهغه ورځ پورې مهلت دې چې دهغې وخت ماته معلوم دې شیطان اوونیل ائې زما ربه	بیا	آغویتنې
په سبب دهغې چي بې لارې کړو تاملاره نوخامخا به بناسته والې پیدا کوم زه دپاره ددوی په زمکه کښې	لکه څنگه چې تازه گمراه کړم نوزه به هم دغسی دوی ته د مزکې په مخ (گناهونه)	وَلَا أَعْوِيْتَهُمْ	أَجْمَعِينَ ۞
اوخامخا به بې لارې کوم زه دوی ټول اما سواد بندگانو ستا چي دهغوی نه خالص کړې شوی وی	بناسته بنکاره کوم اوستا د مخلص بندگانو نه سوا به نور ټول خامخا گمراه کوم	قَالَ	هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
اوونیل الله دالاره ده چي رارسی ماته نیغه بيشکه بندگان زما چي دی نشته تالره	الله ښه او فرمائیل چې زما طرف ته درارسیدو دا نیغه لاره ده زما په بندگانو به یقینا ستا څه غلبه	عَلَيْهِمْ	سُلْطَنٌ إِلَّا مَنِ
په هغوی باند طاقت ماسوا دهغه چانه چي پیروی ئې اوکړه ستا دې لارې خلقونه اوبیشکه	نه وی مگر په هغه خلقو چې پخپله ستا تابعداری کوی او گمراه شوی وی (نوهغوی به ستا تابعدار وی)	جَهَنَّمَ	لَمَوْعِدُهُمْ
دوزخ خاني دوعدي دهغوی دې دټولو ادى دغه دوزخ لره اوه دروازي دپاره دهرې دروازي	او دوزخ یقینا ددې ټولو د وعدي خاني دې دهغې اووه دروازي دی دهرې دروازي دپاره	مِنْهُمْ	جَزءٌ
د دې گمراهانو نه یو حصه ده مخصوص کړې شوی	په دوی کښې جدا جدا حصه مقرر ده	قوله تعالى: - قَالَ فَأَخْرِجْنَاهَا فَأْتَاكَ رَجِيمًا ۞	

ابليس د الله تعالى د دربار نه شپې شوي دي: بيا الله تعالى د خپل حكومت امر او كړو چه نه ئې څوك راحصار كړې او نه ئې څوك روستو كړې شي چه ته د دې بهترين او اعلى ډلې نه لرې شه. نو رټلې شوې دي د قيامته پورې به په تاباندي ابدې او هميشه لعنت وريږي. ونيلې شي چه هم هغه وخت د هغه شكل بدل شو او هغه ژړا وينا شروع كړه. په دنيا كښې دا ټولې ژړاگانې هم د دې شروع نه دي. مردود او مطرود يعنى سپك او رټلې شوې بيا د حسد د اور نه سوزيدلې تمنا كوي چه هغه له دې د قيامته پورې وخت ور كړې شي هم دې ته يوم البعث ونيلې شوې دي. نود هغه دا درخواست منظور كړې شو او مهلت ور كړې شو.

د ابلیس ناپاکہ وعده:- د ابلیس سرکشی بیانولې شی هغه په الله تعالی گمراه کولو قسم خورلو سره او وئیل دا هم کیدې شی چه هغه دا وئیلې وی تازه گمراه کړم نوزه به هم د آدم ﷺ د اولاد د پاره په دنیا کبې ستا نافرمانی دومره بنیاسته کړم او هغوی له به رغبت ورکولو سره ستا په نافرمانو کبې اخته کړم. تر کومې چه کیدې شی کوشش به کوم چه ټول د هوکه کړم خو ستا اخلاص مند بندیکان به زما لاس له نه شی راتلې. په یوبل آیت کبې هم دی چه تا ده له په ما باندې اوچتوالې ورکړو خو اوس به زه هم د ده اولاد پسې اولگم که څه لږ شان رانه بیچ شی خو باقی به ټول ډوب کړم^(۱) په دې باندې جواب ملاو شو چه ستاسود ټولو واپس کیدل خو هم زما طرف ته دی د اعمالو بدله به زه ضرور ورکوم. نیکانو ته نیکه او بدو ته بده. لکه چه ارشاد دې چه ستارب په شیش کبې دې^(۲) غرض دا چه واپس کیدل اود واپس کیدو لار هم د الله طرف ته ده. د (عَلَى) یو قراءت (عَلَى) هم دې لکه آیت (وَإِنَّ فِي آيَاتِنَا لَعَلَةً حَكِيمًا)^(۳) کبې دی. یعنی اوچت خوالنې قراءت مشهور دې. کوم بندیکان چه ما په هدایت باندې لگولې دی په هغوی باندې ستاهیخ زور نشته اودا ده چه ستازورستا په تابعدارانو باندې دې داستشنا منقطع ده. د یو نبی او ابلیس سوال و جواب:- ابن جریر کبې دی چه د کلونه بهر په د انبیاء و کرامو جماتونه وو کله چه به هغوی دخپل رب نه یوخاص خبره معلومول غوښتل نو هلته به تلل اوچه کوم مونخ به ئی په مقدر کبې وو ادا به کړو اوسوال به ئی کولو. یوه ورځ دیونبی اودهغه د قبیلې په مینخ کبې شیطان کیناستو هغه نبی درې ځل او وئیل (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) شیطان او وئیل ای دالله تعالی نبی آخر ته به زما د وار نه څنگه بیچ کیرې؟ نبی او فرمائیل چه ته ماته دا اوبنایه چه ته په بنیادم باندې په کوم یو وار سره غالب کیرې؟ آخر لوظ اوشو چه یوبل ته به صحیح څیز بنایو نودالله تعالی نبی او وئیل چه اووره دالله تعالی فرمان دې چه زما په خاص بندیکانو باندې ستا هیخ اثر نشته په هغوی باندې دې چه پخپله گمراه وی اوستا تابعداروی. دې دالله تعالی دښمن وئیل داتاخه او وئیل داخو زه ستا پیدا کیدونه وړاندې صرف پیژنم. نبی وئیل چه اووره دالله تعالی فرمان دې چه کله شیطان حرکت وی نود الله تعالی نه پناه غواړئ هغه اوریدونکي او پیژندونکي هم دې^(۴) والله ستا په کش کړپ پوهیدوسره زه دالله تعالی نه پناه غواړم هغه وئیل ربتیا دی پدې وجه ته زما په جال کبې نه راگیریرې. د الله تعالی نبی او فرمائیل چه ښه اوس ته اوبنایه ته په بنیادم باندې څنگه غالب کیرې. هغه وئیل زه دې د غصې او خواهش په وخت کبې راتینگوم. بیا فرمائی چه څوک هم د ابلیس تابعداری او کړی هغه دوزخی دې. هم دا ارشاد د قرآن د انکار کونکو د پاره سبب دې. بیا ارشاد دې چه د جهنم ډیرې دروازې دی په هره دروازه باندې تلونکی ابلیسی ډله مقرر ده د خپلو خپلو عملونو مطابق د هغوی د پاره د دوازو تقسیم شوې دې.

د (سَبْعَةَ آيَاتٍ) مطلب اودهغو مخونه:- حضرت علی رضی الله عنہ یو ځل په خپله خطبه کبې او فرمائیل د دوزخ دروازې داسې دی یعنی دیود پاسه بله او هغه اووه دی. د یوې نه پس به بله دروازه او دغه شان به اووه واره دروازې ډکې شی. عکرمه رضی الله عنہ فرمائی چه اووه طبقې دی. ابن جریر د اووه دروازو دا نومونه خودلې دی. جهنم، لظي، حطمه، سعیره، سقر، جحیم، هاوید.

(۱) ۱۷/الاسراء: ۶۲.

(۲) ۸۹/الفجر: ۱۴.

(۳) ۴۳/الزخرف: ۴.

(۴) ۷/الاعراف: ۲۰۰.

د ابن عباس نه هم داشان روايت دي قتاده رضي الله عنه وائي چه دا دهغوی د عملونو په اعتبار دی. ضحاک رضي الله عنه وائي مثلاً یوه دروازه د یهودو یوه د انصاری یوه د صابیانو یوه د مشرکانو کافرانو یوه د مجوسیانو یوه د منافقانو او یوه د اهل توحید خود توحید والا ته د خلاصی امید دی باقی ټول ناامیده دی. ترمذی کنبی دی رسول الله ﷺ فرماني د دوزخ اووه دروازي دي په گوم کنبی چه یوه د هغوی د پاره ده خوک چه زما په امت باندې توره اوچته کری (۱) ابن ابی حاتم کنبی دی چه حضور ﷺ د دي آیت تفسیر کنبی فرماني چه د بعضو دوزخیانو د گیتو پورې به اور وی، د بعضو دملا پورې د بعضو د ستونو پورې غرض د گناهونو په اندازه به وی (۲)

إِنَّ الْبَتِّينَ فِي جَنَّتٍ	
بیشکه پرهیزگار خلق به په جنت کنبی وی	
بیشکه پرهیزگاران به په باغونو او چینو	
وَعِيُونَ ط	أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ۝ وَنَزَعْنَا
او په چینو کنبی به وی ننوخی دی ته په سلامتیا سره په امن سره او اوبه باسو مونږه	
کنبی اوسیری (اوبه وئیلی شی) چې تاسو دی ته په امن اوسلامتیا سره داخل شی اومونږ به	
مَا	فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ
هغه چی په زړونو دهغوی کنبی وی څه کینه رونږه به وی ناست به وی په تختونو باند	
د دوی په زړونو کنبی چی کومه کینه وی هغه اوباسو د رونږو په شان به یوبل ته مخامخ	
مُتَّقِلِينَ ۝	لَا يَسْهَمُونَ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمُ
یوبل ته مخامخ نډه به رسیږی هغوی ته په هغی کنبی څه تکلیف اونه به وی هغوی	
په تختونو ناست وی هلته به دوی ته هیڅ تکلیف نه رسیږی اونه به د هغی نه	
مِنْهَا	يُخْرَجِينَ ۝ نَبِيُّ عِبَادِي أَنَّىٰ أَنَا الْغَفُورُ
دهغی نه ایستلی کیدونکی خبر ورکړه بندگانوزماته چی بیشکه زه هم زه بڅبونکی	
بهرته ویستلی شی (ئی نبی) زمابندگانو ته خبر ورکړه چی زه ډیر بڅبونکی یم	
الرَّحِيمِ ۝	وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ۝
رحم کونکی یم اوبیشکه عذاب زما هم هغه عذاب دردناک دي	
زیات رحم کونکی یم اوزما عذاب هم ډیر دردناک عذاب دي	

قوله تعالى: - عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقِلِينَ ۝

په جنت کنبی د اسلام رورولنی یوه نظاره: - د دوزخیانو ذکر کولوسره اوس د جنتیانو ذکر کولې شی چه هغوی به په باغونونهرونو او چینوکنبی وی. هغوی ته به زیرې اورولې شی چه اوس تاسو د هر قسم

(۱) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة الحجر: ۳۱۲۳.

(۲) داروایت ذ شیبان عن قتاده په طریق سره بغود آیت صحیح مسلم، کتاب الجنة باب جهنم اعادنا الله منها: ۲۸۴۵ ای شیه: ۳۴۱۷۹، مستداحد: ۱۰/۵، المعجم الکبیر: ۶۹۶۹، شعب الايمان: ۳۱۷، والترغیب والترهیب: ۵۶۰۹.

افت نہ بیچ کرے شونی د ہری ویری خطری نہ مطمئن کرے شونی نہ د نعمتونو د زوال ویرہ اونہ د دی خائی نہ د ویستلو خطرہ نہ د فنا کیدو اونہ دکمی لکھ چہ د جنتیانویہ زرونو کنبی دنیاوی خفگانونہ باقی پاتی وی خو جنت تہ پہ تلوسرہ بہ یوبل سرہ ملاوشی او تپولی کنبی او خفگانونہ بہ او وینخلی شی ابو امامہ باہلی رضی اللہ عنہ فرمائی جنت تہ د داخلیدونہ اول بہ سینہ د کنبی نہ خالی کرے شی پہ یومرفوع حدیث کنبی ہم دی چہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی چہ مؤمنان بہ ددوزخ نہ خلاصی بیامومی نو د جنت او دوزخ پہ مینخ کنبی یوبل باندی بہ احصار کرے شی چہ کوم خفگانونہ او ظلمونہ پہ خپل مینخ کنبی وو د ہغی ورکرہ راکرہ بہ اوشی اوصفا زہ او پاکہ سینہ بہ شی جنت تہ بہ داخل شی۔^(۱)

د زرونو خفگانونہ بہ جنت تہ تلونہ مخکبسی ختم کرے شی۔ اشتد علی رضی اللہ عنہ حوالہ دتلوا جازت او غوبنتو ہغہ وخت ہغوی سرہ دطلحہ رضی اللہ عنہ خوی ناست وونو ہغوی لرساعت پس ہغہ دننہ راوغوبنتو ہغہ ونیل کیدی شی ددہ پہ وجہ نی ماتہ دلبروخت نہ پس اجازت کرے وی؟ ہغوی او فرمائیل رنبتیادی ونی ونیل کہ بیا تاسوسرہ دعثمان رضی اللہ عنہ خوی وی نو بیا بہ ہم تہ ماداسی احصاروی؟ ہغوی او فرمائیل بی شکہ زما خود اللہ تعالیٰ نہ دا امید دی چہ زہ او عثمان رضی اللہ عنہ بہ د ہغہ خلقو نہ یو د چا پہ شان کنبی چہ دا دی۔ دہغوی پہ زرونو کنبی چہ کوم خفگان وونو ہغوی کرے اورونہ رونہ جوہ شو یوبل تہ مخامخ پہ شاہی تخت باندی بہ ناست وی۔ یوبل روایت کنبی دی چہ عمران بن طلحہ رضی اللہ عنہ د حضرت علی رضی اللہ عنہ د اصحاب جمل نہ فارغیدونہ پس حضرت علی رضی اللہ عنہ لہ راغلو ہغوی دہ تہ مرجبا او ونیل او ونی فرمائیل چہ زہ امید لرم چہ زہ اوستاپلاردہغہ کسانونہ یودچاد زرونو غصی چہ بہ اللہ تعالیٰ لری کرے اود رونو رونو پہ شان بہ نی یوبل تہ مخامخ پہ تختونو کینوی۔ یوبل روایت کنبی دی چہ د دی پہ اوریدو باندی یودوہ کسان پہ زمکہ ناست وو ونی ونیل د اللہ تعالیٰ عدل د دی نہ زیات شوے دی چہ خوک تہ قتل کرے د ہغہ رور بہ جوہ پیری؟ ہغوی پہ غصہ کنبی او فرمائیل چہ کہ ددی آیت نہ مراد زما او دطلحہ رضی اللہ عنہ پہ شان خلق نہ وی نو نور بہ خوک وی۔ پہ یوبل روایت کنبی دی چہ د قبیلہ ہمدان یوسری دا ونیلے وو او علی رضی اللہ عنہ پہ دی دہمکنی او اوچت آواز سرہ جواب ورکرے وو چہ محل اوخوزیدو^(۲) یوبل روایت کنبی دی چہ د ویونکی نوم حارث بن اعور وو اودہغہ پہ دی خبرہ باندی ہغوی غصہ شو او کوم خیز چہ د ہغوی پہ لاس کنبی وو ہغہ نی د دہ پہ سر راگذار کرے وو او فرمائیلے وو ابن جرموز کوم چہ د حضرت زبیر رضی اللہ عنہ قاتل ووکلہ چہ دعلی رضی اللہ عنہ دربار تہ راغلونو ہغوی د پیر ساعت پس نہ ہغہ تہ دداخلی اجازت ورکرے ہغہ حضرت زبیر رضی اللہ عنہ اود ہغوی ملگرو تہ حملہ کونکی ونیلوسرہ بد یادول نو ہغوی او فرمائیل ستاپہ خلہ کنبی خاوری۔ ونی فرمائیل چہ زہ طلحہ رضی اللہ عنہ او زبیر رضی اللہ عنہ خو بہ ان شاء اللہ د ہغہ خلقو نہ یو دچا بارہ کنبی چہ د اللہ تعالیٰ دا فرمان دی۔ حضرت علی رضی اللہ عنہ پہ قسم سرہ دا او فرمائیل چہ ہم زمونہ د بدر والا بارہ کنبی دا آیت نازل شوے دی کثیر النواء وانی زہ ابو جعفر محمد بن علی لہ لارم اوور تہ مہ او ونیل چہ زما دوست ستا دوست دی او ماسرہ مصالحت ساتونکی ہغوی سرہ مصالحت ساتونکی دی زما دبنمنان د ہغہ دبنمنان دی او ما سرہ جنگ کونکی ہغہ سرہ جنگ کونکی دی۔ واللہ زہ د ابوبکر رضی اللہ عنہ او عمر رضی اللہ عنہ نہ خراب یم۔ دی وخت کنبی حضرت جعفر رضی اللہ عنہ او فرمائیل کہ چرے زہ داسی او کریم نو یقینا ما نہ بہ بل گمراہ خوک نہ وی ناممکن دہ چہ ہغہ وخت کنبی زہ پہ ہدایت باندی پاتی شم۔ دی دوارو بزرگانو (ابوبکر رضی اللہ عنہ او عمر رضی اللہ عنہ) سرہ خود ہغوی پیرہ مینہ دہ کہ تاتہ پہ دی کنبی گناہ وی زما پہ سہ باندی بیا ہغہ ہم د دی آیت آخری حصہ تلاوت او فرمائیلے او ونی فرمائیل چہ د ہغہ لسو کسانو

(۱) صحیح بخاری کتاب الرقاق باب الفصاح یوم القیامۃ: ۶۵۲۵، ۲۴۴۰ تعلقاً، مسند احمد: ۱۲/۳، حاکم: ۳۵۴/۲، مسند ابی یعلیٰ: ۱۱۸۶، الطبری: ۳۷/۱۴، الادب المفرد: ۴۸۶، الامان لابن مندہ: ۸۳۸، السنۃ لابن ابی عاصم: ۸۵۷.

(۲) حاکم: ۳۵۴-۳۵۳/۲، دی تہ صحیح ونیلے او امام ذہبی رضی اللہ عنہ د دی موافقت کرے دی.

بارہ کنبی دې ابوبکر، عمر عثمان علی طلحہ زبیر عبدالرحمن بن عوف سعد بن ابی وقاص سعید بن زید او عبدالله بن مسعود آ. دوی به مخامخ وی چه دیو بل ته نی شانه شی.

د جنت شان او صفت حضور ﷺ دصحابه کرامو زیوی مجمع ته تشریف راوړو ددې دتلاوت فرمانیلو سره نی او فرمائیل دوی به یوبل ته گوری. دلته به دوی ته هیخ مشقت سزا او تکلیف نه وی. بخاری او مسلم کنبی دې حضور ﷺ فرمائی ماته د الله تعالی حکم شوې دې چه زه حضرت خدیجه k ته د جنت د سرو زرو د محل زیرې واوړوم په کوم کنبی چه نه شور شته نه تکلیف نه مصیبت (۱) دا جنتیان به هیخ کله هم د جنت نه نه شی ویستلې. په حدیث کنبی دې دوی ته به فرمائیلی شی ای جنتیانو تاسو به همیشه صحت مندئی کله به بیمار نه شئی همیشه به ژوندی نی مړه کیرئی به نه همیشه به خوانان نی بوډاگان کیرئی به نه او همیشه به هم دلته نی ویستلې کیرئی به نه. (۲) په یوبل آیت کنبی دې چه هغوی به د مکان د بدلولو خواهش نه کوی نه به د هغوی خای د هغوی نه اخستې شی. ای نبی ﷺ ته زما بندیگانوته اوواید چه زه ارحم الراحمین یم اوزما عذابونه هم ډیر سخت دی. هم د دې په شان آیاتونه نور هم تیرشوی دی. د دې نه مراد دا دې چه مؤمنانوله د امیدسره ویره هم ساتل پکار دی. حضور ﷺ خپل صحابه کرام له راخی او هغوی په خندا باندې لیدوسره فرمائی جنت اودوزخ یاد کړئی. دې وخت کنبی دا آیاتونه نازل شو. دا مرسل حدیث په ابن ابی حاتم کنبی دې حضور ﷺ د بنوشیبه په دروازه باندې صحابه کرامو زله راخی وائی زه خو تاسو په خندا وینم. دې ارشاد کولو سره واپس شو او د حطیم د خوانه په شاته قدمونو بیا مونږ له راغلو او ونی فرمائیل چه اوس زه روان ووم چه جبرائیل علیه السلام وئی فرمائیل چه الله تعالی فرمائی چه ته زما بندیگان نامیده کوی؟ هغوی ته زما د غفور اورحیم کیدو اوزما د عذابونو المناک کیدو خبر ورکړه (۳) یو بل حدیث کنبی دې رسول الله ﷺ فرمائی که بندیگان د الله تعالی معافی معلومه کړی نو د حرامو بیج کیدل به پریردی او که د الله تعالی عذابونه نی معلوم کړل نو خپل خان به پخپله هلاک کړی. (۴)

وَنَبِّئَهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا
او خبر کړه دوی د میلمنو د ابراهیم علیه السلام نه کله چی ورننوتل هغوی په هغه باند نو اووئیل هغوی سلام دوی په تا اودوئ ته د ابراهیم علیه السلام د میلمنو قصه واوروه څه وخت چی دوی هغه ته ورغلل نو دوی سلام وچولو
قَالَ إِبْرَاهِيمُ إِنَّكُمْ وَمِثْلُكُمْ لَا تَدْعُونَ إِيَّانِي فَادْعُوا آلِي إِبْرَاهِيمَ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّا لِلَّهِ عَدُوٌّ ۚ وَأَنَّا كَانُوا مِن قَبْلُ حَرَامًا عَلَىٰ رَبِّكَ ۚ أَتَدْرِكُونَ ۚ
اووئیل هغه بیشکه مونږه ستاسو نه یریدونکی یو اووئیل هغوی مه یریره ته بیشکه مونږه (ابراهیم علیه السلام) اووئیل چی مونو خو ستاسو ته ویریرو دوی اووئیل چی ته مه ویریره مونږ
نَبِّئْهُمْ أَنَّ كُرْحُوكَ وَاللُّبَابُ وَالْحَبَابُ وَالْحَصَىٰ وَالشَّالِبَاقُ وَالْحَمْلُ وَالْأَسْنَمُ لَا يَأْتِيَنَّكُمْ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّهُمْ لَدَيْ رَبِّكَ ذَلِيلٌ خَائِفٌ لِّلْغَمِّ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الْحَدِيثِ ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ
زیرې درکوو تاته په هلك پوهه سره اووئیل هغه ایا زیرې راكوی تاسو مالره سره ددې چی تاته دیو هوښیار خوئی د پیدا کیدو زیرې درکوو ابراهیم علیه السلام اووئیل چی تاسو ما ته

(۱) صحیح بخاری کتاب المناقب باب تزویج النبی ﷺ وفضلها: ۳۸۱۶، ۳۸۲۰ صحیح مسلم: ۲۴۳۲-۲۴۳۵، بیهقی: ۳۰۷/۷، المعجم الاوسط: ۲۲۲۱، المعجم الصغیر: ۱۹، مستدابی یعلی: ۶۷۹۷.

(۲) صحیح مسلم کتاب الجنة باب فی دوام نعم اهل الجنة: ۲۸۳۷، ترمذی: ۳۲۳۶، مستداحمد: ۳۸/۳، المعجم الصغیر: ۲۱۲، الترغیب والترهیب: ۵۷۶۱، خو په بخاری او ترمذی کنبی وان لکم ان تقیموا فلا تطعوا أبداً الفاظ نشته.

(۳) الطبری: ۳۹/۱۴.

(۴) الطبری: ۳۹/۱۴.

مَسْنَى	الْكِبَرِ	فِيمَ	تُبَشِّرُونَ	قَالُوا	بَشْرِكَ
رسیدلی دی ماتہ بوداوالی نویہ کومہ وجہ تاسو زیری راکوی اووئیل هغوی چی زیری درکوومونرتاہ					
پہ دی حال کنبی زیری راکوی چی زہ بودا ایم انود خہ خبری زیری راکوی فرشتواوونیل چی مونردیوی					
بِالْحَقِّ	فَلَا تَكُنْ	مِنَ الْقٰنِطِيْنَ	قَالَ	وَمَنْ يَّقْنُطْ	
پہ حقہ سرہ نومہ کیرہ تہ دناامیدہ خلقو نہ اووئیل ابراهیم <small>عليه السلام</small> او خوک بہ ناامیدہ کیری					
ریبشتینی خبری زیری درکووانو تہ ناامیدہ کیرہ مہ ابراهیم اووئیل چی د گمراہانو نہ سوا بل ہیخ					
مِن رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ					
درحمت درب خپل نہ مگر گمراہہ خلق					
خوک د خپل رب درحمت نہ نہ ناامیدہ کیری					

قوله تعالى: - إنا نبشرك بغليبِ عَلِيمٍ

حضرت ابراهیم عليه السلام تہ حضرت اسحاق عليه السلام زیری :- لفظ (ضيف) پہ واحد او جمع دوارو کنبی استعمالیبری لکہ ذوراوسفر دا فریبتی وی چه د بنانستہ انسانانو پہ شکل کنبی حضرت خلیل اللہ عليه السلام لہ راغلی وی ہغہ سخی حلال کرو دہغہ غوبنہ نی وریتہ کرہ اودمیلمنو پہ ورائندی کیخودہ۔ ککہ چہ نی اوکتل هغوی لاس نہ وراوری نو اوویریدلو او ونی فرمانیل چہ ماتہ خوستاسو نہ ویرہ لگی۔ فریبتو تسلی ورکرہ چہ ویریرہ مہ بیانی حضرت اسحاق عليه السلام د کیدو زیری ورکرو لکہ چہ پہ سورت ہود کنبی دی نو هغوی د خپل خان او بی بی د زوروالی عذر مخی تہ کرو او خپلہ حیرانتیا لری کولو دپارہ او وعدہ ثابتولود پارہ نی تپوس اوزرو چہ پہ دی حال کنبی بہ زمونہ بچی کیری؟ فریبتو پہ کلکو الفاظوسرہ وعدہ دوبارہ اوکرہ اود ناامیدنی نہ د لری کیدو تعلیم نی ورکرو نو هغوی د خپلی عقیدہ خرگندونہ اوکرہ چہ زہ ناامیدہ نہ یم یقین لرم زمارب د دی نہ ہم پہ لویو خبرو بانندی قدرت کاملہ لری۔

قَالَ	فَمَا	خَطْبُكُمْ
بیا اووئیل ابراهیم <small>عليه السلام</small> نورخہ دی مطلب ستاسو		
ادہ اووئیل ائی فریبتو تاسو خہ دپارہ راغلی بن		
أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ	قَالُوا	إِنَّا أُرْسِلْنَا
ای رالیرلی شوو اووئیل هغوی بیشکہ رالیرلی شوی یومونرہ قوم مجرم تہ مکرئہ		
..... هغوی اووئیل چی مونرہ د یو نافرمانہ قوم طرفتہ رالیرلی شوی یو سوا		
إِنَّا	لَمَنْجُوهُمْ	إِلَّا امْرَأَتَهُ
ال دلوط تہ بیشکہ مونرہ خامخا بچ کونکی یومونرہ هغوی تولو بغیرا دبنخی دہغہ نہ		
د لوط <small>عليه السلام</small> د کور والونہ مونرہ بہ دوی تول بچ کرو سواد هغہ د بنخی نہ		
قَدَرْنَا	إِنَّهَا	لَمِنَ الْغَابِرِينَ
چی اندازہ کری دہ مونرہ چی بیشکہ هغہ دروستو پاتی کیدونکو نہ دہ نوکلہ چی راغلل		
مونرہ فیصلہ کری دہ چی هغہ بہ پہ روستو پاتی کیدونکو خلقو کنبی وی ککہ چی		

ال لُوطِ	الرَّسُلُونَ ۝	قَالَ	إِنَّكُمْ قَوْمٌ مِّنْكَرُونَ ۝
آل دلو ط عیالیم ته رالی رلی شوی استادی او نیل لوط عیالیم بیشکه چی تاسو ایوقوم بی نا آشنا فرشتی د لوط عیالیم کورنی ته راغلی لوط عیالیم ورته او نیل چی تاسو خونا آشنا خلق بنکاریری			
قَالُوا	بَلْ جُنُنًا	بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ۝	
او نیل هغوی بلکه راغلی یو مونر تاته په هغه سره چی وؤ دوی په هغی کنی چی شک به نی کولو فرشتو ورته او نیل نه بلکه مونر خودرته هغه خیز راوړی دې چی دوی به په کنی شک کولو			
وَأَتَيْنَكَ	بِالْحَقِّ	وَأَنَّا	لَصِدِّقُونَ ۝ فَاسْرِ
او راغلی یو مونر تاته په حق سره او بیشکه مونر خامخا رینتینی یو نوبو خه او مونر تاته یوه حق خبره راوړی ده او مونر بالکل رینتونی یو نو د شپې			
بِأَهْلِكَ	يَقْطَعُ مِنَ اللَّيْلِ	وَأَتَيْعُ	أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتُ
کور والا خپل په لږ حصه د شپې کنی او خه اوستو په هغوی پسی اونه دگوری واپس په یوه حصه کنی خپل کور والا اوباسه اونه هغوی پسی روستو خه او په تاسو کنی دې			
مِنْكُمْ	أَحَدٌ وَأَمْضُوا	حَيْثُ	تُؤْمَرُونَ ۝ وَقَضَيْنَا
ستاسونه هیخوک او خئی هغه خائی ته چی تاسو ته حکم کیږی دهغی او فیصله اورسوله مونره هیخوک شاته نه گوری اود کوم خائی حکم چی درته شوې دې هلته لار شئی او مونر هغه (لوط)			
إِلَيْهِ	ذَلِكَ الْأَمْرُ	أَنَّ	دَابِرَ هُوَ أَعْيُنَ
هغه ته ددې کار چی بیشکه جرړی ددې خلقو به پرې کرې کیږی په صبا صبا کنی ته د دې خبرې فیصله اولیرله چی صبا راخیږی نو د دې خلقو به جرړی کت کرې شوی وی			

قوله تعالى: - إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ مِّنْكُمْ ۝

د لوط عیالیم په قوم باندې د الله تعالی د عذاب نازلیدل :- د ابراهیم عیالیم نه چه کله ویره لاره اوزیرې هم ورکړې شو نو بیانی د فرینتونه د هغوی د راتلود وجه تپوس اوکړو هغوی ونیل چه دلو طیانو کلی په هغوی باندې راوړلود پاره راغلی یو خود حضرت لوط عیالیم آل به بیج خلاصی پیامومی اوبه دې آل کنی دهغه بنخه بیج کیدې نه شی هغه به قوم سره پاتې شی او په هلاکت کنی به هغوی سره هلا کیږی .
د فرینتو د هلاکانو په شکل کنی راتلل :- دافرینتې د بنکلی خوانانو هلاکانو په شکل کنی حضرت لوط عیالیم له لارې نو حضرت لوط عیالیم ونیل چه تاسو خو بالکل ناشنا اونا پیژند گلو خلق ئی . نو فرینتو راز بنکاره کړو چه مونر دالله تعالی عذاب راوړی دې کوم چه ستاقوم نه منلو اود کوم په راتلو کنی چه ئی شک شبه کوله . مونر حق او قطععی حکم راوړلې راغلی یو اوفرینتې په حقه سره نازلیرې او مونر هم یو رینتونی کوم خبرچه تاته درکوو هغه به کیږی چه تاسو به خلاصی پیامومی او ستادا کافر قوم به هلاک شی .
سفر کنی د کمزورو خیال ساتل :- حضرت لوط عیالیم ته فرینتې وائی چه د شپې خه حصه په تیریدو باندې ته خپل کسان خان سره واخله لار شه . پخپله ته د هغه ټولونه روستو خه د پاره چه د هغوی په ښه شان سره خیال اوکړې شی . هم دا سنت د رسول الله ﷺ وو چه حضور ﷺ به د لښکر نه په آخر کنی تلو چه د

کمزور و او پرتو خلقو خیال اوساتلی شی . بیانی او فرمائیل چه کله عذاب راشی اود هغوی چغی صوری و اورې نو هغوی ته هیخ کله هم مه گوره هغوی هم په دغه عذاب کنبی پریرده اوتاته د تلوحکم دی . لاره شه لکه چه هغوی سره خوک ووجه هغوی ته نی لار خودله . مونږ د اول نه حضرت لوط علیه السلام ته فرمائیلی وو چه د سحر په وخت کنبی به داخلق ختم کړې شی لکه چه په دویم آیت کنبی دی چه د هغوی د عذاب وخت سحر دی چه ډیر زیات نيزدی دی . ()

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٥٠﴾	قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ	صِغْفَى
اوراغلل دبنار خلق چی زیری نی ورکول یو بل ته او نیل لوط بیسکه دا کسان میلمانه زما دی		
اوراغلل دبنار خلق په خوشحالی خوشحالی راغلل (لوط <small>علیه السلام</small>) او نیل دا خو زما میلمانه دی		
فَلَا تَفْضَحُونَّ ﴿٥١﴾	وَاتَّقُوا اللَّهَ	وَلَا تَخْزُونَّ ﴿٥٢﴾
نوبی عزتی مه کوئ زما او او پریرئ دالله نه اومه شرمنده کوئ ما هغوی او نیل ایانه وی منع کړې مونږ ته نو تاسو ما مه شرموئ اودالله نه او پریرئ اوزما بی عزتی مه کوئ هغوی او نیل ایا مونږ ته د خلقو د		
عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾	قَالَ	هَؤُلَاءِ بَنَاتِي
دخلقو نه او نیل لوط <small>علیه السلام</small> دا لونه زما دی که بی تاسو کونکی حمایت نه نه وی منع کړې (لوط) او نیل دا زما لونه دی (دوی واده کړئ) که تاسو خامخاچه کول غواړئ		
لَعَمْرُكَ	إِنَّهُمْ	لَفِي سَكْرَتِهِمْ
زما دی قسم وی په به ژوند ستا چی بیسکه هغوی خامخا په نشه خپله کنبی سرگردانه گرزیدل (ای نبی <small>ص</small>) ستا په ژوند می دی قسم وی چی هغوی په خپله نشه کنبی رانده کانږه شوی وو		
فَأَخَذْتَهُمُ	الصَّيْحَةَ	مُشْرِقِينَ ﴿٥٤﴾
نو او نیل هغوی لره یو هیبتناک اواز په وخت دنمر دختلو کنبی نو کړو مونږه پورته طرف دهغی بنار نو د نمر ختلو سره په هغوی باندي یوه هیبتناکه چغه راغله بیامونږ ددی کلو پورته طرف لاندي		
سَافِلَهَا	وَأَمْطَرْنَا	عَلَيْهِمْ جِجَارَةً
لاندي طرف دهغی او او ورو ل مونږه په هغوی باندا کانږی چی جوړوؤ دپخی ختی نه بیسکه کړل او مونږ په هغوی باندي د پخی ختی کانږی او ورو ل یقینا په دی		
فِي ذَلِكَ	لَايَةٌ	لِلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٥٥﴾
په دی واقعه کنبی ډیری ننبی دی دپاره دپوهی دخواندانو او بیسکه هغه کلی پروت دی په لاره کنبی د غور او فکر کونکو دپاره نخبې دی او بیسکه هغه (کلی) په نیغه اباده لاره باندي		
مُقِيمٍ ﴿٥٦﴾	إِنَّ	فِي ذَلِكَ
چلنده باندا بیسکه په هغی کنبی خامخا ننبه دعبرت ده دپاره دمومنانو پراته دی بیسکه په دی کنبی دایماندارو دپاره نخبې دی		

قوله تعالى :- وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٥٠﴾

د لوط عليه السلام قوم غير اخلاقی او غير فطری حالت:- کله چه قوم لوط ته معلومه شوه چه حضرت لوط عليه السلام کره بناسته خوانان میلمانه راغلی دی نوهغوی دخپلې بدې ارادې په پوره کولو کښې په خوشحالوسره راغله. دالله تعالی پیغمبر هغوی پوهه کول شروع کړه د الله تعالی نه اوویرپښی زما د میلمنویه وړاندې ما مه رسواکونی دې وخت کښې حضرت لوط عليه السلام ته پخپله هم معلومه نه وه چه دا فرښتې دی لکه څنگه چه په سورت هود کښې دی. دلته د هغې ذکر روستو دې اود فرشتو ښکاره کیدل اول ذکر شوې دی خو د دې نه ترتیب مقصود نه دې واو د ترتیب د پاره وی هم نه او خاصکر په داسې خای کښې چرته چه د هغې خلاف دلیل موجود وی. لوط عليه السلام هغوی ته وائی چه زما بې عزتی مه کونی خو هغوی جواب ورکوی چه کله ستا دا خیال وو نو دوی تا خپل میلمانه ولې جوړ کړل مونږ خو ته د دې نه منع کړې وې. بیا هغوی دوی نور هم پوهیولوسره او فرمائیل چه ستاسو ښځې زما لورپه دی هغه د خواهش پوره کولو څیزونه دی دا نه دی. د دې پوره بیان په ډیر وضاحت سره مونږ اول بیان کړې دې په دې وجه د بیا سردویاره کولو حاجت نشته. دا خلق په خپله مستی کښې وو او کومه قضا او عذاب چه د هغوی په سر و نیاندې زور ندوو هغې نه غافل وو. د دې د پاره الله تعالی د خپل نبی ص د عمر قسم خوری اود هغوی دا حال بیانوی په دې کښې د نبی کریم ص ډیر تکریم او عظمت دې. ابن عباس رضی الله عنهما فرمائی چه الله تعالی څومره مخلوق پیدا کړې دې په هغې کښې د حضور ص نه بزرگ بل څوک نشته. الله تعالی د حضور ص د حیات مبارک نه علاوه د بل چا د حیات قسم نه دې خورلې (سکرة) نه مراد ضلالت او گمراهی ده هم په دې کښې هغوی لوبې کولې او په تردد کښې وو.

د قوم لوط د تباہتی ذکر:- دنمرراختویه وخت کښې د آسمان نه یوزره درزونکې اوسینه شلونکې غرمبار آواز راغلو اودې سره د هغوی کلی پورته اوچت شو آسمان ته نیزدې اورسولې شو اود هغه خای نه راوغورزولې شو پاسنتی حصه لاندې اولاندینتی حصه پاس شوه اودې سره په هغوی باندي د آسمان نه کانړی راووریدل لکه چه د پخې خاورې ککرشوی کانړی (قوتکانړی) په سورت هود کښې د دې تفصیلی بیان شوې دې څوک چه هم د بصیرت بصارت نه کار واخلی او گوری اووری سوچ او کړی د هغوی د پاره خو په دې کلو کښې لوی لوی نبی موجود دی. داسې پاک او پرهیزگار خلق خو د ذره ذره څیزونونه عبرت اونصیحت حاصلوی پنداخلی او په غورسره دا واقعات وینی او حقیقت عالم ته رسی. تامل او غور او فکر کولو سره خپل حالت صحیح کوی

د مخلص مؤمن علامت:- ترمذی وغیره کښې حدیث دې رسول الله ص فرمائی د مؤمن د عقل مندنی اود لری نظر ساتلو لحاظ اوساته هغوی د الله تعالی په نور سره گوری (۱) بیا هغوی هم دا آیت تلاوت کړو. په یوبل حدیث کښې دی هغوی د الله تعالی په نور اود هغه په توفیق سره گوری (۲) بل حدیث کښې دی د الله تعالی بتدیگان خلق د هغوی د نښونه پیژنی (۳) دا کلی په عام لار کښې موجود دی په کومو چه ظاهری او باطنی عذاب راغلو اولته نی کړل. کانړی نی او خورل اود عذاب نښه جوړشو اوس یو خراب او مرداره غوندي ډنډه جوړ شوې دې تاسو شپه ورځ په هغې باندي ځنی راځنی عجیبه ده چه بیا هم عقل مندنی نه کارنه اخلنی. غرض صفا واضحه د تلور اتلویه لار باندي دا اولته کړې شوي کلی پراته دی. دا هم معنی کړې شوې ده چه هغه په کتاب مبین کښې دی خودا معنی څه ډیره ښه نه لگی. والله اعلم. په الله تعالی اود هغه په رسول ص باندي د ایمان راوړونکو د پاره دا یوکولاو دلیل او ښکاره نبی دی چه

(۱) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة الحجر: ۳۱۲۷.

(۲) الطبری: ۱۲۲/۱۷، حلیة الاولیاء: ۱۱۸/۶.

(۳) الطبری: ۱۲۱/۱۷، مجمع الزوائد: ۲۶۸/۱۰، المعجم الاوسط: ۲۹۵۶، مسند الشهاب: ۱۰۰۵.

خُنْكَه اللهُ تَعَالَى خَيْلٍ مَنُونِكِي خَلَاصَوِي اَوْ خَيْلٍ دَبْمَنَانِ غَرَقَ كَوِي.

وَإِنْ كَانَ	أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ	لَظَالِمِينَ ۝	فَأَنْتَقِمْنَا	مِنْهُمْ ۝
او بيشكه چي ووا	خاوندان دايكي	خامخا ظالمان	نو بدله واغستله مونږه	دهغوي نه
اود بنږو اوسيدونكي	(قوم دشعيب ﷺ)	ډير ظالمان ووا	نومونږه د هغوي نه	انتقام واخستل
وَأَنْهَبْنَا	لِيَأْمُرَ	مُؤْمِنِينَ ۝	وَلَقَدْ كَذَّبَ	أَصْحَابُ الْحَجَرِ
او بيشكه علاقي ددواږوا	په لاره	بنكاره كښي دي	او دروغ گنډلي دي	اوسيدونكو دحجر
اودا دواږه (هلاک شوي)	كلي په لويه لار	پراته دي	اودحجر اوسيدونكو	خلقو بيغمبران
الْمُرْسَلِينَ ۝	وَأَتَيْنَهُمُ	الْبُتَيْنَا	فَكَانُوا	عَنْهَا
رسولانو لره	او ورکړل مونږه	هغوي ته	انښي خپلي	نو ووا هغوي
دروغزن گنډلي ووا	اومونږه هغوي ته	خپلي نخښي	ورکړي	اوخوهغوي ترې
مخو نه اړوونکي ووا	فکانوا	عنها	معرضين ۝	
او ووا هغوي	اچي کنستل به نه	دغرونو نه	کورونو	په امن کښي ووا
نو او نيول هغوي لره	او هغوي به په غرونو	کښي کورونه تراشل	او هغوي بي غمه ووا	نو په هغوي باندي
الصَّيْحَةِ	مُصْبِحِينَ ۝	فَمَا	أَعْنَى	عَنْهُمْ
يوهيبتناک آواز	په وخت دصبا کښي	نودفع نه کړو	عذاب	دهغوي نه
د سحر په وخت	کښي يوه چغه اوشوه	نو هغوي چي	خه کړي ووا	هغه ئي هيڅ په کار
يَكْسِبُونَ ۝				
چي کول به ئي				
رانغلل				

قوله تعالى: - وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ۝

د قوم شعيب ﷺ انجام: - د اصحاب ايکه نه مراد د حضرت شعيب ﷺ قوم دي. ايکه وائي د ونو جنگتي ته. دهغوي ظلم دشرک او کفر نه علاوه ډاکي اوناپ تول کښي کښي هم ووا دهغوي کلي لوطيانو سره نيزدي ووا اود هغوي زمانه هم هغوي سره بالکل نيزدي وه په دوي باندي هم د دوي د شيطانو په وجه د الله تعالی عذاب راغلوداواږه کلي په عام غټو لارو کښي ووا. حضرت شعيب ﷺ خپل قوم په ویرولو سره او فرمائيل چه د لوط ﷺ قوم تاسو نه خه لرې نه ووا. ()

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ۝

د ثموديانو المناک انجام: - د حجر والانه مراد ثموديان دي کومو چه خپل نبي حضرت صالح ﷺ دروغزن گنډلي وواودا بنکاره خبره ده چه ديونښي دروغ گنډل لکه دتولوا نبياء کرامونه انکار دي. پدي وجه اوفرمائيلي شوچه هغوي نبیان دروغزن او گنډل هغوي له داسې معجزې راغلي په کوموسره چه د

حضرت صالح عليه السلام صداقت پہ ہغوی ہنکارہ شو لکہ د یوسخت کانپی نہ د اوبنی زاوتل چہ ہم د ہغوی پہ ہنارونو کنبی خریدلہ اویوہ ورخ بہ ہغی اوبہ خکلہ او یوہ ورخ د قوم خناورو خو بیا ہم دا خلق نافرمانہ وواو ہغہ اوبندہ نی اووزلہ ہغہ وخت حضرت صالح عليه السلام اوفرمائیل بس اوس بہ پہ دربو ورخو کنبی دننہ دننہ پہ تاسو د اللہ تعالیٰ قہر نازلیری دا بالکل رنبتونی وعدہ دہ اواتل عذاب دی دی خلقو د اللہ تعالیٰ پہ لار خودلو سرہ ہم پہ خپل روندتوب ترجیح ورکپہ دی خلقوبہ صرف دخپل طاقت دہنکارہ کولود پارہ اود ریاکاری کولو د پارہ پہ کبر او لونی سرہ پہ غرونو کنبی کورونہ جوړول د خہ ویری یا ضرورت د پارہ دا نہ وو۔

پہ ہلاک شوو قومونو باندي پہ ژړا تیریدل پکار دی۔ کله چہ رسول اللہ ﷺ جنګ تبوک له تلو نو پہ لار کنبی دا کورونہ اوکتل نو حضور ﷺ پہ سرباندي کپرا واپولہ او سورلی تیزہ کرہ او خپلو ملګرو تہ نی اوفرمائیل پہ چا چہ عذاب راغلی دی د ہغوی پہ کلوباندي پہ ژړاسرہ تیریری کہ ژړا نہ درخی نو د ژړا شکل جوړ کرنی اوتیرشی داسی نہ چہ ہم ددی عذابونو تاسو ہم ہنکار شنی (۱) آخر پہ خلورمہ ورخ سحر پہ ہغوی باندي د اللہ تعالیٰ عذاب د یو چغی پہ شکل کنبی راغلو ہغہ وخت د ہغوی گتی ہیخ پہ کار راغلی دکومو فصلونو او میوو دحفاظت د پارہ اود ہغی د زیاتولود پارہ د اوبنی اوبہ خکل نہ خونولوسرہ ہغہ قتل کری وہ ہغہ ټول نن بی فاندی ثابت شو اود رب امر خپل کار اوکپو۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
اوندی پیدا کری مونہ آسمانونہ اوزمکہ اوہغہ خہ چی پہ منخ ددی دوارو کنبی دی
اومونہ آسمانونہ او زمکہ او د دی دوارو پہ مینخ کنبی چی خہ دی بی کارہ
إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ فَاصْفِرِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ
مگر پہ حقہ او بیشکہ وخت د فیصلی خامخار اتلونکی دی نوخنک کوہ خنک ہنکلی
نہ دی پیدا کری او بیشکہ قیامت خامخا راتلونکی دی نو تہ پہ ہنکلی طریقہ د دوی نہ ټټہ اوکپہ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلِقُ الْعَلِيمُ
بیشکہ رب ستا ہم ہغہ بنہ پیدا کونکی دی او پوہہ دی
بیشکہ ستا رب د ہر خیز خالق دی پہ ہر خیز پوہہ دی

قوله تعالیٰ: - فاصْفِرِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

دمشركانونہ دسترگو پتولو حکم: - اللہ تعالیٰ ټول مخلوق پہ عدل سرہ جوړ کری دی۔ قیامت راتلونکی دی بدو تہ بہ بدہ او نیکانوتہ بہ نیکی بدلې ملاویدونکی دی۔ مخلوق پہ باطل سرہ نہ دی پیدا کری شوې داسی د کافرانو گمان دی اود کافرانو دپارہ ویل او دوزخ دی۔ بل آیت کنبی دی آیا تاسو دا گنہی چہ مونہ تاسو بی کارہ پیدا کری نی اوتاسو بہ زمونہ طرف تہ واپس نہ راگرخی۔ اوچت دی اللہ او مالک د حق دی د چا نہ بغیر چہ بل خوک د عبادت لائق نشته اود عرش کریم مالک ہم ہغہ دی۔ (۲)

دا حکم دجہاد د حکم نہ مخکبسی وو۔ بیا خپل نبی ﷺ تہ حکم ورکوی چہ د مشرکانونہ سترگی پتی کرہ د ہغوی تکلیف او دروغ گنہرل او بدہ وینا برداشت کرہ لکہ چہ پہ بل آیت کنبی دی دوی نہ سترگی پتی

۱ صحیح بخاری، کتاب المغازی، باب نزول النبی ﷺ الحجر: ۴۴۱۹، صحیح مسلم: ۲۹۸۱، مسند حمیدی: ۶۵۳، بیہقی: ۴۵۱/۲، السنن الکبریٰ للنسائی: ۱۱۲۷۴، ابن حبان: ۶۲۰۰، المعجم الکبیر: ۱۳۵۴، مصنف عبدالرزاق: ۱۶۲۵، احمد: ۵۸/۲، مسند عبدبن حمید: ۲۹۸ (۱) ۲۳/المؤمنون: ۱۱۵-۱۱۶.

کره او سلام ورته اووايه دوی ته به اوس معلومه شی^(۱) دا حکم د جهاد د حکم نه وړاندې وو دا ایت مکی دې او جهاد پس د هجرت نه مقرر او شروع شوي دې. ستا رب خالق دې او خالق د وژلو نه پس هم په پیدا کولو باندې قادر دې هغه د یو خیز بار بار پیدا کول سترې کولې نه شی. ذرې کومې چه خورې شی هغه راجمع کول او په هغې کنبې ساچولې شی. لکه چه ارشاد دې **(أُولَئِكَ الَّذِينَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْدِرُونَ)** ^(۲) د آسمان او زمکې خالق ولې د دې په شان د پیدا کولو قدرت نه لری؟ بې شکه هغه پیدا کونکې او علم والا دې. هغه چه کله د یو خیز د کولو اراده کوی نو هغې ته د کیدلو حکم فرمائی بس هغه کیږي. پاک ذات دې د هغه الله تعالی د چا په لاس کنبې چه د هر خیز ملکیت دې او هم د هغه طرف ته به تاسو ټول ورواپس کولې شی.

وَلَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا	
او درکړې دی مونږ تاته اوه	
او مونږ تاته داسې اووه	
مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ۝ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ	
دبار بار لوستونکو آیتونونه او درکړې مو دې قرآن چی لوی دې مه اوږد وه سترگې خپلې	
آیتونه درکړې دی چې دوه دوه ځله لوستلې شی اولوښي قرآن (مو درکړې دې) ته خپلې سترگې	
إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ ۝ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝	
هغه سامان ته چی نفع ورکړی ده مونږه په هغې سره مختلف قسم خلقوله ددوی نه او خفگان مه کوه	
په هغه خیزونو پسې مه پورته کوه کوم چې مونږ د دې کافرانو مختلفو قسمونو ته ورکړی دی	
په هغوی باند او ښکته کړه وزر خپل دپاره دمو منانوا	
او ددوی په باره کنبې غم مکوه اود ایماندارو سره نرمی کوه	

قوله تعالیٰ: - **وَلَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ۝**

سبع مثنی نه څه مراد در: - ای نبی مونږ چه د قرآن پاک په شان عظیم اولازوال دولت تاته درنصیب کړو نوتاله نه دی په کار چه ته د کافرانو دنیاوی مال اوسامان ته شان اوشوکت ته دحسرت په نظر اوگوري. دا ټول خو فانی دی اوصرف د هغوی د از مینست د پاره د یوڅوورخود پاره هغوی ته ورکړې شوی دی او دې سره د هغوی ایمان نه راوړوباندې تاله خفگان او افسوس هیڅ ضرورت نشته. اوتاله پکار دی چه په نرمی سره په اخلاقو سره عاجزنی او میلمه دوستی سره مؤمنانوسره مخامخ کیږي. لکه چه ارشاد دې **(لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ)** ^(۳) خلقو تاسوله هم ستاسو نه یورسول راغلي دې په چا باندې چه ستاسو تکلیف دیرگران پریوخی ستاسو دښیگرې د زړه نه خواهش کوی چه په مسلمانانو باندې په اوچته درجه شفیق او مهربان دې.

(۱) ۴۳/ الزخرف: ۸۹.

(۲) ۳۶/ النیس: ۸۱.

(۳) ۹/ التوبه: ۱۲۸.

د سبع مثنی متعلق مختلف اقوال:- د سبع مثنیٰ پہ نسبت یوقول دا دې چه دې نه مراد د قرآن کریم د شروع اووه سورتونه دی. بقره، آل عمران، نساء، مائده، انعام، اعراف او یونس (۱) دا خکه چه په دې سورتونو کبني د فرائضو او حدودو د قصواو احکامو په خاص طریق باندې بیان دې. دغه شان مثالونه خبرونه عبرتونه هم زیات دی. بعضود سورت اعراف پورې شپږ سورتونه شمیرلی او اووم سورت نی انفال او برات خودلې دهغوی په نيزد دا دواړه سورتونه یوخای یوسورت دې. د ابن عباس ؓ قول دې چه صرف حضرت موسی ؑ ته د دې نه دوه سورتونه ملاوشوي وو باقی یونبی ته بغیر زمونږ د نبی کریم ؐ داسورتونه نه دی ملاو. یوقول دادې چه اول حضرت موسی ؑ ته شپږ ملاوشوي ووخوچه کله تختنی راگذارکړې نو دوه ترې اوچت کړې شو او څلور پاتې شو. یوقول دې د قرآن عظیم نه هم دا مراد دې. زیاد ؓ وائی ماتاته اووه اجزاء درکړی دی. حکم، منع، بشارت، ویره او مثالونه. د نعمتونو شمیر او قرآنی خبرونه دویم قول دا دې چه د سبع مثنیٰ نه مراد سورت فاتحه ده د کوم چه اووه آیاتونه دی دا اووه آیاتونه د ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ سره دی. دې سره الله تعالیٰ ته مخصوص کړي نی دا د کتاب شروع ده او په هریورکعت کبني وئیلې شی که فرض مونخ وی او که نفل. ابن جریر ؓ هم دا قول خونوی. اوپه دې باره کبني کوم احادیث نقل دی د هغې نه په دې باندې استدلال کوی. مونږ هغه ټول احادیث د فضائل سورت فاتحه په بیان کبني خپل ددې تفسیر په شروع کبني لیکلی دی. فالحمد لله. امام بخاری ؓ په دې خای کبني دوه احادیث نقل کړی دی یو کبني ابوسعیدین معلی ؓ فرمائی چه ما مونخ کولو حضور ؐ تشریف راورزه نی راوغوینتم خوزه د حضور ؐ خواته رانغلم مونخ مې ختم کړو راغلم حضور ؐ تپوس اوکړو چه هغه وخت ولې رانغلي؟ ما وئیل یارسول الله ؐ ما مونخ کولو نو حضور ؐ او فرمائیلو چه ولې دالله تعالیٰ دفرمان نه دې ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ﴾ (۲) یعنی ای د ایماندارود الله اودهغه د رسول ؐ خبره منی کله هم چه هغه تاسو راوبلی واوره اوس زه تاته دجمات د وتلونه وړاندې وړاندې د قرآن کریم یو ډیر لوی سورت ښایم. لږ ساعت کبني چه کله حضور ؐ تشریف یورو نومادهغوی وعده وریاده کړه نو حضور ؐ او فرمائیل هغه سورت ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ فاتحه دې هم دا سبع مثنیٰ او هم دغه لوی قرآن دې کوم چه ما درکړو (۳) په دویم حدیث کبني دحضور ؐ فرمان دې چه ام القرآن یعنی سورت فاتحه سبع مثنیٰ او قرآن عظیم دې. (۴) صفات ثابت شوه چه سبع مثنیٰ نه پس اود عظیم قرآن نه مراد سورت فاتحه ده.

دې کبني بل قول دې چې مراد ترې ټول قرآن پاک دې:- خودا هم خیال ساتل پکار دی چه دې نه علاوه نور هم دا دی دهغې خلاف دا حدیثونه نه دی او پدې کبني هم دا حقیقت موندلې شی لکه څنگه چه د پوره قرآن کریم وصف هم ددې خلاف نه دې لکه چه ارشاد دې ﴿اللّٰهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْكِتَابِ مَثَانِي﴾ (۵) بنو په دې آیت کبني ټول قرآن ته سبع مثنیٰ وئیلې شوې دې او متشابه هم نو هغه په یوشان باندې مثنیٰ دې او بل شان سره متشابه. او قرآن عظیم هم دا دې لکه چه د دې روایت نه ثابت دی. د حضور ؐ نه سوال اوشوچه په تقوی باندې د کوم جمات بنیاد دې هغه کوم یودې؟ نو حضور ؐ د خپل جمات طرف ته اشاره اوکړه (۶) دا هم ثابت دی چه دا آیت د مسجد قبا باره کبني نازل شوې دې. نو قاعده دا ده د

(۱) حاکم: ۳۵۵/۲.

(۲) الانفال: ۲۴.

(۳) صحیح بخاری کتاب التفسیر باب ماجاء فی فاتحة الكتاب: ۴۴۷۴.

(۴) صحیح بخاری کتاب التفسیر باب قوله ﴿ولقد اتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم﴾ ۴۷۰۴، شعب الایمان: ۲۳۵۲.

(۵) الزمر: ۲۳.

(۶) صحیح مسلم کتاب الحج باب بیان المسجد الذی اسس علی التقوی هو مسجد النبی ؐ بالمدينة: ۱۳۹۸.

یوحیز ذکر دبل خیز نہ انکار نہ دی خو چه هغه ہم دغه صفت لری. واللہ اعلم. نوتالہ د هغوی د ظاہری شان اوشوکت نہ بی پرواہ اوسیدل پکار دی.

ہم د دی فرمان پہ وجہ امام ابن عیینہ رضی اللہ عنہ یوصحیح حدیث پہ کوم کنبی چه حضور ﷺ فرمانیلی دی چه هغه زمونر نہ نہ دی چه قرآن سرہ تغنی نہ کوی. (۱) دا تفسیرلیکی چه قرآن واخستلو اود دی نہ د ماسوانہ شوک لاس وانخلی بی پرواہ نہ شی هغه مسلمان نہ دی. دا تفسیربالکل صحیح دی خود دی حدیث نہ دا مقصود نہ دی د حدیث صحیح مقصد زمونر د دی تفسیرپہ شروع کنبی مونر بیان کرې دی. ابن ابی حاتم کنبی دی حضور ﷺ کرہ یوخل میلمانہ راغله د حضور ﷺ پہ کور کنبی ہیخ ہم نہ وو. حضور ﷺ د یو یهودی نہ درجب پہ وعدہ اوپہ قرض واخستل خو هغه ونیل چه بغیرد خہ خیز گانرہ کولوزہ نہ درکوم. دغه وخت حضور ﷺ اوفرمائیل واللہ زہ د آسمان والا کنبی امین یم اود زمکی والا کنبی ہم کہ دہ ماتہ قرض راکرې وې یائی زما پہ لاس خرخ کرې وې نو ما بہ ضرور ادا کول. نو آیت (لامدن) نازل شو (۲) نولکہ چه د حضور ﷺ زپہ ساتنہ اوکرې شوه. ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمانی انسان لہ منع دی چه دچامال او سامان تہ دحسرت پہ نظر سرہ اوگوری. دا کوم چه فرمانی د دوی خلقوتہ چه کومہ فائدہ مونر ورکرې دہ د دی نہ مراد د کافرانو مالداران خلق دی.

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ	
اووایہ چی بیشکہ زہا ہم زہا بیرونکی یم	
اودا اووایہ چی زہ بشکارہ	
الْمِئِينَ ۞ كَمَا	أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ۞
بشکارہ لکہ خنگہ چی نازل کرې وؤ مونرہ پہ دلہ بازو باندي هغه	ویرونکی یم لکہ خنگہ چی مونرہ پہ هغه قسم خو پرونکو باندي عذاب نازل کرو چا چی
جَعَلُوا	الْقُرْآنَ عِضِينَ ۞ فَوَرَّكَ لِنَسَلْتَهُمْ
چی جوړ کرو هغوی قرآن توتی توتی نو قسم دی پدرب ستا چی خامخابہ تپوس کوؤ مونرہ د هغوی لہ	قرآن تکرې تکرې کرو زما دی ستا پدرب قسم وی چی مونرہ بہ د تولونہ
أَجْمَعِينَ ۞ عَمَّا	كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞
د تولونہ د هغه عملونو چی وؤ هغوی چی کول بہ نی	د هغه کارونو پہ بارہ کنبی پینتنہ کوو کوم چی دوی کول

قوله تعالى: لِنَسَلْتَهُمْ أَجْمَعِينَ ۞

د قیامت پہ ورخ د انکارگونکونہ سوال گولې شی: حکم کیږی چه ای پیغمبر ﷺ اعلان اوکره چه زہ یتول خلق د الله تعالی د عذاب نہ صفاویرونکی یم. یاد ساتی زما تکذیب کونکی به د وړاندینو پہ شان د پیغمبرانو تکذیب کونکی د الله تعالی د عذاب بشکار کیږی. د (مقتسبین) مختلف معنی: (مقتسبین) نہ مراد قسمونه خو پرونکی دی چه دی خلقو د الله تعالی قسمونه خوړلی او وعدہ نی اوکره چه شپہ پہ شپہ به مونر صالح ﷺ اود هغه کورنی قتل کرو. دغه شان پہ قرآن

(۱) صحیح بخاری کتاب التوحید باب قول تعالی (واسروا فولکم ازا جہروا بہ.... الخ) ۷۵۲۷، ابوداؤد: ۱۴۶۹، ابن حبان: ۱۲۰، حاکم: ۵۶۹/۱، احمد: ۱۷۵/۱، مستد الشہاب: ۱۱۹۲.
(۲) المعجم الکبیر: ۹۷۹، مستد البزار: ۳۸۴۳، مجمع الزوائد: ۱۲۶/۴.

کنبی دی چه هغوی به قسمونه خورل او وئیل به ئی مری به بیا نه راژوندی کبیری^(۱) یوبل خای د هغوی ددی قسمونو ذکر دې چه مسلمانانو ته کله هم خه رحمت نه شی ملاویدلې^(۲) غرض دا چه کوم خیز به ئی نه منلوبه هغې باندي قسم خورل دهغوی عادت وو په دې وجه هغوی ته **(مُقْتَسِمِينَ)** اووئیلی شو.

درسول کریم صلی الله علیه وسلم د هدایت مثال:- بخاری اومسلم کنبی رسول الله ﷺ فرمائی زما اود دې هدایت مثال کوم چه را کولوسره الله تعالی زه رالیگلې یم د هغه سړی په شان دې چه خپل قوم له راشی اووانی خلقو ما د دبنمن لښکر په خپلو سترگو لیدلې دې گورنی هوبشیار اوسیرنی د بیچ کیدلو او نه هلاکیدلوسامان اوکړنی اوس خه خلق دهغه خبره منی اویه دې مهلت کنبی روانیبری اود دبنمن د پتجې نه بیچ کبیری خویعضې خلق هغه دروغ گنری اوهم هلته په بی فکرنی کنبی پراته وی چه ناخاپی د دبنمن یولښکر راورسی او راگیرو لوسره هغوی قتل کړی. نو دا مثال زما د منونکو اونه منونکو دې^(۳) دې خلقو د الله تعالی کتابونه کوم چه دوی ته نازل شوې وویانرې پانرې کړل کومه مسئله ئی چه زره غوښتله وئی منله اود کوم نه چه ئی زره اوویریدلو پریخوده. صحیح بخاری کنبی د حضرت ابن عباس رضی الله عنه روایت دې چه دې نه مراد اهل کتاب دی چه د کتاب بعضې حصې منی^(۴) اوفرمائی چه دې نه مراد یهوداونصاری دی^(۵) اوبعضې به ئی نه منلې اودا هم روایت دې چه دې نه د کفارود کتاب الله په نسبت دا وئیل چه داجادودې داکهانت دې دا دوراندینو قصې دی ددې لوستونکې جادوگر دې مجنون دې کاهن دې وغیره.

دینه مراد د قریشو سرداران هم دی او ددوی مشوره هم:- سیرت ابن اسحاق کنبی دی چه ولیدبن مغیره سره د قریشو سرداران راجمع شو د حج موسم نیزدې وو اوداسرې په هغوی کنبی دیرشریف اود رائی خاوند گنرلې شوه دې ټولوته اووئیل گورنی دحج موسم دې د لرې لرې نه ټول عرب راجمع کبیری او تاسو گورنی چه ستاسو دې ملگری یوشور ساز کړې دې نود ده په نسبت د بهرخلقو ته خه وئیل پکاردی دا اوبنائې او په یوه خبره باندي اجماع او غونډه اوکړنی چه ټول هم هغه خبره کوو چرته داسې نه وی چه خوک خه وائی او خوک خه دې سره خو به ستاسو اعتبار پاسی او هغه پردیسی خلق به تاسو دروغ گنری. هغوی وئیل چه ای ابو عبدالشمس هم ته یوه داسی خبره اوتره هغه وئیل اول خو تاسو اووانې چه ماته د غوراوسوچ کولو موقعه ملاوشی هغوی وئیل چه بیازمونر په رائی کنبی خوچه هرسرې ده ته کاهن وائی هغه وئیل داخودواقعه خلاف دی نو خلقو وئیل چه بیا مجنون وئیل خو بالکل صحیح دی هغه وئیل دا هم غلط دی دوی وئیل بنه ده شاعرهغه جواب ورکړو چه هغه شعر پیژنی نه نو وئیل بنه ده بیا ورته جادوگر وایو. هغه وئیل چه د ده جادو سره هم خه تعلق نشته. هغه وئیل ااورنی د ده په وینا کنبی عجیبه خوروالې دې اود دې خبرو نه چه کومه هم وائی دنیا پوهیبری چه صرف غلط او سپین دروغ دی نو هیخ خبره نه جوړیبری خو خه وئیل ضروری دی. وئیل بنه ده ټول ده ته جادوگر وائی په دې امر باندي دا ټولې برخاست شو اوهم د دې ذکر په دې آیاتونو کنبی دې.

د الله تعالی سوال د بنده نه په قیامت کنبی:- دهغوی د عملونو سوال به دهغوی رب دهغوی نه خامخا کوی یعنی دکلمه **(لا اله الا الله)** ابن مسعود رضی الله عنه فرمائی چه دهغه الله تعالی قسم د چانه بغیرچه بل خوک

(۱) ۱۶/الحج: ۳۸.

(۲) ۷/الاعراف: ۴۹.

(۳) صحیح بخاری کتاب الاعتصام باب قول النبی ﷺ بعثت بجوامع الکلم: ۷۲۷۲، ۶۴۷۲ صحیح مسلم: ۲۲۸۳، مستدابی یعلی: ۷۳۱۰.

(۴) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الحجر باب قوله عزوجل **(الذین جعلوا القرآن عضین)**: ۴۷۰۵.

(۵) صحیح بخاری حواله سابق: ۴۷۰۶.

(۶) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة الحجر: ۳۱۲۶.

معبود نشته چه په تاسو کښې به هریوسرې د قیامت په ورځ ځان له ځان له د الله تعالی په وړاندې پیش کیرې. څنگه چه هریوسرې د څلوارلسمې سپوږمۍ ځان ځان له گوری الله تعالی فرمائی انسانه ته مانه مغرور شوی څنگه وې تاخپل علم باندې ترکومې پورې عمل کړې تازما رسولانوله څه جواب ورکړې؟ ابوالعالیه رضی الله عنه فرمائی د دوو څیزونو سوال به د هریونه کولې شی معبود دې څوک جوړ کړې وو اود رسول الله ﷺ دې منلی وو که نه؟ ابن عیینه رضی الله عنه فرمائی د عمل او مال سوال به وی. حضرت معاذ رضی الله عنه ته رسول الله ﷺ او فرمائیل ای معاذ د انسان نه به د قیامت په ورځ د هریو عمل تپوس کولې شی تردې چه د هغه د سترگې د رانجو اود لاس اخلې شوې خاورې باره کښې هم د ده نه سوال کیرې. گوره معاذ داسې نه وی چه د قیامت په ورځ د الله تعالی د نعمتونو باره کښې ته د کمې والا پاتې نه شي. (۱)

یوسوال اودهغې جواب: په دې آیت کښې خودی چه د هریونه به د هغه د عمل باره کښې سوال کولې شی اود سورت رحمن په آیت کښې دی ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ﴾ (۲) په هغه ورځ به د یوانسان یا پیری نه دهغه دگناه سوال نه کیرې په دې دواړو آیاتونو کښې د ابن عباس رضی الله عنه د قول مطابق دا تطبیق دې دا سوال به نه کیرې چه تا دا عمل کړې؟ بلکه دا سوال به کیرې چه ولې دې کړې.

فَأُصِدِّعُ بِهَا	نو په بنکاره او وایه اے نبی هغه
تَوْمَرُنوتاته چې دکوم کار
وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٥﴾	چې حکم کیرې تاته دهغې او مخ اوگرڅوه دمشرکانو نه بیشکه مونږه کافی یو ستاد طرفنه حکم شوي دې هغه بنکاره باره اوروه او دمشرکانو پرواه مکوه مونږو ستادپاره د توقو کونکو په مقابله
الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٦﴾	توقو کونکو خلقو لره هغه خلق چې جوړوي دالله سره معبود بل نو ډیر زریه
الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ	کښې کافی یو او کوم کسان چې د الله <small>ﷻ</small> سره نور معبودان جوړوي نو ډیر زریه
يَعْلَمُونَ ﴿٧﴾	پته اولری دوی ته او معلوم دی مونږ ته چې بیشکه ته چې نی تنگیرې سینه ستا په هغه خبرو ورته معلومه شی او مونږ ښه پوهیږو چې ددوی په ویناگانو باندې ستا زړه
يَقُولُونَ ﴿٨﴾	چې وانی نی هغوی نو تسبیح وایه سره دحمد درب ستا اوشه دسجده کونکونه
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ	تنگیرې نو ته د خپل رب تعریف سره پاکی بیانوه او سجده کونکو خلقو کښې شامل شه
مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩﴾	اوبندگی کوه درب خپل دهغې وخته پورې چې راشی تاته هغه وخت چې دهغې راتلل یقینې دی
وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ	اوتر یقین (مرگه) پورې د خپل رب عبادت کوه
الْيَقِينَ ﴿١٠﴾	

(۱) ابن ابی حاتم: ۷۳/۹.

(۲) ۵۵/الرحمن: ۳۹.

قوله تعالى: - إنا كفيناك المستهزئين ﴿١﴾

پہ رسول اللہ ﷺ د توقو کوونکو عبرتناک انجام: حکم کولې شی چه ای پیغمبر ﷺ ته د الله تعالیٰ خبرې خلقوته صفا صفا او بی ویری اورسوه مه د چالفاظ ساته اومه د چا نه ویریبه د مشرکانویه وړاندې توحید بالکل ینکاره بیان کړه. پخپله عمل کولوسره هم نوروته اورسوه. په مانځه کښې قرآن پاک په اوچت آواز سره تلاوت کوه. د دې آیت د نازلیدلونه وړاندې به حضور ﷺ پټ تبلیغ کولو خود دې نه پس حضور ﷺ اود هغه صحابه کرامو ز په کولاوتوگه د دین اشاعت شروع کړو. دا توقې مسخرې کونکې مونږ ته پریرده مونږ به پخپله دوی سره اوگورو ته د خپل تبلیغ په کار کښې کوتاهی مه کوه. دوی خو غواړی چه ستادطرف نه لږه شان سستی اووینی نوهم پخپله به لاس راگاری. ته دوی نه بیخی مه ویریبه. الله تعالیٰ ستا حافظ اوناصر دې هغه به تا ددوی د شر نه بچ کړی لکه چه بل خای ارشاد دې ای رسول ﷺ کوم چه ستا طرف ته رانازل کړې شوی دی ته هغه اورسوه که چرته تا داسې اونه کړل نو تا د خپل رب رسالت اونه رسولو.

الله تعالیٰ به پخپله دخلقو د بدونه تا بچ کړی. (۱) یوه ورځ حضور ﷺ په لار روان وو نو بعضې مشرکانو هغوی اوچیرل هم هغه وخت حضرت جبرائیل ﷺ راغلو او هغوی ئی اووهل په کومو سره چه د هغوی په بدنونو کښې داسې اوشولکه چه په نیزه ئی زخمی کړې وی او هم په دې سره هغوی مړه شو. اودا خلق دمشرکانو لوی لوی مشران وو د ډیر عمر وو او ډیر شریفان به گنرلې شو دبنواسد قبیلې نه خو اسودبن عبدالمطلب ابوزمعه دا دحضور ﷺ ډیر لوی دښمن وو تکلیفونه به ئی ورکول او توقې به ئی وریورې کولې حضور ﷺ ده نه تنگ راغلې وو اودده دپاره ئی بددعاهم کړې وه چه ای الله دې روند کړې او بی اولاده ئی کړې د بنی زهره نه اسود وواود بنی مخزوم نه ولید وو او د بنی سہم نه عاص بن وائل وو اود بنی خزاعه نه حارث وو. دا خلق به هروخت د حضور ﷺ تکلیف رسولو کښې اخته وو اوخلق به ئی د حضور ﷺ خلاف راپاسول اوچه کوم تکلیف به د هغوی په وس کښې وو نو حضور ﷺ ته به ئی وررسولو. کله چه دوی پخپلو ظلمونو کښې دحد نه زیات شواود حضور ﷺ پورې به ئی خنداگانې کولې نو الله تعالیٰ ﴿فَأَصْدَقَ بِمَا تُؤْمَرُونَ وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ آیاتونه نازل کړل.

ددوی د هلاکت وضاحت: وانی چه حضور ﷺ طواف کولو نو حضرت جبرائیل ﷺ بیت الله ته راغلو او حضور ﷺ سره اودریدو په دې کښې اسودبن یغوث د حضور ﷺ خواکې تیرشو نو حضرت جبرائیل ﷺ د هغه د خیتې طرف ته اشاره اوکړه. ده ته دخیتې بیماری اولگیده او دې نه مردار شو. پدې کښې ولید بن مغیره تیرشو د هغه گیتھی دیو خزاعی سړی د غشی په سوکه هسې لږه شان پرې شوې وه اود هغې دوه کاله شوی وو حضرت جبرائیل ﷺ د هغې طرف ته اشاره اوکړه نو هغه اوپرسیده پخه شوه اوهم د دې نه مردار شو بیا عاص بن وائل تیرشو د هغه د توری طرف ته ئی اشاره اوکړه خوورځې پس هغه طائف ته په خپل خرباندې سور روان وو په لار کښې راپریوتلواو په تلی کښې میخ ننوتلو په کوم سره چه دې هم مردار شو. د حارث د سرطرف ته ئی ارشاره اوکړه نود هغه نه وینه روانه شوه او هم دې کښې مردار شو. دې ټولو موذیانو سردار ولید بن مغیره وو هم ده هغوی راجمع کړې وو. دا پنځه یا اووه کسان ووچه د شیطانې جرړې وې اود دوی په اشارو به ذلیله خلقو نورد کمینه توب حرکتونه کول. دې خلقو به د دې فضول حرکت سره دا حرکت هم کولوچه الله تعالیٰ سره به ئی نورهم شریک کول. دوی ته به د خپلو حرکتونو مزه اوس لږ ساعت کښې راشی که نور هم د رسول الله ﷺ مخالف وی اوالله تعالیٰ

سره شرك كوی نو د هغوی به هم دا حال وی. مونږ ته ښه معلومه ده اې نبی چه د دوی په فضول بکواس باندي تاته تکلیف رسی او زړه دې تنگیږی خو ته د دوی خیال هم مه کوه الله تعالی ستا امدادی دې ته د خپل رب په ذکر تسبیح او حمد کښې لگیا اوسه د هغه عبادت ښه ډیر کوه د مانځه خیال ساته اود سجده کونکو سره سجده کوه.

دا شراقي د مونیخ فضیلت:- مسند احمد کښې دی چه حضور ﷺ فرمائی الله تعالی فرمائی د ورځې د شروع د څلورو رکعتونه مه عاجزه کیږه. زه به د آخر ورځې پورې ستا کفایت کوم^(۱) د حضور ﷺ عادت مبارک وو چه کله به د څه ویرې معامله وه نو هغوی به مونیخ کولو.^(۲)

دلته د یقین نه مراد مرکې دي:- د یقین نه مراد ددې آخری آیت نه مرگ دي^(۳) ددې دلیل د سورت هدر هغه آیاتونه دی په کوم کښې چه بیان دي چه دوزخیان به خپلې بدنې بیانولوسره وائی مونږ مونیخ گذار نه وو مسکینانو ته خوراک ورکونکې نه وو خبرې به مو جوړولې قیامت به مو دروغ گنږلو تردې چه مرگ راغلو^(۴) دلته هم د مرگ په ځای یقین دي. په یو صحیح حدیث کښې هم دی د حضرت عثمان بن مظعون ﷺ دوفات نه پس کله چه حضور ﷺ هغه له لارو نود انصارو یوه ښځه ام العلاء ک اوونیل چه اې ابوالسائب په تادی دالله تعالی رحمتونه وی بې شکه الله تعالی ستا تکریم او عزت اوکړو. حضور ﷺ تپوس اوکړو تا څنگه یقین اوکړو چه الله تعالی د ده اکرام اوکړو. هغې جواب ورکړو په تادی زما مور پلار قربان شی بیا به څوک وی چه دهغه اکرام به اوشی؟ حضور ﷺ او فرمائیل واوړه ده له مرگ راغلي دي اوزما د ده د پاره د ښیگرې امید شته^(۵) په دي حدیث کښې هم د مرگ په ځای د یقین لفظ دي.

مونځ د عقل د وجود پورې فرض دي:- ددې آیت نه استدلال کړې شوې دي چه مونیخ وغیره عبادت په انسان باندي فرض دی ترکومې پورې چه د ده عقل باقی وی او په هوش کښې وی. څنگه چه د ده حالت وی هم هغه شان دي مونیخ کوی. د حضور ﷺ فرمان دي چه په ولاړه مونیخ ادا کوه، که نه شی کیدی نو په ناسته او که نه شی کیدلې نو په اړخ باندي په ملاسته.^(۶)

دگمراهانو سرپرستو نظریه:- بدمذهبو خلقو دي نه دخپل مطلب یوه خبره راویستی ده چه ترکومې انسان د کمال درجې ته اونه رسی په ده باندي عبادت فرض وی خوچه کله د معرفت منزلونه تیرکړی نود عبادت تکلیف ترې نه ساقط کیږی. دا سراسر کفر ضلالت او جهالت دي. دا خلق دومره نه پوهیږی چه انبیاء ﷺ او خاص سردار انبیاء ﷺ اود هغوی صحابه کرام زد معرفت ټولو درجوته رسیدلي وو او په علم او عرفان کښې د ټولې دنیا نه کامل وو. د رب د صفاتو او ذات نئی د ټولونه زیات علم لرلو د دي سره به نئی د ټولونه زیات د الله تعالی عبادت کولو. درب په اطاعت کښې د ټولې دنیا نه زیات مشغول وو اود دنیا د آخری سا پورې په دي کښې اخته وو نو ثابته ده چه دلته مراد د یقین نه مرگ دي. د ټولو مفسرینو صحابه کرامو ز وغیره هم دا مذهب دي. فالحمد لله. دالله تعالی شکر او احسان دي چه هغه مونږ ته دا کوم هدایت رانصیب کړې دي په دي باندي مونږ د هغه تعریف کوو هم په دي سره د هغه نه

^(۱) مسند احمد ۲۸۶/۵ ابوداؤد کتاب التطوع باب صلاة الضحی: ۱۲۸۹ وهو صحیح.

^(۲) ابوداؤد کتاب التطوع باب وقت قیام النبی ﷺ: ۱۳۱۹.

^(۳) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الحجر باب قوله ﴿واعبد ربك حتى ياتك اليقين﴾ تعلیقانج رقم: ۴۷۰۶.

^(۴) ۷۴/المذکر ۴۳، ۴۷.

^(۵) صحیح بخاری کتاب الجنائز باب الدخول علی الميت بعد الموت اذا ادرج فی اکفانه: ۱۲۴۳، حاکم: ۵۳۴/۱، السنن الکبری للسنانی:

۷۹۳۴، احمد: ۴۳۶/۶، المعجم الکبیر: ۳۳۶.

^(۶) حاکم: ۵۳۹/۴، امام حاکم دي روایت ته د مسلم په شرط باندي صحیح و نیلې دي او امام ذهبی ﷺ د ده موافقت کړې دي وهو حدیث حسن.

پہ نیکوکارونو کنبی امداد غوارو. ہم د هغه په پاک ذات زمونږ یقین دې مونږ د هغه مالک حاکم نه دعا غوارو چه هغه مونږ ته بهترین او کامل اسلام ایمان او په نیکی باندي مرگ راکړی هغه جواد دې او کریم دې.

﴿الحمد لله﴾ د سورت حجر تفسیر ختم شو.

ایا تونه	سورة النحل مکيه وهی مائة وثمان وعشرون اية وست عشر رکوعات	رکوع گانې
	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	
۱۲۸	شروع کوم په نامه د الله چې بخښونکې مهربانه دې	۱۶
اَيُّ اَمْرِ اللّٰهِ	فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ	وَتَعْلٰی عَمَّا
راغې حکم د الله نو تاسو تلوار مه کوی هغې ته پاکي ده هغه لره او لوی دې دهغه (خبرو) نه		
د الله حکم راغلو نو تاسو دې ته تلوار مه کوی هغه دپاره پاکي ده او دوی چې ورسره څه شریکوی		
لِشْرِكُوْنَ ۱		
چې داخلق ئې شریکوی دهغه سره		
د هغې نه اوچت دې		

قوله تعالى: - فَاَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ

د قیامت د راتلو تندي مه کوئی :- الله تعالی د قیامت د نيزديوالی خبر ورکوی چه لکه هغه قایم شوي دې. په دې وجه ئې د ماضی په لفظ سره بیان فرمائی. لکه چه ارشاد دې دخلقود حساب وخت نيزدې راغلو بپاهم هغوی په غفلت سره مخ اړولې دې (۱) بل آیت کنبې دی قیامت نيزدې راغلو سپوږمئې اوشليده. (۲) بیا فرمائی چه د هغه نيزدې خيز د نور نيزدې کيدو خواهش مه کوئی د "ه" د ضمير مرجع خو يا لفظ الله دې یعنی د الله تعالی نه ئې په تندئې سره مه غوارئې یا عذاب دې یعنی د عذابونو تندې مه کوئی. که زمونږ د طرف نه د هغې وخت مقرر نه وونو بې شکه په هغوی به عذاب راتلو خو عذاب به په هغوی مخامخ راځي او هغه هم ناڅاپي. دهغوی په غفلت کنبې دوی په عذابونو کنبې تندې کوی او دوزخ دا ټول کافران راگیر کړي دې.

د امر الله مطلب: - ضحاک رضی اللہ عنہ د دې آیت یو عجیبه مطلب بیان کړې دې یعنی هغه وائی چه مراد دا دې د الله تعالی فرائض او حدود نازل شوی دی. امام ابن جریر رضی اللہ عنہ پدې باندي ښه رد کړې دي. فرمائی چه زمونږ په علم کنبې یو هم داسې نشته چا چه د شریعت د وجود نه وړاندي دهغې په غوښتلو کنبې د هغه تندې وی. دې نه مراد د عذابونو تندې کول دي کوم چه د کافرانو عادت وو ځکه چه هغوی دا د سر نه منل نه. لکه چه قرآن پاک فرمائی ﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ (۳) بې ایمانه خود دې تندې کوی او ایماندار دې نه رچیرې او پریشانه دی ځکه چه هغوی دا حق گنړی. خبره داده چه د الله تعالی په عذابونو کنبې شک کول د لرې گمراهئې کنبې پراته دی.

قیامت ته نزدې د توري وریځې راتلل: - ابن ابی حاتم کنبې دی حضور صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی قیامت سره نيزدې به د مغرب د طرف نه د ډهال په شان یوه توره اوریځ رابنکاره شی او هغه به ډیره زر په آسمان باندي خوره

(۱) ۲۱/الباء: ۱
(۲) ۵۴/القم: ۱
(۳) ۴۲/التوري: ۱۸

شی بیابہ ددی نہ یو آواز کونکې اعلان کوی خلق به په حیرانتیا سره یویل ته وائی تاخه اوریدلی دی؟ بعضی به وائی او او بعضی به خبره هیره کړی بیا به په دویم ځل آواز کوی او وائی به ای خلقو نو بیا به ټول وائی چه آواز خوراغلو بیاباه هغه په دریم ځل آواز کوی او وائی به ای خلقو دالله تعالی امر راوړسیدو اوس تندی مه کوئی د الله تعالی قسم دوه کسان چه یوه کپړه به نی خوره کړې وی راغونډه به نی هم نه کړی کله چه قیامت قایم شی څوک به خپل حوض ټیک کوی لا اوس به نی ترې اوبه هم نه وی ځکلی چه قیامت به راشی د پنیو لشلووالا به نی اوهم نه ځکلی شی چه قیامت به راشی هر یو به په خپل فکر کبني اخته شی^(۱) بیا الله تعالی دخپل نفس کریم نه دشرک اود غیرد عبادت نه د پاکوالی بیان فرمانی. په حقیقت کبني هغه د دې ټولو خبرونه پاک او ډیر لرې او ډیر اوچت دي. هم دغه مشرکان دی څوک چه د قیامت منکران هم دی او الله تعالی سبحانه وتعالی د هغوی د شرک نه پاک دي.

يُنزِلُ الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ

| نازلوی هغه | فرښتی | دروح سره | په حکم خپل سره | په هغه چا باندي

هغه فرښتی په وحی سره په خپلو بندگانو کبني هغه چا ته

لِشَاءٍ مِنْ عِبَادَةٍ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

چی غواړی هغه | د بندگانو خپلونه | چی او بروی داخل | چی بیشکه | نشته لائق د عبادت | مگر ازه یم
را لیری وی غواړی | چی خلق او بروی چی زما نه سوا بل څوک معبود نشته | نو هم خاص زما نه

فَالْتَقُونَ ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعْلَى عَمَّا

نو او لیری زما نه | پیدا کړی دی هغه | اسمانونه | اوزمکه | په حق سره | اوچت دي هغه | دهغي نه
او لیری نی | هغه اسمانونه او زمکه په مقصد سره پیدا کړی دی | هغه د دوی د شریکانو نه ډیر اوچت

يَشْرِكُونَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ

چی داخل نی شریکوی | پیدا کړو هغه | انسان | د منی د څاڅکی نه | نو اوس هغه | جگره کونکي دي
دي | هغه انسان د منی د څاڅکی نه پیدا کړی دي | نوبیا هغه (د الله ﷻ په باره کبني) بنسکاره

مُبِينٌ ۝

بنسکاره |

جگره کونکي دي |

قوله تعالی: -يُنزِلُ الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ
دالله تعالی وحی هم په انبیاء علیهم السلام باندي کیږدی: -دروح نه مراد دلته وحی ده. لکه آیت (وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا) ^(۲) مونږ هم دغه شان په خپل حکم سره ستا طرف ته وحی نازل کړه حالانکه تاته
خوداهم نه وه معلومه چه کتاب څه خیز دي اود ایمان ماهیت څه خیز دي؟ او مونږ دانور جوړ کړو چاته
چه موغوښتلوپه خپلو بندیکانو کبني دالار اوخودله. دلته دارشاد دي چه خپل کوم بندیکان مونږ غواړو
پیغمبری ورکووهم مونږ ته ددې پوره علم دي چه ددې لائق څوک دي؟ هم مونږ د فرښتونه هم د دې اعلی

^(۱) حاکم: ۵۳۹/۴، امام حاکم دي روایت ته د مسلم په شرط باندي صحیح و نیلي دي او امام ذهبی ^(۲) د ده موافقت کړي دي

وهو حدیث حسن.

^(۲) ۴۲ / الشوری: ۵۲.

منصب دپاره خوبوو اودانسانونو هم. اللہ ﷻ خپله وحی په خپل حکم باندي په خپلو بندي گانو کښي چاته چه غواري نازلوی چه هغه د ملاقات د ورځي نه خلق خبردار کړی په کومه ورځ چه به ټول خلق دالله تعالی په وړاندي وی هیڅ څیز به دهغه نه پټ نه وی اوپه هغه ورځ به ملک دچا وی صرف هم د الله تعالی واحد چه قهار دی. دا د دې دپاره چه هغه په خلقو کښي د الله تعالی د وحدانیت اعلان اوکړی او په پرهیزگارنی سره د وخت مشرکان اوویروی او خلق پوهه کړی چه هغوی دې زما نه ویریری.

د انسان خپل پیدائش هیروول او خبري جوړول:- دعالم علوی اوسفلی خالق هم الله کریم دی. اوچت آسمان اوخوره زمکه سره د ټول مخلوق هم د هغه پیدا کړي شوي دي اودا ټول دحق په توگه دی نه چه په عبث توگه. نیکانوته به بدله وی اوبدانوته سزا. هغه دټولو معبودانو او مشرکانو نه بری اوويزاره دی واحد لاشريك دی یوازي دې خالق کل دې په دې وجه خان له دعبادت لائق دی. هم هغه د انسان سلسله د نطفې نه جاری ساتلي ده چه یو ذلیل او حقیر اوبه دی چه کله دا تیک ټاک جوړوی نو غرور کوی رب سره جگړه کوی د رسولانو په مخالفت باندي اودریری. بنده وو پکار دې چه هم بندگنی کښي لگیاوو خوده خناورتوب شروع کړو. بل آیت کښي دی الله ﷻ انسان داوبونه جوړکړو دده نسب اوسخرگننی جوړه کړه. الله قادر دی. درب نه سوا ده عبادت شروع کړو کوم چه بی فائدي او بی ضرر دې د کافرانو هیڅ هم د الله ﷻ نه پټ نه دی (سورت یاسین کښي اوفرمائیل آیا انسان نه گوری چه مونږ دې د نطفې نه پیدا کړونویباخو هغه ډیر جگړالوشوپه مونږ باندي هم خبري جوړي کړي اوخپل پیدائش نی هیر کړو. وائی چه داسخاشوی هډوکی به بیاڅوک ژوندي کړي؟ ای نبی ﷺ ته دوی ته اووايه چه دوی به هغه اکبر خالق پیدا کوی چاچه په اول ځل پیدا کړل هغه خودهر قسم دمخلوق په هر قسم پیدائش باندي پوره عالم دی. (۱)

الله ﷻ لره څوک هم عاجز کولي نشي:- مسند احمد او ابن ماجه کښي دی حضور ﷺ په خپل تلی مبارک باندي توکانړي واچولي وئی فرمائیل الله تعالی فرمائی چه ای انسانه آیا ته ما عاجز کولي شي سره د دې چه ما ته د داسې شان څیز نه پیدا کړي کله چه ته پوره شوې تیک ټاک شوې لباس مکان درته ملاو شو نو ته په راغونډیدو شوې او زما د لار نه منع شوي. او چه کله دې سا په مرئی کښي اونخته نو ونیل دې چه اوس زه صدقه کوم د الله تعالی په لار کښي ورکوم. خواوس د صدقه خیرات وخت لاړو. (۲)

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعٌ
او ځناورا پیدا کړل هغه دې ستاسره دپاره په هغې کښي سامان دگرموالي او فائدي
جگړه کونکي دي او هغه څاروی پیدا کړل په هغې کښي ستاسو دپاره گرمه جامه ده او نورې فائدي هم دي
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينٌ
او دهغې نه تاسو خورئ او دې ستاسو دپاره په هغې کښي ښانست څه وخت چي ئي
او دهغې نه تاسو خورا کونه کوئ اوستاسو دپاره په دې (څاروو) کښي ښانست دي
ثَرِيحُونَ ﴿٦﴾ وَحِينٌ تَسْرَحُونَ ﴿٧﴾ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ
مانبام واپس راولئ کورته اوڅه وخت چي ئي بهرته شري تاسو په سحر کښي اوورې درانه بارونه ستاسو
څه وخت چي ئي مانبام کورته واپس راولئ اوڅه وخت چي ئي سحر خريدو ته بوځئ او هغه ستاسو درانه

(۱) ۲۵/الفرقان: ۵۴-۵۵.

(۲) ۳۶/النس: ۷۷، ۷۹.

(۳) احمد: ۴/۲۱۰، ابن ماجه كتاب الوصايا باب النهي عن الامساك في الحياة والتبذير عند الموت: ۲۷۷۹، مسنده صحيح، حاکم: ۵۴۵/۲، المعجم الكبير: ۱۱۹۳، شعب الايمان: ۳۴۷۳.

إِلَىٰ بَلَدٍ	لَمْ تَكُونُوا	إِلَّا	بِشِقِّ	الْأَنْفُسِ	إِنَّ
ہغہ بنار تہ چنی نہ وی تاسو رسیدونکی ہغی تہ مگر پہ سخت مشقت دنفسونوا بیشکہ					
بوجونہ ہغہ لری بنارتہ اوپی چنی تاسوورتہ د یر مشقت نہ بغیر نشی رسیدلی بیشکہ					
رَبِّكُمْ	لِرَعْوَفٍ	رَحِيمٍ			
چی رب ستاسو خامخا مہربانہ دی رحم کونکی دی					
ستاسو رب مہربان رحم کونکی دی					

قوله تعالى: - وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ

خاروی د انسان د فائدی پارہ: - کوم خاروی چہ اللہ تعالیٰ پیدا کری دی او انسان دی نہ مختلف فائدی اوچتوی. دا نعمت رب العلمین بیان فرماتی لکہ او بن، غوا، چیلٹی دکوم چہ تفصیلی بیان پہ سورت انعام کنبی پہ اتہ قسمہ بیان شوې دی. دہغوی ویبستہ ورٹی صوف وغیرہ نہ گرم لباس وغیرہ جو پیری. دی نہ پٹی خکی غوبنہ خوری ما بنام چہ کلہ ہغوی دخرن نہ واپس راگرخی د ډکو خیتیو او ډکو سینو والا اوچتو قوبونو والا خومرہ بنہ معلومی پی؟ اوچہ کلہ د خرن خای تہ خی خنگہ بنکلی معلومی پی؟ بیا ستاسو درانہ درانہ بارونہ دیو بنارنہ بل بنارتہ پخپلو شاگانوباندی بارکوی او پی او ستاسو هلته رسیدل یرگران وو. دحج عمری جہاد تجارت سفر اودغہ شان نورسفر ونہ پہ دی باندی کوی تاسو او پی او ستاسو بوج اوچتوی لکہ آیت ﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ﴾^(۱) کنبی دی چہ دا خاروی خانورہم ستاسو د عبرت سبب دی د دوی د خیتی نہ مونر تاسو تہ پٹی درکوو اود دی نہ یر فائدی درسوو د دی غوبنہ ہم تاسو خورٹی اویہ دی باندی سورلی ہم کوئی. د سمندر د سفرد پارہ مونر کشتی جو پی کری. بل آیت کنبی دی ﴿ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ ﴾^(۲) اللہ تعالیٰ ستاسو د پارہ خاروی پیدا کری دی چہ تاسو پہ دی سورلی او کربی دا اوخورٹی دی نہ نفع اوچتہ کرنی دزیرہ حاجتونه پورہ کرنی او تاسو تی پہ کشتو باندی ہم سوارہ کرنی او یر ننبی درتہ او خودلی نو تاسو بہ د کومی کومی ننبی انکار کوئی. دلته تی ہم د خپلو نعمتونو پہ ذکر کولوسرہ یادگیرنہ کولو سرہ او فرمائیل چہ ستاسو ہغہ رب چا چہ دا خانور ستاسو تابعدار جو رکپہ ہغہ پہ تاسو باندی یر رحمت او شفقت والا دی لکہ چہ سورت یسین کنبی فرماتی چہ آیا ہغوی نہ گوری چہ مونر دہغوی دپارہ پہ خپلو لاسونو خاروی جو رکپہ او ہغوی تی د دی مالکان کرل او ہغہ تی د دوی تابعدار کرپہ چہ بعضی او خوری او پہ بعضو باندی سورلی کوی.^(۳)

کشتی ہم د فائدی دپارہ دی: - بل آیت کنبی دی ﴿ وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الظَّلْمِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴾^(۴) ہم دغہ اللہ تعالیٰ ستاسو دپارہ کشتی جو پی کری او خاروی پیدا کرل چہ تاسو پہ ہغی باندی سوارہ شتی اود خپل رب فضل او شکر او کرنی او اووایہ ہغہ پاک دی چا چہ دا زمونر ماتحت کرل سرہ د دی تہ چہ پہ مونر کنبی دا طاقت نہ وو. مونر منو چہ مونر بہ د ہغہ طرف تہ واپس کیرو. ﴿ دفا ﴾ معنی کپری او د منافع نہ مراد خوراک خبناک، نسل حاصلول، سورلی کول، غوبنہ خوړل او پٹی خکل دی.

(۱) ۲۳/المؤمنون: ۲۱
 (۲) ۱۶/التحل: ۷۹
 (۳) ۳۶/یس: ۷۱-۷۲
 (۴) ۴۳/الزخرف: ۱۲

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ

| او آسونه | او قچر | او خره

او هغه آسونه، قچرې او خرونه پيدا کړي دي

لِتَرْكِبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

دپاره ددې چې تاسو سورې پرې په هغې باند | او وي بښاست | او پيدا کوي هغه | هغه څه چې معلوم نه دي تاسوته

چې تاسو پرې سورلي کوي | او بښاست هم دې | او هغه داسې څيزونه پيدا کړي چې ئې نه پيژنئ

قوله تعالى: - وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لِيَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۝

اختلاف د اس د حراموالي او حلال والي مسئله:- خپل يوبل نعمت بيانوي چه د بښاست او سورلي د پاره ئي آسونه قچرې او خره پيدا کړي دي. د دې ځناورو د پيدا کولو لوي مقصد هم د انسان فائده ده. دې له ئي په نورو ځناورو باندې فضيلت ورکړو او جدا ئي ذکر کړل ځکه چه بعضو علماؤ د اس د غوښې د حرمت دليل ددې آيت نه اخستي دي. لکه چه امام ابوحنيفه رضي الله عنه اود هغه موافقت کونکي فقهاء وائي چه د قچر او خر سره د اس ذکر دې او رومبي دوه ځناور حرام دي په دې وجه دا هم حرام شو. د قچر او خر حرمت په احاديثو کښې راغلې دې اود اکثر و علماؤ مذهب هم دادې. د ابن عباس رضي الله عنه نه د دې دريوارو حرمت راغلې دې. هغوی فرمائي چه د دې آيت نه وړاندې آيت کښې د څارو ذکر کولو سره الله تعالي فرمائي تاسو دا خوړئ نو دا خوشو د خوراک ځناور اود دې دريوارو ذکر کولو سره ئي فرمائيلى دي چه په دې باندې تاسو سورلي کوئ نو دا شو د سورلي ځناور. د مسندپه حديث کښې دي چه حضور ﷺ د آسونو قچرو او خرو غوښه منع کړې ده (۱) خوددې په راويانو کښې صالح بن يحيى بن مقدم دې په کوم کښې چه کلام دې. د مسندپه يوبل حديث کښې مقدم بن معديکرب رضي الله عنه نه نقل دي چه مونږ د خالد بن وليد رضي الله عنه سره د صائقه په جنگ کښې وو ماله زما ملگرو غوښه راوړه مانه ئي يوکانرې او غوښتو ما ورکړو هغوی دا په دې کښې اوتړله ما وئيل اودرپرئ زه دخالد رضي الله عنه نه تپوس کوم راختم. هغوی او فرمائيل مونږ رسول الله ﷺ سره په خيبر کښې وو خلقو د يهوديانو په پتوياندي حمله او کړه حضور ﷺ ماته حکم اوکړو چه دې خلقو ته اعلان اوکړه چه مانځه له راشئ اود مسلمانانونه بغيردې څوک هم نه راځي. بياني او فرمائيل چه اي خلقو تاسو د يهوديانو په باغونو کښې د ورننوتلود پاره ډيره تندي اوکړه. واورئ د معاهد مال بغيرد حق نه حلال نه دې اود ساتلي شوو خرو آسونو او قچرو غوښه اود هر سوکيدار غاښونو والا او په پنجه باندې د ښکار کونکو مرغو غوښه حرام ده (۲) د حضور ﷺ د منع کول د يهوديانو د باغونو نه کيدې شى داسې وخت کښې وو کله چه هغوی سره معاهده اوشوه. نو که دا حديث صحيح وو نو بې شکه د اس د حرمت باره کښې نص وو خو په دې کښې د بخاري اود مسلم د مقابلې طاقت نشته په کوم کښې چه د حضرت جابر رضي الله عنه نه زوايت دي چه رسول الله ﷺ د ساتلي شوي خرونو غوښه منع فرمائيلې ده اود اس د غوښې اجازت ئي ورکړو (۳) بل حديث کښې دي چه مونږ د خيبر په ورځ آسونه قچرې او خره ذبح کړل نو مونږه حضور ﷺ د قچر او خر د غوښې نه منع کړو خود اس د غوښې نه ئي منع نه کړو (۴) صحيح مسلم کښې د حضرت اسماء بنت ابى بکر رضي الله عنه نه زوايت دي چه مونږ په مدينه

(۱) احمد: ۸۹/۴، ابوداؤد کتاب الاطعمه باب في اكل لحوم الخيل: ۳۷۹۰، نسائي: ۴۳۳۷، دارقطني: ۲۸۷/۴، والسنن الكبرى للنسائي: ۱۶۴۰
(۲) احمد: ۸۹/۴.

(۳) صحيح بخاري كتاب المغازي باب غزوة خيبر: ۴۲۱۹، صحيح مسلم: ۱۹۴۱، ابوداؤد: ۳۷۸۸، احمد: ۳۶۱/۳، ابن حبان: ۵۲۷۳.

(۴) ابوداؤد كتاب الاطعمه باب في اكل لحوم الخيل: ۳۷۸۹، وهو صحيح، احمد: ۳۵۶/۹، يهقي: ۱۹۴۲/۰، السنن الكبرى للنسائي: ۱۶۴۱

کنبی حضور ﷺ پہ موجود گئی کنبی اس حلال کرواد هغی غوبنه مو او خورله. (نو دا د ٔولونه لوی اختلاف د ٔولونه زیات د ثبوت والا حدیث دی اوهم دغه مذهب د جمهور علماؤ دی. مالک رضی اللہ عنہ شافعی رضی اللہ عنہ احمد رضی اللہ عنہ اود دوی د ٔولوملگرو او اکثر سلف او خلف هم دا وائی. واللہ اعلم. دابن عباس رضی اللہ عنہ بیان دی چه اول په اسونو کنبی وحشیت او خنگلیت وو اللہ تعالیٰ د حضرت اسماعیل رضی اللہ عنہ د پاره دا تابعدار کرل. وهب په اسرائیلی روایاتو کنبی بیان کری دی چه د جنوبی هواگانونه اسونه پیدا کیږی. واللہ اعلم. د دی دریوارو خناورو نه سورلی اخستلو جواز د قرآن پاک د الفاظونه ثابتہ ده. حضور ﷺ ته یوقچر په هدیه کنبی ورکړی شوې وو په کوم به چه حضور ﷺ سورلی کوله اودا حضور ﷺ منع فرمائیلی دی چه اسونه خروسره ملاو کړی شی. دا ممانعت په دی وجه دی چه نسل منقطع نه شی. حضرت دحیه کلبی رضی اللہ عنہ د حضور ﷺ نه ٔپوس او کړو که تاسو اجازت کوئی نو مونږ د اس او خړی د یو خای کولونه قچر حاصل کړو او تاسو په هغی سواره ئی حضور ﷺ اوفرمائیل دا کار هغوی کوی چه د علم نه خالی وی. (۱)

د اس د غوبنی حکم

مسلك حنفی: د صاحبیو په نیز د اس غوبنه بلاکراسته خورل جائز دی اود امام ابوحنیفه رضی اللہ عنہ په نیز د دی خورل خو حرام نه دی البته گناه به وی. بیاد دی حضراتو په مینخ کنبی دا اختلاف دی چه کراحت تحریمی دی که تنزیهی. علامه عینی رضی اللہ عنہ په عمدة القاری کنبی د احنافو دواړه اقوال نقل کری دی فخرالاسلام رضی اللہ عنہ او ابو معین رضی اللہ عنہ کراحت تنزیهی صحیح گرځولی دی. (دروس ترمذی (۵۴۱) -)

وَعَلَى اللَّهِ	قَصْدُ السَّبِيلِ	وَمِنْهَا	جَائِزٌ	وَكُلُّ شَاءٍ
او دالله ذمه ده	نیغه لار (بنودل)	او ځینی ددی لارونه	کړی (هم) دی	او که غوبنتلی هغه
او نیغه لاره الله <small>ﷻ</small> ته رسیږی	او په دی کنبی ځینی لاری کړی هم دی	او که هغه غوبنتلی		
لَهْدِكُمْ	أَجْمَعِينَ			
نو خامخابه ئی هدایت کړی وی تاسوته	ٔولوته			
نو تاسو ٔولوته به ئی هدایت کړی وو				

قوله تعالى: - وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِزٌ

د دین او دنیا مثالونه: - د دنیاوی لاروباندې دتلو اسباب بیانولوسره اوس د دین په لار دتلو اسباب بیانوی. د محسوساتونه معنویاتوته رجوع کوی. په قرآن پاک کنبی اکثر بیانونه داسی موجوددی د حج د توبنی ذکر کولوسره ئی د تقوی د توبنی ذکر کوم چه د آخرت کار ورکړی بیان شوه د ظاهری لباس ذکر فرمائیلو سره د تقوی د لباس بڼه والې بیان کړو دغه شان دلته په خناوروباندې د دنیاوی سختولارو باندې تیریدلو اولرې لرې سفرونه کولوبیان سره د آخرت لاری دینی دی بیان ئی کړلی چه حق لار د الله تعالی سره ملاویدونکې دی. د رب نیغه لار هم دغه ده هم په دی باندې ځنی په نورو لارومه ځنی گنی دهوکه به شئی. اود نیغی لار نه به جدا شئی. فرمائی زما طرف ته د رسیدلو نیغه لار هم دغه ده کومه چه ما

(۱) صحیح بخاری کتاب الذبائح والصيد باب النحر والذبائح: ۵۵۱۱، صحیح مسلم: ۱۹۴۲، ابن ماجه: ۳۱۹۰، احمد: ۳۴۵/۶، ابن حبان: ۵۲۷۱، احمد: ۳۱۱/۴، ابوداؤد کتاب الجهاد باب فی کراهیه الحمر نزی علی الخیل: ۲۵۶۵، وسنده صحیح، مستد البزار: ۸۸۹، الطحاوی: ۲۷۱/۳، ابن حبان: ۴۶۸۲، بیهقی: ۲۲/۱۰.

خود لہی دہ او اللہ تعالیٰ سرہ یوحای کونکے دہ. اللہ تعالیٰ بنکارہ کرہ چہ ہغہ ہم دین اسلام دے کوم چہ اللہ تعالیٰ واضح کرے دے اودی سرہ نی د نورو لارو گمراہی ہم بیان کر لے۔ نو ربتونی لار ہم یوہ دہ کومہ چہ د اللہ تعالیٰ پہ کتاب او د رسول اللہ ﷺ سنتو سرہ ثابتہ دہ. باقی نوری تولے لاری غلطی لاری دی. د حق سرہ یوشان دی د خلقو خپل پیدا کرے شوی دی لکہ یہودیت نصرانیت مجوسیت وغیرہ. بیافرمانی چہ ہدایت د رب د قبضے خیز دے کہ غواری نو پہ مخ د زمکے بانڈی خلق بہ نیکہ لار بانڈی و اجوی اود زمکے تول اوسیدونکی بہ مسلمانان شی تول خلق بہ پہ یو دین بانڈی عمل کونکی شی خودا اختلاف بہ باقی وی خوچہ پہ چا بانڈی اللہ تعالیٰ رحم او کرے. ہم د دے د پارہ نی ہغوی پیدا کرے دی. ہم ستا د رب خبرہ بہ پورہ کیری. دوزخ او جنت بہ د انسانانو او پیریانو نہ دک شی.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ

| ہغہ | ہغہ ذات دے | چے نازلے نی کرے

اللہ ﷻ داسے ذات دے چے ستاسو دپارہ د

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ

د آسمان نہ | اوبہ | دی ستاسو دپارہ | ددغہ اوبو نہ | دخکلو اوبہ | اوددغہ اوبو نہ | پیدا کیری ونے

د آسمان نہ اوبہ راوری | تاسو دھغے نہ خکاک کوئی | اوبہ ہغے اوبو سرہ ونے زرغونیری

فِيهِ تَسْمِيَةٌ ۝ يَنْبِئُكُمْ بِهِ الزَّرْعُ

| چے پہ ہغے کبسی | تاسو خاوری خروئی | ہغہ زرغونوی | ستاسو دپارہ | پہ دغہ اوبو سرہ | فصل

چے تاسو پہ کبسی خاوری خروئی | اوددے اوبو پہ ذریعہ تاسو دپارہ فصلونہ

وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ

اوزیتون | او کجوری | او انگور | او دھر قسم میوونہ | بیشکہ | پہ دے کار کبسی

زیتون، کھجوری، انگور او ہر قسم نوری میوے را تو کوئی | بیشکہ پہ دے کبسی

لَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝

خامخا غتہ ننبہ دہ | دپارہ دھغہ خلقو | چے غور فکر کوئی |

د غور او فکر کوونکو دپارہ لوید ننبہ دہ |

قوله تعالیٰ :- يَنْبِئُكُمْ بِهِ الزَّرْعُ

اوبہ او میوے د اللہ تعالیٰ نعمتونہ :- د خاورو او خنارو پیدا کولو د احسان نہ پس بل احسان بیان فرمائی چہ د برہ نہ اوبہ ہم ہغہ وروی کوم نہ چہ تاسو پخپلہ ہم فائدہ او چتوی او ستاسو د فائدے خنارو ہم فائدہ او چتوی. خوڑے صفا سپینی مزیداری د بنہ خونداوبہ ستاسو دخکلو پہ کار راحی کہ دھغہ احسان نہ وو نوہغہ بہ تروے او ترخی کرے وی. ہم دے د باران اوبو سرہ ونے را تو کیری او ہغہ ونے ستاسو د خنارو گیاه جوڑیری. دسوم معنی دہ خرن پہ دے وجہ ابل سائمه خرن کونکی او بنانوتہ وائی. دابن ماجہ پہ حدیث کبسی رسول اللہ ﷺ دنمر دراختونہ ورا ندے خروول منع فرمائیلے دی (۱) بیبا د ہغہ قدرت تہ او گورہ

(۱) ابن ماجہ کتاب التجارات باب السوم: ۲۲۰۶،

چہ ہم پہ یو اوبوسره دمختلف مزو، مختلف شکلونو صورتونو، دمختلفو خوشبوگانو قسم قسم میوی گلونه ستاسو دپاره پیدا کړی دی نو بیادا ټولې نښې د یوسری دپاره دالله تعالی وحدانیت پیژندلو دپاره ناکافی دی. هم دابیان په نورو آیاتونو کښې داسې شوې دې چہ د آسمان اوزمکې خالق د اوریخونه اوبه راوړونکې د هغې نه شنه او آباد باغونه پیدا کونکې د کوم د پیدا کولو نه چہ تاسو عاجزونی هم الله دې هغه سره بل څوک معبود نشته بیا هم داخلق د حق نه اخوا دیکخوا کیري. (۱)

وَسَخَّرَ لَكُمْ

اوتابع نی کړل ستاسو دپاره او هغه ستاسو دپاره شپه او

الْبَيْلِ وَالنَّهَارِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنُّجُومِ وَسَخَّرَ لَكُمْ بَأْمْرِهَا

اشپه او ورځ او نمر او سپوږمۍ او ستوری هم ټول مسخر دی ا په حکم دهغه سره ورځ او نمر او سپوږمۍ تابع کړی دی او ستوری هم دهغه د حکم تابع دی

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

ا بيشکه ا په دې کار کښې ا ډیرې نښې دي ا دپاره دهغه خلقو ا چي هغوی د عقل نه کار اخلي بيشکه په دې کښې د علقمندو دپاره ډیرې نښې دي (یعنی چي د عقل نه کار اخلي)

وَمَا ذَرَأَّا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ

او هغه خیزونه ا چي پیدا کړی دی هغه ا ستاسو دپاره ا په زمکه کښې ا چي مختلف دي ا رنگونه دهغې او الله تعالی چي ستاسو دپاره کوم قسما قسما رنگونو والا خیزونه په زمکه کښې پیدا کړی دی

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ وَهُوَ الَّذِي

ا بيشکه ا په دې کښې ا ضرور نښه ده ا دپاره دهغه خلقو ا چي سبق حاصلوی ا او هغه ا هغه ذات دي بيشکه په دې کښې دهغه خلقو دپاره نښې دي چي سوچ فکر کوی ا او الله هغه ذات دي چي

سَخَّرَ الْبَحْرَ لِيَتَّكَمُوا مِنْهُ كَمَا كُنَّا طَرِيقًا

ا چي مسخرنی کړو ا دریاب ا دپاره ددې چي تاسو او خورۍ ا ددغه دریاب نه ا غوښه ا تازه سمندر نی تابع کړی دی ا چي تاسو ترې (د کبانو) تازه غوښه او خوری

وَتَسَخَّرُ جَوْا مِنْهُ حَلِيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ

ا او تاسو اوباسی ا دهغې نه ا دښانست خیزونه ا چي تاسو اغوندي هغه ا اوته وینی کشتی اوتاسو د دې نه کالی راوباسی ا چي تاسو نی استمالوی ا اوته گوري چي بیرې (د دریاب) اوبه

مَوَآخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

ا خیرونکی اوبولره ا په هغې کښې ا او دپاره ددې چي تلاش کړی تاسو ا دفضل دالله نه خیرې کوی او (روانې دي) ا او ددې دپاره چي تاسو (د سمندری تجارت په ذریعه) د الله فضل لټوی

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَايَا أَن تَمِيدَ

او دپارہ ددی چی تاسو اشکراوباسی | اووی غورزول | په زمکه کنبی | دغرونو میخونه | چی اونه خوزی
اوچی دهغه شکرادا کوئی | او په زمکه کنبی نی دغرونو میخونه بنخ کری دی | چی تاسو باندي اونه خوزی

يَكْمُرًا وَأَنْهَارًا ۝ وَسِبْطًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

په تاسو باندا | اوجاری نی کرل نهرونه | اوجورپی نی کرپی لاری | دپارہ ددی چی تاسو هدایت بیامومی
اودزیابونه (نی روان کری دی) | اولاری نی جورپی کرپی | ددی دپارہ چی تاسو لاریامومی

وَعَلَّمْتَ ط ۝ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ۝ أَفَمَنۢ بَدَعَ الْأَشْقَىٰ

اونبسی هم پیدا کرپی | اوپه ذریعه دستوروا | داخلق | لاری بیامومی | آیا هغه خوک | چی پیدا کول کوی
او ډیری نخبسی نی هم جورپی کرپی دی | اود ستور په ذریعه دوی لاری معلومی | نوخوک چی پیدا کول کوی

كَمِّنٌ ۝ لَا يَخْلُقُ ۝ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَإِن تَعُدُّوا

پشان دهغه چادی | چی پیدا کول نشی کولی | آیا نو تاسو نصیحت نه قبلوی | او که تاسو شمارئ
دهغه چا په شان کیدیشی چی هیخ نه نشی پیدا کولی | نو تاسو لاری نصیحت نه قبلوی | او که تاسو د الله

نِعْمَةً اللَّهُ لَا تَحْصُوهَا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

نعمت دالله | نو نه شی شمارلی هغه | بیشکه چی الله | بینونکی | رحم کونکی دی |
نعمتونه شمیرل غواری | اود هغی شمیریه اونکرپی شی | بیشکه الله بخبسونکی ډیر رحم کونکی دی

قوله تعالى: - وَتَحَرَّكُمْ آيِلٌ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ط

سپورمنی نمر اوستوری د الله تعالی د قدرت نخبسی دی: - الله تعالی خپل نور نعمتونه یادراگرخوی چه شپه
ورخ برابر ستاسو د فاندې دپاره خی راخی نمر سپورمنی په گردش کنبی دی ستوری په پرقیدو پرقیدو
تاسو ته رنړا درکوی د هریوالله تعالی داسې صحیح اندازه مقرر کرپی ده دکوم نه چه هغوی نه خوا
دیخوا کیدې شی اونه تاسو ته خه نقصان درکوی. هر یود رب په قدرت کنبی اود هغه د غلبې لاتدی
دی. هغه په شپرو ورخو کنبی زمکه او آسمان پیدا کړان بیا په عرش باندي د خپل قدرت د شان مطابق
مستوی شو. ورخ او شپه برابر یوبل پسې خی راخی. نمر سپورمنی اوستوری د هغه د حکم مطابق په
کار کنبی لگیا دی. د خلق او امر مالک هم هغه یوذات دی. هغه رب العلمین د لویو برکتونو خاوند دی
که تاسو عقل او پوهه لرئ نو پدی کنبی د الله تعالی د قدرت اوسلطنت لونی نسی دی. د دې آسمانی
خیزونونه پس اوس تاسو د زمکې خیزونه او گورئی چه خنار، کانونه نباتات او جمادات وغیره په
مختلف رنگونو او شکلونو کنبی خیزونه د بی شمیره فاندو خیزونه دی. هم هغه ستاسو د پاره په زمکه
باندي پیدا کرپی دی چه تاسو په الله تعالی د نعمتونو غور او کړئی او د دې قدر او کړئی د هغوی د پاره
خودا زبردست نسیه ده.

د سمندر نه د خلقو د پاره فاندې دی: - الله تعالی دخپلې نورې مهربانسی یادگیرنه کوی چه په سمندراو
دریاب باندي هم هغه تاسو قابض کړئی سره د خپل ژوروالی او خپلوموجونو هغه ستاسو تابع دی
ستاسو کشتی په هغې کنبی روانی دی دغه شان د دې نه کبان راوباسنی او د هغې تازه غوښه خوړنی،
کب د حلت په حالت کنبی د احرام په حالت کنبی ژوندی وی که مرد الله تعالی د طرف نه حلال دی.
هغه لولو او مرغلرې ستاسو د پاره په دې کنبی پیدا کرپی دی. کوم چه تاسو په آسانسی سره راوباسنی

اود کالوپه توگه نی په خپل کارراولنی بیا په دې کبښې کشتنی هواگانې اخواکوی اوبه خیری اوبه خپلو سینوباندي د اوبود پاسه تیریری.

د ټولونه مخکښې کشتنی نوح عليه السلام جوړه کړې ده او په دې ئې سورلی کړې ده: د ټولونه اول حضرت نوح عليه السلام په کشتنی کبښې سورشو او هم هغه ته الله تعالی دکشتنی جوړولوچل اوخودلو بیا خلقو دغه شان جوړولې اوبه دې باندي د لمدې لوی لوی سفرونه کول د هغه طرف نه خیزونه دې طرف ته اود دې طرف نه هغه طرف ته اوړل راوړل، هم د دې بیان په دې کبښې دې چه تاسو د الله تعالی فضل یعنی خپل رزق د تجارت په ذریعه اولتوئی اودهغه نعمت او احسان اومنی اود هغه شکر او قدردانی اوکړنی درباب ته دالله تعالی خطاب: مسندبزار کبښې د حضرت ابوهریره رضی الله عنه نه روایت دې چه الله تعالی مغربی درباب ته اووئیل چه زه خپل بندیکان په تاکبښې سورول غواړم ته به هغوی سره څه کوي؟ هغه اووئیل دوپوم به ئې بیانی او فرمائیل ستاتیزوالې ستاپه غاړو کبښې دې هغه به زه په خپل لاس کبښې واخلم ته ما د کالواو بنکار نه محروم کړي. بیانی مشرقی سمندر ته هم دا خبره اوکړه هغه وئیل چه زه به ئې په خپلولاسونو باندي اوچت کړم اوڅنگه چه مور د خپل بچی خیال ساتی زه به هم د هغوی ساتم. نو ده ته الله تعالی کالی هم ورکړل او بنکار هم. (۱) ددې حدیث راوی حضرت عبدالرحمن بن عبدالله دې اوهغه منکر الحدیث دې. د عبدالله بن عمرو رضی الله عنه نه هم دا روایت مرفوعاً نقل دې. دې نه پس د زمکې ذکر کولې شی داودرولو او خوزیدلونه د بیج کولود پاره په دې باندي مضبوط او وزندار غرونه کلک کړل چه د دې په خوزیدو باندي په دې داوسیدونکوژوندون کبښې مشکل نه وی. لکه چه فرمائی (وَالْحِجَابُ أَرْسَبًا) (۲)

په زمکه د غرونو اینخودلو حکمت: د حضرت حسن رضی الله عنه قول دې کله چه الله تعالی زمکه جوړه کړه نو هغه خوزیده تردې چه فرښتواو وئیل په دې خو څوک هډو اودریدې نه شی چه سحرگوری نوغرونه په دې کبښې ورڅښ کړې شوی دی اود دې خوزیدل ولاړدی نو فرښتوته دا هم معلومه نه شوه چه دا غرونه د څه خیز نه راپیدا کړې شو. د قیس بن عباده رضی الله عنه نه هم دا روایت دې. حضرت علی رضی الله عنه فرمائی چه زمکې وئیل چه ته په ما باندي بنیادم میشته کوي چه زما په شابه گناه کوی اوکه کندگیرنی به خوروی هغه رچیدله نو الله تعالی په زمکه کبښې غرونه ورڅښ کړل کوم چه تاسو وینشی اوبعضې خو وینشی هم نه. داهم دهغه کرم دې چه هغه نهرونه چینې اودریابونه د څلورو واړو طرفونو روان کړی دی څه تیز دی او څه رو څه اوږده دی اوڅه واړه. کله اوبه زیاتی دی کله کمې اوکله اوچ کلک. په غرونو څنگلونو کبښې شگه کبښې کانرو کبښې برابر داچینې بهیری اوروانی دی. دا ټول دهغه فضل کرم لطف اورحم دې نه د هغه نه بغیر څوک پروردگار شته اونه څوک د عبادت لائق هم هغه رب دې او هم هغه معبود دې هم هغه لارې جوړې کړی دی په اوچه لمده غر څنگل کبښې کلوکبښې بیابانونو کبښې په هرځای کبښې د هغه لارې موجود دی. چه د یوخوانه بل خواته خلق ځی، څه تنگې لارې دی څه ارتې څه آسانی او څه سختې نورهم ډیرې نښې هغه مقرر کړی دی لکه غرونه غونډی وغیره په کومو سره چه داوچې اولمدې مسافران لار معلومه وی او بې لارې شوی په نیغه لارلگی ستوری هم د لارخودنې دپاره دی د شپې په تیاره کبښې هم د دې په ذریعه لار او رخ معلومیږی. د امام مالک نه روایت دې چه د نجوم نه مراد غرونه دی.

الله تعالی دټولو خالق او مخلوق بی وسه دې: بیا دخپل عظمت اولوئې یادگیرنی کولوسره فرمائی چه د عبادت لائق د هغه نه بغیر څوک نشته. د الله تعالی نه بغیر چه دکومو کوموچه خلق عبادت کوی هغه ټول بې

(۱) هینمی مجمع الزوائد: ۵/۲۸۲

(۲) التازعات: ۳۲

وسه دی دیوخیز د پیدا کولو په هغوی کښې طاقت نشته. او الله تعالی د ټولو خالق دی ښکاره خبره ده چه خالق او غیر خالق یو شان نه دی نو بیاد دواړو عبادت کول څومره د ظلم خبره ده؟ دومره بی هوشه کیدل هم دانسانیت تقاضانه ده. بیاد خپلو نعمتونو دزیاتوالی او کثرت بیان فرمانی چه ستاسو په شمیر کښې هم هغه نه شی راتلې دومره نعمتونه ماتاسوته در کړی دی دا هم ستاسو د طاقت نه بهر دی چه زما د نعمتونو شمیر او کړې شنی. الله تعالی ستاسو خطاگانې معاف کوی نو که د خپلو ټولو نعمتونو شکر هم تاسو نه غواړی نو ستاسو وس کار نه دې که د دې نعمتونو په بدلی تاسو نه غواړی نو ستاسو د طاقت نه بهر دی. واورنی که هغه تاسو ټول په عذاب کوی نو بیا هم هغه ظالم نه دې خو هغه غفور او مهربانه او رحیم الله تعالی ستاسو غلطنی معاف کوی. ستاسو د خطاگانو نه تجاوز کوی نو دا د اطاعت په رجوع اود رضامندی په طلب سره کومه گناه اوشی هغې نه سترگې پټوی. ډیر رحیم دې او د توبه نه پس بیا عذاب نه کوی.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ
او الله پوهیږی
او الله ﷻ
مَا تَسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
په هغه کارونو چی تاسو نې پټوی او په هغه چی تاسو نې ښکاره کوی او هغه چی رابلی نی خلق هغه څه پیژنی چی تاسو نې پټوی او څه چی تاسو ښکاره کوی او کوم بتان چی دوی د الله ﷻ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ أَمْ هُمْ
ماسوا د الله نه نه پیدا کوی هغوی هیڅ څیز بلکه هغوی پخپله پیدا کړې کیری هغوی مړه دی نه سوا رابلی هغوی هیڅ نشی پیدا کولی بلکه هغوی پخپله جوړولی شی هغوی مړه دی
غَيْرَ أَحْيَاءٍ ۝ وَمَا يَشْعُرُونَ لَا آيَانَ يَبْعَثُونَ ۝ إِلَهُكُمْ
نه دی ژوندی اونه پوهیږی هغوی چی کله به هغوی راپوته کړې کیری معبود ستاسو ژوندی نه دی او هغوی نه پوهیږی چی کله به دوباره راژوندی کولی شی ستاسو معبود
إِلَهُ وَاحِدٌ ۝ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ
معبود یو دی نو هغه کسان چی نه راوړی ایمان په آخرت باند زړونه دهغوی هم یو معبود دې نو څوک چی په آخرت باندې ایمان نه راوړی دهغوی زړونه
مُنْكَرَةٌ ۝ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
په انکار تینګ دی او هغوی تکبیر کونکی دی حقه ده دا خبره چی بیشکه الله پیژنی هغه څه منکر دی او هغوی تکبر کونکی دی یقینی خبره ده چی الله ﷻ په هغه څه
يُسْرُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ۝
چی پټوی نې دوی او هغه څه چی ښکاره کوی نې دوی بیشکه چی هغه نه خوښوی تکبر کونکی خلق چی دوی نې پټوی او په هغه څه چی دوی نې ښکاره کوی پوهیږی بیشکه هغه تکبر کونکی نه خوښوی

قوله تعالى: - وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝

د ھریو ڄینز خالق الله تعالیٰ دی:۔ پت او بنکاره هرڄه الله تعالیٰ پیڙنی دواړه هغه ته یوشان دی. هر یو عمل کونکی ته دهغه د عمل بدله به د قیامت په ورځ ورکوی نیکانوته بدله بدانوته سزا. د کومو باطلو معبودانونه خلق خپل حاجتونه غواړی هغوی د هیڅ څیز خالق نه دی بلکه هغوی پخپله مخلوق دی. لکه څنګه چه خلیل الله حضرت ابراهیم عليه السلام خپل قوم ته فرمائیلي وو (قَالَ اتَّبِعُونِ مَا تَحْتَمُونَ ۝ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝) (۱) تاسو دهغې عبادت کوئی چه پخپله نی جوړوئی. په حقیقت کبسی ستاسو او ستاسو د کارونو خالق صرف الله سبحانه و تعالیٰ دی. بلکه ستاسو معبودان کوم چه د الله تعالیٰ نه بغیر دی کانړی دی بی ساختیونه دی نه اوری نه گوری نه شعور لری. دوی ته خودا هم نه دی معلوم چه قیامت به کله راځی. تاسو د دوی نه د نفع او ثواب طمع څنګه لرئی؟ دا خود هغه الله تعالیٰ نه کیدل پکار دی چه د هر څیز عالم اود ټول کائنات خالق دی.

صرف هم الله تعالیٰ د عبادت لائق دی:۔ هم الله تعالیٰ معبود برحق دی دهغه نه بغیر څوک هم د عبادت لائق نشته. واحد دی احد دی ځان له دی صمد دی دکافرانو په زړه بڼه خبرې نه انکاری دی. هغوی دا حق کلمه اوریدوسره حیرانیږی د واحد ذکر اوریدوسره مېړواندې شی او که دنورو ذکر وی نو بیا خاندی. دوی د الله تعالیٰ د عبادت نه مغرور دی نه دهغوی په زړونو کبسی ایمان دی اونه هغوی د عبادت عادت دی. داسې خلق به په ذلت سره دوزخ کبسی داخلیري. یقینا الله تعالیٰ دهر پت او بنکاره عالم دی په هر عمل به بدله او سزا ورکوی او هغه د غرور کونکو خلق نه ویزاره دی.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۗ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝
او کله چی او نیلي شی دوی ته څه څیز نازل کړی دی رب ستاسو نوانی دوی چی قیسی دی او کله چی د دوی نه تپوس اوشی چی ستاسو رب څه نازل کړی دی نو دوی وائی چی د پخوانو خلقو
درومبنو خلقو دپاره ددی چی بار کړی دوی پیتی خپل ټول په ورځ د قیامت او پیتی قیسی دی (د دی انجام به داوی) چی د قیامت په ورځ به د خپلو گناهونو اود هغه خلقو د گناهونو
الَّذِينَ يَضِلُّونَهُمْ يَغِيْرُ عِلْمَ الْآلَاءِ سَاءَ مَا يَزُرُونَ ۝
دهغه کسانو چی دوی گمراهه کوی هغوی لره په وجه دناپوهی خبردار واورئ ډیر بد دی هغه پیتی او چتوی چی هغوی ئې بغیر د علم نه گمراه کړی دی دوی چی کوم پیتی او چتوی هغه ډیر
چی باروی ئې دوی دوکه بازی کړی ده
خراب دی

قوله تعالى: - وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۗ

د قرآن پاک د منکرانو تذکره:۔ دې د قرآن پاک د منکرانو تذکره چه کله سوال کولې شی چه د الله تعالیٰ په کلام کبسی څه نازل شوی دی؟ نو د اصل جواب نه اخواب کواس کوی چه بغیر د تیرو شوو قصونو په کبسی څه

(۱) ۳۷/۱۱ ایت: ۹۵-۹۶

پراتہ دی؟ ہم ہغہ نی لیکلہ دی اوسحر ماہنام نی سردوبارہ کوی۔ نو پہ رسول اللہ ﷺ باندی دخان نہ خبری تری کله خہ وائی کله د ہغہ خلاف خہ وائی پہ حقیقت کنسی پہ یوہ خبرہ اودریبری نہ اودا پیر لوی دلیل دی دھغوی دتولو اقالو باطل کیدو۔ ہریوچہ د حق نہ اخوا شی ہغہ ہم داسی سروہلی یوخوا بل خوا گرخی۔ کله حضور ﷺ تہ جادوگر وائی کله شاعر کله کاهن اوکله مجنون۔ بیا د ہغوی بودا گرو ولید بن مغیرہ مخزومی ہغوی تہ د پیر غور اوفکر نہ پس اووئیل چہ تول پہ یوہ خلہ دی کلام تہ اثر کونکی جادو وائی۔ دھغوی د دی قول نتیجہ بہ بدہ وی او مونہ ہغوی پہ دی وینا باندی خکہ لگیاکرل چہ دوی د خپلی پورہ گناہ سرہ سرہ د ہغہ خہ گناہ ہم پہ خپل سرواخلی کوم چہ د ہغہ مقلد دی او ہغہ پسی شاتہ شاتہ روان دی۔

حق او باطل داعی تہ دخپل دعوت اوتابعینو ثواب او گناہ ملاویبری۔ پہ حدیث شریف کنسی دی چہ د ہدایت دعوت ورکونکی تہ د خپل اجر سرہ د خپل تابعدار وخلقو اجر ہم ملاویبری اود ہغوی اجر نہ کمیری۔ اود بدنی طرف تہ رابلونکی تہ د ہغہ د منونکو گناہ ہم ملاویبری خود منونکو گناہ نہ کمیری (۱) د قرآن کریم پہ بل آیت کنسی دی ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّمْ أَثْقَالِهِمْ﴾ (۲) دوی بہ د خپلی گناہ د بوج سرہ سرہ نور بوج ہم اوچتوی اودھغوی د افترا یعنی د خان نہ خبروبارہ کنسی بہ د قیامت پہ ورخ ضرور تپوس کیری۔ نود منونکو بوج ہم لکہ د ہغوی پہ ستونوباندی دی خوہغوی بہ سپکیری ہم نہ۔

قَدْ مَكَرَ	الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	فَأَنَّى اللَّهُ
دو کہ بازی کری دہ	ہغہ کسانو	چی مخکنسی ددوی نہ وؤ	نوراغی اللہ
اددوی نہ ورا ندی خلقو ہم (دپیغمبرانوخلاف) سازشونہ کری ووا دھغوی پہ ابادی داللہ			
بَنِيَانَهُمْ	مِّنَ الْقَوَاعِدِ	فَحَرَّ	عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
وَأَتَتْهُمْ	مِنْ فَوْقِهِمْ	وَأَتَتْهُمْ	
آبادی دھغوی تہ	دبیخ نہ	نوراپریوت	پہ ہغوی باند
چت دپاسہ دھغوی نہ اوراغی ہغوی تہ (قہر) د بنیادونود طرفہ راغلو نو پہ ہغوی باندی د پور تہ نہ چت راپریوتلو او پہ ہغوی د ہغہ طرف نہ عذاب			
الْعَذَابُ	مِنْ حَيْثُ	لَا يَشْعُرُونَ	ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يُخْزِيهِمْ			
عذاب	ادھغہ طرفنہ	چی ہلو گمان نہ وؤ دھغوی	ابیا پہ ورخ دقیامت بہ رسوا کری ہغوی لہرہ
راغلو چی دھغوی پہ گمان کنسی ہم نہ ووا بیا د قیامت پہ ورخ بہ ئی اللہ ﷻ ذلیلہ کری			
وَيَقُولُ	أَيْنَ شُرَكَائِيَ	الَّذِينَ كُنْتُمْ	تُشَاقِقُونَ
او ورتہ بہ وائی	ا کوم خانی دی	ا شریکان خما	ہغہ چی وی تاسو چی مخالفت بہ موکوؤ
او ورتہ بہ اووائی اوبنایی زما ہغہ شریکان کوم خانی دی چی تاسو بہ دھغوی دپارہ (دمومانوسرہ) جگری			
فِيهِمْ	قَالَ	الَّذِينَ	أُوتُوا
الْعِلْمَ	إِنَّ	الْخِزْيَ	
پہ حق دھغوی کنسی	اوبہ وائی	ہغہ کسان	چی ورکری شوے وؤ ہغوی تہ علم بیشکہ رسوائی دہ
کولی نود علم خاوندان بہ اووائی چی دنن ورخی پورہ رسوائی اوبدبختی د ہغہ کافرانو دپارہ دہ			

(۱) صحیح مسلم کتاب الذکر والدعاء باب من سن حسنة اوسنة ومن دعا الى هدى او ضلالة: ۲۶۷۴، ابوداؤد: ۴۶۰۹، ترمذی: ۲۶۷۴ ابن ماجہ: ۱۱۲، دارمی: ۱۴۱/۱، احمد: ۳۹۷/۲، مستدرا بیعی: ۶۴۸۹، مستدرا بی عوانہ: ۵۸۲۳۔
(۲) ۲۹/الغنیوت: ۱۳۔

الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

نن ورخ | اوبدبختی ده | په کافرانو باندې |

قوله تعالى: - قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

د نمرود وغیره انجام: بعضې خووانی چه د دې مکارنه مراد نمرود دې چا چه بالاخانه تیاره کړې وه د ټولو نه اول د ټولونه زیاته سرکشی هم هغه په زمکه کړې وه. الله تعالی د هغه د هلاکت د پاره یو ماشی راولیکلو چه د هغه په پوزه کبې ننوتلو او د څلوروسو کالوپورې د هغه مازغه ستیل پدې موده کبې به هغه ته لږ شان آرام وو کله چه به نې هغه په سر په چیترو وهلو. ښه د دواړو لاسونو په زور سره به د هغه په سر چیتري دانگولې شو هغه څلوروسو کالوپورې بادشاهی هم کړې وه او ښه فساد نې خور کړې وو. دویم قول، دې نه مراد بخت نصر دې: بعضې وائی چه دې نه مراد بخت نصر دې دې هم ډیر مکاروو خو الله تعالی ته څوک څه نقصان رسولې شی که د هغه مکر د غرونو د خپل ځای نه خوزونکې ولې نه وی. دریم قول دا د عام کافرانو مثال دې: بعضې وائی چه دا خود کافرانو او مشرکانو چه د غیر عبادت نې کولو د هغوی د عمل د بریادنی مثال دې لکه چه حضرت نوح عليه السلام فرمائیلی وو ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا﴾ (۱) دې کافرانو ډیر مکر او فریب او کړو په هره یوه بهانه باندې نې خلق گمراه کړل او په هره طریقه نې خلق په شرک باندې تیار کړل نو د هغې تابعدار به د قیامت په ورځ هغوی ته وائی چه ستاسو د شپې ورځې مکر چه په مونږ باندې موکفر او شرک و نیلو الخ. (۲) د هغوی د عمارت په جرړه او بنیاد سره د الله تعالی عذاب راغلو یعنی بالکل نې او کنستلو د اصل نه نې پریکړو. لکه چه ارشاد دې چه کله د جنگ اور تیزول غواړې نو الله تعالی هغه مړ کوی (۳) بل ځای فرمان دې چه هغوی له الله تعالی د داسې ځای نه راغلو چرته نادانسته چه د هغوی وهم او گمان هم نه وو. د هغوی په زړونو کبې داسې رعب واچولو چه دوی په خپلو لاسونو باندې خپل مکانات تباہ کول او بل طرف ته د مؤمنانو د لاسه ختم شو. عقل مندو عبرت حاصل کړی. (۴) دلته فرمائی چه الله تعالی د هغوی دمکان د بنیاد نه راغلو او په هغوی باندې د بره نه پت راغلو او هر ځای نه په هغوی باندې عذاب راغلو. د قیامت د ورځې رسوائی او سپکاوی لا پاتې دې. هغه وخت به پت ټول رابنکاره شی. د دننه نه به ټول بهر راشی. هرڅه به رابنکاره شی. قیامت کبې به هر عذاب سره د عذر جهنمها وی: حضور ﷺ فرمائی چه هر یو غدار د پاره به هم هغه سره جهنمها خښه کړې شی چه د هغه د غدراو د هوکې مطابق به وی او مشهورولې به شی چه د فلانکی دا غدر دې کوم چه د فلانکی ځوی وو (۵) دغه شان به داخلق هم د ټولو په وړاندې په میدان حشر کبې رسوا کولې شی. د هغوی نه به د هغوی پروردگار په غصه کبې تپوس فرمائی چه د چا په حمایت کبې تاسو زما بندیگانو سره اینختلې نې هغه نن چرته دی؟ ستاسو امداد ولې نه کوی؟ نن بې یارو مددگارولې نې؟ دوی به چپ شی څه جواب به ورکړی او عاجز به شی کوم یو د دروغو دلیل پیش کړې شی؟ دغه وخت کبې به علماء کرام چه د الله تعالی اود هغه د مخلوق سره به عزت لری جواب به ورکړی چه رشوائی او عذاب نن کافران راگیر کړی دی اود هغوی معبودانو د دې باطلانونه مخ اړولې دې.

(۱) ۷۱/نوح: ۲۲.

(۲) ۳۴/سبا: ۳۳.

(۳) ۵/المائدة: ۶۴.

(۴) ۵۹/الحشر: ۲.

(۵) صحیح بخاری باب ما بدعی الناس بابانهم: ۶۱۷۷، صحیح مسلم: ۱۷۳۵، مستدرک علی: ۵۳۴۲.

الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ ۝۹۰ الْمَلَائِكَةُ

ا په هغه باند ا چي کله روح قبض کوي دهغوي فرستي
چي فرستي ئي په داسي حال کښي روحونه اخلي ا

ظَالِمِي ۝۹۱ أَنْفُسِهِمْ ۝۹۲ فَالْقَوْمَ السَّلَامَ مَا كُنَّا

په دا حال چي ظلم کونکي دي ا په ځانونو خپلو باندې ا نوراندي به کړي ا صلحه ا چي نه وو مونږ
چي په خپلو ځانونو باندې ئي ظلم کولو ا نو بيا به هغوي د صلحي خبره پيش کړي ا چي مونږ

نَعْمَلُ ۝۹۳ مِنْ سُوءِ بَلَىٰ ۝۹۴ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا

ا چي کول به موڅه بدې ا ولي مونه کوله ا بيشکه الله ا ښه خبر دي ا په هغه کارونو
خو هيڅ بد عمل نه دي کړي ا بيشکه الله ﷻ ستاسو د ټولو عملونو نه

كُنْتُمْ ۝۹۵ تَعْمَلُونَ ۝۹۶ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

چي وي تاسو ا چي کول به تاسو اوس ننوځي ا دروازو ا ددوزخ ته ا چي هميشه به اوسي ا په هغي کښي
خبر دي ا نو اوس ددوزخ دروازو ته ور داخل شي ا تاسو به په دي کښي هميشه پراته يئ ا د تکبر کونکو

فَلَيْسَ ۝۹۷ مَثْوَىٰ ۝۹۸ الْمُتَكَبِّرِينَ ۝۹۹ وَقِيلَ ۝۱۰۰ لِلَّذِينَ

نو ډير خراب دي ا ځاني داوسيدو ا د تکبر کونکو خلقو ا اوچي اووئيلي شو ا هغه کسانو ته
دپاره څومره خراب ځاني دي ا او متقيانو ته (د تپوس په طور) اووئيلي شو

اتَّقُوا ۝۱۰۱ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۝۱۰۲ قَالُوا ۝۱۰۳ خَيْرًا

چي ځان ئي اوساتو د شرک نه ا څه خيز ا نازل کړي دي ا رب ستاسو ا نو اووئيل هغوي ا چي بهتره خيز
چي ستاسو رب څه رانازل کړي دي ا نو جواب ورکوي چي ډير ښه کلام يي نازل کړي دي

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا ۝۱۰۴ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۝۱۰۵ وَكَدَارُ ۝۱۰۶ الْأُخْرَىٰ

دپاره دهغه کسانو ا چي نيکي اوکړه هغوي ا په دي دنيا کښي ا نيکه جزاده ا او خامخاکور ا داخرت ئي
د نيکو کارو دپاره په دي دنيا کښي نيکه بدله ده ا او خامخا د اخرت کور (جنت) د ټولونه

خَيْرٌ ۝۱۰۷ وَلَنِعْمَ ۝۱۰۸ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۝۱۰۹ جَنَّاتُ عَدْنٍ ۝۱۱۰ يَدْخُلُونَهَا

ډير غوره دي ا او ډير ښه دي ا کور د متقيانو ا باغونه ا دهميشه اوسيدو ا چي ننوځي به هغي ته
بهر دي ا او د پرهيزگارو هغه کور ډير ښه کور دي ا دهميشه اوسيدو باغونه دي ا هغي ته به دوي

تَجْرِي ۝۱۱۱ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝۱۱۲ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۝۱۱۳

بهيري به ا لاند هغي نه ا نهرونه ا وي به هغوي لره ا په هغي کښي ا هغه چي ا غواړي هغوي
ورداخليري ا د دي لاندې به نهرونه بهيري ا دوي چي هلته څه غواړي ا هغه به ورته ملاويري

كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ ۝۱۱۴ الْمُتَّقِينَ ۝۱۱۵ الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ ۝۱۱۶

دارنگي بدله ورکوي الله ا پرهيزگارانو ته ا هغه پرهيزگاران ا چي کله روحونه قبض کوي دهغوي نه
پرهيزگارانو ته الله ﷻ دغه شان بدله ورکوي ا دا هغه خلق دي چي فرستي د دوي روحونه

الْمَلِئِكَةُ	طَيِّبِينَ لَا	يَقُولُونَ	سَلَامٌ	عَلَيْكُمْ	أَدْخُلُوا	الْجَنَّةَ
فریبتی پہ حالت دپاکیزگی کنبی نووائی ورتہ سلام دوی پہ تاسویاندا ننوخی تاسوا جنت تہ						
پہ داسی حال کنبی قبض کوی جی پاکان وی فریبتی ورتہ اووائی جی پہ تاسو دی سلام وی اود خپلونیکو						
بِهَا	كُنْتُمْ	تَعْمَلُونَ				
پہ سبب د هغی عملو نو جی وی تاسوا جی کوؤ بہ تاسو						
عملونو پہ بدلہ کنبی جنت تہ وردا اخل شی						

قوله تعالى: -الَّذِينَ تَتَّقُهُمُ الْمَلِئِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ

د مرگ پہ وخت کنبی د ظالمانو کیفیت :- د مشرکانود مرگ پہ وخت کنبی حال بیانیری چه کله فریبتی د هغوی د روح ویستلود پارہ راخی نودی هغه وخت کنبی د اوریدلو عمل کولو او منلواقرار کوی او دی سره خپل کارونه پتوی اوخپله بی گناهی بیاتوی. د قیامت په ورځ به هم دالله تعالی په وړاندې قسمونه خوړلو سره خپل مشرک نه کیدل بیانوی څنگه چه په دنیا کنبی دخلقو په وړاندې خپله بی گناهی باندي قسمونه خوری. دوی ته به جواب ملاویری چه دروغژن نی او په ښه کولاوزپه مو بد عملنی کړی دی الله تعالی غافل نه دی چه ستاسو په خبرو کنبی به راشی په هغه باندي هر یو عمل ښکاره دی اود خپلو کړوسزا اوخوړنی اود دوزخ دروازو ته لار شئی اودهمیشه دپاره دی خراب -تای کنبی پراته اوسی. د کافرانو دپاره خراب مقام :- مقام خراب مکان خراب د ذلت او رسوائی والا دابدله د الله تعالی د آیاتونو تکذیب اود هغی نه کبر کونکو اود هغه د رسولانود تابعدارئی نه خان پتولو. مړه کیدوسره د هغوی روحونه دوزخ ته اورسیدل اوپه بدنونوباندي په قبرونو کنبی د دوزخ گرمی اود هغی لمبی راخی. د قیامت په ورځ به روحونه بدنونوسره یوځای شی او د دوزخ په اور کنبی به ورځی چه نه به مرگ وی او نه څه کمی. لکه چه دالله تعالی فرمان دی ﴿الَّذِينَ تَتَّقُهُمُ الْمَلِئِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ (۱) دوی د دوزخ اور له هر سحر اوماښام راوړلې شی د قیامت قایم کیدو سره به ای آل فرعون تاسو سخت عذاب ته ورځی. د نیکانوخلقو بهترین انجام :- د بدانو حال بیانولوسره اوس دنیکانو حالات چه بالکل د هغوی نه بدل دی بیانولې شی. دبدانوخلقو جواب خودا وو چه د الله تعالی کتاب صرف د وړاندینوقصی نقل کول دی خو دانیکان خلق جواب ورکوی چه دا خو سراسر برکت او رحمت دی څوک هم چه دا اومنی په دی عمل اوکړی هغه به دبرکت اورحمت نه ډک شی. بیا فرمائی چه ماخپلورسولانوسره وعده کړی ده چه نیکانوته به د دواړو جهانوخوشحالی حاصلیری. لکه چه ارشاد دی چه کوم سرې نیک عمل اوکړی که هغه ښځه وی که سرې اوداضروری دی چه هغه مؤمن وی نوموتی به هغوی ته ډیر پاک ژوندون ورنسیب کړو اود هغوی د بهترین عملونوبدلله به هم ضرور ورکوو. (۲) په دواړو جهانونو کنبی به بدله بیامومی. داخرت کور ددنیا دکور نه ډیر زیات بهتر دی :- یادساتی چه د آخرت کور د دنیا کورنه ډیر غوره او ښه دی د هغه ځای بدلله ډیره ښکلې او د همیشه د پاره ده. لکه چه د قارون د مال خواهش کونکوته علماؤ کرامو فرمائیلې وو چه د الله تعالی ثواب بهتر دی الخ. د قرآن کریم ارشاد دی ﴿وَمَاعِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْآبَرَارِ﴾ (۳) الله تعالی سره د نیکوکاروخلقو د پاره اعلی خیزونه دی بل ځای ارشاد دی آخرت خیر او باقی دی. خپل نبی ﷺ ته نی خطاب کولو سره اوفرمائیل ستاد پاره آخرت د دنیا نه بهتر دی. بیافرمانی چه د

(۱) ۴۰/المؤمن: ۴۶.

(۲) ۱۶/النحل: ۹۷.

(۳) ۳/آل عمران: ۱۹۸.

آخرت کوردمتقیانودپارہ ۴ پر بنہ دے جنات عدن بدل دے دے ﴿ذَارِ الْمُتَّقِينَ﴾ یعنی د دوی دپارہ دآخرت پہ کور کنبی جنت عدن دے کوم خای چه به هغوی اوسیری دکومی دونواومحلونولاندی چه یوشان او هر وخت چینې روانې دی چه خه غواری ملاویری به د سترگوهریویخوالې به ملاویری او هغه هم د همیشه د پارہ. په حدیث شریف کنبی دی چه جنتیان به ناست وی په سرباندې به نی اوریخی راوچتیری اوچه دوی کوم یوخواش کوی هغه به په دوی باندې راووی تردې پورې چه که خوک اووانی چه هم عمر پیغلی دے راووری نودا به هم کیری. پرهیزگارو اوتقوی داروخلقو ته الله تعالی همداسې بدلې ورکوی خوک چه ایمانداروی ویریدونکې وی او نیک عمل وی د هغوی د وفات په وخت کنبی دوی د شرک د گندگی نه پاک وی. فربتی راخی سلام کوی د جنت زیرې ورته اورو چه د الله ﷻ ارشاد دے ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ (۱) کوم خلقو چه الله تعالی رب او منلواو بیاپه دے باندې قایم پاتې شو هغوی له فربتی راخی او ورته وانی چه غم او ویره مه کوه د جنت زیرې واوره د کوم چه تاسره وعده وه مونږ په دنیا او آخرت کنبی ستا خیال ساتونکی یو چه ته خه غواری بیامومی به او چه خه غواری ملاویری به ته د الله تعالی چه ببیونکې اومهربان دے میلمه نی. د دے مضمون احادیث مونږ په آیت ﴿يَتَّبِعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾ (۲) په تفسیر کنبی بیان کری دی.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا
ایا انتظار کوی دوی بس دے خبری ته
ایا دا کافران صرف په دے انتظار کنبی دی
أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ
چی راشی دوی ته فربتی یا راشی حکم درب ستا دارنگی کارونه کری وؤ هغه کسانو
چی دوی ته فربتی راشی یا ستا درب حکم (چی عذاب یا قیامت دے) ورته راشی دغه شان د هغو خلقو
مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
چی مخکبسی ددوی نه وؤ اونډ وؤ کری ظلم په هغوی باند الله ولیکن وؤ هغوی په خانونو خپلو باند
کردار هم وؤ چی ددوی نه وړاندې تیر شوی وؤ او الله ﷻ په هغوی هیخ ظلم نه وؤ کری بلکه هغوی پخپله په
يَظْلِمُونَ ۝ فَاصْلَاهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ
چی ظلم به نی کوزا نو اور سیده هغوی ته ناکاره بدله دهغی عملونو چی کری وؤ هغوی او چاپیره شو
خپلو خانونو ظلم کولو نونتیجه دا شوه چی اخر هغوی ته د خپلو گناهونو سزا اور سیده او هغه عذاب تری
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝
دهغوی نه هغه عذاب چی وؤ هغوی چی په هغی پورې به نی توقی کولی
راچاپیره شو چی دوی به وړپورې توقی کولی

قوله تعالی: - هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ

مشرکان دکوم هیز انتظار کوی: - الله تعالی مشرکانو ته په غصه کنبی فرمانی چه دوی ته خود هغه فربتو انتظار دے چه د دوی روح قبض کولوله به راخی یاد قیامت انتظار دے اود دے د تباهو او بریادو. د

(۱) ۴۱/حم السجدة: ۳۰.
(۲) ۱۴/ابراهيم: ۲۷.

دوی په شان د دوی نه د وړاندې مشرکانو هم دا طریقه وه تردې چه په هغوی د الله تعالی عذاب راغلو الله تعالی خپل حجت پوره کړو د هغوی عذرونه نی ختم کړل کتابونه نی نازل کړل رسولان نی راو لیکل نوییاد هغوی دانکار په اصرار باندې په هغوی عذاب نازل کړو. د الله ﷺ رسولانونه دهمکیانی او هغوی پورې د توقومسخر وکولو په وبال او نقصان کبني راگیر کړې شو. الله تعالی په هغوی باندې ظلم نه دې کړې بلکه هغوی پخپله خپل کار خراب کړو. هم په دې وجه به هغوی ته د قیامت په ورځ ونیلې شی چه دادې هغه اور کوم چه تاسو دروغ گنړلو.

وَقَالَ الَّذِينَ	أَشْرَكُوا	لَوْ شَاءَ اللَّهُ	مَا عَبَدْنَا
او اوونیل هغه کسانو چی شرک ئې کړې وؤا که چرې غوښتلې الله نو عبادت به نه وؤ کړې مونږه			
او هغه کسانو اوونیل چی شرک ئې کړې دې اکه چرې الله غوښتلې نو نه به مونږ د الله ﷻ نه سوا دبل چا عبادت کړې وې			
مِنْ دُونِهِ	مِنْ شَيْءٍ نَّحْنُ	وَلَا آبَاؤُنَا	وَلَا حَرَمْنَا
بغیر دهغه نه دهیڅ خیز مونږه هم اونه پلارانو زمونږه اونه به وؤ حرام کړې مونږه			
اونه زمونږ پلار نیکونو (دبل چا عبادت کړې وې) اونه به دهغه د حکم نه بغیر مونږ څه خیز			
مِنْ دُونِهِ	مِنْ شَيْءٍ ط	كَذَلِكَ	فَعَلَ الَّذِينَ
بغیر د حکم دهغه نه هیڅ خیز همدارنگې کار کړې وؤا هغه کسانو چی مخکبني ددوی نه وؤ			
حرام کړې وواهم دغسې بهانې هغې خلقو هم کړې وې اچې د دوی (اهل مکه) نه وړاندې تیر شوی وو			
فَهَلْ	عَلَى الرُّسُلِ	إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ	وَلَقَدْ بَعَثْنَا
نو آیا شته په رسولانو باندې بله ذمه واری بغیر درسوئې ښکاره نه او بیسکه اولیږو مونږه			
دپیغمبر په ذمه خو بس (دالله احکام) ښکاره رسول دی او مونږ په هر قوم کبني یونه یو			
فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا	أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ	وَاجْتَنِبُوا	الطَّاغُوتَ
په هرامت کبني یو رسول چی بندگی کوئ دالله او ځان اوساتی دسرکشانونه نو ځینی دهغوی نه			
پیغمبر ضرور لیږلې دې (چې ائې خلقو) د الله ﷻ عبادت کوئ او دبتانو دعبادت نه ځان بچ ساتئ			
مَنْ	هَدَى اللَّهُ	وَمِنْهُمْ	مَنْ
هغه څوک وؤا چی ورته لار اوښودله الله او ځینی دهغوی نه هغه څوک وؤا چی ثابت شوه په هغه باند			
په دوی کبني بعضې داسې دی چې الله ﷻ ورته هدایت او کړو او بعضې داسې دی چې په هغوی			
الضَّلَالَةُ ط	فَسِيرُوا	فِي الْأَرْضِ	فَانظُرُوا
گمراهی نو اوگرځئ په زمکه کبني پس اوگورئ چی څرنگې وؤا انجام			
گمراهی واقع شوې ده نو تاسو په زمکه کبني اوگرځئ او اوگورئ چې د دروغ گنړونکو			
المُكذِّبِينَ	إِنْ تَحْرِصْ	عَلَى هَدْيِهِمْ	فَإِنَّ اللَّهَ
ددروغ گنړونکو که ته حرص اوکړې په هدایت ددوی باند نو بیسکه الله نه بنائی لار هغه چاته			
خلقو انجام څه شو؟ که ستاسو دا خواهش وی چې دوی به په نیغه لار روان شی نو الله هغه څوک په نیغه لار			

يُضِلُّ

وَمَا لَهُمْ

مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿۲۵﴾

چی گمراهه کوی نی الله | اونہ وی هغوی لره | دمدمدگارانو نہ هیخوک |

نہ روانوی | چی یو خل نی گمراهه کرې وی | اودداسې خلقو دپاره خوک دمدمدگار نشته

قوله تعالى: - وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

د مشرکانو د الله تعالیٰ د منشانه غلط استدلال:- دمشرکانو اولتہ کھوپروته گورنی گناه کوی په شرک باندی کلک ولاړدی حلال حرام کوی لکه خاروی د خپلو معبودانو په نوم کول تقدیر حجت جوړکړی او وائی که الله تعالیٰ ته زمونږ او زمونږ د مشرانو دا کارونه بدمعلومیدل نومونږ ته به نی هم هغه وخت سزا راکوله. دوی ته جواب ورکولې شی چه دا زمونږ دستور نه دې زمونږ ستاسو دا کارونه ډیر ناخوبنه دی اود دې د ناخوبنسی څرگندونه مونږ د خپلو پیغمبرانو په ژبه کرې ده په ډیر سخت تاکید سره مونږ تاسو د دې نه منع کرې نی. په هرکلی هره ډله او هریو بنسار کبسي خپل پیغام رسونکی لیگلی دی خپل فرض نی اداکړل د الله تعالیٰ په بندیگانو کبسي نی د الله تعالیٰ د احکامو تبلیغ صفاصفا او کړو ټولونه نی او وئیل د یوالله تعالیٰ عبادت کوئی د هغه نه بغیرد بل چا عبادت مه کوئی. د ټولونه اول چه په زمکه باندې شرک بنسکاره شو نوالله تعالیٰ حضرت نوح عليه السلام ته د نبوت خلعت ورنصیب کړو اود ټولونه په آخر کبسي د ختم المرسلین خطاب ورکولو سره رحمة اللعالمین نی خپل نبی جوړکړو د چا دعوت چه د ټولو انسانانو او پیریانود پاره په مخ د زمکې د گوت گوت پورې وو لکه چه فرمائی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (۱) یعنی تانه وړاندې چه څومره رسولان لیگلې شوی وو هغوی ته وحی نازل کرې شوې وه چه زما نه بغیر بل څوک معبود نشته نوتاسو صرف هم زما عبادت کوئی بل آیت کبسي دی چه تانه د وړاندې رسولانونه تپوس او کړه آیامونږ دهغوی د پاره بغیرد خپل ځان نه بل معبود مقرر کرې وو د کوم چه هغوی عبادت کوی؟ (۲) دلته هم افرمائیلې شو چه د هرامت رسولانود دعوت د توحید تعلیم او د شرک نه ویزاری وه نو مشرکانو له په خپل شرک باندې د الله تعالیٰ په خوښولو باندې دلیل راوړل څنگه مناسب معلومیږی؟ د الله تعالیٰ خوښی خود هغه د شریعت نه معلومیږی او دهغه شروع د شرک ختمول اود توحید د مضبوطولو نه ده.

د کافرانو د استدلال جواب:- د ټولو رسولانو په ځله هغه هم دا پیغام لیگلې اود هغوی شرک کول پریخودل د ابله خبره ده کومه چه د حجت قابله نه ده. الله تعالیٰ دوزخ اود دوزخیان هم پیدا کړی دی شیطان کافرانو ټول هم هغه پیدا کړی دی هغه د خپلو بندیگانو د هغوی په کفر کولو باندې راضی نه دې په دې کبسي هم دهغه حکمت تامه او حجت بالغه دې. بیا فرمائی چه د رسولانود خبرولو نه پس دنیاوی سزاگانې به هم په کافرانو او مشرکانو باندې راڅی بعضو ته هدایت هم اوشو اوبعضې په خپله گمراهی کبسي لاهوشول. تاسو د رسولانود مخالفت کونکو د الله تعالیٰ سره د شرک کونکو انجام په زمکه کبسي گرځیدو سره پخپله او گوره. د تیرو شوو واقعاتو چه چاته علم دې د هغوی نه تپوس او کړه چه څنگه د الله تعالیٰ عذابونو مشرکان غرق کړل د هغه وخت په کافرانو کبسي د دې وخت د کافرانو د پاره مثالونه او عبرتونه موجود دی. گوره د الله تعالیٰ نه د انکار نتیجه څومره تباہ کن شوه؟

د نبی په اختیار کبسي هدایت نه وی:- بیا خپل رسول ﷺ ته فرمائی ته د دوی د هدایت څومره حرص کوی خوږی فاندې دی رب د دوی د گمراهو په وجه دوی د رحمت د درنه لرې غورزولې دی. لکه چه ارشاد

۱/ ۲۱/ الانبیاء: ۲۵.

۲/ ۴۳۹/ الزخرف: ۴۵.

دي (وَمَنْ يُؤَدِّئِنَّهُ فَنُنْفِثْهُ فَنُلْهِمِمْهُمُ مِمَّا يَكْفُرُونَ) (۱) ڇوڪ ڇهه الله تعالى په فتنه ڪنبي اچول غواڙي هغه ته ڇوڪ هم فائده نه شي رسولې حضرت نوح عليه السلام خپل قوم ته فرمانيلي وو ڪه د الله تعالى اراده ستاسو د خونبولوده نوزما نصيحت او خير خواهي ستاسو دپاره بي ڪاره ڇيز دي په دي آيت ڪنبي هم فرمائي ڇهه دالله تعالى گمراه ڪري شوي ڇوڪ هم په لار ڪولي نه شي. لڪه ڇهه بل آيت ڪنبي دي ڇهه الله تعالى ني اوخونبوي نوهغه ته ڇوڪ هدايت نه شي ور ڪولي هغوي خوورخ په ورخ په خپله سرڪشني ڪنبي وړاندي ڪيري (۲) ارشاد دي په ڇا ڇهه ستاد رب خبره ثابت شوي ده هغوي ته د ايمان نه نصيب ڪيدو لڪه ڇهه ٽولي نبي راغلي وي اوتردي ڇهه د دردناڪ عذاب مخ اوويني نوالله تعالى يعني دهغه شان اودهغه امر ڇڪه ڇهه هغه ڇهه غواڙي نو ڪيري ڇهه نه غواڙي نونه ڪيري نو فرمائي ڇهه هغه خپل گمراه ڪري شوي نه په لار ڪوي او نه بل ڇوڪ د هغوي لارخودنه ڪولي شي ڇوڪ دهغه دامداد دپاره پاسيدي شي ڇهه دالله تعالى د عذاب نه شي بچ ڪري خلق اوامرهم دالله تعالى دي هغه رب العالمين دي دهغه ذات دبرڪت دي هم هغه رښتوني معبود دي

وَأَسْمُوا

| اودي خلقو قسمونه اوخوڙل

| اودا خلق په الله

بِاللَّهِ جَهْدٌ أَيْبَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى

په الله باند | په سختو | قسمونو خپلوسره | چي ژوندي به نه ڪري الله | هغه ڇوڪ | چي مري | ولي نه سخت قسمونه خوري | چي الله به هغه ڇوڪ دوباره راژوندي نڪري ڇوڪ چي يوخل مري شي | ولي نه

وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ لِيُبَيِّنَ

داوعده ده | په هغه باند | حقه | وليکن | زيات دخلقونه | نه پوهيري | دپاره ددي چي بنڪاره ڪري داوعده خو دالله تعالى په ذمه لازمه ده | خو زيات خلق نه پوهيري | دي دپاره به ئي ژوندي ڪوي چي دوي

لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ

هغوي ته | هغه حقيقت | چي دوي اختلاف ڪوي | په هغي ڪنبي | اودپاره ددي چي معلوم شي | هغه خلقوته ته د هغه ڇيز حقيقت بنڪاره ڪري | په ڪوم ڪنبي چي دوي اختلاف ڪولو | اود دي دپاره به ئي ژوندي ڪوي

كَفَرُوا ۝ أَتَاهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ۝ إِنَّمَا قَوْلُنَا

چي دحق نه ئي انڪار ڪري دي | چي بيشڪه هغوي | وو | دروغڙنان | بيشڪه | چي خبره زمونڙه چي دڪافرانو يقين راشي چي هم دوي دروغڙن وو | مونڙ چي ديو ڇيز د پيدا ڪولو

لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝

يو ڇيز ته | ڪله چي | اراده اوڪره مونڙ | داده چي | اووايو مونڙه | هغه ڇيز ته | شه | نو هغه شي | اراده اوڪرو | نو دومره ورته اووايو | چي موجود شه | نو هغه موجود شي (بلڪه دي ته هم ضرورت نه وي)

(۱) ۵/ المائدة: ۴۱

(۲) ۷/ الاعراف: ۱۸۶

قوله تعالى: -إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ

قیامت قایموم د الله تعالی دپاره دپور آسان دی:- کافران د قیامت قائل نه دی په دې وجه هغوی د نورو خلقوهم ددې عقیدې نه دارولوپوره کوشش کوی. ایمان خرڅوی اود الله تعالی کلک قسمونه خوړلو سره وائی چه الله تعالی به مری نه ژوندی کوی. الله تعالی فرمائی چه قیامت په خامخاراخی اودا وعده حق ده خو اکثر خلق په وجه د خپل جهالت او ناپوهشی د رسولانومخالفت کوی. د الله تعالی خبرې نه منی اود کفر په کنده کنبې پریوخی.

قیامت کنبې به هر څه ښکاره شی:- بیا د قیامت د راتلو اود بدنونو د بیا راژوندی کیدو بعضې حکمتونه ښکاره کوی فرمائی په کوم کنبې چه یودا دې چه په دنیاوی اختلافتو کنبې حق څه وو هغه به ښکاره شی بدانوته به سزا او نیکانو ته بدله ملاوشی د کافرانو په خپله عقیده او خپل قول کنبې او په خپل قسم کنبې دروغژن کیدل ښکاره شو. هغه وخت به ټول اووینی چه دوی له به دیکې ورکوی او دوزخ کنبې به ئی ننه باسی او ورته به وئیلې شی چه دادې هغه دوزخ کوم نه چه انکار کولو اوس اوښانې چه جادو دې که تاسو رانده ئی؟ په دې کنبې اوس پراته اوسئ که صبر کوی او که چغې وهئی ټول یوشان دی. د عملونو بدله زعمل ډیر ضروری دی. بیا دخپل بې اندازې طاقت بیان فرمائی چه هغه څه غواړی په هغې باندي قادر دې هیڅ خبره هغه عاجز کولې نه شی هیڅ یوڅیز د هغه د اختیار نه بهر نه دې هغه چه څه کول غواړی ورته فرمائی چه اوشه نو هم هغه وخت هغه کار کیری. قیامت هم د هغه د فرمان عمل دې لکه چه فرمائی چه د یوې سترگې په رپ کنبې به د هغه وینا والا کاراوشی.

الله ﷻ دپاره مړه کول او ژوندی کول یوشان دی:- ستاسو ټولو پیدا کول اود مرگ نه پس بیا راژوندی کول په هغه باندي داسې دی لکه دیو. اخوانی او وئیل چه اوشه دیکخوا به اوشی هغه ته خود دوباره وینا کولو اوتاکید کولو ضرورت هم نشته. دهغه دارادې نه مراد او مقصد جدانه دې. هیڅ څوک نشته چه دهغه خلاف او کړې شی. څوک دې چه دهغه د حکم نه خلاف ژبه او خوزولې شی هغه واحد قهار دې هغه د عظمتونو اوعزتونو والادې دستلنت اوجبروت والادې دهغه نه بغیرنه څوک معبودنه رب نه حاکم اونه قادر

الله ﷻ سره شریک جوړول الله ﷻ ته کنخل کول دی:- حضرت ابوهریره ؓ فرمائی دالله تعالی ارشاد دې چه بنیادم ماته کنخلې کوی داسې نه دی کول پکار. هغه ما دروغژن گنړی داهم هغه سره ښه نه ښائی د هغه دروغ گنړل خوداسې دې که تاکیدی قسمونه خوړلوسره وائی چه الله تعالی به بیا مری نه راژوندی کوی. زه وایم چه یقینا به ژوندی کیری داحق وعده ده خو اکثر خلق نه پوهیږی اود دوی ماته کنخل کول دا دی چه وائی الله تعالی په دریو کنبې دریم دې حالانکه زه احد یم زه الله یم زه صمد یم د چا چه څوک هم جنس نشته. (۱) ابن ابی حاتم کنبې خودا حدیث موقوفاً روایت دې په بخاری او مسلم کنبې په نورو الفاظوسره مرفوعاً هم روایت راغلي دې.

وَالَّذِينَ	هَاجَرُوا	فِي اللَّهِ	مِنْ بَعْدِ	مَا ظَلَمُوا
اوهغه کسان چی هجرت ئی او کړوا په لاره دالله کنبی روستو دهغې نه چی ظلم او کړې شو په هغوی				
اوجا چی د الله ﷻ دپاره هجرت کړې دې د دې نه روسته چی ظلمونه پرې شوی وو				
لَنْبُؤْنَهُمْ	فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً	وَلَا جَزَاءَ لَآخِرَةٍ	اَلْاَكْبَرُ	
خامخا به خانی ورکړومونږ هغوی له په دنیا کنبی ښه او خامخا اجر داخرت ډیرلوی دې				
نومونږ به ورته خامخا په دنیا کنبې هم ډیره ښه ټیکاونږه ورکړوا اود اخرت بدله خو ډیره لویه ده				

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورت (قل هو الله) : ۴۹۷۴.

لَوْ كَانُوا	يَعْلَمُونَ ۝	الَّذِينَ	صَبَرُوا	وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ	يَتَوَكَّلُونَ ۝
کاش چی وی چی پوهیدی هغوی هغه چی هغوی صبر او کړو اوبه رب خپل باندي بروسه کوی هغوی	که (هغه هجرت نه پاتې کیدونکی) پوهیدلی دا هغه کسان دی چی صبر ئې کړې دي او پخپل رب توکل کوی	اونه وولیرلی مونږ مخکنی ستانه مگر سړی وحی به کوله مونږه هغوی ته نو تپوس او کړی	او مونږ ستانه مخکنی صرف سړی پیغمبران لیرلی دی چی وحی به مو ورته کوله نو د عالمانو	أَهْلَ الذِّكْرِ ۚ	إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝
د عالمانو نه که یی تاسو چی نه پوهیرئ دغه رسولان لیرلی وو مونږ درو بڼانه نښو او کتابونو سره	نه تپوس او کړئ که تاسو پخپله نه پوهیرئ (هغوی مود) په ښکاره دلیلونو او کتابونو سره (لیرلی وو)	وَأَنْزَلْنَا	إِلَيْكَ الذِّكْرَ	لِتُبَيِّنَ	لِلنَّاسِ مَا
اونازل کړو مونږه تاته ادا ذکر دپاره ددی چی ته بیان کړې خلقوته هغه چی نازل کړې شوې دي	او مونږ تاته کتاب رانازل کړې دي چی خلقو ته هغه کلام ښکاره کړې کوم چی د دوی طرفته	إِلَيْهِمْ	وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝	هغوی ته دپاره ددی چی هغوی فکر او کړی	نازل شوې دي او چی دوی سوچ او فکر او کړی

قوله تعالى: - لَتُبَيِّنَهُمْ فِي الذُّنُوبِ حَسَنَةً ۚ

د الله تعالی په لار کښې د هجرت کولو فضیلت: - کومو خلقو چه د الله تعالی په لار کښې خپل وطن پریڅې دوستان خپلوان رسته داران کار روزگار او تجارت ئی د الله تعالی په نوم پریڅې دي او د الله تعالی د دین د ساتلو دپاره هجرت کوی د هغوی اجر بیانونلې شی. په دواړه جهاننه کښې دی د الله تعالی میلمانه دی عزت مند او محترم دی.

د ایت مبارک د نازلیدو سبب: - ډیر ممکن دی چه د نازلیدلو سبب د دې مهاجرین حبش وی چه په مکه کښې د مشرکانو سختې سزاگانې زغملونه پس حبشه ته هجرت او کړولارل چه په آزادی سره د الله تعالی په دین باندي عمل او کړی. دهغوی بهترین خلق داوو. حضرت عثمان بن عفان ؓ او دوی سره ددوی بی بی حضرت رقیه k هم وه چه د رسول الله ﷺ لور بی بی وه او حضرت جعفر ؓ بن ابی طالب چه د رسول الله ﷺ د تره خوی وو، حضرت ابوسلمه بن عبدالاسد ؓ، وغیره تقریباً اتیا کسان وو سړی هم وو اوبڅې هم چه ټول په ټول صادقان وو. الله تعالی دې ددې ټولونه خوشحاله وی او دوی دې هم خوشحاله کړی. نو الله تعالی داسې رښتونوسره وعده فرمائی چه هغوی ته به ښه خای ورنصیب کوی لکه مدینه او پاک رزق. د مال هم بدله ملاؤشوه اود وطن هم. حقیقت دا دې چه کوم سړی د الله تعالی د ویرې څنگه څیز پریردی الله تعالی د هغې په شان بلکه د هغې نه زیات بهترياک او حلال څیز ورکوی. دې غریب الوطن مهاجرو ته او گورنی چه الله تعالی دوی حاکمان او بادشاهان کړل او په دنیا باندي د هغوی حکومت جوړ کړو. اوس لا د آخرت اجرا و ثواب باقی دي. که دهجرت نه خان پتونکو اوباقی پاتې کیدونکو ته که د هجرت د اجر او ثواب نه خبروو نو په هجرت کښې به ئی وړاندیوالې کولو الله تعالی دې د

فاروق اعظم ؓ نہ خوشحالہ وی ہغوی بہ چہ کلہ یومہاجر تہ د غنیمت د مال حصہ وغیرہ ورکولہ
واخلہ اللہ تعالیٰ دے تالہ برکت درکری دا خود دنیا د اللہ تعالیٰ وعدہ دہ او اوس خولاد آخرت اجر کوم
چہ ڊیر لوی عظیم الشان دے باقی دے بیا بہ ئی ہم د دے آیت مبارک تلاوت کولو۔

مہاجرینو صفات:- ددے پاکو خلقو نور صفتونہ بیانولوسرہ فرمائی چہ کوم تکلیفونہ د اللہ تعالیٰ بہ
لارکبئی دوی تہ رسی دوی ہغہ برداشت کوی او بہ اللہ تعالیٰ باندے چہ د دوی کوم توکل اوبہروسہ دہ
پہ ہغے کبئی ہیخ کلہ ہم فرق نہ راخی بہ دے وجہ د دوارو جہانوبنیگری پہ خیلو دوارو لاسونوسرہ
راغونڈوی۔

د رسالت د منصب حقدار انسان:- حضرت عباس ؓ فرمائی چہ کلہ اللہ تعالیٰ حضرت محمد ؐ رسول
جوړکړو راوتی لیگلو نو عربو صفا انکار او کړواو وئی وئیل چہ د اللہ تعالیٰ شان د دے نہ ڊیر اوچت دے
چہ ہغہ خوگ انسان خپل رسول جوړکړی د کوم ذکر چہ پہ قرآن کبئی ہم دے فرمائی (لَبَّيْتُمْ فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً ۱) آیا خلقو تہ پہ دے باندے حیرانتیا معلومہ شوے دہ چہ یوانسان تہ خپلہ وحی نازلہ کرہ چہ
ہغہ خلق خبرکړی او فرمائی چہ مونږ تانہ اول خومرہ رسولان چہ لیگلې وو ہغہ ټول ہم انسانان وو پہ
کومو چہ بہ زمونږ وحی راتلہ. تاسو د رومبنو آسمانی کتابونو والا نہ ټپوس او کړئی چہ ہغوی انسانان
وو کہ فربتے. کہ ہغوی ہم انسانان وو نوبیاد دے خپلے وینا نہ واوړئی. او کہ ثابتہ وی چہ د نبوت
سلسلہ ہم پہ فربتو کبئی راروانہ دہ نو بے شکہ د دے نبی ؐ انکار کولو سرہ بہ تاسو بنہ بنکارئی. بل
آیت کبئی (لَبَّيْتُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۲) لفظ ئی ہم او فرمائیلو یعنی ہغہ رسولان ہم د زمکے اوسیدونکی
وو د آسمان نہ نہ وو۔

د اهل ذکر نہ خوگ ک مراد دی؟:- ابن عباس ؓ فرمائی چہ د اهل ذکر نہ مراد اهل کتاب دی. د مجاہد
ؓ ہم دا وینا دہ عبدالرحمن فرمائی چہ د ذکر نہ مراد قرآن پاک دے. لکہ چہ ارشاد دے (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا
الذِّكْرَ ۳) کبئی دی. دا قول پہ خپل خای ټیک دے خو پہ دے آیت کبئی د ذکر نہ مراد قرآن اخستل
صحیح نہ دی خکد چہ د قرآن پاک نہ خو ہغہ خلق منکروو بیا د قرآن والا نہ پہ ټپوس کولو سرہ د
ہغوی تسلی خنگہ کیدے شوه؟ دغه شان د امام ابو جعفر باقر ؓ نہ روایت دے چہ مونږ اهل ذکر یو
یعنی دا امت اودا قول ہم پہ خپل خای صحیح دے. پہ حقیقت کبئی دا امت د نورو ټولو وړاندینو
امتونو نہ پہ علم کبئی زیات دی او اهل بیت علما د علماؤ نہ پہ ڊیرو درجولوی دی. خوچہ ہغوی پہ
سنت مستقیمہ باندے کلک ولاړ وی لکہ علی ابن عباس ؓ حسن ؓ حسین ؓ محمد بن حنفیہ ؓ علی
بن حسین زین العابدین ؓ علی ؓ عبداللہ بن عباس ؓ ابو جعفر باقر ؓ یعنی محمد بن علی بن
حسین اود ہغوی خامن جعفر ؓ اود ہغوی پہ شان نور بزرگان حضرات د اللہ تعالیٰ رحمت او
رضادے دوی تہ حاصلہ وی کومو چہ د اللہ تعالیٰ رستی پہ مضبوطیاسرہ نیولې او پہ صراط مستقیم
باندے کلک روان اود ہر یو حقدار حق ورکونکی. او ہریوکس پہ خپل اصلی خائی باندے پیژندونکی اود
ہر یو عزت او قدر کونکی وو. او پخپلہ ہغوی د اللہ تعالیٰ د ټولو مقبولوبند پگانو پہ زړونو کبئی خای
لرونکی وو نودا بے شکہ صحیح دی خو پہ دے آیت کبئی دا مراد نہ دی۔

ټول انبیاء کرامو پہ بنی ادم کبئی وو:- دلته بیان کیری چہ حضور ؐ ہم انسان وو اود ہغوی ؐ نہ

(۱) ۱۰/یونس: ۲۔

(۲) ۱۲/یوسف: ۱۰۹۔

(۳) ۱۵/الاحقر: ۹۔

وراندې هم انبياء کرام هم د بنیادمو نه وولکه چه قرآن کښې ارشاد دې ﴿قُلْ سُبْحٰنَ رَبِّيْٓ آَهْلَ كُنْتُمْ اِلٰٓهَآءَٓ زُرُوْا﴾ (۱) اووايه چه زما رب پاك دې زه صرف يوانسان يم اود الله تعالى رسول يم خلق صرف دا بهانه جوړولو سره انكاركوي چه داڅنگه ممكن دې چه الله ﷻ يوانسان له خپل رسالت وركړې بل آيت كښې دې تاته وړاندې چه څومره رسولان مونږ ليكلې ووهغه ټول خوراك څښاك كونكي اوبازارونو كښې گرځيدونكي وو (۲) بل آيت كښې دې چه هغوی مونږ داسې جوړې نه وو جوړكړې چه د خوراك څښاك نه بې پرواه وو يادا چه مړه كيدونكي نه وو (۳) بل ځای ارشاد دې ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدُعَاۤيِنَ الرُّسُلِ﴾ (۴) چه دا څه د شروع نه يا روميې او نوې رسول خونه دې.

بل آيت كښې دې چه زه هم ستاسو په شان انسان يم زما طرف ته وحی نازلولې شی. (۵) الخ نودلته هم ارشاد اوشوچه درومبو كتابونو والا نه تپوس او كړنې چه انبياء به انسانان وو كه غير انسان؟ بيا دلته فرمائي چه رسولانوته هغه دليلونه وركولو سره حجتونه وركوي ليكي. په هغوی باندي كتابونه نازليرې. صحيفې هغوی له وركولې شی. د زيرنه مراد كتابونه دي لكه چه قرآن كښې بل ځای ارشاد دې ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾ (۶) كوم څه چه هغوی او كړه په كتابونو كښې دې بل آيت كښې دې ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُرِ﴾ (۷) مونږ په زبور كښې ليكلې دي. بيا فرمائي چه مونږ ستا طرف ته ذكر نازل كړو يعنی قرآن د دې د پاره چه ته د دې دمعني مطلب نه ښه خبرئې. په دې خلق پوهه كړه. په حقيقت كښې اي نبی ﷺ هم ته د دې خلقو نه ډير حرص كونكي ئې او هم تاسو د دې ډير لوی عالم ئې. او هم ته په دې باندي زيات عمل كونكي ئې. ځكه چه ستاسو اخلاق د ټولونه غوره دي د بنیادمو سردارنې كوم اجمال چه په دې كتاب كښې دې د دې تفصيل ستاسو په ذمه دې خلقو ته چه په دې كښې كوم مشكل وي په هغې باندي ئې پوهه كړه دې د پاره چه هغوی پوهه شی او سوچ او كړې او لار بيامومي او بيا خلاصې اود دواړو جهانونې كړه حاصله كړې.

اَفَاۤمِنَ الَّذِيْنَ مَكَرُوْا		
آيانو په امن شوی دی هغه خلق چی تدبیرونه ئې او کړل		
آیا کوم خلق چی کوم چی خراب سازشونه		
السَّيَِّٓٔاتِ	اَنْ يَّخْسِفَ اللّٰهُ	بِهِمْ
ناکاره	اددې خبری نه چی ډوب به کړی الله دوی باندي په زمکه کښې یابه راشی دوی ته عذاب	
جوړوی بې ویرې شوی دی چی الله دوی په زمکه کښې نښاسی یا دوی باندي د هغه طرف ته عذاب راشی		
مِنْ حَيْثُ	لَا يَشْعُرُوْنَ	اَوْ يَأْخُذْهُمْ
د داسې طرفنه چی دوی به نه پوهیږی یا به راو نیسی دوی لره په گرځیدو د دوی کښې پس نه دی		
چی د دوی په وهم او گمان کښې هم نه وی یا د دوی په تگ راتگ کښې (ناگهانته) ونیسی دوی په هیڅ		

(۱) ۱۷/بنی اسرائیل: ۹۳
 (۲) ۲۵/الفرقان: ۲۰
 (۳) ۲۱/الانبیاء: ۸
 (۴) ۴۶/الاحقاف: ۹
 (۵) ۱۸/الکھف: ۱۱۰
 (۶) ۵۴/القمر: ۵۲
 (۷) ۲۱/الانبیاء: ۱۰۵

هُم بِمُعْجِزِينَ ۝ اَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ ۝ فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ

دوی | عاجزه کونکی | یابہ اونیسی دوی لره | په یره باند | پس بیشکه رب ستاسو | خامخامهریان دې
صورت کنبې الله ﷻ عاجزه کولې نشی | او یا د ویرې په حالت کنبې یې اونیسی | بیشکه ستار ب ډیر مهریان

رَحِيمٌ ۝

رحم کونکی دې |

رحم کونکی دې |

قوله تعالى: - أَقَامِنَ الَّذِينَ مَكْرُوا السَّيِّئَاتِ

د الله تعالی د غضب او غصې بیان: - الله تعالی دکائناتو خالق دې اود زمکې او آسمانونو مالک دې د خپل
حلم سره د علم او خپلې مهربانۍ سره غصې بیان فرمائی که هغه او غواړی نو خپل گناهگار بدکردار
بنديگان په زمکه کنبې خنبولې شی په بې خبرې په هغوی باندې عذاب راوستې شی خود خپلې ډیرې
مهربانو په وجه معافی کوی لکه چه په سورت تبارک کنبې فرمائی الله تعالی چه په آسمان کنبې دې
آیا تاسو د هغه د غصې نه نه ویریرئې چه زمکه به ترمه جوړه کړې او تاسو په هغې کنبې ورځنې نه
کړې او تاسو له جوتې درکوی. آیا تاسو آسمان والا د الله تعالی نه نه ویریرئې چه هغه په تاسو باندې د
آسمان نه کانړې راونه وروی. هغه وخت به تاسوته معلومه شی چه زما ویول څنگه وی؟ (۱) اودا هم
کیدې شی چه الله داسې مکار بدکردار خلق په تلور اتلو خوراک کولو گټه کولو کنبې راگیر کړې په سفر
حضر کنبې دشپې چه کوم وخت غواړی راگیر کړې لکه چه ارشاد دې ﴿أَقَامِنَ أَهْلَ الْقُرَى﴾ (۲) آیا کلی والا
د هغه نه نه ویریرې چه هغوی ته به زمونږ عذاب هم دشپې شپې اوده کیدو کنبې راشی یا په رنډا ورځ
د هغوی د منډو تررو په وخت کنبې راشی الله تعالی هیڅ کار یا هیڅ یوسرې عاجز کولې نه شی. هغه
د بیللو والاسترې کیدلو والا یا ناکامه کیدلو والا نه دې. او یا دا هم ممکن دی چه سره د ویریدو هغوی
راونیسی نودواړه عذابونه به یوخای شی یعنی ویره اونیول. یومرشی بل او ویریرې اوبیامرشی. خو
اوجت رب د کائناتو رب ډیر زیات رؤف اورحیم دې په دې وجه ئی زر نه راگیروی.

د الله تعالی نه څوک زیات صبار نشته: - بخاری اومسلم کنبې دی د طبع نه خلاف خبرې اوریدوسره صبر
کولو کنبې څوک هم د الله تعالی نه زیات نشته. خلقو هغه له اولاد او گړخولو او هغه دوی ته په عافیت
سره رزق ورکوی (۳) بخاری اومسلم کنبې دی الله تعالی ظالم ته مهلت ورکوی خو چه کله نیول نازلوی
بیا ناخپې تباہ کیرې. بیا حضور ﷺ آیت ﴿أَقَامِنَ أَهْلَ الْقُرَى﴾ (۴) اولوستلو (۵) آیت کنبې دی ﴿فَكَأَيُّ مَن قَرِيْبَةٍ﴾
(۶) ډیر کلی دی کوموته چه ما مهلت ورکړو خو آخر د هغوی د ظلم په وجه مو راگیر کړل واپس کیدل خو
هم زما طرف ته دی.

(۱) ۶۷/المک: ۱۶-۱۷.

(۲) ۷/الاعراف: ۹۷.

(۳) صحیح بخاری کتاب التوحید باب قول الله تعالی ﴿ان الله هو الرزاق.....﴾ (خ): ۷۳۷۸.

(۴) ۱۱/هود: ۱۰۲.

(۵) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورت هود باب قوله ﴿وکذلك اخذ ربك.....﴾ (خ): ۴۶۸۶، صحیح مسلم: ۲۵۸۳، مستدای بعلی: ۷۳۲۲.

السنن الکبری للنسائی: ۷۷۰۸، مستدای البزار: ۳۰۰۶، احمد: ۴۰۵/۴۰۵.

(۶) ۲۲/الحج: ۴۸.

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَّبِعُونَ ظِلَّهُ

ایانہ گوری داخلق | ہغہ تہ | چی پیدا کرې دی | اللہ | یو خیزتہ | چی گرخی | سوری دہغہ
ایا دوئی داسې خیزونہ نہ دی کتلی | چی اللہ ﷻ پیدا کرې دی | او د هغې سیوری

عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ ذَاخِرُونَ ﴿۱۰﴾

بسی طرفتہ | او گس طرفتہ | سجده کونکی | اللہ تہ | حال داچی | تول خیزونہ | عاجزی کونکی دی
بسی او گس طرفتہ گرخی | اللہ تہ سجده کوی | او دوئی فرمانبردار دی

وَلِلَّهِ لِيَسْجُدَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

او اللہ تہ | سجده کوی | ہغہ خہ | چی پہ آسمانونو کبسی دی | او ہغہ خہ | چی پہ زمکہ کبسی دی
اوپہ زمکہ او آسمانونو کبسی چی | خومرہ ساه لرونکی خیزونہ دی | تول د اللہ ﷻ تابعدار دی |

مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ ﴿۱۱﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ

دگر خیدونکونہ | او فریبستی ہم | او هغوی | تکبر نہ کوی | یریری هغوی | درب خپل نہ
اوفریبستی ہم | او دوئی خپل خان لوئی نہ کنری | دوئی د خپل هغہ رب نہ ویریری

مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿۱۲﴾ وَقَالَ اللَّهُ

دپاسہ د هغوی نہ | او کوی هغوی | هغہ کارونہ | چی دکوم ورته حکم کیدی شی | او اوویل اللہ
چی ددوئی دپاسہ دې | او دکوم کار چی ورته حکم کولی شی هغہ کار کوی | او اللہ ﷻ فرمائی

لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنَ إِلَّا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ

مہ نیسی | خدایان | دوه | بیشکہ ہم داخبرہ ده | چی بس ہم هغہ | معبود | یو دی
چی تاسو دوه معبودان مہ جوړوئ | بیشکہ صرف هغہ یو معبود دې

فَاتَّيَبُوا فَارْحَبُوا ﴿۱۳﴾ وَكَذَٰلِكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ

| پس خاص زمانہ | او یریری | او هغہ لره دی | هغہ خہ | چی پہ آسمانونو کبسی دی
نو خاص زمانہ او یریری | او پہ آسمانونو او زمکہ کبسی چی خہ دی دا تول د هغہ

وَالْأَرْضِ وَكَذَٰلِكَ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ

او پہ زمکہ کبسی دی | او خاص د هغہ | دین | همیشه چلیدونکی دی | ایا بیا به ہم بغیر د اللہ نہ
ملکیت دی | او ہم د هغہ دین همیشه قائم دی | ایا تاسو د اللہ ﷻ نہ سوا

تَتَّقُونَ ﴿۱۴﴾ وَمَا يَكُم مِّنْ نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ تُمْرًا إِذَا

تاسو یریری | او هغہ چی حاصل دی تاسو تہ | دنعمت نہ | نو هغہ د طرفہ د اللہ نہ دی | بیا چی کله
د نورو نہ یریری | او تاسو باندي چی کوم یو نعمت ہم دی نو هغہ د اللہ ﷻ د طرفہ دې | بیا چی کله

مَسَّكُمْ الضُّرُّ فَالْيَهُ تَجْرُونَ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ إِذَا كُفَّ الضُّرُّ

اور سیرې تاسو تہ | تکلیف | نو ہم هغہ تہ | فریاد کوی تاسو | بیا | چی کله | لرې کرې | هغہ تکلیف
تاسو تہ خہ مصیبت اور سیرې | نو تاسو ہم هغہ تہ فریاد کوی | بیا چی کله ستاسو نہ مصیبت لرې

عَنْكُمْ إِذَا فَرَّقَ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا
ستاسونہ نوفورا یوہ دلہ ستاسو نہ درب خپل سرہ شریکوی نورا دپارہ ددی نہ چی ناشکری اوکری
کری انو پہ تاسو کبھی خہ خلق زرد خپل رب سرہ شریک جوړوی ا ددی دپارہ چی کوم نعمتونه مونږ
يَمًا اَتَيْنَهُمْ فَتَمْتَعُوا ۝ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝
پہ ہغہ خیز چی ورکری دې مونږ ہغوی تہ نو نفع واخلی تاسو ډیر زربہ معلوم شی حال تاسو تہ
دوی تہ ورکری دی د ہغی ناشکری اوکری نو (خو ورخی) مزې واخلی تاسو بہ زربوہہ شی

قوله تعالى: - اُولَٰئِكَ يَرْوٰۤاۤلِی مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَیْءٍ

د عرش نہ د فرش پوری ہریوخیز اللہ تعالیٰ تہ سجدہ گوی:- د اللہ تعالیٰ ذوالجلال والاکرام عظمت جلالت لوئی بی مثالنی تہ اوگورنی چہ ټول مخلوق د عرش نہ فرش پوری د ہغہ پہ وړاندې تابعدار او غلام، کانږی بوتی خنوار انسانان پیریان فربتی او ټول کائنات ټول د ہغہ حکم منونکی او ہرخیز سحر ماہنام د ہغہ پہ وړاندې خپلہ عاجزی او بی کسئی ثبوت پیش کولو سرہ پہ ټیټہ ټیټہ د ہغہ پہ وړاندې سجدہ کونکی دی.

د ہرخیز سجدہ د ہغہ دشان مناسب وی:- مجاہد رضی اللہ عنہ فرمائی چہ د نمر پریو توسرہ ټول خیزونہ اللہ ﷻ تہ پہ سجدہ راپریوخی. ہر یو درب العالمین پہ وړاندې خوار او بنکتہ دې عاجز او بی بس دې د غرونو وغیرہ سجدہ د ہغوی سوری دې د سمندر چپې د ہغہ مونخ دی لکہ ہغوی د عقل والا گټرلو سرہ د سجدې نسبت نی د ہغوی طرف تہ اوکړوئی فرمائیل د زمکی او آسمان ټول ساه لرونکی خیزونہ د ہغہ پہ وړاندې پہ سجدہ کبھی دی. لکہ چہ ارشاد دې (وَاللّٰهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا) (پہ خوشحالی او ناخوشحالی کبھی ہریوخیز د اللہ ﷻ پہ وړاندې سر پہ سجدہ دې د ہغوی سوری سحر ماہنام سجدہ کوی فربتی ہم سرہ د خپل قدر او منزلت د اللہ تعالیٰ پہ وړاندې بنکتہ دی. د ہغہ د عبادت نہ مخ اړولی نہ شی. د اللہ تعالیٰ نہ چہ لوئی ذات دې رچیرپی او لړزیرپی اوچہ کوم حکم ورتہ دې د ہغی پہ پورہ کولو کبھی مشغولې دی نہ نافرمانی کوی اونه سستی کوی.

ټول ہر خہ ہم اللہ تعالیٰ ورکری دی:- د اللہ تعالیٰ چہ واحد ذات دې د ہغہ نہ بغیر بل خوک د عبادت لائق نشته ہغہ لاشریک دې ہغہ د ہرخیز خالق دې او د ہرخیز پالونکی دې. د ہغہ عبادت خالص او د ہمیشہ د پارہ دې او واجب دې. د نورو عبادت کولو طریقې نہ دی اختیارول پکار. د زمکی او آسمان ټول مخلوق کہ خوبس وی کہ ناخوبس د ہغہ لاندې دې. د ټولو واپس گرخیدل ہم د ہغہ طرف تہ دی. پہ خلوص سرہ د ہغہ عبادت کوہ اود ہغہ سرہ د نورو شریک کولونہ بچ شه. خالص دین صرف ہم د اللہ ﷻ دې. د زمکی او آسمان د ہریوخیز مالک ہم یوازی اللہ ﷻ دې گتیہ تاوان ہم د ہغہ پہ اختیار کبھی دې. د بند یگانو پہ لاس کبھی چہ کوم نعمتونه دی دا ټول ہم د ہغہ د طرف نہ دی. رزق عافیت نصرت ہم د ہغہ د طرفنہ دی ہم د ہغہ فضل او احسان پہ بند یگانو باندې دې او اوس ہم ددی نعمتونو یا د اخستلو نہ پس ہم تاسو ہم داسی د ہغہ محتاج نی. مصیبتونہ اوس ہم پہ سرولار دی د سختی پہ وخت کبھی ہم ہغہ یادیرپی او پہ چغو چغو پورہ عاجزی سرہ د سختی پہ وخت کبھی ہم د ہغہ طرف تہ ټیټیروئی. دمکی مشرکانو بہ پہ سختی کبھی ہم اللہ تعالیٰ تہ عاجزی گولہ:- پخپلہ د مکی د مشرکانو ہم دا حال وو چہ کلہ بہ پہ سمندر کبھی راگیر شو او مخالفو هواگانو بہ کشتی دپانږی پہ شان زنگولہ نو خپل د خان

نه جو رکړې خدايان بتان پيران فقيران وليان نبیان ټول به ئی هيرکړل اوخالص الله تعالى سره به ئی اينه او ترله او په خالص زړه سره به د دې نه بچ کيدل او خلاصې غوښتلو خود کشتنی په غاړه لگيدو سره به ئی خپل ټول زاړه خدايان رايا د شواود حقيقي معبود سره به ئی د هغوی عبادت شروع کړو دې نه زياته ناشکری او کفراود نعمتونو هيرول نور څه کيدې شی؟ دلته ئی هم او فرمائيل چه د مطلب پوره کيدلو نه پس ډير خلق سترگې اړوی. د «ليکفروا» لام لام عاقبت دې او لام تعليل هم ورته وائی. يعنی مونږ د هغوی دا خصلت په دې وجه کړې دې چه هغوی د الله تعالى په نعمت باندي پردې واچوی اود هغې نه انکار اوکړی او په حقيقت کښې د نعمتونو ورکونکې د مصيبتونو لرې کونکې د هغه نه بغير بل څوک نشته. بيا هغوی ويروي چه ښه ده په دنيا کښې خو خپل کار اوچلونی اوهم داسې غونډه فائده دلته اوچته کړنی خود دې انجام به درته هم اوس زر معلوم شی.

وَيَجْعَلُونَ	لِمَا	لَا يَعْلَمُونَ	نَصِيبًا	مِمَّا	رَزَقْنَاهُمْ	
اومقرروی دوی	دپاره دهغه چاچی	خبر نه دی دوی	حصه	دهغې رزق نه	چی ورکړې دې مونږ هغوی ته	
اودوی زمونږ په	ورکړی رزق کښې	د هغه چا دپاره	چی دوی ئی	پخپله هم نه	پیژنی حصی مقرر کړی دی	
تَاللّٰهِ	لَسْئَلْنَا	عَمَّا	كُنْتُمْ	تَفْتَرُونَ	۵۰	
قسم په الله	چی خامخا به	تپوس کیري ستاسو نه	دهغې دروغو	چی وی تاسو	چی جوړول به مو	
په الله قسم دي	چی تاسو نه به	خامخا د داسې	بهتانونو په	باره کښې	تپوس کیري	
وَيَجْعَلُونَ	لِلّٰهِ	الْبَنَاتِ	سَبِيحًا	وَلَهُمْ	مَا	
او جوړوی دوی	الله لره	لونږه	پاکي ده	هغه لره	او دی دوی لره	
اودوی دالله	دپاره	لونږه	گرځولی دی	هغه دپاره	پاکي ده او خان دپاره	هغه ځامن غواړی چی دوی ئی خوښوی
وَإِذَا	بَشَّرُوهُ	أَحَدُهُمْ	بِالْأُنثَىٰ	ظَلَّ	وَجْهَهُ	
او هر کله چی	زیرې ورکړې شی	یو ددوی ته	په لور سره	نو وگرځی	مخ دهغه	
حال دا چی	کله دوی کښې	چاته د لور	زیرې ورکړې شی	نو د هغه	مخ تک تور شی	
وَهُوَ	كَظِيمٌ	۵۱	يَتَوَارَىٰ	مِنَ الْقَوْمِ	مِن سَوْءِ مَا	
او حال دا چی	هغه	وی څکونکې	دغم	پت گرځی	هغه ددخوځو خبر نه	
اوهغه غمژن وی	دکومې جینئ	چی ده	ته زیرې	ورکړې شی دهغې د شرم په وجه د قوم نه	
بَشَّرُوهُ	۵۲	يَا	أَيُّسُكَّةُ	عَلَىٰ هُونٍ	أَمْرٍ دَسِيسَةٍ	
چی زیرې	ورکړې شوي دي	په هغې سره	چی ایا	اوساتی	دغه لور دذلت سره	
پت گرځی	او (سوچ کوی)	چی ایا	ذلت سره	دا (لور ژوندئ)	پریږدی او که ژوندئ ئی په	
فِي التَّرَابِ	ط	الْأَسَاءِ	مَا	يَحْكُمُونَ	۵۳	
په خاورو	کښې	خبردار	واوری	چی بدې	هغه چی حکم کوی دوی	
خاورو	کښې	بخه کړی	یا د	ساته چی د دوی	دا فیصله ډیره بده ده	
					کوم خلق چی په اخرت	

بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

پہ آخرت باند | مثال | دبدی دی | او اللہ لہ دی | مثال | او جت | او ہغہ | غالب دی | او کامل حکمت و لاد دی
ایمان نہ راوری | د هغوی مثال خراب دی | او اللہ شان دیر او جت دی | او ہغہ زبردست د صاحب حکمت دی

قوله تعالى: - وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۗ

د مشرکانو عجیبہ دعویٰ او د افسوس قابل رویہ :- د مشرکانو بی عقلی او بی وقوفتوب بیانولی شی چه ورکونکی اللہ او هر چه دهغه ورکری شوی اودوی د هغی نه د خپلو دروغو معبودانو په نوم کوی د کومو چه دوی ته صحیح علم هم نشته. بیا په دې کنبی دومره سختی کوی چه که د اللہ تعالیٰ د نوم هغه هم د دوی د معبودانو د نوم شی توخیردې خوچه د دوی د معبودانو هغه د اللہ تعالیٰ د نوم نه شی. د داسی خلقو نه به خامخا تپوس پوښتنه کولې شی. اود دې افترا یعنی د خان خبرویه دوی ته پوره پوره بدلہ ورکولې شی چه د دوزخ اور به وی اودوی به وی. بیا د دوی بله بی انصافی او بیوقفتوب بیانولی شی چه د اللہ تعالیٰ مقرب غلام فرښتې د اللہ تعالیٰ لورپه دی په دې خطاکولو سره بیا د هغوی عبادت کوی چه د خطا د پاسه خطا ده. دلته د هغوی نه درې جرمونه اوشو اول د اللہ تعالیٰ د پاره اولاد گرځول چه د دې نه بالکل پاک دې بیاد اولاد نه هم هغه قسم هغه ته ورکول چه پخپله نی هم د خان د پاره نه خوښوی یعنی جینکنی. څه اولتیه خبره ده چه دخپل خان دپاره خو هلکان اود اللہ تعالیٰ د پاره جینکنی بیا د هغوی عبادت کول داد هغوی سراسر بهتان دې صرف دروغ دی څنگه ممکن دی چه د اللہ تعالیٰ اولاد وی؟ اویا اولاد هم هغه چه د هغوی په خیال کنبی ردی او ذلیل خیز دې څه بیوقفتوب دې چه دوی ته اللہ ﷻ هلکان ورکری اود خان د پاره لورپه اوساتی؟ اللہ تعالیٰ د دې نه بلکه د اولاد نه پاک دې. دوی ته چه کله خبر ملاوشی چه دوی کره جینشی پیدا شوه نود شرم او پښیمانتیا په وجه نی مخ تور شی. ژبه نی بند شی د غم نه نی ملاتیته شی د زهر و گوټ او څکی چه خاموش شی د خلقو نه مخ پټ گرځی بیا هم په دې سوچ کنبی وی چه اوس څه اوکری که لور ژوندنی پریردم نو لویه رسوائی ده نه وارث جوړیږی نه په څه خیز پوهیږی خامنوله په دوی باندې ترجیح ورکری که ژوندنی ساتی نو په دیر ذلت سره گنی صفا خبره ده چه ژوندنی په کنده کنبی ورڅښه کری نوداحال خو نی خپل دې اود اللہ ﷻ د پاره هم دغه خیز ثابتوی. څنگه خرابې فیصلې کوی؟ څومره د بی حیاینی تقسیم کوی د اللہ ﷻ دپاره چه څه ثابت کری دی هغه د خپل خان د پاره سخت توهین اوتذلیل گنری. اصل دادې چه خراب مثال اونقصان هم ددې کافرانو دپاره دې د اللہ ﷻ دپاره کمال دې هغه عزیزدې حکیم دې اودوالجلال والاکرام دې

وَلَوْ يَأْخِذُ	اللَّهُ النَّاسَ	بِظُلْمِهِمْ	مَا تَرَكَ	عَلَيْهَا
او که چری رانیولی اللہ خلق په سبب دظلم د هغوی نونه به نی وژ پریښی په مخ دزمکی	او که چرته اللہ خلق د هغوی د ظلم په وجه نیولی نو په مخ د زمکی به نی هیڅ ساه لرونکی نه وو پریښودی	مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ	يُؤَخِّرُهُمْ	إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاذَا جَاءَ
یو دساه خیز ولیکن هغه روستو کوی هغوی لره دنیتی مقررې پورې نو کله چی راغله	لیکن هغه دوی ته تریو مقررې نیتی پورې مهلت ورکوی بیا کله چی ددوی نیته راشی	أَجَلَهُمْ	لَا يَسْتَأْخِرُونَ	سَاعَةً
نیته د هغوی نو نشی روستو کیدی هغوی یو ساعت اونه مخکښی کیدی شی هغوی او مقرروی دا خلق	نو نه به یو گری روستو کیدی شی ارنه به وړاندې کیدی شی او (نن) دوی		وَيَجْعَلُونَ	

لِلّٰهِ	مَا يَكْرَهُوْنَ	وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَلْبَ أَنْ لَّهُمْ	لَهُمْ
اللہ لہ	ہغہ چی دوی نی نہ خوبسوی	او بیانوی اژی دوی دروغ چی بیشکہ ادی دپارہ ددوی	
اللہ	تہ د ہغہ لونرو نسبت کوی	چی خپل خان دپارہ نی نہ خوبسوی او ددوی ژبی درغ وانی چی ددوی	
الْحَسَنِي ط لَا جَرَمَ	أَنَّ لَهُمُ النَّارَ	وَأَنَّهُمْ	مُفْرَطُونَ ۝
بند انجام	خامخا بیشکہ دی دپارہ ددوی وورا اوبیشکہ چی دوی مخکنسی لیپلی کیدونکی دی		
دپارہ بشکلی انجام دی	دوی دپارہ بس یو خیز دی چی د دوزخ اور دی او دوی بہ جہنم تہ ورا ندی لیپلی شی		

قوله تعالى: - وَلَوْ يَدْعُونَ إِلَّآ إِلَهَ الْنَّاسِ يَظْلِمُونَ

د الله تعالى مهربانی ده چه په گناه کولو باندې زر رانیول نه کوی:- د الله تعالی د حلم کرم لطف او رحم بیان کولې شی چه دبندیگانو گناه وینی اوبیا هم هغوی ته مهلت ورکوی که زرئی نیول کول نو تن به په زمکه باندې یوکس هم گرخیدونکې راگرخیدونکې نه بشکاریدو. دانسانانو په خطاکنسې به خناورهم هلاک شی غنموسره به سپگي هم وره شی. دبدا نوسره به بنه خلق هم راگیرشی خوولې الله تعالی سبحانه وتعالی پخپل حلم کرم لطف اورحم سره پردې اچوی معافی کوی. د یو خاص وخت پورې مهلت ورکړې دې گنی چینجی وغیره به هم بچ نه شی. د بنیادمو د گناهونو په کثرت سره به د الله تعالی عذاب داسې راتلو ټول به نی غرق کول. حضرت ابوهریره ؓ واوریده چه یوصاحب فرمائی ظالم هم خپل نقصان کوی هغوی افرمائیل چه نه نه بلکه مرغشی د هغه د ظلم په وجه په خپلو جالوکنسې هلاک کیږی.

د عمر زیاتول په نیک اولاد سره کیږی:- ابودرداء ؓ فرمائی چه مونږ یوخل د حضور ﷺ په وړاندې څه ذکر کولو چه حضور ﷺ افرمائیل الله تعالی یونفس ته وخت نه ورکوی دعمر زیاتوالې په نیک اولاد سره کیږی کوم چه الله تعالی خپلو بندیگانو ته ورکوی. بیا د دې بچو دعاگانې د هغوی قبرونو ته رسی هم دا دهغوی دعمر زیاتوالې دې. (۱) دخپل خان د پاره دا ظالمان جینکنی ناخوبسوی شرکت نه غواړی او د الله تعالی دپاره دا هرڅه روا لری بیادوی داخیال کوی چه په دنیاکنسې هم دوی نیکنی راغونډونکی دی او که قیامت قایم شو نو هلته به هم د دوی د پاره نیکی وی.

د کافرانو د دروغو دعوی او د هغې جواب:- دوی به وئیل چه د گتې خو په دنیاکنسې هم مونږ حقدار یو او صحیح خبره خودا ده چه قیامت خو نه راخی اوفرض کړه که راغلونو هلته به هم زمونږ د پاره بهتری وی دا کافران به ډیر زرسخت عذاب اوڅکی زمونږ د آیاتونونه انکار اوبیا هم دا خواهش کوی چه مونږ ته به مال اولاد هلته هم ملاویږی. په سورت کھف کنسې د دوو ملگرو ذکر کولوسره قرآن پاک فرمائی چه هغه ظالم به خپل باغ ته تلو اوخپل نیک ملگری ته به نی وئیل چه زه خو دا هلاک کیدونکې هډو گنډم نه اونه د قیامت قائل یم اوفرض کړه که زه دوباره راژوندې کړې شوم نو هلته به د دې نه هم بنه خیز را کړې شی (۲) کارونه خراب کوی او تمنا د نیکی ساتی کوی ازغی او غواړی میوی. وائی چه کعبه الله دنوی سره د آبادولو دپاره راگزار کړې شوه نو په بنیاد کنسې یوکانږی راووتلو په کوم چه یوه تختی وو په هغې کنسې دا لیکلې شوې ووتاسوبدی کونی او امیدد نیکنی ساتی داخو داسې دی لکه چه ازغی کوی اوامیدد انگوروساتی نود دوی امید وو چه په دنیاکنسې هم هغوی ته شان او شوکت وینځې غلامان به ملاویږی اوبه آخرت کنسې هم. الله تعالی فرمائی په حقیقت کنسې دهغوی دپاره ددوزخ

(۱) کتاب المجرمین لابن حبان.

(۲) سورة کھف.

اور تیار دی ہلتہ بہ دوی درب درحمت نہ ہیر کرپی شی اوضائع او بریاد بہ کرپی شی نن دوی زمونہ احکام
ہیر کرپی دی صبابہ مونہ دوی دخیلو نعمتونونہ ہیر کرپی دوی یر زر دوزخ تہ رسیدونکی دی۔

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ

قسم پہ اللہ لیرلی دی مونہ رسولان امتونوتہ مخکنسی ستانہ نوبنائستہ بنکارہ کرل | هغوی تہ شیطان
پہ اللہ قسم چہ مونہ ستانہ ورا ندی ہم امتونوتہ پیغمبران لیرلی وو | بیا شیطان هغوی تہ د هغوی

اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ

عملونہ د هغوی | نو هغه | دوست ددوی دی | نن ورخ | او دی دوی لرہ | عذاب | دردناک
خراب عملونہ بنائستہ بنکارہ کرل | نونن هغه د دوی دوست دی | اودوی تولو دپارہ دردناک عذاب دی

وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي

اونہ دی نازل کرپی مونہ | پہ تاباند | ا کتاب | مگر | دپارہ ددی چہ تہ حقیقت اونبائی | دوی تہ | هغه
اومونہ تاتہ دا کتاب صرف د دی دپارہ نازل کرپی دی | چہ تہ د دوی اختلافی

اَخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَاَهْدٰى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ

چہ اختلاف او کرودوی | پہ هغی کنسی | اولار بنودنکی دی | اورحمت دی | دپارہ دهغه خلقوا چہ ایمان راوری
خبری دوی تہ پہ بنہ تفصیل سرہ بیان کرپی | او | دا کتاب | د مومنانو دپارہ ہدایت اورحمت دی

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاحْيَا بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ

اواللہ | نازل کرپی | د آسمان نہ | اوبہ | نو ژوندی نی کرپہ | پہ هغی سرہ | زمکہ روستودمرگک دهغی نہ | بیشکہ
اواللہ د پورتنہ طرف نہ اوبہ راورولی | نو د هغی پہ ذریعہ نی زمکہ د اوچیدو نہ پس بیا تروتازہ کرپہ

فِيْ ذٰلِكَ لَايَةٌ لِّقَوْمٍ لِّسَمْعُوْنَ ۝۷۰ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ

پہ دی کنسی | انبہ دہ | دپارہ دهغه قوم | چہ اوری | اوبیشکہ | دی ستا سو دپارہ | پہ خناروؤ کنسی
پہ دی کنسی هغه خلقو دپارہ لویہ نخنبہ دہ | چہ خبری تہ غور نیسی | اوتاسو دپارہ پہ خاروؤ

لَعِبْرَةً ۙ نُّسْقِيْكُمْ مِّنْهَا فِيْ بُطُوْنِهِمْ مِنْ بَيْنِ

| یو عبرت | چہ مونہ شکوؤ پہ تاسو باند | دهغی نہ | چہ پہ خیتو د هغوی کنسی دی | دمنخ
ہم لوئی عبرت پروت دی | مونہ چہ د هغوی پہ خیتو کنسی کومی سوتی او وینہ وی د هغی د مینخ نہ

قُرْتٍ وَّوَدْمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَابِغًا لِلشَّرْبِ ۝۷۱

| دسوتونہ | او د وینونہ | پی | خالص | چہ آسان تیرونکی دی | دپارہ دخکونکو
درکوو خالص پی د کوم چہ دخکونو دپارہ صفا او مزیدار وی

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا

| اودمیوؤ | دکجورونہ | اودانگورونہ | چہ جوړوی تاسو | دهغی نہ | دنشی خیزونہ
اودکھجوړو اودانگورو د میوؤ نہ تاسو دنشی خیزونہ جوړوی | اوبنہ رزق ہم

وَرَزَقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۲۱﴾
اور رزق نیکہ پاک بیشک پہ دے کبھی یوہ نیشہ دہ دپارہ دھغہ خلقو چہی د عقل نہ کار خلی
حاصلوی بیشک پہ دے کبھی د هغه خلقو دپارہ نیشہ دہ کوم چہی د عقل نہ کار خلی

قوله تعالى:- تَأْتِيهِمْ لِقَائُ أَهْلِهِمْ أَهْلًا مَّوَدَّعِينَ ﴿۲۱﴾

د ہر یونسی تکذیب شوی دے :- ای نبی ﷺ تہ تسلی ساتھ چہ ستا د قوم تا دروغ گنرل خہ عجیبہ او نوے خبرہ نہ دہ۔ کوم یونسی راغلی چہ تکذیب نی نہ دے شوی؟ باقی پاتی شو دروغ گنرونی نو هغوی د شیطان مریدان دی۔ بدنی هغوی تہ د شیطانے وسوسو پہ وجہ بنائستہ بنکاری د هغوی ولی شیطان دے هغه دوی تہ د خہ نفع رسولو نہ د ہمیشہ د پارہ د مصیبت نہ د کو غذا بونو کبھی پر پردی د هغوی نہ بہ جدا شی۔ قرآن پاک پہ حق او باطل ربتتیا اودروغو کبھی فرق کونکی کتاب دے د ہرے یوے جگرے اود ہر اختلاف فیصلہ پہ دے کبھی موجود دہ۔ دا د زرونود پارہ ہدایت دے او کوم ایماندار چہ پہ دے باندے عمل کونکی دی د هغوی دپارہ رحمت دے۔ پہ دے قرآن پاک سرہ خنگہ مہرہ زرونہ راژوندی کیڑی د دے مثال دہرے هغه زمکے اوباران دے۔ کوم خلق چہ خبرہ واورے او پوہہ شی نو هغوی د دے نہ ډیر عبرت حاصلونکی دی۔

د وینی او سو تہی د مینخ نہ پاک صفا پئی د الله تعالیٰ د قدرت نخبی دے :- او بن چیلنی غواگانہ وغیرہ ہم د خپل خالق د قدرت او حکمت ننبی دے (بطونہ) کبھی یا خوضمیر د نعمت پہ معنی کبھی گر خولی دے یا پہ خاروی باندے۔ خاروی ہم خنار دی د دے خنارو پہ خیتو کبھی چہ کوم الا بلا ډک شوی دی ہم د دے نہ پروردگار عالم ستاسود پارہ ډیر بنکلے مزیدار او خوندناک پئی راوباسی۔ پہ دویم آیات کبھی (بطونہ) (۱) دے۔ دوارہ خبرے جاتز دی لکہ آیت (كَلَّا إِنَّمَا تَدْكُرُونَ ﴿۱﴾ فَمِنْ شَاءِ ذِكْرَهُ ﴿۲﴾) (۲) کبھی دی۔ اولکہ چہ پہ آیت (وَأَنزِلْنَا إِلَيْهِم مِّمَّا يَدْعُونَ ﴿۱﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنُ ﴿۲﴾) (۳) کبھی دی۔ نو پہ جاء کبھی مذکر راورلو دے نہ مراد مال دے د خنارو پہ خیتہ کبھی چہ کومے سو تہی او وینہ وغیرہ دہ د هغے نہ بیج کیدوسرہ ستاسود پارہ پئی راوباسی نہ د هغے پہ سپینوالی کبھی فرق راخی نہ پہ خو پوالی کبھی اونہ پہ خوند کبھی۔ معدے تہ خوراک اورسی د هغه خای نہ وینہ د رگونو طرف تہ روانہ شی پئی د غولتخی طرف تہ او متیازے د مٹانی لار اونیسے اوسوتہی د خپل خای طرف تہ راجمع شی نہ یو بل سرہ یوخای کیڑی اونہ یو بل بدلوی۔ خالص پئی د خکونکی پہ خلق کبھی پہ آرام سرہ کوزیری د هغه خاص نعمت دے۔ د دے نعمت بیانولو سرہ بل نعمت بیان فرماتی چہ دکھ جو رو او انگورو د شیرے نہ تاسو شراب جو روئی۔ دا د شرابو د حراموالی نہ ورا ندے دی اود دے نہ معلومیری چہ د دے دوارو خیزونو د شرابو ہم یوحکم دے لکہ خنگہ چہ د مالک رضی اللہ عنہ شافعی رضی اللہ عنہ او نورو جمهورو علماؤ مذهب دے او ہم دغه حکم دے د شرابو کوم د غنمو جو ارو او شاتونہ جو کرے شی لکہ چہ پہ احادیثو کبھی پہ تفصیل سرہ راغلی دی دا خای د هغے د وضاحت نہ دے۔

د قجورو وغیرہ نہ د جو رو شوو شرابو حکم

مسلك حنفی:- د امام ابوحنیفہ رحمہ اللہ پہ نیز دانگورو شراب کہ لہ وی کہ ډیر وی کہ نشہ پیدا کوی او کہ نہ پیدا کوی پہ ټولو صورتونو کبھی حرام دی البتہ دانگورو نہ علاوه کہ د قجورو وغیرہ نورو

(۱) ۲۳ / المؤمنون: ۲۱.

(۲) ۷۴ / المدثر: ۱۱-۱۲.

(۳) ۲۷ / العمل: ۳۵.

خیزونو نه شراب جوړ شی نو په هغې کبسي لږه نرمی ده خو د جمهورو فقهاؤ په نیز دغه شان د امام محمد رحمه الله په نیز شراب که د هرڅه نه جوړ شوې وی خو چې نشه پیدا کوی نو هغه حرام دی او دا حنفو عالمانو فتوی دامام محمد رحمه الله په قول ده چه د هرڅیز شراب حرام دی په دې شرط چې نشته پیدا کوی (۱)

ابن عباس رضی اللہ عنہ فرمائی چه شراب جوړونی نو حرام دی او که بل شان ئی خوړنی څکشی نو حلال دی. (۲) امام حاکم او ذهبی دې روایت ته صحیح وئیلی دی. مثلاً اوچې که جوړې او اوسکې وغیره او د تازه میوو رس جوړول سرکه جوړول او په بله طریقه سره. نو چه کومو خلقو ته د عقل حصه ورکړې شوې ده هغه د الله تعالی قدرت او عظمت د دې خیزونو او دې نعمتونو نه هم پیژندی شی. په اصل کبسي د انسانیت کالی هم عقل دې د دې د خیال ساتلود پاره شریعت مطهره د نشي والا شرابونه په امت باندې حرام کړی دی هم د دې نعمت بیان د سورت یس په دې آیت ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ﴾ (۳) دې. یعنی په زمکه کبسي مونږ د که جوړو او انگورو باغونه لگولی دی او په دې کبسي د اوبوچینې بهیولې دی دې د پاره چه خلق د دې میوې اوخوری. دا د هغوی خپل جوړکړې شوی نه دی نو آیا بیا به هم دوی شکر نه اداکوی؟ پاک ذات دې هغه چاچه د زمکې په پیداوار کبسي اوبخپله په انسانانو کبسي او په هغه مخلوق کبسي کوم چه دوی پیژنی هم نه د هر قسم نه جوړه جوړه خیزونه پیدا کړی دی.

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
او په زړه کبسي واچوله رب ستا د شاتو مچي ته چی جوړکړه په غرونو کبسي کورونه
اَوْسْتَارِبِ د شاتو مچي ته حکم او کړو چی ته په غرونو کبسي کورونو کبسي ونو کبسي او په
وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الشَّجَرِ فَاسْلِكِي
اوبه ونو کبسي اوبه هغه کبسي چی خلق جوړوی ایا خوره د هر قسم میوونه اوچه
هغو اوچتو عمارتونو کبسي چی خلق ئی جوړوی کور جوړوه بیا د هر قسم میوو نه خوراک کوه
سُبِّلَ رَبِّكِ ذُلَالًا ۗ يَجْرِمُ مِنَ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ
په لارو درب خپل چی آسانی کړی دی الله را اوخی دخیتو ددغې مچونه شربت چی مختلف وی
اود خپل رب په آسانو لارو باندې روانه اوسه ددوی دخیتو نه د څکلو یو خیز (شات) راوخی
أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
رنگونه دهغې په هغې کبسي شفا ده دپاره دخلقو بیشکه په دې کار کبسي یوه نښه ده دپاره دهغه خلقو
چی مختلف رنگونه ئی دی اوبه هغې کبسي خلقو دپاره شفا ده بیشکه په دې کبسي سوچ او فکر کونکو
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤﴾
چی غور فکر کوی
دپاره نښه ده

(۱) (ماخوذ از حلال و حرام تالیف خالد سیف الله رحمانی «صفحه ۱۷۸».)

(۲) حاکم: ۳۵۵/۲.

(۳) نس: ۳۶/۳۴.

قوله تعالى:-

د شاتو مچئی د قدرت یوه نمونه اوشات د شفا قابل دی: د وحی نه مراد دلته الهام هدايت او ارشاد دی. د شاتو مچوته د الله ﷻ د طرفته دا خبره خودلې شوې ده چه هغوی په غرونو کښې ونوکښې او چتونو کښې د شاتو گڼینونه جوړ کړی. دغه شان د ضعیف او کمزوری مخلوق دې کورته او گوره څومره مضبوط څنگه ښانسته او څومره د استاذنی وی. بیا دې ته هدايت اوشو اود دې د پاره نی مقدر کره چه دا د میوو گلونو اود وښو وغیره نه رس را کاري او چرته چه غواړی څی راڅی خود واپس کیدو په وخت کښې نیغ خپل گڼین ته رسی. که د اوچت غر سوکه وی که بیابان ونه وی د آبادنی اوچت کورونه وی اود صحرا وړانې کنډرې وی دوی نه لار هیروی او نه دهوکه کیږی که هر څومره لرې ولې لارې نه شی واپس خپل گڼین ته خپلو بچو او هگو اوشاتو له راشی. په خپلو وزرو باندې موم جوړوی په خلو باندې شات جمع کوی اود بل ځای نه بچی (ذُلَّلَا) تفسیر تا بعد اراو مسخر کولو سره هم کړې دې. نو دا حال به وی د (سَالِكَةٌ). لکه چه په قرآن پاک کښې (وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ) (۱) کښې هم دا معنی مراد ده. د دې یو دلیل دا هم دې چه خلق د شاتو گڼین د یو ښار نه بل ښار ته هم اوړی. خو رومیې قول ډیر واضح دې یعنی دا حال دې د طریق. ابن جریر رضی الله عنه دا دواړه قوله صحیح گنړی. ابویعلی موصلی کښې دې رسول الله ﷺ فرمائیلی دی د مچې عمر څلوینست ورځې وی بغیرد شاتود مچونه نورې مچې په اوړ کښې دی. (۲) د شاتو رنگ مختلف وی سپین سره زېړ وغیره لکه څنگه چه میوه گل او زمکه. د دې ظاهری خوښی او د رنگ پرق سره په دې کښې شفا ده. الله ﷻ په دې سره ډیرې بیمارنی لرې کوی. دلته (فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ) نه دې فرمائیلی شوې گنی نود هرې بیمارنی دارو به هم دا وو؟ بلکه او فرمائیلی شو په دې کښې شفا ده د خلقو د پاره نو دا د یخو بیمارو دوانی ده. علاج همیشه د بیمارو خلاف وی شات گرم دی د یخنی په بیمارو کښې فائده منددی.

دلته فِيهِ شِفَاءٌ نه مراد قرآن پاک اخستل مناسب نه دی: د مجاهد رضی الله عنه او ابن جریر رضی الله عنه نه نقل دی دې نه مراد قرآن دې یعنی په قرآن کښې شفا ده. دا قول په خپل ځای صحیح دې او واقعی قرآن شفا ده خو په دې آیت کښې دامراد اخستل د سیاق مطابق نه دی. په دې کښې خود شاتو ذکر دې په دې وجه د مجاهد رضی الله عنه د دې قول اقتداء اونه کړې شوه. او د قرآن پاک د شفا کیدلو ذکر په آیت (وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ) (۳) کښې دی بل آیت (وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ) (۴) کښې دی. په دې آیت کښې خود مراد شات دی.

د شاتو د شفاء متعلق حدیث: د بخاری او مسلم په حدیث کښې دی چه څوک راغله اود رسول الله ﷺ په خدمت کښې نی عرض او کړو چه زما د رور خسته خرابه شوې ده. حضور ﷺ او فرمائیل په هغه شات اوڅکه. هغه لارو شات نی ورکړه او بیاراغلو ونیل نی حضور ﷺ هغه بیماری خوزیاته شوه. حضور ﷺ او فرمائیل لار شه نور شات ورکړه هغه لارو بیانی ورکړه نو بیاراغلو اوهم دغه عرض نی او کړو چه دستونه نی نورهم زیات شو. حضور ﷺ او فرمائیل الله تعالی رښتونې دې او ستاد رور خسته دروغرته ده لار شه نور شات ورکړه. په دریم ځل شاتو ورکولو سره د الله تعالی په فضل ورته شفا حاصله شوه. (۵)

(۱) ۳۶/یس: ۷۲.

(۲) ابویعلی: ۴۲۳۱، مجمع الزوائد ۸/۱۳۶، مسند الفردوس: ۴۱۵۲.

(۳) ۱۷/بنی اسرائیل: ۸۳.

(۴) ۱۰/یونس: ۵۷.

(۵) صحیح بخاری کتاب الطب باب الدواء بالعلل وقوله تعالی (فيه شفاء للناس): ۵۶۸۳، صحیح مسلم: ۲۲۱۷، ترمذی: ۲۰۸۲،

احمد: ۱۹/۳، مسند ابی یعلی: ۱۲۶۱، ابن ابی شیبه: ۲۳۶۹، السنن الکبری للنسائی: ۶۷۰۵، مسند عبد بن حمید: ۹۳۸.

بعضی طبیبانو ونیلی دی چه ممکن ده د هغه په خیته کنبی فضلہ زیاتوالی وی شاتود خپلی گرمی په وجه هغه تحلیل کرل فضلہ خارج کیدل شروع شو اودستونه ئی زیات شو. اعرابی دا د مرض زیاتول اوکنترل حضور ﷺ ته ئی شکایت اوکړو حضور ﷺ د نورو شاتوورکولو د پاره اوفرمائیل په دی سره نوره په زور سره فضلہ خارج کیدل شروع شو بیانی شات ورکړه خیته ئی صفاشوه بلا تری اووتله او کامله شفا د الله تعالی په فضل سره حاصله شوه. د حضور ﷺ مبارک خبره چه اشاره د الله تعالی وه پوره شوه. د بخاری اومسلم په یوبل حدیث کنبی دی د رسولانو سردار ﷺ ته د خوږو اوشاتوسره ډیره مینه وه (۱)

په درې څیزونو کنبی شفاء ۵۵:۵-۵ حضور ﷺ ارشاد دی په دريو څیزونو کنبی شفا ده بنکر لگولو کنبی شاتو ځکلو کنبی او داغ لگولو کنبی خوزه خپل امت د داغ لگولونه منع کوم (۲) د بخاری په حدیث کنبی دی که ستاسو په دوايانو کنبی په څه کنبی شفا ده نو بنکر لگولو کنبی شات ځکلو کنبی او په اور باندي داغلو کنبی کوم چه د بیمارئی مناسب وی خو دازه نه خوښوم (۳) د مسند احمد په حدیث کنبی دی زه دا نه خوښوم بلکه ناخوښوم ئی (۴)

د دوو شفا کبانو قدر پکار دی قران پاک او شات: ابن ماجه کنبی دی تاسو د دي دواړو شفاگانو قدر کوئی شاتو او قران (۵) ابن جریر کنبی د حضرت علی ﷺ فرمان دی چه کله تاسو نه څوک شفا غواړی نو د قران کریم یو آیت دی په یوه پانړه اولیکي اوهغه دی د باران په اوبو کنبی اووینځی اود خپلی بنځی د مال نه دی د هغې په رضاباندي پیسې واخلی اوشات دی واخلی هغه دی اوڅکي نو په دي کنبی په خو وجوهوسره شفا راځی. د الله تعالی عزوجل فرمان دی ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَاءً مَّيِّتًا﴾ (۶) مونږ د آسمان نه د برکت اوبه نازلوو بل ارشاد دی ﴿قَالَ طِبُّنَا لَكُمْ عَنِ شَيْءٍ فِيهِ تَشَاءُ فَكَلِمَةٌ مِّنَّا مَمْرُتًا﴾ (۷) یعنی که بنځه د خپل مال مېرته په خپله خوشحالی سره درکړی نو بی شکه تاسو داخوری څکي اغوندئ. د شاتوباره کنبی د الله تعالی فرمان دی ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ﴾ په شاتو کنبی د خلقو د پاره شفا ده. ابن ماجه کنبی دی حضور ﷺ فرمائی کوم سرې چه دريو میاشتنو پوري هر سحر شات اوختی هغه ته به څه لویه بلا نه رسی (۸) د دي یوراوی زییرین سعید متروک دی. ابن ماجه کنبی په بل حدیث شریف کنبی حضور ﷺ فرمائی تاسو د سنا او سنوت استعمال کوئی په دي کنبی د هری بیمارئی نه شفا ده بغیرد سام نه. خلقو تپوس اوکړو سام څه څیز دی؟ وئی فرمائیل مرگ. (۹) سنا

(۱) صحیح بخاری کتاب الاطعمه باب الخلوی والعل: ۵۴۳۱، صحیح مسلم: ۱۴۷۴، ابوداؤد: ۳۷۱۵، ترمذی: ۱۸۳۱، ابن ماجه: ۳۲۲۳، احمد: ۵۹/۶، مسند ابی یعلی: ۴۸۹۲، ابن حبان: ۵۲۵۴، مسند ابی عوانه: ۴۵۵۵، دارمی: ۱۴۶/۲، السنن الکبری للنسائی: ۶۷۰۶، مستدعین حمید: ۱۴۸۹، شعب الایمان: ۵۹۲۹.

(۲) صحیح بخاری کتاب الطب باب الشفاء فی ثلاث: ۵۶۸۰-۵۶۸۱، بیهقی: ۳۴۱/۹.

(۳) صحیح بخاری کتاب الطب باب الدواء بالعلس وقوله تعالی ﴿فیه شفاء للناس﴾ صحیح مسلم: ۲۲۰۵، ابن ابی شیبه: ۵۹/۵، شرح معانی الآثار: ۳۲۰/۴، المعجم الاوسط: ۹۳۳۷، احمد: ۳۴۳/۳، مسند ابی یعلی: ۲۱۰۰.

(۴) احمد: ۱۴۶/۴.

(۵) ابن ماجه کتاب الطب باب العسل: ۳۴۵۲، حاکم: ۲۰۰/۴، بیهقی: ۳۴۴/۹.

(۶) ابی اسرائیل: ۸۲.

(۷) ۵۰/۹: ۹.

(۸) ۴/النساء: ۴.

(۹) ابن ماجه کتاب الطب باب العسل: ۳۴۵۰، مسند ابی یعلی: ۶۴۱۵، التاريخ الکبیر: ۵۴/۶، تذکرۃ الحفاظ: ۹۸۷/۳.

(۱۰) ابن ماجه کتاب الطب باب السن والسنت: ۳۴۵۷، وهو حسن بالشواهد، حاکم: ۲۰۱/۴.

یو پوتی دی چه د دست دبیمارنی د پاره خورلی شی. د سنوت معنی ده شبت. او خلقو ونیل سنوت شات دی چه د غورو په مشك كښې كیخودې شوی وی. د شاعر په شعر كښې هم دا لفظ هم په دې معنی كښې راغلې دي. بیافرمانی چه د مچی په شان بی طاقته خیز ستاسو د پاره شات او موم جوړوی د هغوی داسې په آزادی سره گرخیدل خپل كورنه هیرول وغیره دا ټول خیزونه د غور او فكر كونكو د پاره زما د خالقیت د عظمت او مالکیت لوڼې نښې دی هم د دې نه خلق د خپل رب الله تعالی په قادر حكیم علیم کریم رحیم كیدو باندي دلیل حاصلولي شی.

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ
او الله پيدا كړی تاسو بیا مرگ راولی تاسو لره او ځینی ستاسونه هغه څوك دی
او الله ﷻ تاسو پيدا كړی ئي بیا به مو وفات كوی او په تاسو كښې ځینی
يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا
چی واپس رسولې كیږی ناكاره عمر ته د پاره د دې چی پوهه نه شی روستو د علم نه په څه خیز ناكاره عمر (سخت بوډ او الی) ته رسولې شی چی د پوهې نه پس بیا سره دوباره په څه نه پوهه نشی
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
بیشكه الله ښه پوهه دی ښه قادر دی او الله فضلیت در كړې دي ځینی ستاسو ته په ځینو باند
بیشكه الله ﷻ په هر څه عالم او د قدرت خاوند دی او الله ﷻ تاسو ته په یو بل په روزی كښې
فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ
په رزق كښې نونه دی هغه كسان چی فضیلت وركړې شوې دي وركونکی درزق خپل برتری در كړې ده نو چاته چې دا فضیلت وركړې شوې دي هغوی داسې نه كوی چې
عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ
هغه چاته چی مالكان شوی دی ښی لاسونه دهغوی چی هغوی په هغه رزق كښې برابرشی
د خپلې برخې مال خپلو مریانو ته وركړی چې ټول په دې اعتبار سره برابر شی
أَفِينِعْمَةِ اللَّهِ بِمُحَدُّونَ
ایا نو په نعمت د الله باند دا خلق انكار كوی
نویا دوی د الله ﷻ د نعمت نه انكار كوی

قوله تعالی: - وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ

د بخیل توب او سخت بووالی نه د پناه غوښتلو حکم: په ټولو ښه یگانو باندې د الله تعالی قبضه ده هم هغه دوی د عدم نه وجود نه راوستلې دی هم هغه به دوی مړه کوی. بعضې خلق ډیر اوږد عمر ته رسوی او هغوی بیاد ماشومانو غونډې کمزورې جوړیږی. حضرت علی ؓ فرمائی چه د پنځه اویاؤ (۷۵) په کالو كښې عموماً انسان هم داسې کیږی. طاقت ئی ختم شی حافظه ئی کمزورې کیږی د علم کمې پیداشی د عالم کیدونه پس بی علم شی. صحیح بخاری كښې دی حضور ﷺ به په خپله دعا كښې فرمائیل ﴿اللهم أعوذ بك من البخل والكسل والهمل والهرم وارذل العمر وعذاب القبر وفتنة الدجال وفتنة الحيا والمات﴾ یا الله زه د بخیل توب نه

عاجزی نہ ہو اور الی نہ ذلیل عمر نہ د قبرد عذاب نہ د دجال د فتنی نہ د ژوند او مرگ د فتنی نہ ستا پناہ غوارم (۱) زہیر بن ابی سلمی رضی اللہ عنہ ہم پہ خپل مشہور معلقہ کنبی داعمر دغم خفگان تکلیف خزانہ اوچینہ گر خولی.

تاسو پہ خپل حق کنبی شریک برداشت کولې نه شئی نو الله ﷻ به ولي برداشت کوی:- د مشرکانو د جہالت او د هغوی د کفر بیان کولې شی چه سره دخپلو معبودانو د الله تعالی غلامان پیژندلو سره د هغوی عبادت کنبی لگیادی. د حج په موقع به هغوی وئیل (لبيك لا شريك لك الا شريكنا هوك تملكه واملك) یعنی ای الله زه تاته حاضریم ستا هیخ څوک شریک نشته خو هغه چه پخپله ستا غلامان دی د هغوی اود هغوی لاندې څیزونو اصلی مالک هم ته ئی. (۲) نو الله تعالی هغوی ته الزام ورکوی چه کله تاسو د خپلو غلامانو خپل ځان سره برابری او خپل مال کنبی شرکت نه خوښوئ نو بیا زما غلامان زما په تصرف کنبی څنگه شریک گرځوئ؟ هم دا مضمون په آیت (ضَرَبَ لَكُم مَثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ) (۳) کنبی بیانولی شی چه کله تاسو خپل غلامان په خپل مال او خپلو ښځو کنبی خپل شریک جوړولو نه نفرت کوئ نو بیا زما غلامان زما په تصرف کنبی څنگه شریک گنځوئ؟ هم داد الله تعالی د نعمتونو نه انکار دی چه د الله تعالی د پاره هغه خوښول کوم چه ځان له هم نه خوښوی. دا دې مثال د معبودانو باطلانو. کله چه تاسو پخپله د دې نه جدا ئی نو بیا الله تعالی خود دې نه ډیر ویزاره دې. د رب د نعمتونو په نور کفر څنگه وی چه فصلونه او څاروی هم د یو الله تعالی پیدا کړې شوی دی او تاسو هغه د هغه نه بغیرد نورو په نوم کوئ.

په مالونو په یو بل برتری د الله تعالی د طرفنه از میبست وی:- حضرت عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ حضرت ابو موسی اشعری رضی اللہ عنہ ته یو خط اولیگلو چه په خپل رزق باندې صبر او کره الله تعالی یو دبل نه مالدار کړې دی دا هم د هغه طرف نه یو از میبست دې چه هغه او گوری چه مالداران څنگه د الله تعالی شکر ادا کوی او کوم حقوق چه الله تعالی په هغوی باندې د نورو خلقو مقرر کړی دی ترکومی پورې ادا کوی.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ	مِّنْ اَنْفُسِكُمْ
او الله پیدا کړې ستاسو د پاره د نفسونو ستاسو نه	
او الله <small>ﷻ</small> ستاسو د نفسونو نه ستاسو د پاره جوړې پیدا کړې	
اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ	مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ
ښځې او پیدا ئی کړل ستاسو د پاره د ښځو ستاسو نه ځامن او نمسی او درنی کړل تاسو ته	
او ستاسو ښځو نه ئی ستاسو ځامن او نمسی پیدا کړی دی او تاسو ته ئی د پاکیزه څیزونو	
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ	اَقْبَالِ الْبَاطِلِ يَوْمِنُونَ وَّبِعْمَةِ اللّٰهِ هُمْ
د پاکو څیزونو نه ایا نو دا خلق په باطل باند ایمان راوړی او په نعمت د الله باند دوی	
روزی در کړې ده نو ایا دوی په باطلو څیزونو یقین ساتی او د الله <small>ﷻ</small> د نعمتونو	

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة النحل باب قوله تعالى (ومنكم من يرد الی اذال العمر) ۴۷۰۷، صحیح مسلم: ۲۷۰۶، بدون (والمرم وفتنة الدجال).

(۲) صحیح مسلم کتاب الحج باب التلبیة وصفتها ووقتها: ۱۱۸۵.

(۳) الروم: ۲۸.

يَكْفُرُونَ ﴿٢٠﴾

انکار بیان کیری |

نه انکار کوی |

قوله تعالى: - وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

دے اللہ تعالیٰ یوبل احسان :- اللہ تعالیٰ پہ خپلو بندیکانو باندی خپل د یوبل احسان خودته کوی چه هم د دوی د جنس نه هم د دوی په شکل خدوخال مونږ د دوی د پاره ښخې پیدا کړې که چرته بدل جنس وی نو د زړه تعلق اومینه محبت به نه پاتی کیدو. خو په خپل رحمت سره اللہ تعالیٰ ښخې سړی هم جنس پیدا کړل بیانی د دې جوړې نه نسل زیات کړو اولاد نی خور کړو هلکان جیتکنی پیدا شوی. د حفدة متعلق تفسیرونه: (حفدة) یوه معنی خو د نمسو ده بله معنی د خادم او نوکر ده. نو خامن او نمسی هم د یو قسم خدمت گزار وی او په عربو کښی هم دا دستور وو. ابن عباس ؓ وائی چه د انسان د ښخې د وړاندینی کور اولاد د هغې نه وی. (حفدة) داسی سړی ته هم وائی چه د چا په وړاندی د هغه کارروزگار کوی. دا معنی هم کړې شوې ده چه دې نه مراد دخومولنی رشته ده. ددې معنی لاندی دا ټول داخل دی. په قنوت کښی جمله راخی (والیک نسعی ونحفد) زمونږ سعی کوشش او خدمت هم ستاد پاره دې. اودا ښکاره خبره ده چه د اولاد نه غلام نه سخرگنشی نه خدمت حاصلولې شی نو د دې ټولونه د اللہ تعالیٰ نعمت مونږ ته ملاویری. اود چا په نيزد (حفدة) تعلق (ازواج) سره دې د هغوی په نيزد خو اولاد اود اولاد اولاد اود خوم او ښخې اولاد دې. نو دا ټول اکثر وختونو کښی هم د دې سړی په حفاظت کښی د ده په غیر کښی اود ده په خدمت کښی وی اوممکن دی چه هم دا مطلب نی مخی ته کړی وی اوحضور ؐ فرمائیلي وی چه اولاد ستاسو غلام دې. لکه څنگه چه په ابوداؤد کښی دی (اوچا چه (حفدة) نه مراد خادم اخستی دې دهغوی په نيزد دا معطوف دې دالله تعالیٰ فرمان دې (وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا) یعنی اللہ تعالیٰ ستاسو بیبیانی او اولاد ستاسو خادمان جوړ کړی دی اوتاسوله د خوراک څښاک ښکلی اومزیدار څیزونه درکوی. نو په باطل باندی یقین اوساته د اللہ تعالیٰ د نعمتونو ناشکری نه دی کول پکار چه د اللہ تعالیٰ په نعمتونو باندی پرده واچوی اوهغه د بل چاطرف ته منسوب کړی شی. په صحیح حدیث کښی دی. د قیامت په ورځ به اللہ تعالیٰ بندیکانو باندی خپل احسان کولوسره او فرمائی آیا ماتاته ښځه نه وه درکړې؟ ماتاله عزت نه وو درکړې؟ ماستا اوبنان اواسونه تابع کړی نه وو؟ اوما ته په سردارنی او آرام کښی پریځی نه وی؟ (۱)

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ
اوعبادت کوی ماسوادالله نه دهغی چی نه لری اختیار دپاره ددوی
اودوی دالله ﷻ نه بغیر دهغه څیزونو عبادت کوی چی د آسمانونو
رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١﴾
ادرزق ورکولو د آسمانونو نه اود زمکې نه هیڅ قدرله اونه طاقت لری ددې کار
اوزمکې نه دوی ته د رزق ورکولو هیڅ قدرت نه لری اونه دهغی معبودانو دوس خبره ده

(۱) ابوداؤد کتاب النکاح باب الرجل يتزوج المرأة ليجعلها حلی: ۲۱۳۱.

(۲) صحیح مسلم کتاب الزهد باب الدنيا سجن المؤمن وجة الکافر: ۲۹۶۸، ابن حبان: ۷۳۶۷، باختلاف الالفاظ.

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾
نومۂ بیانوی اللہ لہ مثالونہ بیشکہ اللہ پوہیری اوتاسو نہ پوہیری
نوتاسو د اللہ دپارہ مثالونہ مہ بیانوی بیشکہ اللہ ﷻ بہ (ہرہ خبرہ) پوہیری اوتاسو نہ پوہیری
ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ
بیانوی اللہ یو مثال دغلام چی دبل پہ قبضہ کنسی دی چی اختیار نہ لری پہ ہیخ خیز باند
او اللہ ﷻ یو مثال بیانوی چی یو غلام دبل پہ اختیار کنسی دی او پہ ہیخ قدرت نہ لری
وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ
او بل ہغہ خوک چی رزق ورکری دی مونہ ہغہ تہ دطرفہ زمونہ نہ رزق بنہ نو ہغہ خرچ کوی
او یو ہغہ خوک دی چاتہ چی مونہ د خپل طرفنہ بنہ رزق ورکری وی نو ہغہ د ہغی نہ
مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
دہغی نہ پہ پتہ او پہ بنکارہ آیا برابر دی ہغوی ثنادہ اللہ لہ بلکہ زیات دہغوی
پہ پتہ او پہ بنکارہ خرچ کوی آیا دا دواہ برابر دی (نہ دی) اتول تعریفونہ اللہ دپارہ دی اخیوہ دوی کنسی
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ
نہ پوہیری او بیانوی اللہ یوبل مثال دوو سروا یو دہغوی نہ چارادی چی نہ قادری
زیات خلق نہ پوہیری او اللہ د دوو سرو یو بل مثال بیانوی چی پہ دوی کنسی یو گونگا وی پہ ہیخ
عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لآيَاتٍ مِّنْ خَيْرٍ
پہ ہیخ خیز باند او ہغہ بوج وی پہ مالک خپل باند ہر طرفتہ چی اولیری ہغہ نہ راوری خہ خیز
کار قادر نہ وی او پہ خپل مالک باندی بوج وی ہغہ چی کوم خوا ہم دی لیری نوبنیگرہ نی دلاسنہ نہ کیری
هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۱۲﴾
ایا برابر دی ہغہ او ہغہ خوک چی حکم کوی پہ انصاف سرہ او ہغہ پہ لازہ نیفہ باندوی
ایا دی او خوک چی د انصاف حکم کوی او پہ نیغہ لازہ روان وی دواہ سرہ برابر کیدی شی (نشی)

قوله تعالى: - وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ

رازق صرف د اللہ تعالی ذات دی: نعمتونہ ورکونکی پیدا کونکی رزق رسونکی صرف یوازی اللہ تعالی وحدہ لا شریک لہ دی. مشرکانو ہغہ سرہ د نورو عبادت کوی چہ نہ د آسمان نہ باران راورولی شی نہ د زمکی نہ فصل اوونی راتوکولی شی. کہ ہغوی تول ہم یوحای شی او غواری بیہم نہ پہ یو خاکی باران باندی قادر دی اونہ د یوی پانہری پیدا کولو پہ ہغوی کنسی طاقت شتہ. نوتاسو د اللہ تعالی د پارہ مثالونہ مہ بیانوی. اود ہغہ شریک او برابر اود ہغہ پہ شان خوک مہ گنہنی. اللہ تعالی عالم دی ہغہ د خپل علم پہ بنا باندی پہ خپل توحید باندی گواہی ورکوی. تاسو جاہل نی اود خپل جہالت پہ وجہ نورد اللہ تعالی سرہ شریک گر خونی.

قوله تعالى: - ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا

د کافر او مؤمن مثال: - ابن عباس رضی اللہ عنہما وغیرہ فرمائی دا د کافر او مؤمن مثال دی. نود ملکیت د غلام نہ

مراد کافر دہنہ رزق والا اوخرچ کونکي نہ مراد مؤمن دي. مجاہد رضی اللہ عنہ فرمائی د دي مثال نہ د بت اوائله تعالیٰ جدائی کول مقصود دی چه دا اوہغه برابر نہ دی. د دي مثال فرق دومره واضح دی چه د دي د خودلو ضرورت نشته. ہم پہ دی وجه فرمائی چه د تعریفونولائق ہم ائله تعالیٰ دي. اکثر مشرکان پہ بی علمنی باندی کلک ولاړدی.

د بتانومتعلق د یومثال ذکر :- کیدی شی چه دا مثال ہم د دي فرق خودلو وی کوم چه د الله تعالیٰ اود مشرکانو د بتانو پہ مینخ کنبی دي. دا بتان خو گونکیان دی نه خبره کولی شی اونه خه بنه خبره کولی شی نه په خه خیز باندی قدرت لری. د قول اوفعل دواړونه خالی دی اوصرف پخپل مالک باندی بارشوی یوبوج دي. که چرته ہم لارشی هیخ بنیگره نہ راوری. نو یوخودا اوبل هغه چه د عدل حکم کوی پخپله په په نیغه لاروی یعنی د قول اوفعل دواړو پہ اعتبارسره بهتر دا دواړه به خنکه برابر شی. یو قول دي چه یوگونگاد حضرت عثمان رضی اللہ عنہ غلام وو اوکیدی شی چه دا مثال ہم د کافراو مؤمن وی لکه چه دي نه وړاندی آیت کنبی ہم وو وائی چه دقریشو دیوسری د غلام ذکر اول دي اودویم سری نه مراد حضرت عثمان رضی اللہ عنہ دي. د گونگا غلام نہ مراد د حضرت عثمان رضی اللہ عنہ هغه غلام دي په کوم چه به هغوی خرج کولو او هغوی ته به نی تکلیف رسولو او هغوی دي د کارروزگارنه آزاد کړی ووخوبیا به هم ده اسلام سره چیر وومنکروواو هغه به نی د صدقه کولونه اونیکو کولونه منع کولو دهغه باره کنبی دا آیت نازل شوی دي.

وَاللَّهُ	غَيْبٍ	السَّمَوَاتِ	وَالْأَرْضِ وَمَا	أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا
او خاص الله لره دی	د پتو حقیقتونو علم	د اسمانونو	اود زمکی	اونه دي حکم د قیامت بس دومره
او د اسمانونو	اود زمکی	د پتو خبرو علم	الله <small>رضی اللہ عنہ</small> سره دي	او د قیامت راتلل بالکل داسی دی
كَلِمَةٍ	الْبَصِيرِ	أَوْ هُوَ	أَقْرَبُ	إِنَّ اللَّهَ
لکه رب	د سترگی	یا هغه	دیر نزدی دي	بیشکه الله
				په هر خیز باند قادر دي
				لکه د سترگی ریپدل یا ددی نه هم زیات نزدی بیشکه الله <small>رضی اللہ عنہ</small> په هر خیز قادر دي
وَاللَّهُ	أَخْرَجَكُمْ	مِّنْ بَطُونٍ	أُمَّهَاتِكُمْ	لَا تَعْلَمُونَ
او الله	را او ویستی	تاسو	د خیتونه	د میندو ستاسو حال دا چی نه پوهیدی تاسو په هیخ خیز
				او الله <small>رضی اللہ عنہ</small> تاسو ستاسو د میندو د خیتو نه را ویستی بی په داسی حال کنبی چی په هیخ نه پوهیدی
وَجَعَلَ	لَكُمْ	السَّمْعَ	وَالْأَبْصَارَ	وَالْأَفْئِدَةَ
او هغه	در کړل	تاسولره	غورپونه	اوسترگی اوزرپونه دپاره ددی چی تاسو شکر اوباسی
				او الله <small>رضی اللہ عنہ</small> ستاسو دپاره غورپونه سترگی اوزرپونه جوړ کړل چی تاسو (د دی) شکر ادا کړی
الْمُرِّيَّوَالِی	الطَّيْرِ	مُسَخَّرَاتٍ	فِي جَوِّ	السَّمَاءِ
آیا نه دی	کتلی	دی	خلقوا	مارغانوته چی تابع دی په فضا داسمان کنبی نه ساتی دوی لره
				آیا دوی مارغان نه دی لیدلی چی داسمان په فضا کنبی تابع دار دی دوی صرف الله <small>رضی اللہ عنہ</small>
إِلَّا	اللَّهُ	إِنَّ	فِي ذَلِكَ	لَآيَاتٍ
مگر الله	بیشکه	په دی	کنبی	دیری نبی دی دپاره دهغه خلقوا چی ایمان راوری
				راتینگ کړی دی بیشکه په دی کنبی دایماندارو دپاره نخبني دی

قوله تعالى: -وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

د الله تعالی د علم او قدرت کمال:- الله تعالی خپل د علم کمال اود قدرت کمال بیان فرمائی چه د زمکې او آسمان غیب هم هغه پیژنی هیخ څوک نشته چه غیبوباندې پوهیږی. الله تعالی چه چاته په کوم څیز باندې غواړی خبرورکوی هرڅیز دهغه په قدرت کبسی دې نه څوک دهغې خلاف کولې شی اونه څوک هغه منع کولې شی. دکوم یوکارچه کله اراده اوکړی قادر دې پوره کیږی د سترگې بندولو او کولولو کبسی خو وخت لگی ولې د الله تعالی حکم پوره کیدو کبسی دومره هم وخت نه لگی. د قیامت راتلل هم په هغه باندې داسې آسان دی د هغه حکم کیدوسره به راشی. دیوپیدا کول اود ټولو پیدا کول هغه ته یو شان دی. دالله تعالی احسان اوگوره چه هغه خلق دمئیندودختیونه راوویستل دوی په هیخ نه پوهیدل بیانی دوی ته غوږونه ورکړل چه په دې واورې، سترگې ورکړې چه په دې گوری، زړه ئی ورکړو چه په دې سوچ اوکړی دعقل په ځای زړه دې اودماغ هم ورته وئیلې شی. هم په عقل سره گتیه تاوان معلومیږی دا طاقتونه اوداحواس انسان ته درجه په درجه لږلږملاویږی. د عمر سره سره د دې زیاتوالې هم کیږی تر دې چه کمال ته اورسی. دا ټول د دې دپاره دی چه انسان دا ټول طاقتونه د الله تعالی په پیژندگلو اودهغه په عبادت کبسی اولگوی.

په عبادت سره انسان الله تعالی ته نزدې کیدې شی :-صحیح بخاری کبسی حدیث قدسی دې چه څوک زما دوستانو سره دبنمنی کوی هغه ماته د جنگ کولو اعلان کوی. زما د قریضې په ځای راوړو سره بنده دومره ماته نيزدې کیدې شی چه دومره په بل څه سره نه شی کیدې. په نفلونو کولو کولو بنده زما طرف ته نيزدې کیږی او زما محبوب جوړیږی. کله چه زه هغه سره محبت کوم د هغه غوږونه جوړیږم په کومو چه هغه اوری د هغه سترگې جوړیږم په کومو سره چه هغه گوری اود هغه لاس جوړیږم په کومو سره چه هغه نیول کوی اود هغه پنبې جوړیږم په کومو سره چه هغه تگ کوی. که مانه اوغواړی نوزه ئی ورکوم که مانه دعا اوکړی زه ئی قبولم. که پناه غواړی نوزه پناه ورکوم اوماته په یو کونکی کار کبسی دومره تر دنده وی څومره چه دموئن سړی د روح په قبض کولو کبسی هغه مرگ نه خوښوی (زړه هغه ناراض کول نه غواړم اومرگ داسې څیز هم نه دې دکوم نه چه یوسا لرونکی ته خلاصې ملاوشی. د دې حدیث مطلب دې چه کله موئن په خپل اخلاص او اطاعت کبسی کامل شی نود هغه ټول افعال صرف د الله تعالی دپاره شی. هغه اوری دالله تعالی د پاره گوری دالله تعالی د پاره یعنی د شریعت خبرې اوری او شرع چه کوم څیز ته کتل جانز کړی دی هم هغې ته گوری دغه شان د هغه لاس وړاندې کول اود پنبې روانول دالله ﷻ درضاد کارونودپاره وی. په الله ﷻ باندې دهغه یقین وی هم دهغه نه امداد غواړی دهغه ټول کارونه هم د الله ﷻ درضا وی. په بعضې غیر صحیح احادیثو کبسی دې نه پس دا هم راغلی دی چه هغه هم زما د پاره اوری اوهم زما د پاره گوری اوزما د پاره نیول کوی اوهم زما دپاره گرځی. غوږ سترگې دماغ دالله تعالی نعمت دی ددې شکر پکار دې:- په آیت کبسی بیان دې چه د مورد خیتې نه ئی راوباسی غوږ سترگه زړه اودماغ هغه ورکوی دې دپاره چه تاسو شکر اداکړئ. بل آیت کبسی دی (هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ) (۱) یعنی هم الله تعالی تاسو پیدا کړی ئی اوستاسود پاره ئی غوږونه سترگې او زړه جوړ کړې دې خوتاسو ډیر کم شکر اداکونی هم هغه تاسو په زمکه کبسی خواره کړی ئی اوهم د هغه طرف ته به ستاسو حشر کولې شی. بیا الله تعالی خپلو بندیگانوته فرمائی چه دې مرغوته اوگورنی چه د زمکې او آسمان په مینح کبسی فضا کبسی الوزی گرځی. دوی هم پروردگار په خپل

(۱) صحیح بخاری کتاب الرقاق باب التواضع: ۲۵۰۲، بیهقی: ۳/۳۴۶، کتاب الزهد: ۲/۲۶۹.

(۲) ۶۷/الملک: ۲۳.

قدرت کاملہ سرہ نیولی دی دا د الوتلو طاقت دوی له ہم الله تعالیٰ ورکری دی اوہواگانہی نی د دوی تابع کری دی. سورت ملک کنہی ہم دا فرمان دی آیا دوی پہ خپلو سرونوباندی الوتونکی مرغوتہ نہ گوری چہ وزری نی خوری کری دی اووزری نی بندکری ہم دی. دوی بغیرد الله تعالیٰ نہ چہ رحمن اورحیم دی بل حوک نیولی دی؟ ہغہ الله تعالیٰ تول مخلوق تہ ډیر بنہ گوری. (۱) دلته نی ہم پہ خاتمہ باندی افرمائیل چہ پہ دی کنہی د ایماندارو د پارہ ډیری نسی دی.

وَاللّٰهُ جَعَلَ
۰ اوالله جوړکړو
اوالله تاسو
لَكُمْ مِّنْ يَّوْمِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ
ستاسو دپاره دکورونو ستاسو نه خانی آرام اوپیدا نی کرل ستاسو دپاره دخرمنو دخاروونہ
دپاره ستاسو کورونہ د آرام ذریعہ گرخولی ده اوستاسو دپاره نی د خاروونہ دخرمنو نه
يَوْمًا تَسْتَخْفُونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ
کورونہ چی سپک مومی تاسو هغه په ورخ دسفر ستاسو کنہی اوپہ ورخ اوقیام ستاسو کنہی
داسی کورونہ جوړ کری دی چی هغه د سفر پہ ورخ اود قیام پہ وخت کنہی سپک بیامومی
وَمِنْ اَصْوَابِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَنْثَا وَّمَتَاعًا
اودوړی دهغی نه اودوړی داوښانونہ اودویختو دهغی نه سامانونہ داغوستلو او سامانونہ داستعمالولو
اودهغو د وړی نه او د پشم نه او د وینستو نه ستاسو دکور سامان او دفائدی خیزونہ جوړوی چی تریو
اِلٰى حِيْنٍ ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلًّا
دیو خاص وخت پوری اوالله پیدا کرل ستاسو دپاره دهغی نه چی پیدا کری دی هغه سوری
وخته پوری (تری فائده اخلی) او الله ستاسو دپاره دخپلو پیدا کرو خیزونو سیوری جوړ کری دی
وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ
اوجوړ نی کرل ستاسو دپاره دغرونونہ خانی دپناه اغستلو اوجوړ نی کرل ستاسو دپاره قمیصونہ
اوستاسو دپاره نی په غرونو کنہی د پناه اغستلو خایونہ جوړ کری دی اوستاسو دپاره نی داسی جامی جوړی
تَقِيْمَكُمْ الْحَرَّ وَسَرَابِيْلٍ تَقِيْمَكُمْ بِاسْمِكُمْ كَذٰلِكَ
چی ساتی تاسو دگرمی نه اوجامی چی حفاظت کوی ستاسو په جنگ ستاسو کنہی دارنگی
دی چی تاسو دگرمی نه بچ کری اوخه داسی جامی چی په جنگونو کنہی ستاسو حفاظت کوی دغه شان

يٰۤاَيُّهَا	نِعْمَتُهُ	عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ	تَسْلِمُونَ ﴿٦٠﴾	فَإِنْ	تَوَلَّوْا
پورہ کوی نعمت خپل پہ تاسو باند دپارہ ددی اچی تاسو دالله حکم اومنی نوکہ چری مخ وارو دوی					
الله ﷻ خپل نعمتونه پہ تاسو پورہ کوی ددی دپارہ چپي تاسو تابعدار جوړ شی نوکہ دوی مخ گر خوی					
فَأَيُّهَا	عَلَيْكَ	الْبَلَاةُ	الْمُبِينُ ﴿٦١﴾	يَعْرِفُونَ	نِعْمَةَ
نو بیشک پہ تاباند رسول دی بنکاره پیژنی دوی نعمت دالله بیا انکار کوی دهغی نہ					
نو ستا پہ ذمہ صرف بنکاره خبره رسول دی دوی دالله ﷻ نعمتونه بنه پیژنی او بیا ترې انکار کوی					
وَكَثَرَهُمْ وَالْكَافِرُونَ ﴿٦٢﴾					
او زیات خلق ددوی انکار یان دی					
او پہ دوی کبھی زیات خلق ناشکره دی					

قوله تعالى: - وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا
 ذِراحت او آرام والا نعمتونه :- دپخوانو او ډيرو بې شميره احساناتو او انعاماتو سره الله تعالى دخپلو نورو
 نعمتونو خرگندونه فرمائی چه هم هغه د بنيادمو د آرام او راحت د حاصلولو د پارہ د هغوی د اوسیدو
 کورونه ورکړي دي. دغه شان دڅارو و خناوړو د څرمنوخيمي ډيري تنبوان وغيره درکړي دي چه په
 سفرکبني په کار راسي نه په اوړلو کبني تکليف نه لگول گران اونه په راويستلو غونډولو کبني څه
 تکليف، بيا دچيلو ويسته د اوبسانو ويسته دگډوگډانو وړنی دسوداگرئی او تجارت دپاره دمال په شکل
 کبني هغه جوړ کړي دي. هغه د کورد نوبنو څيز هم دې دې نه کپړې هم جوړيږي قالين هم تياريږي د
 تجارت په توگه د تجارت مال دې د فائدې څيز دې په کومو سره چه خلق د مقرر وخت پورې فائدې
 اخلي. د ونو سوري هغه ستاسو د فائدې او آرام د پارہ جوړ کړي دي په غرونو کبني غارونه او قلعه گانې
 هغه تاسو ته درکړي دي چه په دي کبني پناه حاصله کړني د پتيدو اوسيدو ځای جوړ کړني. ريښمني او
 وړني والا کپړې تاسو ته هغه درکړي دي چه په اغوستو کبني د گرمی يخنی نه بچ کيدو سره خپله
 پرده او کړني او زيب اوزينت حاصل کړني. هغه تاسو ته زغرې درکړي پخپله ئی مورچې درکړي چه د
 دښمن سره د جنگ او حملې په وخت کبني ستاسو په کار راسي. دغه شان هغه تاسو ته ستاسو د
 ضرورت مطابق پوره پوره نعمتونه درکوي چه تاسو راحت او آرام او کړني او په تسلی سره د خپل منعم
 حقيقي په عبادت کبني اخته شئ. ﴿تَسْلِمُونَ﴾ دویم قراءت ﴿تَسْلِمُونَ﴾ هم دې يعنی تاسو سلامت اوسيرنی
 اود رومي قراءت معنی دې د پارہ چه تاسو فرمانبردار جوړ شئ د دي سورت نوم سورت النعم هم دې
 د لام د زبروالا قراءت نه دا هم مراد دې چه تاسو ته په جنگ کبني په کار راتلونکي څيزنه هغه درکړي
 چه تاسو سلامت اوسئ اود دښمن د حملې نه بچ شئ. بې شکه په څنگل کبني او بيابان کبني د الله
 تعالی ډير لوی نعمت دې خودلته ئی د غرونو نعمت څکه بيان کړو چه چا سره کلام دې هغوی هم د
 غرونو خلق وو. نود هغوی د معلوماتو مطابق هغوی سره کلام کولې شی. دغه شان هغوی د گډو چيلو
 اوبسانو والا ونو هغوی ته ئی هم دغه نعمتونه ورياد کړل. سره د دې اود دې نه زیات د الله تعالی
 نعمتونه د مخلوق په لاسونو کبني نور هم بې شماره دي اوهم دغه وجه ده چه د يخنی د کوزولو
 احسان ئی اوفرمائيلو سره د دې چه د دې نه نور ډير لوی احسانونه موجود دي خودا د هغوی مخامخ
 اود هغوی د معلوماتو څيز وو. دغه شان چه دوی د جنگ جنگرو او جنگيالی خلق وو نود جنگ نه د بچ
 کيدو څيز ئی د هغوی په وړاندې د نعمت په توگه کيخودو سره د دې چه د دې نه په زرگونو د لوی

در جو انعامونه او نعمتونه هم د مخلوق په لاس کښې موجود دی. دغه شان د هغوی ملک کرم وونو وئی فرمائیل چه په لباس باندې تاسو د گرمئی سختی لرې کوئی گئی نوهغه منعم حقیقی سره ددی نه ډیر بنه نعمتونه بندیکانو د پاره نه ووخه؟ په دې وجه د دې نعمتونو اورحمتونو د بیانولو نه پس فرمائی که اوس هم دا خلق زما د عبادت او توحید اوزما د بې پایانه احسانونو قائل نه وی نو تاسره د دوی دومره غم ولې دې؟ پرېږده ئی په خپل کار کښې لگیاشه په تاباندې خو صرف تبلیغ دې هغه کوه دوی پخپله پوهیږی چه هم الله تعالی د نعمتونو ورکونکې دې اود هغه بې شمیره نعمتونه د هغوی په لاسونو کښې دی خوسره د علم نه منکر شوی دی اود هغه سره د نورو عبادت کوی بلکه دهغه نعمتونه د نورو طرف ته نسبت کوی او داگنړی چه فلانکې امدادی دې رزق ورکونکې فلانکې دې دا اکثر خلق کافران دی اود الله تعالی ناشکره دی.

د یو اعرابی واقعه:- ابن ابی حاتم کښې دی یوخل یواعرابی د رسول الله ﷺ په خامت کښې حاضر شو حضور ﷺ د هغه په وړاندې د دې آیت تلاوت اوکړو چه الله تعالی تاسو له د اوسیدو د پاره کورونه او مکانو نه درکړی هغه وئیل رښتیادی بیا حضور ﷺ اوفرمائیل چه الله تعالی تاسو له د خاروو د خرمنو خیمې درکړی هغه وئیل چه دا رښتیادی دغه شان حضور ﷺ دا آیاتونه لوستل او هغه د هریونعمت اقرار کولو په آخره کښې حضور ﷺ اوفرمائیل د دې د پاره چه تاسو مسلمانان او تابعدار شئی هغه وخت خو هغه شاکره لارو نو الله تعالی آخری آیت نازل کړو چه د اقرار نه پس انکار کوی کافران کیږی.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا	او په کومه ورځ چی راپورته کړو مونږه دهر امت نه یو گواه
أَوْ يَوْمَ كَوْمَهُ وَرَخِ جِی بَه مَوْنِرَه د هریو امت نه یو گواه راپاخوو	
ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ	بیا به اجازت ورنکړې شی هغه کسانوته چی کافران شوی دی اونه به دهغوی نه
بیا به کافرانو ته د (حجت پیش کولو) اجازت ورکولې نشی اونه به ددوی نه	
يُستَعْتَبُونَ ﴿۷﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ	طلب دتوبی ایستلواوکړې شی اوهرکله چی اووینی هغه کسان چی ظلم ئی کړې دې عذاب لره
عذر قبول کړې شی اوکله چی ظالمان خلق عذاب اووینی	
فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۸﴾ وَإِذَا رَأَى	نو سپک به نه کړې شی دهغوی نه اونه به هغوی ته انتظار اوکړې شی هرکله چی اووینی
نو نه خوبه د هغوی نه سپکولې شی اونه به دوی ته مهلت ورکولې شی اوخه وخت چی مشرکان	
الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا	هغه کسان چی شرک ئی کړې دې اشریکان خپل نواوبه وائی له ربه زمونږه ادای شریکان زمونږه
خپل شریکان (معبودان) اووینی نو دا به اووائی ائی زمونږ ربه دا زمونږ	
الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ	هغه چی وومونږه چی رابلل به مونږه دوی بې له تانه نواوبه غورزوی دوی ته خبره
هغه معبودان دی کوم چی به مونږ ستا نه سوا رابلل بیا به معبودان دوی ته دا جواب ورکړی چی	

إِنكُم	لَكَذِبُونَ ﴿٣٦﴾	وَالْقَوْمَا	إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَام
چی بیشکہ تاسو	خامخادر و غرن یئ	او اوبہ غور زوی	اللہ تہ پہ دغہ ورخ صلحہ
بیشکہ تاسو	در غرن یئ	او مشرکان بہ اللہ تعالیٰ تہ پہ دغہ ورخ صلحہ پش کری
وَصَلَّ	عَنْهُمْ مَّا	كَانُوا	يَقْتَرُونَ ﴿٣٧﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا
او ورك بہ شی	ادھغوی نہ ہغہ	اچی وؤ ہغوی	چی دروغ بہ نی تپل ہغہ کسان اچی د کفریہ لارہ لارل
او خپل ٲول	دروغ بہ ترې ہیر شی	اچا چی	د کفر لارہ اختیار کرہ او نور خلق نی د اللہ تعالیٰ د لاری
وَصَدُّوا	عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	زِدْنَهُمْ	عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ
او منع نی کرل	نور خلق د لاری د اللہ نہ	ازیات بہ ور کوؤ مونر ہغوی تہ	عذاب د پاسہ د عذاب
نہ منع کرل	ادھغوی تہ بہ مونر د یوی	د پاسہ بلہ سزا زیاتہ کر و	اځکہ چی ہغوی بہ پہ دنیا کنبی فسادونہ
يَمَا	كَانُوا	يُفْسِدُونَ ﴿٣٨﴾	
پہ سبب دھغی	اچی وؤ ہغوی	چی فساد بہ نی کوؤ	
کول			

قوله تعالى: - وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ

د قیامت پہ ورخ د کافرانو حالت :- د قیامت پہ ورخ چہ بہ د کافران کوم بد حال وی د ہغی ذکر کولې شی پہ ہغہ ورخ بہ پہ ہریوامت بانڈی دھغوی نبی کواھی ورکوی چہ ہغہ د اللہ ﷻ کلام ہغوی تہ رسولی وو بیابہ کافرانو تہ دھغوی عذر معذرت اجازت ہم نہ شی ورکولې ځکہ چہ دھغوی باطل کیدل او دروغ بالکل بنکارہ دی. پہ سورت المرسلات کنبی ہم دغہ فرمان دې چہ پہ ہغہ ورخ بہ نہ ہغوی خبرې کوی نہ بہ ہغوی تہ د عذر او معذرت اجازت ملاویری (۱) مشرکان بہ عذابونو تہ گوری خوبیا بہ ځہ کمې نہ وی. یوساعت بہ ہم عذاب نہ سپکیری نہ بہ ہغوی تہ ځہ مہلت ملاویری ناڅاپی بہ راو نیولې شی دوزخ بہ موجود شی چہ د اویا و زرو واگو والا بہ وی د ہغی پہ ہرہ یوہ واگہ بہ اویا زرہ فربتی وی. (۲) د دې نہ بہ یوسٲ راوځی ہغہ بہ چہ داسې خورہ کرې وی چہ د محشر ٲول مخلوق بہ او ویری پری اویہ زنگونویہ راپریوځی ہغہ وخت بہ دوزخ پہ خپلہ ژبہ پہ اوچت آواز اعلان کوی چہ زہ د ہریوسرکش ضدی د پارہ مقرر کرې شوی یم چا چہ اللہ تعالیٰ سرہ پل ځوک شریک کرې اوداسې داسې کارونہ نی کرې وی ہغہ بہ د ډیرو قسمونو گناہگارانو ذکر کوی. (۳) لکہ چہ پہ حدیث کنبی دی چہ بیابہ ہغہ دغہ ٲولو خلقو پورې اونخلی اود میدان حشر نہ بہ نی اوچت کرې لکہ ځنگہ چہ مرعنی دانہ راغونډوی. د اللہ تعالیٰ فرمان دې ﴿إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا نَاقِيَةً أَوْفِيَةً﴾ (۴) او ہغہ بہ د لرې نہ بنکاری دھغہ شور ژوک شغلې وہل بہ ہغوی اوری اوچہ گلہ دھغی پہ تیار او او تنگو کورونو کنبی ورننہ باسی نو مرگ تہ بہ چغی وھی ځوکہ نن ځوک مرگ ہم غواری نو ځہ کیدی شی؟ بل آیت کنبی دی ﴿وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ﴾ (۵) گناہگار چہ

(۱) ۷۷/المرسلات: ۳۵-۳۶.

(۲) صحیح مسلم کتاب الجنۃ باب جہنم اعادنا اللہ منها: ۲۸۴۲، حاکم: ۶۳۷/۴، مجمع الزوائد: ۳۸۸/۱۰، ابن ابی شیبہ: ۴۸/۷، مسند البزار: ۱۷۵۴، المعجم الکبیر: ۱۰۴۲۸.

(۳) ترمذی کتاب صفة جہنم باب ماجاء فی صفة النار: ۲۵۷۴، باختلاف یسر و هو حسن، احمد: ۳۳۶/۲ شعب الایمان: ۶۳۱۷.

(۴) ۲۵/الفرقان: ۱۲.

(۵) ۱۸/الکہف: ۵۳.

دوزخ اووینی نوبوہہ بہ شیٰ چه دوی بہ پدی کنبی وردوبولہ شیٰ خو ہیخ د بیج کیدو لار بہ نہ وینی بہ یوبیل آیت کنبی دی ﴿لَوَيْعَلْمُذِينَ كَفَرُوا﴾ (۱) افسوس چه کافرانو ہغہ وخت معلوم کری وی چه کلمہ بہ ہغوی د خپلومخونونہ اود خپلو شاگانونہ اور لری نہ کری شیٰ نہ بہ خوک امداد موندی شیٰ ناخاپی بہ د اللہ تعالیٰ عذاب ہغوی حیران اوپریشان کری نہ بہ د ہغوی د دی د لری کولو طاقت وی نہ بہ د یومنت مہلت ملاویری بہ ہغہ وخت کنبی بہ د ہغوی باطل معبودان د کومو چه نی تول عمر عبادتونہ کری اود ہغوی نذرونہ نی مثل بالکل بہ د ہغوی نہ ویزارہ شیٰ اود ہغوی د حاجت بہ وخت کنبی بہ بالکل د ہغوی پہ ہیخ کار نہ راخی ہغوی تہ بہ پدہ کتو سرہ وانی چه ای اللہ ہم دادی ہغہ کومو تہ چه پہ دنیا کنبی مونہ عبادتونہ کول نو ہغوی بہ وانی دروغژن نی مونہ کلمہ تاسو تہ ونیلی ووجه اللہ تعالیٰ پریردنی او زمونہ عبادت اوکرتی ہم دا اللہ سبحانہ وتبارک وتعالیٰ فرمانی ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَنْصِبُ لَهُ﴾ (۲) یعنی د دوی نہ زیات خوک گمراہ نشتہ چه د اللہ تعالیٰ نہ بغیرہغہ چاہہ آواز کوی چه دقیامت پوری بہ ہم ہغوی تہ جواب ورنہ کری بلکہ ہغوی د دوی د چغونہ ہم ناخبرہ دی. اود حشر پہ ورخ بہ د دوی دشمنان وی اود ہغوی د عبادت نہ بہ انکاریان وی. پہ نورو آیاتونو کنبی دی چه خپل حمایتی اود عزت سبب نی خوک گنرل اوچاہہ نی چغی وہلی ہغوی خویہ د دوی د عبادتونونہ داسی منکرشی اود ہغوی مخالفین بہ جوړشی (۳) خلیل اللہ ﷺ ہم دافرمانیلی ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾ (۴) یعنی د قیامت پہ ورخ بہ دیوبل منکرشی. بل آیت کنبی دی چه دوی تہ بہ دقیامت پہ ورخ حکم وی چه خپل شریکان راویلی الخ (۵) نور ہم ددی مضمون آیاتونہ پہ کلام اللہ کنبی موجود دی پہ دغہ ورخ بہ تول مسلمانان تابع فرمان شیٰ کلمہ چه ارشاد دی ﴿أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ تَأْتُونَنَا﴾ (۶) یعنی پہ کومہ ورخ چه دوی زمونہ خوالہ راشی پہ ہغہ ورخ بہ بنہ اوری او گوری بل آیت کنبی دی ﴿وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ﴾ (۷) تہ بہ گوری چه پہ دغہ ورخ بہ گناہگار خلقو سروتہ تیب کری وانی بہ چه ای اللہ مونہ واوریدہ مونہ اوکتل الخ. بل آیت کنبی دی چه پہ دغہ ورخ بہ تول مخونہ د اللہ تعالیٰ چه حی یاقیوم دی مخگی تیب شوی وی. (۸) تابعدار او تابع فرمان بہ وی د حکم لاندی بہ وی د ہغوی تول بہتانونہ اود خان نہ خبری بہ ختمی شیٰ تولی چالاکی بہ نی ختمی شیٰ ہیخ امدادی بہ نی نہ وی ولا. چاچه کفر کری ہغوی تہ بہ د کفر سزا ورکولی شیٰ او پہ خپل کنبی بہ د نورو خلقو رابنکلو دوچندہ سزا خوری دا ہم ہغہ وو چه پخپلہ بہ ہم لری تختیدل او نور بہ نی ہم د حق نہ لری تختول. پہ اصل کنبی ہغوی پخپلہ د تباہنی پہ بوختہ کنبی انختل خو وو دوی بی وقوف. د دی نہ معلومیری چه د کافرانو د عذابونو بہ ہم درجی وی خنگہ چه دموئمانو د بدلہ درجی وی. لکہ چه داللہ ﷻ ارشاد دی ﴿قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۹) د ہریودپارہ دوچند دی خوتاسوتہ علم نشتہ. ابویعلیٰ کنبی دحضرت عبداللہ ﷺ نہ روایت دی چه دجہنم د عذاب سرہ بہ دزھرژنو مارانو تیکونہ زیاتیری چه دومرہ لوی لوی بہ وی

(۱) ۲۱/الانبیاء: ۳۹.

(۲) ۴۶/الاحقاف: ۵.

(۳) ۱۹/مریم: ۸۱-۸۲.

(۴) ۲۹/المنکبوت: ۲۵.

(۵) ۱۸/الکہف: ۵۲.

(۶) ۱۱/مریم: ۳۸.

(۷) ۳۲/السجدۃ: ۱۲.

(۸) ۲۰/طہ: ۱۱۱.

(۹) ۷/الاعراف: ۳۸.

د عذاب سره به د زهر ژنو مارانو ټکونه زیاتیرې چه دومره لوی لوی به وی لکه خومره چه د لویو که جوړو ونې وی. (۱) د ابن عباس رضی الله عنه نه روایت دې چه د عرش لاندې به پنځه نهرونه وی په کوم چه به دوزخیانوته عذاب ورکولې شی د شپې هم اود ورځې هم.

وَلْيَوْمَ	نَبَعْتُمْ
او خبرې نې کره دهغه ورځ نه چی راپورته به کړو مونږ	
چی مونږ به د هر یو امت نه یو یو گواه هم د هغوی د مینځ	
فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ	مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا
په هر امت کبسی یو گواه په هغوی باند د نفسونو د هغوی نه او رابه ولو مونږ	
نه راوچت (پیش) کړو اوتابه د دې خلقو په مقابله کبسی گواه را رواندې کړو اومونږ په تاباندې	
بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ	وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا
تالره گواه په دې خلقو باند اونازل کړې دې مونږه په تاباند دا کتاب چی وضاحت کونکې دې	
دا کتاب قرآن نازل کړې دې په دې کبسی د هر (دینی) څیز (حسب ضرورت) واضح بیان موجود دې	
لِكُلِّ شَيْءٍ وَهْدًى وَرَحْمَةً	وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ
دپاره د هر څیز او هدایت دې او رحمت دې او زیرې دې دپاره د مسلمانانو	
..... او (دا قرآن) مسلمانانو دپاره هدایت او رحمت او زیرې دې	

قوله تعالى: - وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ

په قیامت کبسی گواهان هم وی: - الله تعالی خپل محترم او خوږ رسول ﷺ ته خطاب کولو سره فرمائی هغه ورځ یاده کړه او هغه ورځ چه ستاعت او کرامت کیدونکې دې د هغې هم ذکر کوه. دا آیت هم داسې دې څنگه چه د سورت نساء په شروع کبسی آیت (فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) (۱) یعنی څنگه به تیریرې چه مونږ د هر یو امت نه گواهان راوړو اوتا په دې ټولو باندې گواه جوړ کړو اودروو. حضور ﷺ یو ځل په ابن مسعود رضی الله عنه باندې سورت نساء تلاوت کړو کله چه هغه دې آیت ته راورسیدو نو حضور ﷺ او فرمائیل بس کړه کافی دې. ابن مسعود رضی الله عنه فرمائی چې ما او کتل چه هغه وخت د حضور ﷺ سترگې مبارکې د اوبسکو نه ډکې وې (۲) بیا فرمائی چه زمونږ په دې نازل شوی کتاب کبسی مونږ ستا په وړاندې هر څه بیان کړی دی. هر یو علم او هر څیز په دې قرآن کبسی دې. (۳) هر یو حلال او حرام هر نافع علم هره نیکی تیرې شوي خبرې راتلونکې واقعات د دین اودنیا کار روزگار ټول ضروري احکام او احوال په دې کبسی موجود دی. دا د زړونو هدایت دې رحمت دې زیرې دې. امام اوزاعی رضی الله عنه فرمائی چه دې کتاب کبسی سره د سنت رسول ﷺ د هر څیز بیان دې. د دې آیت سره د پورتنی آیت تعلق غالباً په دې وجه دې چه چا په تاباندې د دې کتاب تبلیغ فرض کړې دې اودا ئی نازل کړې دې هغه به د

(۱) مجمع الزوائد: ۴۸/۷، مسند ابی یعلی: ۲۶۵۹، الترغیب والترهیب: ۵۵۸۱، حاکم: ۳۵۵/۲-۳۵۶.

(۲) ۴/النساء: ۴۱.

(۳) صحیح بخاری کتاب فضائل القرآن باب قول القرئ للقرئ حبسک: ۵۰۵۰، صحیح مسلم: ۸۰۰، بیهقی: ۲۳۱/۱۰، المعجم الکبیر: ۸۴۶۰، شعب الایمان: ۴۸۱/۱.

(۴) الطبری: ۲۶۹/۱۷.

قیامت پہ ورخ د دې باره کښې سوال کونکې دې لکه چه ارشاد دې چه د امتونو او رسولانو ټولونه به تپوس کولې شی. واللہ زمونږ د ټولونه به د زمونږ د عملونو تپوس کولې شی رسولان به راجمع کولې شی او تپوس به ترې کيږي چه تاسو ته څه جواب ملاوشو؟ هغوی به وائی چه مونږ ته هیڅ علم نشته ته علام الغیوب نی. بل آیت کښې دې ﴿إِنَّ الَّذِي قَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادِّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾^(۱) یعنی چا چه په تاباندې د قرآن تبلیغ فرض کړې دې هغه به د قیامت په ورخ تا خپل خان ته واپس کړي اود خپلې درکړې شوې فريضې باره کښې درنه تپوس کونکې دې. دا یوقول هم د دې آیت په تفسیر کښې دې اودې هم معقول او ښکلې.

إِنَّ اللَّهَ	يَأْمُرُ	بِالْعَدْلِ	وَالْإِحْسَانِ	وَإِيْتَأَىٰ	ذِي الْقُرْبَىٰ
بیشکه الله	حکم کوي	په عدل کولو سره	اوپه احسان کولو سره	او په ورکولو سره	رشته دارانو ته
الله تعالی یقینا تاسو ته د انصاف اود نیکی او خپلوانو ته د مال ورکولو حکم کوي					
وَيَنْهَىٰ	عَنِ الْفَحْشَاءِ	وَالْمُنْكَرِ	وَالْبَغْيِ	يَعْظُمُ	
او منع کوي	د بې حیايۍ	د کارونو نه	اود بدو کارونو نه	اود ظلم زیاتۍ نه	هغه نصیحت کوي تاسو ته
او د بې حیايۍ د بدو کارونو او د سرکشۍ نه مو منع کوي او تاسو ته نصیحت کوي چې					
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۱﴾					
دپاره ددې چې تاسو نصیحت قبول کړئ					
دې دپاره چې تاسو نصیحت حاصل کړئ					

قوله تعالیٰ: - إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ

د عدل احسان صله رحمۍ او فحشا او منکر مطلب: - الله ﷻ خپلو بندیکانو ته د عدل او انصاف حکم ورکوي اود سلوک او احسان لارخودنه کوي اوبدله اخستل هم جائز دی. لکه چه آیت ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۗ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ﴾^(۲) کښې او فرمائیل که بدله اخلئ نو برابره برابره بدله اخستې شی خو که صبر او برداشت او کړئ نو څه به وائی چه دا لویه د بهادرئ خبره ده. بل آیت کښې دې چه د دې بدله به الله تعالی سره ملاویري. بل آیت کښې دې د زخمونو قصاص دې خوچه څوک معافی او کړي نو د هغه د گناهونو معافی ده^(۳) نوعدل فرض او احسان نفل. د توحید د کلمه شهادت هم عدل دې ظاهر او باطن په یورنگ کښې هم عدل دې او احسان دا دې چه د باطن صفاتی د ظاهر نه هم زیاته وی او فحشا او منکر دادې چه په باطن کښې خرابی وی او په ظاهر کښې بناوټ. هغه د صله رحمې هم حکم ورکوي. لکه چه په صفا الفاظو کښې ارشاد دې ﴿قَاتِلِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ۗ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُؤَدُّونَ وَجْهَ اللَّهِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^(۴) رشته دارانوته مسکینانوته مسافروته د هغوی حق ورکړه او اسراف او بې خایه مه الوزوئ. د محرمانوته هغه تاسو منع کوي د گناهونو هغه تاسو منع کوي ظاهري او باطنی ټول گناهونه حرام دی. په خلقو ظلم او زیاتې کول حرام دی.

(۱) ۲۸/الفصص: ۸۵.

(۲) ۱۶/النحل: ۱۲۶.

(۳) ۵/المائدة: ۴۵.

(۴) ۱۷/بنی اسرائیل: ۲۶.

دظلم سزا دیرہ زر ملاوی پری: حدیث شریف کنبی دی چه د ظلم زیاتی او خپلولی پریخودو نه زیاته بله داسی گناه نشته چه په دنیا کنبی به هم د هغې ډیر زر بدله ملاوشی او په آخرت کنبی به سخت نیول وی (۱) د الله تعالی دا احکام او بندیزونه ستاسو د نصیحت دپاره دی. ابن مسعود رضی اللہ عنہ فرمائی د ټولو نه جامع آیت په ټول قرآن کنبی دسورت نحل دا آیت دې (۲) حضرت قتاده رضی اللہ عنہ فرمائی چه کوم بنه عادتونه دی د هغې حکم قرآن ورکړې دې او پخلقو کنبی چه کوم خراب خصلتونه دی د هغې نه الله تعالی منع کړی دی د بداخلاقی نه او بدئی نه هغه ممانعت کړې دې په حدیث کنبی دی بهترین اخلاق الله تعالی ته خوښ دی او بداخلاقی هغه مکروه گنری (۳)

داکثم صیفی واقعه: اکثم بن صیفی ته چه کله د رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم متعلق خبرورکړې شو نو هغه د رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم په خدمت کنبی دحاضریدو کله اراده اوکړه خود هغه قوم هغه پسې شو او هغه نی منع کړو هغه وئیل چه ما نه پریردئی نو بنه ده قاصد راولئی چه هغه اولیرو. دوه کسان د دې خدمت د پوره کولو د پاره تیار شولته چه راغله نو هغوی اووئیل چه مونږ داکثم صیفی قاصدان یوهغه تاسو نه تپوس کوی چه تاسو څوک نی؟ اوڅه نی؟ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل چه د اول سوال جواب خودادې چه زه محمد صلی اللہ علیہ وسلم بن عبدالله یم اود دویم سوال جواب دا دې زه د الله تعالی بنده اود هغه رسول یم. بیا حضور صلی اللہ علیہ وسلم هغوی ته دا آیت تلاوت کړو. هغوی وئیل دوباره ئی اولولئی. حضور صلی اللہ علیہ وسلم بیا اولوستلو تردې چه هغوی یادکړو بیا واپس لاړل او اکثم ته ئی پوره خبر ورکړو او وئی وئیل په خپل نسب باندي هغه څه فخر اونه کړو صرف خپل اودخپل پلار نوم ئی واخستو خودې د لوی نسب والا اود اوچت خاندان والا دې. بیانی مونږ ته دا کلمې اوخودلې چه د حضور صلی اللہ علیہ وسلم په ژبه مبارکه مونږ واوریدې. دې اوریدو سره اکثم اووئیل چه هغه خو ډیرې بنه خبرې بنائی اود بدو او سفلی خبرونه منع کول کوی. زما د قبیلې خلقو تاسو د اسلام طرف ته وړاندیوالې اوکړئی دې دپاره چه تاسو په نورو قبیلو باندي سرداری اوکړئی اود نورو خلقو په لاسونو کنبی لکنی مه جوړیږئی.

د عثمان بن مظعون واقعه: د دې آیت په شان نزول کنبی یوحسن حدیث مسند احمد کنبی واردشوی دې. ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم په خپل صحن کنبی ناست وو چه عثمان بن مظعون رضی اللہ عنہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم سره تیریدو حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل کنبی نه؟ هغه کیناستو او حضور صلی اللہ علیہ وسلم د هغه طرف ته متوجه شوخبرې ئی کولې چه حضور صلی اللہ علیہ وسلم ناڅاپی خپل نظر مبارک د آسمان طرف ته اوچت کړو لږ ساعت پورې ئی بره کتل بیانی سترگې په مزه مزه بنکته کړې اوخپل بنی طرف ته ئی په زمکه اوکتل او هم هغه طرف ته حضور صلی اللہ علیہ وسلم مخ هم کړو اوداسې ئی سر مبارک خوزولو لکه چه د چا نه څه زده کوی اوڅوک حضور صلی اللہ علیہ وسلم ته څه وائی لږ ساعت پورې دا حالت وو بیا حضور صلی اللہ علیہ وسلم سترگې پورته کړې تردې چه د آسمان پورې د حضور صلی اللہ علیہ وسلم نظر مبارک اورسیدو بیا حضور صلی اللہ علیہ وسلم ټیک ټاک شو اوهم هغه شان عثمان ته متوجه شو ناست ووهغه ټول ئی کتل د هغه صبر اونه شوتپوس ئی اوکړو حضور صلی اللہ علیہ وسلم تاسو سره ډیر خل د ناستی موقع ملاوشوی ده خود نن په شان نظاره مې نه ده لیدلې. حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل تا څه اولیدل؟ وئیل تاسو خپل نظر مبارک د آسمان طرف ته اوچت کړو بیامو لاندې اوکتل بیامو خپل بنی طرف ته اوکتل اوداسې تاؤ شوی کیناستې زه دې پریخودم بیامو داسې سرخوزولولکه چه څوک تاسو ته څه وائی اوتاسو په بنه شان سره هغه اورئی. حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل چه بنه ده تا دا هر څه اولیدل هغه وئیل

(۱) ابوداؤد کتاب الادب باب لئ النهی عن البغی: ۴۹۰۲، وسنده صحیح، ترمذی: ۲۵۱۱، ابن ماجه: ۴۲۱۱، حاکم: ۳۵۶/۲، ابن حبان: ۲۰۳۹، احمد: ۳۶/۵.

(۲) حاکم: ۳۵۶/۲، وسنده صحیح امام حاکم III دا صحیح کنگزلیگ دیگ.

(۳) حاکم: ۴۸/۱، طبرانی: ۵۹۲۸، وسنده حسن، حلیۃ الاولیاء: ۲۵۵/۳.

اوبرابرمي ڪٽل. حضور ﷺ اوفرمائيل ماله د الله تعالى فرڀسته وحي راوړلو سره راغلي وه هغه ونييل د الله تعالى نه راليكلي شوي؟ حضور ﷺ اوفرمائيل او او د الله تعالى راليكلي شوي. تپوس ني اوکړو بيا هغي تاسوته څه اووئييل؟ حضور ﷺ هم دا آيت تلاوت کړو. حضرت عثمان بن مظعون ؓ فرماني هم دغه وخت زما په زړه کښي ايمان کيناستو اود حضور ﷺ محبت زما په زړه کښي ځاني اوکړو (۱) بل روايت کښي دي د حضرت عثمان بن ابي العاص ؓ نه روايت دي چه زه د حضور ﷺ په خدمت کښي ناست ووم حضور ﷺ خپل نظر پورته اوچت کړو وني فرمائيل جبرائيل ؑ ماله راغلو اوماته ني حکم راکړو چه زه دا آيت د دي سورت په دي ځاي کښي کيږدم. (۲) دا روايت هم صحيح دي. والله اعلم.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ

| او پوره کوي | وعده دالله | کله چي | وعده اوکړي تاسو

| اودالله تعالى وعده پوره کوي | هرکله چي تاسو وعده اوکړي

وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَكَدَّ جَعَلْتُمْ اللَّهُ

اومۀ ماتوي تاسو | قسمونه | روستو | دمحم کولو دهغي نه | حال دا چي جوړ کړي وي تاسو | الله

اود پخولو نه پس قسمونه مه ماتوي | حال دا دي چي تاسو په خپل ځان باندي

عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا

په ځانونو خپلو باند اگواه | بيشکه الله | پوهيږي | په هغه عملونو چي کوي ني تاسو | اومۀ کيږي تاسو

الله تعالى ضامن جوړ کړي دي | بيشکه الله تعالى ستاسو په ټولو کارونو پوهيږي | او تاسو د هغي

كَلَّتِي نَقَضْتُمْ غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاطًا

پشان دهغه ښخي | چي وي سپردل | ريشلي تارونه خپل | روستو دمحموالي نه | ټوتي ټوتي

ښخي په شان مه کيږي | چي خپل تارونه به ئي دمضبوطولو نه پس بيا ريښه ريښه کړل | چي پخپل جل ول

تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى

نيسي تاسو | قسمونه خپل | ذريعه دټکي | په منځ خپل کښي | چي شي | يوه ډله هغه زياته کتوره

تاسو هم خپل قسمونه د فساد ذريعه اوگرځوي | په دي غرض چي يوه ډله د بلې ډلې نه زياته فائده

مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا مَا بِيَلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ط وَكَلَيْتَيْنِ لَكُمْ

دبلې ډلې نه | بيشکه | آزمائي تاسو لره الله | په دي وعده سره | او خامخا به بيان کړي | تاسو ته

واخلي | الله تعالى هم دغه شان په تاسو امتحان کوي | او د قيامت په ورځ به درته هغه ټول

يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝

په ورځ دقيامت | هغه څه | چي وي تاسو | په هغي کښي | چي اختلاف به موکوو |

حقيقت ښکاره کړي | په کوم کښي چي تاسو اختلاف کولو |

(۱) احمد: ۱/۳۱۸، وسنده حسن، طبراني: ۸۳۲۲، مجمع الزوائد: ۴۸/۷.

(۲) احمد: ۴/۲۱۸.

قوله تعالى: - وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ

د قسمونو عهد و پیمانہ حفاظت حکم :- اللہ تعالیٰ مسلمانانوتہ حکم ورکوی چه هغوی دی د وعدو حفاظت کوی قسمونه دی پوره کوی اوماتوی دی نه. دلته نی د قسمونونه ماتولو سختوالی اوکرو. بل آیت کنبی فرمایلی دی چه د خپلو قسمونو ننبه اللہ تعالیٰ مه جوړونی دی نه هم د قسمونو حفاظت کول مراد دی. یو بل آیت کنبی دی د قسم ماتولو کفارہ ده د قسمونو پوره کولو حفاظت کونی.

ددی آیت مبارک په مطلب کنبی مختلف توجیہات او اصل مطلب :- په آیاتونو کنبی دا حکم دی اوبخاری او مسلم په حدیث کنبی حضور ﷺ فرمائی واللہ اچہ کله زه دیوخیز قسم او خورم اوبیاد هغی په خلاف کنبی بهتری او وینم نوان شاء اللہ ﷻ ضرور به هغه کار پوره کوم او دخپل قسم کفارہ به ورکوم. (۱) دی پورتنی آیاتونو کنبی اواحادیثو کنبی فرق مه گنړنی. هغه قسمونه وعدی معاھدی چه پخپل مینخ کنبی د معاھدی او وعدی په توگه وی دهغی پوره کول خوبې شکه ډیر ضروری دی او کوم قسمونه چه د رغبت او منع کولو د پاره د خلې نه اوخی هغه به شکه کفارہ ورکولو سره ماتیدې شی. نو په دی آیت کنبی مراد د جاهلیت د زمانې په شان قسمونه دی (۲) مسند احمد کنبی دی رسول اللہ ﷺ فرمائی په اسلام کنبی د دوو ډلو په خپل مینخ د اوسیدو قسم هیخ څیز نه دی. اوبه جاهلیت کنبی چه د داسی اعانت او امداد کوم قسمونه خپل مینخ شوی دی اسلام هغه نور هم مضبوط کوی (۳) د دی حدیث د اولنشی جمله دا معنی ده چه اسلام قبلولونه پس اوس د دی ضرورت نشته چه د یوی رورولنی والا بلې رورولنی والا نه وعدی او معاھدی اوکری چه تاسو اومونر یویو، په راحت او غم کنبی شریک یوو غیره ځکه چه د اسلام رشته ټول مسلمانان په یوه رورولنی کنبی راوی د مشرق نه تر مغرب پورې مسلمانان د یوبل په غم درد کنبی شریک دی. د بخاری او مسلم یو حدیث کنبی دی د حضرت انس رضی اللہ عنہ په کور کنبی رسول اللہ ﷺ د انصارو او مهاجرینو په مینخ کنبی قسم اوکرو (۴) د دی نه دا منع کړې شوی رورولی مراد نه ده دا خو رورولی ود د کوم په وجه چه به خپل مینخ کنبی د یوبل وارثان کیدل په آخره کنبی دا حکم منسوخ شو او وراثت نیزدی خپلوانوسره خاص کړې شو. وائی چه ددی فرمان الهی نه مطلب دغه مسلمانانوتہ په اسلام باندې د کلک اودریدو حکم ورکول دی کومو چه د حضور ﷺ په لاس باندې بیعت اوکرو اود اسلام د پابندنی اقرارنی کولو نو هغوی ته فرمائی چه د داسی کلک قسم او پورې معاھدی او وعدی نه پس چرته داسی نه وی د محمدیہ ﷺ د ډلې د کمې اود مشرکانود ډلې کثرت ته په کتو سره تاسودا ماته نه کړنی (۵) مسند احمد کنبی دی چه کله خلقو د یزیدبن معاویہ رضی اللہ عنہ بیعت ماتولو نو حضرت عبداللہ بن عمر رضی اللہ عنہم د خپل کور ټول خلق راجمع کړل اود اللہ تعالیٰ تعریف کولونه تی اما بعد اوفرمائیل چه مونږ د یزید بیعت د اللہ اود هغه د رسول ﷺ په بیعت اوکرو او ما د رسول اللہ ﷺ نه اوریدلی دی چه د هریوغدار د پاره به د قیامت په ورځ یوه جهنما ورځنولې شی او اعلان به کولی شی دا غداردی فلانکی د فلانکی خوی. د اللہ تعالیٰ سره د شریک کولونه پس دا د ټولونه لوی اود ټولونه خراب

(۱) صحیح بخاری کتاب الایمان والنذر، باب قوله تعالى (لا یؤخذکم الله باللغول ایمانکم) : ۶۶۲۳، صحیح مسلم : ۱۶۴۹، احمد : ۴۰۱/۴، مستدای عوانه : ۳۳/۴، مستدای الزار : ۳۰۳۸.

(۲) الطبری : ۲۸۲/۱۷.

(۳) احمد : ۸۳/۴، صحیح مسلم کتاب فضائل الصحابه باب مواخاة النبی ﷺ بین اصحابه : ۲۵۳۰، اموار والظماء : ۲۰۶۱، دارمی : ۳۱۸/۲، مصنف عبدالرزاق : ۱۹۲۰۰.

(۴) صحیح بخاری کتاب الکفالة باب قول الله تعالى (والذین عاقدت ایمانکم فاتوهم لصیہم) : ۲۲۹۴، صحیح مسلم کتاب فضائل الصحابه باب مواخاة النبی ﷺ بین اصحابه : ۲۵۲۹، ابوداؤد : ۲۹۶۶، احمد : ۱۱۱/۳، مستدای یعلی : ۴۰۲۳، بیہقی : ۲۶۲/۶، الادب المفرد : ۵۶۹.

(۵) الطبری : ۲۸۱/۱۷، والله اعلم.

غدارى ده چه د الله تعالى اودهغه د رسول ﷺ بيعت دچاپه لاس باندي اوکړې او بياني مات کړې ياد ساتنى تاسو کښې څوک هم داخراب کار اونه کړې او په دې باره کښې د حد نه وړاندي نه شنى گنى زما اود هغه په مينځ کښې جدائى ده^(۱) مسند احمد کښې دى حضور ﷺ فرمائى چه کوم سړې يومسلمان سره څه شرط اوکړې اودهغې د پوره کولو اراده نه لري نوهغه په مثال د هغه سړى دې چه خپل گاونډى ته د امن ورکولو نه پس بې اسرې پريردى. ^(۲)

دمکې د بوډنى قصه او دهغوى سره تمثيل: بيا هغوى ويروى چه څوک دعهديويمان حفاظت نه کوى د هغه د دې کارنه الله تعالى عليهم اوخيبردي. په مکه کښې يوه بنځه وه چه د هغې په عقل کښې فتور وو د تار جوړولونه او تيك ټاک او مضبوطيدونه پس به بغيرد څه وجه مات رامات کړو او ټکړې ټکړې به نى کړو. ^(۳) نودامثال دې ددې مضبوطولونه پس وعده بيا ماتول. ^(۴) هم دا خبره تيك ده اوس دا پريرده چه په واقعه کښې يوه داسې بنځه وه هم که نه وه چه داسې نى کول دلته خو صرف مثال مقصد دې **(انکاثا)** معنى ټکړې ټکړې کول ممکن دى چه دا د **(نَقَضَتْ غَزْلَتَا)** اسم مصدر وى اوداهم کيدې شى چه بدل وى دکان د خبريعنى انکاث مه جوړيرده دجمع نکث دناکث نه بيافرمائى چه قسمونه د مکر اوغريب ذريعه مه جوړوه چه د خپل خان نه لويوته په خپلو قسمونوباندي يقين ورکړې اوخپله ايماندارى او نيك نيتى اونبائې بيا بې ايمانى اوغدارى اوکړې. د دې کثرت په ليدلوسره د دروغو وعدي کولوسره صلح اوکړې. او بيا موقعه بيا موندلو سره جنگ شروع کړې داسې مه کوئى. نو چه کله په داسې حالت کښې بې وعده گى حرام کړې شوه او د خپل کثرت او غلبې په وخت کښې خو په طريقه اولى حرامه شوه. الحمدلله مونږ په سورت انفال کښې دحضرت معاويه ﷺ قصه ليکلې ده چه د هغوى او شاه روم په مينځ کښې د يوې مودې پورې صلح شوې وه. د دې مودې د ختميدو سره نيزدې هغوى مجاهدين د روم سرحد طرف ته روان کړل چه هغوى دې په سرحدباندي پريوځى اود مودې په ختميدو سره دې حمله اوکړې دې د پاره چه روميانوته د تيارى موقع ملاوته شى. کله چه عمرو بن عبسه ﷺ ته د دې خبر اوشو نو اميرالمؤمنين حضرت معاويه ﷺ له راغلو او ورته نى اووئيل الله اکبر اې معاويه اعهدپوره کړه غدر او بدوعده گنى نه بچ شه ماد رسول الله ﷺ نه اوريدلى دى چه کوم قوم سره وعده معاهده اوشى نو چه ترکومې پورې دصلح موده ختمه شوې نه وى د يوې غوتې دکولاوولو هم اجازت نشته. دې اوريدو سره اميرمعاويه ﷺ خپل لښکر راواپس کړو^(۵) **(اړى)** نه مراد اکثردي. ددې جمله دا هم مطلب دې چه اوگورى دبنمن ډير اوطاقتور دې صلح اوکړې اودا صلح د فريب ذريعه جوړه کړې هغوى غافل کړې او حمله اوکړې. اودا هم مطلب دې چه يوقوم سره معاهده اوکړې بيا اوگورى چه بل قوم د هغوى نه قوى دې هغه سره نى معامله اوکړه او مخکينى معاهده نى ماته کړه دا ټول منع دى. په دې کثرت سره الله تعالى تاسو ازمائى يادا چه په خپل حکم سره يعنى د وعدي د پابندنى په حکم سره الله تعالى ستاسو ازمينت کوى او په تاسوکښې به صحيح فيصلې د قيامت په ورځ پخپله کوى. هريوته به د هغه د عملونو بدله ورکوى نيکانونته نيکه او بدانونته بده. ^(۶)

^(۱) احمد: ۴۸/۲، صحيح بخارى كتاب الفتن باب اذا قال عند قوم شيئا ثم خرج فقال بخلافه: ۷۱۱۱، ۳۱۸۸، صحيح مسلم: ۱۷۳۵.

^(۲) احمد: ۴۰۴/۵.

^(۳) الطبري: ۲۸۵/۱۷.

^(۴) ايضاً.

^(۵) ابوداؤد كتاب الجهاد باب فى الامام يكون بينه وبين العدو عهد يسر نحو: ۲۷۵۹، وسنده صحيح، ترمذى: ۱۵۸۰، شعب الايمان: ۴۳۵۹.

^(۶) الطبري: ۲۸۷/۱۷.

وَلَوْ شَاءَ	او کہ چری غونبتلی
	او کہ اللہ تعالیٰ غونبتلی
اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ	اللہ نو خامخا بہ ئی جوړ کړی وی تاسو امت یو ولیکن گمراهه کوی هغه هغه خوځ
أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ	نو تاسو ټول بہ ئی یو امت کړی وی خو هغه چپي چالره او غواری نو هغه گمراهه کړی او چالره
مَنْ يَشَاءُ	چی غواری هغه اونیغه لار ښائی هغه چاته چی غواری هغه او خامخا بہ تپوس کیري ستاسو نہ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ	او غواری نو هدایت ورته او کړی او ستاسو نہ بہ ستاسو د عملونو خامخا تپوس کیري
وَلَتَسْتَأْذِنَنَّ	
عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝	د هغه کارونو چی وی تاسو چی کول بہ مو اومه جوړوی تاسو قسمونه خپل ذریعه د دوکي
وَلَا تَتَّخِذُوا او تاسو خپل قسمونه په خپل مینخ کښی د دھوکي ذریعه مه جوړوی هسی نہ چپي د چا قدم
أَيِّبَانِكُمْ دَخَلًا	
بَيْنَكُمْ	په منخ خپل کښی نواوبه خونیري قدم روستو دمحمکوالی دهغی نہ او اوبه څکی تاسو خراب انجام
فَقَتَلَ قَدَمٌ بَعْدَ	د مضبوطیا نہ پس بیا او خوئیري او تاسو ته په دې خبره تکلیف اورسی چی خلق بہ مو
ثُبُوتِهَا وَتَذَوَّقُوا	
السُّوءَ	
يَمَا صَدَدْتُمْ	په سبب دهغی چی منع کړل تاسو خلق دلاری دالله نہ اودې ستاسو دپاره عذاب لوی
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۝	د الله تعالی دلاری نہ منع کول او ستاسو دپاره ډیر لوی عذاب مقرر دی (که داسی مو او کړو)
وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝	
وَلَا تَشْتَرُوا	اومه اخلی تاسو په وعده دالله باند قیمت لر بیشکه هغه څه چی دالله سره دی هغه بهتر دی
بِعَهْدِ اللَّهِ	او دالله تعالی په وعده ددنیا لږه فائده مه اخلی بیشکه کوم عوضونه چی الله تعالی
ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا	
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ	
لَكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝	ستاسو دپاره که چری بی تاسو چی پوهیرئ هغه څه چی ستاسو سره دی هغه ختمیري او هغه څه
عِنْدَكُمْ يَنْقَدُ وَمَا	سره دی هغه ستاسو دپاره ډیر بهتر دی که تاسو پرې پوهیرئ چی څه تاسو سره دی هغه ختمیري
سَرَّهُ دِي هَغْه سَتَاسُو دِپَارَه ډِیر بَهِتَر دِي کَه تَاسُو پَرِی پَوَهیرِی اِچِی څَه تَاسُو سَرَه دِي هَغْه خَتْمِیرِی	
عِنْدَ اللَّهِ	چی دالله سره دی هغه باقی دی او خامخا بہ بدله ورکوو مونږ هغه کسانوله چی صبر نی او کړو
بَاقٍ ط	او څه چی الله تعالی سره دی هغه همیشه باقی پاتې کیدونکی دی او څوک چی ثابت قدم شو هغوی ته
وَلَنَجْزِيَنَّهُ	
الَّذِينَ صَبَرُوا	
صَبْرًا	

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

اجردھغوی | مطابق دہترہ | ہغہ عمل | چی ووہغوی | چی کوؤ بہ نی |
 بہ مونر خامخا د ہغہ بنہ کارونو پہ بدلہ کنبی خپل اجرور کوو کوم چی ہغوی کول

قوله تعالى: - وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

ہدایت او گمراہی د اللہ ﷻ پہ اختیار کنبی :- کہ اللہ تعالیٰ غوبنتل نود تولی دنیا بہ ہم یومذہب او مسلک وو لکہ چہ فرمائی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ (۱) یعنی کہ د اللہ تعالیٰ غوبنتہ وہ نواہ خلقو تاسو تول بہ نی یوہ دلہ کړی وئی۔ بل آیت کنبی دی کہ ستارب غوبنتل نود مخ د زمکی بہ تول خلق بہ ایماندار وو۔ یعنی پہ دوی کنبی بہ موافقت او یوشان والی وواختلاف او بغض بہ بالکل نہ وو۔ ستارب قادر دی کہ اوغواری نوتول خلق بہ یوامت کړی خودوی بہ مختلف وی ولی پہ چا چہ ستا د رب رحم وی ہم ہغہ دوی پیدا کړی دی ہدایت او ضلالت یعنی گمراہی ہم دہغہ پہ لاس کنبی دہ د قیامت پہ ورخ بہ ہم ہغہ حساب اخلی تپوس پوبنتنہ پہ کوی وړوکی لوی نیک او بد تولو اعمالو بہترینہ بدلہ بہ وړکوی۔

قسمونہ وعدی د دھوگہ ذریعہ نہ دی جوړول پکار :- بیامسلمانانوتہ ہدایت کوی چہ قسمونہ وعدی معاہدی د مگراو فریب ذریعہ مہ جوړوئی او نہ د ثابت قدمی نہ پس خوئیړئی۔ لکہ چہ خوک د نیغی لاری نہ واورئ۔ اوستاسودا کار بہ دنورو خلقو د اللہ تعالیٰ د لاری نہ د بندیدو ذریعہ جوړہ شی۔ د کومی چہ ډیر خراب نقصان بہ ہم پہ تاسو پریوخی۔ خکہ چہ کلہ کافران او گوری چہ مسلمانانو وعدہ ماتہ کړہ د وعدی خلاف نی او کړل نود ہغوی بہ دین سرہ اعتماد او یقین پاتہ نہ شی او ہغوی بہ د اسلام قبلولو نہ منع شی اود دوی د دہ بندیدو ذریعہ بہ تاسو جوړشئی پہ دہ وجہ بہ تاسو تہ لوی عذاب کیړی او سختہ سزا بہ درکولئ شی۔ اللہ تعالیٰ پہ مینخ کنبی کولوسرہ چہ کومی وعدی کوئی او دہغہ قسمونہ خوړلو سرہ کوم عہدوپیمان کوئی ہغہ پہ دنیاوی لالچ سرہ ماتول او بدللول پہ تاسو باندي حرام دی۔ کہ تولہ دنیا درتہ حاصلہ شی خود دی حرمت مرتکب مہ جوړیړئی خکہ چہ دنیا بہی کارہ دہ۔ اللہ تعالیٰ سرہ چہ خہ دی ہم ہغہ بہتردی د ہغہ بدلہ او ثواب امیدساتہ۔ خوک چہ د اللہ تعالیٰ پہ دہ خبرہ باندي یقین اوساتی ہم د دہ غوبنتونکی پاتہ شی اود اللہ تعالیٰ د حکم د پابندی لاندی د خپلو وعدو ساتنہ او کړی نود دہ د پارہ چہ اللہ تعالیٰ سرہ کوم اجر او ثواب دہ ہغہ د تولی دنیا نہ ډیر زیات او ډیر بہتردی۔ پہ دہ بنہ شان سرہ پوہہ شئی۔ پہ ناپوہئی کنبی داسی مہ کوئی چہ د آخرت ثواب مو ضائع شی بلکہ د اخستلو پہ خائی وړکول شی۔ واورئی د دنیا نعمتونہ ختمیدونکی دی اود آخرت نعمتونہ لازوال اود ہمیشہ دپارہ دی۔ زما قسم دی چہ کومو خلقو پہ دنیا کنبی صبر او کړو ہغوی تہ بہ د قیامت پہ ورخ د ہغوی د بہترینو اعمالو ډیرہ نیکلی صلہ او بدلہ وړکوم او ہغوی بہ بنس۔

مَنْ	عَمِلَ صَالِحًا	مِنْ ذَكَرٍ	أَوْ أَنْثَى	وَهُوَ	مُؤْمِنٌ
هرچاچی	عمل او کړو نیک	دنارینونہ	یادزنانونہ	او ہغہ وی	مومن
هرچا چی نیک عمل او کړو کہ نارینہ وی او کہ زنانه اچو چی ہغہ مومن وی انو مونر بہ ورتہ ضرور پہ دنیا کنبی					
فَلَا حِيَابَ لَهَا	حَيَوةً طَيِّبَةً	وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ	أَجْرَهُمْ		
نومونر بہ ژوندون وړکړو ہغہ لہ	ژوندون پاکیزہ	او خامخا بہ وړکړو مونر ہغوی تہ	اجر دہغوی		
پاک ژوند وړکړو او پہ آخرت کنبی بہ ورتہ خامخا د ہغوی د بنو کارونو پہ عوض کنبی اجر وړکړو					

يَا حَسَنٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۰﴾

مطابق دہترہ ہفہ عمل | چي وؤ هغوی چي کوؤ به نی |

قوله تعالى: - مَنْ عَمِلْ صَالِحًا قَدْ كُنَّا آوَانِي

ذ نیکو اعمالو بہ بہتر بدلہ ملاویری :- اللہ تبارک و تعالیٰ جل شانہ خپلو ہفہ بندیکانوسرہ چہ پد خپل زہہ کنبی پد اللہ تعالیٰ اودہفہ پد رسول ﷺ باندي کامل ایمان لری اود کتاب او سنت دتا بعدارنی لاتدی نیک اعمال کوی وعدہ کوی چہ ہفہ بہ دوی تہ پد دنیا کنبی ہم صفاو بہترین ژوندورکوی او دیر پد ہنکلی طریقہ سرہ بہ دہغوی عمرتیریری کہ ہفہ سہری وی اوکہ ہفہ ہنخی وی اودی سرہ بہ دخپل طرف نہ پد آخرت کنبی ہم د ہغوی دنیکو اعمالو بہترین بدلہ ورکوی۔ پد دنیا کنبی پاک او حلال رزق قناعت خوشحالہ طبیعت نیک بختی پاکوالی د عبادت خونند د اطاعت مزہ د زہہ یخوالی دزہ کولاووالی داہول لہرخہ بہ داللہ تعالیٰ د طرفنہ ایماندارانویک عمل کونکو تہ ورکولی شی۔ مسند احمد کنبی رسول اللہ ﷺ ارشاد دی ہفہ خلاصی پیاموندو چہ مسلمان شو او پورہ پورہ رزق ورکری شو چہ خہ ملاو شو پد ہغی باندي صبر او کړو (۱) بل حدیث کنبی دی چاتہ د اسلام لار او خودلی شوہ او چاتہ چہ د خیتی ساتلو تکرہ ملاو شوہ او اللہ تعالیٰ د ہفہ زہہ د قناعت او صبر نہ دک کړو ہفہ خلاصی بیا موندو (ترمذی) (۲) پد صحیح مسلم شریف کنبی دی رسول اللہ ﷺ فرمانی اللہ تبارک و تعالیٰ پد خپلو مؤمنانوبندیکانو باندي ظلم نہ کوی بلکہ د ہفہ د نیکنی بدلہ پد دنیا کنبی ورکوی اود آخرت نیکنی ہم ہفہ تہ ورکوی او کافر خپلی نیکنی ہم پد دنیا کنبی خوری د آخرت د پارہ د ہفہ پد لاس کنبی ہیخ نیکی باقی نہ پاتی کیری۔ (۳)

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ

| نوکلہ چي | لولی تذ قرآن | نو پناہ او غوارہ | پد اللہ سرہ | دشيطان

| نوہرکلہ چي تہ د قرآن پاک لوستلو ارادہ او کړی | نو د شيطان مردود د شر نہ

الرَّجِيمِ ﴿۱۱﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا

رتلی شوی نہ | بیشکہ دی چي دی | نشتہ | دلہ | قدرت | پد ہفہ کسانوباندي | چي ایمان نی راوړی وی | پناہ غوارہ | د ہفہ وس پد داسی خلقو نہ چلیری | چي ایمان نی راوړی وی

وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۲﴾ إِنَّهَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ

اوپد رب خپل باندا | توکل کوی | بیشکہ | قدرت دہفہ | پد ہفہ کسانوباندي | او پخپل رب بہروسہ کوی | د ہفہ وس خوبس پد ہفہ چا چلیری | چي ہفہ

(۱) احمد: ۱۶۸/۲، صحیح مسلم کتاب الزکاة باب فی الکفای والقناعت: ۱۰۵۳، ترمذی: ۲۳۴۸، ابن ماجہ: ۴۱۳۸، ابن حبان: ۲۷۰، حاکم: ۱۳۷/۳، المعجم الارسط: ۴۶۷، مسند عبدین حمید: ۳۴۱، شعب الایمان: ۲۹۱/۷.

(۲) حاکم: ۱۲۲/۴، ترمذی کتاب الزہد باب ماجاء فی الکفای والصر علیہ: ۲۳۴۹، وسندہ حسن احمد: ۱۹/۶، ابن حبان: ۷۰۵، حاکم: ۹۰/۱، مواردالظمان: ۲۵۴۱، المعجم الکبیر: ۷۸۶.

(۳) صحیح مسلم کتاب صفات المنافقین باب جزاء المؤمن بمسائہ فی الدنیا والاخرۃ وتعجیل حسنات الکافر فی الدنیا: ۲۸۰۸، احمد: ۱۲۳/۳، ابن حبان: ۳۷۷، مسند الطالیسی: ۲۰۱۳، مسند ابی یعلی: ۲۸۴۴.

يَتَوَلَّوْنَهُ

وَالَّذِينَ

هُمْ

بِهِ

مُشْرِكُونَ ۝

چی هغوی دوستی گوی دهغه سره | او په هغه کسانو باندې | چی هغوی | دهغه په لمسه | شرک گونکی دی
خپل دوست گنری | اود (هغه په وسوسو) الله دپاره شریکان جوړوی

قوله تعالى: - فَاذْأَقْرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝

د قرآن پاک د تلاوت په شروع کبسي د شیطان د شر نه د الله تعالی پناه غوښتلو حکمت: - الله تعالی ﷻ د خپل نبی کریم ﷺ په خله مبارکه باندې خپلو مؤمنانو بندیکانوته حکم ورکوی چه د قرآن کریم د تلاوت نه وړاندې (اعوذ) لولنی. دا حکم د فرضیت په توگه نه دی. ابن جریر رحمته الله علیه و غیره په دې باندې اجماع نقل کړې ده. د (اعوذ) پوره بحث معنی و غیره مونږ دخپل تفسیر په شروع کبسي لیکلي دي فالحمد لله. ددې حکم مصلحت دادې چه قاری قرآن گلو و کیدو د غوراو فکر نه منع کیدو اود شیطانې وسوسو راتلونو بچ شی. د دې دپاره جمهور وائی چه د تلاوت شروع کولونه وړاندې (اعوذ) وائی. د چا قول داهم دې چه د قرآن پاک د ختمیدو نه شی هم وائی د دې دلیل هم دا آیت دی خو صحیح قول هم رومیې دې اود احادیثو دلالت هم په دې باندې دی. والله اعلم.

د قراءت نه وړاندې د تعوذ وئلو حکم

مسلك حنفی: - دا حنافو په نیز هم د قراءت نه وړاندې تعوذ سنت دې واجب نه دې ځکه چه نبی کریم صلی الله علیه وسلم بعضې وختونو کبسي بغیر د تعوذ نه قراءت کړې دې دا د عدم وجوب دلیل دې (۱)
بیا فرمائی چه ایماندار متوکلین هغه په داسې گناهونو کبسي نه شی راگیرولې چه د هغې نه توبه اونو کړی (۲) دهغه هېڅ حجت دده په وړاندې نه شی چلیږی. دامخلص بندیکان دهغه د ژور وچالونونه محفوظ پاتې کیږی اودا ده چه څوک د هغه تابعداری او کړی (۳) د هغه په وینا کبسي راشی هغه خپل دوست او ملگري اودروی هغه د الله تعالی په عبادتونو کبسي شریک کړی په هغوی باندې خودې خورېږی. دا مطلب هم کیدې شی چه "ب سببیه او بنائیه یعنی هغه دده د تابعدارنی په وجه د الله ﷻ سره شرک شروع کړی. دا معنی هم ده چه هغه دې په خپل مال کبسي خپل اولاد کبسي د الله تعالی سره شریک او گړخوی.

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا

او کله چی | بدلوو مونږه | یو آیت | په ځانې | دبل آیت | او الله | ښه پوهیږی | په هغه څه

او هر کله چی مونږ د یو آیت په بدل کبسي بل آیت نازل کړو | او الله تعالی په هغې ښه پوهیږی | څه چی

يُنزَّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ

چی نازلوی نی هغه | وایی دا خلق | بیشکه | چی ته | پخپله جوړونکې نی (د قرآن) | بلکه خبره داده
رالېږی | نو دا خلق او وائی چی ته خو بس صرف دروغ تړونکې یی | نه بلکه په دوی کبسي

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ

چی زیات خلق ددوی | ناخبره دی د حقیقت نه | او وایه | چی نازل کړې دې دا قرآن | پاک روح

زیات خلق نه پوهیږی | ته او وایه چی دا جبریل علیه السلام امین ستا در ب

(۱) (تفسیر مظهری (۲۲۷، ۲۲۲).

(۲) الطبری: ۱۷/۲۹۴.

(۳) الطبری: ۱۷/۲۹۴.

مِنْ رَبِّكَ	بِالْحَقِّ	لِيُنَبِّتَ	الَّذِينَ	آمَنُوا
د طرفہ درب ستانہ پہ حقہ سرہ د پارہ ددی چی محکم کری ہغہ کسان چی ایمان نی راو پرو				
وَهْدَى	وَبَشَّرِ	لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۰﴾	وَلَقَدْ	نَعَّمْنَا
اولا رہودونکی دی اوزیری دی د پارہ د فرمانبردارو خلقو ایمان پری مضبوط کری				
يَقُولُونَ	إِنَّمَا	يَعْلَمُهُ	بَشَرٌ	لِسَانِ
وائی چی بیشکہ نبودنہ کوی دہ تہ یو سری ژبہ د ہغہ سری چی اشارہ کوی دوی				
إِلَيْهِ	أَعْجَبِي	وَهَذَا	لِسَانِ	عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿۱۱﴾
ہغہ تہ عجمی ژبہ دہ او داقران ژبہ دہ عربی صفا				
				د ہغہ ژبہ عجمی دہ او داقران خو پہ صفا عربی ژبہ کسبی راغلی دی

قوله تعالى: -وَأَذِّنْ لَنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ

د منسوخ کیدو حکمت مشرکان نہ پیڑنی :-دمشکرکانو د کم عقلتوب بی سروسامانسی او بی یقینسی بیان کولی شی چہ دوی تہ بہ خنگہ ایمان نصیب شی؟ دا خوازلی بدبخت دی۔ پہ ناسخ او منسوخ سرہ د احکامو بدلون تہ گوری نو غاپی چہ بنہ صیب چہ ددوی بہتان کولاوشو۔ دومرہ نہ پوہیری چہ قادر مطلق اللہ تعالیٰ چہ خہ غواری کوی کومہ ارادہ چہ اوکری نو حکم ورکری یوحکم اوچت کری د ہغی پہ خای بل حکم کیردی۔ (۱) لکہ آیت ﴿مَا تَسْخَرُونَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نَسِيحَاتٍِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أُوْمِنُوا إِنَّمَا تَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۲) کسبی فرمائی پاک روح یعنی حضرت جبرائیل علیہ السلام دا د اللہ تعالیٰ د طرف نہ حقانیت صداقت عدل او انصاف سرہ راوری او ستا طرف تہ راخی دی د پارہ چہ ایماندار ثابت قدم شی۔ اوس نازل شو وئی منہ بیا نازل شو بیانی او منہ دہغوی زرونہ د خپل رب طرف تہ تیب دی داللہ تعالیٰ تازہ تازہ کلام اوری د مسلمانانو د پارہ ہدایت او زیری اوشی د اللہ اود رسول ﷺ منونکی لاریامومی او خوشحالہ شی۔

دکافرانو یوبہتان اود ہغی رد :-دکافرانو یوبہتان کول بیانولی شی ہغوی وانی چہ دہ تہ داقران یو انسان بنانی۔ د قریشود قبیلہ یو عجمی غلام وو د صفاغرسرہ نی اخستل او خرخول کول۔ حضور ﷺ بہ کلہ کلہ ہغہ سرہ کیناستو اوخہ خبری اتری بہ نی کولی۔ داسری پہ صحیح عربی ژبہ وئیلو باندي ہم پورہ قدرت نہ لرلو۔ پہ ماتہ گووہ ژبہ بہ نی پہ ډیرمشکل سرہ خپل مطلب اداکولو۔ د دی افترا او خان نہ خبری جواب اللہ تعالیٰ ورکوی چہ ہغہ بہ ورتہ خہ اوبنانی چہ پہ خپلہ خبری کول نہ پیڑنی د عجمی ژبی سری دی۔ اودا قرآن پاک خو پہ عربی ژبہ کسبی دی۔ بیا د فصاحت او بلاغت والا دی بنکلی پاک اوچت معنی مطلب الفاظ او واقعاتو کسبی د ٲولونہ جدا دی۔ د بنی اسرائیلو د آسمانی کتابونونہ ہم پہ درجو کسبی اوچت وقعت او عزت والا دی۔ کہ پہ تاسو کسبی لڑشان ہم عقل وی نو داسی ډیوہ پہ لاس بہ غلا لہ نہ وتلی نی داسی دروغ بہ مو نہ وئیل چہ بی وقوفانو سرہ ہم نہ شی چلیدی۔

(۱) الطبری: ۲۹۷/۱۷۔
(۲) البقرة: ۱۰۶۔

د یو نصرانی غلام سره در رسول کریم صلی الله علیه وسلم د کیناستو واقعہ: سیرة ابن اسحاق کبھی دی یو نصرانی غلام کوم ته چه به نی جبر و نیلو اود خضرمی قبیلې دیوسپی غلام وو هغه سره به رسول الله ﷺ د مروه په غونډنی باندې کیناستلو په دې باندې مشرکانو داد دروغو خبر خور کړو چه دا قرآن د ده نه زده کوی. د دې په جواب کبھی دا آیت نازل شو. وائی چه د هغه نوم یعیش وو. ابن عباس ؓ وائی چه په مکه کبھی یولوهاروو دهغه نوم بلعام ووداعجمی سپرې وو ده ته به حضور ﷺ تعلیم ورکولو نو د حضور ﷺ د هغه سره تگ راتگ کتلوباندې قریشو دا مشهوره کړه چه هم دا سپرې حضور ﷺ ته څه بښائی اودې هغه د کلام الله په نوم په خپلوملگرو کبھی بښائی (۱) چا و نیل چه دې نه مراد سلمان فارسی ؓ دې خوداقول خو ډیر لنډې بوچې دې څکه چه حضرت سلمان فارسی ؓ خو په مدینه کبھی حضور ﷺ سره ملاو شوې وو اودا آیت په مکه کبھی نازل شوې دې. عبیدالله بن مسلم ؓ وائی زمونږ د کار یودوه سپرې د روم اوسیدونکی وو چه په خپله ژبه کبھی به نی خپل کتاب لوستلو حضور ﷺ به هم تلوراتلو کله کله به هغوی سره اودریدو اوریدلویه نی په دې باندې مشرکانو دروغ شروع کړل چه هم د دوی نه قرآن زده کوی. په دې باندې دا آیت نازل شوسعیدبن مسیب ؓ فرمائی دمشرکانو نه یو سپرې ووچه وحی به نی لیکله دې نه پس هغه د اسلام نه مرتد شو اوداخبره نی د خان اوکره د الله تعالی لعنت دې په هغه وی.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
بیشکه هغه کسان چی نه راوری ایمان په آیتونو دالله نه کوی هدایت هغوی ته الله اومتردې دپاره د هغوی عذاب څوک چې دالله تعالی په آیتونو ایمان نه راوری الله تعالی هغوی په سمه لار نه روانوی او هغوی دپاره
عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
دردناک بیشکه جوړوی دروغ هغه کسان چی نه راوری ایمان په آیتونو دالله باند
دردناک عذاب مقرر دې دروغ جوړونکی خو هغه خلق دی چې دالله تعالی په آیتونو باندې ایمان نه راوری
وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ۝ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ
اودغه کسان هم هغوی دروغژن دی هغه څوک چی کفرئ اوکړو په الله روستو دایمان خپل نه
اوهم دا خلق پوره دروغژن دی ... چا چې دایمان راوړلو نه پس بیا په الله تعالی باندې کفر اوکړو
إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ
مگر هغه څوک چی زور اوشو په هغه او حال دا چی زړه دهغه مطمئن وو په ایمان سره
سوا د هغه چا نه چې مجبوره کړې شی اود هغه زړه په ایمان باندې مطمئن وی
وَلَكِنْ مَنِ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ
ولیکن هغه څوک چی فراخه کړی په کفر سره سینه نوپه هغوی باند غضب دې دطرفه دالله نه
نو داسې بنده مستثنی دې خوچا چې خپله سینه کفر ته پرانستله نو په هغوی به دالله تعالی غضب وی

وَلَهُمْ	عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۰﴾	ذٰلِكَ	بِأَنَّهُمْ	اسْتَكْبَرُوا الْحَيٰوةَ
او دي دپاره دهغوي عذاب لوي	دا په سبب ددي چي هغوي خوښ كړو ژوند			
او هغوي دپاره لوني عذاب مقرر دي دا ځكه چي دوي	داخرت په مقابله كښي			
الدُّنْيَا	عَلَى الْآخِرَةِ ۗ	وَأَنَّ اللَّهَ	لَا يَهْدِي	الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۱﴾
د دنيا	په اخرت باندي او بيشكه چي الله	نه بنائي لار	قوم كافر ته	
				د دنيا ژوند خوښ كړو او دا ځكه چي الله تعالي كافرانو ته (د نيغي لاري) هدايت نه كوي
أُولَئِكَ	الَّذِينَ	طَبَعَ	اللَّهُ	عَلَى قُلُوبِهِمْ
دا كسان هغه كسان دي چي مهر وهلي دي الله	په زړونو دهغوي باندي	اوبه غوړونو دهغوي باندي		
				دا هغه خلق دي چي دكومو په زړونو غوړونو او سترگو باندي
وَأَبْصَارِهِمْ	وَأُولَئِكَ	هُمُ	الْغٰفِلُونَ ﴿۱۲﴾	لَا جَرَمَ لَهُمْ
اوبه سترگو دهغوي باندي او دا كسان چي دي هم دوي غافلان دي	لازمه ده دا خبره چي بيشكه دوي			
				چي الله ﷻ مهر لگولي دي او دا خلق د خپل انجام نه بي خبره دي دا يقيني خبره ده چي په
				فِي الْآخِرَةِ هُمْ
				الْخٰسِرُونَ ﴿۱۳﴾
				په اخرت كښي هم دوي نقصانيان دي
				اخرت كښي به دا خلق په نقصان كښي وي

قوله تعالى: - إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۗ

د آفاتي نامدار سرور كونين د صداقت بيان او د مشرگانو ضد: - څوك چه د الله تعالي د ذكر نه مخ واړوي او د الله تعالي د كتاب نه غفلت او كړي او د الله تعالي په خبرو باندي دايمان راوړو اراده اونه كړي داسي خلق الله تعالي هم لري غورزوي. هغوي ته د حق دين توفيق نه وركوي د آخرت په سخت عذاب كښي راگيرېږي بيا فرمائي چه دوي په رسول الله ﷺ باندي دځان نه خبرې او دروغ ويونكي نه دي دا كار خود بدترين مخلوق دي كوم چه ملحد او كافر وي د هغوي دروغ په خلقو كښي مشهورېږي. حضور ﷺ خود ټول مخلوق نه بهتر غوره او ديندار الله تعالي پيژندونكي د رښتونو رښتونې د ټولو نه زيات كمال علم ايمان عمل اونيكني هم حضور ﷺ ته حاصلې دي. په صداقت كښي نيكني كښي يقين كښي اومعرفت كښي د حضور ﷺ ثاني څوك نشته. دې كافرانو نه تپوس او كړني دوي هم د حضور ﷺ د صداقت قائل دي د هغوي د امانت تعريف كوي. په دوي كښي محمد ﷺ د امين په لقب كښي مشهور اومعروف دي. د روم بادشاه چه كله د ابوسفیان نه د حضور ﷺ متعلق ډير سوالونه او كړل په هغې كښي يو داهم وو چه د نبوت د دعوي نه وړاندي ستاسو كله د هغه دروغو طرفته نسبت كړې دي؟ ابوسفیان جواب وركړو هيڅ كله هم نه. په دې باندي بادشاه اوونيل چه څنگه كيدې شي چه يوداسي سرې كه هغه د دنياوي معاملاتوكښي د خلقو باره كښي چرې د دروغو په گندگني سره خپله ژبه نه وي خرابه كړې نو هغه به په الله تعالي باندي دروغ تړي؟ (۱)

(۱) صحيح بخاري كتاب بدء الوحي باب كيف كان بدء الوحي الى رسول الله ﷺ: ۷، صحيح مسلم: ۱۷۷۳، ابن حبان: ۶۵۵۴، مستدرك: ۲۶۲۶، يهفي: ۱۷۸/۹، السنن الكبرى للنسائي: ۳۲۰/۶، مصنف عبدالرزاق: ۹۷۲۴، احمد: ۲۶۲/۱، مستدرك: ۲۶۱۷.

مجبوراً د کفر ارتکاب ناقص ایمان نہ دی :- اللہ سبحانہ و تعالیٰ فرمائی کہ کوم خلق د ایمان نہ پس کفر اوکری گوری اورانده شی بیا په کفر باندې د هغوی سینہ کولوشی اویدې باندې تسلی اوکری دوی د اللہ تعالیٰ په غضب کبني راگیرشی چه د ایمان علم حاصلولونه پس بیا د دی نه واورې او په دوی به په آخرت کبني ډیردرانه عذابونه وی. ځکه چه هغوی آخرت وران کړو اودنیاسره ئی مینه اوکړه او په اسلام باندې مرتدکیدو له ترجیح ورکړه اوداصرف ددنیا د غوښتلو په وجه سره دهغوی زړه د حق د هدایت نه خالی وو دالله تعالیٰ دطرفنه هغوی ته ثابت قدمی ملاونه شوه په زړونوباندې مهورنه اولگیدل د گتې یوه خبره ئی هم په پوهه کبني نه راخی. غوږونه اوسترگې ئی هم بی کاره شوې نه حق اوریدې شی اونه حق لیدې شی. هیخ څیز هغوی ته څه فائده اونه رسوله اود خپل انجام نه غافل شو یقینا داسې خلق به د قیامت په ورځ خپل اود خپلوانو نقصان کونکی دی. په رومبی آیت کبني چه د کوموخلقو استثنا کړې شوې ده یعنی هغه په چا چه جبر اوکړې شی اود هغوی زړونه په ایمان باندې کلک دی دې نه مراد هغه خلق دی چه په سبب د وهلو تکولو مجبوره شی اوپه ژبه باندې د مشرکانو موافقت اوکړې. خود هغوی زړه دا نه وائی بلکه په زړه باندې په اللہ تعالیٰ اود هغه په رسول ﷺ باندې کامل تسلی سره پوره ایمان وی.

د آیت الْأَمْنُ أَكْرَهُنَّ نَزُولُ: - ابن عباس ﷺ فرمائی چه دا آیت د عماربن یاسر ﷺ باره کبني نازل شوې دې کله چه هغوی ته مشرکانو عذاب ورکول شروع کړه چه ترکومې ته د حضور ﷺ نه کفر اونه کړې نو په نه زړه غوښتلو سره مجبوراً ئی اوکړو هغوی د دې کافرانو موافقت اوکړو بیا د اللہ تعالیٰ نبی ﷺ له راغلو عذر ئی بیان کړو نو اللہ تعالیٰ دا آیت نازل کړو (۱) شعبی ﷺ قتاده ﷺ او ابومالک ﷺ هم دا وائی (۲) ابن جریر کبني دی چه مشرکانو هغه راگیرکړو اوسزا ورکول ئی شروع کړه تردې چه هغه د دوی د ارادو سره نیزدې شو بیا حضور ﷺ له راغلو اود هغوی شکایت ئی اوکړو نو حضور ﷺ تپوس اوکړو ته دخپل زړه حال څنگه گوري؟ جواب ملاوشو چه هغه خو په ایمان باندې مطمئن دې اوکلک دې حضور ﷺ اوفرمائیل چه که هغوی بیاخپلې مطالبې ته واپس شوته هم ورته واپس شه (۳) بیهقی کبني د دې نه هم زیات تفصیل دې په دې کبني دی چه هغه حضور ﷺ ته بدې ردې اووئیل اود هغوی د معبودانو ذکر ئی په خیرسره اوکړو. بیا حضور ﷺ له راغلو اوخپل دا درد اوغم ئی ورته بیان کړو چه یارسول اللہ ﷺ زه د عذابونو نه خلاص نه شوم ترکومې چه ماتاسو پسې بدې ردې اونه وئیل اود هغوی د معبودانو ذکر مې په خیرسره اونه کړو. حضور ﷺ اوفرمائیل ته خپل زړه څنگه گوري؟ جواب ملاوشو په ایمان باندې مطمئن. ونی فرمائیل که هغوی بیا اوکړی نوته هم بیا اوکړه (۴) هم په دې دا آیت نازل شو.

حالت د جبر کبني کلمه د کفر وئیل بالاجماع جائز دی :- د علماء کرامو اتفاق دې چه په چایاندې جبر او ظلم اوکړې شی نوهغه له جائز دی چه دخپل ځان بچ کولو دپاره د هغوی موافقت اوکړې او داهم جائز دی چه په داسې موقعه باندې هم د هغوی اونه منی لکه چه حضرت بلال ﷺ کړې وو د مشرکانو ئی یوه هم نه وه منلې سره د دې چه هغوی به ده ته ډیر سخت تکلیفونه ورکوی تردې چه په سخته گرمی په پوره تیز نسر کبني به ئی هغه راسملولو اود هغه په سینه به ئی دروند کانړې کیخودو چه اوس هم شرك اوکړه نو خلاصی به بیامومی. خو هغه بیا هم دهغوی اونه منل اوصفانکارئی اوکړو او د اللہ تعالیٰ توحیدئی په

(۱) الطبری: ۳۰۴/۱۷.

(۲) ایضاً.

(۳) الطبری: ۳۰۴/۱۷، حاکم: ۳۵۷/۲، مسنده حسن امام حاکم ﷺ او ذهبی ﷺ دا روایت صحیح گنری.

(۴) بیهقی: ۲۰۸/۸-۲۰۹ مسنده حسن.

احد احد وئیلوسره بیانولو بلکه فرمائیل به نی چه واللہ کہ د دې نه ہم زیات سخت لگیدونکې لفظ زما په علم کنبې وو نو ما به هم هغه وئیلو اللہ ﷻ دې دهغه نه راضی شی او هغه دې هم همیشه راضی اوساتی. دغه شان د حضرت حبیب بن زید انصاری ﷺ واقعه ده چه کله هغه ته مسيلمه کذاب اوونیل ته د حضرت محمد ﷺ د رسالت گواهی ورکوي؟ هغه او فرمائیل چه او بیا هغه تپوس او کړو چه آیا زما د رسول کیدو هم گواهی ورکوي؟ نوهغه او فرمائیل چه زه نه اورم. په دې باندي د نبوت دې دروغون دعوی کونکی دهغه د بدن نه یواندام کت کولو حکم او کړو. بیا هم دا سوال جواب اوشو او دویم اندام ئی ترې کت کړو. هم دغه شان کیدل او هغوی تر آخره پورې په خپله خبره کلک ولاړوو اللہ ﷻ دې د هغه نه خوشحاله وی او هغه دې هم خوشحاله کړی. مسند احمد کنبې دی چه کوم یو خو کسان مرتد شوې وو هغه علی ﷺ په اور کنبې اوسوزلو. کله چه حضرت ابن عباس ﷺ ته دا واقعه معلومه شوه نو هغوی او فرمائیل چه ما خوبه دوی په اور کنبې نه سوزول خکه چه د رسول اللہ ﷺ فرمان دې د اللہ تعالیٰ په عذاب سره تاسو عذابول مه کوئی او بې شکه ما به هغوی قتل کول. خکه چه د رسول اللہ ﷺ فرمان دې چه خوک خپل دین بدل کړی هغه قتل کړئی. کله چه دا خبر حضرت علی ﷺ ته اورسیدونوهغوی او فرمائیل دا بن عباس ﷺ په مور باندي افسوس (۱) دا امام بخاری ﷺ هم وارد کړې دې. مسند احمد کنبې دی چه حضرت ابوموسی ﷺ له یمن ته معاذ بن جبل ﷺ تشریف یورو وئی کتل چه یوسرې هغه سره دې. تپوس ئی او کړو داخه دی؟ جواب ملاو شو چه دایویهودی وو بیا مسلمان شو اوس بیا یهودی شوې دې مونږ تقریباً د دوو میاشتونه د ده د اسلام راوړلو په کوشش کنبې یو نو هغوی او فرمائیل واللہ زه به کینم هم نه ترکومې چه ته دې قتل نه کړې هم دا فیصله د اللہ تعالیٰ اود هغه د رسول ﷺ ده. خوک چه د خپل دین نه واورې هغه قتل کړئی یائی او فرمائیل چه خوک خپل دین بدل کړی. (۲) دا واقعه په بخاری او مسلم کنبې هم شته خوالفاظ نوردی نو غوره او اولی دا دی چه مسلمان په خپل دین باندي قایم او کلک ولاړ وی سره د دې که هغه قتل هم کړې شی. حافظ ابن عساکر ﷺ عبداللہ بن حذافه سهمی صحابی ﷺ په ترجمه کنبې راوړلی دی چه هغوی رومیانو کافرانو قید کړو او خپل بادشاه له ئی اورسولو هغه ده ته اوونیل چه ته نصرانی جوړشه زه تا په خپله بادشاهنی کنبې شریک کوم زه خپله لور شهزادگنی تاته په نکاح کنبې درکوم صحابی ﷺ جواب ورکړو چه دا خو شه دی؟ که ته ماته خپله ټوله بادشاهی هم راکړې اود ټولو عربو باشاهی هم ماته راکړې اودا غواړې چه زه د یوې سترگې د رب برابر هم د محمد ﷺ د دین نه واورم نو دا ناممکن دی. بادشاه وئیل بیابه زه تاقتل کوم حضرت عبداللہ ﷺ جواب ورکړو چه اودا ستا اختیار دې هغه وخت بادشاه حکم او کړو او هغه ئی په سولنی کړو او غشو ویشتونکو د نیزدې نه د بادشاه په حکم سره د هغه پنبې لاسونه سوری کول شروع کړل باربار به ئی وئیل چه اوس هم نصرانیت قبول کړه خو هغه به پوره صبر او استقلال فرمائیلو چه هیخ کله هم نه. آخر بادشاه اوونیلی دې د سولنی نه راکوز کړئی. بیائی حکم او کړو د پیتلودیگ یاد پیتلو کړې بیه گرم کړئی راوړئی. چه کله هغه پیش کړې شو نو یوبل مسلمان قیدی ئی په هغې کنبې واچولو هم هغه وخت د عبداللہ ﷺ په موجودگنی کنبې د هغه د سترگو په وړاندي هغه مسلمان قیدی په دې کنبې واچولو او هغه هم هغه وخت په دې کنبې لولپه شو او مړ شو، غوښه ئی اوسوزیده او هلووکی پرقیدل بیا بادشاه حضرت عبداللہ ﷺ ته اوونیل چه گوره اوس هم زمونږ اومنه او زمونږ مذهب قبول کړه گنی په دې اور باندي په دې دیگ کنبې به تاهم ورواچوم اوبه دې سوزوم. هغه بیا هم د خپل ایمانی جوش نه

(۱) احمد: ۲۱۷/۱، صحیح بخاری کتاب الجهاد باب لا یعدب بعباد اللہ: ۳۰۱۷-۲۹۲۲، ابوداؤد: ۴۲۵۱، ترمذی: ۱۴۵۸، ابن ماجه: ۲۵۳۵، مختصر، دارقطنی: ۱۰۸/۳.

(۲) احمد: ۲۳۱/۵، صحیح بخاری کتاب استیابة المرتدین والمعاندین وقتانهم: ۶۹۲۳، صحیح مسلم: ۱۷۳۳.

کارواخستو او وئی چه ناممکن دی چه زه د الله تعالی دین پریردم. هم هغه وخت بادشاه حکم اوکړو چه دې په گړگړی باندې کینوئی او دې ورواچونی کله چه دې په دې اور باندې دیک کنبې د اچولود پاره په گړگړی باندې کینولو نو بادشاه اوکتل چه د هغه په سترگو کنبې اوبنکې راغلي هم هغه وخت بادشاه حکم اوکړو چه اودرونی هغه ئی خان له راوغوښتو خکه چه د ده امیدپیدا شوکیدی شی ددې عذاب په لیدو باندې د هغه خیالات بدل شوی وی زما به اومنی او زمونږ دین به قبول کړی اوزما په خومولنی کنبې به راشی زما د بادشاهت ملگري به جوړشی خو د بادشاه داخیال او خواهش صرف د هغه بی فائدې سوچ راووتلو. حضرت عبدالله بن حذافه رضی الله عنه اوفرمانیل چه ما صرف په دې وجه ژرلې ووچه افسوس زما صرف یو خان دې کوم چه په دې عذاب کنبې د الله تعالی په لارکنبې زه قربانی کوم که زماپه یویو وینسته کنبې ساوې اوماهغه ټولې ساگانې نن دالله تعالی په لارکنبې داسې یویوقربانی کړې وې. بعضې روایتونو کنبې دی چه هغه په قیدخانه کنبې بندکړې شوې وو خوراک خښاک نی پرې بندکړې وو د یوڅو ورځو نه پس ئی شراب اود خنزیرغوښه ورکړه خو هغه په دې ولېه کنبې هم د هغه طرف ته توجه اونه فرمائیله نو بادشاه هغه راوغوښتلو اود نه خوراک سبب ټپوس ئی ترې اوکړو نو هغه جواب ورکړو چه په دې حالت کنبې خودا زما د پاره حلال شوی دی خوزه ستاپه شان دښمن ته د خوشحالولو موقعه ورکول نه غواړم. بادشاه وئیل چه ښه ده ته زما سر ښکل کړه نوزه تا اوستاپه شان نور قیدکړې شوی ټول مسلمانان پریردم. هغه دا قبلوله کړه اود هغه سرئی ښکل کړو او بادشاه هم خپله وعده پوره کړه هغه اود هغه ټول ملگري ئی پریرخودل. کله چه حضرت عبدالله بن حذافه رضی الله عنه دې خای نه خلاص شو اود حضرت عمر فاروق رضی الله عنه دربارته اورسیدو نو هغه اوفرمانیل چه په هر یومسلمان باندې حق دې چه د حضرت عبدالله بن حذافه رضی الله عنه تندې ښکل کړی اوزه شروع کوم دې فرمائیلوسره اول هغوی د ده سر ښکل کړو. (۱)

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ	
پس بیا بیشکه رب ستا دپاره دهغه کسانو	
اود دې په عکس ستا پروردگار د هغه خلقو دپاره	
هَاجِرُوا	مِنْ بَعْدِ مَا قَاتَلْتُمُوهُمْ
چی هجرت نې اوکړو روستو دهغې نه چی تکلیفونه ورکړې شو بیا ئې جهاد اوکړو او صبر نې اوکړو	چی د مظلومیت نه پس ئې هجرت کړې دې او په تکلیفونو باندې ئې صبر کړې دې
إِنَّ رَبَّكَ	مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ
نو بیشکه رب ستا روستو ددهغه کارنه خامخا ښونکې دې مهربانه دې په هغه ورځ	نو ستارب د دې کارونو نه پس ښونکې مهربان دې په کومه ورځ
تَأْتِي	كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
چی رابه شی هر نفس چی جگړه به کوی په باره دښچکیدو دخان خپل کنبی	چی به هر یو کس پیش شی اود خپل طرفه به جگړه کوی

وَتَوَقَّى^{۱۳} كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهَمُّ لَا يُظْلَمُونَ^{۱۴}

اوپورہ بہ ورکری کیری | ہر نفس تہ | ہغہ خہ | چی ہغہ کری وی | اوپہ ہغوی بہ | ہیخ ظلم نہ کیری
اوپر چا تہ بہ ددہ دعملونو پورہ پورہ بدلہ ورکولی شی | اوپہ دوی بہ ہیخ ظلم نشی کولی

قوله تعالى: - ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا

ذہجرت او جہاد بدلہ پہ خونبہ ۵۵:- - دا بل قسم خلق دی چہ د خپلی کمزورنی او مسکین توب د ظلم
بنکار وو او هروخت بہ تنگولی شو. آخر هغوی هجرت او کرہ مال اولاد ملک وطن هر خہ پریخودل اود الله
تعالی پہ لار کنبی د تلود پارہ راپاسیدہ اود مسلمانانو پہ تولی کنبی یوخانی شو او بیاد جہاد پارہ
اووتل اود صبر او برداشت سرہ د الله تعالی د کلمی او چتولو کنبی مشغول شو. هغوی الله تعالی ددی
کارونو یعنی فتنہ دقبلولو نہ پس ہم بینونکی اوپہ هغوی بانڈی مہربانسی کونکی دی. د قیامت پہ ورخ
بہ ہریوسری د خپل خان د خلاصولولو پہ فکر کنبی وی ہیخ خوک بہ نہ وی چہ خپل مور پلار روز
بنخی طرف تہ بہ د خہ وینا اوریدل او کری. پہ ہغہ ورخ بہ ہریوسری تہ د ہغہ د اعمالو پورہ پورہ بدلہ
ملاویری پہ چا بانڈی بہ ہیخ ظلم نہ وی نہ بہ نی ثواب کمیری اونہ بہ نی گناہ زیاتیری الله تعالی دظلم
نہ پاک دی.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا

اویبانوی الله | مثال | دیو کلی | چی ووہغہ | پہ امن | پہ اطمینان | راتلویہ ہغہ کلی تہ | رزق دہغہ کلی
او الله ﷻ دیو کلی د خلقو مثال بیانوی | چی ہغوی پہ امن او اطمینان سرہ اوسیدل | د هر طرف نہ بہ

رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ

فراخہ | دهر خانی نہ | انو ناشکرہ شو ہغہ کلی | پہ نعمتونو دالله | نو او خکولہ دغہ کلی تہ الله
ور تہ فراخہ روزی راتلہ | خو ہغوی دالله ﷻ د نعمتونو ناشکری او کری | نو الله تعالی د هغوی

لِيَأْسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِهَا كَانُوا يَصْنَعُونَ^{۱۵} وَلَقَدْ

جامہ دلوری | اودیری | پہ سبب دہغی عمل | چی ووہغوی | چی کول بہ نی | اوپہ تحقیق سرہ
د عملونو پہ وجہ پہ ہغوی بانڈی لوئی قحط او ویرہ راوستلہ | او بیشکہ

جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ

راغی ہغوی تہ | یورسول | دہغوی د خپل قوم نہ | نو دروغ او گنرو ہغوی ہغہ لہ | نو اونیول ہغوی لہ
ہغوی تہ ہم د ہغوی د قوم نہ یو پیغمبر راغلی وو | نو ہغوی دی دروغن او گنرلو | نو پہ ہغوی

الْعَذَابِ وَهُمْ ظَالِمُونَ^{۱۶}

عذاب | او ہغوی ظالمان وو |
بانڈی پہ داسی حالت کنبی عذاب راغلو چی ہغوی ظالمان وو

قوله تعالى: - فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِيَأْسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

د نعمتونو د ناشکری نتیجہ:- - دی نہ مراد اهل مکہ دی دوی پہ امن او اطمینان کنبی وو خواو شاکنبی
بہ جنگونہ کیدل دی خواہ چا سترگی ہم نہ شو پور تہ کولی خوک چہ بہ دل تہ راتلوهغہ بہ پہ امن
کنبی گنرلی شو لکہ چہ قرآن پاک فرمانیلی چہ داخلق وانی کہ چری مونرد ہدایت ملگرتیا او کرو نو

خپلې زمکې نه به اوچت کړې شو ایامونږ هغوی ته د خپل امن او امان حرم نه دې ورکړې؟ چرته چه زمونږ رزق د قسم قسم میوو په شکل کښې هغوی له د څلورو واړو طرفونه راښکلی کیږي راځي. دلته هم ارشاد کولې شی ښکلی او رسیدلې رزق د دې ښار د خلقو طرف ته د هرځای نه راتلو خوبیا هم دوی د الله تعالی د نعمتونو منکر وو په کوم کښې چه د ټولو نه اوچت نعمت د حضور ﷺ رالیکل وو لکه چه د الله تعالی ارشاد مبارک دې ﴿الْمُرَّةَالِ الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّ اٰخَلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۗ جَهَنَّمَ يَصْلُوْنَهَا وَاٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ﴾ (۱) آیا تاهغوی اولیدل؟ چا چه د الله ﷻ نعمت په کفر سره بدل کړو او خپل قوم شی د هلاکت کور ته اورسولو کوم چه دوزخ دې چرته چه به دوی داخلېږي اود اوسیدو ډیر خراب ځای دې. د هغوی د سرکشی په دې سزا کښې دواړه نعمتونه په دوو زحمتونو بدل کړې شو امن په ویره سره او اطمینان په ولږه او ویرې سره. هغوی د الله تعالی د رسول ﷺ اونه منل. د حضور ﷺ په مخالفت کښې شی ملا او ترله نو حضور ﷺ د هغوی د پاره د اوو کالو د قحط خیرې او کړې لکه څنگه چه د حضرت یوسف ﷺ په زمانه کښې وو. په دې قحط کالشی کښې هغوی د اوبسانو په وینو کښې لرلې شوی وینستو پورې او خورل. دامن نه پس ویره راغله هروخت به در رسول الله ﷺ اود هغه د لښکر نه په ویره کښې وو. د هغوی په دوچنده تر قسې اود هغوی د لښکرو په زیاتیدو به غلې کیدل تردې چه آخر د الله تعالی پیغمبر ﷺ د هغوی په ښار مکه باندي حمله او کړه اودائی فتح کړه اودلته شی قبضه او کړه. دا وه د هغوی د بد عملو بدله دوی په ظلم او زیاتی باندي کلک ولاړ وو اود الله تعالی د رسول ﷺ تکذیب به شی کولو کوم چه الله تعالی پخپله هم د هغوی نه رالیکلې وو. دکوم احسان بیان چه په ایت ﴿لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُولًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ وَاٰتِيَهُمْ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ﴾ (۲) کښې فرمانیلی دی اوهم ددې بیان آیت ﴿فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَاۤوْلٰى الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُوْنَ﴾ (۳) کښې دی اودغه شان د دی معنی آیت ﴿كَمَا اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ۗ فَاذْكُرُوْا اِذْ كُنتُمْ وَاَشْكُرُوْا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْا﴾ (۴) کښې دې (البقره: - ۱۵۲) پورې. دا لطیفه هم مه هیرونی لکه څنگه چه د کفر په وجه د امن نه پس ویره راغله او فراخی نه پس ولږه راغله د ایمان په وجه د ویرې نه پس امن ملاو شو اود ولږې نه پس حکومت او سرداری او امارت ملاو شو. فسبحانه ما اعظم شانه.

د بی بی حفصې ارشاد: - سلیم بن نمیر رضی اللہ عنہ فرمائی چه مونږ ام المؤمنین حفصه سره د حج نه واپس راتلو دغه وخت مدینه منوره کښه خلیفه المؤمنین عثمان رضی اللہ عنہ گیر شوې وو مور بی بی به اکثر په لاره تلونکونه تپوسونه کول. دوه سواره شی په لاره تلونکی او کتل نو سرې اولیگلو چه د هغوی نه د خلیفه رسول د حال تپوس او کړه هغوی خبر ورکړو چه افسوس هغوی شهید کړي شو. هغه وخت دوی او فرمانیل داهم مدینه ده د کوم باره کښې الله تعالی فرمانیلی دی ﴿وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَّاتِيَهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِاَنْعَمِ اللّٰهِ فَاذَاقَهَا اللّٰهُ لِيَّاسَ الْجُوْعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ﴾ (۵) د عبد الله بن مغیره رضی اللہ عنہ د شیخ هم دغه قول دی.

فَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا

| نو خورئ! دهغې رزق نه! چی درکړې دې تاسوته الله | حلال

انوالله ﷻ چی تاسوته څه درکړې دی له هغې نه

(۱) ۱۴/ ابراهیم: ۲۸.

(۲) ۳/ آل عمران: ۳۶۴.

(۳) ۵/ المائدة: ۱۰۰.

(۴) ۲/ البقره: ۱۵۱.

طَيِّبًا ۱۱	وَاشْكُرُوا ۱۲	نِعْمَتَ اللَّهِ ۱۳	إِن كُنْتُمْ ۱۴	إِيَّاهُ ۱۵	تَعْبُدُونَ ۱۶	إِنَّمَا ۱۷
پاك ۱۱	او شکر اوباسئ ۱۲	دنعمت دالله ۱۳	که یی تاسو ۱۴	چی خاص هغه لره ۱۵	عبادت کوی ۱۶	بیشکه ۱۷
حلال پاکیزه خیزونه خورئ ۱۸	اودالله ۱۹	دنعمتونو شکر ادا کوی ۲۰	که تاسو په رښتیا د هغه عبادت کوی ۲۱	بیشکه ۲۲	حرام کړل الله ۲۳	په تاسو باند ۲۴
مرداره ۲۵	او وینه ۲۶	او غوښه دخنزیر ۲۷	او هغه حلال خناور ۲۸	چی نوم اغستی شوی وی ۲۹	هغه په تاسو باندې مرداره ۳۰	او وینه ۳۱
اود خنزیر غوښه ۳۲	او کوم خیزونه ۳۳	چی دالله ۳۴	غیرالله ۳۵	په ۳۶	فمن ۳۷	اضطر ۳۸
غیر باغ ۳۹	دالله نه سواد بل چا ۴۰	په هغه باند ۴۱	نوهغه خوک ۴۲	چی مجبور شو ۴۳	په دا حال کښی ۴۴	چی نه وی باغی دقانون دالله نه ۴۵
نه سوا دبل چا په نامه منلې شوی وی حرام کړی دی ۴۶	نو خوک چې مجبوره شی ۴۷	چی دالله دقانون نه تیریدونکی ۴۸	ولا عادی ۴۹	فان الله ۵۰	غفور ۵۱	رحیم ۵۲
ولا تقولوا ۵۳	او نه زیاتې کونکې وی ۵۴	نو بیشکه الله ۵۵	بښونکې دی ۵۶	رحم کونکې دی ۵۷	اومه وایی تاسو ۵۸	نه وی اود حد نه تیریدونکې نه وی ۵۹
نو بیشکه الله ۶۰	بخښونکې مهربان دی ۶۱	اوتاسو ۶۲	لیا ۶۳	تصف ۶۴	السنتم ۶۵	الکذب ۶۶
هذا ۶۷	په باره دهغه خیزونو کښی ۶۸	چی بیانوی ۶۹	ژی ستاسو ۷۰	دروغ لره ۷۱	چی دا ۷۲	حلال دی ۷۳
اودا ۷۴	دهغه خیزونو په باره کښی ۷۵	چی ستاسو ژبی ۷۶	نی په دروغ بیانوی ۷۷	دا مه وایی ۷۸	چی دا ۷۹	حلال دی اودا ۸۰
حرام ۸۱	لیتفتروا ۸۲	علی الله ۸۳	الکذب ۸۴	ان الذین ۸۵	یفترون ۸۶	علی الله ۸۷
الکذب ۸۸	حرام دی ۸۹	چی جوړ کړئ ۹۰	په الله باند ۹۱	دروغ ۹۲	بیشکه هغه کسان ۹۳	چی جوړوی ۹۴
په الله باند ۹۵	دروغ ۹۶	چی په الله باند ۹۷	دروغ جوړوی ۹۸	لا یفلیحون ۹۹	متاع ۱۰۰	قلیل ۱۰۱
وکنهم ۱۰۲	عذاب الیم ۱۰۳	خلاصی به نه مومی هغوی ۱۰۴	نفعه ده لره ۱۰۵	اودی دهغوی ۱۰۶	دپاره ۱۰۷	عذاب دردناک ۱۰۸
هیڅکله به کامیاب نشی ۱۰۹	د دنیا ۱۱۰	ژوند لره ۱۱۱	شان فائده ده ۱۱۲	اوهغوی ۱۱۳	دپاره ۱۱۴	دردناک عذاب دی ۱۱۵

قوله تعالى: - إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ

د بعضو حرام کړې شوو خیزونو ذکر: - الله تعالی خپلو مؤمنانو بڼد یگانوته ورکړې شوی پاک رزق حلالوی اود شکر کړلو هدايت کوی د دې د پاره چه د نعمتونو ورکونکې هم هغه دې په دې وجه د عبادت لائق هم صرف هغه یو دې دهغه خوک شریک اوملگرې نشته. بیادهغه خیزونو بیان فرمائی کوم چه هغه په مسلمانانو باندې حرام کړی دی په کوم کښی چه د هغوی د دین نقصان هم دې اود دنیا نقصان هم دې لکه پخپله مړشوی خاروی، د حلالولو په وخت کښی بهیدونکې وینه، د خنزیر غوښه او کوم خاروی چه د الله تعالی د نوم نه بغیرد بل چا په نوم باندې حلال کړې شی. خوچه کوم سرې د دې د خوراک طرف ته بی بس وی لاچاره وی عاجز وی محتاج وی بی قرار وی اودا اوخوری نواله تعالی د بښنی او رحمت نه کار اخستونکې دې. سورة بقره کښی د دې په شان آیت تیرشوی دې اوهم هلته د هغې مکمل تفسیرهم بیان کړې شوی دې بیاسر دوباره کولو ضرورت نشته. فالحمد لله.

پہ دین کنبی دکانہ حلال و حرام جوہول پہ اللہ تعالیٰ دروغ جوہول دی: بیاد کافرانود رویہ نہ مسلمانان ہندوی لکہ خنگہ چہ ہغوی د خپل خان نہ حلال والی او حراموالی قایم کری دی تاسو داسی مہ کوئی پہ خپل مینخ کنبی مقررہ کرہ چہ د فلانکی دنوم خناور د حرمت او عزت والا بحیرہ ساتبہ وصیلہ حام وغیرہ. ارشاددی چہ پہ خپلو خلوباندی د دروغو مروغو د اللہ تعالیٰ پہ ذمہ الزام لگولوسرہ پخپلہ حلال او حرام مہ جوہونی. پہ دی کنبی د اہم داخل دی چہ خوک د خپل طرف نہ خہ بدعت راویاسی د کوم چہ خہ شرعی دلیل نہ وی یاد انہ تعالیٰ حلال حرام کری یا مباح حرام او گر خوی او پہ خپلہ رانی او تشبیہ سرہ احکام را پیدا کری. (لغاتف) کنبی مامصدریہ دی یعنی تاسو دروغو صفت پخپلہ ژبہ باندی حلال او حرام مہ جوہونی. داسی خلق د دنیا د فلاح نہ اود آخرت د خلاصی نہ محروم کیہی. سرہ د دی کہ پہ دنیا کنبی ہسی خہ فائدہ شان و اخلی خومرہ کیدو سرہ بہ د سختونو عذابونوری جوہیری. کہ دلته نی خہ دھوکہ دا کہ او کرہ خو ہغہ تہ بہ سخت عذاب پہ بی وسی سرہ برداشت کول وی لکہ چہ د اللہ ﷻ ارشاددی پہ اللہ ﷻ باندی دروغ اود خان نہ خبری کونکی د خلاصی نہ محروم دی پہ دنیا کنبی بہ ہسی خہ فائدہ و اخلی بیابہ مونر ہغوی تہ د ہغوی دکفر پہ وجہ د سخت عذاب مزہ ور خکو. (۱)

وَعَلَى الَّذِينَ

اوپہ ہغہ کسانوباندی

الوچا چی

هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلَ

چی یہودیان شوی وؤ | حرام کری وؤ مونرہ | ہغہ خیزونہ | چی بیان کری دی مونرہ | تاتہ | مخکبسی ددی نہ یہودیت اختیار کری دی | مونرہ پہ ہغوی باندی ہغہ خیزونہ حرام کری وؤ کوم چی مووراندی تاتہ بیان کری دی

وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

اونہ ووکری ظلم مونرہ پہ ہغوی باندی | ولیکن | وؤ ہغوی | پہ خانونو خپلو باندی | چی ظلم بہ نی کوؤ | او مونرہ پہ ہغوی باندی ہیخ زیاتی نہ ووکری | بلکہ ہغوی پخپلہ پہ خانونو زیاتی کولو

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا

بیا بیشکہ | رب ستا | دپارہ دہغہ کسانو | چی وی کری و عمل بد | پہ ناپوہتیا سرہ | بیانی | توبہ او بیکلہ بیا بیشکہ ستار ب ہغو خلقو دپارہ کومو چی پہ ناپوہتی سرہ بد عملونہ کری وی | د ہغی

مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْحُوا لَإِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا

روستو ددغی بد عمل نہ | او عمل نی نیک کرو | نو بیشکہ | رب ستا | روستو دتوبی ایستلونہ نہ پس ہغوی توبہ او باسی | اود خپل حالت اصلاح او کری | نو د دی نہ پس ستار ب یقینا

لِغَفُورٍ رَحِيمٍ

خامخا بنبونکی | مہربانہ دی |

بخنبونکی مہربان دی |

قوله تعالى: - وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا

پہ یہودیانباندی د بعضو حرام کرې شوو څیزونو ذکر: پورته بیان تیرشو چه په دې امت باندې مرداره، وینه دخنزیر غوبنه اودالله تعالی نه بغیرد نورو په نوم څیزونه حرام دی. بیا چه په دې کنبی کومه آسانی وه هغه نی بنکاره کره او کومه آسانی په دې امت باندې کرې شوې ده هغه نی بیان کره. په یہودیانو باندې چه دهغوی په شریعت کنبی څه حرام وو او کومه تنگی او تکلیف په هغوی باندې وو هغه بیانونی چه مونږ د هغوی د حرمت څیزونه هم داوول نه تاسوته خودلی دی. دسورت انعام آیت (وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا كُلِّ ذِي ظُفْرٍ) (۱) کنبی ددغه حرامو څیزونو ذکر شوې دې یعنی په یہودیانباندې مونږ دتولو نو کونو والا خناور حرام کرې وو اود غوا او چیلنی وازگه بغیرد هغه وازگې نه کومه چه د هغې په ملا پورې لگیدلې وی یا په گولموباندې یا په هډوکوباندې لگیدلې وی دا بدله وه د هغوی د سرکشی مونږ په خپل فرمان کنبی بالکل رښتونی یو. مونږ په هغوی باندې هیڅ ظلم نه وو کرې هغوی پخپله ناانصافه وو. دهغوی د ظلم په وجه مونږ په هغوی باندې هغه پاک څیزونه کوم چه په هغوی باندې حلال وو حرام کرل. دویمه وجه د هغوی د الله تعالی د لارې نه نور خلق بندول هم وو. بیا الله تعالی د هغه خپل رحم او کرم خبرورکوی کوم چه هغه گناهگارانو مؤمنانو سره کوی چه دیکخوا هغه توبه او کره اوبل خواهغه ته د رحمت نه ډکه غیر خوره شوه. د بعضو سلفوقول دې چه څوک د الله تعالی نافرمانی کوی هغه هم جاهل وی. توبه وائی د گناه نه اخواکیدوته او اصلاح وائی په تابعدارئی باندې ملا تړلو ته نوچه څوک داسې اوکرې د هغه گناه او خطا نه پس هم الله تعالی هغه بښی او په هغه باندې رحم کوی.

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا

ا. بیشکه ابراهیم علیه السلام | ووا | یوامت | فرمان منونکی

ا. بیشکه ابراهیم علیه السلام دخلقو لوئی پیشوا دالله تعالی تابعدار

لِلَّهِ حَنِيفًا وَاكْرَمِيكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ شَاكِرًا لِلَّهِ لِنِعْمِهِ ۝

ا. الله لره | یومخیزې | اونه وو هغه | دمشرکانونه | شکر ایستونکی وو | دنعمتونو دالله

اوصرف حق طرفته مائل وو | او هغه دمشرکانو ځنی نه وو | دالله تعالی دنعمتونو شکر گزار وو

اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَآتَيْنَاهُ

ا. غوره کړو الله هغه لره | او بنودنه ئې اوکره هغه ته | لارې نیغې ته | اوورکره مونږ هغه ته

الله تعالی دې غوره کړې وو | او په نیغه لار ئې روان کړې وو | او مونږ هغه ته

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۝ وَإِنَّ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝

ا. په دنیا کنبی | نیک نامی | او بیشکه وی به هغه | په آخرت کنبی | د صالحانونه

په دنیا کنبی نیک نامی ورکړې وه | او په آخرت کنبی خو په صالحانو کنبی شمیر دی

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَن اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ

بیا وحی اوکره مونږه | تاته | چي پیروی اوکره ته | په طریقه | د ابراهیم علیه السلام | یومخیزې | اونه وو هغه

بیا مونږ تاته وحی اوکره | چي د ابراهیم په لاره روان اوسه | چي یومخیز وو | او دمشرکانو ځنی نه وو

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱﴾

دمشركانونہ |

قوله تعالى: - إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ۖ

ابراهيم ﷺ در شد او هدايت امام وو:- امام حنفاء والدانبياء خليل الله رسول جل وعلا د حضرت ابراهيم ﷺ تعريف بيانولې شی اود مشرکانو يهوديانو اونصرانيانو نه هغه جدا کولې شی. «امة» معنی د امام ده د چاچه اقتداء او کړې شی «قانت» وائی تابعدار او حکم منونکی ته. د حنیف معنی ده د شرک نه جدا د توحید طرف ته راتلونکې. د دې د پاره او فرمائیلې شو چه هغه د مشرکانو نه ویزاره وو.

د اُمَّةً قَانِتًا مطلب:- ابن مسعود ؓ نه چه کله دامت قانت باره کبني تپوس او کړې شونوونې فرمائیل خلقو ته نيکي خودونکې اود الله تعالى اورسول الله ﷺ تابعداری کونکې. ابن عمر ؓ فرمائی د امت معنی ده د خلقو د دين خودونکې. يوخل حضرت ابن مسعود ؓ او فرمائیل چه حضرت معاذ امت قانت او حنیف وو په دې باندي چا په خپل زړه کبني سوچ او کړو چه حضرت عبدالله ؓ غلطي او کړه داسې خو په شهادت سره دقرآن پاک حضرت خليل الرحمن وو. بيانی زبانی او فرمائیل چه الله تعالى حضرت ابراهيم ﷺ ته امت فرمائیلې دې نو هغوی او فرمائیل چه پته درته شته چه د امت خه معنی ده؟ اود قانت خه معنی ده؟ امت وائی هغه ته چه خلقو ته دين اوبسانی او قانت وائی هغه ته چه د الله تعالى اود هغه درسول ﷺ تابعداری کبني لگیاوی (۱) بيشکه حضرت معاذ ؓ هم داسې وو. مجاهد ؓ فرمائی چه هغه خان له امت وو. اود فرمان تابع وو او هغه په خپله زمانه کبني يوازي موحد مؤمن وو باقی ټول خلق هغه وخت کبني کافران وو. قتاده ؓ فرمائی هغه د هدايت امام وو اود الله تعالى غلام وو د الله تعالى د نعمتونو قدردان او شکر کونکې وو اود رب په ټولو احکامو باندي عسل کونکې وو لکه چه الله تعالى پخپله ارشاد فرمائی ﴿وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ (۲) هغه ابراهيم ﷺ چاچه پوره کړو يعنی د الله تعالى د ټولو احکامو منونکې او په خائ راورونکې. هغه الله تعالى غوره او مصطفی جور کړو لکه چه ارشاد دې ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدًا مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَلِيمِينَ﴾ (۳) مونږ د اول نه حضرت ابراهيم ﷺ ته رشد او هدايت ورکړې وو اومونږ هغه بنه پيژندلو. هغه ته مونږ د نيغې لار خودنه کړې وه صرف د يو الله تعال وحده لاشريك له عبادت او تابعداری به ئی کوله اود الله تعالى په خوښ کړې شوی شريعت باندي قايم وو. مونږ هغه د دين اودنياد خير جامع جور کړې وو. دخپل پاک صفا ژوند ټول صفتونه حميده په هغه کبني وو اودې سره په آخرت کبني هم د نيکو سره اود صلاحيت والا وو دهغه پاک ذکر په دنيا کبني هم باقی پاتې شو او په آخرت کبني هم ورته ډيرې لوئی درجې ملاوشوې. د هغه کمال د هغه عظمت اود هغه محبت اوتوحيد اودهغه په پاکه طريقه باندي پدې سره هم رنډاپريوخی چه اي ختم الرسل اي سيد الانبياء تاته هم زمونږ حکم کيږي چه دملت ابراهيم ﷺ حنیف تابعداری او کړه کوم چه دمشرکانونه خلاص وو. په سورت انعام کبني ارشاد دې ﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۖ دِينًا قَامِلًا ۖ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۴) اووايد چه ماته زما رب د نيغې لار خودنه کړې ده د مضبوط او قايم دين ابراهيم حنیف کوم چه دمشرکانو نه نه وو بيا په يهوديانو باندي انکار کولې شی او فرمائیلې شی.

(۱) حاکم: ۳۵۸/۲

(۲) النجم: ۲۷

(۳) الانبياء: ۵۱

(۴) الانعام: ۱۶۱

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
بیشکھ مسلط کری شوی وؤ قانون دخالی دورخی په هغه کسانو باند
د خالی دورخی احترام په هغه چا مقرر شو بدي چي په هغې کنبې ني اختلاف
اختلفوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَكْمُرُ
اچي هغوی اختلاف او کړو په حکمونو دهغې کنبې او بیشکھ رب ستا خامخا به فیصله کوی
کړي ووا او بیشکھ ستا رب به د قیامت په ورځ ددوی په مینځ کنبې
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
په منځ دهغوی کنبې په ورځ د قیامت په هغه ټولو خبرو کنبې اچي وؤ هغوی په هغې کنبې
فیصله او کړی په کومو خبرو کنبې چي دوی اختلاف کولو
يَخْتَلِفُونَ
چي اختلاف به ني کوؤ

قوله تعالى: - إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اختلفوا فيه

د هرامت د پاره د هفتې د بعضو ور ورځو د حرمت بيان :- د هرامت د پاره په هفته کنبې يوه ورځ داسې مقرر کړې ده په کوم کنبې چه هغوی راجمع شی اود الله ﷻ د عبادت خوشحالی او کړی. ددې امت د پاره هغه ورځ ورځ د جمعه مبارکه ده ځکه چه دا شپږمه ورځ ده په کومه کنبې چه الله تعالی د خپل مخلوق پوره والې او کړو او ټول مخلوق پیدا شو او خپلو بند یگانوته نی د هغوی د ضرورت خپل ټول نعمتونه ورکړل. په دین موسوی کنبې د هفتې د ورځې تعظیم وو د اتوار روستو راغلې دې: روایت دې چه د حضرت موسی عليه السلام په ژبه هم دا ورځ د بنی اسرائیلو د پاره مقرر شوې وه خو هغوی د دې نه اخوا شو اود هفتې ورځ نی واخستله په دې سوچ کولو سره چه په دې ورځ مخلوق پوره شوې دې د هفتې په ورځ الله تعالی هیڅ څیز نه دې پیدا کړې. نو چه کله تورات نازل شو نو په هغوی باندې هم هغه د هفتې ورځ مقرر شوه او هغوی ته حکم ملاو شو چه دا کلکه اونیسنی اودانی ورته ضرور فرمانيږي وو چه حضرت محمد صلى الله عليه وسلم کله هم راشی نو هغوی دې ټول هرڅه پرېږدی اوصرف هم د هغه تابعداری دې او کړی په دې خبره د هغوی نه وعده هم اخستې شوې وه. دهفتې ورځ هغوی د خپل خان د پاره پخپله خوښه کړې وه او هم پخپله نی جمعه پرېخودې وه. ()

د حضرت عیسی بن مریم عليه السلام د زمانې پورې دوی هم په دې باندې وو. وئیلې شی چه بیا هغوی دوی ته د اتوار د ورځې دعوت ورکړو. یوقول دې چه هغوی د تورات شریعت پرېخودې نه ووبغیرد څه منسوخ احکاماتو نه اود هفتې د ورځې محافظت هم هغوی برابر اوساتلو. کله چه حضرت عیسی صلى الله عليه وسلم پورته اوخیژولې شونود هغوی نه پس د قسطنطین بادشاه په زمانه کنبې صرف دیهودیانوسره په ضد ښې راتلوسره د صخره نه واخله ترمشرق پورې هغوی خپله قبله مقرر کړه اود هفتې په ځای د اتوار ورځ مقرر کړه. د بخاری اومسلم شریف په حدیث کنبې دی رسول الله صلى الله عليه وسلم فرماني مونږ د ټولونه آخری یو اود قیامت په ورځ به د ټولونه رومی یو او هغوی ته زمونږ نه وړاندې کتاب الله ورکړې شوې دې. دا ورځ

هم الله تعالى په هغوی باندې فرض کړه خود هغوی په اختلاف باندې د هغوی نه واخستی شوه او الله سبحانه و تعالی مونږ ته ددې هدایت او کړو نو د اتول خلق زمونږ هم روستو روستو دی. یهودیان یوه ورځ روستو نصاری دوه ورځې. (۱)

د مسلمانانو د تعظیم دورځ جمعہ ده: حضور ﷺ فرمائی زمونږ نه وړاندې امتونه الله تعالى د دې ورځې نه محروم کړل یهودیانو د هفتې ورځ اونصاری د اتوار ورځ او جمعہ زمونږ شوه. نو چه څنگه هغوی زمونږ نه د ورځو په اعتبار سره روستو دی دغه شان د قیامت په ورځ به هم زمونږ نه روستو وی مونږ د دنیا په اعتبار سره روستو یواو د قیامت په اعتبار سره وړاندې. یعنی په ټول مخلوق کبسی به د ټولونه وړاندې فیصلې زمونږ کیری... (۲)

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
ابلنه کوه لارې درب خپل ته په حکمت سره اویه نصیحت نیک سره
ته د خپل رب دلارې طرف ته په حکمت او په ښه نصیحت سره بلنه کوه
وَجَادِلْهُمْ بَالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
اوبحث کوه دخلقو سره په هغه طریقه چی هغه د ټولونه ښه وی بیشکه رب ستا چی دی
او دوی سره په بهتره طریقه بحث کوه بیشکه ستا رب
هُوَ أَعْلَمُ بِهِنَّ مِنْ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ
اوهغه ښه پوهه دی په هغه چا چی بی لارې شوې دی دلارې دهغه نه اوهغه
هغه څوک ښه پیژنی کوم چی دهغه دلارې نه گمراه شوې دی اوهغه څوک هم ښه پیژنی چی د هدایت
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا
ښه پوهه دی په لارموندونکو باند اوکه چری سزا ورکوی تاسو نو سزا ورکړی په مثل دهغې
خاوندان دی اوکه تاسو بدله اخستل غواړئ نو بس دومره سزا ورته ورکړی
عَوِّقْتُمْ بِهِ ۝ وَإِنَّ رَبَّكُمُ لَهُ خَيْرٌ
چی سزا درکړې شوی ده تاسو ته په هغې سره اوکه چری صبر او کړو تاسو نو هغه بهتر دی
څومره چی ئې تاسو ته درکړې ده اوکه صبر او کړی نو دا صبر کول به د صبر کونکو دپاره
لِلصَّابِرِينَ ۝ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ
دپاره د صبر کونکو او صبر کوه اونه دې صبر ستا مگر په توفیق دالله دی اونه غم مه کوه
دیر بهتر وی اورا ئې پیغمبره ته صبر کوه او ستا صبر خو بس دالله ﷻ په توفیق دی اوددوی په حال غم مه کوه
عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ
په دوی باند اومه کیره ته په تنگی کبسی دهغه چلونونه چی دوی ئې کوی بیشکه الله
اودوی چی کوم سازشونه کوی په هغې باندې زړه مه تنگوه بیشکه الله ﷻ

(۱) صحیح بخاری کتاب الجمعة باب فرض الجمعة: ۸۷۶، صحیح مسلم: ۸۵۵.

(۲) صحیح مسلم کتاب الجمعة باب هداية الامة ليوم الجمعة: ۸۵۶.

مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ حَسْبُنَا

ملگري دي دهغه کسانو چي پرهيزگاري کوي | او دهغه کسانو چي هغوي انيکي کونکي دي |
دهغه چا سره ملگري دي | چي څوک پرهيزگاره وي او څوک نيکي کونکي وي

قوله تعالى: - اذْعُرُّا لِي سَبِيلَ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

د نصيحت او حکمت نه مراد: - الله تعالى چه رب العالمين دي خپل رسول الله حضرت محمد ﷺ ته حکم فرماني چه ته د الله تعالى مخلوق د هغه لاري ته رابله. د حکمت نه مراد د ابن جرير رحمته الله عليه په قول کلام الله او حديث رسول الله ﷺ دي اود بنه وعظ نه مراد چه په هغي کنبې ويړه دهمکي هم وي او خلق د هغي نه نصيحت حاصل کړي اود الله تعالى د عذابونو نه بچ کيدل او غواري. (۱) اودا هم خيال ساتل پکار دي که چاسره د مناظري ضرورت شي نو هغه دي په نرمي او په خو الفاظوسره وي لکه چه ارشاد دي (وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۗ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمُ وَاللَّهُ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝) (۲) اهل کتاب سره د مناظري او مجادله بهترينه طريقه خپلوني. دغه شان حضرت موسي عليه السلام ته هم د نرمي حکم شوي وو. دواړو روڼو ته دا ونيلي شوي وو اود فرعون طرف ته ليکلي شوي وو چه هغه ته نرمه خبره کوئي دي د پاره چه عبرت حاصل کړي او هوښيارشي. د اخواشوي لار نه په نيغه لارشي ټول د الله تعالى په علم کنبې دي. بدبخت او نيك بخت ټول هغه ته ښکاره دي هلته ليکلي شوي دي اود ټولو کارونو د پوره کولونه فراغت شوي دي. تاسو د الله تعالى د لاري دعوت ورکوني خود نامونکو په وجه خپل ځان په هلاکت کنبې مه اچوئي. تاسو د هدايت ورکولو ذمه وار نه ئي تاسو صرف د خبر ورکونکي ئي. په تاسو پيغام رسول دي حساب به مونږ پخپله اخلو هدايت ستاسو د وس کار نه دي چه څوک خوښ کړئي نو په هدايت به ئي راوئشي اوبه ئي دروئشي. د خلقو د هدايت ذمه وار تاسو نه ئي دا د الله تعالى د قبضي اود هغه د لاس خيز دي.

د قصاص حاصلولو او صبر بيان: - په قصاص اوحق حاصلولو کنبې د برابرئ او انصاف حکم ورکولې شي. امام ابن سيرين رحمته الله عليه وغيره فرماني که يوسړې تانه څه څيز واخلي نو ته هم د هغه نه هم هغه هومره واخله (۳) ابن زيد رحمته الله عليه فرماني چه اول خود مشرکانوسره دمعا ف کولو حکم وو. کله چه صاحب حيثيت خلق مسلمانان شونو هغوي ونيل چه که د الله تعالى د طرف نه لږ د بدلي اخستو رخصت او شي نو مونږ به هم دي سپو سره او گورو نو په دي باندي دا آيت نازل شو. آخردا حکم هم په جهاد سره منسوخ شو (۴) حضرت عطاء بن يسار رحمته الله عليه فرماني چه سورت نحل پوره په مکه مکرمه کنبې نازل شوي دي دا آيتونو په مدينه منوره کنبې نازل شوي دي.

ددې ايتونو مبارکو شان نزول: - کله چه په جنگ احد کنبې حضرت حمزه عليه السلام شهيد کړې شو اود هغوي بدن اندامونه هم د هغوي د شهادت نه پس پرې کړې شو نو په دي د رسول الله ﷺ د خلې مبارکې نه ناخاپي او وتل چه اوس کله ماته الله تعالى په دي کافرانو باندي غلبه راکړي نو زه به د هغوي نه د دير شو سره دغه شان پنبې لاسونه پرې کوم. د مسلمانانو په غوږ کنبې چه د خپل خوږ نبی ﷺ دا الفاظ پريوتل نو د هغوي جوش نور هم زيات شو. وني ونيل چه والله مونږ به په دوي غالب راځو اود دوي دا مړي به داسي

(۱) الطبري: ۳۲۱/۱۷.

(۲) العنکبوت: ۴۶.

(۳) الطبري: ۱۹۷/۱۴.

(۴) الطبري: ۳۲۴/۱۷.

تکړې ټکړې کړوچه عربوبه کله هم داسې نه وی لیدلې. پدې باندې دا آیاتونه نازل شو. دا روایت مرسل دې. (سیرت ابن اسحاق) خودا روایت مرسل دې او په دې کښې یو راوی داسې دې چه د هغه نوم نه دې اخستې شوې مېهم پریخودې شوې دې. او په دویم سند سره دا متصل هم روایت شوې دې. بزار کښې دې چه کله حضرت حمزه رضی الله عنه بن عبدالمطلب شهید کړې شو حضور ﷺ هغه له راغلو اودریدو کتل نی افسوس ددې نه به زیات د زړه درد ورکونکې منظر بل کوم یو وی چه د محترم تره ټکړې د سترگو په وړاندې پرتې دی. دحضور ﷺ د ژبې مبارکې نه اووتل په تادې د الله تعالی رحمت وی ترکومې چه زما علم دې زه پیژنم چه ته د رشتې اوخپلولنی جوړونکې نیکوته د کولو د پاره ورتیوپ کونکې وې. والله که د نورو خلقو د درد او غم خیال نه وو نو ماخوبه ستا دا بدن هم داسې پریخودې وو تردې چه الله تعالی ته د ځناورو د خیتونه راویستلې وې یائی بل څه داسې کلمه اوفرمانیله. کله چه دې مشرکانو داسې حرکت کړې دې نو والله زه به هم د هغوی نه د اویاؤ کسانو سره دا عمل کوم. هم هغه وخت حضرت جبرائیل ﷺ وحی راوپه راغلو دا آیاتونه نازل شو. نو حضور ﷺ د خپل قسم د پوره کولونه منع شو اود قسم کفاره ئی اداکړه (۱) خو سندن دې هم کمزورې دې د دې راوی صالح بن بشیر مری دې چه د اهل حدیث د آیمه په نيزد باندې ضعیف دې. بلکه امام بخاری رحمته الله علیه خوده ته منکر الحدیث وائی. شعبي رحمته الله علیه او ابن جریر رحمته الله علیه وائی چه د مسلمانانو د ژبې نه وتلې وو دې خلقو چه زمونږ د شهیدانو بې عزتی کړې ده اود هغوی د بدن اندامونه ئی پرې کړی دی والله مونږ به هم د هغوی نه دابدله اخلو اودلته به ئی پریرېدو. نوالله تعالی دهغې باره کښې دا آیاتونه نازل کړل. مسند احمد کښې جنګ احد کښې شپيته انصار اوشپې مهاجر شهیدان شو. د رسول الله ﷺ د صحابه گرامو زد ځلو نه دا وتلې وو چه کله مونږ په دوی باندې غلبه اوکړو نو مونږ به هم ددوی د ټکړوکولو نه بغیرباتې نه شو. د فتح مکه په ورځ باندې یو سپری وئیلې وو چه په نن ورځ به قریش پیژندلې هم نه شی. هم هغه وخت اعلان اوشو چه د الله تعالی رسول ﷺ ټولو خلقو ته پناه ورکوی بغیرد فلانکی فلانکی د هغوی نومونه ئی واخستل. په دې باندې الله تعالی دا آیاتونه نازل کړل. نبی کریم ﷺ هم هغه وخت اوئیل چه مونږ صبر کوو او بدله نه اخلو (۲) دآیت مبارک مثالونه په قرآن کریم کښې نورهم ډیردی. پدې کښې دعدل مشروعیت بیان کړې شوې دې اود غوره طریقی طرف ته ئی اشاره کړې ده. آیت ﴿وَجَزَاء سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (۳) کښې دبدئی بدله اخستلو رخصت ورکولو سره بیا فرمائی چه څوک معافی اوکړی اواصلاح اوکړی دهغه اجرالله تعالی سره دې. هم دا آیت ﴿وَالْجُرُومُ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ﴾ (۴) کښې هم دزخمونو بدله اخستلو اجازت ورکولو سره فرمائی چه څوک دصدقه په توگه معافی اوکړی نو دا معافی به دهغه د گناهونو کفاره شی. دغه شان په دې آیت کښې هم د برابر برابر بدلې اخستلو جواز ذکر کولو سره بیا ارشاد اوشو که صبر اوکړی نو دا ډیر بهتر دی او بیائی د صبر نور تاکید هم اوکړو او ارشاد فرمائی چه دا د هر یو د وس کار نه دې هم د هغوی نه کیدې شی د چاسره چه د الله تعالی امداد وی اوچاته چه د هغه د طرف نه توفیق ورنصیب شوې وی.

دکافرانو په مصیبتونو ډیر غم ندی پکار. بیا ارشاد کولې شی دمخالفینو غم مه کوه د هغوی په قسمت کښې هم مخالفت لیکلې شوې دې اومه د هغوی د دهورکو باره کښې خپل خاطر درنه وه الله تعالی

(۱) مسند الزورا: ۱۷۵۹،

(۲) ترمذی کتاب التفسیر قرآن باب ومن سورة النحل: ۳۱۲۹ باختلاف يسر وسنده حسن، احمد: ۱۳۵/۵، زوائد عبدالله بن احمد بن حنبل، ابن حبان: ۴۸۷، دلائل النبوة: ۲۸۹/۳.

(۳) ۴۲/الشوری: ۴۰.

(۴) ۵/المائدة: ۴۵.

ستاد پارہ کافی دے ہم ہغہ ستا امداد کونکے دے ہم ہغہ بہ تاپہ دے ٲولو بانڈے غالب کونکے دے اود دوی د مکر اوچالاکونہ بیچ کونکے دے۔ د ہغوی دہنمنی اود ہغوی خرابے ارادے ستا خہ ہم نہ شی ولی۔ د اللہ تعالیٰ امداد د ہغہ ملگرتیا ہدایت اود ہغہ توفیق دہغہ چا سرہ دے دچازرونہ چہ داللہ تعالیٰ د ویرے اودچا عملونہ چہ د احسان دکالی نہ ٲک دی۔ د جہاد پہ موقعہ اللہ تعالیٰ فربتو تہ وحی نازلہ کرے وہ چہ ﴿اِنِّیْ مَعَكُمْ فَتَبَتُوْا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾^(۱) زہ تاسو سرہ یم تہ ایماندار ثابت قدم کرہ۔ دغہ شان حضرت موسیٰ علیہ السلام اوہارون علیہ السلام تہ تی فرمانیلی وو ﴿قَالَ لَا تَخَافَا اِنِّیْ مَعَكُمْ اَسْمِعُوْا اٰزِیْ﴾^(۲) تاسو ویریرئی مہ زہ تاسو سرہ یم وینم اورم۔ پہ غار کنبے رسول کریم ﷺ حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ تہ فرمانیلی وو ﴿لَا تَخْزَنُ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا﴾^(۳) غم مہ کوہ اللہ تعالیٰ زمونہ سرہ دے^(۴) نودا ملگرتیا خو خاص وہ اودے نہ مراد د اللہ تعالیٰ امداد اونصرت دے۔ د عام ملگرتیا بیان آیت ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ اِنْ مَّا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ﴾^(۵) او آیت ﴿مَا يَكُوْنُ مِنْ نُّجُوْیْ ثَلَاثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ﴾^(۶) او آیت ﴿وَمَا تَكُوْنُ فِیْ شَاۡنٍ﴾^(۷) کنبے دی یعنی اللہ ﷻ تاسو سرہ دے چرتہ ہم چہ تاسو تی اوستاسو اعمال وینی اوچہ کلہ درے کسان پہ خپل مینخ کنبے غورایستنی کوی پہ ہغوی کنبے خلورم اللہ تعالیٰ وی۔ پنخو کنبے شپہم وی او دے نہ کم زیاتو کنبے چہ ہغوی کوم خائی ہم وی اللہ تعالیٰ ہغوی سرہ وی۔ اوکہ تہ پہ کوم یوحال کنبے ہم تی د قرآن پہ تلاوت کنبے تی یا تہ پہ خہ بل خہ کار کنبے لگیائی نو مونہ پہ تابانڈے گواہ یو۔ نو پہ دی آیاتونو کنبے د ورسرہ کیدو مطلب اوریدلو اولیدلو سرہ کیدل دی۔ د تقویٰ معنی دہ حرام کارونہ د اللہ تعالیٰ پہ حکم بانڈے یربخودل۔ اود احسان معنی دہ داللہ تعالیٰ تابعداری او عبادت پہ خائی راوړل۔ پہ کومو خلقو کنبے چہ دا دواړہ صفتونہ وی ہغوی د اللہ تعالیٰ پہ حفاظت او امان کنبے وی۔ اللہ تعالیٰ د ہغوی ملگرتیا او امداد فرمائی د ہغوی مخالفین اودہنمنان د ہغوی ہیخ نہ شی کولی بلکہ اللہ تعالیٰ ہغہ ٲولو بانڈے کامیابی ورنصیب کوی۔ ابن ابی حاتم کنبے د حضرت محمد بن حاطب رضی اللہ عنہ نہ روایت دے چہ حضرت عثمان رضی اللہ عنہ د ہغہ خلقو نہ وو چہ ایماندار پڑھیزگارہ او نیکان وو۔

[الحمد لله]

د سورت نحل تفسیر ختم شو

اودے سرہ خوارلسمہ سپپارہ ہم ختمہ شوہ۔

(۱) ۸/ الانفال: ۱۲۔

(۲) ۲۰/ طہ: ۴۶۔

(۳) ۹/ التوبة: ۴۰۔

(۴) صحیح بخاری کتاب فضائل اصحاب النبی ﷺ باب مناقب المهاجرین والانصار: ۳۶۵۲ صحیح مسلم: ۲۰۰۹۔

(۵) ۵۷/ الحدید: ۴۰۔

(۶) ۵۷/ المجادلة: ۷۔

(۷) ۱۰/ یونس: ۶۱۔

ایاتونہ	سورة بنی اسرائیل مکیہ وہی مائتہ واحدی عشر ایتہ واثنا عشر رکوعات	رکوع گانی
	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	
⑬	زیات رحم کونکی دی شروع کوم پہ نوم د الله	چہ ڊیر مہریان
	سُبْحٰنَ الَّذِیْٓ اَسْرٰی یَعْبُدُهٗ کَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	
	پاک دی ہغہ ذات اچی بونی تلوا بندہ خپل یوہ شپہ	دمسجد حرام نہ
	الله پاک ﷻ ہغہ ذات دی چہ خپل بندہ (محمد ﷺ) نی شپہ پہ شپہ دمسجد حرام (خانہ کعبہ) نہ	
	اِلَی الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِیْ بَرَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِیْہٖ	
	مسجد اقصیٰ تہ ہغہ چی برکت ورکری دی مونہ چار چاپیرہ علاقہ تہ دپارہ دی چی مونہ اونہ یو ہغہ تہ	
	مسجد اقصیٰ (بیت المقدس) تہ بوتلو چہ دہغی گیر چاپیرہ علاقہ لہ مونہ برکتونہ ورکری دی	
	مِنۡ اٰیۡتَاتِ ۙ اِنَّہٗ ہُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ ۙ	
	خہ ننبیٰ زمونہ بیشکہ ہم ہغہ ابنہ اوریدونکی ابنہ لیدونکی دی	
	چی مونہ دہ تہ خپلی نخبیٰ نہ اونہ یو بیشکہ ﷻ اوریدونکی اولیدونکی دی	

د سورت بنی اسرائیل فضیلت: صحیح بخاری کنبی د حضرت عبداللہ بن مسعودؓ نہ روایت دی چہ سورت بنی اسرائیل سورت کہف او سورت مریم د تولونہ اولنی تولونہ بہتر او ڊیر فضیلت سورتونہ دی۔ (۱) مسند احمد کنبی دی حضرت عائشہؓ فرمائی چہ رسول اللہ ﷺ بہ نقلی روزی کلہ داسی یویل پسے ساتلی چہ مونہ بہ پہ خپل زرہ کنبی وئیل چہ حضور ﷺ بہ دا تولہ میاشت پہ روزو کنبی تیروی او کلہ کلہ بہ نی بالکل نہ ساتلی چہ مونہ بہ وئیل حضور ﷺ بہ دی میاشت کنبی ہڈوروزی نہ ساتی۔ د حضور ﷺ عادت مبارک ووجہ ہرہ شپہ بہ نی سورت بنی اسرائیل اوسورت زمر لوستلو۔ (۲)

د معراج د آیت تفسیر: اللہ ﷻ د خپل پاک ذات عزت عظمت خپل پاکوالی او قدرت بیانوی چہ ہغہ پہ ہر خیز باندی قادر دی یعنی حضرت محمد ﷺ نی د یوی شپہ پہ خہ حصہ کنبی د مکہ مکرمہ نہ د بیت المقدس جمات پوری بوتلو چہ د حضرت ابراہیمؑ د زمانی نہ د انبیاء کرامو مرکز پاتہ شوی وو۔ ددی دپارہ تول انبیاء کرام علیہم السلام ہم ہلتہ حضور ﷺ تہ راجمع کری شو او حضور ﷺ ہم ہلتہ د ہغوی پہ دی خای کنبی امامت او کرو چہ دلیل دی د دی خبری چہ حضور ﷺ امام اعظم او رئیس مقدم دی (صلوات اللہ وسلامہ علیہ وعلیہم اجمعین) د دی جمات نہ چاپیرہ مونہ برکت ورکری دی پہ میوو گلونو فصلونو اوباغونوسرہ۔ دا د دی د پارہ چہ زمونہ ارادہ خپل دی محترم رسول ﷺ تہ خپلی زبردستی ننبیٰ خودل وو کومی چہ پہ دی شپہ کنبی ہغوی او کتلی۔ اللہ ﷻ د خپل بندیکانو مؤمنانو کافرانو یقین کونکو اومنکرانو تولو خبری اوریدونکی دی او تولوتہ گوری۔ ہر سہری تہ بہ ہغہ ورکوی چہ د کوم مستحق وی پہ دنیا کنبی ہم او پہ آخرت کنبی ہم۔

دمعراج متعلق احادیث: د معراج متعلق ڊیر احادیث دی چہ اوس بیانولی شی۔ پہ صحیح بخاری کنبی دانس بن مالکؓ نہ روایت دی چہ د معراج پہ شپہ کلہ چہ د کعبہ اللہ شریف نہ حضور ﷺ اوبللی شو نو حضور ﷺ لہ دري فریستی راغلی دی نہ ورائندی چہ ہغوی تہ وحی او کری۔ ہغہ وخت حضور ﷺ بیت اللہ

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة بنی اسرائیل باب غیر ۱ حدیث: ۴۷۰۸۔

(۲) ترمذی کتاب فضائل القرآن باب قراءة سورة بنی اسرائیل والزمر قبل النوم: ۲۹۲۰، مختصراً وسندہ حسن، احمد: ۱۸۹/۶، حاکم: ۴۳۴/۴۔

کنبی اودہ شوې وو. په دوی کنبی یو تپوس او کړو چه دا په دې ټولو کنبی څوک دې؟ مینځ والا جواب ورکړو دې په دې ټولو کنبی بهتر دې. نود ټولونه آخر والا او وئیل چه بیا خودې بوځنی. په دغه شپه خو بیا هم دومره اوشو بیا حضور ﷺ هغوی اونه لیدلې. په دویمه شپه بیا دا دريواره راغلي هغه وخت حضور ﷺ اوده وو. خود حضور ﷺ اوده کیدل به داسې وو چه سترگې به نې اودې وې اوزره به نې بیدار وو اود ټولوانبیا کرامو علیهم السلام خوب هم داسې وی. په دې شپه هغوی حضور ﷺ سره هینځ خبره اونه کړه. حضور ﷺ نې اوچت کړو اود زمزم کوهی سره نې سملولو اودهغه سینه نې ترمرنی پورې پخپله جبرائیل ﷺ پخپل لاس سره اوخیرله اودسینې اوختې نه ټول څیزونه راوویستل اوهغه نې پخپل لاس دزمزم په اوبوسره اووینځل کله چه نې بنه پاک صفا کړل نو هغوی له یو دسرور وروپلټ راوړلې شو په کوم کنبی چه د سرو زرو یوه پیالې وه چه د حکمت او ایمان نه ډکه وه. د دې نه نې د حضور ﷺ سینه اود مرنی رگونه ټول ډک کړل. بیانی سینه ورله اوگنډله. بیانی د دنیا آسمان ته اوخیزولود هغه ځای دروازو کنبی نې یوه دروازه اوټکوله فریستو تپوس اوکړو څوک دې؟ هغوی او فرمائیل جبرائیل تپوس اوشو چه تاسره څوک دې؟ ونې فرمائیل ماسره محمد ﷺ دې. تپوس اوکړې شو چه تاسو رابللې شوی نې؟ جواب ملاشو اوټول ډیر خوشحاله شو اویه مرجب اسره نې خپل ځان سره بوتلو. آسمانی ملاکو ته هم پته نه لگی چه په زمکه باندي الله ﷻ څه کول غواړی ترکومې چه هغوی ته اونه خودلې شی. حضور ﷺ د دنیا په آسمان باندي حضرت آدم ﷺ اولیدلو. جبرائیل ﷺ د هغوی پیژندگلو اوکړه چه دا ستا پلار (حضرت آدم ﷺ) دې سلام اوکړه. حضور ﷺ سلام اوکړو حضرت آدم ﷺ جواب ورکړو هرکلی ورته او وئیل اوونې فرمائیل چه ته زما ډیر بنه ځوی نې. هلته نې دوه روان نهرونه اوکتل نو حضور ﷺ د جبرائیل ﷺ نه تپوس اوکړو چه دا نهرونه چرته دې؟ هغه جواب ورکړو چه ددریاب نیل او فرات عنصر دې. بیا نې هغوی آسمان کنبی بوتلل حضور ﷺ یو بل نهر اولیدلو په کوم چه لولئ اود مرغلرو بالاځانی وې د کوم خاوره چه خالص مشک ووتپوس نې اوکړو دا کوم یونهر دې؟ ونې وئیل دا نهر کوثر دې دا پروردگار ستاسو د پاره تیار کړې دې. بیانی بل آسمان ته بوتلو د هغې ځای فریستو سره هم دغه خبرې اوشوې. بیانی دریم آسمان ته بوتلود هغه ځای فریستو سره هم دغه سوال جواب اوشو چه په اول آسمان او دویم آسمان باندي شوی وو. بیا هغوی څلورم آسمان ته بوتلې شو او هلته هم فریستو دغه شان تپوس پوښتنه اوکړه او جواب ورکړې شو. بیا پنځم آسمان ته بوتلې شو اوهم دا خبرې اوشوې واوریدلې شوې. بیا شپږم او بیا اووم آسمان ته بوتلې شو اوهم دغه خبرې اترې اوشوې. په هر آسمان باندي د هغه ځای انبیا کرامو سره ملاقاتونه اوشو د کومو نومونه چه حضور ﷺ واخستل په هغې کنبی ماته دا یاد دی. په دویم آسمان کنبی حضرت ادریس ﷺ څلورم آسمان کنبی حضرت هارون ﷺ د پنځم والا نوم ماته یاد نه دې په شپږم باندي حضرت ابراهیم ﷺ او په اووم باندي حضرت موسی کلیم الله ﷺ (علیه وعلی سائر الانبیاء صلوات الله وسلامه) کله چه حضور ﷺ ددې ځای نه هم اوچت لارونو حضرت موسی ﷺ او وئیل یاالله زماخودا خیال وو چه زمانه به بل څوک نه اوچتوې. اوس هغوی ﷺ هغه اوچتوالې ته لارل دکوم علم چه صرف یو الله ﷻ ته دې تردې چه سدرة المنتهی ته اورسیدلو اوالله ﷻ حضور ﷺ سره ډیر نيزدې شو په اندازه د دوو کمانونو (لیندو) بلکه د دې نه هم کمه فاصله باندي. بیا د الله ﷻ د طرف نه د حضور ﷺ طرف ته وحی اوکړې شوه په کومه چه د حضور ﷺ په امت باندي په هره ورځ او شپه کنبی پنځوس مونځونه فرض کړې شو. کله چه حضور ﷺ د هغه ځای نه راکوز شو نو حضرت موسی ﷺ تپوس اوکړو چه څه حکم ملاوشو؟ ونې فرمائیل په شپه ورځ کنبی پنځوس مونځونه. کلیم الله ﷻ او فرمائیل چه داستاد امت دطاقت نه بهر دې تاسو واپس لار شنی او د کمې غوښتنه اوکړې نې. حضور ﷺ د حضرت جبرائیل ﷺ طرف ته اوکتل لکه چه مشوره اخلی د هغه اشاره هم ورته ملاوشوه که ستاسو

مرضی وی نو ہیخ بدی پہ کنبی نشته. حضور ﷺ بیا اللہ ﷻ له لارو او په خپل خای اودریدو او دعائی اوکړه یا الله مونږ ته کمې راکړه زما امت د دې طاقت نه لری. اللہ ﷻ لس مونځونه کم کړل. واپس راغلو حضرت موسی ﷺ بیا راحصار کړو اودې اوریدو سره ئی اوفرمائیل چه لارشه او نور هم کم کړه. بیا لارو او بیانی کم کړل تردې چه دا پنځه مونځونه پاتې شو. حضرت موسی ﷺ اوفرمائیل چه گوره ما په بنی اسرائیلو کنبی وخت تیر کړې دې راغلی یم د دې نه هم د کمو حکم وو خوبیا هم هغوی بې طاقته ثابت شو او هغه ئی پریخودل. ستاسو امت خود هغوی نه هم کمزورې دې د بدن په اعتبار سره هم اود زړه غورونو سترگو په اعتبار سره هم تاسو بیالارشی او ددې کمې او غوارنی حضور بیا حضرت جبرائیل ﷺ ته اوکتل نو هغوی بیا پورته بوتلو. حضور ﷺ اللہ ﷻ ته عرض اوکړو چه یا الله زما امت په بدن زړه غورونو اوسترگو کمزورې دې مونږ سره نور هم کمې اوکړه هم دغه وخت اللہ ﷻ اوفرمائیل ای محمد! هغوی جواب ورکړو لبیک وسعدیک. ونی فرمائیل واوره زما خبرې بدلیږی نه کوم چه ما اوس مقرر کړی دی داما په ام الكتاب کنبی لیکلې دی. دا پنځه دی داداکولو په اعتبار سره او پنځوس دی د ثواب په اعتبار سره. کله چه حضور ﷺ واپس شونو حضرت موسی ﷺ تپوس اوکړو سوال منظور شو؟ حضور ﷺ اوفرمائیل او کمې اوشو یعنی په پنځو باندي د پنځوسو ثواب ملاو شو. د هرې نیکئی ثواب لس چنده ثواب راکړې کیدو وعده اوکړې شوه حضرت موسی ﷺ بیا اوفرمائیل چه ما د بنی اسرائیلو تجربه کړې ده هغوی د دې نه هم کم احکام پریخودې وو تاسو بیا لارشی اود پروردگار نه کمې او غوارنی رسول اللہ ﷺ جواب ورکړو ای کلیم اللہ ﷻ زه لارم راغلم اوس خوماته شرم شان بنکاری هغوی اوفرمائیل چه ښه ده اوس تشریف یوسه. بسم الله اوکړه. اوس چه کله حضور ﷺ را بیدار شو نو هغوی په مسجد الحرام کنبی وو. په صحیح بخاری کنبی دا حدیث په کتاب التوحید کنبی هم دې اویه صفة النبی ﷺ کنبی هم دې (۱) هم داروایت د شریک بن عبداللہ بن ابونمره نقل دې خو هغه اضطراب کړې دې د خپلې حافظه د کمزورئی په وجه بالکل تیک ضبط ئی نه دې ساتلې. د دې احادیثو په آخره کنبی به د دې بیان ان شاء الله راشی. بعضی ددې واقعه ښه بیان کوی کیدې شی ددې جمله په وجه کومه چه د دې په آخره کنبی ده. واللہ اعلم.

آیا حضور ﷺ د معراج په شبه الله ﷻ اوکتلو؟ حافظ ابوبکر بیهقی رحمته الله علیه د دې حدیث دا جمله چه کومه کنبی دی بیا الله ﷻ دومره نیزدې شو او راکوز شو اویه اندازه د دوو کمانونو یا نور هم نیزدې شو. د شریک نومی راوی هغه زیاتې ښائی په کوم کنبی چه هغه خان له دی. د دې د پاره بعضی حضراتو ونیلې دی چه حضور ﷺ په هغه شبه الله ﷻ اولیدلو. خو حضرت عائشه رضی الله عنہا ابن مسعود رضی الله عنہ او حضرت ابوهریره رضی الله عنہ دا آیاتونه په دې باندي محمول کوی چه حضور ﷺ حضرت جبرائیل رضی الله عنہ اولیدلو او هم دا ډیر صحیح دی. اود امام بیهقی رحمته الله علیه فرمان بالکل حق دې. بل روایت کنبی دی چه کله د حضور ﷺ نه حضرت ابوذر رضی الله عنہ تپوس اوکړو چه تاسو الله ﷻ اولیدلو نو حضور ﷺ اوفرمائیل هغه نور دې هغه زه څنگه لیدلې شم. بل روایت کنبی دی چه مانوراوکتلو (۲) کوم چه په سورت النجم کنبی دې ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى﴾ (۳) یعنی بیا هغه نیزدې شو اوراکوز شو دې نه مراد جبرائیل رضی الله عنہ دې لکه څنگه چه د دې دریوارو صحابه کرامو رضی الله عنہم بیان دې. په صحابه کرامو کنبی خو څوک هم د دې تفسیر د هغوی مخالف نه بنکاری. د معراج واقعه اود امام احمد رضی الله عنہ نقل کړې شوې روایت: مسند احمد کنبی دی رسول الله ﷺ فرمائی ماله براق راوستلې شوچه دخرنه اوچت او قچر نه تیب و او یویوقدم به ئی دومره لرې لرې کیخودلو څومره

(۱) صحیح بخاری کتاب التوحید باب ماجاء فی قوله تعالیٰ (وکلّم الله موسی تکلیما): ۷۵۱۷، صحیح مسلم: ۱۵۲.

(۲) صحیح مسلم کتاب الایمان باب فی قوله رضی الله عنہ (نورانی اراده): ۱۷۸.

(۳) النجم: ۵۳/۸.

لرې چه به د هغه نظر رسيدلو. زه په هغه باندې سورشوم اولارو. زه بيت المقدس ته لارم او په هغه كښه كښې مې اوتړلو په كومه كښې چه به انبياء كرامو تړلو. بيا ما په جمات كښې دوه ركعته مونځ ادا كړه. كله چه د هغه ځای نه اووتلم نو حضرت جبرائيل عليه السلام ماله يولوبښې كښې شراب راوړل او په يو كښې پښې راوړل. ما پښې خوښ كړل جبرائيل عليه السلام او فرمائيل چه ته نظرت ته اورسيدلې. بيا د پورتنی حديث په شان اول آسمان ته اورسيدلو د هغې كولاويدن د فرښتو معلومات كول جواب ور كول په هر يو آسمان باندې هم داسې اوشو. په اول آسمان باندې حضرت آدم عليه السلام سره ملاقات اوشو هغه پخیر راغلي او ونييل او دعائې خیرنی او كړه. په دویم آسمان باندې د حضرت يحيى عليه السلام او حضرت عيسى عليه السلام د ملاقات كيدو ذكر اوشو چه دواړه په خپل مينځ كښې د ترور ځامن وو. دې دواړو هم حضور ﷺ ته پخیر راغلي او ونييل اودخير دعائې او كړه. بيا په دريم آسمان باندې حضرت يوسف عليه السلام سره ملاقات اوشو چاته چه نیم حسن وركړې شوې وو هغوی هم پخیر راغلي او ونييل اودعائې او كړه. په څلورم آسمان باندې حضرت ادریس عليه السلام سره ملاقات اوشو دچا باره كښې چه د الله ﷻ فرمان دې (وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا) (۱) مونږ هغه پورته ځای ته اوچت كړو. پنځم آسمان باندې حضرت هارون عليه السلام سره ملاقات اوشو په شپږم آسمان باندې حضرت موسى عليه السلام سره ملاقات اوشو. په اووم آسمان باندې حضرت ابراهيم عليه السلام بيت المعمور ته تكيه لگولې ناست وو. بيت المعمور ته هره ورځ اويازره فرښتې راځي مگر چه نن كومې راشي د هغوی نمر بيا د قيامت پورې نه راځي. بيا سدرۃ المنتهى ته اورسيدلو د كوم پانړې چه د هاتې د غوږونو برابرې وې اود هغې ميوې د منگي په شان. دا د الله ﷻ امر پتې كړې وې اود دې ښه والې څوك بيانولې نه شي. بيا دوحى كيدو اودپنځوسو مونځونو فرض كيدو اودموسى عليه السلام په مشوره سره واپس كيدل په كسى كيدوكيدو سره دپنځو مونځونو پورې بيان دې. پدې كښې دهرځل په سوال باندې دپنځو مونځونو كښې ذكر دې. په دې كښې داهم دى چه په آخر كښې حضور ﷺ اوفرمائيل چه څوك د نيكي اراده او كړې نو كه هغه داونه كړې شي نوهم به ورته د يوې نيكي ثواب ملاوېږي. او كه وتى كړې نود لسو نيكو ثواب به ملاوېږي اودگناه په صرف اراده به گناه نه شي ليكلې اوپه كولو سره به يوه گناه ليكلې كېږي (۲) (مسلم)

څه رنگه چې اسرا حق دې دغه شان معراج همدې د دې حديث نه داهم معلومه شوه چه په كومه شپه حضور ﷺ ته اسراء دبيت الله نه بيت المقدس پورې اوشوه هم په هغه شپه معراج هم اوشواوهم دا حق دى په دې كښې هيڅ شك نشته. مسند احمد كښې دى چه د براق واگې هم وې اوزين پرې هم وو. كله چه هغه د سورلي په وخت د قابونه بهركيدلونو حضرت جبرائيل عليه السلام او ونييل څه كوي واللّٰه په تاباندې د حضور ﷺ نه وړاندې دهغوی نه زيات بزرگ سرې نه دې سورشوې. نو براق خولې خولې شو (۳) حضور ﷺ فرمائي چه كله زه خپل رب طرف ته اوخيړولې شوم نوزماتيريدل په داسې خلقو باندې اوشو د كوموچه د تانبې نوكونه وو په كوموسره چه هغوی خپل مخونه اوسينې راشوكولې او غوسولې. ماتپوس او كړو داڅوك خلق دى؟ جواب راكړې شودا هغه خلق دى چه د خلقو غوښې به ئى خورلې يعنى غيبت به ئې كولو اود هغوی عزت پسې به لگيدلې وو. (۴)

د معراج واقعه اود ابوداؤد نقل كړې شوي روايت: ابوداؤد كښې دى چه د معراج په شپه كله زه د حضرت موسى عليه السلام قبر سره تيرشوم نو هغه ما هلته په مانځه ولاړ اوليدو. (۵) حضرت ابوبكر صديق رضي الله عنه د حضور ﷺ

^(۱) ۱۹/مريم: ۵۷.

^(۲) صحيح مسلم كتاب الايمان باب الاسراء برسول الله ﷺ الى السموات وارض الصلوات: ۱۶۲، احمد: ۱۴۸/۳.

^(۳) تومذی كتاب تفسير القرآن باب ومن سورة بنی اسرائيل: ۳۱۳۱، و احمد: ۱۶۴/۳، ابن حبان: ۴۶، دلائل النبوة: ۳۶۲/۲.

^(۴) ابوداؤد كتاب الادب باب في الغيبة: ۴۸۷۸ وسنده حسن، احمد: ۲۲۴/۳.

^(۵) صحيح مسلم كتاب الفضائل باب من فضائل موسى عليه السلام: ۲۳۷۵، احمد: ۱۲۰/۳، ابن حبان: ۴۹.

نہ د مسجد اقصیٰ د نبوت پوس او کرونو حضور ﷺ خودل شروع کولې چه صدیق اکبر ﷺ او وئیل تاسو تیک ارشاد او فرمائیلو او ربتونې ئې. زما گواهی ده چه ته رسول الله ﷺ ئې. حضرت ابوبکر ﷺ دا لیدلې وو^(۱) مسند بزار کنبې دی چه حضور ﷺ ارشاد فرمائیلې دې زه اوده ووم چه حضرت جبرائیل ﷺ راغلو او زما د دوآرو او پوپه مینخ کنبې ئې لاس کیخود و نوزه اودریدم په یوه ونه کنبې کیناستم په کومو کنبې چه د مرغو کورونه شان وویوه کنبې حضرت جبرائیل ﷺ کیناستو او هغه ونه گل شوه او اوچته شوه اود تردې چه که ما غوینتلی نو آسمان سره لگیدلم. خپل خادر مې تیک کولو خو ما اوکتل چه حضرت جبرائیل ﷺ د سختې تواضع او عاجزئی په حال کنبې دې نوزه پوهه شوم چه د الله ﷻ د معرفت په علم کنبې دې مانه غوره دې. د آسمان یوه دروازه زما د پاره کولاو کړې شوه. مایوز بردست او عظیم الشان نور اوکتلو چه په پرده کنبې وود هغې دې طرف ته یاقوت او مرغلرې وې بیاز ما طرفته ډیر څه وحی کړې شو. دلائل بیهقی کنبې دی چه حضور ﷺ د خپل صحابه کرامو په ډله کنبې ناست وو چه کله جبرائیل ﷺ راغلو اود حضور ﷺ ته په شاباندې په گوته اشاره او کړه. حضور ﷺ هغه سره د یوې ونې طرف ته روان شو په کومه کنبې چه د مرغو په شان جالې وې الخ. په دې کنبې داهم دی چه کله زمونږ طرف ته نور راکوز شو نو حضرت جبرائیل ﷺ خو بیې هوشه شو راپریوتلو الخ. بیاز ما طرف ته وحی اوکړې شوه چه نبی اوبادشاه جوړیدل غواړې که نبی او بنده کیدل غواړې او جنتی؟ حضرت جبرائیل ﷺ دغه شان په تواضع سره پریوتو کنبې په اشاره سره ماته او فرمائیل چه عاجزی اختیار کړه. نو ماعرض اوکړو یا الله نبی اوبنده جوړیدل منظور کوم. که دا روایت صحیح شی نو ممکن دی چه دا واقعه د معراج علاوه بله وی ځکه چه په دې کنبې نه د بیت المقدس ذکر دې اونه په آسمان باندې د ختلو. والله اعلم.

د ابن جریر روایت: د بزار په یو روایت کنبې دی چه حضور ﷺ خپل رب اولیدلو خودا روایت غریب دې. ابن جریر کنبې دی براق چه کله د حضرت جبرائیل ﷺ آواز واوریدو او بیا هغه دې سور کړو روان شونو هغه د لارې په یوه غاړه باندې یوه بوډئی اولیدله تپوس ئې اوکړو دا څوک ده؟ جواب ملاو شو چه زه نو بیا په تلوتلو کنبې اوکتل چه څوک په لار باندې دې او هغوی رابلی بیا هغه وړاندې شو نو چه ونی کتل چه د الله ﷻ یوم مخلوق دې چه په اوچت آواز سره وائی **السلام عليك یا اول السلام عليك یا آخر السلام عليك یا حاش** جبرائیل ﷺ او فرمائیل جواب ورکړه حضور ﷺ د هغوی د سلام جواب ورکړو بیا په دویم ځل داسې اوشویا په دریم ځل داسې ارشوتردې چه حضور ﷺ بیت المقدس ته اورسیدل. هلته د هغوی په وړاندې شراب اوبه اوبی پیش کړې شو. حضور ﷺ پنی واخستل جبرائیل ﷺ او وئیل تاد فطرت راز بیاموندلو. که چرې تاسو د اوبولونې اخستی وو او ځکلې مو وې نو ستاسو امت به غرقیدو او که تاسو شراب ځکلې وې نو ستاسو امت به د هوکه کیدو. بیا د حضور ﷺ د پاره د حضرت آدم ﷺ نه واخله تر هغوی پورې چه څومره انبیاء دی راولیگلې شو. رسول الله ﷺ د هغوی امامت اوکړو او په دغه شپه ټولو مونخ د حضور ﷺ په اقتداء کنبې اداکړو. بیا حضرت جبرائیل ﷺ او فرمائیل د لارې په غاړه چه کومه بوډئی تاسو اولیدله هغه ئې درته صرف دا خودل چه د دنیا عمر اوس دومره پاتې دې لکه چه د دې بوډئی عمر اود چا په آواز چه تاسو توجو کوله هغه د الله ﷻ د بنمن ابلیس وو اود چا د سلام آوازونه چه تاسو اوریدل هغه ابراهیم ﷺ موسی ﷺ او عیسی ﷺ وو^(۲) په دې کنبې هم په بعضې الفاظو کنبې غرابت اونکارت دې. والله اعلم.

د یوبل روایت ذکر: یوبل روایت کنبې دی چه کله زه په براق باندې د حضرت جبرائیل ﷺ په ملگرتیا کنبې لارم نو یو ځای کنبې هغه ماته او فرمائیل دلته کوز شه مونخ اداکړه. کله چه ما مونخ اوکړو نو

(۱) ابویلی: ۴۰۸۴، وسنده صحیح.

(۲) بیهقی فی الدلائل: ۳۶۲/۲.

وئی فرمائیل چه تاسو ته معلومه ده چه دا کوم خای دې؟ دا طبیبه یعنی مدینه ده. هم دغه خای د هجرت خای دې او بیانی په مایوبل خای مونخ او کړو وئی فرمائیل دا طور سینا ده کوم خای چه الله ﷻ حضرت موسی ﷺ سره خبرې کړې وې بیانی راباندې یوبل خای مونخ او کړو وئی فرمائیل دا بیت اللحم دې کوم خای چه حضرت عیسیٰ ﷺ پیدا شوې وې وو بیا زه بیت المقدس ته اورسیدم هلته ټول انبیاء کرام راجمع شو حضرت جبرائیل ﷺ زه امام جوړ کړم. ماد هغوی امامت او کړو بیانی زه د آسمان طرف ته اوخیژولم بیا هلته د هغوی یویو آسمان ته رسیدل اودهلته د پیغمبرانو سره ملاقات ذکر دې. فرمانی چه کله زه سدرة المنتهی ته اورسیدم نو زه یونورانی اوریخی راپت کړم زه هم هغه وخت په سجده کینې پریتلم. بیا په هغوی باندې د پنخوسو مونخونو فرض کیدل اود هغې کمیدلو وغیره بیان دې. په آخره کینې دموسی ﷺ په بیان کینې دی چه زما په امت خو صرف دوه مونخونه فرض کړې شوې وو خو هغوی دا هم پوره نه کړل. بیا هغوی د پنخونه هم د کمولو د پاره تلې ووم نو افرمائیلې شو چه ما خود زمکې او آسمان د پیدا کیدو په ورخ په تاباندې اوستا په امت باندې دا پنخه مونخونه فرض کړې وو. داپه لوستلو کینې پنخه او په ثواب کینې پنخوس دی نوته او ستا امت د دې حفاظت کوه. هغوی فرمائیل چه اوس زما یقین اوشو چه د الله ﷻ هم دا آخری حکم دې. بیا چه کله زه حضرت موسی ﷺ له راغلم نو هغوی ماته بیا د واپس کیدو مشوره او کړه خوما معلومه کړې وه چه داد الله ﷻ آخری حکم دې په دې وجه الله ﷻ له لار نه شوم. (۱)

د ابن ابی حاتم روایت :- ابن ابی حاتم کینې هم د معراج د واقعه یو او بد حدیث دې په دې کینې داهم دی کله چه حضور ﷺ د بیت المقدس د هغه جمات دروازی ته اورسیدو کوم ته چه باب محمد ﷺ وائی هلته یوکا نړې وو هغې له حضرت جبرائیل ﷺ گوته یوره په هغې کینې سورې اوشونو هغوی هلته براق اوتړلو او جمات ته وراوختل. کله چه مینخ ته اورسیدل نو حضرت جبرائیل ﷺ حضور ﷺ ته اوونیل چه تاد الله ﷻ نه دا غوښتنه کړې وه چه تاته حورې او بنائی؟ حضور ﷺ افرمائیل چه او. راخنی هغه دادی سلام او کړنی د صخره گس طرف ته ناستې دی. زه چه هلته اورسیدم نو هغوی ته مې سلام او کړو ټولو زما د سلام جواب را کړو. ماتپوس او کړو تاسو ټولې څوک نی؟ هغوی ونیل مونږ نیک سیرت او بناسته حورې یومونږ بیبیانې یود الله ﷻ د هغه پرهیزگارانو بندیگانو کوم چه نیک عملونه کوی. کوم چه د گناهونو د خیرومیرونه لرې دی او چه پاکولې به شی اومونږ له به راوستلې شی بیابه نه شی ویستلې هم مونږ سره به وی هیخ کله به نه جدا کیږی او همیشه به ژوندی وی کله به مړه کیږی نه. زه د هغوی نه لارم هلته خلق راجمع کیدل شروع شو په لږ ساعت کینې د ډیرو سرو یوه گنډه جوړه شوه. مؤذن اذان او کړو تکبیر اوشو مونږ ټول اودریدو په انتظار ووجه امامت به څوک کوی حضرت جبرائیل ﷺ زما لاس او نیولو او زه ئی وړاندې کړم. ما هغوی ته مونخ او کړو چه کله فارغ شو نو حضرت جبرائیل ﷺ اوونیل پوهیږې هم چه تا مونخ ورکړو؟ وئی فرمائیل تا پسې ستا ټول مقتدیان د الله ﷻ پیغمبران وو کوم چه الله ﷻ مبعوث کړی دی بیانی زما لاس او نیولو او آسمان طرف ته ئی بوتلم. بیابیان دې چه د آسمانونو دروازی کولاوشوې. فرینتوسره د سوال جواب کولونه دروازی وغیره کولاوشوې. په اول آسمان باندې حضرت آدم ﷺ سره ملاقات اوشو هغوی افرمائیل زما خوی او نیک نبی ته پخیر راغلی. په دې کینې په څلورم آسمان باندې د حضرت ادریس ﷺ سره د ملاقات ذکر هم دې. په اووم آسمان باندې د حضرت ابراهیم ﷺ سره د ملاویدلو اود هغوی هم دغه فرمائیلو ذکر دې کوم چه حضرت آدم ﷺ فرمائیلې وو: بیا د هغه خای نه هم زه اوچت بوتلی شوم. ما یونهر اولیدو په کوم کینې چه د لؤلؤ یاقوتو او زبرجدو جامونه وو او بنکلی مزیدار شین رنگې مرغی وې ما ونیل چه دا خود یرې بنکلی مرغی دی جبرائیل

(۱) نسائی کتاب الصلاة باب فرض الصلاة و ذکر اختلاف النافقین ۴۵۱ ومنده حسن.

﴿اور فرمائیل چه اوددی خورونکی ددی نه هم بنه دی. بیا فرمانی معلومه هم ده چه دا کوم یو نهردی؟ ماوئیل نه نو وئی فرمائیل چه دا نهر کوثر دی چه الله ﷻ تاسو ته در کری دی. په دی کبسی د سرو زرو اوسپینو زرو لوتی وې په کومو چه یاقوت او زمرد ورپیللی شوی وو د دی اوبه د پشیو نه زیاتې سپینی وې ما د سرو زرو یوه پیالنی راواخسته داوبه نه می ډکه کړه اومی څکله نوهغه دشاتونه هم زیاتې خوږې وې اودمشکونه هم زیاتې خوشبودارې وې. کله چه زه د دی نه هم اوچت لارم نو یو بنکلی رنگ اوریخ زه راگیر کړم په کوم کبسی چه مختلف رنگونه وو جبرائیل ﷻ خوزه پرېخو دم او زه الله ﷻ ته په سجده شوم. بیاد پنخوسومونخونو بیان دی بیا هغوی واپس شو. حضرت ابراهیم ﷻ خو هیخ اونه فرمائیل خو موسی ﷻ حضور ﷺ پوه راپوه کړو اودکمی د غوښتو دپاره نی بیا اولیگلو. عرض دا چه هم دغه شان د حضور ﷺ باربار راتلل په اوریخ کبسی پتیدل دعاغوښتل اوکمی کیدل. حضرت ابراهیم ﷻ سره ملاویدل او حضرت موسی ﷻ ته بیان کول اوتردی چه د پنخو مونخونو پاتې کیدلو بیان وغیره دی. حضور ﷺ فرمائی چه جبرائیل ﷻ زه لاندې را کوز کړم نو ما هغه ته تپوس اوکړو چه کوم آسمان ته زه اورسیدم نو د هغه خای فرښتو خوشحالی ښکاره کړه او په خندا خندا اومسکا ماسره ملاوشوې بغیرد یوې فرښتې چه هغې زما د سلام جواب خو راکړو ماته نی پخیر راغلی هم اووئیل خو مسکې نه شو دا څوک وو اود دی څه وجه ده؟ جبرائیل ﷻ اووئیل هغه مالک دی د دوزخ داروغه دی د خپل پیدا کیدونه تر نه پورې هغه هډو خندلی نه دی اود قیامت پورې به خاندی هم نه څکه چه د هغه د خوشحالی هم دایوه موقعه وه. په واپسی کبسی دقریشویوه قافله اولیدله چه غله نی رابار کړې وه روان وو. په هغې کبسی یو اوبن وو چه په هغه باندې نیم سپین اونیم تور بوریا وو کله چه هغوی دی سره نیزدی تیر شونو هغه اوپر قیدو او واپس شوی بوتلو او گوډ شو. حضور ﷺ دغه شان خپل خای ته اورسولې شو.

ابو بکر صدیق ؓ ته د صدیق ولی وئیل کیوی؟ - سحر حضور ﷺ خپل دمعراج دا ذکر خلقوته اوکړو. مشرکانو چه دا اوریده نو نیغ حضرت ابوبکر صدیق ؓ ته لارل او وئی وئیل چه ستاسو پیغمبر صاحب خو وائی چه هغه هم په نن یوه شپه کبسی د یوې میاشتی برابر د فاصلې مقام ته تلې او واپس راغلی دی. صدیق اکبر ؓ جواب ورکړو که په حقیقت کبسی دا هغوی فرمائیلې وی نوهغوی رښتونی دی مونږ خود دی نه هم په لویه خبره کبسی هغوی رښتونی گنږو مونږ دا منو چه هغوی له د آسمان نه په یوساعت کبسی خبرې رارسی. مشرکانو حضور ﷺ ته اووئیل چه ته د خپل صداقت څه نښه هم پیش کولې شې؟ حضور ﷺ او فرمائیل چه او ما په فلانکی فلانکی خای کبسی د قریشو قافله لیدلی ده په هغې یو اوبن چه په هغې باندې په سپین او تور رنگ کبسی دوه بورې دی هغه مونږ ته اوکتل وراښو چکر نی اوخوړلو او راپر بوتلو اوپښه نی ماته شوه. کله چه هغه قافله راغله نو دی خلقو تری تپوس اوکړو چه په لار کبسی خو څه نوې واقعه نه ده پښه شوې؟ هغوی وئیل چه او پښه شوې ده فلانکی اوبن په فلانکی خای کبسی داسې راپر بوتلې وو وغیره. وئیلې شی چه د حضرت ابوبکر ؓ په دی تصدیق باندې هغوی ته صدیق وئیلې شی بیا د حضور ﷺ نه خلقو سوالونه کول چه تا حضرت عیسیٰ ﷺ او حضرت موسیٰ ﷺ سره هم ملاقات اوکړو د هغوی شکلونه خو بیان کړه. حضور ﷺ او فرمائیل چه او موسیٰ ﷺ غنم رنگې دی لکه چه از د عمان خلق دی او حضرت عیسیٰ ﷺ درمیانه قد او سورخن رنگې دی اوداسې معلومیدل چه د وینستونه نی اوبه څخیدلې. په دی سیاق کبسی هم عجائب او غرائب دی.

د معراج متعلق بل روایت: - مسند احمد کبسی دی چه زه په حطیم کبسی او بل روایت کبسی دی په حجر کبسی اوده ووم چه یور اتلونکی راغلو. یو مینځ والا ته اووئیل نو هغه ماله راغلو اود دی خای نه نی د دی خای پورې اوخیرلم یعنی د مرئی نه د نوم پورې. بیا د دی پورته بیان کړې شوو احادیثو په شان بیان دی. په دی کبسی دی چه په شپږم آسمان باندې ما حضرت موسیٰ ﷺ سره سلام اوکړې شو

ہغہ جواب اوکرو نیک رور او نیک نبی تہ دی ہرکلی وی کله چہ زہ دہغہ نہ وړاندې شوم نو ہغہ پہ ژړا شو ما د ہغہ نہ تپوس اوکرو څنگہ دې اوژړل؟ جواب ملاو شو چہ ماشوم زما نہ پس نبی جوړ کړې شو اولیگلی شودہغہ امت بہ زما دامت پہ نسبت جنت تہ پہ ډیر تعداد کنبې شی۔ پہ دې کنبې دی چہ سدرة المنتھی سرہ نی څلور نہرونہ اولیدل دوه بنکارہ او دوه پتہ۔ ما د جبرائیل علیہ السلام نہ تپوس اوکرو نو ہغوی اوفرمائیل چہ دا دوه پتہ دجنت نہرونہ دی او بنکارہ د نیل او فرات دی۔ بیا زما طرف تہ بیت المعمور اوچت کړې شویامالہ دشرابویشیو اوشاتولوبشی راوړلې شو۔ مادپشیولوبنی واخستلو اوفرمائیلی شو دافطرت دې پہ کوم باندي چہ تہ نی اوستا امت دې۔ پہ دې کنبې دی چہ کله پنخہ مونځونہ پاتی شو او بیا ہم کلیم اللہ علیہ السلام د واپس کیدو مشورہ ورکړہ نوحضور صلی اللہ علیہ وسلم اوفرمائیل چہ زہ خو د خپل رب نہ پہ سوال کولوکولو شرمیرم اوس زہ راضی یم او دا تسلیم کوم۔ (۱)

د یوبل روایت ذکر: بیل روایت کنبې دی چہ زما د کورچت کولاوکړې شو زہ ہغہ وخت پہ مکہ کنبې ووم الخ۔ پہ دې کنبې دی چہ زہ کله جبرائیل علیہ السلام سرہ د دنیا آسمان تہ اوختلم نو ما اوکتل چہ یوصاحب ناست دې د چانہ بنی طرف او گس طرف تہ چہ ډیرہ گنږہ دہ اوچہ بنی طرف تہ اوگوری نو مسکي شی اوخاندی اوچہ کله گس طرف تہ سترگي اوچتې کړی نو ژاړی۔ ما د حضرت جبرائیل علیہ السلام نہ تپوس اوکروچہ دا څوک دې؟ اود ہغہ بنی اوگس طرف تہ څوک دی۔ ونی فرمائیل آدم علیہ السلام دې اودا د دہ اولاد دې۔ د بنی طرف والا جنتیان اود گس طرف والا دوزخیان دی ہغوی چہ اووینی نو خوشحالہ شی اودوی چہ اوگوری نو خفہ شی۔ پہ دې روایت کنبې دی چہ پہ شپږم آسمان باندي حضرت ابراہیم علیہ السلام سرہ ملاقات اوشو۔ ہم پہ دې کنبې دی چہ اووم آسمان نہ نور اوچت اورسولې شوم۔ مستوی تہ چہ اورسیدم نو ما د قلمونو د لیکلو آواز واوریدو۔ پہ دې کنبې دی چہ زہ کله موسی علیہ السلام سرہ د مشورې نہ پس د کمي د پارہ لارم نو اللہ جل جلالہ نیم معاف کړل بیالارم بیانیم معاف شو بیالارم نو پنخہ مقرر کړې شو۔ پہ دې کنبې دی چہ د سدرة المنتھی نہ جنت تہ اورسولې شوم چرتہ چہ د ربستیانود مرغلرو خبې وې د کوم خای خاورہ چہ خالص مشک وو۔ دا پورہ حدیث د صحیح بخاری کتاب الصلوۃ کنبې دی او نور ذکر بنی اسرائیل کنبې ہم دې نور بیان حج کنبې او نور احادیث پہ سورت انبیاء کنبې ہم دی۔ امام مسلم رحمۃ اللہ علیہ پہ صحیح مسلم کتاب الایمان کنبې ہم وارد کړی دی (۲) مسند احمد کنبې دی حضرت عبداللہ بن شقیق رضی اللہ عنہ حضرت ابوذر رضی اللہ عنہ تہ اووئیل کہ مارسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم لیدلې وې نوکم نہ کم یوہ خبرہ خو پہ مې ترې ضرورتپوس کولہ۔ ہغوی تپوس اوکروچہ کوم خبرہ؟ وئیل چہ ہم دا چہ تاسو اللہ جل جلالہ اولیدلو؟ نو حضرت ابوذر رضی اللہ عنہ اوفرمائیل چہ داخوماتپوس کړې دې حضور صلی اللہ علیہ وسلم جواب راکړو چہ مادہغہ نور اولیدلوزہ ہغہ څنگہ لیدلې شم؟ (۳) یوبل روایت کنبې دی چہ ہغہ نور دې زہ ہغہ د کوم خای نہ لیدلې شم؟ پہ یوروایت کنبې دی چہ ما نور اوکتلو۔ (۴)

مشرکانود معراج د واقعہ تصدیق اونه گرو: بخاری اومسلم شریف کنبې دی چہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی کله چہ مادمعراج د واقعہ خلقوتہ ذکر اوکرو اوقریشو زما تکذیب اوکرو ہغہ وخت زہ پہ حطیم کنبې ولاړوم اللہ جل جلالہ بیت المقدس زما د سترگو پہ وړاندې راوستلو اوہغہ نی بالکل بنکارہ کړو۔ اوس چہ ہغوی زما نہ دکومو نبنو تپوسونہ کول ما بہ ورته کتل او خودل بہ مې۔ (۵) بیہقی کنبې دی چہ پہ بیت

(۱) صحیح بخاری کتاب بدء الخلق باب ذکر الملائکة صلوات اللہ علیہم: ۳۲۰۷، صحیح مسلم: ۱۶۴، احمد: ۴/۲۰۸، ابن حبان: ۲۸۔

(۲) صحیح بخاری کتاب الصلاة باب کیف فرضت الصلاة فی الاسراء: ۳۴۹-۳۴۲، صحیح مسلم: ۱۶۳۔

(۳) احمد: ۵/۱۴۷، ابوعوانہ: ۳۸۴، ررواہ مسلم: ۱۷۸، وهو صحیح۔

(۴) صحیح مسلم کتاب الایمان باب فی قوله صلی اللہ علیہ وسلم ((نورانی آراہ))، احمد: ۵/۱۷۱۔

(۵) صحیح بخاری کتاب مناقب الانصار باب حدیث الاسراء: ۳۸۸۶، صحیح مسلم: ۲۱۷۰۔

المقدس کنبی حضور ﷺ حضرت ابراهیم علیہ السلام سره حضرت موسیٰ علیہ السلام او حضرت عیسیٰ علیہ السلام سره ملاقات اوکړو. پدې کنبی دی چه کله واپس شو او خلقو ته ئی دا قصه بیانوله نو ډیر خلق په فتنه کنبی پریوتل چاچه هغوی سره مونخ کړې وو د کفارو او قریشودلې خو هم هغه وخت منډې جوړې کړې او تختیدل او حضرت ابوبکر صدیق ؓ له اورسیدل او ونی ونیل چه راشه کنه نن خو ستا ملگري یو عجیبه خبر اوروی وائی چه هم په یوه شپه کنبی هغه بیت المقدس ته رسیدلې اوراغلې هم دې هغوی اورمائیل چه داحضور ﷺ فرمائی نو رښتیادی واقعی به داسې شوې وی. هغوی ونیل چه بنه ده ته دا هم منې چه د شپې لارو اودسرح نه وړاندې دشام دملک نه واپس مکې ته راورسیدو. هغه اورمائیل چه د دې نه هم زیات لویه خبره زه د هغه د دې نه مخکې هم منونکې راروان یم یعنی زه دا منم چه هغه له دآسمان خبر راخی او هغه په دې ټولو کنبی رښتونې دې. هم دهغه وخت نه دهغوی لقب حضرت ابوبکر صدیق ؓ شو. د امام احمد ؓ یونقل کړې شوي بل روایت: مسند احمد کنبی حضرت زر بن حبیش ؓ فرمائی چه زه حضرت حذیفه ؓ له راغلم هغه وخت هغوی د معراج واقعه بیانوله چه حضور ﷺ فرمائیلی مونږ لارو تر دې چه بیت المقدس ته اورسیدو. دواړه صاحبان دننه لارنه شو. ما دې اوریدو سره اوونیل غلط دی رسول الله ﷺ دننه لارو بلکه په هغه شپه هغوی هلته مونخ هم اوکړو. هغه ونیل ستا څه نوم دې تاخوزه پیژنم خو نوم دې راته یاد نه دي. ما ونیل زما نوم زرین حبیش دې وئی فرمائیل تا داخبره څنگه معلومه کړه؟ ماونیل چه داخود قرآن پاک خبر دي وئی فرمائیل چه چاد قرآن نه خبره اوکړه هغه خلاصې بیاموندلو اولوله کوم یو آیت دې (سُبْحٰنَ الَّذِیْ) دا آیت ئی اولوستلو. وئی فرمائیل چه په دې کنبی د کوم یولفظ دامعنی ده چه حضور ﷺ هلته مونخ اوکړو؟ گنی حضور ﷺ هلته په هغه شپه مونخ نه دې کړې او که کړې وی نو په تاپسې به د هغه ځای مونخ لیکلې کیږی څنگه چه د بیت الله دې. والله هغوی دواړه هم په براق باندي وو تردې چه د آسمان دروازې د هغوی د پاره کولاشوې نو جنت دوزخ ئی اولیدلو اود آخرت وعدې اوکړې او ټول څیزونه بیا هم هغه شان واپس شو. بیا هغوی بنه اوخندل او ونی فرمائیل چه د مزې خبره خودا ده چه داخلق وائی هلته هغوی براق اوتړلو چه چرته اونه تختی سره د دې چه الله ﷻ عالم الغیب والشهادة هغه د دوی د پاره مسخرکړې وو. ما تپوس اوکړو چه جناب دا براق څه څیز دې؟ وئی فرمائیل یوځناوردې داوردقد چه یویوقدم دومره لرې ایردی څومره لرې چه نظرکار کوی. (۱) خودایادساتی چه صرف د حضرت حذیفه ؓ په انکارباندي هغه روایتونه کوم کنبی چه د بیت المقدس د مونخ ثبوت دې هغه مقدم دی. والله اعلم.

د دلائل النبوت اودې روایت: دحافظ ابوبکر بیهقی ؓ کتاب دلائل النبوة کنبی دی چه یوځل د رسول الله ﷺ صحابه کرامو دحضور ﷺ نه دمعراج د واقعه ذکرکولو درخواست اوکړو نو حضور ﷺ خواول دا آیت (سُبْحٰنَ الَّذِیْ) تلاوت کړو او وئی فرمائیل چه زه د ماسخوتن نه پس په جمات کنبی اوده ووم چه یوراتلونکې راغلو زه ئی راپاسولم زه کیناستم خو څه مې اونه لیدل هلته څه ځناور شان په نظر راغلو ما په غورسره هغې ته کتل او برابر کتلوسره د جمات نه بهر لارم. مایو عجیبه ځناور اولیدلوزمونږ په ځناوروکنبی خود هغې په شان قچر دې خوزیدونکې او پورته اوچتیدو سره د غوږونو والا وو د هغې نوم براق دې مانه وړاندې انبیاء کرام هم په دې سواره شوی دی. زه په دې باندي سوریدو سره تلم چه زما بنی طرف ته چا آواز اوکړو چه محمد ﷺ زما طرف ته اوگوره زه تانه څه تپوس کوم. خو مانه جواب ورکړواونه زه حصارشوم. بیا چه لږ شان نور وړاندې شوم نودگس طرفنه آواز راغلو هلته هم نه اودریدم

(۱) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة بنی اسرائیل: ۳۱۴۷، وسنده صحیح، احمد: ۳۸۷/۵، حاکم: ۳۵۹/۲، ابن حبان: ۴۵، دلائل النبوة: ۳۶۴/۳.

اونہ مہی اوکتل نہ مہی جواب ورکرو. بیا لہ نور وړاندې لارم یوہ بنځہ چہ د دنیا سنگارنی کړې زلفی کولاوکړی ولاړہ دہ هغې ماتہ ہم داسې آواز راکړو چہ زہ څہ معلومات کول غواړم. خو ما نہ د هغې طرف تہ توجہ ورکړہ او نہ اودریدم. بیا د حضور ﷺ بیت المقدستہ رسیدل د پٹیولونبې اخستل او د حضرت جبرائیل ؑ پہ فرمان کولوسرہ خوشحالیدل دوه ځل تکبیرونیل دی بیا حضرت جبرائیل ؑ تپوس اوکړو چہ ستاسو پہ مخ دا پریشانی د څہ دہ؟ ماد لارې هغہ دواړہ واقعات بیان کړل نو هغوی اوفرمائیل چہ رومبې سرې خو یهودی وو کہ تاسو هغہ لہ جواب ورکړې وو یا حصارشوی وئی نو ستاسوامت بہ یهودیان شوی وو. بل دنصرانیانو دعوت ورکونکې وو کہ هلته تاسو ولاړوئی او هغہ سرہ موخبرې کړې وې نوستاسو امت بہ نصرانی شوی وواو هغہ بنځہ چہ وہ نوهغہ دنیا وہ کہ تاسو هغې تہ جواب ورکړې وو یا ولاړوئی او هغې سرہ مو خبرې کړې وې نو ستاسو امت بہ دنیالہ پہ آخرت باندي ترجیح ورکولہ او گمراہ کیدلو بہ. بیا زہ او حضرت جبرائیل ؑ بیت المقدس تہ لاړو مونږ دواړو دوه دوه رکعتونہ ادا کړل بیا زمونږ مخې تہ معراج راوړلی شو پہ کوم چہ د بنیادمو روحونہ خیرې. ہم دې پاوړې تہ پہ کتو باندي پہ حیرانتیاسرہ دواړہ پورته اوختلو ماد اسماعیل نومې فریبتې سرہ ملاقات اوکړو چہ د دنیا د آسمان سردارہ دہ. دکومې دلاس دتلی لاتدی چہ اویازرہ فریبتې دی هرې یوې فریبتې سرہ د هغې د لښکر فریبتو تعداد یولاکھ دې. د الله ﷻ فرمان دې چہ ستا درب لښکرې صرف ہم هغہ پیژنی. (۱) حضرت جبرائیل ؑ د آسمان دروازہ کولاوول غوښتل نو تپوس اوکړې شو څوک ئی؟ وئیل حضرت جبرائیل. تپوس اوکړې شو تاسرہ نور څوک دی؟ وئیل حضرت محمد ﷺ دې. وئیل آیاد دہ طرف تہ لیگلې شوی وې؟ جواب ورکړې شو او. هلته ما حضرت آدم ؑ پہ هغہ شکل کښی اولیدو کوم کښی چہ پہ هغہ ورځ وو پہ کومه ورځ چہ الله ﷻ هغہ پیدا کړې وود هغہ پہ اصلی شکل باندي. د هغہ پہ وړاندې د هغہ د اولاد روحونہ پیش کولې شی د نیکانو خلقو روحونو تہ پہ کتو سرہ فرمائی پاک روح دې او پاک بدن دې دا علیین تہ یوسنی. اود بدکارو روحونو تہ چہ اوگوری نو فرمائی دا خبیث روح دې بدن ہم خبیث دې دا سجین تہ یوسنی. لک شان بہ تلې ووم چہ ما اوکتل خوانچې لگیدلې وې پہ هغې باندي ډیره ښکلې اومزیدارہ غوښتہ سرہ کړې پرته وہ او بل طرف تہ نورې خوانچې لگیدلې وې پہ کومو کښې چہ سخا مردارہ بوئی والا غوښتہ پرته وہ. څہ خلق وو چہ د هغہ ښکلې غوښتې خواتہ ہم نہ راتلل او هغہ مردارہ سخا غوښتہ ئی خوړلہ. ماتپوس اوکړو جبرائیل ؑ دا کوم خلق دی وئی فرمائیل چہ ستاسو دامت هغہ خلق دی چہ حلال پریردی او حرامو تہ رغبت کوی. بیا زہ لہ شان نور لارم نو څہ نور خلق مې اولیدل د هغوی شونہ دې لکه د اوبښ پہ شان دی اود هغوی خلې پہ شلولوشلولوسرہ فریبتې هغوی لہ د دغه غوښتې نورنی ورکوی اود هغوی پہ دویمہ لار واپس راوخی. هغوی چغې سوړې وهی الله ﷻ تہ عاجزی کوی ماتپوس اوکړو جبرائیل ؑ دا کوم خلق دی؟ فرمائی چہ داستاد امت هغہ خلق دی چہ د یتیمانو مالونہ بہ ئی پہ ناحقہ سرہ خوړل. کوم خلق چہ د یتیمانو مالونہ پہ ناحقہ سرہ خوری هغوی پہ خپلو خیتو کښې اور اچوی او هغوی بہ خامخا پہ سور کړې شوی اور کښې د دوزخ وړاچولې شی. زہ لہ شان نور لارم اومې کتل چہ څہ بنځې دی چہ دخپلو سینو تہ زور ندې شوی دی او افسوس او ژړاگانې کوی. زما پہ تپوس کولوباندي جواب راکړې شو چہ دا ستاد امت زناکارې بنځې دی. زہ بیا نور لہ شان لارې لارم اومې کتل چہ د څہ خلقو خیتې دغتیو غتیو منگریدہ شان دی کله چہ هغوی اوچتیدل غواړی نو راپریوخی او باربار وانی چہ یا الله قیامت مه قایموی فرعونی ځناورو باندي هغوی چغنی کولې شی د الله ﷻ پہ وړاندې فریاد او زاری کوی. ماتپوس اوکړو دا کوم خلق دی حضرت جبرائیل ؑ اوفرمائیل دا ستاد امت هغہ خلق دی چہ سود بہ ئی خوړلو. سودخواره بہ د هغہ خلقو پہ شان ولاړ

وی کوم چه شیطان لیونی کپی دی. زه لپ شان نور لری لارم اومی کتل چه خه خلق دی دهغوی د ارخونو نه غوبنې پریکولی شی او هم په هغوی خورلې شی اوورته وئیلی شی چه خنگه دې په ژوندون د خپل رور غوبنه خورله اوس هم خوره. ماتپوس اوکړو جبرائیل علیه السلام دا کوم خلق دی؟ ونی فرمائیل دا ستا د امت عیبونه لیونکی او فضول گرخیدونکی خلق دی. بیامونې دویم آسمان ته اوختلونو ما هلته یو ینکلی اوبنانسته سرې اولیدلوچه په نورو ینکلو خلقویاندي هغه اهمیت لری کوم فضیلت چه سپورمنی ته په ستورو باندي دې. ما تپوس اوکړو جبرائیل علیه السلام دا کوم خلق دی ونی فرمائیل ستاسو رور حضرت یوسف علیه السلام دې اوورسره دهغه د قوم خه خلق دی. ما هغوی ته سلام اوکړو هغوی جواب راکړو. بیا مونې دریم آسمان ته اوختلو هغه موکولاوکړو حضرت یحیی علیه السلام او حضرت عیسی علیه السلام مو اولیدلو هغوی سره د هغوی د قوم خه خلق وو ما هغوی ته سلام اوکړو هغوی جواب راکړو. بیا زه خلورم آسمان ته اوختلم هلته می حضرت ادریس علیه السلام اولیدلو خوک چه الله تعالی اوچت مقام ته اوچت کړې دې. ما سلام اوکړو هغه جواب راکړو بیا پنخم آسمان ته اوختلم هلته هارون علیه السلام وو دهغه نیمه ږیره سپینه وه او نیمه توره وه او ږیره اوږده ږیره ئی وه نیزدې نیزدې تر نامه پورې وه ما د حضرت جبرائیل علیه السلام نه تپوس اوکړو هغوی وئیل دا د خپل قوم د هر زړه خویش حضرت هارون بن عمران علیه السلام دې. ده سره د ده د قوم ډله ده. هغوی هم زما د سلام جواب راکړو. بیا زه شپږم آسمان ته اوختلم هلته زما موسی علیه السلام سره ملاقات اوشوهغه غنم رنگې غوندي وو وینسته ئی ډیر زیات وو که چرې دوه قمیصونه ئی هم اغوستې وې نو وینسته به ئی د هغه نه تیریدل. هغوی وئیل خلق خیال کوی چه زما د الله تعالی سره ډیره لویه مرتبه ده حالانکه دې زما نه د لوی مرتبې والادې. د جبرائیل علیه السلام نه په معلومولو سره پته اولکیدله چه دا حضرت موسی بن عمران علیه السلام دې. هغوی سره هم د خپل قوم خلق وو هغوی هم زما د سلام جواب راکړو. بیا زه اووم آسمان ته اوختلم ما خپل پلار حضرت ابراهیم علیه السلام خلیل الله خپله شا بیت المعمور ته لگولی ناست اولیدلو. هغه ډیر ینکلی سرې دې. په تپوس کولو باندي ماته دهغه نوم معلوم شو. ما سلام اوکړو هغه جواب اوکړو ما خپل نیم امت اولیدلو د نیم خو سپینې بطناکې کپرې وې اود نیم سختې تورې کپرې وې. زه بیت المعمور ته لارم. ما سره ټول سپینو کپرو والا لارل اونور د چا چه خرې کپرې وې هغه ټول رامنع کړې شو هغوی هم په خیردی. بیا ټول هلته مونخ اداکړو او بیا ټول بهر راغلل. دې بیت المعمور کنبی هره ورخ او یازره فریبتې مونخ کوی خوچه چا یوه ورخ مونخ اداکړو د هغې د قیامت پورې نمبر نه راخی. بیا زه سدرۃ المنتهی ته اوچت کړې شوم د هغې هره یوه پانړه دومره وه چه زما ټول امت پتولې شی. دې نه یو نهر روان وو د هغې نوم سلسبیل دې بیا د دې نه دوه چینې راوخی یونهر کوثر او بل نهر رحمت. ما په دې کنبې غسل اوکړو زما ټول وړاندي روستوگناهونه معاف کړې شو. بیا زه جنت طرفته اوخیړولې شوم هلته ما یوه حوره اولیدله د هغې نه می تپوس اوکړو ته دچا ئې؟ هغې وئیل زه د حضرت زید بن حارثه رضی الله عنه ما هلته نه خرابیدونکی اویو او خوند نه بدلونکی پتیو بې نشې خوندناک شراب اود صفاستراشاتو نهر اولیدلو. د هغې انار د لویو لویو ډولچو برابر وو. دهغې مرغنی ستاسود دې بختی اوبنانو په شان وې. بې شکه الله تعالی د خپل نیکانو بندیگانو د پاره هغه نعمتونه تیار کړی دی چه نه یوې سترگې لیدلی نه یوغور اوریډلی اونه د یو انسان په زړه کنبی د هغې خیال پورې تیر شوې. بیا زما په وړاندي دوزخ پیش کړې شو چرته چه د الله تعالی غضب اود الله تعالی ناراضگی وه که په دې کنبې کانړی او اوسپنه واپولې شی نو هغه به دا هم اوخوری. بیا زما د مخې نه هغه بند کړې شو. زه بیا سدرۃ المنتهی ته اورسولې شوم او زه ئی پت کړم نو زما اود هغه په مینخ کنبی صرف د دوو کمانونو په اندازه یاد دې نه هم کمه فاصله پاتې شوه. د سدرۃ المنتهی په هره یوه پانړه باندي فریسته راغله او په ما باندي پنخوس مونخونه فرض کړې شو او افرمائیلې شوچه ستا دپاره دهرې نیکسی په عوض لس درجې ثواب دې. چه ته کله د یوې نیکسی اراده هم اوکړې او کړې دې

نه وی خو بیابا به هم نیکی لیکلې شی. او که اودې کره نو د یوې په کولو به لس نیکنی لیکلې کیږي. اود بدنی صرف په اراده کولو به بغیرد کولو هیڅ نه شی لیکلې او که اودې کره نو صرف هم یوه بدی به شمیرلې کیږي. بیا حضرت موسی علیه السلام له راتلل هغه سره د مشورې کولو اود کمې کیدلو ذکر دې لکه څنگه چه بیان تیر شو. آخر چه کله پنځه پاتې شو نو فریشتې آواز اوکړو چه زما فریضه پوره شوه ما په خپلو بندیکانو باندې کمې اوکړو او هغوی له په هره یوه نیکنی باندې داسې لس بدلې دی. حضرت موسی علیه السلام دې خل هم ماته د بیا تلومشوره راکړه نو دې خل ما اوونیل چه اوس خو ماته بیا ورتلو کښې څه شرم غوندې ښکاری. بیا حضور صلی الله علیه و آله سحر ددې عجایباتو په مکه کښې ذکر اوکړو چه زه په دې شپه کښې بیت المقدس ته لارم او آسمانونو ته او ختم اودا می اوکتل اودامې اوکتل. په دې باندې ابوجهل بن هشام اوونیل گوره د تعجب خبرې ته چه مونږ خو اوبنان په وهلو وهلو بیت المقدس ته پوره میاشت کښې رسو او پوره میاشت په واپس کیدو کښې لگی اودې وائی چه دپوره دوو میاشتو فاصله ئی په یوه شپه کښې طې کرې راغلی. حضور صلی الله علیه و آله او فرمائیل چه واورنی دتلو په وخت کښې ماستاسو قافله فلانکی ځای کښې لیدلې وه اودراتلو په وخت کښې هغه ماته په عقبه کښې ملاوشوې وه. واورنی په دې کښې فلانکی فلانکی سرې دې اوفلانکی فلانکی رنگ کښې اوبنان دی او هغوی سره داسمان دې. ابو جهل وئیل چه خبرې خو کوې گورو چه څنگه به راوځی؟ په دې کښې یوسړی اوونیل زه تاسو ټولونه د بیت المقدس حال ښه پیژنم دهغې د عمارت حال دهغې شکل اوصورت اودهغې غرسره نیزدیوالې وغیره اوبنایه. درسول الله صلی الله علیه و آله نه حجابونه اخواکړې شو اولکه مونږ چه په کور کښې ناست یو د کور څیزونو ته گورو دغه شان د هغوی په وړاندې بیت المقدس مخامخ کرې شو. حضور صلی الله علیه و آله او فرمائیل د دې جوړخ په دې ډول دې د دې شکل داسې دې هغه غر سره دومره نیزدې دې وغیره. هغه وئیل بی شکه ته رښتیا وائی. بیا هغه د کافرانو د ډلې طرف ته اوکتل او وئی وئیل محمد صلی الله علیه و آله په خپله خبره کښې رښتونې دې یاخه داسې الفاظ ئی اوونیل. (۱)

دا روایت په نورو کتابونو کښې هم دې. مونږ سره د دې د غربت اونکارت او ضعف د دې د پاره بیان کړو چه په دې کښې د نورو احادیثو ډیر شواهد دی اود دې د پاره هم چه په بیهقی کښې دې چه جابر بن ابی حکیم وائی چه ما په خوب کښې رسول الله صلی الله علیه و آله اوکتلو تپوس مې اوکړو چه حضور صلی الله علیه و آله ستاسو په امت کښې یوسړې دې کوم ته چه سفیان ثوری وئیلې شی په هغه کښې څه خرج خو نشته؟ هغوی او فرمائیل هیڅ خرج نشته مایا دنورور او یانو نومونه بیانولو سره عرض اوکړو چه هغوی ستاسو حدیث بیانوی چه تاسو فرمائیلی دی چه تاسو ته په یوه شپه کښې معراج شوې دې تاسو په آسمان کښې اوکتل الخ. هغوی او فرمائیل او ټیک ده. ما وئیل حضور صلی الله علیه و آله استاسو دامت خلق ستاسود طرف نه د معراج واقع کښې ډیرې عجیبه او حیرانونکې خبرې بیانوی. هغوی او فرمائیل او هغه خبرې د قصې بیانونکو خلقو دی. (۲)

د امام ترمذی رحمته الله علیه روایت: ترمذی شریف کښې دی چه حضرت شداد بن اوس رضی الله عنه فرمائی چه مونږ د رسول الله صلی الله علیه و آله نه تپوس اوکړو یا رسول الله صلی الله علیه و آله د خپل معراج حالت خو بیان کړئی. حضور صلی الله علیه و آله او فرمائیل واورنی ما خپلو ملگرو ته د ماسخوتن مونږ ناوخته اوکړو. بیا حضرت جبرائیل علیه السلام ماله یود سپین رنگ ځناور راوستلو دخرنه اوچت او قچرنه ټیټ اوماته ئی اوونیل چه په دې سورشه. هغه سختی شان اوکړه نوهغه د ده غوږ تاوکړو او زه ئی په ده باندې سور کړم. په دې کښې په مدینه کښې د مونږ کولو او په مدین کښې هغه ونې سره د مونږ کولو ذکر دې کوم ځای چه حضرت موسی علیه السلام حصار شوې وو.

(۱) دلایل النبوة: ۲/۳۹۰، ۳۹۶.

(۲) بیهقی فی الدلائل: ۲/۴۰۵.

بیا پہ بیت اللحم کنبی د مونغ کولو ذکر دی کوم خای چہ حضرت عیسیٰ ﷺ پیدا شوے وو۔ بیابیت المقدس کنبی د مونغ کولو ذکر دی ہلتہ د سختی تندے لگیدو او دینو شاتو لوینے راتل او پہ دکہ خیتہ دینو خکلو ذکر دی فرمائی چہ ہلتہ یوشیخ تکیہ لگولے ناست وو ہغہ وئیل چہ دی فطرت تہ اورسیدو اولار موندونکی دی۔ بیا مونر یو وادنی تہ راغلو ہلتہ ما دوزخ اولیدلو چہ د سختی سرے کرے شوے سروتکی پہ شان وو بیا پہ واپس کیدو کنبی مونر دقریشو فلانکی خای کنبی قافلہ ملاو شوہ چہ د خپل ورك شوی اوین پہ لتون کنبی وو۔ ما ہغوی تہ سلام اوکپو بعضی خلقو زما آواز ہم اوپیرندلو او خپل مینخ کنبی او وئیل چہ دا آواز خوبالکل دمحمد ﷺ پہ شان دی۔ بیا د سحر نہ وړاندے زہ د خپلو ملگروسرہ مکے مکرمے تہ اورسیدم۔ مالہ ابوبکر ﷺ راغلو وئی وئیل یارسول اللہ ﷺ تاسو د شپے چرتہ وئی؟ کوم کوم خای کنبی چہ مے خیال وو ہغہ تول مے اولتول خوتاسو ملاونہ شونی۔ ما وئیل چہ زہ خود شپے د بیت المقدس نہ راغلم وئیل ہغہ خود دی خای نہ د یوے میاشت پہ فاصلہ دی۔ بنہ دە د ہغہ خای خہ نبی راتہ بیان کرہ۔ ہم ہغہ وخت ہغہ زما مخے تہ کرے شو لکہ چہ ہغہ ما لیدلو اوس چہ مانہ کوم یوہم سوال کیدلو ما بہ کتلو او جواب بہ مے وړکولو۔ نو ابوبکر صدیق ﷺ او وئیل چہ زما گواہی دە تہ د اللہ ﷻ ربتونی رسول ئی خود قریشو کافرانو خبرے جوړولے ابن ابی کبشہ تہ گورہ چہ وائی اوگرخی چہ پہ یوہ شپہ کنبی دبیت المقدس نہ راغلم۔ حضور ﷺ او فرمائیل واورئی زہ تاسوتہ یوہ نبیہ بنایم۔ ستاسو قافلہ ما پہ فلانکی خای کنبی اولیدلہ۔ د ہغوی یواوین ورك شوے وو کوم چہ فلانکی سرے راوستلو۔ اوس ہغوی پہ دومرہ فاصلہ باندے دی چہ د ہغوی یومنزل بہ پہ فلانکی خای کنبی وی او بل فلانکی خای کنبی او ہغوی بہ فلانکی ورخ باندے دلته راورسی۔ د ہغوی پہ قافلہ کنبی دتولونہ وړاندے غنم رنگے اوین دی پہ کوم چہ تور خل پروت دی او دوه تورے بورئی دوارو طرفوتہ بارشوی دی۔ کله چہ ہغوی راغله او کومہ ورخ حضور ﷺ د ہغوی د قافلے راتلو خودلے ود نوغرہمہ خلقو دنبارنہ بہر تہ مندی وھلی راغله چہ اوگوری دا تولے خبرے ربتیادی؟ چہ وئی کتل نو قافلہ راروانہ دە اوہم ہغہ اوین ترے وړاندے دی (۱) ہم دغہ روایت پہ نورو کتابونو کنبی یر اورد ہم نقل دی او پدی کنبی یرے خبرے منکر ہم دی۔ مثلاً بیت اللحم کنبی د حضور ﷺ مونغ اداکول د حضرت صدیق اکبر ﷺ د بیت المقدس د نبی معلومول وغیرہ۔ د ابن عباس ﷺ پہ روایت کنبی دی چہ کله حضور ﷺ د معراج پہ شپہ جنت تہ تشریف یورلو نو د یو طرف نہ د پنبو د کشاری آواز راغلو۔ حضور ﷺ تپوس اوکرو جبرائیل ﷺ دا خوک دی؟ جواب ملاو شو بلال ﷺ مؤذن دی۔ حضور ﷺ چہ واپس راغلو نو وئی فرمائیل بلال ﷺ تاخلاصی بیاموندو ما داسے داسے لیدلے ئی۔ پہ دی کنبی دی چہ حضرت موسیٰ ﷺ دملاقات پہ وخت کنبی او فرمائیل نبی امی تہ ہرکلی۔ حضرت موسیٰ ﷺ غنم رنگے اوردقدد غورونو پورے یاد غورونونہ لپشان اوچت وینتہ ئی وو پدی کنبی دی چہ ہریونبی ہغوی تہ رومبے سلام کرے۔ د دوزخ د کتلو پہ وخت کنبی حضور ﷺ او کتل چہ خہ خلق د مردارے غوبنہ خوری۔ تپوس ئی اوکرو دا کوم خلق دی؟ جواب ملاو شو چہ کومو خلقو بہ د خلقو غوبنے خورلے (یعنی غیبت کونکی وو) ہم ہلتہ حضور ﷺ یوسرے اولیدو چہ پخپلہ د اور پہ شان تک سور شوے وو سترگی ئی کرے شوے وے تپوس ئی اوکرو داخوک دی؟ جبرائیل ﷺ جواب وړکرو چہ ہم دا ہغہ کس دی چہ د صالح ﷺ او بنہ ئی وړلے وے (۲) مسند احمد کنبی دی چہ کله حضور ﷺ بیت المقدس تہ اورسولے شو د ہغہ خای نہ ہم پہ یوہ شپہ کنبی واپس مکے مکرمے تہ راورسولو او ہغوی ﷺ دا خبر خلقو تہ واورولو د بیت المقدس نبی او خودلے د ہغوی د قافلے خبرئی وړکرونو بعضی خلقو دی وینا کولوسرہ چہ مونر پہ

(۱) دلائل النبوة: ۲/۳۵۵، ۳۵۷ وقال البيهقي هذا اسناد صحيح، وسند حسن، المعجم الكبير: ۷۱۴۲، مجمع الزوائد: ۱/۷۲

(۲) احمد: ۱/۲۵۷،

داسی خبر و کنبی ہغہ رشتونی نہ شومنلی نود اسلام نہ واوختل. بیادا ٲول ابوجهل سرہ قتل کری شو. ابوجهل و نیل چہ دی مونر د زقوم د ونہ نہ ویروی راختی کہجوری او کوچ راورنی او یوخائی کری وئی خورنی. حضور ﷺ پہ ہغہ شپہ دجال د ہغہ پہ اصلی شکل کنبی اولیدلو او پہ سترگوسرہ لیدل نہ چہ پہ خوب کنبی لیدل. حضرت عیسیٰ ﷺ حضرت موسیٰ ﷺ او حضرت ابراہیم ﷺ نی ہم اولیدلو. د دجال شکل حضور ﷺ بیانولوسرہ او فرمائیل خراب مردار کانرې یو سترگې دی او دہغہ یوہ سترگہ داسی دہ لکہ ستوری او وینستہ نی داسی دی کلہ دیوی ونہ گنرینا خونہ. د حضرت عیسیٰ ﷺ صفت حضور ﷺ داسی بیان کری چہ ہغہ سپین رنگ گورگوچی وینستہ درمیانہ قد دی. او حضرت موسیٰ ﷺ غنم رنگی او مضبوط طاقتور سپرې دی او حضرت ابراہیم ﷺ خوبالکل ہو بہو ہم زما پہ شان وو الخ. (۱)

د یوبل روایت ذکر:- یوبل روایت کنبی دی چہ حضور ﷺ مالک ہم چہ د دوزخ داروغہ دی اولیدلو پہ ہغہ نبوکنبی کومی چہ اللہ ﷻ ہغوی تہ خودلی وی. بیاحضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما د حضور ﷺ د ترہ خوی د قرآن دا آیت ﴿ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَابِهِ ﴾ (۲) اولوستلود کوم تفسیرچہ حضرت قتادہ داسی کوی چہ دموسیٰ رضی اللہ عنہ پہ ملاقات کیدلو کنبی خو شک مہ کوه مونر ہغہ یعنی موسیٰ رضی اللہ عنہ د بنی اسرائیلو د ہدایت د پارہ لربلی وو (۳) دا روایت صحیح مسلم کنبی ہم دی. بل سندسرہ روایت دی چہ حضور ﷺ فرمائی د معراج پہ شپہ د یومقام نہ ماتہ ٲیرہ بشکلی او مستہ خوشبو راغلہ. ماتپوس او کړو دا خوشبوخنکہ دہ. جواب ملاوشو چہ د فرعون د جینٹی مشاطہ اود ہغې د بچی د محل دہ. د فرعون د لور شہزادگنی وینستہ نی گمنزولوکنبی د لاس نہ گمنزہ ٲریوتلہ نود ہغې د خلی نہ ناخاپی بسم اللہ اووتلہ. پہ دی باندي شہزادگنی او نیل چہ اللہ خوزما ٲلار دی ہغې جواب ورکړو چہ نہ اللہ ﷻ خوہغہ دی چہ ماتہ تاتہ او ٲخپلہ فرعون تہ روزی ورکوی نو ہغې و نیل چہ بنہ دہ تہ زما د ٲلارنہ بغیریل خوک خپل رب گنرې؟ ہغې جواب ورکړو چہ او زما ستا اوستاد ٲلار او ٲولورب ہم اللہ ﷻ دی. ہغې خپل ٲلار تہ او نیل نو ہغہ ٲیر غصہ شو او ہم ہغہ وخت کنبی نی ہغہ پہ دک دربار کنبی راوغوبنتلہ ورتہ نی او نیل چہ تہ زما نہ بغیریل خوک رب منی؟ ہغې و نیل چہ او زما اوستا رب ہم اللہ ﷻ دی چہ اوچت ذات دی اود بزرگنی والا دی. فرعون ہم ہغہ وخت حکم اوکړو چہ د تانبی کوم کری جور شوې دی چہ کلہ بالکل د اور پہ شان سور شی او بنہ گرم شی نود دی بچی یویو پہ دی کنبی ورواچونی. پہ آخرہ کنبی دا پخپلہ ہم دغہ شان وراوغورزونی. ہغہ گرم کری شو اوچہ کلہ د اور پہ شان شونو حکم اوشوچہ د دی بچی پہ کنبی یو یواچول شروع کرہ. ہغې و نیل بادشاہ زما یودرخواست منظور کرہ زما اوزما د بچوہدوکی پہ یوخائی باندي واچوہ. ہغہ و نیل چہ بنہ دہ ستا حقونہ پہ ماباندي شتہ نو دا منظور شو. کلہ چہ ٲول بچی پہ دی کنبی واچولی شو او ٲول ہیرہ کری شو نود ٲولونہ د وړوکی نصبرراغلو کوم چہ دمورسینی پوری وو او پشی نی خکل. د فرعون سرو چہ کلہ ہغہ رابنکلونود دی نیکی بی بی د سترگولاندي تیارہ خورہ شوہ. اللہ ﷻ ہغہ ماشوم تہ ہم ہغہ وخت ژبہ ورکړہ اوہغہ پہ اوچت اواز سرہ او نیل موری افسوس مہ کوه موری ہیخ ٲیل ٲال مہ کوه پہ حق باندي خپل خان قربانی کول د ٲولونہ لویہ نیکی دہ. ہغې لہ صبرراغلو ہغہ نی ہم دی کری کنبی واچولو او پہ آخرہ کنبی د دی بچومور ہم داد خوشبونہ بویونہ ہم د ہغی د جنتی محل نہ راخی. حضور ﷺ د دی واقعہ سرہ دا بیان او فرمائیلو چہ خلورو وړو ماشومانو پہ زانگو کنبی خبرې کری یوخو دی ماشوم یوہغہ ماشوم کوم چہ د حضرت

(۱) احمد: ۱/۳۷۴، منندہ حسن السن الکبریٰ للنسائی: ۱۱۲۸۳، منندای یعلی: ۲۷۲.

(۲) ۳۲/السجدہ: ۲۳.

(۳) صحیح مسلم کتاب الایمان باب الامراء برسول اللہ ﷺ الی السموات وارض الصلوات: ۱۶۵، دلائل النبوة: ۳۸۶/۲، صحیح بخاری: ۳۳۳۹، مختصراً.

یوسف علیہ السلام د بی گناہنی گواہی ورکری وہ او یوہ ہغہ ماشوم کوم چہ د حضرت جریج ولی اللہ د پاکي لمن گواہی ورکری وہ او حضرت عیسیٰ علیہ السلام بن مریم (۱) د دی روایت سند بی عیبہ دی۔

یوبیل روایت: یوبیل روایت کنبی دی چہ د معراج والا د شپہ پہ سحر باندی ماتہ دا یقین وو چہ کلہ زہ دا ذکر خلقو تہ کوم نوہغوی بہ ما دروغ گنری نو حضور صلی اللہ علیہ وسلم یو طرف تہ غمژن کیناستو۔ ہم ہغہ وخت د اللہ تعالیٰ د بنمن ابو جہل حضور صلی اللہ علیہ وسلم سرہ تیرشو او ورسرہ کیناستو او د توقومسخر و پہ توگہ نی او وئیل چہ وایہ کنہ خہ نو ی خبرہ دہ؟ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل او شتہ۔ ہغہ وئیل خہ خبرہ دہ؟ حضور صلی اللہ علیہ وسلم وئیل د شپہ پہ ماسیل او کری شو ہغہ تپوس او کروتروکوم خای؟ وئی فرمائیل تربیت المقدس پوری۔ ہغہ وئیل چہ اوس سحر تہ دل تہ بیاہم موجود نی؟ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل او نو د دی موذی پہ زہ کنبی دا خیال راغلو چہ دی وخت کنبی دی دروغ گنری نہ دی ہسی نہ چہ د خلقو پہ گنری کنبی دی بیا دا خبرہ اونہ کری۔ ہغہ او وئیل وایہ کنہ صیب کہ زہ دا قول خلق راجع کریم نو دہغوی پہ ورائدی بہ ہم تہ دا خبرہ او کری؟ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل چہ ولی نہ رہنتیا خبری د پتولود پارہ نہ وی۔ ہم ہغہ وخت ہغہ چغی جو ری کری چہ ای دینی کعب او بن لوی اولادہ راشنی۔ قول خلق راپاسیدہ او ہغوی سرہ راجع شو دی ملعون وئیل چہ اوس د خپل قوم پہ ورائدی ہغہ خبرہ او کرہ کومہ چہ دی ماتہ کولہ۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل چہ واورئی نن شپہ پہ ماسیل او کری شو تپولوتپوس او کروتروکوم خای پوری۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل تربیت المقدس پوری خلقو وئیل نہہ اوبیا ہم مونہ سرہ سحر موجود نی؟ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل او اوس خہ خلقو لاسونہ پر قول شروع کرہ چا خپل لاس پہ حیرانتیا سرہ پہ تندی باندی کیخودو کیناستو او پہ ڍیرہ سختہ حیرانتیا سرہ نی پہ اتفاق حضور صلی اللہ علیہ وسلم دروغ او گنریلو بیانی لہ ساعت پس او وئیل چہ نہہ دہ تہ د ہغہ خای خہ نبی چہ مونہ وایو خودی شپہ؟ پہ دی کنبی ہغہ خلق ہم وو چہ د بیت المقدس نہہ راغلی وواودہغہ خای یو یو خیز نہ واقف وو۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل وایہ خہ تپوس کوئی؟ ہغوی تپوسونہ کول او حضور صلی اللہ علیہ وسلم ورتہ خودل۔ فرمائی چہ بعضو پہ کنبی داسی باریک سوالونہ او کرل چہ زہ ہم لہ شان او ویریدلم ہم ہغہ وخت جمات زما پہ ورائدی کری شو اوس ما کتل او خودل می بس داسی او گنری چہ د عقیل د کور سرہ جمات وو یا د عقال د کور سرہ۔ دا د دی د پارہ چہ د جمات بعضی صفتونہ ماتہ یاد نہ وو۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم د دی نبو خود لونہ پس تپولواو وئیل چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم خو او صفا تیک تیک او صفا صفا او خودل پہ اللہ تعالیٰ باندی قسم چہ یو خبرہ کنبی ہم غلطی نشتہ (۱) دا حدیث پہ نسانی وغیرہ کنبی ہم موجود دی۔ پہ بیہقی کنبی د حضرت عبداللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ پہ روایت سرہ دی کلہ چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم باندی معراج او کری شو نو ہغوی سدرۃ المنتہی تہ اورسیدل چہ پہ اووم آسمان باندی دی کوم خیز چہ خیزی نو ہم د دی خای پوری رسی بیا د دی خای نہ اوچتولی شی او کوم چہ نازل شی نو ہم دی خای تہ نازلیری بیا ددی خای نہ اخستی شی۔ پہ دی ونہ باندی د سرو زرو ملخان خوارہ وو۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم تہ پنخہ وختہ مونخ او دسورت بقرہ آخری آیاتونہ ورکری شو او دا چہ د حضور صلی اللہ علیہ وسلم پہ امت کنبی چہ خوک شرک نہ کوی د ہغہ بہ لوی گناہونہ ہم بینلی کیری۔ پہ مسلم وغیرہ کنبی ہم دا روایت شتہ۔ (۲)

د جزء حسن بن عرفہ رضی اللہ عنہ روایت: - حضرت ابن مسعود رضی اللہ عنہ نہ د معراج اورد حدیث ہم روایت دی پہ کوم کنبی چہ غرابت دی حسن بن عرفہ رضی اللہ عنہ دا پہ خپل مشہور جزء کنبی وارد کری دی۔ حضرت ابو ظبیان رضی اللہ عنہ وائی چہ مونہ د حضرت عبداللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ د خوی ابو عبیدہ رضی اللہ عنہ سرہ ناست وو ہغوی سرہ محمد بن سعد بن ابی وقاص رضی اللہ عنہ ہم وو نو حضرت محمد بن سعد رضی اللہ عنہ ابو عبیدہ رضی اللہ عنہ تہ او وئیل

(۱) احمد: ۳۰۹/۱-۳۱۰، سندہ حسن، الطبرانی: ۱۲۲۸۰۔

(۲) احمد: ۳۰۹/۱، سندہ صحیح السنن الکبریٰ للنسائی: ۱۱۲۸۵، المعجم الاوسط: ۲۴۶۸، بیہقی: ۳۶۳/۲، معجم الزوائد: ۱/۶۴۔

(۳) صحیح مسلم کتاب الایمان باب فی ذکر سدرۃ المنتہی: ۱۷۳، ودلائل النبوة: ۲/۳۷۲-۳۷۷۔

تاچہ د معراج بارہ کنبی د خپل پلار نه څه اوریدلی وی هغه واوره وه. نو هغوی روایت بیانول شروع کړه. په دې کنبی دا هم دی چه کله به براق په اوچت ځای باندې ختلو د هغې پنبی لاسونه به برابر شو دغه شان چه کله به لاندې راکوزیدلو نو بیابه هم برابر شو داځکه چه سور ته تکلیف نه وی. مونږ یو صاحب سره تیرشو چه اوږد قد نیغ وپښته غنم رنگې وو داسې لکه چه د ازدشنو قبیلې خلق وی. هغه په اوچت آواز سره اوونیل چه تاد ده اکرام اوکړو او دې ته دې فضیلت ورکړو مونږ هغه ته سلام اوکړو هغه جواب راکړو تپوس نی اوکړو چه حضرت جبرائیل عليه السلام دا تاسره څوک دې؟ جبرائیل عليه السلام وئیل دا احمد دې. هغه او فرمائیل نبی امی عربی ته دې مرحباوی چا چه د خپل رب رسالت اورسولو اود خپل امت خیرخواهی اوکړه. بیامونږ واپس شو نو ما تپوس اوکړو جبرائیل عليه السلام دا څوک وو؟ هغه اوونیل داموسی عليه السلام بن عمران دې. ما وئیل دا په داسې الفاظو کنبی خبرې چاسره کولې؟ ونی فرمائیل الله تعالی سره ستاسو باره کنبی. ما وئیل الله تعالی سره او په داسې آواز کنبی؟ ونی فرمائیل او الله تعالی ته د ده تیزی معلومه ده. بیامونږ د یوې ونې سره تیرشو چه د هغې میوې د چراغونو په شان وی. د هغې لاندې یو بزرگ سرې ناست وو کوم سره چه ډیر واره ماشومان وو. حضرت جبرائیل عليه السلام ماته اوونیل چه ورشه خپل پلار ابراهیم عليه السلام سره علیک سلیک اوکړه. مونږ هلته لارو سلام مو اوکړو جواب ملاوشو. د جبرائیل عليه السلام نه هغه زما باره کنبی تپوس اوکړو هغه جواب ورکړو دا ستا ځوی احمد عليه السلام دې نوهغوی او فرمائیل مرحبا دې وی نبی امی ته چاچه د خپل رب پیغمبری پوره کړه اود خپل امت خیرخواهی اوکړه. زما خوش نصیب ځویه نن شپه ستا ملاقات د خپل پروردگار سره کیدونکې دې. ستا امت د ټولونه آخری امت دې اود ټولو نه کمزورې هم خیال کوه چه داسې کارونه وی چه په هغوی باندې آسان وی. بیامونږ مسجد اقصی ته اورسیدو. زه راکوز شوم او براق مې هم په هغه حلقه کنبی او تړلو کوم کنبی چه به انبیاء کرامو تړل بیا جمات ته لارم هلته ما انبیاء کرام او پیژندل څوک په مانځه ولاړ دی څوک په رکوع کنبی او څوک په سجده کنبی. بیا ماله د شاتو او پشپو پیاله راوړلې شوه. ما د پشپو پیاله اوڅکله جبرائیل عليه السلام زما په اوږه لاس کیخودلو ونی فرمائیل محمد عليه السلام د رب قسم چه فطرت ته خواورسیدلې. بیا د مونځ تکبیراوشو او ما هغه ټولوته مونځ اوکړو بیا مونږ واپس شو. د دې اسناد غریب دی او په متن کنبی هم غرابت دې مثلاً دانبیاء کرامو د حضور عليه السلام د پیژندگلو سوال بیا دهغوی د خوانه د حضور عليه السلام د ټولونه پس د هغوی د پیژندگلو سوال وغیره. په صحیح حدیثونو کنبی دی حضرت جبرائیل عليه السلام به اول حضور عليه السلام ته خودل چه دا فلانکې نبی دی چه سلام د پیژندگلونه پس وی. بیا په دې کنبی د انبیاء کرامو سره ملاقات د بیت المقدس په جمات کنبی د داخلیدو نه روستوشو حالاتکه په صحیح روایتونو کنبی دی چه هغوی سره ملاقات په آسمانونو کنبی اوشو. بیا هغه دوباره راکوزیدو کنبی واپس بیت المقدس جمات ته راغلو او هغه ټول هم حضور عليه السلام سره وو اودلته ئی هغوی ته مونځ اوکړو بیا په براق باندې سور شو مکه مکرمه ته لارل. والله اعلم.

د امام احمد یوبل روایت :- مسند احمد کنبی د ابن مسعود رضی الله عنه یو روایت دې چه د معراج په شپه حضرت ابراهیم عليه السلام حضرت موسی عليه السلام او حضرت عیسی عليه السلام سره ملاوشو هلته د قیامت د قایم کیدو د خاص وخت باره کنبی مذاکره اوشوه. حضرت ابراهیم عليه السلام لاعلمی ښکاره کړه چه د موسی عليه السلام نه تپوس اوکړه هغه هم بې خبری ښکاره کړه بیادامقرر شو چه د حضرت عیسی عليه السلام نه تپوس اوکړنی هغوی او فرمائیل چه د دې د صحیح وخت علم بغیرد الله تعالی نه بل چاته نشته. اودا ماته فرمائیلې شوی دی چه دجال راوتونکې دې دغه وخت به ماسره دوه لختې وی هغه به زما کتلو سره لکه د سیسې ویلې کیږی. آخر زما په وجه به الله تعالی هغه هلاک کړی. بیا خوبه ونې اوکانږی وانی چه ای مسلمانان راشه زما لاندې کافر پټ شوې دې دې قتل کړه نوالله تعالی به هغه ټول هلاک کړی. خلق به په یخو زړونو سره خپلو ښارونو

او وطنونوتہ لارشی۔ ہم پہ دغہ زمانہ کنبی بہ یاجوج ماجوج راوخی چہ د ہریو اوچت خای نہ بہ راتوپ وہی۔ کوم خیز چہ مومی ہغہ بہ غرق کوی۔ کومی اوبہ چہ وینی ہغہ بہ اوخکی آخر بہ خلق تنگ شی ماتہ بہ شکایت اوکری۔ زہ بہ د اللہ ﷻ نہ دعا اوکرم اللہ ﷻ بہ دا ٓٓٓٓ یول پہ یوخل هلاك کری۔ خو پہ زمکہ بہ د دې مرو د بوئی د وجہ نہ تگ راتگ گران شی۔ ہغہ وخت بہ اللہ ﷻ باران اوکری چہ دا مری بہ ٓٓٓٓ یول اوبھیوی او سمندر کنبی بہ اوغورزوی۔ ماتہ دا بندہ معلومہ دہ چہ د دې نہ پس بہ قیامت راخی لکہ چہ د پورہ ورخی د حمل والا بنخہ وی چہ معلومہ نہ وی چہ سحر اوزگاریری کہ ماہنام۔ (۱)

د یوازہ روایت ذکر:- یہ یوبل حدیث کنبی دی رسول اللہ ﷺ چہ پہ کومہ شپہ د مسجد حرام نہ د بیت المقدس جمات تہ اورسولہی شو پہ ہغہ شپہ حضور ﷺ دزمزم او مقام ابراہیم ﷺ پہ مینخ کنبی وو۔ چہ حضرت جبرائیل ﷺ د بنی طرف نہ او میکائیل ﷺ دگس طرف نہ والوزولو۔ تردی چہ حضور ﷺ د آسمان اوچتوالی تہ اورسیدلو۔ واپس کیدلو سرہ ہغوی دا تسبیحات سرہ د نورو تسبیحاتو اوریدل۔ دا روایت ہم ددې سورت دآیت ﴿تَسْبِحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ﴾ (۲) پہ تفسیر کنبی بہ راخی۔ مسند کنبی دی چہ امیر المؤمنین حضرت عمر بن خطابؓ پہ جاییہ کنبی وو د بیت المقدس د فتح ذکر اوشو۔ ہغوی د حضرت کعبؓ نہ پتوس اوکرو ستا پہ خیال کنبی مالہ ہلتہ پہ کوم خای مونخ کول پکاری۔ ہغہ اووئیل چہ کہ مانہ تپوس کوی نو زہ خو وایم چہ تاسو د صخرہ نہ شاتہ مونخ اوکری دې د پارہ چہ ٓٓٓٓ یول بیت المقدس ستاسو پہ ورائدی راخی۔ ہغہ او فرمائیل چہ تا ہم ہغہ د یہودیت مشابہت اوکرو زہ بہ ہغہ خای مونخ کوم چرتہ چہ رسول اللہ ﷺ کری دې۔ نو ہغہ ورائدی شو او د قبلہ طرف تہ نی مونخ اوکرو پس دمونخ اداکولونہ ہغوی د صخرہ سرہ خواوشانہ نی ٓٓٓٓ یول خس اوخشاک وغیرہ راغونہ کړل خیل خادر کنبی واچول او بہر نی غورزول شروع کړہ او نورو خلقو ہم ہغوی سرہ امداد اوکرو۔ (۳) نو ہغوی خونہ د صخرہ داسی تعظیم اوکرو لکہ چہ یہودیانونہ کولو چہ مونخ بہ نی ہم د ہغی نہ شاتہ کولو اودا بہ نی قبلہ ہم گنرلہ۔ حضرت کعبؓ ہم د اسلام نہ ورائدی یہودی وو پہ دې وجہ ہغوی دا رانی پیش کری وہ کومہ چہ د مسلمانانو خلیفہ رد کری وہ اونہ ہغوی د نصرانیانو پہ شان د صخرہ بی عزتی اوکړہ چہ ہغوی صخرہ بالکل د گندگریل غورزولو خای جور کری وو۔ بلکہ ہغوی پخپلہ د دې خای نہ دکی وغیرہ اوچت کړل وئی غورزول۔ دا بالکل د ہغہ حدیث پہ شان دې چہ مہ پہ قبرونو باندي کینتی اومہ د دې طرف تہ مونخ کونی۔ (۴) د ابوہریرہؓ نہ د معراج متعلق یو اورد مگر غریب روایت ہم نقل دې۔ پہ ہغی کنبی دی چہ حضرت جبرائیل ﷺ او حضرت میکائیل ﷺ حضور ﷺ لہ راغلل۔ جبرائیل ﷺ میکائیل ﷺ تہ اووئیل چہ مالہ د زمزم د اوبویولیت دک راورہ چہ زہ د دہ زہہ پاک کرم اود دہ سینہ صفاکولاوکرم۔ بیانی د حضور ﷺ خیتہ اوشلولہ او ہغہ نی درې خل اووینخلو دریوارہ خل نی دمیکائیل ﷺ دراورلہ شوو اوبوسرہ اووینخلو اود حضور ﷺ سینہ نی کولاوکړہ۔ ٓٓٓٓ یول فضولیات نی ترې لری کړل د علم حلم ایمان او یقین نہ نی دکہ کړہ۔ اسلام نہ دکہ کړہ او د حضور ﷺ د دوارو اورو پہ مینخ کنبی د نبوت مہر اولگولو او پہ یو اس باندي کینولو حضرت جبرائیل ﷺ ہغہ بوتلو۔ وئی کتل چہ یوقوم دې ہغوی فصل ریوی اودیخوا لوئیری۔ د حضرت جبرائیل ﷺ نہ حضور ﷺ تپوس اوکرو دا خوک خلق دی؟ وئی فرمائیل چہ دا د اللہ ﷻ د لاری مجاہدین دی د چا نیکنی چہ د اووہ اووہ

(۱) ابن ماجہ کتاب الفتن باب فتنۃ الدجال و خروج عیسیٰ بن مریمؑ: ۴۰۸۱، و سنہ صحیح، احمد: ۱/۳۷۵، حاکم: ۴/۴۸۸۔

(۲) ۱۷/بندی اسرائیل: ۴۴۔

(۳) احمد: ۱/۳۸۔

(۴) صحیح مسلم کتاب الجنائز باب النهی عن الجلوس علی القبر والصلاة الیہ: ۹۷۲، ترمذی: ۱۰۵۱، ابوداؤد: ۳۲۲۹، احمد: ۴/۱۳۵، ابن

حبان: ۲۳۲۔

سو پوری زیاتیری اوچہ خہ خرچ کری د هغی بدلہ ورته ملاویری۔ اللہ ﷻ بہترین رزق ورکونکی دی بیاد حضور ﷺ تیریدل پہ یوداسی قوم باندی اوشوچہ د هغوی سرونہ پہ کانرو چقنری کیدل اوهرخل بہ بیاجوریدل او بیابہ چقنری کیدل۔ د یوساعت بہ هغوی تہ مهلت نہ شو ورکولہی۔ ماتپوس اوکرو دا کوم خلق دی نو جبرائیل ﷺ اووئیل دا هغه خلق دی چہ پہ فرض مونخونوکنسی بہ نی سرونہ درانہ کیدل۔ بیاما خہ خلق اولیدل چہ د هغوی وړاندی روستوتکری زورندوی او د اونسانو او خناورو غوندي ازغنی دوزخی ونو کنسی خرن کولو او دوزخ کانری او سروتکې خورلہی۔ ماوئیل داخنکہ خلق دی؟ ونی فرمائیل چہ د خپل مال نہ زکوٰۃ نہ ورکونکی دی۔ اللہ ﷻ پہ دوی باندی ہیخ ظلم نہ وو کری بلکہ دوی پہ خپلو خانونوباندی پخپلہ ظلم کری وو۔ بیاما خہ داسی خلق اولیدل چہ د هغوی مخی تہ پہ کتونی کنسی بنہ صفا اوتازہ غوبنہ پرتہ دہ او بل طرف تہ سخا مردارہ غوبنہ پرتہ دہ خودوی د دی بنی غوبنی نہ رامنع کری شوی دی او هغه بدبودارہ سخا اوبی مزې غوبنہ خوری۔ ماتپوس اوکرو دا د کومی گناہ کونکی دی؟ او فرمائیلہی شو چہ دا هغه سړی دی چہ خپلی حلالی بیبیانی نی پریخی وی او د حرامو بنخو سرہ بہ نی شپہ تیروله۔ او هغه بنخې دی چہ خپل حلال خاوندان بہ نی پریخودل او نورو سرہ بہ نی شپہ تیرولہی۔ بیا حضور ﷺ اولیدل چہ پہ لارکنسی یولرگی دی چہ ہرہ یوہ کپرا شلوی او ہریوخیز زخمی کوی۔ تپوس مې اوکرو داخہ دی؟ ونی فرمائیل دا ستاسو د امت د هغه خلقو مثال دی چہ لاری رابندی کری وی ناست وی۔

بیانی دا آیت اولوستلو ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ﴾ (۱) یعنی پہ ہرہ یوہ لار باندی خلق ویروی اود اللہ ﷻ د لاری نہ بندیدلو د پارہ مہ کینسی۔ بیامی اوکتل چہ یوسړی ډیر لوی ډیری جمع کری دی او اوچتولہی نہ شی خو بیا ہم دا ډیری نور ہم زیاتوی۔ تپوس مې اوکرو جبرائیل ﷺ دا خہ دی؟ ونی فرمائیل دا ستا د امت هغه سړی دی چہ پہ هغه باندی د خلقو حقونہ وی او هغه اداکولہی نہ شی او نور ہم پہ خان بار کوی او امانتونه اخلی۔ بیا حضور ﷺ یوہ ډلہ اولیدلہ چہ د هغوی ژبی د اوسپنی پہ قینچو باندی پریکولہی شی یوخوا کت کیری بل خوا جوړیوی او ہم پہ دی حال کنسی برابر اختہ دی۔ تپوس مې اوکرو دا خوک دی؟ وئیل دا د فتنی وعظ کونکی او خطیبان دی۔ بیا مې اوکتل یووروکی سوری نہ یو لوی دروند غواہہ راوخی بیا هغه واپس کیدل غواری خو نہ شې تلې تپوس مې اوکرو جبرائیل ﷺ دا خوک دی؟ ونی فرمائیل دا هغه سړی دی چہ خہ ډیره لویہ خبرہ بہ نی اوکرہ نو پنیمانہ خوبہ وو ولې واپس کیدی بہ نہ شو۔ بیا هغوی یوې وادنی تہ لارل هلته ډیره مزیدارہ بنکلې یخہ هوا زہ خوشحالونکی معطرہ خوشبودارہ د راحت او سکون مبارک آوازونہ مونږ واوریدل تپوس مې اوکرو دا خہ دی؟ جبرائیل ﷺ وئیل دا جنت دی دا وانی یاربه ما سرہ خپلہ وعدہ پوره کرہ زما بالاخانې بہ رینمنی او مرغلرې وی سرہ زر سپین زرجامونہ کتوری شات اوبہ پشی شراب وغیرہ وغیرہ نعمتونه بہ ډیر زیات وی۔ دہ تہ جواب ورکولہی شی چہ ہریومسلمان بنخې اوسړی چہ پہ ما ایمان لری اوزما رسولان منی نیک عمل کوی نہ ماسرہ خوک شریک گنری اونه زما برابر خوک گنری هغه ټول بہ تاکنسی داخلیری۔ واورہ د چا پہ زہ کنسی چہ زماویرہ دہ هغه د ہری یوې ویری نہ محفوظ دی خوک چہ مانہ سوال کوی هغه محروم کیری نہ خوک چہ مانہ قرض راکوی زہ هغه تہ بدلہ ورکوم خوک چہ پہ ماتوکل کوی زہ د هغه کفایت کوم۔ زہ رنبتونی معبودیم زما نہ بغیریل معبود نشته۔ زما وعدې خلاف نہ وی مؤمنان خلاصی بیاموندونکی دی اللہ د برکت خاوند دی چہ د ټولونہ بہترخالق دی دی اوریو سرہ جنت اووئیل بس زہ خوشحالہ شوم۔ بیا هغوی بلې وادنی تہ اورسیدل چرتہ چہ ډیر مکروه او ویرونکی آوازونہ راتلل او سخته بدبوئی وہ۔ حضور ﷺ د دی بارہ کنسی ہم د حضرت جبرائیل ﷺ نہ تپوس

اوکرو وئی فرمائیل دا د دوزخ اواز دے وائی یارہ ما سرہ خپلہ وعدہ پورہ کرہ او ماتہ ہغہ راکرہ زما طوق اوزنخیرونہ زما شغلے زما گرمی ترخے اوبہ وینے نوونہ زما د عذاب او سزا سامان ډیر زیات شوی دی زما ژوروالے ډیر زیات دے زما اور ډیر تیزدے ماتہ ہغہ راکرہ د کوم چہ ما سرہ وعدہ شوی ده. اللہ ﷻ او فرمائیل ہر مشرک کافر خبیث منکر بی ایمانہ سپی او بنخے ستاد پارہ دی. دے اوریدو سرہ دوزخ خپلہ رضامندی بنکارہ کرہ. ہغوی بیالازل او بیت المقدس تہ اورسیدل او صخرہ سرہ نی خپل اس او تپلو دننہ لارو او فربتو سرہ نی مونخ ادا کرو. چہ اوزگار شو نو وئی فرمائیل جبرائیل ﷺ دا تاسرہ خوک دی؟ وئیل محمد ﷺ دے. ہغوی وئیل تہ دہ طرف تہ لیگلے شوی وے؟ ما وئیل او تپول مرحبا او وئیل چہ بہترین رور او ډیر بنہ خلیفہ دے او ډیر پہ بنہ طریقہ او عزت سرہ راغلی دی بیا د ہغوی ملاقات د انبیاء کرامو روحونو سرہ اوشو تپولو د خپل پروردگار ثنا بیان کرہ. حضرت ابراہیم ﷺ او فرمائیل چہ د اللہ ﷻ شکر دے چہ زہ نی خپل خلیل جو رکرم ماتہ نی ډیر لوی ملک راکرو اوزہ نی فرمانبردار امام جو رکرم د چا چہ اقتداء کولے شی ہغہ زہ د اور نہ بچ کریم او ہغہ نی زما د پارہ یخوالے او سلامتی جو رہ کرہ. حضرت موسیٰ ﷺ او فرمائیل چہ ہم د اللہ ﷻ مہربانی ده چہ ہغہ ماسرہ خبری او کرے ہغہ زما دنمنان اهل فرعون هلاک کرل. بنی اسرائیلو له زما سرہ نجات ورکرو زما پہ ډلہ کنبی داسی کسان پیدا کرل چہ د حق ہدایت کونکی او پہ حق سرہ انصاف کونکی وو. بیا حضرت داؤد ﷺ د اللہ ﷻ ثناء خوانی شروع کرہ الحمد للہ اللہ ﷻ ماتہ عظیم الشان ملک راکرو ماتہ نی د زیور علم راکرو زما د پارہ نی اوسپنہ نرمہ کرہ غرونہ نی مسخر کرل او مرغویہ ہم زما سرہ د اللہ ﷻ تسبیح کولے ماتہ نی حکمت او زورور کلام راکرو. بیا سلیمان ﷺ ثنا خوانی شروع کرہ الحمد للہ اللہ ﷻ ہواگانے زما تابع کرے او شیطانان ہم چہ ہغوی زما پہ حکم باندي لوی لوی محلونہ نقشی لوینی وغیرہ جو پول او ہغہ ماتہ د خناورو پہ خبرو باندي د پوہیدلو علم راکرو پہ ہریو خیز باندي ماتہ فضیلت راکرو. د انسانانو پیرانو مرغو لبیکرے زما تابع کرے او پہ خپلو ډیرو زیاتو مؤمنانو ماتہ فضیلت راکرو. ماتہ نی ہغہ بادشاہی راکرہ چہ زما نہ پس بل چاد پارہ لاتق نہ ده او ہغہ ہم داسی چہ پہ ہغے کنبی پاکوالے او پاکوالے وو او ہیخ حساب نہ وو. بیا حضرت عیسیٰ ﷺ د اللہ ﷻ تعریف بیانول شروع کرہ چہ ہغہ زہ خپلہ کلمہ جو رکرم اوزما مثال د حضرت آدم ﷺ پہ شان دے خوک نی چہ د خاورے نہ جو رکرو او ورته نی او وئیل چہ شہ نو بس شو. ہغہ ماتہ کتاب او حکمت تورات او انجیل او خودلو. ما بہ د خاورے مرغی جو پوله او بیابہ مے پہ ہغے کنبی پوکے وھلو نو ہغہ بہ د اللہ ﷻ پہ حکم سرہ ژوندنی مرغی جو رہ شوه وابہ الوتله. ما بہ پیدائشی رانده او د جذام بیماران د اللہ ﷻ پہ حکم سرہ تیک کول مری بہ د اللہ ﷻ پہ حکم سرہ ژوندی کیدل. زہ ہغہ اوچت کریم زہ ہغہ پاک صفا کریم زہ اوزما مورنی د شیطان نہ بچ کرل. پہ مونو باندي د شیطان ہیخ دخل نہ وو. اوس جناب رسول آخر زمان ﷺ او فرمائیل تاسو تپولو خود اللہ ﷻ تعریفونہ بیان کرل اوس زہ بیانوم. ہم د ہغہ اللہ ﷻ د پارہ حمد او ثناء ده چاچہ زہ د تپول عالم د پارہ رحمة للعالمین جو رکرم اود تپول مخلوق د ویرولو او ہغوی تہ زیرے ورکونکی جو رکرم وئی لیگلم. پہ ما باندي قرآن کریم نازل کرو پہ کوم کنبی چہ د ہریو خیز بیان دے. زما امت نی د تپولونورو امتونو نہ غورہ کرو چہ کوم د نورو د نیکود پارہ جو رکری وو ہغہ نی بہترین امت او گر خولو ہم دوی د اول او آخر امت جو رکرو. زما سینہ کولاو کرے شوه زما بوج لرے کرے شو زما ذکر نی اوچت کرو زہ نی شروع کونکی او ختمونکی جو رکرم. حضرت ابراہیم ﷺ او فرمائیل ہم پہ دے وجوہاتو حضور اکرم حضرت محمد ﷺ تاسو تپولونہ غورہ دے. امام ابو جعفر رازی رحمۃ اللہ علیہ فرمانی د شروع کونکی خو ہغوی دی چہ د قیامت پہ ورخ بہ شفاعت ہم د ہغوی نہ شروع کیری. بیا د حضور ﷺ پہ وړاندي درے پتے کرے شوی لوینی پیش کرے شو د اوبود لوینی نہ نی لرے شان او خکلے واپس نی کرو بیانی د پئیو لوینی واخستو او پہ ډکہ خیتہ نی پئیو او خکل. بیا د شرابو لوینی راورلے

شو نو حضور ﷺ د هغی نه انکار اوکړو چه زما خیتیه مړه شوې ده. حضرت جبرائیل ؑ او فرمائیل دا ستا په امت باندې حرام کړې شوی دی اوکه تاسو دا څکلې وې نو ستاسو په امت کنبې به ستاسو تابعدار ډیر کم خلق وو. بیا هغوی د آسمان طرف ته اوچت کړې شو دروازه ئی کولاوول غوښتل نو تپوس اوشودا څوک دې؟ جبرائیل ؑ وئیل محمد ﷺ دې. تپوس اوشو چه د ده طرف ته لیگلې شوې وې؟ وئیل او. هغوی وئیل الله ﷻ دې دا رور او خلیفه خوشحاله اوساتی دا ډیر ښه رور او ډیر ښه خلیفه دې. هم هغه وخت دروازه کولاوکړې شوه حضور ﷺ اوکتل یوسرې دې چه په پوره پیداکیدو باندې د عامو خلقو په شان د هغه پیداکیدلو کنبې هیڅ نقصان نشته. د هغه ښی طرف ته یوه دروازه ده چه د هغې نه خوشبویانې راځی او گس طرف ته یوه دروازه ده چه د هغې نه خبیثې هواگانې راځی. د ښی طرف دروازې ته چه گوری نو خاندی او خوشحالیرې د گس طرف دروازې ته چه اوگوری نو ژاړی او خفه کیږی. ماوئیل جبرائیل ؑ دا شیخ د پوره پیداکیدو والا څوک دې؟ د چا په پیداکیدو کنبې چه هیڅ کمې نشته اودا دواړه دروازې څنگه دی؟ جواب ملاو شو دا ستا پلار حضرت آدم ؑ دې ښی طرف ته د جنت دروازه ده جنتی اولاد ته گوری خوشحالیرې او خاندی. گس طرف ته ددوړخ دروازه ده خپل دوزخی اولاد ته په کتو سره ژاړی او خفه کیږی. بیا د دویم آسمان طرف ته لاړو او دغه شان سوال جواب کولونه پس دروازه کولاوشوه. هلته هغوی دوه ځوانان اولیدل په تپوس کولو سره معلومه شوه چه دا حضرت عیسیٰ ؑ بن مریم او حضرت یحییٰ بن زکریا ؑ دې دادواړه په خپل مینځ کنبې د ترور خامن دی. دغه شان دریم آسمان ته اورسیدو هلته حضرت یوسف ؑ وو د چا چه په حسن کنبې په نورو خلقو باندې هغه فضیلت وو کوم چه سپورمشی ته په باقی ستورو باندې دې. بیا دغه شان څلورم آسمان ته اورسیدو هلته کنبې ادریس ؑ وو څوک چه الله ﷻ اوچت مکان ته خیزولی دې. بیا هغوی پنځم آسمان ته هم د دغه سوال جواب نه پس اوختل یوصاحب ناست دې هغه سره چاپیره خلق ناست دی هغه سره خبرې کوی تپوس مې اوکړو دا څوک دې جواب ملاوشو حضرت هارون ؑ دې په خپل قوم کنبې د هرچا خوښ وو اودا خلق بنی اسرائیل دی. بیا دغه شان شپږم آسمان ته اورسیدو هلته حضرت موسیٰ ؑ ښکاره شو د حضور ﷺ د هغه نه وړاندې وتلوسره هغه په ژړا شو نو تپوس کولو باندې سبب معلوم شو چه بنی اسرائیلو زما متعلق دا گنرل چه د آدم ؑ په ټول اولاد کنبې د ټولونه بزرگ زه یم خودې دې زما خلیفه چه په دنیا کنبې دې او زه په آخرت کنبې یم. خیرکه صرف دا وې نو بیا هم څه خبره نه وه خوهریونښی سره د هغه امت دې بیا هغوی دغه شان اووم آسمان ته اورسیدل هلته ئی یوصاحب اولیدلو چه د هغه په ږیره کنبې څه سپین وینسته وو هغه د جنت په دروازه کنبې کرسنی لگولې ناست وو هغه سره څه نور خلق هم وو. دبعضو مخونه ډیر روښانه وو اوبعضې لږشان کم روښانه وو بلکه څه بل رنگې هم وو. دا خلق پاسیدل او په نهر کنبې غوپه اووهله په دې سره د هغوی رنگونه لږشان ښکلې شو. بیانی په بل نهر کنبې غسل اوکړو نو لږ نور هم ښکلې شو بیانی چه دریم غسل اوکړو نو بالکل روښانه سپین مخونه ئی شو. راغله نوروسره یوخای شو اود هغوی په شان شو. د حضور ﷺ په سوال کولو باندې حضرت جبرائیل ؑ اووئیل دا ستا پلار حضرت ابراهیم ؑ دې په مخ دزمکې باندې سپین وینسته دټولونه وړاندې صرف د ده وو. دا د سپین مخونووالا هغه ایماندار خلق دی کوم چه د بدونه بالکل بیچ شوې وو اود چا په رنگونو کنبې چه لږ شان فرق وو دا هغه خلق دی چه د نیکو سره ترې لږې شان بدنې هم شوې وې د هغوی په توبه باندې الله ﷻ مهربان شو. اول نهر د الله ﷻ رحمت دې دویم د الله ﷻ نعمت دې او دریم د شراب ظهور نهر دې کوم چه د جنتیانو خاص شراب دی. بیا حضور ﷺ سدرۃ المنتهی ته اورسیدو نو هغه ته اووئیلې شو چه ستا په سنتوباندې څوک پابندی کوی هغه دلته رارسولې شی د دې د جرړونه د پاکو صفا اویو صفاپشیو خوندناک او بی نشې شرابو اود صفاشاتو نهرونه روان وو. د دې ونې د سوری لاتدې که یوسور اویا کاله پورې هم روان وی

نویا ہم د دی سوری نہ ختمیبری. د دی یوه پانړه دومره لویه ده چه یویوامت به پت کړی. د الله عزوجل نور دا د هر طرف ته پته کړې ده اود مرغویه شان شکلونو فرښتو دا پته کړې وه کومې چه د الله په محبت کښې هلته وې. هغه وخت الله جل شانہ حضور ﷺ سره خبرې اوکړې ونی فرمانیل غواړه څه غواړې؟ حضور ﷺ عرض اوکړو چه یاالله تا حضرت ابراهیم ﷺ خپل خلیل جوړکړو هغه ته دې لوی ملک ورکړو، موسی ﷺ سره تا خبرې اوکړې، داود ﷺ له دې عظیم الشان بادشاهی ورکړه اود هغه د پاره دې اوسپنه نرمه کړه، سلیمان ﷺ ته هم تا بادشاهی ورکړه پیریان انسانان شیطانان او هواگانې دې دهغه تابع کړې او هغه بادشاهی دې ورکړه چه د هغه نه بغیریل چاله لائقه نه ده. عیسی ﷺ ته دې تورات او انجیل او خودلو ستا به حکم باندي رانده او شل ښه کونکې مړی ژوندی کول هغه او د هغه مور دې د شیطان نه بچ کړل د هغه په دوی باندي هیڅ دخل نه وو. زما په نسبت باندي فرمان اوکړه. رب العالمین عزوجل شانہ او فرمائیل ته زما خلیل نی په تورات کښې ماتانه د خلیل الرحمن لقب درکړې دې ته مې د ټولو خلقو طرف ته بشیر او نذیر جوړکړې لیگلې نی. ستاسینه مې کولواکړې ده ستابوچ مې کوزکړې دې ستا ذکر مې اوچت کړې دې چرته چه زما ذکر وی هلته به ستاهم ذکر وی ستا امت مې د ټولو امتونونه بهتر کړې دې. چه د خلقو د پاره راغونښتې شی ستا امت ما بهترین امت جوړکړې دې ستا هم دا امت مې اولین او آخرین کړې دې د هغوی خطبه نه جائز کیږی تر کومې چه هغوی ستاد بنده کیدو اورسول کیدو گواهی ورنه کړی. ما ستا په امت کښې داسې خلق پیدا کړې دی چه د هغوی په زړونو کښې د هغوی کتاب دې. ته مې د پیدا کیدو په رو سره د ټولونه اول پیدا کړې اود بعثت په روسره د ټولو نه آخر. اود فیصله په روسره هم د ټولونه اول تاته ما داسې اووه آیاتونه درکړې دی چه هغه باریار وئیلې شی چه تانه وړاندي یونبی ته هم نه دی ورکړې شوی. تاته ما دخپل عرش لاندي د سورت بقره د خاتمه آیاتونه درکړل چه تانه وړاندي یونبی ته هم نه دی ورکړې شوی. ماتانه کوثر درکړې او ما تاته د اسلام اته حصې درکړې دی، اسلام هجرت جهاد مونخ صدقه د رمضان روژې د نیکنی حکم د بدنې نه منع کول اوما ته شروع کونکې او ختم کونکې جوړکړې. نو حضور ﷺ او فرمائیل ماته زما رب د شپږو خبرو فضیلت راکړې. د کلام شروع اود هغې ختمیدل جامع خبرې راکړې د ټولو خلقو طرف ته زیرې ورکونکې او خبرونکې جوړول رالیگل. زما د ښمنان به زما نه د یوې میاشتی په فاصله وی د هغوی په زړه کښې زما رعب واچولو زما د پاره غنیمتونه حلال کړل چه زما نه اول د چا د پاره هم حلال نه وو. زما د پاره نی ټوله زمکه جمات او اودس جوړکړو بیا په هغوی باندي د پنخوسو مونخونو فرض کیدو اود حضرت موسی ﷺ په مشوره سره د کمی غونښتو او په آخره کښې د پنخو پاتې کیدو ذکر دې. لکه چه د دې نه وړاندي تیر شوی دی نو پنخه پاتې شو او ثواب د پنخوسو کوم سره چه هغوی ډیر خوشحاله شو د تلویه وخت کښې حضرت موسی ﷺ ډیر سخت او د راتلو په وخت کښې ډیر نرم او د ټولونه بهتر.

د بل کتاب په دې حدیث کښې داهم دی چه هم دا آیت ﴿سُبْحٰنَ الَّذِیْ اَسْرٰی بِعَبْدِہٖ﴾ په تفسیر کښې هغوی دا واقعہ بیان فرمائیلې. دادې هم واضحہ وی چه ددې اوږد حدیث یوراوی ابوجعفر رازی په ظاهره د حافظې څه داسې ښه نه معلومیږی. د دې په بعضی الفاظو کښې سخت غرابت او ډیر نکارت دې ده ته ضعیف هم وئیلې شوې دې اوصرف هم د ده د روایت والا حدیث د نظر نه خالی نه دې.

یوه بله خبره داده چه د خوب والا د حدیث څه حصه په دې کښې هم راغلې ده اودا هم ممکن دی چه دا د ډیرو احادیثو مجموعه وی یا خوب یاد معراج نه سوا د بلې واقعہ په دې کښې روایت وی. والله اعلم. دبخاری اومسلم په یوروايت کښې د حضور ﷺ د حضرت موسی ﷺ حضرت عیسی ﷺ او حضرت

ابراہیم علیہ السلام صورتونہ وغیرہ ہم بیان کول نقل دی۔ (۱) دصحیح مسلم پہ حدیث کنبی پہ حطیم کنبی د حضور صلی اللہ علیہ وسلم نہ دیت المقدس بارہ کنبی د سوالونوکول او بیا د دے بنکارہ کیدو واقعہ ہم دہ پہ دی کنبی ہم ددی دربارو نبیانو سرہ د ملاقات کولو اود ہغوی د حلیہ بیان دے اودا ہم چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم ہغوی پہ مانخہ ولاز اولیدل۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم مالک خازن دوزخ ہم اولیدلو اوہغہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم سرہ پہ شروع کنبی سلام اوکرو۔ (۲) پہ بیہقی وغیرہ کنبی د یوٹو صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم نہ روایت دے چہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د حضرت ام ہانی رضی اللہ عنہا پہ کورکنبی اودہ ووحضور صلی اللہ علیہ وسلم د ماسخوتن د مانخہ نہ فارغ شوے وو ہم د ہغہ خائی نہ د ہغوی صلی اللہ علیہ وسلم معراج شوے وو۔ بیا امام حاکم رضی اللہ عنہ یر اورد حدیث بیان کرے دی پہ کوم کنبی چہ د درجو اوفرینتو وغیرہ ذکر دی۔ د اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د قدرت نہ خوٹہ لرے نہ دی پہ دے شرط چہ ہغہ روایت صحیح ثابت شی۔ امام بیہقی رضی اللہ عنہ دی روایت بیانولو سرہ فرمائی چہ د مکے مکرمے نہ د بیت المقدس پورے تلل اود معراج بارہ کنبی پہ دی حدیث کنبی پورہ کفایت دی خودا روایت د احادیثو یروانہ حضراتو مرسل بیان کرے دی۔ واللہ اعلم۔

معراج د گوم خائی نہ شروع شوے وو دہغے متعلق د بیہقی روایت:- اوس دعانشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا روایت واورنی بیہقی کنبی دی کلہ چہ سحر خلقو تہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم د دی خبرے ذکر بیان کرو نو یر خلق مرتدشو چہ د اول نہ نی ایمان راوے وو اوتصدیق کونکی وو بیاصدق اکبر رضی اللہ عنہ لہ تلل د ہغوی ربتونی منل اود صدیق لقب موندل روایت دی۔ (۳) ہم پخپلہ د حضرت ام ہانی رضی اللہ عنہا نہ روایت دے چہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم تہ معراج ہم زما د کورنہ شوے دی پہ دی شپہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم د ماسخوتن د مانخہ نہ پس ہم زما پہ کورکنبی آرام کولو۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم ہم اودہ شو اومونرے یرول ہم۔ دسحر نہ لہریشان ویراندے مونرے حضور صلی اللہ علیہ وسلم رابیدارکرو بیا ہم ہغوی صلی اللہ علیہ وسلم سرہ مونرے د سحر مونخ اداکرو نوحضور صلی اللہ علیہ وسلم اوفرمائیل ای ام ہانی امد ماسخوتن مونخ ہم تاسو سرہ اداکرو او اوس د سحر مونخ کنبی ہم تاسو سرہ دلته یم پہ دی مینخ کنبی اللہ صلی اللہ علیہ وسلم زہ بیت المقدس تہ اورسولوم اوما ہلتہ مونخ ہم اوکرو۔ د دی یوراوی کلبی متروک دی او بالکل ساقط دی خودا پہ بل سندسره پہ ابویعلی کنبی پہ بنہ وسعت سرہ روایت کرے دی۔ طبرانی کنبی د حضرت ام ہانی رضی اللہ عنہا نہ روایت دے چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم د معراج پہ شپہ ہم زما کرہ اودہ وو۔ ما د شپے ہغہ یر اولتولو خو ملاونہ شو۔ ویرہ وہ چہ چرتہ قریشو خہ دھوکہ نہ وی کرے خو حضور صلی اللہ علیہ وسلم اوفرمائیل جبرائیل علیہ السلام مالہ راغلو زما لاس نی اونیولو زہ نی بوتلم۔ پہ دروازہ کنبی یوختاور وو چہ د قچر نہ وروکے اود خرنہ اوچت ووزہ نی پہ دی باندے سورکرم۔ بیانی زہ بیت المقدس تہ اورسولم او حضرت ابراہیم علیہ السلام نی راتہ اوخودلو ہغہ پہ اخلاق کنبی صورت کنبی او شکل کنبی بالکل زما پہ شان وو۔ حضرت موسیٰ علیہ السلام راتہ اوخودلے شو اورد قد نیخ وینستہ نی داسے وولکہ د ازدشنوہ قبیلے خلق چہ وی۔ دغد شان ماتہ حضرت عیسیٰ علیہ السلام ہم اوخودلے شو درمیانہ قد سوربخن سپین رنگ نی وو بالکل داسے لکہ عروہ بن مسعود ثقفی چہ دی۔ دجال راتہ اوخودلے شو یوہ سترکہ د ہغہ بالکل خاورے شوے وہ۔ داسے وو لکہ قطن بن عبدالعزی۔ ددومرہ ارشاد کولونہ پس نی اوفرمائیل چہ بنہ دہ زہ خم او چہ خہ مے لیدلے دی ہغہ قریشو تہ بیانوم۔ ماد حضور صلی اللہ علیہ وسلم پلو اونیولو او ورته مے عرض اوکرو د اللہ د پارہ تہ دا خپل قوم تہ مہ بیانوہ ہغوی بہ تا دروغ اوگنری اوستاسو خبرہ بہ ہیخ کلہ ہم اونہ منی اوکہ وس نی اوشو نو ستاسو بی ادبی بہ ہم اوکری۔ خو حضور صلی اللہ علیہ وسلم خپلہ لمن زمانہ رابنکلہ او زما

(۱) صحیح بخاری کتاب احادیث الانبیاء باب قول الله تعالى (واذكري الكتاب مريم اذا نزلت من اهلها....) ۳۴۳۷، صحیح مسلم: ۱۶۸، ترمذی: ۳۱۳، احمد: ۲۸۲/۲، دلال النبوة: ۳۸۷/۲، ابن حبان: ۵۱.

(۲) صحیح مسلم کتاب ایمان باب ذکر المسیح ابن مريم والمسیح الدجال: ۱۷۲، ودلال النبوة: ۳۵۸/۲.

(۳) حاکم: ۶۲/۳، بیہقی فی الدلائل: ۳۶۰/۲.

د لاس نہ ئی خلاصہ کرہ اونیغ د قریشو دلہی لہ لارو او تہولہ خبری ئی ورتہ اوخودلہی جبیر بن مطعم وئیل بس حضرت نن مونہ تہ معلومہ شوہ کہ چری تاسو ربتونہی وئی نو داسی خبری بہ مو زمونہ پہ مینخ کنبہ نہ کولہی یوسری وئیل حضرت پہ لار کنبہی زمونہ قافلہ ملاوشوی وہ؟ حضور ﷺ او فرمائیل او خود ہغوی نہ یو او بن و رک شوہی وو د کوم لتون ئی چہ کولو چاہہ کنبہی وئیل د فلانکہ قبیلہی او بنان ہم پہ لار کنبہی ملاوشو؟ حضور ﷺ او فرمائیل ہغوی ہم ملاوشوی ووفلانکی مقام کنبہی وو پہ دہی کنبہی یود سور رنگ او بنہ وہ دکومہی چہ پنبہ ماتہ شوہی وہ۔ ہغوی سرہ پہ یوہ لویہ پیالہ کنبہی او بہ وہی کومہی چہ ما خکلہی ہم وہی۔ ہغوی وئیل بنہ دہ د ہغوی د او بنانو شمیر او بنایہ۔ پہ ہغہی کنبہی ساریانان خوک خوک وو داہم او بنایہ۔ ہم ہغہ وخت اللہ ﷻ قافلہ د حضور ﷺ پہ ورائندہی کرہ حضور ﷺ تہول شمیر ہم اوخودلو اود ساریانانو نومونہ ئی ہم اوخودل۔ یو ساریان پہ ہغوی کنبہی ابن ابی قحافہ وو اودانی ہم او فرمائیل چہ صباسحر بہ ہغوی ثنیہ تہ راورسی۔ نو ہغہ وخت د ازمینت پہ توگہ ثنیہ تہ اورسیدل۔ وئی کتل نو واقعی قافلہ راورسیدہ د ہغوی نہ ئی تپوس اوکرو چہ ستاسو او بن و رک شوہی وو؟ ہغوی وئیل تیک دی و رک شوہی وو۔ دہلہی قافلہی والا نہ ئی تپوس اوکرو چہ د یوہی سرہی او بنہی پنبہ ماتہ شوہی وہ؟ ہغوی وئیل اودا ہم صحیح دی۔ تپوس ئی اوکرو چہ آیا تاسو سرہ د او بو غتہ پیالہ ہم وہ؟ ابوبکر ﷺ قسم اوخولو چہ دا خو ما پخپلہ ایخودہی وہ د ہغہی نہ نہ چا او بہ او خکلہی اونہ ہغہ او بہ چا توئی کرہی بہی شکہ محمد ﷺ ربتونہی دہی ہغہ د حضور ﷺ تصدیق اوکرو او ہم د ہغہ ورخہی نہ د ہغوی نوم صدیق کیخودہی شو۔ (۱)

د تہولو احادیثو نچونہ او خلاصہ:- د دہی تہولو احادیثونہ د خبریدونہ پس کوم کنبہی چہ صحیح ہم دی حسن ہم دی ضعیف ہم دہی کم نہ کم دومرہ ضرور معلومہ شوہ چہ د حضور ﷺ د مکہی نہ بیت المقدس تہ تلل اوشو اودا ہم معلومہ شوہ چہ صرف ہم یوخل شوی دی سرہ د دہی چہ د راویانو عبارتونہ پہ دہی باب کنبہی پہ مختلفو الفاظو سرہ دی او بہ دہی کنبہی زیاتہی او کمہی ہم دہی۔ دا ہیخ خبرہ نہ دہ خکہ چہ بغیرد انبیاء کرامو د خطا نہ خوک پاک دی۔ بعضہی خلقو ہر یو روایت یوہ خان لہ جدا واقعہ وئیلہی دہ اوددہی قائل شوی دی چہ دا واقعہ خوخل شوہی دہ خودا خلق ډیرلری وتلی دی او ډیرہ عجیبہ خبرہ ئی کرہی دہ اویتہ نہ لگی چہ کوم خائی تہ تلی دی او بیانی ہم مطلب نہ دہی حاصل شوہی۔ پہ متاخرینو کنبہی بعضو دا توجیہ پیش کرہی دہ اود ہغوی پہ دہی بانندہی ډیر فخر ہم دی۔ ہغہ دا چہ یوخل خو حضور ﷺ تہ دمکہی نہ دبیت المقدس پوری سیل اوکری شو یوخل د مکہی نہ آسمانونوتہ اوچت کرہی شو او یوخل دمکہی نہ بیت المقدس او د بیت المقدس نہ آسمانونوتہ۔ خودا قول ہم ډیرلری او بالکل غریب دہی۔ پہ سلفو کنبہی خو ہیخ خوک ہم د دہی قائل نہ وو کہ چری داسی وہی نو پخپلہ بہ حضور ﷺ د ہغوی پہ ورائندہی بیان کرہی وو اوراویانویہ د حضور ﷺ نہ د دہی بار بار روایت کرہی وو۔ د حضرت زہری رضی اللہ عنہ پہ قول د معراج دا واقعہ د ہجرت نہ یو کال ورائندہی دہ۔ عروہ رضی اللہ عنہ ہم دا وائی سدی رضی اللہ عنہ وائی چہ شہر میاشتہی ورائندہی دہ۔ خو حق خبرہ دا دہ چہ حضور ﷺ تہ پہ وینہ نہ چہ پہ خوب کنبہی د مکہی نہ د بیت المقدس پوری سیل اوکرو ہغہ وخت حضور ﷺ پہ براق بانندہی سور وو۔ د مسجد اقصیٰ پہ دروازہ بانندہی حضور ﷺ براق او تہلو ہلتہ لارو اود قبلہ طرف تہ ئی تحیۃ المسجد دوہ رکعتہ مونخ اوکرو۔ بیا معراج راورلہی شو چہ د درجو والا وو اود پاورنی پہ شان دہی پہ دہی سرہ حضور ﷺ د دنیا آسمان تہ اوخیرولہی شو بیا اووہ وارو آسمانونو تہ اورسولی شو۔ دہریو آسمان د اللہ ﷻ مقربینو سرہ ئی ملاقات اوکرو۔ انبیاء کرامو سرہ د ہغوی د منازلو اودرجاتو مطابق سلام علیک اوشو۔ پہ شہریم آسمان کلیم اللہ ﷻ او پہ اورم خلیل اللہ ﷻ سرہ ملاوشو۔ بیا د ہغوی نہ ہم ورائندہی لارو صلوات اللہ علیہم اجمعین۔

تردی چه حضور ﷺ مستوی ته اورسیدو چرتہ چه د قضی او قدر د قلمونو اوازونہ حضور ﷺ واوریدل
 سدرة المنتھی نی اولیدله په کومه چه د الله ﷻ عظمت راخور وو. دسرو زرو ملخان اوقسم قسم
 رنگونه په دې کبني بنکاریدل فربتو د خلورو وارو طرفونہ راگیره کړې وه. هم هلته حضور ﷺ حضرت
 جبرائیل ﷺ په خپل اصلی شکل کبني اولیدلو شپږ سوه ورزې وې. هم هلته حضور ﷺ رفرف د شین
 رنگ اولیدلو کوم چه د آسمان غاړې پټې کړې وې. د بیت المعمور زیارت نی اوکړو چه د خلیل الله
 ﷺ د زمکې د کعبه بالکل د پاسه په آسمانونو باندې دې یعنی آسمانی کعبه ده خلیل الله ﷺ دې ته
 ډوډه وهلي ناست وو. دې ته هره ورځ اویازره فربتې د الله ﷻ عبادت د پاره راخی خوچه کومي نن
 راغلي د هغوی وار د قیامتہ پورې هم بیا نه راخی. حضور ﷺ جنت اودوزخ اوکتلو مونږ له د الله ﷻ د
 طرف نه پنځوس مونځونه فرض شو بیا کمي اوشو او پنځه کیخودې شو چه خاص د الله ﷻ رحمت دې.
 د دې نه د مانځه فضیلت او بزرگی صفا بنکاره کیري بیا حضور ﷺ واپس بیت المقدس طرف ته راوړ
 شو او هغوی سره ټول انبیاء کرامو هم راوړ شول هلته حضور ﷺ دې ټولوته مونځ اوکړو کله چه د مانځه
 وخت شو. اود بعضې حضراتو داخیال دې چه دا امامت په آسمانونو باندې شوې خو د صحیح روایت
 نه په ظاهره دا واقعه د بیت المقدس معلومیږي. سره د دې چه په بعضې روایتونو کبني داهم راغلي
 چه په تلو کبني حضور ﷺ دا مونځ کړې وو خو ظاهره دا ده چه هغوی په واپسني کبني دا امامت کړې. د
 دې یودلیل خودا دې چه کله په آسمانونو باندې انبیاء کرامو سره ملاقات کیري نو حضور ﷺ د
 هر یو یاره کبني د حضرت جبرائیل ﷺ نه تپوس کوی چه دا څوک دې نوکه په بیت المقدس کبني دا
 مونځ شوی وونو اوس به ددې سوال کولو حاجت نه وو. بل دا چه د ټولو نه لوی غرض او اوچتوالی
 باندې د الله ﷻ په حضور کبني حاضریدل وو نو په ظاهره هم دا خبره په ټولو باندې مقدم وه نوچه کله
 دا اوشوه اوبه حضور ﷺ باندې اود هغه په امت باندې کومه د مونځونو فریضه مقرریدل وو هغه هم
 اوشوه اوس حضور ﷺ ته د خپلورونپرسره دیوځای کیدو موقعه ملاوشوه اوددې ټولو په وړاندې د
 هغوی فضیلت او بزرگی بنکاره کولود پاره د حضرت جبرائیل ﷺ په اشاره باندې حضور ﷺ امام شو
 او هغوی ته نی مونځ اداکړو. بیا د بیت المقدس نه په براق سور د شپي په تیاره کبني واپس د سحر د
 څه رنځ په وخت کبني حضور ﷺ مکې مکرمې ته راوړسیدو. واللہ سبحانہ وتعالی اعلم.

د پښواو شاتو وضاحت:- اوس چه دا کوم نقل دی چه د حضور ﷺ په وړاندې پښی او شات، یا پښی او
 شراب یا پښی او اوبه پیش کړې شوي اویاهم خلور واره څیزونه. ددې بابت کبني په روایتونو کبني داهم
 دی چه دا واقعه د بیت المقدس ده اودا هم دی چه دا واقعه د آسمانونو ده خودا کیدي شی چه هم په
 دواړوځایونو کبني دا څیز د حضور ﷺ مخې ته پیش شوې وی ځکه چه لکه د یو راتلونکی مخې ته د
 میلستیا په توگه څه څیز کیخودې شی دغه شان دا هم وی.

د حضور ﷺ معراج بدنی وو که روحانی؟- بیا په دې کبني هم خلقو اختلاف کړې دې چه معراج په هغوی
 باندې د بدن او روح سره کړې شوې وویا صرف په روحانی توگه باندې؟ د اکثر و علما کرامو خو هم دا
 قول دې چه معراج هغوی ته د بدن او روح سره کړې شوې وو او شوې هم وو په وینسه نه چه په خوب
 کبني. اود دې خبرې انکارنه دې چه حضور ﷺ ته اول په خوب کبني دا څیزونه خودلي شوي وو
 حضور ﷺ چه به په خوب کبني کوم یوڅیز اوکتلو نوهغه به نی هم هغه شان په وینسه هم کتلو. د دې د
 ټولونه لوی یودلیل خودا دې چه د دې واقعه بیانولو نه وړاندې الله ﷻ خپل پاکوالې بیان کړو. د دې
 قسم بیانولو تقاضا داده چه د دې نه پس کومه خبره وی هغه ډیره اهمه ده که چرې دا واقعه د خوب
 او کترلې شی نو په خوب کبني داسې خبرې کتل دومره اهم نه وی چه د هغې بیان فرمائیلو نه وړاندې
 الله ﷻ د خپل احسان او قدرت د اظهار کولو د پاره خپل تسبیح بیان کړی. بیا که چرې دا واقعه د

خوب وه نوکافرانو به دومره زرد حضور ﷺ تکذیب نه کولو چه یوسرې خپل خوب او په خوب کنبې عجیبه خیزونه بیان کوی دې هیخ وجه نه وه چه هغوی داسې په منډه منډه راغله او اوریدوسره نی په سختی سره انکار او کړو. بیا چه کومو خلقو اول په حضور ﷺ باندې ایمان راوړلې وو اود هغوی ﷺ رسالت نی قبول کړې ووچه وجه ده چه هغوی د معراج واقعه اوریدلوسره د اسلام نه اوړی دې نه هم معلومیږی چه حضور ﷺ دخوب واقعه بیان کړې نه وه. بیا د قرآن په لفظ ﴿بَعِثْ﴾ باندې غور او کړنی د عبد اطلاق په روح اوبدن دواړو باندې راخی. بیا ﴿أَنْزِلْ بِعَبْدِكَ﴾ فرمائیل دا خیز نور هم صفاکوی چه هغه خپل بنده د شپې په لره شان حصه کنبی بوتلو. د دې کتلوسبب د خلقود ازیمینت دسبب آیت ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ الْإِفْتِنَةَ لِلنَّاسِ﴾^(۱) فرمائیلې شوې دې. که داهم خوب وو نو په دې کنبې د خلقو داسې کوم یوازیمینت وو کوم چه په مستقل توگه باندې بیان فرمائیلې شو. حضرت ابن عباس ؓ د دې آیت په تفسیر کنبې فرمانی چه دا د سترگو لیدل وو کوم چه رسول الله ﷺ ته اوخودلې شو (بخاری) ^(۲) پخپله قرآن پاک فرمانی ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾^(۳) نه خونې نظردهوکه شوې نه بل خوا شوې. بنکاره خبره بصر یعنی لیدل د انسان د ذات یولوی صفت دې دا نه چه صرف د روح. بیا د براق سورلی راوستل او دې سپین پرقیدونکی ځناور باندې حضور ﷺ سورول اوبوتلل هم ددې خبرې دلیل دې چه دا واقعه د وینې اوبدنی ده گنی نو صرف د روح د پاره د سورلئی څه ضرورت. والله اعلم. نور خلق وانی چه دا معراج صرف روحی وو بدنی نه وو.

محمد بن اسحاق لیکی د حضرت معاویه ؓ بن ابوسفیان ؓ دا قول نقل دې چه حضرت عائشه ؓ فرمائی چه بدن غالب شوې نه وو بلکه صرف روحانی معراج وو. د دې قول انکار نه دې کړې شوې ځکه چه حسن ؓ فرمائی ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ الْإِفْتِنَةَ لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحُوقَهُمْ فَمَا تَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾^(۴) آیت نازل شوې دې اود حضرت ابراهیم خلیل الله ﷺ په نسبت خبرور کړې شوې دې چه هغوی اوفرمائیل چه ما په خوب کنبې ستا حالول لیدلی دی اوس ته سوچ او کړه چه څه گوری؟ بیا هم دا حال پاتې وو نو بنکاره خبره ده چه په انبیاء کرامو باندې وحی په ویننه هم راخی او په خوب کنبې هم حضور ﷺ به فرمائیل چه زما سترگې اودی وی او زړه مې وین او بیدار وی. ^(۵) والله اعلم. په دې کنبې کومه یوه خبره رښتیاده؟ حضور ﷺ لاړو او ډیرې خبرې اولیدلې په کوم یو حال کنبې چه هم هغوی ﷺ وو په ویننه یا په خوب کنبې ټول حق او رښتیادی. داخوو د محمد بن اسحاق قول. امام ابن جریر ؓ د دې ډیر زیات تردید کړې دې او په هر قسم باندې نی دا رد کړې دې اودانی خلاف ظاهر گرځولې چه د قرآنی الفاظو دا قول سراسر خلاف دې. بیانی د دې خلاف ډیر دلیلونه قایم کړی دی. په کومو کنبې چه مونږ هم یوڅو پورته بیان کړی دی. والله اعلم.

د ابونعیم په روایت کنبې یوه فائده: یو ډیره ښکلې او زبردسته فائده ده په دې بیان کنبې چه په دې روایت کنبې کولې شی کوم چه حافظ ابونعیم اصبهانی ؓ کتاب دلائل النبوة کنبې راوړلې دې چه کله دحید بن خلیفه ؓ رسول الله ﷺ فیصر روم له د قاصد په توگه اولیگلو او عرب سوداگر چه د شام په ملک کنبې ووهرقل راجمع کړل په هغوی کنبې ابوسفیان صخر بن حرب وو اودهغه ملگری د مکې

^(۱) ۱۷/بني اسرائيل: ۶۰.

^(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة بني اسرائيل باب ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ الْإِفْتِنَةَ لِلنَّاسِ...﴾: ۴۷۱۶.

^(۳) ۵۳/النجم: ۱۷.

^(۴) ۱۷/بني اسرائيل: ۶۰.

^(۵) صحیح بخاری کتاب الرضوء باب التخفيف في الرضوء: ۱۲۸۰، ابن خزيمه: ۱۵۲۴، ابوعوانة: ۳۱۷/۲، مسند حميد: ۴۷۲، احمد: ۲۲۰/۱.

نور کافران ہم وو بیا ہغہ د دوی نہ ډیر سوالونه او کړل کوم چه په بخاری او مسلم کښې ذکر دی (۱) ابوسفیان د اول نه تر آخره پورې دا کوشش وو چه څنگه د حضور ﷺ بدی او سپکاوی د هغه په وړاندې او کړی دی دپاره چه د بادشاه د زړه رخ د حضور ﷺ طرف ته نه وی. هغه پخپله وائی چه ماصرف د دې ویرې غلطې خبرې کولو او تهمتونه لگولونه نه منع شوم چه چرته زما دروغ په هغه باندې ښکاره نه شی بیاخو به دې زما خبره دروغ گنری او ډیره پښیمانتیا به وی. هم په زړه کښې داخیال راغلو ما وئیل بادشاه سلامت واورنی زه یوه واقعه بیانوم په کوم سره به تاسوته خبره ښکاره شی. محمد ﷺ ډیر دروغژن سړی دی (نعوذ بالله) واورنی یوه ورځ هغه وئیل چه هغه د شپې مکې نه لار وواستاسو په دې جمات یعنی بیت المقدس مسجد قدس ته راغلو اوبیا واپس د سحر نه وړاندې مکې ته اورسیدو.

الفضل ما شهرت به الاعداء: - زما دې خبرې اوریدو سره د بیت المقدس لات پادری کوم چه د روم بادشاه سره په دې مجلس کښې ډیر په عزت سره ناست وو ډیر زر او وئیل چه دا بالکل رښتیادی ماته د دغه شپې علم دی. قیصر ډیر په حیرانتیا سره د هغه طرف ته اوکتل او په ډیر ادب نی تپوس او کړو جناب تاته څنگه معلومه شوه؟ هغه وئیل واورنی زما عادت وو اوداکار ما د خان د پاره کړې وو چه ترکومي د جمات ټولې دروازي په خپل لاس بند نه کړم اوده کیدم به نه. په دغه شپه زه د دروازو بندولو د پاره راپاسیدم ټولې دروازي مي په ښه شان سره بندې کړې خو یوه دروازه ماته بنده نه شوه. ما ډیر زور اولگولو خو زنجیر د خپل ځای نه اونه خوزیدو. ما هم هغه وخت خپلو سړو له آواز ورکړو هغوی راغله مونږ ټولو پوره طاقت استعمال کړو خو ټول ناکامه شو اوداسې معلومیدله لکه چه مونږ یو غرد خپل ځای نه اخواکول غواړو خو هغه یوه ذره هم اونه خوزیدو. مالوهار راوغوښتو هغه مختلف چلونه اوکړل کوشش نی اوکړو خو هغه هم ماتې اوخوړله اوونئ وئیل چه سحر به گورو. هغه دروازه ټوله شپه هم داسې پاتې شوه او دواړه زنجیرونه بالکل کولو پاتې شو. زه سحر هغه دروازي له لارم چه اومي کتل نو هغې سره چه په گوت کښې کوم کانړې دې په هغې کښې سوري وواوداسې معلومیدله لکه چا چه په کښې څه ځناور تړلې وی د هغې اثر اوښه موجود وه. زه پوهه شوم اوماهغه وخت خپلو ملگروته اووئیل چه نن شپه دازمونږ جمات د یونبی د پاره کولوکړې شوې دې او هغه دلته ضرور مونږ اداکړې دي. دا حدیث ډیر اوږد دی.

د معراج حدیث متواتر دی: حضرت ابوالخطاب عمر بن دحیه رضی الله عنه خپل کتاب التنویر فی مولد السراج المنیر کښې د حضرت انس رضی الله عنه په روایت سره د معراج حدیث وارد کولو سره د دې متعلق ډیر ښکلې کلام کولونه پس فرمائی د معراج حدیث متواتر دی. حضرت عمر بن الخطاب رضی الله عنه حضرت علی رضی الله عنه حضرت ابن مسعود رضی الله عنه حضرت ابوذر رضی الله عنه حضرت مالک بن صعصعه رضی الله عنه حضرت ابوهریره رضی الله عنه حضرت ابو سعید رضی الله عنه حضرت ابن عباس رضی الله عنه حضرت شداد بن اوس رضی الله عنه حضرت ابی کعب رضی الله عنه حضرت عبدالرحمن بن قرظ رضی الله عنه حضرت ابو جبه رضی الله عنه حضرت ابولیلی رضی الله عنه حضرت عبدالله بن عمرو رضی الله عنه حضرت جابر رضی الله عنه حضرت حذیفه رضی الله عنه حضرت بریده رضی الله عنه حضرت ابویوب رضی الله عنه حضرت ابوامامه رضی الله عنه حضرت سمرة بن جندب رضی الله عنه حضرت ابوالحمراء رضی الله عنه حضرت صهیب رومی رضی الله عنه حضرت ام هانی رضی الله عنها حضرت عائشه رضی الله عنها حضرت اسماء رضی الله عنها وغیره نه روایت دي.

په دوی کښې خو بعضو اوږد بیان کړې دي اوبعضو مختصر. سره د دې چه په دې کښې بعضې روایتونه سنداً صحیح نه دی خوبیا هم بالجمله په صحت سره د معراج واقعه ثابت ده اومسلمانان په اجماعی توگه د دې قائل دی او بې شکه زندیق اوملحد خلق د دې نه منکر دی هغوی د الله ج نورانی

(۱) صحیح بخاری کتاب بدء الخلق باب کیف کان بدء الوحی الی رسول الله ﷺ: ۷، صحیح مسلم: ۱۷۷۳.

چراغ پہ خپلو پوکوباندې مړه کول غواړي خو هغه به په پوره رنډا سره هم پړقيدونکې وي که کافرانو باندې بدلگي نو هم.

وَآتَيْنَا مُوسَى	او ورکړې وؤ مونږه موسی ته
وَأَتَيْنَا	او مونږه موسی <small>ﷺ</small> ته
الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ	کتاب او گرځولي وؤ مونږه هغه ذریعه د هدایت
هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا	ادپاره د بنی اسرائیلو چې
تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ	کتاب ورکړو او دا کتاب مونږه بنی اسرائیلو دپاره د هدایت ذریعه گرځولي وه چې خبردار
وَكِيْلًا ذُرِّيَّةَ مَنْ	مۀ نیسي تاسو ابغیر زمانه څوک وکیل اولاد یی دهغه چا چې سواره کړې وؤ مونږه
حَمَلْنَا	زما نه بغیر بل هیڅوک خپل کار ساز او نه گنږئ ائې دهغه چا اولاده چې مونږه دنوح <small>ﷺ</small>
مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ	د نوح سره بیشکه هغه وو بنده شکر ایستونکې او خبردارې ورکړې وؤ مونږه
كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝	سره په (کشتی کنبې) سواره کړې وې بیشکه نوح <small>ﷺ</small> یو شکر گزار بنده وو او مونږه بنی
وَقَضَيْنَا	بنی اسرائیلو ته په کتاب کنبې چې خامخابه تاسو فساد کوئ په زمکه کنبې دوه ځله
إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتفْسِدُنَّ	اسرائیلو ته په خپل کتاب کنبې دا خبره په گوته کړې وه چې تاسو به په ملک کنبې دوه ځله فساد کوئ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ	او خامخابه تاسو سرکشی کوئ سرکشی لویه نو هر کله چې راغله وعده
وَلتَعْلَنَ	او دیره سرکشی به کوئ پس هر کله چې په دوؤ کنبې د رومبئ
عُلُوًّا كَبِيرًا ۝	داولنی سرکشی په هغه دواړو کنبې نو راپورته کړل مونږه ستاسو خلاف داسې بندگان زموږه
أُولَٰئِكَ	وعده (دپوره کیدو) وخت راغلو نو مونږه په تاسو باندې خپل داسې بندیان
بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ	أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا
عِبَادًا لَّنَا	چې خاوندان د جنگ سخت وؤ نو ننوتل هغوی په منع دکورونو ستاسو کنبې اووه
عِبَادًا لَّنَا	او گومارل چې دیر جنگیالی وونو ستاسو په کورونو درننوتل او دایوه داسې وعده وه
عِبَادًا لَّنَا	وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝
عِبَادًا لَّنَا	دایوه وعده چې خامخابه کیدله بیا او پس درکړه مونږه تاسو له موقع د غلبې ایه هغوی باند
عِبَادًا لَّنَا	چې خامخابه پوره کیدله بیا مونږه دوباره تاسو له په هغوی باندې غلبه درکړله او په مالونو او په

وَأَمْدَدُنْكُمْ	بِأَمْوَالٍ	وَبَنِينَ	وَجَعَلْنَاكُمْ	أَكْثَرَ
او امداد موارو کړو ستاسو په مالونو سره او په اولاد سره او کړی مونږه تاسو زیات				
خامنو ستاسو مدد او کړو او تاسو نه مویولو ئې ټولې				
نَفِيرًا ⑤	إِنْ أَحْسَنْتُمْ	أَحْسَنْتُمْ	لِأَنْفُسِكُمْ	وَقَدْ
په لحاظ د افرادو سره که نیکې او کړې تاسو نو نیکې کوئ تاسو دپاره د خانو نو ستاسو				
جوړ کړو که تاسو بڼه کوئ نو خپل خان دپاره بڼه کوئ				
وَأَنْ أَسَأْتُمْ	فَلَهَاظ	فَإِذَا جَاءَ	وَعَدُ	الْآخِرَةِ
او که بدې او کړه تاسو نو بدې ده دغه نفس لره نو کله چې راغې وخت د و عدې اوستنی				
او که بد کوئ نو خان سره بد کوئ نو خان سره بد کوئ نو بیا چې د دویمې نیتې وخت راغلو				
لِيسْوَاءٍ	وَجُوهِكُمْ	وَلِيَدُ خُلُوفِ	الْمَسْجِدِ	كَمَا
دپاره ددې چې وړانې کړې اګونې دمخو نو ستاسو او دپاره ددې چې ننوخی مسجد ته لکه څنگه چې				
چې هغه (دبڼمن) ستاسو مخونه وړان کړې او هغوی په مسجد اقصی کېنې ورننوخی لکه چې				
دَخَلُوهُ	أَوَّلَ مَرَّةٍ	وَلِيَتَّبِعُوا	مَا	عَلَّمُوا
ننوتی ووهغې ته په اول ځل او چې تباہ کړې هغه څه چې غالب شی پر هغوی				
هغوی په اول ځل ورنوتی وو او دا چې کوم څانې غلبه بیا مومی هغه پوره				
تَتَّبِعُوا ⑥	عَسَى	رَبُّكُمْ	أَنْ يَرْحَمَكُمْ	وَإِنْ
په کامل تباہ کولو سره کیدې شی چې رب ستاسو رحم او کړې په تاسو او که				
برباد کړې امید دې چې ستاسو رب په تاسو رحم او کړې او که				
عَدْتُمْ	عَدْنَا	وَجَعَلْنَا	جَهَنَّمَ	لِلْكَافِرِينَ
واپس او گرزیدې تاسو نومونږ به هم واپس او گرزوا او جوړ کړې دې مونږه دوزخ دپاره د کافرانو				
تاسو بیا هغه څه او کړل نومونږ به هم هغه گوؤ او مونږ دوزخ کافرانو دپاره قیدخانه				
حَصِيرًا ⑦				
قیدخانه				
جوړه کړې ده				

قوله تعالى: - وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

د معراج د واقعې نه پس د موسى ﷺ ذکر: - د حضور ﷺ د معراج د واقعې نه پس د خپل پیغمبر حضرت کلیم الله ﷺ ذکر فرمائی په قرآن کریم کېنې عموماً دا دواړه بیانونه په یوځای راغلی دی دغه شان د تورات او قرآن کریم بیان هم نيزدې نيزدې دې. د حضرت موسى ﷺ د کتاب نوم تورات دې هغه کتاب د بنی اسرائیلو د پاره د هدايت وو هغوی ته حکم شوې وو چه د الله ﷻ نه بغير بل څوک ولی امدادی او معبود مه گنړتی. هر یو نبی د الله ﷻ توحید سره راغلی دې. بیا هغوی ته وئیلې شی چه ای د هغه بزرگانو

اولادہ کوم چہ مونږ بہ خپل احسان سرہ مشرف کړې وو چہ د نوح ﷺ د تباہ کونکي طوفان نہ مونږ هغوی بچ ساتلي وو او خپل خوږ پیغمبر حضرت نوح ﷺ سرہ مو په کشتني کښي سواره کړي وو. تاسو له د خپلو مشرانو په شان زمونږ شکر کول پکار دي. گورني ماستاسو طرف ته خپل آخري رسول محمد ﷺ درليکلې دي. روايت دي چہ حضرت نوح ﷺ په خوراک خښاک او اغوستلو غرض په هر وخت کښي د الله ﷻ حمد او ثناء بيانوله په دي وجه هغه ته شکر کونکي بنده او نيولي شو (۱) داهم روايت دي چہ هغوی به په هر حال کښي د الله ﷻ شکر کولو. دشفاعت والا اوږد حديث کوم چہ په بخاري وغيره کښي دي په دي کښي دي چہ کله خلق د شفاعت د غوښتلو د پاره حضرت نوح ﷺ له راشي نو هغه ته به اووني لي شي چہ د زمکي د خلقو د پاره تاسو رومي رسول وئي چہ الله ﷻ ستاسو نوم شکر کونکي بنده کي خودو تاسو د خپل رب نه زمونږ د پاره سفارش او کړني الخ. (۲)

د بني اسرائيلو دوه ځل سرکشي: - کوم کتاب چہ په بني اسرائيلو باندي نازل شوې ووهم په هغي کښي الله ﷻ هغوی ته اول خبرور کړې وو چہ هغوی به په زمکه باندي دوه ځل سرکشي کوي اوسخت فساد به کوي نودلته د ﴿قَضَيْنَا﴾ معنی مقرر کول اود اول نه خبر ورکول دي. لکه چہ آيت ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَانَ ذَايَرًا هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصَيِّبِينَ﴾ (۳) کښي هم دا معنی ده.

اوله سرکشي اود هغي انجام: - نود هغوی د رومي فساد په وخت کښي مونږ د خپل مخلوق نه هغه خلق په هغوی باندي مسلط کړل چہ ډير زيات جنگ کونکي سخت بدتونو والا په سازو سامان او وسله باندي پوره وو. هغوی په دوي باندي قبضه اوکړه د هغوی ښارونه ني واخستل په لوت مارکولو سره ني د هغوی دکورونو پوري خالي کړل اوبې ويرې اوبې خطري لارل. دالله ﷻ وعده خو پوره کيدل وو. وائي چہ دادجالوت لښکر وو بيا الله ﷻ د بني اسرائيلو امداد اوکړو اود حضرت طالوت په بادشاهني کښي بيا اوجنگيدل او حضرت داؤد ﷺ جالوت قتل کړو. داهم ويلي شوي دي چہ دموصل بادشاه سخاريب اود هغه لښکر په هغوی باندي حمله کړې وه. بعضې وائي چہ د بابل بادشاه بخت نصر حمله کړې وه. ابن ابی حاتم دلته يوه ډيره عجيبه قصه نقل کړې ده چہ دي سړي څنگه درجه په درجه ترقي کړې وه. په اول کښي دا يوفقيرو وو پروت به وو او خير غوښتلو باندي به ئي گزاره کوله. بيا هغه د بيت المقدس پوري فتح اوکړه او هلته ئي بني اسرائيل په بي دردنې سره قتل کړل. ابن جرير ﷺ دلته ددي آيت په تفسير کښي يواوږدمرفوعي قول نقل کړې دي چہ صرف موضوعي دي اود دي په موضوعي کيدو کښي د چاهم شک نه شي کيدې. حيرانتياده چہ سره د دومره لوي علم امام صاحب ﷺ دا حديث نقل کړې دي. زمونږ استاذ شيخ حافظ علامه ابوالحجاج مزي ﷺ ددي موضوعي کيدو وضاحت کړې دي اود کتاب په حاشيه باندي هم ليکلې دي. په دي باره کښي د بني اسرائيلو هم ډير روايتونه دي خو مود هغي په ذکر کولو سره هسي بي فاندې خپل کتاب نه اوږدول غواړو. ځکه چہ په دي کښي بعضې خو موضوعي دي او بعضې به داسي نه وي خوالحمدلله مونږ ته د دغه روايتونو هيڅ ضرورت نشته د الله ﷻ کتاب مونږ د ټولو کتابونونه د بي نيازه کولو والا کتاب دي د الله ﷻ کتاب اود هغه د رسول ﷺ احاديثو مونږ د داسي څيزونو محتاج کړي نه يو.

بيت المقدس باندي قبضه: - صرف دومره ده چہ د بني اسرائيلو د سرکشي په وخت الله ﷻ د هغوی دښمنان په هغوی باندي مسلط کړل چا چہ هغوی ته ښه مزه وراوځکله ډيره خرابه سزائي ورکړه دهغوی بال بچ

(۱) الطبري: ۲۵۴/۱۷، حاکم: ۳۶۰/۲، وسنده ضعيف.

(۲) صحيح مسلم کتاب الذكر والدعاء، باب استحباب حمدالله تعالى بعد الاكل والشرب: ۲۷۳۴، سورة بني اسرائيل باب ﴿ذرية من حملنا مع لوط انه كان عبدا شکورا....﴾: ۴۷۱۲، صحيح مسلم: ۱۹۴.

(۳) ۱۵/المحر: ۶۶.

نی د تیغ نہ اوویستل هغوی دومره ذلیل اوخوار کرل چه د هغوی په کورونو کبني ورننوتل او تباہ نی کرل اود هغوی دسرکشنی پوره سزای ورکړه. هغوی په زور ظلم کبني شه کمې نه وو پریخې عام خلق خو عام چه هغوی د انبیاء مرئی پرې کړې وی. علماء نی په رنیا ورځ قتل کړې وو بخت نصر د شام په ملک باندې غالب راغلو بیت المقدس نی وران کړودهغه ځای اوسیدونکی نی قتل کرل بیادمشق ته اورسیدو. دلته نی اوکتل چه په یوسخت کانړی باندې وینه تویونه وهی تیوس نی اوکړو داڅه دی؟ خلقو وئیل چه مونږ خود خپل پلار نیکه نه هم داسې گورو داوینه یوشان راخوتکیږی اودرېږی نه هغه هم هلته قتل عام شروع کړو اویازره مسلمانان د هغه د لاسه دغه ځای کبني قتل شو نو هغه وینه اودریده(۱) هغه عالمان حافظان اوتول شریفان اوعزت داره خلق ډیر په بې دردنی سره قتل کرل په هغوی کبني دتورات یوحافظ هم بیچ پاتې نه شو. بیانی قید کول شروع کړه او په دی قیدیانو کبني د انبیاء کرامو ځامن هم وو غرض دا چه یوه ډیره خطرناکه هنگامه اوشوه. د صحیح روایتونونه څه بلکه صحیحوالی ته نیزدې روایتونونه هم تفصیلات نه ملاویرې پدې وجه مونږ داپریخودل.والله اعلم. بیا فرمائی چه دنیکنی کونکی په اصل کبني هم خپله بنیگره کوی اوبدی کونکی په اصل کبني هم خپل نقصان کوی لکه چه ارشاددې ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ (۲) څوک چه نیک کاراوکړی هغه دهغه د خپل ځان دپاره دې اوچه څوک بدی اوکړی دهغی بوج به هم په هغه باندې وی دویمه سرگشی او دهغی انجام: بیاچه کله دویمه وعده راغله اوبنی اسرائیلودالله ﷻ په نافرمانو باندې بنه په بنکاره ملاوترله او په بې باکنی او بې حیانی سره نی ظلم کول شروع کړو نوییا د هغوی دبنمان راغله چه د هغوی شکلونه وران کړی اود بیت المقدس جمات چه څنگه اول هغوی په خپله قبضه کبني کړې وو اوس بیا نی په قبضه کبني کړی او چه ترکومې وس وی هرڅیز تباہ کړی داهم اوشو. ستا رب خودې د رحم اوکرم والا اود هغه نه ناامیدی کول بنه نه دی ډیرممکن دی چه بیا دبنمن رانیکته کړی. اودا یادساتنی چه دیخوا تاسو سراوچت کړو اخوا مونږ ستاسو سرونه چقنړی کرل یوخواتاسو فساد جوړکړو بل خوامونږ تاسو تباہ کړنی. داخوشوه دنیاوی سزا اوس لاد آخرت زبردست اونه فناکیدونکې سزا باقی ده. دوزخ د کافرانو قیدخانه ده د کوم ځای نه چه به هغوی نه اوتختیدی شی اونه وتی شی. دهمیشه دپاره به د هغوی استوگنه هم دلته وی(۳) حضرت قتاده رضی الله عنہ فرمائی چه بیا هم هغوی سراوچت کړو او یوشان نی د الله ﷻ فرمان پریخودو اومسلمانانو سره اونختل. الله ﷻ امت محمديه ص په هغوی باندې غالب کړو اوهغوی نی خوارکرل او جزیه ورکول ورته پریوتل. (۴)

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ
بیشکه چی دا قران بنائی هغه لار چی هغه بلکل نیغه ده
بیشکه دافران پاک هغه لاره بنائی چی کومه بالکل نیغه ده
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ
اوزیرې ورکوی منونکوته هغه منونکی چی هغوی عمل کوی نیک چی بیشکه
اوکوم ایماندار چی نیک کارونه کوی هغوی ته زیرې ورکوی چی دهغوی

(۱) الطبری: ۳۲۹/۱۷.
 (۲) ۴۱/حم السجدة: ۴۶.
 (۳) الطبری: ۳۹۰/۱۷.
 (۴) الطبری: ۳۸۹/۱۷.

لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝۱۰ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
دی دھغوی دپارہ اجر لوی اوبیشکھ ہغہ کسان چی نہ منی آخرت لہ
دپارہ دیر لونی اجر مقرر دی او دا چی کوم خلق پہ آخرت بانندی ایمان نہ راوری
أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۱
تیار کړی دی مونږہ دپارہ دھغوی عذاب دردناک
مونږہ هغوی دپارہ دردناک عذاب تیار کړی دی

قوله تعالى: -إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي

ترغيب الى القرآن او بشارت:- الله ﷻ د خپل پاک کتاب په تعريف کښي فرماني چه دا قرآن د بهتريني لاري طرف ته لارخونده کوي. ايماندار چه د نبی کریم ﷺ د فرمان مطابق عمل هم اوکړی هغوی ته دا زيری اوروی چه د هغوی دپارہ الله ﷻ سره دیر لوی اجر دی او بي شماره ثوابونه دی. اوچه څوک د ايمان نه خالی دی د هغوی دپارہ دا قرآن د قيامت په ورځ د سختو عذابونو خبرورکوي لکه چه ارشاد دی ﴿قَبِيْرَةٌ بِعَذَابِ الْيَوْمِ﴾ (۱) دوی ته د دردناک عذابونو خبر اورسوه.

وَيَذُرُّ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ
اوغواړی انسان شرله
اوځيني انسانان دعذاب دپارہ داسي دعا غواړی
دُعَاؤَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۝۱۲ وَجَعَلْنَا
پشان دغوښتلو د هغه خير لره اودې انسان تلوار کونکي اوجوړی کړی دی مونږہ
لکه چی دنيکی دعا غواړی او انسان دیر تلوار کوونکي دي اومونږ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَاتٍ فَحَوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ
شپې او ورځې لره دوه نښې نوبې رنډا کره مونږہ نښه د شپې اوجوړه کره مونږہ نښه د ورځې
د شپې اود ورځې نه دوه نځښې جوړې کړې دي اود ورځې نځښه مو
مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا
زوبښانه جوړه کړيده دپارہ ددی چی تلاش کړی تاسو فضل ادرب خپل نه اودپارہ ددی چی معلومه کړی تاسو
روښانه کړی ده چی تاسو په کښي دخپل رب فضل لتولې شی او چی دکلونو
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ ط وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ۝۱۳
شمار دکلونو اود حساب اوهر څيز واضحه بيان کړی دی مونږہ په وضاحت سره
شمير او نور حساب درته معلوميری او هر څيز مونږ په تفصيل سره بيان کړی دی

قوله تعالى: -وَيَذُرُّ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاؤَهُ بِالْخَيْرِ

د انسان د بي صبرتي بيان:- -يعنى انسان كله كله خفه شي نااميده شي او د سختي غلطي په وجه د خپل ځان د پاره بدې دعاگانې غواړی كله د خپل مال اولاد د پاره خيرې کوي كله د مرگ كله د

(۱) آل عمران: ۲۱.

ہلاکت اوکلہ د بربادنی او لعنت. خود دہ اللہ ﷻ پخپلہ د دہ نہ زیات مہریان دې کہ یوخوا بددعا اوکړې او بل خوانی اللہ ﷻ قبولہ کړې نو بس ہم اوس به هلاک شی (۱) په حدیث کنبی ہم دی د خپل خان او مال د پارہ خیرې مه کوئی هسې نه چه د قبولیت په یووخت کنبی دې داسې بدہ کلمہ د ژبې نه اوخی (۲) د دې وجه د انسان بې قراری او جلدبازی دہ ځکه چه دې خودې جلدباز. حضرت سلمان فارسی ؓ او حضرت ابن عباس ؓ په دې موقعه باندي د حضرت آدم ؑ واقعہ ذکر کړې دہ چه لار اوسه پورې نی پنبوته روح نه وو رسیدلې چه هغوی د اودریدو اراده اوکړه. روح د سرد طرف نه راروان وو چه کله پوزې ته اورسیدو نو اتروشې راغلو هغوی او وئیل الحمد لله نو اللہ ﷻ اوفرمائیل (یوحنا ریک یا آدم) ای آدم ؑ په تادی خپل رب رحم اوکړې. کله چه سترگوته اورسیدو نو سترگې کول اوکړې وئی کتل چه کله نورلاندي اندامونوته اورسیدو نو د خوشحالی نه خپل خان ته اوکتل اوس لار پنبو پورې نه وو رسیدلې چه د روانیدو اراده تی اوکړه خو روان نه شو نو دعانی اوکړه چه ای اللہ ﷻ د شپې نه وړاندي دې روح راشی (۳)

شپه ورځ د اللہ ﷻ د قدرت دلیل: اللہ ﷻ د خپلو لویو لویونبو نه دلته د دوو بیان فرمائی چه شپه ورځ هغه بیل بیل قسم جوړې کړې. شپه د آرام د پارہ او ورځ د روزگار د پارہ په دې کنبې کار روزگار کوئی صنعت او حرفت کوئی سیل اوسفرونه کوی. د شپې ورځې په اختلاف باندي د دواړو په یوخای کولوسره د میاشتو او کالونو شمیر معلومولې شئی دې د پارہ چه په لین دین کنبی معاملاتو کنبی د قرض په موده کنبی د عبادت په کارونو کنبی آسانی او پیژندگلو اوشی. که هم یووخت وې نو ډیره به گرانه وه. رښتیا دی که اللہ ﷻ غوښتل نو هم شپه به وه د چا دومره قدرت نه وو چه ورځ کړې به نی وه. او که هغه همیشه هم ورځ ساتله نو د چا مجال وو چه شپه نی راوستې وه؟ د قدرت داننبی د اوریدلو اوکتلو دی داهم دهغه رحمت دې چه شپه نی د آرام د پارہ جوړه کړه او ورځ د معاش د لتیون د پارہ. دا دواړه نی یو بل پسې یوشان راتلونکی جوړې کړې چه د شکر اونصیحت اراده لرونکی کامیاب کړې شی. هم د هغه په لاس کنبی د شپې ورځې اختلاف دې هغه د شپې پرده په ورځ اود ورځې په شپه باندي خپړوی. نمر سپوږمئی هم د دې په ماتحتی کنبی دی هر یو په خپل مقرر وخت باندي ځی راخی. هغه اللہ ﷻ غالب او غفار دې هغه د سحر راویستونکې دې هم هغه شپه د آرام والا جوړه کړې دہ اونمر سپوږمئی نی مقرر کړی دی دا د اللہ ﷻ چه عزیز اوعلیم دې مقرر کړې شوې اندازه دہ. شپه د خپلې تیاری نه د سپوږمئی نه پیژندلې شی او ورځ د رنډا اونمر د راختلونه معلومیرې. نمر سپوږمئی دواړه روښانه اومنور دی خو په دوی کنبی نی هم پوره لرې والې ایخودې دې چه هر یو اوپیژندلې شی. نمر ډیر پرقیدونکې او سپوږمئی نورانی هم هغه کړی دی. منزلونه هم هغه مقرر کړی دی دې د پارہ چه حساب اوکال معلوم وی. د اللہ ﷻ دا پیدانش حق دې. الخ.

د سپوږمئی باره کنبی یوسوال: قرآن پاک کنبی دی خلق تانه د سپوږمئی باره کنبی تپوس کوی اووايه چه هغه د خلقو د پارہ وختونه دی اود حج د پارہ هم الخ. د شپې تیاره اخواکیرې اود ورځې رانرا راخی. نمر د ورځې علامت دې او سپوږمئی د شپه نښه دہ (۴) اللہ ﷻ سپوږمئی لکه شان توره پیدا کړې دہ اود شپې نښه سپوږمئی نی په نسبت دنمرتته جوړه کړه په دې کنبی نی یوقسم داغ کیخودو. ابن الکواء د حضرت امیر المؤمنین حضرت علی ؓ نه تپوس اوکړو چه په سپوږمئی کنبی داسورې څنگه دې؟

(۱) الطبری: ۱۷/۳۹۳-۳۹۴.

(۲) صحیح مسلم کتاب الزهد باب حدیث جابر الطویل وقصه ابی السرح: ۳۰۰۹، ابن حبان: ۵۷۴۲.

(۳) الطبری: ۱۷/۳۹۴-۳۰۵.

(۴) الطبری: ۱۷/۳۹۶.

هغوی اوفرمائیل ددی بیان پدی ایت کنبی دې چه مونږ د شپې نښه یعنی سپوږمښی ککوری نت غوندي کرو اود ورځې نښه مو ښه روښانه کړه. داد سپوږمښی نه ډیر روښانه او ډیر لوی دې. د شپې ورځې نی دوه نښې مقرر کړي د دوی پیدائش هم په دې شان سره دې. (۱)

وَكُلَّ إِنْسَانٍ	الزَّمَنَةَ	طَبْرَةً	فِي عَقْبِهِ ط
اوهر انسان چی دې	الزم کړي دې	مونږه دهغه سره	قسمت دهغه په غاړه دهغه کنبی
او مونږ دهر چا عملنامه	دهغه دغاړې	امیل کړي دې	
وَنُخْرِجُ	لَهُ	يَوْمَ الْقِيَامَةِ	كِتَابًا
او را اوباسو	مونږه	دپاره دهغه	په ورځ دقیامت لیکلي شوي کاغذ
او دقیامت په	ورځ به ورته	یو عملنامه	مخامخ کیردو چی سپرلي
مَنْشُورًا ۳	إِقْرَأْ	كِتَابَكَ ط	كُفَىٰ بِنَفْسِكَ
غوریدلي او لوله	عملنامه خپله	کافی دې	نفس ستا نن ورځ په تاباندې حساب کونکي
به ئی او وینی	(اوبه وئیلی شی)	خپله عملنامه	اولوله نن ته دخپلي عملنامې
			د حساب دپاره په خپله کافی یئ

قوله تعالى: -وَكُلَّ إِنْسَانٍ الزَّمَنَةَ

هر یوبه خپله عمل نامه او وینی:- پورتنو آیاتونو کنبی نی د زمانې ذکر او کړو په کومه کنبی چه دانسان اعمال وی. اوس نی دلته اوفرمائیل چه د ده کوم عمل وی ښه وی که بد هغه ده پورې اینځلی د نیکنی بدله به نیکه ملاویری اود بدنی بدله بده که په هرڅومره کم مقدار کنبی ولې نه وی (۱) لکه چه فرمان دې د ذرې هومره برابر خیر او هم دومره شر به هرسرې د قیامت په ورځ او وینی (۲) اوبل خای ارشاد دي بنی اوگس طرف ته هغوی ناستې دی کومه خبره چه د خلې نه اوځی هغه هم هغه وخت وراولیکي (۳) بل خای ارشاد دي (وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحِيفَةَ) (۴) په تاسویاندي خیال ساتونکی دی بزرگې دی لیکونکی دی ستاسویه هر کاریاندي خبردی. بل آیت کنبی دی تاسوته به صرف ستاسود کړې شوی عمل بدله ملاویری. بل خای ارشاد دي هریدی کونکی ته به سزا ملاویری (۵) مقصد دادې چه د بنیادم لوی واره پت اوبنکاره نیک اوبد ټول عملونه سحر ماښام شپه ورځ برابر لیکلي کیري. مسند احمد کنبی رسول الله ﷺ فرمائی دهریوانسان د عمل بدی دهغه په مرئی کنبی ده. ابن لهیغه رحمته الله علیه فرمائی تردې چه شگون اخستل هم (۶) دهغه اعمالو د مجموعې کتاب به د قیامت په ورځ یا د هغه په بنی لاس کنبی ورکولې شی او یا په گس لاس کنبی. دنیکانو به په بنی لاس کنبی اود بدانو په گس لاس کنبی کولوشوي وی چه هغوی نی هم اولولی اودوی نی هم. د هغه د ټول عمر اعمال به په دې کنبی لیکلي شوي وی. لکه چه د الله ﷻ فرمان دي (يُنَبِّئُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ يَمَّا قَدَّمَا وَآخِرَهُ) (۷) په هغه ورځ به انسان د خپلو ټولو وړاندي

(۱) الطبری: ۳۹۷/۱۷

(۲) الطبری: ۳۹۸/۱۷

(۳) ۹۹/الزلزال: ۵-۶

(۴) ۵۲/الطور: ۱۶

(۵) ۸۲/الانفطار: ۱۰

(۶) ۵۰/ق: ۱۷

(۷) الحد: ۳/۳۶۰

(۸) ۲۵/القيامة: ۱۳

روستو عملونو نہ خبرولې شی انسان خو په خپله معامله کښې هم پخپله حجت دې که هغه په خپله بې گناهنی کښې هرڅومره بهانې پیش کړې. هغه وخت به ده ته فرمائیلې شی چه ته بڼه پوهیرې چه په تابه ظلم نه شی کولې په دې کښې هم هغه لیکلې شوی دی تا چه کوم کړې دی. هغه وخت به هیر کړې شوی خیزونه هم وریادشی د دې د پارہ چه په حقیقت کښې د هیخ عذر پیش کولو گنجانش به پاتې نه شی بیامخې ته شی کتاب دې سره د دې که په دنیا کښې لیک لوستل نه وی کړې خو نن به هر سرې دا لوستلې شی. د سټ ذکرئی په خاص توگه د دې د پارہ چه هغه یوه خاص حصه ده په دې کښې چه کوم خیز زورند کړې شی هغه اونخلی خامخابه کیږی. داخیال شاعرانوهم ښکاره کړې دې رسول الله ﷺ ارشاد مبارک دې چه دیمارئی یوبل ته لگیدل هیخ خیز نه دې فال هیخ خیز نه دې د هریوانسان عمل د هغه د غاړې هاردې. بل روایت کښې دی چه فال د هریوانسان د هغه د غاړې هاردې. (۱)

د لفظ طائر معنی: - قتاده ﷺ فرمائی چه په دې آیت کښې د طائر نه مراد عمل دې حضرت حسن بصری ﷺ فرمائی ای بنیادمه ستا بڼی اوگس طرف ته فرښتې ناستې دی کتابونه شی کولاوکړې دی د بڼی طرف والا نیکنی او د گس طرف والا بدنی لیکې اوس ستا اختیار دې که ډیره نیکی کوی که ډیره بدی کوی. ستا په مرگ به دا کتاب راغونډ کړې شی اوستا په قبر کښې به ستا په سټ کښې زورند کړې شی دقیامت په ورځ به کولاو ستا په وړاندې پیش کړې شی اوتاته به اووئیلې شی واخله خپله عمل نامه دې اوپخپله شی اولوله اوهم ته حساب او انصاف اوکړه. د الله ﷻ قسم هغه ډیر عدل کونکې دې چه ستا معامله هم تاته حواله کوی. (۲)

مَنْ	أَهْتَدَى	فَاتَمَّا	يَهْتَدِي	لِنَفْسِهِ	وَمَنْ
څوک چی	په نیغه لار روان شو	انویشکه	هغه نیغه لار نیسی	دپاره د فائدی	دخان خپل اوڅوک چی
څوک چی	په سمه لار ځی	نو یقینا	د خپلې فائدی	دپاره ځی	اوڅوک
ضَلَّ	فَاتَمَّا	يَضِلُّ	عَلَيْهَا	وَلَا تَزِرُ	
بې لارې شو	انویشکه	هغه وپال	دگمراهی	ردی	په دغه نفس باند
چی بې لارې شی	نو هغه	دخپل نقصان	دپاره بې لارې شی	او هیڅوک	به
وَأَزْرًا	وَزْرًا	أُخْرَى	وَمَا كُنَّا	مُعَدِّينَ	حَتَّى
یو بار اچتونکې	بار	ادبل نفس نه	اونه یومونږه	عذاب ورکونکې	تر هغې پورې
د بل پیټې نه	اچتونوی	او مونږ	عذاب نه	ورکوو	تر څو
نَبَعَتْ	رَسُولًا				
چی راولیږ	ومونږه	یورسول			
چی یو پیغمبر	اونه لیږو				

قوله تعالى: - مَنْ أَهْتَدَى فَاتَمَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ

په حکم منلو کښې د انسان هم خپله فائده ده: - چاچه نیغه لار اختیار کړه دحق تابعداری نی اوکړه د پیغمبرئی اومنل دهغه هم په خپل حق کښې ښیگره ده اوچه څوک د حق نه واوختل د صحیح لارې نه بې لارې شول بیادهغه بوج هم په هغه دې هیخ څوک به دبل چا په گناه کښې نه شی نیولې. د هرچا عمل

(۱) احمد: ۱۴۶/۴
(۲) الطبری: ۴۰۰/۱۷

هم هغه سره دي هيخ څوك به نه وي چه د بل بوج به اوچت كړي. بل ځای قران پاك كښي ارشاد دي
 ﴿وَلِيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ (۱) بل آيت كښي دي ﴿وَمِنَ أَوْلَادِ الَّذِينَ يُبْذَلُونَ لَهُمْ لَعَلَّ يُعْطَوْا مِنْهُ لِيَرْضَوْهُ﴾ (۲)
 يعنى خپل بوج سره به دوى دهغوى بوج هم اوچتوي كوم چه دوى دهوکه کړې وو پدې دواړو
 مضمونونو كښي څه منافات مه گنړني ځكه چه په گمراه كونكو باندې به د هغوى د گمراه كولو بوج
 وې سره د دې چه د هغوى گمراه شوؤ بوج به هم نه شي سپكولې او په هغوى باندې به رابار كولې شي.
 چه د بل دگناه بوج په چا راوړې وي. زمونږ انصاف كونكي الله ﷻ داسې نه كوي. بيا خپل يو بل رحمت
 بيانوي چه هغه د رسول د ليكولو نه وړاندې څوك قوم نه په عذاب كوي. په سورت تبارك كښي دي چه
 د دوزخيانونه به داروغه گان تپوس كوي چه آيا تاسوله ويرونكي نه وو راغلي؟ هغوى به جواب وركړي
 بې شكه راغلي وو څومونږ هغوى رښتونې نه وو گنړلې هغوى مو دروغ گنړلې وو اوصفاوينا مو ورته
 كړې وه چه تاسو خو هسي دهوکه شوې ئې د سر نه دا خبره كيدونكي نه ده چه الله ﷻ په چا څه نازل
 كړي. (۳) دغه شان چه دا خلق دوزخ ته په زور او رابنكلو رسولې شي هغه وخت به داروغه گان د هغوى
 نه تپوس كوي چه تاسو ته رسولان نه وو راغلي؟ چه ستاسو د رب آياتونه ئې تاسو ته لوستلې وې او
 تاسو ئې د دې ورځې دملاقات نه وپرولې وئې؟ دوي به جواب وركوي چه او يقيناً راغلي وو خود
 عذاب كلمه به په كافرانو بڼه صحيح نازل شوې وي (۴) بل آيت كښي دي چه كافران به په دوزخ كښي
 پراته چغې وهى يا الله ته مونږ ددې نه اوباسې نو مونږ به خپل زاړه شرارتونه پريږدو اونيك عملونه به
 كوونو هغوى ته به اووئيلې شي چه ولې ماتاسوته دومره عمر نه وو دركړې؟ چه كه نصيحت مو
 حاصلول غوښتل نو حاصلولې موشو. اوماتاسو ته خپل رسولان هم راليكلې وو كومو چه تاسو بڼه
 خبر كړې وئې اوس به عذاب برداشت كوئې دظالمانو هيخ څوك امدادى نشته. (۵) غرض دا چه د نورو هم
 ديرو آياتونو ته ثابت ده چه الله ﷻ بغيرد رسول ليكلونه څوك دوزخ ته نه رسوي.

د الله ﷻ درحمت او عذاب متعلق حديث: صحيح بخارى (۶) كښي آيت ﴿إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۷) په
 تفسير كښي يواوړد حديث نقل دي په كوم كښي چه د جنت اودوزخ بيان دي. بيادى چه د جنت باره
 كښي به الله ﷻ په خپل مخلوق كښي په چاباندې ظلم نه كوي او هغه به د دوزخ د پاره يونوي مخلوق
 راپيدا كړي چه په هغې كښي به وراچولې شي. هغه به وانى چه آيا نورهم شته؟ ددې باره كښي د علماؤ
 يوې ډلې ډير كلام كړې دي په حقيقت كښي دادجنت باره كښي دي ځكه چه هغه دفضل كوردې او
 دوزخ دعدل كور دي په دې كښي به بغيرد عذر نه اوبغيرد حجت بنسكاره كولونه څوك نه شي داخلولې.
 په دې وجه د حديث د حافظانو داخيال دي چه راويانوته په دې كښي هسي گليوې شوې ده اود دې
 دليل د بخارى او مسلم هغه روايت دي په كوم كښي چه هم د دې حديث په آخر كښي دي چه دوزخ به
 ډك نه شي تركومي پورې چه الله ﷻ د خپل قدرت قدم كښېږدى. دې وخت كښي به هغه وانى بس بس
 اوهم په دې وخت كښي به هغه ډك شي اودڅلورو وارو طرفونه به راغونډ كړي شي. الله ﷻ به په چاباندې

(۱) ۲۹/التكوير: ۱۳.

(۲) ۱۶/التحل: ۲۵.

(۳) ۶۷/الملك: ۸-۹.

(۴) ۳۹/الزمر: ۷۱.

(۵) ۳۵/فاطر: ۳۷.

(۶) صحيح بخارى كتاب التوحيد باب ماجاء في قول الله تعالى ﴿ان رحمت الله قريب من المحسنين﴾: ۷۴۴۹.

(۷) ۷/الاعراف: ۵۶.

ظلم نہ کوی اود جنت د پارہ بہ اللہ ﷻ یونوی مخلوق را پیدا کری۔ (۱)
 د کافرانو د ماشومانو اود لیونو او کنہو وغیرہ حکم:- باقی پاتی شوه دامستله چه د کافرانو د انا بالغ ماشومان
 پہ ورو کوالی کنبی مړه کیری او چه کوم لیونی خلق دی او کانړه او کوم چه په داسې زمانه کنبی تیر شوی
 دی په کوم وخت چه په زمکه یورسول یاد دین صحیح تعلیم نه وو او هغوی ته د اسلام دعوت نه وی
 رسیدلې او چه بالکل بوداگان او پنبولاسونونی کار پریخې وی د هغوی د پارہ شه حکم دی؟ په دې باره
 کنبی د شروع نه اختلاف راروان دی. د دوی باره کنبی چه کوم احادیث دی هغه زه تاسو ته بیانوم
 بیابہ د ائمہ کلام هم په اخلاص سره ذکر کوم اللہ ﷻ دې امداد او کری. اول حدیث مسند احمد کنبی دی
 خلور قسم خلق به د قیامت په ورځ اللہ ﷻ سره خبرې اتری کوی. یو بالکل کونړ سړې چه هیڅ هم نه
 اوری بل بالکل بې وقوف او لیونې سړې چه په هیڅ هم نه پوهیری بل بالکل بودا پرس سړې چه پنبو
 لاسونو نی کار پریخې وی خلورم هغه خلق چه په داسې زمانو کنبی تیر شوی وی په کوم کنبی چه
 یو بیغمبر یاد هغه تعلیم موجود نه وو کنړ به وانی چه اسلام راغلو خو زما غوږ ته هیڅ آواز اونه
 رسیدو. لیونې به وانی اسلام راغلو خو زما حالت داسې وو چه ماشومانو به په کانړو ویشتم او بالکل
 بودا بدحواس سړې به وانی چه اسلام راغلو خو زما ذهن او عقل صحیح نه وو چه زه پوهه شوې ووم. د
 رسولانو د زمانو اود هغوی تعلیم نه موجود کیدونکو قول به وی چه نه رسول راغلي نه ما حق لیدلی
 بیا به ما څنگه عمل کولو؟ اللہ ﷻ به دوی له پیغام راولیگی چه بنه ده څئی دوزخ ته وردانگنی. د اللہ
 ﷻ قسم د چا په لاس کنبی چه زما خان دې که هغوی حکم اومنی او دوزخ ته وراودانگی نود دوزخ اور
 به په هغوی باندې یخ او د سلامتیا والا شی. (۲) بل روایت کنبی دی چه څوک ورتوپ کری په هغوی به
 سلامتیا او یخ شی او چه څوک رامنع شی هغوی به د حکم نه منلو په وجه په رابنکلو دوزخ ته غورزولې
 شی. (۳) ابن جریر کنبی ددې حدیث نه پس د حضرت ابوهریره ؓ دا فرمان هم دې که تاسو غواړی نود
 دې په تصدیق کنبی د کلام اللہ دا آیت ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ﴾ اولولشی.

دویم حدیث:- په ابوداؤد طیالسی کنبی دې چه مونږ د حضرت انس ؓ نه سوال او کړو ابو حمزه د مشرکانو
 د بچوباره کنبی تاسو څه فرمائی؟ هغوی او فرمائیل مادر رسول اللہ ﷺ نه اوريدلی دی هغوی گناهکار نه دی
 چه په دوزخ کنبی په عذاب کړې شی اونیکان هم نه دی چه جنت ورله بدله کنبی ورکړی. (۴)

دریم حدیث:- چه مسند ابویعلی کنبی دې چه د دې خلورو وارو عذر واورى نو اللہ ﷻ به او فرمائی چه
 نورو ته خو ما خپل رسول لیگلې وو خوتاسو ته زه پخپله وایم چه ورڅئی دوزخ ته. د دوزخ نه به هم د
 اللہ ﷻ فرمان سره به یوه غرانگه راوچته وی ددې فرمان اوریدوسره چه کوم خلق نیک طبع دی زور
 منلې کری په هغې کنبی به وراودانگی او کوم چه باطل دی هغوی به وانی چه ای اللہ پاکه مونږ خوهم
 د دی نه د بیج کیدو د پارہ دا عذر کړې وو. اللہ ﷻ به فرمائی چه تاسو زما پخپله حکم ته منی نو زما د
 رسولانو به مو څه منلی وو. اوس ستاسو د پارہ فیصله هم دا ده چه تاسو دوزخیان ئی اودې حکم
 منونکو ته به اووئیلې شی چه تاسو بې شکه جنتیان ئی تاسو حکم اومنو. (۵)

خلورم حدیث:- مسند ابویعلی موصلی کنبی دی د رسول اللہ ﷺ نه د مسلمانانو د اولاد باره کنبی سوال

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورت "ق" باب قوله (وتقول هل من مزيد): ۴۸۵۰، صحیح مسلم: ۲۸۴۶.

(۲) احمد: ۲۴/۴، مسند البزار: ۲۱۷۴، مجمع الزوائد: ۲۱۶/۷.

(۳) احمد: ۲۴/۴، طبرانی: ۸۴۱، مجمع الزوائد: ۲۱۶/۷.

(۴) مسند الطیالسی: ۲۱۱۱، مسند ابی یعلی مختصر: ۴۰۹۰.

(۵) مسند ابویعلی: ۴۲۲۴.

اوشو نو حضور ﷺ اوفرمائیل هغوی د خپلو پلارانو سره دی. بیانی د مشرکانو د اولاد باره کښې سوال اوکړو نو حضور ﷺ اوفرمائیل چه هغوی د خپلو پلارانوسره دی نواوونیلې شو چه یارسول الله ﷺ هغوی خو څه عمل نه دې کړې حضور ﷺ اوفرمائیل چه اوخو الله ﷻ ته پوره علم دې. ابو یعلیٰ کما فی اتحاف الخیرة (۱۰۲۹۰).

پنځم حدیث: حافظ ابوبکر احمد بن عمرو بن عبد الخالق بزار رضی الله عنه په خپل مسند کښې روایت کوی چه د قیامت په ورځ د جاهلیت د زمانې خلق خپل بوج په خپلو شاگانو باندې راوړی رابه شی. د الله ﷻ په وړاندې به عذر کوی چه نه مونږ له ستار رسول رارسیدلې نه مونږ ته ستا یوحکم رسیدلې که چرې داسې وه نو مونږ به په کولاؤ زړه سره منلې وې. الله ﷻ به ورته اوفرمائی بڼه ده که اوس حکم اوکړو نو اوبه منشی هغوی به وائی چه اوبې شکو او بغیرد څه وینا. الله ﷻ سبحانه و تعالیٰ به ورته حکم اوکړی چه څنې لارښی دوزخ ته ورشنی. دوی به لارښی تردې چه هغې ته به وراورسی اوس چه د دې ۸ عذاب او آواز اوگوری نو واپس به راشی او وائی به ای الله مونږ ته د دې نه بچ کړه. الله ﷻ به فرمائی چه گورنی تاسو اقرار کړې دې چه زما حکم به منشی بیا دانافرمانی ولې؟ هغوی به وائی چه بڼه ده دې خل به نی اومنو او اوبه نی کړو. دوی نه به کلک عهد او وعده اخستې شی بیا به دا حکم کیږی. دوی به لارښی اوبیا به اوویریری واپس به راشی وائی به ای الله مونږ خو ویریری اوزمونږ نه دا حکم په ځای نه راوړلې کیږی. اوس به الله ﷻ حکم اوکړی چه تاسو نافرمانی اوکړه او څنې دوزخیان جوړ شنی. حضور ﷺ فرمائی چه که په رومبې خل دوی د الله ﷻ په حکم باندې وردانگلی وې نو د دوزخ اور به په هغوی باندې یخ شوې وو اود هغوی یووینسته به نی هم نه سیزلو. (۱) امام بزار رضی الله عنه فرمائی د دې حدیث متن معروف نه دې د ایوب نه صرف عباد روایت کوی اود عبادنه صرف هم ریحان بن سعید روایت کوی. زه خو وایم چه دې ته ابن حبان ثقه و نیلې. یحییٰ بن معین اونسانی وائی په دې کښې هیڅ د ویری خبره نشته. ابوداؤد د هغه نه روایت نه دې کړې. ابوحاتم وائی دا شیخ دې په دې کښې هیڅ حرج نشته د هغه احادیث لیکلې کیږی اود ده نه دلیل نه شی اخستې.

شپږم حدیث: امام محمد بن یحییٰ ذهلی رضی الله عنه روایت راوړلې دې چه رسول الله ﷺ فرمائیلی دی د خالی زمانې والیونې اوماشوم به د الله ﷻ مخې ته راشی یوبه وائی چه ماته ستا کتاب دسر نه رسیدلې نه دې، مجنون اولیونې به وائی چه زه خو په بڼه اوبد پوهیدلم نه. ماشوم به وائی چه ما د عقل پوهې اوبلوغت زمانه هلو لیدلې نه ده. هم هغه وخت به د هغوی مخې ته اور شغلې وهی. الله ﷻ به فرمائی دا اخواکړنی. نو چه کوم وړاندې تلونکو سره نیکی کونکې وو نو هغوی خو به حکم اومنی اوچه څوک د دې عذر د اخواکیدونه پس هم نافرمانی کونکی وو هغوی به منع شی نو الله ﷻ به اوفرمائی چه ته کله زما مخامخ حکم نه منې نوزما د پیغمبرانو به دې څه منلی وو. (۲)

اووم حدیث: هم ددې دريوارو کسانو باره کښې د پورتنوا حدیثو په شان دې. په دې کښې داهم دی چه کله دوی دوزخ ته اورسی نو د هغې نه به داسې شغلې اوچتیرې چه دوی به وائی دا خو به ټوله دنیا او سوزوی اوایره به نی کړی. په منډه به واپس راشی، بیا به په دویم خل هم داسې وی. الله ﷻ به ورته اوفرمائی چه ستاسو پیداکولو نه وړاندې ماته ستاسو عمل معلوم وو. ماته علم وو چه تاسوما پیدا کړی وئی هم د هغه علم مطابق تاسو نی. ای دوزخ! دوی راوینسه. نوهم هغه وخت به اور هغوی یوه نورنی کړی. (۳)

(۱) حاکم: ۴۴۹/۴-۴۵۰ ورسنده حسن، مسند البزار: ۳۴۳۳، مجمع الزوائد: ۱۰/۳۴۷.

(۲) مسند البزار: ۲۱۶۶.

(۳) طبرانی: ۸۳/۲۰، مجمع الزوائد: ۷/۲۱۶.

اتم حدیث: - حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہ روایت د ہغہ د خپل قول سرہ اول تیرشوی دې. به صحیحین کنبې هم دهغوی نه روایت دې چه رسول الله ﷺ او فرمائیل هر ماشوم په دین اسلام باندې پیدا کیږی بیا دهغه مور پلار یهودی نصرانی او مجوسی جوړوی. لکه څنگه چه د چیلنی د صحیح سالم بچی غوږ پرې کولې شی. خلقو وئیل حضور ﷺ که هغه په وړو کوالی کنبې وفات شی نو؟ حضور ﷺ او فرمائیل چه الله ﷻ نه دهغه د عملونو صحیح او پوره خبروو (۱) د مسند په حدیث کنبې دی چه د مسلمانانو بچو کفالت په جنت کنبې حضرت ابراهیم رضی اللہ عنہ ته حواله دې (۲) په صحیح مسلم کنبې حدیث قدسی دې ماخپل بندیگان موحد یو طرف ته خالص جوړ کړی دی. (۳) یو روایت کنبې دې سره د مسلمان لفظ هم دې.

دمشركانو د بچوانجام به څه وي؟

نهم حدیث: حافظ ابوبکر برقانی خپل کتاب المستخرج علی البخاری کنبې روایت راوړې دې چه حضور ﷺ فرمائیلې دی هر ماشوم په فطرت باندې پیدا کولې شی. خلقو په اوچت آواز سره تپوس او کړو دمشركانو بچی هم؟ حضور ﷺ او فرمائیل دمشركانو بچی هم (۴) د طبرانی په حدیث کنبې دی چه د مشركانو بچی به د جنتیانو خادمان جوړولې شی. (۵)

لسم حدیث: - مسند احمد کنبې دی یو صحابی رضی اللہ عنہ تپوس او کړو یار رسول الله ﷺ! جنت ته به څوک څوک شی. حضور ﷺ او فرمائیل نبی شهید او ماشومان او ژوندی خبن شوی ماشومان (۶) په علماؤ کنبې خود بعضو مسلک دادې چه د دوی باره کنبې مونږ توقف کوو چپ یو د دې دلیل هم تیرشو. بعضې وائی دا جنتیان دی اود دې دلیل د معراج والا دوه احادیث دی کوم چه په صحیح بخاری کنبې د حضرت سره بن جندب رضی اللہ عنہ نه روایت دی چه هغوی په خپل دې خوب کنبې یوسرې د جنتی ونې لاندې اولیدو چاسره چه ډیر ماشومان وو. په تپوس باندې حضرت جبرائیل رضی اللہ عنہ او فرمائیل دا حضرت ابراهیم رضی اللہ عنہ دی اوده سره دا ماشومان د مسلمانانو او مشركانو بچی دی. خلقو وئیل حضور ﷺ دمشركانو اولاد هم. حضور ﷺ او فرمائیل اود مشركانو اولاد هم. (۷) بعضې علماء فرمائی دا دوزخیان دی ځکه چه په یو حدیث کنبې دی چه هغوی به خپلو پلارانوسره وی. بعضې علماء کرام وائی د دوی امتحان به د قیامت په میدانونو کنبې اوشی تابعدار به جنت ته لارشی او الله ﷻ به د خپل مخکینی علم اظهار کولوسره بیا هغوی جنت ته اورسوی اوبعضې به دخپلې نافرمانشی په وجه کوم چه د دغه امتحان په وخت کنبې د دوی نه کیږی او الله ﷻ به خپل اولنې علم رابکاره کړی په هغه وخت به د هغوی د پاره د دوزخ حکم اوشی دې مذهب سره د ټولو احادیثو او مختلفو دلیلونو راجمع کیږی او اولنې حدیثونه چه یو بل له تقویت ورکوی د دې معنی ډیر دی. شیخ ابوالحسن علی ابن اسماعیل اشعری رحمته اللہ علیہ دا مذهب د اهل سنت والجماعت نقل کړې دې اود دې تائید امام بیهقی رحمته اللہ علیہ په کتاب الاعتقاد کنبې کړې دې. او نورو هم ډیرو محققینو علماؤ اود پوهې حافظانو هم د فرمائیلې دی.

ابن عبدالبراج وائی چې امتحان والا حدیث قوی نه دې. شیخ ابو عمر بن عبدالبرنبری امتحان والا اد بعضې روایتونه ئی بیان کولوسره لیکلې دی چه د دې باره کنبې احادیث قوی نه دی اود دې نه حجت

(۱) صحیح بخاری کتاب القدر باب اعلم بما کالوا عاملین: ۶۵۹۹، صحیح مسلم: ۲۶۵۸، ترمذی: ۲۱۳۸، احمد: ۲۵۳/۲.

(۲) احمد: ۳۲۶/۲، وسنه حسن، وصححه الخاکم: ۳۷۰/۲، وواقفه اللعی، مجمع الزوائد: ۲۱۹/۷.

(۳) صحیح مسلم کتاب الجنة باب الصفات التي يعرف بها الدنيا اهل الجنة: ۲۸۶۵.

(۴) صحیح بخاری کتاب التعلیم باب تعبير الرويا بعد صلاة الصبح: ۸۰۴۷.

(۵) مسند البزار: ۲۱۷۲، المعجم الكبير: ۶۹۹۳.

(۶) ابوداؤد کتاب الجهاد باب فی فضل الشهادة: ۲۵۲۱، بیهقی: ۱۶۳/۹، احمد: ۵۸/۵، ابن ابی شیهه: ۳۳۹/۵، معرفة الصحابة: ۸۶۴.

(۷) صحیح بخاری کتاب التعلیم باب تعبير الرويا بعد صلاة الصبح: ۷۰۴۷.

نہ ثابتیبری او اهل علم دے نہ انکار کوی خکہ چہ آخرت د جزاء کوردے اود عمل کورنہ دے اونہ د امتحان کوردے. اود دوزخ تہ د تلوحکم ہم د انسانی طاقت نہ بهرحکم دے اود اللہ ﷻ دا عادت نہ دے. د علامہ ابن ابی کثیر رحمۃ اللہ علیہ رائی او د ابن عبدالبرد اولی خبری جواب: د امام صاحب ﷺ د دے قول جواب ہم واورنی پے دے بارہ کنبی چہ کوم احادیث دی پے دے کنبی بعضی خو بالکل صحیح دی لکہ چہ ائمہ علمائے تصریح کرے دہ بعضی حسن دی اوبعضی ضعیف دی خو هغه د صحیح او حسن احادیثو پے وجہ قوی کیری اودا خو بنکاره خبره ده چہ دا احادیث د حجت اودلیل قابل شو.

اوس پاتے شوه د امام صاحب ﷺ دا فرمان چہ آخرت د عمل او امتحان کور نہ دے د جزاء اوبدلہ کور دے دا بی شکہ صحیح دی خود دے نہ د دے نفی خنگه اوشوه چہ د قیامت د مختلفو میدانونو پے پیشوکنبی د جنت او دوزخ د داخلیدونه وړاندې خه احکام ورنه کرې شی. شیخ ابوالحسن اشعری ﷺ خود اهل سنت والجماعه د مذهب پے عقائدوکنبی د ماشومانوامتحان داخل کرې دے. دے نه علاوه د قرآن پاک آیت ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ (۱) د دے بنکاره دلیل دے چہ منافق او مؤمن د فرق د پاره به پندینی کولاولی شی اود سجده حکم به کولې شی. د صحاح پے حدیثونوکنبی دی چہ مؤمن خو به سجده او کرې اومنافقان به پرمخې شاته راپریوخی. (۲) صحیحین کنبی د هغه سرې قصه هم ده چہ د تولونه پے آخره کنبی به د دوزخ نه راوخی هغه به اللہ ﷻ سره وعده کوی چې بیا به خه سوال به نه کوی بغیر د دے سوال نه چہ د هغی د پوره کیدونه پس به د خپل قول او اقرار نه واورې او یویل سوال به او کرې وغیره. پے آخره کنبی به اللہ ﷻ اوفرمانی چہ بنیادمه ته ډیر وعده ماتونکې نی بنه ده خه جنت ته لار شه. (۳)

د ابن عبدالبرد دویمې خبری جواب: بیاد امام صاحب ﷺ دا فرمائیل د هغوی د طاقت نه بهر خبره یعنی پے دوزخ کنبی دوردانگلو حکم به خنگه وی؟ اللہ ﷻ چاته دهغه دوس نه زیات تکلیف نه ورکوی. دا هم پے صحیح حدیث کنبی خه بندیز نه شی پیدا کولې. پخپله امام صاحب ﷺ اوتول مسلمانان منی چہ پے پل صراط باندي د تیریدلو حکم به تولوته وی چہ د دوزخ پے شاباندې به وی د تورې نه زیات تیره او ویشته نه زیات نرې به وی. مؤمن به دخپلو نیکو پے اندازه پے دے باندي تیریبری. بعضی د بجلئی پے مثال بعضی داسونو بعضی د اوبنانو بعضی د مندی و هونکو پے شان بعضی د پیدل تلونکو پے شان بعضی پے زنگونونو باندي بعضی پے پریکیدوسره پے دوزخ کنبی پریوخی. نو چہ دا خیزونه هلته دی نو هغوی ته دوزخ تہ د دانگلو حکم خه د دے نه خو لوی نه دے بلکه دا د هغې نه ډیر دروند او لوی دے. واورنی پے حدیث کنبی دی دجال سره به باغ او اور وی. شارح ﷺ مؤمنانوته حکم ورکړې دے هغوی چہ پے کوم خیز کنبی اور وینی هم د هغې نه اوخکی د هغوی د پاره د یخوالی اوسلامتیا خیز دے. (۴) نودا صفامثال دے د دے واقعہ گورنی چہ کله بنواسرائیلود سخی عبادت او کرو د هغې پے سزا کنبی اللہ ﷻ حکم ورکړو چہ پے خپل مینخ کنبی یویل قتل کرنی یوې اوریخې هغوی پت کرل. اوس چہ کله توره اوچلیده نو سحر سحر د اوریخې د شلیدونه وړاندې وړاندې پے هغوی کنبی اویازره کسان قتل شوی وو. خوی پلار اوپلار خوی قتل کرو ولې دا حکم د دغه حکم نه کم وو؟ ولې د دے کارکول پے نفس باندي سخت وو بیاخود دے پے نسبت هم وئیل پکارو وچه اللہ ﷻ یو نفس باندي د هغه د برداشت نه زیات تکلیف نه اچوی.

(۱) ۶۸/القلم: ۴۲.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورت "ن" والقلم باب (یوم یکشف عن ساق) ۴۹۱۹، صحیح مسلم: ۱۸۳.

(۳) صحیح بخاری کتاب الاذان باب فضل السجود: ۸۰۶، صحیح مسلم: ۱۸۲.

(۴) صحیح بخاری کتاب احادیث الانبیاء باب ما ذکر عن بنی اسرائیل: ۳۴۵۰، صحیح مسلم: ۲۹۳۴.

پہ ذکر شوی مسئلہ کنبی د حافظ ابن کثیر رحمۃ اللہ علیہ وضاحت: ددی تولو بحشونود صفا کیدونه پس اوس واورنی د مشرکانود مرو شوو بچویارہ کنبی ہم کنرا قوال دی.

اول قول: یوداچہ دا تول جنتیان دی د دی دلیل ہم ہغہ پہ معراج کنبی د حضرت ابراہیم علیہ السلام د مشرکانو او مسلمانانو د بچو حضور صلی اللہ علیہ وسلم لیدل دی اود دی دلیل د مسند ہغہ روایت دی کوم چہ ورائندی تیر شوہ دی چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل ماشومان بہ پہ جنت کنبی وی. اود امتحان کیدو چہ کوم حدیث تیر شو ہغہ د دی نہ مخصوص دی. نود چا پہ نسبت چہ رب العالمین تہ معلومہ دہ چہ ہغہ تابعدار او حکم منونکی دی د ہغوی روحونہ پہ عالم برزخ کنبی د حضرت ابراہیم علیہ السلام سرہ دی اود مسلمانانو ماشومانو روحونہ ہم اود چابارہ کنبی چہ اللہ تعالی تہ معلومہ دہ چہ ہغہ د قبلولولو الا نہ دی د ہغوی کار اللہ تعالی سرہ دی. ہغوی بہ د قیامت پہ ورخ دوزخیان وی لکہ چہ د امتحان والا د حدیث نہ ہنگارہ دہ. امام اشعری رحمۃ اللہ علیہ دا د اہل سنت نہ نقل کرے دہ. اوس خوک وائی چہ دا پہ مستقل توگہ بانندی جنتیان دی او خوک وائی چہ دوی د اہل جنت خادمان دی. داسی حدیث پہ ابوداؤد طیالسی کنبی دی خود دی سند ضعیف دی واللہ اعلم.

دویم قول: ددی چہ د مشرکانو اولاد بہ ہم خپل پلار نیکہ سرہ دوزخ تہ خی لکہ چہ د مسند وغیرہ پہ حدیث کنبی دی چہ ہغوی د خپل پلار انونیکونو تابع دی. دی اوریدو سرہ حضرت عائشہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا تپوس اوکرو سرہ دبی عمل کیدو؟ وئی فرمائیل چہ ہغوی خہ عمل کونکی وو اللہ تعالی تہ بنہ معلومہ دہ (۱) ابوداؤد کنبی دی حضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا فرمائی ماد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نہ د مسلمانانو اولاد بارہ کنبی سوال اوکرو نوحضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل چہ ہغوی د خپلو پلار انونیکونو سرہ دی. ماوئیل د مشرکانو اولاد؟ وئی فرمائیل چہ ہغوی د خپلو پلار انونیکونو سرہ دی. ماتپوس اوکرو چہ بغیرد خہ عمل کولو نہ؟ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل ہغوی بہ خہ کول دا اللہ تعالی تہ بنہ معلوم دی (۲) د مسند پہ حدیث کنبی دی چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل کہ تہ غوارے نوزہ بہ د ہغوی ژرا انگولا چغی صوری ہم تاتہ واوروم (۳) د امام احمد رحمۃ اللہ علیہ خوی روایت راوری دی چہ حضرت خدیجہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا د خپلو دوو ہغہ ماشومانویارہ کنبی تپوس اوکرو کوم چہ د جاہلیت پہ زمانہ کنبی مہرہ شوی وو حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل چہ ہغہ دوارہ پہ دوزخ کنبی دی کله چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم اوکتل چہ دا خبرہ خویہ دی دیرہ سختہ اولگیدلہ نو حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل چہ کہ تاد ہغوی خای لیدلے وو نو تہ بہ پخپلہ د ہغوی نہ ویزارہ شوے وی. حضرت خدیجہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا عرض اوکرو اوچہ کوم بچے ستانہ شوے وو؟ حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل واورہ مؤمن اود ہغہ اولاد جنتی دی او مشرک اود ہغہ اولاد دوزخی دی. بیاحضور صلی اللہ علیہ وسلم دا آیت اولوستلو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (۴) کومو خلقو چہ ایمان راور اود ہغوی اولاد د ایمان سرہ د ہغوی تابعداری اوکروہ مؤنر بہ د ہغوی اولاد ہم ہغوی سرہ ملاؤکرو (۵) د حدیث غریب دی ددی پہ اسناد و کنبی محمد بن عثمان راوی مجہول الحال دی اود ہغہ شیخ زاذان حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ نہ دی لیدلے. واللہ اعلم. ابوداؤد کنبی حدیث دی چہ ژوندی خبن کرے شوی او ژوندی بنخوونکی بنخہ دوزخیان دی. (۶) حضرت سلمہ بن قیس اشجعی رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمائی ماخپل رور د رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پہ خدمت کنبی حاضر کرو او اومے وئیل حضور صلی اللہ علیہ وسلم زمونر مور د جاہلیت پہ

(۱) احمد: ۸۴/۶ وسندہ حسن.

(۲) ابوداؤد کتاب السنۃ باب فی ذراری المشرکین: ۴۷۱۲.

(۳) احمد: ۸۴/۶.

(۴) ۵۲/الطور: ۲۱.

(۵) احمد: ۱/۱۳۴-۱۳۵.

(۶) ابوداؤد کتاب السنۃ باب فی ذراری المشرکین: ۴۷۱۷، وهو صحیح.

زمانہ کنبی مرہ شوې ده هغه صله رحمی کونکې او میللمه دوسته وه. زمونږ یوه نابالغه خور هغې ژوندې خښه کړې وه نبي ﷺ او فرمائیل داسې کونکې او چاسره چه شوی دی هغه دواړه دوزخیان دی دا یوه بله خبره ده چه په اسلام کنبی راشی او قبول نی کړی. (۱)

دریم قول: - دادې چه د دوی باره کنبی توقف کول پکار دی یوه فیصله کونکې خبره یو طرف ته نه دی کول پکار. د هغوی اعتماد د حضور ﷺ په دې فرمان باندې دې چه د هغوی د اعمالو صحیح او پوره علم الله ﷻ ته دې. بخاری کنبی دی چه د مشرکانو د اولاد باره کنبی کله د حضور ﷺ نه تپوس او کړې شو نو حضور ﷺ هم په دې الفاظوسره جواب ورکړو. (۲) بعضی بزرگان وای چه دوی به اعراف کنبی کیخودې شی د دې قول نتیجه هم دا ده چه دا جنتیان دی ځکه چه اعراف هم څه د استوگنې ځای نه دی د دې ځای والا به هم آخر جنت ته ځی. لکه چه د سورت اعراف په تفسیر کنبی مونږ د دې تقریر کړې دې. والله اعلم.

د مؤمنانو مره شوی بچی به چرته وی؟ - دا خواخلاف د مشرکانو د اولاد باره کنبی خود مؤمنانو د نابالغه بچو باره کنبی خود علماؤ بغیرد څه اختلاف دا قول دی چه هغه جنتیان دی. لکه څنگه چه د امام احمد ﷺ قول دې او هم دا په خلقو کنبی مشهوره هم ده او ان شاء الله ﷻ زمونږ هم دغه امید دې خود بعضی علماؤ نه نقل دی چه هغوی د دوی باره کنبی توقف کوی او وائی چه ټول رښتونی د الله ﷻ د مرضی اود هغه د خوښې ماتحت دی. اهل فقه او اهل حدیثو یوه ډله دې طرف ته هم تلی ده. موطا امام مالک په ابواب القدر په احادیثو کنبی هم څه داسې دی لکه چه د امام مالک ﷺ فیصله په دې کنبی نشته خود بعضو متاخرینو قول دې چه مسلمانان ماشومان خو جنتی دی اود مشرکانو اولاد د الله ﷻ د رضا ماتحت دی. ابن عبدالبر ﷺ دا خبره داسې وضاحت سره بیان کړې ده خودا قول غریب دې. کتاب التذکره کنبی امام قرطبی ﷺ هم دا فرمائیلی دی. والله اعلم. د دې باره کنبی دې بزرگانو یو حدیث دا هم نقل کړې دې چه د انصارو د یوماشوم په جنازه کنبی حضور ﷺ راوغوښتلې شو نوام المؤمنین حضرت عائشه صدیقه کبریٰ ﷺ او فرمائیل دې ماشوم ته خودې مرحبا وی دا خود جنت مرغی ده نه نی د بدنی څه کار کړې اونه هغه وخت ته رسیدلې حضور ﷺ او فرمائیل دې نه علاوه نور هم څه وائی. ای عائشه! اووره الله ﷻ جنت او جنتیان مقرر کړی دی سره ددې چه هغه دخپل پلار په شا کنبی وو دغه شان هغه دوزخ پیدا کړې دې اویه دې کنبی سوزیدونکی پیدا کړی دی داسې حال کنبی چه هغوی اوس هم لاد پلارانو په شاگانو کنبی دی. د مسلم اوسنن دا حدیث دې. (۳)

دامسئله د صحیح دلیل نه بغیر ثابتیدې نه شی او خلق د خپلې بی علمنی په وجه بغیرد شارع د ثبوت نه په دې کنبی کلام کړې دې په دې وجه د علماؤ ډلې په دې کلام کول ناخوښ کړی دی. ابن عباس ﷺ قاسم بن محمد بن ابی بکر صدیق او محمد بن حنفیه ﷺ مذهب هم دا دې. حضرت ابن عباس ﷺ خو په منبر باندې په خطبه کنبی فرمائیلې وو چه د حضور ﷺ ارشاد دې چه د هغه امت کار به ټیک ټاک وی ترکومی چه دوی د ماشومانو باره کنبی څه کلام اونه کړی (۴) (ابن حبان) امام ابن حبان ﷺ وائی مراد دې نه د مشرکانو د بچو باره کنبی کلام نه کول دی. په نورو کتابونو کنبی دا روایت د حضرت عبدالله ﷺ په خپل قول باندې موقوفا نقل دې.

(۱) احمد: ۳/۴۷۸.

(۲) صحیح بخاری کتاب القدر باب الله اعلم بما کانوا عاملین.....: ۶۶۰، صحیح مسلم: ۲۶۶۰.

(۳) صحیح مسلم کتاب القدر باب معنی کل مولود یولد علی الفطرة: ۲۶۶۲، ابوداؤد: ۴۷۱۳، ابن ماجه: ۸۲، احمد: ۴۱/۶، ابن حبان: ۱۳۸.

(۴) حاکم: ۱/۳۳، ابن حبان: ۶۷۲۴، وسنده حسن، مسند البزار: ۲۱۸۰، مجمع الزوائد: ۷/۱۲۳.

وَإِذَا	أَرَدْنَا	أَنْ	تُهْلِكَ	قَرْيَةً
او کله چی اراده او کړه مونږه چی هلاک کړو مونږه یو کلی او هر کله چی مونږ اراده او کړو چی یو کلی دې هلاک شی				
أَمْرًا	مُتْرَفِيهَا	فَفَسَقُوا	فِيهَا	
نو حکم او کړو مونږه مالدارو خلقو دهغه کلی ته انو نافرمانی شروع کړه هغوی په هغې کنبی نو دهغه ځای مالدارو خلقو ته حکم او کړو نو د حکمونو منلو په ځای هغوی په کنبی وړانې				
فَحَقِّقْ	عَلَيْهَا	الْقَوْلَ	فَدَمَّرْنَاهَا	تَدْمِيرًا
نو ثابت شوه په هغه کلی باندي خبره د عذاب نو هلاک کړو مونږه هغه کلی په هلاکولو سره شروع کړی نو د عذاب تاپه پرې اولگی نو مونږ ئې تباہ او برباد کړو				
وَكَمْ أَهْلَكْنَا	مِنَ الْقُرُونِ	مِنْ بَعْدِ نُوحٍ	وَكَفَى	بِرَبِّكَ
او څومره ډیر هلاک کړل مونږه د نسلونو نه اړوستو دنوح نه او کافی دې رب ستا او مونږ څومره ډیر امتونه دنوح <small>عليه السلام</small> نه پس هلاک کړی دی او دا کافی ده چی ستارب				
يَذُنُّونَ	عِبَادَةَ	خَيْرًا	بَصِيرًا	
په گناهونو د بندگانو خپلو په لحاظ د خبردارئ سره په لحاظ د لیدولو سره د خپلو بندگانو د گناهونو نه خبردار دې او هر څه وینی گوری				

قوله تعالى: - فِيهَا حَقِّقْ عَلَيْهَا الْقَوْلَ

د الله ﷻ د حکم راتلو مفهوم: مشهور قراءت خو «امرنا» دې دې نه مراد تقدیری امر دې لکه چه بل آیت کنبی دې «أَمْرًا نَلْبِذًا أَوْ نَهَارًا» (۱) یعنی هلته زمونږ مقرر کړې شوې امر راځی د شپې یاد ورځې یاد ساتی چه الله ﷻ د بدنی حکم نه کوی. مطلب دا چه هغوی په فحش کارونو کنبی اخته کیږی او په دې وجه د عذاب مستحق کیږی. داهم معنی کړې شوې ده چه مونږ هغوی ته د خپل اطاعت د کار امر کوو هغوی په بدو کنبی لگیا کیږی بیاز مونږ (۲) د سزا قول په هغوی باندي راست راځی د کوم قراءت «امرنا» دې هغه وائی چه مطلب دادې چه د هغه ځای سرداران مونږ بدکاران جوړوو هغوی هلته د الله ﷻ نافرمانی کوی تردې چه د الله ﷻ عذاب هغوی د هغه کلی سره تباہ برباد کړی. لکه چه ارشاد دې ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِّنْهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ﴾ (۳) مونږ په هر یو کلی کنبی لوی لوی مجرمان ساتلی دی (۴) ابن عباس ؓ فرمائی یعنی مونږ دهغوی د بنسمنان زیاتوو هلته د سرکشانو زیاتوالې کوو (۵) د مسند احمد په یو حدیث کنبی دې بهتر مال ځناور دی کوم چه زیات بچی ورکوی یالار ده چه د کهبورو په ونوباندي راگیږی (۶) بعضې خلق وائی چه داتناسب دې لکه څنگه چه د حضور ﷺ قول دې نه گناه کونکی اونه اجر

(۱) یونس: ۲۴.

(۲) الطبری: ۱۷/۴۰۳.

(۳) الانعام: ۱۲۳.

(۴) الطبری: ۱۷/۴۰۳.

(۵) الطبری: ۱۷/۴۰۳.

(۶) احمد: ۳/۴۶۸.

اللہ ﷻ نبہ کتونکی دی :- ای قریشو پہ هوش کنبی شنی زما ددی بزرگ رسول پہ تکذیب کولو بی ویری کیرنی مه د خپل خان نه وړاندې د حضرت نوح عليه السلام خلقوته اوگورنی چه د رسولانو تکذیب کونکو نوم اونبہ نی ختمه کړه. دې نه داهم معلومیرې چه د نوح عليه السلام نه وړاندې د حضرت آدم عليه السلام نه پس خلق په دین اسلام باندې وو نو ای قریشو تاسو دهغوی نه زیات سازوسامان والا شمیرا و طاقت والا نه نی سره د دې چه تاسو اشرف الرسل خاتم النبیین صلى الله عليه وسلم دروغ گنرنی نو تاسو د عذابونو او سزاگانو دیر لائق نی د اللہ ﷻ نه د خپل یوبنده عمل هم پت نه دې. خیرا وشر تول هغه ته بشکاره دی پت او بشکاره تول هغه پیژنی. هر عمل پخپله وینی گوری.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ	الْعَاجِلَةَ	عَجَلْنَا	لَهُ فِيهَا مَا
خوک چی وی چی غواړی زر حاصلیدونکی دنیا انور ز به ورکړو مونږه هغه ته ایه هغی کنبی هغه څه خوک چی په تندئ د دنیا دگتلو خواهش لری مونږ به ورله په تندئ په دنیا کنبی ورکړو			
نَشَاءُ	لِيَمُنَّ	ثُمَّ يُرِيدُ	لَهُ جَعَلْنَا
چی غواړو مونږه دپاره دهغه چا چی غواړو مونږا بیا جوړکړو مونږه دپاره دهغه دوزخ خومره چی او غواړو او دچا په حقله چی او غواړو خوبیا به ورله دوزخ تیار کړو			
يَصْلُهَا	مَذْمُومًا	مَذْحُورًا	وَمَنْ أَرَادَ
چی سوزی به په هغی کنبی ملامته درحمت نه محرومه او چاچی اراده اوکړه داخرت چی په هغی کنبی به بدحاله او بدچاله ورننوځی او خوک چی داخرت خواهش ساتی			
وَسَعَى	لَهَا	سَعِيهَا	وَهُوَ
او کوشش نی اوکړو دپاره دهغی لکه څنگه چی حق دې دکوشش دهغی او هغه مومن وی او هغی له دهغی په مناسب کوشش کوی او مومن وی			
فَأُولَٰئِكَ	كَانَ	سَعِيهِمْ	مَشْكُورًا
نو دغه کسان چی دی وی به کوشش دهغوی قبول کړې شوې دهر یوسره امداد کوو مونږه نو دداسې خلقو کوششونه به مقبول وی مونږ دهر چا امداد کوو			
هُوَ	وَهُوَ	مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ	وَمَا كَانَ
ددوی سره اودهغوی سره دبخش د رب ستانه او نه دې بخش درب ستا ددوی هم او دهغوی هم چی داستا درب ورکړه ده او ستا درب ورکړه په			
مَحْظُورًا	أَنْظُرُ	كَيْفَ	فَضَلْنَا
منع کړې شوې اوگوره چی څرنګې فضیلت ورکړې دې مونږه ځینود هغوی لره په ځینو باند چا بنده نه ده ته اوگوره چی مونږ څنگه دوی ته په دنیا کنبی یوبل باندې فضیلت ورکړې دې			

وَلَا خَيْرَ لَكَ فِي

دَرَجَاتٍ

وَأَكْبَرُ

تَفْضِيلًا ۝

او خامخا آخرت ڊیر لوئی دی | په لحاظ د درجو سره | او ڊیر لوئی دی | په لحاظ د غوره والی سره |

او البته د آخرت درجې د ټولو نه لوئی او په فضیلت کښې ټولو نه زیاتې دی

قوله تعالى: مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ

د دنیا او داخرت د طالب انجام: هیڅ ضروری نه ده چه د دنیا د طلب کونکی هره یوه خبره به الله ﷻ پوره کوی. د چا چه کومه اراده الله ﷻ پوره کول غواړی پوره کوی به خود داسې خلق به په آخرت کښې خالی لاس پاتې شی. دوی خوبه هلته د دوزخ په کنده کښې غورزیدونکی وی. ډیر په خراب حالت دلت او خوارنی کښې به وی ځکه چه دلته هغوی هم دا ونیلی وو فانی له نی په باقی باندې ترجیح ورکړی وه په دې وجه هلته د الله ﷻ د رحمت نه لرې دی. مسند احمد کښې دی رسول الله ﷺ فرمائی دنیا دهغه کور دې د چا چه په آخرت کښې کور نه وی داد هغه مال دې د چا چه په آخرت کښې مال نه وی. دا خود هغه راجمع کوی چه دهغه سره خپل عقل نه وی. (۱) او چه څوک د آخرت د دیدار طالب شی او په صحیح طریقه باندې د آخرت په کار راتلونکې نیکنی دستو مطابق او کړی اود هغه په زړه کښې ایمان تصدیق او یقین وی د عذاب او ثواب وعده صحیح گنړی الله ﷻ او رسول الله ﷺ منی د هغه کوشش ته به د قدر په سترگه کتلې شی او نیکه بدلله به ورته ملاویرې.

یعنی دا دواړه قسم یوهغه د چا مطلب چه صرف دنیا ده او بل هغه چه د آخرت طلبگار وی دا دواړه قسم خلق مونږ زیاتوو په کوم کښې چه دا شته دا ستاد رب ورکړه ده. هغه داسې متصرف او حاکم دې چه هیڅ کله هم ظلم نه کوی. د نیک بختی مستحق ته نیک بختی او د بد بختی مستحق ته بد بختی ورکوی. د هغه احکام څوک رد کولې نه شی اود هغه نه بند کړې شوی له څوک ورکولې نه شی. د هغه ارادې څوک زڼولې نه شی. ستاد رب نعمتونه عام دی نه د چا په منع کولو سره منع کیږی اونه د چا په اخواکولو سره اخواکیږی. هغه نه په شمیر کښې کمیږی اونه په مقدار کښې کمیږی.

په آخرت کښې به د خلقو مختلفې درجې وی: - کورنی مونږ په دنیا کښې دانسانانو مختلفې درجې مقرر کړی دی دوی کښې مالدار هم شته غریب هم شته اودرمیانه حالت والا هم شته، بڼه هم شته خراب هم شته اودرمیانه درجې والا هم. څوک په وړو کوالی کښې مری څوک لوئی شی مړشی او څوک په دې میخ کښې. آخرت د درجوپه اعتبار سره د دنیا نه ډیر زیات دې. څه به د دوزخ په کندو کښې وی طوقونه او زنجیرونه به نی اچولې وی څوک به د جنت په درجو کښې وی او چت به وی بالاخانو کښې په نعمتونو او مزو کښې. بیباخپله په جنتیانو کښې هم د درجو تفاوت دې په یوه یوه درجه کښې د زمکې او آسمان هومره لریوالی دې. په جنت کښې داسې یوسل درجې دی د اوچتو درجو والا اهل علیین به داسې گوری لکه تاسو چه پرقیدونکې ستورې د آسمان په اوچتوالی کښې گورنی. (۲) نو آخرت د درجو او فضیلتونو په اعتبار سره ډیر لوئی دې. طبرانی کښې دی کوم بنده چه په دنیا کښې کومه درجه زیاتول غواړی اوبه خپله غوښتنه کښې کامیاب شی نو هغه د آخرت درجه کمی او په خپله غوښتنه کښې به کامیاب شی او د آخرت درجه به کمه کړی کومه چه د دې نه ډیره زیاته لویده ده. بیا حضور ﷺ هم دا آیت تلاوت کړو (۳)

(۱) احمد: ۷۱/۶.

(۲) صحیح بخاری کتاب بدء الخلق باب ماجاء فی صفة الجنة وانما مخلوقه: ۳۶۵۶، صحیح مسلم: ۲۸۳۱.

(۳) طبرانی: ۶۱۰۱ حلیة الاولیاء: ۲۰۴/۴.

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا تَحْذِرًا ۝
مہ جو پروہ تہ دالہ سرہ معبود بل کنی نوتہ بہ کنی ملامتہ بی امدادہ پرینودی شوی اللہ سرہ شوک شریک مہ جو پروی گنی بد حالہ بی مددگارہ بہ ناست پاتی شی
وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عِنْدَكَ الذِّكْرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا
او فیصلہ کری دہ رب ستا چی تاسو عبادت مہ کوئی دھیجا مگر صرف دھغہ او کوئی دمور او پلار سرہ اوستارب دا حکم کری دی چی بی دھغہ نہ دبل ہیجا عبادت مہ کوئی او مور پلار سرہ
فَلَا تَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا نَوْمًا ۖ وَيَا هَغْوَىٰ دَوَّارٍ تَهْ أَوْ وَايَهْ دَوَّارٍ تَهْ خَبْرَهْ نَرْمَهْ
احسان کہ چری اور سیری یہ موجودگی ستا کنی بوہ والی تہ یو دھغوی نہ یا ہغوی دوارہ احسان کوئی کہ پہ دوی کنی یو یا ہغہ دوارہ ستا پہ ورا ندی بوہ والی تہ اور سی
وَإِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُ لِيَدْرِي سَوَاءٌ أَمِ ابْنُ صِدْقٍ أَمْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَفْقَهُونَ
نو تاسو دوی تہ او ف قدرلہ ہم اونہ کری او دوی مہ رہی او دوی سرہ پہ نرمی سرہ
كِرِيمًا ۖ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ أُوْبَسْكْتَهْ لَرَهْ دِپَارَهْ دِدَوَارٍ اَو وِزْر د عَاجِزِي د رَحْمَتِ نَهْ اَو وَايَهْ چي اَءَرَبَهْ
خبری کوئی او دھغوی پہ ورا ندی پہ مینہ محبت سرہ د عجزی نہ تیب او سیری او داسی وانی چی انی زما رہہ
رَحْمَةً لِّرَحْمَتِي ۖ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ أُوْبَسْكْتَهْ لَرَهْ دِپَارَهْ دِدَوَارٍ اَو وِزْر د عَاجِزِي د رَحْمَتِ نَهْ اَو وَايَهْ چي اَءَرَبَهْ
رحم او کرہ پہ دوارو باند لکہ چی ہغوی پالنه کری دہ زما پہ ورو کوالی (زما) کنی پہ دوی دوارو باندی رحم او کرہ لکہ خنگہ چی دوی پہ ورو کوالی کنی زما پالنه کری وہ

قوله تعالى:- لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ

اللہ وحدہ لا شریک دی:- دا خطاب ہر یوم مکلف تہ دی د حضور ﷺ تول امت تہ اللہ تبارک وتعالی فرمائی
چہ د خیل رب پہ عبادت کنی شوک مہ شریکہ ونی کہ داسی کوئی نو ذلیل کیرتی بہ د اللہ ﷻ امداد
بہ درنہ اخوآشی۔ دچا عبادت چہ کوئی ہم ہغوی تہ بہ حوالہ شی اودا بنکارہ خبرہ دہ چہ د اللہ ﷻ نہ
علاوہ بل شوک د نفع نقصان والا نشتہ ہغہ وحدہ لا شریک دی۔ مسند احمد کنی دی رسول اللہ ﷺ
فرمائی چاتہ چہ ولرہ اورسی او دخلقو پہ ذریعہ ہغہ بندول غواری د ہغہ ولرہ بہ بندہ نہ شی او شوک چہ
اللہ ﷻ نہ ددی بارہ کنی دعا او کری نو اللہ ﷻ بہ ہغہ لہ مالداری راولیگی کہ زر او کہ پس۔ دا حدیث
ابوداؤد او ترمذی کنی دی۔ (۱) دا ترمذی حسن صحیح غریب بنائی۔

د مور پلار مقام او ہغوی سرہ د حسن سلوک حکم:- دلته قضی پہ معنی کنی د حکم فرمائی شوی۔
تا کیدی حکم د اللہ ﷻ چہ نہ اخوآکیدونکی وی ہم دغہ وجدہ چہ عبادت ہم د اللہ ﷻ وی اود والدینو
پہ تابعدارنی کنی یو ذرہ فرق رانہ شی۔ اہی بن کعب او ابن مسعودؓ، اوضحاک بن مزاحمؓ پہ
قراءت کنی قضی پہ بدلہ کنی وصی دی۔ (۲) دا دوارہ حکمونہ لکہ چہ یوشان دلته دی داسی پہ نورو

(۱) ابوداؤد کتاب الزکاة باب فی الاستغفار: ۱۶۴۵، مسندہ حسن ترمذی: ۲۳۳۶، احمد: ۴۰۷/۱، مسند ابی یعلیٰ: ۵۳۱۸، حاکم: ۴۰۸/۲۔

(۲) الطبری: ۴۱۳/۱۷۔

دیرو آیاتونو کنبی دی لکه چه ارشاد دے ﴿أَلَمْ نَكْمَلْ لَكَ الْكِتَابَ وَالَّذِينَ نَزَّلْنَا بِهِ مِنَ السَّمَاءِ﴾ (۱) زما شکر کوئی اود خپل موند پلازهم احسان مند اوسیرنی خاص کردهغوی دبوډاوالی په زمانه کنبی دهغوی پوره ادب کول څه خرابه خبره د ځلې نه نه ویستل تردې چه د هغوی په وړاندې اف هم نه کول نه څه داسې کار کول چه هغوی ته بد معلوم شی خپل لاس دهغوی طرف ته په بې ادبۍ سره نه وړاندې کول بلکه په ادب عزت او احترام سره هغوی سره خبرې کول په نرمۍ او په تهذیب سره خبرې اترې کول د هغوی د رضامندۍ کارونه کول هغوی له تکلیف نه ورکول او هغوی نه تنگول د هغوی په وړاندې عاجزۍ تواضع سره اوډیر په ادب سره اوسیدل د هغوی د پاره د بوډاوالی نه پس د مرگه دعاگانې کول او خاص کر دا دعا کول چه یاالله په هغوی باندې رحم اوکره لکه څنگه چه هغوی زما د وړوکوالی په زمانه کنبی پالنه کړې وه. اود ایمان د خاوندانو دپاره دکافرانو دعا کول منع کړې شوی دی که هغه موریلار ولې نه وی (۲) دمور پلار سره سلوک او داحسان کولو د احکامو ډیر احادیث دی. یو روایت کنبی دی حضور ﷺ منبر ته د ختوبه وخت کنبی درې ځل امین او فرمائیلو. کله چه د حضور ﷺ نه د دې وجه تپوس او کړې شو نو حضور ﷺ او فرمائیل چه ماله جبرائیل ﷺ راغلو او ونی فرمائیل چه ای نبی ﷺ د هغه سرې پوزه دې په خاورو ککړه کړې شی چاسره چه ستاذکر اوشی او هغه په تاسوباندې درود شریف نه وی لوستلې. اووايه چه امین نو ما وئیل امین. بیا او فرمائیل چه د هغه سرې پوزه دې هم الله ﷻ په خاورو ککړه کړې شی دچا په ژوند کنبی چه د رمضان میاشت راغله او لاره اود هغه سرې بښنه اونه شوه. امین اوواڼې نو ما پدې باندې هم امین او وئیل. بیانی او فرمائیل الله ﷻ دې هغه سرې هم بریاد کړی چا سره چه د ده موریلارو ویا په دوی کنبی یو وو او بیانی هم د هغوی په خدمت کولو سره جنت ته ځان داخل نه کړې شو. وائی امین نو ما امین او وئیل. (۳) د مسند احمد حدیث شریف کنبی دی چاچه دیو مسلمان موریلار یتیم بچی پالنه او کړه او خوراک څښاک ئی پرې او کړو تردې چه هغه بې پرواه شو د هغه د پاره یقینا جنت واجب دې. او چاچه دیو مسلمان غلام آزاد کړوالله ﷻ به هغه ددو زخ نه آزاد کړی. دهغه دیو یو اندام په بدله کنبی به یو یواندام د دوزخ نه آزاد کړې شی. (۴) د دې حدیث په یوسند کنبی دی چا چه خپل مور پلار دواړه یا په دوی کنبی یو اولیدلو او بیا هم دوزخ ته لاړو الله ﷻ به هغه د خپل رحمت نه لرې کړی. (۵) د مور پلار او یتیم پالونکی به جنتی وی. د مسند احمد په یو روایت کنبی دادریواره څیزونه په یو ځای بیان شوی دی یعنی آزاد کړې شوې غاړه د مور پلار خدمت اود یتیم پالنه. (۶) په یو روایت کنبی د مور پلار په نسبت داهم دی چه الله ﷻ به هغه لرې کړی او هغه به بریاد کړی (۷) په یو روایت کنبی درې ځل د هغه د پاره دا بددعاده. (۸) په یو روایت کنبی د حضور ﷺ نوم اوریدوسره درودنه لوستونکې په رمضان کنبی د الله ﷻ د بښنې نه محروم پاتی کیدونکی اود مور پلار په رضامندۍ او خدمت سره جنت ته نه رسیدونکی د پاره پخپله حضور ﷺ دا بددعا کول نقل دی (۹) یوانصاری د حضور ﷺ نه سوال او کړو چه

(۱) لقمان: ۱۴.

(۲) الطبری: ۱۷/۳۲۱.

(۳) مجمع الزوائد: ۱۰/۱۶۶ ترمذی کتاب الدعوات باب رغم انف رجل ذکرت عنده..... ۳۵۴۵. وسنده حسن الادب المفرد: ۱۶۴۶. ابن حبان: ۹۰۷. عن ابی هریرة.

(۴) احمد: ۵/۲۹.

(۵) احمد: ۴/۳۴۴ وسنده صحیح.

(۶) احمد: ۴/۳۴۴.

(۷) احمد: ۴/۳۴۴ وسنده صحیح. الخ.

(۸) صحیح مسلم کتاب البر والصلة باب رغم من ادرك ابويه او احدهما..... ۲۵۵۱. احمد: ۲/۳۴۶.

(۹) ترمذی کتاب الدعوات باب رغم انف رجل ذکرت عنده..... ۳۵۴۵ وسنده حسن، احمد: ۲/۲۵۴. ابن حبان: ۹۰۸.

زما دمور پلار د وفات نه پس زه هغوی سره څه احسان او سلوک کولې شم؟ حضور ﷺ او فرمائیل چه او څلور سلوک د هغوی د جنازه مونځ د هغوی د پارہ د استغفار دعاگانې غوښتل د هغوی وعدې پوره کول اود هغوی د دوستانو عزت کول او هغه خپلولی چه صرف هم د هغوی په وجه وی دا دی هغه سلوک کوم چه د هغوی د مرگ نه پس هم هغوی سره کولې شې. (۱) (ابوداؤد، ابن ماجه)

د مور حق:- یوسرې راغلو حضور ﷺ ته نی اوونیل یارسول الله ﷺ زه دجهاد په اراده ستاسو په خدمت کښې زیرې راوړلو له راغلي یم. حضور ﷺ او فرمائیل ستا مور شته؟ هغه وئیل او نو وئی فرمائیل څه د هغې په خدمت کښې لگیا اوسه جنت د هغې دپښوسره دې. دویم ځل دریم ځل هغه په مختلفو موقعوباندې خپله خبره سردوباره کړه او حضور ﷺ هم دغه جواب وراوگرځولو. (۲) (نسائی ابن ماجه وغیره) فرمائی چه الله ﷻ تاسوته ستاسو دپلارانوبابت کښې وصیت کوی او الله ﷻ ستاسو د میتدوباره کښې وصیت فرمائی روستونشی خبره نی درې ځل بیانولوسره او فرمائیل الله ﷻ تاسوته ستاسو د خپلوانو باره کښې وصیت فرمائی چه د ټولونه زیات نیزدې بیا هغه سره چه څوک وی (۳) (ابن ماجه، مسنداحمد) فرمائی د ورکونکی لاس اوچت دې خپلې مور سره نیکی کوه خپل پلار سره خپل رورسره خپلې خورسره بیا چه دهغوی نه پس څوک نیزدې وی دغه شان درجه په درجه (۴) (مسنداحمد) د یزار ﷺ په مسند کښې په ضعیف سندسره روایت دې چه یو صاحب خپله مور اوچته کړې وه طواف نی کولو نو دحضور ﷺ نه ئی تپوس اوکړو چه اوس خو ماد خپلې مور حق اداکړو؟ حضور ﷺ او فرمائیل لږ هم نه. (۵) (والله اعلم.

رَبِّكُمْ	أَعْلَمُ	بِمَا	فِي	نَفْسِكُمْ	وَإِنْ	تَكُونُوا	صٰلِحِينَ
رب ستاسو	بنه خبر دې	په هغه څه	اچي	په زړونو ستاسو کښې دې	که جوړ شوی	تاسو	نیکان
څه چې ستاسو په زړونو کښې دې ستاسو رب ته هغه بنه معلوم دې که تاسو نیکان یی							
فَاللّٰهُ	كَانَ	لِلْاٰوَابِیْنَ	غَفُوْرًا				
نوبیشکه	الله	دې	دپاره	دتوبه	ایستونکو	ابنونکي	
نوهغه دتوبې ویستونکو دپاره بخښونکي دې							

قوله تعالیٰ:- **اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ**

توبه کونکو د پارہ د الله ﷻ حکم:- دې نه مراد هغه خلق دی چه د چانه په تندئې کښې د مور پلار سره یوه خبره کیږي څوک چه هغه په خپل نیزد د عیب یا گناه خبره نه گنډی اود هغه نیت د خیروی په دې وجه الله ﷻ په هغه باندې رحمت کوی څوک چه د مور پلار تابعدار او مونځ گذار وی د هغه خطاگانې د الله ﷻ په درکښې معاف دې. (۶) وائی چه «اوابین» هغه خلق دی څوک چه د مانام او ماسخوتن په مینځ کښې نفلونه کوی. بعضې وائی چه د ضحی مونځ کوی چه د هرې گناه نه پس توبه کوی څوک چه په

(۱) ابوداؤد کتاب الادب باب فی بر الوالدین: ۵۱۴۲، وسنده حسن، ابن ماجه: ۳۶۶۴، احمد: ۴۹۸/۳.

(۲) نسائی کتاب الجهاد باب الرخصة فی التخلف لمن له والده: ۳۱۰۶، ابن ماجه: ۲۷۸۱، احمد: ۴۲۹/۳.

(۳) ابن ماجه کتاب الادب باب بر الوالدین: ۳۶۶۱، وهو حسن، احمد: ۱۲۳/۴.

(۴) احمد: ۶۴/۴، وسنده صحیح، مجمع الزوائد: ۹۸/۳.

(۵) المعجم الصغير: ۹۲/۱-۹۳، الزوار: ۱۸۷۲.

(۶) الطبری: ۴۲۲/۱۷.

تندنی سره د نیکنی طرف ته راگرخی. (۱) په خان له خای کنبې خپل گناهونه یادولوسره د زړه په اخلاص استغفارکوه (۲) عبیده رضی اللہ عنہ فرمائی چه څوک برابر دهریومجلس نه پاسیدو کنبې دادعا وائی **﴿اللهم اغفر لی ما أصبت فی مجلسی هذا﴾** ابن جریر رضی اللہ عنہ فرمائی چه اولی قول دا دې چه د گناه نه توبه اوکړی د معصیت نه د طاعت طرف ته راشی دالله عزوجل د ناخوښی کارونه پریردی اودهغه درضا اوخوښی کارونه اوکړی. (۳) هم داقول ډیر صحیح دې ځکه چه **﴿أَوَابٌ مُّشْتَقٌ دې د أَوْبٍ نه اود دې معنی رجوع کول دی لکه چه عرب وائی (اب فلان) اولکه چه په قرآن کنبې دی (إِنَّ إِلَيْنَا أِيَابَهُمْ﴾** (۴) د دوی واپس کیدل هم زمونږ طرف ته دی. صحیح حدیث کنبې دی حضور صلی اللہ علیہ وسلم چه به کله د سفرنه واپس کیدو نو فرمائیل به نې **﴿ان یون تأبون عابدون لربنا حامدون﴾** واپس کیدونکی توبه کونکی عبادت کونکی اوهم د خپل رب تعریف کونکی. (۵)

وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ
اورورکوه خپلوانوته حق دهغه اومسکینانوته اومسافروته اواسراف مه کوه
اورشته دار محتاج اومسافرته دهغوی حق ورکړه او مال بې ځایه مه خرچ کوه بیشکه
تَبْذِيرًا ۝ إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ط وَكَانَ الشَّيْطَانُ
په اسراف کولو سره بیشکه اسراف کونکی خلق دی ارونږه د شیطانانو اودی شیطان
فَضُولٌ خَرَجَ خَلْقَ دِشَيْطَانَانُو رُونږه دی اوشیطان دخپل رب ډیر زیات
لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝ وَإِمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ ابْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ
دپاره درب خپل ناشکره او که چری اته مخ اړوی ددغو حقدارانونه دپاره دتلاش درحمت دطرفه
ناشکره دې او که ته چرته ددوی نه څنگ کوی دپاره ددې چې ستا درب له طرفه هغه
رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ۝
درب ستانه چې ته امیدلری دهغې نواوایه هغوی ته خبره نرمه
فراخی راشی چې ستا ورته امیدونه دی نو هغوی ته په نرمی سره جواب ورکوه

قوله تعالى: - وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ

د صله رحمئی حکم: - دمور پلار سره دسلوک حکم ورکولو سره اوس د خپلوانوسره د صله رحمئی حکم ورکولې شی. حدیث کنبې دی خپلې مور سره ښه سلوک کوه بیا خپل پلار سره بیاچه څوک ډیر نيزدې وی اوبیاچه دې ته څوک ډیر نيزدې وی (۱) بل حدیث کنبې دی څوک چه د خپل رزق او خپل عمر ترقی

(۱) الطبری: ۱۷/۴۲۳.

(۲) الطبری: ۱۷/۴۲۳.

(۳) الطبری: ۱۷/۴۲۵.

(۴) الغاشیه: ۲۵.

(۵) صحیح بخاری کتاب العمرة باب مايقول اذا رجع من الحج او العمرة او الغزوة: ۱۷۹۷، صحیح مسلم: ۱۳۴۴، اسوداؤد: ۲۷۷۰، احمد: ۲/۶۳.

ابن حبان: ۲۷۰۷.

(۶) صحیح مسلم کتاب البر والصلة باب بر الوالدين وايهما احق به: ۲۵۴۸.

غوازی نو هغه له صله رحمی کول پکار دی (۱) بزار کښې دی چه د دې آیت په نازلیدوسره رسول الله ﷺ خپله لور بی بی فاطمه رضی اللہ عنہا راوغوښتله او فدک (باغ) نی ورکړو (۲) د دې حدیث سند صحیح نه دې او واقعہ هم څه صحیح نه معلومیری ځکه چه دا آیت مکې دې اودغه وخت پورې د فدک باغ د حضور ﷺ په قبضه کښې نه وو. ۷ هجری کښې خیبر فتح شو نو هله د فدک باغ د حضور ﷺ په قبضه کښې راغلو. نو دا څیز صحیح کیږی نه. د مساکین او مسافرین پوره تفسیر په سورت براءت کښې تیر شوی دې دلته د دوباره کولو ضرورت نشته.

د اسراف او فضول خرچئی نه د بچ کیدلو حکم:- د خرچ کولو حکم نه پس بیا د اسراف نه منع فرمائی. نه انسان له بخیل کیدل پکار دی نه اسراف کول بلکه اعتدال اختیارول پکار دی. لکه چه بل آیت کښې ارشاد باری تعالی دې ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (۳) یعنی ایماندار په خپل خرچ کولو کښې نه د حد نه تیریری اونه بالکل لاس رامنع کوی. بیا د اسراف بدئی بیانوی چه داسی خلق د شیطان په شان دی. تبذیر وائی په غیر حق کښې خرچ کولوته (۴) که خپل ټول مال دې د الله ﷻ په لار کښې ورکړو نو دا تبذیر او اسراف نه دې او که په غیر حق کښې دې لږ شان هم ورکړو نو مبذر دې. (۵) د بنو تمیم یوسری حضور ﷺ ته او وئیل یارسول الله ﷺ! زه مالدار سړی یم اود اهل او عیال او تیر قبیلې والا یم نو ماته اوبنایه چه زه څه طریقه اختیار کړم؟ حضور ﷺ او فرمائیل د خپل مال زکوة جدا کړه نو پاک صفایه شی. خپلو رسته دارانوسره بنه سلوک کوه د سوال کونکو حق او پیرنه اود گاونډی او مسکین هم هغه وئیل حضور ﷺ په لږو نورو الفاظو کښې مې په خبره پوهه کړه. حضور ﷺ او فرمائیل نیز دې خپلوانو مسکینانو او مسافرو حق ادا کړه او بې حایه خرچ مه کوه. هغه وئیل (حسبی الله) هغه وئیل بنه ده حضور ﷺ کله چه ستاسو قاصدته زکوة ورکړم نو د الله ﷻ او رسول ﷺ په نیز به زه خلاص شم؟ حضور ﷺ او فرمائیل او چه ته کله زما قاصدته زکوة ورکړې نوته خلاص شوی اوستاد پاره اجر ثابت شو. اوس چه دا څوک بدل کړی دهغه گناه د هغه په ذمه ده. (۶) دلته فرمان دې چه اسراف او بې وقوفی اود الله ﷻ تابعداری پریخودل اود نافرمانئی په ارتکاب کولو سره اسراف کونکی د شیطان روڼه جوړیږی. په شیطان کښې دا خراب خوی شته چه هغه د رب د نعمتونو ناشکره او د هغه د تابعداری پریخودونکې او د نافرمانئی او مخالفت عمل کونکې دې. بیا ارشاد دې چه د دې خپلوانو مسکینانو مسافرانو نه چه څوک هم تانه څه سوال او کړی او هغه وخت ستا په لاس کښې څه نه وی او په دې وجه تاته مخ گرځول پریوخی نو بیا هم نرم جواب ورکړه چه روره کله چه الله ﷻ مونږ ته را کړی ان شاء الله مونږ به ستاسو حق نه هیروو. وغیره.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ

| اومه گرځوه | لاس خپل

او خپل لاس

(۱) صحیح بخاری کتاب الادب من یسظ له فی الرزق لصله الرحم: ۵۹۸۶، صحیح مسلم: ۲۵۵۷، احمد: ۳/۲۲۹ ابن حبان: ۴۳۸.

(۲) مستدای علی: ۱۰۷۵.

(۳) الفرقان: ۶۷.

(۴) الطبری: ۴۲۸/۱۷، حاکم: ۳۶۱/۲.

(۵) الطبری: ۴۲۹/۱۷.

(۶) احمد: ۱۳۶/۳.

مَغْلُوبَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا	كُلَّ الْبَسِطِ	فَتَقَعْدَ	مَلُومًا
تړلې شوې په خټ پورې او مه نې خور پر بېرته په کامل خور و لوسره چي کيني ته ملامته			
خپل خټ پورې تړلې مه ساته (يعنې شوم مه جوړ بېرته) او نه نې بالکل پرانستې چلوه گني ملاته تش			
فَحَسْرًا ۝	إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ		
افسوس کونکې بيشکه رب ستا فراخوی رزق دپاره دهغه چا چي غواړي هغه			
طور به پاتې شي بيشکه ستار ب چا دپاره چي غواړي رزق فراخه کوي			
وَيَقْدِرُ ۝	إِنَّهُ كَانَ	بِعِبَادِهِ	خَيْرًا
او په اندازه کوي رزق دچا بيشکه هغه دې په بندگانو خپلو باندا بنه خبردار ليدونکي			
(او چا دپاره چي او غواړي) تنگوي يقينا هغه له خپلو بندگانو نه بنه خبر دي او هرڅه ويني گوري			

قوله تعالى: - وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوبَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ

په خړج کولو کښې درميانه لار اختيار کړئ: حکم کولې شي چه په خپل ژوند کښې درميانه لار اختيار کړئ مه بخيل جوړ بېرني مه اسراف کونکي، لاس ست سره مه تړئ يعنې بخيلان مه جوړ بېرني چه چاته هډو ورکوي نه. يهوديانو هم دا مثل استعمال کړې دي او وييلې دي چه د الله ﷻ لاسونه تړلې شوي دي. په هغوي دي د الله ﷻ لعنتونه نازل شي دوي به الله ﷻ د بخل طرف ته منسوب کولو د څه نه چه الله ﷻ کريم وهاب پاک او ډير لري دي. د بخل نه منع کولونه پس بيا د اسراف نه هم منع کول کوي چه دومره هم مه کوئ چه د خپل طاقت نه زيات ورواچوئ. بيا د دې دواړو حکمونو سبب بيانوي چه بخل توب سره خو ملامته جوړ بېرې د هرچا گوته به اوچتېرې چه دا ډير بخيل دي هريويه ترې لري کيږي او صرف يو بي فيض سړې دي. لکه چه زهير په خپله معلقه کښې ونيلې دي (ومن كان ذامال ويضل بماله على قومه يستغن عنه ويذمم) يعنې چه څوک مالدار شي او بخل کوي خلق د هغه نه بي پرواه کيږي د هغه بدې کوي. نود بخل په وجه انسان خرابيږي او دخلقو دنظر نه پريوخي هريوهغه ملامت کوي او چه څوک دحدنه زيات خړج کوي هغه سترې شي او کيني. دهغه په لاس کښې هيڅ نه پاتې کيږي او ضعيف او عاجز پاتې کيږي لکه چه ځناور په تلوتلو کښې سترې شي او په لار کښې اړي شروع کړي. (حسين) په سورت تبارک کښې راغلي دي خودا د لف اونشر په توگه دي.

د بخيل او د سخې مثال: د صحيحين په حديث کښې دي د بخيل او سخې مثال د هغه دوو سړو په شان دي په چاباندي چه د اوسپنې دوه چغې ترسپني او مرنې پورې وي. سخې خو چه ځنگه ځنگه خړج کوي د هغې کړنې سستېږي او دهغه لاسونه کولاوېږي او هغه چغه لوټيږي تردې چه دهغه گيتيو ته اورسي او د هغې اثر ختموي. او بخيل چه کله د خړج کولو اراده کوي نود هغه چغه کړنې نورې هم راغونديږي که هغه هرڅومره هغه کولاوول غواړي خويه هغې کښې هيڅ گنجانش نه راوځي. ()

په خړج نه کولو وعيدونه: بخاري او مسلم کښې دي حضور ﷺ حضرت اسماء بنت ابې بکره ته او فرمايل اخواد يخواد الله ﷻ په لار کښې خړج کوه جمع کول مه کوه گني الله ﷻ به هم درکول بند کړي بندونو تر لوسره منع کول مه کوه گني نو الله ﷻ به هم سر بند کړي. په يوبل روايت کښې دي شميرل کولوسره نې کيخودل مه کوه گني الله ﷻ به هم شمير او کړي منع به کړي. () صحيح مسلم کښې دي

() صحيح بخاري كتاب الزكاة باب مثل البخل والتصدق: ۱۴۴۳، صحيح مسلم: ۱۰۲۱.

() صحيح بخاري كتاب الهبة باب هبة المرأة لغو زوجها: ۲۵۸۹، صحيح مسلم ۱۰۲۹، احمد: ۳۴۵/۶، ابن حبان: ۳۲۰۹.

رسول اللہ ﷺ حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہما سے روایت ہے کہ وہ فرمایا کہ اللہ ﷻ نے اپنے پیغمبر کو اپنی طرف سے جو کچھ چاہا وہ اسے عطا فرمایا۔ (۱) بخاری اور مسلم کتب میں دی حضور فرمائی کہ ہر سحر دوہ فریبتی د آسمان نہ را کوزیری یوہ دعا کوی چہ ای اللہ سخی تہ بدله ورکری او دویمہ دعا کوی د بخیل مال ختم کری (۲) مسلم شریف کتب میں دی چہ یہ صدقہ خیرات سرہ د چامال کمیبری نہ او سخاوت کونکی تہ اللہ عزت ورکوی او کوم سری چہ د اللہ ﷻ د حکم پہ وجہ سرہ نورو سرہ عاجزانہ سلوک کوی اللہ ﷻ تہ اوچتی درجی ورکوی۔ (۳)

د طمع نہ بیج شئی: یہ یوبیل حدیث شریف کتب میں دی د طمع نہ بیج شئی ہم دی تاسو نہ ورائدی خلق تباہ کری دی۔ د طمع رومبی حکم دا کولہ شی چہ بخل کوی نو ہغہ بخل او کوی بیانی ہغہ تہ د صلہ رحمی ماتولو او نیل ہغہ دا ہم او کرہ بیانی د فسق او فجور حکم ورکوی ہغہ نی ہم او کرہ (۴) بیہقی کتب میں دی کلا چہ انسان خیرات کوی د او یاوشیطانانو جامی ماتیری (۵) دمسنده حدیث کتب میں دی درمیانہ خرچ کونکی بہ کلا ہم فقیر نہ شی۔ (۶)

غریبی او مالداری د اللہ ﷻ پہ لاس کتب میں دی: بیافرمانی رزق ورکونکی وسعت ورکونکی تنگی اچونکی پہ خپل مخلوق کتب میں دی خپلی رضا مطابق ورائدی والی روستوالی کونکی خوک چہ غواری غنی او خوک چہ غواری فقیر کونکی ہم یواللہ دی پہ ہرہ خبرہ کتب میں دی ہغہ حکمت دی ہم ہغہ د خپلو حکمتونو علیم دی ہغہ بنہ پوہیری او گوری چہ د مالدارنی حقدار خوک دی د فقیرنی حقدار خوک دی۔ حدیث قدسی دی چہ زما بعضی بندیکان ہغہ دی چہ ہم د فقیرنی قابل دی کہ ماہغہ مالدار کرل نوہ ہغوی دین بہ تباہ شی او زما بعضی بندیکان داسی ہم دی کوم چہ د مالدارنی لائق دی کہ چری زہ ہغوی فقیران کریم نوہ ہغوی دین بہ تباہ شی (۷) ہیشمی وانی ددی پہ سند کتب میں دی بوجماعت دمجهول راویانودی۔ اودا ہم یادساتنی چہ د بعضو خلقو پہ حق کتب میں مالداری د اللہ ﷻ د طرف نہ دمہلت پہ توگہ وی اود بعضو د پارہ فقیری د عذاب پہ توگہ بانڈی وی۔ اللہ ﷻ دی مونہ د دی دوارونہ بیج کری۔

وَلَا تَقْتُلُوا	أَوْلَادَكُمْ	خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ	مَنْ	نَزَرْتَهُمْ	وَأَيَّكُمْ
اومہ ورنی تاسو اولاد خپل دیری د غریبی نہ	اولاد د غریبی دویری نہ مہ ورنی مونہ ہغوی لہ ہم رزق ورکوی	خوشیہ املاق	ممن	نزر تہم	وایکم
اوخپل اولاد د غریبی دویری نہ مہ ورنی مونہ ہغوی لہ ہم رزق ورکوی					
إِنَّ قَتْلَهُمْ	كَانَ	خَطَاً	كَبِيرًا	وَلَا تَقْرَبُوا	الزَّانِي
بیشکہ اقتلول د ہغوی د	دی	خطا	لوی	اومہ نزدی کیری تاسو	ازنا تہ
اوتاسو لہ ہم بیشکہ ددوی ورنی دیر غت جرم دی اود زنا					
إِنَّهُ كَانَ	فَاحِشَةً	وَسَاءَ سَبِيلًا			
بیشکہ دا دی	کار قبیحہ	او دیرہ ناکارہ لارہ دہ			
خواتہ ہم مہ ورنی د کیری داغتہ بی شرمی دہ او دیرہ خرابہ لارہ دہ					

(۱) صحیح مسلم باب کتاب الزکاة باب الحث علی النفقہ و تبشیر المنفق بالخلف: ۹۹۲۔
 (۲) صحیح بخاری کتاب الزکاة باب قولہ تعالیٰ (فاما من اعطی واتق) (۱۴۴۲)، صحیح مسلم: ۱۰۱۰۔
 (۳) صحیح مسلم کتاب البر والصلۃ باب استحباب الفقر و التواضع: ۲۵۸۸، ترمذی: ۲۰۲۹، احمد: ۲۳۵/۲، ابن حبان: ۳۲۴۸۔
 (۴) ابوداؤد کتاب الزکاة باب فی الشح: ۱۶۹۸، مسند صحیح، احمد: ۱۵۹/۲، حاکم: ۱۱/۱، ابن حبان: ۵۱۷۶، بیہقی: ۲۴۳/۱۔
 (۵) احمد: ۳۵۰/۵، بیہقی: ۱۸۷/۴، حاکم: ۴۱۷/۱۔
 (۶) احمد: ۴۴۷/۱، طبرانی: ۱۰۱۱۸ شعب الایمان: ۶۵۵۹۔
 (۷) مجمع الزوائد: ۲۷۰/۱۰۔

قوله تعالى: - وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۗ
 ای خلقو ستاسو اوستاسو د اولاد رازق الله ﷻ دې :- گورنی الله ﷻ په خپلو بند یگانو باندې د خپل مور
 پلار د نسبت نه هم زیات مهربان دې. یو طرف ته مور پلار ته حکم ورکوی چه خپل مال خپلو بچوته د
 وراثت په توگه ورکړنی او بل طرف ته فرمانی چه دوی وژنسی مه. په جاهلیت کښې به نه خلقو جینکوته
 میراث ورکولو اونه به نی هغوی ژوندنی ساتل خوښولې. بلکه لونړه وژل دهغوی د قوم یو عام رواج وو.
 قرآن د دې خراب رواج تردید کوی چه داخومره خراب اوبښکته خیال دې چه په دوی به د کوم خانی نه
 خورو؟ د چا رزق د چا په ذمه نه دې د ټولو روزی رسان صرف هم الله ﷻ دې. سورت انعام کښې ارشاد
 دې ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ﴾ (۱) د فقیرنی اولاس تنگ والی په وجه د خپلو بچو قتلونه مه کونی. تاسو
 ته اودوی ته رزق ورکونکی هم مونږ یو د دوی قتل جرم عظیم او کبیره گناه ده. د خطا دویم قرات هم
 خطادې د دواړو یوه معنی ده. بخاری اومسلم شریف کښې دی چه حضرت عبداللہ بن مسعود ؓ تپوس
 اوکړو یا رسول اللہ ﷺ د الله ﷻ په نیز باندې د ټولونه لویه گناه کومه یوه ده. حضور ﷺ او فرمائیل دا چه
 ته د الله ﷻ سره څوک شریک او گرځوی سره د دې چه هم هغه یو ذات ته پیدا کړې نی. ماتپوس اوکړو دې
 نه پس؟ ونی فرمائیل چه ته خپل اولاد د دې ویرې نه قتل کړې چه هغوی به تاسره خوراک کوی. ماونیل
 دې نه پس ونی فرمائیل چه ته خپلې گاونډنی سره زناکاری اوکړې. (۲)

د زنا اراده کوونکی ته د رسول کریم صلی الله علیه وسلم ښکلی نصیحت

زنا کبیره گناه ده: زنا کارنی نه اودې سره تاوراتاؤ ټول گناهونونه قرآن منع فرمائیلې. زنا شریعت کبیره
 اودیره سخته گناه گرځولې ده. هغه ډیره زیاته خرابه طریقه او ډیره خرابه لار ده. مسند احمد کښې دی چه
 یوخوان د زنا کارنی اجازت اوغوښتو خلق په هغه راغونډشو چه چپ شه دا څه وائې اوڅه کوی. حضور
 ﷺ هغه خپل خان له نیزدې راوستلو اوونې فرمائیل کینه. کله چه هغه کیناستو نو حضور ﷺ او فرمائیل
 آیات دا کار د خپلې مور د پاره خوښوی؟ هغه وئیل نه په الله ﷻ قسم مادی الله ﷻ په تاسو باندې قریان
 کړی هیڅ کله نه. حضور ﷺ او فرمائیل بیا سوچ اوکړه چه بل څوک به نی څنگه خوښ کړی؟ حضور ﷺ
 او فرمائیل ښه ده ته به دا دخپلې لورد پاره خوښ کړې؟ هغه هم په داسې تاکید سره انکار اوکړو. حضور
 ﷺ او فرمائیل چه هم دغه شان بل څوک هم دا د خپلې لورد پاره نه خوښوی. ښه ده د خپلې خورد پاره به
 ته دا خوښ کړې؟ هغه هم دغه شان انکار اوکړو حضور ﷺ او فرمائیل دغه شان نور هم د خپلې خورد پاره
 دا بدگنډی. ونی فرمائیل چه ښه ده دا اووایه چه ته به د خپلې ترور د پاره دا خوښ کړې؟ هغه هم په دې
 سختی سره انکار اوکړو. حضور ﷺ او فرمائیل داسې بل څوک هم دا د خپلې ترور د پاره نه خوښوی. ښه
 ده د خپلې ماسی دپاره؟ هغه وئیل هیڅ کله هم نه. ونی فرمائیل دغه شان نور ټول هم. بیا حضور ﷺ
 خپل لاس مبارک د هغه په سرکیخودو اودعائی اوکړه یا الله ﷻ د ده گناه معاف کړې د ده زړه پاک کړې
 اودې د عصمت والا جوړ کړې. بیاخونی دا حالت ووچه دې خوان به چاته په اوچت نظر کتل هم نه. (۳) ابن
 ابی الدنیا کښې دی رسول الله ﷺ فرمانی د شرک نه پس بله یوه گناه هم د زنا کارنی نه لویه نه ده چه
 سرې خپله نطفه په داسې رحم کښې واچوی چه د هغه د پاره حلال نه وی.

(۱) ۱۷۱/۱۱۱۱.

(۲) صحیح بخاری کتاب التوحید باب قول الله تعالی ﴿لَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ اِلٰهًا﴾: ۷۵۲۰، صحیح مسلم: ۸۶، احمد: ۴۳۴/۱، ترمذی: ۳۱۸۳، ابن

حبان: ۴۴۱۴.

(۳) احمد: ۲۵۶/۵، وسنده صحیح، مجمع الزوائد: ۱/۱۲۹.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

| اومه وژنی تاسوا نفس هغه لره

او هغه نفس مه وژنی

حَرَّمَ اللهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا

چی حرام کړې دې | الله | مگرا | په حقه سره | او هغه څوک | چی قتل کړې شو | په ظلم سره
د کوم وژل چې الله ﷻ حرام کړی دی مگر په جائزه او څوک چې برناحقه او وژلې شی

فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا فَلَا يَسْرِفُ

نوپه تحقیق ورکړې دې مونږا ولی دهغه ته | د قصاص دمطالبې حق | نو اسراف دنه کوی
نومونږدهغه وارث ته اختیار دقصاص ورکړې دې نوډه له پکار دی چې دقاتل

فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا

په قتل کنبی | بیشکه چی هغه | دې مددکړې شوې |

په وژلو کنبې زیاتې اونه کړې ولې چې دده ته مددورکړې شوې دې

قوله تعالى: - وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

ناحق قتل حرام دې :- بغیرد شرعی حق نه دچاقتل کول حرام دی. بخاری اومسلم کنبې دی چه کوم
مسلمان دالله ﷻ دیوالی اود محمد ﷺ د الله ﷻ د رسول کیدو گواهی ورکوی د هغه قتل کول په دریو
څېرو کنبې دیوې نه بغیر حلال نه دې یاخوهغه څوک قتل کړې وی یاواده کړې اوزنائی کړی وی یائی
دین پرېخوډې او (د مسلمانان) ډله ئی پرېڅي وی. (۱) سنن کنبې دی چه د ټولې دنیا فنا کیدل د الله ﷻ
په نيزد یومؤمن د قتل نه زیاته آسانه ده. (۲) که یوسړې د بل د لاسه ناحقه قتل کړې شوې دې نو د هغه
وارثان الله ﷻ په قاتل باندي غالب کړی دی هغه ته د قصاص اخستو اودیت اخستو بالکل معاف
کولو کنبې د یواختیار دې.

د حضرت عثمان ﷺ د قاتلانومعامله:- یوه عجیبه خبره داده چه حضرت ابن عباس ﷺ د دې آیت د عموم نه
د حضرت معاویه ﷺ په سلطنت باندي استدلال کړې دې چه هغه به بادشاه جوړېږی ځکه چه د حضرت
عثمان ﷺ ولی هم هغه وو اوحضرت عثمان ﷺ په ډیر مظلومیت سره شهیدکړې شوې وو. حضرت
معاویه ﷺ به دحضرت عثمان ﷺ قاتلان د حضرت علی ﷺ نه غوښتل چه د دوی نه قصاص واخله ځکه
چه دې هم اموی وو اوحضرت عثمان ﷺ هم اموی وو. حضرت علی ﷺ په دې کنبې لږه سستی کوله.
بل خوادحضرت علی ﷺ مطالبه د حضرت معاویه ﷺ نه داوه چه دشام ملک هغه ته حواله کړی. حضرت
معاویه ﷺ فرمائیل چه ترهغه وخته پورې ترکومې چه دې د حضرت عثمان ﷺ قاتلان حواله کړی نه وی
د شام حکومت په درتد حواله نه کړم. نو هغه سره د ټول شام د خلقو سره د حضرت علی ﷺ د بیعت نه
انکار اوکړو. دا جنګ اوردشو اوحضرت معاویه ﷺ دشام بادشاه جوړ شو. په معجم طبرانی کنبې دا روایت
دې چه حضرت ابن عباس ﷺ د شپې په خبرو اترو کنبې یوځل اوفرمائیل چه نن زه تاسو ته یوه خبره
بښایم هغه نه داسې پتیه ده اونه بښکاره. حضرت عثمان ﷺ سره چه څه اوکړې شو هغه وخت ما حضرت

(۱) صحیح بخاری کتاب الدیات باب قول الله تعالى (ان النفس بالنفس والعین بالعين....): ۶۹۷۸، صحیح مسلم: ۱۶۷۶.

(۲) ترمذی کتاب الدیات باب ماجاء فی تشدید قتل المؤمن: ۱۳۹۵، وهو حسن، نسائی: ۳۹۹۲، ابن ماجه: ۲۶۱۹.

علیؑ ته مشورد ورکړه چه ته یو طرف ته شه واللہا که چرې په یوکانړی کښې هم پت شې نور اوبه ویستی شې خو هغه زما اونه منل اوس یوه بله واورنی په الله ﷻ قسم چه معاویه ؓ به په تاسو بادشاه وی خکه چه د الله ﷻ فرمان دې چه کوم مظلوم او وژلې شې مونږ د هغه وارثانوته غلبه او طاقت ورکوو بیاد هغوی نه د قتل په بدل کښې د قتل نه زیاتې نه دی کول پکار الخ. واورنی دا قریشیان خوبه تاسو د فارس او روم په طریقوباندې راځی کوی او واورنی په تاسو به نصاری یهود او مجوسیان اودرېږی هغه وخت چه چا دا اونیلو کوم چه معروف دې هغه خلاصې بیاموندو او چا چه دا پریخوده اوافسوس چه هم تاسو پریخودونکی نی نو تاسو به د یوزمانې والا په مثال شنی چه هغوی هم په هلاک کیدونکو کښې هلاک کړې شو. اوس نی اوفرمائیل چه د ولی د قتل په بدل کښې د حدنه تیریدل نه دی پکار چه دهغه دقتل سره دې مثله هم اوکړی یعنی غوږ پوزه ترې پرې کړی یاد قاتل نه بغیرد بل نه بدله واخلي د ولی مقتول شریعت غلبه او مقدرت په لحاظ سره په هرشان امداد کړې دې.

مَا لَ الْيَتِيمِ	وَلَا تَقْرَبُوا
اومه نزدې کړی تاسو مال دیتیم ته	
اود دیتیم مال ته نزدې هم مه ورځی	
إِلَّا بِالتِّي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ	
مگر ایه هغه طریقی سره اچی هغه اډیره ښه ده تر هغې پورې اچی اورسیرې هغه حد د بلوغ خپل ته مگر صرف په هغه طریقه چې دده په حق کښې غوره وی تردې چې هغه پوخ عمر ته اورسی	
وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝	وَأَوْفُوا
اود وفا کوئ په وعده باندا بیشکه وعده چی ده ده تپوسلې شوی اوبوره ورکوی اود وعده پابندی کوئ بیشکه دوعده په حقله به تپوس پوښتنه کیرې او چې څه	
الْكَيْلِ إِذَا كَلْتُمْ وُزْنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ۝ ذَلِكُمْ	
پیماندا کله چی ایمانه کوئ تاسو اوتول کوئ په تله نیغه باندا دا طریقه پیماننه کوئ نو پوره پوره نی پیماننه کوئ او چې تول کوئ نو په سمه برابره تله نی کوئ دا	
خَيْرٌ وَأَحْسَنُ	تَأْوِيلًا ۝
بهتره ده او ډیره ښه ده په لحاظ دانجام سره ډیر غوره دې اود انجام په لحاظ سره ډیر ښه دې	

قوله تعالى: - وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

د یتیم مال مه خورئ :- دیتیم په مال کښې په بدنیشی سره اخواد یخوا مه کوئی دهغوی مال د هغوی د بالغ کیدونه وړاندې د قبضه کولوناپاکه ارادې کولونه بچ شنی. د چا په پالنه کښې چه یتیمان بچی وی که هغه پخپله مالداروی نوبیاخودې ددې یتیمانودمال نه بالکل جدا کیدل پکار دی او که هغه فقیر او محتاج وی نو د ضرورت مطابق دې ترې خوری صحیح مسلم کښې حضور ﷺ حضرت ابوذر ؓ ته اوفرمائیل زه تا ډیر کمزورې وینم اوستادپاره هغه خوبنوم کوم چه دخپل خان دپاره خوبنوم خیال کوه

كله هم د دوو كسانو والى مه جوړپړه اومه ديتيم د مال متولى جوړپړه (۱) بيا فرماني وعده پوره كوي چه كوم وعده وعيدونه اولين دين اوشى دهغې ساتنه كوه ددې متعلق به دقيامت په ورځ تپوس كولى شي په ناپ تول كښې كمې مه كوه: ناپ او پيمانه پوره ډكه وه نوور كوه د خلقو څيز كمولوسره مه وركوه. د (قسطاس) دويم قراءت (قسطاس) هم دې بيا حكم كيږي بغير د پار سنگ نه صحيح وزن خودونكي نيغه تله بغير د ډنډې وهلو نه تول كوه، په دواړو جهانو كښې ستاسود تپولو دپاره بهتري ده په دنيا كښې هم ستاسود لين دين رونق دې او په آخرت كښې هم ستاسود خلاصى دليل دې (۲) ابن عباس ؓ فرماني اي سوداگرو اتاسوته نى دادوه څيزونه در كړي دى دڅه په وجه چه تاسونه وړاندې خلق تباه كړې شوى يعنى ناپ تول. نبى كريم ﷺ فرماني كوم سرې چه په يو حرام باندي قدرت لرونكي وى او صرف د الله ﷻ د ويري نه هغه پريږدي نو الله ﷻ به هغه ته د دې نه بڼه څيز وركړي. (۳)

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ
ا او پيروي مه كوه دهغه څيز چي نه وي
اوپه هغه خبرې پسې مه څه
لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ
تالره په هغې باندا علم بيشكه غوږ او سترگي اوزره دا تول چي دى دې
دكومي چي تاته پوخ علم نه وي بيشكه د غوږونو ، سترگو ، او دزړه ددې تپولو څيزونو
عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
په باره ددې كښې تپوس كيدونكي اومه گرز ته په زمكه كښې په غرور سره بيشكه ته
په حقله به پوښتنه كيږي اود زمكې په سرايغ نيغ مه گرځه بيشكه ته
مَرَحًا إِنَّكَ
هرگز نشي شلولى زمكه او هرگز نه شي رسيدې اغرونو ته په لحاظ داوچتوالى سره دا تول چي دى
خو نه زمكه شلولى شي اونه په اوږدوالى كښې غرونو ته رسيدلې شي دا تول
كَانَ سَيِّئًا ۝ عِنْدَ رَبِّكَ
ده بدى ددې په نزد رب ستا نا خوښه دا
خراب كارونه ستا در ب په نزد بالكل ناخوښه دى

قوله تعالى: - وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

بغير د علم نه گواهي مه وركوئى: يعنى د كومي خبرې چه درته علم نه وي د هغې باره كښې ژبه مه خوزه بي د علم د چا عيب لټول او بهتان ترل مه كوئى. د دروغو گواهنى مه وركوئى بغير كتنې مه وائي چه ما كتلي دي نه بغيرد اوريدو اوريدونكي بيانوه. مه په بي علمنى باندي خپل پيژندل بيانوه. ځكه

(۱) صحيح مسلم كتاب الامارة باب كراهة الامارة بغير ضرورة: ۱۸۲۶، ابوداؤد: ۲۸۶۸، ابن حبان: ۵۵۶۴.

(۲) الطبري: ۴۴۶/۱۷.

(۳) الطبري: ۴۴۶/۱۷.

چہ د دی ٲولو خبرو ٲپوس بہ د اللہ ﷻ ٲہ نیز کولٲ شی. (۱) غرض د وہم خیال او گمان ٲہ توگہ خہ وینا کول منع کیری. لکہ چہ داللہ ﷻ ارشاد دٲ (اجْتَنِبُوا کَثِیرًا مِّنَ الظَّنِّ) (۲) د ٲیر گمان نہ بیچ شی خکہ چہ بعضی گمان گناہ دہ.

ٲہ چاہد کما مانی کول نہ دی ٲکار: - حدیث شریف کنبی دی د گمان نہ بیچ شی خکہ چہ گمان ٲیر خراب دروغ دی (۳) د ابوداؤد ٲہ حدیث کنبی دی د انسان دا دخبرو انداز ٲیر خراب دی چہ د خلقو خیال دی. (۴) بل حدیث کنبی دی چہ ٲیر خراب بہتان دادٲ چہ انسان د دروغ یو خوب د خان نہ جوړ کړی. (۵) او ٲہ صحیح حدیث کنبی دی چہ یوسری داسی خوب د خان نہ بیان کړی د قیامت ٲہ ورخ بہ دہ تہ دا تکلیف ورکولٲ شی چہ ہغہ د دوو اوریشو ٲہ مینخ کنبی غوٲہ اولگوی اودا بہ د ہغہ نہ ہیخ کلہ ہم اونہ شی. (۶) د قیامت ٲہ ورخ بہ د غور سترگی زہ ہرخہ نہ ٲپوس کیری ٲول بہ جواب ورکوی. دلته (تلك) ٲہ خای باندي د (اولئك) استعمال دی ٲہ عربو کنبی د استعمال برابر جاری دی تردی چہ د شاعرانو ٲہ شعرونو کنبی ہم.

تکبر سرہ تک کول منع دی: - اوچت اوچت خان خودلو سرہ ٲہ کبر باندي تک کولونہ اللہ ﷻ خپل بندیکان منع کړی دی داعادت دسرکشہ اومغرورہ خلقو دی. بیادہغوی دبنکتہ خودلو د پارہ فرمائی چہ ہر خومرہ سر اوچت کړی اوخی خود غرونو د اوچتوالی نہ بہ بنکتہ ئی اوکہ ہر خومرہ ٲہ ناز او نخرو قدمونہ ایردی اوخی خو زمکہ شلولٲ نہ شی بلکہ دداسی خلقو حال برعکس وی لکہ چہ ٲہ حدیث کنبی راغلی دی یوسری خادر جوړہ کنبی ٲہ کبر سرہ روان وو چہ ہم ہلتہ ٲہ زمکہ کنبی ورخنی کړی شو چہ ترنہ پورې ورخنی روان دی. (۷) ٲہ قرآن کنبی دقارون قصہ موجوددہ چہ ہغہ د خپلو محلونو سرہ ٲہ زمکہ کنبی ورخنی کړی شو.

د عاجزی فضیلت او لوئی قباحت: - تواضع نرمی عاجزی کونکی تہ اللہ ﷻ اوچہ درجہ اولور مقام ورکوی ٲہ حدیث کنبی دی چہ ٲیتیدونکی اللہ ﷻ اوچتوی. ہغہ خپل خان حقیر گنری او خلق ہغہ داوچت شان او قدر والا گنری او کبر کونکی خپل خان لوی سړی گنری خود خلقو ٲہ نظر کنبی ہغہ خوار او ذلیل وی تر دی چہ ہغوی دی د سپو او خنزیرانو نہ ہم زیات سپک گنری. (۸) امام ابوبکر ابن ابی الدنیاء رضی اللہ عنہ ٲہ خپل کتاب الخمول والتواضع کنبی راوړی دی چہ ابن الہیم دربار منصور تہ تلو ربمنینہ چغہ ئی اغوستی وہ اود ٲنډوود پاسہ ئی ہغہ ٲہل گنلٲی وہ چہ د لاندي نہ قباہم بشکاری او ٲہ ٲیر فخر سرہ روان وو.

حسن رضی اللہ عنہ ہغہ ٲہ دی حال کنبی اولیدونوئی فرمائیل اوہو ٲوزہ ترہ وہ کړی مخ ٲرسولٲ خپل لاسونہ وہلوتہ گوری او خپل خان تلی د نعمتونو ذکر اوشکر ئی ہیر کړی د رب احکام ئی ٲریخی د اللہ ﷻ حق ئی مات کړی د لیونویہ شان روان دی ٲہ بیل بیل اندام باندي د چا ورکړی شوې نعمت ٲروت دی اود شیطان لعنت وہلٲ گورہ روان دی. ابن اہیم واوریدہ او ہم ہغہ وخت واپس شو او عذر معذرت ئی اوکړو. ہغوی اوفرمائیل مانہ خہ معذرت کوی اللہ ﷻ تہ توبہ اوباسہ اودا ٲریردہ اودا د اللہ ﷻ دا فرمان

(۱) الطبری: ۱۷/۴۱۶-۴۱۷.

(۲) الحجرات: ۱۲.

(۳) صحیح بخاری کتاب الادب باب ما ینہی عن التحاسد والتدابیر: ۶۰۶۶، صحیح مسلم: ۲۵۶۳، احمد: ۴۶۵/۲، ابن حبان: ۵۶۸۷.

(۴) ابوداؤد کتاب الادب باب لی قول الرجل زعموا: ۴۹۷۲، الادب المفرد: ۷۶۲، احمد: ۴۰۱/۵، الزہد: ۳۷۷.

(۵) صحیح بخاری کتاب التبعیر باب من کذب فی حلمہ: ۷۰۴۳.

(۶) صحیح بخاری حوالہ سابق: ۷۰۴۲، احمد: ۶۱۲/۱، ابن حبان: ۵۶۸۶.

(۷) صحیح بخاری کتاب اللباس باب من جر ثوبہ من الخیلاء: ۶۷۸۹، صحیح مسلم: ۲۰۸۸، احمد: ۳۱۵/۲، مسند ابی یعلی: ۶۳۳۴.

(۸) مشکوٰۃ المصابیح کتاب الادب باب الغضب والکبر: ۵۰۴۶، شعب الایمان: ۸۱۴۰.

نه دي اور بدلې «وَلَا تَمْسِسْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا» عابد بختری د آل علی نه یوسرې داسې په کبر سره تلونکې اولیده نو ونی فرمائیل ای هغه سر په چاته چه الله ﷻ دا اکرام درکړې ددی خودا لار نه وه هغه هغه وخت توبه اوکړه.

ابن عمر رضی اللہ عنہما یوسرې داسې اولیده نو ونی فرمائیل چه د شیطان هم داسې روڼه وی. حضرت خالد بن معدان رضی اللہ عنہ فرمائی خلقو دا کاره تلل پریردنی خکه چه انسان (په اصل کبسي دغه شان بیاض پاتې دي)؟ د هغه لاس د باقی بدن نه (ابن ابی الدنيا) ابن ابی الدنيا کبسي حدیث دي چه کله زما امت د کبر اولونې په طریقه روان شی اوفارس والا او روم والا به په خپل خدمت کبسي اولگوي نو الله ﷻ به په یوباندې بل مسلط کړي. (۱)

(سینه) دویم قراءت (سینه) دي نومعنی دا شوه چه د کومو کارونونه مونږ تاسو منع کړي نی دا ټول کارونه ډیر خراب دی اود الله ﷻ ناخوښ دی. یعنی خپل اولاد مه قتل کوئی نه واخلنی تر کاره کاره تلو پورې ټول کارونه. (سینه) په قراءت باندې مطلب دا دي چه (وقضی ربك) نه تردی خای پورې چه حکم احکام کوم بندیزونه اومنع والې بیان شوې دي او په دي کبسي چه د کومو خرابو کارونو ذکر دي هغه ټول د الله ﷻ په نیز مکروه کارونه دي. امام ابن جریر رضی اللہ عنہ هم دا توجیه بیان کړې ده.

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
دهغه خبرونه دي اچی وحی اوکړه تاته رب ستا د حکمت دخبرونه اومه جوړه
د ټولي خبرې په هغه حکمت کبسي شمیر دي چې ستا پروردگار تاته رالیرلې دي او د الله ﷻ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا
دالله سره بل معبود کنی نواو به غورزولي شي ته په دوزخ کبسي ملامته رتلې شوې
سره بل معبود مه شریکوه گنی په دوزخ کبسي به ملامته او ذلیل او غورزولي شي

قوله تعالى: -ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ

د وحی دلیل: دا احکام مونږ درکړي دي ټول بهترين اوصاف دي اود کومو کارونونه چه مونږ منع کړي نی هغه ډیر خراب خصلتونه دي. مونږ دا ټول څیزونه ستا طرف ته د وحی په ذریعه نازلوو چه ته خلقوته حکم اوکړې او منع نی کړې. گوره ماسره څوک معبود مه گرځوه گنی هغه وخت به راشی چه پخپله به خپل خان ملامت کوئی اود الله ﷻ د طرف نه به هم ملامتیاوی بلکه د نور ټول مخلوق د طرف نه به هم وی اوته به د هرې بنیگړې نه لرې کړې شي. په دي آیت کبسي د رسول الله ﷺ په واسطه سره د هغه امت ته خطاب دي خکه چه حضور ﷺ خو معصوم دي.

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ
آیانوغوره کړې تاسولره رب ستاسو په ځامنوسره
(اښي مشرکانو) آیا ستاسورب تاسوله خو ځامن درکړل
وَإِخْذْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَّا نَاظِرُونَ لِقَوْلِ قَوْلًا عَظِيمًا
اووي نیولي د فرښتو نه لونه بیشکه تاسوچی یی خامخاویی تاسو خبره لویه
اوپخپله هغه ځان له فرښتي لونه جوړې کړي دی بیشکه تاسو ډیره سخته خبره کوئ

(۱) ابن ابی الدنيا فی التواضع: ۲۳۹.

وَلَقَدْ	صَرَّفْنَا	فِي هَذَا الْقُرْآنِ	لِيَذَكَّرُوا
اوپہ تحقیق سرہ بار بار پوہہ کرل مونہہ پہ دے قران کنبی دپارہ ددی چی عبرت حاصل کری			
وَمَا يَزِيدُهُمْ	إِلَّا نِفُورًا ۝	قُلْ لَوْ كَانَ	مَعَهُ آلِهَةٌ
اونہ زیاتوی دوی لہہ مگر تیشہ دحق نہ اووایہ کہ چری وی دہغہ سرہ نور معبودان			
مگر (ددی نہ خو) ددوی (کفارو) نفرت نور زیاتیری ورتہ اووایہ کہ چری اللہ ﷻ سرہ نور معبودان ہم وی			
كَمَا	يَقُولُونَ	إِذَا	لَا يَتَّبِعُونَ
لکہ خنگہ چی اوانی دوی نوبیابہ خامخاتلاش کری وہ هغوی مالک دعرش تہ یوہ لار			
لکہ چی دوی وانی نو پدی صورت کنبی بہ دوی دعرش دمالک طرفتہ ضرور خہ لار لتولی وہ			
سَبِّحْنَاهُ	وَتَعْلَى	عَمَّا	يَقُولُونَ
پاک دی هغہ او اوچت دی دہغہ خبرونہ چی وانی داخلق پہ اوچت والی ڈیرسرہ			
هغہ دداسی خبرونہ پاک دی او خہ چی دا خلق وانی د هغی نہ هغہ زیات اوچت اولوٹی دی			

قوله تعالى: - اَفَأَصْفُكُمْ رَبِّكُمْ بِالْبَيْنِ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلِكَةِ إِنَاثًا

د اللہ ﷻ ہیخ اولادنشہ: دملعونو مشرکانو تردید کیبری چہ داخوتاسونہ تقسیم کری دی چہ خامن ستاسو اولونہ د اللہ ﷻ کومی چہ ستاسوناخونہ پہ کومو چہ تاسو سوزنی اوژدنی خبنوی هغہ د اللہ ﷻ د پارہ ثابتوی. پہ نورو آیاتونو کنبی ہم د هغوی دا غلط خیال بیانولی شی چہ دوی وانی د رب چہ رحمن دی د هغہ اولاد دی. پہ حقیقت کنبی د هغوی دا قول ڈیر خراب دی ڈیر ممکن دی چہ پہ دے سرہ آسمان اوشلیبری زمکہ اوشلیبری غرونہ ذرہ ذرہ شی چہ دا دوی درب رحمن اولادگرخوی خکہ چہ اللہ ﷻ لہہ دا پہ ہیخ شان سرہ لائق نہ دی. د زمکی او آسمان تول مخلوق د هغہ غلام دی تول د هغہ پہ شمیر کنبی دی او یویو د هغہ پہ ورائدی د قیامت پہ ورخ خان لہ پیش کیدونکی دی. ()

د حق دلائل واضحه دی: پہ دے پاک کتاب کنبی مونہ تول مثالونہ صفا صفا بیان فرمائیلی دی وعدی وعیدونہ پہ صفا توگد ذکر کری شوی دی دی دپارہ چہ خلق د بدو نہ اود اللہ ﷻ د ناراضگی نہ بیج شی. خو داظالمان خلق خودحق نہ نفرت کوی اودی نہ لری تختیدو کنبی نوره ہم زیاتیری. کوم مشرکان چہ د اللہ ﷻ سرہ د نورو ہم عبادت کوی او هغوی د اللہ ﷻ سرہ شریک منی اودا گنری چہ ہم د دی پہ وجد بہ مونہ اللہ ﷻ تہ نیزدیکت حاصلولی شو. دوی تہ اووایہ کہ ستاسو دا فاسد گمان کنبی لہہ ہم ساه وی او اللہ ﷻ سرہ پہ واقعی داسی خوک معبود وی چہ هغہ چالہ غواری د اللہ ﷻ نیزدیکت ورکری اوچالہ چہ غواری سفارش اوکری نو پخپلہ بہ هغہ معبود ہم د اللہ ﷻ عبادت کولود هغہ نیزدیکت بہ نی لتیولو نو تاسو لہ صرف ہم د هغہ عبادت کول پکار دی اونہ د هغہ نہ سوا د بل چا عبادت اونہ د بل معبود خہ ضرورت چہ د اللہ ﷻ او ستاسو پہ مینخ کنبی هغہ واسطہ جوہہ شی. اللہ ﷻ تہ دا واسطی سختی ناخونہ دی اودی نہ هغہ انکارکوی دخپلو تولو انبیاءاورسولانو پہ ژبہ نی د دی نہ منع فرمائیلی دہ.

د هغه ذات دظالمانو د بيان كړې شوی صفت نه بالكل پاك دې اودهغه نه بغيربل څوك معبودنشته. د دې گندگونه زمونږ مولا پاك دې هغه واحد دې صمد دې. هغه دمور پلار اولاد نه پاك دې د هغه د جنس نه هيڅ څوك نشته.

تَسْبِيحُهَا	السَّمَوَاتِ السَّبْعِ	وَالْأَرْضِ	وَمَنْ فِيهِنَّ
تسبیح وانی هغه لره آسمانونه اووه اوزمکه او هغه څوك چی په دې کښی دی			
اوروه آسمانونه او زمکه او هغه ټول څیزونه چی په دې کښی اباد دی دهغه پاکی بیانوی			
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا	يُسَبِّحُ	بِحَمْدِهِ	وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ
اونشته هيڅ یو څیز مگر تسبیح وانی هغه احمد دهغه سره ولیکن نه پوهیږی تاسو			
اوداسی څیز نشته چی هغه دالله ﷻ دتعریف سره دهغه پاکی نه بیانوی خو تاسو دهغه په			
تَسْبِيحِهِمْ	إِنَّهُ كَانَ	حَلِيمًا	غَفُورًا
په تسبیح دهغوی باند بیشکه هغه دې صبرناک اېښونکی			
تسبیح نه پوهیږی بیشکه هغه ډیر حلیم او بڅښونکی دې			

قوله تعالى: - وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

هر يو څيز د الله ﷻ تسبیح بیانوی :- اووه واره آسمانونه زمکې او په دې کښی اوسیدونکی ټول مخلوقات د هغه تسبیح پاکوالي تعظیم جلالت بزرگی لوئی پاکی اوتعریف بیانوی او مشرکانو چه کوم خوشې او باطل اوصاف دالله ﷻ دذات د پاره منی دهغې نه دا ټول مخلوق د براءت څرگندونه کوی اود هغه په الوهیت اوربویت کښی هغه واحد لاشریک منی. هره یوه هستی دالله ﷻ دتوحید یوژوندې مثال او گواهی ده. [فقی کل شئ له آیه :- نزل علی انه واحد] ددې نالاتقه خلقوداقوالونه مخلوق په تکلیف کښی دې نيزدې ده چه آسمان اوشلیږی زمکه ډوبه شی غرونه مات شی. طبرانی کښی دی چه رسول الله ﷺ د مقام ابراهیم اوزمزم دمیتخ نه حضرت جبرائیل ؑ او حضرت میکائیل ؑ دمسجد اقصی پورې د معراج په شپه بوتلو. حضرت جبرائیل ؑ د حضور ﷺ نه ښی طرف ته وو او حضرت میکائیل ؑ کس طرف ته. حضور ﷺ نی د اووه آسمانونو پورې والوزولو اودهغه ځای نه نی واپس کړو. حضور ﷺ فرمانی چه ما په اوچتو آسمانونو کښی د ډیرو زیاتو تسبیحاتو سره دا تسبیح هم واوریده (سبحت السموات العلی من ذی المهابة مشفقاً لذوی العلو بما علا. سبحن العلی الاعلی. سبحانه وتعالی) په مخلوق کښی هر یو څیز د هغه پاکوالي او تعریف بیانوی. خواي خلقو تاسو دهغوی تسبیح باندي نه پوهیږی ځکه چه هغه ستاسو په ژبه کښی نه دی. حیوانات نباتات او جمادات ټول د هغه تسبیح وانی (۱) د حضرت ابن مسعود ؓ نه په صحیح بخاری کښی ثابت دی د خوراک په وخت کښی مونږ به د خوراک تسبیح اوریدله (۲) د حضرت ابوذر ؓ په حدیث کښی دی چه حضور ﷺ په موتی کښی یو څوکانږی واخستل ما پخپله واوریدل چه هغوی د شاتود مچو په شان بنږارې کولو سره دالله ﷻ تسبیح کوله (۳) دغه شان د حضرت ابوبکر ؓ حضرت عمر ؓ او حضرت عثمان ؓ په لاس کښی هم. دا حدیث په صحیح کښی اومسندونو کښی مشهور دی.

(۱) مجمع الزوائد: ۷۸/۱، المعجم الاوسط: ۳۷۵۴.

(۲) صحیح بخاری کتاب المناقب باب علامات النبوة فی الاسلام: ۳۵۷۹، ترمذی: ۳۶۳۳، ابن حبان: ۶۴۹۳.

(۳) مسند البزار: ۲۴۱۳، المعجم الاوسط: ۱۲۶۶.

خہ خلقوسرہ حضور ﷺ پہ خپلو او بنو باندې او خناورو باندې سوارہ ولاړ اولیدلو فرمائیل ئی چه سورلی په سلامتیا سره واخلی او په بنه طریقه سره ئی پرېوډئی په لارو او بازارونو کښې دخلقوسرہ خبرې کولو دپاره سورلی خپلې کرسنی مه جوړوئی. واورئی ډیرې سورلی د خپلو سورونه هم د الله ﷻ زیات ذکر کونکی وی اودهغوی نه هم بهتر او غوره وی (۱) (مسند احمد) سنن نسائی کښې دی چه حضور ﷺ د چیندخې د مړې کولونه منع فرمائیلې ده اووئی فرمائیل چه د دې وینا د الله ﷻ تسبیح ده. (۲) یو بل حدیث شریف کښې دی چه د لاله الاالله کلمه په اخلاص سره و نیلو نه پس د هغه نیکی د قبیلیدو قابل کیږی. الحمد لله کلمه د شکر ده د دې نه ویونکې د الله ﷻ ناشکره دې. الله اکبر د زمکې او آسمان نضا دکوی. سبحان الله کلمه دمخلوق تسبیح ده. الله ﷻ یومخلوق هم د تسبیح او مونخ د کولونه باقی نه دې پرېخوډی. کله چه نحوک لاحول ولاقوة الا بالله لولی نوالله ﷻ فرمائی زمابنده تابعدارشو اوماته اوسپارلې شو. (۳)

د نوح علیه السلام وصیت اود کلمې شان اود تسبیح اهمیت: مسند احمد کښې دی چه یو اعرابی طیالسی چغه اغوستې وه چه په هغې کښې ربښمی لستونی او ربښمی کونډې وې حضور ﷺ له راغلو او ونی و نیل چه د دې سړی اراده د دې نه سوا بل هیخ نه ده چه د مالونو خرونکو هلکان اوچت او د سردارانو هلکان ذلیل کړی. حضور ﷺ له غصه راغله اود هغه لمن ئی رانیکلوسرہ او فرمائیل چه په تا کښې د خناورو لباس اغوستونکې نه وینم؟ بیا حضور ﷺ واپس راغلو کیناستو وئی فرمائیل حضرت نوح ﷺ د خپل وفات په وخت کښې خپل خامن راوغوښتل او ورته ئی او فرمائیل چه زه تاسو ته د وصیت په توگه دوه احکام درکوم. یو لاله الاالله وائی ځکه چه که آسمان او زمکه او په دې کښې چه کوم خیزونه دی هغه د تلې په یوچاږی کښې کیخوډې شی او په بل چاږی کښې صرف هم دا کلمه وی نو دا به درنه وی. واورئی که دا ټول زمکې او آسمانونه یوه حلقه جوړه کړې شی او دا په هغې باندې کیخوډې شی نو هغه به ذره ذره کړی. زما دویم حکم (سبحان الله ومحمده) لوستلو دې ځکه چه دا د هر خیز مونخ دې او هم د دې په وجه هریوته رزق ورکولې شی (۴) ابن جریر کښې دی چه حضور ﷺ او فرمائیل راشنی چه زه تاسو ته اوبښایم چه حضرت نوح ﷺ خپل خوئی ته څه حکم ورکړې وو چه زما خوږه بچیه زه تاته حکم درکوم سبحان الله وایه دا د ټول مخلوق تسبیح ده او هم په دې سره مخلوق ته رزق ورکولې شی. الله ﷻ فرمائی چه هریوخیز د هغه تسبیح او تحمید بیانوی. ددې استاد نصر بن عبدالرحمن الاودی راوی په وجه ضعیف دی. عکرمه ﷺ فرمائی چه ستښې ونې ددروازو چونړونه د هغې د وړاندې کیدو کولایدو اوازونه د اوبو گریدل دا ټولې د الله ﷻ تسبیح دی. الله ﷻ فرمائی چه هریوخیز د هغه په حمد او ثنا بیانولو کښې مشغول دې. ابراهیم ﷺ فرمائی چه خوراک هم د الله ﷻ تسبیح وائی. دسورت حج آیت هم ددې گواهی ورکوی اومفسرین وائی چه ژوندې خیز تسبیح وائی لکه خناور او ونې بوتی.

کت کیدلو اوچیدلو نه مخکښې شنه بوتی تسبیح وائی: یوخل حضرت حسن ﷺ له یوه خوانچه راغله نو ابریزیدر قاشی اوو نیل ای ابو سعید آیا دا خوانچه هم تسبیح وائی. هغوی او فرمائیل چه هو، مطلب دا چه کله دا شین لرگي وونو هغه وخت کښې تسبیح و نیله اوچه کله کت شوه اوچه شوه نو تسبیح لاړه. د دې قول په تائید کښې د دې حدیث نه هم امداد اخستلې شی چه حضور ﷺ د دوو قبرونوسرہ تیریدلو نو

(۱) احمد: ۳/۴۳۹.

(۲) المعجم الارسط: ۳۷۲۸.

(۳) الطبری: ۱۷/۴۵۶.

(۴) احمد: ۲/۲۲۵.

فرمائیل نی چه دوی په عذاب کولې شی اود خه لوی خیز په وجه نه بلکه د متیازو په وخت کبني به نی دپردې خیال نه ساتلو او بل چغلی کوله. بیا حضور ﷺ یو دوه شني لختې راواخستې او دوه خایه نی کړې یوه یوه تکره نی په قبرونوباندې خبنه کړه. ونې فرمائیل چه کیدې شی ترکومې دا اوچی نه وی هغه وخت پورې به ددوی په عذاب کبني کمې وی. (بخاری اومسلم) په دې وجه بعضې علماؤ ونیلی دی ترکومې چه داشني وی تسبیح به وائی اوکله اوچی شی نو تسبیح به بندشی. واللہ اعلم. اللہ ﷻ حکیم اوغفور دې گناهگارنوته په سزا ورکولو کبني تندې نه کوی وخت ورکوی خوچه بیا هم په کفر اوفسق باندې کلک ولاړوی نو بی پناه نیول رانازلوی.

د الله ﷻ نیول ډیر سخت دی. بخاری اومسلم کبني دی اللہ ﷻ ظالم ته مهلت ورکوی بیاچه کله رانیسی نو پریږدی نی نه. اوگوره په قرآن پاک کبني دی چه کله ستا رب د یوکلې خلق د هغوی د ظلم په وجه رانیسی نویباهم داسې رانیول وی. الخ. بل آیت کبني دی چه ډیرو ظالمانو کلیوالوته مونږ مهلت ورکړو بیامو آخر راگیرکړل. (۱) بل آیت کبني دی ﴿فَلْكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ (۲) اوچه څوک د گناهونونه منع شی د هغې نه اخواشی تویه اوکړی نو اللہ ﷻ هم په هغه باندې رحم او مهربانی کوی لکه چه د قرآن پاک ارشاد دې کوم سرې چه بدی اوکړی یا په خپل خان باندې ظلم اوکړی بیا استغفار اوکړی نو اللہ ﷻ به بښونکې او مهربان بیامومی. (۳) د سورت فاطر په آخری آیاتونو کبني هم دا بیان دی.

وَإِذَا قَرَأْتَ	
اوهرکله چی الولی ته	
اوهرکله چی ته قرآن پاک	
الْقُرْآنَ	جَعَلْنَا
بَيْنَكَ	وَبَيْنَ
الَّذِينَ	لَا يُؤْمِنُونَ
قرآن نوجور وومونږه په منځ ستا کبني اوپه منځ دهغه کسانو کبني چی ایمان نه راوړی	
لولی نومونږ ستا اودهغه خلقو تر مینځه چی په آخرت باندې ایمان	
بِالْآخِرَةِ	حِجَابًا
مَسْتُوْرًا	وَجَعَلْنَا
عَلَى قُلُوبِهِمْ	اَكِنَّةً
په آخرت باند پرده پټه او جورو وومونږه په زړونو دهغوی باند پرده	
نه راوړی یوه پټه پرده راواچوؤ او مونږ دهغوی په زړونو کبني داسې پردې واچوؤ	
أَنْ	يَفْقَهُوْهُ
وَفِي	أَذَانِهِمْ
وَقَرَأْتَ	وَإِذَا
ذَكَرْتَ	
دې خبری نه چی اېوهه شی په قرآن او په غورونو دهغوی کبني درون والی دی اوکله چی یاد کړی ته	
چی هغوی پرې پوهه نشی اودهغوی په غورونو کبني دروند والی پیدا کوؤ اوهرکله چی ته	

(۱) صحیح بخاری کتاب الجنائز باب عذاب القبر من الغيبة والبول: ۱۳۷۸، صحیح مسلم: ۲۹۲، ابوداؤد: ۲۰، ترمذی: ۷۰، ابن ماجه: ۳۴۷،

احمد: ۲۲۵/۱، ابن حبان: ۳۱۲۸.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة هود باب قوله ﴿وَكُلِّمْنَا إِذْ أَخَذْنَا الْقُرْيَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ...﴾: ۴۶۸۶، صحیح مسلم: ۶۵۸۳،

ترمذی: ۳۱۱۰، ابن ماجه: ۴۰۱۸، ابن حبان: ۵۱۷۵، بیهقی: ۹۴/۶.

(۳) حج: ۲۲/۴۵.

(۴) النساء: ۱۱۰.

رَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

رب خپل | په قران کښی ایوازی هغه لره | انوگرخی دوی | اېه شاگانو خپلوا | په نفرت سره |
په قران کښی یوازی دخپل رب ذکر کوي نو هغوی ورته شا کړی او په نفرت سره ترې نه روان شی

قوله تعالى: وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ تَآوَفَىٰ أَذَانَهُمْ وَقُرْآنًا

په زړونو باندې د پردې مفهوم: فرمائی چې د قران د تلاوت په وخت کښی دهغوی په زړونو باندې پردې پریوځی او دهغوی زړونو ته هیڅ اثر نه رسی او هغه پردې هغوی پتیوی. دلته مستورد ساتر په معنی کښی دې لکه میمون یا مشوم چه دیامن اوشانم په معنی کښی دې. هغه پردې په ظاهر په نظر نه راځی خو په هدایت کښی هغوی په مینځ کښی فاصله زیاتوی. مسندابی یعلی موصلی کښی دی چه سورت (تبت یداً) تاز لیدو باندې عوراء ام جمیل شور جوړ کړو او یوتیره کانرې نی په لاس کښی اخستی وو او دې وینا کولو سره راغله چه دا مذموم مونږ نه منو. زمونږ دده دین خوښ نه دې مونږ د ده د فرمان مخالف یو. هغه وخت رسول الله ﷺ ناست وو حضرت ابوبکر ﷺ د حضور ﷺ سره وو ونی وئیل حضور ﷺ! دا راروانه ده او تاسو به اووینی حضور ﷺ او فرمائیل بی فکر شه داما نه شی لیدلې. حضور ﷺ دهغې نه د پیچ کیدو د پاره د قران پاک تلاوت شروع کړو او هم دا آیت نی تلاوت کړو. هغه راغله او صدیق اکبر ﷺ نه نی تپوس او کړو ما اوریدلی دی چه ستاسو پیغمبر زما بی عزتی کړې. هغوی او فرمائیل نه د کعبه د رب قسم حضور ﷺ خو ستاسو هیڅ بی عزتی نه ده کړې. هغې وئیل چه ټولو قریشو ته معلومه ده چه زه د هغوی د سردار لوریم. (۱) (اکنه) د گنان جمع ده دې پردې د هغوی زړونه پټ کړی دی په کوم سره چه دوی په قران نه پوهیږی. دهغوی په غوږونو کښی بوج دې په هغې وجه هغوی قران داسې نه شی اوریدې چه دوی ته فائده اورسولې شی. او چه کله ته په قران کښی د الله ﷻ د وحدانیت ذکر لولې نو دوی بی شانه منلې وهی. نفور جمع د نافر لکه څنگه چه قاعد جمع د قعود راځی او کیدې شی چه دا مصدر وی د بغیر فعل. والله اعلم.

لکه چه په بل آیت کښی دی د الله ﷻ چه واحد ذات دې په ذکر اوریدو سره د بی ایمانه خلقو زړه مړ کیدې (۲) د مسلمانانو لاله الا الله به په مشرکانو باندې ډیر گران تیریدل. ابلیس اود هغه لښکرو به په دې سره ډیر چیر کولو د دې د ښکته کولو په نی پوره کوشش کولو خود الله ﷻ اراده دهغوی په خلاف د دې د اوچتولو عزت ورکولو او د خورولو وه. هم دا هغه کلمه ده چه د دې ویونکې خلاصې بیامومی او په دې عمل کونکې ته امداد ورکولې شی. او گورنی د دې جزیرې حالات ستاسو په وړاندې دی تر هغه ځای پورې دا کلمه خوره شوه (۳) دا هم وئیلې شوی دی چه دې نه مراد د شیطان تختیدل دی لکه دا خبره ټیک ده چه د الله ﷻ د ذکر نه اذان نه د قران د تلاوت نه شیطان تختی. خود دې آیت تفسیر کول د غرابت نه خالی نه دی.

أَحْنُ عِلْمٍ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ

مونږه ښه پوهیږو | اېه هغه غرض | اچي اوري هغوی | اېه سبب دهغې | سره | اكله | چي | ا هغوی | غوږ ږدي | | تاته |
مونږ ته ښه معلومه ده | چي | د كوم غرض | د پاره | دا خلق | اوریدنه | کوی | څه | وخت | چي | دوی | تاته | غوږونه | نیسی

(۱) مسندابی یعلی: ۲۵، حاکم: ۲۶۱/۲.

(۲) ۴۵/۳۹ زمر.

(۳) الطبری: ۴۵۸/۱۷.

وَإِذْ هُمۡ	نَجَوۡی	إِذْ یَقُولُ الظَّالِمُونَ	إِن تَتَّبِعُونَ
او کله چی هغوی پتی دغور خبری کوی اکلہ چی وائی ظالمان اچی پیروی نہ کوی تاسو			
إِلَّا رَجُلًا	مَسْحُورًا	أَنْظُرْ	كَيْفَ ضَرَبُوا
مگر داسی سری اچی جادو پرشوی دی او گورہ ا خہ رنگی بیانوی دا خلق اتالہ			
بہ یوداسی سری پسے روان بیی چی دجادو عمل پری شوے دی گورہ کنہ چی داخلق تا دیارہ خنگہ خنگہ			
الْأَمْثَالِ	فَضَلُوا	فَلَا یَسْتَطِيعُونَ	سَبِيلًا
مثالونہ انوبی لاری شول دوی نو طاقت نہ لری دوی دلاری نیغی دموندولو			
مثالونہ بیانوی نو دوی پخپلہ گمراہ شوی دی اوسمہ لار موندلی نشی			

قوله تعالى: - مَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَسْتَعِينُونَ بِهِ

د قریشوسردارانو بہ در رسول اللہ ﷺ قرآن پہ پتہ اوریدلو: - د کافرانوسردارانوچہ بہ پہ خپل مینخ کنبی خبری کولی هغه حضور ﷺ تہ رسولی شی چہ تاسو خوئیہ تلاوت کنبی مشغول نی اودوی پت پت وائی چہ پہ دہ بانڈی چا جادو کړی دی یا کیدی شی چہ دامطلب وی داخوانسان دی چہ دخوراک خنباک محتاج دی دالفظ پہ دی معنی کنبی پہ شعر کنبی ہم دی او امام ابن جریر رحمۃ اللہ علیہ داتیک ہم گنری خودا غور غواری د هغوی ارادہ پہ دی موقع بانڈی د دی وینا داوہ چہ پخپلہ دی پہ جادو کنبی راگیردی خوک شتہ چہ پہ دی موقع دہ تہ خہ اولولی کافرانو خلقو بہ قسم قسم وهمونہ د حضور ﷺ پہ نسبت کنبی بنکارہ کول چا بہ وئیل شاعر دی چاہہ وئیل کاهن دی چا بہ وئیل لیونی دی او چا بہ جادو گروئیل وغیرہ د دی د پارہ فرماتی چہ گورنی دوی خنگہ دھوکہ کیری چہ د حق طرف تہ راتلی نہ شی

پہ سیرۃ محمد بن اسحاق کنبی دی چہ ابوسفیان بن حرب ابوجہل بن هشام اخنس بن شریق بہ د شپہ د خپلو خپلو کورونونہ د اللہ ﷻ کلام د حضور ﷺ پہ ژبہ مبارکہ بانڈی د اوریدود پارہ راوتل حضور ﷺ پہ خپل کور کنبی د شپہ مرنخ کولو داخلق بہ راغله او چپ چاپ پت راپت بہ کیناستل د یو بل نہ بہ ناخبرہ وو شپہ بہ نی اوریدلو سحر کیدو سرہ بہ د دی خائی نہ تلل اتفاقی د تولو پہ لازہ ملاقات اوشو یوبل نی ملامت کړو او وئی وئیل چہ اوس دا حرکت اونه کړنی گنی نور خلق خوئیہ بالکل د دہ شی خود شپہ بیادا دریوارہ راغله او خپل خپل خائی کنبی کیناستل پہ قرآن اوریدو کنبی نی شپہ تیرہ کړہ سحر واپس شونو پہ لازہ کنبی ملاقات اوشو بیانی پرونئی خبری سردویارہ کړی اود اوس نہ نی کلکہ ارادہ او کړہ چہ بیابہ داسی کارهیخ کلہ خوک ہم نہ کوی پہ دریمہ شپہ بیا ہم داسی اوشو دی خل هغوی وئیل چہ راخنی وعدہ کوو چہ بیابہ نہ راخو قول او وعدی کولونہ دوی جد اشوسحر اخنس خپلہ لختہ راواخستہ او د ابوسفیان کور تہ لار وئی وئیل ابوحنظله ماتہ اوبنایہ ستا خپلہ رانی د حضور ﷺ بارہ کنبی خہ دہ؟ هغه وئیل ابو ثعلبہ د قرآن پاک چہ کوم آیاتونہ ما اوریدلی دی پہ هغی کنبی خود دیرو آیاتونو معنی او مطلب بانڈی خوزہ پوہہ شوے یم خود دیرو آیاتونو مطلب بانڈی نہ پوهیږم اخنس وئیل واللہ زما ہم دا حال دی دی خائی نہ اخنس د ابوجہل کرہ لارو د هغه نہ نی ہم دغه تپوس او کړو هغه وئیل واورنی پہ شرافت او سردارنی کنبی خو زمونږ بیله بنوعبدمناف د مودو نہ پہ جگړو راروانہ دہ هغوی وینا او کړہ مونږ ہم او کړہ هغوی سورلنی ورکړی مونږ ہم هغوی تہ د سورلو خناور ورکړل هغوی خلقو سرہ سلوک او کړو خلقو تہ نی انعامونہ ورکړل مونږ ہم د هغوی نہ روستویاتی کیدل خویش

نه کړل اوس چه په دې ټولو خبرو کښې هغوی اومونږ برابر یو چه په دې منډه کښې هغوی نمبر یونږې شو نو هغوی زر اوونیل چه په مونږ کښې پیغمبری ده په مونږ کښې یوسړې دې چه هغه له آسمانی وحی راخی اوس اوبنایه مونږ دا څنگه اومنو؟ والله نه به مونږ په ده ایمان راوړو او نه به چرې ده ته رښتونی او وایو هغه وخت اخنس دې پریخودو اولارو.

وَقَالُوا آءَاذًا	کُنَّا عِظَامًا	وَرَفَاتًا ؕ	ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
او وائی دوی آیا چی کله اشمونږه هډوکی او خاوره میده شوی آیا مونږ به خامخا راپاسولی شو			
اودوی وائی آیا هر کله مونږ هډوکی اوبیا چوره شو نودنوی سری به بیا راپیدا کیږو			
خَلَقًا	جَدِيدًا ۝	قُلْ	كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيدًا ۝
په پیدا کولو نوی سره ورته او وایه چی شی تاسو کانږی یا اوسپنه ایابل قسم مخلوق			
اوبیا به راتولېږو ورته او وایه چی تاسو کانږی شی یا اوسپنه شی یا څه بل څیز ستاسو			
مِمَّا	يَكْبُرُ	فِي صُدُورِكُمْ ۝	فَسَيَقُولُونَ
د هغې نه چی لوی اوسخت ښکاری په سینو ستاسو کښی نو وائی به هغوی څوک به			
په خیال کښی د هغې ژوندی کیدل ډیر گران وی نودوی به ضرور او وائی چی ښه نو مونږ به څوک			
يُعِيدُنَا	قُلْ	الَّذِي فَطَرَكُمْ	اَوَّلَ مَرَّةٍ ۝
ژوندی کړی واپس مونږه ورته او وایه هغه ذات چی پیدانی کړی تاسو اول ځل			
بیا راژوندی کوی ورته او وایه چی چا تاسو په رومی ځل پیدا کړی وې			
فَسَيَنْغِضُونَ	اِلَيْكَ	رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ	مَتَى هُوَ قُلْ
نوبه خوزوی هغوی تاته سر و نه خپل او وائی به چی کله به وی داکار ورته او وایه			
نو په تعجب سره ستاسو په مخکښی به سر و نه او خوزوی او تپوس به او کړی چی داسې به کله وی ورته او وایه			
عَسَى	اَنْ يَّكُونَ	قَرِيْبًا ۝	يَدْعُوَكُمْ
کیدې شی چی وی نزدې په هغه ورځ چی راوبلی تاسو (الله)			
چی کیدیشی چی هغه وخت نزدې راغلی وی دابه په هغه ورځ وی چی الله ﷻ به تاسو راوغواړی			
فَتَسْتَجِيبُونَ	بِحَمْدِهِ	وَتُذَكَّرُونَ	اِنْ لَيْسَ لَكُمْ
نوقبول به کړی تاسو حمد د هغه سره او گمان به کوی تاسو چی نه دې تیر کړی وخت تاسو مگر لږ			
نو تاسو به د هغه تعریفونه کوی او د هغه حکم به منی او دا خیال به کوی چی تاسو خو ډیر لږ ساعت په دنیا کښی پاتی شوی وی			

قوله تعالى: - وَقَالُوا آءَاذًا كُنَّا عِظَامًا وَرَفَاتًا

د مرک نه پس راژوندی کیدلو نه ددوی انکار او د هغې جواب: - کافران چه د قیامت قائل نه وو او د مرگ نه پس نی ژوندون محال گنړلو هغوی به دانکار په توگه تپوس کولو چه کله مونږ هډوکی او خاوره شو؟ دورې به جوړې شو هیڅ به پاتې نه شو بالکل به ختم شونو بیا به په نوی پیدا کیدو سره پیدا کیږو؟ په

سورت نازعات کنبی د دې منکرانو قول بیان شوی دې. چه ایا مونږ به د مرگ نه پس بیا واپس را پیدا کولېشو؟ او هغه هم په داسې حال کنبی چه زمونږ هلې وکې سخاو خاوری شوی وی؟ دا خو پوره د خسارې خبره ده. (۱) په سورت یس کنبی دی چه دوی زمونږ په وړاندې مثالونه بیانول شروع کړه او خپل پیدائش ئی هیر کړو (۲) نو دوی ته جواب ورکولې شی چه هلې وکې خو څه چه که تاسو کانږی هم جوړشئ او یا د دې نه هم سخت څیز جوړشئ مثلاً غر زمکه یا آسمان بلکه تاسو پخپله مرگ ولې جوړنه شئ الله ﷻ ته ستاسو سوزل گران نه دی چه څه کیدل غواړئ او شئ خو بیابه ضرور راژوندی کیرئ. (۳) په حدیث کنبی دی چه د گد په صورت کنبی به مرگ د دوزخ او جنت په مینځ راوستلې شی او دواړو ډلو ته به وئیلې شی چه دا پیژنئ؟ ټول به وائی چه او بیا به هم هغه ځای کنبی حلال کړې شی او اعلان به کولې شی چه ای جنتیانو اوس د همیشه د پاره ژوند دې مرگ نشته او ای دوزخیانو اوس همیشه والې دې مرگ نشته. (۴) دلته ارشاد دې چه دوی تپوس کوی چه بڼه کله مونږ هلې وکې شو او ذره ذره شو یا کانږې یا اوسپنه شو یا چه کوم څیز مونږ غواړو د لوی نه لوی سخت څیز وی هغه مونږ شو نو دا اوبنایه چه د چا په اختیار کنبی دی چه مونږ بیادې خپل ژوندون طرف ته واپس راوگرځولې شو؟ د هغوی د دې سوال اوبې ځایه اعتراض په جواب کنبی ته دوی په دې پوهه کړه چه ستاسو واپس راگرځونکې ستاسو رښتونې خالق الله ﷻ دې چا چه تاسو په اول ځل پیدا کړې ئی په هغه وخت کنبی چه تاسو هیڅ هم نه وئې نو بیا هغه ته په دویم ځل پیدا کول څه گران دی بلکه ډیر آسان دی که تاسو هرڅه جوړشئ. دا جواب خولاجوابه دې غلې خوبه شی ولې بیا هم د خپل شیطان نه نه منع کیرې بده عقیده به پرېږدې اود ټولو مسخرو په توگه به سر خوزوی وائی به بڼه ده دا به کله کیرې؟ که رښتونې ئی نو وخت اوبنایه. د بې ایمانه خلقو دا طریقه ده چه هغوی تندې کوی اودې خو هغه وخت نیزدې تاسود هغې انتظار کونئ غفلت مه کونئ د هغې په راتلو کنبی هیڅ شک نشته راتلونکې څیز هم راغلی او گنږئ. د الله ﷻ په یو آواز سره به تاسو د زمکې نه بهر راوځئ. دسترگې دیو ځل رپولو وخت به اونه لگئ. د الله ﷻ ارشاد سره به تاسو په میدان محشر کنبی موجودشئ. د قبرونو نه به راوځئ د الله ﷻ تعریفونه کولو سره به د هغه دا حکامو په ځای راوړلو د پاره اودریرئ. د حمد لائق هم هغه دې تاسو دهغه د حکم او ارادې نه بهر نه ئی. کلمه ویونکې باندي به قبر کنبی ویره نه وی. په حدیث کنبی دی لاله الا الله ویونکو باندي به د هغوی په قبرونو کنبی هیڅ ویره نه وی لکه چه زه هغوی وینم چه هغوی د قبرونو نه راپاسی د خپل سر نه به خاوره سنډی لاله الا الله وئیلوسره اودریرې او وائی به د الله ﷻ حمدا وئنه چا چه زمونږ نه غم لرې کړو. د سورت فاطر په تفسیر کنبی دا بیان زاروان دې. ان شاء الله. هغه وخت به ستاسو یقین اوشی چه تاسو ډیره کمه موده په دنیا کنبی پاتې شوی ئی لکه سحر یا ما بنام څوک به وائی لس ورځې څوک به وائی یوه ورځ او څوک به وائی یوساعت. په سوال کولو باندي به هم دا وائی چه یوه ورځ یا څه حصه او په دې به قسمونه خوری. دغه شان به په دنیا کنبی هم په خپلو دروغو باندي قسمونه خوړل.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ

او اوایه ایندگانو زمانه اچی وائی هغوی | هغه خبره | چی هغه ډیره بڼه وی | بیشکه چی شیطان

اوزما بندگانو ته او وایه چی هغه خبره کوی چی ډیره زیاته بڼه وی بیشکه شیطان

(۱) نازعات: ۱۰-۱۲.

(۲) یس: ۷۸. الخ.

(۳) الطبری: ۱۷/۴۶۴.

(۴) صحیح بخاری کتاب التفسیر باب قوله عزوجل (وانذرهم يوم الحسرة): ۴۷۳۰.

يَنْزِعُ	بينهم	إِنَّ الشَّيْطَانَ	كَانَ لِلْإِنْسَانِ	عَدُوًّا
فساد اچوی پہ منخ دھغوی کنبی بیشکہ چی شیطان دی دپارہ دانسان دشمن				
ددوی ترمینخہ فساد اچوی بیشکہ شیطان دانسان بشکارہ دبنمن				
مُبِينًا ﴿۱۰﴾				
بشکارہ				

قوله تعالى: وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ط

خبری اتری پہ طریقہ کول پکار دی: - اللہ ﷻ خپلو خود نبی کریم ﷺ ته فرمائی چه ته مؤمنانو بندیگانو ته اووایه چه هغوی دی پہ خولفظونوینکلی فقرو او ونه طریقہ سره خبری اتری کوی گنی شیطان به ددوی پہ مینخ کنبی شک او بدی و اچوی جنگ جگری به شروع شی. هغه د انسان دبنمن دی پہ شیش کنبی ناست دی. پہ دی وجه د یومسلمان رور طرف ته په وسله سره اشاره کول هم حرام دی چه چرته شیطان دی اونه لگوی او دوزخی جور نه شی. اوگورنی (۱) مسند احمد. حضور اکرم ﷺ د خلقو پہ گنره کنبی یوخل او فرمائیل چه ټول مسلمانان په خپل مینخ کنبی رونره رونره دی خوک دی په چا باندي ظلم زیاتی نه کوی خوک مه بی عزته کونی بیا حضور ﷺ دخپلی سینې مبارکې طرف ته اشاره او فرمائیله ارشاد ئی او فرمائیلو تقوی دلته ده چه کله دوه سری په خپل مینخ کنبی دینی دوستان وی بیا په هغوی کنبی بیلتون راشی په دی دا جدائی چه خوک بیانوی هغه بیان کونکې خراب دی ډیر خراب دی او ډیر شیطان دی. (مسند) (۲)

رَبِّكُمْ	أَعْلَمُ	بِكُمْ	إِنْ يَشَاءُ	يَرْحَمَكُمُ
ارب ستاسو بنه خبر دی په حال ستاسو که او غواړی هغه نورحم به اوکړی په تاسو				
ستاسو رب ته ستاسو حال بنه معلوم دی که چرې هغه او غواړی نو په تاسو به رحم اوکړی				
أَوْ إِنْ يَشَاءُ	يُعَذِّبُكُمْ	وَمَا أَرْسَلْنَاكَ	عَلَيْهِمْ	
یا که او غواړی هغه انوعذاب به درکړی تاسو له اونه ئی لیرلې مونږه ته په دی خلقو باندا				
یا که هغه او غواړی نو تاسو له به عذاب درکړی او مونږ ته ددوی دپاسه څه ذمه دار				
وَكَيْلًا ﴿۱۱﴾	وَرَبُّكَ	أَعْلَمُ	بِمَنْ	فِي السَّمَوَاتِ
ذمه وارا اورب ستا بنه خبر دی په هغه مخلوق اچی په آسمانونو کنبی دی او په زمکه کنبی دی				
رالیرلې نه بی او ستار ب ته بنه معلومه دی چې څه په آسمانونو او زمکه کنبی دی				
وَلَقَدْ فَضَّلْنَا	بَعْضَ النَّبِيِّينَ	عَلَىٰ بَعْضٍ	وَأَتَيْنَا	دَاوُدَ
او فضیلت ورکړې وؤ مونږه اخینو پیغمبرانو لره ا په ځینو باندا او ورکړې وؤ مونږه داود ته				
او مونږ ځینی نبیانو له په ځینو باندي فضیلت ورکړې دی او مونږ داود ﷺ ته				

(۱) صحیح بخاری کتاب الفتن باب قول النبی ﷺ ((من حمل علينا السلاح فليس منا)) ۷۰۷۲، صحیح مسلم: ۲۶۱۷، احمد: ۳۱۷/۲، ابن حبان: ۵۹۴۸.
(۲) احمد: ۷۱/۵.

زبور

زبور ۱

زبور ورکړې وو دوی ته

قوله تعالى: رَبِّكُمْ أَغْلَمُ بِكُمْ^۱

د درجو فرق: ستاسو رب تاسو نه ښه خبر دی هغه د هدايت مستحق خلق ښه پيژنی هغه چه په چا باندې غواړی رحم کوی دخپلې تابعدارنې توفيق ورکوی اوخپل خان ته نی راتیتوی. دغه شان چه څوک غواړی په بدو عملونو باندې راگیروی سزا ورکوی چه مونږ ته د دې ذمه وار نه وې جوړ کړې ستاکار صرف خبر ورکول دی ستا منونکی به جنتیان وی اونه منونکی به دوزخیان وی. د زمکې او آسمان د ټولو انسانانو او پیریانو فرښتو هغه ته علم دی دهریو د درجو هغه ته علم دی یو له په بل باندې فضیلت دې په انبیاءو کرامو کښې هم درجې دی څوک کلیم الله دې څوک د اوچتو درجو دی. په یو حدیث کښې دی چه په انبیاءو کرامو کښې فضیلتونه مه قایم کوئی. (۱) د دې نه مطلب صرف تعصب او نفس پرستنی نه په خپله توگه فضیلت قایمول دی اونه دا چه د قرآن او حدیث نه ثابت شوی فضیلت نه انکار دې کوم فضیلت چه د کوم یو نبی د پاره د دلیل په رنړا کښې ثابت شی د هغې مثل واجب دی.

اولوالعزم پیغمبرانو ذکر: - منلې شوي خبره ده چه د ټولو انبیاءو کرامو نه زمونږ آخری رسول افضل او غوره دی او په رسولانو کښې بیا پنځه اولوالعزم رسولان د دې ټولونه غوره دی د کومو نومونه چه په سورت احزاب کښې دی. یعنی محمد ﷺ، نوح ﷺ، ابراهیم ﷺ، موسی ﷺ، اوعیسی ﷺ. د سورت شوری په آیت (شَرَعْنَا لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا نَوْصِي بِهِ نُوْحًا وَالَّذِي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَمَا وَّصَيْنَا بِهٖ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوسٰى وَعِيسٰى اَنْ اَقِمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَّبِعُوْا فِیْهِ کَثْرًا عَلٰى الشُّرَکَیْنِ مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَیْهِ ؕ اللهُ یُحْیِیْ اِلَیْهِ مَنْ یَّشَاءُ وَیُهْدِیْ اِلَیْهِ مَنْ یُّنِیْبُ) (۲) کښې هم د دې پنځو نومونه موجود دی. لکه څنگه چه دا ټول څیزونه امت منی دغه شان بغیرد څه اختلاف نه دا هم ثابت دی چه په دوی کښې هم بیا حضرت محمد ﷺ دی. بیا حضرت ابراهیم ﷺ، بیاموسی ﷺ څنگه چه مشهوره ده. مونږ د دې دلائل بل ځای کښې په وضاحت سره بیان کړی دی. والله الموافق.

بیا فرمائی چه مونږ حضرت داؤد ﷺ له زبور ورکړې. دا هم د هغوی د فضیلت او شرف دلیل دی صحیح بخاری کښې حضرت رسول الله ﷺ فرمائی چه په حضرت داؤد ﷺ باندې زبور دومره آسان کړې شوي وو چه په څاروی باندې به ئی زین اچولو نو دومره وخت کښې به ئی زبور لوستلو. (۳)

قُلْ اَدْعُوا الَّذِیْنَ	زَعَمْتُمْ	مِّنْ دُوْنِہٖ
ا اووايه چی راوبلی هغه معبودان چی گمان پرکوی تاسو	بغیر دالله نه	
دوی ته اووايه چی تاسو دالله نه سوا نورڅومره معبودان جوړ کړی دی		
فَلَا یَمْلَکُوْنَ	کَشَفَ الضُّرَّ	عَنْکُمْ
نونه لری اختیار هغوی دلری کولو دنقصان استاسو نه	او دگرځولوا	
هغوی ځولې راوبلی هغوی نه خوستاسو څه تکلیف لری کولی شی اونه یو مصیبت بدلولی شی		

(۱) صحیح بخاری کتاب احادیث الانبیاء باب قوله تعالى (وان یونس لمن المرسلین): ۲۴۱۴، صحیح مسلم: ۲۳۷۲.

(۲) ۴۲/الشوری: ۱۳.

(۳) صحیح بخاری کتاب احادیث الانبیاء باب قوله تعالى (واتینا داؤد زبوراً): ۳۴۱۷.

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ
دا معبودان اہنہ کسان دی چی رابلی نی دوی ہغوی پخپلہ لتوی رب خپل بہ وسیلہ دنزدیکت
دوی چی خوک پہ خدائی بانڈی بلی ہغوی پخپلہ دخان پحقلہ دخپل رب نزدیکت لتوی
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ
چی کوم یوبہ دہغوی نہ زیات نزدی شی اوامید لری درحمت دہغہ اویریری دعذاب دہغہ نہ
چی (اوگورو) چی خوک اللہ ﷻ تہ دیرنزدی کیری او دہغہ درحمت امیدوار دی او دہغہ دعذاب نہ ویریری
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا
بیشکہ عذاب درب ستا دی لائق دیریدلو
بیشکہ ستا درب عذاب نہ ویرہ پکار دہ

قوله تعالى: -أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ

کوم چہ خلق معبودان کنہی ہغوی پخپلہ د اللہ ﷻ عبادت کوی :- د اللہ ﷻ نہ بغیرد نورو عبادت کونکو تہ اووایہ چہ تاسودوی تہ بنہ چغی اووہنی ہغوی ستاسو پہ ہیخ کارنہ شی راتلی نہ دہغوی دطاقت خبرہ دہ چہ ارتوالی راولی نہ داسی خہ خبرہ شتہ چہ پہ بل چابانڈی واچوی ہغوی خوبہ وسہ دی او د طاقت او قدرت والا خوب صرف ہم ہغہ یو اللہ ﷻ دی د مخلوق خالق او د تولو بادشاہ دی۔ دی مشرکانو بہ وئیل چہ مونر دفرینتو حضرت مسیح ﷺ او حضرت عزیر ﷺ عبادت کوو ددوی معبودان خو پخپلہ د اللہ ﷻ دنیزدیکت کوشش کوی۔ (۱) صحیح بخاری کنہی دی چہ د کومو پیریانو دی مشرکانو عبادت کولو ہغوی پخپلہ مسلمانان شوہ و خودوی تراوسہ پورہ پہ خپل کفر بانڈی کلک ولا ردی۔ (۲) پہ دی وجہ دوی تہ خبرور کرہ شوچہ ستاسو معبودان پخپلہ د اللہ ﷻ طرف تہ تبت شو۔ ابن مسعود رضی فرمائی چہ داپیریان دفرینتو د یوقسم نہ وو۔ حضرت عیسیٰ ﷺ حضرت مریم ﷺ حضرت عزیر ﷺ نمر سپورمنی او فرینتی بول د اللہ ﷻ د نیزدیکت پہ لتیون کنہی وو۔ ابن جریر رضی فرمائی چہ صحیح مطلب ہم دا دی چہ د کومو پیریانودوی عبادت کولو پہ آیت کنہی ہم ہغہ مراد دی خکہ چہ د حضرت عیسیٰ ﷺ زمانہ خو تیرہ شوہ وہ اوفرینتی خود اول نہ د اللہ ﷻ عبادت کونکہی وہ نو دلته ہم مراد پیریان دی۔ دوسیلہی معنی قرب اونزدیکت دی :- دوسیلہی معنی قربت اونیزدی والی دی لکہ خنگہ چہ د حضرت قتادہ رضی قول دی۔ دا بول بزرگان ہم پہ دی خیال کنہی دی چہ خوک بہ اللہ ﷻ سرہ دیر زیات نیزدیکت حاصل کرہی؟ ہغوی د اللہ ﷻ د رحمت طلبگار او د عذاب نہ ویریدونکی دی۔ پہ حقیقت کنہی بغیرد دی دوارو خبرونہ عبادت نامکمل دی۔ ویرہ د گناہونونہ منع کول کوی او امید او طمع پہ اطاعت بانڈی آمادہ کول کوی۔ پہ واقع کنہی ہم د ہغہ عذاب دی د ویری اللہ ﷻ دی مونر بیج کرہی۔

وَأَنَّ مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا مَحْنٌ
ا اونشتہ ہیخ یوکلہی مگر مونرہ
او(دکافرانو) داسی یوکلہی نشتہ چہ کوم مونرہ

(۱) الطبری: ۴۷۱/۱۷۔

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورت بنی اسرائیل باب (قل ادعوا للین زعمتم من دونہ) : ۴۷۱۴، صحیح مسلم: ۳۰۳۰۔

مُهَلِّكُوہَا	قَبْلَ	يَوْمِ الْقِيَامَةِ	أَوْ مَعَذِبُوهَا	عَذَابًا
ہلاکونکی یو ہغی لره مخکنبی دورخی دقیامت نہ یا عذابونکی یو ہغی لره بہ عذاب				
دقیامت نہ وړاندې وړاندې ہلاک نہ کرو یا دہغی کلی اوسیدونکو خلقو ته سخت عذاب				
شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ	مَسْطُورًا	وَمَا مَنَعَنَا		
سخت سرہ دې د احکم بہ کتاب کنبی لیکلی شوی اوندہ یومنع کری مونږہ ہیخ خیز				
ورنکړو داد اللہ ﷻ بہ کتاب کنبی لیکلی پراتہ دی اومونږہ نخبی				
أَنْ تُرْسِلَ	بِالآيَاتِ	إِلَّا	أَنْ كَذَّبَ	بِهَا
لہ دې نہ چی اولیروا ننبی مگر دې خبری چی دروغ گنرلی وې ہغہ ننبی رومبنو خلقو				
لیرل حکمہ منع کری چی وړاندینو خلقو دا دروغثنی گنرلی وې				
وَأَتَيْنَا	ثَمُودَ	النَّاقَةَ	مُبْصِرَةً	فَظَلَمُوا
اورکړہ مونږہ اثمودیانولہ اونبہ بشکارہ نو ظلم اوکړو ہغوی بہ ہغی باندہ اوندہ				
اومونږہ اثمودیانو ته اونبہ د (صالح دنبوت) بشکارہ نخبہ ورکړہ نو ہغوی بہ دې ظلم اوکړو				
نُرْسِلُ	بِالآيَاتِ	إِلَّا تَخْوِيفًا		
لیرو مونږہ ننبی مگر دپارہ دیرولو				
اومونږہ خوداسی معجزی ویرولو دپارہ رالیرو				

قوله تعالى: وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهَلِّكُوہَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

د منکرانو اخری انجام تباہی ۵۵: -ہغہ لیکل کوم چہ بہ لوح محفوظ کنبی شوی دی ہغہ حکم کوم چہ جاری کری شوی دې دہغی بیان بہ دې آیت کنبی دې چہ دگناہکارانو کلی یقینا اوران کری شوی دی۔ یا د تباہنی سرہ د ہغوی د گناہونوبہ وجہ رانیزدی شی۔ بہ دې کنبی بہ زمونږہ د طرف نہ ہیخ ظلم نہ وی بلکہ دہغوی دخپلو عملونو بدلہ بہ وی د ہغوی د عملونونقصان بہ وی۔ د رب د آیاتونو او د ہغہ د رسولانو نہ د سرکشنی میوہ بہ وی۔

د نخبونو کتلونہ پس ایمان نہ راوړل د عذاب وجہ ۵۵: -درسول اللہ ﷺ بہ زمانہ کنبی کافرانو حضور ﷺ ته اوئیل تاسونہ وړاندې بہ انبیاء وکرامو کنبی دبعضو ہواتابع شوی وہ بعضو بہ مری ژوندی کوی وغیرہ۔ اوس کہ چرتہ ته غوارې چہ مونږہ ہم بہ تاسو باندې ایمان راوړو نوتاسو دا دصفاغونہنی د سرو زرو کری نی نو مونږہ بہ ستاسو د صداقت قائل شو۔ بہ دې کنبی وحی راغلہ کہ چرې ستا ہم دا خواہش وی نودا دصفاغونہنی بہ د سرو زرو کرم خودا خیال ساتہ کہ دوی بیاهم ایمان راوړو نو بیابہ دوی نہ مہلت نہ ملاویرې فوراً بہ عذاب راشی اودوی بہ تباہ کری۔ اوکہ ستادوی ته دتاخیر ورکولو او سوچ موقع ورکول منظور وی نو زہ بہ داسی نہ کوم۔ حضور ﷺ اوفرمائیل یا اللہ زہ د دوی باقی پاتی کیدو کنبی خوشحالہ یم۔ (۱) بہ مسند کنبی دومرہ نور ہم دی چہ ہغوی داہم وئیلی وو چہ باقی نور غرونہ دې د دې خای نہ اخواشی چہ مونږہ دلته زمیندارہ اوکری شو الخ۔ بہ دې باندې دا آیت نازل شو۔ (۲)

(۱) الطبری: ۱۷/۴۷۷۔

(۲) احمد: ۱/۲۵۸، حاکم: ۲/۳۶۲۔

بل روایت کنبی دی حضور ﷺ دعا او غوبستله حضرت جبرائیل علیہ السلام راغلو او وئی وئیل چه ستاسو پروردگار تاسوته سلام وائی او فرمائی کہ چرې تاسو غواړئې نو ترسحره پورې به دا غرد سرو زروشی خوکه بیا هم په دوی کنبی چا ایمان راوړلو نو هغوی ته به هغه سزا ورکولې شی چه تراوسه پورې به چاته هم نه وی شوې او که ستاسو اراده وی نو زه په دوی باندې د رحمت او توبه دروازه کولاؤ پرېږدم؟ حضور ﷺ دادویمه خبره خوښه کړه (۱) مسندابی یعلی کنبی دی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (۲) کله نازل شونود ارشاد د پوره کولود پاره حضور ﷺ په جبل ابی قبیس باندې اوختلو او وئی فرمائیل ای بنوعبدمناف زه تاسو ورونیکی یم. قریش دې آواز اوریدو سره راجمع شو بیانی وئیل واورئې حضور ﷺ د نبوت دعوی کونکې دې. د سیلمان علیہ السلام تابع هوا وه د موسی علیہ السلام درباب تابع شوې وو عیسی علیہ السلام نبی به مری ژوندی کول ته هم نبی نی الله ﷺ ته او وایه چه دا غر اخواکړی اودا زمکه د زمیندارئې قابله کړې دې د پاره چه مونږ فصلونه اوکرو. که دا نه وی نو زمونږ د مړو د ژوندی کولو دعاد الله ﷺ نه اوکړه چه مونږ او هغوی یوځای کینو خبرې اوکړو اوکه داهم نه وی نو دا غرد سرو زرو جوړکړه چه مونږ د ژمی او اوړی د سفر نه خلاص شو. هم هغه وخت په حضور ﷺ باندې وحی نازلیدل شروع شو د دې په ختمیدو باندې حضور ﷺ او فرمائیل د هغه ذات قسم د چا په قبضه کنبی چه زما ځان دې تاسو چه څه او غوبستل ماته د هغې په کیدو کنبی او په دې خبره کنبی چه د رحمت دروازې ته لارشم اختیار راکړې شو چه د ایمان او اسلام نه پس تاسو د الله ﷺ رحمت راغونډ کړئې یا که تاسو دا ننښې اوکتلی اوبیامو اونه منله نو تاسو گمراه شئې اود رحمت دروازې به په تاسو بندکړې شی نوزه اوویریدلم اود رحمت دروازه مې کولاو پاتې کیدل خوښ کړل ځکه چه په دویم صورت کنبی خو به ستاسو په ایمان نه راوړو باندې به په تاسو هغه عذاب نازلیدلو کوم چه به په چا نه وو نازل شوې. په دې باندې آیت نازل شو اوبل آیت ﴿وَلَوْ أَن قُرْآنًا سُورَتٍ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ السَّمَوَاتُ بَل لَّ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَقَلَمَ يَأْتِيَنَّ الَّذِينَ أَمَنُوا أَن لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ (۳) نازل شو

نخښې نخښانې د خلقو د ویرولو د پاره وی. یعنی د آیاتونو د لیگلواو پخپله ځله باندې غوبستلې شوو معجزو خودلو نه مونږ عاجز نه یو بلکه دا مونږ ته ډیر آسان دی کوم چه ستا قوم غواړی مونږ به ئې دوی ته اوځایو خو په دې صورت کنبی به د دوی په نه منلوسره به بیا زمونږ عذاب نه اخواکیرې وړاندې خلقو ته اوگوره هم په دې کنبی بریاد کړې شو. په سورت مائده کنبی دی چه زه په تاسو دسترخوان نازلوم خودې نه پس چه څوک کفر کوی هغه ته به داسې سزا ورکولې شی چه دې نه وړاندې به چاته نه وی ورکړې شوې (۴) نمودیانو ته اوگوره چه هغوی د یو خاص کانډی نه د اوبښې راوتل غوبستې وو. حضرت صالح علیہ السلام پدعاسره هغه راووتله خو هغوی اونه منل بلکه د هغه اوبښې پښې پښې کتې کړې رسول ئې دروغ گنړلو په دې باندې هغوی ته درې ورځې مهلت ملاوشو او بیا هلاک کړې شو. د هغوی دا اوبښه هم د الله ﷺ د وحدانیت یوه نښه وه اود هغه د رسول د صداقت علامت وو. خودې خلقو بیا هم کفر اوکړو د هغې اوبه ئې بندکړې او آخر ئې هغه قتل کړه د کوم په بدله کنبی چه د اول نه واخله تر آخره پورې ټول مړه کړې شو اود الله ﷺ چه غالب ذات دې په نیولو کنبی راغله. آیاتونه خو صرف د ویرولو د پاره وی چه

(۱) احمد: ۱/۲۴۲/۱ وهو حدیث صحیح مسند عبد بن حمید: ۷۰۰، دلائل النبوة للبيهقي: ۲/۲۷۲.

(۲) الشعراء: ۲۱۴.

(۳) الرعد: ۳۱.

(۴) المائدة: ۱۱۵.

ہغوی نصیحت حاصل کری۔

روایت دی ہے کہ دابن مسعودؓ پہ زمانہ کنبہ پہ کوفہ کنبہ زلزلہ راغله نو ہغوی او فرمائیل چہ اللہ ﷻ غواری تاسو ہغہ تہ تیبت شئی تاسو لہ دیر زر د ہغہ طرف تہ متوجہ کیدل پکاردی۔ (۱) حضرت عمرؓ پہ زمانہ کنبہ خوخل پہ مدینہ منورہ کنبہ جتکے محسوس کپے شوی نو ہغوی او فرمائیل چہ واللہ تاسو ضرور خہ نوے خبرہ کپے دہ۔ گورئی کہ بیا داسی اوشو نو زہ بہ تاسو تہ سختہ سزا درکپم۔ متفق علیہ حدیث کنبہ دی حضور ﷺ فرمائیل چہ نمر اوسپورمئی د اللہ ﷻ د نبیونہ دوہ نبی دی دا د چا پہ مرگ او ژوند بانڈی پہ تندر کنبہ نہ راخی بلکہ اللہ ﷻ پہ دی سرہ خپل بندیگان ویروی۔ کله چہ تاسو دا اووینشی نو د اللہ ﷻ د ذکر دغا او استغفار طرف تہ تیبت شئی۔ ای د محمد ﷺ امتہ! واللہ د اللہ ﷻ نہ زیات غیرتی بل خوک نشتہ چہ د ہغہ وینخی غلامان دی زنا کاری کوی۔ ای د محمد ﷺ امتہ! کوم خہ چہ زہ پیژنم کہ چری تاسو پیژندل نو دیر کم بہ مو خندل او دیر زیات بہ مو ژرل۔ (۲)

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ

اکله چی | اووئیل مونرہ | تاتہ | بیشکہ رب ستا

اودائی نبی ﷺ ہغہ وخت یاد کپہ چہ مونر تاتہ اووئیل

أَحَاطَ بِالنَّاسِ ط وَمَا جَعَلْنَا الرَّعْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ

راگیر کپے دی | خلق | اونہ دہ جورہ کپے مونرہ | نظارہ | ہغہ | چہ بنودلی دہ مونر تاتہ

چہ ستارہ د تولو خلقو نہ زا چاپیرہ دی اودامونر چہ تاتہ کومہ نظارہ خودلی دہ ہغہ مو

إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ط

مگر ایوہ فتنہ | دپارہ دخلقو | اوونہ | لعنت کپے شوی | پہ قران کنبہ

دخلقو دپارہ دازمیںبت سبب اوگر خولو اوہغہ ونہ ہم چہ قران پاک کنبہ پری لعنت راغلی دی

وَنَحْوِفِهِمْ ۝ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝

اویروژمونر دی خلقولرہ | خونہ زیاتوی دایرول دوی لره | مگر | سرکشئی | لویہ |

اومونر خودا خلق بیابیا ویروژ خو پہ ہغی بانڈی ددوی سرکشئی نورہ ہم زیاتیری

قوله تعالى: وَمَا جَعَلْنَا الرَّعْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ

دمعراج تولی نظاری حضور ﷺ پہ خپلو سترگواولیدلی:- اللہ سبحانہ وتعالی خپل رسول کریم ﷺ تہ د دین د تبلیغ رغبت ورکوی اود ہغوی د حفاظت ذمہ اخلی چہ تول خلق د غہ د قدرت لانڈی دی ہغہ پہ تولو بانڈی غالب دی تول دہغہ لانڈی دی اوہغہ بہ ددی تولونہ تابج ساتی۔ کوم خہ چہ مونر تاتہ اوخودل ہغہ دخلقو دپارہ یو کولاو ازمیںبت دی۔ داخودل دمعراج پہ شپہ ووجہ حضور ﷺ پہ خپلو سترگو اولیدل۔ د نفرتی ونی نہ مراد د زقوم ونہ دہ۔ (۳) د معراج اجادیث پہ پورہ تفصیل سرہ د دی سورت پہ شروع کنبہ بیان شوی دی۔

داهم تیرشوی دی چہ د معراج واقعہ اوریدوسرہ دیر مسلمانان مرتد شو اود حق نہ اوگر خیدل خکہ چہ

(۱) الطبری: ۱۷/۴۷۸۔

(۲) صحیح بخاری کتاب الکسوف باب الصدقة فی الکسوف: ۱۰۴۴، صحیح مسلم: ۹۰۱، ابوداؤد: ۱۱۹۱، بیہقی: ۳/۳۳۸۔

(۳) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورۃ بنی اسرائیل باب (وما جعلنا الرعیاء الی الی الی للناس): ۴۷۱۶۔

د هغوی په عقل کښې دا رانغله او دخپل جهالت په وجه ئی دادروغ او گنرل او دین ئی پریخودو د دوی په خلاف د کامل ایمان والا په خپل یقین کښې نور هم زیات شو اود هغوی ایمان نور هم مضبوط شو او په ثابت قدمنی او استقلال کښې نور هم زیات شو. نودا واقعه الله ﷻ سبحانه وتعالی د خلقو د ازیمینت او امتحان ذریعه او گرځوله. حضور ﷺ چه کله خبرور کړو او په قرآن پاک کښې آیت نازل شو چه دوزخیانو باندې به د زقوم ونه خورلې شی او حضور ﷺ دا پخپله کتلې هم وه نو کافرانو دا ونه منله او ابو جهل ملعون خو په توقوم مسخرو کښې ونیل راوړنی کهجورې او کوچ راوړنی اودا زقوم او کړنی یعنی دا یوځای کړنی او په بنه مزه سره ئی او خورنی بس هم دا زقوم دې بیاد دې خوراک د خورلو نه ویره د څه خبرې؟ یوقول دا هم دې چه دې نه مراد بنوامیه دی خودا قول بالکل غریب او ضعیف دې. هم د رومی قول قائل هغه مفسرین دی چه دا آیت د معراج په واقعه کښې منی. لکه ابن عباس ﷺ مسروق ابومالك ﷺ حسن بصری ﷺ وغیره سهل بن سعید ﷺ وائی چه حضور ﷺ د فلانکې قبیلې خلق په خپل منبر باندې لکه د بیزوگانو غوندي په ټوپونو او گداگانو اولیدل او حضور ﷺ دې سره ډیر خفه شو. بیا تروفات پورې بیا حضور ﷺ په پوره خندا سره خنديدونکې اونه لیدلې شو په دې کښې هم دې آیت طرف ته اشاره ده (۱) (ابن جریر) خوداسند بالکل ضعیف دی. محمد بن حسن بن زباله متروک دې اود هغه استاذ هم بالکل ضعیف دې. پخپله د امام ابن جریر ﷺ خوښ کړې شوې قول هم دا دې دې نه مراد د معراج شپه ده او د زقوم ونه ده ځکه چه د مفسرینو په دې باندې اتفاق دی. مونږ کافران د خپلو عذابونو نه وپروو خو هغوی په خپل ضد کبر لوئی او بی ایمانئ کښې نور هم وړاندې کیري.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا	او کله چی او وئیل مونږه فریستو ته اچی سجده او کړی ا ادم ته ا نو سجده او کړه هغوی ا مگر اونه کړه او هر کله چی مونږ فریستو ته او وئیل چی تا سو ادم ﷻ ته سجده او کړی نو بغیر د
إِبْلِيسَ قَالَ عَاسِجٌ لِّمَنِ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا قَالَ	ابلیس اوی وئیل ا ایا زه سجده او کړم ا هغه چاته ا چی پیدا کړې دې تا ا دختی نه ا او وئیل ابلیس نه ټولو سجده او کړه هغه او وئیل ایا زه ده ته سجده او کړم چی تا دختی نه پیدا کړې دې ابلیس او وئیل
أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ آخَرْتَنِي	ایا کتلی دی تا ا دا هغه دې ا چی فضیلت ورکړو تا ا په ما باندې ا که چری ا مهلت را کړو تا مالره چی ته خو دې سری ته لږ او گوره چی تا په ما په باندې او چت کړې دې که چری ته
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا	دورخی د قیامت پورې ا خامخا به زه د بیخه را اوباسم ا اولاد دده ا مگر نه ا لږ ا تر قیامت پورې ماله مهلت را کړې نو زه به دیو څو تنو نه بغیر دده ټول اولاد پخپل قابو کښې را ولم
قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ	او وئیل (الله) ا څه ا پس چاچی ا پیروی او کړه ستا ا ددوی نه ا نو بیشکه ا دوزخ ا حکم اوشو چی څه ا څوک چی له دوی نه ستا پیروی او کړی نو بیشکه دوزخ ستاسو

جَزَاءُكُمْ	جَزَاءٌ	مَوْفُورًا ۝	وَاسْتَفْزِرُ	مَنْ
بدلہ دہ ستاسو بدلہ پورہ	پورہ	او دوکہ کرہ پہ خوړو پستو خبرو هغه څوک		
دټولو دپاره پوره پوره سزا ده او په دوی کښې چې ستا په چا وس رسی				
اسْتَطَعَتْ	مِنْهُمْ	بِصَوْتِكَ	وَاجْلِبْ	عَلَيْهِمْ
چې طاقت رسیږي ستا ددوی نه	په دعوت ستاسره او په جمع راوله	په هغوی باندا		
نو هغوی پخپل اواز سره او غولوه او په دوی باندي (دخپلو فوجونو)				
رَحِيلِكَ	وَرَجْلِكَ	وَشَارِكُهُمْ	فِي الْأَمْوَالِ	وَالْأَوْلَادِ
سواره خپل او پیاده خپل	او شریک شه د هغوی سره	په مالونو کښې	او په اولاد کښې	
سواره او پیاده راوخیږه وه او هغوی سره په مالونو او په اولاد کښې ځان له برخه اونیسه				
وَعِدَّهُمْ	وَمَا يَعِدُهُمْ	الشَّيْطَانُ	إِلَّا	عُرُورًا ۝
او وعدي او کره د هغوی سره او وعده نه کوی د هغوی سره	شیطان	مگر	ددوکی	
او هغوی سره وعده کوه او کومې وعدي چې شیطان هغوی سره کوی هغه ټوله د هوکوه ده				
إِنَّ	عِبَادِي	لَيْسَ لَكَ	عَلَيْهِمْ	سُلْطٰنٌ ۝ وَكَفَىٰ
بیشکه بندگان زما چې دی نشته تالره	په هغوی باندا	څه غلبه	او کافی دي	رب ستا
بیشکه زما په مخلصانو بندگانو به ستازور نه چلیږي او ستا رب کافی				
وَكَيْلًا ۝				
په حیثیت دوکیل				
کار ساز دي				

قوله تعالى: -وَأَذَقْنَا لِلْمَلِكَةِ اسْجُدَ وَالْإِدْمَ مَرَسَجَدُ وَالْإِيلِيَسُ*

د ابلیس د دښمنی تذکره او دهغه خبره نه منل:- د ابلیس د زړی دښمنی نه انسان خبرولې شی چه هغه ستاسو دپلار آدم ^{عليه السلام} دښمنکاره دښمن وو دهغه اولاد برابر هم دغه شان ستاسو دښمن دي. د سجدي حکم اوریدو سره خو ټولو فرښتو سر تپت کړو خو هغه کبر او کړوهغه ئی سپک او گنړلو او صفا انکار ئی او کړو چه ناممکن دی زما سر د خاورې د یوجور شوی مخې ته تپت شی. زه د ده نه ډیر غوره یم زه اوریم اودا خاوره ده. بیا دهغه زړورتیا ته او گوره چه د الله ^{جل جلاله} په دربار کښې د گستاخنی په انداز سره وائی چه ښه ده که تاده له په ما باندي فضیلت ورکړو نو څه اوشو زه به هم د ده اولاد ټول بریاد کړم ټول به خپل تابعدار جوړ کړم او د هوکوه به ئی کړم که څه لږ شان زما د جال نه بیچ شی گنی باقی به ټول غرق کړم. شیطان ته مهلت ورکړي شو:- ابلیس د الله ^{جل جلاله} نه مهلت او غوښتلو الله ^{جل جلاله} منظور کړو او ارشاد اوشو چه د معلوم وخت پورې مهلت دي (ستا او استاد تابعدارانو د بدو بدلې به د دوزخ اور وی چه پوره سزا ده. په خپل آواز سره چه ته څوک د هوکوه کولې شی د هوکوه ئی کړه یعنی په سندرو او تماشو باندي هغوی

دھوکہ کوہ گرخہ: (۱) کوم ہم چہ د اللہ ﷺ نافرمانی طرف تہ رابلونکی اوازوی ہغہ شیطانی اواز دی۔ (۲) دغہ شان تہ خپل پیادہ او سوارہ واخلہ او پہ کومو چہ تہ حملہ کولے شی اوکرہ (رجل) جمع دہ (رجل) لکہ چہ (رکب) جمع د (راکب) او (صعب) جمع دہ (صاحب) مطلب دادے چہ خنگہ تانہ کیدی شی پہ ہغوی باندي خپل تسلط او طاقت استعمال کرہ۔ دا نہ د قدرت امر دی نہ حکم۔ د شیطاناتو ہم دا خصلت دی چہ ہغوی د اللہ ﷺ بندیگان غولوی او دھوکہ کوی گرخی ہغوی پہ گناہونو اختہ کوی د اللہ ﷺ تہ چہ خوک پہ معصیت کنسی وی ہغہ کہ سور وی کہ پیدل شیطانی لنبکر کنسی دی۔ (۳) داسی پیریان ہم دی او انسانان ہم دی چہ د ہغہ تابعداردی۔ (۴)۔ کله چہ پہ چا باندي آوازونہ اوچت کرے شی نو عرب وانی ((اجلب فلان علی فلان)) ہم دی نہ دا ماخوذ دی د حضور ﷺ دا فرمان چہ داسونویہ زغلولو کنسی جلب نشتہ۔ (۵) ہغہ ہم دی نہ ماخوذ دی۔ د جلبہ اشتقاق ہم دی نہ دی یعنی د آوازونو اوچتیدل۔ پہ مال اولاد کنسی د شرکت مفہوم: د ہغوی پہ مالونو او اولاد کنسی ہم تہ شریک اوسہ۔ یعنی د اللہ ﷺ پہ نافرمانو کنسی د ہغوی مال خرچ کوہ (۶) سود خوری پہ ہغوی کوہ بدنی سرہ مال راجم کرے او پہ حرامو کارونو کنسی خرچ کرے حلال خناورد خپل خواہش نہ پہ خان حرام کرے وغیرہ۔ پہ اولاد کنسی شرکت دا دی چہ زناکاری او کپری اود ہغی نہ اولاد وی (۷) کوم اولاد نی چہ پہ پروکوالی کنسی د بی ووقتیا نہ د ہغوی موریلار قتل کرے وی یا نی ژوندی خبن کرے وی ہغہ نی یہودی نصرانی یا مجوسی جو کرے وی (۸) دا اولاد نوم عبدالحرث او عبدشمس او عبدالفلانکی کیخودی وی۔ غرض دا چہ پہ ہرقسم نی شیطان پہ دی کنسی داخل کرے وی یانی دا ورسرہ کرے وی ہم دغہ د شیطان شرکت دی۔ د صحیح مسلم پہ حدیث کنسی دی چہ اللہ ﷺ فرمائی ماخپل بندہ یو طرف تہ موحد پیدا کرے دی بیا شیطان راغلو دی نی دھوکہ کرو او حلال خیزونہ نی پرے حرام کرل (۹)

بخاری او مسلم کنسی دی رسول اللہ ﷺ فرمائی چہ پہ تاسو کنسی خوک خپلی بی بی لہ د تلوارادہ او کپری دادے لولی (اللهم جنبنا الشیطن و جنب الشیطن مارزقتنا) یعنی یا اللہ تہ مونر د شیطان نہ بیچ کرے اولرے کرے شیطان د ہغہ نہ چہ تہ مونر تہ راکوی۔ نوکہ پہ دی کنسی د اللہ ﷺ د طرف نہ بیچے اوشی نو ہغہ تہ بہ ہیخ کله ہم شیطان خہ ضرراونہ رسولے شی۔ (۱۰) بیا فرمائی چہ زہ تہ ہغوی لہ د دھوکے د دروغو وعدے ورکوہ۔ دقیامت پہ ورخ بہ دی پخپلہ وانی چہ د اللہ ﷺ وعدے خو تہولے ربتیاوے اوزما تہولے وعدے غلطی وی بیا فرمائی زما مؤمن بندیگان زما پہ حفاظت کنسی دی۔ زہ بہ ہغوی د شیطان رتہلی شوی نہ بیچ کوم۔ د اللہ ﷺ وکالت حفاظت نصرت اود ہغہ تائیدد بندیگانو د پارہ کافی دی۔ مسند احمد کنسی رسول اللہ ﷺ فرمائی مؤمن پہ خپل شیطان باندي داسی قابومومی لکہ خنگہ چہ

(۱) الطبری: ۱۷/۴۹۰۔

(۲) الطبری: ۱۷/۴۹۱۔

(۳) الطبری: ۱۷/۴۹۲۔

(۴) الطبری: ۱۷/۴۹۱۔

(۵) ابوداؤد کتاب الجہاد باب فی الجلب علی الخیل ل السیاق: ۲۵۸۱ وروحسن: ترمذی: ۱۱۲۳، نسائی: ۳۳۳۷۔

(۶) الطبری: ۱۷/۴۹۳۔

(۷) الطبری: ۱۷/۴۹۴۔

(۸) الطبری: ۱۷/۴۹۴-۴۹۵۔

(۹) صحیح مسلم کتاب الجنۃ باب الصفات الی يعرف ہما فی الدنیاہل الجنۃ واهل النار: ۲۸۶۵۔

(۱۰) صحیح بخاری کتاب الرضوء باب التسمیۃ علی کل حال وعند الوقاع: ۱۴۱، صحیح مسلم: ۱۴۳۴، ابوداؤد: ۲۱۱۶، ترمذی: ۱۰۹۲، ابن ماجہ: ۱۹۱۹، احمد: ۲۱۷/۱۔

یوسری خپل څاروی ته واکه اچولې وی. (۱)

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ
ارب ستاسو هغه ذات دې اچې چلوی دپاره ستاسو کشتی په دریاب کښې
ستاسو رب هغه ذات دې چې ستاسو دپاره ئې په سمندر کښې کشتی چلوی
لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا
دپاره ددې چې تاسو تلاش کړئ دفضل دهغه نه بیشکه هغه دې په تاسو باندې مهربانه
چې تاسو دهغه فضل (روزی) اولتوی بیشکه هغه په تاسو ډیر مهربان دې

قوله تعالى: رَبُّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفَلَكَ

کشتی د تجارت ذریعه ده: -الله ﷻ خپل احسان بنانی چه هغه د خپلویندیکانود آسانی او سهولت دپاره دهغوی د تجارت اوسپرد پاره په دریابونو کښې کشتی روانې کړې دی. دهغه دفضل او کرم لطف او رحم یوه نښه دا هم ده چه تاسو لرې لرې ملکونوته تلې شنی اود الله ﷻ فضل یعنی رزق حاصلولې شنی.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ
او کله چې او رسیږې تاسوته تکلیف په دریاب کښې اورک شی هغه څوک اچې رابلئ ئې تاسو
او هرکله چې په سمندر کښې تاسو ته څه تکلیف رسیږي نو دالله ﷻ نه سوا
إِلَّا آيَاتُهُ فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ كُومٌ مِّنْكُمْ جِبِلًّا تَسُوْبُكُمْ فَكَلَّمَ اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ قَائِلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْغُوا الْكُنُوزَ الدُّنْيَا وَلَا تُصَدِّقُوا فِيهَا كَلِمًا سَلَفًا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضِلُّونَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمَكِيدُونَ
سوا دخاص هغه نه نو هرکله چې هغه بچ کړئ تاسو وچې ته نومخ واروؤ تاسو اودې
کوم کوم چې تاسو بلئ هغه تاسو نه هیر شی بیا هرکله چې تاسو اوچې طرفته رابچ کړې نو تاسو مخ واروئ
الْإِنْسَانَ كَفُورًا ۝۱۰ أَفَأَمِنْتُمْ أَن يُخْشِفَ بِكُمْ
انسان ناشکره ایا نوپه امن کښې یئ تاسو ددې نه چې ډوب کړی تاسو
اوانسان ډیر ناشکره دې ایا تاسو ددې خبرې نه بې غمه شوی یئ چې تاسو اوچې طرفته راولی او په زمکه کښې
جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا
په طرف دوچې یار اولیری په تاسو باند دکانرو باران بیابه اونه مومی تاسو
موبخ کړی یادرباندې دکانرو شکو سیلئ راولی بیا تاسو دخپل ځان دپاره
لَكُمْ وَكَيْلًا ۝۱۱
دپاره دخپل ځان حمایتی
څوک کارساز نه مومی

قوله تعالى: وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا آيَاتُهُ

په سمندرونو کښې هم کارساز الله ﷻ دې: -دالله ﷻ ارشاد کیږي چه بندیکان خود مصیبت په وخت کښې په خلوص سره خپل پروردگار ته تبتیری اودهغه نه دزړه دعاگانې کوی اوچه کله الله ﷻ هغه مصیبت

اخواکری دې سترگې اړوی.

دعکرمه بن ابو جهل د ایمان واقعه: دمکې د فتح په وخت کنبې کله دا بوجهل خوی عکرمه د حبشه د تلویه اراده سره او تختیدواو په کشتی کنبې کیناستو لارونو اتفاقی توگه باندي کشتی په طوفان کنبې راگیره شوه دمخالف طرف هوا هغه لکه د پانرې غوندي خوزوله. هغه وخت چه په کشتی کنبې خومره کافران ووهغوی ټولوپه خپل مینخ کنبې اووئیل چه دې وخت کنبې د الله ﷻ نه بغیربل خوک هم زمونږ هیخ په کارنه شی راتلې نو هم هغه ته آواز اوکړی. عکرمه ته هغه وخت دا خیال راغلو چه کله په اوبو کنبې صرف هم هغه په کارراتلې شی نو په اوچه باندي هم هغه په کارراتلې شی. ای الله زه نذر منم که تازه ددې مصیبت نه خلاص کړم نونیغ به خم اود حضرت محمد ﷺ په لاس کنبې به خپل لاس ورکوم. یقیناً هغه به په ما باندي رحم او کرم او مهربانی اوکړی. د سمندر پوریو ټلوسره هغه نیغ د حضور ﷺ په خدمت کنبې حاضر شو او اسلام نی قبول کړو اود اسلام یوپهلوان ثابت شو^(۱) نو فرمائی چه د سمندر ددې مصیبت په وخت کنبې خود الله ﷻ نه علاوه ټول هیرونی خوبیا د هغې په اخواکیدوسره د الله ﷻ توحید پریردنی اونوروته سوالونه کوئی. انسان دې داسې ناشکره چه نعمتونه هیروی بلکه منکر کیږی مگر چه خوک الله ﷻ بچ کړی اود خیرتوفیق ورکړی.

په سمندر کنبې غرق کونکې په اوچه کنبې هم ورخنبولې شی: رب العالمین خلق ویروی چه خوک په اوبو کنبې ډوبول کولې شی نو هغه په اوچه باندي هم د ورننه ویستلو طاقت لری. بیا خوهلته صرف هم هغه ته چغې وهل اودلته هغه سره نور شریک کول داخومره بی انصافی ده؟ هغه خوپه تاسو باندي د کانرو باران هم کولې شی او هلاک کولې موشی^(۲) لکه خنکه چه په لوطیانو باندي شوې وودکوم بیان چه پخپله قرآن کنبې په خو خایونو کنبې دې سورت تبارک کنبې الله ﷻ فرمائی آیا ستاسود هغه الله ﷻ نه ویرد نشته کوم چه په آسمانونو کنبې دې چه هغه چرته تاسو په زمکه کنبې ورخنب نه کړی چه ناخاږی زمکه په رقیدو شی. آیا ستاسود آسمانونو والا الله ﷻ نه ویره نشته چه هغه چرته په تاسو باندي کانری راوند وره وی بیاپوهه شئی چه د ویرولوانجام خه کیدلې شی^(۳) بیا فرمائی چه په هغه وخت کنبې به نه تاسو سره خپل خوک امدادی وی نه لاس کونکې نه وکیل نه کار ساز نه ساتونکې اونه خیال لرونکې.

أَمَأْمِنْتُمْ أَن يُعِيدَكُم فِیْهِ		
یا به امن کنبی بی تاسو ددې نه چی او اوس بوخی تاسو دریاب ته		
یا تاسو بی فکره شوی بی چی هغه دوباره تاسو دې		
تَارَةً أُخْرَى فِیْرِیْسَلْ عَلَیْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّیْحِ فِیْغْرِقْكُمْ		
یو ځل بیا اورا ولیږی اږه تاسو باندي ا طوفان ا د هوا نه او ډوب کړی تاسولره		
د دریاب ته بوخی بیا په تاسو باندي د هوا سخت طوفان راولیږی بیا تاسو د		
بِمَا كَفَرْتُمْ	ثُمَّ لَا تَجِدُوا	لَكُمْ عَلَيْنَا
په سبب دهغې اچی ناشکری او کړه تاسو بیا اونه مومی تاسو دپاره دخان خپل په مونږ باندي		
ناشکری په بدله کنبې غرق کړی نو بیا به هیخوک زمونږ نه د ټپوس پوښتنی		

(۱) حاکم ۳/۱۰۱
 (۲) الطبری: ۱۷/۱۹۸
 (۳) ۱۷/۱۶-۱۷

یہ	تَبِيعًا ۶۰	وَلَقَدْ	كَرَّمْنَا	بَنِي آدَمَ
ددي انجام روستو تپوس کونکي او په تحقيق سره عزت ورکړو مونږه اولاد د ادم ته				
قابل هم بيا نه مومي او بيشکه مونږ د ادم <small>عليه السلام</small> اولاد ته عزت ورکړې دې				
وَحَمَلْنَهُمْ	فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ	وَرَزَقْنَهُمْ	مِّنَ الطَّيِّبَاتِ	
او سورلي ورکړې مونږ دوي ته په وچه کبسي او په درياب کبسي اورزق ورکړو مونږ دوي ته د پاکو خيزونو				
او مونږ دوي په اوچه او درياب دواړو کبسي سواره گرځوو او مونږ دوي له د پاکيزه خيزونو رزق ورکړو				
وَفَضَّلْنَهُمْ	عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ	خَلَقْنَا	تَفْضِيلًا ۶۱	
او غوره کړل مونږه دوي لره په ډيرو باند دهغه چانه چي پيدا کړي دي مونږه په غوره کولو سره				
او په خپل ډير مخلوق باندې مو ورله بنکاره فضيلت ورکړې دې				

قوله تعالى: - ثُمَّ لَا تَجِدُوا الْكُفْرَ وَكَيْدًا ۶۰

ارشاد دې چه اي منکرانو د سمندر نه تاسو زما د توحيد قائل کيدو سره بهر شوني نوبيا مو انکار او کړنو بيا داسې نه شي کيدې چه تاسو به بيا د اوبو سفراو کړني اود تيزې هوا خپيرې به ستاسو کشتي گډه وډه کړي او آخر به نې ډوبه کړي (۱) او تاسوله ستاسود کفر مزه او خوند درشي نوبيا خوبه ستاسو هيڅ څوک امدادې نه وي نه به څوک داسې ملاوشي چه زمونږ نه ستاسو بدله واخلې مونږ پسې څوک نه شي رسيدلي او دچا څه مجال چه زمونږ په کار گوته او چته کړي. (۲)

په ټولو مخلوقا تو باندې د انسان فضيلت: - د ټولونه بڼه پيدانش دانسان دې لکه چه ارشاد دې (لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ) (۳) مونږ انسان په ډير بڼکلي جوړخ سره پيدا کړې دې هغه په خپلو پښو باندې نيغ او دريږي او صحيح روان وي پخپلو لاسونو باندې په بڼه طريقه خپل خوراک کوي او خناور په پښو لاسونو باندې روان وي په خپلي سره د گياخرن کوي بيا ده ته پوهه ورکړې ده په کوم سره چه گټه تاوان بڼه او بد پيژني ديني او دنياوي فائده معلوموي. د ده د سورلي دپاره په اوچه باندې خناور او څاروي اسونه قچرې او بڼان وغيره اود لمدې د سفر دپاره کشتي جوړول خودلي. ده ته بڼکلي مزیدار خوند ناک د خوراک څښاک خيزونه ورکړي فصلونه دي ميوې دي غوښه ده پښي دي او ډير بهترين خوند ناک مزیدار خيزونه دي. بيا د اوسيدو د پاره بڼکلي کورونه د اغوستلو د پاره بڼاسته لباس اود قسم قسم رنگارنگ د دې ځای خيزونه هغه ځای او د هغه ځای خيزونه دلته د اورلو راوړلو اسباب د هغه د پاره پيدا کړي دي او په مخلوق کبسي په هريو باندې ده له فضيلت ورکړې دې.

انسان د فرښتونه هم غوره دي: - د دې آيت مبارک نه د دې امر استدلال کړې شوي دې چه انسان د فرښتو نه هم غوره دې. حضرت زيد بن اسلم رضي الله عنه وائي فرښتو او وئيل اي الله تابنياد مو ته دنيا ورکړې ده هغوی خوري څکي اومزې کوي ته مونږ له د دې په بدله کبسي په آخرت کبسي راکړه ځکه چه په مونږ د دې دنيا نه محروم يو. د دې په جواب کبسي الله عز وجله ارشاد او فرمائيلو چه زما دې په خپل عزت او جلال باندې قسم وي د ده نيك اولاد کوم چه ما په خپل لاس باندې پيدا کړي د هغوی برابر به زه هيڅ کله هم نه کړم کوم چه ما د کن په کلمه سره پيدا کړي دي. دا روايت مرسل دې خو په بل سند سره متصل هم نقل

(۱) الطبري: ۱۷/۵۰۰.

(۲) الطبري: ۱۷/۵۰۰.

(۳) التين: ۴.

دی. ابن عساکر کنبی دی فرہنتو اوونیل ای زمونہ پروردگارہ مونہ ہم تا پیدا کړی یو اود بنیاد مو خالق
 ہم ته نی هغوی ته ته خوراک څښاک ورکوي کپړې جامې هغوی اغوندي نکاح او ودونه هغوی کړی
 سورلنی دهغوی دپاره دی راحت او آرام هغوی ته حاصل دی. په دې کنبی مونہ د یوې حصی هم حصہ
 دارنه یو. خیرکه په دنیا کنبی د هغوی د پاره دی نو په آخرت کنبی دا څیزونه زمونہ دپاره کړې د دې
 په جواب کنبی الله ﷻ او فرمائیل کوم چه ما په خپل لاس جوړ کړو او خپل روح مې په کنبی واچولو زه
 به هغه د هغې په شان نه کړم کوم ته چه ما وئیلی اوشه نو هغه اوشو. طبرانی کنبی دی د قیام په ورځ
 به د بنیاد نه بزرگ هیڅ څوک هم نه وی. تپوس او کړې شو چه فرہنتې هم نه؟ وئی فرمائیل چه فرہنتې
 هم نه هغه خو مجبوره دی لکه نمر سپورمئی. (۱) دا روایت ډیر غریب دی.

يَوْمَ	نَدْعُوا	كُلَّ اَنْاسٍ	بِاِمَامِهِمْ	فَمَنْ
اوباده کړه هغه ورځ چی را اوبه غواړو مونہ هره ډله دانسانانو دپیشوا دهغوی سره نو هغه چاته				
هغه ورځ اوباده کړه چی مونہ به ټول خلق دخپلو خپلو پیشوايانو سره راوغواړو نو دچا				
اَوْتَىٰ	كِتَابَهُ	بِیَمِينِهِ	فَاُولَئِكَ	يَقْرَءُوْنَ
چی ورکړې شوه عملنامه دهغه په نسی لاس دهغه کنبی نو دغه کسان چی دی الولی به هغوی عمل نامه چی دهغوی نسی لاس کنبی ورکړې شوه نو هغوی به خپله عمل نامه				
كِتَابَهُمْ	وَلَا يَظْلَمُوْنَ	فَتِيْلًا	وَمَنْ	كَانَ
عملنامه خپله او ظلم به نه کپړی په هغوی باندې د قد تاردخرما او هغه څوک چی وی لوستل شروع کړی او په هغوی به دتار برابر هم ظلم نه کپړی او څوک چی پدې				
فِي هَذِهِ	اَعْمَىٰ	فَهُوَ	فِي الْاٰخِرَةِ	اَعْمَىٰ
په دې دنیا کنبی روند نو هغه به وی په آخرت کنبی هم روند اوزیات وړک کونکی به وی لاری لره دنیا کنبی روند شو پس هغه به په آخرت کنبی هم روند وی اود خلاصی لاری به نه بی لاری وی				

قوله تعالى: - يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اَنْاسٍ بِاِمَامِهِمْ -

د قیامت په ورځ د امام نه څه مراد دی؟ - دامام نه مراد دلته نبی دی. هرامت به د قیامت په ورځ دخپل نبی
 سره راغونښتلې شی لکه چه پدې آیت کنبی دی (وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلٌ فَاِذَا جَاءَ رَسُوْلُهُمْ فَضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يَظْلَمُوْنَ) (۱)
 د هرامت رسول دې بیاجه کله رسول راځی نو دهغوی په مینځ کنبی به په انصاف سره فیصله کولې شی
 د محدثینو فضیلت: - د بعضې سلفو ویناده چه په دې کنبی د اهل حدیث ډیر لوی فضیلت دې ځکه چه د
 هغوی امام حضور ﷺ دی. ابن زیدر وائی چه دلته د امام نه مراد د الله ﷻ کتاب دې کوم چه د هغوی
 د شریعت باره کنبی نازل شوې وو. ابن جریر ﷺ د تفسیر د یرزیات خوبسوی اوهم دې ته مختار وائی
 مجاهد ﷺ وائی چه دې نه مراد د هغوی کتابونه دی. ممکن دی چه د کتاب نه مراد د الله ﷻ د
 احکامو کتاب وی یا عمل نامه او ابن عباس دې نه عمل نامه مراد اخلی (۲) ابو العالیه ﷺ حسن ﷺ او

(۱) الطبرانی.
 (۲) ۱۰/بونس: ۴۷.
 (۳) الطبری: ۱۷/۵۰۲.

ضحاک رضی اللہ عنہ ہم دا وائی (۱) اوہم داد ڊیری ترجیح قول ہم ڊی لکہ چہ د اللہ ﷻ ارشاد ڊی (وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ) (۲) دھر خیز بیکارہ مونږ پہ کتاب کنبی احاطہ کړی دہ بل آیت کنبی ڊی (وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُبْدِلنَا مَا لِي هَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا) وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا) (۳) یعنی عمل نامہ بہ پہ مینخ کنبی کیخود ڊی شی ہغہ وخت بہ تہ گوری چہ گناہکاران بہ ڊڊی پہ کتو سرہ اوویریری الخ۔ یوبل آیت کنبی ڊی ہرامت بہ پہ زنگونوباندی پریوتی وی گوری بہ ہرامت بہ د خپل کتاب طرف تہ راغوبنتی شی۔ نن بہ تاسو تہ ستاسو د کړو عملونوبدلہ درکولی شی۔ دا ڊی زمونږ کتاب چہ پہ تاسوبہ پہ حقہ او انصاف سرہ وینا کوی۔ خہ چہ تاسو کول مونږ برابر لیکل (۴) دا یاد ساتی چہ دا تفسیرد اولنی تفسیرخلاف نہ ڊی یو طرفتہ بہ پہ لاس کنبی عمل نامہ وی بل طرف تہ بہ پخپلہ نبی مخامخ موجود وی۔ لکہ چہ ارشاد ڊی (وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوَضِعَ الْكِتَابَ وَجَاءتْ السَّمَوَاتُ بِالسُّمُورِ وَالْقُرْآنِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) (۵) زمکہ بہ د خپل رب د نورنہ او پرقیری عمل نامہ بہ کیخود ڊی شی نبیان او گواہان بہ راموجود کړی شی۔ یوبل آیت کنبی ڊی (فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) (۶) یعنی ہغہ وخت بہ خہ حالت وی کلہ چہ د ہریوامت مونږ گواہان راولو اوتابہ پہ ڊی خپل امت باندی گواہ جوړوو راولوبہ ڊی۔ خودلته د امام نہ مراد عمل نامہ دہ پہ ڊی وجہ د ڊی نہ پس فرمائی چہ د چا پہ نبی لاس کنبی ورکړی شی نو ہغوی خو بہ خپلی نیکی پہ خوشحالی مزہ خوند او راحت سرہ لولی بلکہ نورو تہ بہ ئی بنائی او لولی بہ ئی پری او گر خیری بہ۔ د ڊی نور بیان پہ سورت الحاقہ کنبی ڊی۔ د فتیل نہ مراد اوږد تار ڊی کوم چہ د کھجور ڊی گتکی پہ مینخ کنبی وی۔ بزار کنبی ڊی نبی کریم ﷺ د ڊی آیت پہ تفسیر کنبی فرمائی یوسری بہ راوغوبنتلی شی اود ہغہ عمل نامہ بہ ہغہ تہ پد نبی لاس کنبی ورکړی شی د ہغہ بدن بہ لوی شی د ہغہ مخ بہ او پرقیری پہ سربہ ورته د پرقیدونکو مرغلرو تاج کیخود ڊی شی۔ ڊی بہ خپلی ډلې تہ وړاندی شی ڊی چہ پہ ڊی حال کنبی اووینی نوتول بہ خواہش کوی چہ ای اللہ ﷻ مونږ تہ ہم داراکړہ او مونږ لہ پډی کنبی برکت راکړہ۔ ہغہ بہ راتلوسرہ وائی چہ خوشحالہ شی پہ تاسو کنبی ہریوتہ ہم دا ملاویدونکی ڊی۔

گافران بہ دقیامت پہ ورخ راندہ وی:- خود کافرانو مخونہ بہ تک تورشی دہغہ بدن بہ غت شی دہغہ ملگری چہ دہ تہ گوری نو وائی بہ د دہ نہ د اللہ ﷻ پناہ غواړو یاد دہ د بدو نہ د اللہ ﷻ پناہ ای اللہ ﷻ ڊی مونږ لہ مد راولہ ہغہ بہ راشی دوی بہ وائی اللہ ﷻ ڊی رسوا کړو۔ ڊی بہ جواب ورکړی اللہ ﷻ ڊی تاسو ہلاک کړی پہ تاسو کنبی د ہرنیو دپارہ د اللہ ﷻ ہم دا وهل ڊی (پہ ڊی دنیا کنبی چہ چاد اللہ ﷻ د آیاتونونہ اود ہغہ د کتاب نہ د ہغہ د ہدایت د لاری نہ سترگی پتی کړی ڊی ہغہ بہ پہ آخرت کنبی پہ ربتیاسرہ پروند وی اود دنیا بہ ہم ډیرہ لار ہیرونکی۔ عیاذا باللہ۔) (۷)

(۱) الطبری: ۱۷/۵۰۲-۵۰۳.

(۲) بونس: ۱۲.

(۳) الکہف: ۴۹.

(۴) الجمالی: ۲۸-۲۹.

(۵) الزمر: ۶۹.

(۶) النساء: ۴۱.

(۷) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة بنی اسرائیل: ۳۱۳۶ وسندہ حسن، حاکم: ۲/۲۴۲-۲۴۳، ابن جان: ۷۳۴۹.

(۸) الطبری: ۱۷/۵۰۴-۵۰۵.

وَأَنْ كَادُوا	لَيَقْتُلُونَكَ	عَنِ الَّذِي	أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
او بيشكه چي نزدي وړ چي به فتنه كنبسي واچوي تا دهغه وحى نه چي درليبرلي ده مونږ تاته	او اوسي نبي ﷺ دوى په دې خبره كنبسي ډير كوشش كړې دې چې تادهغه وحى نه چې مونږ درته درليبرلي ده	لَيَقْتُلِينَ	عَلَيْنَا
دپاره ددې چي دروغ جوړ كړې ته په مونږ باند غير ددغه وحى نه او كه داسې كړې وې تانو بيا به	ورغړوي په دې شان چې ته په مونږ باندې ځانه دروغ او ترې او كه دغسې دى كړې وې نو	لَا تَحْذُوكَ	خَلِيلًا ۞
خامخا نيولي وې دوى تالره دوست او كه نه وې مضبوط ساتلې مور ته انو بيشكه نزدي وه	دوى به خپل ځان سره خوږاشنا كړې وې او كه مونږ ستا قدم كلك كړې نه وې نو دا خبره بعيده نه وه	تَرْكُنُ	إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۞
چي ميلان دكړې وې دوى ته څه لږ كه داسې دى كړې وې تانويابيه خامخاكولي وې مونږ تاته	چي ته ورته لږ شان مائله شوي وې په دې صورت كنبسي به مونږ تاله په ژوندي كنبسي	ضَعْفَ	الْحَيَاةِ وَضَعْفَ
دوچند عذاب دژوند او دوچند عذاب د مرگ ايبا به نه موندو تا دپاره دخان په مونږ باند	او دمرگ نه پس دغبرگي سزا مزه خكولي وه نو بيا به تازمونږ په مقابله كنبسي هيڅوك مددگار	نَصِيرًا ۞	
مددگار	مونږلى نه وو		

قوله تعالى: - وَلَوْلَا أَنْ تَبَتُّكَ لَقَدْ كِدَّتْ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۞

هم الله ﷻ پيغمبر ﷺ په دين باندې قايم ساتى :- - دمكارو او فاجرانو د چالاكونه الله ﷻ هميشه خپل رسول ﷺ بچ ساتلې. حضور ﷺ نى معصوم او ثابت قدم ساتلې هم پخپله د هغوى ﷻ ولى او ناصر پاتې دې په خپل حفاظت او ساتنه كنبسي نى هميشه ساتلې دې. د حضور ﷺ تائيد او نصرت نى برابر كړې دې. حضور ﷺ دين نى د دنيا په ټولو دينونو باندې غالب كړې دې. د حضور ﷺ د مخالفينو او چتې ارادې بى بنسكه كړې دى د مشرق نه تر مغرب پورې نى د حضور ﷺ كلمه خوره كړه. هم ددې بيان په دې آياتونو كنبسي دې. الله ﷻ دې د قيامته پورې په حضور ﷺ باندې بى شميره درود اوليكي. آمين.

وَأَنْ كَادُوا	لَيَسْتَفِزُّونَكَ	مِنَ الْأَرْضِ	لِيُخْرِجُوكَ
او بيشكه نزدي وه چي خامخا او خوزوى تا دزمكې نه دپاره ددې چي او شپى تا	اونزدي وه چې دوى كافران دې زمكې (دمكې نه) ستا قدمونه خويولي وې چې تاددې (ملك) بهر اوباسي	مِنْهَا	وَإِذَا
ددغه ځاني نه او كه دوى داسې او كړل نو بيا به تيرنه كړې وخت دوى روستو ستانه مگرا لږ	خو په دې حال كنبسي به هم ستاد وتلو نه پس دوى ډير لږ دلته پاتې شي	لَا يَلْبَثُونَ	إِلَّا قَلِيلًا ۞

سُنَّةٌ	مَنْ	قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ	مِنْ رُسُلِنَا	وَلَا تَجِدُ
دا طریقہ دہ ادھر ہغہ چاسرہ اچی لیرلی وومونر مخکنسی ستانہ ادر سولانوز مونر نہ او اوبہ نہ مومی تہ				
(داز مونر پخوانی دستور دی) لکہ خنگہ چی زمونر دستور دھغی پیغمبرانو بہ حقلہ راغلی دی چی لہ تانہ ورا ندی مولیرلی وو اوز مونر بہ				
لِسُنَّتِنَا	تَحْوِيلًا			
طریقہی زمونر لره بدلون				
دستور کنسی بہ ہیخ تبدیلی نہ بیامومی				

قوله تعالى: - وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ

كله چه يهوديانونبى كريم ﷺ ته د شام د تلو مشوره ور كره: وائى چه حضور ﷺ ته يهوديانو مشوره ور كره چه تاسو له شام ته تلل پكاردى خكه چه هم هغه د انبيا وكرامو وطن دي. د مدينې دا بناړ پريخودل پكاردى نو په دې باندي دا آيت نازل شو خودا قول ضعيف دي خكه چه دا آيت مكى دي او په مدينه كنبى د حضور ﷺ استوگنه روستو شوې ده. وائى چه د تبوك باره كنبى دا آيت نازل شوې دي. د يهوديانو په وينا كولو سره چه شام د نبیانو او محشر زمكه ده هغوى له هم هلته اوسيدل پكار دي كه چرې ته په رښتيا و پيغمبر ئى نو هلته لار شه هغوى ديوحد پورې حضور ﷺ رښتونې گنرلو. د غزوه تبوك ته د حضور ﷺ نيت هم دا وو خو تبوك ته په رسيدو باندي د بنى اسرائيل آياتونه نازل شو دي نه پس سورت ختم كړې شوې وو. د دې ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا سُنَّةٌ مَّن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾ آيت پورې او الله ﷻ حضور ﷺ ته د مدينې د واپس تلو حكم ور كړو او وئى فرمائيل چه هم هلته ستا مرگ اوزوند دي اوبيارا پاسيدل او اودريدل دي. خود دې سند هم د نظر نه خالى نه دي او صفات بكاره دي چه دا واقعه هم تيك نه ده. د تبوك غزوه د يهوديانو په وينا سره نه وه بلكه د الله ﷻ فرمان موجود دي ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (۱) كوم كافران چه ستا خواوشادى دوى سره جهاد او كره. بل آيت كنبى دي چه خوك په الله ﷻ او قيامت باندي ايمان نه لري د الله ﷻ اود هغه د رسول ﷺ حرام كړې شوى حرام نه گنري اوحق نه قبلوى نود داسې اهل كتابوسره د الله ﷻ په لار كنبى جهاد او كره تردې چه هغوى د ذلت سره جزيه وركول منظور كړي. (۲) اوجه د دې غزوه داوه چه د حضور ﷺ كوم صحابه كرام ﷺ په جنگ موته كنبى شهيدان كړې شوې وو د هغوى بدله واخستلې شى. والله اعلم. كه دا پورتنى واقعه صحيح شى نو هم پدي باندي به هغه حديث محمول كولى شى په كوم كنبى چه حضور ﷺ فرمائى مكه مدينه او شام كنبى قرآن پاك نازل شوې دي. (۳) وليد ﷺ خود دې په شرح كنبى ليكى چه د شام نه مراد بيت المقدس دي خود شام نه مراد تبوك ولي واخستلې شى چه بالكل صفا او ډير صحيح دي. والله اعلم.

يوقول داهم دي چه دي نه مراد د كافرانو هغه قول دي كوم چه د مكې نه د ويستلو باره كنبى كړې وو او هم داسې اوشو چه كله هغوى حضور ﷺ اويستلو نو بيا دوى هم هلته ډيره موده پاتي نه شو الله ﷻ ډير زر په هغوى باندي غالب كړو. دوه نيم كاله تير شوې وو چه د بدر جنگ بغير د خه تيارى او اطلاع نه ناخپى اوشوه هم هلته د كافرانو اود كفر زور مات شو. د هغوى شريفان او رئيسان د تبغ نه اووتل او

(۱) ۸/التوبة: ۲۱۳
 (۲) ۹/التوبة: ۲۹
 (۳) الطبري: ۷۷/۱۷

د هغوی شان اوشوکت په خاور کښې خاورې شو. دهغوی سرداران قید کړې شو. نو فرماني چه هم دا عادت د اول نه جاري دې د وړاندينو رسولانو سره هم داسې شوې چه کافرانو کله هغوی تنگ کړي اود وطن نه ئی ويستلی نو بيا هغوی هم نه دی بچ شوی د الله ﷻ عذابونو هغوی غرق او بي نشانه کړي دی. او زمونږ پیغمبر ﷺ خود رحمت رسول وو په دې وجه څه عام آسمانی عذاب په دې کافرانو باندي رانغلو لکه چه فرماني ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَلَّتْ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ (۱) یعنی ستا په موجودگنی کښې به الله ﷻ هغوی نه په عذاب کوی.

<p>أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ</p>		
قائموه	مونخ	د زواله دنمر نه
<p>د تیارې د شپې پورې د خپل مونخ کوه دنمر راختلونه پس د شپې ترتیاری خوریدو پورې</p>		
<p>وَقُرْآنَ الْفَجْرِ</p>		
اویابندی کوه دقران دسحر	بیشکه	قران د سحر وی چی حاضریری ورته فریبتی اودی نه علاوه د سحر مونخ هم کوه بیشکه د صبا مونخ کول دفریبتو د حاضرئ وخت دې
<p>وَ مِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا</p>		
اود شپې دیوی حصی نه	تهجد کوه	په دې سره نفل دی تالره قریبه ده چی اوبه رسوی تا اود شپې په یو د برخه کښې د تهجدو مونخ هم کوه چی دا ستادپاره زیاتی مونخ دې امیددې چی
رب ستا	خانی	ستائیلی شوی ته ستار ب تاله په مقام محمود کښې خانی درکړی

قوله تعالى: - أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ

په قرآن کښې د پنځو وارو مونخونو نو ذکر: - دمونخونوپه خپل وخت باندي داداکولو حکم کولې شی. ﴿دلوك﴾ نه مراد غروب دې یا زوال دې (۲) امام ابن جریر رضی الله عنه د زوال قول خوښ کړې دې اود اکثر مفسرینو قول هم دادې. حضرت جابر رضی الله عنه فرماني چه ماد حضور ﷺ اودهغوی سره دهغه صحابه کرامو رضی الله عنهم کوم چه هغوی غوښتل دعوت اوکړو د خوراک کولو سره د نمر د وپیدلونه پس زمونږ د کورنه لاړل. حضرت ابوبکر رضی الله عنه ته ئی او فرمائیل څه هم داوخت دلوك شمس دې. (۳) نود پنځو وارو مونخونو وخت په دې آیت کښې بیان شو ﴿عسق﴾ نه مراد تیاره ده چه څوک وانی ددلوك نه مراد غروب دې دهغوی په نیزخود ماسپښین مازیگرمانبنام اوماسخوتن بیان خوهم په دې کښې دې اودسحربیان په ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾ کښې دې. د حدیث نه په تواتر اقوال اوافعال د حضور ﷺ نه د پنځو مونخونو د وختونه ثابت دی او الحمد لله مسلمانان په دې باندي دی د هرې روستنشی زمانې خلق ئی د وړاندينی زمانې د خلقونه برابر اخلی راروان دی لکه چه د دې مسنلود بیان په مقام کښې د دې پوره تفصیل موجود دې.

(۱) ۸/الافال: ۲۳.

(۲) الطبری: ۵۱۴/۱۷.

(۳) الطبری: ۵۱۸/۱۷.

والحمد لله. د سحر د قران په تلاوت د شپې او ورځې فرېنتې راځي (۱) صحیح بخاری کښې دی چه د خان له سرې په مونځ باندې د جمع مونځ پنځه ویشته (۲۵) درجې زیات فضیلت لری. د سحر د مانځه په وخت د ورځې او شپې فرېنتې یوځای کیږی. دایبان کولوسره د حدیث راوی حضرت ابوهریره رضی الله عنه فرمائی. ته د قران دا آیت اولوله (وَقُرْآنَ الْفَجْرِ) (۲)

د قُرْآنِ الْفَجْرِ معنی: بخاری او مسلم کښې دی د شپې او ورځې فرېنتې تاسوله برابر راځی. دسحراو مازیگر دمانځه په وخت کښې د دوی اجتماع کېږی تاسو سره چه کومو فرېنتو شپه تیر کړې وی هغه کله خیرې نو الله تعالی د هغوی نه معلومول کوی سره د دې چه هغه د دوی نه زیات پیژندونکې دی چه تاسو زما بندیگان په کوم حال کښې پریخوده؟ هغوی جواب ورکوی هغوی وائی چه مونږ هغوی له اورسیدو نو په مانځه کښې وو او چه واپس راغلو نو هم په مانځه کښې مو پریخودل (۳) حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله عنه فرمائی چه دا څوکیدارې فرېنتې دسحر په مانځه کښې راجمع کیږی بیادوی خیرې او هغوی پاتې کیږی (۴) د ابن جریر په یو حدیث کښې د الله تعالی د نزول او د دې ارشاد فرمائیلو ذکر کړې دی چه څوک شته چه مانه بښنه او غواړی او زه هغه اوبښم. څوک شته چه مانه سوال او کړی اوزه هغه ته ورکړم. څوک شته چه مانه دعا او غواړی او زه د هغه دعا قبوله کړم. تردې چه سحر راوخیږی نو په دغه وخت الله تعالی موجود وی او د شپې فرېنتې اود ورځې فرېنتې جمع کیږی.

پیغمبر صلی الله علیه و آله ته د تهجد د مونځ حکم: بیا الله تعالی خپل پیغمبر صلی الله علیه و آله ته د تهجد د مونځ حکم ورکوی اود فرضو خو حکم دی. صحیح مسلم کښې دی چه د حضور صلی الله علیه و آله نه تپوس او کړې شو چه د فرض مونځ نه پس کوم یو مونځ غوره دی؟ حضور صلی الله علیه و آله او فرمائیل د شپې مونځ (۵) تهجد وائی د خوب نه پس مونځ ته. لغت کښې د مفسرینو په تفسیرونو کښې او حدیث کښې موجود دی چه د حضور صلی الله علیه و آله عادت مبارک هم دا وو چه اوده کیدونه پس به ئی تهجد کول (۶) لکه چه په خپل ځای باندې بیان موجود دی. اود حسن بصری رضی الله عنه قول دی چه کوم مونځ د ماسخوتن د مانځه نه پس وی. (۷) ممکن دی چه دې نه هم مراد د اوده کیدونه پس مونځ وی. بیا فرمائی چه دا زیاتوالې صرف ستاد پاره دی. بعضې خوانی چه د تهجد مونځ د نورو په خلاف صرف په حضور صلی الله علیه و آله باندې فرض وو. بعضې وائی دا خصوصیت په دې وجه دی چه د حضور صلی الله علیه و آله ټول وړاندې روستو گناهونه معاف وو اود امتیانو د دې مونځ په وجه گناهونه معاف کیږی. (۸) زمونږ د دې حکم په ځای راوړلو سره به مونږ تا په داسې ځای اودروو چه چرته په اودریدو باندې ټول مخلوق به ستا تعریفونه کوی او پخپله خالق اکبر هم وائی چه مقام محمود باندې به ته د قیامت په ورځ د خپل امت د شفاعت د پاره څې چه د دغه ورځې د ویرې نه ته هغوی ته راحت ورکړی. (۹).

مقام محمود اود حضور اکرم صلی الله علیه و آله فضیلت: حضرت حذیفه رضی الله عنه فرمائی چه خلق به هم په یومیدان کښې راجمع کولې شی. آواز کونکې به خپل آواز هغوی ته او روی سترگې به کولوشی پښې ابله او بریند بدن به وی

(۱) الطبری: ۱۷/۵۲۰، ترمذی: کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة بنی اسرائیل: ۳۱۳۵، وهو صحیح، ابن ماجه: ۶۷۰، احمد: ۲/۴۷۴

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة بنی اسرائیل باب قوله (ان قرآن الفجر کان مشهودا...)، ۴۷۱۷، صحیح مسلم: ۶۴۹.

(۳) صحیح بخاری کتاب مواقیب الصلاة باب فضل صلاة العصر: ۵۵۵، صحیح مسلم: ۲۳۲، احمد: ۲/۴۸۶، ابن حبان: ۱۷۳۷.

(۴) الطبری: ۱۷/۵۲۱.

(۵) صحیح مسلم کتاب الصیام باب فضل صوم اخرم: ۱۱۶، ابوداؤد: ۲۴۲۹، ابن ماجه: ۷۴۲، احمد: ۲/۳۰۳، مستدراک علی: ۶۳۹۲.

(۶) صحیح بخاری کتاب التهجد باب من نام اول اللیل واحیا اخره: ۱۱۴۶، صحیح مسلم: ۷۳۹.

(۷) الطبری: ۱۷/۵۲۴.

(۸) الطبری: ۱۷/۵۶۵، احمد: ۵/۲۵۵.

(۹) الطبری: ۱۷/۵۲۶.

لکه څنگه چه پیدا کړې شوی وو. ټول به ولاړوی او څوک به هم د الله ﷻ د اجازت نه بغیر خبره نه شی کولې. آواز به راشی ای محمد ﷺ حضور ﷺ به وائی (لیک وسعدیک) ای الله ټولې بنیګرې هم ستا په لاس کښې دی او بډی ستا د طرف نه نه ده. لار موندونکی هم هغه دی چاته چه ته هدایت او کړې ستا غلام ستا په وړاندې موجود دی هغه هم ستا په امداد باندې قایم دی او هم ستا طرف ته ټیټیدونکې دی. ستا د نیولونه بغیر ستا د ربار بل هیڅ څای د پناه نشته. ته د پرکتونو والا نی ته دلویو والا نی رب البیت ته پاک نی. دادي مقام محمود د کوم ذکر چه الله ﷻ په دی آیت کښې کړې دی (۱) نو دا مقام مقام شفاعت دی. قتاده رضی الله عنه فرمائی چه د ټولونه اول به حضور ﷺ د زمکې نه رابهر کښې او د ټولونه وړاندې به شفاعت هم حضور ﷺ کوی (۲) اهل علم وائی چه هم دا مقام محمود دی د کوم وعده چه الله ﷻ کریم ذات خپل رسول مقبول ﷺ سره کړې ده. بې شکه ډیرې بزرګنې به د قیامت په ورځ داسې وی په کومو چه به نور څوک د هغوی سره شریک نه وی او ډیرې بزرګنې به داسې ملاویرې په کومو کښې چه به څوک د حضور ﷺ برابر نه وی. د ټولونه اول به هم د حضور ﷺ د قبر زمکه شلیرې او حضور ﷺ به په سورلشی سور د محشر میدان ته ځی. د حضور ﷺ به یوه جهنډا وی د حضرت آدم عليه السلام نه واخله ټول په ټول به د هغې لاندې وی. حضور ﷺ ته به حوض کوثر ملاویرې. په کوم چه به د ټولونه زیات خلق موجود وی. ډیر لوی شفاعت به د حضور ﷺ وی چه الله ﷻ به د مخلوق د فیصلود پاره راشی اودا به د هغې نه پس وی چه خلق به حضرت آدم عليه السلام حضرت نوح عليه السلام حضرت ابراهیم عليه السلام حضرت موسی عليه السلام او حضرت عیسی عليه السلام له راشی او ټول به انکار او کړی. بیا به حضور ﷺ له راشی او هغوی به د دې د پاره تیار شی لکه څنگه چه د دې احادیث په تفصیل سره راروان دی. ان شاء الله.

د شفاعت بیان: حضور ﷺ به د هغه خلقو شفاعت کوی د کومو باره کښې چه حکم شوې وی چه دوی دوزخ طرف ته بوختی بیا به هغوی د حضور ﷺ په شفاعت سره راوایس کړې شی. د ټولو نه وړاندې به هم د حضور ﷺ د امت فیصلې کښې. هم هغوی ﷺ به سره د خپل امت نه د ټولونه وړاندې په پل صراط باندې تیریرې. هم حضور ﷺ به جنت ته د تلورومبې سفارشی وی لکه څنگه چه د صحیح مسلم د حدیث نه ثابت دی (۳) د صور په حدیث کښې دی چه ټول مؤمنان به هم د حضور ﷺ په شفاعت سره جنت ته ځی. د ټولونه اول به حضور ﷺ جنت ته ځی اود حضور ﷺ امت به د ټولو امتونونه اول ځی. د حضور ﷺ په شفاعت سره به د کمې درجې جنتی او چټې درجې ته رسی. هم حضور ﷺ د وسیله خاوند دی کوم چه د جنت د ټولونه اعلی منزل دی اود حضور ﷺ نه علاوه به بل چاته نه شی ملاویدی. د صحیح دی چه د الله ﷻ په حکم به د ګناهګارانو شفاعت فرښتې هم کوی خود حضور ﷺ شفاعت د څومره خلقو باره کښې وی د هغې دشیر بغیرد الله ﷻ نه چاته پته او علم نشته په دې کښې د حضور ﷺ په شان اود هغه برابر څوک نشته. د کتاب السیره په آخر کښې باب الخصائص کښې ما دا ښه په وضاحت سره بیان کړی دی. والحمد لله.

دمقام محمود متعلق نور احادیث: - اوس دمقام محمود باره کښې احادیث واورتی، الله ﷻ دی زمونږ امداد او کړی. بخاری کښې دی حضرت ابن عمر رضی الله عنهما فرمائی خلق به د قیامت په ورځ د زنگونو په مخ پر یوتې وی هر یو امت به د خپل نبی شاته وی ای فلانکیه زمونږ شفاعت او کړه تردې چه د شفاعت انتهابه د حضرت محمد ﷺ طرف ته شی نو هم دا هغه خبره ده چه الله ﷻ به حضور ﷺ په مقام محمود باندې

(۱) الطبری: ۱۷/۵۲۶.

(۲) الطبری: ۱۷/۵۲۸.

(۳) صحیح مسلم کتاب الايمان باب في قول النبي ﷺ ((انا اول الناس بشفع في الجنة انا اكثر الانبياء تبعاً)) : ۱۹۶.

اودروی^(۱) ابن جریر کنبی دی حضور ﷺ فرمائی نمبرہ دیر نیزدی وی تردی چه خولہ بہ د غورونو نیمشی تہ اورسیری۔ پہ دی حال کنبی بہ خلق حضرت آدم ﷺ تہ فریاد اوکری هغه بہ صفانکارگوی بیا بہ حضرت موسیٰ ﷺ تہ وائی هغوی بہ ہم دغه جواب ورکوی چه زہ د دی قابل نہ یم بیابہ حضرت محمد ﷺ تہ وائی۔ حضور ﷺ بہ د مخلوق د شفاعت د پارہ روانیری تردی چه د جنت د دروازی کونپہ بہ اونسی۔ پہ هغه ورخ بہ اللہ ﷻ حضور ﷺ مقام محمودتہ اورسوی۔^(۲)

دبخاری شریف د دی آیت پہ آخرکنبی داهم دی چه اهل محشر بہ ٲول پہ ٲول دحضور ﷺ تعریفونہ کوی^(۳) بخاری شریف کنبی دی کوم سرپی چه اذان ووری او ((اللهم رب هذه الدعوة التامة)) اولولی د هغه د پارہ د قیامت پہ ورخ زما شفاعت حلال دی۔^(۴) مسند احمد کنبی دی حضور ﷺ فرمائی د قیامت پہ ورخ بہ زہ د نبیانو امام د هغوی خطیب او د هغوی سفارشی یم پوزہ دادخہ فخر نہ نہ وایم۔^(۵) دا ترمذی شریف کنبی ہم راوری دی او دی تہ ئی حسن صحیح وئیلی دی۔ ابن ماجہ کنبی ہم دا دی۔ د حضرت ابی بن کعب ؓ نہ هغه حدیث شریف تیرشوی دی پہ کوم کنبی چه قرآن پاک پہ اووه قراءتونو باندي قرآن لوستل بیان دی د دی پہ آخر کنبی دی ما وئیل ای اللہ زما امت او بیئہ یا اللہ زما امت او بیئہ۔ دریمہ دعاماد هغه ورخ دپارہ ساتلی دہ پہ کومہ ورخ چه بہ ٲول مخلوق زما طرف تہ رغبت کوی تر دی چه حضرت ابراهیم ؑ ہم۔^(۶)

شفاعت اور د حدیث او مقام محمود:- مسند احمد کنبی دی چه مؤمنان بہ د قیامت پہ ورخ راجمع کیپی بیا بہ د هغوی پہ زہ کنبی خیال اچولی شی چه مونر چاتہ او وایو زمونر سفارش اوکری او مونر تہ د دی خای نہ آرام راکری نو ٲول بہ حضرت آدم ﷺ له راشی او وائی بہ ای آدم ﷺ تہ خود ٲولوانسانانو پلارئی اللہ ﷻ تہ پہ خپل لاس باندي جور کړې ئی ستاد پارہ ئی پہ خپلو فریبتویاندي سجده اوکړہ او تاتہ ئی د ٲولو خیزونو نومونہ او خودل۔ تاسو زمونر سفارش خپل رب له یوسہ دی د پارہ چه مونر تہ د دی خای نہ آرام ملاوشی۔ حضرت آدم ﷺ بہ وائی چه زہ د دی قابل نہ یم هغوی تہ بہ خپلہ خطا وریادہ شی اود اللہ ﷻ نہ بہ اوشرمیری۔ فرمائی بہ تاسو حضرت نوح ﷺ له لار شئی د اللہ ﷻ رومی رسول دی خوک چه د زمکې والا طرف تہ اللہ ﷻ اولیگلو۔ دوی بہ راشی اود دی خای نہ بہ ہم ورته داسی جواب ملاوشی چه زہ د دی لائق نہ یم هغه تہ بہ ہم خپلہ خطا وریادہ شی د اللہ ﷻ نہ مې داسی سوال کړې چه د هغې ماتہ علم نہ وو۔ دخپل پروردگار نہ بہ شرمیری او وائی بہ حضرت ابراهیم خلیل اللہ ﷻ له لار شئی هغوی له بہ راشی هغوی بہ ہم فرمائی چه زہ د دی قابل نہ یم حضرت موسیٰ ﷺ له لار شئی هغه سرہ اللہ ﷻ خبرې کړی دی او هغه تہ ئی تورات ورکړې وو۔ خلق بہ حضرت موسیٰ ﷺ له راشی خو هغه بہ ہم وائی چه پہ ما کنبی دومره قابلیت چرتہ دی؟ بیا بہ د هغه قتل ذکر اوکړی چه بغیر د مقتول د بدلہ نہ هغوی کړې وو نو پہ دی وجه بہ د اللہ ﷻ نہ شرمیری او وائی بہ تاسو حضرت عیسیٰ ﷺ له لار شئی چه د اللہ ﷻ بنده د هغه کلمہ اود هغه روح دی۔ هغوی بہ دلته راشی نو هغه بہ ہم وائی چه زہ د دی قابل نہ یم تاسو حضرت محمد ﷺ له لار شئی د چا چه اولئشی او آخری گناہونہ ٲول بنیلي شوی

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة بنی اسرائیل باب قوله (عسی ان یعظک ربک): ۴۷۱۸: الطبری: ۵۲۹/۱۷.

(۲) صحیح بخاری کتاب الزکاة باب من سال الناس تکثرا: ۱۴۷۵، ابوداؤد: ۵۲۹، ترمذی: ۲۱۱، احمد: ۳/۳۵۴، ابن حبان: ۱۶۸۹.

(۳) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة بنی اسرائیل باب قوله (عسی ان یعظک ربک): ۴۷۱۹.

(۴) احمد: ۱۳۷/۵، ترمذی: کتاب المناقب باب ((سلوا اللہ لی الوسیلة)): ۳۶۱۳، وهو حسن، ابن ماجہ: ۴۳۱۴.

(۵) صحیح مسلم کتاب صلاة المسالین باب بیان ان القرآن النزل علی سبعة احرف: ۸۲۰.

دی نو ہغہ تول بہ مالہ راشی زہ بہ اودریوم د خپل رب نہ بہ اجازت غوارم کله چہ ہغہ اووینم نو بہ سجده کنبی بہ راپریوخم ترکومی چہ اللہ ﷻ تہ منظوروی پہ سجده کنبی بہ پروت یم بیا اوفرمانیلې شی ای محمد ﷺ سر اوچت کرہ وایہ اوریدی بہ شی شفاعت کوہ قبلولې بہ شی غوارنی درکولې بہ شی زہ بہ سراوچت کریم اود اللہ ﷻ بہ ہغہ تعریفونہ اوکریم چہ ہغہ بہ ئی ماتہ بنانی بیابہ زہ سفارش کوم زما د پارہ بہ یوحدمقرر کرې شی زہ بہ ہغہ جنت تہ اورسوم بیابہ پہ دویم خل خپل رب تہ پہ کتوباندې سجده اوکریم ترکومی چہ ہغہ غواری زہ بہ پہ سجده کنبی یم بیا بہ اووئیلې شی ای محمد ﷺ سراوچت کرہ وایہ اوریدی بہ شی سوال کوہ درکولې بہ شی شفاعت کوہ قبلولې بہ شی نوزہ بہ سراوچت کریم اود رب بہ ہغہ حمد بیان کریم کوم چہ ہغہ ماتہ بنانی زہ بہ شفاعت کوم نوزما د پارہ بہ یوحدمقرر کرې شی زہ بہ ہغہ ہم جنت تہ اورسوم

بیابہ پہ دریم خل راوایس شم خپل رب تہ پہ کتوبہ پہ سجده راپریوخم ترکومی چہ اللہ ﷻ غواری ہم پہ دې حالت کنبی بہ پروت یم بیابہ اوفرمانیلې شی ای محمد ﷺ سراوچت کرہ خبرہ کوہ ستا خبرہ بہ اوریدی شی سوال کوہ درکولې بہ شی سفارش کوہ قبلولې بہ شی زہ بہ سراوچت کریم او حمد بہ بیان کریم کوم چہ بہ ماتہ ہغہ بنانی سفارش بہ اوکریم خوزما د پارہ بہ حد مقررکولې شی زہ بہ ہغہ ہم جنت تہ اورسوم بیا بہ پہ خلورم خل راخم او وایم بہ چہ پروردگار اوس خو صرف ہغہ پاتې شوکوم چہ قرآن رامنح کرې دی فرمائی چہ د دوزخ نہ بہ ہرہغہ سرې راوخی چا چہ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ وئیلې وی اود ہغہ پہ زپہ کنبی د یوې ذرې برابر ہم ایمان وی دا حدیث پہ بخاری او مسلم کنبی ہم دې ()

مسند احمد کنبی دی حضور ﷺ فرمائی زما امت بہ پہ پل صراط باندې تیریری زہ بہ ہلتہ ولاړ یم گورم بہ چہ مالہ بہ حضرت عیسیٰ ﷺ راشی اوفرمانی بہ ای محمد ﷺ د انبیاء و کرامو دلہ تاسو نہ خہ غواری ہغوی تول ستاسو دپارہ راجمع دی اود اللہ ﷻ نہ دعاکوی چہ تول مخلوق چرتہ ہم غواری جدا جدا کرې دې وخت کنبی ہغوی پہ سخت غم کنبی دی تول مخلوق تہ لکہ چہ پہ خولو کنبی واگې اچولې شوی دی پہ مؤمنانو خود زکام پہ شان دی ولې پہ کافرانو باندې دمرگ پہ شان دی حضور ﷺ بہ فرمائی چہ اودریونی ہم ہلتہ درخم نو حضور ﷺ بہ لارشی اود عرش لاندې بہ اودریبری ہغہ عزت او قدر بہ ورته ملاوشی چہ ہیخ یو اوچتې فربتی او نہ یو لیگلې شوی نی یارسول تہ بہ ملاو شوې وی بیا بہ اللہ ﷻ د حضرت جبرائیل ﷺ طرف تہ وحی اوکری چہ محمد ﷺ لہ لار شہ او ورته اووایہ تہ سراوچت کرې غوارہ ملاویبری بہ سفارش کوہ قبلیری بہ نو ماتہ بہ دخپل امت شفاعت ملاوشی چہ د ہرو یوکم سلو نہ یو راوباسہ زہ بہ باربار د خپل رب عزوجل طرف تہ خم راخم اوهرخل بہ سفارش کوم تردې چہ اللہ ﷻ بہ ماتہ ارشاد اوفرمانی چہ ای محمد ﷺ لار شہ او پہ مخلوق کنبی چہ چا یوخل ہم پہ خلوص سرہ د ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ گواھی ورکری دہ او ہم پہ دې باندې مر شوې دې ہغہ ہم جنت تہ اورسوه ()

مسند احمد کنبی دی حضرت بریدہ ﷺ حضرت معاویہ ﷺ لہ لارو ہغہ وخت یوسری خہ وئیل ہغہ ہم د خہ وئیلو اجازت اوغبنتلو حضرت معاویہ ﷺ اجازت ورکرو د ہغوی خیال دا وو چہ کوم خہ دا رومبې سرې وائی ہغہ بہ بریدہ ﷺ ہم وائی حضرت بریدہ ﷺ اوفرمانیل مادر رسول اللہ ﷻ نہ اوریدلی دی حضور ﷺ فرمائی زما د اللہ ﷻ نہ دا امیددې چہ پہ زمکہ باندې خومرہ ونې دی اوکاتری دی د دې د شمیر برابر بہ زہ د خلقو شفاعت کوم نوای معاویہ ﷺ تاتہ خودی د دې امیدوی او حضرت علی ﷺ دې نا امیدہ وی؟ ()

(۱) صحیح بخاری کتاب التوحید باب قول اللہ تعالیٰ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (مخالفت بیدی) ۷۴۱۰، صحیح مسلم: ۱۹۳، احمد: ۱۱۶/۲، ابن حبان: ۶۶۶۴.

(۲) احمد: ۱۷۸/۳، سنندہ صحیح، مجمع الزوائد: ۳۷۳/۱۰.

(۳) احمد: ۳۴۷/۵.

بل ہدیث: مسند احمد کنبی دی چہ د ملیکہ دوارہ خامن د حضور ﷺ پہ خدمت کنبی حاضر شو وئی وئیل زمونہ مور بہ زمونہ د پلار دیر زیات عزت کولو پہ ماشومانو باندی دیرہ مہربانہ او شفقت بہ ئی کولو پہ میلستیا کنبی بہ ہیخ کمی نہ راوستلو اوہغی د جاہلیت پہ زمانہ کنبی خپلی ژوندنی لونہہ خنبی کړی وی حضور ﷺ او فرمائیل بیاہغہ دوزخ تہ اورسیدہ. ہغوی دوارہ خفہ غمکین شو واپس لارل. حضور ﷺ حکم او کړو چہ ہغوی واپس راوئلی ہغوی واپس شو او د ہغوی پہ مخونویاندی خوشحالی وہ چہ کیدی شی اوس حضور ﷺ خہ بنکلې خبر واوروی. حضور ﷺ او فرمائیل واورنی زما مور او ستاسو مور دوارہ یوخای دی. یومناق دا واوریدہ نو وئی وئیل چہ د دہ نہ د دہ مور تہ خہ فائدہ؟ مونہہ دہ پسی خو. یوانصاری چہ د حضور ﷺ نہ بہ ئی د ټولونہ زیات سوالونہ کولو عادت وو ہغہ او وئیل یارسول اللہ ﷺ ددہ بارہ کنبی یا د دہ دوارو بارہ کنبی اللہ ﷻ تاسو سرہ خہ وعدہ کړی دہ؟ حضور ﷺ تہ معلومہ شوہ چہ دہ خو خہ اوریدلی دی وئی فرمائیل نہ زما رب غوینتلی دی نہ ما دہ بارہ کنبی خہ طمع کړی دہ. واورہ زہ بہ د قیامت پہ ورخ مقام محمود تہ اورسولې شم. انصاری او وئیل ہغہ کوم مقام دہ؟ حضور ﷺ او فرمائیل چہ دا بہ ہغہ وخت وی چہ کلہ بہ تاسو بریندہ بدن او ناسوتتہ راوستلی شی. د ټولونہ اول بہ حضرت ابراہیم ؑ تہ کپړی اچولې شی. اللہ ﷻ بہ ارشاد او فرمائی زما خلیل تہ کپړی و اچوئی نو دوه د سپین رنگ خادرونہ بہ ورتہ واغوندی اوہغہ بہ د عرش طرف تہ مخ کړی ناست وی بیابہ زما لباس راوړلې شی. زہ بہ د ہغہ نہ بنی طرف تہ داسې خای کنبی ولاړیم چہ ټول اولنی او آخری خلق بہ پہ ما باندی غبطہ کوی اود کوثر نہ واخلہ ترحوض پورې بہ د ہغہ د پارہ کولاو کړی شی. منافق وئیل چہ د اوبود روانولو د پارہ خود خاورې او کانرو کیدل ضروری دی. حضور ﷺ او فرمائیل چہ اود ہغی خاورہ مشک او کانری مرغلرې دی. ہغہ وئیل چہ مونہہ خو چرتہ داسې نہ دی اوریدلی بنہ دہ د اوبویہ غارہ ونې ہم کیدل پکار دی. انصاری وئیل یارسول اللہ ﷻ هلته بہ ونې ہم وی؟ حضور ﷺ او فرمائیل اود سرو زرو د بناخونو ونې. منافق وئیل د نن پہ شان خبرې خو مونہہ کلہ ہم نہ دی اوریدلی بنہ دہ پہ ونو کنبی میوی او پانرې ہم پکار دی. انصاری وئیل یارسول اللہ ﷻ پہ دہ ونو کنبی بہ میوی او پانرې ہم وی؟ حضور ﷺ او فرمائیل او قسم قسم جواہر د دہ اوبہ بہ د پسیونہ زیاتې سپینې وی اود شاتونہ دیرې خورې وی. دہ نہ چہ چا یوگوت ہم او خکلې ہغہ بہ ہیخ کلہ ہم تگی نہ شی او چہ خوک دہ نہ محروم شو ہغہ بہ ہیخ کلہ ہم مور نہ شی (۱) دا حدیث مبارک ضعیف دہ (حاشیہ ابن کثیر) ابوداود طیالسی کنبی دی بیا بہ اللہ ﷻ د شفاعت اجازت ورکړی. نو روح القدس جبرائیل ؑ بہ اودریری بیا بہ ابراہیم خلیل اللہ ﷻ اودریری اوبیا حضرت عیسیٰ ؑ اوبیا حضرت موسیٰ ؑ بیا بہ ستاسونبی حضرت محمد ﷺ اودریری. د حضور ﷺ نہ بہ د چا شفاعت زیات نہ وی. ہم دا مقام محمود دہ د کوم ذکر چہ پہ دہ آیت کنبی دہ (۲) مسند احمد کنبی دی خلق بہ د قیامت پہ ورخ اوچتولې شی زہ بہ د خپل امت سرہ پہ یوہ غوندی باندی ولاړیم. ماتہ بہ اللہ ﷻ د شین رنگ حلہ راواغوندوی بیا بہ ماتہ اجازت را کولې شی اوچہ خہ وئیل غوارم وایم بہ، ہم دغہ مقام محمود دہ (۳)

مسند احمد کنبی دی د قیامت پہ ورخ بہ د ټولونہ وړاندی ماتہ د سجدي اجازت را کولې شی او ہم ماتہ بہ د ټولونہ اول دسر اوچتولو اجازت را کولې شی. زہ بہ خپل وړاندی روستو بنی او گس طرف تہ اوگورم خپل امت بہ پہ نورو امتونو کنبی اوپیژنم. چاتپوس او کړو چہ حضور ﷺ نور ټول امتونہ چہ د حضرت نوح ؑ د وخت پورې وی پہ دہ ټولو کنبی بہ تاسو خاص خپل امت خنگہ اوپیژنشی؟ حضور ﷺ ارشاد

(۱) احمد: ۱/۳۹۸-۳۹۹

(۲) مسند طیالسی: ۳۸۹.

(۳) احمد: ۴/۴۵۶.

اوفرمانیلو چہ داودس د اثر پہ وجہ بہ د هغوی پنبی لاسونہ اومخونہ پرقیبری د هغوی نہ بغیر بہ بل ہیخ
خوک داسی نہ وی اوزہ بہ هغوی داسی اویپیزنم چہ د هغوی عمل نامہ بہ د هغوی پہ بنی لاس کنبی
وی. اونبسی بہ نی دا وی چہ د هغوی اولاد بہ د هغوی نہ وړاندې وړاندې گرخی. (۱)

د شفاعت متعلق بل اورد: حدیث مبارک: مسند احمد کنبی چہ حضور ﷺ له غوښه راوړلې شوه اودملا غوښه
د حضور ﷺ ډیره خوښه وده هم هغه حضور ﷺ ته ورکړې شوه حضور ﷺ دې نه غوښه پریکوله اوخوړله نی
او ونی فرمانیل چہ د قیامت په ورځ به د ټولو خلقو سردار زه یم. الله ﷻ به ټول وړاندینی او روستونی
په یومیدان کنبی راجمع کوی. آواز کونکې به هغوی ته واوړوی سترگې به نی پورته اوچتې شی نمر به
بالکل نیزدې شی او خلق به په داسې سختنی غم او خفگان کنبی اخته شی چہ د برداشت نه به بهر وی
هغه وخت به دوی په خپل مینخ کنبی وانی چہ گورنی مونږ ټول څنگه په مصیبت کنبی اخته یو راځنی
چہ چاته اووایو او خوک سفارشی جوړکړو الله ﷻ ته نی اولیگو نو په مشوره باندي به خلق حضرت آدم
ﷺ له راشی او وانی به تاسو دټولوانسانانو پلارنی الله ﷻ ته په خپل لاس سره پیدا کړې نی تاکنبی
خپل روح درپوک وهلې او په خپلو فربتو سره تاته د سجدي حکم کړې دې تاته نی سجده کړې ده.
آیاتاسو زمونږ دا تکلیف نه وینسی؟ تاسو پروردگار ته شفاعت اوکړنی حضرت آدم ﷺ به جواب ورکړی
چہ زما رب نن دومره په غصه دې چہ دې نه وړاندې داسې نه دې په غصه شوې اونه به د دې نه پس
وی. الله ﷻ زه دیوې ونې نه منع کړې ورم خومانه نافرمانی اوشوه. نن خو ماته خپل خیال دې نفسی
نفسی به وانی تاسو بل چاله لارشی. خلق به د هغه ځایه حضرت نوح ﷺ له لارشی او وانی به ای نوح
ﷺ تاسو الله ﷻ د زمکې والا ته د ټولونه اول رسول جوړکړې لیگلې وې ستاسو نوم هغه شکر گذار
بنده کیخودې وو تاسو زمونږ د پاره الله ﷻ ته شفاعت اوکړی. گورنی نه چہ مونږ په کوم قسم مصیبت
کنبی اخته یو؟ حضرت نوح ﷺ به جواب ورکړی گورنی نه چہ نن زما پروردگار څومره غضبناک دې
چہ نه د دې نه وړاندې داسې په غصه شوې دې نه به دې نه پس داسې غصه وی. زما یوه دعاوه چہ
دقوم خلاف مې غوښتی وه ماته خودخپل خان فکر دې نفسی نفسی به وانی تاسو بل چاله لارشی.
حضرت ابراهیم ﷺ له لارشی. خلق به د حضرت ابراهیم ﷺ خواله لارشی او وانی به تاسو د الله ﷻ
نبی نی د الله ﷻ خلیل نی آیاتاسو زمونږ دا تکلیف نه گورنی؟ حضرت ابراهیم ﷺ به اوفرمانی چہ نن
زما رب ډیر غصه دې چہ نه د دې نه وړاندې دومره غصه وو اونه به دې نه پس وی. بیا به هغوی خپل
دروغ رایاد کړی او نفسی نفسی به وانی. هغه به وانی چہ زمانه بغیرچرته بل چاله لارشی حضرت موسی
ﷺ له لارشی. خلق به حضرت موسی ﷺ له لارشی او وانی به ای موسی ﷺ ته د الله ﷻ رسول نی
او الله ﷻ تاسره کلام کړې دې تاسو زمونږ پروردگار له زمونږ شفاعت یوسنی اوگورنی چہ په څنگه
سخت آفت کنبی یو؟ هغوی به فرمانی چہ نن خو زمونږ رب سخت خفه دې داسې چہ دومره کله هم نه
دې خفه شوې اونه به دې نه پس داسې خفه شی. ما دالله ﷻ د حکم نه بغیریوانسان وژلې وونفسی
نفسی تاسو ما پریردنی بل چاته اووانی حضرت عیسی ﷺ له لارشی. خلق به حضرت عیسی
ﷺ له راشی او وانی به ای عیسی ﷺ ته رسول الله کلیم الله او روح الله نی کوم چہ حضرت مریم له
لیگلې شوې وو. په وړوکوالی کنبی تا په زانگو کنبی خبرې شروع کړې وې. لارشه زمونږ رب ته زمونږ
شفاعت اوکړه. خیال خو اوکړه چہ مونږ څومره بې آرامه یو؟ حضرت عیسی ﷺ به فرمانی چہ د نن په
شان غصه خو نه مخکې وو اونه به دې نه پس وی نفسی نفسی نفسی. هغوی به د یوې گناه ذکر هم او
نه کړی وانی به تاسو بل چاله لارشی. گورنی زه درته بنایم حضرت محمد ﷺ له لارشی نو هغوی ټول
به حضور ﷺ له راشی او وانی به ای محمد ﷺ تاسو رسول الله نی تاسو خاتم الانبیاء نی الله ﷻ ستاسو

تول مخکی روستی گناھونہ معاف گرخولی تاسو زمونہ شفاعت اوکرنی اوگورنی مونہ خومره په سختوکنبی راگیريو، زه به اودریرم اود عرش لاندی به لارشم او د خپل رب په وړاندی به سجده کنبی راپریوخم. بیا به الله ﷻ په ماباندی هغه د حمد اوثناء الفاظ کولاوکړی چه مانه وړاندی به په چا باندی نه وی کولاوشوی. بیا به ماته اوفرمائیلی شی ای محمد ﷺ خپل سر اوچت کړه غواره تاته به ملاویږی شفاعت کوه منظور کیږی به زه به خپل سر د سجدی نه اوچت کړم اووایم به ای زما پروردگار زما امت زما امت زما ربه زما امت ای الله زما امت. اوبه فرمائیلی شی چه لارشه خپل امت کنبی چه په چاباندی خه حساب نه وی جنت ته نی بوزه هغوی د جنت د بنی طرف دروازی ته اورسوه د نورو ټولو دروازو نه هم هغه ته منع نشته. د الله ﷻ قسم دچا په لاس کنبی چه دمحمد ﷺ (ﷺ) خان دی دجنت په دوو چوکاټونو کنبی دومره فاصله ده خومره چه په مکه اوحمیر کنبی یا مکه او بصره کنبی. دا حدیث په بخاری اومسلم کنبی هم شته. (۱) مسلم کنبی دی چه د قیامت په ورځ به د آدم (ﷺ) د اولاد سردار زه یم. په هغه وخت به د ټولو نه وړاندی زما د قبرزمکه شلیږی. هم زه رومبی شفاعت کونکی یم اوهم زما به رومبی شفاعت قبلیری. (۲) ابن جریر کنبی دی چه د حضور ﷺ نه ددی آیت د مطلب ټپوس اوکړی شو نو حضور ﷺ او فرمائیل دا شفاعت دی. (۳) مسند احمد کنبی دی چه مقام محمود هغه مقام دی په کوم کنبی چه به زه د خپل امت شفاعت کوم. (۴)

عبدالرزاق کنبی دی د قیامت په ورځ به الله ﷻ د څرمنی په شان دا زمکه راکاږی. تردی چه د هر سړی د دوو قدمونو د کیخودو ځای به پاتی شی. د ټولونه اول به زه راوغوښتی شم حضرت جبرائیل (ﷺ) به د الله ﷻ بنی طرف ته وی د الله ﷻ قسم دی نه وړاندی هغه دی نه وو لیدلی زه به وایم ای الله ﷻ دی فریښتی ماته وئیلی وو چه تا دی زما طرف ته رالیکلې وو الله ﷻ به او فرمائی ده رښتیا وئیلی وو. اوس به زه دی وینا کولو سره شفاعت کوم ای الله ستا بندیگانو د زمکی په مختلفو حصو باندی ستا عبادت کړی دی. حضور ﷺ فرمائی چه هم دا مقام محمود دی. (۵) دا حدیث مرسل دی.

وَقُلْ	رَبِّ	أَدْخِلْنِي	مُدْخَلَ
او اووایه چی له ربه زما داخل کړی ما په داخلیدو			
او اووایه چی ای زما ربه ما په مدینه کنبی			
صِدْقٍ	وَأَخْرِجْنِي	مُخْرَجٍ	صِدْقٍ
رښتیا ووسره او او باسی ما په ایستلو رښتیا ووسره او جوړ کړه مالره د طرف خپل نه			
په ښه شان داخل کړه اوله مکی نه، ما په عزت سره او باسه او ماله دخپل طرفه غلبه			
سُلْطَانًا	نَصِيرًا	وَقُلْ	جَاءَ الْحَقُّ
یواقتدار مددگار اووایه چی راغی حق او ختم شو باطل ایسکه باطل دی			
اومدد را کړه او دا اعلان او کړه چی حق بس دادی چی، راغلو او باطل لاړو ورک شو بیسکه باطل خو (هسی هم)			

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورت بنی اسرائیل باب (ذریه من حملنا مع نوح انه کان عبدا شکورا....): ۴۷۱۲، صحیح مسلم: ۱۹۴.

(۲) صحیح مسلم کتاب الفضائل باب تفضیل لیبنا ﷺ علی جمیع الخلائق: ۲۲۷۸.

(۳) الطبری: ۵۲۹/۱۷.

(۴) احمد: ۴۴۱/۲.

(۵) حاکم: ۵۷۰/۴.

زُھُوقًا ۵۷

خیزد ختمید و

د ورکید و خیزد

قوله تعالى: - وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ

حضور ﷺ ته د هجرت حکم:- مسند احمد کنبی د حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما نه روایت دے چه نبی کریم ﷺ په مکه مکرمه کنبی وو بیا هغوی ته د هجرت حکم اوشو اودا آیاتونه نازل شو. امام ترمذی رضی اللہ عنہما فرمائی دا حدیث حسن صحیح دے (۱) حضرت حسن رضی اللہ عنہما فرمائی دمکې کافرانو مشوره اوکړه چه حضور ﷺ قتل کړی یانی اوباسی یانی قید کړی نود الله ﷻ هم دا اراده اوشوه چه د مکې والا ته دهغوی د بدعملو مزه وراوڅکي. هغه خپل پیغمبر ته دمدينې دتلو حکم او فرمائیلوهم داپه دې آیت کنبی بیانېږي (۲) قتاده رضی اللہ عنہما فرمائی دمکې نه وتل او مدينې ته داخلیدل هم دا قول د ټولونه زیات مشهور دے (۳) د ابن عباس رضی اللہ عنہما نه روایت دے صداقت د داخلې نه مراد مرگ دے اود صداقت نه د وتلو مراد د مرگ نه پس ژوندون دے. نور اقوال هم دی خودیر صحیح هم رومبې قول دے. امام ابن جریر رضی اللہ عنہما هم دا اختیاروی.

غلبه د دین په حکم سره ممکن ده: بیا حکم اوشو چه د غلبه او امداد دعاهم زمونږ نه کوه. په دې دعا باندې الله ﷻ دروم ملک فارس اود عزت ورکولو وعده ئی او فرمائیله. دومره خو حضور ﷺ هم معلومه کړې وه چه بغیرد غلبه نه د دین خورول او زور ناممکن دے د دې د پاره ئی د الله ﷻ نه امداد او غلبه او غوښتله دې د پاره چه د الله ﷻ د کتاب اود الله ﷻ د حدودو د شریعت فرائض اود دین قایمول او کړې شی دا غلبه هم د الله ﷻ یوزبردست رحمت دے که چرې دا نه وه نویوبل به ئی خورلې وې هر یوزورور به د کمزوری ښکار کولو (۴) د سلطان نصیر نه مراد ښکاره دلیل هم دے خو رومبې قول اولی دې څکه چه حق سره غلبه او طاقت هم ضروری خیزد دې چه د حق مخالفین د باؤ وی د دې د پاره الله ﷻ د اوسپنې نازلولو احسان په قرآن پاک کنبی په خاص توگه ذکر کړو. یو حدیث کنبی دی د بادشاهنی په وجه الله ﷻ ډیر بدکارونه رابند کړې وی چه صرف په قرآن سره نه شورابندیدلې. دا بالکل واقعه ده ډیر خلق دی چه د قرآن پاک نصیحتونه دهغې وعدې وعیدونه هغوی د بدو کارونو نه شی اخواکولې خود اسلامی طاقت نه په رعب کنبی شی اود بدو نه منع کیري.

حق قایم پاتې کیدونکې او باطل ختمدونکې:- بیا د کافرانو غورونه رابښکلې شی چه د الله ﷻ د طرف نه حق راغلې دې رښتیارا کوزشوی دی په گوم کنبی چه هیڅ شک شبهه نشته. قرآن ایمان نفع ورکونکې رښتونی عمل د الله ﷻ د طرف نه راغلو کفر تباه بریاد او بې نوم اونښی شو هغه د حق په مقابله کنبی بغیر پښواو لاسونو ثابت شو حق د باطل دماغ ذره ذره کړل او هغه نابود او بې وجود شو. په صحیح بخاری شریف کنبی دی رسول الله ﷺ دمکې ته راغلو بیت الله کنبی خواوشا درې سوه شپيته بتان وو حضور ﷺ د خپل لاس په لرگی باندې هغې که دیکې ورکولې او هم دا آیت به ئی لوستلو او فرمائیلوبه ئی حق راغلوباطل ته دوباره راتلې شی او نه واپس کیدې شی (۵) ابویعلی کنبی دی چه مونږ د حضور ﷺ سره

(۱) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورت بنی اسرائیل: ۳۱۳۹.

(۲) الطبری: ۵۳۳/۱۷.

(۳) الطبری: ۵۳۵/۱۷.

(۴) الطبری: ۵۳۶/۱۷.

(۵) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورۃ بنی اسرائیل باب (وقل جاء الحق وزهق الباطل): ۴۷۲۰، صحیح مسلم: ۱۷۸۱، ترمذی: ۳۱۳۸.

مکہ تہ راغلو د بیت اللہ نہ چاہیرہ درې سوه شپیتہ بتان وو د کومو چہ عبادت کیدلو حضور ﷺ زر حکم ورکرو چہ دا ټول پرمخې راگزار کرنی بیا حضور ﷺ دا آیت تلاوت او فرمائیلو.

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۗ
اونا زلوؤ مونړه د قرآن نه هغه خيز چي هغه شفاده او رحمت دي
او مونږ په قران کښې داسې خيزونه راليرو چي د مومنانو دپاره شفا
لِّلْمُؤْمِنِينَ ۗ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ۝
دپاره د مومنانو او نه زياتوي ظالمانو لره مگر خساره
او رحمت دي او د ظالمانو په حق کښې له دي نه هم نقصان زياتيږي

قوله تعالى: - وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ

قرآن د مومنانو د پاره شفاده: - الله ﷻ دخپل کتاب باره کښې کوم چہ د باطل یوه شبه هم نشته فرمائی چہ هغه دایماندارانو د زړونو د ټولو بيمارو دپاره شفاده. شک نفاق شرک کوږ والې او باطل سره مينه ټول پهدې سره لرې کيږي. ايمان حکمت ښيگره رحمت او دنيکو طرف ته رغبت دي سره حاصلېږي خوک هم چہ په دي باندې ايمان او يقين راوړي داربستيا او گنډي ددي تابعداري او کړي نو دا هغه د الله ﷻ د رحمت لاندې راوړي او دروي. او چہ خوک ظالم او جابر وي او دې نه انکاري وي هغه د الله ﷻ نه نور هم لرې کيږي قرآن اوړيدو سره د هغه کفر نور هم زياتيږي. نو دا آفت د کافر دخپل طرف نه دهغه دکفر په وجه سره کيږي نه چہ د قرآن د طرف نه حکم چہ هغه خو سراسر رحمت او شفاده. د قرآن پاک په يو بل آيت کښې دي ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ (۱) او وايه دا د ايماندارو دپاره هدايت او شفاده او د بې ايمانانو په غوږونو کښې کوږ والې دي او دهغوی په سترگو کښې روڼوالي دي هغوی له دلرې لرې نه آوازونه ورکولي شي. بل آيت کښې ارشاد دي ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَلِكُمْ زَادٌ مِّنْ هَذِهِ الْإِيمَانِ ۗ قَالُوا الَّذِيْنَ آمَنُوا أَفَرَأَدْتُهُمْ إِنَّمَا أَوْهَمُوا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (۲) چہ کله هم يو سورت نازل شو يوې ډلې تپوسونه کول شروع کړه چہ په تاسو کښې چا داپه ايمان کښې زيات کرل؟ او ورځي د ايماندارو ايمان خو زياتيږي او هغوی ښه تازه کيږي او د چاپه زړونو کښې چہ بيماري ده د هغوی په گندگوباندې نورې گندگني زياتيږي او ترمرگه پورې په کفر باندې قايم وي. د دي مضمون نور هم ډير آياتونه دي. غرض دا چہ مؤمن ددي کتاب په اوړيدو باندې نفع او چټوي داپه يادو باندې يادوي ددي خيال ساتي. بې انصاف خلق نه دي نه نفع حاصلولې شي نه دا يادوي نه د دي خيال ساتي. الله ﷻ دا شفا او رحمت صرف د مومنانو د پاره جوړ کړې دي.

وَإِذَا أَنْعَمْنَا
او کله چي انعمت او کړو مونړه
او هر کله چي مونږ يو

(۱) ۴۱/فصلت: ۴۴.
(۲) ۹/التوبه: ۱۲۴.

عَلَى الْإِنْسَانِ	أَعْرَضَ	وَنَابِجَانِيهِ	وَإِذَا	مَسَّهُ	الشَّرُّ
په انسان باند نومخ ني وارووا او تاؤني کړو اړخ او کله چي اورسيد وهغه ته مصيبت					
انسان له نعمتونه ورکړو (نوبيازمونږد حکمونو) نه هغه مخ اړوي اوډډه کوي او چي لږ تکليف ورته اورسيږي					
كَانَ	يُؤَسِّئًا	قُلُّ	كُلُّ يَعْمَلُ	عَلَى شَاكِلَتِهِ	فَرَبِّكُمْ
نوشو نااميده ورته اووايه هر څوك عمل کوي په طريقه خپله باند نورب ستاسو					
نور نااميده شي اني نبي ﷺ: دوي ته اووايه چي هر څوك په خپله طريقه باندې عمل کوي بيشکه ستا رب					
أَعْلَمُ	بِمَنْ	هُوَ	أَهْدَى	سَبِيلًا	
ښه پوهيږي په هغه چا چي هغه زيات صحيح روان دي په نيغه لار					
هغه څوک ښه پيژني کوم چي دټولو نه زيات په سمه لار باندې دي					

قوله تعالى: وَإِذْ أَلْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ

د انسان خود غرضي :- خيراوشر نيکي بدی کښې په عام توگه د انسان کوم عادت دي هغه قرآن کریم بيانوي. مال عاقبت فتح رزق نصرت تائيد کولووالي آرام ليدلو سره سترگې اړوي. د الله ﷻ نه لرې کيږي لکه چه ده ته هډو بدی رسي نه. د الله ﷻ نه اړخ بدلوي لکه چه هډو څه پيژندگلوئي نه وي اوچه کوم ځای مصيبت تکليف دردآفت حادثه راورسي اودې نااميده شي نوبوهيږي چه اوس نيکي خلاصې آرام راحت هډو ملاويږي نه.

په قرآن کريم کښي بل ځای ارشادباري تعالی دي ﴿وَلَكِن أَدْقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَا مِنْهُ إِنَّمَا لِيُؤَسِّئَ كُفُورًا وَلَكِن أَدْقْنَاهُ نِعْمَاءً بَعْدَ فَضَاءٍ فَسَّاتَهُ لِيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿﴾ انسان له راحتونه ورکولوسره هغه مونږ بياواخلو نو چه دي صرف مايوس نااميده او ناشکره جوړ شي اوچه کله مونږ د ده نه مصيبتونه لرې کړل نواسوده شو اوغرورکښي راغلو اوداخيال ني کووچه بس اوس خو بدی مانده لرې شوه. فرمائي چه هر سرې په خپل خپل طريقه په خپل طبيعت او په خپل نيت خپله طريقه او خپل دين باندې عمل کونکي دي او لگيادي. ﴿د دي علم چه حقيقت کښي په نيغه لار څوک دي صرف يو الله ﷻ ته دي. په دي کښي مشرکانو ته تنبيه ده چه که هغوی په خپل مسلك باندې کلک ولاړ وي او هغه ښه گنډي خو چه الله ﷻ له لارشي نو ښکاره به شي چه هغوی څومره په خطرناکه لار باندې وو. لکه چه ارشاد دي چه دي بي ايمانانوته اووايه چه ښه ده په خپل ځای کارکوني. ﴿د بدلې وخت دا نه دي دقيامت ورځ ده د نيکي او بدني فرق به په هغه ورځ وي ټولو ته به بدله ملاويږي دالله ﷻ نه هيڅ يوکارپت نه دي.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ	قُلِ الرُّوحُ	مِنْ أَمْرِ رَبِّي	وَمَا أُوْتِيتُمْ
او تپوس کوي دا خلق ستانه په باره دروح کښي اووايه اچي روح په حکم سره درب زما دي اونه دي درکړي شوي تاسوته			
او خلق له تانه دروح په حقله تپوس کوي (دوي ته) اووايه چي روح زما درب د حکم نه پيدا دي او تاسوته			

۱) ۱۱/هرد: ۱۰-۱۱.

۲) الطبری: ۱۷/۵۴۱.

۳) ۱۱/هرد: ۱۲۱. الخ

مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۸﴾

د علم نہ | مگر | لہ |

خو ڈیر لہ علم در کړې شوي دي

قوله تعالى: وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ

کله چه د حضور ﷺ نه د روح باره کښې تپوس او شو: بخاری وغیره کښې د ابن مسعود ؓ نه روایت دي چه حضور ﷺ د مدینې په پتو کښې روان وو د حضور ﷺ په لاس کښې لږکې وو زه هم حضور ﷺ سره ووم. د یهودیانو یوې ډلې حضور ﷺ اولیدلو نو پتې پتې خبرې شروع کړې چه راځنی چه د ده نه د روح باره کښې تپوس او کړو. چا تپوس او کړو بڼه ده که خوک بند کړی چا ونیل ستاسو په دي څه؟ چا ونیل چه کیدی شي څه داسې جواب را کړی چه ستاسو خلاف وی، پرېږدنی تپوس ترې مه کوئی. آخر هغوی راغله اود حضور ﷺ نه ئی تپوس او کړو حضور ﷺ په خپل لږکې باندې ډډه او وهله اودریدو. زه پوهه شوم چه وحی نازلېږي چپ اودریدم. دي نه پس حضور ﷺ د دي آیت تلاوت او کړو (۱) دي نه خودا بنکاره معلومیږي چه دا آیت مدنی دي اوسره د دي چه ټول سورت مکي دي. خودا هم کیدی شي چه په مکه کښې نازل شوی آیت سره په دي موقع د مدینه یهودیانوته د جواب ورکولو وحی نازل شوې وی. یادا چه په دویم ځل دا آیت نازل شوی وی. د مسند احمد په روایت سره هم د دي آیت هم مکه کښې نازلیدل معلومیږي. ابن عباس ؓ فرمائی چه قریشو یهودیانوته درخواست او کړو چه څه گران شان سوال اوبنایي چه مونږ د ده نه تپوس او کړو نو هغوی داسوال او خود لولو د دي په جواب کښې دا آیت نازل شو نو دي سرکشو ونیل مونږ ته ډیر علم دي تورات مونږ ته ملا وشوي دي او چاسره چه تورات وی هغه ته ډیر زیات خیر ملاو شو. الله ﷻ دا آیت نازل کړو ﴿ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَعْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَذَ كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جُنُتَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴾ (۲) یعنی که د ټولو سمندرونو سیاھی ملاوشی اودې سره د الله ﷻ کلمات لیکل شروع شی نو دا سیاھی به ټوله ختمه شی اود الله ﷻ کلمات به باقی پاتې شی. سره د دي که تاسو د دي د امدادد باره داسې نور هم راوړنی (۳) عکرمه ﷺ د یهودیانو په دي سوال باندې د دي آیت نازلیدل اود هغوی په مکروه قول باندې دویم آیت ﴿ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامًا وَالْبَحْرُ مِدَادٌ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ (۴) نازلول بیان کړی دی. یعنی د مخ د زمکې د ونوقلمونه اود مخ د زمکې د سمندرونو سیاھی او چه دي سره سره داسې نور سمندرونه هم وی خوبیا هم د الله ﷻ کلمات پوره کیدی نه شی. په دي کښې شک نشته چه د تورات علم کوم چه د دوزخ نه بچ کونکې دي لوی څیز دي خود الله ﷻ د علم په مقابله کښې ډیر لږ څیز دي. (۵)

امام محمد بن اسحاق رضي الله عنه ذکر کړې دي چه په مکه کښې دا آیت نازل شوې دي چه تاسو ته ډیر لږ علم درکړې شوي دي. کله چه حضور ﷺ هجرت او کړو مدینې ته لاړو نو د مدینې یهودیان عالمان حضور ﷺ له راغله او وئی ونیل چه مونږ اوریدلی دی تاسو داسې وائی چه تاسو ته ډیر کم علم درکړې شوي دي دي نه مراد ستاسو قوم دي که مونږ؟ حضور ﷺ او فرمانیل چه تاسو هم او هغوی هم. هغوی ونیل واوړه

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة بنی اسرائیل باب ﴿ ويسئلونك عن الروح... ﴾: ۴۷۲۱، صحیح مسلم: ۲۷۹۴.

(۲) ۱۸/الكهف: ۱۰۹.

(۳) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة بنی اسرائیل: ۳۱۴۰ وسنده صحیح، احمد: ۲۵۵/۱، مسند ابی یعلی: ۲۵۰۱.

(۴) ۳۱/لقمان: ۲۷.

(۵) الطبری: ۵۴۲/۱۷.

تہ پخبلہ قرآن لولہی چہ مونہ تہ تورات ملاوشوی دہی اوداھم بہ قرآن پاک کنبہی دی چہ بہ دہی کنبہی د ہرخیز علم دہی رسول اللہ ﷺ اوفرمانیل چہ د اللہ ﷻ د علم بہ مقابلہ کنبہی داھم ږیر کم دہی اوبہی شکہ تاسو تہ اللہ ﷻ دومرہ علم درکری دہی کہ تاسو ږیدی باندي عمل اوکړونو تاسو تہ بہ ږیره نفع درکری اودا آیت نازل شو (وَلَوْ أَنَّ مَاءَ الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلًا مَرَّوَالْبَحْرِ مَعْدُهُ مِنْ بَعْدِ سَبْعَةِ مِائَاتٍ نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) (۱) د حضرت ابن عباس ؓ نہ نقل دی چہ یہودیانوند حضور ﷺ نہ دروح بارہ کنبہی سوال اوکړو چہ دہی سرہ بدن تہ ولہی عذاب ورکولہی شی؟ هغه خود اللہ ﷻ د طرف نہ دہی دہی بارہ کنبہی بہ حضور ﷺ باندي وحی نہ وه نازل شوہی حضور ﷺ هغوی تہ خہ اوفرمانیل نو ہم دہی وخت کنبہی حضرت جبرائیل ؑ تشریف راوړو اودا آیت ئی نازل کړو دہی اوریدو سرہ یہودیانونیل تاتہ ددہی خبرچادرکړو؟ حضور ﷺ اوفرمانیل جبرائیل ؑ د اللہ ﷻ د طرف نہ دا فرمان راوړو هغوی ونیل هغه خوزمونہ دبنمن دہی بہ دہی باندي دا آیت (قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيْلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ) (۲) نازل شو یعنی د جبرائیل ؑ د بنمن اللہ ﷻ دبنمن دہی اوداسی سرہی کافر دہی (۳)

د روح متعلق اقوال: یوقول دا ہم دہی چہ دلته د روح نہ مراد حضرت جبرائیل ؑ دہی یوقول داھم دہی چہ دہی نہ مراد یوداسی عظیم الشان فربنستہ دہ چہ د ټول مخلوق برابر دہ یوحديث کنبہی دی چہ د اللہ ﷻ یوہ فربنستہ داسی ہم دہ کہ هغه تہ اووہ وارہ آسمانونہ او اووہ وارہ زمکې یوہ نورنی کول اوونیلہی شی نو هغه بہ ئی جورکری د هغې تسبیح دا دی (سبحانک حیث کنت) یا اللہ تہ پاک ئی چرتہ چہ ہم ئی دا حدیث غریب دہی بلکه منکر دہی د حضرت علی ؓ نہ روایت دہی چہ دا یوہ فربنستہ دہ د کومې چہ او یا زره خلی دی او پہ ہرہ خله کنبہی او یا زره ژبی دی او پہ ہرہ یوہ ژبہ باندي او یا زره لغتہ دی هغه پہ دہی ټولو ژبو باندي پہ ہر قسم ژبہ کنبہی د اللہ ﷻ تسبیح کوی د هغې د ہرې یوې تسبیح نہ اللہ ﷻ یوہ فربنستہ پیدا کوی چہ د نورو فربنستو سرہ د اللہ ﷻ پہ عبادت کنبہی د قیامت پورې لگیاوی دا اثر ہم عجیبہ او غریب دہی واللہ اعلم

د سہیلی پہ روایت کنبہی دی چہ د هغې یولاکھ سرونہ دی او پہ ہریوسر کنبہی یولاکھ خلی دی او پہ ہرہ خله کنبہی یولاکھ ژبی دی پہ کومو سرہ چہ پہ مختلفو ژبو کنبہی د اللہ ﷻ پاکې بیانونی دا ہم وټیلہی شوی دی چہ دہی نہ مراد د فربنستو هغه ډلہ دہ کوم چہ پہ انسانی صورت کنبہی دی یوقول داھم دہی چہ دا هغه فربنستہی دی چہ نورو فربنستو تہ خو هغوی گورې ولہی نورې دوی تہ نہ گوری نو هغوی د فربنستو د پارہ بس داسی دی لکہ زمونہ د پارہ دا فربنستہی

د روح حقیقت صرف اللہ ﷻ تہ معلوم دہی: بیافرمانی چہ دوی تہ جواب ورکړہ روح د اللہ ﷻ امر دہی یعنی د هغه د شان نہ دہی د دہی علم صرف هغه تہ دہی تاسو کنبہی چاتہ ہم نشته تاسو سرہ چہ کوم علم دہی هغه ہم د اللہ ﷻ درکری شوی دہی نو هغه خو ږیر کم دہی مخلوق تہ خو صرف ہم هغه معلوم دی کوم چہ ورته هغه معلوم کړی دی د حضرت موسیٰ ؑ او حضرت موسیٰ ؑ پہ قصہ کنبہی راروان دی چہ کلہ دا دواړہ بزرگان پہ کشتنی کنبہی سوریدل هغه وخت یوہ مرغنی د کشتنی پہ تختہ باندي کیناستہ او خپل منبوکہ ئی پہ اوبو باندي لمدہ کړہ اولارہ نو حضرت خضر ؑ اوفرمانیل ای موسیٰ ؑ زما ستا اود ټول مخلوق علم د اللہ ﷻ د علم بہ مقابلہ کنبہی دومرہ دہی خومرہ چہ دہی مرغنی د سمندر نہ اوبہ پورې والوتہ (او کما قال)

(۱) ۳۱/لقمان: ۲۷

(۲) ۲/البقرہ: ۹۷

(۳) الطبری: ۱۷/۵۴۲

د سهیلی په قول بعضی خلق وائی چه د هغوی د سوال کولو جواب ئی ورنه کړوڅکه چه د هغوی سوال کول د ضد اونه منلو په توگه وو. داهم ونیلی شوی دی چه جواب ئی اوشو. مطلب دا چه روح د الله ﷻ د شریعت نه دې تاسو له په دې کنبې نه دی تلل پکار تاسو ته پته ده چه د دې د پیژندگلو څه طبعی او فلسفی لار نشته بلکه هغه د شریعت د طرف نه دې نوتاسو شریعت قبول کړئ خو مونږ له خودا طریقہ د خطري نه خالی نه ښکاری. والله اعلم.

روح کنبې د علماء گرامو اختلاف دي: بیاسهیلی د علماو اختلاف بیان کړې دي چه روح نفس دې یاد دې نه سوا ئی نوره دا خبره ثابتہ کړې ده چه روح په بدن کنبې په مثال د هوا جاری دې. اوډیر لطیف څیز دي لکه چه د ونو په رگونو کنبې اوبه پورته څیژی. او کوم روح چه فرښته د مور په خیته کنبې په ماشوم کنبې پوک وهی هغه بدن سره ملاویدلو کنبې نفس جوړیږی اود کوم په مدد سره چه هغه ښه اوید صفتونه په خپل ځان کنبې حاصلوی. یاخو الله ﷻ سره مطمئن کیدونکې جوړشی یاد بدو حکم کونکې جوړشی. مثلاً اوبه د ونو ژوند دې. د دې ونې سره ملاویدلو کنبې هغه په ځان کنبې یو خاص خبره پیدا کوی. انگور پیدا شو بیا ئی د دې نه اوبه اوویستلې یاترې شراب جوړ کړې شو نو هغه اصلی اوبه چه په کوم صورت کنبې راغلې اوس هغې ته اصلی اوبه نه شی ونیلې. دغه شان اوس د بدن د یوځای کیدو نه پس روح ته اعلی روح نه شی ونیلې. دغه شان دې ته نفس هم نه شی ونیلې دا وینا کوم هم انجام ته د رسولو په توگه ده. د کلام حاصل دا شو چه روح د نفس اومادې اصل دې اونس د دې نه اود دې بدن سره ملاویدلو نه مرکب دې نو روح نفس دې خو په یوه وجه سره نه چه په ټولو وجو سره. دا خبره خو زړه ته لگی خود حقیقت علم صرف الله ﷻ ته دې (خلقو د دې باره کنبې ډیر کلام کړې دې اولوی لوی مستقل کتابونه ئی په دې باندې لیکلی دی. په دې مضمون باندې بهترین کتاب د حافظ ابن منده کتاب الروح دې.

وَلَيْسَ	شَيْئًا	لَكَدَّهَبَيْنَ	بِالَّذِي
اوکه چری اوغوارو مونږ نو وابه خلو هغه (خیز)			
اوکه چری مونږ اوغوارو			
أَوْحِينَا	إِلَيْكَ	ثُمَّ لَا تَجِدُ	لَكَ
چی وحی کړې دې مونږ تاته بیا به نه مومی ته دپاره دځان خپل په هغه څیز باندې			
نو کومه وحی چې مو تاته درکړې ده هغه به درنه واپس کړو بیا به درته د دې بحقله زمونږ			
عَلَيْنَا	وَكَيْلًا	إِلَّا	رَحْمَةً
په مقابلہ زمونږ کنبې څوک مددگار مگر څه چی ملاودی تاته په وجه درحمت دی دطرفه درب ستانه			
په مقابلہ کنبې هیڅوک مددگار پیدانشی خو دا په تاباندې دخپل رب ډیری لوئی رحم دې			
إِنَّ فَضْلَهُ	كَانَ	عَلَيْكَ	كَبِيرًا
حقیقت دادې چی فضل دهغه دې په تاباندې ډیر لوی ورته اووایه که چری اراجم شی			
(چې تاته ئی وحی کړې ده) بیشکه په تادهغه فضل ډیر لوئی دې (ئې نبی ﷺ) ته اووایه که ټول			

الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ

بول انسانان او پیریان اہدے کارباند اچی راوری | پشان | ددی قرآن | نورابہ نوری
بنیادم او پیریان رایو خانی شی چی ددی قرآن پاک پشان یو بل قرآن جو رکری نو

بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝۱۰

پشان ددی اگر کہ وی | خینی دھغوی | دپارہ دخینو | مددگاران | او بار بار بیان کرل مونہ
ھیچری ددی پہ شان جو پولی نشی اگر کہ دوی تبول دیوبل مددگاروی او مونہ خلقو ته

لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَلَّىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ

دپارہ دخلقو اہدے قرآن کبسی | ادھر قسم مثال نہ | خو غارہ کیننبودہ | زیاتو خلقوا
پہ ددی قرآن کبسی ہر قسم بنہ بنہ مضمونونہ پہ رنگ رنگ بیان کرپی دی خو بیاہم اکثر خلق تری نہ

إِلَّا كُفُورًا ۝۱۱

مکرا پہ ناشکری او انکارباند |

بغیر دانکار کولونہ پاتی نہ شول

قول تعالیٰ - وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا

قرآن پاک یقیناً معجزہ او د اللہ ﷻ دیرہ لویہ مہربانی دہ: - اللہ ﷻ خپل یوزبردست احسان او یولوثی نعمت
بیانوی کوم چہ ہغہ پہ خپل حبیب سرور کائنات حضرت محمد مصطفی ﷺ باندی کرپی دی. یعنی پہ
ہغوی باندی ہغہ پاک کتاب نازل کرپی دی پہ کوم کبسی چہ پہ یووخت کبسی ہم د باطل د گلوڈ کیدل
ناممکن دی کہ ہغہ او غواری نو دا وحی سلب کیدی ہم شی. ابن مسعود ؓ فرمائی پہ آخرہ زمانہ
کبسی بہ یوہ سرہ ہوا چلیبری د شام د طرف نہ بہ دا راوچتیری ہغہ وخت بہ د قرآن پاک د پانہونہ
اودحافظانود زرو نونہ قرآن ختم شی یوتکی بہ ہم باقی پاتی نہ شی بیا ہغوی د دی آیت (۱) تلاوت
او کرو بیا خپل فضل کرم او احسان بیانوی چہ ددی قرآن پاک یوہ بزرگی داہم دہ چہ تبول مخلوق د دی
د مقابلہ کولونہ عاجز دی د ہیچ چا پہ وس کبسی د دی پہ شان کلام نشتہ. خنگہ چہ اللہ ﷻ بی مثلہ بی
مثالہ او بی شریک دی دغہ شان د ہغہ کلام ہم د خپل خان پہ شان د کیدونکی کلام نہ پاک دی. ابن
اسحاق وارد کرپی دی یہودیان راغلی وو او ہغوی ونیلی وو چہ مونہ ہم د دی پہ شان کلام جو روو
راورو نودا آیت نازل شو خومونہ تہ د دی پہ منلو کبسی لرتامل شتہ خکہ چہ دا مکی سورت دی اود دی
تول بیان قریسوتہ دی ہم ہغوی مخاطب دی اود یہودیانوسرہ د حضور ﷺ یوخای کیدل پہ مکہ کبسی
نہ دی شوی مدینہ کبسی ہغوی سرہ یوخای شوی وو. واللہ اعلم. مونہ پہ دی پاک کتاب کبسی ہر قسم
دلیلونہ بیانولوسرہ حق واضحہ کرلو او ہرہ خبرہ بنہ پہ وضاحت سرہ بیان کرہ. سرہ د دی ہم دیر خلق د
حق مخالفت کوی او حق لہ دیکھی ورکوی اود اللہ ﷻ پہ ناشکرنی کبسی لکیادی.

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ

| اووی ونیل | ہرگز ایمان نہ راورو مونہ | پہ تا | ترہغی پوری |

اودوی وائی چی مونہ پہ تا ہیچری ایمان نہ راورو ترخو

تَفْجِيرًا ۞	لَنَا مِنَ الْأَرْضِ	يَتَّبِعُونَ ۞	أَوْ تَكُونُ	لَكَ	جَنَّةٌ
چی جاری کری تہ پارہ زمونہ د زمکی نہ چینہ یاوی تالره ابوباغ					
مَنْ يُخِيلُ	وَعَيْنٍ	فَتَفْجِرَ	الْأَنْهَارِ خِلَالَهَا	تَفْجِيرًا ۞	
د کجورو اودانگورو اوروان کری تہ نہرونہ پہ منخ دھغی کنبی پہ روانولو سرہ					
أَوْ سِقْطًا	السَّمَاءِ	كَمَا	زَعِمْتَ	عَلَيْنَا	كَيْفًا
یاراوغورزوئی تہ آسمان لکہ خنگہ چی گمان کوی تہ پہ مونہ باندا توتی یاراولی تہ					
بِاللَّهِ	وَالْمَلَائِكَةِ	قَبِيلًا ۞	أَوْ يَكُونُ	لَكَ	بَيْتٌ
اللہ اوفرستی مخامخ یا وی تالره یوکور د سروزرور					
أَوْ تَرْتَقِي	فِي السَّمَاءِ ط	وَكُنْ تَوَّابًا	لِرِجْتِكَ	حَتَّى	
یا اوخیڑی تہ پہ آسمان کنبی اوهرگز ایمان تہ راورومونہ پہ ختلوستا ترهغی پوری					
حَتَّى تَنْزِلَ	عَلَيْنَا	كِتَابًا	نَقْرُوءُ ط	قُلْ	سُبْحَانَ رَبِّي
چی نازل کری تہ پہ مونہ باندا یو کتاب چی اولولو مونہ هغه ورتہ اووایہ پاک دی رب زما					
هَلْ كُنْتُ	إِلَّا	بَشَرًا	رَسُولًا ۞		
نہ یم زہ مگر یو انسان پیغام راورونکی یم					

قوله تعالى: وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ

دمشکانو عجیبہ غوبستنی او درسول کریم ﷺ جوابونہ: حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی چہ د ربیعہ دوارہ خامن عتبہ او شیبہ او ابوسفیان بن حرب او د بنی عبدالدار قبیلہ دوه سری او ابوالبختری بن اسد او اسود بن مطلب بن اسد او زمعه بن اسود او ولید بن مغیرہ ابو جہل بن ہشام عبداللہ بن ابی امیہ امیہ بن خلف او عاص بن وائل او نبیہ او منبہ سہمی دحجاج خامن دا تول یا د دوی نہ خہ کسان د نمر د دویدونہ پس د کعبہ اللہ نہ شاتہ راجمع شو او ونی ونیل خوک اولیگنی او محمد ﷺ راوغوارنی او هغه تہ اووانی چہ نن فیصلہ کوو چہ بیا خہ عذر پاتی نہ شی. قاصد لارو او خبرنی ورکرو چہ ستاسو د قوم شریفان خلق راجمع شوی دی او تاسو نی یاد کری نی. د حضور ﷺ بہ هروخت د دی خلقو خیال وو نود حضور ﷺ پہ زہہ کنبی راغلہ چہ ممکن دہ اللہ ﷻ هغوی تہ صحیح پوهہ ورکری وی او هغوی پہ نیغہ لاراشی نوزر نی تشریف راورو. قریشو چہ حضور ﷺ اولیدلو نو ونی ونیل واورہ نن مونہ پہ تاباندی

حجت پورہ کوو دی د پارہ چہ پہ مونہ بانڈی بیاخہ قسم الزام رانہ شی پہ دی وجہ مونہ تہ راوغوبنتی
واللہ چاہہ ہم خپل قوم پہ داسی مصیبت کنبی نہ وی اچولہ کوم مصیبت چہ تاہ مونہ بانڈی راوستلی
دی تہ زمونہ پلارانو نیکونوتہ کنخلہ کوی، زمونہ دین تہ بد وائی زمونہ برزگانوتہ بی وقوفان وائی،
زمونہ معبودانو تہ بد وائی تاہ مونہ کنبی جدانی اچولہ دہ جنگونہ دی راپیدا کرل۔ واللہ تامونہ تہ د
یوی بدئی نہ رسولو کنبی ہیخ کمی نہ دی پریخی۔ اوس صفافصفا واورہ او بنہ پہ سوچ اوفکر سرہ
جواب راکرہ۔ کہ ستا ارادہ د دی تہ لوخبرونہ د مال جمع کول دی نومونہ موجود یو او پخپلہ بہ تانہ
دومرہ مال راجمع کرو چہ ستا برابر بہ پہ مونہ کنبی یومالدارہم نہ وی۔ اوکہ ستا ارادہ د دی نہ داوی
چہ تہ پہ مونہ بانڈی سرداری اوکری نومونہ د دی د پارہ ہم تیار یو اوستا سرداری منو او ستا
تابعدری منظور کوو۔ کہ تہ د بادشاہت غوبنتنہ کوی نو پہ خدائی چہ مونہ ستا د بادشاہت اعلان
کوو اوکہ پہ حقیقت کنبی ستا پہ دماغو کنبی خہ فرق وی کوم یوییری چہ تا تنگوی نو مونہ موجود یو
د زہ د اخلاصہ بہ مال دولت خرچ کرو اوستا علاج بہ اوکرو ترہغہ وختہ پوری چہ تانہ شفا حاصلہ
شی یا مونہ مجبورہ پاتی شو۔ د دی تہ لو خبرو اوریدو سرہ د رسولانو سردار او شفیع پیغمبر ﷺ جواب
ورکرو چہ واورئی د اللہ ﷻ پہ حکم ماتہ ہیخ دماغی بیماری نشتہ یاخہ خلل یا غوتہ وغیرہ نہ پہ دی
خپل رسالت بانڈی مالداریدل غوارم نہ د سردارئی خہ طمع لرم نہ بادشاہ جو ریدل غوارم بلکہ زہ اللہ
ﷻ د تہ لو طرف تہ پہ حقہ سرہ رسول جو کری رالیگلہ یم او پہ ما بانڈی ئی خپل کتاب نازل کری دی
اوماتہ ئی حکم راکری چہ زہ تاسوتہ زیری واوروم اوتاسو او ویروم۔ مادخپل رب پیغامونہ تاسوتہ
رسولی ستاسو مہ ربتونہ خیرخواہی کری کہ تاسونئی قبلونئی نویہ دوارہ جہانہ کنبی بہ دنصب
خاوندان جو رشی اوکہ نہ ئی منظورہ وئی نوزہ بہ صبر او کرم ترہغہ وختہ پوری چہ اللہ ﷻ زما اوستاسو
پہ مینخ کنبی ربتونہ فیصلہ اوکری۔ (او کما قال)۔ اوس د قوم سردارانو او وئیل محمد ﷺ کہ تانہ زمونہ
پہ دی خبرو کنبی یوہ ہم منظورنہ وی نواوس نور ہم واورہ دا خوتانہ پخپلہ معلومہ دہ چہ زمونہ نہ
زیات تنگ بنار دچانشتہ زمونہ نہ د یرکم مال والا قوم نشتہ او یرزیات خیتہ خیتہ یادولوسرہ یر
کم رزق حاصلونکی قوم ہم نشتہ۔ نو تہ دخپل رب نہ چا چہ تہ خپل رسول رالیگلہ ئی دعا اوکری چہ
داغرونہ ددی خانی نہ اخواکری چہ زمونہ دا علاقہ ارتہ شی زمونہ بنارونہ کولوشی پہ دی کنبی نہرونہ
چینی دریابونہ روان شی لکہ چہ پہ شام او عراق کنبی دی اودا ہم دعا اوکری چہ زمونہ پلاران نیکونہ
راژوندی شی اوپہ ہغوی کنبی قصی بن کلاب خامخا وی چہ پہ مونہ کنبی یویزرگ سری و و مونہ بہ د
ہغہ نہ تپوس اوکرو اوچہ ستا بارہ کنبی خہ اووائی زمونہ بہ تسلی اوشی۔ کہ چری تاداسی اوکری نو
زمونہ بہ ستا پہ رسالت یقین راشی اومونہ بہ د زہ نہ ستا تصدیق اوکرو اوستاد بزرگئی بہ منونکی
شو۔ حضور ﷺ او فرمانیل زہ دی خیزونو سرہ نہ یم رالیگلہ شو پہ دی کنبی یوکار ہم زما دوس نہ
دی زہ خود اللہ ﷻ خبری تاسو تہ د رسولود پارہ راغلی یم کہ تاسو قبولی کری نو پہ دوارہ جہانہ
کنبی بہ خوشحالہ شئی۔ کہ نہ ئی قبلونئی نوزہ بہ صبر او کرم اود اللہ ﷻ حکم تہ بہ پہ انتظار یم ترہغہ
وخت پوری چہ پروردگار عالم تاسو او زما پہ مینخ کنبی فیصلہ اوکری۔ ہغوی وئیل چہ بنہ دہ دا ہم
نہ سہی مونہ پخپلہ ستاد پارہ دا تجویز کوو چہ تہ د اللہ ﷻ نہ دعا اوکری چہ ہغہ یوہ فرشتہ تالہ
راولیکی چہ ہغہ ستا د خبرو تصدیق اوکری ستاد طرف نہ دی مونہ لہ جواب راکری او ہغی تہ اوواہ
چہ ہم ستا دپارہ دی باغونہ خزانہ دسرو اوسپینو زرو محلونہ جو کری دی دپارہ چہ پخپلہ خو ستا
حالات بنہ شی پہ بازارونو کنبی گر خیدل زمونہ پہ شان درزق لتیون کنبی وتلونہ خو خلاص شئی۔ کہ
چرتہ داہم اوشی نو مونہ بہ اومنو چہ واقعی اللہ ﷻ سرہ ستا عزت شتہ اوتہ واقعی د اللہ ﷻ رسول ئی
د دی پہ جواب کنبی حضور ﷺ او فرمانیل چہ نہ زہ دا کوم اونہ د خپل رب نہ دا غوارم نہ دی سرہ زہ
رالیگلہ شو پہ زہ خو اللہ ﷻ بشیراوندیر جو کری یم بس نور ہیخ ہم نہ کہ تاسو ئی منئی نو پہ

دوآرہ جہانہ کنبی بہ خپلہ بنیگرہ اوکری اوکہ نہ منشی نومہ نی منشی زہ گورم چہ زما پروردگار ستاسو اوزماپہ مینخ کنبی خہ فیصلہ کوی. هغوی وئیل چہ بنہ دہ بیامونر وایوچہ لارشہ او خپل پروردگارتہ اووایہ چہ پد مونر باندي آسمان راگذار کرہ او تہ خوداسی وائی ہم چہ کہ اللہ غواری نو داسی بہ اوکری نو اوس خو ہم مونر وایوچہ نور مهلت مہ راکوہ. حضور ﷺ او فرمائیل چہ دا د اللہ ﷻ د اختیار خبرہ دہ چہ خہ غواری کوی بہ کہ نہ غواری نو نہ بہ کوی. مشرکانو وئیل چہ اللہ ﷻ تہ دا معلومہ نہ وہ چہ دے وخت کنبی بہ مونر تاسرہ کینو اوتانہ بہ داخیزونہ غوارو اوچہ کلہ مونر ستا اونہ منو نو هغه بہ مونر سرہ خہ کوی. واورہ مونر خو اوریدلی دی چہ تاتہ د ٓول هرخہ د یمامہ یوسرے رحمان نومے بنائی پد اللہ ﷻ قسم مونر خو پد رحمان باندي ایمان نہ راورو دا ناممکن دی چہ مونر هغه اومنو مونر تانہ خلاص یو چہ خہ مو اوریدل او وئیل هغه مو واوریدل او تا زمونر واجبی اود انصاف خبری واونہ ریدلی اوس غورونہ کولاوکرہ بنہ هونبیارشہ واورہ تا پد دے حالت کنبی آزاد نہ شو پریخودی اوس خو بہ یا مونر تا هلاک کوو یا تہ مونر تباه کرہ. چا پد کنبی وئیل چہ مونر خود فربتو عبادت کوو چہ د اللہ ﷻ لونرہ دی چا وئیل چہ ترکومے تہ اللہ ﷻ اود هغه فربتے مونر لہ بنہ پد بنکارہ رانہ ولے مونر بہ ایمان نہ راورو بیا مجلس ختم کرے شو. عبدالله بن ابی، امیہ بن مغیرہ بن عبدالله بن مخزوم چہ د حضور ﷺ د ترور عاتکہ رضی اللہ عنہا بنت عبدالمطلب خوی و حضور ﷺ سرہ شو او وئی وئیل چہ داخودیرہ د بی انصافی خبرہ دہ چہ قوم خہ او وئیل هغه ہم تامنظور نہ کرل بیانی چہ خہ اوغوبنتل هغه ہم تا پورہ نہ کرل بیا چہ د کوم خیز نہ تا هغوی ویرول هغه نی اوغوبنتل نو هغه ہم تا اونہ کرل. اوس خو بہ زہ د اللہ ﷻ قسم پد تاباندي ایمان راونرم ترکومے چہ تہ یوہ پاورنی اونہ لگوي او د آسمان نہ خہ کتاب راونرئی او خلور فربتے خپل خان سرہ گواہ رانہ ولے. حضور ﷺ پد دے خبرو باندي ډیر زیات خفه شو پد دے شوق سرہ راغلی و و چہ کیدی شی د قوم سرداران زما خہ خبرہ اومنی خو چہ کلہ د هغوی سرکشئی اود ایمان نہ لریوالی نی اولیدو نو ډیر زیات خفه شو او خپل کورته واپس لاړو)

د مشرکانو دا ٓولې پوښتنې په بغض او عناد منبې وې: خبره داده چہ د هغوی دا ٓولې خبرې دکفر عناد او د حضور ﷺ د بنکته کولو په توگه اوبې جوابه کولو دپاره وې گنی که دايمان راوړلو دپاره نی په نیک نیتنی سره داسوالونه وې نو ډیر ممکن ووچہ اللہ ﷻ هغوی تہ دامعجزې خودلې وې. حضور ﷺ تہ او فرمائیلې شو چہ کہ ستاسودا غوښتنه وی کوم چہ دوی غواری نوزہ به نی اوبنایم خودا یادساته که بیانی هم ایمان راونرلو نوهغوی تہ به هغه عبرت ورکونکې سزاگانې ورکرم چہ بل چاته به نہ وی ورکری شوی. اوکہ تہ غواری نوزہ به د هغوی د پاره د توبه د قبلیدو او رحمت دروازہ کولاواوساتم نو حضور ﷺ دویمه خبره خوښه کره (اللہ ﷻ) دې پخپل نبی رحمت او نبی توبه باندي درود اوسلام ډیر ډیر نازل کری هم د دې خبرې اود دې حکمت ذکر په دې آیت (وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا) (۳) او آیت (وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ تَنْزِيلًا) (۴). کنبی هم دې چہ دا ٓول خیزونہ زمونر پد قدرت کنبی دی اودا ٓول ممکن دی خود دې وجه نہ چہ د هغې د بنکاره کیدونه پس ایمان نہ راوړونکی بیامونر نہ پریږدو. مونر

(۱) الطبری: ۱۷/۵۵۷.

(۲) احمد: ۱/۲۴۲ مستند عبد بن حمید: ۷۰۰، دلائل النبوة: ۲/۲۷۲ وهو حدیث صحیح.

(۳) ۱۷/بني اسرائيل: ۵۹.

(۴) ۲۵/القرآن: ۷.

دا ننبی رامنع کرې دی اودې کافرانو ته مو مهلت ورکړې دې اود هغوی اخی خای مو دوزخ جوړ کړې دي. نود هغوی سوال وو چه د عربو په شگو کنبی دې نهرونه روان شی دریابونه راوختکیرې وغیره. ښکاره خبره ده چه په دې کنبی یوکار هم په هغه قادر اوقیوم الله ﷻ باندي گران نه وو ټول هرڅه د هغه د قدرت لاندې اود هغه د حکم لاندې دی خو هغه ښه پیژنی چه دا ازلی کافران د معجزو په کتوسره هم ایمان نه راوړی لکه چه ارشاد دې ﴿لِاِنَّ الَّذِيْنَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾ (۱) یعنی په چاباندې چه ستا د رب دا خبره ثابته شوې ده هغوی ته سره د ټولو معجزو د کتلو هم ایمان نه نصیب کیرې تردې چه هغوی د سختو عذابونو کتل اونه کړې ﴿وَلَوْ اَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوْا اِلَّا اَن يَّشَاءَ اللّٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ جَاهِلُوْنَ﴾ (۲) کنبی فرمائی ای نبی ﷺ ددوی دخواست مطابق که مونږ په دوی باندي فرستې هم نازل کرو اومړی هم دوی سره خبرې اوکړې اودا هم نه که د غیبو ټول څیزونه دوی ته ښه ښکاره مخامخ کړې شی نو بیا هم دا کافران بغیرد الله ﷻ د رضا نه ایمان راوړونکی نه دی دوی کنبی اکثر د جهالت شکلونه دی. د خپل ځان د پاره دریاب غوښتلونه پس هغوی اووئیل چه ښه ده ستا د پاره یاغونه اونهرونه دې اوبهیرې بیانی اووئیل چه ښه ده دا هم نه سهی ته خووانې چه د قیامت په ورځ به آسمان شلیږې ټکړې ټکړې کیرې به نو ته هم نن په مونږ باندي د هغه ټکړې راگذار کړه اوهغوی پخپله هم د الله تعالی نه دا دعاوکړه چه یاالله که دا هرڅه هم ستا د طرف نه په حقه دی نو په مونږ باندي د آسمان نه کانړی راووره وه. الخ. (۳)

د شعيب عليه السلام قوم هم داخواست کړې وود کوم په وجه چه په هغوی باندي د سائبان د ورځې عذاب نازل شو. زمونږ نبی کریم ﷺ رحمة للعالمین وو اونبی التوبه وو حضور ﷺ د الله ﷻ نه دعاوکړه چه هغوی د هلاکت نه بچ کړی ممکن ده که دوی نه وی نود دوی اولاد به ایمان قبول کړی توحید به اختیارکړی اوشرك به پرېږدی. دحضور ﷺ داخواست پوره شو عذاب نازل نه شو پخپله هم په هغوی کنبی ډیرو ته د ایمان دولت نصیب شو تردې چه عبدالله بن ابی امیه چا چه په آخره کنبی حضور ﷺ ته خبرې اورولې وې اود ایمان نه راوړو قسم نی خوړلې وو هغه هم د اسلام د جهنډې لاندې راغلو ﷺ. د زخرف نه مراد سره زر دی (۴) بلکه د ابن مسعود ﷺ په قراءت کنبی لفظ ﴿من ذهب﴾ دې (۵) د کافرانو یوه غوښتنه دا وه چه ستادې د سرو زرو کور وی یا زمونږ د سترگو په وړاندې ته پاورنی اولگوي آسمان ته اورسې اود هغه خای نه یوکتاب راوړې چه د هر یود نوم جدا جدا وی. هم په شپه شپه د هغوی سر ته دا پرچې راورسې او په هغې باندي د دوی نومونه لیکلې وی. د دې په جواب کنبی حکم اوشوچه دوی ته اووايه چه د الله سبحانه وتعالی په وړاندې د هیڅ چا څه هم نه چلیږې. هغه دخپل سلطنت او مملکت خان له مالک دې چه څه غواړی کوی چه څه نه غواړی نه کوی ستاسو د ځلې غوښتلې شوې څیز ښکاره کړی که نه داد هغه د اختیارخبره ده زه خو صرف د الله ﷻ پیغام رسونکې رسول یم ما خپل فرض اداکړل یادالله ﷻ احکام مې تاسو ته دراورسول اوس چه څه تاسو غوښتې هغه د الله ﷻ د قدرت کار دې نه چه زما د وس. مسند احمد کنبی دی حضور ﷺ فرمائی د بطحامکه بابت ماته اوفرمانیلې شو که ته غواړې نودا زه د سرو زرو جوړکړم؟ ماوئیل نه یاالله زما خوداخواست دې چه یوه ورځ په خپته مور یم اودویمه ورځ وگې یم په ولکه کنبی تاته تیمت شم. تضرع او زاری اوکړم او په کثرت سره ستا یاد اوکړم. که په

(۱) ۱۰/یونس: ۹۶-۹۷.

(۲) ۶/الانعام: ۱۱۱.

(۳) سورة انفال.

(۴) الطبری: ۱۷/۵۵۳.

(۵) الطبری: ۱۷/۵۵۳.

مرہ خیتہ شم نو چه ستا حمد او کرم اوستا شکر په خای را ورم. (۱) په ترمذی کنبی هم دا حدیث شته دې او امام ترمذی رحمۃ اللہ علیہ دې ته ضعیف وئیلې دې.

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا

او منع نه کړل | خلقو لره | اچی ایمان را وړی

او دوی څه بلې غټې خبرې دایمان نه را وړلو نه منع نه کړه

إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ

کله چی | راغې هغوی ته | هدایت | مگردې خبرې | اچی او وئیل هغوی | ایا را و لیرو | الله

څه وخت چی هدایت ورته راغلو خو بس دې خبرې چې دوی او وئیل ایا الله ﷻ

بَشَرًا رَّسُولًا ۚ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ

یوانسان | رسول | ورته او وایه | که چری وې | په زمکه کنبی | فرېنتې | اچی کرزیدلې

یو بنیاد م پیغمبر را و لیرلو؟ ته ورته او وایه چې که په زمکه باند فرېنتې گرځیدلې

مُطْمِئِنِّينَ لَنزَلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ

په اطمینان سره | نو خامخابه مو تر نازل کړی وه | په دوی باند | د آسمان نه | یوه فرېنته

او ارام سره او سیدلې نو مونږ به ضرور فرېنته رسول

رَّسُولًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي

په حیثیت در رسول | او وایه | کافی دې | الله | په حیثیت دگواه | په منځ زما | او په منځ ستاسو کنبی

راکوز کړې وو ته ورته او وایه چې زما اوستاسو تر مینځه الله ﷻ دگواهی دپاره کافی دې

وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝

بیشکه هغه (الله) | دې | په بندگانو خپلوا | خبردار | لیدونکی |

الله ﷻ د خپلو بندگانو په حال ښه خبر دې هرڅه وینی گوری څوک چې

قوله تعالى: وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا

اکثر وخلقو د پیغمبر د بشر کیدو په وجه ایمان را وړلو: اکثر خلق دایمان نه او در سولانو د تابعدارئی نه په دې

وجه منع شوچه دهغوی په پوهه کنبی دارانغله چه یوانسان هم رسول جوړیدې شی هغوی په دې باندې

دیرزیات حیران شو او آخرئی انکار او کړواوصفانی او وئیل چه آیا یوانسان به زمونږ لارخودنه کوی؟

فرعون اود هغه قوم هم دا وئیلې وو چه مونږ دخپل خان په شان په دوو انسانانو باندې ایمان څنگه

را وړو خاص کر په داسې صورت کنبی چه دهغوی ټول قوم زمونږ ماتحت وی. دوی اونورو امتونو په

خپله زمانه کنبی نبیانو ته وئیلې وو چه تاسو خو هم زمونږ په شان انسانان ئی دې نه علاوه هیڅ نه ئی

تاسو مونږ دخپل مشرانو د خدایانونه دهوکه کوئی. ښه ده را وړه یوه زبردسته غلبه پیش کړه. نور هم د دې

مضمون آیاتونه شته.

د پیغمبر بشریت په انسانیت باندې د الله ﷻ یولوئی احسان دې: دې نه پس الله ﷻ خپل لطف او کرم اود

(۱) ترمذی کتاب الزهد باب ماجاء فی الکفای والصبر علیه: ۲۳۴۷.

انسانانوتہ د رسول لیگلو وجہ بیان فرمائی اودا حکمت ظاہرہ وی کہ چرې فریبتود رسالت دا کار پوره کولې نونہ تاسو هغوی سره کیناستې شوئی اونه تاسو د هغوی خبرو باندې پوره پوهیدې شوئی. انسانى رسول خو هم ستاسو د جنس نه وی تاسو هغوی سره ملاویدې راملاویدې شئی د هغوی عادتو نه او طریقې لیدلې شئی او په یوخائ کیدوسره دهغه نه په خپله ژبه کنبې تعلیم حاصلولې شئی. د هغوی په عمل لیدو باندې پخپله زده کولې شئی لکه چه ارشاد دې ﴿لَقَدْ مَنَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيٰتِهٖ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝۱﴾ (۱) بل آیت کنبې دى ﴿لَقَدْ جَاۤءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝۲﴾ (۲) په یو بل آیت کنبې دى ﴿كَمَا اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰیٰتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ۝۳﴾ (۳) مطلب د ټولو هم دا دې چه داخود الله ﷺ یوزبردست احسان دې چه هغه هم تاسو نه خپل رسول راولیږی چه هغوی د الله ﷺ آیاتونه تاسو ته تلاوت کړی ستاسو پاکوالې او کړی او تاسو ته کتاب او حکمت او بنائى اود کومو خیزونو چه تاسو ناخبره وئى په هغې تاسو عالمان کړی. نو تاسو له زما یادول ډیر په کار دى د پاره چه زه هم تاسو یاد کړم. تاسو له زما شکر کول پکار دى اوزما د ناشکرئى نه بچ کیدل پکار دى. دلته فرمائى که چرته د زمکې آبادى د فریبتو وه نو بې شکه مونږ به یوه آسمانى فریبتته هغوی کنبې رسول جوړ کړې لیگلې وو. تاسو پخپله انسانان ئى نو مونږ هم په دې مصلحت تاسو انسانانو نه رسول جوړ کړو او تاسو ته مو اولیگلو.

د پیغمبرانو علیهم السلام د ټولولو نه لوی گواه هم الله ﷺ پخپله دى: په خپل صداقت باندې زه نور گواهان ولې اولتوم؟ هم د الله ﷺ گواهی کافی ده. که زه د هغه په پاک ذات باندې تهمت اولگوم نو هغه به پخپله مانه انتقام واخلی. دقرآن پاک په سورت الحاقه کنبې بیان دې که چرې داپیغمبر یوه خبره په زبردستى سره زمونږ په سر راتپله نو مونږ به د ده بنې لاس نیولې وو اود هغه نه به مود سټ کټ کړې وو او مونږ به دې نه چا هم نه وو رابند کړې. (۴) بیا فرمائى چه د یوینده حال د الله ﷺ نه پټ نه دې هغه د احسان او انعام هدایت او مهربانى قابل خلق اود گمراهئى او بدبختئى قابل خلق بنه پیژنى.

وَمَنْ يُّهْدِ		وَمَنْ يُّضِلَّ	
او چاته چی لاره اوبنائى		او خوګ چی او خوګ چی	
الله	فهو	المهتد	وَمَنْ يُّضِلَّ
الله	نوهغه	اهدایت موندونکې دى	او خوګ چی گمراهه کړى هغه نوهرگزیه ته بیانۀ مومى
الله	په سمه لار روان کړى	نوهغه سمه لار بیا مومى او خوګ چی بې لارې کړى	نوهیخوګ به
لهم	أَوْلِيَاءَ	مِنْ دُونِهِ	وَمِنْ دُونِهِمْ
دپاره د هغوی دوستان	ماسوا دهغه نه	اور اجمع به کړو مونږ هغوی لره	په ورځ دقیامت
دالله ﷺ نه بغیر دهغوی مددگار بیانۀ مومى او مونږ به دوى دقیامت په ورځ پرمخې			

(۱) آل عمران: ۱۶۴
 (۲) التوبه: ۱۲۸
 (۳) البقرة: ۱۵۱
 (۴) الحاقة: ۴۴-۴۶

عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ	عَمِيًّا	وَبِكُمَا	وَصُمَّاطًا	مَا لِيهِمْ	جَهَنَّمَ
په مخونو دهغوی باندا رانده اوگونگیان اوکانږه خانې دهغوی دوزخ دې رانده ، گونگیان ، اوکانږه راپاخوؤ ددوی تیکاؤنږه جهنم ده					
كَلِمًا	خَبْتٌ	زِدْنَهُمْ	سَعِيرًا	ذَلِكَ جَزَاءُ	وَهُمْ
هرکله چی کمې شی لمبې ددووزخ زیات به کرو هغوی ته مونږ اور دا بدله دهغوی ده اوهرکله چی دهغې لمبې په کمیدو راشی نو مونږ به ئې نورې زیاتې غرغرنډې کرو دادهغوی سزاده					
يَا لَهُمْ	كُفِّرُوا	بِآيَاتِنَا	وَقَالُوا	عِظَامًا	
په سبب ددې چی هغوی انکار اوکړو دایتونوز مونږنه اووې وئیل آیاهرکله چی شومونږه هډوکي خکه چی هغوی زمونږ دایتونو نه انکار کړې و اودا به ئې وئیل چی هرکله مونږ هډوکي					
وَرَفَاتًا	عِزًّا	كَمُبْعُوثُونَ	خَلْقًا	جَدِيدًا	أَوْلَمْ يَرَوْا
اوخاوري ذره ذره آیامونږه بیا خامخاراپورته کړې کيږو په پیداوښت نوی سره آیانه وینی دوی اوریزه ریزه شو نو آیا بیا به دنوی سره راپیدا کيږو ایادوی دې خبرې ته نه گوري					
أَنَّ اللَّهَ	الَّذِي	خَلَقَ	السَّمَوَاتِ	وَالْأَرْضِ	قَادِرٌ عَلَىٰ
چی بیشکه الله هغه چی پیدا کړی ئې دی آسمانونه او زمکه قادر دې باندا چی هغه الله ﷻ ټول آسمانونه اوزمکه پیدا کړی دی په دې هم قادر دې					
أَنْ يَخْلُقَ	مِثْلَهُمْ	وَجَعَلَ	لَهُمْ	أَجَلًا	لَّارْيَبَ
چی پیدا کړی مثل ددوی او هغه مقرر کړې دې دپاره ددوی یووخت چی نشته شک چی ددوی غوندې خلق پیدا کړی هغه دوی له یوه نیټه مقرر کړې ده چی هیڅ شک په					
فِيهِ	فَأَبَى	الظَّالِمُونَ	إِلَّا	كُفُورًا	
په هغې کښی نومنع اوکړه ظالمانو مگر منع ئې اونه کړه دانکارنه کښی نشته نو ظالمانو دانکار نه سوا بل هیڅ قبول نه کړل					

قوله تعالى: - وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ

هدایت کول او کمراه کول د الله ﷻ اختیار کښې دی :- الله ﷻ دا خبره بیانوی چه په ټول مخلوق کښې د تصرف اختیار صرف هغه ته دی د هغه یوحکم هم روستو کیدی نه شی دهغه لارخودلې شوې څوک بې لارې کولې نه شی. نه دهغه بې لارې کړې شوې څوک په لار کولې شی دهغه ولی او مرشد څوک هم نه شی جوړیدی. مونږ به هغه پرمخې د قیامت میدان کښې د محشر گنډې ته راولو. حضور ﷺ نه سوال اوکړې

شو چه دا خنکھ کیدی شی؟ حضور ﷺ اوفرمائیل چه هغه پشوسره روان کړې دی هغه شی د سر په طرف هم روانولې شی. دا حدیث بخاری او مسلم کښې هم دې. (۱)

قیامت کښې به خلق درې قسمه وی: مسند کښې دی ابوذر رضی الله عنه اودریدو وئی فرمائیل ای بنی غفار (د قبیلې خلق) وائی او قسمونه مه خورئی صادق مصدق پیغمبر ﷺ ماته دا حدیث اورولې دې چه خلق به په درې قسمه سره کولې شی او محشر ته به راوستلې شی یوفوخ خوبه دخوراک خبناک اغوستلو والا، یو تللو اومندې وهلو والا یوهغه کوم چه به فرښتې پرمخې راکاږی اود دوزخ مخې ته به ئی راجمع کوی. خلقو وئیل دا دوه قسمه خو مو په پوهه کښې راغلل خودا تلونکی او مندې وهونکې په پوهه کښې نه راخی. هغوی اوفرمائیل چه په سورلوباندي آفت راشی تردې چه یوانسان به خپل تک شین باغ ورکړی د کجاوې والا اوبنه به اخلی خونه به ملاوېږی (۲) دې به هغه وخت نابینا وی گونگک به وی هیخ به هم نه اوری. غرض مختلف احوال به وی د گناهونو په شان به د گناهونو مطابق راگیروی. په دنیا کښې د حق نه کانږه رانده او گونگیان وو نن دسختې محتاجی په ورځ به رښتیا رانده کانږه او گونگیان به جوړولې شی. دهغوی د اوسیدو هروخت د تلوراتلو اغوستو سملاستو حصاریدو خای دوزخ گرځولې شوې دې. د هغه خای اورکله چه په سریدو راغلولمبه کړې شو اوسورکړې شو لکه چه ارشاد دې (قَدْ أَتَيْنَا قُلْنَ نَزَيْدُكُمْ أَلْعَذَابُ) (۳) یعنی اوس سزا برداشت کړئی د عذاب نه علاوه بل هیخ خیز به نه شی زیاتولې.

کافران د بیارژوندی کیدو قائل نه وو: ارشاد دې چه پورته د کومو منکرانو د کومې سزا ذکر اوشو هغوی هم د دې قائل وو هغوی به زمونږ دلیلونه دروغ گنول اود قیامت هډو قائل نه وو او صفا به ئی وئیل چه سخا هډوکي کیدو نه پس اود خاورې ذروسره ملاویدونه پس د هلاکت او بربادیدونه پس بیا رازژوندی کیدل خود عقل نه بهر خبره ده. نود هغوی په جواب کښې قرآن پاک د هغې یودلیل دا پیش کړو چه دهغه زبردست قدرت مالک چه زمکه او آسمان بغیرد څه خیز نه اول خل بغیر څه نمونې پیدا کړی دی دچا قدرت چه دا اوچت اولوی لوی کولاو اوسخت مخلوق په اول خل پیدا کولونه عاجز نه کړې شو هغه به تاسو په دویم خل پیدا کولو باندي عاجز شی؟ د آسمان اوزمکې پیدا کول خو ستاسو د پیدا کولونه ډیر زیات لوی دی هغه د دې په پیدا کولو کښې سترې نه شو آیا هغه به د هرو په ژوندی کولو باندي بې قدرته شی؟ آیا د زمکې او آسمانونو خالق د انسانانو په شان نور پیدا کولې نه شی؟ بې شکه کولې شی دهغه صفت دې چه هغه خلاق یعنی پیدا کونکې دې هغه علیم دې هغه د قدرتونو مالک دې. د کوم خیز متعلق چه اووانی شه نو هغه هم هغه وخت کیږی. د هغه حکم کول د یوڅیز د پیدا کیدو د پاره کافی وافی دې. هغه به د قیامت په ورځ هغوی خامخا په دویم خل پیدا کولوسره قطعاً راپیدا کوی. هغه د دوی د دوباره ژوندی کولو اود هغوی د قبرونو نه د راوتلو او اودریدلو وخت مقرر کړې دې هغه وخت به داهرڅه کیږی. د دې خای دالر شان تاخیر صرف د هغه وخت د پوره کولو د پاره دې. افسوس د خومره واضحه دلیلونو نه پس هم خلق کفر او ضلالت نه پریږدی.

قُلْ	لَوْ	أَنْتُمْ	تَمْلِكُونَ	خَزَائِنَ رَحْمَةِ	رَبِّي	إِذَا
دوی ته اووایه	که چری	تاسو	مالکان وی	دخزانو درحمت	درب زما	نویا به
اووایه چي که تاسو زما درب درحمت دخزانو مالکان شوی وی نویا به تاسو						

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الفرقان باب قوله (الذین یحشرون علی وجوههم الی جهنم) ۴۷۶۰، صحیح مسلم ۲۸۰۶، احمد ۱۶۷/۳، ابن حبان ۷۳۲۳
 (۲) لسانی کتاب الجنائز باب البعث: ۲۰۸۸، مسنده حسن، احمد: ۱۶۵/۵، حاکم: ۳۹۷/۲.
 (۳) ۷۸/النبا: ۳.

لَا مَسْکُوتَ لَهَا	خَشِيَّةَ الْاِنْفَاقِ ط	وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ؕ
خامخا بندي کړې وې تاسو ديري ادرچ کيدونه اودي انسان زړه تنگي		
دهغې د ختميدو د ويرې نه لاسونه نيولي وو او انسان ديري زړه تنگي دې		

قوله تعالى: قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ

الله ﷻ د خزانو مالک يو انسان ولي نه دې جوړ کړې: - د انساني طبيعت خاصه بيانولي شي که د الله ﷻ د رحمت غوندي نه کميدونکي خيز باندي هم دوي قابض شي نو هلته به هم خپل بخل او زړه تنگي نه پرېږدي لکه چه بل آيت کښې ارشاد دې که د ملک د يوې حصې دوي مالکان شي نو چاته به يوه پيسه هم ورنه کړې (۱) نو دا انساني طبيعت دې اوداده چه چاله دالله ﷻ د طرف نه هدايت ورکړې شي او د خير توفيق ورکړې شي نو هغوي د دې بد خوئي نه نفرت او کرکه کوي. هغه سخي اود خلقو بښگره کونکي وي. انسان ډير سخت تندي کونکې دې اود تکليف په وخت کښې په جنک باندي اودريري اود راحت او خوشحالي په وخت کښې مخ اړوي اودنورو نه رابنديږي. اومونخ گذارخلق دې نه خلاص دي (۲) داسې آياتونه په قرآن پاک کښې نور هم ډير دي. د دې نه د الله ﷻ فضل او کرم د هغه د بښنې او رحم پته هم لگي. د بخاري اومسلم په حديث کښې دي چه د الله ﷻ دواړه لاسونه دي د ورځې او شپې خرچ په دې کښې څه کمې نه راولي د شروع نه واخله تراوسه پورې خرچ هم د هغه خزانو کښې څه کمې رانه وستو. (۳)

وَلَقَدْ اَتَيْنَا	مُوسَى	تَسْمَ اَيَّتِ	بَيِّنَاتٍ	فَسَلَّ
اورکړې وې مونږه موسی ته نهه نښې ښکاره نو تپوس اوکړه ته				
اوبيشکه مونږ موسی ﷺ ته نهه څرگنده نښې ورکړې وې نو بني اسرائيلو نه				
بَنِي اِسْرَائِيْلَ	اِذْ جَاءَهُمْ	فَقَالَ لَهُ	فِرْعَوْنُ	
دبني اسرئيلو نه کله چې راغې (موسی) هغوی ته اواو وئيل هغه ته فرعون				
پوښتنه اوکړه هرکله چې موسی ﷺ دوی ته راغلو نو فرعون ده ته او وئيل				
اِنِّي	لَا ظَنُّكَ	يَهُوسَى	مَسْحُورًا ؕ	قَالَ
چې بيشکه زه خامخا گمان کوم په تا اے موسی چې په تاجادو شوې دې او وئيل موسی				
انې موسی ﷺ زما خيال دې چې په تاباندي چا جادو کړې دې (موسی ﷺ) او وئيل				
لَقَدْ عَلِمْتِ	مَا اَنْزَلَ	هُوَ اِلَّا	رَبُّ السَّمَوَاتِ	
معلومه ده تاته چې نه دی نازل کړی دانښې مگر نازلې کړی دی رب د آسمانونو				
چې تاته ښه معلومه ده چې د آسمانونو او زمکې د پروردگار نه سوا دا نښې بل چا نه دي نازلې کړې				

(۱) ۴/النساء: ۵۳.

(۲) ۷۰/المعارج: ۱۹-۲۲.

(۳) صحيح بخاری كتاب التوحيد باب قول الله تعالى (لا تخلف يدي): ۷۴۱۱، صحيح مسلم: ۹۹۳.

وَالْأَرْضِ بِصَايِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ لَيفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ۝

اودزمکی | بنکاره | نویشکه زہ | خامخا گمان کوم پہ تا | اے فرعونہ ادهلاک شوی
دا (تاسودپارہ) دیوہی خبری دی او انی فرعونہ بیشکہ خہ خیال کوم چہ تہ بہ ہلاک شی

فَارَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ

نو ارادہ او کپہ فرعون | چہ اوباسی دوی | د زمکی نہ | انو غرق کپو مونہ ہغہ | اوہغہ خوک
فرعون ارادہ او کپہ چہ ہغوی دمصر دملک نہ اوباسی نومونہ ہغہ اودہغہ تول

قَعَهُ جَمِيعًا ۝ وَقُلْنَا لا مِن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا

چہ دہغہ سرہ ووا | تول | او او نیل مونہ | روستو ددی نہ بنی اسرائیلو تہ | چہ اوسی تاسو
ملگری پہ یو خانی غرق کپل اودہغہ نہ پس مونہ بنی اسرائیلو تہ او وئیل چہ پہ دہی

الْأَرْضِ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ۝

(پہ دہی) زمکہ کبسی | نو کلہ چہ | راشی | وعدہ داخرت | رابہ ولومونہ | تاسولرہ | پہ جمع
ملک کبسی او سیرئ نوہر کلہ چہ داخرت دوعدہی وخت راشی نو مونہ بہ تاسو تول راغونہ کپو

قوله تعالى: - وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

حضرت موسیؑ نہہ معجزی:۔ حضرت موسیؑ تہ داسی نہہ معجزی ملاو شوی چہ دہغہ د نبوت
د صداقت او پہ نبوت باندی بنکارہ دلیل وو۔ ہمسہ سپین، لاس قحط کالی دریاب طوفان ملخان
سپگی چیندخی او وینہ۔ دا وو تفصیل وار آیاتونہ (۱) د محمد بن کعب قول دی چہ دامعجزی دی د لاس
پرقیدو، دلرگی نہ مارچوریدل او پنخہ ہغہ د کومو ذکر چہ پہ سورت اعراف کبسی دی اود مالونو
ختمیدل او کانری (۲) حضرت ابن عباسؓ وغیرہ تہ روایت دی چہ دا معجزی د ہغہ لاس د ہغہ ہمسہ
د قحط کالونہ د میووکمی طوفان ملخان سپگی چیندخی او وینی دی (۳) دا قول دیر بنکارہ صفا بہتر
او قوی دی۔ حسن بصریؒ دی تہ قحط او د میوو کمی یوشمیرلگی دی او نہمہ معجزہ نی د ہغوی
د ہمسہ نہ د جادوگرو ماران خورل بیان کری دی خود دی تولومعجزو باوجود فرعونیانو کبر او کپو او
د خپل گناہ پہ کارونو باندی کلک ولار وو سرہ د دی چہ د زرہ یقین نی راغلی وو خو ظلم او زیانی
کولوسرہ پہ کفر انکار باندی کلک ولار وو۔ ورا ندینو آیاتونوسرہ د دی آیاتونو ربط دادی چہ خنگہ
ستا قوم تاند معجزی غواری دغہ شان د موسیؑ نہ ہم فرعونیانو معجزی غونبتی وی چہ بنکارہ
شوی خوہغوی تہ ایمان نصیب نہ شو او آخر ہلاک کری شو۔ ہم دغہ شان کہ چری ستا قوم ہم د معجزو
بنکارہ کیدو نہ کافران پاتی شو نو بیابہ مہلت نہ ملاویری اودیر زر بہ تباہ بریاد کری شی۔ پخبلہ
فرعون معجزی لیدلونہ پس حضرت موسیؑ تہ جادوگر او نیلو او خان نی تری خلاصولو۔ نودا دلنہ
چہ د کومو نہو ننبو ذکر دی دا ہم ہغہ دی اود دی بیان (وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ)

(۱) الطبری: ۱۷/۵۶۴.

(۲) الطبری: ۱۷/۵۶۵.

(۳) الطبری: ۱۷/۵۶۵-۵۶۶.

يُؤَسِّى لَأَخْفَىٰ إِنَّي لَأَخْفَىٰ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿۱﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حِسَابًا بَعْدَ سُوءِ فَإِنِّي عَنْقُورٌ رَّجِيمٌ ﴿۲﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرِّجْ يَدًا مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ فَيَسْأَلُكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۳﴾ (۱) پوری دے۔ پہ دے آیتونو کنبی د همسا او لاس ذکر موجود دے اود باقی آیتونو بیان پہ سورت اعراف کنبی دے د دے نہ علاوہ ہم اللہ حضرت موسیٰ علیہ السلام تہ دیری معجزی ورکری وے مثلاً دهغوی همسا لگیدو باندی پہ یوکانری دولس چینی رابنکاره کیدل یاد اوریخوسوری کول من اوسلوانازلیدل وغیره دا تول نعمتونه بنی اسرائیلو تہ دمصر بنار پریخودو نہ پس ملاوشو۔ دامعجزی دلته حکم بیان نہ کری شوی چه هغه فرعونیانونه وے لیدلے۔ دلته صرف دهغه نهه معجزو ذکر دے کومی چه فرعونیانو لیدلے وے او دروغ نی گنرلے وے۔ د یهودیانو دضداود دروغ وئیلو واقعه اود تسع آیات نہ مراد: مسنداحمد کنبی دی چه یویهودی خپل ملگری تہ اوئیل خه چه لارشو اود دغه نبی نہ دهغه دقرآن ددی آیت باره کنبی تپوس کوو چه حضرت موسیٰ علیہ السلام تہ هغه نهه ننبی خه ملاوشوی وے؟ بل وئیل نبی مه وایه اوری نو د هغه سترگی به خلور شی۔ اوس دے دواړو د حضور ﷺ نه سوال اوکړو حضور ﷺ اوفرمائیل اللہ ﷻ سره څوک مه شریک کونی غلامه کونی زنا مه کونی څوک ناحقه قتل کونی مه جادو مه کونی سود مه خورنی بی گناه خلق په نیولو سره د بادشاه دربار تہ مه بوختی چه دے قتل کری اویه پاکو بنخو باندی بهتانونه مه ترنی وئی فرمائیل د جهاد نه مه تختی اواي یهودیانو په تاسو خو خاص دا حکم هم وو چه د هفتی په ورځ زیاتې مه کونی۔ اوس خواهغوی دنه غوښتوبواجود د حضور ﷺ پنبی لاسونه بنکلول او وئی وئیل چه زمونږ گواهی ده چه تاسو اللہ ﷻ نبی ئی۔ حضور ﷺ اوفرمائیل بیاتاسو زما تابعداری ولې نه کونی؟ وئیل داؤد علیہ السلام دعا کری وه چه نبی به ضرور زما په نسل کنبی وی اومونږ ویربرو چه ستاسو تابعداری کولوسره به یهودیان مونږ ژوندی پریندی۔ ترمذی نسائی او ابن ماجه کنبی هم دا حدیث دے (۲) امام ترمذی دے تہ حسن صحیح وائی خودی لېشان گران کار څکه چه د دے راوی عبداللہ بن سلمه په حافظه کنبی لېشان قصور دے او په هغه باندی جرح هم ده۔ ممکن دی چه د نهه کلماتو شک نهه آیتونو سره ده تہ شوی وی څکه چه دا د تورات احکام دی په فرعون باندی حجت قایمونکی خیزونه دا نه دی۔ واللہ اعلم۔

ددې دپاره فرعون تہ حضرت موسیٰ علیہ السلام اوفرمائیل ای فرعونه دا خواته هم معلوم دی چه دا ټولې معجزې رښتیادی اودې نه یوه یوه زما د صداقت ژوندی اوبنکاره دلیل دے۔ زما خیال دے چه تہ هلاک کیدل غواړې د اللہ ﷻ لعنت په تاباندې راکوزیدل غواړی تہ به مغلوب شی او تباہی تہ به اورسې۔ (۳) د مشهور معنی د هلاک کیدونکی ده چه په دے شعر کنبی هم ده :-

اذا جاري الشيطان في سنن الغي ومن مال ميله مشبور

یعنی د شیطان دوستان هلاک کیدونکی دی د (عَلَيْتَ) دویم قراءت (عَلَيْتَ) د "ت" د زبر په بدله کنبی د "ت" پیش سره هم دے خود جمهورو قراءت هم د "ت" په زبر سره دے۔ اودا معنی ئی په دے آیت کنبی په وضاحت سره بیان کری ده۔ (وَجَدُوا مَا يَنْصِفُونَ أَنفُسَهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿۴﴾) یعنی چه کله هغوی تہ زمونږ بنکاره اودپوهې نه ډکې ننبی وراورسیدې نوهغوی او وئیل چه داخو بنکاره جادو دے۔ دې ویناکولو سره منکران کیناستل سره د دے چه د هغوی زړه تہ یقین راغلی وو خوصرف په ظلم اوزیاتی سره ئی دالار اونه منله الخ۔ غرض دا چه صفا خبره ده د کومو نهو ننبو ذکر چه اوشو دا همسا لاس قحط د میوو کمې ملخان سپگې چیندخې وینې وے چه د فرعون اود هغه د قوم د پاره د اللہ ﷻ د

(۱) ۲۸/القصص: ۳۱-۳۲.

(۲) احمد: ۲۳۹/۴ کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة بنی اسرائیل: ۳۱۴۴ وهو حسن، نسائی: ۴۰۸۳، ابن ماجه: ۳۷۰۵ وسنده حسن

(۳) الطبری: ۱۷/۵۷۰-۵۷۱.

(۴) النعل: ۱۴.

طرف نہ دلیل او ثبوت وو اود هغه معجزی وی چه د هغوی په صداقت اود الله ﷻ په وجود باندې دلائل وو. د دې نهو نښونه مراد هغه احکام نه دی کوم چه پورته په حدیث کښې بیان شو ځکه چه هغه په فرعون او فرعونیانو باندې حجت نه وو بلکه په هغوی باندې حجت کیدل اود هغوی احکام بیانیدلو په مینځ کښې څه مناسبت نشته. دا وهم صرف د عبدالله بن سلمه د حدیث راوی په وجه سره خلقو ته پیدا شوی دې. دهغه بعضې خبرې واقعی دانکار قابلې دی. والله اعلم.

ویر ممکن دی چه دې دواړو یهودیانو د لسو کلمو سوال کړې وی اوراوی ته د نهو آیاتونو وهم شوی وی. فرعون اراده او کړه چه دوی د وطن نه او شری خو مونږ پخپله هغه د کبانو خوراک جوړ کړو اود هغه ټول ملگری هم. دې نه پس مونږ بنی اسرائیلو ته وفرمانیل چه اوس زمکه ستاسو ده خورنی څکنی او اوسیرنی. په دې آیت کښې حضور ﷺ ته هم یوزبردست بشارت ورکړې شوی دې چه مکه به هم ستا په لاس فتح کیږی. سره د دې چه سورت مکی دې د هجرت نه اول نازل شوی دی. په واقعه کښې اوشو همداسې. دمکې خلقو حضور ﷺ دمکه شریفی نه ویستل غوښتل لکه چه قرآن په آیت ﴿وَأَن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذْ أَلَيْسَتْ نَارُ خَلْقِكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۱) کښې بیان فرمائیلی دی. بیا الله ﷻ خپل نبی کریم ﷺ غالب کړو اود مکی مالک نی جوړ کړو اوفاتحانه حیثیت سره مکی ته راغلو دلته نی خپله قبضه واخسته اویباد خپل حلم او کرم نه کارواخستو د مکی مجرمان او خپل خانی دښمنانوته نی په عام توگه معافی ورکړه. الله ﷻ سبحانه وتعالی د بنی اسرائیلو غوندې کمزورې اوضعیف قوم په زمکه د مشرق او مغرب وارثان جوړ کړې وو اود فرعون په شان سخت او متکبره بادشاه مال زمکه میوې فصلونه اود خزانو مالکان نی جوړ کړل. لکه چه آیت ﴿وَأَوْثَقْنَا نِيَّيْ إِسْرَائِيلَ﴾ (۲) کښې بیان فرمائیلی دې دلته هم فرمائی چه د فرعون د هلاکت نه پس مونږ بنی اسرائیلو ته وفرمانیل اوس تاسو دلته اوسیرنی د قیامت د وعدې په ورځ تاسو اوستاسو دښمنان ټول به زمونږ په وړاندې راجمع کړې شنی مونږ به تاسو ټول راجمع کوو.

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ	وَبِالْحَقِّ نَزَّلْنَاهُ وَمَا
ا اودحق سره نازل کړې دې موږه داقرآن اوهم دحق سره نازل شوی دې اونه نی	اومونږ دا کلام په حقه نازل کړې دې اودا په حقه نازل شوی دې اومونږ
أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا	وَنذِيرًا ۝ وَقُرْآنًا
لیرلی مونږته مگر ازیرې ورکونکې او بیرونکې اوداقرآن چی دې لیرلې نازل کړې دې مونږدا	ته زیرې ورکونکې او بیرونکې جوړ کړې رالیږلی یی اوداقرآن چی دې نودا مونږ جدا جدا برخې کړې دې
لِتَقْرَأَهُ	عَلَى النَّاسِ عَلَى مَلَكٍ
دپاره ددې چی اولولې ته داقرآن په خلقوباند په ارام سره اوناازل کړې دې مونږداقرآن په نازلولوسره	چی نه ئېې خلقوته په قلاړه قلاړه اولولې اومونږ رالیږلی هم لیرلې دې

(۱) ۱۷/ البی اسرائیل: ۷۶.

(۲) ۲۶/ الشعراء: ۵۹.

قُلْ	أَمِنُوا	بِهِ	أَوْ لَا تُؤْمِنُوا	ط إِنَّ الَّذِينَ
او وایہ لے نبی کہ ایمان راوړئ تاسو په دې قران او که نه راوړئ بیشکه هغه کسان				
(رائی نبی ﷺ) دې خلقوته او وایه چې که تاسو پرې ایمان راوړئ او که نه راوړئ بیشکه کومو خلقوله				
أَوْ تَوَّابًا	الْعِلْمَ	مِنْ قَبْلِهِ	إِذَا	يَتْلَى
چې ورکړې شوې دې علم مخکښی ددې نه کله چې لوستلې کيږي په هغوی باند (داقران)				
چې له دې نه وړاندې علم د کتاب ورکړې شوې دې هرکله چې دهغوی په وړاندې اولوستلې شی				
يَجْرُونَ	لِلذُّقَانِ	سُجَّدًا	وَيَقُولُونَ	سُبْحَانَ رَبِّنَا
نویږوزی هغوی په زنبوباند پرمخې سجده کونکی او وائی هغوی پاک دې رب زمونږ				
نو هغوی ورته پرمخې په سجده پریوزی اود اوائی چې زمونږ رب پاک دې				
إِنْ كَانِ	وَعُدُّ رَبَّنَا	كَمَفْعُولًا	وَيَجْرُونَ	لِلذُّقَانِ
بیشکه ده وعده درب زمونږ خامخا کیدونکی او پریوزی هغوی په زنبوباند پرمخې				
بیشکه زمونږ درب وعده پوره کیدونکی ده او هغوی پرمخې پریوزی				
يَكُونُ	وَيَزِيدُهُمْ	خُشوعًا		
ژاړی هغوی او زیاتوی هغوی ته عاجزی				
او ددې قران په اوریدو دهغوی عاجزی نوره هم زیاته شی				

قوله تعالى: - وَالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَالْحَقِّ نَزَلَ ط

قرآن حق دې: - ارشاد دې چه قرآن پاک په حقه سره نازل شوې دې داسر اسر هم حق دې الله ﷻ د خپل علم سره نازل کړې دې ددې په حق کیدو باندې هغه پخپله گواه دې اوفرښتې هم گواه دی په دې کښې هم هغه دی کوم چه دخپلې پوهې سره نازل کړی دی ددې ټول حکم احکام نهی اوممانعت هم د هغه د طرفنه دی حق سره ئی نازل کړو او په حق سره ئی تاته دراورسولو. نه په لار کښې څه باطل ملاو شواونه د باطل داشان دې چه دې سره یوځای شی. دا بالکل محفوظ دې اود کمی زیاتی نه بالکل پاک دې. د پوره طاقت والا امانت داره فرښتې په ذریعه نازل شوې دې چه په آسمانونو کښې د عزت خاوند او د هغه ځای سردار دې. ستا کار مؤمنانوته خوشحالی اوزیري اورول دی او کافران ویرول دی. دا قرآن پاک مونږ د لوح محفوظ نه بیت العزت ته نازل کړو چه په اول آسمان کښې دې د هغه ځای نه لږ لږ او جدا جدا کولوسره د واقعاتو مطابق ۲۳ کاله کښې دنیا ته نازل کړو (د دې دویم قراءت (فرقناه) دې یعنی یو یو آیت کولوسره په تفسیر تفصیل اوبیانولوسره نازل کړو) چه ته ئی خلقو ته په آسانشی سره اورسوي او په مزه مزه ئی هغوی ته اوروي. مونږ دا لږ لږ کولوسره نازل کړې دې

د قرآن پاک اوریدوسره د مؤمنانو کیفیت څه وی؟ - ارشاد دې چه ستاسوپه ایمان باندې د قرآن پاک صداقت موقوف نه دې که تاسو منشی او که نه منشی خو قرآن پاک فی نفسه د الله ﷻ کتاب دې او بې شکه حق

(الطبری: ۱۷/۵۷۴)

(الطبری: ۱۷/۵۷۳)

دی ددی ذکر خود همیشه نہ پہ پخوانو کتابونو کنبی ہم راروان دی. کوم اهل کتاب چه صالح او عامل د الله ﷻ د کتابونودی اوچا پہ وړاندینو کتابونو کنبی شه تحریف او تبدیل نه دی کړې هغوی خود قرآن پاک اوریدو سره بی آرامه شی اود شکریه سجده کوی چه یا الله شکر دی چه تازمونې په موجودگئی کنبی رسول راولیگلو او کتاب دی نازل کړو. د رب خپل په کامل قدرت باندې د هغې تعظیم او درانوی کوی. پیژندل ئی چه د الله ﷻ وعده رښتونې ده غلطه نه ده. نن دا پوره کیدونکې وینی نو خوشحالېږی. د خپل رب تسبیح بیانوی اود هغه د وعده د صداقت اقرار کوی. په خشوع خضوع انکسارنی عاجزئی سره په ژړا اوزارنی سره د الله ﷻ په وړاندې په د خپل خنو په مخ په سجده کنبی پراته دی. د ایمان او تصدیق کلام الله اورسول الله په وجه په دین او اسلام کنبی هدایت تقوی کنبی ویره کنبی نور هم وړاندې کیږی. دا عطف د صفت په صفت باندې دی د ذات په ذات باندې نه دی.

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ	او وایه که را اوبلی تاسو الله
ادْعُوا	او وایه چې که تاسو د الله ﷻ په نوم
الرَّحْمٰنِ اَيَّامًا تَدْعُو	یا را اوبلی تاسو رحمان په کوم نوم چې را بلی تاسو هغه نودی هغه لره نومونه بنه
فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی	بلنه او کړئ او که د رحمان په نوم بلنه او کړئ په کوم نوم چې ئې اوبلی نو دهغه ټول نومونه ښائسته دی
وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ	او دیر په اوچت او زمه وایه مونځ خپل اومه دیر په روا او زسره وایه دی مانځه لره اولتیه
وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ	اوتد خپل مونځ دیر په اوچت او زمه لوله او بالکل چپ ئې هم مه لوله بلکه ددی
لَمْ يَتَّخِذْ	په منځ ددی کنبی یوه لار او وایه چی ثناه ده الله لره هغه الله چی نه ئې دی نیولې خوک
شَرِيْكًا ۝ فِي الْمَلِكِ	ترمینځه طریقه اختیار کړه اوتد او وایه چې ټول تعریفونه د الله ﷻ دپاره دی کوم چې نه خو
وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ سَكْنًا	ولد اونشته دهغه سره خوک شریک په بادشاهی کنبی اونه شته هغه لره
وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ سَكْنًا	خوک خوئې جوړ کړې دی او نه دده په بادشاهی کنبی خوک شریک شته اونه هغه
وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ سَكْنًا	خوک دوست دوجې دعا جزئی نه اولوئی بیانوه دهغه په لویئ کاملې سره
وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ سَكْنًا	کمزورې دی چې خوک ئې مددگار شی اودهغه لوئی دیر دیر بیانوه
قَوْلُهُ تَعَالٰی : قُلْ ادْعُوا اللَّهَ اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ	قوله تعالی: قُلْ ادْعُوا اللَّهَ اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ

د الله ﷻ د اسماء حسنی په واسطه سره دعا گوئی: - کافران د الله ﷻ درحمت د صفت نه منکر وود هغه نوم به ئی رحمن نه گنړلونو الله ﷻ د خپل خان دپاره دا نوم ثابتوی او فرمائی صرف هم دانه چه د الله ﷻ نوم الله وی رحمن وی ددی نه سوا نور هم دیر ښکلې او احسن نومونه دی. په کوم یوپاک نوم سره چه غواړې د هغه نه دعا کوه. د سورت حشر په آخره کنبی هم د هغه دیر نومونه بیان شوی دی. یومشرك د حضور ﷺ نه دسجدې په حال کنبی یا رحمن یا رحیم واوریدو نوونی وئیل گوره داموحد دی اودوه خدایان

راہلی پہ دی باندی دا ایت نازل شو۔^(۱) بیافرمانی چہ خپل مونخ دومره پہ اوچت آواز سرہ مہ وانہی د دی ایت دنازلیدو پہ وخت کنبی حضور ﷺ پہ مکہ کنبی پت و کله چہ بہ نی صحابہ کرام رضی اللہ عنہم تہ مونخ ورکولونو پہ اوچت آواز سرہ بہ نی پہ دی کنبی قراءت کولو نو مشرکانو بہ قرآن تہ اورسول اللہ ﷺ تہ کنخلی کولی پہ دی وجہ حکم اوشوچہ دومره پہ اوچت آواز سرہ د لوستلو ضرورت نشته چہ مشرکان نی واری اوکنخلی اوکری۔ اوداسی پہ مزہ نی ہم مہ لولہ چہ ستا ملگری نی ہم اونہ اوریدی شی بلکہ پہ درمیانه آواز سرہ تلاوت کوہ^(۲) بیاجہ کله حضور ﷺ ہجرت اوکرو مدینی تہ راغلونودا تکلیف لارو او چہ اوس نی خنگہ غوارے لولہ^(۳) مشرکانو بہ چہ چرتہ ہم د قرآن پاک تلاوت شروع کیدو تیختہ کولہ۔ کہ چاہہ اوریدل ہم غوبنتل نویت پت پہ خیال خیال سرہ بہ نی خہ اوریدلوخو چہ کوم خای مشرکانو تہ معلومہ شوه نوہغوی بہ دوی تہ سختہ سزا ورکولہ۔ اوس کہ یر پہ تیزہ آواز اوکری نود ہغوی چیر اود ہغوی دکنخلو خیال اوکہ یر نی پہ مزہ کپی نو چہ خوک نی پہ پتہ اوری ہغوی محروم۔ پہ دی وجہ د درمیانه قراءت کولو حکم اوشو^(۴) غرض دا چہ د مانخہ د قراءت بارہ کنبی دا ایت نازل شوے دی^(۵)۔

د ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ اود عمر فاروق رضی اللہ عنہ د قراءت بارہ کنبی د رسول کریم رضی اللہ عنہ ہدایت۔ روایت دی چہ حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ بہ پہ خپل مونخ کنبی پہ رو آواز سرہ قراءت کولو او حضرت عمر رضی اللہ عنہ بہ پہ اوچت آواز سرہ قرآن لوستلو نود حضرت صدیق اکبر رضی اللہ عنہ نہ تپوس اوشو چہ تاسو نی ولہی پہ مزہ لولنی؟ ہغوی وئیل دخپل رب سرہ غور ایستنی دی ہغہ زما د حاجتونونہ خبردی۔ نو او فرمائیلی شو چہ دا یر بنہ دی۔ د حضرت عمر رضی اللہ عنہ نہ تپوس اوشو چہ تاسو نی ولہی پہ تیز آواز سرہ لولنی؟ ہغوی او فرمائیل چہ شیطان تختوم او اودہ راویبجوم۔ نو ہغوی تہ ہم او فرمائیلی شو چہ یر بنہ۔ خوچہ کله دا ایت نازل شو نو ابوبکر رضی اللہ عنہ تہ لہر شان پہ تیزہ او عمر رضی اللہ عنہ تہ لہر شان پہ مزہ آواز سرہ تلاوت کولولہ او فرمائیلی شو^(۶)۔

دا ایت د مانخہ بارہ کنبی دی اوکہ دعاء بارہ کنبی؟ ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی دا ایت د دعا بارہ کنبی نازل شوے دی دغہ شان ثوری رضی اللہ عنہ مالک رضی اللہ عنہ ہشام بن عروہ رضی اللہ عنہ نہ او ہغہ د خپل پلار تہ او ہغہ د حضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا نہ روایت کوی ہغوی فرمائی چہ دا ایت د دعا بارہ کنبی نازل شوے دی^(۷) ہم دا قول د حضرت مجاہد رضی اللہ عنہ حضرت سعید بن جبیر رضی اللہ عنہ حضرت ابو عیاض رضی اللہ عنہ حضرت مکحول رضی اللہ عنہ او حضرت عروہ بن زبیر رضی اللہ عنہ ہم دی۔ روایت دی چہ د بنو تمیم قبیلہ یو اعرابی کله ہم چہ حضور ﷺ د مانخہ نہ سلام گر خولہ دا دعا کولہ چہ ای اللہ ماتہ او بن راکری ماتہ اولاد راکری نو بیاد ایت نازل شو۔ یویل قول د اہم دی چہ دا ایت د تشهد بارہ کنبی نازل شوے دی^(۸) د اہم وئیلی شوی دی چہ دی نہ مراد دا دی چہ مہ ریاکاری کوئی اومہ عمل پر بردنی د اہم مہ کوئی چہ پہ بنکارہ باندی خوئی بنہ کوئی اویت نی خراب ادا کرنی اہل کتابو بہ پت وئیلو او پہ دی مینخ کنبی بہ نی یوہ فقرہ پہ یر اوچت آواز سرہ پہ جغہ د ژبی نہ ویستلہ پہ دی باندی بہ تول یوخای شو اوشور بہ نی کولو نود دوی د منافقت نہ ممانعت اوشو اوچہ خنگہ بہ نورو خلقو پتوالہی کولودے نہ ہم منع کرے شویا ددی د مینخ والا لار

(۱) الطبری: ۱۷/۵۸۰۔

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورت بنی اسرائیل باب (ولا تجہر بصوتک ولا تخافت بها) ۴۷۲۲، صحیح مسلم: ۴۴۶، ترمذی: ۳۱۴۶۔

(۳) الطبری: ۱۷/۵۸۴۔

(۴) الطبری: ۱۷/۵۸۵۔

(۵) الطبری: ۱۷/۵۸۷۔

(۶) ابوداؤد کتاب التطوع باب رفع الصوت بالقراءة فی صلاة اللیل ۱۳۲۹ وسندہ حسن، ترمذی: ۴۴۷، مختصرًا۔

(۷) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة بنی اسرائیل باب (ولا تجہر بصوتک ولا تخافت بها) ۴۷۲۳۔

(۸) حاکم: ۱/۲۳۰۔

حضرت جبرائیل علیہ السلام او خود لہ نوحضور صلی اللہ علیہ وسلم مسنون او فرمائیلہ د اللہ صلی اللہ علیہ وسلم حمد کوئی پہ کوم کنبی چہ د ہغہ ٲول کمالات او پاک صفتونہ دی د چاچہ ٲول نومونہ ٲیر بہترین دی د ٲولونقصانونونہ پاک دی د ہغہ اولاد نشتہ د ہغہ شریک نشتہ. ہغہ واحد دی ہغہ احد دی صمد دی نہ د ہغہ ٲلارشتہ نہ مور نہ اولاد نہ د ہغہ ٲہ شان خوک شتہ اونہ ہغہ دومرہ سپک چہ د چاد حمایت محتاج وی یاد وزیر او مشیر ہغہ نہ حاجت وی بلکہ د ٲولو خیزنو خالق او مالک ہم ہغہ یو ذات دی. د ٲولو مدبر او مقتدر ہم ہغہ دی ہم د ہغہ رضا ٲہ ٲول مخلوق کنبی چلیبری ہغہ وحدہ لاشریک لہ دی نہ ہغہ د چاسرہ رورولی کړی دہ اونہ د چا د امداد طلب گار دی^(۱) تہ ہروخت د ہغہ لوی پاکی عظمت او جلالت بیانوہ او مشرکان چہ کوم تہمتونہ ٲہ ہغہ باندی تری تہ د ہغوی نہ د ہغہ زیاتہ لوی او بزرگی بیانوہ. یہودیانو اونصاری خویہ وئیل چہ د اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اولاد دی مشرکانو بہ وئیل ((لبيك لا شريك لك الا شريك اهلوك تملکہ وما ملک)) یعنی مونٲ حاضر غلامان یویا اللہ ستا خوک شریک نشتہ خو ہغہ چہ ستا ٲہ ملکیت کنبی دی ہم تہ د ہغوی اود ہغوی د ملکیت مالک نی. صابی او مجوسیانو بہ وئیل کہ اولیاء اللہ نہ وی نو اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ٲول انتظام نہ شی کولی ٲہ دی باندی دا آیت نازل شو اود ٲولو باطلانو تردید او کړی شو. ^(۲)

ہر مسلمان تہ دا آیت زدہ گول ٲکار دی: نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم بہ دخپل کور ٲولولو یوروتہ دا آیت خودلو حضور صلی اللہ علیہ وسلم د دی آیت نوم آیت العز یعنی دعزت والا آیت کیخودی دی^(۳) ٲہ بعضی آثارو کنبی دی ٲہ کوم کور کنبی چہ د شی ٲہ آیت اولوستلی شی ٲہ ہغہ کور کنبی بہ خہ آفت یا غلا نہ شی کیدی. واللہ اعلم. حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہ فرمائی زہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم سرہ وتلی ووم زمالاس د حضور صلی اللہ علیہ وسلم ٲہ لاس کنبی وو د حضور صلی اللہ علیہ وسلم لاس زما ٲہ لاس کنبی وو ٲہ لاز روان یوسری حضور صلی اللہ علیہ وسلم اولیدو ٲیر ٲہ بد حال کنبی وو ہغہ نہ نی ٲوس او کړو خہ خبرہ دہ؟ ہغہ وئیل حضور صلی اللہ علیہ وسلم بیمارو اونقصانونو زما د حال کړی دی. حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل چہ زہ تاتہ خہ وظیفہ اونبایم چہ دا تکلیف اوبیماری ہر خہ درنہ لارشی؟ ہغہ وئیل او او یارسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم خامخا اونبائی ٲہ احد او بدر کنبی ستاسود ملگرتیانہ کولو افسوس بہ زمانہ لری شی. ٲہ دی باندی حضور صلی اللہ علیہ وسلم مسکی شوونی فرمائیل تہ د بدر او احد د صحابہ کرامو رضی اللہ عنہم مرتبہ تہ چرتہ رسیدی شی تہ د ہغوی ٲہ مقابلہ کنبی خالی لاس او بی سرمایہ نی. حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہ عرض او کړو یارسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دی ٲریزہ ماتہ نی اونبائی حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل ابوہریرہ رضی اللہ عنہ داسی وایہ ((توکلت علی العی الذی لا یموت الحمد لله الذی لم یغخذ ولدا)) ماد او وظیفہ کول شروع کړو یوخو ورخی تیری وی چہ زما حالت ٲیر ٲنہ شو. حضور صلی اللہ علیہ وسلم زہ اولیدم نو ونی فرمائیل ابوہریرہ رضی اللہ عنہ داخہ دی؟ ما وئیل د ہغہ کلمو ٲہ وجہ د اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د طرف نہ برکت دی کومی چہ تاسو ماتہ خودلی وی. ^(۴) د دی سندضعیف دی اود دی ٲہ متن کنبی ہم نکارت دی دا حافظ ابوعلی رضی اللہ عنہ ٲہ خپل کتاب کنبی راوړی دی. واللہ اعلم.

(الحمد لله) د سورت بنی اسرائیل تفسیر ختم شو.

د دی سورت د فضیلت بیان خاص کر د اول لسو آیاتونو د فضیلت بیان: بلہ دا خبرہ چہ دا سورت د دجال د فتنہ نہ محفوظ ساتونکی دی.

^(۱) الطبری: ۵۹۰/۱۷.

^(۲) الطبری: ۵۹۰/۱۷.

^(۳) احمد: ۴۳۹/۳، ۴۴۵.

^(۴) مستدرا بیعی: ۶۶۷۱.

د سورت كهف د فضيلت بيان: مسند احمد كنبی دی یوصحابی ﷺ ددی سورت تلاوت شروع كړو د هغه په كور كنبی یواس وو هغه ټوپونه شروع كړه. صحابی ﷺ چه كله اوكتل نوهغه ته د تنبوغوندي يوه اوريخ بنكاره شوه كومي چه په هغه باندي سورې كړې وو. هغه حضور ﷺ ته ذكر او كړو حضور ﷺ اوفرمائيل لوله دا هغه سكينه ده چه د الله ﷻ د طرف نه د قرآن پاك په تلاوت كولو باندي نازليرې. (۱) بخاری اومسلم كنبی هم دا روايت شته. دا صحابی اسيد بن حضير ﷺ وو لكه څنگه چه د سورة بقره په تفسير كنبی مونږ بيان كړې دي. (۲) مسند احمد كنبی دی كوم سړی چه د سورت كهف د شروع لس آياتونه ياد كړل هغه د دجال د فتنه نه بچ شو. په ترمذی شريف كنبی د دريو آياتونو بيان دي (۳) په مسلم كنبی دلسو آخري آياتونو ذكر دي. (۴) نسائی كنبی د لسو آياتونو مطلق بيان دي. (۵)

مسند احمد كنبی دی چه څوك د دي سورت كهف اول او آخر اولولی د هغه د پاره به د پښونه ترسره پورې نور وی او چه څوك دا ټول سورت اولولی دهغه دپاره د زمكې نه تر آسمانه پورې نور به وی. (۶) په يوغريب سندسره په ابن مردويه كنبی دی چه د جمعه په ورځ څوك داسورت كهف اولولی دهغه د پښود تلونه واخله د آسمان داوچتوالی پورې به نور وی چه دقيامت په ورځ به ښه روښانه وی اود دويمې جمعه پورې به د هغه ټول گناهونه معاف كيږي. (۷) د دي حديث په مرفوع كيدو كنبی نظر دي او ډير ښه د دي موقوف كيدل دي. د حضرت ابوسعيد خدری ﷺ نه روايت دي چاچه سورت كهف د جمعه په ورځ اولوستلو دهغه د خوانه واخله تربيت الله شريف پورې به نورانيت وی.

مستدرک حاکم كنبی مرفوعاً روايت دي چاچه د جمعه په ورځ سورت كهف اولوستلو د هغه د پاره به د دوو جمعو د مينځ پورې د نوررتيا وی (۸) بيهقي كنبی دی چا چه سورت كهف داسي اولوستلو څنگه چه نازل شوې دي د هغه د پاره دقيامت په ورځ به نور وی (۹) دحافظ ضياء مقدسی ﷺ كتاب المختاره كنبی دی چه كوم سړی د جمعه په ورځ د سورت كهف تلاوت كوی هغه به اتو (۱۰) ورځوپورې د هر قسم فتنونه محفوظ وی تردي كه چري دجال هم په دي زمانه كنبی راوخی نود هغه نه به هم بچ كولي شي.

آياتونه	سورة الكهف مكية وهى مائة وعشرايات واثناعشر ركوعات	ركوع گانې
	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	
۱۰	شروع كوم په نوم د الله چه ډير مهربان زيات رحم كونكي دي	۱۲
الحمد	اللّٰهُ الَّذِي	الْكِتَابِ
هره ثناه	الله لره ده هغه (الله) چي نازل ئې كړوا	دا كتاب
	ټول تعريفونه الله ﷻ دپاره دی چي پخپل خاص بنده ئې دا كتاب رانازل كړو	

(۱) صحيح بخاری كتاب المناقب باب علامات النبوة في الاسلام: ۳۶۱۴، صحيح مسلم: ۶۷۹۵، احمد: ۲۳۱/۴، ترمذی: ۲۸۸۵، صحيح مسلم كتاب صلاة المسافرين، باب فضل سورة الكهف وآية الكرسي: ۸۰۹، احمد: ۱۹۶/۵، ابوداؤد: ۴۳۲۳ عمل اليوم والليلة للنسائي: ۹۵۱.
 (۲) ترمذی كتاب فضائل القرآن باب ماجاء في فضل سورة الكهف: ۲۸۸۶.
 (۳) صحيح مسلم: ۹۰۹.
 (۴) السنن الكبرى للنسائي: ۱۰۷۸۵، وسنده صحيح.
 (۵) احمد: ۴۳۹/۳.
 (۶) ابن مردويه.
 (۷) حاکم: ۳۶۸/۲، وسنده حسن: بيهقي: ۲۳۹/۳.
 (۸) حاکم: ۵۶۴/۱، وسنده حسن، شعب الايمان: ۲۴۴۶، المعجم الاوسط: ۱۴۷۸.

وَلَمْ يَجْعَلْ	لَهُ	عِوَجًا ۖ	قِيمًا	لِيُنذِرَ
او جوہر نہ کرو ادی کتاب لہرہ کوہ والی صحیح خبرہ کونکی کتاب دی دپارہ ددی چی خبردار کپی خلق				
اوپہ ہغی نی دذری ہومرہ کز لیچ پری نخود و سمہ نیغہ لارہ خودونکی کتاب				
بَاسًا	شَدِيدًا	مِّنْ لَّدُنْهُ	وَيُبَشِّرَ	الْمُؤْمِنِينَ
دعذاب	اسخت نہ	د طرفہ داللہ نہ	اوزیری ورکری	مومنانولرہ
چی دہغی سخت عذاب نہ خلق وویزی چی داللہ ﷻ د طرفہ دی او ہغہ مومنانو لہ زیور کپی				
يَعْمَلُونَ	الصَّالِحَاتِ	أَن لَّهُمْ	أَجْرًا	حَسَنًا ۖ
چی ہغوی عمل کوی	ایک نیک	اچی بیشک	ادہ ہغوی لہرہ	بدلہ
خوک چی نیک کارونہ کوی چی دہغوی دپارہ دیر نہ اجر مقرر دی				
مَا كَثُرَ	فِيهِ	أَبَدًا ۖ	وَيُنذِرَ	الَّذِينَ
چی اوسیدونکی بہ وی	پہ ہغی کبسی	ہمیشہ	او چی اویروی	ہغہ خلق
چی تل عمری بہ پہ کبسی اوسیری اوچی ہغہ کسان داللہ ﷻ دنیو کپی نہ اوویروی چی داوائی				
اتَّخَذَ	اللَّهُ	وَكَدًّا ۖ	مَّا لَهُمْ	بِهِ
چی نیولی دی اللہ	ا خونہ	نشستہ دی دوی لہرہ	پہ دی خبرہ	ہیخ علم اونہ پلارانو ددوی لہرہ
چی اللہ ﷻ خان لہ یو خونہ	جوہر کپی دی	ذدی خبری نہ دوی	تہ علم شتہ	او نہ ددوی پلار نیکہ تہ
كَبُرَتْ	كَلِمَةً	تَخْرُجُ	مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ۖ	إِن يَقُولُونَ
لوہدہ	ہغہ خبرہ	چی راوخی	دخلو ددوی نہ	اندوائی دوی
دا دیرہ سختہ خبرہ دہ چی ددوی دخلو نہ اوخی یقینا داخلق سراسر دروغ وائی				

قوله تعالى: وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ

اللہ ﷻ قرآن پاک د نور ذریعہ جوہر کپی دی:- مونہر اول دا بیان کپی چہ اللہ ﷻ د ہرامر د شروع کولونہ او دہغی پہ ختمولوباندی خپل حمد او ثنا بیانوی۔ پہ ہر حال کبسی ہغہ دحمدو ثنا و تعریف لائق دی۔ اول او آخر ہم د ہغہ ذات والصفات دحمدو ثنا مستحق دی۔ ہغہ پہ خپل رسول کریم ﷺ باندی قرآن پاک نازل کرو چہ دہغہ دیر لوی نعمت دی د خہ پہ ذریعہ چہ د اللہ ﷻ ہول بندیکان د تیارو نہ راوخی او د نور طرف راتلی شی۔ ہغہ دا کتاب تیک تیک سیدا او نیغ ساتلی دی پہ کوم کبسی چہ ہیخ کوگوالی کسر او کمی نشستہ۔ د صراط مستقیم طرف تہ لارخودنہ صفا و بیکارہ دہ۔ بدکاران و بیرونکی نیگانوتہ خوشخبری اوزیری اوروکپی معتدل نیغ مخالفینو او منکرینوتہ خطرناک عذابونو خبرورکونکی دا کتاب دی۔ کوم عذابونہ چہ د دی طرف نہ دی پہ دنیا کبسی ہم او پہ آخرت کبسی ہم داسی عذابونہ دی چہ نہ د دی پہ شان خوک پہ عذاب شوی دی اونہ د دی پہ شان د چا نیول شوی دی۔ اوچہ خوک پہ دی باندی یقین اوکپی نیک عمل اوکپی ایمان راوری ہغہ لہ دا کتاب یوعظیم خوشحالی ورکوی۔ کوم ثواب لہ چہ ہمیشہ والی او دوام دی ہغہ جنت بہ ورتہ ملاویری پہ کوم کبسی چہ کلہ ہم فنانشتہ او د ہغی نعمتونہ غیر فانی دی۔ او ہغوی ہم دہغہ عذابونوتہ خبروی خوک چہ د اللہ ﷻ د پارہ اولاد گرخی

لکه د مکې مشرکان چه هغوی به فریشتی د الله ﷻ لونه گنرلی. (۱) په بی علمنی او جهالت نه د خلی نه راوباسی اودا خوبه دهغوی مشرانو هم په بی علمنی کنبی گولې د (کلمة) نصب دتمیز په وجه دې. تقدیرد عبارت داسې دې (کبرت کلمتهم هذه کلمة) اووئیلې شوی دی چه دادحیرانتیابه توگه دې تقدیر عبارت دا دې (اعظم کلمتهم کلمة) لکه چه وئیلې شی (اکرم زید درجلا) د بعضې بصریانو هم دا قول دې. بعضې قاریانودا (کلمة) لوستلې دې لکه چه وائی (عظم قولک وکبر شانک) د جمهورو په قراءت خو معنی بالکل بنکاره ده چه د هغوی د دې کلمه بد او ډیره خرابه کلمه کیدل بیانیبری چه بالکل بی دلیل ده صرف دروغ او د خان نه خبره ده. د دې د پارہ نی او فرمائیل چه صرف دروغ وائی.

د سورت كهف شان نزول:- ددې سورت شان نزول دایبان کرې شوي دې چه قريشو بنضربن حارث او عقبه بن ابی معیط د مدینې د یهودیانو علماؤله اولیرل چه تاسو لار شنی او د محمد ﷺ باره کنبی ټول حالات هغوی ته بیان کرئی هغوی سره د مخکینو پیغمبرانو علم دې د هغوی نه تپوس او کرئی چه د هغوی دده باره کنبی څه رائي ده؟ دا دواړه مدینې ته لارل اودمدینې احبار سره ملاوشو د حضور حالات اوصاف نی بیان کرل د حضور ﷺ د تعلیم ذکر نی او کرې او وئی وئیل چه تاسو د علم خاوندان نی مونې ته اوبنائې چه د ده متعلق ستاسو څه خیال دې؟ هغوی وئیل گورئی مونې تاسو ته یوفیصله کرې شوي خبره بنایو. تاسو لار شنی دهغه نه ددریو سوالونو تپوس او کرئی که جواب نی درکړونودهغه په رښتونی کیدو کنبی هیڅ شک نشته بی شکه هغه د الله ﷻ نبی اورسول دې او که جواب نی درنه کړونود هغه په دروغژن کیدو کنبی هم څه شک نشته بیاچه تاسو څه کول غواړئی کوئی. هغه نه تپوس او کرئی چه پخواننی زمانه کنبی کوم خوانان تلی وو هغه واقعه بیان کرئی ډیره عجیبه واقعه ده اود هغه سړی حالات معلوم کرئی چاچه د ټولې زمکې گشت لگولې وو او مشرق اومغرب ته تلې راغلې وو اود روح اصلیت ترې معلوم کرئی که وئی خودل نودې نبی اومنی او د ده تابعداری او کرئی که وئی نه خودل نو هغه سړې بیادروغژن دې چه څه غواړئی کوئی. دادواړه واپس راغلل اوقریشوته نی اووئیل چه روره آخری او د انتھائی فیصله خبره هغوی اوخودله اوس راختی چه د حضور ﷺ نه تپوسونه او کرې. دا ټول حضور ﷺ له راغله او د دې دریو سوالونوتپوسونه نی ترې او کرې. حضور ﷺ او فرمائیل چه تاسو صباله راشنی زه به جوابونه درکړم. خوان شاء الله ترې هیر شو پنخلس ورځې تیرې شوې نه وحی راغله اونه د الله ﷻ د طرف نه د دې سوالونو جوابونه معلوم کرې شو. د مکې خلق لارل اووئی وئیل گوره صاحبه د صبا وعده وه اونن پنخلسمه ورځ ده خوهغه دې اونه خودلې شو بل خواهغوی په ډبل غم کنبی راگیر شویه جواب نه ملاویدلو د هغوی د خبرو اوریدلو اود وحی بندیدلو. بیاحضرت جبرائیل ﷺ راغلو سورت كهف نازل شو هم په دې کنبی ان شاء الله نه وئیلو باندي حضور ﷺ ته زورنه ورکړه د هغه خوانانو قصه نی بیان کړه اود هغه سیلانی ذکر او کرې شو او په آیت (وَسْئَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) (۲) کنبی د روح باره کنبی جواب ورکړې شو. (۳)

فَلَعَلَّكَ	بِأَخِي	نَفْسِكَ	عَلَىٰ آثَارِهِمْ	إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا
نو شاید چی تدا	هلاکونکې نی	خان خپل لره	روستویه دوی پسې	که ایمان رانورې دوی
(۱) پیغمبره، که چرې دوی په دې کلام ایمان نه راوړی نو شاید چې ته ددوی په				

(۱) الطبری: ۱۷/۵۹۵.

(۲) ابنی اسرائیل: ۸۵.

(۳) الطبری: ۱۷/۵۹۲.

يَهَذَا الْحَدِيثِ	اَسْفَاً	اِذَا جَعَلْنَا	مَا عَلَى
پہ دی خبرہ باندہ دوجی دافسوس نہ بیشکہ جوہ کپی دی مونہرہ ہغہ خہ چی پہ غم کنہی خان ہلاک کپی بیشکہ خہ چی پہ زمکہ دی	الْأَرْضِ	زِينَةً لِّهَا	لِيُنْبِلُوهُمْ
زمکہ باندہ ایئنست دی زمکہ لہ پارہ ددی چی وازمایو مونہرہ دوی لہ چی کوم یودوی لہ مونہرہ ہغہ دزمکہ پارہ بنائست جوہ کپی دی پارہ ددی چی مونہرہ پہ ہغہ خلقوازمینست اوکرو	أَحْسَنُ	عَمَلًا	وَأَنَا لَجَاعِلُونَ
زیات بہتردی پہ لحاظ دعمل سرہ او بیشکہ مونہرہ خامخا جوہونکی یو ہغہ خہ لہ چی پہ زمکہ دی چی خوک بنہ عمل کوونکی دی او (ہغہ وخت رہہ راشی چی) مونہرہ بہ ددی زمکہ پہ مخ موجود ہول خیزونہ	صَعِيدًا	جَزَاً	عَلَيْهَا
پہ سپینہ ڈاگہ پریرہ دو	دَاكٌ	خَالِي	

قوله تعالى: -فَلَعَلَّكَ بَآخِرَ نَفْسِكَ

نبی کریم ﷺ تہ تسلی: -مشرکان چہ د حضور ﷺ نہ بہ لری تختیدل پہ ہغوی باندی د ایمان نہ راوہو چہ کوم غم اوخفگان پہ حضور ﷺ باندی وو پہ ہغی باندی اللہ ﷻ حضور ﷺ تہ تسلی ورکوی لکہ چہ پہ بل آیت کنہی دی چہ پہ دوی باندی دومرہ خفگان مہ کوہ^(۱) بل خای دی چہ پہ دوی باندی دومرہ غمگین کیہ مہ^(۲) بل خای دی چہ د دوی پہ ایمان نہ راوہو باندی خیل خان پہ تکلیف کنہی مہ اچوہ^(۳) دلته نی ہم دا اوفرمائیل کہ دوی پہ دہ قرآن پاک باندی ایمان راونہو نو تہ خیل زہ مہ خورہ اودومرہ غم خفگان غصہ افسوس مہ کوہ مہ ویریرہ اومہ زہ تنگہ وہ خیل کارکوہ^(۴) پہ تبلیغ کنہی کوتاہی مہ کوہ خیلہ بنہ کارکوہ گمراہ بہ خیل بدکارکوی د ہریو عمل ہم ہغہ سرہ دی۔

د دنیا دا زینتوہ ختمیدونگی دی: -بیافرمانی دنیا فانی دہ د دی دا بنائست د زوال والا دی آخرت باقی دی د دی نعمتوہ د ہمیشہ پارہ دی۔ رسول اللہ ﷺ فرمانی دنیا خوہ او شین رنگ دہ پہ دی کنہی اللہ ﷻ تاسو خلیفہ جوہوی اوکتل غواری چہ تاسو خنگہ عملونہ کوئی؟ نود دنیاہ بنخو نہ بیج شنی پہ بنی اسرائیلو کنہی رومبندی فتنہ ہم د بنخو وہ^(۵) دا دنیا ختمیدونگی دہ اوداد دنیا خرابیدونگی دہ۔ تباہ بریاد کیدونہ دہ زمکہ بہ صفاهوارہ شی او پہ کومہ چہ بہ ہیخ قسم پیداوارنہ کیہی کلہ چہ پہ بل آیت کنہی دی آیا داخل نہ گوری چہ مونہرہ غیر آبادی شاری زمکہ تہ اوبہ بوخو اود دی نہ فصل پیدا کوہ کوم چہ ہغوی پخیلہ ہم خوری اود ہغوی خاروی ہم۔ ایابیاہم د ہغوی سترگی نہ گولاویہی^(۶) زمکہ

(۱) ۳۵/فاطر: ۸۔

(۲) ۱۶/النحل: ۱۲۷۔

(۳) ۲۶/الشعراء: ۳۔

(۴) الظہری: ۱۷/۵۹۷-۵۹۸۔

(۵) صحیح مسلم کتاب الرقاق باب اکثر اهل الجنة الفقراء: ۲۷۴۲، ترمذی: ۲۱۹۱، ابن ماجہ: ۴۰۰۰، احمد: ۱۹/۳، مستدراک علی: ۱۱۰۱۔

(۶) ۳۲/السجدة: ۲۷۔

او په زمكه چه څه دى ټول فنا كيدونكى دى او خپل حقيقى مالك ته پيش كيدونكى دى. نو كه ته د هغوى نه څه هم واورې هغوى په كوم حال كښې هم گورې خو افسوس او خفگان مه كوه.

أَمْ حَسِبْتُمْ	أَنْ	أَصْحَابَ	الْكَهْفِ
ايا گمان كوي ته چي بيشكه ملگري دغار			
ايا ستا دا خيال دې چي دغار او دليكلې تختي خاوندان			
وَالرَّقِيمِ	كَانُوا	مِنَ	آيَاتِنَا
او دليكلې شوي تختي وؤ دنښو زمونږ نه ډير عجيبه كله چي پناه واغستله			
زمونږ (د قدرت) په نښو كښې يوه ډيره عجيبه نښه وؤ؟ څه وخت چي دغي			
الْفِتْيَةِ	إِلَى	الْكَهْفِ	فَقَالُوا
يو څو ځوانانو غارته نو وې وئيل له ربه زمونږه راكړه مونږ ته د طرفه خپل نه			
څلمو په دغار كښې پناه واخسته نو وې وئيل چي ائې زمونږ ربه مونږ ته دخپل طرفه			
رَحْمَةً	وَهَيِّئْ	لَنَا	مِنْ
رحمت او تيار كړه مونږ لره د كار زمونږ نه صحيح والي نو كيښوده مونږه په			
رحمت راكړه او زمونږ دې كار له دسمون خوړو سامان راپيدا كړه نو مونږ د هغوى په غوږونو باندي			
أَذَانَهُمْ	فِي	الْكَهْفِ	سِنِينَ
غوږونو د هغوى باندي دخوب پرده په غار كښې څو كلونه په شمار بيا راپورته كړل مونږ هغوى			
په دغه غار كښې ډيرو كلونو دخوب پرده واچوله بيا مو راپاخول			
لِنَعْلَمَ	أَيُّ	الْحَزِينِ	أَحْطَى
چي معلوم كړو مونږه چي كومه يوه د دوو د لونه ښه حساب كونكي ده هغه			
چي په دغه دواړو ټولو كښې كوم يو ټولې په دې حالت كښې د پاتې كيدو			
لَيَسُوْا	أَمْدًا		
چي تيره كړه هغوى موده			
دمودې نه زيات واقف دي			
قوله تعالى: - أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ -			

داصحاب كهف پيژندكولو اوقصه: - داصحاب كهف قصه په اجمال سره بيانېږي بيا په تفصيل سره بيانېږي فرماني چه دا واقعه زمونږ د قدرت د بې شميره واقعاتونه يوه ډيره معمولي واقعه ده د دې نه لوى لوى نښې هره ورځ ستاسو په وړاندي وي. د زمكې او آسمان پيدا كول د شپې ورځې اوږيدل راوږيدل نمر سپوږمى اطاعت كول وغيره د قدرت بې شميره نښې كوم چه ښائي د الله ﷻ قدرت بې اندازې شته او هغه په هريوڅيز باندي قادر دي هغه ته يو كار هم گران نه دي. داصحاب كهف نه خو ډير زيات

حیرانوں کی او اہم نینہ د قدرت ستاسو پہ وړاندې د شپې ورځې ده (۵) د کتاب او سنت کوم علم ما تاته درکړې دې هغه د اصحاب کہف د شان نه ډیر زیات دې (۶) ډیر حجتونه ما پخپلو بندیگانو باندې د اصحاب کہف نه ډیر واضحہ کړی دې (۳) کہف وائی د غر غارته هلته دا ځوانان پټ شوي وو.

درقیم حقیقت څه شی دې: "رقیم" خویادایله سره خواکې د وادنی نوم دې یاد هغوی د ځای ددې عمارت نوم دې (۴) یاد یوې آبادنی نوم دې یاد دغه غر نوم دې ددغه غر نوم نجلوس هم راغلی دې. د غار نوم ته خیروم و نیلې شوي دې اود هغوی د سپی نوم نی حمران خودلې دې. حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی چه ټول قرآن زه پیژنم خو لفظ حنان او اوه او لفظ رقیم ماته نه دې معلوم چه رقیم د یو کتاب نوم دې یاد آبادنی. په یو بل روایت کښې دهغوی نه نقل دی چه دا کتاب دې. سعید بن جبیر وائی چه دا د کانری یوه تختی ده په کوم چه د اصحاب کہف قصه لیکلې وه اود غاریه دروازه کښې ئی لگولې وه (۵) عبدالرحمن بن سعید وائی قرآن کښې دې (کُتِبَ مَرْقُومًا) (۶) د آیت ظاهری الفاظ خود دې تائید کوی او هم دا د امام ابن جریر رضی اللہ عنہ مختار قول دې چه رقیم د فعیل په وزن باندې د مرقوم په معنی کښې دې لکه مقتول قتیل اومجروح جریح. واللہ اعلم.

دا ځوانان دخپل دین د بیچ کولو دپاره دخپل قوم نه تختیدلې وو چه هغوی چرته دوی د دین نه وانړوی. د یو غر په غار کښې ننوتل اود اللہ تعالیٰ نه ئی دعا او کړه یا اللہ مونږ له د خپل حضور نه خپل رحمت راکړه. مونږ دخپل قوم نه پټ کړه زمونږ په دې کار کښې انجام ښه کړه. د حدیث په یوه دعا کښې دی ای ربه ته چه کومه فیصله زمونږ په حق کښې او کړې هغه د انجام لحاظ سره ښه او کړه (۷) مسند کښې رسول اللہ ﷺ په خپله دعا کښې عرض کوی ای ربه زمونږ د ټولو کارونو انجام ښه کړه اومونږ د دنیا د رسوائی اود آخرت د عذابونو نه بچ کړه (۸) دوی چه غارته لاړل او اوده شو نو کالونه پرې تیر شو بیا مونږ هغوی بیدار کړل. یو صاحب درهم راواخستو او بازار نه ئی سودا اخستلوله لاړو لکه چه راروان دی. دا د دې د پاره چه هغوی دلته څومره موده تیره کړه هغه په دواړو ډلو کښې څوک ډیر زیات یادونکې دې؟ هغوی ته به مونږ هم معلوم کړو (امدا) معنی شمیر ده او و نیلې شوی دی چه د غایت په معنی کښې هم دا لفظ راغلی دې لکه چه د عربو شاعرانو په خپلو شعرونو کښې د غایت معنی ترلې ده.

مُنُّ	نَقَّصُ	عَلَيْكَ	نَبَاهُمْ	بِالْحَقِّ ط
مونږه	بیانوؤا	په تاباندې	قیصه دهغوی	په حقه سره
مونږ تاته ددوی حالت صحیح صحیح بیانوو				
إِنَّهُمْ	فِتِيَةٌ	أَمَنُوا	بِرَبِّهِمْ	وَزِدْنَاهُمْ
بیشکه هغوی	یو څو ځوانان وو	اچې ایمان ئی راوړې	وواپه رب خپل باند	اوزیات کړی وو
بیشکه دایو څو ځوانان وو چې په خپل رب باندې ئی ایمان راوړې وو اومونږ دوی ته				

(۱) الطبری: ۱۷/۶۰۱.
 (۲) الطبری: ۱۷/۶۰۱.
 (۳) الطبری: ۱۷/۶۰۱.
 (۴) الطبری: ۱۷/۶۰۷.
 (۵) الطبری: ۱۷/۶۰۳.
 (۶) ۸۳/امطققین: ۹.

(۷) ابن ماجه کتاب الدعاء باب الجوامع من الدعاء: ۲۸۴۶، وسنده صحیح، احمد: ۱۴۷/۶.
 (۸) احمد: ۱۸۱/۴، وسنده حسن، طبرانی: ۱۱۹۶، ابن حبان: ۹۴۹، مجمع الزوائد: ۱۷۸/۱۰.

هُدًى ۞	وَرَبَطْنَا	عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ	إِذْ قَامُوا	فَقَالُوا
پہ لِحاظِ ہدایت سرہ اور مضبوط کرل مونبرہ از پونہ دھغوی اکلہ چی ار پاسیدل ہغوی نووی ونیل				
نورزیات ہدایت ورکری ووا ومونبرہ ددوی زپونہ (پہ صبر) سرہ مضبوط کری وو خہ وخت چی دوی تیار شو او وی ونیل				
رَبُّنَا	رَبُّ السَّمَوَاتِ	وَالْأَرْضِ	لَنْ نَدْعُوَا	مِنْ دُونِهِ
رب زمونبرہ رب د اسمانونو اود زمکی دی ہرگز بہہ اواز نہ کرے مونبرا ماسواد ہغہ نہ				
چی زمونبرہ رب د اسمانونو او زمکی رب دی مونبرہ بہہ ہیشکلہ بی دھغہ نہ بل شوک				
إِلَهًا	لَقَدْ قُلْنَا	إِذَا شَطَطًا ۞	هَؤُلَاءِ	قَوْمَنَا
بل معبود تہ نوویلی بہ وی مونبرا بی بی خایہ خبرہ داخل چی قوم زمونبرہ دی				
پہ معبود کیدو نہ بلو گنی پیرہ بی خایہ خبرہ بہہ موکری وی دی خلقو زمونبرہ خیل قوم				
اتَّخَذُوا	مِنْ دُونِهِ	الِهَةً ۞	لَوْلَا يَأْتُونَ	عَلَيْهِمْ
نیولی دی دوی ماسواد اللہ نہ نور خدایان ولی نہ راوری دوی بہ معبودیت دھغوی باندا				
د اللہ ﷻ نہ سوا نور خلق خان لہ معبودان نیولی دی دوی پہ دغہ فرضی معبودانو باندا ولی				
يَسْلُطُنَ بَيْنَ ط	فَمَنْ	أَظْلَمُ	مِمَّنْ	افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
یو دلیل بسکارہ نو شوک دی پیر ظالم دھغہ چانہ چی تری پہ اللہ پوری دروغ				
یوخر گند دلیل نہ ورا ندی کوی او دھغہ چانہ زیات ظالم شوک کیدیشی چی پہ اللہ ﷻ باندا د دروغو تہمت لگوی				
وَإِذِ	اعْتَرَفْتُمُوهُمْ	وَمَا	يَعْبُدُونَ	
او اوس چی کلہ اتعلق ختم کرو تاسو دھغوی سرہ او دھغہ معبودانوسرہ چی عبادت نی کوی دوی				
او ہرکلہ چی تاسو ہغوی (مشرکان) او دکومو چی ہغوی د اللہ ﷻ نہ سوا				
إِلَّا اللَّهَ	فَأَوَّا	إِلَى الْكُهْفِ	يَنْشُرْكُمْ	رَبُّكُمْ
بی د اللہ نہ نویناہ واخلی غار تہ راخوبہ کری تاسولرہ رب ستاسوا				
عبادت کوی پریخو دل نو پہ غار کنبی پناہ واخلی ستاسو رب بہ تاسو دپارہ				
مِنْ رَحْمَتِهِ	وَيَهَيِّئْ	لَكُمْ	مِنْ أَمْرِكُمْ	مِرْفَقًا ۞
درحمت خیل نہ او پیدا بہ کری دپارہ ستاسو دکار ستاسو نہ اسباب دگزران				
خیل رحمت خور کری او ستاسو کارونو کنبی بہ داسانی (سامان) پیدا کری				

قوله تعالى: -مَنْ نَقَضَ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ-

د اصحاب کھف تفصیلی واقعہ:۔۔ د دی خائی نہ پہ تفصیل سرہ د اصحاب کھف قصہ شروع کیری چہ دا یو
خو خوانان وو چہ د حق دین طرف تہ مانل شو او پہ ہدایت باندا راغلہ۔ پہ قریشو کنبی ہم داسی شو
وو چہ خوانانو خود حق پہ آواز باندا لیبک وئیلی وو خوبغیرد یو خو بوہ اگانونہ نور پورہ د اسلام طرف
تہ مانل نہ شو۔ وائی چہ پہ دوی کنبی د بعضو پہ غور و نو کنبی والنسی وی۔ دا د متقی او لارموندونکو
دلہی خوانان وو د خیل رب وحدانیت نی منلو د ہغہ د توحید قائل شوی وو او ورخ پہ ورخ پہ ایمان
کنبی ورا ندی کیدل۔ د دی اود دی پہ شان نورو آیاتونو نہ استدلال کولو سرہ د امام بخاری رحمۃ اللہ علیہ وغیرہ

محدثینو کرامو مذهب دادی چه په ایمان کنبی زیاتوالی کیری په دې کنبی درجی دی دا کم او زیاتیری (۱) د دې خای نه مونږ هغوی په هدایت کنبی زیات کرل بل خای ارشاد دې (وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادْنَا لَهُمْ هُدًى وَآثَمَهُمْ تَقْوَاهُمْ) (۲) د هدایت والهدایت زیاتیری الخ بل ارشاد دې (فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَزَدْنَا لَهُمُ انْمَانًا) (۳) دایمان والایمان زیاتوی الخ. بل آیت کنبی دی (لِيُزَادُوا الْإِيمَانُ أَنْ يَمُنُوا بِهِمْ) (۴) دې د پارہ چه هغوی د خپل ایمان سره په ایمان کنبی نور هم زیات شی. هم د دې مضمون نور هم ډیر آیاتونه دی.

د اصحاب کهف زمانه: ذکر دې چه داخلق د حضرت مسیح عیسی بن مریم عليه السلام په دین باندې وو. واللہ اعلم. خودا بنکاره معلومیږی چه دا د مسیح عليه السلام د زمانې نه وړاندې واقعہ ده د دې یودلیل داهم دې که چرې داخلق نصرانیان وو نو یهودیانوبه نه د دوی دومره په توجه سره د هغوی حالات معلومول اونه به نی د معلومولو هدایت کولو. حالانکه دا بیان تیرشوی دې چه قریشو خپله جرگه د یهودیانو علمایو له لیکلې وه چه تاسو مونږ ته څه داسې خبرې اوبنائې چه مونږ رسول الله صلى الله عليه وسلم از مینست کړو هغوی اووئیل چه تاسو د اصحاب کهف او ذوالقرنین قصه د هغه نه معلومه کړئ اود روح متعلق سوال ترې اوکړئ نو معلومه شوه چه د یهودو په کتابونو کنبی د دې ذکر وو او هغوی ته د دې واقعہ علم وو چه کله دا ثابتہ شوه نو دا خو بنکاره خبره ده چه د یهودو کتاب د نصرانیت نه وړاندې دې. واللہ اعلم. بیا فرمانی چه مونږ هغوی ته د قوم په مخالفت باندې صبر ورکړو او هغوی د قوم هیخ پرواه اونه کړه بلکه وطن راحت او آرام نی هم پریخودو.

ددې خوانانو د ایمان واقعہ: د بعضی سلفووینا ده چه داخلق د روم د بادشاه اولاد اود روم سرداران وو. یوځل قوم سره اختر کولود پارہ تلې وو د هغه زمانې د بادشاه نوم دقیانوس وو ډیر سرکشه او سخت سړی وو ټولوتہ به نی د شرک تعلیم کولو او په ټولوبه نی د بتانو عبادت کولو. دا خوانان چه د خپلو پلارانو اونیکنوسره دې میلې ته تلې وو هغوی چه کله هلته داتماشه اولیدله نو د هغوی په زړه کنبی داخیال راغلو چه دابت پرستی خو یوفضول اوبې کاره څیز دې. عبادتونه اوحلالې خوصرف د یو الله صلى الله عليه وسلم په نوم باندې کیدل پکار دی چه د آسمان او زمکې خالق اومالک دې. نو دا خلق یو یوشو اود دې خای نه لارل دیوې ونې لاندې یوصاحب کیناستو نور هم دلته راغله دریم هم راغلو څلورم هم راغلو غرض داچه یویو ټول دلته راجمع شو سره ددې چه یویل نی نه پیژندلو خود ایمان رنړا یویل سره یو خای کرل. حدیث شریف کنبی دی چه روحونه هم یوجمع شوی لښکر دې په روز ازل کنبی د هغوی پیژندگلو شوی ده هغوی دلته هم یوخای اوسیری اوکوم هلته نابلده دی دلته هم په هغوی کنبی اختلاف دې (بخاری ومسلم) عرب وائی چه په جنس کنبی کیدل دیوخای کیدو علت دې. ټول خاموش وو یو بل نه ویریدو که زه خپل دضمیرراز اوبنایم نو دې به می دبنمن شی دیویل نه خبرنه وو هغه هم د دوی په شان د قوم د دې بې وقوفتوب اومشرکانه رسم نه ویزاره وو. آخر یوهوبنیار او تکړه خوان اووئیل دوستانو څه نه څه خبره خو خامخا شته چه د خلقو د دې عام شغل نه ځان له تاسو راغلي نی جدا ناست نی زما خو زړه غواری چه هرسړې دې خپله خبره بنکاره کړی د څه په وجه چه هغه قوم پریخې وی. په دې باندې یوکس وئیل روره خبره دا ده چه زما خود خپل قوم دا رسم یوزره هم نه دې خوښ چه کله زمونږ

(۱) صحیح بخاری کتاب الایمان باب قول النبی صلى الله عليه وسلم بنی الاسلام علی خمس قبل حدیث: ۸.

(۲) ۴۷/محمد: ۱۷.

(۳) ۹/التوبه: ۱۲۴.

(۴) ۴۸/الفتح: ۴.

(۵) صحیح بخاری کتاب احادیث الانبیاء باب الارواح جنود مجتدة: ۳۳۳۶، صحیح مسلم: ۳۶۳۷، الادب المفرد: ۹۰۱، ابوداؤد: ۴۸۳۴، احمد: ۵۲۷/۲، ابن حبان: ۶۱۶۸.

اوستاسو د زمکې او اسمان خالق او مالک صرف هم یو الله دې نوییا مونږ دهغه نه بغیرد نور چا عبادت ولې او کړو؟ دې اوریدو سره بل کس او وئیل په الله ﷻ مې دې قسم وی چه دې نفرت زه دلته راوستلې یم دریم هم دا او وئیل چه کله ټولو هم دا وجه بیان کړه نود هریو په زړه کښې د خوشحالی او مینې یوه چپه راغله اودا ټول روشن خیال او مؤحد په خپل مینخ کښې رښتونې دوستان اود یوې مور نه پیدا شوی رونږو نه زیات د یوبل خیرخواه جوړشو او په خپل مینخ کښې اتحاد او اتفاق او کړو. اوس هغوی یوځای مقرر کړو او هم هلته به ئی د یو الله ﷻ عبادت کولو. په مزه مزه هغه قوم ته هم پته اولگیده او دوی ئی راو نیول او هغه ظالم بادشاه ته ئی پیش کړل اوشکایت ئی او کړو. بادشاه د هغوی نه تپوس او کړو او هغوی په ډیره بهادر ئی سره د خپل توحید او خپل مسلک بیان او کړو بلکه بادشاه ته درباریانو ته او ټولې دنیاته ئی د دې دعوت ورکړو زړه ئی مضبوط کړو اوصفاتی او وئیل زمونږ رب هم هغه دې چه د زمکې او آسمانونو مالک او خالق دې. داناممکن دی چه مونږ د هغه نه بغیر بل څوک معبود جوړ کړو. مونږ نه به دا چرې هم اونه شی چه د هغه نه بغیر بل څوک رابلو ځکه چه شرک ډیر باطل څیز دې مونږ هیڅ کله هم د دې کار کونکی نه یو. دا ډیره بې ځایه فضول خبره او ککه لارده. دا زمونږ قوم مشرک دې د الله ﷻ په ځای نورو ته چغې وهی د نورو په عبادت کښې مشغول دی د څه چه دوی هیڅ دلیل نه شی پیش کولې نودوی ظالمان اودروغژن دی. وائی چه ددوی په دې صفا خبرو کولو سره بادشاه ډیر وړان شو هغوی ئی او ویرول او حکم ئی ورکړو چه د دوی جامې اویاسنی او که دوی منع نه شو نو زه به دوی ته سخته سزا ورکړم. اوس د دې خلقو زړونه نور هم مضبوط شوخو هغوی ته دامعلومه شوه چه دلته په اوسیدو باندې مونږ په دیندار ئی باندې قایم نه شو پاتې کیدې په دې وجه هغوی قوم وطن رشتې او خاندان پریخودو پوره پخه اراده او کړه. هم دا حکم هم دې چه انسان دې د دین د ویرې په وخت کښې هجرت او کړی. حدیث شریف کښې دی چه د انسان بهترین مال ممکن ده چه چیلنی وی کومې چه هغه واخلي اودغره لمن کښې په شینکو کښې اوسیرې اودخپل دین دپچ کولو په خاطر منلې وهی (۱) په داسې حال کښې دخلقو نه جدا اوځان له اوسیدل مشروع امر دې. او که چرې داسې حالت نه وی د زبردستی اوبریاد ئی ویره نه وی نوییا ځنگلونوته وتل مشروع نه دی ځکه چه د جمعه او جمع فضیلت د لاس نه ځی. کله چه دا خلق د دین په خاطر د دومره قربان ئی ورکولو د پاره تیار شو نو په هغوی باندې درې رحمت نازل شو. اوفرمانیلې شو چه ټیک ده کله ته ددوی د دین نه جدا شوې نوبهترده چه بدنی توگه باندې هم د دوی نه جدا شی. لار شنی تاسو په یوغر کښې چرته په غار کښې پناه واخلی په تاسو به درې د رحمت سوری وی. هغه به تاسو ستاسو دښمن د سترگونه پټ کړی او ستاسو په کار کښې به آسانی اوراحت راپیدا کړی. دې خلقو موقع بیاموندوسره دې ځای نه تیخته او کړه اودغریه یو د کښې ئی پناه واخستله. بادشاه اوقوم ډیر لټون او کړو خو پته اونه لگیده. الله ﷻ په هغوی باندې روندتوب واچولو.

د اصحاب کهف په پشان زمونږ د نبی ﷺ واقعه هم ده: او گور ئی هم دابلکه د دې نه ډیره حیرانونکې واقعه زمونږ نبی حضرت محمد ﷺ سره پښنه شوه. حضور ﷺ سره د خپل رفیق خاص او رفیق غار ابوبکر صدیق ﷺ په غار ثور کښې پټ شول مشرکانو ډیرې منلې تررې او هلې ځلې کولو کښې هیڅ کمې پرینخودو خو حضور ﷺ هغوی ته سرد پوره کوشش کولو ملاونه شو. الله ﷻ د هغوی نظر واخستو خواوشا کښې به تیریدل سترگې به ئی برنډې کړې کتل حضور ﷺ موجود دې او هغوی ته نه ښکاری. صدیق اکبر ﷺ پریشانه شو او عرض ئی او کړو چه حضور ﷺ که چرې څوک خپلو پښوته هم او گوری نو

(۱) صحیح بخاری کتاب الایمان باب من الدین الفرار من الفتن: ۱۹، ابوداؤد: ۴۲۶۷، احمد: ۴۳/۳، مسند ابی یعلی: ۹۸۳، السنن الکبری للنسائی: ۱۱۷۶۷، ابن ماجه: ۳۹۸، ابن ابی شیبه: ۴۴۸/۷.

مونڙ به ورته بنڪاره شو. حضور ﷺ ڏير په تسلسلي سره جواب ورکړو ابوبڪر ددې دوو باره کښې ستاخه خيال دې د چا چه دريم پخپله الله ﷻ دې؟ (۱) قرآن کریم فرمائي که تاسو زما د نبی امدادنه کوئی نوڅه اوشو؟ کله چه کافرانو هغوی اوويستل نو ما پخپله د هغوی امداد اوکړو کله چه هغه په دوو کښې دويم وو او هغه دواړه په غار کښې وو کله چه هغه خپل ملگري ته ونييل خفه کيږه مه الله ﷻ زمونږ سره دې نو الله ﷻ د خپل طرف نه په هغوی سکنت نازل کړواو په داسې لښکر سره نې د هغوی امداد اوکړو کوم چه تاسو نه شوليدلې. آخر هغه د کافرانو خبره بنکته کړه او خپله کلمه نې اوچته کړه الله ﷻ د عزت او حکمت والا دې (۲) رښتيا خودادی چه دا واقعه د اصحاب كهف دو واقعه نه هم زياته حيرانونکي او عجيبه ده. يوقول داهم دې چه داخوانان بادشاه او قوم اوليدل. کله چه نې په غار کښې اوليدل نو هغوی ونييل چه بس مونږ خو هم داغونبتل. هغوی د دې ځله په يودیوال وهلوسره بنده کړه چه هم دلته مړه شی خودا قول تامل طلب دې. د قرآن پاک فرمان دې چه سحر ما بنام په هغوی باندي نمر څي راځي والله اعلم.

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَوَارُؤُا عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ	اوتڙ به ويني نمر کله چي راخيڙي ا نو بچ بچ راخيڙي د غار د هغوی نه ا نبي طرفته
وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُؤُهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ	او چي نمر راخيڙي نو ته به نې گوري چي د هغوی غار نه نبي اړخ ته بچ کيږي
مِنْهُ ذَلِكُ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ	او کله چي پريوزي ا نو بچ بچ پريوزي د هغوی نه ا گس طرفته او هغوی ا په فرانسه ځائي کښي دي او چي د ويږي نو د هغوی نه گس اړخ ته ډډه کوي او هغوی د غار په اړت بېرت ځائي کښي
وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا	د دغه غار دا دنسو د الله نه چاته چي لاره اوبنودله الله نو هغه لار مندونکي دي او دا د الله ﷻ دنخبسو نه يوه نخبسه ده څوگ چي الله ﷻ په سمه لار و اچوي نو هغه په سمه لار روان شي
قوله تعالى: - وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَوَارُؤُا	او څوک چي بي لاري کړي الله نو هرگز به ته اونه مومي ا دپاره دهغه څوک دوست لار بنودونکي او څوک بي لاري کړي نو هيڅوک دهغه مددگار لاره خودونکي بيا نه مومي

څه د غار متعلق :- د ادليل دې د دې خبرې چه ددې غار ځله د شمال طرف ته وه د نمر د راختلو په وخت د دوی نبي طرفته به دنمر سورې تيټيدلو او د غرمي په وخت کښې به هلته بالکل نمر نه وودنمرد اوچتيدو په وخت کښې به دداسې ځاي نه د نمر شغلې کميدلې اود نمر د ډوييدو په وخت کښې به نمر د هغوی د غار طرف ته د هغې د دروازي شمالي طرف نه ځي. د مشرق طرف نه د علم هيټ پيژندونکي په دې ښه پوهيږي چاته چه د نمر سپوږمښي او ستورو د چال علم دې. که چرې د غار د دروازي مخ مشرق طرف نه وونود نمر د ډوييدو په وخت کښې به نمر بالکل نه تلو او که د قبله طرف ته وونود نمر د راختلو په وخت کښې به نمر نه رسيدلو اونه به د ډوييدو وخت کښې رسيدلو اونه به

(۱) صحيح بخاري كتاب فضائل النبي باب مناقب المهاجرين وفضلهم: ۳۶۵۳، صحيح مسلم: ۲۳۸۱.
(۲) ۹/التوبه: ۴۰.

سورې بنی یاگس طرف ته تیتیدو او که دروازه د مغرب طرف ته وه نو بیابه هم د نمر د راختلویه وخت کنبې دننه تپ نه شو تلې بلکه د زوال نه پس به دننه تلو اویابه برابر ترمانبام پورې وو. نو تیک خبره هم هغه ده کومه چه مونږ بیان کړه. **فلله الحمد (تقرضهما)** معنی حضرت ابن عباس رضی الله عنهما د ترک کولو او پریخودلو سره کړې ده. (۱)

الله ﷻ جل شانہ خو مونږ ته دا اوخودل چه مونږ پوهه شو اوسوچ اوکړو ولې دانی اونه خودل چه هغه غار د کوم ښار په کوم غر کنبې دې دا ځکه چه د دې نه مونږ ته څه فائده نشته اونه د دې سره د څه شرعی مقصد حاصلیدلې کیږی. بیاهم بعضې مفسرینو په دې کنبې تکلف اوچت کړې دې. څوک وائی چه هغه دايله سره نیزدې دې. څوک وائی نینوی سره نیزدې دې څوک وائی په روم کنبې دې اوڅوک وائی بلقاء کنبې دې. اصل علم هم الله ﷻ ته دې چه هغه چرته دې که په دې کنبې څه دینی مصلحت یازمونږ څه دینی فائده وه نو یقیناً الله ﷻ به مونږ ته خودلې وو یادخپل رسول ﷺ په ژبه مبارکه به ئی مونږ ته بیان کړې وې. د حضور ﷺ فرمان دې تاسو ته چه کوم کوم کار او څیزونو جنت ته نیزدې کونکی او ددوزخ نه لرې کونکی وو په هغې کنبې یوهم ما بغیرد پریخودو نه اوخودل. نو الله ﷻ د دې صفت بیان کړو اود هغې ځای ئی اونه خودلو. وئی فرمائیل چه د نمر د راختلویه وخت کنبې د هغوی بنی طرف ته هغه تیتیدلو اود ډویدو په وخت کنبې به ئی هغوی گس طرف ته پریخودل هغوی ددې نه فراختی کنبې دی. هغوی ته د نمر گرموالې نه رسی اونه د هغوی بدن او کپړې سوزیږی.

دادالله ﷻ یوه نښه ده چه رب هغوی دې غارته اورسول چرته چه ئی هغوی ژوندی اوساتل نمر هم ورشی هوا هم ورشی رنرا هم وی دې د پاره چه نه ئی په خوب کنبې خلل وی اونه نقصان وراورسی. په حقیقت کنبې داهم د الله ﷻ د طرف نه یوه د هغه د قدرت یوه کامله نښه وه چه د دې ځوانانو مؤحدینو هدايت پخپله الله ﷻ کړې وو دوی په نیغه لار شوي وو د چا په وس کنبې نه وه چه دوی ئی گمراه کړې وې د دې برعکس چاته چه الله ﷻ لار اونه ښانی د هغه هادی څوک نشته.

وَحَسْبُهُمْ	أَيْقَاطًا	وَهُمْ	رَقُودًا	وَنَقَلْبَهُمْ	ذَاتَ الْيَمِينِ
اوتښه گمان کوي په هغوی دویخو حال دا چی هغوی اوده دی اواروژمونږ هغوی بنی طرفته					
اورائی مخاطبه، تابه خیال کولو چې دوی وینس دی حال دادې چې دوی اوده دی او مونږ دوی بنی					
وَذَاتَ الشِّمَالِ	وَكَلْبَهُمْ	بَاسِطًا	ذِرَاعِيَهُ	بِالْوَصِيدِ	
اوگس طرفته اوسپې دهغوی غورونکې وو دڅنگلوخپلو په خله دغار کنبې					
اوگس طرفته اړو و رارو او ددوی سپې په درشل باندې خورې څنگلې ناست وو					
لَوِاطَلَعَتْ	عَلَيْهِمْ	لَوَلِيَّتٌ	مِنْهُمْ	فِرَارًا	وَأَكَلَتْ
که تاسرور ښکاره کړو هغوی ته نومخ به اوگرزوي ته دهغوی نه په تښته اوخامخابه ډک شي ته					
که تاورته (هيله غوندي) سرور ښکاره کړې وې نو پسته به ترې نه تښتیدلې وې اودهغوی					
					مِنْهُمْ رُعْبًا
					دهغوی نه په يره سره
					رعب به درباندي خور شوي وو

قوله تعالى: **وَنَحْسِبُهُمَّ آيَاقًا وَهَمْرًا قَوْدًا**

دوئی د خوب کیفیت: دوی اوده دی خو کتونکی دوی بیدارگنری خکه چه د هغوی سترگي کولادوی ذکرشوی دی چه کله لیوه اوده کیرپی نو یوه سترگه کولو ساتی یوه بنده بیا هغه بله کولاکری او دا بنده کری. لکه چه یوشاعر ونیلی دی :-

بنا مباحدي مقلتيه وبتقي باخري الرزايا فهورقظان نائم

د خناور وچینجو مینجو اود بنمنانونه د بیج کولو دپاره الله ﷻ په خوب کنبی هم د هغوی سترگي کولا وساتلی دی اوزمکه نی نه خوری اړخونه نی اوده کیرپی نه خکه چه الله ﷻ د هغوی اړخونه بدلوی وانی چه په کال کنبی دوه خل اړخ بدلوی.

د اصحاب كهف سپی :- د هغوی سپی هم خوبولې دروازی سره خاورو کنبی چوکات سره نيزدي د خوکي په توگه لاسونه په زمکه باندي خواره کړي ناست دي اود دروازی نه بهر په دي وجه دي چه په کوم کور کنبی سپی تصویر جنبی او کافر سرې وی هغه کورته فریستی نه خی لکه خنگه چه په یوحسن حدیث کنبی نقل دی) (دې سپی له هم په دي حال کنبی خوب راغلو ربنتیادی چه دخو خلقو ناسته هم بنیگره پیدا کوی. گورنی ددې سپی خومره شان شوچه په کلام الله کنبی دهغه ذکر راغلو وانی چه په دوی کنبی دچا داساتلی شوې ښکاری سپی وو. یو قول داهم دي چه د بادشاه د باورچی دا سپی خکه چه هغه هم د دوی په مسلک وو دهغوی سره په هجرت کنبی وو اودهغه سپی هغه پسي شاته لکیدلې وو. والله اعلم. یو خوبې دلیلله خبرې: وانی چه دحضرت ابراهیم ﷺ په لاس باندي دحضرت ذبیح الله ﷻ په بدله کنبی کوم گله حلال شود هغه نوم جریر وو. حضرت سلیمان ﷻ ته چه کوم ملاچرگک د ملکه بلقیس خبر ورکړې وو د هغه نوم غنغز وو اود اصحاب كهف د دي سپی نوم قطمیروو او بنی اسرائیلو چه د کوم سخی عبادت شروع کړې وو د هغه نوم یهموت وو. حضرت آدم ﷻ د جنت نه هند کنبی کوز شوې وو حضرت حوا ﷻ په جده کنبی ابلیس د بیسان په دشت کنبی او ماریه اصفهان کنبی.

یو قول دي چه د دي سپی نوم حمران وو دي سره د دي سپی په رنگ کنبی هم ډیر اقوال دی خومونډو حیران یو چه د دي نه خه نتیجه او د دي نه خه فائده؟ خه ضرورت دي؟ بلکه عجیبه نه دی چه داسې بحثونه منع وی خکه چه داخو په پتوسترگو باندي کانری ویشتل دی. بی دلیل ژبه کولاول دی. بیا فرمانی چه مونږ هغه ته داسې رعب ورکړو چه هغه ته کتلې نه شو. داخکه چه خلق د ده تماشه جوړه نه کړې خوک بهادری اونه کړې اودې له خواله لارنه شی خوک دي سره لاس اونه لگوی. هغوی په آرام او حوصلې سره ترکومی چه د الله ﷻ حکمت دي اوده وی. خوک چه دي ته گوری د ویرې نه لږچیرې هم هغه وخت په اولته پښو واپس گرخی هغوی ته په یونظر کتل هم د خلقو د پاره گران دی.

وَكَذَلِكَ	بَعَثْنَاهُمْ	لِيَتَسَاءَلُوا
او همدارنگي اراپاسول موږه هغوی ادياره ددي چي تپوس اوکړي ديوبل نه	اودغه شان مونږ دوي راويښ کړل	
بَيْنَهُمْ	قَالَ قَائِلٌ	مَنْهُمْ
په خپل منځ کنبی اووئیل یوویونکی دهغوی نه خومره وخت تیرکړو تاسو اووئیل هغوی		
چي په خپل مینځ کنبی ديوبل نه تپوس اوکړي نو یوتن په کنبی اووئیل چي تاسو به خومره موده دلته تیره کړي وی دوي اووئیل		

(۱) ابوداؤد کتاب الطهارة باب الجنب یؤخر الغسل: ۲۲۷ وسنده حسن، لسانی ۲۶۲، ابن ماجه: ۳۶۵، بدون ذکر الکافر.

لَيْسًا	يَوْمًا	أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ	قَالُوا	رَبُّكُمْ	أَعْلَمُ
وخت تیر کرو مونږه ایوه ورخ یا یوه حصه دورخی او وئیل هغوی رب ستاسو ښه عالم دې					
چې مونږ یوه ورخ یا دیوې ورخی یوه حصه تیره کړه پس دوی او وئیل چې ستاسو رب ښه پوهه دې					
بِأَيِّ	لَيْسْتُمْ	فَابْعَثُوا	أَحَدَكُمْ	يُورِقِكُمْ	هَذِهِ
په هغه وخت چې تاسو تیر کړو نو اولیرئ یو تن له تاسو نه د سپنو زرو خپلو سره چې دادی					
چې تاسو څومره موده تیره کړې ده نو دا بحث پریردئ خو د یو تن دیوې روپئ سره					
إِلَى الْمَدِينَةِ	فَلْيَنْظُرْ	أَيُّهَا	أَزْكَى	طَعَامًا	
دې ښارته اودې دگوری هغه چې کوم یو ځانې ددغه ښار نه زیات پاکیزه دې په لحاظ دطعام سره					
ښار طرفته اولیرئ نو اودې گوری چې د کوم خوراک پاکیزه دې نو دهغې نه دې					
فَلْيَاتِكُمْ	بِرِزْقٍ	مِنْهُ	وَلْيَتَلَطَّفْ		
نو راوړی تاسوته خوراک دهغه ځانې نه اوبه کار دی چې هغه د هوبنیا رتیانه کار واخلی					
څه لږه پر خوراک تاسو له راوړی او خلقو سره دې خوږې پستی خبرې کوی					
وَلَا يَشْعُرَنَّ	بِكُمْ أَحَدًا	إِنَّهُمْ	إِنْ يَظْهَرُوا	عَلَيْكُمْ	
او خبرنه کړی هرگز په تاسو باند هیڅوک بیشکه هغوی که غالب شو په تاسو باندې					
اوستاسو حال دې چاته نه وائی که هغوی در باندې خبر شو					
يُرْجَمُكُمْ	أَوْ يَعْذِبُكُمْ	فِي مِلَّتِهِمْ	وَكُنْ تَفْلِحُوا		
نوسنگسار به کړی تاسو یابه واپس راوړی تاسو املت خپل ته او هرگز به کامیاب نشئ تاسو					
نو سنگسار به مو کړی او خپل مذهب ته به مو بیا واپس کړی او که چرې داسې اوشو نو تاسو					
إِذَا أَبَدًا					
بیا هیڅکله					
به چرې هم کامیاب نه شی					

قوله تعالى: - وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِنَتَأَسَّءَ لَوْ أَبَيْنَهُمْ

درې سوا کاله نه پس چه د اصحاب كهف را بیدار شونو؟ - ارشاد کولې شی لکه څنگه چه مونږ هغوی په خپل قدرت کامله سره اوده کړې وو هم هغه شان مونږ په خپل قدرت سره راپاسول. درې سوه نهه کاله پورې اوده وو خوچه کله راپاسیدل نو چه څنگه اوده شوې وو نوهم هغه شان وو لکه څنگه چه د اوده کیدو په وخت کښې وو بدن څرمن وینسته ټول هرڅه ئی په اصلی حالت کښې وو. لکه څنگه چه د اوده کیدو په وخت وو اوس هم هغه شان وو هیڅ قسم بدلون په کښې نه وو. خپل مینځ کښې وئیل ولې جی څومره موده اوده وو؟ جواب ملا و شو چه یوه ورخ یاد دې نه هم کم ځکه چه د سحر په وخت کښې دوی اوده شوې وو او هغه وخت د ماښام وخت وو په دې وجه دهغوی دا خیال پیداشو خو بیا پخپله د هغوی دا خیال شو داسې خو نه ده. په دې وجه هغوی ذهن جنگول پرېخودل او یو فیصله کونکې خبره ئی اوکړه

چہ د دې صحیح علم صرف ہم اللہ ﷻ تہ دې. دې وخت ولبرہ تنده معلومیدہ د دې وجہ هغوی د بازار نہ سودا راغوبنتل تجویز کرل. پیسی هغوی سرہ وی پہ کومو کبھی چہ نی خہ د اللہ ﷻ پہ لار کبھی خرچ کرې وی خہ ورسره وی نو وئیل ہم دې بنار کبھی چالہ پیسی ور کرئی اود هغه خائی نہ دې د خوراک خنباک خہ پاک خیز راوری یعنی بنکلې بنانسته خیز لکہ چہ پہ آیت کبھی ارشاد دې ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ (۱) یعنی کہ د اللہ ﷻ فضل او کرم پہ تاسو باندي نہ وو نو تاسو نہ بہ خوک ہم پاک نہ وویل آیت کبھی دې ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ (۲) هغوی خلاصی بیاموندو خوک چہ پاک شو. زکوة تہ ہم زکوة پہ دې وجہ وائی چہ هغه مال پاک صفا کوی. دویم قول دا دې چہ دې نہ مراد ډیر زیات خوراک راورل دی لکہ دفصل لوئیدو پہ وخت کبھی عرب وائی ﴿زَكَالِرِزْقِ﴾ او لکہ د شاعر وینادہ :-

قَبَائِلُنَا سَبِعٌ وَأَنْتُمْ ثَلَاثَةٌ وَلِلسَّبْعِ أَزْكَى مِنْ ثَلَاثٍ وَأَطْيَبُ

دلته ہم دا لفظ دزیاتوالی او کثرت پہ معنی کبھی دې خواولنی قول صحیح دې خکہ چہ داصحاب کهف مقصد دې قول نہ حلال خیز راورل وو کہ هغه زیات وی کہ کم. وائی چہ تلونکی له ډیر احتیاط کول پکار دی چہ په تلور اتلو او سودا اخستلو کبھی د هوبنیارئی نہ کار واخلی ترکومی پورې چہ کیدی شی نو د خلقو پہ نظر کبھی دې نہ راخی. گوره هسی نہ چہ چاته پته اولگی او که هغوی تہ معلومه شوه نو بیامو خیر نشته. کہ د دقیانوس سرو ستاسود خائی معلومات او کړو نو هغوی به تاسو له سختې سختې سزاگانی در کړی یا خوبه تاسو د هغوی نه او ویریرئی اوحق دین به پریردئی اوبیابه کافران شئی یا هم په دې سزاگانی هغوی ستاسو کار خلاص کړی. کہ تاسو د هغوی دین کبھی یوخائی شوئی نو پوهه شئی چہ تاسو د خلاصی نه لاس رابنکلو بیاخوبه د اللہ ﷻ سره ستاسو خلاصیدل ډیر گران شی.

وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا

ا او په دې طریقہ خبر کړل مونږه په هغوی باند اډپاره ددې چی معلومه شی خلقوته

اودغه شان مونږ خلق د هغوی په حال خبر کړل چې په دې پوهه شی

أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَأَرْبَابٌ

چی بیشکه وعده دالله اربنئینی ده | او بیشکه اقیامت چی دې | نشته شک |

چې دالله ﷻ وعده ربنئونې ده و دا چې دقیامت په راتلو کبھی هیش شک

فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ مِنْهُمْ أَمْرَهُمْ

په راتلو د هغې کبھی کله چی | هغوی جگړی کولې | په خپل منخ کبھی په دې کار خپل کبھی |

نشته هر کله چی (د هغې زمانې خلقو) ددوی په حقله په خپل منخ کبھی جگړه کوله

فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ

نو او وئیل خہ خلقو | چی جوړ کړئ | په دوی باند | یو دیوال | رب ددوی | بنه عالم دې

نودوی او وئیل چې په دوی باندي یو عمارت جوړ کړئ د هغوی رب تہ د هغوی حال بنه

(۱) ۲۴/النور: ۲۱.

(۲) ۸۷/الاعلی: ۱۴.

بِهِمْ	قَالَ الَّذِينَ	غَلَبُوا	عَلَىٰ أَمْرِهِمْ
پہ حال ددوی باند اووئیل ہغہ کسانو چی غالب ووا پہ معاملاتو دہغوی باند			
معلوم دی نوخوک چی پہ خپل کار باندی غالب وو ہغوی اووئیل چی مونر خوبہ			
لَنَتَّخِذَنَّ	عَلَيْهِمْ	مَسْجِدًا	
خامخا بہ جوړ وو مونرہ پہ دوی باند یوہ عبادت خانہ			
دلته یوہ عبادت خانہ جوړوو			

قوله تعالى: وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيُعلمُوا أَن وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا

د اصحاب كهف واقعہ د مرگ نہ پس د ژوندی كیدو ښكاره دليل دی :- ارشاد دی چه هم دغه شان مونر په خپل قدرت باندی د هغوی په حال باندی خلق خبر کړل. دی دپاره چه د الله ﷻ دوعدی او قیامت د راتلو صداقت هغوی ته معلوم شی. وائی چه په هغه زمانه کښی خلقو ته د قیامت په راتلو کښی څه شك پیداشوی وو. یوی دلې خو به وئیل چه صرف روحونه به بیا ژوندی کیږی د بدن واپس کیدل به نه کیږی نو الله ﷻ د سوونو کالو نه پس اصحاب كهف راپاسول د قیامت د کیدو او د بدن دوباره ژوندی کیدو حجت نی واضح کړو او د سترگولیدلې دلیل نی ورکړو.

گوم سږی چه د خوراک خیزونه راپوله لارو هغه څه اولیدل؟ - بیان دی چه کله د هغوی نه یو صاحب پیسی واخستی اود سودا د اخستلو دپاره د غارنه بهر راووتلو نو چه ونی کتل دهغه دکتلی شوی خیزونو کښی یو څیز هم نه ووپوله نقشه بدله شوې وه. د هغه ښار نوم افسوس ووزمانی تیرې شوې وې کلی بدل شوی وویه سوونو کالونه تیر شوی وو اودوی خو خپل ځان سره هم دا گنډل چه مونر دلته په رسیدو باندی یوه ورځ یا نیمه تیره شوې ده. دلته د زمانی انقلاب اوڅه نور څه شوی وو. لکه څنگه چه د چا وینا ده :-

وامال د یار فاته ها کد یار هم

واری رجال الحی غیر رجاله

کورونه خو هم هغه شان دی خود قبیلې خلق څه نور شان دی هغه او کتل چه نه خو د ښار یو څیز په خپل حال دی نه د ښار یوکس پیژندگلو دی نه دی څوک پیژنی اونه نور خلق دی پیژنی. ټول عام او خاص بل شان دی. دی په خپل زړه کښی حیران وو سرپرې تاویدلو چه پرون ماښام خو دا ښار مونر پریخی دی دا ناڅاپی څه اوشو؟ ډیر سوچونه نی کول خو څه خبره نی په ذهن کښی نه راتله. آخر نی خیال اوکړو چه زه لیونې شوې یم یا زما عقل په ځای نه دی یا ماته څه مرض لگیدلې دی یا زه اوده یم. دا خیالونه نی ډیر زربدل شو خو څه خبره ترې نه شوه جوړیدې. په دی وجه نی اراده اوکړه چه سودا اخلم اودا ښار ډیر زر پریخودل پکار دی. یو دوکان ته لارو پیسی ورکړې اود خوراک څښاک سودا نی اوغوښتله. دوکاندار چه هغه وخت دا پیسه اوکتله نو ډیر زیات حیران شو او هغه نی خپل گاونډی ته ورکړه چه اوگوره دا سکد څنگه ده؟ د کوم وخت ده؟ د کومی زمانې ده؟ هغه بل ته ورکړه اود هغه نه بل چا د کتلو د پاره اوغوښتله. غرض دا چه دی نه خو یوه تماشه جوړه شوه د هر یو د خلې نه وتل چه ده د پخوانی زمانې خزانه موندلې د هغی نه نی دا راورې ده. ده نه تپوس اوکړنی دا څوک دی؟ د کوم ځای؟ دا پیسه نی د کوم ده؟ خلقو دی راگیر کړو خلق راجمع شو اودریدو اولاندی باندی کاره نیغ سوالونه کول شروع شو. هغه وئیل زه خو هم د دی ښار اوسیدونکی یم. پرون ماښام زه د دی ځای نه تلې یم د دی ځای بادشاه د قیانونس دی. دی وخت کښی ټولو اوخاندل او ونی روترو دا څوک لیونې دی. آخر نی بادشاه ته مخامخ کړو د هغه نه نی تپوسونه اوکړه هغه ټول حال بیان کړو. اوس یو طرف ته بادشاه او ټول خلق حیران دی

بل طرف تہ دے پہ شش و پنج کنبی حیران ولاړدې. اخر ټول خلق هغه سره شو چه مونږ ته خپل نور ملگری اوبنایه او خپل غارهم راته اوبنایه. ده هغوی بوتله. هغه وئیل تاسو لږ شان اودرېښی زه هغوی ته خبر ورکوم. د هغه په اخواکیدو سره الله ﷻ په هغوی د بې خبرې پردې راخوړې کړې دوی ته معلومه نه شوه چه هغه چرته لاړو؟ الله ﷻ بیا داراز پټ کړو. په یوروایت کنبی داهم راغلی دی چه خلق سره د بادشاه لاړل. هغوی سره ملاوشو سلام علیک اوشو غاړې ملاوکړې دا بادشاه پخپله هم مسلمان وو د هغه نوم تیودوسیسی وو. اصحاب کهف هغه سره ملاوشو ډیر خوشحاله شو او په مینه اومحبت سره ملاوشو خبرې اوشې بیا واپس خپل خپل ځای ته لاړل بیا الله ﷻ هغوی مړه کړل. والله اعلم.

وانی چه حضرت عبدالله ابن عباس رضی الله عنہ حبیب بن مسلمه رضی الله عنہ سره یوغزوه کنبی ووهلته هغه د روم په ښار کنبی یوغار اولیدو په کوم کنبی چه هډوکی وو خلقو وئیل داهډوکی د اصحاب کهف دی. هغوی اوفرمائیل چه درې سوه کاله تیرشوی چه د هغوی هډوکی ددشوی خاوری شوی. (ابن جریر)

نو فرمائی چه څنگه مونږ هغوی په عجیبه طریقه سره اوده کړی وو اوبالکل په یو نوې طریقه سره مو راپاسول دغه شان بالکل په یو نابلده طریقه سره د ښار باشندگان د هغوی په حالاتو خبرکړل دې د پاره چه هغوی ته د الله ﷻ د وعدو د حقانیت علم اوشی اود قیامت په کیدو کنبی اود دې په حق سره کیدو کنبی هیڅ شک نشته. هغه وخت هغوی په خپل مینځ کنبی سخت مخالف وو اوجنگ جگړې کولې. بعضی د قیامت قایل وو بعضی منکر وو. د اصحاب کهف ښکاره کیدل په منکرانو باندې حجت اود منونکو دپاره دلیل جوړشو. اوس دهغه کلی والا دا اراده اوکړه چه دهغه غاړځله بندکړی اوهغوی په خپل حال باندې پرېږدی چاته چه د کار غلبه حاصله وه هغوی خو اراده اوکړه چه مونږ خود دوی نه چاپیره جمات جوړ وو. امام ابن جریر رضی الله عنہ د هغه خلقو باره کنبی دوه اقوال نقل کوی یو دا چه په هغوی کنبی مسلمانانو وئیلې وو دویم دا چه دا قول د کافرانو وو. والله اعلم.

قبربوخ مه جوړوئ: په ظاهری توگه خو هغوی مسلمانان معلومیدل چه د دې کلمه قائل او ویونکی وو دا یوه بله خبره ده چه د هغوی دا وینا ښه وه که بده؟ نو په دې باره کنبی صفا حدیث موجود دې رسول الله ﷺ فرمائیلی الله ﷻ دې په یهودیانو اونصاری باندې لعنت اوکړی چه هغوی د خپلو انبیانو کرامو اولیانو کرامو قبرونه جماتونه جوړکړل. (۱) کوم چه هغوی کړې وو د هغې نه حضور ﷺ خپل امت بچ کول غوښتل. ددې د پاره د امیرالمؤمنین حضرت عمر بن الخطاب رضی الله عنہ په زمانه کنبی کله د حضرت دنیال رضی الله عنہ قبر په عراق کنبی بیاموندې شو نو اوفرمائیلی شو چه دا پټ کړنی اوکومه رقعه چه ملاوشوې چه په کنبی د بعضو جنگونو وغیره ذکر دې دا خښه کړنی.

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ	
وانی به څه خلق اچی هغوی درې وو	
اوس څوک چې وائی چې هغوی درې تنه وو	
رَأْبِعُهُمْ	كَلْبًا مَّ
وَيَقُولُونَ	خَمْسَةٌ
سَادِسُهُمْ	كَلْبًا مَّ
څلورم دهغوی اسپې دهغوی وو ا اوڅوک به وائی اچی پنځه وو ا او شپږم دهغوی اسپې دهغوی وو	
او څلورم ئې سپې وو اوڅوک چې وائی چې پنځه تنه وو او شپږم ئې سپې وو	

(۱) صحیح بخاری کتاب الجنائز مایکوه من اتخاذ المساجد علی القبر: ۱۲۳، صحیح مسلم: ۵۳۱، الحد: ۸۰/۶.

رَجَبًا	بِالْغَيْبِ	وَيَقُولُونَ	سَبْعَةَ	وَتَأْمِنُهُمْ	كَلِمَاتٍ
دا ویشتل دی پہ غیبو سرہ اووانی خینی نورخلق چی اوہ وو اوتم دھغوی اسپې دھغوی وو	دانولی بی تحقیقہ خبری دی او شوک بہ وائی چی اووہ تنہ وو او اتم ددوی سپی وو				
قُلْ	رَبِّي	أَعْلَمُ	بِعَدَّتِهِمْ	مَا يَعْلَمُهُمْ	إِلَّا
ورته اووایہ چی رب زما بنہ عالم دی پہ شمارہ دھغوی نہ دی معلوم دوی تہ مگر	(انہ پیغمبرہ) تہ ورته اووایہ چی زما رب تہ دھغوی شمیرنہ معلوم دی پہ دوی صرف لہ غونڈی				
قِيلَ	فَلَا تَمَارِ	فِيهِمْ	إِلَّا مِرَاءً	ظَاهِرًا	
دیرو لہ وخلقوتہ پس جگرہ مہ کوہ تہ پہ بارہ دھغوی کنسی مگر بحث سرسری	خلق پوہہ دی پس تہ دسر سری بحث نہ سواددوی پہ بارہ کنسی زیات تحقیق مہ کوہ				
وَلَا تَسْتَفْتِ	فِيهِمْ	مِنْهُمْ	أَحَدًا	وَلَا تَقُولَنَّ	
او تپوس مہ کوہ تہ پہ بارہ دھغوی کنسی پہ دوی کنسی دھیچانہ او مہ وایہ تہ ہرگز	او ددوی پہ حقلہ پہ دی خلقو کنسی دھیچا نہ تپوس مہ کوہ او دھیخ خیز پہ حقلہ				
لِشَيْءٍ	إِنِّي	فَاعِلٌ	ذَلِكَ	غَدًا	إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
دھیخ خیز پہ حقلہ چی بیشک زہ کونکی یم ددغہ کار صبالہ مگر وایہ چی او غواری اللہ	دامہ وایہ چی زہ بہ ٹی صبالہ کوم سوا ددی نہ چی اللہ ﷻ ٹی غواری				
وَأَذْكُرُ	رَبِّكَ	إِذَا	نَسِيتَ	وَقُلْ	عَسَى
اویادکرہ رب خپل کلہ چی ہیرشی ستا اووایہ امید دی چی اونسانی ماتہ رب زما	اوخپل رب یادوہ ہرکلہ چی خیرہ درنہ ہیرہ شی اووایہ چی امید دی چی زما رب ماتہ داسی لار اونسانی				
لِأَقْرَبَ	مِنْ هَذَا	رَشْدًا			
زیاتہ نزدی (خبرہ) ددی نہ صحیح والی تہ	چی ددی نہ ڈیرہ نزدی خبرہ راتہ سمہ کری				

قوله تعالى: - سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةً رَأَيْبَهُمْ كَلِمَاتٍ

داصحاب کہف شمیر او دھغوی نومونہ:- خلقو بہ داصحاب کہف پہ شمیر کنسی خہ اوخہ وئیل درې قسمہ خلق وو خلورم شمیرنہ دی بیان شوی۔ دوه رومبنی اقوال خو نی ضعیف کرل چہ دا د خان نہ اتکلی خبری دی۔ بی نینہی کانہی دی کہ چرتہ اولگی نوکمال نہ دی اوکہ اونہ لگی نو زوال نشتہ اودریم قول بیانولوسرہ خاموشی اختیار کرہ نہ ٹی تردید اوکرو یعنی اووہ او اتم د هغوی سپی۔ دی خو معلومیبری چہ ہم دا خبرہ صحیح دہ او پہ واقع کنسی ہم داسی دہ۔ بیا ارشاد مبارک دی چہ پہ داسی موقعویانڈی بہتر ہم دادی چہ داللہ ﷻ دعلم طرف تہ دا اوگر خولی شی پداسی خبرو کنسی سرہ د صحیح علم د نشت والی غوراو سوچ کول عبث دی کہ دیوی خبری علم اوشی د خلہی نہ دی اوباسی گنی خاموش دی شی۔

د دې شمیر صحیح علم ډیرو کمو مخلوقوته دې. ابن عباس رضی اللہ عنہ فرمائی زه هم د هغوی نه یم ماته معلومه ده هغوی اووه وو (۱) د حضرت عطاء خراسانی رضی اللہ عنہ هم دا قول دې (۲) اوهم دا مونږ اول لیکلې وو. په دوی کښې خو بعضې ډیر کم عمر ووپه عنفوان خوانتی کښې وو. دا خلق به شپه ورځ د الله ﷻ په عبادت کښې وو او ژړل به نی او الله ﷻ ته به نی فریاد کولو. روایت دې چه دا نهه وو او په دوی کښې چه کوم لوی وو د هغه نوم مکسلمین وو هغه بادشاه سره خبرې کړې وې او هغه ته نی د الله ﷻ واحد د عبادت دعوت ورکړې وو. د باقی نومونه دا دی یملیخ، مرطونس، کسطونس، بیرونس، ونیموس، یطبونس او قابوش. اود ابن عباس رضی اللہ عنہ صحیح روایت هم دا دې چه دا اووه کسان وو اود آیت د ظاهری الفاظوته هم دامعلومیری. شعیب جبائی رضی اللہ عنہ وائی د هغوی دسپی نوم حمران وو. خود دې نومونو په صحت کښې نظر دې. والله اعلم. په دې کښې ډیر څیزونه د اهل کتاب نه اخستې شوی دی. بیا خپل نبی ﷺ ته ارشاد فرمائی چه ته د دوی باره کښې ډیر بحث مباحثه مه کوه. دایو ډیر سپک کار دې په کوم کښې چه څه غټه فائده نشته اومه د دوی باره کښې د چانه تپوس کوه ځکه چه هغوی عموماً د ځان نه خبرې جوړوی او کوی. هیڅ صحیح او رښتونی دلیل هغوی سره نشته او الله ﷻ چه کوم څه ستا په وړاندې بیان کړی دی دا د دروغونه پاک دی او د شک شبهه نه لرې دی د ایمان او یقین قابل دی بس هم دا حق دی اود ټولونه مقدم دی.

د هر کار نه وړاندې ان شاء الله وئیل پکار دی: الله ﷻ تبارک وتعالی خپل خوږ نبی ختم المرسلین ﷺ ته ارشاد فرمائی چه کوم یو کار صباله کول غواړې نو داسې مه وایه چه صبابه نی کوم بلکه دې سره ان شاء الله وایه ځکه چه صبابه څه کیږی د دې علم صرف الله ﷻ ته دې. علام الغیوب او په ټولو څیزونو باندې صرف هم هغه قادر دې د هغه نه امداد غواړه. بخاری اومسلم کښې دی رسول الله ﷺ فرمائی د حضرت سلیمان بن داؤد رضی اللہ عنہ لس کم سل بیبیانې وې په یو روایت کښې دی سل وې یو کښې دوه اویا وې نو هغه اووئیل چه نن شپه کښې به زه دوی ټولوله ورځم د هرې یوې بنسځې به بچی کیږی او هغه به د الله ﷻ په لار کښې جهاد کوی. هغه وخت فرښتې اووئیل چه ان شاء الله اووایه خو حضرت سلیمان رضی اللہ عنہ اونه وئیل. د خپلې ارادې مطابق هغه ټولو بیبیانوله لارو خوبغیرد یوې بی بی نه د یوې هم بچی اونه شواود کومې یوې چه اوشو هغه هم نیم بدن وو. حضور ﷺ فرمائی دالله ﷻ قسم د چا په لاس کښې چه زما خان دې که هغه ان شاء الله وئیلې وونود هغه به دا اراده پوره شوې وه او د هغه حاجت به پوره شوې وو اودا ټول بچی به ځوانان شوی وواود الله ﷻ د لارې مجاهد به جوړ شوی وو. (۳) هم د دې سورت په شروع کښې د دې آیت شان نزول بیان شوې دې چه کله د حضور ﷺ نه د اصحاب کهمف قصه معلومه کړې شوه نو حضور ﷺ او فرمائیل چه زه به صباله تاسو ته جواب درکړم ان شاء الله نی اونه وئیل په دې وجه پنځلس ورځې وحی نازل نه شوه (۴) دا حدیث پوره مونږ د دې سورت د تفسیر په شروع کښې بیان کړې دې دلته بیاد بیان ضرورت نشته. بیا فرمائی چه کله درنه هیره اوشی نو بیا هم خپل رب یاد کړه یعنی ان شاء الله وایه که په موقع یاد نه شی خو چه کله هم یاد شی وایه. (۵)

په څه گار د قسم اخستو نه پس هم انشاء الله وئیل پکار دی: حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہ د هغه سړی باره کښې فرمائی چه څوک قسم اوخوری نو هغه له بیا هم ان شاء الله وئیلو حق شته که یو کال په تیر شوې هم

(۱) الطبری: ۱۷/۶۴۲.

(۲) الطبری: ۱۷/۶۴۲.

(۳) صحیح بخاری کتاب الجهاد باب من طلب الولد للجهاد: ۲۸۱۹، صحیح مسلم: ۱۶۵۴، مستدای یعلی: ۶۲۴۴.

(۴) الطبری: ۱۷/۶۴۲.

(۵) الطبری: ۱۷/۶۴۲.

وی (۱) مطلب دا دی چه په خپل کلام کښې یاقسم کښې انشاء الله وئیل هیرشونو چه کله هم یاد راشی اودې وانې که هرخومره موده هم تیره شوی وی اودهغې خلاف هم شوی وی ددې دا مطلب نه دې چه اوس به په ده باندې د قسم کفاره نه وی اوده له د قسم ماتولو اختیار دې. هم دا مطلب د دې قول امام ابن جریر رضی اللہ عنہ بیان کړې دې چه مراد ان شاء الله وئیل هیروول دی. په یوبل روایت کښې د دې نه پس دا هم دی چه دامخصوص دې. یومطلب دا هم دې چه کله یوه خبره هیره شی نود الله ﷻ ذکر کوه خکه چه هیروول د شیطان حرکت دې اود الله ﷻ ذکر هم د یادولو ذریعه ده. بیافرمانی چه تانه دخه داسې خبرې تپوس اوشی چه تاته د هغې علم نه وی نود الله ﷻ نه معلومول کول اود هغه طرف ته توجه کوه هغه به تاته صحیح او د هدایت والا لار دربنائی. په دې کښې نورا قوال هم شته. والله اعلم.

وَلْيَتُوبُوا فِي كَهْفِهِمْ	اووخت تیر کړو هغوی په غار خپل کښې
اودغه خلق په خپل غار کښې نهه کاله دپاسه	
ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ۝ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا	درې سوه کلونه اوزیات کړل خلقوا نهه کاله اووايه چې الله به عالم دې په هغه موده
درې سوه کاله (اوده) پاتې شول ته اووايه چې الله <small>ﷻ</small> ته به معلوم دی چې خومره موده	
كَلِمَاتٍ لَّهُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط أَبْصَرِيهِ	چې هغوی تیر کړو هغه ته معلوم دی پتې حالونه د آسمانونو اود زمکې اڅنگه به لیدونکې دې هغه
پاتې شوی وو هغه ته د آسمانونو اوزمکې ټولې غیبی خبرې معلوم دی هغه هرڅه لیدونکې	
وَأَسْمِعُ ط مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ	او بنده اوریدونکې دې انشته دوی لره ماسوا د هغه نه څوک دوست اونه شریکوی هغه
اوهرڅه اوریدونکې دې الله <small>ﷻ</small> نه سوا بل ملگري نشته او نه هغه په خپل حکم کښې	
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝	په حکومت خپل کښې هیڅوک
بل څوک شریکوی	

قوله:- وَلْيَتُوبُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ۝
 د اصحاب كهف د حصاریدو موده:- الله ﷻ خپل خوږ نبی ﷺ ته د دې مودې خبر ورکوی کومه چه اصحاب كهف پخپلواوده کیدو کښې تیره کړې وه هغه موده دنمر په حساب سره درې سواکاله وه او د سپوږمۍ په حساب سره درې سوه اوننه کاله وه. فی الواقع په شمسی او قمری کال کښې د هرو سلو کالونه پس درې کاله فرق پریوخی په دې وجه درې سوه نی جدا بیان کړل اویبائی نهه جدا بیان کړل. بیافرمانی چه کله تانه د دوی د اوده کیدو د مودې تپوس اوشی اوتاسره د دې څه علم نه وی او الله ﷻ ته خبر کړې نی نووراندې مه څه او په داسې اموروکښې جواب ورکوه چه هم الله ﷻ ته صحیح علم دې. د آسمان اوزمکې غیب هم هغه پیژنی چاته چه هغه کومه خبره اوبنائی هم هغه پیژنی. حضرت قتاده

ﷺ فرمائی داوینا چه هغوی درې سوه کاله پورې حصار وود اهل کتاب وینا ده او الله ﷻ د دې تردید کړې دې او فرمائیلې دې چه هم الله ﷻ ته د دې پوره علم دې (۱) د حضرت عبدالله ﷺ نه هم د دې معنی قراءت روایت دې خود قتاده رضی اللہ عنہ دا قول تامل طلب دې خکه چه د اهل کتابو په نیز د شمسی کال روان دې او هغوی درې سوه کاله منی د دریسوو اوننه کالو نه. که هم د هغوی قول نقل کیدلو نو بیا به الله ﷻ دا نه فرمائیل او نور نهه کاله نی زیات کړل. په ظاهره خو هم دا صحیح معلومیرې چه پخپله الله ﷻ تبارک و تعالی د دې خبرې خبر ورکوی نه چه د چا قول فرمائی. هم دا اختیار د امام ابن جریر رضی اللہ عنہ دې. د قتاده رضی اللہ عنہ اود ابن مسعود رضی اللہ عنہ قراءت دواړه منقطع دی اوبیاشاذ هم دی. د جمهورو قراءت هم هغه دې کوم چه د قرآن دې او هغه د شاذ دلیل قابل نه دې. والله اعلم.

الله ﷻ خپل بندیکانوته بنه گوری اود هغوی آواز بنه اوری په دې الفاظو کنبی د تعریف مبالغه ده او په دې دواړو الفاظو کنبی د مدح مبالغه ده یعنی هغه بنه اوریدو کې او کتونکې دې. (۲) هریو موجود خیزته گوری او هریو آواز اوری هیخ یوکار یا کلام د هغه نه پت نه دې. هیخ خوک د هغه نه زیات اوریدونکې او لیدونکې نه دې. (۳) د ټولو عمل گوری اود ټولو خبرې اوری. د مخلوق خالق اود امر مالک هم هغه دې د هغه فرمان خوک بندولې نه شی د هغه خوک وزیر او امدادی نشته نه خوک شریک اونه خوک مشیر شته هغه د دې ټولو کمونه پاک دې د دې ټولو نقصاناتو نه لرې دې.

وَإِنَّ مَا	أَوْحَىٰ	إِلَيْكَ	مِّنْ كِتَابِ
او او ورو	هغه	چی وحی شوی ده	تاته د کتاب
اوته اولوله کومه وحی چې درته دخپل رب دکتاب په ذریعه			
رَبِّكَ	لَا مُبَدِّلَ	لِكَلِمَاتِهِ	وَكَانَ يُجَادِلُ
درب ستانه	انشته هیخوک بدلونکې	حکمونو دهغه لره	او هرگز به ته بیانه مومی ماسوا دهغه نه راغلی ده دغه خبرو هیخ بدل پیدا کیدی نشی اود هغه نه بغیر به هیچرې ته
مُلْتَحِدًا	وَاصْبِرْ	نَفْسَكَ	مَعَ الَّذِينَ
خانې دپناه	اوصبرکړه	انفس خپل	دهغه کسانوسره چی رابلی هغوی رب خپل
پناه بیا نه مومی (اشې پیغمبره) ته خپل خان په هغه چا پورې تړلې ساته			
بِالْغَدَاةِ	وَالْعَشِيِّ	يُرِيدُونَ	وَجْهَهُ
په صبا کنبی	اوپه بیگاه کنبی	اچی غواری هغه	ارضا دهغه اومه اروه ته سترگې خپلې
چې سحر مانسام خپل پروردگار یادوی او دهغه رضا مندی غواری او خپلې سترگې دهغوی نه			
عَنْهُمْ	تُرِيدُ	زِينَةَ	الْحَيَاةِ
دهغوی نه	اچی غواری ته	بنا نیست دژوند	ددنیا او اطاعت مه کوه دهغه چاچی غافلگه کړې دې مونږه
مه اروه چې ددنیا دژوند دنبائست طلب گار شی اود هغه چا خبره مه مننه چې دهغه زړه مونږ دخپل			

۱ الطبری: ۱۷/۶۴۷.

۲ الطبری: ۱۷/۶۵۰.

۳ الطبری: ۱۷/۶۵۰.

قَلْبَهُ	عَنْ ذِكْرِنَا	وَاتَّبِعْ	هُوَ	وَكَانَ	أَمْرَهُ
زرہ دہغه دیداد زمونرنہ او پیروی نی کپی ده او خواہشاتو خپلو او دی کار دہغه					
ذکر نہ غافلہ کپی دی او هغه دخپل خواہش پیروی او کپہ او دہغه کار د حد نہ تیر					
فَرَطًا					
اور بدل د حق نہ					
شوی دی					

قوله تعالى: - وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

د کمزور و صحابہ گرامو ﷺ د فضیلت بیان :- اللہ ﷻ خپل رسول ﷺ ته د خپل کلام تلاوت اود هغې د تبلیغ هدايت کوی ددی کلمات نه خوک بدلولې شی نه ئی روستو کولې شی نه ئی اخواد یخوا کولې شی پوهه شه چه د هغه نه علاوه د پناه خای نشته. که تلاوت او تبلیغ دی پریخودو نو بیا د بیج کیدو څه صورت نشته (۱) لکه چه یوبل ارشاد دی ای رسول ﷺ کوم څه چه ستا طرف ته ستادرب نه نازل شوی دی د هغې تبلیغ کوه. که اودی نه کرو نو تا د رسالت حق ادا نه کرو. د خلقو د شر نه به اللہ ﷻ تا بیج ساتی (۲) په یوبل روایت کنبې دی ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادِّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ ضَلُّلٌ مُّبِينٌ﴾ (۳) یعنی اللہ ﷻ به تانه ستاد منصب باره کنبې د قیامت په ورځ خامخاتپوس کوی د اللہ ﷻ ذکر د هغه تسبیح او حمد لونی اوبزرگی بیانونکوسره کینه چه سحر مابنام د اللہ ﷻ په یاد کنبې لکیادی که هغه فقیر وی که امیر وی که ردیل وی که شریف وی که طاقتور وی که کمزوری.

قریشودرخواست کړې وو چه تاسو ورو خلقو سره مجلس کنبې مه کینتی لکه بلال عمار صهیب خباب ابن مسعود ﷺ وغیره او زمونږ مجلسونو کنبې کینه نو اللہ ﷻ د هغوی د درخواست رد کولو حکم او کړولکه بل آیت کنبې چه ارشاد دی ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعُدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَنْتَرُدَّهُمْ قَتُّوْنَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (۴) یعنی سحر مابنام د اللہ ﷻ دیادونکو د مجلس نه مه اخوا کپه. په صحیح مسلم کنبې دی چه مونږ شپږ غریبانان د حضور نبی کریم ﷺ په مجلس کنبې ناست ووسعد بن ابی وقاص، ابن مسعود، د قبیلہ هذیل یوسړې، بلال ﷺ اودوه کسان نور او په دی کنبې معزز مشرکان راغله اوونی وئیل چه دوی خان سره په خپل مجلس کنبې داسې نیغ مه کینوه. هم اللہ ﷻ بهتر پیژنی چه د حضور ﷺ په زرہ کنبې څه راغله؟ چه هم هغه وخت آیت ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعُدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَنْتَرُدَّهُمْ قَتُّوْنَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ نازل شو. (۵)

د اللہ ﷻ د ذکر فضیلت :- مسند احمد کنبې دی یو واعظ قصه بیانوله چه حضور ﷺ تشریف راوړو. هغه چپ شو نو حضور ﷺ او فرمائیل ته بیان کوه زه خوبه د سحر د مانځه نه واخله د نمر دراختلو پورې په دی مجلس کنبې ناست یم اوداد خان دپاره دخلورو غلامانود آزادولونه بهتر گنم (۶) یوبل حدیث کنبې

(۱) الطبری: ۱۷/۶۵۱.

(۲) المائدة: ۶۷.

(۳) القصص: ۸۵.

(۴) الانعام: ۵۲.

(۵) صحیح مسلم کتاب فضائل الصحابة باب فضل سعد بن ابی وقاص: ۲۴۱۳.

(۶) حمد: ۵/۲۶۱.

دی چه حضور ﷺ فرمائیل چه زہ پہ دے مجلس کنبی کینم نو دا زما د پارہ د خلورو غلامانو ازادولونہ خوبش دی (۱) ابوداؤد طیالسی کنبی دی د الله ﷻ ذکر کونکوسره د سحر دمانخہ نہ واخلہ ترنمر راختلو پوری ناستہ ماتہ د تہولہ دنیا نہ خوبنہ دہ اودمازیگر دمانخہ نہ واخلہ ترنمر د ویدوپوری د الله ﷻ ذکر کول ماتہ داتو غلامانو ازادولونہ دیر خوبش دی کہ ہغہ غلام داسماعیل د اولاد نہ قدردان او قیستی ولہ نہ وی د ہغوی د یویو دیت دولس دولس زہ (۲) ہوی نوتول قیمت خلور کم سل زہ شو۔ بعضی خلق خلور غلامان یادوی خو حضرت انس رضی اللہ عنہ فرمائی واللہ حضور ﷺ اتہ غلامان یاد کری دی۔ بزار کنبی دی چه حضور ﷺ راغلو یوصاحب د سورت کہف تلاوت کولو حضور ﷺ نی چه اولیدلو نو چپ شو حضور ﷺ اوفرمائیل چه ہم د دغہ خلقو مجلس دے چرتہ چه مالہ د خپل خان حصارولود پارہ د الله ﷻ حکم دے (۳) بل روایت کنبی دی چه د سورت حجر تلاوت نی کولو یاد سورت کہف (۴)

مسند احمد کنبی دی فرمائی د الله ﷻ د ذکر د پارہ چه کوم مجلس راجمع شوے وی او د ہغوی نیت ہم د خیروی نو د آسمان نہ یو آواز کونکے آواز کوی پاسنی الله ﷻ تاسو اوبنلنی ستاسو بدنہ پہ نیکو بدلہ کری شوے (۵) طبرانی کنبی دی چه کلہ دا آیت نازل شو نو حضور ﷺ پہ خپل یوکور کنبی ووم ہغہ وخت د داسی خلقو پہ لتون کنبی او تولونو خہ خلق نی د الله ﷻ پہ ذکر کنبی اولیدل د چا وبنستہ چه خوارہ وارہ ووخرمنی نی اوچی وی پہ مشکلہ ہغوی تہ یوہ یوہ کپرا حاصلہ وہ زرد ہغوی پہ مجلس کنبی تشریف کیخود اوونی فرمائیل د الله ﷻ شکر دے چه ہغہ زما پہ امت کنبی داسی پیدا کری دی د چا سرہ چه د کیناستو ماتہ حکم اوشو۔ بیافرمانی چه دوی نہ دے ستا سترگی تجاوز اونہ کری دا د الله ﷻ ذکر کونکی پریخودل اومالدارانو پسے لگیدل پریردہ خوک چه د دین نہ باغیان دی۔ خوک چه د عبادتونونہ لرے دی د چا بدنہ چه زیاتی شوی دی د عملونونہ چه بی وقوفان دی تہ دوی پسے تگہ مہ کوہ دہغوی طریقہ مہ خوبنہ وہ پہ ہغوی بانڈی دپسخیدو نظر مہ اچوہ دہغوی نعمتونوتہ د خوندپہ نظر مہ گورہ لکہ چه ارشاد دے ﴿وَلَا تُمَدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الدُّنْيَا لِنَفْسِنَهُمْ فِيهِ ۗ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ (۶) مونہ چه دوی تہ کوم دا دنیاوی عیش او عشرت ورکری دے دا صرف د ہغوی د از مینست د پارہ دے تہ د محتاجنی پہ نظر دوی تہ مہ گورہ دراصل خوشتا رب سرہ رزق بہتر او دیر باقی دی۔

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن شَاءَ
اورتہ اووایہ اچی دا حق دے د طرفہ درب ستاسو نہ نو ہغہ خوک اچی غواری
اودا اووایہ اچی دا قرآن پاک ستاسو درب د طرفنہ برحق دے نو خوک اچی غواری
فَلْيُؤْمِنُوا ۖ وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۗ إِنَّا أَعْتَدْنَا
نو ایمان دی راوری او ہغہ خوک اچی غواری نوانکار داو کری بیشک مہ مونہ تیار کری دے ایمان دے راوری او خوک غواری اچی کفر دے او کری مونہ ظالمانولہ داسی

(۱) احمد: ۴۴۷/۳

(۲) مسند الطیالسی: ۲۱۰۴

(۳) مسند البزار:

(۴) مسند البزار: ۲۳۲۶

(۵) احمد: ۴۲/۳ ارسندہ حسن، مسند ابی یعلیٰ: ۴۱۴۱، المعجم الاوسط: ۱۵۷۹، مجمع الزوائد: ۷۶/۱۰

(۶) طہ: ۱۳۱

لِلظَّالِمِينَ نَارًا ۙ أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۗ وَإِنْ يَسْتَعِينُوا
دپارہ دظالمانوا وور اچی چاپیرہ شوی دی ادهغوی نہ اپردی دهنی ووراوکه فریاد اوکری هغوی
اور تیار کری دی چی دهنی پردی به تری نہ دهری غاری چاپیرہ وی اوکه چری هغوی (دتندی) فریاد کوی
يَعَاوُوا ۗ يَمَاءٌ ۙ كَالْمُهْلِ ۗ يَشْوِي ۙ
نو جواب دفریاد به ورکری شی په داسی اوبو سره اچی وی به پشان دتیلو دوخ دخیری چی وریتی به
نو دوپلی شوپ تانی پی شان ویشیدلی اوبه ورته ملاویری چی مخونه به وریت کری
الْوَجُوهُ كَطَبِئِ الشَّرَابِ ۗ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۝
مخونه دیرید خیزدی دڅکلو او دیر بددی خانی دآرام
خومره خراب خنبل به وی اوخومره خراب خانی به وی

قوله تعالى: - أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۗ

د دوزخ خطرناک کیدو ذکر: - اووایه کوم څه چه ماد خپل رب د طرف نه راوړی دی هم هغه حق صدق او رښتیا دی دشک شبهه نه خالی دی. اوس چه د چا زړه غواړی اودې منی اوچه نه غواړی نه دې منی. د نه منونکو د پاره د دوزخ اور تیار دې د کوم د چاپیرہ دیوالونوپه قیدخانه کښی چه به دوی بی وسه وی. حدیث شریف کښی دی چه د دوزخ د چاپیرہ دیوالونو پلنوالی د څلوښتو څلوښتو کالو د لاری دې. (۱) (مسند احمد) اوپخپله دیوالونه نی هم د اوردی (۲) بل روایت کښی دی چه سمندرئی هم دوزخ دې بیانی ددی آیت تلاوت او فرمائیلو. بیانی او فرمائیل واللہ نه به دې ته لار شم اوچه ترکومی هم ژوندی یم د دې یو څاڅکی به هم ماته راوته رسی (۳)

مهمل څه ته وائی: - مهمل وائی گنده اوبوته لکه د زیتونو د تیلو خیرې. (۴) اولکه وینه او نوونه چه گرم وی (۵) حضرت ابن مسعود ؓ یو ځل سره زر گرم کرل کله چه هغه داوبوپه شان شوه او جوش نی اووهلو نو وئی فرمائیل د مهمل یوشان والی داسی دې (۶) د دوزخ اوبه هم توری دی هغه پخپله هم تور دې دوزخیان هم تور دی. مهمل تور رنگ سخا بوئی مردار گنده اوسخت گرم خیز دې. مخ له تلوسره څرمن سوزوی او مخ سوزوی.

مسند احمد کښی دی د کافر مخ له تلوسره به د هغه د مخ څرمن اوسیزی اوبه دې کښی به راپریوخی (۷) قرآن پاک کښی دی چه هغه نوونه به پرې څکولې شی. (۸) دیر په گرانه به د هغوی د حلق نه تیرېری د هغوی مخ له نيزدې کیدو باندي به د هغوی څرمن اوسوزی او راپریوبه څی څکوسره به نی کولمې پرې کړی د هغوی په چغوصورو باندي او شور زوگ باندي به په هغوی دا اوبه څکولې شی. (۹) د ولېرې په

(۱) احمد: ۲۹/۳، ترمذی کتاب صفة جهنم باب ماجاء فی صفة شراب اهل النار: ۲۵۸۴ مسند ابی یعلی: ۱۳۸۹، حاکم: ۶۰۰/۴.

(۲) الطبری: ۱۱/۱۸.

(۳) حاکم: ۵۹۶/۴، ۸۷۶۲.

(۴) الطبری: ۱۳/۱۸.

(۵) الطبری: ۱۳/۱۸.

(۶) الطبری: ۱۳/۱۸.

(۷) ترمذی کتاب صفة جهنم باب ماجاء فی صفة شراب اهل النار: ۲۵۸۱، احمد: ۷۰/۳-۷۱.

(۸) ۴۷/محمد: ۱۵.

(۹) الطبری: ۱۴/۱۸.

شکایت به ورته د زقوم د ونې خوراک ورکولې شی په کوم سره چه به د هغوی دمخ څرمنې د هغوی بدن داسې پرېږدی راوبه خی چه د هغوی پیژندگلوکسان په د هغوی دمخ څرمنې کتوسره هم اوبیژنی بیا به د تندي په شکایت باندي ورته داسې گرمې اوخوتکیدلې اوبه ملاویږی په ځلې ته په رسیدو به نی د مخ ټوله غوښه ورپته شی (۱) افسوس دې چه څومره خرابې اوبه دی اودا به هغه گرمې اوبه وی چه د هغوی کولمې پریکیرې اودسخت گرم بهیدونکې لختی نه به په دوی باندي اوبه څکولې شی. د هغوی ټکانه دهغوی منزل د هغوی کور اود هغوی د اوسیدو ځای به ډیر خراب وی لکه چه بل آیت کښې ارشاد دې (۲) **إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا** (۲) هغه ډیر خراب ځای او ډیر سخت منزل دې.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا	
بیشکه هغه کسان چی ایمان راوړی	
بیشکه چا چی ایمان راوړې دې	
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	إِنَّا
او عمل او کړی نیک نو بیشکه مونږه نه ضائع کوو بدله دهغه چا چی ډیر نیک وی	او نیک کارونه ئې کړی دی نومونږ دهغه چا اجر هیڅکله نه ضائع کوو چی نیک
عَمَلًا	أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي
په لحاظ دعمل سره دا کسان چی دی دی ددوی دپاره جنتونه دهییشه سپرلی چی بهیرې به	کارونه کوی دا هغه خلق دی چی دوی له هییشه سمسورپاتی کیدونکی باغونه دی
مِنْ تَحْتِهِمْ	الأنهارُ یجرونُ فیها مِنْ أساورٍ مِنْ ذهبٍ
لاند دباغونو ددوی نه نهرونه اچولې کیرې به دوی ته په هغې کښې بنگرې دسروزرو	چی لاندې به ترې ولې بهیرې دسروزرو بنگرې به ورته په لاسونو کښې اچولې شی
وَلِیَبْسُونَ	ثيابًا خضراءَ مِنْ سَدَسٍ وَاسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنٍ
او اغوندی به جامې شنی دباریکورینسمو اودغټورینسمو تکیه وهونکې به وی	اوشنی نری اوغټی رینسیمو جامې به اغوندی په تختونو به ئې
فِيهَا	عَلَى الْأَرْبَابِ ط نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ
په هغې کښې په تختونو بانده ډیره ښه بدله ده اودیرښه دې ځای د آرام	تکیه لگولې وی څنگه ښه بدله ده اوڅنگه ښه ځای دې

قوله تعالی: **أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ**

د حکم منونکو دپاره د جنت نعمتونه: دجنت ذکردهغې خوشحالی اوپورته د خرابو خلقو حال اومال بیان اوفرمانیلې شو اوس د نیکانو انجام او شروع بیانولې شی. دادالله ﷻ رسول الله ﷺ او کتاب الله منونکی او عمل کونکی دی. ددوی د پاره دهییشه والی اومدام والی باغونه دی. دهغوی دبالاخانو

(۱) الطبری: ۱۴/۱۸
(۲) الفرقان: ۶۶

باغونولاندې نهرونه بهیږي هغوی ته به کالی او خاص کردسرو زرو بنگړي اچولې شی دهغوی لباس به هلته د خالص رینسمو وی. نرم او نری او نرم او پیرو رینسمین لباس به وی دوی به په آرام سره د بادشاهانو په شان په تکیه گانو باندې کومې چه به په تختونوباندې پرتې وی تکیه لگولې ناست وی. ونیلې شی چه د سملاستو او په پرلت غزولوسره ناستې ته هم اتکا وائی ممکن دی چه هم دغه مراد دلته هم وی. په حدیث کنبې دی زه پرلت غزولو سره خوراک نه کوم (په دې کنبې هم دا دوه اقوال دی (اراک) جمع ده د (اریکه) تخت او پالنګک وغیره ته وائی. خومره ښه بدله ده اوخومره ښه د آرام خای دې په خلاف د دوزخیانو چه د هغوی د پاره خرابه سزا ده اوخراب خای دې. په سورت فرقان کنبې هم د دې دوو ډلو دغه شان د مقابلې بیان دې.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ	او بیان کړه دوی ته یومثال ددووسرو اچی ورکړل مونږه یوددې دواړوته دوه باغونه
أَوْ (انې پیغمبره) ته دوی ته دهغه دوه کسانو حال واوره چې مونږ په کنبې یو تن له د انګورو دوه	
مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهَا بِتِنِّلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا	دانګورونه اوچاپیره شپول اولگوډ مونږه ددواړونه دکجورو اویدا کړو مونږه په منځ ددواړو کنبې
بِغَوْنَةٍ وَرَكْرَكٍ وَأَوْهَغَةٍ مَوَدَّجُورٍ وَوَنُو كَنْبِي رَاكِبِي كَرِي وَوِ	باغونه ورکړي وو او هغه مو دکهجورو په ونو کنبې راګیر کړي وو او دهغه باغونو ترمنځه مو
زُرْعًا ۚ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَكُم تَظْلِمٌ مِّنْهُ شَيْءًا	فصل دواړو باغونو اورکړې امیوې خپلې اوکم نې نه کړو دبار نیولونه هیڅ خیزا
شَهْ زَرْغُونَه پتی جوړ کړی وو دواړو باغونو به خپلې پوره پوره میوې ورکولې او دواړو نه به هیڅ قسم له کمی نه راتلو	
وَجَرْنَا وَخَلَّاهُمَا نَهْرًا ۚ وَكَانَ لَهُ نَهْرٌ	اوجاری کړو مونږه په منځ ددواړو باغونو کنبې یونهر اووه هغه لره ډیره میوه
اومونږددغې دواړو باغونو ترمنځه داوبو یو لښتې بهیولې وو اوددې سړی نوره هم میوه وغیره وه	
فَقَالَ لِسَاحِبِهِ وَهُوَ يَحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ	نواوئیل هغه ملګری خپل ته او هغه خبری کولې دهغه سره زه ازیات یم ستانه
نوهغه خپل ملګری ته په خبرو خبرو کنبې اووئیل چې زه ستانه په مال کنبې هم	
مَا لَأَ وَأَعَزُّ نَفَرًا ۚ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ	په لحاظ دمال سره او ډیر طاقتور یم په لحاظ دسرو سره اوننوتو باغ خپل ته او هغه ظالم وو
زیات یم او په متو کنبې هم درباندي غالب یم او هغه خپل باغ ته ورننوتو او هغه په خپل	
لِنَفْسِهِ ۚ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۚ	دپاره دخان خپل اووئیل هغه نه کوم گمان زه چی هلاک به شی دا باغ هیڅکله
خان زیاتې کولو وې وئیل چې زه خیال نه کوم چې دا باغ به برباد شی	

وَمَا أَظُنُّ	السَّاعَةَ	قَائِمَةً	وَلَكِنَّ رُدِّدْتُ	إِلَى رَبِّي
اونہ کوم گمان زہ بہ قیامت اوقانیمیدلو او کہ چری واپس کړې شوم زہ رب خپل ته				
اونہ زما دخیال دې چې قیامت به راشی او کہ زہ خپل رب ته پستنه اورسیدم				
لَا جِدَنَّ	خَيْرًا	مِنْهَا	مُنْقَلَبًا	
نوزہ به بیا مومم بهتره دهغی نه خانی دروتلو				
نو ددې باغ به ہم بهتر خانی بیاموم				

قوله تعالى: - وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ

د دوو باغونو والا د سړی واقعه: پورته د غربانانو مسلمانانو او مالداره کافران ذکر شوې وو دلته د هغوی یو مثال بیانولې شی دوه سړی وو په هغوی کښې یو مالدار وود انگورویاغ او چاپیره د کپجورو ونې په مینځ کښې فصل ونې خورې شوې زیلنی شنې فصل شین ښه ډیر گلونه د هیڅ قسم نقصان نه اخوا د یخوانهرونه روان. دې مالدار سړی سره هروخت قسم قسم پیداوار موجود. ددې دویم قراءت (ثم) هم دې دا جمع ده د (ثمرة) لکه (خشبة) جمع (خشب) ده. غرض دا چه ده یوه ورځ خپل دوست ته د فخر او کبر په انداز او وئیل زه مالدار دعزت اولاد خاوند شان شوکت نوکران خادمان زه ستانه په ډیر اوینه حیثیت کښې یم. د یو فاجر سړی خواهش خو هم دغه وی چه د دنیا دا خیزونه هغه سره ښه ډیر وی دې خپل باغ ته لارو اویه خپل خان باندي ظلم کونکې یعنی کبر جبر انکار د قیامت او کفر کونکې دومره مست ووجه دهغه د ژبې نه اووتل ناممکنه ده چه زما دا شنه فصلونه دا میوه دارې ونې دا روان نهرونه دا آبادې زیلنی کله فنا شی په حقیقت کښې دا د هغه بې ایمانی کم عقلی او د دنیاخرمستی اود الله سره د کفر وجه وه. په دې وجه به ئی وئیل چه زما په خیال خو قیامت هیدو راتلونکې نه دې او که چری راهم غلنونوښکاره خبره ده چه زه الله سره ته گران یم گنی هغه به ماله دومره مال حال ولې را کولو؟ هلته به هم هغه ماله د دې نه ښه را کړی لکه چه بل آیت کښې ارشاد دې ﴿وَلَكِنَّ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْبَىٰ﴾ (۱) که زه واپس کړې شوم نوهلته زما دپاره نور ښه خیزونه دی په یویل آیت کښې دی ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا﴾ (۲) یعنی تاخوهغه هم اولیدو چه کوی خوزمونږ د آیاتونو انکار اوسره د دې د هغه دا خواهش دې چه ماته به د قیامت په ورځ هم ډیر مال اولاد ملا ویرې. داد الله سره په وړاندې بهادری کوی او په الله سره پسی خبرې جوړوی. د دې آیت شان نزول عاص بن وائل دې لکه چه په خپله موقع باندي به راخی انشاء الله وبه الثقة.

وَهُوَ	يَجَاوِرُهُ	أَكْفَرَتْ	بِالَّذِي	خَلَقَكَ	مِنْ تُرَابٍ
او هغه خبری کولې دهغه سره ایا تا کفر او کړ وادهغه ذات سره اچی پیدا ئې کړې ته اداوړې نه					
ورسره خبرې کوي چې ایا ته دهغه ذات نه انکار کوي چې کوم ته دنباوړې نه پیدا کړې؟					

(۱) ۴۱/حم السجده: ۵۰
(۲) ۱۹/مريم: ۷۷

ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ	ثُمَّ سَوَّكَ	رَجُلًا ۞	لَكِنَّا	هُوَ اللَّهُ	رَبِّي
بیا دنطفی نہ ا بیانی برابر کری تہ	اسرے ا لیکن ا	ہم دغہ اللہ ا	رب زمادی ا		
بیا نی د خا خکی اوبہ نہ روغ کری ا بیانی سم دم سرے جور کری لیکن زہ خودا و ایم چہ ہم اللہ ۛ زما رب دی					
وَلَا أُشْرِكُ	بِرَبِّي	أَحَدًا	وَلَوْلَا	إِذْ دَخَلْتَ	جَنَّتَكَ
اونہ شریکوم زہ ا درب خیل سرہ ا	ہیثوک ا اولی نہ ا کله چہ ا	ننوتی تہ ا	باغ خیل تہ		
اوزہ خیل رب سرہ ۛوک نہ شریکوم اوہر کله چہ تہ خیل باغ تہ ورننوتی					
قُلْتَ	مَا شَاءَ اللَّهُ	لَا قُوَّةَ	إِلَّا	بِاللَّهِ	إِنْ تَرَىٰ
ونیل تا ا ہغہ کیبری چہ او غواری اللہ انستہ دی قوت ا مگر ا	پہ توفیق داللہ ا	کہ وینی تہ مالرہ ا			
نوتا داسی ولی اونہ وئیل چہ اللہ ۛ ۛ غواری نو ہغہ کیبری داللہ ۛ دمدنہ بغیر ہیخ طاقت نشتہ کہ چری تہ					
أَنَا أَقَلُّ	مِنْكَ	مَا لَا وَوَكْدًا ۞	فَعَسَىٰ	رَبِّي	أَنْ يُؤْتِيَنِي
چہ زہ لبریم ا ستانہ ا	پہ لحاظ دمال او اولاد سرہ	انو امید دی ا	چہ رب زما ا	راکری ماتہ ا	
ماپہ مال او اولاد کنسی خیل ۛان نہ کم گوری نو نزدی دہ چہ زما رب ماتہ ددی نہ					
خَيْرًا	مِنْ جَنَّتِكَ	وَيُرْسِلَ	عَلَيْهَا	حُسْبَانًا	مِّنَ السَّمَاءِ فَنُصِصَ
بہترہ ا دباغ ستانہ ا	اور اولیری ا	پہ دغہ بانڈی ا	افت ا	داسمان نہ ا	اوشی باغ ستا
نہ باغ راکری او پہ دی باغ بانڈی دبرہ نہ یو غیبی افت را ولی اودا باغ اوار					
صَعِيدًا	زَلَقًا ۞	أَوْ يُصْبِحَ	مَاوَهَا	غَوْرًا	فَلَنْ تَسْتَطِيعَ
میدان ا	خونیندہ ا	یا شی ا	اوبہ دھغی ا	وچہ ا	انوہرگز تہ بیاطاقت نہ شی لرلی
خونیندہ میدان پاتی شی یاددی باغ اوبہ پہ کوزہ لاری شی ا بیانی تہ در اخیڑولو					
لَهُ	طَلَبًا ۞				
دغہ اوبولرہ ا	پہ طلب کولو سرہ ا				
ہیخ کوشش اونہ کری شی					

قوله تعالى :- قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ

د غریب مالدار تہ جواب او نصیحت :- دی کافر مالدار تہ چہ کوم جواب دی غریب مؤمن ورکرو دھغی بیان کولی شی چہ خنگہ ہغہ د وعظ او نصیحت ایمان اویقین ہدایت اوکرو اود گمراہنی او غرور نہ نی اخواکولو وئی فرمانیل چہ تہ اللہ ۛ سرہ کفر کوپ چا چہ د انسان پیدائش د خاوری نہ شروع کرو بیانی دھغہ نسل دکلو وودو شوو اوبونہ روان کرو لکہ چہ آیت ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَفْوَاثًا فَاحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝﴾ (۱) کنسی دی تاسو اللہ ۛ سرہ خنگہ کفر کوپ؟ تاسو خو مر وی ہغہ تہ ژوندی کری تاسو د ہغہ د ذات اود ہغہ دنعمتونو خنگہ انکار کولی شی؟ د ہغہ دنعمتونو او قدرتونو

بہ شمیرہ نمونی پخپلہ پہ تاسو کنبی او اتاسو باندي موجود دی. څوک کم عقل به داسی وی چه نه پوهیدلو چه هغه اول څه وو الله ﷻ هغه موجود کرو. او پخپله د کیدو باندي قادر نه ووهم الله ﷻ دهغه وجود پیدا کړو بیا هغه دانکار څنگه لاتق شو؟ دهغه د توحید او الوهیت نه څوک څنگه انکار کولی شی. زه خو ستا په مقابلہ کنبی په کولو او واضح الفاظو کنبی وایم چه زما رب هم هغه وحده لاشریک له دی زه د خپل رب سره شریک کول ناخوینوم. بیا خپل ملگری ته نیک رغبت ورکول سره وائی چه خپل شین او آباد فصل او د شنو میوونه ډک دی باغ ته دی او گوره ته د الله ﷻ شکر ولې نه کوی؟ ولې ماشاء الله لاقوة الا بالله نه وائی؟

خپل مال او اولاد خوین کیدو سره ماشاء الله وئیل پکار دی. هم د دی آیت په رنرا کنبی بعضی سلف وائی چه خپل مال اولاد دې خوین شی نو هغه له دا کلمه وئیل پکار دی. ابو یعلی موصلی (۱) کنبی دی حضور ﷺ فرمائی په کوم بنده باندي چه الله ﷻ د یونعمت انعام او فرمائی بال بیچ وی مالداری یا ځامن وی بیا هغه دا کلمه او وائی نو په دی کنبی به هیڅ نقصان نه راځی بغیر د مرگ نه بیا به هغوی ددی آیت تاویل کولو. حافظ ابو الفتح ﷺ وائی دا حدیث صحیح نه دی.

مسند احمد کنبی دی حضور ﷺ فرمائی آیازه تاسو ته د جنت یوه خزانه او بنایم؟ هغه خزانه لاجول ولاقوة الا بالله وئیل دی (۲) یویل روایت کنبی دی چه الله ﷻ فرمائی زما دې بنده او منل او حواله نی کړل. د حضرت ابو هریره ؓ نه بیا تیوس او کړې شو هغوی او فرمائیل صرف لاجول الخ نه بلکه هغه چه په سورت كهف کنبی دی. یعنی (مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) (۳) بیا فرمائی چه دې نیک سړی او وئیل زما د الله ﷻ نه دا امید دی چه هغه به ماته په آخرت کنبی بنه نعمتونه را کړی اوستا دا باغ کوم چه ته د همیشه والی والا گنړې تباہ کړی د آسمان نه به په دی عذاب راشی په زوره به باران او طوفان راشی ټول پتی او باغ به دی ختم کړی اوچ به شی او صفا زمکه به پاتی شی لکه چه دلته هډوڅه څیز راټوکیدلې نه وو یا به د دی د نهر ونو اوبه ورځین کړی. غور مصدر دی په معنی کنبی د غاثر د مبالغه په توگه راوړلې دی

وَأَحْيَا	بِثَمَرَةٍ	فَأَصْبَحَ
اوچاپیره کړې شو عذاب په میوو دهغه سره نوشوهغه		
نو دهغه میوو نه عذاب راچاپیره شو نو هغه په هغه سرمایه		
يَقْلِبُ	كَفَيْهِ	عَلَى مَا
أَنْفَقَ	فِيهَا	
چی مرورل نی ادواړه لاسونه خپل په هغه مال باند اچی خرچ کړې نی وؤا په هغه باغ کنبی		
لاسونه او مرورل کومه چې هغه په هغی کنبی لگولې وه اود هغه باغ ټول		
وَهِيَ	خَاوِيَةٌ	عَلَى عُرُوشِهَا
وَيَقُولُ	يَلِيَّتَنِي	
او هغه باغ پاستر پریوتې وؤا په سپرونو خپلو باند او وئیل نی له افسوس دی مالره		
خپرونه را پریوتی وو اودا به نی وئیل چې ائی کاش ما دخپل رب سره		

(۱) المعجم الصغير: ۱/۲۱۲ والمعجم الاوسط: ۵۹۹۲.

(۲) احمد: ۴۶۹/۲، صحيح بخارى كتاب الدعوات باب الدعاء اذا علاء عقبه: ۶۳۸۴، صحيح مسلم: ۴/۲۷۰، ابوداؤد: ۱۵۲۸، ترمذی: ۳۳۷۱، مسند ابی یعلی: ۷۲۵۲.

(۳) احمد: ۲/۳۳۵ وسنده حسن، مسند البزار: ۳۰۸۶، مجمع الزوائد: ۹۹/۱۰.

لَمْ أَشْرِكْ	بِرَبِّي أَحَدًا ۝	وَلَمْ تَكُنْ لَهُ	فِيئَةً
چی مانده وی شریک کری ادر ب خپل سره هیخوک اونه شوه ده لره یوه ډله			
هېخوک شریک کری نه وی او هیخ یو داسې ټولې ورسره ملگری نه شو چې			
يُنصرونَهُ	مِنْ دُونِ اللَّهِ	وَمَا كَانَ	مُنْتَصِرًا ۝
چی امدادنی کری وی دهغه سره ماسوادالله نه اونه وو هغه مددگار دخان خپل			
دالله ﷻ په مقابله کنبې دهغه مدد کری وی اونه ئې زمونږ نه بدله اخستی شوه			
هٰنَالِكَ	الْوَاكِيَةُ	لِللَّهِ	الْحَقِّ ۝
په دې وخت کنبی دکارونو سمولو اختیار الله لره دې چی حق دې هغه بهتر دې			
په داسې وخت کنبې کارونه سمول دبرحق الله ﷻ کار دې هم هغه بهتر ثواب			
ثَوَابًا	وَّخَيْرٌ	عَقِبًا ۝	
په لحاظ دثواب سره او بهتر دې په لحاظ دورکولو دبنه انجام سره			
ورکوونکې او غوره بدله ورکوونکې دې			

قوله تعالى: - وَأَحِيطْ بِثَمَرِهِ

دکافرانو د باغونو انجام: - د هغه ټول مال او ټول باغ غرق شو هغه مؤمن چه د کومې خبرې نه ویرولو هم هغه اوشو اوس هغه د خپل مال په تباھتی باندې د افسوس نه خپل تلی مړل او خواهش او تمنا ئی کوله چه افسوس ما د الله ﷻ سره کفر نه کولی^(۱) په خه چه به ئی فخر کولو په هغې کنبې هیخ هم پکار رانغله. خامن قبیله هرخه ترې پاتې شو فخر او غرور هر خه ئی مات شو نه بل خوک اودریدو اونه په کنبې پخپله خه همت پاتې شو بعضې خلق په «هنالك» باندې وقف کوی اودا د اولنې جمله سره یوحای کوی یعنی هلته هغه خپله بدله وانخستی شوه.

اوبعضې «منتصرا» باندې آیت کوی د وړاندې نه د نوې جمله شروع کوی. د «ولاية» دویم قراءت «ولاية» هم دې په رومبی قراءت باندې مطلب دا شو چه هر یومؤمن او کافر هم الله ﷻ ته رجوع کونکې دې. ددې نه بغیرد پناه خای نشته. د عذاب په وخت کنبې خوک هم د هغه نه بغیر په کار نه شی راتلې لکه چه فرمائی «فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝»^(۲) یعنی زمونږ عذابونه ئی اولیدل نو ئی ونیل چه مونږ په الله ﷻ چه واحد دې ایمان راوړو او انکار کوو په هغه چه کوم الله تعالیس سره شریک جوړوی لکه چه فرعون د ډوبیدو په وخت کنبې وئیلی وو زه په هغه الله ﷻ باندې ایمان راوړم په کوم چه بنی اسرائیلو ایمان راوړې دې اوزه په مسلمانانو کنبې شامل کیږم. هغه وخت جواب ملاوشو دا وخت د ایمان قبلیدو نه دې. دې نه اول خو ته نافرمان وی په مفسدانو کنبې شامل وی.^(۳) د او د کسره په قراءت دا معنی شوه چه هلته حکم په صحیح توگه هم د الله ﷻ د پاره دې «لله الحق» دویم قراءت د قاف په پیش سره هم دې خکه چه داد «الولاية» صفت دې لکه چه دالله ﷻ فرمان «الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ ۝»

(۱) الطبری: ۲۷/۱۸.

(۲) المؤمن: ۸۴. ج ۱.

(۳) یونس: ۹۰-۹۱.

وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا ﴿١﴾ (کنسی دی بعضی خلق د قاف زیر لولی دهغوی پہ نیز دا صفت دی د اللہ ﷻ بل آیت کنسی دی ﴿ثُمَّ رُدُّوْا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰهُمُ الْحَقُّ ۗ اَلَا لَهٗ الْحُكْمُ ۗ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِیْنَ﴾ ﴿٢﴾ ہم د دی د پارہ بیافرمانی چہ کوم اعمال صرف ہم د اللہ ﷻ د پارہ وی د هغی ثواب دیرزیات وی اود انجام پہ لحاظ سره ہم هغه دیر بهتر دی.

وَاضْرِبْ لَهُمْ

او بیان کره | دوی ته

او (اتی نبی ﷺ) ته دوی ته

مَثَلِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ كَمَاۤءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَآءِ

مثال | دژوند د دنیا | پشان داو بودی | چی نازلې کرې مونږه هغه | د آسمان نه د دنیا د ژوند مثال بیان کره (هغه داسې دی) چی اوبه کومی چی مونږ د آسمان نه راوورولې

فَاَخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ هَشِيْمًا تَدْرُوْهُ

نوگنږ زرغون شوا په هغه اوبو سره | بوتی د زمکې ایاشی | وچه ذری ذری | چی الوزوی هغی لره بیادهغی په وجه بنده گورشینکی راووتو کیری اوبیا هغه ذری ذری شی چی بادونه ئی اخوادیخوا

الرِّیْحِ ط وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٣﴾ اَلْبٰلُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةٌ

هواگانې | او دی اللہ | په هر خیزباند | قدرت لرونکی | مال او خامن | بنائست الوزوی او اللہ ﷻ په هر خیز پوره پوره قدرت لری مال او اولاد خو تش د دنیا د

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْبَقِيَّتُ الصّٰحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ

دژوند د دنیا دی | اوباقی پاتی کیدونکی | نیکیانې | بهتر دی | په نزد رب ستا | ژوندون بنائست دی اوباقی پاتی کیدونکی نیک عملونه چی دی نو هغه ستا درب سره

ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤﴾

په لحاظ د ثواب سره | او بهتر دی | په لحاظ دامید سره |

د ثواب په حقله بنه دی او دامید ساتلو په حقله هم بنه دی

قوله تعالى: - وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

د دنیا د زوال مثال :- دنیا د خپل زوال فنا او خاتمی او بریادنی په لحاظ سره د آسمانی باران په شان ده چہ د زمکې دانو وغیره سره ملاویری اوبه زرگونو بوتې شنی چپې وهی تازه اود ژوند آثار د هر خیز نه بنکاری خوبو خو ورخی تیریدو سره هغه اوج کلک شی او چوری چوری شی او هواگانې هغه اخوادیخوا الوزوی په دی حالت باندي چہ څوک قادر وو هغه په دی حال باندي هم قادر چہ د دنیا مثال عموماً د باران سره بیان فرمانی لکه چہ سورت یونس کنسی آیت ﴿ اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاَخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ ۗ حَتّٰى اِذَا اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُهَا وَاَزْيَنْتْ وَظَنَّ اَهْلُهَا اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَا ۗ اَنَّمَا اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا ۗ فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا ۗ اَكٰنَ

(١) ۲۵/ الفرقان: ۲۶

(٢) [۶/ الانعام: ۶۲]

لَمْ تَنْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَفَّصِلُ الْآلِيَةَ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١﴾ (۱) اولكہ د سورت زمر پہ آیت ﴿ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرًا مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا ۗ وَمِنْ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴾ (۲)۔ کنبی اولکہ د سورت حدید پہ آیت کنبی اوصحیح حدیث کنبی ہم دی۔ دنیاشین رنگ خورہ ده۔ (۳) الخ بیا فرمائی مال اوخامن د دنیا د ژوند بنائست دې لکه چه فرمان دې ﴿ زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴾ (۴) د انسان د پارہ د خواہشاتو محبت مثلاً بنسخی خامن خزانی وغیره بنائستہ کرې شوی دی بل آیت کنبی دې ﴿ اِنَّمَا اَمْوَالُ الْکُفْرٰوِاَوْلَادُکُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴾ (۵) ستاسو مالونہ اوستاسو اولاد از مینبت دې اودالله ﷻ پہ نیز اجر عظیم دې۔ یعنی د هغه طرف ته تیتیرہ اودهغه عبادت کولو کنبی مشغول اوسیدل د دنیا طلب کولو نه بہتر دې۔ د دې د پارہ دلته ہم ارشاد کولی شی چه باقیات صالحات پہ هر لحاظ سرہ بنکلی خیزدې مثلاً د پنخوو ختونومونخ او سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر او (لاله الا الله) او (سبحان الله والحمد لله) (۶) (الله اکبر) او (لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم)

د مونخونو فضیلت:-- مسند احمد کنبی دې د حضرت عثمان غلام فرمائی چه حضرت عثمان رضی اللہ عنہ یوخل خپلو ملگرو سرہ ناست وو کله چه مؤذن راورسیدو هغوی اوبہ راوغوینتی نوپہ یولوینتی کنبی تقریباً درې پاوہ اوبہ راغلی۔ هغوی اودس اوکرو وئی فرمائیل چه حضور ﷺ دغه شان اودس اوکرو وئی فرمائیل خوک چه زما د دې اودس پہ شان اودس اوکری اودماسپینین مونخ اوکری نود سحر نه واخله تر ماسپینین پوری ټول گناہونہ معاف کیږی۔ بیانی مازیگرهم دغه شان مونخ اوکرو نود ماسپینین نه د مازیگرپوری ټول گناہونہ معاف۔ بیانی د ما بنام مونخ اوکرو نود مازیگر نه واخله تر ما بنامه پوری ټول گناہونہ معاف بیانی د ماسخوتن مونخ اوکرو نود ما بنام نه واخله تر ماسخوتن پوری گناه معاف بیا د شپې هغه اوده وو اوسحر پاسیدو مونخ ئی ادا کرو نود ماسخوتن نه واخله تر سحره پوری گناه معاف هم دغه هغه نیکنی دی چه بدونه منع کول کوی۔ خلقو تپوس اوکرو چه دا خوشوئی نیکنی اوس ای حضرت عثمان رضی اللہ عنہ باقیات او صالحات خه دی؟ هغوی اوفرمائیل (سبحان الله والحمد لله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم) (۶)

باقیات صالحات خه خیز دې؟ :- حضرت سعید بن مسیب رضی اللہ عنہ فرمائی باقیات صالحات دا دی (سبحان الله والحمد لله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله) حضرت سعید بن مسیب رضی اللہ عنہ دخپل شاگرد نه تپوس اوکرو چه اوبنایه باقیات صالحات خه دی؟ هغه جواب ورکرو مونخ او روژه۔ هغوی اوفرمائیل تا صحیح جواب رانه کړو بیا اووئیل زکوة حج وئی فرمائیل اوس هم جواب تیک نه دې۔ اووره هغه پنخه کلمې دی (لا اله الا الله والله اکبر سبحان الله والحمد لله ولا حول ولا قوة الا بالله) حضرت ابن عمر رضی اللہ عنہ نه تپوس اوشو هغوی بغیرد الحمد لله نه خلور نوری کلمې اوخودلې۔ حضرت مجاهد رضی اللہ عنہ بغیرد لا حول الخ نوری خلور کلمې بنائی۔ حضرت حسن او قتاده رضی اللہ عنہم دا خلور کلمې باقیات او صالحات بنائی۔ ابن جریر رضی اللہ عنہ فرمائی رسول

(۱) ۱۰/یونس: ۲۶.

(۲) ۳۹/الزمر: ۲۱

(۳) صحیح مسلم کتاب الرقاق باب اکثر اهل الجنة الفقراء: ۲۷۴۲.

(۴) آل عمران: ۱۴.

(۵) ۶۴/التغابن: ۱۵. الخ

(۶) الطبری: ۳۳/۱۸.

(۷) احمد: ۷۱/۱ وهو حسن، مجمع الزائد: ۱/۲۹۷.

اللہ ﷻ فرمائیلی دی (سبحان اللہ والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر) دادی باقیات صالحات. حضور ﷺ فرمائی د باقیات صالحات کثرت کوئی. تپوس اوشو ہغہ خہ دی؟ یارسول اللہ ﷺ حضور ﷺ اوفرمائیل تکبیر تہلیل تسبیح او الحمد لله ولا حول ولا قوۃ الا باللہ (۱) (احمد) دسالم بن عبد اللہ ﷺ مولیٰ عبد اللہ بن عبد الرحمن ﷺ وائی چہ زہ حضرت سالم محمد بن کعب قرظی لہ د خہ کارد پارہ اولیکلم نو ہغوی اوونیل چہ سالم تہ وایہ چہ د فلانکی قبر پہ گوٹ کبھی ماسرہ ملاقات اوکری زماہغہ سرہ خہ کاردی. د دوارو ہلتہ ملاقات اوشو سلام عليك اوشو نوسالم ﷺ تپوس اوکرو چہ ستا پہ نیز باقیات صالحات خہ خیز دی؟ ہغہ اوفرمائیل (لا اله الا الله والله اکبر، سبحان الله، لا حول ولا قوۃ الا باللہ) سالم ﷺ وئیل چہ دا آخری کلمہ پہ کبھی تاد کلمہ نہ زیاتہ کرہ؟ قرظی ﷺ وئیل چہ زہ خو ہمیشہ نہ دا کلمہ شمیرم. دوه درې خل ہم دا سوال جواب اوشو نو حضرت محمد بن کعب ﷺ اوفرمائیل آیا ستاد دی کلمہ نہ انکار دی؟ ہغہ جواب ورکرو چہ او انکار دی وئیل واورہ ماد حضرت ابوایوب انصاری ﷺ نہ اوریدلی دی ہغہ د رسول اللہ ﷺ نہ اوریدلی دی حضور ﷺ فرمائیل چہ کلمہ پہ ماباندی معراج اوکری شو ماپہ آسمان کبھی حضرت ابراہیم ؑ اولیدلو ہغہ دجبرائیل ؑ نہ تپوس اوکرو دا تاسرہ خوک دی؟ حضرت جبرائیل ؑ جواب ورکرو دا محمد ﷺ دی ہغہ ماتہ پہ خیر راغلی او مرحبا اوونیل اوونی فرمائیل چہ تہ خپل امت اووایہ چہ ہغوی دی پہ جنت کبھی خان لہ بنہ ږیر باغونہ اولگوی دہغی خاورہ پاکہ دہ زمکہ نی ارتہ دہ. ماونیل ہلتہ د باغونولگولو خہ صورت دی؟ ونی فرمائیل ((لا حول ولا قوۃ الا باللہ)) پہ کثرت سرہ لولنی.

مسند احمد کبھی د نعمان بن بشیر ﷺ نہ روایت دی چہ یوخل حضور ﷺ د ماسخوتن د مانخہ نہ پس مونہ لہ راغلود آسمان طرف تہ اوکتل نظر نی بنکتہ کرو. زمونہ خیال پیدا شو چہ پہ آسمان کبھی چرتہ نوې خبرہ شوې دہ. بیا حضور ﷺ اوفرمائیل زما نہ پس دروغ ویونکی او ظلم کونکی بادشاہان بہ وی خوک چہ دہغوی دروغ ربنتیا کبری اود ہغوی پہ ظلم کبھی د ہغوی طرفداری اوکری ہغہ زمانہ نہ دی اونہ زہ د ہغہ یم اوخوک چہ د ہغوی دروغ ربنتیانہ کبری اونہ د ہغوی د ظلم طرفداری اوکری ہغہ زما دی اوزہ دہغہ نہ یم. خلقو واورنی ((سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر)) دا باقیات صالحات یعنی باقی پاتہ کیدونکی نیکی دی. (۲) مسند کبھی دی حضور ﷺ فرمائی واہ واہ پنخہ کلمہ دی اود نیکی پہ تلہ کبھی ږیری درنی دی ((لا اله الا الله والله اکبر وسبحان الله والحمد لله)) او ہغہ ماشوم چہ د ہغہ پہ مرگ باندی د ہغہ پلار صبر اوکری او طلب د اجر اوکری. واہ واہ پنخہ خیزونہ دی خوک چہ د ہغی یقین لری اللہ ﷻ سرہ دی ملاقات اوکری ہغہ قطعاً جنتی دی پہ اللہ ﷻ باندی د قیامت پہ ورخ پہ جنت دوزخ باندی د مرگ نہ پس راژوندی کیدو باندی او پہ حساب باندی ایمان اولری. (۳)

مسند احمد کبھی دی چہ حضرت شداد بن اوس ﷺ پہ یوسف کبھی وویوخی کبھی راکوز شو اوخپل غلام تہ نی اوونیل چارہ راورہ لوبہ کرو. حسان بن عطیہ ﷺ وائی ما ہغہ وخت اوونیل تاسو خہ اوونیل؟ ہغوی اوفرمائیل واقعی ما غلطی اوکری واورہ د اسلام راورو نہ پس نہ واخلہ ترنن پوری ما چرتہ داسی کلمہ د خپلی ژبی نہ نہ دہ ویستلی چہ ہغہ زما واگہ جورہ شی بغیرد دی یوی کلمہ نہ. تاسو خلق دا ہیرہ کرنی اوچہ اوس زہ خہ وایم دا یاد اوساتنی ما د رسول اللہ ﷺ نہ اوریدلی دی چہ کلمہ خلق د سرد اوسپینو زرو پہ جمع کولو کبھی اختہ شی نو تاسو ہغہ وخت دا کلمات ږیر پہ کثرت سرہ لولنی. ((اللهم انی اسئلك الثبات فی الامر والعزيمة علی الرشد واسئلك شکر نعمتک واسئلك حسن عبادتک واسئلك قلباً سلیماً واسئلك لساناً صادقاً

(۱) احمد: ۷۵/۳.

(۲) احمد: ۲۶۷/۳-۲۶۸.

(۳) احمد: ۴۴۳/۳، ۲۳۷/۴ وهو صحیح بالشواہد، حلیۃ الاولیاء: ۱/۲۶۶.

واستلک من خیر ما تعلم واعوذ بک من شر ما تعلم واستغفرک لما تعلم انک انت علام الغیوب)) یعنی ای اللہ زہ تانہ د خپل نیکی په کارباندې ثابت قدمی اودنیکی دکار پوره اراده اوستاد نعمتونو د شکر کولو توفیق غواړم او تانہ دعا ده چه ته ماته دسلامتیاوالا زره او رښتونې ژبه راکړې. ستا په علم کښې چه کومه ښیگره ده زه د هغې غوښتونکې یم اوستا په علم کښې چه کومه بدی ده زه د هغې نه ستا پناه غواړم. پروردگار د هرې هغه بدنی نه زما توبه ده کوم چه ستا په علم کښې ده بې شکه په غیبوباندې هم ته خبردار نی. (۱) حضرت سعد بن عبادہ ؓ فرمائی چه د طائف په خلقو کښې د ټولونه وړاندې زه د حضور پاک ﷺ په خدمت کښې حاضر شوم زه د خپل کور نه سحر وختی اووتلم اومازیگر منی ته اورسیدم په غریاندې او ختم بیاراکوز شوم. بیا حضور ﷺ له راورسیدم او اسلام مې قبول کړو. حضور ﷺ ماته سورت ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ ۝ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ اوسورت ﴿إِذْ أُنزِلَتِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ﴾ اوخودلو اود دې کلماتو تعلیم ئی راکړو ((سبحان الله والحمد لله ولااله الا الله والله اکبر)) هم دا دی باقی پاتې کیدونکې نیکنی هم په دې سندسره روایت دې کوم سرې چه د شپې ښه اودس اوکړی غرغړې اوکړی بیاسل خل ((سبحان الله والحمد لله والله اکبر لا اله الا الله)) اولولی د هغه ټول گناهونه معاف کیرې بغیرد قتل او وینې توبولو هغه نه معاف کیرې. ابن عباس ؓ فرمائی چه باقیات صالحات د الله ﷻ ذکر دې او ((لا اله الا الله والله اکبر سبحان الله والحمد لله تبارک الله ولا حول ولا قوة الا بالله واستغفر الله و صلى الله على رسول الله)) دې او هغه روزه مونخ حج صدقه غلامان آزادول جهاد صله رحمی اوتولې نیکنی دا ټول باقیات اوصالحات دی د کومې ثواب چه به دجنت والا ته ترکومې چه آسمان اوزمکه وی ملاویرې فرمائی چه پاکیزه کلام هم په دې کښې داخل دې (۲) حضرت عبدالرحمن ؓ فرمائی چه ټول نیک اعمال په دې کښې داخل دی. (۳) امام ابن جریر ؓ هم دې ته مختار وائی.

سیر	ویوم
اوپه کومه ورځ چی روان کړومونږه	
اوپه کومه ورځ چی مونږ غرونه	
الْجِبَالِ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً ۝	وَحَشَرْنَهُمْ ۝
غرونه اوتۀ اووینې زمکه لغره اوراجمع به کړومونږه داخل چی پرې به نه ږدومونږه لږې کړو اوتۀ به اووینې چی ټوله زمکه یو هوار میدان پاتې شوې دې او مونږ به خلق جمع کړو نو هیڅوک به په کښې	فَلَمَّا نَغَادِرُ
دوی نه هیڅوک اووړاندبه کړې شی رب ستاته په قطارونو کښې په تحقیق راغلی تاسو مونږ ته پاتې پرې نه ږدو اوتول به ستادرب په وړاندې په قطارونو کښې ولاړ پیش کولې شی او ورته وئیلې شی څنگه چی مونږ	مِنْهُمْ أَحَدًا ۝ وَعَرَضُوا ۝ عَلَى رَبِّكَ صَفَا ۝ لَقَدْ جِئْتُمُونَا
گما	أَوَّلَ مَرَّةٍ ۝
لکه څنگه چی پیدا کړې وئ مونږ تاسو په اول خل بلکه گمان کوو تاسو	بَلْ زَعَمْتُمْ
تاسو په اول خل پیدا کړې وئ هغه شان نن تاسو زمونږ مخې ته راغلی بی لیکن ستاسو خوداخیال وو	

(۱) احمد: ۱۲۳/۴، ابن ابی شیبه: ۲۷۱/۱۰، حلیة الاولیاء: ۲۶۶/۱.

(۲) الطبری: ۳۵/۱۸.

(۳) الطبری: ۳۵/۱۸.

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ	لَكُمْ	مُوعِدًا ۝	وَوَضَعَ	الْكِتَابَ
چی ہلو مقرر کری نہ دی مونہر استاسو دپارہ وخت دوعدی اوکیبہ خودلی شی کتاب				
فَتَرَى الْجُرِمِينَ	مُشْفِقِينَ	مِمَّا	فِيهِ	وَيَقُولُونَ
نوتہ بہ اووینی مجرمان خلقا بریدونکی دھغی نہ چی پہ ہغی کبسی وی اووانی بہ				
يُوَلِّتُنَا	مَالَ هَذَا الْكِتَابِ	لَا يُغَادِرُ	صَغِيرَةً	وَلَا
اے افسوس دی مونہرلہ خہ شوی دی دی کتاب لہ اچی نہ پریردی ورہ اونہ				
كَبِيرَةً إِلَّا	أَحْصَاهَا	وَوَجَدُوا	مَا	عَمِلُوا حَاضِرًا
لوہہ مگر حساب کری نی دی ہغہ تول او بیا بہ مومی ہغوی ہغہ خہ چی کری وی ہغوی حاضر				
وَلَا يَظْلِمُ	رَبُّكَ	أَحَدًا ۝		
اونہ کوی ظلم رب ستا پہ ہیچا				
قوله تعالى: وَيَوْمَ نَسِفُ الْجِبَالَ				

دقیامت د تباہواو حساب کتاب ذکر :- اللہ ﷻ دقیامت د تباہو ذکر فرمائی اوچہ کوم حیرانوںکی لوی لوی کاروندہ بہ پہ ہغہ ورخ وی د ہغی ذکر کوی چہ آسمان بہ اوشلیبری غرونہ بہ والوزی کہ ہر خومرہ کلک درتہ ہنکاری خو پہ ہغہ ورخ بہ د اوریخو پہ شان پہ تیزنی سرہ روان وی زمکہ بہ صفا کولوا میدان شی پہ کوم کبسی چہ بہ ہیخ ہنکتہ والی پورتنہ والی نہ وی نہ پہ پہ دی کبسی چرتہ خہ کور وی نہ خپر۔ تول مخلوق بہ بغیر د پردی د اللہ ﷻ پہ حضور کبسی مخامخ ولاہ وی ہیخ خوک بہ د مالک نہ یوخای ہم پت نہ شی ہیخ د پناہ او سرپتہلوخای بہ نہ وی۔ ہیخ ونہ غنہ یا وابنہ وغیرہ بہ نہ ہنکاری تول د اول نہ تراخہ پوری خلق بہ راجع شی ہیخ یو وروکی یا لوی بہ غیر حاضر نہ وی۔ تول ورائندی روستو بہ پہ دغہ مقررہ ورخ راجع کولہ شی۔ پہ ہغہ ورخ بہ تول حاضر شوی او موجود وی۔ تول خلق بہ د اللہ ﷻ پہ ورائندی صفونہ ترلہ ولاہ وی او روح او فریبتی بہ پہ صفونو کبسی ولاہوی۔ د چا بہ ہم د خبری کولو خویہ دتولو یوصف وی یا بہ پہ صفونو کبسی وی لکہ چہ دقرآن پاک ارشاددی ستار بہ راخی او فریبتی صف پہ صف۔ ہلتہ بہ د قیامت منکران د تولوپہ ورائندی رتلی شی اورتہ بہ وائی چہ اوگورنی چہ خنگہ پہ اول خل مونہر تاسو پیدا کری وئی ہغہ شان بیہم راپیدا کرنی او خان تہ مخامخ اودرولی۔ دی نہ اول خو تاسوددی قائل نہ وئی عمل نامہ بہ ورتہ ورائندی کری شی پہ کوم کبسی چہ بہ ہر وروکی لوی پت ہنکارہ عمل لیکلی شوی وی۔ خپلی بدعملو تہ چہ اوگوری گناہگاران بہ حیران او اوویریری اود۔ افسوس او خفگان نہ بہ وائی مونہر خپل عمر خنگہ پہ غفلت کبسی تیرکرو افسوس پہ بدو عملونو کبسی

لگیا و او گورہ دی کتاب خو یوہ معاملہ ہم داسی نہ دہ پری خودی چہ لیکلی نی نہ وی. لوی وارہ ٲول گناہونہ پہ دے کنبی لیکلی دی.

دگناہ ہونو راجمع گیدلو یو مثال: طبرانی کنبی دی چہ د غزوہ حنین نہ فارغ شو نو مونو روان شو پہ یو میدان کنبی رسول اللہ ﷺ ډیرہ شو مونو تہ نی او فرمائیل چہ خنی لارشنی کہ چاتہ خہ لرگی ٲکرہ ډکی وابنہ وغیرہ ملاوشی نو راورنی. مونو ٲول اخوا دیکوا خوارہ شو خہ بناخونہ لختی ازغی اود ونو جارې ماری او پانرې وغیرہ چہ خہ ملاو شوې راورلې شوې یو ډیری اولکیدونو حضور ﷺ او فرمائیل گورنی؟ دغہ شان گناہ راجمع کیری ډیری جوریری. د اللہ ﷻ نہ ویریری د لویو ورو گناہونونہ بیچ اوسیری خکہ چہ دا ٲول لیکلی کیری (۱) اوشمیرلی کیری کوم خیراوشر نیکی بدی چاچہ ډچا کړې وی هغہ بہ موجود مومی. لکہ چہ آیت ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تُوَدِّعُهَا وَتُرَدُّ إِلَىٰ مَوْلَىٰ رَبِّهَا الَّذِي كَانَتْ تُؤْتِيهِ مَالًا يَّعْبُدُ﴾ (۲) ﴿يَوْمَ تَنْبَأُ الْإِنْسَانُ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾ (۳) اوبل آیت ﴿يَوْمَ تُنْبَأُ السَّرَّابِرُ﴾ (۴) کنبی چہ ٲول پٲ رازونہ بہ بنکارہ کړې شی. (۵)

د بد عہدنی سزا: رسول اللہ ﷺ فرمائی د ہریو بد عہد د پارہ بہ د قیامت پہ ورخ یوہ جہنیا وی د هغہ د بد عہدنی پہ مطابق چہ پہ هغې سرہ بہ د دہ پیژندگلی کیری. یو بل حدیث کنبی دی چہ دا جہنیا بہ د هغہ کوناتو سرہ وی او اعلان بہ کیری چہ دا د فلانکی خوی د فلانکی بد عہدی دہ. (۶) ستا رب داسی نہ دے چہ پہ مخلوق کنبی پہ چا ظلم او کړی اودا دہ چہ معاف کول پریخودل دا د هغہ صفت دے او بدکارانو تہ دخپل قدرت حکمت عدل او انصاف سرہ هغہ سزا ہم ورکوی. دوزخ بہ د گناہگارانو او نافرمانانونہ ډک شی بیا بہ د کافرانو اومشرکانونہ علاوہ گناہگاران مؤمنان خلاص کړې شی. اللہ ﷻ دیوې ذرې برابرہم بی انصافی نہ کوی نیکنی زیاتوی او گناہونہ برابر ساتی دانصاف تلہ بہ پہ هغہ ورخ مخامخ وی ہیخ چا سرہ بہ خہ بدسلوکی نہ کیری. الخ. (۷)

قیامت کنبی بہ ہریوتہ پورا پورا انصاف ملاویری: مسند احمد کنبی دی حضرت جابرین عبداللہ ﷺ فرمائی ماتہ روایت رارسیدلې دے چہ یو سړی د حضور ﷺ نہ یو حدیث او وریدو چہ هغہ بیان کوی ما د هغہ نہ خاص د دے حدیث او وریدو د پارہ یواوین واخستو او سامان د سفرمی او ٲولو روان شوم. د یوې میاشت سفر کولونہ پس شام تہ اورسیدم نومعلومہ شوه چہ هغہ حضرت عبداللہ بن انیس ﷺ دے ما خوکیدار تہ او وئیل چہ لار شہ خبر نی کرہ جابر پہ دروازہ کنبی دے هغہ ٲوس او کړو چہ آیا جابرین عبداللہ ﷺ؟ دے او وریدو سرہ ډیر د تندنی د لاسہ نی خادر سم کړوزر بہر راغلو اوما پورې اونختو اود غارې ملاویدونہ چہ فارغ شو نو ما او وئیل ماتہ دا روایت رارسیدلې دے چہ تاد قصاص بارہ کنبی د رسول اللہ ﷺ نہ اوریدلې دے نو ما غوښتل چہ پخپلہ هغہ حدیث تاسو نہ واورم خکہ دلته راغلم او اوریدوسرہ مې سفر شروع کړو پہ دے ویرہ چہ هسې نہ د دے حدیث د اوریدونہ وړاندې زہ مې نہ شم یاتہ مې نہ شی. اوس تاسو او ورونی هغہ حدیث کوم یو دے؟ هغوی او فرمائیل ما د رسول اللہ ﷺ نہ اوریدلې دی اللہ ﷻ عزوجل بہ د قیامت پہ ورخ دخپلو ٲولوبندیگانو خپلې مخې تہ حشر کوی بریند بدن ناسوتہ بی آسړی

(۱) طبرانی: ۵۴۸۵.

(۲) آل عمران: ۳۰.

(۳) القیامۃ: ۱۳.

(۴) الطارق: ۹.

(۵) صحیح بخاری کتاب الجزیۃ باب اثم الغادر للبر والفاجر: ۳۱۸۷، صحیح مسلم: ۱۷۳۷، احمد: ۱۴۲/۳، مسند ابی یعلیٰ: ۳۲۸۲.

(۶) صحیح بخاری کتاب الادب باب ما یعدی الناس بابائهم: ۶۱۷۷، صحیح مسلم: ۱۷۳۵.

(۷) الانبیاء: ۴۷.

اوسامانه. بيا به هغوى ته اواز كوى كوم چه به د لري اونيزدي والا تولى يوشان اوري فرماني به زه مالك يم زه د بدلووركونكي يم هيخ يو دوزخى به تر هغه وخت پوري دوزخ ته نه خي تركومي چه دهغه خه حق په يوجنتى وي اوزه هغه ورنه كرم اونه خوك جنتى په جنت كنبى داخليدي شى تركومي چه دهغه خه حق په دوزخى باندي دي زه نى ورنه كرم كه هغه يوه خپيره ولى نه وي مونږ وئيل حضور ﷺ دا حقونه به خنگه وركړي كيدي شى سره د دي چه هلته خو به مونږ برېنډ بدن برېنډې پنبى بي اسري او بي اسباب يو حضور ﷺ اوفرمائيل چه او په هغه ورځ به حق د نيكو نه ادا كولي شى. (۱) يو بل حديث كنبى دي حضور ﷺ فرماني چه كه بي بنكرو چيلنى يوې بنكروري چيلنى وهلى وي نو هغى ته به هم بدله وركولي شى. (۲) د دي نور هم ډير شواهد دي كوم چه مونږ په تفصيل سره د آيت (وَنَضُمُّ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكُنْ بِأَنْحَاشٍ) (۳) په تفسير كنبى او آيت (إِلَّا أَمْرًا أَمْثَلَكُمْ مَا قَرَّبْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ لِيَوْمِ تَحْشُرُونَ) (۴) په تفسير كنبى بيان كړي دي.

وَأَذِّنْ لِلْمَلَائِكَةِ	وَأَذِّنْ لِلْمَلَائِكَةِ
او وکله چې او وئیل مونږه فرېستوته	او وکله چې او وئیل مونږه فرېستوته
سُجِدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ	سُجِدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ
چې سجده او کړئ آدم ته نو سجده او کړه هغوى مگر اونه کړه ابليس وهغه د پير يانونه	چې سجده او کړئ آدم ته نو سجده او کړه هغوى مگر اونه کړه ابليس وهغه د پير يانونه
فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ	فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ
اونافرمانى او کړه هغه د حکم درب خپل نه ايانوتاسو جوړوي هغه لره او اولاد دهغه لره دوستان	اونافرمانى او کړه هغه د حکم درب خپل نه ايانوتاسو جوړوي هغه لره او اولاد دهغه لره دوستان
مِنْ دُونِ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ	مِنْ دُونِ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ
غير زمانه حالانکه هغوى ستاسو دپاره دشمنان دي ډير خراب دي دپاره دظالمانو	غير زمانه حالانکه هغوى ستاسو دپاره دشمنان دي ډير خراب دي دپاره دظالمانو
بَدَلًا ۗ مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا	بَدَلًا ۗ مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا
په لحاظ دبدل سره نه وواضركړي ماهغوى پيدا كولو داسمانونو اودزمكي ته اونه	په لحاظ دبدل سره نه وواضركړي ماهغوى پيدا كولو داسمانونو اودزمكي ته اونه
بَدَلًا ۗ مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا	بَدَلًا ۗ مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا
بدله وركړي شوه مانده خو دوى داسمانونو اودزمكي دپيداوخت په وخت كنبى رابللى وو	بدله وركړي شوه مانده خو دوى داسمانونو اودزمكي دپيداوخت په وخت كنبى رابللى وو
خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ تُخَذِّلُونَهُمْ أَمْ كَلِمَاتٍ لِيُظْهِرُوا لِيَوْمَهُمْ أَعْمَارَهُمْ	خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ تُخَذِّلُونَهُمْ أَمْ كَلِمَاتٍ لِيُظْهِرُوا لِيَوْمَهُمْ أَعْمَارَهُمْ
پيدا كولو دخانونو دوى ته اونه يم زه جوړونكي گمراهه كونكو خلقولره مضبوطيادمتو خپلو	پيدا كولو دخانونو دوى ته اونه يم زه جوړونكي گمراهه كونكو خلقولره مضبوطيادمتو خپلو
اونه دوى دخپل پيداوخت په وخت كنبى اوزه داسي (عاجزه) نه وم چې گمراهه كوونكي به مې خپل مددگاران جوړول	اونه دوى دخپل پيداوخت په وخت كنبى اوزه داسي (عاجزه) نه وم چې گمراهه كوونكي به مې خپل مددگاران جوړول

(۱) احمد: ۴۹۵/۳
 (۲) احمد: ۷۲/۱
 (۳) ۲۱/الانباء: ۴۷
 (۴) ۶/الانعام: ۳۸

قوله تعالى: وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ

شیطان د انسان د بنمن دی: بیان دې چه ابلیس ستا بلکه ستاسو د اصلی پلار حضرت آدم ﷺ هم زور د بنمن دې خپل خالق او مالک پریخودوسره تاسوله د هغه خبره نه دی منل پکار د الله ﷻ احسان اکرام لطف او کرم ته او گورنی هغه تاسو پیدا کړنی ستاسو پالنه نی او کړه بیا هغه پریخودو سره د هغه بلکه خپل د بنمن دوست جوړول خو مره خطرناکه غلطی ده د دې پوره تفسیرد سورت بقره په تفسیر کبني تیر شوې دې. الله ﷻ حضرت آدم ﷺ پیدا کړو او ټولو فرښتو ته نی دهغه د عزت په توگه د تعظیم او تکریم دپاره د هغه په وړاندې د سجدې کولو حکم او کړو. ټولو حکم او منلو خو ابلیس بداصل وو د اور نه پیدا کړې شوې وو هغه انکار او کړو او فاسق جوړ شو. د فرښتو پیدائش نورانی وو.

هر څیز خپل اصل ته کړی: صحیح مسلم کبني حدیث دې فرښتې دنورنه پیدا کړې شوی دی او ابلیس د شغلي و هونکی اور نه او آدم ﷺ د هغې نه د کوم بیان چه ستاسو په وړاندې او کړې شو. (۱) ښکاره خبره ده چه هر یو څیز په خپل اصلیت کبني راځی او په وخت چه په لوبنی کبني څه وی نو هم هغه ترې ځای گنی ابلیس د فرښتو په شان اعمال کول هم د هغوی مشابعت نی کولو اود الله ﷻ په رضامندی کبني شپه ورځ مشغول وو د دې د پاره د هغوی په خطاب کبني دې هم راغلو خوده اوزیدو سره په خپل اصلیت کبني راغلو کبر دهغه په طبیعت کبني ځای شو او صفا انکارنی او کړو. د ده پیدائش هم د اور نه وو لکه څنگه چه هغه پخپله ونیلی تازه د اور نه جوړ کړې یم دې دې دخاورې نه. ابلیس کله هم د فرښتونه نه وو. هغه د پیریانو اصل دې لکه چه حضرت آدم ﷺ چه دانسانانو اصل دې. د پیریانو یو قسم وو د فرښتو چه د تیز اور نه پیدا کړې شوې وو. د ده نوم حارث وو د جنت داروغه وو د دې ډلې نه علاوه نورې فرښتې نورې وې د پیریانو پیدائش د اور د شغلي نه وو.

شیطان اول کبني څه وو؟ - حضرت ابن عباس رضی الله عنهما فرمائی ابلیس د شریفانو فرښتونه وو اود بزرگ قبیلې وو د جنتیانو داروغه وو د دنیا د آسمان بادشاه وو د زمکې هم بادشاه وو. دې سره د هغه په زړه کبني څه غرور راغلو چه هغه د ټول آسمان والا نه شریف دې هغه غرور نی زیاتیدلو دهغه صحیح اندازه خو صرف هم الله ﷻ ته وه اودهغې د ښکاره کولو د پاره نی ورته حضرت آدم ﷺ ته د سجدې کولو حکم او کړونود هغه غرور ښکاره شو. د تکبر په وجه نی صفا انکار او کړو او کافرانو کبني یو ځای شو. ابن عباس رضی الله عنهما فرمائی چه هغه جن وو یعنی د جنت خازن وو لکه چه خلقوته د ښارونو طرف ته نسبت کولې شی او وائی چه مکی مدنی بصری کوفی دې د جنت خازن اود دنیا د آسمان په کارونو باندې مشر وو. د دې ځای د فرښتو سردار وو. د دې گناه نه اول هغه په ملاکو کبني داخل وو خو اوسیدلو به په زمکه باندې. د ټولو فرښتونه زیات په عبادت کبني کوشش کونکې او د ټولونه زیات علم والا هم په دې وجه کبر ژن شو د هغه د قبیلې نوم جن وو. د زمکې او آسمان په مینځ کبني تگ راتگ لرلو د رب په نافرمانی سره په غضب کبني راغلو او شیطان رجیم جوړ شو اوملعون شو نو د کبر ژن سړی نه د توبه امید نه شی کیدلې او که تکبر نه وی څه بله گناه ترې شوې وی نو د هغه نه نا امیده کیدل نه دی پکار دې خو په جنت کبني دننه د کار روزگار کولو والا وو. د دې باره کبني د سلفو نه نور هم ډیر آثار نقل دی خودا اکثر اسرائیلی دی صرف په دې وجه نقل کړې شوی دی چه دنظر نه تیرشی هم الله ﷻ ته د دې دا کثر صحیح حال معلوم دې.

اود بنی اسرائیلور وایتونه خو قطعاً قابل تردید دی کوم چه زمونږ په نیز د دلائلو خلاف وی. خبره دا ده چه قرآن خو کافی او واقعی دی مونږ ته د وړاندینو کتابونو ضرورت نشته مونږ دهغې نه بالکل بی

(۱) صحیح مسلم کتاب الزهد باب فی احادیث مغرقة: ۲۹۹۶، جلد: ۱۰۳/۶، ابن حبان: ۶۶۵۰.

نیازیو خککه چه هغه د بدلون او کمی زیاتی نه خالی نه دی ډیر د خان نه خیزونه په هغې کبښې ورداخل کړې شوی دی او په هغوی کبښې داسې خلق نه شی موندلې چه د اوچتې درجه حافظان وی چه خیرې میرې لرې کړې او کره او کوته جدا کړې د زیاتی او باطل یوځای کونکو مخ نیوې او کړې.

د محدثینو اصحاب الجرح والتعديل په امت باندي عظیم احسان:- لکه خنگه چه الله الرحمن په دې امت کبښې په خپل فضل او کرم سره داسې امامان علماء سادات بزرگان اومتقیان پاک حافظان پیدا کړې دی چاچه احادیث راجع کړې دی تحریر کړې دی صحیح، حسن، ضعیف، منکر، متروک او موضوع ټول نی جدا جدا کړې خودلی دی. د خان نه جوړ کړې شوی دروغ ویونکی نی چاڼر کړې جدا کړې دی دې د پاره چه د ختم المرسلین رحمة للعالمین ﷺ پاک اومتبرک کلام محفوظ کړې شی اود باطل نه بیچ شی او دچاهم وس اونه چلیبرې چه د حضور ﷺ په نوم دروغوله رواج ورکړې اوباطل په حق کبښې گډوډ کړې. زمونږ دعاده چه پدې ټوله طبقه دې الله ﷻ خپل رحمت اورضامندی نازله کړې اوددې ټولونه دې خوشحاله شی. آمین ثم آمین.

الله ﷻ دې دوی ته جنت الفردوس ورکړې اویقیناً دهغوی منصب ددې لائق دې. غرض داچه ابلیس د الله ﷻ د اطاعت نه اووتلو نوتاسو له پکار دی چه خپل دښمن سره دوستی اونه کړنی اوما پریخودو سره هغه سره تعلق مه جوړوئی ظالمانوته به ډیره خرابه بدله ملاویږی. دا مقام هم بالکل داسې دې لکه سورت یس کبښې د قیامت د هغې د تباهو نیکانو اوبدانو خلقو د نتیجودکر کولوسره فرمائی چه ای مجرمانو تاسو په نن ورځ جداشی. الخ. (۱)

د الله ﷻ هیڅ څوک وزیر یا مشیرو نشته:- کوم کوم چه تاسو د الله ﷻ نه بغیر خپل اولیاء جوړ کړې دی هغه ټول ستاسو په شان زما غلامان دی. هغوی ته د هیڅ خیز ملکیت نشته. د زمکې او آسمان په پیدا کولو کبښې ما هغوی نه ووشامل کړې بلکه هغه وخت خو هغوی موجود هم نه وو. ټول خیزونه صرف ما پیدا کړې دی د ټولو تدبیر صرف زما په لاس کبښې دې زما هیڅ څوک شریک وزیر مشیر او نظیر نشته لکه چه بل آیت کبښې ارشاد دې ﴿قُلْ ادْعُوا الذِّیْنَ رَزَقْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا یْمَلِکُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِی السَّمٰوٰتِ وَلَا فِی الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِیْهَا مِنْ شَرِّکٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظٰلِمٍ﴾ (۲) کوم کوم چه تاسو په خپل گمان کبښې څه گنړنی هغه ټول بغیرد الله ﷻ نه راوبلنی او گورنی یادساتنی دوی ته په آسمان اوزمکه کبښې د یوې ذرې برابر هم اختیار نشته نه په دې کبښې څوک د هغه ملگري اونه څوک د الله ﷻ امدادی شته نه په دې کبښې څوک شفاعت کولې شی ترکومی چه د الله ﷻ اجازت اونه شی الخ. زما د پاره دا لائق نه دی نه ماته د دې ضرورت شته چه خاص کر گمراه کونکی خپل دوست متبی او امدادی جوړ کړم.

وَيَوْمَ يَقُولُ	نَادُوا	شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ رَزَعْتُمْ
اوپه کومه ورځ اچې اورانی الله اچې اواز او کړی اشریکانوزماته هغه اچې گمان کړې وو تاسو په هغوی دخدایئ		
او په کومه ورځ چې الله ﷻ او فرمائی چې زما هغه شریکان راوغواړئ په کومو چې تاسو (دمعبودانو) خیال کولو		
قَدَعَوْ	هُمْ	فَلَمْ یَسْتَجِیْبُوْا لَهُمْ وَجَعَلْنَا
نو اواز به او کړې دوی هغوی ته نو جواب به ورنه کړې هغوی دوی لره او شریک به کړو مونږ		
نودوی به راوبلی هغوی خواهغوی به هډو جواب ورنه کړې اومونږ به ددوی (اومعبودانو)		

۱/ ۳۶/س: ۵۹.

۲/ ۳۴/س: ۲۲.

بینہم	مَوْبِقًا ۞ وَرَأَى الْجُرْمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا
پہ منخ ددوی کنبی خانی دہلاکت او او بہ وینی مجرمان خلق وور اویقین بہ نی راشی	
ترمینخہ یوہ پردہ اودروؤ او مجرمان بہ (پخپلو سترگو) دوزخ او وینی اودا یقین	
انہم	مَوَاقِعُهَا ۞ وَكَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۞
چی بیشکہ دوی واقع کیدونکی دی پہ ہغی کنبی اوو بہ نہ مومی دوی ادہغہ وورنہ خانی دبیج کیدو	
بہ نی راشی چی دوی پہ کنبی ورغوزویدونکی دی اودہغی نہ دبیج کیدو بہ ہیخ لار نہ مومی	

قوله تعالى: وَكَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۞

د قیامت پہ ورخ بہ مجرمان چوتہ تختیدی نہ شی :-۔ تبول مشرکانوتہ بہ د قیامت پہ ورخ شرمندہ کولو
 دپارہ د تبولو خلقو پہ ورناندی اوونیلپی شی چہ خپلو شریکانوتہ آواز کړنی کوموتہ چہ تاسو پہ دنیا کنبی
 آوازونہ کول چہ ہغوی دنن ورخی مصیبتونونہ تاسو بیچ کړی ہغوی بہ چغی وہی خوہیخ خوک بہ جواب
 نہ ورکوی لکہ چہ بل آیت کنبی ارشاد دی ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى كُنَّا خَلْفَكُمْ أَوْلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
 وَمَا نُرِيْكُمْ شُفَعَاءَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ لَقَدْ تَقَطَّرَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝﴾ (۱) مونرہ تہ تاسو دغہ
 شان خان لہ خان راورنی لکہ خنکہ چہ مونرہ تاسو پہ اول خل پیدا کړی ونی اوکوم خہ چہ مونرہ پہ دنیا
 کنبی تاسو تہ درکړی وو ہغہ تبول مو خپل شاتہ پریخودل نن خو مونرہ تاسوتہ سرہ د دی شریکانو بوتہ
 ہم نہ گورو کوم چہ تاسو د اللہ ﷻ شریکان گرخولې وو اود چا د شفاعت چہ تاسو یقین کړی وو۔ تاسو
 اودوی کنبی تعلقات ختم شو اوستاسو گمان باطل ثابت شو الخ۔ یوبل آیت کنبی دی ﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
 فَادْعُوهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ۝﴾ (۲) ونیلپی بہ شی چہ خپل شریکان راوبلشی خوہغوی
 بہ جواب نہ ورکوی الخ ہمدامضمون دلته آیت ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غٰفِلُونَ ۝ وَإِذْ حَسِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا لِإِبْرٰهٖمَ كٰفِرِينَ ۝﴾ (۳) کنبی بیان فرمائیلپی دی۔
 سورت مریم کنبی ارشاد دی چہ ہغوی د خپل عزت د پارہ د اللہ ﷻ تہ بغیر ډیر معبودان جوړ کړی
 ساتلی دی خوداسی کیدونکی نہ دی ہغوی خو بہ تبول د دوی د عبادت منکر شی او اولتہ بہ ہغوی
 دبنمنان شی (۴) پہ دوی کنبی اود دوی پہ باطلو معبودانو کنبی بہ حجاب پردہ اود ہلاکت کندہ جوړہ
 کړو دی د پارہ چہ ہغوی دوی سرہ او دوی ہغوی سرہ ملاونہ شی۔ نیکی لاری او گمراہ لاری جدا جدا
 شی د دوزخ دا کندہ بہ نی پہ خپل مینخ کنبی یوخائی تہ کړی۔ وانی چہ دا کندہ بہ د وینو اونوونو وی د
 دوی بہ پہ خپل مینخ کنبی پہ دغہ ورخ دبنمنی وی۔ پہ ظاہرہ معلومیږی چہ موبقا نہ مراد ہلاکت دی
 اودا ہم کیدی شی چہ د دوزخ یو کندہ ہم وی یا بلہ خہ د فاصلی کندہ وی۔ مقصد دادی چہ دی عبادت
 کونکو تہ بہ ہغہ معبودان جواب قدری نہ ورکوی نہ بہ دوی پہ خپل مینخ کنبی یوبل سرہ ملاوشی
 خکہ چہ د دوی پہ مینخ کنبی بہ ہلاکت وی او خطرناک امور بہ وی۔ عبد اللہ بن عمرو ﷺ فرمائیلپی دی
 مراد دادی چہ پہ مشرکانو اومسلمانانو کنبی بہ مونرہ پردہ کوو۔ (۵)

(۱) ۶/ الانعام: ۹۴
 (۲) ۲۸/ القصص: ۶۴
 (۳) ۶۴/ الاحقاف: ۵-۶
 (۴) ۱۹/ المريم: ۸۱-
 (۵) الطبری: ۴۶/۱۸

لکہ چہ آیت (۱) ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدُونَ﴾ (۱) او آیت ﴿يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ﴾ (۲) او آیت ﴿وَأَمَّا زُوا السَّاعَةِ﴾ (۳) او آیت ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَلَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَارًا تَغْبَدُونَ﴾ (۴) وغیرہ کنبی دی گناہگاروں بہ دوزخ اووینی پہ اویا زرہ واگو کنبی بہ ہغہ راگیر کرے شوی وی پہ ہرہ یوہ واگہ بہ اویا اویا زرہ فرہستی وی کتوسرہ بہ پوہہ شی چہ زمونہ قیدخانہ ہم دا دہ چہ بغیرد داخلیدو نہ بہ ہم زیات سخت غم درد تکلیف مصیبت ورکوی۔ د عذاب یقین کیدل د عذاب نہ اول عذاب دی خو ہیخ د خلاصی لار بہ نہ بیامومی اود نجات بہ ہیخ صورت نہ ہنکاری۔ حدیث شریف کنبی دی چہ پنخہ زرہ کالہ بہ داکافران پہ دی ترارہ کنبی وی چہ دوزخ دہغوی مخی تہ دی اودہغوی زرہ دقابونہ بہرہ دی۔ (۵)

وَلَقَدْ	صَرَّفْنَا	فِي هَذَا الْقُرْآنِ	لِلنَّاسِ	مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
او پہ تحقیق سرہ باربار بیان کرل مونہ پہ دی قران کنبی دپارہ دخلقو دھر قسم مثال نہ اومونہ پہ دی قران پاک کنبی دخلقو (دپوہولو) دپارہ رنگ رنگ مثالونہ بیان کرل				
وَكَانَ	الْإِنْسَانُ	أَكْثَرُ شَيْءٍ	جَدَلًا	وَمَا مَنَعَهُ
اودی انسان ازیات دھر خیزنہ پہ لحاظ دجگری سرہ اومنع کرل داخلق خوانسان پہ جگرہ کولو کنبی دھر چانہ سوا دی اودا خلق دھدایت راتلونہ پس				
أَنْ	يُؤْمِنُوا	إِذْ	جَاءَهُمُ	الْهُدَىٰ
چی ایمان راوری اکلہ چی راغی دوی تہ ہدایت او چی ہنسانہ اوغواری درب خیل نہ مگر نورخہ خیز دایمان راورلونہ او دخیل رب دہخسنی غوہنتلو منع کرے دی خو بس				
أَنْ	تَأْتِيَهُمْ	سُنَّةُ	الْأَوَّلِينَ	أَوْ يَأْتِيَهُمُ
چی راشی دوی تہ طریقہ داوونو خلقو یاراشی دوی تہ عذاب مخامخ اونہ لیرو مونہ داچی (دوی انتظار کوی) چی دپخوانو خلقو غونڈی معاملہ دی ورسرہ اوشی یاد وربانڈی مخامخ عذاب راشی				
الْمُرْسَلِينَ	إِلَّا	مُبَشِّرِينَ	وَمُنذِرِينَ	وَيَجَادِلُ
رسولان مگر زیری ورکونکی او یرونکی او جگرہ کوی ہغہ کسان اومونہ پیغمبران صرف پہ دی وجہ رالیروچی خلقو تہ زیری واوروی او عذاب نہ ئی او ویری او کوم				
كَفَرُوا	بِالْبَاطِلِ	لِيُدْحِضُوا	بِهِ	الْحَقَّ
چی کفر نہی کرے دی پہ ذریعہ دباطل دپارہ ددی چی ہنکتہ کرے پہ ہغی سرہ حق خلق چی منکر دی پہ ناحقہ جگرے کوی چی حق پرے بی اثرہ کرے				

۱) ۳۰/الرؤم: ۱۴

۲) ۳۰/الرؤم: ۴۳

۳) ۳۶/یس: ۵۹

۴) ۶/الانعام: ۲۲

۵) ۳/احد: ۷۵/۱۱۷۱۴ مستدای یعلی: ۱۳۸۵، حاکم: ۵۹۷/۴

وَإِخْذُوا	أَيْتِي	وَمَا	أَنْذِرُوا	هَؤُلَاءِ
------------	---------	-------	------------	-----------

او نیولی نی دی | آیتونه زما | او هغه خبر اچی دوی ترې یرولی شوی دی | په توقوسره |
 او هغوی خو زما (قدرت) نخسبی او دکوم خبیز نه چې ویرولی شوی (هغه ټول) توقی مسخرې گنړی
 قوله تعالی: - وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَشَيْءٍ جَدَلًا ۝

انسان ډیر جگړ مار دی :- انسانانود پاره مونږ په خپل کتاب کنبې هره خبره بنه کولاو کولاو ښکاره کړې ده دې د پاره چه خلق د حق لارې نه وانورې د هدایت د لارې نه دهوکه اونه خوری خوسره د دې بیان اوفرکان نه بیا هم د هدایت موندونکونه بغیر خلق ټول په ټول د خلاصی د لارې نه اخواشوی دی. مسند احمد کنبې دی چه یوه شپه رسول الله ﷺ د حضرت فاطمه بی بی رضی الله عنها او حضرت علی رضی الله عنه کورته تشریف راوړو وئی فرمائیل چه تاسو اوده شوی نی په مانځه نه ئی؟ په دې باندي علی رضی الله عنه جواب ورکړو یا رسول الله ﷺ زمونږ ساه دالله ﷻ په لاس کنبې ده هغه چه کله مونږ اوچتول غواړی راپاسوی مو. حضور ﷺ داوړیدوسره بغیرد څه فرمائیلو واپس شو خو پخپلو زنگونو باندي لاس وهونکې روان وو فرمائیل ئی انسان د ټولو خیزونونه ډیر جگړ مار دی. (۱)

خلق د عذاب کتلو غوښتنه کوی اود حق نه انکار کوی: د پخوانې زمانې اوددې وخت دکافرانود سرکشنی بیان کولې شی چه د حق ښکاره کیدونه پس هم د دې د تابعدارئی نه منع کیری غواړی چه د الله ﷻ عذابونه په خپلو سترگو سره اوگوری. چا غوښتنه کوله چه آسمان دې په مونږ راپریوخی چا وئیل راوړه چه څنگه عذاب راوړلې شی راوړه. قریشو دا هم وئیلې ای الله که دا رښتونې اوحق وی نو په مونږ باندي د آسمان نه کانړی راوړوه یا په مونږ باندي څه نور دردناک عذاب راوله. هغوی داهم وئیلې چه ای نبی مونږ تالیونی گنړو او که حقیقت کنبې ته رښتونې نی ئی نوزمونږ مخې ته فرښتې ولې نه راوړې وغیره وغیره دالله ﷻ د عذاب په انتظار کنبې اوسیرې اوددې کتلو پسی لگیدلې دی. د رسولانو کار خو صرف مؤمنانوته زیرې ورکول او کافران ویرول دی خلق ناحقه حجتونه کوی اوحق د خپل خای نه خونبول غواړی خودهغوی داغوښتنه کله هم دپوره کیدونه ده. حق دهغوی په باطلو خبرو باندي نه ښکته کیری دوی زما آیتونه اود ویرولو خبرې صرف توقی مسخرې گنړی وپخپله بی ایمانئ کنبې زیاتیری

وَمَنْ أَظْلَمُ	مِمَّنْ	ذَكَرَ	بِآيَاتِ	رَبِّهِ	فَاعْرَضَ
-----------------	---------	--------	----------	---------	-----------

او څوک دې ډیر ظالم | دهغه چانه | اچی نصیحت او کړې شی هغه ته | په ذریعه د آیتونو | ادر ب خپل | انوهغه مخ و اړوؤ |
 اودهغه چا نه غټ ظالم څوک کیدیشی چې دخپل رب د قدرت دنخسبو په ذریعه ورته نصیحت او کړې

عَنْهَا	وَكَيْسَى	مَا	قَدَّمَتْ	يَدَهُ ط	إِنَّا
---------	-----------	-----	-----------	----------	--------

دهغې نه | او هیر شوترې | هغه انجام | اچی مخکښی لیږلې دې | لاسونو دهغه | بیشکه مونږه
 شی نو هغوی ترې نه مخ و اړوی او خپل دگناه کارونه هیر کړی او مونږ

جَعَلْنَا	عَلَى قُلُوبِهِمْ	أَكِنَّةً	أَنْ يَفْقَهُوهُ	وَفِي آذَانِهِمْ
-----------	-------------------	-----------	------------------	------------------

اچولی دی | په زړونو دهغوی باندا | پردې | اچی پوهه شی په هغې | او په غوږونو دهغوی کنبی
 ددوی په زړو نو باندي پردې راغورولې دی چې گنئی په دې (قران) دې پوهه شی اودوی مو په

(۱) صحیح بخاری کتاب التهجید باب تحریض النبی ﷺ علی قیام اللیل والنوافل..... ۱۱۲۷ | صحیح مسلم: ۷۷۵، جلد: ۱/۹۱

وَقَرَأْتَ	وَأَنَّ	تَدْعُهُمْ	إِلَى الْهُدَىٰ	فَلَنْ يَهْتَدُوا
درون والی دی او کہ چری تہ راوبلی ہغوی ہدایت تہ نوہرگز بہ ہدایت اونہ مومی				
درانہ کری دی او کہ تہ نی ہر خومرہ سمی لاری تہ راوبلی نو دوی بہ ہیچری سمی				
إِذَا	أَبَدًا ۞	وَرَبُّكَ	الْغَفُورُ	ذُو الرَّحْمَةِ ۞
پہ دی حالت کنسی ہمیشہ اور بستا بسونکی دی خاوند درحمت دی کہ چری				
لاری تہ رانشی او ستار ب بخنوونکی دیر رحم کوونکی دی کہ				
يُؤَاخِذُهُمْ	بِمَا	كَسَبُوا	لَعَجَلًا	لَهُمْ
اللہ نیولی ہغوی لرہ پہ سبب دہغہ عمل چی کوی نی ہغوی نو زربہ نی رالیبری وؤ ہغوی تہ				
اللہ ۞ ددوی پہ عملونو بانڈی ددوی نیول کولی نو سمدستی بہ نی پری				
الْعَذَابِ ۞	بَلْ	لَهُمْ	مَّوْعِدٌ	لَنْ يَجِدُوا
عذاب ابلکہ مقرر دی دپارہ دہغوی وخت دوعدی چی ہرگز بہ اونہ مومی ہغوی اما سوادہغی نہ				
عذاب راوستی ووخو دوی لہ داسی نیتہ مقرر کری دہ چی دہغی نہ پہ ہیخ خانی کنسی				
مُؤَيَّلًا ۞	وَتِلْكَ	الْقَرْيُ	أَهْلَكْنَاهُمْ	لَمَّا
لار دینستی او دغہ کلی ہلاک کرل مونہ ہغوی ہر کلہ چی ظلم او کرو ہغوی				
پناہ موندلی نشی او دغہ کلی ہر کلہ چی ظلم او کرو مونہ تباہ کرل				
وَجَعَلْنَا	لِمَهْلِكِهِمْ	مَّوْعِدًا ۞		
او مقرر کری وہ مونہ دپارہ دہلاکت دہغوی یوہ وعدہ				
او مونہ ددوی دتباہی دپارہ یو وخت مقرر کری وو				

قوله تعالى: - وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ

لوی ظالم ٹوک دی؟ - یہ حقیقت کنسی د دی نہ زیات گناہگار ٹوک دی؟ دچا پہ وړاندې چه دہغوی د ساتونکی پالونکی کلام وئیلی کیبری اوہغوی د دی طرف تہ ہلو خہ خیال اونہ کری دی سرہ بلد نہ شی بلکہ مخ واروی او انکار او کری اوچہ کومی بد عملتی او گناہونہ ددی نہ وړاندې دی ہغہ ہم ہیر کری نود دی باتورنی بی باکی سزا دا وی چه پہ زرونو بانڈی پردی وچولې شی بیا د قرآن اوبیان پہ پوہہ کنسی راتلل نہ نصیب کیبری غورونہ نی درنیبری د بنو خبرو طرف تہ توجہ نہ پاتې کیبری اوس کہ پہ لاکھونو دعوت د ہدایت ورکری خولار موندل گران او محال دی ای نبی ۞ ستار ب دیر مہربان او دیرد اوچت رحمت والا دی کہ ہغہ گناہگار ان زرسزا کول نو پہ زمکہ بہ یو سہ لرونکی نہ بیج کیدو ہغہ دخلقو ظلم معاف کوی خودا دی نہ گنری چه رانیولی بہ نہ شو۔ یاد ساتنی ہغہ د سختو عذابونو والا دی داخود ہغہ حلم دی پردہ اچول دی معافی کول دی دی د پارہ چه د گمراہنی والا پہ نیغہ لار راشی د گناہونو والا توبہ او کری اود ہغہ د رحمت لمن اونسی خوجہ چا د دی حلم نہ فائدہ اوچتہ نہ کرہ او پخپلہ سرکشنی بانڈی کلک ولاروو نودہغہ رانیولو ورخ نیزدی دہ چه دومرہ سختہ بہ وی چه ماشومان بہ بوداگان شی د بنخو حملونہ بہ پریوخی پہ ہغہ ورخ بہ دپناہ ہیخ خانی نہ وی د خلاصی بہ

هيڃ صورت نه وى. دا دى ستاسو نه اولنى امتونه چه هغوى هم ستاسو په شان په كفر او انكار كېښي پرېوتل او آخر ختم كړې شو. د هغوى د هلاكت مقرر شوي وخت راوړسېده او هغوى تباه برباد كړې شو نو اې مشرگانو تاسو هم اوو پرېږئ تاسو اشرف الرسل اعظم نبى په تكليف كوڼي هغه دروغ گڼئ سره د دې چه د وړاندينو كافرانونه تاسو په طاقت قوت سازو سامان كېښي ډير كم ئى زما د عذابونو نه اوو پرېږئ زما د خبرونه نصيحت واخلى.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ

| او كله چې | اووئيل | موسى

اوهر كله چې موسى عليه السلام خپل

لِقَاتِهِ لَأَأْتِيَهُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَهُمُ الْهَيْمَةُ

خوان خادم خپل ته | نه واپس كيرم زه | تر هغې | چې اورسم زه | خاني د جمع كيدو شاگرد ته اووئيل چې زه به روان يم تردې چې زه د وبندي ته

الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضَىٰ حَقًّا ۚ فَلَمَّا بَلَغَا حُدُودَهُمَا

د دوو دريابو ته | يابه هم زه | ډيره موده | نو هر كله چې | اورسيدل دواړه | خاني د جمع كيدو اورسم گڼي په كلونو كلونو به د غسې مزل كوم نوهر كله چې دواړه تنه هغې د وبندي ته اورسيدل

يَنْهَبَانِ ۚ فَمِمَّا بَيْنَهُمَا يَبْتَغِي الْيَهُودُ حَسَنَاتِ الْيَهُودِ ۚ وَأَنَّ الْيَهُودَ أَعْيُنُ

د دواړو دريابونو | هير كړو دواړو | مهې خپل | او اوښوله هغه مهې | لاره خپله | په درياب كېښي نو خپل مهې ترې هير شو نو هغه په درياب كېښي (خان له) لار اوښوله چې يو

سَرَبًا ۚ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَاتِهِ إِنِّي

پشان د سرنگ | نوهر كله چې اوړاند لارل دواړه اووئيل موسى اخلمى خادم خپل ته | اوړه مونږ ته سرنگ ئي جوړولو نوهر كله چې دواړه وړاندي تير شول نو موسى عليه السلام خپل شاگرد ته اووئيل

عَدَاؤَنَا ۚ لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۚ

د صبا خوراك زمونږه | بيشكه پېښه شوه مونږ ته | د دې سفر زمونږ نه | دا | ستومانى | چې ناشته راوړه مونږ خو په دې نني مزل باندي ډير ستړى شو

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ

خادم اووئيل | ايا اوليدل تا | كله چې | پناه واغسته مونږه | هغه گټه ته | نو بيشكه هير شوما | هغه ورته اووئيل چې ايا تا اونه ليدل چې هر كله مونږ دهغه گټه خواته ناست وو نو زما نه

الْحَوْتَ ۚ وَمَا كُنْسِيئُهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ ۚ أَنْ أَذْكَرَ ۚ وَأَخَذَ

هغه مهې | او هير نه كړو زمانه هغه | مگر شيطان | چې ياد كړم هغه تاته | او اوښوله هغه مهې كې (هم هلته) هير شو | او زمانه (تاته) دهغې ذكر كول شيطان هير كړل او كې په

سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ ۖ	عَجَبًا ۖ	قَالَ	ذَلِكَ	مَا كُنَّا
لازه خپله په درياب كښې په عجيبه طريقې سره او وئيل موسى دغه هغه ځانې وؤ اچې وؤ مونږه				
درياب كښې ځان له په عجيبه شان لار جوړوله موسى ﷺ او وئيل چې هم دا خو هغه ځانې				
نَبِّئْنَا	فَارْتَدَّا	عَلَىٰ آثَارِهِمَا	قَصَصًا	
چې طلب کوؤ مونږه نو واپس رااوگرزیدل دواړه په قدمونو خپلو تلاش کونکی ښاپونو دخپلو لره				
ووجې مونږ لټولو نو دواړه په خپلو قدمونو پسې اړلو روان شو				
فَوَجَدَا	عَبْدًا	مِّنْ عِبَادِنَا	اتَيْنَهُ	رَحْمَةً
نو بیا موندو دواړو یو بنده د بندگانوز مونږنه چې ورکړې وؤ مونږه هغه ته رحمت د طرفه زمونږنه				
نوهغوی زمونږ په بندیانو کښې یو بنده بیاموندو چې مونږ ورباندې خپل فضل کړې وو او دخپل				
وَعَلَّمْنَاهُ	مِن لَّدُنَّا	عِلْمًا ۖ		
اوبښودلې وؤ مونږه هغه ته د طرفه زمونږ نه (خاص) علم				
طرفه مو ورته یو خاص علم خودلې وو				

قوله تعالى: -وَأَقَالَ مُوسَىٰ لِقَتْنَهُ

د حضرت موسى ﷺ او حضرت خضر ﷺ واقعه: حضرت موسى ﷺ ته ذکر او کړې شو چه د الله ﷻ يو بنده د دريابونو ملاويدو په ځانې کښې دې هغه سره هغه علم دې چه تاسره نشته. هغوی هم هغه وخت د ده د ملاقات کلکه اراده اوکړه. اوس خپل ملگری ته فرمائی چه زه خو به د هغه ځانې د رسيدونه بغيرساره وانخلم. محل وقوع ده، دوه سمندرونه يوخودې بحيره فارس اودويم بحيره روم مغربې. دا ځانې د طنجه سره مغرب طرف ښارونوپه آخر کښې دې. والله اعلم. فرمائی چه ماله د مودو پورې تگک وی خو هيڅ حرج نشته.

حقب څومره زمانه ده؟ ①:- وائی چه د قيس په لغت کښې کال ته حقب وائی (١) ② عبد الله بن عمرو ؓ فرمائی د حقب نه مراد اتيا کاله دی (٢) ③ مجاهد ؓ او ياکاله وائی (٣) ④ ابن عباس ؓ هم زمانه ښانې. (٤) حضرت موسى ﷺ ته حکم ملاوشوي وو چه خپل ځان سره يو کب مالگه لگيدلې يوسه چرته چه هغه وړک شی هم هلته به زمونږ بنده ملاوشی. دې دواړو کب ځان سره واخستو روان شو د سمندرونو يو ځانې کيدو ځانې ته اور سيدل هلته نهر حیات وو دواړه سملاستل د دې نهر د اوبو څاڅکي په دې کب باندې پريوتل کب په خوزيدو شو. د هغه د ملگری حضرت يوشع ﷺ په تيلنی کښې د اکب پروت وو او هغه د سمندر په غاړه وو. کب دهغه دسترگو په وړاندې اوبوته لاړو او په اوبو کښې نيغ سوري اوشواخوا ديخوا اوبه اودريدې او هغه سوري بالکل نيغ پاتې شو د کانږي په شان په اوبو کښې چاودې اوشو (٥) کوم

١) الطبری: ٥٦/١٨.

٢) الطبری: ٥٦/١٨.

٣) الطبری: ٥٦/١٨.

٤) الطبری: ٥٦/١٨.

٥) الطبری: ٥٨/١٨.

خائی کنبیٰ چہ اوبوسرہ داکب اولگیدو ہغہ اوبہ دکانری پہ شان شوہی اوبورہ سورہ جورہ شوہ. محمد بن اسحاق مرفوعاً راوری دی چہ حضور ﷺ د دہ خبری بیان کولو سرہ افرمائیل اوبہ د شروع نہ چرتہ داسی نہ دی کلکھی شوہی بغیرد دہ کب د تلود خائی نہ گیرچاپیرہ داوبو ننبہ پہ شان د زمکھی د سوری برابر. د موسیٰ ﷺ واپس رسیدو پوری وو. دا ننبہ لیدوسرہ موسیٰ ﷺ افرمائیل ہم د دہی پہ لتون کنبیٰ خو مونر وو. کلہ چہ نی کب ہیرکرو دوی ورائندی لاپل دلتہ داخبرہ یادساتل پکار دی چہ د یو کار د دوارو ملگرو طرف تہ منسوب شوہی دہ اود ہیری والا صرف یوشع ﷺ وو لکہ چہ ارشاد دہ ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ﴾^(۱) ددہی دوارو سمندر ونونہ غمی او مرغلرہ راوخی حالانکہ د دوارو اقوالونہ یودا دہی چہ لؤلؤ او مرجان د ترخو اوبونہ راوخی. چہ دہغہ خائی نہ یوہ مرحلہ نورمخکی شو نو حضرت موسیٰ ﷺ دخپل ملگری نہ خوراک اوغوبنتو اود سفرتکلیف نی ہم بیان کرو داتکلیف د مقصدنہ ورائندی تلونہ پس اوشو پدی باندی دہغہ ملگری تہ دکب تلل رایادشو ونی وئیل دکوم کانری سرہ چہ مونر حصار شوہی وو ہغہ وخت مانہ کب ہیرشو اوتاتہ ذکر کول ہم رانہ شیطان ہیرکول. د ابن مسعود رضی اللہ عنہ پہ قراءت کنبیٰ (ان اذکرلہ) دہی فرمائی چہ مونر خو ہم ہغہ دوارہ پہ خپلہ ہم ہغہ لارہ د خپلوینبو پہ چایونو لتولو باندی واپس شو ہلتہ نی زمونر د بندیکانونہ یوبندہ اوموندلو چاتہ چہ مونر د خپل رحمت نہ اود خپل علم نہ علم ورکری وو. دا حضرت خضر رضی اللہ عنہ دہی.

د بخاری شریف روایت: بخاری شریف کنبیٰ دی سعید بن جبیر رضی اللہ عنہ حضرت عبداللہ بن عباس رضی اللہ عنہ تہ اوئیل چہ حضرت ادنوف خیال دہی چہ حضرت خضر رضی اللہ عنہ سرہ ملاویدونکھی موسیٰ دبنی اسرائیل موسیٰ رضی اللہ عنہ نہ وو. ابن عباس رضی اللہ عنہ افرمائیل ہغہ داللہ ﷻ دبنمن دروغژن دہی مونر تہ ابی بن کعب رضی اللہ عنہ فرمائیلی دی درسول اللہ ﷺ ہغہ اوریدلی دی حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہ اودریدواو بنی اسرائیلوتہ نی خطبہ ورکولہ چہ دہغہ تہ سوال اوکری شو د تولونہ لوی عالم خوک دہی؟ ہغہ جواب ورکرو زہ. ہغوی د دہی پہ جواب کنبیٰ دا اونہ فرمائیل چہ اللہ ﷻ پوہیری پہ دہی وجہ د رب دا کلمہ خوبنہ نہ شوہ. ہم ہغہ وخت دا وحی راغلہ چہ پہ مجمع البحرین کنبیٰ زمونر یوبندہ دہی چہ تانہ ہم زیات عالم دہی پہ دہی باندی حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہ افرمائیل پروردگار زہ بہ ہغہ تہ ختگہ اورسم؟ حکم اوشو خان سرہ یوکب کیردہ ہغہ پہ توبنہ دان کنبیٰ واپوہ کوم خائی چہ داکب ورک شی ہم ہغہ خائی کنبیٰ بہ ملاوشی. ہغہ خپل ملگری یوشع بن نون رضی اللہ عنہ دخپل خان سرہ واخستو لارو کانری تہ اورسیدل او پہ ہغہی باندی سر کیخودو لہ ساعت اودہ شو کب د ہغہ لوینی نہ اودانگل اووتلو اوسمندر تہ داسی لارو لکہ چا چہ سورنگ وستی وی او پہ زمکہ کنبیٰ کوزشوہی وی. د اوبو تلل روانیدل اللہ ﷻ اودرول اود روزان پہ شان ہغہ سورہی باقی پاتی شو. حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہ چہ کلہ راپاسیدو نود ہغہ ملگری ہغہ تہ د دہی ذکر کول ہیرکول ہغہ وخت د ہغہ خائی نہ روان شو. د ورخ پورہ کیدو نہ پس تولہ شبہ روان وو سحر حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہ سترہی شو او ولہ نہ نی محسوس کرہ اللہ ﷻ چہ دکوم خائی د تلوحکم کری وو ترکومی چہ دہغہ خائی نہ ورائندی شوی نہ وو د سترہی کیدو ہلو نوم نہ وو. اوس نی خپل ملگری نہ خوراک اوغوبنتو اوتکلیف نی ورتہ بیان کرو. ہغہ وخت د ہغہ ملگری اوئیل چہ دہغہ کانری سرہ مونر آرام کری وو ہم ہغہ خائی کنبیٰ خو ہغہ وخت کب مانہ ہیرشو اود ہغہی ذکر رانہ ہم شیطان ہیرکرو. ہغہ کب خو پہ سمندر کنبیٰ د خان د پارہ یوہ عجیبہ لار جورہ کرہ. د کب د پارہ سورنگ جور شو اودہغہ د پارہ د حیرانتیا ذریعہ. حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہ افرمائیل چہ ہم د دہی خو لتون وو.

خپل د قدمونو ننبیٰ پہ کتلوسرہ دوارہ واپس شو. ہم ہغہ کانری تہ راورسیدل ونی کتل چہ صاحب پہ

کیا کنبی پتہ ناست وو. هغوی سلام اوکرو هغه ونیل تعجب دی ستاسو په زمکه کنبی دا سلام چرته دی؟ هغه او فرمائیل زه موسی یم. هغه تپوس اوکرو د بنی اسرائیل موسی علیه السلام؟ هغوی او فرمائیل او زه د دی د پاره راغلی یم چه ته ماته هغه بنیگره او بنایه کوم چه الله تعالی تاسو ته خودلی دی. هغه او فرمائیل موسی ته ماسره صبر نه شی کولی خکه چه ماته کوم علم دی هغه تاته نشته او تاته چه کوم علم دی دهغی ماته پته نشته الله تعالی دواړو ته جدا علم را کړی دی. حضرت موسی علیه السلام او ونیل ان شاه الله تاسوبه او گورنی چه زه به صبر کوم اوستاد یو فرمان به هم نافرمانی نه کوم. حضرت خضر علیه السلام او ونیل چه که ته ماسره پاتی کیدل غواړی نو مانه به پخپله د خه خبرې سوال نه کوی تر هغه وخته پورې چه زه درته پخپله خبر درکړم دومره خبرې کولوسره دواړه روان شو. د دریاب په غاړه باندي یوه کشتنی وه د خان سره د تلو خبره نی ورسره اوکړه. هغه حضرت خضر علیه السلام او پیژندو او بغیرد کرایه اخستونی دواړه سواره کړل. لږ شان لری تلی وو چه حضرت موسی علیه السلام او کتل چه حضرت خضر علیه السلام چپ چاپ د کشتنی تخته په تیرماتوی. حضرت موسی علیه السلام او فرمائیل دا خه دی؟ دی خلقو خو مونږ سره احسان اوکړو بغیر کرایه اخستونی کشتنی کنبی سواره کړو اوتاد هغی تختی ماتول شروع کړل کوم سره چه به ټول کشتنی والا ډوب شی داخودی ډیر خراب کار اوکړو. هم هغه وخت حضرت خضر علیه السلام او فرمائیل گوره ماتاته وړاندي ونیلې وو چه ته ماسره صبر نه شی کولی. حضرت موسی علیه السلام معذرت اوکړو چه خطا اوشوه په هیره سره مې تپوس اوکړو معافی اوکړه سختی مه کوه. حضور علیه السلام او فرمائیل چه واقعی رومبئی غلطی د هم د هیری په وجه وه فرمائی د کشتنی په یوه تخته باندي یوه مرغی راغله کیناسته او په سمندر کنبی نی مینوکه ورکړه اوبه نی یورې والوته. هغه وخت حضرت خضر علیه السلام حضرت موسی علیه السلام او فرمائیل زما اوستاعلم د الله تعالی د علم نه دومره کم کړی دی خومره اوبه چه د سمندر نه دی مرغی په خپله مینوکه سره کمې کړی. اوس کشتنی غاړې له راغله او دواړه روان شو د حضرت خضر علیه السلام نظر په یو خوماشومانو لوبې کونکو پریوتلو په هغوی کنبی یوماشوم د سر نه راو نیولو حضرت خضر علیه السلام د هغه سټ داسې راتاؤکړو چه هم هغه وخت نی ساه اووتله. حضرت موسی علیه السلام او فرمائیل چه بغیر د خه قتل نه تادا ماشوم ناحقه مړ کړو؟ تاخو ډیر منکر کار اوکړو. حضرت خضر علیه السلام او فرمائیل گوره هم دا مادرته وړاندي ونیلې وو چه زه اوته نه شو چلیدلی. هغه وخت حضرت خضر علیه السلام د اول نه هم ډیره سختی اوکړه حضرت موسی علیه السلام او فرمائیل چه ښه ده که دی خل ما خه سوال اوکړو نو بی شکه ته ما خپل خان سره مه ساته یقینا اوس هغه معذور شو بیا دواړه یوځای روان شو. یو کلی ته اورسیدل او دهغوی نه نی خوراک او غوښتو ولې هغوی د میلستیانه صفا انکار اوکړو. یو دیوال نی اولیدلو چه راتپت شوی وو او پریوتو ته نیزدی وو. هغه وخت حضرت خضر علیه السلام لاس یورواورانغ او صحیح نی کړو. حضرت موسی علیه السلام او فرمائیل چه خیال خواوکړه چه مونږ دلته راغلو دوی نه مو خوراک او غوښتلو هغوی رانه کړه اود میلستیاخلاف نی اوکړه د هغوی دا کاروو تا د هغوی نه اجرت هم اخستی شو. حضرت خضر علیه السلام او فرمائیل چه بس هم دا ده زما اوستا په مینخ کنبی جدانی. اوس زه تاته د دی کارونواصلیت بنایم. حضور علیه السلام او فرمائی چه افسوس که موسی علیه السلام لږ شان صبر کړی وو نو د دی دواړو نورې خبرې به هم زمونږ په وړاندي الله تعالی مونږ ته خودلی وی. حضرت ابن عباس رضی الله عنهما په قراءت کنبی **(وکان وراثتہما)** (په بدله کنبی) **(وکان امامہما)** (دې او سفینة) نه پس **(صالحة)** لفظ هم دی او **(امام الغلام)** نه پس **(فکان کافراً)** لفظ هم دی (په بل سند سره هم دا حدیث نقل دی په دی کنبی دی چه

(۱۸/الکھف: ۷۹)

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الکھف باب قوله (اذقال موسی لفضاه لا یرح حتی یبلغ.....) ۴۷۲۵، صحیح مسلم: (۲۲۸) اورداد: ۴۷۰۷، ترمذی: ۳۱۴۹، ابن حبان: ۶۲۲۰.

حضرت موسیٰ عليه السلام دې کانړی سره اودریدو یوه چینه وه چه دهغې نوم نهر حیات وو د دې اوبه چه کوم خیز سره لگیدې هغه به ژوندې کیدو په دې کنبې دمرغنی د اوبو اوږو نه پس د حضرت خضر عليه السلام قول نقل دې چه زما ستا او ټول مخلوق علم د الله ﷻ د علم په مقابله کنبې دومره دې څومره چه د دې مرغنی منبوکه د دې سمندر د اوبو په مقابله کنبې الخ. ()

دصحیح بخاری بل روایت : صحیح بخاری شریف کنبې یویل حدیث دې حضرت سعیدبن جبیر رضی الله عنه فرمائی چه زه دحضرت عبدالله بن عباس رضی الله عنه سره د هغه په کور کنبې ووم هغوی اوفرمائیل چه څوک څه سوال کوی نو اودې کړی. ما وئیل الله ﷻ دې ما په تاسو باندي قریان کړی په کوفه کنبې یوواعظ دې دهغه نوم نوف دې. بیا پوره حدیث بیان کړو لکه څنگه چه پورته تیرشو په هغې کنبې دی چه د حضرت موسیٰ عليه السلام په دې خطبه سره سترگې بهیدلې وې زړه نرم شوې وو کله چه هغوی لارل نو یوسرې هغوی له راغلو دهغه نه نی سوال اوکړو چه په مخ دزمکې باندي ستانه هم څوک لوی عالم شته؟ هغوی اوفرمائیل نه. په دې باندي الله ﷻ دهغوی زورنه اوکړه ځکه چه هغه علم دالله ﷻ طرف ته اونه گرځولو. په دې کنبې دی چه حضرت موسیٰ عليه السلام نښه اوغوښتله نو ارشاد اوشوچه یو مرکب خان سره کړه په کوم ځای کنبې چه هم په ده کنبې سباه راغله هغه سرې به هم هلته ملاوشی. هغوی کب واخستو او په تیلنی کنبې نی واچولو اوخپل ملگری ته نی اووئیل چه ستا صرف هم دومره کار دې چه کوم ځای دا کب تانه لارو هلته ماته خبر اوکړه هغه وئیل چه داڅو ډیره آسانه خبره ده. د هغه نوم یوشع بن نون وو (لفته) نه هم دا مراد دې دوی دواړه په ډیر بزرگ ځای کنبې د یوې ونې لاتنې ووحضرت موسیٰ عليه السلام له خوب راغلې وو اوحضرت یوشع عليه السلام وینس وو چه کب ټوپ کړو. هغه وئیل چه راپاسول خو تیک نه دی چه پاسی نو خبریه نی کړم. په دې کنبې داهم دی چه اوبوته دتلو په وخت کنبې کومه سوره شوې وه هغه د حدیث راوی عمرو دخپل غټې گوتې اودې سره ځواکې دواړوگوتو یوه حلقه شان جوړه کړې وه اوخودلې وه چه داسې وه لکه څنگه چه په کانړی کنبې وی. واپسئی کنبې حضرت خضر عليه السلام د سمندر په غاړه باندي په یوه شنه گدنی خورکړې په څادر کنبې راغونډشوې وو دهغی یوسر نی ددواړو پښو لاتنې ایخودې وو اودویمه غاړه نی د سرلاندي وه. د حضرت موسیٰ عليه السلام په سلام کولوسره هغه ځله کولاوکړه دې کنبې داهم وو چه حضرت خضر عليه السلام اوفرمائیل چه ستا په لاس کنبې تورات موجود دې وحی دآسمان نه راځی دا کافی نه دی؟ اوزما علم ستا لاتق هم نه دې اونه زه ستا د علم قابل یم. په دې کنبې دی چه د کشتنی تخته نی ماته کړه نوهغه د یوتناؤ (پری) سره اوترله. په اول ځل سوال کول خو دهغوی د هیرې په وجه سره وو په دویم ځل د شرط په توگه وو د دریم ځل سوال کول قصداً د جدا کیدلو په وجه سره وو. په دې کنبې چه په هلکانو کنبې یوهلک وو کافر هوښیار هغه حضرت خضر عليه السلام راسملولو په چاره نی حلال کړو. په یوقراءت کنبې (زاکیه مسلمة) هم دې. د (ورأثمها) قراءت (امامها) هم دې. د دې ظالم بادشاه نوم په دې کنبې بدد بن بدد دې اوکوم ماشوم نی چه قتل کړې وو د هغه نوم جیسور وو. وائی چه د دې هلک په بدله کنبې هغوی کره یوه جینسی اوشوه () په یوروايت کنبې دی حضرت موسیٰ عليه السلام خطبه ورکوله چه الله ﷻ اود هغه امر زمانه څوک هم زیات نه پیژنی الخ. دا نوف د کعب عليه السلام د بنڅې ځوی وودهغه قول وو دکوم موسیٰ عليه السلام چه په دې آیاتونو کنبې ذکر دې دا موسیٰ بن میشا وو. بل روایت :- یویل روایت کنبې دی چه حضرت موسیٰ عليه السلام د الله ﷻ په دربار کنبې سوال اوکړو ای الله که ستا په بندیگانو کنبې زمانه لوی عالم څوک وی نو ماته نی اوبنائې. پدې کنبې دی چه مالگه اچولې

۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الكهف باب قوله تعالی (قال ارباب اذواينالى الصخرة....): ۴۷۲۷.

۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الكهف باب قوله (فلما بلغا مجمع بينهما نسيا حوقما.....): ۴۷۲۶.

شوی کب هغوی سره وو. په دې کښې داهم دی چه حضرت خضر عليه السلام او فرمائیل چه ته دلته ولې راغلی؟
ته خو اوس هم په بنی اسرائیلو کښې مشغول نی. په دې کښې دی چه پتی خبرې به حضرت خضر عليه السلام ته
بنکاره کولې شوې نو هغوی فرمائیل چه ته ماسره نه شي حصاریدلې خکه چه ته خوبه ظاهر ته گورې
اویصله به کوی اوماته په راز باندي خبر شوې دې. شرط دا اوشو که تا هر خومره خلاف لیدل او کړه
خوشونډې به نه خوزوې ترکومې چه حضرت خضر پخپله درته اونه بنانی. وانی چه کشتنی په ټولو
کشتو کښې مضبوطه ښکلې او ښه وه هغه ماشوم یوبې مثال ماشوم وو ډیر ښکلې ډیر هوښیار او
تیز. حضرت خضر عليه السلام هغه راو نیولو او په کانړی سره نی د هغه سر چخنړی کړو مړنی کړو. حضرت
موسی عليه السلام د الله تعالی د ویرې نه اوړچیدو وړو کي شان ښکلې بې گناه ماشوم دومره په بې دردنی سره
بغیرد څه وجه حضرت خضر عليه السلام قتل کړو. دیوال راپریوتونکې کتلوسره نی اول هغه راگذار کړو او
بیانی په آرام سره جوړ کړو. حضرت موسی عليه السلام سترې شو چه په ناسته ناسته نی ښه مشقت پیدا کړو.
ابن عباس رضی الله عنهما فرمائی د دې دیوال لاندې خزانه صرف علم وو.

بل روایت: یویل روایت کښې دی کله چه حضرت موسی عليه السلام اود هغه قوم مصریاندي غالب شو اودلته
راغلو هغه په آرام سره اوسیدلو نود الله تعالی حکم اوشو چه دوی ته د الله تعالی احسانونه وریاد کړه. هغوی
د خطبه د پاره اودریدل اود الله تعالی احسانات نی بیان کول شروع کړه چه الله تعالی تاسو ته داسې داسې
نعمتونه درکړل. اهل فرعون نه هغه تاسو ته خلاصې درکړو ستاسو دښمنان نی تباہ او غرق کړل بیانی
تاسو دهغوی دزمکو مالکان کړئی ستاسو نبی سره نی خبرې او کړې هغه نی د ځان د پاره خوبن کړو
په هغه باندي نی خپل محبت واچولو ستاسو ټول حاجتونه نی پوره کړل ستاسو نبی د ټولې زمکې والا
نه افضل دې. هغه تاسو ته تورات درکړو. غرض دا چه په پوره زور سره نی د الله تعالی بې شمیره نعمتونه
هغوی ته وریاد کړل. په دې باندي یواسرائیلی اووئیل چه په حقیقت کښې خبره هم داسې ده خواي نبی
الله په زمکه باندي ستانه زیات علم والا څوک شته؟ هغوی زر جواب ورکړوته. هم هغه وخت الله تعالی
حضرت جبرائیل عليه السلام راولیگلو چه ده ته اووایه تاته څه پته ده چه زه خپل علم کوم کوم څای ساتم؟ بې
شکه د سمندریه غاړه باندي یوسرې دې چه هغه تانه هم زیات عالم دې. ابن عباس رضی الله عنهما فرمائی دې نه
مراد حضرت خضر عليه السلام دې. نو حضرت موسی عليه السلام د الله تعالی نه سوال اوکړو چه هغه خو زه اووینم. وحی
اوشوه چه ښه ته د سمندریه غاړه باندي څه هلته به تاته یوکب ملاوشی هغه واخله. خپل ملگری له نی
ورکړه او بیاد سمندر په غاړه غاړه څه. کله چه ته کب هیرکړې او هغه تانه وړک شی نو هلته به زما دا
نیک بنده اومومې. حضرت موسی عليه السلام چه په تلو تلوسترې شو نو خپل ملگری نه چه دهغه غلام وو د
کب متعلق تیوس اوکړوهغه وئیل چه د کوم کانړی سره مونږ حصار شوې ووهم هلته مانه کب هیرشو او
تاسو ته ذکر کول رانه شیطان هیرکړل. ما اوکتل چه کب خولکه چه سورنگک جوړکړې په اوبو کښې روان
وی. حضرت موسی عليه السلام چه دا واوریده نو ډیر حیران شو کله چه واپس شو راغلو نووئی کتل چه کب په
اوبو کښې تگک شروع کړې دې. حضرت موسی عليه السلام هم خپله همساباندي اوبه څیرلې او هغه پسې لاړو
کب چه به کوم څای ته تلو دهغه څای اوبه به لکه د کانړی شوې دې سره هم د الله تعالی نبی ډیر حیران
شو اوس کب هغوی یوې جزیرې ته بوتله. الخ. ابن عباس رضی الله عنهما او حرین قیس رضی الله عنهما کښې اختلاف وو چه د
موسی عليه السلام داملگری څوک وو؟ دابن عباس رضی الله عنهما فرمان دې چه دا حضرت خضر عليه السلام وو هم غه وخت دوی
سره حضرت ابی بن کعب رضی الله عنهما تیرشو. ابن عباس رضی الله عنهما هغوی راوغوښتل اوخپل اختلاف نی ورته بیان کړو.
هغوی د رسول الله صلی الله علیه و آله نه اوریدلې هغه حدیث بیان کړو چه تقریباً اوس پورته تیرشو. په دې کښې د
سوال کونکی دسوال الفاظ دادی چه آیا ته ددغه سرې کیدل هم پیژنې چه تانه دزیات علم والا دې؟ ()

(۱) صحیح مسلم کتاب الفضائل باب من فضائل خضر: ۲۳۸۰.

قَالَ لَهُ مُوسَى

اوونیل | هغه ته | موسی |

موسی عليه السلام هغه ته اوونیل

هَلْ أَتَبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلَّمْتَ

ایا زه تابع شم ستا | په دې شرط چې ته دعا | را کړې ماته | دهغې نه | چې بنودلې شوی ده تاته | چې ایازہ تاسره لارشم | په دې شرط چې ته ماته دښیگرې هغه خبرې اوښانې کوم چې تاته خودلې شوی دی

رُشْدًا ۝ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

کومه پوره | اوونیل هغه بنده | ایسکه ته | هرگز طاقت نشی لرلی | از ماسره | د صبر کولو | (خضر علیه السلام) اوونیل چې ته ماسره په پاتې کیدو به صبر اونه کړې شي

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَيْرًا ۝ قَالَ

اوخرنگي | به صبر اوکړې ته | په هغه کار باند | چې احاطه نه وی ستا | په هغې باند | دخبر | اوونیل | اود کومې خبرې چې تاته خبر نشته نو ته په هغې څنگه صبر کولې شي موسی علیه السلام اوونیل

سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ

ته به بیامومي مالره | که اوغواړی الله | صبر کونکي | اونه به کوم نافرمانی زه | ستا | که الله عز وجل اوغواړی نو ته ماصابره بیاموندي شي او څه به هیڅ کار ستا د مرضی نه خلاف نه کوم

أَمْرًا ۝ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي

په هیڅ کار کښی | اوونیل بنده | نو که ته پیروی کوی زما | نونه به کوی تپوس زمانه | په باره ده څیز کښی | (خضر علیه السلام) اوونیل چې ښه که ته ماسره پاتې کیدل غواړی نو څما نه د هیڅ څیز په حقله تپوس مه کوه

عَن شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۝

تر هغې پورې | چې زه بیان کړم | تاته | په باره دهغې کښی ذکر | ترڅو چې څه په خپله د هغې ذکر تاته اونه کړم | نو دواړه روان شو

قوله تعالى: قَالَ لَهُ مُوسَى

دحضرت موسی عليه السلام او حضرت خضر عليه السلام خبرې اترې: دهغه خبرو اترو ذکر کولې شي کومې چه دحضرت موسی عليه السلام او حضرت خضر عليه السلام په مینځ کښی شوې وې. حضرت خضر عليه السلام په دې علم سره خاص کړې شوې وو کوم چه حضرت موسی عليه السلام ته نه وو او حضرت موسی عليه السلام سره هغه علم وو کوم نه چه حضرت خضر عليه السلام خبرنه وو. حضرت موسی عليه السلام په ادب سره اود دې د پاره چه هغه مهربانی اوکړی د حضرت خضر عليه السلام نه سوال کوی. شاگرد له دغه شان په ادب سره د استاذ نه سوال کول پکار دی. تپوس کوی چه که اجازت وی نو زه به تاسو سره شم. ستاسو خدمت به کوم تاسونه به علم حاصلوم دکوم نه چه ماته نفع راورسی اوزما عمل نیک شي. حضرت خضر عليه السلام د دې په جواب کښی فرمائی چه ته زما سره نه شي چلیدې زما کار به تاته د خپل علم په رنرا کښی خلاف ښکاری زما علم تاته نشته اوتاسره چه کوم علم دې هغه ماته نه دې خودلې شوې نو زه په خپل یو جدا خدمت باندې لگیایم اوته په جدا خدمت باندې ممکن دی چه ته د خپلومعلوماتو خلاف زما کارونه اوگورې او بیاصبریه اوکړې شي او په واقع

کنبی تہ پہ دے حال کنبی معذور ہم نی خُکھہ چہ باطنی حکمت او مصلحت تاتہ معلوم نہ دے او ما اللہ ﷻ پہ ہغے بانڈی خبردار کوی۔ پہ دے بانڈی حضرت موسیٰ ﷺ جواب ورکرو چہ تہ خُہ ہم کوی زہ بہ نی پہ بنہ صبر سرہ برداشت کوم پہ یوہ خبرہ کنبی بہ ستا خلاف نہ کوم۔ بیبا حضرت خضر ﷺ یو شرط پیش کرو چہ بنہ دہ دیو خیز بارہ کنبی بہ تہ مانہ تپوس نہ کوی زہ چہ خُہ وایم ہغہ اورہ اوتہ بہ دخیل خان نہ د یوسوال شروع نہ کوی۔

ابن جریر کنبی د حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما یوقول دے چہ حضرت موسیٰ ﷺ عزوجل رب العالمین نہ سوال اوکرو چہ تاتہ پہ خپلو ٲولو بند یگانو کنبی خوک گران دے؟ جواب ملاو شو چہ خوک هروخت زما پہ یاد کنبی وی او ما نہ ہیروی۔ تپوس نی اوکرو چہ پہ ٲولو بند یگانو کنبی بنہ فیصلہ کونکے خوک دے؟ ونی فرمائیل چہ خوک پہ حق سرہ فیصلہ اوکری اوپہ خواہشات پوسی نہ وی۔ تپوس نی اوکرو چہ د ٲولونہ لوی عالم خوک دے؟ ونی فرمائیل ہغہ چہ سرہ د عالم کیدو پہ علم پسی وی اود ہریونہ زدہ کرہ کوی چہ ممکن دی چرتہ د ہدایت کلمہ ملاوشی اوممکن دہ چہ یوہ خبرہ د گمراہی نہ د بیچ کیدو پہ لاس راشی۔ حضرت موسیٰ ﷺ معلومہ کرہ چہ بنہ دہ پہ زمکہ بانڈی ہم زمانہ خوک زیات علم والاشتہ؟ ونی فرمائیل او تپوس نی اوکرو خوک؟ ونی فرمائیل خضر۔ عرض نی اوکرو زہ ہغہ چرتہ اولتیوم۔ ونی فرمائیل د دریاب پہ غارہ کانری سرہ چرتہ چہ کب اوتختی۔ نو حضرت موسیٰ ﷺ د ہغہ پہ لتیون کنبی لارو بیبا ہم ہغہ اوشو دکوم ذکر چہ پہ قرآن کریم کنبی دے ہم د ہغہ کانری سرہ د دوارو ملاقات اوشو پہ دے روایت کنبی داہم دی چہ د سمندر د یوخائی کیدو مقام دکوم خائی نہ چہ زیاتی اوپہ چرتہ ہم نشتہ مرغئی پہ مبنو کہ کنبی اوپہ اخستی وی الخ۔

فَانطَلَقَا حَتَّىٰ

انوروان شو دوارہ | تر ہغے پوری

تر دے چے

اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ اٰخَرَقْتَهَا

کلہ چے اسوارہ شو دوارہ اپہ کشتی کنبی | نوسوری نی کرہ ہغہ | او نیل موسیٰ ایبا تاسوری کرہ دا
پہ یوہ کشتی کنبی سوارہ شونو (خضر علیہ السلام) پہ کنبی سوری اوکرو موسیٰ علیہ السلام ورتہ او نیل چے

لِتَغْرِقَ اَهلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا

دپارہ ددے چے تہ ٲوب کرے | خلق دہغے | پہ تحقیق سرہ راغلی تہ | یوکارا | ناکارہ تہ |
تاپہ دے کنبی سوری اوکرو چے پہ دے کنبی سوارہ خلق ٲوب کرے داخو تا عجیبہ کار اوکرو

قَالَ الْمَاقِلُ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

او نیل ہغہ | آیا مانہ وژ و نیلی | چے بیشک تہ | ہرگز طاقت نشی لرلی | زما سرہ | د صبر کولو
(خضر رضی اللہ عنہ) او نیل چے مانہ و نیل چے تہ بہ ماسرہ پہ پاتے کیدو صبر اونہ کرے شی

قَالَ لَا تَأْخِذْ بِمَا نَسِيتُ وَلَا تَزْهِقْ فِي

او نیل موسیٰ | چے مہ نيسہ مالرہ | پہ ہغہ کارا | چے ہیر شو زما | او مہ راچوہ پہ ما
موسیٰ رضی اللہ عنہ او نیل چے زما پہ ہیرہ مامہ نيسہ او زما پہ دے معاملہ کنبی

مِنْ أَمْرِي عَسْرًا

ددي کارزمانه | سختی |

ماسره سختی مه کوه

قوله تعالى: - حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا

حضرت خضر عليه السلام کشتی ماته کړه: - په دواړو کبني چه کله شرط اولگيدو چه ته سوال مه کوه ترکومي چه زه پخپله دهغي راز دربنکاره نه کړم. نو دواړه يوځای روان شو تفصیلی روايتونه تيرشو چه د کشتی والا هغوی او پيژندل او بغير کرايه اخستونی سواره کړل. کله چه کشتی روانه شوه اود سمندر مينځ ته اورسيدله نو حضرت خضر عليه السلام د هغې يوه تخته راوويستله بيا نې هغه هم د پاس نه يوځای کړه دې کتلو سره موسی عليه السلام نه صبراونه شو شرط ترې هيرشو او زر نې اووئيل داڅه فضول کار دې. د (لتفرق) لام لام عاقبت دې لام دتعليل نه دې لکه د شاعريه دې قول کبني (لدا واللوت وابتواللخراب) يعنی د هريو پيداشوی ساه لرونکی انجام مرگ دې اود هريو جوړشوی عمارت انجام نریدل دی. (امرا) معنی منکر او عجيب ده. دې اوریدو سره حضرت خضر عليه السلام هغه ته خپله وعده ورياده کړه چه تاد خپل شرط خلاف اوکړو ماخوتاته اول نه وئيلي وو چه تاته د دې خبرو علم نشته ته چپ اوسپړه ماته څه مه وایه سوال مه کوه د دې کارونو مصلحت او حکمت ماته الله عز وجل بنائنی اوتانه دا څيزونه پت دی. موسی عليه السلام معذرت اوکړو چه دا هيره معاف کړه اوماسره سختی مه کوه. اول چه کوم اوپرد حديث دواقع په تفصيل سره بيان کړې شو په هغې کبني دی چه دارومبې سوال په حقیقت کبني هيرې سره شوي وو.

فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا

| نوروان شودواړه | ترهغې پورې | کله چی | امخامخ شو دواړه | اديوهلك سره

نوبيا دواړه روان شو نو تر دې چې يو هلک سره ملاؤ شو

فَقَتَلَهُ لَا قَالَ أَقْتَلْتَنِي بِغَيْرِ نَفْسٍ ط

نو قتل نې کړو هغه | اووئيل موسی | ايا تا قتل کړو | يو نفس | پاك | بي دبدل دبل نفس نه

نوخضر عليه السلام هغه قتل کړو موسی عليه السلام اووئيل چې بڼه تايوبي گناه روح بغير دبدل نه اووژلو

لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكَرًا

په تحقيق سرا راغلي ته | يو کار | ناکاره ته |

داخو دې ډير خراب کار اوکړو

قوله تعالى: - حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ

حضرت خضر عليه السلام یوماشوم قتل کړو: - فرمان دې چه د دې واقعه نه پس دواړه يوځای روان شو يوکلی کبني څوماشومانو لوبې کولې په دوی کبني یوډير تيز ډير بڼکلي اوچالاک ماشوم وو هغه حضرت خضر عليه السلام راوئولو اود هغه سرنی په کانړی باندې مات کړو يا په لاس سره نې سټ راتاوکړو ماشوم هم هغه وخت مړ شو. موسی عليه السلام اوپچيدلو او په ډيره سخته لهجه کبني نې اووئيل دا څه فضول کار دې. وروکې بې گناه ماشوم دې بغيرد څه شرعی سبب نه اووژلوداکومه بڼيگړه ده؟ بې شکه ته ډير منکر کار کوي.

د پنځلسمې سپارې تفسير ختم شو. (الحمد لله)

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

ہغہ اووئیل ایامانہ وووئیلی اتاتہ اچہ بیشککہ تہ اھرگز طاقت نشی لرلی اما سرہ ا دصبر کولوا
خضر ورتہ اووئیل چہ ما درتہ (وراندی) وئیلی نہ ووچہ ستا آشنا زما سرہ گزارہ نشی کیدی

قَالَ إِنَّ سَأَلْتَكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي ۝

اووئیل موسی اکہ تپوس اوکرو ما ستا نہ اپہ بارہ دیوخیز کنبی افس ددی نہ انویا مہ ملگری کوه ما
(موسی) او فرمائیل (بنہ) کہ ددی نہ پس ما ستا نہ دڅہ څیز پہ بارہ کنبی تپوس اوکرونو بیا ما خان سرہ مہ

قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۝ فَانطَلَقَا ۝ حَتَّىٰ إِذَا تَيَآ

(اوس خو) اورسیدو تاتہ ا دطرفہ زما نہ عذر انویا روان شو دواپہ ا تردی پوری اچہ کلہ ورغلل دواپہ
ملگری کوه بیشککہ زما پہ بارہ کنبی بہ تہ معذوره ئی ا بیا دواپہ روان شول تردی چہ یو کلی تہ راغلل

أَهْلَ قَرْيَةٍ ۝ اسْتَطَعَا ۝ أَهْلَهَا ۝ فَأَبَا

ا خلقو دیو کلی تہ ا نوخوراک اوغبونستو دواپہ ا داوسیدونکو دہغہ کلی نہ ا خوہغوی انکار اوکرو
(دوی وری شوی وو) نو دہغوی نہ ئی روتی اوغبستلہ (چہ مونر مسافر یو میلستیا راکری) خوہغوی

أَنْ يُضَيِّفَهُمَا ۝ فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا

اچہ میلستیا ورکری ہغوی دغہ دواپہ تہ انویا موندو دی دواپہ پہ دغہ کلی کنبی ا یودیوال
دوی د میلستیا نہ انکار اوکرو (خو ددی نہ پس) دی دواپہ پہ ہغہ کلی کنبی یو دیوال بیاموندلو

يُرِيدُ أَنْ يَنْقُصَ ۝ فَأَقَامَهُ ۝ قَالَ لَوْ شِئْتَ

انزدی ووچہ اچہ راپریوزی نوہغہ اودرولوہغہ دیوال اووئیل موسی ا کہ ارادہ کری وی تا
چہ غورزیدو تہ ورنزدی وو نو (خضر علیہ السلام) ہغہ (دیوال) نیخ کروا نو موسی او فرمائیل کہ تا

لَا تَأْخُذُ ۝ عَلَيْهِ أَجْرًا ۝ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي

ا نوخامخا اخستی شوه تا اپہ دی کار مزدوری اووئیل (خضر) ا دا جدائی دہ ا پہ مینخ زما کنبی
غبونستی وی نو پہ دی (دیوال نیغولو) بہ دی لری اچر اخستی وی ا خضر او فرمائیل دا زما اوستا پہ

وَبَيْنِكَ ۝ سَأَلْتُكَ بِتَأْوِيلِ مَا كَمْ تَسْتَطِيعُ

او پہ مینخ ستا کنبی او خبر بہ درکرم څہ تاتہ ا پہ حقیقت ا دہغی کارونوا چہ طاقت اونہ لرلی شو تا ا
مینخ کنبی د جدائی موقع دہ ا اوس زہ تاد ہغہ واقعاتو پہ حقیقت بانندی خبروم اچہ تاد ہغی برداشت

عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

پہ ہغی بانندی ا دصبر کولوا

کولو صبر نہ لرلوا

قوله تعالى: - قَالَ إِنَّ سَأَلْتَكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي ۝

د حضرت موسیؑ معذرت: - حضرت خضرؑ پہ دی دویم ځل پہ تاکید سرہ حضرت موسیؑ دہغہ منظور کری شوی شرط خلاف کولو بانندی خبرداری ورکرو. ددی دپارہ حضرت موسیؑ ہم یو بلہ لار اختیار کرہ او وئی فرمائیل بنہ دا ځل می ہم پریریدہ کہ بیا ما پہ تا بانندی اعتراض اوکرو نو تہ ما خپل

سورة كهف

خان سرہ مہ پر پڑے۔ یقیناً تاسو بار بار ماتہ خبرداري را کړو او دخپل طرف نه مو هيڅ کمې نه دي پريځي که دي خل مې خطا او کره نو سزا به خورم.

ابن جرير کنبې دي حضرت عبداللہ بن عباس رضي الله عنه فرمائي رسول الله ﷺ ته به چه کله څوک يادراتلل او هغه ته به نبي دعا غوښتله نو اول به نبي خان ته کوله. يوه ورځ نبي فرمائيل چه په مونږ دي دالله ﷻ رحمت وي او په موسى ﷺ باندې افسوس چه هغه خپل ملگري سره صبر کړې وي اولې نور هم حصار شوي وونور به هم حيرانونکي معلومات شونې وو ولې هغه خودې وينا کولو سره چتهي واخسته. چه که دي خل مې تپوس او کړو نو ما پر پړېده اوس په نور تکليف کنبې تا اچول نه غواړم. (۱)

ده حضرت خضر ﷺ ديوال جوړول: د دويم خل دي واقعه نه پس بيا دواړه ملگري يوځای شوي کلي ته اورسيدل. روايت دي چه دا ايله کلي وواردې ځای خلق ډير پخيلان وو (۲) انتها داوه چه دوه اوگي مسافر د روتي په غوښتلو سره هم هغوي په دوي دخوراک کولو نه صفاانکار او کړو. هلته نبي اوکتل چه يوديوال دي راپريوځي ځای نبي بريځي دي او تپيت شوي دي. د ديوال طرف ته د ارادې اسناد د استعاري په توگه دي. د هغې په ليدو باندې ده ملا او ترله اود سترگو په رپ کنبې هغه مضبوط کړو او بالکل نبي صحيح کړو.

اول حديث تير شوي دي چه هغه په خپل دواړو لاسونو باندې راواپس کړو کونوالي تيك شو ديوال نيغ شو. دي وخت کنبې بيا کليم الله گويان شو چه سبحان الله دي خلقو خو زمونږ د خوراک قدرې تپوس اونه کړو او په غوښتلو باندې هم او تختيدل اوس چه تاد دي خلقو دا مزدوري او کره په دي باندې دي څه اجرت ولې وانخستلو؟ کوم چه بالکل زمونږ حق وو. دي وخت کنبې هغه د الله ﷻ بنده اوونيل چه ملگري اوس زما اوستا په مينځ کنبې داقرار مطابق پخپله جداني اوشوه ځکه چه د ماشوم په قتل کولو دي سوال کړې وو هغه وخت چه ما په دي غلطۍ باندې او توکلې نوتا پخپله ونيلې وو که دي خل مې د څه خبرې تپوس او کړونو ته ما د خپل ځان نه جدا کړه. اوس واوره په کومو خبرو چه تاد حيرانتيا سوال کړې وو او برداشت دي نه کړې شوي هغې اصلي حکمت تاته ښکاره کوم.

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ
ا هر چه هغه کشتي وه ا نووه هغه ا ديو غوږ بيانونو کسانو ا چه کار به کوؤ هغوي ا
ا هغه بېره (کومه چه ما ماته کړه) د څه غوږ بيانونو وه چه هغوي به په هغې په درياب
فِي الْبَحْرِ فَأَرْدَتْ أَنْ أَعْيِبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ
په درياب کنبې انواراده او کره ما ا چه څه عيب ژنه کړم هغه او وو ا وړاندې دهغوي ا يوبادشاه
درياب کنبې کار کولونو ما د دي وجې د هغې د خرابولو اراده او کره چه د هغوي نه وړاندې يوبادشاه
يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا وَأَمَّا الْعُلَمَاءُ فَكَانَ أَبُوهُمُ الْمُؤْمِنِينَ
ا چه اخستله به نبي ا هره کشتي ا په زور ا اوهر چه ووهغه هلک ا نووؤ ا مور پلار دهغه ا مومنان
وو هغه به هره روغه بېرې په زور سره اخستله ا وهغه هلک (کوم چه ما قتل کړو) دهغه مور پلار مومنان

(۱) صحيح مسلم كتاب الفضائل باب فضائل الحضرة: ۲۳۸۰، ابوداؤد: ۳۹۸۴، السنن الكبرى للنسائي: ۱۱۳۱۰، ابن حبان: ۹۸۹.

(۲) احمد: ۱۱۰/۵، صحيح مسلم: ۲۳۸۰.

فَحْشِينَآ	أَنْ يُرْهَقَهُمَا	طَغْيَانَا	وَكَفْرًا ۝
انوریریدو مونر اچہ تنگ بہ کپی ہغوی لره	ا پہ سرکشئی خیلپی سرہ	اوپہ کفر خیل سرہ	
و نو مونر تہ معلومہ شوہ چہ پہ دغہ دوارہ مور پلار بہ دغہ ہلک د سرکشئی او کفر اثر او کپی			
فَارْدُنَا	أَنْ يُبَدِّلَهُمَا	رَبَّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ	زَكْوَةً وَأَقْرَبَ
نوارادہ او کپہ مونر اچہ بدل ور کپی ہغوی تہ ا رب دہغوی ا بہتر ا پہ پاکئی کنبی ا اوزیات نزدی دی			
نو مونر ارادہ او کپہ چہ د دہ پہ خائی بہ ورتہ اللہ ﷻ داسی اولاد ور کپی چہ زیات پاکان اوزیات			
رُحْمًا ۝	وَأَمَّا الْجِدَارُ	فَكَانَ	لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ
پہ لحاظ دصلہ رحمئی سرہ ا اوہر چہ وو ہغہ دیوال ا نو وو ہغہ			
مینہ ناک بہ وی ا او باقی پاتی شو ہغہ دیوال (کوم چہ مونر نیغ کپو) نو ہغہ پہ بنار کنبی د دوو			

قوله تعالى: -أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ

گشتئی د یتیمانو ماشومانووہ:- خبرہ دا دہ چہ اللہ ﷻ حضرت خضر علیہ السلام پہ دی خبر و بانڈی خبر کپی وو او ہغہ تہ چہ کوم حکم ملاوشوی وو ہغہ ئی پورہ کپی وو. حضرت موسیٰ علیہ السلام تہ ددی راز علم نہ وو پہ دی وجہ بہ ہغہ دظاہر نہ خلاف او گنرلو او پدی بانڈی بہ ئی انکار کولو. اوس حضرت خضر علیہ السلام پہ اصلی معاملہ بانڈی پوہہ کپو. فرمائی چہ کشتئی خرابولو کنبی مصلحت دا وو کہ چرتہ صحیح سالم تلی وہ نو ورائدی یوظالم بادشاہ وو چہ ہرہ یوہ بنہ او جورہ کشتئی بہ ئی پہ ظلم سرہ اخستلہ. کلہ چہ ہغہ دا ماتہ گوردہ اووینی نودا بہ پریردی او کہ داصحیح او برابرہ ثابتہ شوپ وہ نودا کشتئی بہ ددی مسکینانو نہ تلی وہ اودا دہغوی د رزق یوہ ذریعہ وہ چہ بالکل بہ تلہ. روایت دی چہ د دی کشتئی مالکان یو خو یتیمان ماشومان وو. ابن جریج رضی اللہ عنہ وانی چہ د دی بادشاہ نوم ہددبن بدد وو. د بخاری شریف پہ حوالہ داروایت ورائدی تیرشوی دی (تورات کنبی دی چہ دادعیص بن اسحاق دنسل نہ وو. پہ تورات کنبی چہ دکومر بادشاہانورواضحہ ذکر دی پہ ہغوی کنبی یو دی ہم دی. واللہ اعلم.

د ماشوم د قتل وجہ:- اول بیان تیرشوی دی چہ د دی خوان نوم جیسور وو پہ حدیث شریف کنبی دی چہ د دہ پہ فطرت کنبی کفر وو (۱) حضرت خضر علیہ السلام فرمائیل چہ یر ممکن وو چہ د دی ماشوم مینہ د دہ موریلار ہم دکفر طرف تہ مانل کپی وو. قتادہ رضی اللہ عنہ فرمائی چہ ددی ماشوم پہ پیدا کیدو بانڈی د دہ مور پلار یر خوشحالہ شوپ وو اود دہ پہ ہلاکت سرہ ہغوی یر زیات خفہ شو سرہ د دی چہ د دہ ژوند د ہغوی د پارہ ہلاکت وو.

ہو انسان رضا بالقضا پکار دہ:- نوانسان لہ پکاری چہ د اللہ ﷻ پہ قضا دی د دہ رضا وی. رب د یو خبری انجام پیژنی اومونر ددی نہ غافل یو. د مؤمن چہ کوم یو کار د خان د پارہ خوبنوی دہغہ پہ خیلہ خوبنہ بانڈی ہغہ بنہ دی اوچہ کوم اللہ ﷻ د ہغہ دپارہ خوبنوی. (۲) پہ صحیح حدیث کنبی دی د مؤمن د پارہ چہ کومی فیصلی د اللہ ﷻ وی ہغہ بالکل د دہ پارہ بہتر او بشکلپی وی. (۳)

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورت الکہف باب قوله (لما بلغا مجمع بينهما تباحثا حتما لا تأخذ سبيله...) ۴۷۲۶.

(۲) صحیح مسلم کتاب القدر باب معنی کل مولد یولد علی الفطرة وحکم مونی اطفال الکفار واطفال المسلمین: ۲۶۶۱، ابوداؤد: ۴۷۰، ترمذی: ۳۱۵۰.

(۳) الطبری: ۸۶/۱۸.

(۴) احمد: ۱۷/۳ او سنندہ حسن.

پہ قرآن کریم کنبی دی (وَعَسَىٰ أَنْ يَكْرِهُوا شَيْئًا وَهُمْ يُحِبُّونَهَا وَهُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ) (۱) دیر ممکن دی چہ تاسویو کار د خیل خان د پارہ خراب او نقصانی کنری او ہم ہغہ ستاسو د پارہ فائده مند او بنہ وی. حضرت خضر علیہ السلام فرمائی چہ مونو او غوبستل چہ اللہ ﷻ ہغہ تہ یوداسی ماشوم ورکری چہ ہغہ دیر پرهیزگار وی او پہ کوم چہ دمور پلار دیرہ مینہ وی یاد اچہ خیل مور پلار سرہ بنہ سلوک کوی. اول بیان شوې دې چہ ددی ماشوم پہ بدله کنبی اللہ ﷻ دوی تہ یوہ ماشومہ ورکړہ. روایت دې چہ ددی ماشوم د قتل پہ وخت د دہ د مور پہ حمل کنبی یومسلمان هلك وو او ہغہ حاملہ وه.

وَأَمَّا الْجِدَارُ	فَكَانَ	لِغُلَامَيْنِ	يَتِيمَيْنِ
ا او هر چہ وو ہغہ دیوال ا نو وو ہغہ ا د دوو ہلکانو ا یتیمانو			
ا او باقی پاتی شو ہغہ دیوال (کوم چہ مونو نیغ کرو) نو ہغہ پہ بنار کنبی د دوو			
فِي الْمَدِينَةِ	وَكَانَ تَحْتَهُ	كَنْزٌ لَهُمَا	وَكَانَ أَبُوهُمَا
پہ دغہ بنار کنبی ا او وہ لاندې د هغې دیوال نه ا خزانه ا د دغہ د وارو ا او وو ا پلار د هغوی			
یتیمانو ہلکانو وو ا د هغې د لاندې د دغہ د وارو خزانه وه (چہ د هغوی پلار خنبہ کړې وه) ا د هغوی			
صَالِحًا	فَارَادَ رَبُّكَ	أَنْ يُبَلِّغَا	أَشَدَّهُمَا
نیک سپرې انوار اده او کړہ ارب ستا اچہ اور سپرې دوارہ ا قوت خیل تہ ا اور اوباسی دوارہ ا خزانه خیلہ			
د وارو پلار نیک وو ا نو ستا رب دا ارادہ او کړہ چہ دوارہ بالغان شی نو دغہ خزانه بہ راوباسی			
رَحْمَةً	مِّنْ رَبِّكَ	وَمَا فَعَلْتُهُ	عَنْ أَمْرِي
دا کار رحمت وو ا د طرفہ درب ستا ا اونہ دې کړې مادا کارا پہ اختیار خیل سرہ ا دادې ا حقیقت			
دا هر خہ ستا درب پہ مهربانی کیدل ا او دا کار ونہ ما پہ خیل حکم نہ دی کړې ا دا د هغہ واقعاتو حقیقت			
مَا	كَمْ تَسْطَعُ	عَلَيْهِ	صَبْرًا
ا دغہ کارا چہ طاقت اونشو ستا ا پہ هغې باندي ا د صبر کولو ا			
وو د کومو پہ برداشت کولو چہ تا صبر نشو کولې ا			

قوله تعالى: - وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ

دیوال د دوو ماشومانو یتیمانو وو: - د دې آیت نہ ثابتی چہ پہ لونی بنار باندي ہم دکلی اطلاق کیدی شی خکہ چہ اول (حَتَّىٰ إِذَا آتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ) (۲) فرمائی و او دلته (فِي الْمَدِينَةِ) ا فرمائی شو. دغہ شان مکہ تہ ہم قریہ یعنی کلی فرمائی شوې دې. ارشاد دې (وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ مِنْهَا لَمَّا كَانَتْ لَكُمْ) (۳) پہ آیت کنبی مکہ او طائف د وارو بنارونو تہ قریہ فرمائی شوې دہ. دغہ شان ارشاد دې (وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ) (۴) پہ آیت کنبی بیان کولې شی چہ پہ دې دیوال صحیح کولو کنبی د اللہ ﷻ مصلحت دا وو چہ دا د دې بنار د دوو یتیمانو وو اود دې لاندې د هغوی مال خنب

(۱) البقرة: ۲۱۶.

(۲) الكهف: ۷۷.

(۳) محمد: ۱۳.

(۴) الزخرف: ۳۱.

و(۱) صحیح تفسیر ہم دا دے خود اہم روایت دے چہ ہغہ علمی خزانہ وہ بلکہ پہ یومرفوع حدیث کنبی دی دکومی خزانے ذکر چہ پہ کتاب اللہ کنبی دے داخلص د سرو زرو تختنی وے چہ پہ ہغے لیکلے ووحیرانتیا دہ پہ ہغہ سہری چہ د تقدیر قائل کیدوسرہ خپل خان پہ محنت او مشقت کنبی اچوی او غم تکلیف برداشت کوی. حیرانتیادہ پہ ہغہ سہری چہ د دوزخ عذابونہ منونکے وی بیہام پہ خدا او لویو کنبی مشغول دے. حیرانتیادہ چہ د مرگ یقین لری او پہ غفلت کنبی پروت دے "لااله الاالله محمد رسول الله" (۲) دا عبارت پہ دے تختوباندے لیکلے وو خو پہ دے کنبی یو راوی بشر بن منذر دے وئیلے شوی دی دادمصیصہ قاضی وو. ددہ پہ حدیث کنبی و ہم دے. دسلفونہ ہم ددہ بارہ کنبی بعضی آثار نقل دی. حسن بصری رضی اللہ عنہ فرمائی دا د سرو زرو تختنی وے پہ کوم کنبی چہ "بسم الله الرحمن الرحيم" نہ پس نیزی نیزی ہم دا پورتنی نصیحتونہ وو او آخر کنبی کلمہ طیبہ وہ. د عمر مولی غفرہ رضی اللہ عنہ نہ ہم تقریبہام دا روایت دے. امام جعفر بن محمد رضی اللہ عنہ فرمائی پہ دے کنبی دوه نیمے کرنبی وے پورہ درے نہ وے. روایت دے چہ دا دواہرہ یتیمان پہ وجہ د خپلو اووم نیکہ دنیکو محفوظ ساتلے شوی وو کومو بزرگانو چہ دا تفسیر کړے دے ہغہ ہم د اول تفسیر خلاف نہ دی خکہ چہ پہ دے کنبی ہم دی چہ دا علمی خبرے د سرو زرو پہ تختوباندے لیکلے وے او بنکارہ خبرہ دہ چہ د سرو زرو تختنی پخپلہ مال دے اود دیرو پیسو خیز دے. واللہ اعلم.

د دے آیت نہ دا ہم ثابتیری چہ د انسان د نیکو پہ وجہ د ہغہ بال بچ ہم پہ دے دنیا کنبی او ہم پہ آخرت کنبی د اللہ ﷻ مہربانی حاصلولے شی لکہ چہ قرآن اوحدیث کنبی پہ وضاحت سرہ ذکر دی. گورنی پہ آیت کنبی د دے ہیخ صلاحیت نہ دے بیان شوی. اود ہغوی د پلار نیک بختی او نیک عملی بیان شوی دہ او اول تیرشوی دی چہ د دے پلار د نیکنی پہ وجہ د دے حفاظت او کړے شو. دا د دے ماشومانو اووم نیکہ وو. واللہ اعلم.

دے آیت کنبی خاص اللہ ﷻ تہ د نسبت وجہ: پہ آیت کنبی دی چہ ستا رب غوبنتل اسناد د اللہ ﷻ طرف تہ پہ دے وجہ او کړے شو چہ دخوانی پورے رسولوباندے دہغہ نہ بغیر ہیخ خوک ہم قادر نہ دی. گورہ چہ دماشوم بارہ کنبی اود کشتنی بارہ کنبی د ارادے نسبت خپل خان طرف تہ کړے دے. (فاردنا) او (فاردت) الفاظ دی. واللہ اعلم.

بیا فرمائی چہ پہ اصل کنبی دا دریوارہ خبرے کومی چہ تاخطرناکے او گنرلے سراسر رحمت وو. کشتنی والا تہ خو لے شان نقصان اوشو خودی سرہ پورہ کشتنی بچ شوه. دماشوم پہ مرہ کیدو باندے مور پلار خفہ شو خود ہمیشہ د خفگان او د اللہ ﷻ د عذاب نہ بچ شو او بیا د نیکنی بدلہ لاس پہ لاس ملاوشوه اودلتہ د ہغہ نیک سہری دا اولاد نییگرہ وہ. دا کارونہ ما د خپلے خوئنی نہ نہ دی کړے بلکہ د اللہ ﷻ احکام مے پہ خای راوړل.

خضر ﷺ نبی وو کہ وو؟ اوددہ نوم: ددے نہ بعضی خلقو دحضرت خضر ﷺ دنبوت استدلال کړے دے اوپورہ بحث اول تیرشوی دے اوخلق وائی چہ دے رسول وو. یوقول دا رو دا فریبستہ وہ خود اکثر و بزرگانو فرمان دے چہ دا و ولی اللہ وو. امام ابن قتیبہ رضی اللہ عنہ پہ معارف کنبی لیکلے دی د ہغہ نوم بلیا بن ملک بن فالغ بن عامر بن شالخ بن ارقحشد بن سام بن نوح وو. د ہغہ کنیت ابوالعباس دے لقب خضر دے. امام نووی رضی اللہ عنہ پہ تہذیب الاسماء کنبی لیکلے دی چہ دا شہزادہ وو.

۱ (الطبری: ۹۰/۱۸).

۲ (مسندالیزار: ۲۲۲۹).

د خضر عليه السلام د حیات متعلق احادیث صحیح نہ دی۔ دې او ابن صلاح رحمۃ اللہ علیہ خو قائل دې چه هغه تراوسه پورې ژوندې دې اودقیامت پورې به ژوندې وی۔ په بعضو احادیثو کښې هم دا ذکر راغلي دې خو په دې کښې یوهم صحیح نه دې۔ دټولونه زیات مشهور حدیث په دې باره کښې هغه دې په کوم کښې چه دی دحضور صلی اللہ علیہ وسلم دپوښتنې دپاره هغوی تشریف راوړې وو۔ خوددې سندهم ضعیف دې۔ اکثر محدثین حضرات د دې خلاف دی او هغوی د خضر د حیات قائل نه دی۔ دهغوی یودلیل د قرآن پاک آیت (۳۳۴) (۱) یعنی تانه اول هم مونږ د همیشه د پاره چاته ژوندنه دې ورکړې اودلیل په غزوه بدر کښې د حضور صلی اللہ علیہ وسلم دا ارشاد فرمائیل یاالله که چرې زما دا ډله هلاک کړې شوه نو په زمکه به بیاستا عبادت اونه کړې شی (۲) یودلیل داهم دې که چرې حضرت خضر عليه السلام ژوندې وونودحضور صلی اللہ علیہ وسلم په خدمت کښې به خامخ حاضریدلو اواسلام به ئی قبلولو اودحضور صلی اللہ علیہ وسلم په صحابه کرامو ز په ټولې کښې به ملاویدلوځکه چه حضور صلی اللہ علیہ وسلم د ټولوانسانانو او پیریانو طرف ته رسول جوړ کړې رالیکلې شوې وو۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم خو تردې فرمائیلې دی که موسی عليه السلام او عیسی عليه السلام ژوندې (په زمکه) وې نود هغوی هم بغیرزما د تابعدارنی بله لار نه وه۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم د خپل وفات نه یو څوورځې وړاندې فرمائیل چه نن څوک په زمکه باندې دی د نن نه به سل کاله پس یو هم باقی نه وی (۳) دې نه علاوه نور هم ډیر دلائل دی۔

د خضر د نوم وجه :- مسند احمد کښې دی چه حضرت خضر عليه السلام ته په دې وجه خضر وئیلې شی چه هغه په سپین رنگ اوچو واښو باندې ناست وو تردې چه د هغه لاندې شینکې راوټوکیدو اوممکن ده چه دې نه مراد وی چه هغوی په اوچه زمکه ناست وواو بیا هغه شنه خوزیدله (۴) غرض داچه کله حضرت خضر عليه السلام د حضرت موسی عليه السلام په وړاندې داپټ رازونه ښکاره کړل اوددې کارونو اصل حکمت ئی ورته بیان کړو نو ئی فرمائیل دا هغه رازونه وو د کوم د ښکاره کولو د پاره چه تا تندې کوله۔ د اول نه شوق او مشقت زیات وو د دې دپاره لفظ «لمتطمع» اونیلې او اوس د بیان کولونه پس هغه خبره پاتې نه شوه نو لفظ «لمتطمع» ئی اوئیل هم داصفت په آیت «وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقُرْآنِ عَظِيمٍ» (۵) کښې دې یعنی یاجوج ماجوج نه په دې دیوال ختلې شی اونه په دې کښې څه سورې کولې شی په ختلو کښې تکلیف د سورې کولو په نسبت کم دی ځکه چه د ثقیل مقابله په ثقیل سره اود خفیف مقابله په خفیف سره اوکړې شوه او لفظی اومعنوی مناسبت قایم شو۔ واللہ اعلم۔ د حضرت موسی عليه السلام د ملگری ذکر خود قصه په اول کښې ووخوبیانه ځکه چه مقصد د حضرت خضر عليه السلام او حضرت موسی عليه السلام واقعہ بیانول وو۔

په احادیثو کښې دی چه د موسی عليه السلام هغه ملگری حضرت یوشع بن نون عليه السلام وو۔ هم دې د حضرت موسی عليه السلام نه پس د بنی اسرائیلو والی جوړ کړې شوې وو۔ په یورواپت کښې دی هغه آب حیات څکلې ووژدې دپاره ئی هغه په یوه کشتنی کښې کینولو اود سمندریه مینځ کښې ئی پریخودو۔ هغه کشتنی به هم داسې د ډچپو په تلاطم کښې وی۔ دا بالکل ضعیف دې ځکه چه د دې په راویانو کښې یو خو حسن بن عماره دې چه متروک دې اودویم د ده پلار دې چه غیر معروف دې دا واقعہ سندا ټیک نه ده۔

(۱) ۲۱/الانبیاء: ۳۴

(۲) صحیح مسلم کتاب الجهاد باب الامداد بالملائکه فی غزوة بدر وایاحة الغنالم: ۱۷۶۴

(۳) صحیح بخاری کتاب العلم باب سمری العلم: ۱۱۶، صحیح مسلم: ۲۵۳۷، ابوداؤد: ۴۳۴۸، ترمذی: (۲۲۵۱) احمد: ۸۸/۲

(۴) صحیح بخاری کتاب احادیث الانبیاء باب حدیث الخضر مع موسی علیهما السلام: ۳۴۰۲، ترمذی: ۳۱۵۱، احمد: ۳۱۲/۲، ابن حبان: ۶۲۲۲

(۵) ۱۸/الکهف: ۹۷

وَيَسْأَلُونَكَ

عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ

قُلْ

سَأَلْتُوَا

عَلَيْكُمْ

مِنْهُ

او تپوس کوی داخلق ستانه ایه باره دذوالقرنین کنبی اورته او وایه ازربه واورم اتاسوته په باره دهغه کنبی او دوی ستانه د ذوالقرنین په باره کنبی تپوس کوی | ته (ورته) او وایه چه زه به تاسوته دهغه

ذِكْرًا ۱۱۱ اِنَّا مَكْنٰنًا ۱۱۲ لَهٗ فِي الْاَرْضِ ۱۱۳ وَاَتَيْنٰهُ ۱۱۴ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۱۱۵

خه حال ابیشکه مونږ اطاقت ورکړې ووا هغه ته ایه زمکه کنبی او ورکړې وومونږ هغه ته ادرخیزنه و سائل (د ژوند) خه حالات بیان کړم | مونږ هغه ته په زمکه کنبی بادشاهی ورکړې وه او هغه ته مو د هر (هغه) خیز نه سامان ورکړې و وچه ضرورت ورته پینسیدی

قوله تعالى:- وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ

د حضرت ذوالقرنین واقعه:- اول تیرشو چه دمکې کافرانواهل کتابوته و نیلې و وچه مونږ ته خه داسې خبرې اوبنانې چه مونږ ئی د حضرت محمد ﷺ نه معلومات او کړو او دهغې جواب مونږ ته رانه کړې شی نو هغوی ورخودلی و وچه د هغه نه د هغه سرې واقعه تپوس او کړئې چه د دنیا سیل ئی کړې وو. بل سوال د هغه نه دهغه خوانانو متعلق او کړئې چه بالکل وړک شوي وو او دریم سوال دهغه نه د روح باره کنبی او کړئې. دهغوی ددې سوالونو په جواب کنبی داسورت کهف نازل شو. دا هم روایت دې چه د یهودیانو یوه ډله د حضور ﷺ نه د ذوالقرنین باره کنبی د قصه معلومولو د پاره راغلي وه. نو حضور ﷺ هغوی ته په کتلو سره او فرمائیل چه تاسو دې له راغلي ئی بیا حضور ﷺ هغه واقعه بیان کړه. دې کنبی دې چه هغه یو رومی خوان وو هغه اسکندریه جوړه کړه. هغه له یوه فرېسته تر آسمانه پورې د ختلو د پاره راغلي وه او د دیوال پورې ئی بوتلی وو. هغه خه خلق اولیدل چه د هغوی خلې د سپو په شان وې. وغیره خویه دې کنبی ډیر اوږدوالی دې اونکارت هم دې اودا ضعیف دې. د دې مرفوع کیدل ثابت نه دی او په اصل کنبی دا د بنی اسرائیلو واقعات دی.

ذوالقرنین څوک دې؟- حیرانتیا ده چه دامام ابوزرعه رازی غوندي د زمانې علامه داپه خپل کتاب دلائل نبوت کنبی پوره وارد کړې دی. فی الواقع دا بیان د داسې بزرگ د حیرانتیا خیز خو دې چه دا رومی و و خوداتیک نه دی چه اسکندر ثانی هم رومی وو هغه د فیلیپس مقدونی خوئی دې د چا نه چه د روم تاریخ شروع کیرې او اسکندر اول خو د ازرقی وغیره په قول د حضرت ابراهیم ﷺ په زمانه کنبی وو. هغه حضرت ابراهیم ﷺ سره د بیت الله د جوړولو نه پس د بیت الله طواف او کړو او په هغوی باندي ئی ایمان راوړې وو د هغوی تابعدار جوړ شوي وو او د ده وزیر حضرت خضر ﷺ وو د اسکندر ثانی وزیر ارسطاطاليس مشهور فیلسوفی وو. والله اعلم. د هغه د مملکت روم تاریخ اولیکلو دا د حضرت مسیح ﷺ نه تقریبا درې سوه کاله وړاندي وو او اسکندر اول د کوم ذکر چه په قرآن کریم کنبی دې دا د حضرت ابراهیم ﷺ په زمانه کنبی وو کوم چه ازرقی وغیره ذکر کړې دې. کله چه حضرت ابراهیم ﷺ بیت الله شریف جوړ کړو نو هغه ابراهیم ﷺ سره طواف کړې وواود الله ﷻ په نوم ئی ډیرې قربانۍ کړې وې. مونږ د الله ﷻ په فضل سره د ده ډیر واقعات خپل کتاب البدایه والنهایه کنبی ذکر کړې دی.

د ذوالقرنین د تسمیه وجه:- وهب بن موهب وائی د ابادشاه وو دهغه د سردار و طرفوته به تانبه وه په دې وجه هغه ته ذوالقرنین اوونیلې شو او دهغه دسر یو طرف وهلې شوي وونوشهید کړې شو الله ﷻ بیا راژوندي کړو قوم بیا د سر بل طرف دومره اووهلو په خه سره چه هغه بیا مړ شو نو ځکه ده ته ذوالقرنین وائی حضرت علی ﷺ فرمائی چه د دې نوم وجه دا ده چه ده د مشرق نه تر مغرب پورې سیل کړې وو. په دې وجه هغه ته ذوالقرنین و نیلې شی. مونږ هغه ته ډیره لویه بادشاهی ورکړې وه. دې سره د لښکر قوت او

د جنگ سامان هرڅه مو ورکړې وو د مشرق نه تر مغرب پورې د هغه سلطنت وو، عرب او عجم ټول د ده ماتحت وو. هغه ته د هرڅيز علم ورکړې شوې وو د زمکې اعلى اوادنى نښې ورته خودلې شوې وې (۱) په ټولو ژبو باندې پوهيدلو کوم قوم سره چه به نى جنگ وو په هغه ژبه به پوهيدلو. يوځل د حضرت کعب احبار رضي الله عنه ته حضرت امير معاويه رضي الله عنه فرمائيلې وو آياته داوانې چه ذوالقرنين خپل اس د ثريا سره تړلې وو؟ هغه جواب ورکړو که چرې تاسودا فرمانې نوواوره الله تعالى فرمائيلې دى چه مونږ هغه ته دهرڅيز سامان ورکړې وو. په حقيقت کښې معاويه رضي الله عنه پدې کښې په حقه وو ددې دپاره هم چه حضرت کعب رضي الله عنه ته کوم څه هم چرته ليکلې ملاويدل هغه به نى روايت کول که هغه دروغ ولې نه وى. په دې وجه هغه فرمائيل چه د کعب دروغ څو څو ځل مخې ته راغلى دى يعنى پخپله خو به نى دروغ نه سازول کوم روايت چه به ورته ملاويدلو نو که هغه به بې سند وو نو هم به نى بيانولو. اودا خو ښکاره خبره ده چه دبنى اسرائيلو روايات د خان نه خبرو تحريف نه بدلون نه محفوظ نه وو. خبره دا ده چه مونږ ته ددې اسرائيلو رواياتو طرف ته توجه کولو څه ضرورت دې؟ سره ددې چه زمونږ په لاس کښې د الله تعالى کتاب اودرسول الله صلى الله عليه وسلم رښتونى او صحيح احاديث موجود دى.

داسرائيلی رواياتو خرابی: - افسوس دې اسرائيلی رواياتو په مسلمانانو کښې ډيرې خرابی اچولې دى او ډير فساد نى خورکړې دې. حضرت کعب رضي الله عنه چه د دې اسرائيلی رواياتو په ثبوت کښې د قرآن پاک دا آيت کوم آخرى حصه پيش کړې ده داهم څه ټيک نه دى ځکه چه داخو بالکل ښکاره خبره ده چه يو انسان ته هم الله تعالى د آسمانونو او ثريا پورې د رسيدلو طاقت نه دې ورکړې. اوگورنى دبلقيس متعلق هم قرآن دا الفاظ ونيلى دى **﴿وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَهِيَ عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾** (۲) هغې ته هرڅيز ورکړې شوې وو. دې نه هم مرادصرف دومره قدرې دې چه بادشاهانو سره په عام توگه کوم څه وى هغه ټول دې سره هم وو. دغه شان حضرت ذوالقرنين ته الله تعالى ټولې لارې او ذرائع ورکړې وې چه هغه خپلو فتوحاتو ته وسعت ورکړې اوزمکه د سرکشو او کافرانو نه خالى کړې اود هغه د توحيد سره د موحدينو بادشاهى په دنيا کښې خوره کړې اود الله تعالى والا حکومت کلک کړې. په دې کارونو کښې چه د کوم څيز ضرورت وو الله تعالى هغه ټول ذوالقرنين ته ورکړې وو. والله اعلم. حضرت على رضي الله عنه نه تپوس کولې شى چه دې مشرق او مغرب ته څنگه اورسيدلو؟ هغوى اوفرمائيل سبحان الله الله تعالى اوربخې دهغه د پاره مسخر کړې وې او ټول اسباب نى هغه ته ورکړې وو او پوره قوت او طاقت نى ورکړې وو.

فَاتَبَهُ سَبِيًّا ۝ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
انوروان شو (مغرب ته) په يولار اتردي پورې چه کله اورسيدو هغه ځانې د ډوييدو دنمرته نو دهغه (مغرب طرف ته) روان شو اتردي چه هغه ځانې ته اورسيدو چرته چه نمر ډوييدلو
وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۝ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا الْقَارِئِينَ ۝ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ
انوبيا نى موندو هغه نمر چه ډوبيرى په چينه کښې دتورو خټو اووې موندو هلته دهغه چيني سره څه گورى چه هغه نمر د تورو خټو په يوه چينه کښې ډوبيرى او دهغې (چيني) سره نى څه خلق بيا مندل ايوقوم اووئيل ذوالقرنين يا که ته عذاب ورکوي (دوى ته) اويا که اختياروي ته په دوى کښې (دهغه خلقو به پاره کښې) مونږ ورته اووئيل يا خو ته (دوى ته) عذاب ورکړه اويا دوى سره ښه سلوک

(۱) الطبري: ۹۴/۱۸
(۲) النمل: ۲۷/۲۳

حَسَنًا ۱۰	قَالَ	أَمَّا	مَنْ	ظَلَمَ	فَسَوْفَ
اينہ طريقہ اووٹیل ہغہ ہرچہ وی ہغہ خوک چہ ظلم ئی کرې وی انوزردہ چہ					
اوکرہ ہغہ (ذوالقرنین) اووٹیل چا چہ بہ شرک کولو سرہ پہ خپل خان، ظلم اوکرہ انوزردہ چہ					
نُعَذِّبُهُ ۱۱	ثُمَّ يَرْدُّهُ	إِلَىٰ رَبِّهِ	فَيُعَذِّبُهُ		
عذاب بہ ورکرہ مونرہغہ تہ بیا بہ واپس کرې شی رب خپل تہ انوہغہ بہ عذاب ورکرې ہغہ تہ					
مونرہ بہ ورتہ عذاب ورکرہ او بیا بہ خپل رب تہ واپس شی نو ہغہ بہ ورتہ (د ہغہ د عمل مطابق)					
عَذَابًا تَذَكَّرًا ۱۲	وَأَمَّا مَنْ	أَمِنَ	وَعَمِلَ صَالِحًا	فَلَهُ جِزَاءٌ	الْحَسَنَىٰ ۱۳
عذاب سخت او ہرچہ وی ہغہ خوک چہ ایمان ئی راوړو او عمل ئی اوکرہ نیک انوہغہ لہہ جزاء نیکہ دہ					
سخت عذاب ورکرې او چا چہ ایمان راوړلو او نیک عمل ئی اوکرہ نو د ہغہ د پارہ بنکلی بدلہ دہ					
وَسَنَقُولُ ۱۴	لَهُ	مِنْ أَمْرِنَا	يُسْرًا ۱۵		
اووایو بہ مونرہ ہغہ تہ اپہ کار خپل کنبی داسان (کار)					
او مونرہ بہ ہغہ تہ بہ خپلو کارونو کنبی داسان کار اووایو					

قوله تعالى: -حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ

ذوالقرنین دنمر د ډویدو ځانې تہ اورسیدلو: ذوالقرنین په یوه لار اولگیدلو اود زمکې یو طرف تہ یعنی مغرب طرف تہ لارو (۱) کومې نښې چہ په زمکه وې د هغې په امداد لارو ترکومې پورې چہ دمغرب طرف تہ تلې شو لارو تردې چہ دنمر د ډویدو ځای تہ اورسیدو. اوپه دغه طرف باندي په زمکه تلل ممکن دی او ذوالقرنین اورسیدلو. اودا چہ کومې قصې مشهورې دی چہ دنمر د ډویدو د ځای تہ هم وړاندي شو اونمر د هغه شاته په مودو پورې ډویدو. پاتې شوې دابې بنیاده خبرې اوداعمو ماداهل کتابو خرافات دی اوپه دې کنبې هم د بددینه خلقو د ځان نه خبرې دی اوصرف دروغ بې لکنی دی.

نمر کوم ځانې کنبې ډویدو: -غرض داچہ کله دمغرب آخری طرف تہ اورسیدلو نو دا معلومه شوه لکه چہ په بحر محیط کنبې دا نمر ډویدو. خوک هم چہ د سمندریه غاړه ولاړوی او نمر په ډویدو باندي اووینی. په ظاهره به هم دا نظاره د هغه په وړاندي وی لکه چہ نمر په اوبو کنبې ډویدو. حالانکہ دا نمر په څلورم آسمان باندي دې اودې نه کله هم نه جدا کیږي. (حمق) یاخو مشتق دې د (حمق) نه یعنی متیند ختہ. د قرآن آیت (إِنِّي خَالِقُ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ تَمَامُتُونَ) (۱) کنبې د دې بیان تیر شوې دی. هم دا مطلب د حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما تہ په اوریدو باندي نافع رضی اللہ عنہما واوریده چہ حضرت کعب رضی اللہ عنہ فرمائیل چہ تہ زمونږ نه د قرآن پاک زیات عالم نی خوزه په کتاب کنبې گورم چہ هغه به د تور رنگ په خاوره کنبې ډویدو په یوقراءت کنبې (فی عین حامية) دې یعنی په گرمه چینه کنبې ډویدل ښکاره شو. دا دواړه قراتونه مشهور دی او دواړه تیک دی. که هر یوقراءت اولولی خود دې په معنی کنبې هم لرې والې نشته ځکه چہ دنمر دنیزدیکیدو په وجه اوبه گرمې وی اود هغه ځای د خاورې د تور رنگ په وجه د دغه اوبو رنگ د ختو په شان وی. حضور ﷺ یوځل نمر په ډویدو لیدو سره اوفرمائیل کہ د الله ﷻ په سور کرې شوی اور کنبې د د هغه په حکم سره د ده تاؤ کم شوې نه وو نو ده به د زمکې ټول څیزونه

(۱) الطبری: ۹۵/۱۸.

(۲) الحجر: ۲۸.

سيزلي وو (۱) ددي په صحت كښې نظر دې. (په مرفوع كيدو كښې) ډير ممكن دي چه دادعبدالله بن عمرو
 ښه خپل كلام وي اود هغه دوو تيلود كتابونونه اخستي شوي وي چه هغه ته په يرموك كښې ملاوشوي
 وي. والله اعلم.

ابن ابى حاتم كښې دي چه يوخل حضرت امير معاويه بن ابى سفيان ښه د سورت كهف هم دا آيت تلاوت
 كړونو هغوى (عين حامية) اولوستلو يدي باندي حضرت ابن عباس ښه او فرمائيل چه مونږ خو (حمته) لولو.
 حضرت معاويه ښه د حضرت عبدالله بن عمر ښه نه تپوس او كړو تاسونى څنگه لولئ؟ هغوى جواب
 وركړو چه څنگه ئى تاسو لولئ. په دې باندي حضرت ابن عباس ښه او فرمائيل زما په كور كښې قرآن
 كريم نازل شوي دي. حضرت معاويه ښه حضرت كعب ښه له سرې اوليگلو چه اوبنايه نمر كوم ځاى
 پريوځي؟ په تورات كښې د دې متعلق څه شته؟ حضرت كعب ښه جواب وركړو دا د عربيت والا نه
 تپوس كول پكار دي هم هغوى د دې پوره عالمان دي او په تورات كښې خوما دا ليدلى دي چه هغه په
 اوبو او خاوره كښې يعنى په چقرو كښې پتيرې اود مغرب طرف ته ئى په خپل لاس سره اشاره او كړه. دا
 ټوله قصه اوريدو سره ابن حاضر او وئيل چه كه زه دغه وخت كښې موجود ووم نو د دې په تائيد كښې
 به مې د تبع دوه دوه شعرونه لوستل په كوم كښې چه هغه د ذوالقرنين ذكر كولو سره وئيلې چه هغه د
 مغرب اومشرق پورې اورسيدلو ځكه چه الله ښه كريم ذات هغه ته هر قسم سامانونه وركړې وو. هغه
 اوكتل چه نمر د تورې خاورې په شان چقرو كښې ډوييدونكي ښكاري. ابن عباس ښه او فرمائيل په دې
 شعر كښې درې الفاظ دي خلب ثاط او حرمم. ددې څه معنى ده؟ وئى خاوره چقري اوتورې. هم هغه
 وخت حضرت عبدالله ښه خپل غلام يابل سرې ته او فرمائيل څه چه وائى ليكه. يوخل دا بن عباس ښه د
 سورت كهف تلاوت حضرت كعب ښه واوري دواو چه كله هغوى (حمته) اولوستلونو او وئيل والله چه څنگه
 په تورات كښې دي هم هغه شان ما ستاسو نه واوري دوه په تورات كښې هم دا دي چه هغه په توررنك
 چقرو كښې ډوييرې. يونهار وو چه ډير لوى وو دهغې دولس زره دروازي وې كه هلته شورژوك نه وي
 نو څه عجيبه ده چه خلق به د نمر د ډوييدو آواز هم واوري. هلته هغه يو ډير لوى امت آباد اوليدلو الله
 ښه دهغې په اوسيدونكو باندي هم هغوى ته غلبه وركړه اوس دهغوى په اختيار كښې وو چه په هغوى
 باندي ظلم او جبر او كړې يا په هغوى كښې عدل او انصاف او كړې په دې باندي ذوالقرنين دخپل عدل
 او انصاف ثبوت وركړو او عرض ئى او كړو چه كوم سرې په خپل كفر اوشرك باندي كلك وي نو مونږ به
 سزا وركوو په قتل اوتباهشى سره يا به د تانبې لوښې گرم كړو په اور او په هغې كښې به ئى واچوو. هم
 هلته به مردار شى يادا چه د سپيانو په لاس به ورته سخته سزا وركړو. والله اعلم. او چه بيا كله هغه د
 خپل رب طرف ته واپس كولې شى نو هغه به هغوى ته ډير سخت او دردناك عذاب وركوي. د دې نه د
 قيامت د ورځ ثبوت هم كيږي. څوك چه ايمان راوړى اوزمونږ د توحيد دعوت قبول كړى د الله ښه نه
 بغير دنورود عبادت نه لاس واخلي هغه له به الله ښه بهترين بدله وركوي او پخپله به مونږ هم دهغه
 عزت كوو او ښه خبره به ورته كوو.

ثُمَّ	اتَّبِعْ	سَبِيًّا
بيا	روان شو (مشرق ته)	په بله لار
بيا ذوالقرنين په يوه بله لار روان شو		

حَتَّىٰ	إِذَا	بَلَغَ	مَطْلِعَ الشَّمْسِ	وَجَدَهَا	تَطَّلِعُ
تردی پوری اچہ کلہ اور سیدو ہغہ خانی د راختلو دنمر تہ ایبا موندو ہغہ نمرا چہ راخیژی					
تردی چہ د مشرق آخری حد تہ اور سیدو نو خہ گوری نمربہ داسی خلقو راخیژی چہ د هغوی اونمر بہ					
عَلَىٰ قَوْمٍ	لَمْ نَجْعَلْ	لَهُمْ	مِّنْ دُونِهَا	سِتْرًا	۱۰۱
اپہ یو داسی قوم بانڈی اچہ نہ وہ جورہ کری مونرا دپارہ د هغوی لاندی د هغی (نمرنہ) خہ پردہ					
مینخ کنبی مونرہ ہدیو خہ پردہ نہ وہ گر خولی (بلکہ نمربہ پہ هغوی بانڈی مخامخ لگیدلو)					
كَذٰلِكَ	وَقَدْ اَحْطٰنَا	بِهَا	كَذٰلِكَ	خُبْرًا	۱۰۲
دارنگی حال وو (د هغوی) او احاطہ کری وہ مونرا پہ هغہ خہ چہ وو د هغوی سرہ پہ حیثیت دخبردارنی					
ہم دغہ شان وہ او د هغہ (ذوالقرنین) سرہ چہ (د حکومت د ضروریاتو کوم) خیزونہ وو ہغہ مونرہ تہ معلوم وو					

قوله تعالى: - ثُمَّ اتَّبَعْنَا سَبِيًّا

ذوالقرنین د نمبر د راختلو خانی تہ اور سیدلو: - ذوالقرنین د مغرب نہ بیا مشرق تہ لارو پہ لار کنبی چہ بہ کوم خلق ملاویدل دالله ﷻ د عبادت او د هغہ د توحید دعوت بہ ئی ور کولو۔ کہ هغوی بہ قبلولو نو ډیره بنہ دہ گنی هغوی سرہ بہ جنگ کیدلو هغوی بہ بیللو او د دوی ماتحت بہ راتلل او د هغہ خانی مال متاع او خاروی وغیرہ بہ ئی خان سرہ بوتلل او ورائدی کیدل بہ۔ پہ اسرائیلی خبرو کنبی دی چہ هغوی یوزر او شپہ سوہ کالہ ژوندی وو او برابر پہ زمکہ بانڈی دالله د تبلیغ پہ سلسلہ کنبی وو او دی سرہ ئی بادشاہی ہم خوریدلہ۔ کلہ چہ هغوی د نمبر د راوتلو خانی تہ اور سیدلو هلته ئی اوکتل چہ یوکلہ آباد دی خود هغہ خانی خلق نیم خناوران شان دی نہ هغوی کورونہ جوروی او نہ هلته خہ ونی شتہ د نمبر د تاؤ نہ هلته خہ خیز پہ نظر نہ راخی۔ د هغوی رنگونہ سرہ وو تیبہ قدونہ ئی وو او عام خوراک د هغوی کب وو۔

نمبر چرتہ نہ راخیژی؟ :- حضرت حسن بصری رضی اللہ عنہ فرمائی چہ د نمبر د راختلو پہ وخت کنبی هغہ بہ پہ او بو کنبی تللو د دو بیدو پہ وخت کنبی بہ لکہ د خناورو یو خوابلہ خوا کیدل۔ د قتادہ رضی اللہ عنہ قول دی چہ هلته خو خہ را تو کیدل نہ۔ د نمبر د راوتلو پہ وخت کنبی بہ هغوی او بو تہ تلل او د زوال پہ وخت کنبی بہ هغوی پہ خپلو پتو وغیرہ کنبی مشغول کیدل (۱) د سلمہ رضی اللہ عنہ قول دی چہ د هغوی غورونہ لوی لوی وو یوبہ ئی خورولو او بل بہ ئی اغوستلو۔ قتادہ رضی اللہ عنہ وغیرہ وانی چہ دا وحشی حبشیان وو۔ ابن جریر رضی اللہ عنہ فرمائی چہ هلته چرتہ کور دیوال یارا گبرونکی خیز نہ وو جور شوې۔ د نمبر د راختلو پہ وخت کنبی بہ دا خلق پہ او بو کنبی ننوتل هلته چرتہ غر ہم نشتہ۔ اول پہ یو وخت کنبی هغوی لہ لبسکر اور سیدلو نر هغوی دوی تہ او وئیل چہ گورنی چہ د نمبر د راوتلو پہ وخت کنبی مہ حصار یرنی خو هغوی وئیل چہ نہ مونرہ خو بہ ہم شپہ پہ شپہ ددی خانی نہ خو خودا خو راتہ او بنائی چہ دادھلو کی پرقیدونکی ډیری خنگہ دی؟ هغوی وئیل چہ دلته یولبسکر راغلی وو د نمبر د راوتلو پہ وخت کنبی هغوی دلته حصار شو نو ټول مرہ شو۔ دا د هغوی ھلو وکی دی دی اوریدو سرہ هغوی د هغہ خایہ واپس لارل۔ بیا فرمائی چہ د ذوالقرنین او د هغہ د ملگرو ہیخ حرکت خبری تگ راتگ زمونرہ نہ پت نہ وو۔ د هغہ لبسکر

وغیرہ دیرزیات وودزمکی پہ ہرہ یوہ حصہ کبسی خوارہ شوی وو خوزمونہ علم پہ اسمان او زمکہ بانڈی حاوی دی زمونہ نہ ہیخ ہم پت نہ دی۔ (۱)

لَمَّا	اتَّبَعَتْ	سِبْبًا ۝	حَتَّىٰ	إِذَا	بَلَغَ بَيْنَ	السَّدَّيْنِ
ابیا	اروان شو	غرونو ته	پہ بلہ	لاز تردی پوری	اچہ کلہ	اورسیدو ہغہ
بیا	ہغہ پہ	بلہ لاز	روان شو	تردی چہ	ہغہ د دوو	غرونو مینخ کبسی خانی
وَجَدَ	مِنْ	دُونَهُمَا	قَوْمًا	لَا	يَكَادُونَ	يَفْقَهُونَ ۝ قَوْلًا ۝
انویا	مونندو	ہغہ	اخوہ	ددغہ	دوارو	غرونو نہ
نودھنی	نہ	اخو	اٹی	داسی	خلق بیا	مونندو چہ
قَالُوا	يٰۤاَۤاَلْقُرٰنِیْنِ	اِنَّ	یٰۤاَجُوۡجَ	وَمَا	اَجُوۡجَ	مُفْسِدُوۡنَ فِیۡ
اووٹیل	ہغوی	ا	اٹی	ذوالقرنین	ایا جوج	اوماجوج
ہغوی	اووٹیل	ای	ذالقرنین	ایا جوج	اوماجوج	پہ دی زمکہ کبسی
فَہَلْ	تَجْعَلُ	لَکَ	خُرْجًا	عَلٰی	اَنْ	تَجْعَلَ
انویا	مقرر	کرو	مونرا	تالرہ	اتکس	محصول
نویا	مونہ	ستا	دیارہ	خہ	چندہ	را جمع کرو
وَبِیۡنَهُمۡ	سَدًّا ۝	قَالَ	مَا	مَکٰتٰی	فِیۡہِ	
اویہ	مینخ	دھغوی	کبسی	ایوبند	ا	اووٹیل
ذوالقرنین	اووٹیل	اللہ	چہ	مانہ	کوم	مال دولت
رَبِّیۡ	خَیۡرٌ	فَاَعِیۡنُوۡنِیۡ	بِقُوۡتِہٖ	اَجْعَلَ	بَیۡنَکُمۡ	
ارب	زما	ہغہ	کافی	دی	اپس	امداد
زما	ستاسو	چندی	تہ	خہ	ضرورت	نشتنہ
وَبِیۡنَهُمۡ	رَدْمًا ۝	اَتُوۡنِیۡ	زُبُرَ	الْحَدِیۡدِ	حَتَّىٰ	اِذَا
ا	پہ	مینخ	دھغوی	کبسی	ایو	دیوال
اود	ہغوی	پہ	مینخ	کبسی	یو	دیوال
سَاوِی	بَیۡنَ	الصَّدَقٰتِیۡنِ	قَالَ	اِنۡفِخُوۡا	حَتَّىٰ	اِذَا
اہغہ	برابر	کرو	ا	نوا	اووٹیل	ہغہ
تردی	چہ	د دوارو	غرونو	پہ	مینخ	کبسی
جَعَلَهُ	نَارًا ۝	قَالَ	اَتُوۡنِیۡ	اَفْرِغْ	عَلِیۡہِ	
اہغہ	اگر	خوی	دا	اوسپنی	دیوال	پشان
ٹی	د اور	غونڈی	سور	کرو	د	دی

قطرۃ

اوہلی کرې شوی تانبا |

د دې د پاسه و اچوم

قوله تعالى: - حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ

ذوالقرنین دوو دیوالونوله اور سیدو:- خپل دمشق سفرنی ختم کرونو ذوالقرنین د هغه خایه د شمال طرف ته یوه لار اونیوله چه ونی کتل دوه غرونه وو چه په خپلو کنبی یوخای شوی وو خود هغوی په مینخ کنبی یوه لار وه دکوم خای نه چه به یاجوج اوماجوج راوتل او په ترکیانوباندي به نی تباهی اچوله هغوی به نی قتل کول پتی باغونه به نی تباه کول بال بچ به نی ورله هم هلاک کولو او سخت فساد به نی پیدا کولو.

یاجوج ماجوج هم انسانان دی:- یاجوج ماجوج هم انسانان دی لکه چه د بخاری او مسلم د حدیث نه ثابت دی. رسول الله ﷺ فرمائی الله ﷻ به حضرت آدم ﷺ ته او فرمائی ای آدم! هغه به په لیبک او سعدیک سره جواب ورکوی. حکم به اوشی چه د اور حصه جدا کره تپوس به کوی خومره حصه؟ حکم به اوشی په هرو زرو کسانو کنبی نهه سوه او یو کم سل په دوزخ کنبی او یو په جنت کنبی. هم دغه به هغه وخت وی چه ماشومان به بوداگان شی اودهرې یوی حمل والا بنخې حمل به پریوخی. بیا حضور ﷺ فرمائی په تاسو کنبی دوه امتونه دی چه هغه په چا کنبی هم وی نو هغوی ته به کثرت رسوی. یعنی یاجوج ماجوج. (۱) امام نووی رحمۃ اللہ علیہ شرح صحیح مسلم کنبی یوه عجیبه خبره لیکلې ده. هغه لیکي د حضرت آدم ﷺ خاص اوبو یو خوقطری کومې چه په خاوره کنبی پریوتلې وې هم د هغې نه یاجوج اوماجوج پیدا کرې شوی دی نولکه هغوی د حضرت آدم ﷺ او حضرت جوابی بی د نسل نه دی بلکه د آدم ﷺ دنسل نه دی. خودا یاد ساتی چه دا قول ډیر غریب دی نه په دې باندي څه عقلی دلیل شته اونه نقلی اوداسې خبرې چه داهل کتابونه رارسی هغه دمنلو قابلې نه دی بلکه هغوی سره داسې ملاوتی اوبناوتی قصې دي. والله اعلم. مسند احمد کنبی حدیث دي د حضرت نوح ﷺ درې خامن وو سام جام اویافت؟ دسام د نسل نه ټول عرب دی اود جام دنسل نه ټول حبشان دی اود یافت دنسل نه ټول ترک دی. (۲) دبعضو علماؤ قول دي چه یاجوج اوماجوج هم دترکوداعلی نیکه یافت اولاد دي. دوی ته ترک په دي وجه ونیلې شوی دی چه هغوی دخپل فساد اوشیطانونیه وجه دانسانانودتوري ابادنی نه شاته په غورونو کنبی پریخودې شوی وو.

د ذوالقرنین د سفر واقعات:- امام ابن جریر رحمۃ اللہ علیہ د ذوالقرنین د سفر متعلق اود هغه دیوال متعلق اود یاجوج ماجوج د بدنونو د هغوی دشکلونو غورونو وغیره متعلق د وهب بن منبه نه یوه ډیره اوږده واقعه په خپل تفسیر کنبی بیان کرې ده چه دعجائبو او غرائبونه علاوه دصحت نه هم لرې ده. ابن ابی حاتم کنبی هم داسې ډیر واقعات دی خوتول غریب او غیر صحیح دی. د دې غرونو په دره کنبی ذوالقرنین د انسانانو یوه آبادی اولیدله چه په وجه د لریوالی د نورو خلقو د دنیا اود هغوی خپله یوه خاص ژبه چه دنورو ژبه باندي هم نه پوهیدل. دي خلقود ذوالقرنین قوت طاقت عقل او هنرکتلوسره هغه ته درخواست اوکړو که ته رضامندی نو مونږ به تاله ډیر زیات مال راجمع کړو اوتاسو د دې غرونو په مینخ کنبی دا دره په یومضبوط دیوال سره بند کړنی چه مونږ د دې فسادیانو د هرې ورځ تکلیفونو نه بچ شو. د دې په

(۱) صحیح بخاری کتاب الرقاق باب (ان زلزلة الساعة شی عظیم) ۶۵۳۰، صحیح مسلم: ۲۲۲، ترمذی: ۳۱۶۹، احمد: ۳۲/۳.

(۲) احمد: ۱۱/۵، ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة والصلوات: ۳۲۳۱، المعجم الکبیر: ۱۸۷۱.

جواب کنبی ذوالقرنین او فرمائیل مان ستاسو د مال هیخ ضرورت نشته د الله ﷻ هرڅه راکړې شوی دی او هغه ستاسو د مال نه ډیر بهتر دی. هم دا جواب د حضرت سلیمان عليه السلام د طرف نه د سبا د ملکه قاصدانو ته هم ورکړې شوي وو. ذوالقرنین د خپل دې جواب نه پس او فرمائیل چه او تاسو ماسره په خپل طاقت قوت او کار روزگار سره امداد او کړنې نوزه به تاسو او هغوی په مینځ کنبی یومضبوط دیوال اودروم. (زیر) جمع د (زیرة) ده. ذوالقرنین فرمائی چه د اوسپنې تکرې د خبستو په شان ماله راوړنې کله چه دا تکرې راجمع کړې شوي نو هغه دیوال جوړول شروع کړه هغه په اوږدوالی او پلنوالی کنبی دومره شو چه هغه ځای راگیر کړو اود غرد څوکې پورې اورسیدو. د هغې د اوږدوالی پلنوالی او پیروالی باره کنبی مختلف اقوال دی.

ذوالقرنین د ویلې کړې اوسپنې دیوال جوړ کړو. کله چه دا دیوال بالکل جوړ شونو حکم ورکړې شو اوس د دې څلورو وارو طرفوته اوربل کړنې کله چه هغه د اوسپنې دیوال لکه د سرو تکی په شان سور شو نو حکم او کړې شو چه اوس ویلې کړې تانبه راوړنې اود هر طرف نه نې په دې باندې رابهیونی نو چه کله دا هم او کړې شو اودا دیوال یخ شو نو دا دیوال ډیر مضبوط او پوخ شو او په کتو کنبی داسې معلومیدو لکه تیره څادر چه وی.

دا دیوال چا لیدلې دي. ابن جریر کنبی دی یوصحابی رضی الله عنه حضور ﷺ ته عرض او کړو چه ما هغه دیوال لیدلې دي. حضور ﷺ او فرمائیل څنگه دي؟ هغه وویل د کرخیدار څادر غونډې دې کوم کنبی چه توري اوسرې کرخي دي نو حضور ﷺ او تر انیل تیک دی خودا روایت مرسل دي. خلیفه واثق په خپله زمانه کنبی خپلوا میرانوته یولوئی لښکر اوسازو سامان ورکولو سره روان کړي وو چه ددې دیوال خبر راوړنې دې لښکر دوه کالو پورې سفر او کړو و په ملکونو ملکونو باندې گرځیدل آخر دې دیوال ته اورسیدل ونی کتل چه د اوسپنې اوتانبې دیوال دې په دې کنبی یوه ډیره لویه عظیم الشان دروازه هم د دې ده په کوم چه په منونو وزنی تالی لگیدلې دی او چه کوم مال مساله د دې دیوال نه بیچ شوي ده هم هلته په یوبرج کنبی کیخودې شوي ده کوم ځای چه څو کئی او پهره لگیدلې ده. دیوال ډیر اوچت دې چه څومره هم کوشش او کړې شی خو په دې باندې جتل ناممکن دی. دې سره یوځای ملاوشوي د غرونو سلسله دوارو طرفوته برابر روانه ده اونور نې هم عجیبه او حیرانونکی امور او کتل چه هغوی واپس راغله او خپل خلیفه ته نې بیان کړل.

فَمَا اسْتَطَاعُوا	أَنْ يَظْهَرُوهُ
نونه طاقت لری یا جوج ماجوج چه وراوخیژی په هغې باندې	
	نو هغوی (یا جوج ماجوج) به د دې طاقت نه لری چه د دې دپاسه راوخیژی
وَمَا اسْتَطَاعُوا	لَهُ نَقَبًا ۚ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ
اونه طاقت لری (هغوی) په هغې کنبی اوسوری کولو او وئیل (ذوالقرنین) دا رحمت دې	
	اونه به دا طاقت لرلی شی چه په دې کنبی سوري او کړی (د دې تکمیل نه) پس هغه او وئیل دا (جوړول)
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي	جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۚ وَكَانَ
ادطرفه د رب زما انوهر کله چه راشی وعده درب زما کړې به دې لره ذرې ذرې اوده	
	زما درب مهربانی ده (خو) کله چه زما درب وعده (چه قیامت دې) راشی نو دا (دیوال) به ذرې ذرې کړی

وَعَدُّ رَبِّي حَقًّا ۝	وَتَرَكْنَا	بَعْضَهُمْ	يَوْمَئِذٍ	يَبُوجُ
وعدہ در ب زما حقه او پرې به ږدو مونږ بعضې دهغوی نه په دغه ورځ چه د سمندر د چپو پشان به ننوځي				
او زما در ب وعدہ (د قیامت) رشتینې ده او مونږ به هغه ورځ هغوی د یو بل سره گډوډ کړو				
فِي بَعْضٍ	وَنفِخَ	فِي الصُّورِ	فَجَمَعْنَاهُمْ	جَمَعًا ۝
په بعضې نورو کښې او پوکې به او وهلې شی په شپیلې کښې انور اجمع به کړو مونږ هغوی لره ټول				
او (په دغه ورځ به) په شپیلې کښې پوک و هلې شی نو مونږ به (دوی ټول) په جمع کولو سره اجمع کړو				

قوله تعالى: - فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ

يا جوج ماجوج او ديوال: په ديوال باندې خو نه د ختلو يا جوج ماجوج ته طاقت شته اونه په دې کښې څه سوري کولې شی چه د هغه ځای نه راوځي. ختل په نسبت د ماتولو زيات آسان دی د دې د پاره په ختلو کښې د (ما استطاعوا) لفظ استعمال شوي دي او په ماتولو کښې د (ما استطاعوا) لفظ راوړلې شوي دي. غرض دا چه نه هغوی راختلې شی چه راشي اونه سوري کولې شی. مسند احمد کښې حديث دي حضور ﷺ فرماني هره ورځ يا جوج ماجوج دا ديوال کښې تردې چه نيزدې شی اود نمر شعاکانې هغوی ته ښکاره شی ورځ تيره شی په دې وجه د هغوی د سردار حکم وي چه اوس ئې پرېږدئ صباله به ئې ماتوو خو چه کله بله ورځ راشي نو هغه د اولنئ ورځې نه زيات مضبوط محسوس کوي د قیامت سره نيزدې چه کله الله ﷻ ته دهغوی راوتل منظور وي دوی چه په کنستلو سره لکه د پوستکي په شان کړي نود هغوی سردار به وائی چه اوس ئې پرېږدئ صبابه ان شاء الله دامات کړو. دان شاء الله وئيلو په برکت به بله ورځ چه کله هغوی راشي نو چه څنگه ئې پرېخودې وي هم هغه شان به وي زر به ئې راغوزار کړي او بهر به راوځي ټولې اوبه به اوختي خلق به تنگ شي او قلعه گانو کښې به پناه واخلي. دوی به خپل غشي د آسمانونو طرف ته اولي او په شان د وينوکو په دا غشي د هغوی طرف ته واپس کولې شی نو دوی به وائی چه د زمکې والا خو ټول اوو پرېدل په آسمانونو باندې هم مونږ غالب راغلو. اوس به د هغوی په ستونو کښې غوټې راوځي او ټول په ټول به هم د دې ويا نه هلاک کړې شی. دهغه ذات قسم د چا په لاس کښې چه زما خان دي د زمکې د ځناورو خوراک به د هغوی بدنونه او وينې وي په کوم سره چه به هغوی ښه تکره اوتازه شی (په ابن ماجه کښې هم داروايت دي. امام ترمذي رضي الله عنه هم داراوړې دي او فرماني لي دي چه دا روايت غريب دي بغير دې سند نه مشهور نه دي. د دې سند ډير قوي دي خود دي عبارت دنکارت نه خالی نه دي. ځکه چه د آيت ظاهري الفاظ صفا دي چه نه هغوی راختې شی اونه هغوی سوري کولې شی ځکه چه ديوال ډير مضبوط ډير پوخ او سخت دي.

کعب اجبار ﷻ نه روايت دي چه يا جوج ماجوج روزانه دا ختې او بالکل د پوستکي په شان ئې کوي بيا وائی چه راختي صبابه ئې مات کړو. دويمه ورځ باندې راځي نو چه څنگه په اصل کښې وو هم هغه شان وي. په آخری ورځ د الله ﷻ په الهام باندې هغوی د تلو په وخت کښې به انشاء الله وائی بله ورځ چه راشي نو چه څنگه ئې چه پرېځي وي هم هغه شان به وي او مات به ئې کړي. ډير ممکن دی چه هم د دې کعب ﷻ نه حضرت ابوهريره ﷺ دا خبره اورېدلې وي اوبیاني بيان کړې وي يا يوراوی ته وهم شوې وي او هغه د حضور ﷺ فرمان گنړلوسره دا مرفوعا بيان کړې وي والله اعلم. دا مونږ وايو د دې تائيد د دې حديث نه هم کيږي کوم چه په مسند احمد کښې دي. يو ځل حضور ﷺ د خوب نه رايبداشو مخ

(۱) ترمذي کتاب تفسير القرآن باب من سورة الكهف: ۳۱۵۳ وهو صحيح، ابن ماجه: ۴۰۸۰، احمد: ۵۱۰/۲، حاکم: ۴۸۸/۴.

مبارک نی سور کیدلو او فرمائیل به نی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ د عربود خرابیدو وخت رانیزدی شو نن د یاجوج ماجوج په دیوال کنبی دومره سوری اوشو. بیا حضور ﷺ د خپلو گوتونه حلقه جوړه کړه او ونی خودله. په دې باندې حضرت ام المؤمنین زینب بنت جحش k سوال اوکړو آیا زمونږ دخوخلقو په موجودگنی کنبی به هم هلاکت کولې شی؟ ونی فرمائیل اوخوچه کله دخیشوخلقو کثرت اوشی. (۱) دا حدیث بالکل صحیح دې بخاری او مسلم دواړو کنبی دې. اوبه بخاری کنبی د راویانو په ذکر کنبی دام حبیبه k ذکر نشته په مسلم کنبی دې نورې هم د دې په سند کنبی داسې ډیرې خبرې چه ډیرې کمې موندلې شوی دی. مثلاً دزهري رحمۃ اللہ علیہ روایت د عروه رحمۃ اللہ علیہ نه حالانکه دا دواړه بزرگان تابعی دی اود څلورو بنحو په خپل مینځ کنبی دیوبل نه روایت کول بیا څلور بنحی صحابیه بیا په دې کنبی هم دوه د حضور ﷺ د بیبیاو لورنږه رضی اللہ عنہم. بزار کنبی هم دا روایت د حضرت ابوهریره رضی اللہ عنہ نه هم نقل دې. (مترجم وائی ددې تکلف اود دې مرفوع احادیثو متعلق د دې قول څه ضرورت دې؟ مونږ د قرآن پاک اودې صحیح مرفوع احادیثو په مینځ کنبی ډیر په آسانشی سره دا تطبیق کولې شو هغوی څه داسې سوری نه شی کولې دکوم نه چه راوخی. نرې کول یادحلقې برابر سوری کول بله خبره ده. دذوالقرنین چه کوم مقصد ددې دیوال دجوړولو نه ووهغه خود اللہ ﷻ په فضل سره حاصل شوچه نه هغوی د بره نه کوزیدی شی اونه سوری کولې شی چه راوخی اود دې خبریه آیت کنبی دې اود دې خلاف هیڅ حدیث هم نشته. واللہ اعلم. مترجم) د دې دیوال جوړولونه پس د ذوالقرنین تسلی کیری د اللہ ﷻ شکر کوی او فرمانی چه ای خلقو داهم د رب رحمت دې چه ما د دې شیطانانونه مخلوق ته اوس امن ورکړو. اوچه کله د اللہ ﷻ وعده راشی نو دا به راپریوخی اودا به زمکه کنبی خبش شی مضبوطیابه هیڅ په کاررانه شی. داوبنی قوب چه کله د هغې شاسره ملاوشی نو عرب کنبی دې ته ﴿نَاقَةُ دِکَاءٍ﴾ وائی.

قیامت سره نیزدی به دادیوال درې وړې شی. - قرآن پاک کنبی بل ځای کنبی ارشاد دې چه کله په غر باندې د موسی ﷺ په مخامخ رب تجلی اوکړه نو هغه غر په زمکه راپریوتلو هلته هم لفظ ﴿جعله دکا﴾ دې نوقیامت سره نیزدی به دا دیوال درې وړې شی اود هغوی د وتلود پاره به لارشی. د اللہ ﷻ وعده ایل دی اوقیامت یقینی راتلونکی دې. ددې دیوال په ماتیدوسره به داخلق راوخی اونوروخلقو کنبی به ورننوخی د خپلو پردو تمیزبه ختم شی دا واقع به ددجال د راتلونو پس اود قیامت د قایمیدونه وړاندې به وی اود دې پوره بیان آیت ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (۲) په تفسیر کنبی به ان شاء اللہ راخی.

کله چه شپیلنی پوک وهلې شی. - دې نه پس به شپیلنی پوک وهلې شی او ټول خلق به راجمع کړې شی اودا هم ونیلې شوی دی چه دې نه مراد دادې د قیامت په ورځ به ټول انسانان او پیریان گډوډ کړې شی د بنی فزاره د یوشیخ بیان ابن جریر کنبی دې چه کله پیریان او انسانان یوبل سره یوځای کړې شی نو هغه وخت به ابلیس وائی زه ورځم چه پته اولگوم دا څه خبره ده؟ د مرق طرف ته به منډه کړی نو هلته به د فرینتو ډله اووینی رامنع به شی واپس به شی مغرب ته به اورسی هلته به هم دا رنگ وینی نو بنی طرف ته اوگس طرف ته به منډې وهی خو هر طرف ته به فرینتو محاصره کړې وی کتلوسره به نامیده شی او چغې سوری به شروع کړی ناڅاپی به هغه ته یوه وړه غونډې لارینکاره شی خپل ټول اولاد سره به په دې لار وروان شی وړاندې تلوسره به گوری چه دوزخ شغلې وهی. د دوزخ یوداروغه به ورته وائی

(۱) صحیح بخاری کتاب احادیث الانبیاء باب قصة یاجوج ماجوج: ۳۳۴۶، صحیح مسلم: ۲۸۸۰، ترمذی: ۶۸۷، ابن ماجه:

۳۹۵۳، احمد: ۶/۴۲۸.

(۲) الانبیاء: ۹۶.

اې موڏي خبيث ولي الله ﷺ ستا مرتبه اوچته ڪري نه وه آته د جنتيانونه نه وي؟ نن چغې صوري ولي وهي، شيطان ورته وائي نن راباندي غصي ولي ڪوئي، دا ورخ خود ملامت ڪولو ورخ نه ده. نن خوراته دخلاصي لار اوبنايه. زه د الله ﷻ د عبادت د پاره تياريم ڪه ڪم وي نودومره اوداسې عبادت به اوڪرم چه په مخ د زمڪي به چاهم نه وي ڪري. داروغه به فرمائي چه الله ﷻ تاد پاره يوه فريضه مقرر ڪري ده. هغه خوشحاله شي چه زه ئي ڪوم اود هغې د پوره ڪولود پاره بنه تيار ولاريم ڪم به اوشي چه هم دا تاسو ٿول دوزخ ته لارشي. اوس به دا خبيث حيران او پریشان پاتي شي نو فربنته به په خپل وزر سره دي اود ده اولاد راکاري او دوزخ ڪنبي به ئي واچوي. دوزخ به دي راويسي او زور به ورکري يوخل به دي چغې اووهي ٿولي فربنتي او ٿول رسولان او انبياء عليهم السلام په زنگونو د الله ﷻ په وړاندي عاجزني ڪنبي پراته دي. طبراني ڪنبي حضور ﷺ فرمائي ياجوج ماجوج د حضرت آدم ﷺ د نسل نه دي ڪه هغوي پريخودي شي نوددنياه په ژوند ڪنبي به فساد واچوي يويوخل شاته په زرگونو بلڪه ڊيريږدي او مړه ڪيري بياد دوي نه علاوه دري امتونه نوردی تاويل تاليس اومنسك (۱) دا حديث غريب دي بلڪه منكر اضعيف دي. اوبه نساني ڪنبي دي د دوي بنخي اوبچي دي اويويوزر بلڪه دي نه هم زيات ږيري اومره ڪيري. (۲) بيافرمانی شپيلني به پوک وهلي شي. حديث ڪنبي دي چه هغه يوقرن دي په ڪوم ڪنبي چه به پوکي وهلي شي. (۳) ڊپوڪي وهونڪي به حضرت اسرافيل ﷺ وي لکه څنگه چه اوږد حديث شريف بيان شوي دي. اود نورو هم ڊيرواحاديثونه ددي ثبوت دي. حضور ﷺ فرمائي زه څنگه په آرام او سکون سره ڪينم دشپيلني والا فربنتي شپيلني خپلي خلي سره لگولي تندي ٿيڪته ڪري شوي غور لگولي په انتظار ناسته ده چه ڪله به ڪم اوشي اوزه به شپيلني پوک وهم خلتو وٿيل حضور ﷺ بيا مونڙ ڇه اووايو؟ وئي فرمائيل ﴿حسبناالله ونعم الوكيل على الله توكلنا﴾ (۴) بيا فرمائي چه مونڙ ٿول به د حساب د پاره راجمع ڪرو د ٿولو حشر به زمونڙ په وړاندي وي لکه چه په سورت واقع ڪنبي دي چه وړاندي روستو ٿول به په مقرر ورخ اووخت رايوڄائي ڪولي شي. (۵) يوئل آيت ڪنبي دي ﴿وَحَسْرَتُهُمْ فَلَمْ تَغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ (۶) مونڙ به ٿول راجمع ڪرو يوبه هم باقي پاتي نه شي.

وَعَرَضْنَا	جَهَنَّمَ	يَوْمَئِذٍ	لِلْكَافِرِينَ	عَرَضًا	الَّذِينَ
او مخي ته به راولو مونڙا دوزخ په دغه ورخ دپاره دڪافرانو په وړاندي ڪولو سره هغه ڪافران					
اومونڙ به د قیامت په ورخ جهنم ڪافرانو ته مخامخ ڪرو هغه ڪافران (چه په دنيا ڪنبي)					
كَانَتْ	أَعْيُنُهُمْ	فِي غِطَاءٍ	عَنْ ذِكْرِي	وَكَانُوا	لَا يَسْتَطِيعُونَ
چه وي سترگي دهغوي په پرده ڪنبي ديداد زمانه اووهغوي چه طاقت ئي نه لرلوا					
دهغوي سترگي زما ديداد (توحيد) نه په پرده ڪنبي وي اود (خپلو گناهونو په وجه ئي) اوريدو طاقت					

(۱) الطيالسي: ۲۲۸۲.

(۲) السنن الكبرى: ۱۱۳۳۴.

(۳) ابوداؤد كتاب السنة باب ذكر البعث والصور: ۲۷۴۲ وسنده صحيح، ترمذی: ۲۴۳۰، دارمی: ۳۲۵/۲، ابن حبان: ۲۵۷۰، حاکم: ۴۳۶/۲، ۱۶۲/۲.

(۴) ترمذی كتاب صفة القيامة باب ماجاء في (شان) الصور: ۲۴۳۱، السنن الكبرى: ۱۰۴۶۲، ۱۰۴۶۲، ۲۵/۶.

(۵) الرافة: ۴۹-۵۰.

(۶) الكهف: ۴۷.

سَمْعًا ۞	أَفْحَسِبَ الَّذِينَ	كَفَرُوا	أَنْ يَتَّخِذُوا	عِبَادِي
داود ریدو ایا گمان کوی ہغہ کسان چہ کفر نی کړې دې چہ جوړ کړې هغوی بندگان زما				
نہ لرلو (ځکه چہ اوریدو استعداد ئې تباہ کړې وو) ایا کافران ددې نہ پس ہم دا گمان کوی چہ زما				
مِنْ دُونِي ۞	أَوْلِيَاءَ ۞	إِنَّا	أَعْتَدْنَا	جَهَنَّمَ ۞
اماسوا زمانہ دوستان بیشکہ مونږ تیار کړې دې دوزخ دپارہ د کافرانو میلستیا				
عبادت پریردې اوزما بندگان د خپلو ځانونو دپارہ کار ساز جوړ کړې مونږ د کافرانو د میلستیا دپارہ				
قُلْ ۞	هَلْ نُنَبِّئُكُمْ	بِالْأَخْسَرِينَ	أَعْمَالًا ۞	
اورته او وایه ایا مونږ خبر در کړو تاسو ته په زیات نقصان موندونکو خلقو باندې په لحاظ د عمل سره				
جهنم تیار کړې دې ته ورته او وایه ایا زه تاسو ته دهغه چا خبر در کړم چہ په خپل عمل کښې زیات تاوانیان دې				
الَّذِينَ	ضَلَّ	سَعْيَهُمْ ۞	فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	وَهُمْ
دا هغه خلق دې چہ ضائع دې کوششونه دهغوی په ژوند د دنیا کښې او هغوی				
دا هغه خلق دې چہ د دوی کوششونه په دنیاوی ژوند کښې ضائع شول او دوی (اوس هم) په خپلو اعمالو				
يُحْسِبُونَ ۞	أَنَّهُمْ	يُحْسِنُونَ ۞	صُنْعًا ۞	أُولَئِكَ الَّذِينَ
گمان کوی چہ بیشکہ هغوی (بښه) ټینک ټینک کوی هر کار دا هغه کسان دې چہ انکار ئې او کړو				
د نیکو گمان کوی چہ دوی بښه کارونه کوی دا هغه خلق دې چہ د خپل رب				
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ	وَلِقَائِهِ	فَحِطَّتْ	أَعْمَالُهُمْ	فَلَا يُقِيمُونَ
د آیتونو در ب خپل نه اود ملاقات دهغه نه نوضائع شول عملونه دهغوی پس نه به ودر وړو مونږ				
د آیتونو اود هغه د ملاقات نه ئې انکار کړې دې نو د دوی (نیک) عملونه ضائع شول او مونږ به				
لَهُمْ ۞	يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۞	وَزَنًا ۞	ذَلِكَ جَزَاءُ	وَهُمْ جَهَنَّمَ ۞
هغوی دپارہ په ورځ د قیامت څه وزن دا بدله د دوی اودوزخ دې په سبب دهغې چہ کفر او کړو دوی				
د قیامت په ورځ د هغې ټول دپارہ تله نه لگوو دا جهنم د دوی د کفر په وجه د دوی سزا ده				
وَاتَّخِذُوا	آيَتِي	وَرُسُلِي	هَزْوًا ۞	
او اونیول دوی ایتونه زما اورسولان زما په توقو سره				
اوبه دا چہ زما په آیتونو او په پیغمبرانو پورې به ئې توقو کولی				

قوله تعالى: - وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۞

کافرانو ته به اول دوزخ خودلې شی: - کافران به دوزخ ته ځی او ددې نه وړاندې به دوزخ اود هغې غذا بونه وینی او دې یقین کولو سره چہ دې کښې به دوی داخلیری د داخلیدونه اول به ترقیبری او سوزیبری د غم تکلیف ویری د وجه نه به همت بیلی. د صحیح مسلم شریف په حدیث کښې دې دوزخ به د قیامت په ورځ په رابنکوسره راوستلې شی دکوم چہ به اویا زره واگې وی او په هره یوه واگه به اویا اویا زره

فریبستی وی (۱) دے کافرانو پہ تہول عمر کبھی خپلی سترگی او غور و نہ بی کارہ کپی ناست دی نہ نی حق اولیدلو نہ نی حق و اوریدلو او نہ نی عمل او کپرو. د شیطان ملگریائی او کپہ او در حمن د ذکر نہ نی غلط او کپرو. د اللہ ﷻ احکام او ممانعتونہ نی شاتہ او غور زول او دائی گنرل چہ د هغوی د دروغو معبودان بہ هغوی تہ دا تہولہ نفع رسوی او تہولہ سختی بہ لری کوی صرف د هغوی غلط خیال دے بلکہ هغوی خوبہ د دوی عبادتونہ نہ ہم منکران شی او د هغوی د بنمنان بہ جو پشوی ولا وی. د دے کافرانو منزل خوہم جہنم دے چہ ہم د اوس نہ تیار دے.

د اعمالو پہ لحاظ سرہ د ډیر تاوان والا شوک دی؟:- حضرت سعد بن ابی وقاص ؓ نہ د هغوی خوئی مصعب ؓ سوال او کپرو چہ دے آیت نہ خواء مراد دی؟ هغوی او فرمائیل چہ نہ بلکہ دے نہ مراد یهود او نصاری دی. ہم یهودیانو پیغمبر ﷺ دورغ گنرلی و او نصاری جنت ربستیانہ منلو او وائی چہ هلته خوراک خبناک ہیخ ہم نشته. او خارجی خلوقد اللہ ﷻ وعده د مضبوطیانہ پس ماتہ کپہ حضرت سعد ؓ بہ خارجیانو تہ فاسقان و نیل. (۲) حضرت علی ؓ وغیرہ فرمائی چہ دے نہ مراد خارجی دی. (۳) مطلب دا دے چہ خنگہ د آیت یهودیانو او نصاری تہ شامل دے دغه شان د خارجی حکم ہم دے کبھی دے خکہ چہ آیت عام دے شوک چہ ہم د اللہ ﷻ عبادت او اطاعت پہ داسی طریقہ راوری چہ د اللہ ﷻ ناخوینہ وی نوکہ هغه پہ خپل عمل باندے خوشحالہ وی او دا گنری چہ ما د آخرت توینہ او پنکگہ ډیرخہ راجع کپل زما نیک اعمال د اللہ ﷻ خوین دی او ماتہ بہ پہ دے باندے اجر او ثواب خامخاملا ویری خود دہ گمان غلط دی. د دہ اعمال قبول نہ دی بلکہ مردود دی او هغه د غلط گمان کونکے سرے دے. دا آیت مکی دے او بیکارہ خبرہ دہ چہ پہ مکہ کبھی یهود او نصاری مخاطب نہ و او د خارجیانو خوبہ دغه وخت کبھی وجود ہم نہ و. نو د دے برزگانو ہم دا مطلب دے چہ د آیت الفاظ عام دے دوی تہ او د دوی پہ شان ٔولوتہ شامل دی.

کافران او مشرکان بہ سرہ د اعمالو جہنم تہ عی. لکہ چہ پہ سورت غاشیہ کبھی دی د قیامت پہ ورخ بہ ډیر مخونہ خوار او ذلیل وی چہ پہ دنیا کبھی ډیر محنتونہ کونکی بلکہ پہ عملونو باندے سترے شوی و او سخت تکلیفونہ نی اوچت کپی و و. (۴) نن بہ هغوی سرہ د عبادت او ریاضت دوزخ تہ ورخی او پہ سور کپی شوی او کبھی بہ اچولے شی. یوبل آیت کبھی دی ﴿وَقَدْ مَنَّآ اِلٰی مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَعَلْنٰهُ هَبْآءً مَّنْثُورًا﴾ (۵) د هغوی کپی شوی اعمال مونہ پہ وړاندے کیدو سرہ ردی او بی کارہ کپل. بل آیت کبھی دی د کافرانو د اعمالو مثال داسی دے لکہ چہ یوتگی د لری نہ د شکو غوندے د لری نہ او بہ گنری خو چہ کلہ خوانہ راشی نو یو خا خکی او بہ ہم نہ وی. (۶) دا هغه خلق دی چہ پہ خپله طریقہ سرہ عبادتونہ کوی او پہ زپہ کبھی ہم دا گنری چہ مونہ ډیر بنہ کارونہ کو او هغوی مقبول او د اللہ ﷻ خوین دی خو هغوی د اللہ ﷻ پہ طریقو باندے نہ و و د نبیانو د فرمان مطابق نہ و و پہ دے وجه د مقبول کیدو پہ خای مردود شو او هغوی د محبوب کیدو پہ خای باندے مبعوض شو. خکہ چہ هغوی د اللہ ﷻ آیاتونہ دروغ گنرل د اللہ ﷻ دوحدانیت او د هغه د رسول ﷺ د رسالت ٔول ثبوتونہ د هغوی پہ وړاندے و و خو هغوی سترگی بند کپی دے او هلوونی نہ منل. د هغوی د نیکنی چا برے بہ بالکل خالی وی.

(۱) صحیح مسلم کتاب الجنة باب جہنم اعادنا اللہ منها: ۲۸۴۲.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورۃ الکہف باب قوله ﴿قل هل ننبکم بالآخسرين اعمالا﴾: ۴۷۲۸.

(۳) الطبری: ۱۸/۱۲۸.

(۴) الغاشیة: ۲-۳.

(۵) الفرقان: ۲۳.

(۶) التور: ۲۹.

د بخاری شریف پہ حدیث کنبی دی د قیامت پہ ورخ به یو چاق او تازہ سرې راشی خود اللہ ﷻ پہ نیز به د هغه وزن دیوماشی د وزر برابر هم نه وی بیا حضور ﷺ او فرمائیل که تاسو غوارنی نود دې آیت تلاوت او کرنی ﴿فَلَا تَقِمْ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْنًا﴾ (۱) د ابن ابی حاتم پہ روایت کنبی دی ډیر زیات خوراک خنباک کونکې چاق او تازہ سرې به د قیامت پہ ورخ د اللہ ﷻ مخې ته راوستلې شی خود هغه وزن به د غلې د یوې دانې برابر هم نه وی. بیا هغوی هم د دې آیت تلاوت او کرو (۲) بزار کنبی دی قریشی کافر په خپله خلیه کنبی په فخر سره د حضور ﷺ مخې ته تیریدلو نو حضور ﷺ حضرت بریده ؓ ته او فرمائیل دا د هغوی نه دې چه د قیامت پہ ورخ به د ده د اللہ ﷻ په نیزه شیخ وزن نه وی. (۳) دمرفوع حدیث په شان د حضرت کعب ؓ قول هم نقل دې دا بدله ده د هغوی د کفر اود اللہ ﷻ آیاتونه اود هغه د رسولانو سپکاوی کول اود هغوی نه منل بلکه هغوی دروغ کنړل.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
بیشکه هغه کسان چه ایمان ئې راوړو
بیشکه کومو کسانو چه ایمان راوړې دې
وَعَبِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۖ خَلِيدِينَ
او عمل ئې او کرو نیک وی به دپاره دهغوی باغونه د فردوس میلستیا همیشه به وی
اونیک عملونه ئې کړی دی د دوی د میلستیا دپاره د فردوس باغونه دی دوی به په هغې کنبی
فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۖ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ
په هغې کنبی نه به طلب کوی دهغې نه وتل (بل خانی ته) ورته او وایه که چرې شی دریاب
همیشه دپاره وی دهغې نه د وتلو خواهش به نه کوی ته ورته او وایه که چرته د سمندر اوبه
مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ
سیاھی دپاره د صفتونو لیکلو درب زما نو ختم به شی دریاب مخکنبی د دې نه چه ختم شی
زما درب د صفتونو لیکلو دپاره سیاھی شی نو د سمندر اوبه به زما درب د صفتونو لیکلو نه
كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۖ قُلْ
صفتونه درب زما او اگر که راوړو مونږ په شان دهغې دریاب سیاھی (نوره) ورته او وایه
وړاندې ختمې شی اگر چه مونږ د نور و صفتونو لیکلو دپاره د دې پشان نوره سیاھی راوړو ته او وایه
إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ اللَّهُ
بیشکه چه زه انسان یم په شان ستاسو چه وحی کپړی ماته چې بیشکه معبود ستاسو معبود
بیشکه زه ستاسو پشان یو انسان یم (خو) ماته وحی کولې شی چه ستاسو د عبادت مستحق صرف

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الكهف (اولئك الذين كفروا بايات وهم ولقائه فحبطت اعمالهم...): ۴۷۲۹، صحیح مسلم: ۲۷۲۵.
 (۲) الطبری: ۱۸/۱۲۹.
 (۳) مستدرك بزار: ۲۹۵۶، مجمع الزوائد: ۵/۱۲۵.

وَاجِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا

یو دی | نو هغه څوک | چه وی | چه امید لری | دملاقات | درب خپل | نو هغه دی | عمل کوی | عمل نیک |

یو الله دی | نو څوک چه د خپل رب د ملاقات یقین ساتی | هغه دی نیک عمل کوی

وَلَا يَشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

اونه دی شریکوی | په عبادت | درب خپل کبسی | هیڅوک |

اود خپل رب په عبادت کبسی دی (ورسره) هیڅوک نه شریکوی

قوله تعالى: - إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دنیکانو خلقو میلمستیا: - په الله ﷻ باندې ایمان لرونکی دهغه رسولان ریشتونې منونکی اودهغوی په خبرو باندې عمل کونکی به بهترینو جنتونو کبسی وی. بخاری اومسلم کبسی دی کله چه تاسو د الله ﷻ نه د جنت سوال کوئی نو جنت الفردوس غوارنی دا د ټولونه اوچت او بهتر جنت دی هم د دی نه د نورو جنتونو نېرونه بهیرې. (۱) هم دا به د هغوی د میلمستیا ځانې وی دوی به دلته د همیشه د پاره اوسپړی نه به ویستلې شی اونه به د وتلو خیال ورځی نه به د دی نه بهتر ځای بل وی اونه به د هغه ځای د اوسیدونه ویرپړی. ځکه چه د هر قسم اوچت عیش ورته حاصل وی یویسې بل رحمت ملاویږی. ورځ په ورځ رغبت محبت او مینه الفت زیاتپړی د دی وجه نه طبیعت سترې کپړی نه زړه مریږی بلکه نور شوق هم زیاتپړی او نوې نعمت ملاویږی.

د اووه سمندرونو سیاهی هم د رب تعریف نه شی لیکلې: - حکم کولې شی چه د الله ﷻ د عظمت باره کبسی د پوهه کولو د پاره په دنیا کبسی اعلان او کړنی چه د زمکې سمندرونه سیاهی جوړه شی او بیا د الله ﷻ کلمات د الله ﷻ د قدرتونو څرگندونه د الله ﷻ خبرې اود الله ﷻ حکمتونه لیکل شروع کړی نو دا ټوله سیاهی به ختمه شی خود د الله ﷻ تعریفونه به ختم نه شی. که بیا دغه شان نور دریا بونه راوړلې شی بیا راوړلې او بیا راوړلې شی خوناممکن دی چه د الله ﷻ قدرتونه د هغه حکمتونه اود هغه دلیلونه ختم شی. د الله ﷻ فرمان دی ﴿وَلَوْ أَنَّ مَاءَ الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلًا مَرَّ بِالْبَحْرِ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةَ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (۲) یعنی که په مخ د زمکې دونونه قلمونه جوړ کړې شی اود ټولو سمندرونو سیاهی جوړه شی دی نه پس اووه سمندرونه نور هم راوړلې شی نوناممکن دی چه دا الله ﷻ کلمات پوره اولیکې. د الله ﷻ عزت اود هغه حکمت د هغه غلبه او قدرت هم هغه پیژنی د ټولو انسانانو علم د الله ﷻ د علم په مقابله کبسی دومره هم نه دی څومره چه د سمندریه مقابله کبسی څاڅکې. د ټولو ونو قلمونه به په سولیدو سولیدو ختم شی د ټولو سمندرونو سیاهی به ختمه شی خود الله ﷻ کلمات به هم داسې باقی پاتې شی لکه څنگه چه وی اوهغه بې شمیره او بې تعداده دی. څوک دی چه د الله ﷻ صحیح او پوره قدر او عزت پیژندی شی؟ څوک دی چه د هغه پوره ثنا و صفت په ځای راوړې شی؟ بې شکه زمونږ رب هم هغه شان دی څنگه چه هغه پخپله فرمائی مونږ چه د هغه کوم تعریفونه او کړو هغه د دی ټولونه زیات دی اود دی ټولونه لوی دی. یاد لرنی څنگه چه د ټولې زمکې په مقابله کبسی یوه د اوری دانه ده دغه شان د جنت او آخرت د نعمتونو په مقابله کبسی د ټولې دنیا نعمتونه دی.

(۱) صحیح بخاری کتاب الجهاد باب درجات المجاهدین فی سبیل الله: ۲۷۹۰، احمد: ۲/۲۳۵، ابن حبان: ۶۶۱۱.

(۲) لقمان: ۲۷.

تول پیغمبران علیہم السلام بشردی :- د حضرت معاویہ بن ابی سفیان ؓ فرمان دی چه دا د تولونه آخری آیت دی کوم چه په حضور ﷺ باندې نازل شوی دی. حکم کولې شی چه تاسو خلقوته او فرمانی چه زه هم ستاسویہ شان یو انسان یم تاسوهم انسانان نی که ما دروغ گنړنی نو راورنی د دی قرآن په شان یو قرآن تاسوهم جوړ کړنی اوپیش کړنی. گورنی زه چرته په غیبو پوهیدونکې نه یم تاسوزما نه د ذوالقرنین د واقعه تپوس اوکړو د اصحاب کهف قصی تپوس مو اوکړونوما د هغې صحیح واقعات تاسو ته بیان کړل کوم چه د نفس الامر مطابق دی که ماله د الله ﷻ وحی نه راتله نومما به دا تیرشوی واقعات څنگه چه هغه شوی دی څنگه بیانولې شو؟ اوورنی د تولې وحی خلاصه دا شوه چه تاسو مؤحد جوړشوی شرک پرېړنی زما دعوت هم دغه دی څوک چه هم په تاسو کنبې دالله ﷻ نه اجراو ثواب اخستل غواړی هغه له د شریعت مطابق عمل کول پکار دی اود شرک نه بالکل بچ کیدل پکار دی. بغیرد دی دواړو کارونونه یو عمل الله ﷻ ته قبول نه دی چه په خلوص سره وی اود سنتو مطابق وی.

هر عبادت کنبې یو ذره ریاکارنی نه ځان ساتل ضروری دی :- یوسړی د حضور ﷺ نه تپوس کړې وو چه په ډیرو نیکو کارونو کنبې باوجود دالله ﷻ د رضالتون سره زما اراده داهم وی چه خلق زما دا نیکی اوگوری نوزما د پاره څه حکم دی؟ حضور ﷺ خاموش پاتې شو نودا آیت نازل شو. (۱) دا حدیث مرسل دی. د حضرت عباد بن صامت ؓ نه یوسړی تپوس اوکړو چه یوسړی مونخ روژه صدقه خیرات حج زکوة ادا کوی د الله ﷻ رضامندی هم لتوی او په خلقو کنبې نیک نامی او لوئی هم حضور ﷺ او فرمائیل د هغه تول عبادت بی کاره دی. الله ﷻ د شرک نه ویزاره دی چه څوک د هغه عبادت کوی اوبل تبت هم کوی نو الله ﷻ فرمانی چه دا تول هم هغه ته ورکړنی ماته د ده د څه څیز ضرورت نشته. (۲)

د حضرت ابوسعید خدری ؓ بیان دی چه مونږ به حضور ﷺ له په نمبر نمبر راتلواو شپه به مو تیروله کله چه به د حضور ﷺ څه کار وونو فرمائیل به نی. داسی خلق ډیر زیات وو یوه شپه مونږ په خپل مینځ کنبې خبرې اترې کولې چه رسول مقبول ﷺ تشریف راوړو وئی فرمائیل دا څه پس پس کوئی مونږ جواب ورکړو یارسول الله ﷻ زموږ توبه ده مونږ د مسیح دجال ذکر کولو اوزموږ زړونه ویریدل حضور ﷺ او فرمائیل زه تاسو ته د دی نه هم خطرناکه خبره اوبنایم؟ هغه پت شرک دی چه یوانسان د بل انسان د خودنی د پاره مونخ اوکړی. (۳) مسند احمد کنبې دی چه ابن غنم وائی زه او حضرت ابوالدرداء ؓ د جابیه جمات ته لاروهلته مونږ ته عباد بن صامت ؓ ملاوشو په گس لاس خو هغه زما بنې لاس اونیولواو پخپل بنی لاس باندې نی دابوالدرداء ؓ گس لاس اونیولو اودغه شان مونږ دریواړو هلته خبرې کولې روان وو هغوی او فرمائیل چه گورنی که تاسو دریواړه یا په تاسو کنبې یوگس هم ژوندی پاتې شو نوممکن دی چه هغه هغه وخت هم اووینی چه د حضور ﷺ د ژبې مبارکې نه قرآن زده کړې شوی بڼه سړی حلال حلال کنړل او حرام حرام کنړلوو لاسړې اودغه شان هر حکم په مناسب موقعه باندې ساتونکې اود هغه قدرت او عزت په خلقو کنبې داسی وی لکه دمرخر دسر. اوس لا دا خبرې کیدلې چه حضرت شداد بن اوس ؓ او حضرت عوف بن مالک ؓ راغلو او کیناستلو سره شداد ؓ او فرمائیل خلقوزما خو په تاسو د تولونه زیاته ویره د هغه څیز ده کوم چه مادر رسول الله ﷻ نه اوریدلی دی یعنی پت خواهش او شرک. په دی باندې حضرت عباد بن صامت ؓ او فرمائیل الله ﷻ دی مونږ معاف کړی مونږ ته حضور ﷺ فرمائیلی دی چه په دی خبره باندې شیطان ناامیده شوې دی چه په دی جزیره عرب کنبې د هغه عبادت اوکړې شی او پت خواهشات خو هم دغه د شهوت او خواهش څیزونه بنځې وغیره دی. دا

(۱) الطبری: ۲۳۴۳۷.

(۲) الطبری: ۱۳۶/۱۸.

(۳) ابن ماجه كتاب الزهد باب الرياء والسمعة: ۴۲۰۴ وهو حسن، احمد: ۳۰/۳، مجمع الزوائد: ۱/۲۱۵.

شرك خو زمونږ په پوهه كښې راغلو د كوم نه چه ته مونږ ويروي. شداد ﷺ او فرمائيل بنه ده او بنائې چه بوسرې د بل د خودنې د پاره مونږ روژه صدقه زكوة خيرات كوي ددې حكم ستاسو په نيز څه دي؟ آيا هغه شرك او كړو؟ ټولو جواب وركړو بې شكه دغه سرې مشرك دي. څوك چه د دنيا د خودنې د پاره روژې اوساتې هغه مشرك دي چه په خلقو كښې خپل سخاوت خودلو د پاره صدقه او خيرات كوي هغه هم مشرك دي. په دې باندي حضرت عوف بن مالك ﷺ او وئيل آيا دا نه شي كيدې چه په داسې اعمالو كښې كوم چه د الله ﷻ د پاره وي الله ﷻ هغه قبول كړي او چه كوم د نورو د پاره وي هغه رد كړي. حضرت شداد ﷺ او فرمائيل دا هيڅ كله نه شي كيدې ما د رسول الله ﷺ نه اوريدلي دي چه د الله ﷻ ارشاد دي چه زه د ټولونه بهتر حصې والا يم څوك هم چه ما سره په يو عمل كښې څوك شريك كړي زه هغه خپله حصه هم هغه دويم ته ورسپارم او ډير په بې پرواهنې سره لږ او ډير هر څه پريږدم. (۱)

عمل كښې رياكارې پټ شرك دي: يوبل روايت كښې دي چه حضرت شداد بن اوس ﷺ يوه ورځ زړل مونږ تپوس او كړو حضرت تاسو ولې ژاړې؟ ونې فرمائيل چه يو حديث رايا د شواو هغه او ژرولم. ما د رسول الله ﷺ نه اوريدلي دي ماته په خپل امت باندي د ټولونه زياته ويره د شرك اود پټ شهوت ده ما تپوس او كړو يا رسول الله ﷺ ستاسو امت به تاسونه پس شرك كوي؟ حضور ﷺ او فرمائيل چه او واوړه هغوی به دنمر سپوږمۍ كاترې اوبتانو عبادت نه كوي بلكه په خپلو عملونو كښې به ځان خودنه كوي. پټ شهوت دا دي چه سحر په روژه كښې دي اوڅه خواهش ئې مخې ته راغلو روژه ئې پريخوده. (۲)

رسول الله ﷺ فرماني چه د الله ﷻ فرمان دي چه زه د ټولو شريكانونه بهتريم ما سره چه څوك هم څه شريك كړي زه خپله حصه هم هغه ته وركوم. بل روايت كښې دي چه څوك بل كس زما سره په عمل كښې شريك كړي زه دهغه نه خلاص يم اود هغه هغه ټول عمل د دغه غيرد پاره دي. (۳) بل حديث كښې دي ماته ستاسو په نسبت د ټولونه زياته ويره د وړوكي شرك ده. خلقو تپوس او كړو چه هغه وړوكي شرك څه څيز دي؟ ونې فرمائيل رياكارې. د قيامت په ورځ به رياكارانونه جواب ملاويږي چه څنې د چاد پاره چه مو عمل كولو دهغوی نه بدله او غواړئ او گورئې چه ملاويږي هم؟ (۴) د ابوسعيد بن ابي فضاله انصاري صحابي ﷺ نه روايت دي فرماني چه ما د رسول الله ﷺ نه اوريدلي چه كله الله ﷻ د ټولو وړاندي روستوني خلق راجمع كړي د كومې ورځې په راتلو كښې چه څه شك شبيهه نشته په هغه ورځ به يو آواز كونكي آواز كوي كوم سرې په كوم عمل كښې د الله ﷻ سره څوك شريك يوځای كړې وي هغه له پكاردي چه دخپل هغه عمل بدله هم د هغه دويم نه او غواړي ځكه چه الله ﷻ د حصه دار نه بې پرواه دي. (۵) ابوبكر ﷺ فرماني رسول الله ﷺ فرمائيلې دي چه الله تعالی به رياكار عذاب هم ټولو ته بنائې او نيك عمل خلقوته اوروونكي عذاب ب هم هم ټولو ته اوړوي. (۶) (مسند احمد)

د حضرت ابوسعيد خدری ﷺ نه هم روايت نقل دي (۷) ابن عمر ﷺ فرماني چه حضور ﷺ فرمائيلې دي خپل نيك اعمال بنكاره كونكي به الله ﷻ خامخارسوا كوي. دا چه دهغه اخلاق به خراب شي او هغه به د

۱) احمد: ۱۲۵/۴-۱۲۶/۱۰ و مسنده حسن، مجمع الزوائد: ۲۲۱/۱۰.

۲) ابن ماجه كتاب الزهد باب الرياء والسمعة: احمد: ۱۲۴/۴.

۳) احمد: ۴۲۸/۵، ابن ماجه كتاب الزهد باب الرياء والسمعة: ۲۰۲/۲ وهو حسن صحيح، الطيالسي: ۲۵۵۹، ابن حبان: ۳۹۵، د.

۴) احمد: ۴۲۸/۵، شرح السنة: ۲۰۱/۴ و مسنده حسن.

۵) ترمذي كتاب تفسير القرآن باب ومن سورة الكهف: ۳۱۵۴ و مسنده حسن، ابن ماجه: ۴۲۰۳، شعب الایمان: ۲۸۱۷، احمد: ۴۶۶/۳.

۶) احمد: ۴۵/۵ وهو صحيح بالشواهد، مسند الزوار: ۳۶۹۱.

۷) ترمذي كتاب الزهد باب ماجاء في الرياء والسمعة: ۲۳۸۱ وهو صحيح، احمد: ۴۰/۳.

خلقو په نظر کښې ذليل او خواروي. دې بيان کولو سره عبد الله ﷺ په ژړا شو. (۱) (مسند احمد) حضرت انس ﷺ روايت کوي چه حضور ﷺ فرمائيل د قيامت په ورځ به د انسان د نیکو اعمالو مهر لگيدلې پانړې د الله ﷻ په وړاندې پيش کولې شي. دا لړه کړه دا قبول کړه، دا لړه کړه او دا قبول کړه. هغه وخت به فرېښتي عرض کوي اي الله ﷻ تر کومې چه زمونږ علم دې دا سرې خو مونږ نیک گنولو جواب به ملاؤ شي چه کوم زه لړه کوم دا هغه اعمال دي په کومو کښې چه صرف زما رضامندی مطلوب نه وه بلکه په دې کښې ریاکاری وه. نن خو به زه صرف هغه اعمال قبولم چه صرف هم زما د پاره کړې شوي وي.

ریا چې څومره پورې عبادت کښې مشغول د الله ﷻ په غضب کښې وي. ارشاد دې چه څوک د خودني اوروني دپاره اودرېږي هغه چه تر کومې کینه نی دالله ﷻ په غصه او غضب کښې وي دابو بعلی په حدیث کښې دی رسول الله ﷺ فرماني چه کوم سرې دخلقو په وړاندې په کتلوسره په مزه مزه بڼه بنکلي مونیخ اداکوي او په خان له خای کښې خراب او په تندنی سره بي ژړه ادا کوي هغه د خپل پروردگار بي عزتی او کړه. (۲) اول بيان شوي دې چه دا آیت معاويه ﷺ د قرآن پاک آخري آیت بناسی خودا قول د اشکال نه خالی نه دې ځکه چه سورت كهف ټول په ټول هم په مکه کښې نازل شوي دي. او ښکاره خبره ده چه دې نه پس برابر لسو کالو پوري قرآن پاک نازلیدلو. نو په ظاهره خودا معلومېږي چه د حضرت معاويه ﷺ مطلب دا وي چه دا آیت آخري دې یعنی په بل آیت سره منسوخ کيږي نه په دې کښې چه کوم حکم دې هغه به تر آخره پوري بدل کړي شوي نه دې د دې نه پس څه داسي آیت نه دي نازل شوي چه په دې کښې بدلون او جدوالي او کړي. والله اعلم. یو دیر زیات غریب حدیث حافظ ابوبکر بزار رضی الله عنه په خپل کتاب کښې راوړی دی چه رسول الله ﷺ فرمائیلي دی چه کوم سرې آیت ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ الخ د شپې په آخر وخت کښې اولولې الله ﷻ به هغه ته دومره لوی نور ورکوي چه د عدن نه به مکې ته اورسي. (۳)

﴿الحمد لله﴾ د سورت كهف تفسیر ختم شو.

﴿تفسیر سورت مريم﴾

ایاتونه	سورة مريم مکية وهی ثمان وتسعون اية وست رکوعات	رکوع گانې
	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	
	شروع کوم په نوم د الله چه دیر مهربان زیات رحم کونکي دي	
کهی عص	ذکر رحمة ربک	اذا
ک دی ع ص	د نعمت درب ستا په بنده خپل زکریا باندې کله چی	
کاف، ها، یا، عین، ص، د، سنا، رب	د هغه احسان ذکر دي کوم چه هغه په خپل بنده حضرت زکریا باندې کړي وو	
نادی	ربنه نداء خفيا قال رب انی	
اواز او کړو هغه	ارب خپل ته اواز پت او وپیل هغه اي ربه زما بیشکه زه چی یم	
څه وخت چه هغه خپل رب ته پت	اواز او کړو او عرض ئې او کړو چه اي زما ربه زما د بدن هلوکي	

(۱) احمد: ۱۶۲/۲، وهو صحيح، حلیة الاولیاء: ۱۲۳/۴-۱۲۴، المعجم الكبير کتافي معجم الرواند: ۲۲۲/۱.

(۲) مسند ابی بعلی: ۵۱۱۷، عبدالرزاق: ۳۶۹/۲، بیهقی: ۲۹۰/۲.

(۳) حاکم: ۳۷۱/۲، البزار: ۳۱۰۸.

وَكُنَّ	الْعَظْمُ	مِيَّي	وَاشْتَعَلَ	الرَّأْسُ	شَيْبًا
کمزوری شو هډوکی زما او سپینه شعله شوه ويخته دسر(زما) دوجي دبوډاوالی نه	ضعیف شوی دی او د سر ويخته مې د بوډاوتوب په وجه سپین شوی دی				
وَلَمَّا كُنَّ	يَدُعَايَكَ	رَبِّ	شَقِيًّا	وَإِنِّي	
او نه يم زه(پاتي شوي) په غوښتلو ددعا سره ستانه المرپه زما نامرداه او بيشکه زه	اې ربه زه کله هم ستانه په دعا غوستلو کښې نامراده شوي هم نه يم اوزه د خپل مرگ نه پس د خپلو				
خِفْتُ الْمَوَالِي	مِنْ وَّرَائِي	وَكَاثِبِ	أَمْرَاتِي	عَاقِرًا	فَهَبْ لِي
يرپم(دبد عملی) دخپلو روڼو عزيزانو نه ورستوزما اوده بنځه زما شنډه نوراکړه ماته	وارثانو نه يرپم او زما بي بي شنډه ده نوماته د خپل طرفه يو وارث راکړه چه (په نبوت کښې)				
مِنْ لَدُنْكَ	وَلِيًّا	يَرِثُنِي	وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ	وَاجْعَلْهُ	
دطرفه ستانه يو وارث چي وارث شي زما او وارث شي داوولاد ديعقوب او جوړ کړه هغه	زما او د يعقوب (دعلومو) وارث وي او زما ربه هغه خپل بهترين بنده او گرځوه				
	رَبِّ	رَضِيًّا			
	المرپه زما غوره انسان				

قوله تعالى: -ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا-

د سورت تعارف:- ددې سورت د شروع آياتونه حضرت جعفر بن ابی طالب رضي الله عنه د حبش د بادشاه په دربار کښې د بادشاه د درباريانو په وړاندې تلاوت فرمائيلې وو(۱) (مسند احمد وسيرت محمد بن اسحاق)
 د حضرت زکريا عليه السلام ذکر:- ددې سورت په شروع کښې چه کوم پنځه حروف دی دې ته حروف مقطعه وائی ددې تفصیلی بیان د سورت بقري د تفسير په شروع کښې مونږ کړې دي. د الله تعالى بنده حضرت زکريا عليه السلام نبی عليه السلام باندې چه دالله تعالى کوم لطف نازل شوه هغې واقعه بيانولې شي په يوقراءت کښې زکريادې دالفظ په مدرسه هم دې اوپه قصرسره هم دواړه قراءتونه مشهور دي. هغوی عليهم السلام د بنو اسرائيلو يو زبردست پيغمبر وو. په صحيح بخاری کښې دی چه هغوی به د ترکانې پيشه کولوسره خپله خيته ساتله. (۲) د رب نه به ئی دعا کوله خو په دې وجه دا دخلقو په نيز يوه حيرانونکې دعاوه چاچه به اوريدله نو ونيل به ئی گورنی بوډاوالی کښې داوولاد غوښتنه کوي اوداوجه هم وه چه پته دعادالله تعالى ډيره خوښه وي او قبوليت سره ډيره نيزدي وي. الله تعالى پرهيزگاره زړه ډيرښه پيژنی او په مزه آواز ډيرښه اوری. (۳)

دبعضو سلفوقول دي چه څوک د خپل پوره خوب نه راپاسی او پت الله تعالى ته زاری اوکړی چه اې زما پروردگار اې زما پالونکيه اې زما ربه نو الله تعالى هم هغه وخت جواب ورکوی چه ليبيک عبدی اې زما

(۱) احمد: ۲۰۲/۱-۲۰۳-۲۰۷/۱، حلیه الاولیاء: ۱۱۵/۱ مختصراً دلائل النبوة: ۳۰۱/۲.

(۲) صحيح مسلم كتاب الفضائل باب من فضائل زکریا عليه السلام: ۲۳۷۹، ابن ماجه: ۱۱۵۰، احمد: ۲۹۶/۲، مستدای يعلى: ۶۴۲۶.

(۳) الطبری: ۱۴۲/۱۸.

بندہ زہ حاضریم تاسرہ موجود یم۔ پہ دعا کنبی وانی چہ یا اللہ زما طاقت کمزوری دے زما ہدوکی دے شوی دی زما دسر دوینستو توروالی پہ سپینوالی کنبی بدل شوے دے یعنی ظاہری او باطنی پول طاقت ختم شوے دے دننہ او بھر کمزوری راگیر کرے یم۔ زہ خوستا د ددرنہ چرے ہم خالی لاس نہ یم تلے۔ کلہ چہ مے ستا کریم ذات نہ خہ غوبستی دی تارا کرے دی۔ (موالی) کسانے (موالی) لوستلے دے دے نہ مراد عصبہ دے۔ (۱)

د انبیاء کرامو سرہ د نبوت فکر وی د مال او دولت وغیرہ نہ وی۔ د امیر المؤمنین حضرت عثمان بن عفان رضی اللہ عنہ نہ (خفت) پہ (خفت) سرہ لوستل مروی دی یعنی زمانہ پس زما خلق دیر کم دی۔ پہ اولنی قراءت بانڈے مطلب دا دے چہ زما اولاد نشتہ او کوم چہ زما خیلوان دی هغوی زمانہ ویریدہ چہ هسے نہ زمانہ پس خہ خراب تصرف اونہ کرے ماتہ اولاد راکرہ چہ زما نہ پس زما نبوت راتینگ کرے۔ د اھیخ کلہ نہ دی گنرل پکار چہ دخیل مال حال او املاک د اخواد یخوا تلوویرہ وه۔ انبیاء کرام علیہم السلام دے نہ دیر پاک دی د هغوی مرتبہ د دے نہ دیرہ زیاتہ لرے دہ چہ هغوی دے د دے د پاره اولاد او غواپی چہ کہ اولاد اونہ شی نوزما میراث بہ د لرے رشتہ دارانوتہ پاتے شی۔

یل پہ ظاہرہ د اہم دی چہ حضرت زکریا رضی اللہ عنہ پول عمر خیل ہدوکی سولولے وواود ترکانی کار کولوسرہ نی خیلہ خیتہ پہ خیل کار روزگار سرہ ساتلہ هغہ سرہ بہ داسے کوم یولوی دولت ووجه د هغے د میراث د پاره بہ هغہ دومرہ پریشانہ وو چہ چرتہ دادولت مے دلاس نہ اونہ اوخی۔ انبیاء کرام علیہم السلام خو هسے ہم د دنیا د زیات مال نہ بی رغبت او د دنیا پرہیزگاران وی۔ دریمہ وجہ د اہم دہ۔ بخاری او مسلم کنبی پہ دیرو سند و نوسرہ حدیث شریف دے چہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمائیل زمونر میراث بہ نہ شی تقسیم کولے مونر۔ نہ چہ خہ پاتے شی هغہ پولہ صدقہ دہ۔ (۲) ترمذی شریف کنبی پہ صحیح سند سرہ روایت دے مونر۔ د انبیاء علیہم السلام د لہ یوز مونر میراث نہ تقسیمیری۔ نو ثابتہ شوه چہ د حضرت زکریا رضی اللہ عنہ د اعرض کول چہ ماتہ خوی راکرہ چہ زما وارث وی دے نہ مطلب د نبوت وراثت دے نہ چہ د مال۔ د دے د پاره هغوی دا ہم فرمائیل چہ هغہ زما او د آل یعقوب وارث وی۔ لکہ چہ ارشاد دے ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا اَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مِنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّ هَذَا لَهٗوَالْفَضْلُ الْمُبِيْنُ﴾ (۳) سلیمان رضی اللہ عنہ د داؤد رضی اللہ عنہ وارث شو یعنی د نبوت وارث شونہ چہ د مال گنی پہ مال کنبی نور اولاد کنبی ہم شریک وی تخصیص نہ وی۔ خلورمہ وجہ دا ہم وه اودا ہم معقول وجہ دہ چہ د اولاد وارث کیدل خو عام دی پہ پولو کنبی دی او پہ پولو مذبونو کنبی دی بیاخو هیش ضرورت نہ وو چہ حضرت زکریا رضی اللہ عنہ پہ خیلہ دعا کنبی دا وجہ بیان فرمائیلہ۔ دے نہ صفات ثابت دی چہ هغہ میراث خہ خاص میراث وواوهغہ د نبوت وارث جو پیدل وو۔ نو پہ دے پولو وجو سرہ ثابتہ دہ چہ دے نہ مراد د نبوت میراث دے لکہ چہ پہ حدیث کنبی دی زمونر د انبیاء کرامو علیہم السلام میراث نہ تقسیمیری مونر۔ چہ خہ پریردو هغہ صدقہ دہ۔ (۴) مجاہد رضی اللہ عنہ فرمائی دے نہ مراد د علم وراثت دے۔ زکریا رضی اللہ عنہ د یعقوب رضی اللہ عنہ د اولاد نہ وو (۵) ابوصالح رضی اللہ عنہ فرمائی دے نہ مراد د ادے چہ هغہ ہم دخیلو مشرانو پہ شان نبی جو رشی۔ (۶) حضرت حسن رضی اللہ عنہ فرمائی چہ د نبوت او علم وارث جو رشی۔ د سدی رضی اللہ عنہ قول دے چہ زما اود آل یعقوب د نبوت وارث جو رشی۔ زید بن اسلم

(۱) الطبری: ۱۴۴/۱۸.

(۲) صحیح بخاری کتاب فرض الخمس: ۳۸۰۴، صحیح مسلم: ۱۷۵۸، ابوداؤد: ۲۹۶۳، ترمذی: ۱۶۱۰، مستدرا بیعی: ۲.

(۳) التمل: ۱۶.

(۴) الحد: ۲/۶۳، وهو صحیح.

(۵) الطبری: ۱۴۶/۱۸.

(۶) الطبری: ۱۴۶/۱۸.

ﷺ ہم دا فرمائی. د ابوصالح رضی اللہ عنہ د اہم قول دے چہ زما د مال خاندان اود حضرت یعقوب د نبوت وارث وی. عبدالرزاق کنبی حدیث دے اللہ ﷻ دے چہ حضرت زکریا رضی اللہ عنہ بانڈے رحم اوکری د ہغہ د مال وارث تہ خہ غرض وو اللہ ﷻ دے چہ لوط رضی اللہ عنہ بانڈے رحم اوکری ہغہ د یوے مضبوطی قلعه خواہش کری وو. ابن جریر کنبی دے چہ رسول اللہ ﷺ اوفرمائیل زما پہ رور حضرت زکریا رضی اللہ عنہ بانڈے دے د اللہ ﷻ رحم وی وئیل ای اللہ مالہ د خپل خان نہ ولی راکرہ چہ زما اود آل یعقوب وارث جو رشی. (۱) خودا تبول احادیث مرسل دی چہ د صحیح احادیث معارضہ نہ شی کولہ. واللہ اعلم. او ای اللہ ہغہ خپل خوہن کری شوے غلام جو رکرہ اوداسی دیندار او دیانتدار نی جو رکرہ چہ ستا د محبت نہ علاوہ تبول مخلوق د ہغہ سرہ مینہ کوی د ہغہ دین او اخلاقتہ ہر یو د خوہنسی او مینہی پہ نظر سرہ گوری.

یَزْکُرِیَّا	اِنَّا نَبِشْرُکْ	یَغْلِمْ
ای زکریا	بیشکھ مونہہ زیری در کوو تالہ	دیوہلک
اللہ اوفرمائیل، ای زکریا مونہہ تاتہ دیوہلک زیری در کوو اچہ د ہغہ نوم بہ یحیی وی		
اِسْمُهُ یَحْیٰۤا	لَمْ یَجْعَلْ	لَهُ مِنْ قَبْلُ
چی نوم د ہغہ بہ یحیی وی	نہ دے مگر خولہ مونہہ	ادہ لہہ امخکنسی ددی نہ
پہ نوم کنبی شریک شوک مورہ د ہغہ نہ ورائدی د ہغہ ہم نام ہی شوک نہ دے پیدا کری		
قَالَ	رَبِّ اَنْیْ یَکُوْنُ لِیْ	عَاقِرًا
اوئیل ہغہ	ای ربہ زما اخرنگ بہ شی	زما اودہ
زکریا اوئیل ای زما ربہ ازما خوئی بہ خنگہ پیدا شی حال دا دے چہ زما بی بی شنلہ دہ		
وَقَدْ بَلَغْتُ	مِنَ الْکِبَرِ عِتٰیًّا	قَالَ
اور سیدلی یم زہا	د زور والی نہ وچ والی تہ	اوئیل فربتی
ا او د بوڈ اتوب اخری مرحلہ عمر تہ رسیدلی یم افرشتی اوئیل ا ہم دغہ شان بہ گیری استار ب		
رَبِّکَ هُوَ	عَلٰی هٰیۡنَ	وَقَدْ خَلَقْتِکَ
رب ستا	چی دا کار	پہ ماباند آسان دے
اور بیشکہ پیدا کری ئی ماتہ امخکنسی ددی نہ او نہ وی تہ فرمائیلی دی چہ دا کار ماتہ خہ گران نہ دے او تہ گوری نہ، ا ددی نہ ورائدی ماتہ ہم پیدا کری وی		
شَیْئًا		
ہیخ خیز		
حال دا چہ تہ ہلو موجود نہ وی		

قوله تعالیٰ: - یَزْکُرِیَّا اِنَّا نَبِشْرُکْ
 د زکریا رضی اللہ عنہ د دعا د قبولیت ذکر: د حضرت زکریا رضی اللہ عنہ دعا قبلیری او فرمائیلی گیری تہ د یوماشوم زیری
 واورہ د ہغہ نوم یحیی دے. لکہ چہ بل خای کنبی ارشاد دے (هُنَالِکَ دَعَا زَکْرِیَّا رَبِّهٗ قَالَ رَبِّ هَبْ لِیْ مِنْ لَدُنْکَ ذُرِّیَّةً طَیِّبَةً اِنَّکَ سَمِیْعُ الدَّعَآءِ) (۱) ہم ہلتہ زکریا رضی اللہ عنہ د خپل رب نہ دعا اوکری ای اللہ مالہ تہ بہترین اولاد راکری

(۱) الطبری: ۱۰/۱۴۶.
 (۲) آل عمران: ۳۸.

تہ ددعا گمانو اور یدونکی ئی فریستو هغه ته اواز ورکړو او هغه دهغه وخت دمانځه په ځای کښې په مانځه کښې ولاړ وو چه الله ﷻ هغوی ته د خپلې یوې کلمې زیرې ورکوی چه سردار به وی پاک به وی نبی به وی پوره نیک اود اوچتې درجې دخو خلقو نه به وی. دلته فرمائی د ده نه اول د دې نوم چرته یوانسان هم نه وو شوې (۱) داهم وئیلې شوی دی چه د ده په شان به نور څوک نه وی. هم دغه معنی (سمیاء) آیت (هل تعلم له سمیاء) (۲) کښې ده. دامعنی هم بیان کړې شوې ده چه دې نه وړاندې د داسې شنډې ښځې داسې بچې نه دې شوې. دزکریا ﷺ هیڅ اولاد نه وو شوې د هغوی بی بی صاحبه د شروع د وخت نه بی اولاد وه. حضرت ابراهیم ﷺ او حضرت ساره بی بی هم چه دماشوم زیرې واوریدو نو ډیره حیرانتیانی کړې وه د هغوی دحیرانتیا وجه د هغوی اولاد نه کیدل یا شنډیدل نه وو بلکه په ډیر بوډاوالی کښې د اولاد کیدل د هغوی د حیرانتیا وجه وه. او د زکریا ﷺ خو ددې پوره بوډاوالی پورې اولاد نه وو شوې. د دې د پاره حضرت خلیل الله ﷺ فرمائیلې وو چه ماته په دې دومره بوډاوالی کښې د اولاد زیرې څنگه راکوې؟ دې نه دیارلس کاله وړاندې اسماعیل ﷺ شوې وو. د هغوی بی بی هم چه دا خبر واوریدونو په حیرانتیا سره ئی اووئیل چه په دې بوډاتوب کښې به زما اولاد کیږی؟ سره د دې چه زما خاوند هم پوره درجه کښې بوډا دې داخو ډیر حیرانونکې څیز دې. دې اوریدو سره فریستو وئیلی وو چه ستاسو د الله ﷻ په امر باندې حیرانتیا ده. ای د ابراهیم ﷺ کورودانې په تاسو باندې د الله ﷻ رحمتونه او برکتونه دی الله ﷻ د تعریفونو او بزرگو مالک دې.

د څوې په زیرې د حضرت زکریا ﷺ حیرانیدل: - حضرت زکریا ﷺ چه د خپلې دعا قبلیدو او د هغه د ځوئ کیدو زیرې اوریدو سره د خوشحالی او حیرانیدو نه کیفیت معلومول چه په ظاهری اسبابو خو دا امر مستبعد او ناممکن معلومیږی ددواړو طرفونه خو حال د خالص د ناامیدئی دې. بی بی شنډه چه د هغې داوسه پورې اولاد نه دې شوې اوزه بوډا اوداسې بوډا د چا په هډوکې چه اوس هیڅ طاقت نه دې پاتې. داوچ خانین په شان شوې یم. د کوروالامې هم بوډئی شوې ده بیا به زمونږ اولاد څنگه کیږی؟ غرض د رب العالمین نه ئی د خوشحالی او حیرانیدو سره معلومات کولو. د ابن عباس ؓ نه روایت دې زه ټول سنت پیژنم خو ماته دا معلومه نه شوه چه حضور ﷺ به ماسپښین او مازیگر کښې لوستل کولو او که نه؟ اودا معلومه نه شوه چه لفظ (عتیا) به لوستلو که (سمیاء) (۳) (احمد) فریستی جواب ورکړو چه وعده خو اوشوه. هم په دې حالت کښې به هم د دې بی بی نه ستا ځوئ کیږی. الله ﷻ ته دا کار گران نه دې د دې نه د زیات حیرانیدو او لوی قدرت کار خو تاسو پخپله لیدلې دې او هغه پخپله ستاسو وجود دې چه هیڅ نه وواو الله ﷻ جوړ کړئ. نو چه هغه ستاسو په پیدا کول قادر وو نو هغه تاسو له په اولاد درکولو هم قادر دې. لکه چه ارشاد دې (هل ائی علی اللسان جین من الدهر لکم یرکن شیئا مذکوراً) (۴) یعنی یقیناً په انسان باندې د هغه د زمانې داسې وخت هم تیر شوې دې په کوم وخت کښې چه هغه د ذکر قابل څیز نه وو.

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ
اووئیل زکریا ای ربه زما مقرر کړه مالره یوه نښه اووئیل الله چی نښه ستا (داده)
زکریا اووئیل زما دپاره څه نښه اوگرځوه الله او فرمائیل ستا نښه دا ده

(۱) الطبری: ۱۸/۱۴۸.

(۲) مريم: ۲۵.

(۳) احمد: ۱/۲۵۷-۲۵۸، ابوداؤد کتاب الصلوة باب قدر القراءه فی صلوة الظهر والعصر: ۸۰۹ مختصراً وسنده صحيح.

(۴) الدهر: ۱/۷۶.

الَاتِّكَمِ	النَّاسِ	ثَلَاثَ لَيَالٍ	سَوِيًّا ۝	فَخَرَجَ
چی تہ بہ خبری نشی کولی خلقو سرہ درې شپې ورځې پرله پسې نور او تو هغه				
چہ درې شپې ورځې بہ د خلقو سرہ خبرې نشې کولی اور غ رمت بہ ئې نو هغه د عبادت خانې نہ				
عَلَىٰ قَوْمِهِ	مِنَ الْجُرَابِ	فَأَوْحَىٰ	إِلَيْهِمْ	أَنْ سَبِّحُوا
پہ قوم خپل باندي د عبادت خانې نہ نو اشاره ئې او کړه هغوی تہ چی تسبیح وایی سحر				
او وتلو او خپل قوم تہ ورغلو نو هغه تہ ئې پہ اشاره سرہ او وئیل چہ صبا او بیگاہ (د الله ﷻ)				
وَعَشِيًّا ۝				
او ماښام				
تسبیح وائی				

قوله تعالى: - قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً

د حضرت زکریا عليه السلام نخبڼه غوښتل: حضرت زکریا عليه السلام د خپلې نورې تسلی د پارہ اود زړه د تشفی د پارہ د الله ﷻ نه دعا کوی چہ په دې خبره باندي څه نښه رانښکاره کړه. لکه چہ خلیل الله ﷺ د مړود بیا راژوندي کیدو کتلو خواهش د دې د پارہ ښکاره کړې وو. ارشاد اوشو چہ تہ بہ نہ گونگا کیرې اونه بہ بیماریرې خو تہ بہ خلقو سرہ خبرې نہ شې کولی. دريوورځو پورې بہ هم دا حال وی. (۱)

هم دا شان شوې هم وو چہ په تسبیح استغفار او حمد و ثنا وغیره باندي بہ ئې ژبه چلیدله خو خلقو سرہ بہ ئې خبرې نہ شوې کولی. (۲) د ابن عباس رضی الله عنہما نہ داهم روایت دې چہ د «سویا» معنی وار په وار ده. یعنی مسلسل یوشان برابر درې شپې درې ورځې بہ ستا ژبه د دنیاوی خبرو نہ بنده وی. رومیې قول هم د هغوی نہ نقل دې اود جمهورو تفسیر هم دا دې اوهم دا ډیر صحیح هم دی. په سورت آل عمران کښې د دې بیان هم تیر شوې دې. چہ علامت غوښتلو باندي ارشاد اوشو چہ دريوورځو پورې بہ تہ صرف په اشارو وغیره خلقو سرہ خبرې کولی شې. (۳) اود خپل رب یاد او ذکر په کثرت سرہ کوه او سحر ماښام د هغه پاکي بیانود. نو په دې دريو شپوورځو کښې هغوی چا انسان سرہ خبرې نہ شوې کولی. او په اشارو سرہ بہ ئې خپل مطلب ورخودلو. خودا خبره نہ وه چہ هغه گونگې شوې وو. اوس چہ هغوی دخپلې حجرې نہ کوم خای کښې په یواخیوالی کښې د خپل اولاد د کیدو دعا کړې وه بهر راغلو او چہ رب کوم نعمت په هغوی باندي انعام کړې وو اود کوم تسبیح او ذکر هغوی تہ حکم شوې وو هم هغه قوم تہ هم حکم اوشو خبرې نہ شوې کولی نو په دې وجه ئې هغوی تہ په اشارو سرہ پوهه کړل یائی په زمکه باندي په لیکلو سرہ پوهه کړل. (۴)

لِيَجِيَّ	خُذِ	الْكِتَابَ	بِقُوَّةٍ ط	وَأَتَيْنَهُ الْحُكْمَ
ای یحیی اونیسہ دا کتاب مضبوط				او ورکړو مونږ هغه تہ حکم
(اییا ورته مونږ) او وئیل، ای یحیی دا کتاب کلک اونیسہ او مونږ هغه تہ په ماشوموالی				

(۱) الطبری: ۱۵۲/۱۸.

(۲) الطبری: ۱۵۲/۱۸.

(۳) آل عمران: ۴۱.

(۴) الطبری: ۱۵۳/۱۸.

صَبِيًّا ۙ	وَحَنَانًا	مِّنْ لَّدُنَّا	وَزَكُوٰةً ۙ وَكَانَ	تَقِيًّا ۗ	وَبَرًّا ۙ
پہ پروکوالی کنبی او نر مالی دزیرہ دخیل طرفنه او پاکسی اوو هغه پرهیزگارہ او نیک وو	کنبی پوهہ ورکری وه اود خیل طرفه مو ورته زره خوڑی او پاکسی ورکری وه او هغه ډیر تقوی دار ووا				
يُوٰلِدِيْهِ	وَلَمْ يَكُنْ	جَبَّارًا عَصِيًّا ۗ	وَسَلَّمَ	عَلَيْهِ	يَوْمَ
د مور او پلار خیل دپاره او نه وو هغه سرکشه نافرمانه او سلام وو په هغه باند په کومه ورخ	اود خیل مور پلار په حق کنبی ډیر نیک وو او سرکش او نافرمانه نه وو او په هغه دې سلام وی په کومه				
وَلِدٌ	وَيَوْمَ	يَمُوتُ	وَيَوْمَ	يَبْعَثُ	حَيًّا ۗ
چی پیدا کری شو هغه او په کومه ورخ اچی به مری هغه او په کومه ورخ اچی به راپاسولی شی ژوندي	ورخ چی پیدا شو او په کومه ورخ اچی به مری او په کومه ورخ اچی به دوباره ژوندي راپاخولی شی				

قوله تعالى:- وَأَتَيْنَهُ الْحَكَمَ صَبِيًّا ۙ

د حضرت يحيى ﷺ صفات :- د الله ﷻ د زيری او بشارت مطابق حضرت زکریا ﷺ کره حضرت يحيى ﷺ پیداشو. الله ﷻ هغوی ته تورات او خود لوجه په هغوی کنبی به ئی لوستلو او دکوم احکام چه انبياء کرام او نیکانو خلقو نوروته خودل. هغه وخت د هغوی عمر هم دوروکوالی وو. په دې وجه ئی د خیل دې حیرانونکی نعمت ذکرئى هم او کړوچه بچي ئی هم ورکړو او هغه ته ئی د آسمانی کتاب علم هم په وړوکوالی کنبی ورکړو او حکم ئی ورکړو چه حرص اجتهاد کوشش او قوت سره د الله ﷻ کتاب زده کړه. دې سره مونږ هم په هغه عمر کنبی د پوهې علم طاقت کلکه اراده هونیا رتوب او حلم ورکړو. د نیکو طرف ته د وړوکوالی نه آماده وو او په کوشش او خلوص سره به ئی د الله ﷻ عبادت اود مخلوق خدمت کنبی جدا شوې وو. ماشومانو به هغوی ﷻ سره د لوبو کولود پاره وئیل خو هغوی به دا جواب اوریدلو چه مونږ د لوبود پاره نه یو پیدا کری شوې. د حضرت يحيى ﷻ وجود د حضرت زکریا ﷻ د پاره زمونږ د رحمت یوه کرشمه وه. په کوم باندې چه بغیر زمونږ نه بل څوک قادر نه دی. د حضرت ابن عباس ﷻ نه دا هم روایت دې چه والله زه پوهیږم چه د حنان څه مطلب دې. په لغت کنبی د مینې شفقت او رحمت وغیره په معنی کنبی راځی. په ظاهره هم دا مطلب معلومیږی چه مونږ هغه ته د وړوکوالی نه حکم ورکړې وو او هغه ته مو شفقت محبت او پاکوالی ورکړې وو. د مسند احمد په یو حدیث کنبی دی یوسړې به په دوزخ کنبی د زرو کالو پورې یا حنان یا منان چغې وهی (۱) د هر خیری میری نه دهرې گناه نه او معصیت نه هغوی بچ کری شوی وو. صرف نیک اعمال د هغوی د ژوند خلاصه وه. هغوی د گناهونو نه د الله ﷻ د نافرمانو نه لرې وو. دې سره د مور پلار حکم منونکی او هغوی سره بڼه سلوک کونکې وو. هیڅ کله ئی دخیل مور پلار په خبره کنبی مخالفت نه دې کری. کله هم دهغوی د فرمان نه بهر شوی نه دې. کله هم دهغوی د منع کولونو پس یو کار نه دې کری. هیڅ سرکشی نافرمانی خونى په هغوی کنبی نه وو. د ویري درې واقعات :- د دې خصوصتونو او بڼکلی خصلتونو په بدله کنبی په دريوارو حالتونو کنبی هغوی ته د الله ﷻ د طرف نه امن امان او سلامتی ملا وشوه. یعنی د پیدائش والا ورخ او د حشر ورخ دغه دريوارو ځایونو کنبی ویره وی او ناسناوی. دموردختې نه راوتلوسره یوه نوې دنیا گوری چه د هغه تر نن ورځې پورې د دنیا نه عظیم الشان او بالکل مختلف وی. د مرگ په ورځ د هغه مخلوق سره

(۱) احمد: ۲۳۰/۳، مستدای یعلی: ۴۲۱۰، مجمع الزوائد: ۳۸۴/۱.

مخ کبریٰ چه په ژوند کنبې ورسره کله هم نه مخامخ شوي اونه ئی کله هم هغوی لیدلی. د محشر په ورځ هم علی هذا القیاس خپل خان به په یوه ډیره لویه گنډه کنبې چه بالکل نوي شیز به وی کتلو سره به حیرانمیری. نو په دې دریواړو وختونو کنبې د الله ﷻ د طرف نه یحییٰ ﷺ ته سلامتې ملاوشوه. په یومرسل حدیث کنبې دی حضور ﷺ فرمائیلی ټول خلق به د قیامت په ورځ څه ناڅه گناه وړی څی به بغیر د حضرت یحییٰ ﷺ. حضرت قتاده رضی الله عنه وائی چه هغه گناه خوڅه چه د گناه اراده ئی هم چرته نه ده کړې. دا حدیث مرفوعاً (۱) او په دوو سندونو سره هم نقل دې خو هغه دواړه سندونه هم ضعیف دی. والله اعلم. حضرت حسن رضی الله عنه فرمائی د حضرت یحییٰ ﷺ او حضرت عیسیٰ ﷺ ملاقات اوشونو حضرت عیسیٰ ﷺ حضرت یحییٰ ﷺ ته او فرمائیل تاسو زما دپاره استغفار او کړنی تاسو زما نه بهترنی. حضرت یحییٰ ﷺ جواب ورکړو تاسو مانه بهترنی. حضرت عیسیٰ ﷺ او فرمائیل ما خو پخپله په خپل خان باندې سلام وئیلی دې او په تاسو باندې پخپله الله ﷻ سلام وئیلی. اوس د دې دواړو د الله ﷻ په نیز فضیلت ښکاره دې.

وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا	او بیان کړه په دې کتاب کنبی (واقعه د) مریم کله چی هغه یو طرفته لاره د اهل خپل نه
مَكَانًا شَرْوِيًّا ۖ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا	(اښی نښی) کتاب (یعنی قرآن) کنبی دمریم هم ذکر او کړه څه وخت چی دکور دخلقو نه جدا شو
يُوحَىٰ تَهَاجِرًا ۖ فَمِثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۗ قَالَتْ	یو ځانې ته چی نمر خاته طرف وو او جوړه ئی کړه طرفه ددوی ته یوه پرده نو اولیږو مونږه
إِنِّي زَعِمْتُ أَنَا رَسُولُ رَبِّ غَارًا ۖ فَصَوَّرَ الْمَلَكُ لَهَا	د نمر خاته اړخ یو مکان ته لاره نو دخلقو دمخې نه ئی پرده او کړه نومونږ ورته خپله خاص فرېښته اولیږله
بَشَرًا مِثْلَ نَسْتَجِيئُكَ أَفِئَتُكَ مَأْمُونًا ۖ إِنَّكَ لَتَبِيعُ	هغې ته روح خپل نو شکل جوړ کړو هغه فرېښتې هغې (مریم) ته انسان پوره او وئیل مریم
إِنِّي زَعِمْتُ أَنَا رَسُولُ رَبِّ غَارًا ۖ فَصَوَّرَ الْمَلَكُ لَهَا	چی دهغې په وړاندې دسم دم بنیادم په شان ښکاره شوه هغې او وئیل چی
بَشَرًا مِثْلَ نَسْتَجِيئُكَ أَفِئَتُكَ مَأْمُونًا ۖ إِنَّكَ لَتَبِيعُ	چی بیشکه زه پناه غواړم په رحمن سره ستا نه که ئی ته بیردونکې دالله نه
بَشَرًا مِثْلَ نَسْتَجِيئُكَ أَفِئَتُكَ مَأْمُونًا ۖ إِنَّكَ لَتَبِيعُ	زه تانه درحمان (په نامه) پناه غواړم که ته دالله ﷻ نه ویریرې
بَشَرًا مِثْلَ نَسْتَجِيئُكَ أَفِئَتُكَ مَأْمُونًا ۖ إِنَّكَ لَتَبِيعُ	قال اووې هغه فرېښتې بیشکه زه استازې یم درب ستا چی درکرم تاته هلك پاک (صالح)
بَشَرًا مِثْلَ نَسْتَجِيئُكَ أَفِئَتُكَ مَأْمُونًا ۖ إِنَّكَ لَتَبِيعُ	فرېښتې او وئیل چی زه ستا درب رالیږلې شوي فرېښته یم چی زه تاته یو پاکیزه هلك درکرم
بَشَرًا مِثْلَ نَسْتَجِيئُكَ أَفِئَتُكَ مَأْمُونًا ۖ إِنَّكَ لَتَبِيعُ	قالت او وئیل مریم څنگه به پیدا شی زما هلك حال دا چی گوتی نه دی راوړی ماته هیڅ یو انسان
بَشَرًا مِثْلَ نَسْتَجِيئُكَ أَفِئَتُكَ مَأْمُونًا ۖ إِنَّكَ لَتَبِيعُ	هغې او وئیل چی زما لا څنگه هلك کیدیشی حال دادې چی نه راله بنیادم لاس راوړې دې

وَلَمْ أَكُ	بَغِيًّا	قَالَ	كَذَلِكَ	قَالَ رَبُّكَ	هُوَ
اونہ یم زہ زناکارہ (بسختہ) اوونیل فرہنتی ہم دغسی بہ کیری فرمانیلی دی رب ستا دا کار					
اونہ زہ بدکارہ یم فرہنتی اوونیل چہ دغسی بہ کیری ستارہ فرمانیلی دی دا کار					
عَلَىٰ	هَيْبَةٍ	وَلِنَجْعَلَهُ	آيَةً	لِلنَّاسِ	
پہ ماباند آسان دی او کوؤ دا کار دپارہ ددی چہ اوگرخو و ہغہ ہلک یوہ ننبہ دپارہ دخلقو					
.....ماتہ دیراسان دی اودا حکمہ چہ مونہ..... داخلقو دپارہ یو نخبہ او (ذریعہ د)					
وَرَحْمَةً	مِّنَّا	وَكَانَ أَمْرًا	مَّقْضِيًّا		
او رحمت دخل طرفنہ او دی دا کار خامخا کیدونکی					
رحمت جوہ کرو اودا یوہ فیصلہ شوہ خبرہ دہ					

قوله تعالى: - وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ

د حضرت مریم ام عیسیٰ علیہما السلام ذکر:- پورتنہ د حضرت زکریا ؑ ذکر شوہ و و اودا بیان فرمانیلی شوہ و وچہ ہغہ د خپل ٲول بوداوالی پوری بی اولاد و و اود ہغہ د بی بی ہیخ ہم نہ و و شوہ. بلکہ د اولاد صلاحیت پہ کنبی نہ و. پہ دی بانڈی اللہ ﷻ ہم پہ دی عمر کنبی ہغہ لہ پہ خپل قدرت سرہ اولاد ورکرو. حضرت یحییٰ ؑ پیدا شو چہ نیکوکار او فاشعار و د دی نہ پس د دی نہ ہم دخل لوی قدرت خرگندونہ کوی. د حضرت بی بی مریم واقعہ بیانوی چہ ہغہ پیغلہ وہ د یوسری لاس ہم ہغی پوری نہ وولگیدلہ او بغیر دسری نہ اللہ ﷻ پہ خپل قدرت کاملہ سرہ ہغی تہ اولاد ورکری. د حضرت عیسیٰ ؑ غوندی خوی ہغی تہ ورکرو چہ د اللہ ﷻ غورہ پیغمبر روح اللہ او کلمہ اللہ و. پہ دی دوارو قسوکنبی پورہ مناسبت دی د دی د پارہ دلته ہم اوسورت آل عمران کنبی ہم اویہ سورت انبیاء کنبی ہم دا دوارہ پہ تفصیل سرہ بیان کری دی د پارہ چہ بندیگان د اللہ ﷻ د قدرت او عظیم الشان سلطنت کنتہ او کری. بی بی مریم د عمران لور وہ د داؤد ؑ دنسل نہ وہ. پہ بنی اسرائیلو کنبی دا کورتنی طیب اویاکہ وہ. پہ سورت آل عمران کنبی دہغوی ؑ دپیدائش وغیرہ تفصیلی بیان تیر شوہ دی.

د ہغہ زمانی د دستور اورواج مطابق د ہغی مور بی بی ہغہ د بیت المقدس د مسجد مقدس د خدمت د کار د پارہ د دنیاوی کارونونہ آزادہ کری وہ. اللہ ﷻ دانذر قبول کرو اود حضرت بی بی مریم پالنے پہ بنہ توگہ بانڈی اوشولہ. ہغہ د اللہ ﷻ پہ عبادتونو ریاضتونو اونیکو کنبی مشغولہ شوہ. د ہغی عبادت ریاضت تقویٰ او پرهیزگاری د ہر چا پہ ژبہ وہ. ہغہ د خپلی ترور د خاوند حضرت زکریا ؑ پہ پالنے او تربیت کنبی وہ چہ ہغہ د بنی اسرائیلو نبی و. ٲول بنی اسرائیل پہ دینی کارونو کنبی ہم د دوی د حکم تابعدار و. حضرت زکریا ؑ تہ د حضرت بی بی مریم دیرزیات کرامتونہ بنکارہ شوہ و و خاص کر چہ کلہ بہ ہغہ د دی عبادت خانہ تہ ورتلو نود نوی قسم بی موسمہ میوی بہ ہلتہ موجود و. معلومات نی اوکرو مریم دا د کوم خای نہ راخی؟ جواب ملاو شود اللہ ﷻ د طرف نہ. ہغہ داسی قادر دی چہ چالہ غواری نو بی حسابہ رزق ورکوی. اوس د اللہ ﷻ ارادہ اوشوہ چہ د حضرت بی بی مریم د خیتی نہ حضرت عیسیٰ ؑ راپیدا کری چہ د ٲولو اولوالعزم پنخوپیغمبرانونہ یو دی. ہغہ د مسجد مقدس مشرقی طرف تہ لارہ یاخود حیض راتلو پہ وجہ یاپہ بل خہ وجہ. ابن عباس ؓ فرمانی چہ پہ اہل کتاب بانڈی د اللہ ﷻ د طرف نہ بیت اللہ تہ متوجہ کیدل اوحج کول فرض کری شوی و و خوبی

بی مریم د بیت المقدس نہ مشرق طرف تہ تلی وہ لکہ چہ د اللہ ﷻ ارشاد دے پہ دے وجہ دغہ خلقو د مشرق طرف تہ مونخ کول شروع کرہ. د عیسیٰ ﷺ د پیدائش خائ ہغوی پخپلہ قبلہ جو رہ کرہ. (۱) روایت دے چہ کوم خائ تہ ہغہ تلی وہ ہغہ خائ د دے خائ نہ لرے او غیر آباد وو. وائی چہ ہلتہ د ہغے پتے وو کوم تہ چہ د اوبوور کولو د پارہ ہغہ تلی وہ. دا ہم وئیلی شوی دی چہ ہلتہ ئی حجرہ جو رہ کرے وہ. د دے د پارہ چہ د خلقو نہ خان د اللہ ﷻ پہ عبادت کنبی پہ اوزگار تیا سرہ مشغول کریم. واللہ اعلم. د حضرت جبرائیل ﷺ پہ انسانی شکل کنبی راتل: - ککہ چہ ہغہ د خلقو نہ لرے شوه او د ہغوی اود دے پہ مینخ کنبی پرده راغلہ نو اللہ ﷻ خپلہ امین فریستہ حضرت جبرائیل ﷺ راو لیگلو. ہغہ پہ پورہ انسانی شکل کنبی ہغے تہ بنکارہ شو دلته د روح نہ مراد ہم دغہ بزرگ فریستہ ۵۵. (۲) لکہ چہ پہ آیت (نزل پہ الرُّوحُ الْأَمِينُ) (۳) الخ کنبی دی. ابی بن کعب ﷺ وائی چہ پہ روز ازل کنبی ککہ د بنیاد مو د تولو روحو نو نہ د اللہ ﷻ د الوہیت اقرار آخستی شوی وویہ ہغہ روحو نو کنبی د حضرت عیسیٰ ﷺ روح ہم وو. ہم دا روح پہ انسانی شکل کنبی اللہ ﷻ را لیگلے وو او ہم دے روح ہغے سرہ خبرے کرے وے او د ہغے بدن تہ ورنوتلے وو خودا قول د غریب کیدو نہ علاوہ منکر ہم دے یر ممکن دی چہ دا بنی اسرائیلی قول وی. ہغے چہ پہ دے خان لہ خائ کنبی یو غیر سرے اولیدو نو دا خیال ئی راغلو چہ دا چرتہ خراب سرے نہ وی ہغہ تہ ئی د اللہ ﷻ ویرہ ورا ورندی کرہ. کہ تہ پرهیزگار ئی نو د اللہ ﷻ نہ او ویریرہ اوزہ د اللہ ﷻ پناہ غوارم. دومرہ پتہ خو ہغے تہ د دہ بشرہ نہ لیگیدلے وہ چہ یوبنہ انسان دے اودے تہ معلومہ وہ چہ نیک انسان د پارہ د اللہ ﷻ ویرہ او خطرہ کافی دہ. فریستے د ہغے ویرہ حیرانیتا او خطرہ لرے کولو د پارہ صفا او وئیل بل ہیخ گمان مہ کوہ زہ د اللہ ﷻ را لیگلے شوی فریستہ یم.

وائی چہ د اللہ ﷻ نوم ئی واوریدو نو حضرت جبرائیل ﷺ اورچیدو او پہ خپل اصلی صورت کنبی راغلو او وئی وئیل زہ د اللہ ﷻ را لیگلے شوی یم د دے د پارہ اللہ ﷻ زہ را لیگلے یم چہ تاتہ یویاک نفس خوی درکول غوا ری. د (لَا هَبَّ) دویم قراءت (بہب) دے ابو عمرو بن علاء چہ یوم مشهور او معروف قاری دے ہغہ دغہ قراءت دے د دوارو قراءتو توجیہ او مطلب بالکل صفادے اویہ دوارو کنبی استلزام ہم دے. دے اوریدو سرہ بی بی مریم تہ نورہ ہم حیرانتیا اوشوہ سبحان اللہ زما بہ بچے خنگہ کیڑے: زما خو نکاح نہ دہ شوی اود بدکارئی خو زما خیال ہم نہ دے. زما بدن سرہ تراوسہ پورے د یوانسان لاس ہم نہ دے لگیدلے. بدکارہ نہ یم نو خنگہ بہ زما بچے کیڑے. (بغیا) نہ مراد زنا کاری دہ.

دانسان د پیدائش خلور طریقے: - لکہ خنگہ چہ پہ حدیث کنبی ہم دا لفظ پہ دے معنی کنبی راغلی دے چہ (مہربغی) د زنا کاری بنخے گتہ حرام دہ. (۴) فریستے د ہغے حیرانتیا لرے کولو د پارہ او فرمائیل چہ دا تول ربتیادی خوالہ ﷻ پہ دے قادر دے چہ د بغیر خاوند او بغیرد ختہ بلے خبرے ہم اولاد ورکری ہغہ چہ خہ غوا ری کیڑے. اللہ ﷻ بہ دا واقعہ اودا ماشوم د خلقو د تذکیر سبب جو روی. دا بہ د اللہ ﷻ د قدرت یوہ نبنہ وی دے د پارہ چہ خلقو تہ پتہ اولگی چہ ہغہ خالق پہ ہر قسم پیدا کولو یاندي قادر دے آدم ﷺ ئی بغیرد بنخے اوسری تہ پیدا کرو حوا بی بی ئی صرف دسری نہ بغیرد بنخے پیدا کرہ اوباقی تول انسانان ئی د بنخے اوسری تہ پیدا کرل او عیسیٰ ﷺ ئی بغیرد سری صرف ہم د بنخے تہ را پیدا کرے.

(۱) الطبری: ۱۸/۱۶۲.

(۲) الطبری: ۱۸/۱۶۳.

(۳) الشعراء: ۲۶/۱۹۳.

(۴) صحیح بخاری کتاب البیوع باب عن الکلب: ۲۲۳۷، صحیح مسلم: ۱۰۶۷، ابوداؤد: ۳۴۸۱، ترمذی: ۱۲۷۶، ابن ماجہ: ۲۱۵۹، احمد: ۱۱۹/۴، ابن حبان: ۵۱۵۷.

د تقسیم ہم دا خلور صورتونہ کیدی شی کوم چه تبول پوره کړې شو اود خپل قدرت کمال اود عظیم سلطنت مثال نی قایم کړو. فی الحقیقت کنبی نه د هغه نه بغیریل څوک معبود اونه پروردگار شته. دا ماشوم به د الله ﷻ رحمت جوړیږی او د الله ﷻ پیغمبر به وی. د الله ﷻ د عبادت دعوت به مخلوق ته ورکوی لکه چه بل آیت کنبی دی چه فرشتو اووئیل ای مریم الله ﷻ تاته د خپلې کلمې یو زیری اوری د کوم نوم چه به مسیح عیسی بن مریم ﷺ وی چه په دنیا او آخرت کنبی به د عزت خاوندوی اووی به هم د الله ﷻ مقرب. هغه به هم په زانگو کنبی خبرې کوی او په زیات عمر کنبی هم اووی به هم د نیکانو خلقو نه یعنی په وړوکوالی او بوډاوالی کنبی به د الله ﷻ د دین دعوت ورکوی. (۱)

روایت دې چه حضرت مریم علیها السلام اوفرمائیل د خلوت او یواخیوالی په موقعه به ماسره حضرت عیسی ﷺ خبرې کولې او چه زه به په ډله کې اووم نود الله ﷻ تسبیح به ئې بیانوله. دا حال د هغه وخت دې کله چه دې زما په خیته کنبی وو. یعنی دا خبرې او تسبیح د هغه ځما په خیته کنبی وویا فرمائی چه دا کار د الله ﷻ په علم کنبی مقدر اومقرر شوې دې هغه به په خپل قدرت سره دا کار پوره کوی. ډیر ممکن دی چه دا قول هم د حضرت جبرائیل ﷺ وی اوداهم کیدی شی چه دا فرمان د الله ﷻ حضور ﷺ ته وی اودې نه مراد د روح پوک وهل وی. لکه چه ارشاد دې د عمران لور بی بی مریم ډیره پاک دامنه بی بی وه. هم مونږ په هغې کنبی روح پوک وهلې وو (۲) یویل آیت کنبی دی چه هغه پاکه بی بی په کومه کنبی چه مونږ خپل روح پوک وهلو. (۳) نود دې جمله مطلب دا دې چه دا خوبه کیږی الله ﷻ د دې اراده کړې ده. والله اعلم.

فَحَمَلَتْهُ	
نو امیدواره شوه مریم په هلك سره	
نودهغی په گیده شو نو د خپل (حمل) سره یولرې	
فَأْتَبَدَّتْ	بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا
نولاره یوی ډډې ته مریم دغه حمل سره یو ځانی ته چی لرې وؤ پس راوسته هغه ځانی ته لاره نود زیرون دردونو..... دکه جوړی یوی ونی ته راوستله
الْمَخَاضِ	إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي
دردونو دبیچی دپیدا کیدلو تنې دونې دکجوړی ته اووئیل هغې افسوس دې په ماباندي	او هغې اووئیل چی هائی افسوس که زه ددې نه پخوا مړه شوې
وَمَا كُنْتُ	قَبْلَ هَذَا نَسِيًّا مَنِيًّا
چی مړه وی زه وړاندي ددې نه اووی زه • هیره دزرونونه وتلی	او هیره تیره شوې وی

قوله تعالى: - فَحَمَلَتْهُ فَاتَّبَدَّتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا

حضرت بی بی مریم دکه جوړی د ونې خواله لاره: روایت دې چه کله هغې د الله ﷻ فرمان واوریدو اود هغې په وړاندي نی ست تیت کړونو جبرائیل ﷺ د هغې د قمیص په گریوان کنبی پوکې اووهلو: په دې

(۱) آل عمران: ۴۵-۴۶.

(۲) النحریم: ۱۲.

(۳) الانبیاء: ۹۱.

سرہ د اللہ ﷻ پہ حکم سرہ د هغی حمل شو. اوس ډیره اوویریدله او دې خیال سرہ به نی زړه خوړلو چه زه به خلقو ته شه مخ بنایم؟ که هر خومره خپل خلاصوالې پیش کړم خودا عجیبه خبره به خوک منی؟ هم په دې ویره کنبی هغه وه اوچاته نی هم دا واقعہ نه وه بیان کړې اوچه هغه کله خپلې ترورد حضرت زکریا ﷺ بی بی له راغله نوهغې ورسره غاړه ملاوکره او ونی وئیل بچی د اللہ ﷻ په قدرت سره اوستا د ترورد خاوند پدعا سره زه په دې عمر کنبی حامله شوې یم خکه چې زکریا ﷻ دنیک ولد دعا غوښتلی نو بی بی مریم هغې ته اونیل ترورې ماسره خوهم داسې واقعہ پیننه شوه اوزه هم خپل خان ستا پشان حالت کنبی گنړم. دا کورنی د نبی کورنی وه هغوی د اللہ ﷻ په قدرت او د بی بی مریم په صداقت باندي ایمان راوړو. د دې نه پس دا حالت وو چه کله په دې دواړو پاکو بیبیانو ملاقات کولو نو ترور به نی دامحسوس کول چه دهغې ماشوم دهغې دخورخې دماشوم مخې ته تیتیری اودهغه عزت کوی. (۱) هغوی په مذهب کنبی دا جائزهم وو په دې وجه د حضرت یوسف روڼو او پلار هغه ته سجده کړې وه او اللہ ﷻ فرښتوته د حضرت آدم ﷻ په وړاندې د سجدې حکم کړې وو. خوزمونږ په شریعت کنبی دا تعظیم صرف د اللہ ﷻ د پاره خاص کړې شو اوبل چا ته سجده کول حرام کړې شو. خکه چه دا د اللہ ﷻ د تعظیم نه خلاف ده اود هغه شان سره مناسب نه ده. امام مالک ﷺ فرمائی چه حضرت عیسیٰ ﷻ او حضرت یحییٰ ﷻ د ترور خامن وو. خودا دواړه د ترور خامن نه وو بلکه ماما او خورنی وو اودواړه هم په یو وخت کنبی په حمل کنبی وو. د حضرت یحییٰ ﷻ موربه اکثر حضرت بی بی مریم ته فرمائیل چه ماته خوداسې معلومیږی چه زما دا بچی ستا بچی ته سجده کوی. امام مالک ﷻ فرمائی چه د دې نه د حضرت عیسیٰ ﷻ فضیلت ثابتیری. خکه چه اللہ ﷻ دهغه په لاس باندي پخپل حکم سره مړی ژوندي کول د مورته پیداشوی رانده او برگیان به نی ښه کول.

عیسیٰ ﷻ خومره موده د مور په خپته کنبی وو. د جمهور و قول خودا دې چه هغه نهه میاشتی په خپته کنبی وو. حضرت عکرمه ﷺ فرمائی چه اته میاشتی وو. د دې د پاره د اتومیاشتیو د حمل ماشوم عموما ژوندي نه پاتی کیږی. ابن عباس ﷻ فرمائی چه د حمل کیدو سره ماشوم اوشو. دا قول غریب دې ممکن دی چه هغه د آیت ظاهری لفظ سره دا گنړلې وی چه د حمل کیدو جداود ماشوم د پیدا کیدو ذکر په دې آیاتونو کنبی "ف" سره دې او "ف" د تعقیب د پاره راخی خوتعقیب د هرخیز د هغه په اعتبار سره کیږی لکه د عامو انسانانو د پیدا کیدو حال د قرآن آیت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي رَأْسِ مَكِينٍ ۝ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً ۝ فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً ۝ فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا ۝ فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ۝ ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۝ فَتَبَرَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝﴾ (۱) کنبی شوې دې چه مونږ انسان د کړنگیدلې خاورې پیدا کړې دې بیاموهغه د نطفه په شکل کنبی په رحم کنبی حصار کړو بیامود نطفه نه چکنی جوړه کړه بیاد دې چکنی نه دغوښې ټکرا جوړه کړه بیاد دې غوښې ټکری نه هلوکی پیدا کړه. دلته هم په دوو ځایونو کنبی "ف" ده اوده هم د تعقیب د پاره. خود حدیث شریف نه ثابت دی د دواړو حالتونو په مینځ کنبی د څلوښتو ورځو فاصله وی. (۲) د قرآن کریم په بل آیت کنبی دې ﴿الَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصِبُّمِ الْأَرْضُ فَخُضْرَةً ۖ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝﴾ (۳) آیا تاونه لیدل چه اللہ ﷻ د آسمان نه باران وروی؟ نوزمکه آبادیری، ښکاره خبره ده چه د اوبووریدونه ډیره موده پس شینکې راتوکیږی. حالانکه "ف" دلته هم ده نوتعقیب د هرخیز د هغه خیز په اعتبار سره کیږی. نیغه شان خبره خوداده چه په مثال د عادت د ښځو د خپل حمل زمانه پوره تیره شوه.

(۱) حاکم: ۵۹۲/۲ ح ۴۱۵۶ وسنده حسن وهومن الاسرائیلیات.

(۲) المؤمنون: ۱۲.

(۳) صحیح بخاری کتاب بدء الخلق باب ذکر الملائكة صلوات الله عليهم: ۳۲۰۸، صحیح مسلم: ۲۶۴۳.

(۴) الحج: ۶۳.

د بی بی مریم سره د مسجد دخادم مکالمه اودهغی جوابونه:- دبی بی مریم سره په مسجد مقدس کنبی. د جمات یوخادم اویوصاحب بل هم وود هغه نوم یوسف نجاروو هغه چه کله د حضرت بی بی مریم داحال اوکتلوفو اول خونئی دا حالت بد اوگنرلو د حضرت بی بی مریم د تقوی پرهیزگارتی عبادت اوریاضت د رب نه ویریدل اوحق کتلوته خیال کولوسره هغه د زره دا خرابی ویستل غوښتل خو چه څنگه څنگه ورخې تیریدلې حمل ښکاره کیدلو بس اوس خو چپ پاتې نه شو یوه ورځ نی ډیر په ادب سره اووئیل بی بی مریم زه تانه د یوې خبرې تپوس کوم خفه کیره مه. آیا بغیرد تخم نه د یوې ونې کیدل بغیرد دانې فصل کیدل بغیرد پلار نه ماشوم هم کیدې شی؟ هغه د ده په مطلب پوهه شوه اوجواب نی ورکړو چه دا هرڅه ممکن دی. دتولونه اول چه الله ﷻ کومه ونه پیداکړې وه هغه بغیرد تخم نه وه. د تولونه اول چه الله ﷻ کوم فصل راتوکولې وو هغه بغیرد دانې نه وو دتولونه اول الله ﷻ حضرت آدم ﷺ پیداکړو هغه بغیرد پلار نه وو بلکه بغیرد مور نه هم وو. د هغه په عقل کنبی خودا خبره راغله اوبی بی مریم او د الله ﷻ قدرت نی دروغ اونه گنرلو. اوس چه بی بی مریم صدیقه دا اوکتل چه د قوم خلق به په هغی باندې تهمت لگوی نوهغی دا ټول پریخودل اودیره لرې چرته لاره.

دخلفود تهمتونو په وجه بی بی مریم چرته لرې لارې:- امام محمدبن اسحاق رحمته الله فرمائی کله چه د حمل حالات ښکاره شو نوقوم دمسخرو آوازونه کول اوخبرې جوړول نی شروع کړې اوبه حضرت یوسف نجارغوئدې صالح سړی باندي دا تهمت اولگولو نو هغه د دې تولونه چرته غاړې ته شوه چه نه څوک گوری او نه څوک دا اوگوری. کله چه د ماشوم پیداکیدو درد شروع شو نوهغه د یوې کهجورې بیخ ته کیناستله وائی چه داخلوت خانه د بیت المقدس مشرقی طرف ته حجره وه (۱) داهم یوقول دې چه کله هغه دشام اومصر مینځ ته راورسیده هغه وخت دماشوم کیدو دردشروع شو (۲) بل یوقول دې چه د بیت المقدس نه هغه اته میله تلې وه دهغه کلی نوم بیت اللحم وو (۳) اول دمعراج دواقععه په بیان کنبی یو حدیث تیرشوې دې په کوم کنبی چه دی د عیسی رحمته الله پیدائش ځای هم بیت اللحم وو. (۴) والله اعلم. حیاناکه او پاکدامه ښځه په تهمتونو مرگ ته ترجیح ورکوی:- مشهوره خبره دا ده اود نصرانیانوخوا په دې خبره باندي اتفاق دې اوبه دې حدیث کنبی هم دی که دا صحیح وی. دې وخت کنبی هغې د مرگ غوښتنه کوله. ځکه چه د دین دفتنی په وخت کنبی داخواش کول هم جائز دی. پوهیدله چه څوک به هغې ته رښتونې نه وائی. دهغې بیان کړې شوې واقعه به هرڅوک دروغ گنری دنیابه هغه پریشانه کوی اوبه عبادت او اطمینان کنبی به نی خلل پریوخی. هرسړی به نی په بدوسره یادوی اوبه خلقو به خراب اثر پریوخی. نوئی فرمائیل چه افسوس زه ددې حالت نه وړاندې اوچته کړې شوې ووم. (۵) بلکه افسوس چه زه خوهدو پیداشوې نه وې. دومره د حیانه شرمیدله چه هغې په دې تکلیف باندي مرگ ته ترجیح ورکړه اوخواش نی کولو چه افسوس زه چرته ورك شوې اود یاد نه وتلې څیز وې چه نه نی څوک یادکړی نه نی لتون اوکړی او نه نی ذکر اوکړی. په احادیثوکنبی د مرگ غوښتلونه ممانعت دې. مونږ داروايتونه د آیت (تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ) (۶) الخ په تفسیر کنبی بیان کړې دې.

(۱) الطبری: ۱۶۱/۱۸.

(۲) الطبری: ۱۷۰/۱۹.

(۳) الطبری: ۱۷۰/۱۹.

(۴) نسائی کتاب الصلوة باب فرض الصلوة..... ۴۵۱ ومنده حسن.

(۵) الطبری: ۱۷۲/۱۸.

(۶) ۱۲/یوسف: ۱۰۱.

فَنَادِيهَا

انو فریستی اواز اوکړو هغی ته

بیا (فریستی) ورته دلاندې نه اړخ ته اواز اوکړو چې هیڅ غم مه

مِنْ تَحْتِهَا ۱۱ اَلَا تَحْزَنُ ۱۲ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ ۱۳ سَرِيًّا ۱۴

دښکته طرف دهغی نه | چی مه غمژنه کیره | پیدا کړی ده | رب ستا | ښکته طرف ستانه | یوه چینه
کوه ستار ب ستا در پښو لاندې یوه چینه را پیدا کړی ده

وَهَرِيًّا ۱۵ اِلَيْكَ ۱۶ بِجَذْعِ النَّخْلَةِ ۱۷ سُقِطَ ۱۸ عَلَيْكَ ۱۹ رَطْبًا ۲۰ جَنِيًّا ۲۱

او اوخوزه ته | خان خپل ته | تنه دونې دکجورې | را اوبه غورزوی | تاته | کجورې | تازه
او دکجورې دابوتې خپل خان ته راوځنډه ددی نه به درته تازه کجور راوغورزیري

فَكُلْ ۲۲ وَاشْرَبْ ۲۳ وَقَرِيًّا ۲۴ عَيْنًا ۲۵ فَاِمَّا تَرَيْنَ ۲۶ مِنَ الْبَشَرِ ۲۷ اَحَدًا ۲۸

پس خوره | او څکه | او یخې کړه | سترگې | نوکه چرې | او لیدلو تا | دانسانانو نه | یو کس
نو ته خوره اوڅښه او خپلې سترگې (دڅوئې په دیدن) بیخوه اوکه چرته یو بنیادم اووینی

فَقَوِيًّا ۲۹ اِنِّي نَذَرْتُ ۳۰ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا ۳۱ فَلَئِنْ اُكِّمَ ۳۲

نو اووایه (ورته) ته | چی بیشکه نذر منلې دې ما | دپاره درحمن | دروژې انوهرگز به خبری نه کوم زه
نو (په اشارت) ورته اووایه چې مادرحمان (الله ﷻ) په نامه دروژې نذر منلې دې نو زه نن دهیچا بنیادم

الْيَوْمِ ۳۳ اِنْسِيًّا ۳۴

نن ورځ | دیو انسان سره |

سره خبرې اترې نه کوم

قوله تعالى: - فَنَادِيهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَا تَحْزَنُ

د حضرت مریم علیها السلام د پاره د الله ﷻ د طرف نه انعامات: - د (مِنْ تَحْتِهَا) دویم قراءت (مِنْ تَحْتِهَا) هم دې
داخطاب کونکې حضرت جبرائیل ﷺ وو (۱) د حضرت عیسیٰ ﷺ خو رومبې کار هم هغه وو چه هغه د
خلقو په وړاندې دخپلې مور د خلاصی د پاره اویا کدامنشی د پاره کړې وو. د هغه وادنی د لاندې غاړې
نه د دې ویرې او خطرې په عالم کښې حضرت جبرائیل ﷺ دا آسانی ورکړې وه. دا قول هم وئیلې شوې
دې چه دا خبره هم حضرت عیسیٰ ﷺ کړې وه. اواز راغلو چه خفه کیره مه ستاد پښولاندې ستار ب د
صفا ښکلې اوخوړو اوبو چینه روانه کړې ده دا اوبه ته اوڅکه. (۲) یوقول دا دې چه د دې چینې نه مراد
پخپله حضرت عیسیٰ ﷺ دې. خواولنې قول ډیر ښکاره دې. د دې اوبو د ذکر نه پس هم دخوراک ذکر دې
چه د کجورې دا ونه اوخوزه د دې نه به تازه اومزیدارې کجورې راپریوخی هغه خوره.

دا ونه بالکل خالی وه په ځنډلو سره میوې راتلې: - وائی چه دا ونه اوچه پرته وه اوداقول هم دې چه میوه داره
وه. په ظاهره داسې معلومیري چه دغه وخت دا ونه د کجورو نه خالی وه خود هغوی په خوزولوسره د
دې نه د الله ﷻ په قدرت سره کجورې راځنډلې کیدې. خوراک څښاک هرڅه موجود شو او اجازت هم

۱ الطبری: ۱۸/۱۷۳.

۲ الطبری: ۱۸/۱۷۵.

ورکړې شو او فرمائیلې شو خوره څکه اوزړه خوشحاله ساته. د حضرت عمرو بن میمون رضی اللہ عنہ فرمان دی چې د نفاس والا بنځود پارہ د لمدواو او چوک کھجورونه بل بهتر هیڅ څیز نشته. (۱) یو حدیث کښې دی د کھجورې د ونې اکرام کوئی. دادهغه خاورې نه پیدا کړې شوې ده د کوم نه چې آدم علیه السلام پیدا کړې شوې وو دی نه بغیر هیڅ یوه ونه د نر او بنځې یوځای کولونه نه لونیږی. د بنځو د ماشوم د پیدا کیدو په وخت کښې هغوی ته لمدې کھجورې ورکونی که ملاونه شی نو اوچې صحیح دی. هیڅ یوه ونه د الله تعالی په نیز د دې نه زیاته د مرتبې والا نشته. ددې د پارہ نې ددې لاندې حضرت بی بی مریم راکوزه کره (۲) د حدیث بالکل منکر دی. د «تسقط» دویم قراءت «تساقط» او «تسقط» هم دی. مطلب د دې ټولو قراءتونو هم یو دی. بیا ارشاد اوشو چې چاسره خبرې مه کوه په اشاره نې پوهه کوه چې زه نن روژه یم. یاخو مراد ددې چې دهغوی په روژه کښې کلام کول ممنوع وویا داچې هم دخبرو کولونه روژه ساتلې ده. (۳) زمونږ په شریعت کښې د خبرو نه روژه نشته. حضرت عبداللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ له دوه سړی راغله یوسلام او کړو بل اونه کړو. هغوی تپوس او کړو ددې څه وجه ده؟ خلقو وئیل چې ده قسم خوړلې چې نن به چاسره خبرې اونه کړم. هغوی او فرمائیل دا مات کړه اوسلام کلام شروع کړه داخو صرف هم د حضرت بی بی مریم د پارہ وو څکه چې الله تعالی دهغې صداقت کرامت ثابت کول منظور ووددې دپارہ نې دا عذر جوړ کړې وو. حضرت عبدالرحمن بن زید رضی اللہ عنہ فرمائی کله چې حضرت عیسی علیه السلام خپل مور ته او وئیل ته مه ویریه نو هغې وئیل زه څنگه نه ویریرم زه د خاوند والا نه یم د چا د ملکیت وینځه نوکره نه یم ماته به دنیاځه وائی چې دا بچې د چا دی؟ زه به خلقوته څه جواب ورکولې شم؟ کوم یو عذریه ورته پیش کولې شم هائی افسوس چې زه د دې نه وړاندې مړه شوې ووم او کاش چې زه نسیامنسیا یعنی هیره کړې شوې جوړه شوې ووم. هغه وخت حضرت عیسی علیه السلام وئیل مورې تاله چاسره د خبرو کولو ضرورت نشته پخپله به دې ټولو سره او گورم. ته خو هغوی ته صرف دا بنایه چې نن ما د چپ پاتې کیدونذر منلې دی.

فَاتَتْ	بِهِ	قَوْمَهَا	تَحْمِلُهُ ط
نور اغله سره ددغه بچې قوم خپل ته چې راغستی نې وو هغه			
بیا هغې ماشوم په غیر کښې واخستو او خپل قوم ته ورغله			
قَالُوا	يٰۤاَيُّهَا	يٰۤاَيُّهَا	يٰۤاَيُّهَا
او وئیل خلقو ای مریم بېشکه راغلي ته یو کار ناکاره ته ای خور دهارون نه وو			
هغوی ورته او وئیل چې ای مریم تا دیر بدکار کړې دی ائی دهارون خورې!			
اَبُوکَ	اِمْرًا	سَوَّءًا	وَمَا کَانَتِ
پلار ستا سړې دبدې اوندوه مور ستا بدکاره نو اشاره اوکره هغې			
ستا پلار څه خراب سړې نه وو اونه ستا مور بدکاره وه په دې باندې مریم د ماشوم طرفته اشاره اوکره			
اِلَيْهِ ط	قَالُوا	کَيْفَ	نُكَلِّمُ
هغه بچې ته او وئیل خلقو څنگه خبرې او کړو مونږه دهغه چاسره چې دی هغه په زانگو کښې (پروټ)			
هغوی او وئیل چې مونږ په زانگو کښې پروټ ماشوم سره څنگه خبرې او کړو			

(۱) الطبری: ۱۸/۱۷۹.

(۲) مستدای بعلی ۴۵۵.

(۳) الطبری: ۱۸/۱۸۲.

صَدِيًّا ۱۰	قَالَ	إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ط	أَتْنِي الْكِتَابَ	وَجَعَلَنِي
یو ماشوم او وئیل ماشوم بیشکه زه بنده دالله یم هغه راکړو ماته کتاب او جوړئې کړم زه				
عيسى عليه السلام	او وئیل چې	بیشکه زه دالله بنده یم	هغه ماله کتاب راکړې دې	او زه ئې نبی جوړ کړې یم
نَبِيًّا ۱۱	وَجَعَلَنِي	مُرَاغًا	أَيِّنْ	مَا كُنْتُ
نبی اووې گړخولم زه برکتی هر چرته چې یم زه او حکم ئې اوکړو ماته				
				او زه ئې برکتی کړې یم په هر ځانې کنبې چې زه یم او هغه ماته دمونځ کولو او دزکوۃ ورکولو
بِالصَّلَاةِ	وَالزَّكَاةِ	مَا دُمْتُ	حَيًّا ۱۲	وَبِرَأْيِ
په مانځه سره او په زکاة سره ترڅو چې یم زه ژوندې او جوړئې کړم زه نیکې کونکې				
				حکم راکړې دې ترڅو پورې چې ژوندې یم او زه دخپلې مور خدمت گزار جوړ کړې یم او سرکش
يَوْمَ الدِّينِ	وَلَمْ يَجْعَلْنِي	جَبَّارًا	شَقِيًّا ۱۳	وَالسَّلَامُ عَلَيَّ
دمورخپلې سره او گړخولې ئې نه یم زه سرکشه بدبخته او سلام دې په ماباند په کومه ورځ				
				او بدبخت ئې نه یم پیدا کړې او په ماباندې سلام دې په کومه ورځ چې زه پیدا شوې یم
وُلِدْتُ	وَيَوْمَ	أَمُوتُ	وَيَوْمَ	أُبْعَثُ
چې پیدا شوم زه او په کومه ورځ اچې به مرم زه او په کومه ورځ اچې به راپاخولې کیرم زه ژوندې				
				او په کومه ورځ چې به زه مړ کیرم او په کومه ورځ چې به زه دوباره ژوندې کولې شم

قوله تعالى: - فَأَنْتَ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ ط

مریم علیہا السلام حضرت عیسیٰ علیه السلام راوړې راځی :- حضرت مریم بی بی د الله ﷻ دا حکم هم اومتلو او خپل ماشوم ئې په غیر کنبې راوړو او خلقو له راغله. کتلوسره هریوگوته په ځله شواو دهرې ځلې نه اووتل مریم تاخو دیر خراب کار اوکړو () نوب بکالی ﷺ فرمائی چه خلق د حضرت بی بی مریم په لټون کنبې وتلې ووخود الله ﷻ شان وو چه دهغې چرته هم پته اونه لگیده. په لار کنبې یوڅاروان ملاوشو هغه نه ئې تپوس اوکړو چه په لاره کنبې تاداسې داسې بنځه لیدلې ده؟ هغه وئیل چه نه خو ماد شپې یوه عجیبه خبره دا اوکتله چه زمادا ټولې غواگانې ددې وادئې طرف ته په سجده کنبې راپریوتلې. ما ددې نه وړاندې داسې قسم واقعه نه ده لیدلې او ما پخپلو سترگو اوکتل چه دې طرفته یونور ښکاریدو. نو هغوی په دغه طرف روان شو چه مخامخ د عیسیٰ علیه السلام مور ماشوم په غیر کنبې راخستې ښکاری د دوی په کتلوسره هغې خپل ماشوم په غیر کنبې کیناستله دې ټولو هغه راگیره کړه او خبرې جوړولې. د اخت هارون څه مطلب دې؟ - دهغوی دا وینا چه ای د هارون خور دې نه مراد دا دې چه هغه د حضرت هارون علیه السلام دنسل نه وه. () یاد هغوی په کور کنبې هارون نومې یونیک سرې وواوهم دهغه په شان عبادت اوریاضت د حضرت بی بی مریم هم وو. په دې وجه هغې ته د هارون خور اووئیلې شوه. څوک وائی چه هارون نومې یوبد کاره سرې وو په دې وجه خلقو د پیغور په توگه هغې ته د هغه خور اووئیل. د هارون خور ئې ورته ولې اووئیل :- ددې ټولو اقوالونه لوی یوغریب قول داهم دې چه هغه د حضرت هارون علیه السلام او حضرت موسیٰ علیه السلام هم هغه سکه خورده کومې له چه د حضرت موسیٰ علیه السلام مور کله حضرت موسیٰ

(۱) الطبری: ۱۸۵/۱۸
(۲) الطبری: ۱۸۷/۱۸

ﷺ پہ پیتھنی کنبی و اچولو او پہ دریاب کنبی نی پریخی وو نوہغی تہ نی وئیلی وو چہ دے سرہ شاتہ شاتہ پہ غارہ غارہ خہ چہ د چا خیال ہم رانہ شی. دا قول خو بالکل غلط معلومیہی خکہ چہ پہ قرآن پاک کنبی دی چہ حضرت عیسیٰ ﷺ د نبی اسرائیلو آخری نبی وو. د ہغوی نہ پس صرف خاتم الانبیاء حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ نبی شوی وو. پہ صحیح بخاری کنبی چہ حضور ﷺ فرمائی چہ د عیسیٰ بن مریم ﷺ سرہ د تولونہ زیات نیردی زہ یم خکہ چہ زما اود ہغہ پہ منیخ کنبی بل خوک نبی نہ دے تیرشوی^(۱) کہہ دمحمد بن کعب قرظی رضی اللہ عنہ دا قول چہ ہغہ د ہارون رضی اللہ عنہ سکہ خوروه تیک وی نو دا بہ منلی کیری چہ ہغہ د حضرت داؤد رضی اللہ عنہ او حضرت سلیمان رضی اللہ عنہ نہ ہم ورائندی وو خکہ چہ پہ قرآن مجید کنبی موجود دی حضرت داؤد رضی اللہ عنہ د حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہ نہ پس وو. او گورنی آیت ﴿الْمَرْآتِلِ الْعَلَمِیْنِ﴾ یٰۤاٰرَءَیْتُمْ لِمَنْ بُعِدَ مُوسٰی (۲) پہ دے آیاتونو کنبی د حضرت داؤد رضی اللہ عنہ واقعہ اود ہغہ د جالوت قتل کولو بیان شوی دے اولفظ موجود دے چہ دا د موسیٰ رضی اللہ عنہ واقعہ دہ. ہغہ تہ چہ کومہ غلطی لگیلدی دہ ہغہ د تورات ہغہ عبارت دے پہ کوم کنبی چہ دی کلہ چہ موسیٰ رضی اللہ عنہ سرہ د بنی اسرائیلو پہ دریاب پوری وتلو اوفرعون سرہ دخپل لبسکرہ ڈوب شو اومرہ شو ہغہ وخت مریم بنت عمران چہ د موسیٰ رضی اللہ عنہ اوهارون رضی اللہ عنہ خورہ وہ پہ نغارہ بانندی د اللہ جل جلالہ د شکر ترانہ وئیلہ اوہغی سرہ نوری بنیخی ہم وی. د دے عبارت نہ قرظی رضی اللہ عنہ دا کنرلی چہ د حضرت عیسیٰ رضی اللہ عنہ مور بی بی مریم دہ حالانکہ دا غلطہ دہ. ممکن دہ چہ د حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہ د خور نوم ہم مریم وی خودا چہ ہم دغہ مریم د حضرت عیسیٰ رضی اللہ عنہ مور وہ د دے ہیخ ثبوت نشتہ بلکہ دا ناممکن دی. دا کیدی شی چہ د دوارونومونہ یو وی پہ یو نوم بانندی نور نومونہ کیخودے شی او پہ بنی اسرائیلو کنبی خودا عادت وو چہ خپل نومونہ بہ نی دانبیواؤ کرامو اولیاؤ کرامو پہ نومونو بانندی کیخودل.

مسند احمد کنبی مغیرہ بن شعبہ رضی اللہ عنہ نہ روایت دے زہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نجران تہ اولیکلم ہلتہ مانہ بعضی نصرانیانو تپوس اوکرو چہ تاسو (یاخت ہارون) لولئی حالانکہ موسیٰ رضی اللہ عنہ خود حضرت عیسیٰ رضی اللہ عنہ نہ دیر ورائندی تیرشوی دے. ماخو خہ جواب ورنہ کرے شو. کلہ چہ زہ مدینہ تہ راغلم نود حضور ﷺ پہ ورائندی مے دا ذکر اوکرو نو حضور ﷺ اوفرمائیل تا ہغوی تہ ہم پہ ہغہ وخت ولے جواب ورنہ کرو چہ ہغہ خلقو بہ د خپلو انبیواؤ او نیکانو خلقو نومونہ پہ خپل اولاد بانندی برابر د ہغوی پہ نومونو بانندی کیخودل^(۳) پہ صحیح مسلم کنبی ہم دا حدیث شتہ. امام ترمذی دا حسن صحیح غریب بنائی. یوخل حضرت کعب رضی اللہ عنہ وئیلی ووچہ دا ہارون د موسیٰ رضی اللہ عنہ رور ہارون رضی اللہ عنہ نہ دے. پہ دے بانندی حضرت ام المؤمنین حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا انکار اوکرو نو ہغہ اوئیل کہ تاسود رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نہ خہ اوریدلی وی نو اووایہ نو مونر تہ منظور دی گنی پہ تاریخی توگہ خود ہغوی پہ مینخ کنبی شپر سوه کالہ فاصلہ دہ. دے اوریدو سرہ حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا کچپ شوه. پہ دے تاریخ کنبی زمونر لہ شان تامل دے. قتادہ رضی اللہ عنہ فرمائی دمیریم کورنی د برہ نہ نیک صالح او دیندارہ وہ اودا دینداری لکہ برابرہ دوراثت راروانہ وہ. بعضی خلق داسی ہم وی اوبعضی کورنی ددے خلاف ہم وی چہ د برہ نہ د بنکتہ پوری تول ہم بدوی. دا ہارون دیر بزرگ سرے وو پہ دے وجہ پہ بنی اسرائیلو کنبی د ہارون نوم کیخودو رواج روان شوی وو. دلته دا ہم ذکر دے چہ پہ کومہ ورخ د حضرت ہارون رضی اللہ عنہ جنازہ اووتلہ د ہغوی پہ جنازہ کنبی ہم د دے ہارون نوم خلویست زہ سرے وو.

(۱) صحیح بخاری کتاب احادیث الانبیاء باب قول الله تعالیٰ ﴿واذکری الکتاب مریم اذنبذت من اهلها...﴾: ۳۴۴۲، صحیح مسلم ۲۳۱۵،

احمد: ۲/۶۳، ابن حبان: ۶۱۹۵.

(۲) البقرہ: ۲۴.

(۳) صحیح مسلم کتاب الادب باب النهی عن التکفی بانی القاسم...: ۲۱۳۵، ترمذی: ۳۱۵۵، السنن الکبریٰ: ۱۱۳۱۵، احمد: ۴/۲۵۲.

حضرت عیسیٰ ﷺ د مور پہ غیا کنبی خبری کولوسره کواہی ور کرہ:- غرض دا چہ ہغہ خلقو ملامتہ کولہ چہ تانہ دا بدکار خنگہ اوشو تہ خود نیکی مور لورنی مور پلار دواہ نیکان تولہ کورنشی پاکہ نویباتا داخنگہ حرکت اوکرو؟ دقوم د ترخی او خرابی خبری اوریدوسره ہغی دارشاد مطابق خپل بچی تہ اشارہ اوکرہ چہ دہ نہ تپوس اوکرہ. دے خلقو لہ پہ تاؤ بانڈی نور ہم تاؤ ورغلوچہ گورہ خنگہ پہ کلکہ بانڈی جواب ورکوی او مونہ پاکلان جوہرہ وی. بنہ دہ اوس بہ مونہ د غیرہی د ماشوم نہ خہ تپوس کوو اوہغہ بہ مونہ تہ خہ اووانی؟

د عیسیٰ ﷺ ماشوموالی کنبی د توحید اود خپلی مور د براءت بیان:- پدی کنبی بغیرد غوبستلونه ہغہ خبری شروع کرے خلقوزہ د اللہ ﷻ یوبندہ یم د تولونہ رومبے کلام د حضرت عیسیٰ ﷺ ہم دا وود اللہ ﷻ باکی او تعظیم نی بیان کرو اود خپلی غلامی او بندگنی اعلان نی اوکرو. د اللہ ﷻ ذات نی د اولاد نہ پاک او خودلو بلکہ ثابتہ نی کرہ خکہ چہ د اللہ ﷻ اولاد نہ وی. بیانی د خپل نبوت اظہار اوکرو چہ ماتہ ہغہ کتاب راکری دے او زہ نی خپل نبی جوہر کرے یم. پہ دے کنبی دخپل مور بی گناہی بیان کرہ بلکہ دلیل نی ہم ورکرو چہ زہ خود اللہ ﷻ پیغمبریم. رب ماتہ خپل کتاب ہم رانصیب کرے دے. وائی چہ کلہ خلقود ہغوی مور بی بی پسے خبری کولے ہغہ وخت ہغہ پنی خکل ہغہ نی پریخودل او پہ اریخ شو د ہغوی طرف تہ متوجہ جواب نی ورکرو. وائی چہ د دے قول پہ وخت کنبی د ہغوی گوتہ اوچتہ وہ او لاس نی د اورے پورے اوچت کرے وو. عکرمہ ﷺ فرمائی چہ ماتہ نی کتاب راکرو د دے دا مطلب دے چہ د راکولوارادہ نی کرے دہ دہ. بہ پورہ کیہی. حضرت انس ﷺ فرمائی چہ ہم ہغہ وخت ہغہ تہ یاد وو تول نی زدہ کرے پیدا شوے وو. خود دے قول سے تیک نہ دے. زہ چہ چرتہ ہم یم خلقو تہ نیکی بنایم او ہغوی تہ نفع رسونکی یم. (۱) یوعالم د خان نہ لوی عالم سرہ ملاو شو او معلومات نی اوکرہ چہ ماتہ د خپل کوم یوعمل د اعلان کولو اجازت دے؟ وئی فرمائیل د نیہ خبری کولو اود خرابی خبری د نہ کولو خکہ چہ ہم دا اصل دین دے اوہم دا د انبیاء اللہ میراث دے. ہم دا کار ہغوی تہ حوالہ کیدہ نو اجماعی مسئلہ دہ چہ د حضرت عیسیٰ ﷺ د دے عام برکت نہ مراد د نیکی حکم کول او بدئی نہ منع کول دی. کوم خانی کنبی چہ پہ ناستہ ولاہرہ تک راتک دا شغل برابر جاری وی (۲) کلہ ہم د اللہ ﷻ د خبرورسیدوند نہ منع کیہی. فرمائی ماتہ حکم ملاوشوی دے چہ د پورہ زندگنی پوری د مونخ او زکوٰۃ پابندیم. ہم دا حکم زمونہ نبی ﷺ تہ ملاوشو. ارشاد دے ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ (۳) ترمگہ پوری د اللہ ﷻ پہ عبادت کنبی لگیا اوسہ نو حضرت عیسیٰ ﷺ ہم او فرمائیل چہ ہغہ دا دواہہ کارونہ زما د ژوند د آخری ساعت پوری اولیکل. (د دے نہ د تقدیر ثبوت او منکرانود تقدیر تردید ہم کیہی) د رب د اطاعت د دے حکم سرہ ماتہ د خپلی مورد خدمت کولو ہم حکم ملاوشوی دے. عموماً پہ قرآن پاک کنبی دواہہ خیزونہ پہ یوخای بیانیہی. لکہ چہ ارشاد دے ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا آيَاتَهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ (۴) بل آیت ﴿أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَٰهِيَ النَّصِيحَةُ﴾ (۵) کنبی. ہغہ زہ سرکش نہ یم جوہر کرے زہ د ہغہ د عبادت نہ یا د مورد اطاعت نہ سرکش او کبر کونکی جوہریدو سرہ بدبخت جوہر شم. وائی چہ جبار او شقی ہغہ دے چہ پہ غصہ کنبی راشی او وینے تووی. فرمائی چہ دمور پلارنافرمانہ ہم ہغہ وی چہ بدبخت او سرکش وی. بد اخلاق ہم ہغہ وی چہ کبر او غرور کوی.

(۱) الطبری: ۱۸/۱۹۱.

(۲) الطبری: ۱۸/۱۹۱.

(۳) الحجر: ۹۹.

(۴) الاسراء: ۳۳.

(۵) لقمان: ۱۴.

ذکر دی چه یوخل د هغه معجزی کتلوسره یوی بنیخی په حیرانتیاسره اوونیل مبارکه ده هغه خیتہ په کومه کنبی چه پاللی شوی نی اومبارکه ده هغه سینہ کومی چه تالہ پنی درکری دی. هغوی جواب ورکرو چه مبارک دی هغه چا چه د الله ﷻ د کتاب تلاوت اوکرو بیانی تابعداری اوکړه اوسرکش او بدیخت جوړنه شو.

بیا فرمائی زما د پیداکیدود مرگ نه پس د بیا راژوندی کیدو په ورځ باندي په ماسلامتی ده. دی نه هم د هغوی د بندگنی اود ټول مخلوق د یو الله ﷻ مخلوق کیدل ثابتیږی چه هغوی د انسانانو په شان د عدم نه په وجود کنبی راغله بیا به د مرگ خوند هم ځکی او د قیامت په ورځ به دوباره هم راپاسی. او دادریواره موقعه سختی او گرانې دی په هغوی باندي به آسانی وی نه به څه ویره وی نه څه پریشانی بلکه امن آرام اوسلامتی اوهم سلامتی به وی. صلوةالله وسلامه علیه.

ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۗ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿١٩﴾
دغه عیسی (خونی) دمريم دي او دا ده خبره حقه هغه اچی په هغی کنبی خلق شک کوی
دا عیسی ابن مریم ووا دا هغه رښتیا حقیقت دي په کوم کنبی چې خلق شک کوی
مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ اِذَا قَضٰى اَمْرًا ۗ
نه بنانی الله لره اچی اونیسى خونې پاک دي هغه کله چی هغه حکم اوکړی دیو کار
دالله ﷻ سره نه بنانی اچی هغه دي ځان دپاره اولاد اونیسى هغه پاک دي کله چې دیو کار فیصله
فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٢٠﴾ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ
نوبیشکه هغه وانی هغه کار ته موجود شه نوهغه موجود شی اوبی شکه الله رب زما دي
اوکړی نو دومره ورته اووانی چې موجود شه نو هغه کار موجود شی اوبیشکه الله ﷻ زماهم رب دي
وَرَبِّكُمْ ۗ فَاعْبُدُوْهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٢١﴾ ۗ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ
اوب ستاسو دي پس عبادت کوئ د هغه دا لار ده نیغه نو اختلاف اوکړو
او ستاسو هم رب دي نوصرف د هغه عبادت کوئ هم دغه (دشریعت) سمه لار ده بیاداهل کتابو دلې
مِنْ ۗ بَيْنَهُمْ قَوْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا
دلو په منځ خپل کنبی نو تباہی ده دپاره د هغه کسانو اچی کفر نی اوکړو
په خپل مینځ کنبی سره مختلف شوې نوهغه خلقو دپاره افسوس دي اچی په لویه ورځ (دقیامت) دالله
مِنْ مَّشْهَدٍ ۗ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢٢﴾
دحاضریدو دورځی لوئی نه
دحاضرئ نه ئی انکار کړي دي

قوله تعالى:- ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
 دحضرت عیسی ﷺ اصل واقعه:- الله ﷻ خپل رسول محمد ﷺ ته فرمائی دعیسی ﷺ په واقعه کنبی چه
 دکومرخلقو اختلاف وو په هغوی کنبی چه کومه خبره صحیح وه نوهغه هم دومره وه څومره چه مونږ

بیان او فرمائیلو. د قول دویم قراءت قول ہم دی. دابن مسعود رضی اللہ عنہ پہ قراءت کنسی **(قول الحق)** دی. (۱) د قول رفع ډیره ښکاره ده. لکه **(الحق من ربك)** (۲) الخ کنسی دابیان فرمائیلو سره چه عیسی رضی اللہ عنہ د الله ﷻ نبی وو اودهغه بنده او بیا دخپل نفس پاکوالی بیان فرمائی چه دالله ﷻ د شان نه پریوتلی خبره ده چه دهغه اولاد وی. دا جاهلان ظالمان چه دخان نه کومې خبرې خوروی د هغې نه الله ﷻ پاک او لرې دی. هغه چه کوم یوکار کول غواړی نوهغې له دسامان یا اسبابو ضرورت نه وی. فرمائی چه اوشه نوهم هغه وخت هغه کاراوشی یوخوا حکم اوشی اوبل خوا خیز تیار وی. لکه چه ارشاد دی **(إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝)** (۳) یعنی دعیسی رضی اللہ عنہ مثال د الله ﷻ په نیز لکه د حضرت آدم رضی اللہ عنہ دی. آدم رضی اللہ عنہ نی د خاوری نه جوړ کړو ونی فرمائیل اوشه هم هغه وخت هغه اوشو دا بالکل ربتیا دی اود الله ﷻ فرمان دی. تاله په دې کنسی هیخ قسم شک نه دی کول پکار. حضرت عیسی رضی اللہ عنہ خپل قوم ته دا هم فرمائیل چه زما وستا سودتولورب الله ﷻ دی تاسو ټول هم د هغه عبادت کوئی نیغه لار کومه چه ما د الله ﷻ د طرف نه راوړې ده هم دا ده چه دهغه تابعداری کونکی په هدايت باندې دی اود هغه خلاف کونکی د گمراهی په لار دی. دا فرمان هم د هغه د مور د غیر نه وو.

د عیسی رضی اللہ عنہ بحقله د کافرانو گهړې وډې خبرې او مؤمنانوربتیا وینا: د حضرت عیسی رضی اللہ عنہ په خپل بیان باندې اود حکم په خلاف روستورا تلونکو خلقو خبرې کړی دی اود هغوی باره کنسی د مختلفو ډلو په شکل کنسی داخلق تقسیم شوی دی یهودیانو ونیل چه عیسی رضی اللہ عنہ تعوذبالله ولدالزنا دی د الله ﷻ لعنتونه دې وی په هغوی چه هغوی د الله ﷻ په یوبهترین رسول باندې یو بدترین تهمت اولزام اولگولو اوونی ونیل چه د هغه داکلام وغیره ټول د جادو کار دی. دغه شان نصاری هم دهوکه شوونی ونیل چه داهم پخپله الله ﷻ دی اوداکلام هم د الله ﷻ دی. چا ونیل دا د الله ﷻ خوی دی چا اوونیل چه دا په دریو معبودانو کنسی یو دی. اویوې ډلې دواقعہ مطابق اوونیل دالله ﷻ بنده اودهغه رسول دی هم دا قول صحیح دی د اهل اسلام عقیده دعیسی رضی اللہ عنہ متعلق هم داده اوهم دا تعلیم د الله رب العزت دی. د رفع عیسی نه پس د بنی اسرائیلو غونډه او کنده راتی: وائی چه د بنی اسرائیلو گنډه راجمع شوې وه او خپل خان نه نی څلور زره سړی راغونډ کړل. هر یو قوم خپل خپل یوعالم پیش کړو دا واقعہ د حضرت عیسی رضی اللہ عنہ د آسمان ته اوچتیدو نه پس ده. د دې خلقو په خپل مینخ کنسی اختلاف اوشو. یوې خو ونیل چه دا پخپله الله ﷻ دی ترکومې پورې چه هغه غوښتل په زمکه اوسیدو څوک نی چه غوښتل ونی سوزول څوک نی چه غوښتل ونی وژل بیا آسمان ته لاړو. دې ډلې ته یعقوبیه وائی. خو نورو دریوارو دا دروغ او گنډه چه تاسو دروغ وائی. اوس دې دوو دریم ته اوونیل چه بنه ده تاسو څه وائی اوڅه خیال مو دی؟ هغوی ونیل چه هغه د الله ﷻ خوی وو د دې ډلې نوم نسطوریه شو. هغه دوه چه کومې پاتې شوې نوهغوی هم اوونیل چه تاهم دروغ اوونیل. بیا دې دوو کنسی یوونیل چه ته څه وایه هغه ونیل چه زه خودا عقیده لرم چه هغه په دې دریو کنسی یو دی. یوخوا الله چه معبود دی دویم هم دی معبود دی اودریم دهغه مور چه معبود دی دا اسرائیلیه ډله شوه اوهم دې د نصرانیانو بادشاه وو علیهم لعائن الله. د مسلمانانو راتی: څلورمې ونیل تاسو ټول دروغزن نی حضرت عیسی رضی اللہ عنہ د الله ﷻ بنده او رسول دی هم د الله ﷻ کلمه ده اود هغه د طرف نه رالیگلی شوې روح دی. هم داخلق مسلمانان خودلې شی اوهم دا ربتونی وو. پدې کنسی چه څوک د چا تابع وو هم په هغه قول باندې شو او په خپلو کنسی ښه اختلاف

(۱) الطبری: ۱۸/۱۰۴.

(۲) آل عمران: ۶۰.

(۳) آل عمران: ۱۴۷.

او کړو رېښتونی اسلام خوښونکی خلق په هره زمانه کېنې په شمیر کېنې کم وی په هغوی باندې دا ملعونان خواره شو او هغوی راگیر کړل هغوی وهل ټکول او قتل کول ئی شروع کړه.

عیسایانو د عیسی ﷺ دین بدل کړو: د اکثر و مؤرخینو بیان دې چه قسطنطین بادشاه درې ځل عیسایان راجمع کړل. د آخری ځل په اجتماع کېنې د هغوی دوه زره یوسل او یا علماء راجمع شوې وو خودا ټول د حضرت عیسی ﷺ باره کېنې مختلف الخیال وو. سلو به څه ونیل او او یاو به نور څه ونیل. پنخوسو به څه بل څه ونیل نودشپیتو به څه بله عقیده وه. د هریوخیال بل سره ټکراو خورلو. د ټولونه لویه ډله د دریوسو و شپیتو وه. بادشاه هغه طرف ته کثرت اولیدونو هم د هغوی ملگرتیائی او کړه. ملکی مصلحت هم په دې کېنې وو چه د دې لونی ډلې طرف داری او کړې شی. نود هغه پالیسنی هم د هغوی طرف ته متوجه کړو او هغه باقی ټول خلق ئی اوریستل اود هغوی دپاره ئی دامانت کبری رسم ایجاد کړو چه په اصل کېنې د ټولونه لوی خیانت دې. اوس ئی د شریعت د مسئلو کتابونه په دغه علماو باندې اولیکل او ډیرو ملکی اود ښاریو ضرورتونو ته ئی شرعی شکل ورکړو اودې کېنې ئی داخل کړل. ډیری نوې نوې خبرې ئی راپیدا کړې او اصل مسیحی دین ئی وران کړو او یوه مجموعه ئی جوړه کړه اودا ئی قانونا په خلقو کېنې جاری کړه اود هغه وخت نه هم دا مسیحی دین گنرلې شی. کله چه ئی په دې باندې ټول رضامند کړل نو څلورو وارو طرفوته ئی کنسې گرجې عبادت خانې جوړ کړې او هلته ئی د دغه علماو د کینولو اود خپل نوی پیدا کړی مسیحیت خورولو کېنې لگیا شو. په شام کېنې جزیره کېنې روم کېنې تقریبا دولس زره داسې مکانونه په هغه زمانه کېنې جوړ کړل. دهغه مور هیلانه کوم ځای چه سولنی لگولې شوې وه هلته ئی یو کنبد جوړ کړو نود هغې باقاعدہ عبادت شروع کړې شو او ټولو یقین او کړو چه حضرت عیسی ﷺ په سولنی کړې شوې دې. خود هغوی دا قول غلط دې الله ﷻ خپل دا عزت مند بنده خپل ځان طرف ته آسمان ته اوچت کړې دې دا دې د عیسائی مذهب یو وړوکی غوندې مثال. داسې خلق چه په الله ﷻ باندې دروغ اود ځان نه خبرې اوتړی او هغه له اولاد شریکان او ملگري ثابت کړې هغوی به په دنیا کېنې مهلت اومومی خو په هغه عظیم الشان ورځ به د هغوی هلاکت د ټولو څلورو وارو طرفونه هغوی راگیر کړی او تباه به کړې شی. که الله ﷻ خپلو بندیکانو ته په عذاب ورکولو کېنې تندی نه کوی خو بالکل ئی پریردی هم نه.

الله ﷻ اول ظالم ته مهلت ورکوی بیا ئی رانیسی: بخاری اومسلم کېنې حدیث دې چه الله ﷻ ظالم ته مهلت ورکوی خو چه کله دهغه نیول رانازل شی نوبیا د پناه هیڅ ځای باقی نه پاتی کیږی. دې فرمانیلو سره رسول الله ﷺ د قرآن پاک دا آیت ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾ (۱) تلاوت اوفرمانیلو یعنی ستادرب دنیولو طریقه هم داسې ده. کله چه هغه په ظلم سره ککړ کلي رانیسی نوبین او کړئې چه دهغه نیول ډیر خطرناک او ډیر سخت دی (۲) د بخاری اومسلم په حدیث کېنې دی ناخوبنه خبرې اوریدو سره صبر کونکې د الله ﷻ نه زیات بل څوک نشته. خلق دهغه اولاد ښانی او هغه دوی ته رزق ورکوی او عافیت هم (۳) پخپله قرآن پاک فرمانی ﴿وَكَايِنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ لَمَّا أَخَذتُهَا وَالَّتِي الْمَعِينَةُ﴾ (۴) د ډیرو کلو والا هغه دی دچا دظالم کیدو سره چه ما وخت ورکړو او بیامو راگیر کړل. آخر واپس راگر ځیدل خو هم زما طرف ته دی. یوبل آیت کېنې دی چه ظالمان خلق دې په خپلو اعمالو باندې الله ﷻ غافل نه

(۱) ۱۱/هود: ۱۰۲.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة هود باب قوله ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾: ۴۶۸۶، صحیح مسلم: ۲۵۸۳، ابن

ماجه: ۴۰۱۸، ابن حبان: ۵۱۷۵، بیهقی: ۹۴/۶.

(۳) صحیح بخاری کتاب الادب باب الصبر فی الادی: ۶۰۹۹، صحیح مسلم: ۲۸۰۴، الاسماء والصفات للبیهقی: ۱۰۶۴.

(۴) الحج: ۲۲/۴۸.

گنہری. ہغوی تہ چہ کوم مہلت دے دہغہ ورخ پورے دے پہ کومہ ورخ چہ بہ سترگے پورتنہ او خیرے (۱)
 ہم دغہ فرمان دلتہ ہم دے چہ پہ ہغوی بہ د ہغے لونے ورخ حاضر بدل دیر سخت گران وی. صحیح
 حدیث کنبی دے کوم سرے چہ ددے خبرے گواہی ورکری چہ اللہ ﷻ ہم یودے اوہم ہغہ د عبادت لائن
 دے بل ہیخ خوک نشتہ اودا چہ محمد ﷺ د اللہ ﷻ رسول اوبندہ دے. اودا چہ حضرت عیسیٰ ﷺ د اللہ
 ﷻ بندہ اود ہغہ پیغمبر دے اود ہغہ کلمہ دہ کومہ چہ نی د حضرت مریم طرف تہ اچولے وہ. ہغے لہ
 رالیگلے شوی روح دے اودا چہ جنت حق دے اودوزخ حق دے. د ہغہ کہ ہر خنگہ اعمال وی اللہ ﷻ بہ
 ہغہ خامخا جنت تہ اورسوی. (۲)

وَإِصْرًا	أَسْمِعْ بِهِمْ
خہ بنہ اوریدونکی بہ وی ہغوی او خہ بنہ لیدونکی بہ وی	
پہ کومہ ورخ چہ بہ دوی مونہ تہ واپس راشی (پہ دغہ ورخ بہ) خومہ	
يَوْمَ	لَكِنَّ الظَّالِمُونَ
پہ کومہ ورخ چہ بہ ہغوی راخی مونہ تہ لیکن دا ظالمان نن ورخ (پہ دنیا کنبی) پہ گمراہی بنہ اوریدونکی اولیدونکی وی خونن ورخ (پہ دنیا کنبی) ظالمان پہ بنکارہ گمراہی کنبی دی	
مُؤْمِنِينَ	وَأَنْذِرْهُمْ
بنکارہ کنبی (پراتہ دی) او اویروہ دوی دورخے د افسوس نہ کلہ چہ فیصلہ کرے شی اوتہ دوی د افسوس د ورخے (د عذاب) نہ اوویروہ کلہ چہ بہ آخری فیصلہ اوکرے شی	
الْأَمْرَ	وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
کار (د حساب کتاب) حال دا چہ دوی پہ غفلت کنبی دی او دوی ایمان نہ راوری بیشکہ (خو) دوی پہ غفلت کنبی پراتہ دی اودوی (اوس) ایمان نہ راوری بیشکہ مونہ بہ	
نَحْنُ	نَرِثُ الْأَرْضَ
ہم مونہ پہ میراث کنبی او رو زمکہ اوہغہ خہ چہ پہ دے زمکہ باند دی او خاص مونہ تہ بہ زمکہ او پہ دے باندے چہ خوک اوسیری دہغے وارثان یوا اوہم مونہ طرفتہ بہ دوی راوایس گولے شی	
يَرْجِعُونَ	
واپس گولے شی	

قوله تعالى: - أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ

ظالمان بہ د قیامت پہ ورخ ہر خہ اووینی :- - ارشاد دے چہ پہ دنیا کنبی دے کافرانو سترگے پتچے کرے دی
 او پہ غورونو کنبی مالوچ لگولے خود قیامت پہ ورخ بہ د دوی سترگے بنہ رو بنانہ وی غورونہ بہ نی ہم
 بنہ کولائو شولکہ چہ د اللہ ﷻ ارشاد دے (وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُؤْمِنُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
 إِنَّا مُوقِنُونَ) (۳) افسوس چہ تا لیدلے کلہ چہ دا گناہکاران خلق د خپل رب پہ ورا ندے دشرم نہ سرو نہ تیت

(۱) ۱۴ / ابراہیم: ۴۲.
 (۲) صحیح بخاری کتاب احادیث الانبیاء باب قوله تعالی (اباہل الكتاب لاتقلوا لیکنم) ۳۴۳۵، صحیح مسلم ۲۸، الحد: ۵/۳۱۲.
 (۳) ۳۲ / السجدہ: ۱۲.

نیولې به ولاړ وی چه ای الله مونږ اوکتل مونږ واوریدل الخ په هغه ورځ به نه کتل په کارراخی نه اوریدل نه ارمان اوافسوس نه ژړا. که دې خلقو په دنیا کښې د خپلو سترگو او غوږونو نه کار اخستې وې اود الله ﷻ دین نی منلې وې نو نن به دوی ارمان او افسوس نه کولو. په هغه ورځ به نی سترگې کولاؤ کړې وی اونن رانده کانړه جوړشوی گرځی نه هدایت طلب کوی اونه گوری نه ښې خبرې اوری اونه نی منی. مخلوق دې د ارمان اوافسوس والا ورځې نه خبردار کړه کله چه ټول کارونه فیصله کولې شی. جنتیان به جنت ته اودوزخیان دوزخ ته اولیکلې شی. د هغه حسرت او ارمان د ورځې نه نن دا خلق غافل دی بلکه ایمان اویقین هم نه لری. حضور ﷺ فرمائی چه د جنتیانو جنت کښې اود دوزخیانو په دوزخ کښې د تلونه پس به مرگ د یو گډ په شکل کښې راوستلې شی اود جنت او دوزخ په مینځ کښې به نی اودروی بیا به د جنتیانو تپوس کولې شی چه دا پیژننی؟ هغوی به په کتلوسره پوهه شی چه اودا مرگ دې. دوزخیانونه به هم دا تپوس کولې شی هغوی به هم دا جواب ورکړی. اوس به حکم اوکړې شی چه دامرگ حلال کړنی او آوازه کولې شی چه ای جنتیانو ستاسو دپاره همیشه والې دې مرگ نشته اودوزخیانو ستاسو د پاره هم همیشه والې دې اومرگ نشته. بیا حضور ﷺ هم دا ایت ﴿وَإِذْ رُحِمُ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۱) تلاوت کړو اوحضور ﷺ اشاره اوکړه اهل دنیا د دنیا په کښې دی (۲) (مسند احمد) ابن مسعود ﷺ یوه اوږده واقعه بیانولو سره فرمائی چه هر سرې به خپل د دوزخ او جنت کور وینی او هغه ورځ د ارمان اوافسوس ورځ ده دوزخیان به خپل جنتی کور ته گوری فرمائیلې به شی که د الله ﷻ احسان په تاسویاندي نه وو نو تاسو به دلته ونی. (۳) یوبل روایت کښې دی چه کله مرگ حلال کړې شی اود همیشه والی آواز اولگولې شی نو په هغه وخت کښې خو به جنتیان دومره خوشحاله شی که الله ﷻ نی نه بیچ کوی نو دخوشحالی نه به مړه شی اودوزخیان به دومره چغې صورې وهی که چرته مرگ ونی نودوی به مړه شوی وو. نوددې آیت هم دامطلب دې چه دا وخت به د حسرت او ارمان به هم وی اود خاتمی وخت به هم دغه وی. یوم الحسرت هم د قیامت په نومونو کښې یونوم دې. یوبل ایت کښې دی ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ لِّحَسْرَتِي عَلَى مَا قَوَّضْتُ فِيْ جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ﴾ (۴)

دزمکې اصل وارث الله ﷻ دی :- بیا فرمائی چه خالق مالک هم الله ﷻ دې ټول د هغه ملکیت دې او هرڅه فانی دی اوباقی صرف هم الله ﷻ جل شانته دې. څوک هم د ملکیت اوتصرف رښتونې دعویدار نشته د ټول مخلوق وارث اوحاکم هم هغه دې اودهغه ذات د ظلم نه پاک دې. امیر المؤمنین حضرت عمر بن عبدالعزیز رضی الله عنه عبدالحمید بن عبدالرحمن رضی الله عنه ته کوفې کښې یوخط اولیکلو په کوم کښې چه لیکلې وو دحمد اوصوله نه پس د اولې ورځ نه په ټول مخلوق باندي فنالیکلې ده. ټول به د هغه طرف ته رسی. هغه خپل دې نازل شوی دې رښتونې کتاب کښې کوم چه هغه په خپل علم سره محفوظ کړې دې اودکوم ساتنه چه د خپلو فرښتو په ذریعه کوی لیکلی دی چه دزمکې اود دې د پاسه چه څه دی د هغې وارث هم هغه ذات دې او هم د هغه طرف ته به ټول واپس کولې شی.

۱ (۱۹/مريم: ۳۹)

۲ (احمد: ۹/۳، صحیح بخاری کتاب النفس و سورت که بعض باب قوله عزوجل ﴿وَإِذْ رُحِمُ يَوْمَ الْحَسْرَةِ﴾: ۴۷۲۰ صحیح مسلم ۲۸۴۹)

۳ (الطبری: ۳۴۴/۸)

۴ (الزمر: ۳۹/۵۶)

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا

او یاد کرے | پہ کتاب کنبی | ابراہیم | بیشکے ہغہ | وو | یوربنتنی انسان
..... اوتہ پہ دے کتاب (قرآن) کنبی د ابراہیم ﷺ ذکر او کرے | بیشکے ہغہ | دیر ربنتونی نبی وو

نَبِيًّا ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا

اویو نبی وو | کلہ چی | اووئیل ہغہ | پلار خپل تہ | اے پلارہ | ولی تہ عبادت کوی | دہغہ خہ
..... کلہ چی ہغہ پلار تہ اووئیل | ائی زما بابا جانہ تہ ولی د داسی خیز عبادت کوی | اچی نہ اوری

لَا يَسْمَعُ ۝ وَلَا يَبْصُرُ وَلَا يُعْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۝ يَا أَبَتِ إِنَّ

چی نہ اوری | او نہ وینی | او نہ لری کولی شی | استانہ | خہ خیز | اے پلارہ | بیشکے زہ چی یم
..... او نہ وینی | او نہ ستا نہ خہ تکلیف لری کولی شی | ای زما بابا جانہ بیشکے ماتہ ہغہ علم

قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا كُمِّيَاتِكَ فَاتَّبَعَنِي

پہ تحقیق سرہ راغلی دے ماتہ | علم (وحی) | ہغہ | چی نہ دے راغلی تاتہ | نو تابعداری او کرے زما
نصیب دے | اچی ہغہ تاتہ نہ دے نصیب شوے | نو زما تابعداری او کرے

أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۝ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ

چی اوبنایم تاتہ | لارہ | نیغہ | اے پلارہ | عبادت مہ کوہ تہ | دشيطان | بیشکے شيطان
زہ بے درتہ برابرہ لار اوبنایم | ائی زما پلارہ د شيطان عبادت مہ کوہ | بیشکے شيطان

كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ۝ يَا أَبَتِ إِنَّي أَخَافُ أَنْ يَمْسَكَ

دے | رحمان لره | نافرمانہ | اے پلارہ | بیشکے زہ | یریرم | اچی اوبہ رسیبری تاتہ
د رحمان نافرمان دے | ائی زما بابا جانہ ماسرہ دا ویرہ دہ چی چرتہ پہ تاباندے د رحمان د طرفنہ عذاب

عَذَابٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۝

عذاب | د رحمان نہ | نوشی بہ تہ | د شيطان | ملگری |
رانسی | نو تہ بہ د شيطان ملگری پاتی شی |

قوله تعالى: - إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ

د ابرہیم ﷺ د پلار سرہ خبری اتوی :- دمکی مشرکان چہ بت پرست وو او خپل خان تہ بہ ئی د خلیل اللہ
ﷺ تابعدار وئیل دہغوی پہ ورائندی ای نبی ﷺ پخپلہ د ابراہیم ﷺ واقعہ بیان کرے۔ ہغہ ربنتونی نبی
د خپل پلار ہم پرواہ اوندہ کرے اود ہغہ پہ ورائندی ئی حق ثابت کرواود بت پرستی نہ ئی منع کرو۔
صفائی ورتہ اووئیل چہ تہ ولی د دے بتانوعبادتو نہ کوی چہ نہ نفع رسولی شی اوندہ نقصان وئی
فرمائیل چہ زہ بی شکہ ستا خوی یم خوالہ ﷺ چہ ماتہ کوم علم راکرے دے ہغہ تاسرہ نشتہ نہ زما
تابعداری او کرے زہ بہ تاتہ نیغہ لار اوبنایم دبدونہ بہ دے بیج کرم اونیکوتہ بہ دے اورسوم۔ باباجی دابت
پرستی خود شيطان تابعداری دہ ہم ہغہ ددی لارہ بنائی اوہم ہغہ پہ دے باندے خوشحالیری۔

لکه سورت یس کنبی ارشاد دے ﴿الْمُاعِزُّ الْيَقِينُ﴾ ادم ان لا تعبدوا الشيطان انه لكم عدو مبين ﴿۱﴾ اللہ ﷻ بہ اوفرمانی ای انسانانو آیاماتاسونہ دا وعدہ نہ وہ اخستہی چہ دشيطان عبادت بہ نہ کونی ہغہ ستاسو بنکارہ دبنمن دے۔ بل آیت کنبی دے ﴿اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ الْاِلٰهَاتِ وَالْاِلٰهَاتُ لَا تَسْمَعُ اِنَّ يَدْعُونَ اِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيدًا﴾ ﴿۲﴾ داخلق خو بنخوتہ چغہی وہی اوللہ ﷻ نی پریخی دے۔ پہ اصل کنبی دوی د سرکشہ شیطان رابلونکی دے۔ ہغوی اوفرمائیل شیطان خود اللہ ﷻ نافرمانہ دے مخالف دے د ہغہ د فرمانبرداری نہ کبرکونکے دے پہ دے وجہ داللہ ﷻ ددربارنہ شریکے دے کہ تا ہم د ہغہ تابعداری اوکڑہ نوہغہ بہ تاہم خپل حالت تہ اوسوی۔ پلازہ زما ستا پہ دے شرک او گناہ بانڈے داویرہ دہ چہ اللہ ﷻ پہ تابانڈے چرتہ عذاب رانہ ولی اوتہ دشيطان دوست اودہغہ ملگری جوڑنہ شی د اللہ ﷻ امداد اود ہغہ ملگریاتانہ پاتے نہ شی۔ گورہ شیطان پخپلہ بے کس اوبی بس دے د ہغہ تابعداری بہ تاخراب خای تہ اوسوی۔ لکہ چہ بل خای ارشاد مبارک دے ﴿ثَالِثًا لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى اٰمِرٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَرَزِنَا لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ﴾ ﴿۳﴾ یعنی دایقینی اوقسمیہ خبرہ دہ چہ تانہ وړانڈے قومونوتہ ہم مونر رسولان لیگلی خوشيطان دہغوی بد عملی ہغوی تہ بنائستہ کرے خودلے وے اوہم ہغہ دہغوی ملگری جوڑشو خوہیخ پہ کار رانغلو اود قیامت پہ ورخ پہ دردناک عذاب کنبی راگیرشو۔

<p>قَالَ اَرَاغِبٌ</p>	
<p>اووئیل پلار آیا مخ ارونکی نی</p>	
<p>(پلارور تہ) اووئیل چے بنہ ابراہیم <small>عليه السلام</small> گنی تہ زما د معبودانونہ</p>	
<p>اَنْتَ عَنِ الْهَيْتِ</p>	<p>يٰۤاِبْرٰهِيْمُ كَيْنُ</p>
<p>لَمْ تَنْتَه</p>	<p>لَا رَجْمَتَكَ</p>
<p>تہ دمعبودانو زمانہ لے ابراہیم کہ چری منع نہ شوی تہ نوزہ بہ پہ کانرو اوولم تا مخ ارونکی بی کہ تہ (دخپلو خبرونہ) منع نہ شوی نوزہ بہ دے پہ کانرو اولم</p>	
<p>وَاٰخِرَتِي</p>	<p>مِلِّيًّا ﴿۱﴾</p>
<p>قَالَ</p>	<p>سَلَّمَ عَلَيْكَ</p>
<p>سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ</p>	<p>رَبِّي</p>
<p>او جدا شدہ زمانہ دیرہ مودہ اووئیل ابراہیم سلام دے وی پہ تابانڈ زہ بہ بنسنہ غوارم ستا دپارہ او زما د مخی نہ ہمیشہ دپارہ لری شہ ابراہیم اووئیل چے پہ تا دے سلام وی زہ بہ ستا دپارہ دخپل</p>	
<p>رَبِّي</p>	<p>اِنَّهُ</p>
<p>كَانَ بِي</p>	<p>حَقِيًّا ﴿۲﴾</p>
<p>وَاَعْتَرَلَكُمْ</p>	<p>رَبِّي</p>
<p>درب خپل نہ بیشکہ اللہ دے پہ ما بانڈ دیر مہربان او زہ جدا کیرم ستاسونہ رب نہ بخسنہ غوارم بیشکہ ہغہ پہ ما دیر مہربان دے او زہ تاسو اوتاسو چے د اللہ ﷻ نہ سوا کوم</p>	
<p>وَمَا تَدْعُونَ</p>	<p>مِنْ دُونِ اللّٰهِ</p>
<p>وَادْعُوا</p>	<p>رَبِّي</p>
<p>عَسَى</p>	<p>رَبِّي</p>
<p>اودہغے نہ چے رابلے نی تاسو ماسوا داللہ نہ او زہ رابلم رب خپل امید دے بتان رابلے دہغے نہ پہ دہہ کیرم او زہ خپل رب رابلم امید دے چے زہ بہ د خپل رب نہ پہ غوبنتلو</p>	

۱) ۳۶/یس: ۶۰
 ۲) ۴/النساء: ۱۱۷
 ۳) ۱۶/الحل: ۶۳

اَلَا الْاَوْنَ بِدُعَا رَبِّي شَقِيًّا

چی نہ بہ شم زہ | بہ رابللو درب خپل سرہ | بدبختہ |

کنبی محروم پاتی نشم |

قوله تعالى: - قَالَ اَرَاغِبْ اَنْتَ عَنِ الْهَيْئِ

دپلار یوې وقوفانه جواب:- د حضرت ابراهیم علیه السلام پدې طریقہ باندې پوهہ کولونہ پس د هغه پلار د جهالت چہ کوم جواب ورکړې د هغې بیان کولې شی. هغه وئیل چہ ابراهیم علیه السلام ته زما د معبودانو ویزارہ نی ددوی د عبادت نہ ستا انکار دې بنہ دہ واورہ کہ تہ د خپل دې حرکت نہ منع نہ شوی اودوی تہ دې بد وئیل، د هغوی عیبونہ لتولواو هغوی تہ کنخلې کولونہ منع نہ شوی نوزہ بہ تاسنگسار کړم. ماته مہ تکلیف راکوہ اومہ ماته خہ وایہ ہم دا بہ بنہ وی پہ سلامتیا سرہ مانہ جدا شی گنی زہ بہ تالہ سختہ سزادرکړم. زما نہ تہ اوس د ہمیشہ د پارہ خہ. حضرت ابراهیم علیه السلام وئیل چہ بنہ دہ خوشحالہ اوسہ زما د طرف نہ بہ تاتہ ہیخ تکلیف نہ وی خکہ چہ تہ زما پلار نی اود اللہ تعالی دعا کوم چہ هغه تاتہ نیک توفیق درکړی اوتا اوبینی.

مومن لہ پکار دی چي جاہلانو سرہ ډیر زیات نہ انخلی:- د مؤمنانو ہم دغه طریقہ وی چہ هغوی جاہلانو سرہ اینخلی نہ لکہ چہ قرآن کنبی بل ارشاد دې ﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (۱) کله چہ جاہلانو سرہ د هغوی ملاویدل وی نو ورته وانی چہ سلام. بل آیت کنبی دی د فضول خبرونہ هغوی مخ اوړوی اوورته وانی چہ زمونږ عملونہ مونږ سرہ اوستاسو عملونہ تاسو سرہ دی مونږ جاہلانو سرہ نہ لگو. ماته د هغه د خپلې دعاد قبیلیدو امید دې. ہم ددې وعدې برابر هغه د دہ د پارہ بنسټہ غوښتلہ. د شام د ہجرتہ نہ پس ہم اود مسجد حرام د جوړولونہ پس ہم اود هغه اولاد کیدلونہ پس ہم حضرت ابراهیم علیه السلام بہ وئیل چہ ای اللہ زما مور پلار اوتول د ایمان والا د حساب قایمیدوپہ ورخې اوبینی. آخرد اللہ تعالی د طرف نہ وحی راغله چہ د مشرکانود پارہ بنسټہ مہ غوارہ. ہم د هغوی پہ اقتداء کنبی اول اول مسلمانانو ہم د اسلام د شروع پہ زمانہ کنبی د خپلو خپلوانو مشرکانود پارہ دببنی دعاگانې کولې. آیت نازل شو چہ بی شکہ د ابراهیم علیه السلام تابعداری کوئی ہم پہ دې خبرہ کنبی د هغه کار د دې قابل نہ دې. بل آیت کنبی ارشاد دې ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ (۲) یعنی نبی او ایماندارانولہ د مشرکانود پارہ استغفار نہ دی کول پکار. اوونی فرمائیل چہ د ابراهیم علیه السلام استغفار صرف پہ دې وجہ وو چہ هغه د خپل پلار سرہ وعدہ کړې وه خوچہ کله پہ هغه باندې واضحہ شوه چہ هغه د اللہ تعالی د دشمن دې نو هغه ددہ نہ ویزارہ شو. ابراهیم علیه السلام خودلوی رب دوست او حلم والا وو. بیافرمانی چہ زہ تاسو نہ اوستاسود دې معبودانونہ جدا کیرم. زہ صرف د هغه واحد رب عابدیم د هغه پہ عبادت کنبی خوک نہ شریک کوم. زہ صرف د هغه نہ دعاگانې او زاریگانې کوم اوزما یقین دې زہ بہ پخپلو دعاگانو کنبی محروم نہ یم. واقعہ ہم دا دہ. دلته لفظ عسی د یقین پہ معنو کنبی دې د دې د پارہ حضور ﷺ نہ پس سید الانبیاء دې.

فَلَمَّا اعْتَرَاهُم

| نو هر کله چی | پہ جدا شو د هغوی نہ

بیا چی ابراهیم علیه السلام د هغه خلقو نہ اود هغوی د معبودانو نہ پہ ډډہ شو

(۱) ۲۵/الفرقان: ۶۳.

(۲) ۹/التوبه: ۱۱۳.

وَمَا	يَعْبُدُونَ	مِن دُونِ اللَّهِ	وَهَبْنَا	لَهُ	إِسْحَاقَ
او دهغي بتانونه چي هغوى نبي عبادت كولو ماسوا دالله نه انور كرل مونږه هغه ته اسحاق					
.....نو مونږ ورته اسحاق (خوي) او دهغه نه يعقوب (نمسي)					
وَيَعْقُوبَ	وَكُلًّا	جَعَلْنَا	نَبِيًّا	وَوَهَبْنَا	لَهُمْ
او يعقوب او هريو او گرخولو مونږه پيغمبر او ورکړو مونږه هغوى ته درحمت خپل نه					
ورکړل او په دواړو کښي مو هر يو نبي جوړ کړو او مونږ په دوى باندې خپل رحمت کړې وو					
وَجَعَلْنَا	لَهُمْ	لِسَانَ	صِدْقٍ	عَلِيًّا	
او ورکړو مونږ هغوى ته رښتني شهرت او چت					
او د دوى ذکر خير مو ډير او چت کړې دې					

قوله تعالى: - وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

ابراهيم ته حضرت اسحاق او حضرت يعقوب ورکړې شو: - خليل الله دخپل مور پلار رشي خاندان قوم اوملك د الله په دين باندې قربان كړو دټولونه جداشو. دخپل خان د خلاصولو او جداني اعلان نبي او كړونو الله دهغه نسل جاري كړو. هغوى كره حضرت اسحاق پيدا شو او حضرت اسحاق كره حضرت يعقوب اوشو لكه چه ارشاد دې ﴿وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ﴾ (١) ببل آيت كښي دې ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ (٢) يعنى د حضرت اسحاق نه پس يعقوب بيا حضرت اسحاق د حضرت يعقوب پلار وو. لكه چه د سورت بقره آيت ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُرَكَاءَ آدَمَ إِذْ قَالَ لِلنَّبِيِّ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ آلِهَةً وَآلِهَةَ آبَائِكُمْ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۗ كُلًّا وَاجِدًا ۗ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (٣) كښي صفالفظ دې چه حضرت يعقوب دخپل وفات په وخت كښي خپل بال بچ نه تپوس او كړو تاسو ټول به زمانه پس د چا عبادت كوئى؟ هغوى جواب ورکړو چه هم دهغه الله د كوم چه ته عبادت كوي اوستا پلار د ابراهيم او اسماعيل او اسحاق دلته مطلب دادې چه مونږ دهغه نسل جاري اوساتلو خوئى مو ورکړو بيا دهغه خوئى او دواړي پيغمبران كړل اوستاسترگي مو پرې يخې كړې. دا ښكاره خبره ده چه د حضرت يعقوب نه پس دهغه خوئى حضرت يوسف هم نبي جوړ كړې شوې وو دهغه ذكر دلته نشته. خكه چه د حضرت يوسف د نبوت په وخت كښي خليل الرحمن ژوندي نه وو. دا دواړه نبوتونه يعنى حضرت اسحاق او د حضرت يعقوب نبوت د هغوى په ژوند كښي د هغوى د سترگو په وړاندې وو. د دې دپاره نبي د دې احسان ذكر بيان كړو. كله چه د رسول الله نه تپوس اوشو چه د ټولونه بهترسې خوك دي؟ نو حضور او فرما نيل يوسف نبي الله ابن يعقوب نبي الله ابن اسحاق نبي الله ابن ابراهيم نبي الله خليل الله. (٤) ببل حديث كښي دې الكريم بن الكريم بن الكريم يوسف بن يعقوب بن اسحاق بن ابراهيم عليهم السلام دې. (٥) مونږ هغوى ته خپل ډيرزيات رحمتونه ورکړي اود

(١) ٢١/الانباء: ٧٢.
 (٢) ١١/هود: ٧١.
 (٣) ٢/الفرقة: ١٣٢.

(٤) صحيح بخارى كتاب احاديث الانبياء باب قول الله تعالى (لقد كان في يوسف واخوته آيات للسائلين...): ٣٣٨٣، صحيح مسلم: ٢٣٧٨، احمد: ٢٥٧/٢، الطيالسي: ٧١، مسند حمدي: ١٠٤٥، ابن حبان: ٩٢.
 (٥) صحيح بخارى كتاب احاديث الانبياء باب قول الله تعالى (لقد كان في يوسف واخوته آيات للسائلين...): ٣٣٩٠، احمد: ١٩٦/٢

هغوی د خیر ذکر اوبینکلی ثنا په دنیا کښې د هغوی نه پس په اوچتوالی سره باقی اوساتل. تردې چه د هر مذهب والا د هغوی تعریفونه کوی. فصلوة الله وسلامه علیهما جمعین.

وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ	او بیان او کړه په کتاب کښې
	او (محبوبه) ته په دې کتاب (قران) کښې
مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مَخْلُصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا وَنَادَيْنَاهُ	دموسی بیشکه هغه وو خالص کړې شوې او وو رسول نبی او آواز او کړو مونږ هغه ته
	دموسی ذکر هم او کړه بیشکه هغه د الله ﷺ خاص بنده اور رسول اونبی وو او مونږ هغه ته دکوه طور
مِن جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا	د طرفه د کوه طور بنی نه اور انزدې کړو مونږ هغه دراز په خبرو کولو سره
	د بنی طرفه آواز کړې وو او هغه ته د راز د خبرو کولو په وجه خپل نزدیکت ورکړې وو
وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا	او ورکړو مونږ هغه ته درحمت خپل نه رور دهغه هارون په حیثیت د نبی
	او هغه ته مود خپلې مهربانې په وجه دهغه رور هارون ﷺ د نبی په حیثیت ورکړې وو

قوله تعالى:- وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ

د موسی ﷺ ذکر:- دخپل خلیل ﷺ د بیان کولونه پس اوس دخپل کلیم ﷺ بیان کوی د (مخلصاً) دویم قراءت (مخلصاً) هم دې یعنی هغه په اخلاص سره عبادت کونکې وو. روایت دې چه حواریانو د حضرت عیسی ﷺ ته پوس او کړو ای روح الله مونږ ته اوبنایه چه مخلص سړې څوک دې؟ هغوی ﷺ او فرمائیل چه صرف د الله ﷺ د پاره عمل او کړې دهغه ددې خبرې غوښتنه نه وی چه خلق دې زما تعریفونه او کړې. دویم قراءت کښې (مخلصاً) دې یعنی د الله ﷺ خوښ کړې شوې بزرگ بنده حضرت موسی ﷺ وو. لکه چه د الله ﷺ فرمان دې (إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِنَ الشَّاكِرِينَ) (۱) حضور ﷺ د الله ﷺ نبی اور رسول وو. په پنځولویو لویو جلیل القدر او اولوالعزم پیغمبرانو کښې یو هغوی دی یعنی نوح، ابراهیم، موسی عیسی او محمد صلوات الله وسلامه علیهم وسانا لانیباء جمعین. مونږ هغه ته د غرد بنی طرف نه آواز ورکړو او غوږ ایستنی کولو سره خپل ځان ته نیزدې کړو. دا واقعه د هغه وخت ده چه موسی ﷺ د اوریه لټون کښې د کوه طور طرف ته اور لیدلې وو وراوراندې شوې وو.

ابن عباس ؓ وغیره فرمائی چه دومره نیزدې شو چه د قلم آواز نی واوریدو (۲) دې نه مراد د تورات لیکلو قلم دې. سدی ﷺ وائی آسمان ته لار و او د الله ﷺ کلام سره مشرف شو. وائی چه په دې خبرو کښې هغه فرمان هم دې چه ای موسی ﷺ چه زه ستا زړه شکر کونکې اوستا ژبه خپل ذکر کونکې جوړه کړم اوتاته داسې بی بی درکړم چه د نیکۍ په کارونو کښې ستا امدادی وی نو پوهه شه چه ما ستانه هیڅ بنیگره نه ده اوچته کړې. اوچاته چه زه دا خیزونه ورنه کړم پوهه دې شی چه هغه ته هیڅ بنیگره نه ده

(۱) ۷/الاعراف: ۱۴۴.

(۲) حاکم: ۲/۳۷۳.

ملاوشوی۔ پہ ہغہ باندی مونو یوہ مہربانی داہم اوکرہ چہ دہغہ رور ہارون علیہ السلام مونو نبی جوہر کراود ہغہ د امداد پارہ مو ہغہ سرہ کپو۔ لکہ خنکہ چہ دہغہ خوبہ او دعا وہ۔ فرمانیلی وو (وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسًا فَأَرْسَلتَهُ مَعِيَ رِدْأً يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون) (۱) یوبل روایت کنسی دی (قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى) (۲) موسی علیہ السلام ستاسوال مونو پورہ کپو۔ د ہغوی ددعا دا لفظ ہم روایت دی (فَأَرْسَلْنَا إِلَى هَارُونُ) (۳) الخ ہارون ہم رسول جوہر کپو۔ وانی چہ ددی نہ زیاتہ بہترہ دعاود دی نہ زیات شفاعت چاد چاد پارہ پہ دنیا کنسی نہ دی کپو۔ حضرت ہارون علیہ السلام د حضرت موسی علیہ السلام نہ مشرو وو۔ صلوة اللہ وسلامہ علیہما۔

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكُتُبِ	إِسْمَاعِيلَ	إِنَّهُ	كَانَ	صَادِقَ الْوَعْدِ	وَكَانَ رَسُولًا
او بیان اوکرہ پہ کتاب کنسی	د اسماعیل	بیشکہ ہغہ	وو	رہستینی	دوعدی
او (محبوبہ) نہ پہ دی کتاب (قران) کنسی	د اسماعیل <small>علیہ السلام</small>	ذکر ہم	اوکرہ	بیشکہ ہغہ	دوعدی (پیر رہستونی وو اور رسول
نَبِيًّا	وَكَانَ	يَأْمُرُ	أَهْلَهُ	بِالصَّلَاةِ	وَالزَّكَاةِ
نبی	او وو ہغہ	چی حکم بہ ئی	کولو	خپل کور و الوتہ	د مانخہ
اونبی وو	او ہغہ بہ	د خپل کور	خلقو	تہ دمونخ	ادا کولو او د زکوٰۃ ور کولو حکم کولو
وَكَانَ	عِنْدَ رَبِّهِ	مَرْضِيًّا			
او وو ہغہ	پہ نزد رب	خپل	خوبش کپو شوی		
او د خپل رب پہ نزد پیر غورہ وو					

قوله تعالى: - إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ

حضرت اسماعیل علیہ السلام د وعدی کلک وو:- د حضرت اسماعیل علیہ السلام بن ابراہیم علیہ السلام د خیر ذکر کولے شی۔ ہغہ د تول حجاز پلار دی۔ کوم نذر چہ بہ ئی د اللہ ﷻ د نوم منلو د کوم عبادت کولو چہ بہ ئی ارادہ کولہ پورہ کولوبہ ئی۔ ہغہ بہ حق ادا کولو ہرہ وعدہ بہ ئی پورہ کولہ۔ یوسری سرہ ئی وعدہ اوکرہ چہ زہ بہ فلانکی خانی کنسی ملاویرم تہ ہلتہ راشد اسماعیل علیہ السلام دوعدی مطابق ہلتہ لارو خو ہغہ سرے رانغلو۔ ہغوی ددغہ سرے پہ انتظار کنسی ہم ہلتہ حصار شوتردی چہ یوہ پورہ شپہ ورخ تیرہ شوہ۔ ہغہ سرے رانغلو وئی کتل چہ ہغوی ہم ہلتہ انتظار کنسی دی تپوس ئی اوکر و تاسو د پرون نہ دلته ئی؟ ہغوی اوفرمانیل چہ وعدہ مے کپو وہ نویبازہ ستاسو دراتلونہ بغیر خنکہ اخوا کیدی شوم۔ ہغہ معذرت اوکرہ چہ مانہ بالکل ہیرشوی وو۔ سفیان ثوری رضی اللہ عنہ وانی چہ ہم دلته پہ انتظار کنسی پہ ہغوی باندی پورہ یو کال تیرشوی وو۔

زمونو رسول ہم د وعدی پابند وو:- ابن شوذب رضی اللہ عنہ وانی چہ ہلتہ ئی کور جوہر کپو۔ عبداللہ بن ابوالحمساء رضی اللہ عنہ وانی د حضور ﷺ د نبوت نہ ورا ندی ما حضور ﷺ سرہ خہ تجارتی لین دین کپو وو زہ لاپم او دامی اووئیل چہ تاسو دلته او درپرتی زہ اوس واپس راحم۔ بیازما ہدو خیال نہ شو ہغہ ورخ اوشپہ تیرہ شوہ دویمہ ورخ ہم تیرہ شوہ او پہ دریمہ ورخ زما خیال رانغلو چہ اومے کتل نو حضور ﷺ ہم ہلتہ تشریف اچودی وو ہغوی ﷺ اوفرمانیل تاخوزہ پہ مشقت کنسی و اچولم۔ زہ دلته د دریوور خونہ ستا انتظار کوم۔ (۴) (خرانطی) داہم وئیلے شوی دی چہ دا د ہغہ وعدی ذکر دی چہ ہغوی پہ وخت د حلالولو کنسی کپو

(۱) ۲۸/القصص: ۳۴

(۲) ۲۰/طہ: ۳۶

(۳) ۲۶/الشعراء: ۱۳

(۴) البراداد کتاب الادب باب فی العدة: ۴۹۹۶

وہ پلارہ تہ بہ ما د صبر کونکونہ اومومہ نو پہ حقیقت کنبی ہغہ د وعدی پورہ کول اوکڑہ اود صبر اوبرداشت نہ ئی کار واخستو. د وعدی پورہ کول نیک کار دے او وعدہ خلاقی دیر خراب خیز دی. قرآن کریم فرمائی ای ایمان والا ہغہ خبری د ژبی نہ ولی اوباسنی پہ کوم چہ پخپلہ عمل نہ کونی د اللہ ﷻ پہ نیز داخبرہ دیرہ د غضب دہ چہ تاسوہغہ وائی چہ نہ ئی کونی. (۱) رسول اللہ ﷺ فرمائی د منافق دری ننبی دی پہ خبرو کنبی دروغ وعدہ خلاقی او پہ امانت کنبی خیانت. (۲) دے آفتونونہ مؤمن خان لہ او جدا وی. ہم دا د وعدی ربتونوالی پہ حضرت اسماعیل علیہ السلام کنبی وو اوہم دغہ پاک صفت پہ حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ کنبی وو کله ہم حضور ﷺ چاسرہ دوعدی خلاف نہ دی کری.

یوخل حضور ﷺ د حضرت ابوالعاص بن ربیع ﷺ تعریف کولو سرہ او فرمائیل دہ چہ ماسرہ کومہ خبرہ اوکڑہ ربتیائی اوکڑہ کومہ وعدہ چہ ہغہ ماسرہ اوکڑہ پورہ ئی کرہ. (۳) حضرت صدیق اکبر ﷺ د خلافت پہ تخت قدم کیخودوسرہ اعلان اوکڑو چاسرہ چہ نبی کریم ﷺ خہ وعدہ کری وی زہ دہغی دپورہ کولود پارہ تیاریم اویہ حضور ﷺ باندي چہ د چا قرض وی زہ دہغی د ادا کولود پارہ موجود یم. دی کنبی جابر بن عبد اللہ ﷺ تشریف راوړو عرض ئی اوکڑو چہ ماسرہ رسول اللہ ﷺ وعدہ فرمائیلې وہ گہ د بحرین مال راغلو نو زہ بہ تاتہ دری لپې دکې درکوم. حضرت صدیق اکبر ﷺ لہ چہ کله د بحرین مال راغلو نو هغوی جابر ﷺ راوغو بستواو ورته ئی او فرمائیل چہ واخله دری لپې دکې کرہ. د ہغہ پہ لپہ کنبی پنخہ سوه درہم راغله. حکم ئی اوکڑو چہ د دریو لپو پنخلس سوه درہم ورکړئی. (۴) بیائی د اسماعیل علیہ السلام د نبی اور رسول کیدو بیان او فرمائیلو. اود اسحاق علیہ السلام ئی صرف نبی کیدل بیان کرل پہ دے سرہ د ہغہ پہ خپل رور باندي فضیلت بنکارہ کیڑی. د مسلم شریف پہ حدیث کنبی دی د ابراہیم علیہ السلام پہ اولاد کنبی اللہ ﷻ اسماعیل علیہ السلام خوین کرہ. (۵) بیا دہغہ نور تعریف بیانولی شی هغوی د اللہ ﷻ پہ اطاعت باندي صابروو او خپلې کورنئی تہ بہ ئی ہم دا حکم فرمائیلو ہم دا فرمان د اللہ ﷻ حضور ﷺ تہ دی.

ہو مسلمان تہ دخپل بال بیچ د مانخہ فکر کول پکار دی. - (وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى) (۶) خپل بال بیچ تہ د مانخہ حکم کوہ پہ خپلہ ہم پہ دے باندي پہ مضبوطیاسرہ عمل کوہ. یوبل آیت کنبی دی (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَىٰ عَلَىٰ الْفُلِّ مَوْتًا وَتِلْكَ جَارَةٌ عَلَيْهِمْ أُمَّلِكَةٌ عِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) (۷) ای ایماندارو خپل خان او خپل بال بیچ د اورنہ بیچ کرئی دکوم خشاک چہ انسانان دی او کانړی دی چرتہ چہ عذاب ورکونکې فربتې د رحم نہ خالی زور اوری دیرې سختې دی. ناممکن دی چہ هغوی د اللہ ﷻ د حکم نہ خلاف اوکړی بلکہ هغوی تہ چہ خہ وئیلې شوی دی ہم دہغې پہ تابعدارئی کنبی مشغول دی. مسلمانانوتہ د اللہ ﷻ حکم کیڑی چہ خپلې کورنئی تہ د اللہ ﷻ دخبرو هدايت کونی د گناہونونہ ئی رابندونئی هسی بی تعليم ئی مه پریردنی چہ د دوزخ نورنی جوړشی. رسول اللہ ﷺ فرمائی پہ ہغہ سړی دے د اللہ ﷻ رحم وی چہ دشپې د تہجد د پارہ د خپلې بستری نہ راپاسی بیا خپلہ بنخہ راوچتوی اوکھ ہغہ نہ راپاسی نو د هغې پہ مخ باندي اویہ وراچوی

(۱) ۶۱/الصف: ۲-۳.

(۲) صحیح بخاری کتاب الایمان باب علامات المنافق: ۳۳، صحیح مسلم: ۵۹.

(۳) صحیح بخاری کتاب فرض الخمس باب ما ذکر من درع النبی ﷺ وعصاه وسيفه ولذبحه وخاتمہ... ۳۱۱۰، صحیح مسلم: ۲۴۴۹.

(۴) صحیح بخاری کتاب المغازی باب قصة عمان والبحرين: ۴۳۸۲، صحیح مسلم: ۳۳۱۴.

(۵) صحیح مسلم کتاب الفضائل باب فضل نسب النبی ﷺ وتسلم الحجر عليه قبل البصرة: ۲۲۷۶، ترمذی: ۳۶۰۵، احمد: ۱۰۷/۴، مستدرا بیعلی: ۷۴۸۵، دلائل البصرة: ۱/۱۶۶.

(۶) ۲۰/طه: ۱۳۲.

(۷) ۶۶/التحریم: ۶.

اود خوب نہ نی را بیدارہ وی۔ پہ ہغہ بنسخہ دی ہم د اللہ ﷻ رحمت وی چہ د شہی د تہجدد پارہ راپاسی بیخیل خاوند راپاسوی کہ ہغہ نہ راپاسی نودہغہ پہ مخ داوبو خاکی اچوی۔ (۱) (ابوداؤد ابن ماجہ)۔ د حضور ﷺ ارشاد دی کله چہ انسان د شہی راپاسی خپلہ بی بی ہم راپاسوی او دواہرہ دوه دوه رکعتہ مونخ ہم اوکری نود اللہ ﷻ پہ نیزد اللہ ﷻ ذکر کونکوسرواوبنخو کنبی د دواہرونومونہ لیکلی کیری۔ (۲)

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ

ا او بیان او کرہ | پہ کتاب کنبی |

اوتہ پہ دی کتاب (قرآن) کنبی د ادریس

إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۗ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝

د ادریس | بیشکہ ہغہ | او | ربتینہی انسان | (او) نبی | او پورته کری وؤ مونر ہغہ | مقام | لور تہ

ذکر ہم او کرہ | بیشکہ ہغہ ډیر ربتونہی نبی وو | اومونر ہغہ ډیری اوچتی مرتبہی تہ رسولی وو

قوله تعالیٰ:- **وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ**

د حضرت ادریس ﷺ د اوچتی مرتبہی ذکر:- د حضرت ادریس ﷺ بیان کولہ شی چہ ہغہ ربتونہی نبی وو۔ د اللہ ﷻ خاص بندہ وومونر ہغہ اوچت مکان تہ پورته کریو۔ د صحیح حدیث پہ حوالہ سرہ اول تیر شوی دی چہ پہ خلورم آسمان باندي حضور ﷺ حضرت ادریس ﷺ سرہ ملاقات اوکړو۔

د ادریس ﷺ متعلق کمزوری واقعہ:- د دی آیت پہ تفسیر کنبی حضرت امام ابن جریر رحمۃ اللہ علیہ یو ډیر عجیبہ اثر وړاندی کری دی چہ حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما د حضرت کعب رضی اللہ عنہ نہ سوال اوکړو چہ د دی آیت مطلب خہ دی؟ هغوی او فرمائیل حضرت ادریس رضی اللہ عنہ له وحی راغله چہ د ټول اولاد آدم رضی اللہ عنہ برابر صرف ستا پہ نیکو اعمالو کنبی ہرہ ورخ زیاتوالی کوم۔ پہ دی باندي هغوی له خیال راغلوچہ پہ عمل کنبی نور ہم وړاندیوالی اوکړی۔ کله چہ ہغہ له د ہغہ ملگری فربتہ راغله نو هغی دہ سرہ یاداشت اوکړو مالہ داسی وحی راغلی دہ اوس تہ ملک الموت تہ اووایہ چہ ہغہ زما پہ مرگ کنبی روستوالی اوکړی نوزہ بہ نیک اعمال نورہم زیات کریو۔ فربتہی د حضرت ادریس رضی اللہ عنہ د خبری بارہ کنبی وینا اوکرہ نوملک الموت اوونیل ہغہ چرتہ دی؟ هغی ونیل دا دی زما پہ لاس ناست دی ہغہ اوونیل سبحان اللہ ماتہ اوس حکم اوشو چہ د ادریس رضی اللہ عنہ روح پہ خلورم آسمان باندي قبض کریو۔ زہ فکر مند ووم چہ ہغہ پہ زمکہ دی اومانہ د ہغہ د روح قبض کولو د پارہ ددی آسمان حکم کولہ شی۔ ہم ہغہ وخت دہغہ روح قبض کریو شوا د دی آیت معنی دہ۔

خودایاداستنی چہ د کعب رضی اللہ عنہ دا بیان د اسرائیلیاتونہ دی اود دی پہ بعضو خبرو کنبی نکارت دی۔ واللہ اعلم۔ ہم دا روایت پہ بل سند سرہ دی او پہ هغی کنبی داہم دی ہغہ د دی فربتہی پہ ذریعہ معلومہ کریو وہ چہ زما عمر خومرہ باقی دی؟ یوبل روایت کنبی دی چہ د فربتہی پہ دی سوال باندي ملک الموت جواب ورکړو چہ زہ گورم وئی کتل نوونی ونیل صرف دیوی سترگی رپولو برابر اوس چہ کومی فربتہی لاندي کتل د حضرت ادریس رضی اللہ عنہ روح قبض شوہی ہم وو۔ د ابن عباس رضی اللہ عنہما نہ روایت دی چہ ہغہ درزی وو۔ دستنی پہ یوہ یوہ ټانکہ باندي بہ تی سبحان اللہ ونیل۔ ما بنام بہ د ہغہ نہ زیات نیک عمل آسمان تہ نہ ختلو۔ مجاہد رضی اللہ عنہ خو وائی چہ حضرت ادریس رضی اللہ عنہ آسمانونوتہ خیرولہی شوہی دی ہغہ

(۱) ابوداؤد کتاب الوتر باب الحث علی قیام اللیل: ۱۴۵۰، وهو حسن، السالی: ۱۶۱۱، ابن ماجہ: ۱۳۳۶، احمد: ۲۵۰/۲، ابن حبان: ۲۵۶۷، حاکم: ۳۰۹/۱۔

(۲) ابوداؤد کتاب النظر باب قیام اللیل: ۱۳۰۹، السنن الکبری: ۱۳۱۰، ابن حبان: ۲۵۶، بیہقی: ۵۰۱/۲، حاکم: ۳۱۶/۱۔

مرشوی نہ دی بلکه دحضرت عیسیٰ علیہ السلام پہ شان بی مرگہ اوچت کړې شوې دې. د ابن عباس رضی اللہ عنہ نه به روایت د عوفی نقل دی چه شپږم آسمان ته اوچت کړې شوې دې او هلته وفات شوې دې. حسن رضی اللہ عنہ وغیره وائی چه د اوچت مکان نه مراد جنت دې.

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
دا کسان چی دی دا هغه کسان دی چی انعام او کړو الله په هغوی باند
مِّنَ النَّبِيِّينَ
چی د پیغمبرانو نه وو د اولاد د آدم نه وو او د (نسل) دهغه چانه وو چی سواره کړی وو مونږه
مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ
یعنی د آدم <small>علیہ السلام</small> په اولاد کښې اود هغه چانه چی مونږ نوح <small>علیہ السلام</small> سره (په بیړی کښې) سواره کړی وو
وَمِمَّنْ
د نوح سره او د اولاد د ابراهیم نه وو او د اسرائیل دنسل نه وو او دهغه کسانونه وو
مَعَ نُوحٍ
او خه په کښې د ابراهیم <small>علیہ السلام</small> او یعقوب دنسل نه وو او دا (تول) په هغه خلقو کښې وو چی مونږ ورته هدایت کړی
وَمِمَّنْ
هدینا
چی لارښودلی وه ورته مونږه او خوښ کړی وو مونږه کله چی به لوستلی کیدل په هغوی باندې
وَاجْتَبَيْنَا
وو او مونږ غوره کړی وو هرکله چی به دهغوی په مخکښې د رحمان آیتونه اولوستلی شو
إِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ
آیت الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا
آیتونه د رحمن نو پر بوتل به په سجده په ژړا ژړا
وَبِكِيًّا
نو په سجده به پر بوتل او ژریدل به

قوله تعالى: - أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

په انبیاء کرامو علیهم السلام ډله ده د چا ذکر چه په دې سورت کښې دې یا وړاندې تیر شوی یا دې نه پس به راخی. دا خلق د الله جل جلاله انعام ورکړې شوی دی اوس دلته د شخصیت نه د جنس طرف ته اشاره ده، دوی د آدم علیہ السلام د اولاد نه دی یعنی دحضرت ادریس علیہ السلام اولاد نه د هغوی نه کوم چه حضرت نوح علیہ السلام سره په کشتنی کښې سواره کړې شوی وو دې نه مراد ابراهیم خلیل الله علیہ السلام دې اود ابراهیم علیہ السلام د ذریه یعنی اولاد نه حضرت اسحاق حضرت یعقوب حضرت اسماعیل علیهم السلام دی اود اسرائیل د اولاد نه مراد موسی علیہ السلام حضرت هارون علیہ السلام حضرت زکریا علیہ السلام حضرت یحیی علیہ السلام او حضرت عیسی علیہ السلام دې هم دا قول دې د سدی رضی اللہ عنہ او امام ابن جریر. د دې د پاره د دوی نسب جدا بیان کړې شو. د انبیاء علیهم السلام نسل د آدم علیہ السلام نه دې خو دوی کښې بعضې هغه هم دی چه د دې بزرگانو نسل نه نه دی کوم چه دنوح علیہ السلام ملگری وو خکه چه ادریس علیہ السلام خودنوح علیہ السلام نیکه وو. زه خو وایم چه په ظاهره هم دا ټیک دی چه د نوح علیہ السلام نه پورته په نسب کښې د الله جل جلاله پیغمبر ادریس علیہ السلام دې. اود بعضې خلقو دا خیال دې چه ادریس علیہ السلام هم د بنی اسرائیلو نبی دې. دا وائی چه د معراج په حدیث کښې د ادریس علیہ السلام هم حضور صلی اللہ علیہ وسلم ته دا وینا کول نقل دی چه مرحبا دې وی نبی صالح ته او مرحبا دې وی

صالح رور ته. نو رور صالح نبي ورته او فرمائيلو نه چه خوئي صالح لکه چه ابراهيم عليه السلام او ادم عليه السلام چه ونيلي وو. روايت دي چه ادريس عليه السلام د نوح عليه السلام نه وړاندې دي. هغوی خپل قوم ته فرمائيلي وو چه د لاله الا الله ونيلو قائل او معتقد جوړوشي بيا چه څه غواړني کوني. خو هغوی د دي نه انکار او کړو. الله جل جلاله هغوی ټول هلاک کړل. مونږ دا آيت د انبياء کرام عليهم السلام د جنس د پاره گرځولې دي. د دي دليل د سورت انعام هغه آياتونه دي په کوم کښې چه حضرت ابراهيم عليه السلام حضرت اسحاق عليه السلام حضرت نوح عليه السلام حضرت داؤد عليه السلام حضرت سليمان عليه السلام حضرت يوسف عليه السلام حضرت موسى عليه السلام حضرت هارون عليه السلام حضرت زکريا عليه السلام حضرت يحيى عليه السلام حضرت عيسى عليه السلام حضرت الياس عليه السلام حضرت اسماعيل عليه السلام حضرت يسع عليه السلام او د حضرت يونس عليه السلام وغيره ذکر او تعريف کولونه پس او فرمائيل **﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمُ آتَيْنَاهُ الْكُتُبَ لِيُتْلَا مِنْهَا مَنْ يَهْتَدِي وَالَّذِينَ لَمْ نُهْتَدِ لَهُمْ كِتَابًا فَلْيُتْلَ عَلَيْهِمْ حُكْمُ رَبِّهِمْ﴾** (۱) هم دا هغه خلق دي چاته چه الله جل جلاله هدايت ورکړې دي ته هم د دوي د هدايت اقتداء او کړه اوداني هم فرمائيلي دي چه د نبیانو بعضې واقعات مونږ بيان کړي دي اود بعضو واقعات تاته رسيدلي هم نه دي. (۲)

د صاد دپه سجده باندې د علماء کرامو اتفاق دي: صحيح بخاري کښې دي چه حضرت مجاهد رضي الله عنه د حضرت ابن عباس رضي الله عنه نه سوال او کړو په سورت "ص" کښې سجده شته هغوی او فرمائيل اوبياني د دي آيت تلاوت او کړو وني فرمائيل ستاسو نبي ته د دوي د اقتداء حکم کړې شوې دي او حضرت داؤد عليه السلام هم د مقتداء انبياء کرامو عليهم السلام نه دي. (۳) فرمان دي چه د دي پيغمبرانو عليهم السلام په وړاندې د کلام الله شريف آياتونه تلاوت کيدل نود هغې دلائل او ثبوتونه اوريدوسره به په خشوع او خضوع سره د الله جل جلاله شکر او احسان منلوسره ژړل او په ژړا اوزارني سره به په سجده کښې پريوتل په دي وجه په دي آيت کښې د سجده کولو حکم د علماؤ کرامو متفق عليه مسئله ده دي دپاره چه د دي پيغمبرانو اقتداء او اتباع اوشي. اميرالمؤمنين حضرت عمر بن الخطاب رضي الله عنه د سورت مريم تلاوت او کړو او چه کله دي آيت ته راورسيدو نو سجده نبي او کړه. بياني او فرمائيل چه سجده خومي او کړه خو هغه ژړاد کوم ځاي نه راوړم؟ (ابن ابي حاتم او ابن جرير)

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ	
بیا راغلل	اوستو دهغوی نه
بیا دهغوی نه پس ځيني داسې نااهله جانشین شول	
خَلَفَ	أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ
داسې بد عمله جانشینان	اچي ضائع کړو هغوی مونځ او روان شو په خواهشاتو پسې
.....چې مونځونه نې ضائع کړل اود خواهشاتو تابعداری نې شروع کړه	
فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا	إِلَّا مَنْ تَابَ
نو زړه ده اچي مخ به شي هغوی دگمراهی د انجام سره مگر هغه څوک اچي توبه نې اوويستله	نودیرزړه به دگمراهی سزا بیا مومی البته چا چې توبه اوويستله

(۱) ۶/ الانعام: ۹۰.
 (۲) ۴۰/ المؤمن: ۷۸.
 (۳) صحيح بخاری كتاب التفسير سورة ص: ۴۸۰۷.

وَأَمِّنَ	وَعَمِلَ	صَالِحًا	فَأَوْلَيْكَ	يَدْخُلُونَ
او ایمان نہی را و پرو او عمل نہی او کرو نیک	او ایمان نہی را و پرو او نیک عملونہ نہی او کرل	دا خلق بہ جنت تہ دا خلیری	دا خلیری بہ ہغوی	
الْجَنَّةِ	وَلَا يُظْلَمُونَ	شَيْئًا		
جنت تہ او نہ بہ پری کیری ظلم ہیخ	جنتونہ دی دہمیشہ اوسیدو			
او بہ دوی بہ ہیخ ظلم نہ شی کیدی	دہمیشہ اوسیدو پہ باغونو کبسی بہ وی			

قوله تعالى: -فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ

ناھل جانشین:- دنیکانو خلقو خاص کر دانبیاء کرام علیہم السلام ذکر او کپری شو چہ د اللہ ﷻ د حدودو محافظ د نیکو عملونو نمونی د بدونہ بہ بیج کیدل. اوس د خرابو خلقو ذکر کولہ شی چہ د ہغوی نہ پس دزمانہ خلق داسی شو چہ ہغوی د مونخونہ بی پرواہ شو. اوچہ کلہ ئی د مانخہ غوندہ فریضی اہمیت ہیرکرو نوبنکارہ خبرہ دہ چہ دنورو واجباتو بہ ئی خہ پرواہ کولہ؟ خکہ چہ مونخ خود دین بنیاد دہ اود تولو عملونونہ بنہ اوبہتردی. دا خلق نفسانی خواہشاتو پسہ پریوتل. اود دنیا بہ ژوندون کبسی بہ تسلی سرہ وراختہ شو. دوی تہ بہ د قیامت پہ ورخ سختہ خسارہ وی او پہ تاوان کبسی بہ وی. د مونخ ضائع کولونہ مراد دا بالکل پریخودل دی. ددی وجہ نہ د امام احمد رضی اللہ عنہ سلفو او خلقو مذهب دہ چہ د مونخ پریخودونکی کافر دہ. ہم دا یوقول د امام شافعی رضی اللہ عنہ ہم دہ.

د مونخ پریخودونکی حکم

مسلك حنفی:- د حنفیانو پہ نیز کوم کس چہ د ناراستی پہ وجہ مونخ پریردی دہ فاسق دہ قید کولہ بہ شی او وھلہ بہ شی تردہ چہ وینہ ترہ روانہ شی دا بہ تردہ پورہ وی چہ توبہ اوباسی او یا پہ جیل کبسی مہ شی او قتلولہ بہ نشی ابنتہ دا کہ د دہ د فرضیت نہ انکار او کپری او یا مونخ سپک او گنہری (الفقه الاسلامی وادلتہ ناقلان عن الدرالمختار (۳۲۶۱)، ومراقی الفلاح (ص، ۶۰).

خکہ چہ پہ حدیث کبسی دی چہ د بنده او شرک پہ مینخ کبسی مونخ پریخودل دی. (۱) دویم حدیث کبسی دی چہ پہ مونخ او ہغوی کبسی فرق د مانخہ دہ چاہہ مونخ پریخودو ہغہ کافر شو. (۲) د دہ مسئلہ پہ وضاحت سرہ د بیانولودا مقام نہ دہ. یاد مونخ ترک کولونہ مراد د مانخہ د وخت پہ صحیح توگہ پابندی نہ کول دی خکہ چہ ترک مونخ خو کفر دہ. (۳) د حضرت ابن مسعود رضی اللہ عنہ نہ تپوس او کپری شو پہ قرآن کریم کبسی د مانخہ ذکر دیر زیات دہ چرتہ پہ مانخہ کبسی دستستی کونکو د عذاب خہ بیان شتہ چرتہ پہ مانخہ باندہ داموالی فرمان شتہ اویاچرتہ د محافظت بیان شتہ. ہغوی او فرمانیل دہ نہ مراد پہ وختونو کبسی سستی نہ کول اود وختونو پابندی کول دی. خلقو خو وئیل چہ مونخ دا کنٹرل چہ دہ نہ مراد د مونخونو پریخودل او نہ پریخودل دی. ہغوی او فرمانیل دا خو کفر دہ. (۴) حضرت مسروق رضی اللہ عنہ فرمانی چہ د پنخو وارو مونخونو حفاظت کونکی پہ غافلانو کبسی نہ شی لیکلی. د ہغہ ضائع کول خپل خان هلاك کول دی. اود ہغہ ضائع کول د ہغہ دوختونو پابندی نہ کول دی. (۵) خلیفۃ المسلمین

(۱) صحیح مسلم کتاب الایمان باب بیان اطلاق اسم الکفر علی من ترک الصلاة: ۸۲، ابوداؤد: ۲۶۲۰، ترمذی: ۲۶۱۸، ابن ماجہ: ۱۰۷۸،

(۲) ترمذی کتاب الایمان باب ماجاء لی ترک الصلاة: ۲۶۲۱، وسندہ صحیح.

(۳) الطبری: ۲۱۵/۱۸.

(۴) الطبری: ۲۱۶/۱۸.

(۵) الطبری: ۲۱۶/۱۸.

امیرالمؤمنین حضرت عمر بن عبدالعزیز رضی اللہ عنہ د دې آیت تلاوت کولو سره او فرمائیل چه دې نه مراد د سر نه مونخ پریخودل نه دی بلکه د مانخه وخت ضائع کول دی. (۱) حضرت مجاهد رضی اللہ عنہ فرمائی چه دابدترین خلق به قیامت سره نیزدې راشی اود دې امت نیکان خلق به باقی نه وی. هغه وخت به داخلق د خنارو په شان تپونه اومندې تررې وهی.

دا نااهل خلق به کله وی؟ اود قاریانو درې قسمونه: عطاء بن ابی رباح رضی اللہ عنہ هم دا فرمائی چه دا خلق به په آخری زمانه کنبې وی. حضرت مجاهد رضی اللہ عنہ فرمائی دا به هم د دې امت خلق وی چه د خاروو په شان به په لارو کنبې تپونه اومندې وهی اود الله ﷻ نه چه په آسمان کنبې دې به نه ویریرې اونه به دخلقو نه شرمیرې. د ابن ابی حاتم په حدیث کنبې دی حضور ﷺ فرمائی داناخلف خلق به د شپیتوکالو نه پس وی کوم چه به مونخونه ضائع کوی او په شهوتونو کنبې به اخته شی اود قیامت په ورخ به سزا خوری. بیابه د هغوی نه پس هغه نالاتق خلق راشی چه د قرآن تلاوت خو به کوی ولې دهغوی د خلق نه به لاندې نه تیریرې. یادساتنی چه قاریان درې قسمه وی مؤمن، منافق او فاجر. د حدیث د راوی ولید رضی اللہ عنہ نه چه کله د هغه شاگرد د دې تفصیل تپوس اوکړو نوهغوی او فرمائیل چه ایماندار خو به د دې تصدیق کوی اومنافق به په دې باندې عقیده نه لری. او فاجر به دې نه خپله خیتیه ډکه کړی. (۲) ابن ابی حاتم کنبې یوغریب حدیث کنبې دی چه حضرت عائشه صدیقه ک به د اصحاب صفه د پاره څه خیرات لیکلونوورته به نی و نیل چه بربری سر او بنخوله مه ورکوه ځکه چه ماد رسول الله ﷺ نه اوریدلی دی چه هم دا هغه ناخلف دی د کومو ذکر چه په دې آیت کنبې دې. (۳) د محمد بن کعب قرظی رضی اللہ عنہ فرمان دې چه دې نه مراد د مغرب بادشاهان دی چه ډیر خراب بادشاهان دی. کعب احبار رضی اللہ عنہ فرمائی د الله ﷻ قسم چه زه د منافقانو صفت په قرآن کریم کنبې وینم دا ننبه کونکی مونخونه پریخودونکی شطرنج او جوارنی وغیره لویې کونکی دماسخوتن د مانخه په وخت کنبې اوده کیدونکی په خوراک څنک کنبې مبالغه اوتکلف سره خیتوان جوړیدونکی خوراک کونکی ډله پریخودونکی دی. حضرت حسن بصری رضی اللہ عنہ فرمائی جماتونه د دې خلقو نه خالی بنکاری او بیتکونه او حجرې ډکې دی.

ابوالشهب عطاردی رضی اللہ عنہ فرمائی په حضرت داؤد ﷺ باندې وحی راغله چه خپل ملگری هونیارکړی چه هغوی دې د خپلو نفسانی خواهشاتونه منع شی د چا زړونه چه د خواهشاتو چاپیره دی د هغوی په زړونویردې اچوم. کله چه یوسرې په شهوت کنبې روندشی نو د ټولونه سپکه سزا هغه ته زه داورکوم چه د خپلې تابعدارنی نه هغه زه محروم کوم. مسند احمد کنبې دی ماته په خپل امت باندې د دوو خیزونو ډیره ویره ده. یودا چه خلق به دروغوشهوت پسې اولگی اومونخونه به پریردی بل دا چه منافقان خلق به د دنیا د خولود پاره د قرآن پاک عاملان جوړشی اود ریشتونو مؤمنانوسره به جنک جگرې کوی. (۴) د غیا معنی اومطلب: د (غیا) معنی تاوان نقصان او بدی ده. (۵) د ابن مسعود رضی اللہ عنہ نه روایت دې (غی) د دوزخ دیوی کندي نوم دې چه ډیره ژوره ده اود ډیروسختو عذابونو (ع) والا اویه دې کنبې وینې اونوونه ډک شوی دی. ابن جریر کنبې دی چه لقمان بن عامر رضی اللہ عنہ فرمائی چه حضرت ابوامامه صدی بن عجلان باهلی رضی اللہ عنہ له لارم او هغه ته مې سوال اوکړو چه د رسول الله ﷺ نه اوریدلې شوې حدیث ماته واوروه.

(۱) الطبری: ۲۱۶/۱۸.

(۲) احمد: ۳۹-۳۹/۳-۳۹ وسنده حسن.

(۳) حاکم: ۲۴۴/۲.

(۴) احمد: ۱۵۶/۴-۱۵۶ وسنده حسن، مجمع الزوائد: ۱۸۷/۱.

(۵) الطبری: ۲۱۸/۱۸.

(۶) الطبری: ۲۱۸/۱۸.

ہغوی او فرمائیل چه واوره حضور ﷺ فرمائیل کہ د لس اوقیہ وزن کانرې د دوزخ د غارې نہ دوزخ نہ او غور زولې شی نرہغه خود پنخوسو کالوپورې د دوزخ بیخ تہ نہ شی رسیدلې بیا بہ ہغه غی او اٹام تہ اورسی۔ غی او اٹام د دوزخ لاندې دوه کویبان دی کوم خای چہ د دوزخیانو وینی نوونہ راجمع کیری۔ د غی ذکر بہ آیت ﴿فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا﴾ کبسی دې اود اٹام ذکر ایت ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ کبسی دې (۱)۔
 د احادیث پہ فرمان رسول سرہ روایت کول منکر دی۔ اود احادیث د سنندپہ روسرہ ہم غریب دې بیا فرمانی چہ خوک د دې کارونونہ توبہ او کری یعنی د مونخونوسستی او دخواہشاتونفسانی تابعداری پرپریدی اللہ ﷻ بہ د ہغوی توبہ قبولہ کری د ہغوی آخرت بہ بنہ کری ہغوی بہ د دوزخ نہ خلاص کری او جنت تہ بہ ئی اورسوی۔ توبہ د دې نہ وړاندې ټول گناہونہ معاف کوی۔ یوبل حدیث کبسی دی چہ توبہ کونکې داسې دې لکہ چہ بې گناہ وی۔ (۱) داخلق چہ کومی نیکنی کوی د دې اجر بہ دوی تہ ملاویری۔ د یوې نیکنی ثواب بہ نہ شی کمولی۔ د توبہ نہ وړاندې گناہونوباندې بہ ہیخ نیول نہ کیری۔ دا دې کرم د ہغه کریم اودادې حلم د ہغه حلیم چہ د توبہ نہ پس ہغه گناہ بالکل ختموی ورکوی۔ پہ سورت فرقان کبسی د گناہونو ذکر کولوسرہ د ہغې د سزایبان کولونہ پس ئی بیا استشنا او کرہ او وئی فرمائیل چہ اللہ ﷻ غفور او رحیم دی۔

جَنَّتْ	عَدْنِ	الَّتِي
جنتونہ دی دہمیشہ اوسیدو ہغه		
د ہمیشہ اوسیدو پہ باغونو کبسی بہ وی ہغه چہ رحمان		
وَعَدَ الرَّحْمٰنِ	عِبَادَةَ	بِالْغَيْبِ
إِنَّهُ	كَانَ	
چہ وعدہ کری دہ رحمن (دہغی) د بندگانو خپلو سرہ پہ غیبو بیشکہ شان دادې چہ دہ		
ئی د خپلو بندگانو سرہ غائبانہ وعدہ کړې دہ بیشکہ د ہغه وعدہ		
وَعَدَةٌ	مَا تَيَّابًا	لَا يَسْمَعُونَ
فِيهَا	لَعْنًا	إِلَّا
وعدہ دہغه پورہ کیدونکی نہ بہ اوری ہغوی پہ ہغې کبسی خہ فضول خبرہ مگر		
خامخا پورہ کیدونکې دہ پہ ہغې کبسی بہ فضول خبرہ نہ اوری سلام لفظ بہ وی (چہ یوبل تہ بہ		
سَلَامًا	وَلَهُمْ	رِزْقُهُمْ
فِيهَا	بُكْرَةً	وَعَشِيًّا
د سلامتیا خبرہ اووی بہ دپارہ دہغوی رزق دہغوی پہ ہغې کبسی صبا بیگاہ		
د ملاقات پہ وخت کبسی وائی، او ہغوی تہ بہ پہ کبسی سحر ماہنام روزی ورکولې شی		
تِلْكَ	الْجَنَّةُ	الَّتِي
نُورٌ	مِنْ	عِبَادِنَا
مَنْ		
دادې جنت ہغه چہ پہ میراث کبسی بہ ئی ورکوؤ مونرہ د بندگانو خپلو نہ ہغه چاتہ		
دا ہغه جنت دې چہ پہ خپلو بندگانو کبسی بہ ئی مونرہ ہغه خوک وارث جوړوو		
كَانَ	تَقِيًّا	
چہ وی ہغه پرهیزگار		
چہ پرهیزگار وی		

(۱) طبرانی: ۷۷۳۱۔
 (۲) ابن ماجہ کتاب الزہد باب ذکر التوبہ: ۴۲۵ حلیۃ الاولیاء: ۴/۲۱۰۔

قرہ تعالیٰ: - اَلَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۗ

مومنان بہ د جنت وارثان وی: یہ کومو جنتونو کنبی چہ بہ توبہ ویستونکی داخلولہ شی دا جنتونہ بہ د ہمیشہ د پارہ وی دکومی چہ غائبانہ وعدہ د هغوی رب هغوی سرہ کرہ دہ. دا جنتونہ هغوی لیدلہ نہ دی خود کتلونہ ہم زیات یقین اوایمان د هغوی دی. خبرہ ہم دغہ دہ چہ د اللہ ﷻ وعدہ اتل وی هغہ حقائق دی چہ ضرور بہ رامخامخ کیہی. نہ بہ اللہ ﷻ وعدہ خلاقی کوی اونہ بہ وعدہ بدلوی. داخلق بہ هلته خامخارسولہ شی اودوی بہ هغہ ضرور مومی د (ماتياً) معنی (اتياً) ہم راخی اودا ہم دی چہ چرتہ مونہر خو هغہ زمونہر مخہ تہ راغلو لکہ چہ وانی پہ ماپنخوس کالہ راغله زہ پنخوسو کالوتہ اورسیدم. د دواوروجملو مطلب ہم یو دی. ناممکن دی چہ پہ دی جنتونو کنبی د هغوی پہ غورونو کنبی خہ فضول اوبی کارہ خبرہ اورسی. صرف دمبارک سلامت آوزونہ بہ خلورو واورو طرفونوتہ وی اوخاص کر د فریبتو د پاکو زیونہ بہ دامبارک آوزونہ د هغوی پہ غورونو کنبی کرنگیہی. لکہ چہ پہ سورت واقعہ کنبی دی (لَا يَتَمَنَّوْنَ فِيهَا الْفَوَاقِرَ وَلَا يَأْتِيَنَّهَا الْاِلْقَامُ) (۱) هلته بہ ہیخ بی ہودہ اود طبع خلاف خہ خبرہ نہ اوری بغیرد سلام اوسلامتیانہ داستشنا منقطع دہ سحرمانبام پاک مزیدارخوندناک خوراگونہ بی تکلف اوبی تکلیفہ بی مشقتہ او بی زحمتہ بہ راروان وی

جنت کنبی شپہ ورخ نشتہ اونہ حسد او کینہ: خودا مہ گنپنی چہ پہ جنت کنبی بہ ہم ورخ اوشپہ وی نہ بلکہ دی انواروسرہ بہ هغہ وختونوتہ جنتیان اورسی کوم چہ د اللہ ﷻ د طرف نہ مقرر دی. مسند احمد کنبی دی رسول اللہ ﷺ فرمائی اولنشی دلہ چہ جنت تہ خی د هغوی مخونہ بہ د خوارلسمی د سپورمٹی پہ شان روشانہ اونورانی وی. نہ بہ هلته هغوی لہ لارہی راخی نہ پوزہ نہ غتیہ وری متیازی. د هغوی لوتیسی او سامانوتہ بہ د سرو زرو وی خوشبودار بخور بہ وی اود هغوی خولی بہ د مشک پہ شان وی. د ہر یوجنتی سری دوه بیبیانی خوبہ داسی وی چہ د هغوی د پندو دصفائی نہ بہ د هغوی دپنیو د ہدیوکی مازغہ د بھر نہ بنکاری. دی تولو جنتیانو کنبی بہ د یوجنتی بل سرہ ہیخ دبنمنی نہ وی نہ بہ خہ بغض وی تول بہ د یوزرہ پہ شان وی. پہ خپل مینخ کنبی بہ ئی ہیخ اختلاف نہ وی. سحر مانبام بہ د اللہ ﷻ پہ تسبیح کنبی تیریری. (۱) حضور ﷺ فرمائی شہیدان خلق بہ هغہ وخت د جنت د یونہر پہ غارہ د جنت دروازوسرہ د سور زنگ پہ گنبدونو کنبی وی هغوی تہ سحر مانبام رزق رسولہ شی. (۲)

سحرمانبام د دنیا پہ اعتبار دی هلته شپہ نشتہ بلکہ هروخت بہ نوروی. پردی راچولوسرہ اودروازی بندیدلوسرہ بہ جنتیان مانبام اودغہ شان د پردواوچتیدوسرہ او دروازو کولایدوسرہ بہ د سحر وخت پیڑنی. ددی دروازو کولایدل او بندیدل بہ ہم د جنتیانوپہ اشارو او حکمونوسرہ کیہی. دا دروازی ہم داسی صفاسترا اودشیشو پہ شان دی چہ د بھر خیزونہ دننہ بنکاری. پہ دنیا کنبی د شپہ ورخ عادت وو نود دی د پارہ چہ کوم یو وخت کلہ غواری موجود بہ وی. عرب سحر مانبام خوراک کولو عادت وو پہ دی وجہ دجنتی خوراک وخت ہم هغہ اوخودلہ شو گنی جنتیان چہ خہ غواری اوکلہ ئی غواری موجود بہ وی. پہ یوغریب منکر حدیث کنبی دی چہ د سحر مانبام خہ خبرہ دہ رزق خو بی شمیرہ او هروخت موجود دی. د اللہ ﷻ دوستانولہ بہ پہ دی وخت کنبی حورہی راخی پہ کومو کنبی چہ بہ د بنکتہ درجہ والا هغہ وی چہ صرف د زعفران نہ پیدا کرہی شوی دی. دا د نعمتونو والا جنتونہ بہ هغوی تہ ملاویہی چہ پہ ظاہراو باطن کنبی د اللہ ﷻ تابعداروو غصہ خکونکی او خلق معاف کونکی

(۱) الوافہ: ۲۵-۲۶.

(۲) صحیح بخاری کتاب ہدۃ الخلق باب ماجاء فی صفۃ الجنة وانما مخلوقہ: ۳۲۴۵، صحیح مسلم ۲۸۳۴، ترمذی: ۲۵۳۷، الحد: ۳۱۶/۲، الحد: ۲۶۶/۱ و سندہ حسن، طبرانی: ۱۰۸۲۵، ابن حبان: ۴۶۵۸، حاکم: ۱۷۴/۲ و صححہ ووافقہ اللہمی، مجمع الزوائد: ۲۹۸/۵.

وو د چا صفتونه چه (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى)^(۱) په شروع کبني بيان شوی دی او فرمائيلي شوی دی چه هم دا د فردوس برين وارثان دی د چا پارہ چه د هميشه په توگه الله ﷻ جنت الفردوس ليکلې دې. (اي الله مونږ ته هم ته د خپل رحمت کامله نه فردوس برين ته اورسوي. آمين)

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا
او نه نازلېږو مونږه مگر په حکم درب ستا هغه لره دی هر هغه څه
او (جبرئیل او وئیل) مونږ د خپل رب د حکم نه بغير نه نازلېږو چې زمونږ په وړاندې
بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ
څه زمونږ په وړاندې دی او هغه څه چې روستو زمونږ نه دی او هغه څه چې په منځ ددې کبني دی
څي دی او څه چې زمونږ نه شاته دی او څه چې د دې په مينځ کبني دی هغه ټول د هغه ملکيت دی
وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
اوند دی رب ستا هيرونکي رب د اسمانونو دې او د زمکې دې
اوستار ب (هېڅ) خبره هيرونکي نه دې هغه د اسمانونو او د زمکې او څه چې د دې دواړو په مينځ
وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
او دهغې چې په منځ ددې دواړو کبني دی نو بندگانې کوه دهغه او صبر کوه په عبادت دهغه
کبني دی د ټولو څيزونو رب دې نود هغه عبادت کوه او هم د هغه په عبادت ټينگ ولاړ او سپرې
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ عَٰذَا مَا مِثُّ
ايا ته پوهيږي چې هغه لره شته شريك په نوم او وائي انسان ايا هر کله چې امر شم زه
ايا تاته د هغه (الله سره په خدايي کبني) څوک همنام معلوم دې؟ او انسان وائي چې ايا هر کله زه مرشم
لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا
نو راوبه ويستلي شم زه ژوندي
نولابيا به هم ژوندي (د قبر نه) راويستي شم

قوله تعالى: - وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ

فرېښتي د الله ﷻ د حکم نه بغير نه نازلېږي: صحيح بخاري کبني دی حضرت رسول مقبول ﷺ يوخل حضرت جبرائيل عليه السلام ته او فرمائيل ته چه څومره راځي د هغې نه زيات ولې نه راځي؟ د دې په جواب کبني دا آيت نازل شو^(۲) دا هم روايت دې چه يوخل د حضرت جبرائيل عليه السلام په راتلو کبني دير تاخير اوشو په څه سره چه حضور ﷺ دير خفه وو. بيا هغوی دا آيت راوړو نازل شو^(۳) روايت دې چه دولس ورځې يا د دې نه څه کم نه وو راغلي نو حضور ﷺ او وئيل چه دا دومره تاخير ولې اوشو؟ مشرکانو خو څه نورې خبرې کولې په دې باندي دا آيت نازل شو^(۴) نولکه دا آيت (والضحى) د آيت په شان دې.

(۱) ۲۳/المؤمنون: ۱.
 (۲) صحيح بخاري كتاب التفسير سورة مريم باب قوله (وما نزل الا بامر ربك له ما بين.....) ۴۷۳۱، ترمذی: ۳۱۵۸.
 (۳) الطبري: ۲۲۲/۱۸.
 (۴) الطبري: ۲۲۳/۱۸.

وانی چه خلوبینست ورخې ملاقات نه ووشوې کله چه ملاقات اوشو نو حضور ﷺ او فرمائیل زما شوق خو ډیر زیات بی آرام کړې ووم. حضرت جبرائیل ﷺ او فرمائیل چه د دې نه ډیر شوق زما ستاسو د ملاقات وو خوزه دالله ﷻ د حکم مامور او پابندیم کله چه دهغه ځای نه راو لیگلې شم نو هله راتلې شم گنی نه شم راتلې. هم هغه وخت دا وحی نازل شوه. خودا روایت غریب دې. ابن ابی حاتم کنسې دې حضرت جبرائیل ﷺ په راتلو کنسې وخت اولگولو بیا چه کله راغلو نو حضور ﷺ بندیدو د وجه تپوس او کړو هغوی جواب ورکړو چه کله خلق دگوتو نو کونه وانخلی گوتې او بندونه صفا اونه ساتی بریتونه کم نه کړی مسواک اونه کړی نومونې څنگه راتلې شو؟ بیا هغوی دا آیت تلاوت کړو.

مسند احمد کنسې دې یوه ورځ حضور ﷺ حضرت ام سلمه k ته او فرمائیل مجلس درست او تیک ټاک کړنی نن هغه فربنسته راروانه ده چه د نن نه وړاندې په زمکه نه ده راغلې. (۱) زمونږ وړاندې روستو ټول څیزونه دهغه الله ﷻ دی یعنی دنیا آخرت اود دې په مینځ کنسې یعنی د دواړو شپیلو په مینځ کنسې چه کوم څیزونه دی هغه هم د هغه تملیک دی. راتلونکی امور د آخرت او تیر شوی امور د دنیا اود دنیا او آخرت امور په مینځ کنسې ټول هم دهغه په قبضه کنسې دی (۲) ستار ب هیرونکی نه دې هغه ته د خپل یادنه هیر کړې نه ئی اونه د هغه د اصفت دې. لکه چه ارشاد دې (وَالضُّحٰی وَاللَّیْلِ اِذَا سَجٰی مَا وَدَّعَکَ رَبُّکَ وَمَا قَلٰی) (۳) قسم دې دچاشت د وخت اود شپې چه کله پټ کړی نه خوستار ب تانه لاس اخستی دې نه خفه دی. ابن ابی حاتم کنسې حضور ﷺ فرمائی کوم څه چه الله ﷻ په خپل کتاب کنسې حلال کړی دی هغه حلال دی او چه کوم ئی حرام کړی دی هغه حرام دی اود کومونه چه خاموش شوې دی هغه عاقبت دې. ته د الله ﷻ عاقبت قبلوه الله ﷻ د یو څیز هیرونکی نه دې. بیا هغوی هم دا جمله تلاوت کړه. (۴) د آسمان زمکی او ټول مخلوق خالق مالک مدبر متصرف هم هغه ذات دې. هیڅ څوک نشته چه د هغه یو حکم روستو کړې شی ته هم د هغه عبادت کوه او په هغې کلک اوسیره. دهغه په شان د هغه برابر اود هغه په نوم باندي هیڅ څوک نشته. هغه د برکت خاوند دې هغه اوچت دې دهغه په نوم کنسې ټولې خوبیانې دی.

اولا یدکر الانسان انا خلقته			
ایا نه یادوی انسان چی بيشکه مونږه پیدا کړې دې هغه			
ایا انسان دا نه یادوی چی د دې نه وړاندې په هغه وخت کنسې			
من قبل	و کمیک شیئا	قوریک	لنحشرنهم
مخکنسې د دې نه اونه و هغه هیڅ څیز نو قسم دې په رب ستا چی ضرور به مونږه راجمع کړو دوی			
مونږ دې پیدا کړو چی لاهیڅ څیز هم نه وو نو ستا په رب قسم مې دې چی مونږ به دوی			
والشیطین	ثم	لنحضرنهم	حول جهنم حیثا
او شیطانان بیا به خامخا حاضر کړو دوی چاپیره د دوزخ نه په زنگنانو پراته پرمخې			
او شیطانان خامخا راجمع کوو بیا به دوی د دوزخ نه گیر چاپیره حاضر وو چی په گوډو به (غور زیدلی) پراته وی			

(۱) الحد: ۶/۲۹۶.
 (۲) الطبری: ۱۸/۲۲۴.
 (۳) الضحی: ۱-۳.
 (۴) الزوار: ۱۲۳ مجمع الزوائد: ۷/۵۵، حاکم: ۲/۳۷۵.

ثُمَّ لَنْزِعَنَّ	مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ	أَيُّهُمْ	أَشَدُّ
بیا بہ اوباسو مونرہ دهری دلی نہ ہر ہغہ سرے ددوی چی ہغہ زیات سخت وی			
عَلَى الرَّحْمٰنِ	عِتْيَاً	ثُمَّ لَنْزِعَنَّ	أَعْلَمُ
پہ مقابلہ د رحمن کنسی پہ لحاظ دسرکشے سرہ بیا مونرہ ابنہ پیژنو ہغہ کسان چی ہغوی			
وَأُولٰٓئِكَ	صَلِّيَاً	أُولٰٓئِكَ	أُولٰٓئِكَ
بنہ مستحق دی ددغہ دوزخ پہ لحاظ دغورزولو			

قوله تعالى: - قَوْلِكَ لَنْزِعَنَّ لَهُمُ الشَّيْطٰنِ

پہ اللہ ﷻ قسم چہ محشر بہ گبری: بعضی د قیامت منکران د قیامت راتل پہ خپل نیز محال گنری او د مرگ نہ پس ژوندی کیدل د ہغہ پہ خیال کنسی ناممکن وواو د قیامت او د ہغہ ورخی دویم اود نوی سر نہ دژوندون حال اوریدوسرہ پہ ئی سخت تعجب کولو لکہ چہ دقرآن پاک ارشاد دی (وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذْ آتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَفَرُوا وَلِيْلِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولٰٓئِكَ الْأَعْلٰى فِيْٓ أَعْنَاقِهِمْ وَأُولٰٓئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُونَ) یعنی کہ چرتہ ستا حیرانتیا وی نودہغوی داحال ہم دحیرانتیانہ خالی نہ دی آیاچہ کلہ مونرہ مرہ شو او خاورے شونوبیابہ مونرہ پہ نوی پیدا کیدو سرہ راپیدا کولے شو؟ پہ سورت یس کنسی فرمانیلی دی چہ انسان دانہ گوری چہ مونرہ ہغہ دنطفہ نہ پیدا کرو بیابہ ہغہ مونرہ سرہ صفا صفا جگرہ اوکرہ او ہم پہ مونرہ پسے خبرے جورے کرے او خپل پیدا کیدل ئی ہیر کرہ ونی وئیل چہ داہدوکی کوم چہ سخاشوی وی خوک بہ ئی راژوندی کرے؟ نوجواب ور کرہ ہغہ خالق حقیقی بہ پیدا کوی چاچہ پہ اول خل پیدا کرے وو ہغہ د ہریو د ہر قسم پیدا کیدونہ خبر دی (۱) دلته ہم د دغہ کافر انود دی اعتراض ذکر دی چہ مونرہ مرہ شویابہ راژوندی شو نو خنگہ بہ اودریدی شو؟ پہ جواب کنسی فرمانیلی شی چہ آیا دوی تہ دا ہم معلوم نہ دی چہ ہغوی ہیخ ہم نہ وواو مونرہ راپیدا کرل. د شروع د پیدائش قاتل او د دویم خل پیدائش منکر چہ کلہ ہیخ ہم نہ وو نو پہ ہغہ وخت کنسی اللہ ﷻ دی دغہ کولو بانڈی قادر وواو مونرہ ہغہ راپیدا کرو نواوس چہ خہ ناخہ شو نو آیا اللہ ﷻ قادر نہ دی چہ ہغوی بیاراپیدا کرے؟ نود اول خل پیدا کول دلیل دی پہ دویم خل پیدا کولو بانڈی. چا چہ شروع کرے دہ ہم ہغہ بہ ئی دوبارہ کوی او دوبارہ کول پہ نسبت د شروع کولو ہمیشہ آسان وی.

یو حدیث قدسی: پہ صحیح حدیث کنسی دی چہ اللہ ﷻ فرمانی ما بنیادم دروغ گنری اود ہغہ د پارہ دا لائق نہ وو. ماتہ بنیادم تکلیف را کوی او ہغہ لہ داہم لائق نہ دی. د ہغہ زما دروغژن گنرل دا دی چہ وائی لکہ خنگہ چہ اللہ ﷻ زما د شروع اعادہ نہ کوی حالانکہ بشکارہ خبرہ دہ شروع پہ نسبت د دوبارہ کولو گرانہ وی اود ہغہ ماتہ تکلیف را کول دا دی زما اولاد گنری سرہ د دی چہ زہ احد یم صمدیم نہ زما موریلارنہ اولاداونہ زما د جنس نہ بل خوک (۲) زما دی پہ خپل خان قسم وی چہ زہ بہ دا تول راجع کریم اود کومو کومو شیطانا نوچہ دوی زمانہ بغیر عبادت کولو ہغوی بہ ہم راجع کریم بیابہ دوی دوزخ تہ

(۱) ۱۳/الرعد: ۵.

(۲) ۳۶/یس: ۷۷-۷۹.

(۳) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورۃ (قل هو اللہ احد): ۴۹۷۴، احمد: ۲/۲۹۲، ابن حبان: ۲۵۷.

مخامخ را ورم کوم خای چه به په زنگونونو باندي راپريوخی لکه چه ارشاددي ﴿ وَكَلَّمَ اللَّهُ مَرْيَمَ وَخَلَقَ لَهُ ذُرِّيَّةً نَافِلَةً ﴾ (۱) هريوامت به ته وينې چه د زنگونونو په منځ به پراته وي. (۲)
 يوقول داهم دي چه د قيام په حالت كښې به د دوي حشر وي كله چه ټول اول او اخر راجمع كړې شينو مونږ به په دوي كښې لوي لوي مجرمان اوسركشه جداكړو د هغوي سرداران اواميران گناهونه او بدني خورونكي د هغوي مشران او هغوي ته د كفر اوشرك تعليم وركونكي هغوي د الله ﷻ گناهونو طرف ته مانل كونكي به جدا كړې شي لکه چه ارشاد دي ﴿ خَالِي إِذَا دَارُوا فِيهَا بِمِيعَةً قَالَتُ أَخْرِبُهُمْ لَوْلَاهُمْ رَيْبَتَنَا هَوْلَاءِ ضَلُّونَا فَأَنبِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (۳) كله چه هلته ټول راجمع شي نو وستوني به د وړاندينوباره كښې وائي اي الله هم دي خلقو مونږ دهوكه كړې وو ته دوي له دوچند عذاب وركړه بيا په خبرياندې دخبر عطف اچولوسره فرمائي چه الله ﷻ ته ښه معلومه ده چه د ټولونه زيات د عذابونو اود دوزخ د اوردسزا حقدار خوك خوك دي. لکه چه بل آيت كښې ارشاد دي ﴿ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (۴)
 د هريود پاره ډبل عذاب دي تاسو دعلم نه خالي ئي.

وَإِنْ مِّنْكُمْ	إِلَّا وَارِدُهَا	كَانَ	عَلَىٰ رَيْكِ	حَتْمًا
او نشته هيڅوك په تاسو كښې	امگر تيريدونكي دي په دوزخ	دي (داكار)	په رب ستا باندي	يقيني
اوبه تاسو كښې به هريو كس په هغې	(دوزخ باندي د پل صراط په ذريعه)	تيريدونكي وي	داستاسو په	
مَقْضِيَّاتٍ	ثُمَّ نَأْتِي	الَّذِينَ	اتَّقُوا	وَوَنذَرُ
فيصله شوې	بيا به بچ كړو مونږه	هغه خلق	اچي متقيان وو	او پرې به ردو
رب باندي يقيني فيصله شوې	خبره ده چې خامخا به پوره كيږي	بيا به مونږ هغه كسان بچ كړو چې		
الظَّالِمِينَ	فِيهَا	جِيئًا		
ظالمان خلق	په هغې كښې	(پرمخې)	غورزيدلي	
پرهيزگاران دي	او ظالمان به په كښې دننه	په گوډو	غورزيدلي	پريږدو

قوله تعالى: - وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا
 هريوبه په دوزخ باندي تيريري: - دمسندامام احمدبن حنبل رضي الله عنه په يوغريب حديث كښې دي ابو سميّه فرمائي د كوم ورود چه په دي آيت كښې ذكر دي ددي باره كښې په مونږ كښې اختلاف اوشو چا به ونيل مؤمن به په دي كښې نه داخليږي چا به ونيل داخليږي خو به ولي د خپلې تقوى په سبب به خلاصې بيامومي. ما حضرت جابر رضي الله عنه سره ملاقات او كړو اوداخبره مي معلومه كړه نو هغوي او فرمائيل چه واړيديږي خو به ټول يوبل روايت كښې دي چه داخليږي خويه ټول هريونيك هم او بدهم خو په مؤمنانوياندي به هغه اور يخ او د سلامتيا والا جوړيږي. لکه چه په حضرت ابراهيم رضي الله عنه باندي وو تردي چه د دي اور د يخوالي شكايه به پخپله اور كوي بيا به ددي پرهيزگارانو خلقو خلاصې دهغه خاي نه اوشي. (۱) خالدبن معدان رضي الله عنه فرمائي چه كله جنتيان جنت ته اورسي وائي به چه الله ﷻ خو فرمانيلې

(۱) ۴۵/الجملة: ۲۸.
 (۲) الطبري: ۱۸/۲۷۷.
 (۳) ۷/الاعراف: ۳۸.
 (۴) ۷/الاعراف: ۳۸.

(۱) جلد: ۲/۳۲۸-۳۲۹ وهو حسن بالشاهد، حاكم: ۴/۵۸۷، ح ۸۷۴۴ ومنه حسن، مجمع الزوائد: ۷/۵۵، شعب الایمان: ۱/۳۳۶.

وو چه هر یوبه دوزخ ته مخامخ کیری اومونر خو ورمخامخ نه شو نودوی ته به فرمائیلې شی چه تاسو خو هم د هغه خای نه راتیرشونی خو الله ﷻ هغه وخت اور یخ کرو.

حضرت عبدالله بن رواحه رضی الله عنه یوخل د خپلې بی بی په زنگون باندې سر ایخودې ملاست وو چه په ژړا شو دهغوی بی بی هم په ژړا شوه نو هغوی ددې نه تپوس اوکړو چه تاوولې اوژړل؟ هغې جواب ورکړو چه ته مې په ژړا باندې اولیدې. هغوی جواب ورکړو چه ماته خو آیت ﴿وَأَنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ (۱) رایادشو او ژړا راغله ماته خه پته ده چه زه به خلاصې بیامومم که نه. هغه وخت دوی بیمار وو. حضرت ابومیسره رضی الله عنه چه به کله خپلې بستری له د اوده کیدو د پاره تلونو ژړل به نی اود ژبې نه به نی ناخپی وتل چه افسوس زه پیدا شوې نه ووم.

یوخل دهغوی نه تپوس او شو آخرستاد دې ژړا فریاد خه وجه ده؟ نووئی فرمائیل چه دا آیت دې داخو ثابته ده چه هلته خو به تلل وی اودانه دی معلوم چه خلاصی به وی اوکه نه؟ یویزرگ سړی خپل رور ته اوفرمائیل تاته خودا پته ده چه مونر به په دوزخ باندې تیرولې شو هغه جواب ورکړو او یقینا معلومه ده بیانی تپوس اوکړو چه داهم درته معلومه ده چه په هغه خای به تیرهم شی؟ هغه اوفرمائیل ددې خوراته هیخ علم نشته. نویزرگ اووئیل بیازمونر د خداخوشحالی د کومې؟ دې اوریدوسره د هغه وخت نه واخله ترمرگه پورې د هغه په شونډو خدا راغله. نافع بن ازرق د حضرت ابن عباس رضی الله عنه په دې باره کنبې مخالف وو چه دلته د ورود نه مراد داخلیدل دی نوهغه په دلیل کنبې د قرآن آیت ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ هَا وَرَدُونَ﴾ (۲) پیش کولوسره اوفرمائیل گوره دلته دورودنه مراد داخلیدل دی که نه دی؟ دویم آیت نی اوفرمائیلو ﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْدَدَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ﴾ (۳) اووئی فرمائیل اوبنایه فرعون به خپل قوم دوزخ ته پوخی که نه؟ نواوس غوراو کړنی چه مونر خو به په دې کنبې داخلېرو خامخا نوراو خوبه هم که نه؟ غالباً تاخوبه الله ﷻ نه راوباسی د دې د پاره چه ته د دې نه منکرئی. دې اوریدو سره نافع روان شو او ونی خندل. دا نافع خارجی وو د ده کنیت ابوراشدوو. بل روایت کنبې دی ابن عباس رضی الله عنه هغه پوهه کولو دپاره آیت ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وُرْدًا﴾ (۴) هم لوستلې وو اودائی هم فرمائیلې وو چه اول د بزرگانو خلقو یوه دعاداهم وه ﴿اللهم اخرجني من النار سالما وادخلني الجنة غانما﴾ ای الله مادجهنم نه صحیح سالم راوباسې اوجنت ته مې په خدا خوشحالی اورسوه. حضرت ابن عباس رضی الله عنه نه په ابوداؤد طیالسی کنبې داهم روایت دې چه ددې مخاطب کفار دی. عکرمه رضی الله عنه فرمائی دا ظالمان خلق دی دغه شان به مونر دا آیت لوستلو. داهم د حضرت ابن عباس رضی الله عنه نه روایت دې چه نیک او بدیه ټول ورمخامخ کیری. گورنی د فرعون اود هغه د قوم د پاره او نورو گناهگارانو د پاره هم د ورود لفظ د دخول په معنی کنبې پخپله په قرآن کریم دوو آیاتونو کنبې وارد دې. ترمذی وغیره کنبې دی رسول الله ﷺ فرمائی وارد کیری خو به ټول بیابه تیریدل د خپلو خپلو عملونو مطابق وی. (۵) د پل صراط ذکر او په هغې تیریدل:- حضرت ابن مسعود رضی الله عنه فرمائی چه په پل صراط باندې به ټول تیریږی هم دغه اور سره به اودریدل وی نو بعضې به دبجلئی په شان تیریږی بعضې د هوا په شان بعضې د مرغو په شان بعضې د تیزو اسونوپه شان بعضې د تیزو اوبنان په شان بعضې د تیزو تلونکی پیدل انسان په شان اوتردې چه د ټولونه آخری مسلمان په دې باندې تیریږی دابه هغه وی د چا چه صرف د

(۱) ۱۹/مریم: ۷۱.

(۲) ۲۱/الانبیاء: ۹۸.

(۳) ۱۱/هود: ۹۸.

(۴) ۱۹/مریم: ۸۶.

(۵) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورۃ مریم: ۳۱۵۹، وسنده حسن، ۱/۴۳۵، دارمی: ۲/۳۲۹، حاکم: ۲/۳۷۵.

پنبو پہ گوتوباندي نور وی پریتونکي راپریتونکي به خلاصی پیامومی پل صراط خونیدونکي دي په کوم چه د کیکر په شان یاد مال کوندي په شان ازغی دی دواړو طرفو ته به د فرینتو صفونه وی د چا په لاسونو کنبی چه به د دوزخ خوکیدار ستیک (گرخ) وی په کومو سره چه به په نیولونیولو سره خلق دوزخ ته دیکه کوی الخ. حضرت عبدالله رضی اللہ عنہ فرمائی دا د تورې د مخ نه تیره دي. اولنئی دله خو به د بجلی د پرق په شان تیرشی دویمه دله به د هوا په شان تیره شی دریمه د تیز اس په شان خلورمه د تیز خاور په شان. فرینتی به دهرطرف نه دعا کوی یا اللہ سلامت نی اوساته بیج نی کره. (۱)

دجهنم د هولناکي بیان:- دبخاری اومسلم په ډیرو مرفوع احادیثو کنبی هم دا مضمون وارد شوي دي. د حضرت کعب رضی اللہ عنہ بیان دي چه دوزخ به ټول خلق په خپله شا رابار کړی کله چه نیک او بد راجمع شی نو د اللہ تعالی حکم به کیری چه ستاخپل خو راو نیسه اوجنتیان پرېږده. اوس به دوزخ دټولوبدو خلقو یوه نواله جوړه کړی. هغه بدان خلق داسې پیژنی لکه تاسو چه خپل اولاد پیژنشی بلکه دي نه هم زیات. مؤمنان به صفایج شی. واورنی ددوزخ د داروغه گانو قدونه دسلو کالود لارې په فاصله دی دوی کنبی هر یوسره گرز دي یوراخلاص کړی نو اووه لاکهه خلق ذره ذره کړی. مسند کنبی دی حضور ﷺ فرمائیلی زما د خپل رب چه پاک ذات دي نه دا امید دي چه د بدراوحدیبیه په جنگ کنبی کوم ایماندار شریک وو هغوی کنبی به یوهم دوزخ ته نه خی. دي اوریدوسره حضرت حفصه k وئیل داخنکه؟ قرآن خو فرمائی چه په تاسو کنبی به یو دوزخ ته مخامخ کیدونکي دي نو حضور ﷺ د دي نه پس دویم آیت اولوستلو چه متقیان خلق به دي نه خلاصی پیامومی او ظالمان خلق به هم دي کنبی پاتې شی. (۲) بخاری اومسلم کنبی دی دچاچه درې بچی مره شوی وی هغه سره به اور نه لگی مگر صرف دقسم پوره کیدو په توگه. (۳) دي نه مراد هم دا آیت دي. ابن جریر کنبی دی چه یوصحابی رضی اللہ عنہم تبي نیولې وود هغه د تپوس د پاره رسول اللہ ﷺ زمونږ سره راغلو حضور ﷺ او فرمائیل چه رب العزت فرمان دي چه دا تبه هم یو اور دي زه خپل مؤمنان بند یگان په دي کنبی خکه راگیروم چه دا دوزخ د اور بدله شی. (۴) دا حدیث غریب دي. حضرت مجاهد رضی اللہ عنہ هم دي فرمائیلو سره د دي آیت تلاوت او کړو. مسند احمد کنبی دی رسول اللہ ﷺ فرمائیلی دی کوم سرې چه سورت اخلاص لس ځل اولولی د هغه د پاره په جنت کنبی یومحل جوړولې شی. حضرت عمر رضی اللہ عنہ او فرمائیل چه بیاخو به مونږ ډیر زیات محلونه تیار کړو. حضور ﷺ جواب ورکړو چه اللہ تعالی سره هیخ کمی نشته هغه د بهتر نه بهتر او د ډیر نه ډیر ورکونکي دي. او کوم سرې چه د اللہ تعالی په لار کنبی زر آیاتونه اولولی اللہ تعالی به دقیامت په روخ هغه د انبیا وکرامو علیهم السلام صدیقینو شهیدانو صالحانو کنبی اولیکی په حقیقت کنبی د هغوی ملگرتیا دبهترین ملگرو ملگرتیاده او چه کوم سرې دخه تنخواه په وجه نه بلکه د اللہ تعالی د خوشحالی دپاره دمسلمان لښکردهغوی د شانه حفاظت کولود پاره خوکنی کوی هغه به په خپلو سترگو باندي هم د دوزخ اور نه وینی مگر صرف د قسم پوره کولود پاره خکه چه د اللہ تعالی فرمان دي په تاسو کنبی به هر یو په دي باندي تیریدونکي دي. د اللہ تعالی په لار کنبی دهغه ذکر کول دخرچ کولونه هم اووه سوه چنده زیاته درجه لری او په یو روایت کنبی اووه زره دي. (۵) ابوداؤد کنبی دی چه مونږ روژه اود اللہ تعالی ذکر د اللہ تعالی په لار کنبی په خرچ کولو

(۱) الطبری: ۱۸/۲۳۲.

(۲) احمد: ۶/۲۸۵، ابن حبان: ۴۸۰، ابن ماجه: ۴۲۸۱، وهو حدیث صحیح، له شاهد لی صحیح مسلم: ۲۴۹۶.

(۳) صحیح بخاری کتاب الجنائز باب فضل من مات له ولد فاحسب: ۱۲۵۱، صحیح مسلم: ۲۶۳۲، ترمذی: ۱۰۶۰، احمد: ۲/۲۳۹، ابن

حبان: ۲۹۴۲.

(۴) الطبری: ۱۸/۲۳۳.

(۵) احمد: ۳/۴۳۷-۴۳۸.

باندي اووه سوه درجي لري. (۱)

قتاده فرماني چه دي آيت نه مراد تيريدل دي. عبدالرحمن ﷺ وائي مسلمانان خو به په پل صراط باندي تيرشي اومشرکان به دوزخ ته ځي. حضور ﷺ فرماني په هغه ورځ به ډير بنځي اوسپي په هغي باندي اوخونيري. ددي په دواړو غاړوبه د فربستوصفونه ترلي وي چه د الله ﷻ نه به د سلامتيا دعاگانې کوي. (۲) داد الله ﷻ قسم دي چه پوره کيږي به. د دي فيصله شوې ده او الله ﷻ دا په ځان لازم کړي دي. (۳) په پل صراط باندي د تلونه پس پرهيزگاران خو به تيرشي او کافران گناهگاران به د خپلي خپلي گناه خطا مطابق دوزخ ته پريوځي. مؤمنان به هم د خپل خپل عمل مطابق خلاصې بيامومي څنگه چه عمل وي هم دومره وخت به هلته لگي. بيادا خلاصې بياموندونکي به د خپل روڼرومسلمانانو سفارش کوي ملاتکي به هم شفاعت کوي اوانبياء کرام هم. بيابه ډيرزيات خلق د دوزخ نه په داسي حالت کښي راوځي چه اور به هغوي خوړلي وي خود مخ د سجدي ځايونه به نې بيچ وي. بيابه د خپل خپل باقي ايمان په حساب سره د دوزخ نه راويستلي شي. د چا په زړه کښي چه د دينار برابر ايمان وي هغوي به اول راوځي بيا دي نه د کم اوبيا دي نه د کم تردې چه د اوري د دانې هومره ايمان والا هم. بيا دي نه د کم او بيا هغي نه د کم هم بيا هغه چه په ټول عمر کښي يوځل لاله الا الله وتيلي وي او هيڅ نيکي نې هم نه وي کړي. بيا خو به په دوزخ کښي هم هغوي پاتې شي په کومو چه هميشه والې اودوام ليکلي شوې دي. دا ټوله خلاصه ده د هغه حديثونو کوم چه په صحت سره راغلي دي نو په پل صراط باندي د تلونه پس به نيک خلق تيرشي گناهگاران خلق به په پري کيدو سره دوزخ ته پريوځي.

وَإِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بِبَيِّنَاتٍ	او کله چي الوستلي کيږي ايه دي خلقو باندي آيتونه زمونږ اچي واضحه اوبنکاره دي
أَوْ هُرِّكَلَهُ جِي دَوِي تَه زَمُونږ بِنکاره آياتونه واورولي شي (نود هغي په اوريدو دايمان	
قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا	نرواني هغه گسان چي انکار نې کړي دي هغه کسانوته چي ايمان نې راوړي دي کومه يوه راپو په ځاني، کافران مومنانوته وائي چي په زمونږ د دواړو
قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا	ددي دواړو ډلونه بهتره ده په لحاظ دمقام سره اوزيات شاندار دي په لحاظ دمجلس ډلو (د کافرانو او مسلمانانو) کښي د چا ځاني بهتر دي اود چا مجلس ډير بناسته دي
وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَانًا وَرِعِيًّا	اوڅومره اهلاک کړي دي مونږ مخکښي ددوي نه د قومونوته چي هغوي ازيات ښه ووايه په لحاظ دسامانونو اود دوي نه وړاندي مونږ څومره ډير امتونه هلاک کړي ووا چي (ددوي نه) په سازوسامان اوظاهري شکل
وَرِعِيًّا	او په لحاظ دظاهري شان وشوکت س صورت کښي ډير ښه وو

(۱) ابوداؤد کتاب الجهاد باب في تضعيف الذکر في سبيل الله عزوجل: ۲۴۹۸.
 (۲) الطبري: ۱۸/۱۲۳.
 (۳) الطبري: ۱۸/۳۳۷.

قوله تعالى: - أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۝

کافران به مومنانو پوری خندا کانی کوی :- د الله ﷻ د صفا او واضحہ آیاتونونہ د پروردگار دلیل او برهان والا کلام نہ کافرانو تہ ہیخ فاندہ اونہ رسیدہ. هغوی د دی نہ مخ اروی سترگی ترې اروی او پہ خپل ظاہری شان اوشوکت سرہ هغوی مرعوب کول غواړی. وانی چه اوبنائې د چاکورونہ پرتکلف دی اود چا بیتکونہ بنانسته کړې شوی دی؟ آباد او بنکلی دی؟ مونږ چه مال اولاد دولت شان اوشوکت عزت او قدر کنبې دهغوی نہ زیات یومونږ الله ﷻ تہ گران یو؟ یادا چه څوک پت گرخې راگرځی اوخوراک څښاک نہ بیامومی کله د ارقم بن ابوارقم ﷺ په کور کنبې پتیرې او کله اخواد یخواتختی راتختی. لکه چه په بل آیت کنبې دی کافرانو اوونیل (خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ) (۱) که دا دین بهتروو نودا به اول مونږ منلوکه دوی؟ د حضرت نوح ﷺ قوم هم دا ونیلی ووجه (قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَزْدَلُونَ) (۲) ستامنونکی خو ټول غریب محتاج خلق دی مونږ ستا تابعداران نہ شو جوریدی.

د کافرانو د خندا کانو جواب :- یوبل آیت کنبې دی چه داسې هغوی دهوکه کیږی او وانی چه آیا هم دغه د الله ﷻ خوښ بند یگان دی چاته چه الله ﷻ په مونږ باندې فضیلت ورکړې دې؟ (۳) بیا د دوی د دې غلطنی جواب ورکړو د دوی نه اول د دوی نه هم په ظاهری شان اوشوکت کنبې زیات او په مالدارنی کنبې ډیر وړاندې خلق وو. خود هغوی دبد عملو په وجه مونږ هغوی تهس نهس تباہ اوبریاد کړل. د هغوی مجلسونه د هغوی کورونہ د هغوی مالدارنی د دوی نه زیاتی وې. (۴) په شان شوکت ظاهری لباس تکلفات کنبې په امارت اوشرافت کنبې ددوی نه څومره زیات وو د هغوی د کبر او دښمننی په وجه سره مونږ هغوی تباہ بریاد کړل. فرعونیانو تہ اوگوره د هغوی باغرونہ دهغوی نهرونہ دهغوی فصلونہ دهغوی اوچت مکانونہ د هغوی عالیشان محلونہ تراوسه پورې موجوددی او هغوی غرق کړې شو اود کبانو خوراک جوړ شول. دمقام نہ مرادمسکن اونعمتونه دی. کډی نہ مرادمجلسونه اوبیتکونہ دی. عربو کنبې بیتکونو تہ اود خلق دراجمع کیدو ځای تہ نادى اوندى وائی (۵) لکه آیت (وَتَأْتُونَ فِي تَأْدِيكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ) (۶) کنبې دی. همدا ددی مشرکانو قول ووجه مونږ د دنیا په اعتبار سره تاسونه ډیر وړاندې یو په لباس کنبې مال اومتاع کنبې شکل اوصورت کنبې مونږ تاسو نه غوره یو

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلٰلَةِ	
ورته او وایه هغه څوک چی وی په گمراهی کنبی	
(ائی محبوبه) ته ورته او وایه څوک چی په گمراهی کنبی دی	
فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۝ حَتّٰی اِذَا رَاوْا	نُوْمَهْلَتْ وَرَكَوْا فِي الْرَحْمٰنِ ۝ هَغَه تَه رحمان
په مهلت ورکولو سره تردې پورې کله چی اوبینی	
نورحمان (الله ﷻ) هغوی ته پوره مهلت ورکوی تردې چی کله هغه څیز ا وینی دکوم څیز	

(۱) ۴۶/الاحقاف: ۱۱.
 (۲) ۲۶/الشعراء: ۱۱۱.
 (۳) ۶/الانعام: ۵۳.
 (۴) الطبری: ۱۸/۲۳۹.
 (۵) الطبری: ۱۸/۲۳۹.
 (۶) العنکبوت: ۲۹.

مَا	يُوعَدُونَ	إِمَّا الْعَذَابَ	وَأَمَّا السَّاعَةَ
ہفہ خیز چی وعدہ ئی شوې ده (دهغوی سره) یا کہ عذاب وی او یا کہ قیامت وی			
چی ورسره وعدہ شوې ده یا په دنیا کښې، عذاب (پری راشی)، او یا قیامت (پری راشی)،			
فَسَيَعْلَمُونَ	مَنْ	هُوَ	شَرُّ
نو معلومه به شی هغوی ته چی څوک دې هغه چی ناکاره دې په لحاظ دخانی سره			
نو بیا به ورته معلومه شی چی څوک د خانی په اعتبار سره خراب دې او د چا لښکر کمزوری دې			
وَأَضَعُ	جُنْدًا	وَيَزِيدُ اللَّهُ	الَّذِينَ
او ډیر کمزوری دې په لحاظ دلښکر سره او زیاتوی الله هغه کسان چی په نیغه لاره دی هدایت کښې			
..... او الله ﷻ هدایت یافته خلق په هدایت کښې نور هم زیاتوی			
وَالْبَقِيَّةُ	الصَّالِحَاتُ	خَيْرٌ	عِنْدَ رَبِّكَ
او باقی پاتی کیدونکی نیکیانې بهتری دی په نیز در ب ستا په اعتبار د جزا سره			
او هغه نیک عملونه چی باقی پاتی کیدونکی دی ستا در ب په نیز د ثواب			
وَخَيْرٌ	مَرَدًا		
او بهتری دی په اعتبار د واپس ورتلو سره			
او د انجام په اعتبار سره بهتری دی			

قوله تعالى: - قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَلَةِ

گمراهی او هدایت موندونکی خلق: - دا کافران چه خپل ځان پحق او تاسو په ناحقه گنړی او پخپله خوشحالی او او زگار تیا باندې په تسلی سره ناست دی دوی ته او وایه چه د گمراهورسني اورده وی دوی ته د الله ﷻ د طرف نه وخت ورکولې شی ترکومي چه قیامت رانه شی یاد هغوی مرگ رانه شی. هغه وخت به دوی ته پوره پته اولگی چه په حقیقت کښې خراب سرې څوک وو او د چا ملگری کمزوری وو. دنیا خو زیاتیدونکی او کمیدونکی سوری دې نه پخپله د دې اعتبار اونه د دې د سامان او اسبابو اعتبار. دوی خو به په خپله سرکشنی کښې وړاندې کیری لکه چه په دې آیت کښې مشرکانو سره مباحله ده. لکه یهودیانوسره چه په سورت جمعہ کښې د مباحله آیت دې چه راشنی زمونږ مقابلہ د مرگ غوښتنه او کړنی. (۱) دا شان په سورت آل عمران کښې د مباحله ذکر دې کله چه تاسو د خپل ځان خلاف دلیلونه هم واورئ د عیسی ﷺ د الله ﷻ د ځوی کیدو دعوی گیرنی نوراشنی د بال بیچ سره په میدان کښې په دروغژن باندې د الله ﷻ لعنت وتیلو دعا او کړنی. (۲) نونه خو مشرکان د مقابلہ د پاره راغله نه د یهودیانو حوصله پیداشوه اونه نصرانیان په میدان کښې نران شو. څنگه چه د گمراهانو گمراهی زیاتیری دغه شان د هدایت والا هدایت زیاتیری لکه چه ارشاد دې کله چه یوسورت نازلیری بعضې خلق وائی چه په تاسو کښې کوم یو دې په ایمان کښې زیات کړو؟ (۳) د

(۱) ۶۲/الجمعة: ۶.

(۲) ۳/آل عمران: ۶۱.

(۳) ۹/التوبة: ۱۲۴. الخ

باقیات صالحات پورہ تفسیر ہم د دې الفاظو پہ تشریح کنبی سورت الکھف کنبی تیرشو. دلته فرمائی چه ہم دغه پاتې کیدونکې نیکنی د اجر او ثواب په لحاظ اود انجام او بدله په لحاظ سره د نیکانو د پاره بهتر دی

عبدالرزاق کنبی دی یوه ورځ حضور ﷺ د یوې وچې ونې لاندې تشریف کیخودې وو ناست وو د هغې بڼاخ نی او نیولو او ونی خوزولو وچې پانړې راوړیدې نو حضور ﷺ او فرمائیل گورنی دغه شان د انسان گناه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ونیلوسره رزیبری ای ابوالدرداء ؓ دا وایه د هغې نه وړاندې چه هغه وخت راشی چه ته دا اونه ونیلې شې هم دغه باقیات صالحات دی هم دغه د جنت خزانی دی. د دې اوریدو سره د ابوالدرداء ؓ به دا حال وو چه دا حدیث به نی بیان فرمائیلو سره نی اوونیل واللّه زه خو به هم دا کلمې وایم کله به هم د دې نه ژبه منع نه کړم که خلق ماته لیونې ولې اونه وائی. (۱) په ابن ماجه کنبی هم دا حدیث په بل سند سره دی.

أَفْرَعَيْتَ الَّذِي كَفَرَ	
ایا نو تا اولیدو هغه سرې چی انکار نی کړې دې	
ایا تا هغه سرې لیدلې دې چې زمونږ د حکمونو نه ئی انکار کړې دې	
بِآيَاتِنَا	وَقَالَ
د ایتونو زمونږ نه اووې ونیل خامخا به را کړې کیری ماته مال او اولاد ایا خبر شوې دې ده ته اودا وائی چې ماته به (په آخرت کنبی هم که چرته وی) مال او اولاد را کولې شی ایا ده ته دغیبو	
الْغَيْبِ	أَمِ اتَّخَذَ
دغیبو یانې اخستی ده د رحمن نه وعده هرگز نه لیکو به مونږه هغه څه خبرې معلومې دې او که ده د رحمان نه څه وعده اخیستی ده؟ هرگز داسې نه ده څه چې دې	
يَقُولُ	وَنَهَدُّ
چې وائی ئی دې اوزیات به کړو مونږ دپاره دهغه عذاب په زیاتولو سره	
وائی مونږ هغه (د فرشتو په ذریعه) لیکو او د ده په عذاب کنبی به عذاب زیاتوالې کوو	
وَنَزَّلْنَاهُ	مَا يَقُولُ
او مونږ به میراث اخلو ده نه دهغه څه چې وائی ئی دې او راځی به مونږ ته یوازي	
اودې چې د کوم مال او اولاد ذکر کوی مونږ به هغه هم په میراث کنبی اوړو اودې به مونږ ته یوازي راځی	

قوله تعالى: **أَفْرَعَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا**

د عاص بن وائل سرگشی: حضرت خباب بن ارت ؓ فرمائی زه لوهار ووم اوزما څه قرض په عاص بن وائل باندې وو زه د هغه نه د شونستلو دپاره لارم نوهغه ونیل چه زه خو به ستا قرض ترهغه وخته پورې نه اداکوم ترکومی چه ته د حضور ﷺ د تابعدارتی نه اونه ځې. ما ونیل چه زه خودا کفر ترهغه وخت پورې هم نه شم کولې چه ته مړ شی او بیارازوندي شی. په دې باندې دې کافر ونیل چه بڼه ده ته بس هم دلته اوسیره چه زه مړشم او بیارازوندي شم نو خامخابه ماته زما مال او اولاد ملاوشی نو هلته به

(۱) ابن ماجه کتاب الادب باب فضل التبییح: ۳۸۰ مختصراً.

ستا قرض ہم ادا کریم تہ راشہ۔ پہ دے بانڈی دا ایت نازل شو (۱) بل روایت کنسی دی چہ ما پہ مکہ کنسی د ہغہ تورہ جو رہہ کړې وه دہغې پیسی پاتی وی (۲) فرمائی آیا ده تہ د غیب خبر ملاو شو؟ یا ہغہ در رب رحمن نہ خہ قول او قرار واخستو؟ یوبل روایت کنسی دی چہ پہ ده بانڈی زما ډیر دراهم د قرض پہ توگہ ورختلی وو۔ ہغہ چہ ماتہ کوم جواب را کړو ہغہ مارسول اللہ ﷺ تہ او وئیل پدی بانڈی دا آیاتونہ نازل شو۔ یوبل روایت کنسی دی چہ د ډیرو مسلمانانو قرض د ہغہ پہ ذمہ وو د ہغې پہ غوښتلو بانڈی ده او وئیل آیا ستاسو پہ دین کنسی دانہ دی چہ جنت کنسی بہ سرہ زر سپین زر رینیم گلونہ او میوی وغیرہ وی؟ مونږ وئیل چہ اودی نو ہغہ وئیل چہ دا خیزونہ بہ ماتہ خامخاملاویږی زہ بہ ئی ہلتہ تاسو ټولولہ در کړم۔ نو دے آیاتونږ پورې (فردا) نازل شو (وَلَدَاۗہُ کُنْسِی) دویم قراءت د واو پہ پیش سرہ ہم دے۔ معنی د دواږو ہم یوہ ده اودا ہم وئیلی شوی دی چہ د زیر سرہ خود مفرد پہ معنی کنسی ده اود پیش سرہ د جمع پہ معنی کنسی ده۔ د قیس قبیلې ہم دا لغت دے۔ واللہ اعلم۔ دے مغرور تہ جواب ورکولې شی چہ ولې ده تہ د غیبو خبردارې شتہ؟ ده تہ د خپل آخرت د انجام خبر شتہ؟ چہ دادې قسمونہ خوری وائی؟ یادہ داللہ ﷻ نہ خہ قول او قرار یا وعدہ اخستی ده؟ یا ہغہ د اللہ ﷻ توحید منلې دے؟ چہ دہغې پہ وجہ ہغہ تہ د جنت د داخلیدو یقین دے۔ آیت (أَرَأَیْتُمْ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عٰہِدًاۗہُ) (۳) کنسی د اللہ ﷻ د وحدانیت د کلمہ قائل کیدل مراد اخستی شوی دی بیاد ده دکلام د تاکید د پارہ نفی کولې شی اود ده خلاف موکد بیانولې شی چہ د ده د دے غرور دا کلمہ ہم زمونږ سرہ لیکلې شوې ده د ده کفر ہم مونږ تہ ټنکارہ دے او پہ آخرت کنسی خو د ده د پارہ ہم عذاب او عذاب دے چہ هروخت بہ زیاتیرې ده تہ ہلتہ مال اولاد ملاویدل خو لاختہ کوې؟ د دے پہ خلاف د دنیا مال او متاع اولاد او تیر بہ ہم د ده تہ واخستی شی اویک یواخې بہ مونږ تہ پیش کیږی۔ دابن مسعود ؓ پہ قراءت کنسی (ونرثہ ما عندہ) دے۔ دده جمع شوې عمل زمونږ پہ قبضہ کنسی دے دے خوبہ خالی لاس هر خہ پریخودې زمونږ مخې تہ پیش کیږی۔

وَآتَّخَذُوا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	الْهٰةَ	لِيَكُوْنُوْا	لَهُمْ
او نیولی دی دے خلقو	ماسوا داللہ نہ	نور خدایان	دپارہ ددے چی شی هغوی	دپارہ ددوی
آودوی داللہ ﷻ نہ سوا	خان دپارہ نور	معبودان	جوړ کړی دی	اچی د دوی دپارہ دعزت باعث وی
عِزًّاۗ	كَلٰٓٔٔ	سَيَكْفُرُوْنَ	بِعِبَادَتِهِمْ	وَيَكُوْنُوْنَ
مددگاران	ا هرگز نہ	انکار بہ او کړی هغوی	دعبادت ددوی نہ	اوشی بہ (دغه معبودان) اددوی
هیڅکله نہ	دوی بہ ډیر زر	ددوی دعبادت نہ	انکار او کړی	ا اوددوی مخالفین (دوشمنان) بہ شی
ضَدًّاۗ	اَلْمُتْرَکِّ	اَنَّا	اَرْسَلْنَا الشَّیْطٰنِ	عَلٰی الْکٰفِرِیْنَ
دشمنان (مخالفان)	ایا نہ گوری تہ	اچی بیشکه	لیږلی دی مونږہ	اشیطانان کافرانو تہ
.....	ا ئی محبوبہ	آیاتہ نہ گوری	چی مونږ شیطانان	پہ کافرانو بانڈی ورپریښی (مسلط کړی) دی
تَوْرَهُمْ	اَزَاۗہُ	فَلَا تَعْجَلْ	عَلَيْهِمْ	اِنَّمَا
چی تیزوی هغوی لہ	پہ تیزولو سرہ	انو تلوارمہ کوه تہ	پہ دوی بانڈ	بیشکه شمارو مونږہ (ورخې)
(چی هغوی (کفر او گناہ تہ) بنہ	تیزوی	انو تہ پہ دوی	د عذاب راتلو	تلوارمہ کوه مونږ پخپلہ ددوی

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورۃ کہ بعض باب (اطلع الغیب ام اتخذ عند الرحمن عہدا) ۴۷۳۳، صحیح مسلم: ۲۷۹۵، ترمذی: ۳۱۶۲
 (۲) صحیح بخاری: حوالہ سابق.
 (۳) ۱۹/م: ۷۸.

عَدَاةٌ

لَهُمْ

دپاره ددوی | په شمارولو سره |

کارونه شمیرو

قوله تعالى: - كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ

د قیامت په ورځ باطل معبودان به د عبادت کونکو نه د بې تعلقۍ څرګنده کوی. - د کافرانو خیال دې چه د هغوی د الله ﷻ نه علاوه کوم معبودان دی د هغوی حامی او امدادی به وی غلط خیال دې بلکه ناممکن دی او معامله ددې بالکل خلاف ده. دهغوی دپوره محتاجۍ په ورځ یعنی د قیامت به دوی صفا منکر شی او د خپلو عابدانو به د بنمنان جوړشی. لکه چه فرمائی د دوی نه به نور ددې لار او د ورکې شوې لارې والابه نورڅوک وی چه الله ﷻ پریر دی او هغه خلقوته چغې وهی چه د قیامته پورې به جواب ورته کړې شی. د هغوی د دعانه بالکل غافل دی او دمحشر په ورځ به د هغوی د بنمنان جوړشی او د هغوی د عبادت به بالکل انکار او کړی. (۱) د (کَلَّا) دویم قراءت (کَلَّا) هم دې. پخپله به د کافران هم په هغه ورځ د الله ﷻ نه سوا د نورو د عبادت نه انکار او کړی. دا ټول عابدان او معبودان به دوزخیان وی د یویل به ملگری وی هغوی به په دوی او دوی به په هغوی باندې لعنت وائی هر یو به په بل باندې وراچول کوی. یویل ته به بد وائی سختې جگړې به وی ټول تعلقات به ئی ختم شی د یویل به بنکاره د بنمنان شی او امداد به چرته وی؟ هیڅ مروت به نه وی معبودان به د عابدانو دپاره او عابد د معبودانو دپاره د یویل نه نابنده اوزیات په حسرت کښې وی (۲) آیاتاته نه ده معلومه چه د اشیطانان هر وخت کافران په نافرمانو باندې تیاروی (۳) مسلمانانو خلاف ئی راپاسوی خواهشات ورله زیاتوی په نه منلو او سرکشو کښې وړاندې کوی. لکه چه فرمان دې د رب رحمن د ذکر نه مخ اوړونکې د شیطان حواله کیری. (۴) ته تندې مه کوه د هغوی د پاره بددعا مه کوه مونږ پخپله په ارادې سره هغوی ته وخت ورکړې دې هغوی وړاندې کیدو ته پرېږده آخر به په مقرر وخت باندې راگیرکړې شی الله ﷻ د دې ظالمانو د کارونونه ناخبر نه دې. دوی ته خو ئی هسې لږ وخت ورکړې دې په کوم کښې چه دوی په خپلو گناهونو کښې وړاندې کیری. آخر به سختو عذابونو کښې بې وسه پریوځی. تاسو فائده حاصله کړئ خو ولې یاد ساتی چه ستاسو اصلی ځای هم دوزخ دې. مونږ د هغوی کالونه میاشتې ورځې او وخت شمیرو. د هغوی ساګانې هم مونږ شمیرلې دی. د مقرر وخت پوره کیدو سره به په عذابونو کښې اونځلی.

يَوْمَ	نَحْشُرُ	الْمُتَّقِينَ	إِلَى الرَّحْمَنِ
هغه ورځ چي جمع به کړو مونږه پرهیزګاران رحمان ته			
په کومه ورځ چې به مونږ ټول پرهیزګاران ډلې ډلې رحمان ته (دمیلستیا			
وَقْدًا	وَسُوقًا	إِلَى جَهَنَّمَ	وَرِدًا
ډلې ډلې او اوبه شپو مونږه نافرمان خلق دوزخ ته اېشان د تېری ځناورو			
دپاره) جمع کړو او مجرمان به اوږې تېری دوزخ ته او شړو			

(۱) ۱۶۶/ الاحقاف: ۵-۶.
 (۲) الطبری: ۲۵۱/۱۸.
 (۳) الطبری: ۲۵۲/۱۸.
 (۴) الزخرف: ۳۶.

لَا يَمْلِكُونَ	الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ	اتَّخَذَ	عِنْدَ الرَّحْمَنِ
اختیار بہ نہ لری خلق	د سفارش مگر ہغہ خوک چی	اختستی نی وی	د رحمان
د ہغہ چا نہ سوا	د سفارش اختیار بہ ہیچا	تہ نہ وی چی	د رحمان نہ نی اجازت غوبستی وی
عَهْدًا	وَقَالُوا	اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ	وَلَدًا
اجازت نامہ (وعدہ) او وائی	دوی چی نیولی	دی رحمان خونہ	
.....	اور (دا خلق) وائی	چی رحمان خان	د پارہ اولاد نیولی دی

قوله تعالى: - يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

پرهیزکاران بہ د اللہ ﷻ میلمانہ وی :- - کومو خلقو چہ د اللہ ﷻ پہ خبرو ایمان راوړې د پیغمبرانو تصدیق نی کړې د اللہ ﷻ حکم منل نی کړې د گناہونو نہ بیچ شوی د اللہ ﷻ ویرہ نی پہ زړہ کبسی وہ هغوی بہ د اللہ ﷻ پہ نیز د ہغہ د معززہ میلمنو بہ توگہ راجمع کیږی۔ پہ نورانی سورلی بہ سوارہ راخی اود اللہ ﷻ د میلمنو بہ خائی کبسی بہ پہ عزت سرہ داخلیری۔ ددوی پہ خلاف ناخدا ترس گناہگاران د رسولانو دینمان پہ دیکو سرہ پرمخې رابنکونکې د تندې د لاسہ ژبہ راویستونکې پہ زور سرہ دوزخ تہ راجمع کولې شی (۱) اوس اوبنایہ چہ خوک د مرتبې والا او خوک د خو ملگرو والا دی؟ مؤمن بہ د خپل قبرنہ مخ اوچت گوری بہ چہ د ہغہ پہ وړاندې بہ یوبنکلې بنانستہ سرې پاکې جامې اغوستې خوشبولگولې خوشحالہ پرقیدونکې مخ ولاړ وی۔ تپوس بہ کوی تہ خوک نی؟ هغہ بہ وائی تازہ اوندہ پیژندم زہ خو ستاد نیکو عملونو شکل یم۔ ستاعمل نورانی بنکلې مزیدار وو راخہ چہ اوس زہ تا بہ خپلو اوږو باندې سورکرم اوپہ عزت او اکرام دی محشر لہ بوخم۔ خکہ چہ د دنیا پہ ژوند کبسی زہ پہ تاسور ووم نومؤمن بہ د اللہ ﷻ پہ حضور پہ سورلی سورشی۔ د هغوی د سورلی د پارہ بہ نورانی اوبنہام موجود وی۔ دا تول پہ خندا خوشحالی پہ عزت او قدر سرہ جنت خی۔ حضرت علی ؑ فرمائی چہ د وفد دادستور نہ دی چہ پیدل دی راخی دامتقیان حضرات بہ پہ داسې نورانی اوبناباندې سوارہ وی چہ د مخلوق پہ نظر کبسی بہ د دی نہ بہتر سورلی ہیخ کله ہم تہ وی راغلی۔ د هغوی کجاوې بہ د سرو زرو وی (۲) پہ یومرفوع روایت کبسی دی خو حدیث ډیر غریب دی۔

د جنت د نعمتونو بیان :- د ابن ابی حاتم روایت دی حضرت علی ؑ فرمائی یوہ ورخ مونږ رسول اللہ ﷺ سرہ ناست وو ماد دی آیت تلاوت اوکړو او اومی ونیل یار رسول اللہ ﷺ کوفدخو پہ سورلی باندې سور راخی حضور ﷺ او فرمائیل قسم دی د ہغہ اللہ ﷻ د چا پہ لاس کبسی چہ زما خان دی چہ دا نیکو کار خلق بہ د قبرونو نہ راپاسوی او ہم ہغہ وخت د سپین رنگ نورانی اودوزرو والا اوبنی بہ دخپلې سورلی د پارہ موجود وینی پہ کومو چہ بہ د سرو زرو کجاوې وی د کومو د وزرو نہ چہ بہ نور راوچتیری۔ او یو یو قدم بہ دومرہ لری ایږدی ترکوم خائی پورې چہ نظر کار کوی۔ دوی بہ پہ هغې سوارہ شی اود یوې جنتی ونې خواتہ بہ اوریسی دکوم خائی نہ چہ بہ دوه نہرونہ روان اووینی۔ دیو اوبہ بہ اوخکی پہ کومو سرہ چہ بہ د هغوی د زرونو خیرې لری شی پہ دویم کبسی بہ غسل کوی پہ خہ سرہ چہ بہ د هغوی بدنونہ نورانی شی او وینستہ بہ نی کلک شی۔ دی نہ پس بہ نہ د هغوی وینستہ وړان شی اوندہ بہ نی بدن گندہ شی۔ د هغوی مخونہ بہ پرقیری اودوی بہ د جنت دروازی تہ اوریسی۔ د سرو یا قوتو یوہ کړتی بہ د سرو زرو

(۱) الطبری: ۲۵۱/۱۸

(۲) احمد: ۱۵۵/۱

پہ دروازہ وی کومہ چہ بہ دوی اوکړنگوی. دې نه به ډیر خوږ اواز راوخی او حوروتہ به معلومہ شی چہ د هغوی خاوندان راغله. د جنت خازنان به راشی دوروازی به کولاوکړی جنتیان چہ د هغوی نورانی بدنونوته ښکلې مخونوته اوگوری نوپه سجده کښې به راپریوتل غواړی خواهغوی به ورته زر اوواتی زه خوستا تابع یم ته حکم کوه. دوی به هغوی سره روان شی. د هغوی حورې به صبر نه شی اود خیمونه به راوخی اودوی پورې به اونخلی او ورته به وائی چہ ته زمونږ د سرتاج نی زمونږ محبوب نی زه د همیشه د پارہ یم چہ د مرگ نه لرې یم زه د نعمتونو والیم کله به هم زما نعمتونه نه ختمیږی زه خوشحاله اوسیدونکې یم کله به هم خفه نه شم. زه هم دلته اوسیرم کله به هم تانه لرې نه شم. دوی به دننه داخل شی گوری به چہ سل سل گزه بالاخانی دی لولئو مرغلو باندې زیر شین رنگ دیوالونه د سرو زرو دی هریدویال د بل په شان دې په هر مکان کښې اویاتختونه دی. په هریو تخت باندې اویاحورې دی په هره یوه حوره باندې اویاجورې دی. خو بیا هم د هغوی بدن ښکاری د هغوی د جماع مقدار به د دنیا د یوې پوره شپې برابر وی. صفانبکلې اوبه خالص پشی کوم چہ د خاروو د غولانخو نه نه دی راوتلې بهترین خوندناک اوبې ضرره پاک شراب کوم چہ یوانسان نه دی نچورې کړی ښکلې مزیدار شات چہ د مچو د خیتې نه دی راوتلی نهرونه به بهیږی. میوه داری ونې به د میونه ډکې خوزیږی. که غواړی نو په ولاړه ولاړه دې میوې راشوکوی اوکه غواړی نو په ناسته ناسته یا ملاسته ملاسته. سپینی او شنی مرغشی الوزی د کومې غوښه خوړلوته چہ زړه اوشی نو هغه به پخپله حاضره شی. د کوم خای غوښه نی چہ خوړله وئی خوړله اوبیا هغه د الله ﷻ په قدرت سره ژوندنی لاره. د خلورو وارو طرفونه فرښتی راخی اوسلامونه وائی اوزیری اورو چہ په تاباندې دې سلامتی وی دا هغه جنت دې د کوم چہ تاسو له زیری درکولې شو اونن د هغې مالکان جوړ کړی شوی نی. دادستاسو دنیکو عملونو چہ تاسو په دنیا کښې کول. که د هغوی د حورونه د یو. یووینسته هم زمکې ته ښکاره کړې شی نود نمر رنرا به تته شی. دا حدیث خو مرفوع بیان شوی دې خوتعجب نه دې چہ موقوف وی لکه چہ د حضرت علی ؓ د خپل قول نه هم نقل دې. والله اعلم.

د جهنم په حالت باندې تذکره: بالکل ددې برعکس به گناهکاران خلق پرمخې په زنجیرونو کښې تړلې شوی د خناور په شان دیکې خوری اودوزخ طرف ته به راجمع کولې شی. هغه وخت به د تندې نه د هغوی خراب حالت وی. څوک به هغوی شفاعت کونکې یا دهغوی په حق کښې یولفظ ویونکې نه وی. مؤمنان خو به د یوبل شفاعت کوی خودا بدنصیبه به د دې نه محروم وی. دوی به پخپله وائی ﴿فَمَا لَتَأْمَنُ شَافِعِينَ﴾ (۱) زمونږ هیڅ څوک سفارشی نشته نه زمونږ څوک رښتونې دوست شته اوچه چا د الله ﷻ سره وعده کړې ده دا استثنا منقطع ده. دې وعدې نه مراد د الله ﷻ د توحید گواهی ورکول او په دې باندې کلک پاتې کیدل دی. یعنی صرف د یو الله ﷻ عبادت کول اود نورو عبادتونو خلاصیدل د امداد طمع د هغه نه د ټولو خواهشاتو پوره کولو تمنا او ارزو هم د هغه نه. (۲) حضرت عبداللہ بن مسعود ؓ فرمائی چہ دې موحدینود الله ﷻ وعده حاصله کړې ده قیامت کښې به الله ﷻ فرمائی چاسره چہ زما وعده ده هغه دې اودریږی.

خلقو ونیل حضور ﷺ مونږ ته هم هغه اوبنایه حضور ﷺ اوفرمائیل داسې وائی ﴿اللهم فاطر السموات والارض عالم الغیب والشهادة فانی اعهد الیک فی هذه الحیوة الدنیا انک ان تکلنی الی عمل یقرنی من الشر ویأعدنی من الخیروانی لائق

(۱) الشعراء: ۱۰۰.

(۲) الطبری: ۱۸/۲۵۷.

الابرحتك فاجعل لي عندك عهدا توذيه الي يوم القيمة انك لا تخلف البيعاد^(۱) په يو بل روايت كښې دې سره دا هم دې
(خانقا مستجير استغفر اراها راغب اليك) (ابن ابى حاتم)

وَقَالُوا	اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ	وَكَدًّا ^ط	لَقَدْ جِئْتُمُ
او وانی دوی اچی نیولې دې رحمان خوئی بیشکه چی راتگ او کړل تاسو			
شَيْئًا	إِذَا ^{لا}	تَكَادُ	السَّمَوَاتُ
یو خیز ته اچی ډیر بد دې قریبه ده اچی اسمانونه اوشلیبری ددې خبری نه			
وَتَنَشَقُّ	الْأَرْضُ	وَتَخْرُ	الْجِبَالُ
او اوجوی زمکه او راپریوزی غرونه اتوتې توتې اچی را اوبللو دوی دپاره درحمن			
وَكَدًّا ^ط	وَمَا يَنْبَغِي	لِلرَّحْمَنِ	أَنْ يَتَّخِذَ
خوئی او نه بشانی دپاره درحمان اچی اونیسې خوئی نة دی ټول هغه څوک			
فِي السَّمَوَاتِ	وَالْأَرْضِ	إِلَّا	أَتَى الرَّحْمَنَ
اچی په اسمانونو کښې دی او په زمکه کښې دی مگر راتلونکی دی ارحمان ته په حیثیت دبنده			
لَقَدْ أَحْصَاهُمْ	وَعَدَّهُمْ	عَدًّا ^ط	وَكَلَّمَهُمْ
بیشکه احاطه کړې ده الله دهغوی او شمارلی ئې دی هغوی په شمارلو سره او هغوی ټول			
أَتِيهِ	يَوْمَ الْقِيَامَةِ	قَرْدًا ^ط	
راتلونکی دی هغه ته په ورځ دقیامت یوازي			

قوله تعالى: وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَكَدًّا^ط

د الله ﷻ په ذات باندې بهتان :- د دې مبارك سورت په شروع كښې د دې خبرې ثبوت تیر شو چه حضرت عیسیٰ ^ع د الله ^ع بنده دې. هغه الله ^ع بغیرد پلانه په خپل حکم سره د حضرت بی بی مریم د خینې نه راپیدا کړې دې. په دې وجه دلته د دغه خلقو کم عقلمتوب بیانولې شی چه هغه د الله ^ع خوی گنې. د څه نه چه د الله ^ع ذات پاک دې. دهغوی قول ئې بیان کړو بیافرمانی دا ډیره لویه خبره ده. (اذا)، (اذا) او (اذا) دریو اړه لغته دی یعنی کسرالهزة خو مشهور (اذا) دې. دهغوی دا خبره دومره خرابه ده. نزدې

(۱) حاکم: ۲/۲۷۷.

دہ چہ آسمان را ورژی اومات شی اوزمکہ پہ جتیکو جتیکو اوشلیپی. د دې د پارہ چہ زمکہ او آسمان د اللہ ﷻ عزت او عظمت پیژنی پہ دې کبھی د رب توحید خائی شوې دې دې ته معلوم دی چہ بدکاره ناپوه انسانانو د اللہ ﷻ په ذات باندي تهمت لگولی دې. نه د هغه د جنس نه خوک شته نه د هغه مور پلار نه اولاد نه خوک شریک او نه خوک د هغه په شان. ټول مخلوق د هغه د وحدانیت گواه دې. د کائنات هرہ یوه ذره دهغه پہ توحید باندي دلالت کوی. اللہ ﷻ سره شرک کونکو پہ شرک باندي ټول مخلوق رچیپی. نیزدی چہ د کائناتو دا نظام درې وړې شی. شرک سره یوه نیکی هم په کار نه راخی. څه عجیبه ده چہ د دې برعکس د توحید سره گناه اللہ ﷻ ټول پہ ټول معاف کری.

لکه چہ په حدیث شریف کبھی دی خپلو مرو ته د (لااله الا الله) د شهادت کولو تلغین کونی. د مرگ پہ وخت کبھی چہ چا دا اوونیل د هغه د پارہ جنت واجب شو. صحابه کرام ز اوونیل حضور ﷺ چا چہ په ژوند کبھی اوونیل ونی فرمائیل د هغه د پارہ نورهم زیات واجبیپی. د اللہ ﷻ قسم د چا په لاس کبھی چہ زما خان دې زمکہ او آسمان اود دې په مینځ کبھی اود دې نه لاندې ټول خیزونه که د تلې په یو چا بری کبھی وچولې شی (لااله الا الله) گواهی په بل چا بری کبھی وچولې شی نو دا به د دې ټولونه په وزن کبھی زیات شی. (۱) د دې نور دلیل هغه حدیث شریف دې په کوم کبھی چہ د توحید د یوې وړوکې غوندي پرچې د گناهونو د لویولو یو دفتر ونه په وزن کبھی زیاتیدل دی راغلی دی. (۲) واللہ اعلم.

د دوی دا خبره کول دومره بده ده چہ آسمان د اللہ ﷻ د عظمت د وجه رچی اوزمکہ د هغه د غضب په وجه اوشلیپی اوغرونه ذره ذره شی. حضرت عبداللہ ﷺ فرمائی یوغرد بل غر نه معلومات کوی آیانن په تاباندي داسې هم یوانسان ختلې دې چہ هغه د اللہ ﷻ ذکر کری وی؟ هغه په خوشحالی سره جواب ورکوی چہ او. نو غر هم باطل او دروغ خبره او بنه خبره اوری او نورې خبرې نه اوری. بیا هغوی هم د دې آیت تلاوت اوکړو.

اول زمکې صرف میوې او کلوونه راټوکول: روایت دې چہ کله اللہ ﷻ زمکہ اود دې ونې راپیدا کری نو هرې ونې به بنیاد ته میوې گلونه او فائدي ورکولې. خوچہ کله نه په زمکہ باندي اوسیدونکو خلقو د اللہ ﷻ د پارہ اولاد اوگرخولو نوزمکہ اوخوزیده او په ونوکبھی ازغی پیدا شو. حضرت کعب ﷺ فرمائی چہ زمکہ په غصه شوه او دوزخ په ډیر تاوسره شغلې اووهلې. مسند احمد کبھی د رسول اللہ ﷺ فرمان دې چہ په تکلیف ورکونکو خبرو باندي د اللہ ﷻ نه زیات صبر کونکې خوک نشته خلق دهغه سره شریک گرځوی د هغه اولاد مقرر کوی او هغه دوی ته عافیت ورکوی رزق وررسوی او گناهونه دهغوی نه اخواکوی. (۳) نود دوی په دې خبره چہ د اللہ ﷻ اولاد دې زمکہ آسمان او ترغرونو پورې تنگ دی. د اللہ ﷻ عظمت او شان سره لائق نه دی چہ دهغه اولاد وی هلکان جینکتی وی د دې د پارہ چہ ټول مخلوق د هغه په غلامنی کبھی دې. دهغه د جوړیاد هغه په شان خوک نشته. په زمکہ او آسمان کبھی چہ څه دی ټول دهغه د حکم تابع دی او حاضر شوی غلامان دی. هغه د ټول آقا د ټول پالونکې اود ټولو خبر اخستونکې دې. د ټول شمیر هغه سره دې. ټول د هغه علم راگیر کری دی او ټول د هغه د قدرت په احاطه کبھی دی. د هر یو بنسختې سړی لوی وړوکې هغه ته خبر دې. د پیدائش د شروع نه د دنیا د ختمیدو پورې هغه ته علم دې. دهغه هیڅ خوک امدادی نشته نه شریک اونه ملگری. هر یو بی یار اومددگار به دهغه په وړاندي د

(۱) الطبری: ۲۵۸/۱۸.

(۲) ترمذی کتاب الایمان باب ماجاء لیمن یحوت وهو یشهدان الاله الا الله: ۲۶۳۹ وسنده صحیح، ابن ماجه: ۴۳۰۰، احمد: ۲۱۲/۲.

حاکم: ۱/۱۵۶ روایت امام حاکم او ذهبی صحیح الاسناد کنه لې دې.

(۳) احمد: ۳۹۵/۴، صحیح بخاری کتاب الادب باب الصبر فی الاذی: ۶۰۹۹، صحیح مسلم: ۲۸۰۴، السنن الکبری: ۱۱۴۴۵، مسند

حمیدی: ۷۷۴، المعجم الاوسط: ۳۴۹۴، الاسماء والصفات للیهقی: ۱۰۶۴.

قیامت پہ ورخ پیش کیدونکې دې د ټول مخلوق فیصلې د هغه په لاس کښې دی. هم هغه وحده لاشریک له به د ټولوې باکی کوی اوڅه چه غواړی کوی به. عدل کونکې دې ظالم نه دې د چا حق وهل د هغه د شان نه لرې دی.

انّ الذّین آمنوا	بیشکه هغه کسان چی ایمان ئې راوړو
وسیعوا الصّحیح	بیشکه کومو کسانو چی ایمان راوړې دې
سیجعل لهم الرّحمن ودا	او عمل ئې اوکړو نیک اوبه گرځوی دپاره دهغوی رحمان محبت (په زړونو دخلقو کښې)
فانما یسرّنه یلسانک لتبشیر به	او نیک عملونه ئې کړی دی رحمان به دهغوی دپاره (دخلقو په زړونو کښې) محبت پیدا کوی
المّتیقین وتنذیر به قومًا لذّا وکما اهلکنا	پس بیشکه اسان کړو مونږه دا کلام په ژبه ستا دپاره ددې چی ته زیږی ورکړې په دې سره نو مونږ دا (قران) ستا په ژبه ځکه اسان کړې دې اچی ته ددې په ذریعه پرهیز گارانوته زیږی ورکړې .
قبنهم من قرن هل تحس منهم من احدی او تسمع	پرهیزگارو خلقوته او ویروې ته په دې سره قوم ضدیان او څومره ډیر هلاک کړل مونږه او ددې په ذریعه جگړه مار خلق او ویروې او مونږ ددې خلقو نه وړاندې څومره ډیرې ډلې هلاکې کړې
لهم رکزآ	مخکښې ددوی نه قومونه ایا محسوسوې ته دهغوی نه یو کس یا اوړې ته دی نو ایانن ته په هغوی کښې څوک (باقی پاتې) وینې یا دهغوی
هغوی لره څه کشار (گنگوسه)	
گنگوسی قدرله اوړې (نه بلکه ټول خاوره سره خاورې شو)	

قوله تعالی: سيجعل لهم الرحمن ودا

موحدینوته به د الله ﷻ محبت ملاوېږی: -ارشاد دې دچا په زړونو کښې چه توحید دې او د چا په اعمالو کښې چه دستتونوردی. ضروری خبره ده چه مونږ به دخپلو بنديگانو په زړونو کښې دهغوی محبت پیدا کړو. په حدیث شریف کښې دی کله چه الله ﷻ یو بنده سره محبت کول غواړی نو حضرت جبرائیل ﷺ راوغواړی ورته فرمائی زه فلانکی سره محبت کوم ته هم هغه سره مینه اوساته. د الله ﷻ دا امانت داره فرښته هم هغه سره مینه کوی. بیا په آسمانونو کښې آواز کولې شی الله ﷻ فلانکی انسان سره مینه کوی ای فرښتو تاسو هم هغه سره مینه اوساتئ نو ټولو آسمانونو فرښتې هغه سره مینه کوی. بیا دهغه مقبولیت په زمکه راکوزولې شی. اوچه کله د یو بنده نه الله ﷻ خفه شی نو جبرائیل ﷺ ته فرمائی ده نه زه خفه یم ته هم ده سره دښمنی کوه حضرت جبرائیل ﷺ هم د هغه دښمن جوړشی بیا په آسمانونو کښې

اواز کولې شی چه فلانکې د الله ﷻ دینمن دې تاسو ټول د هغه نه ویزاره اوسنی نود اسمانونووالا د هغه سره وران شی بیا هغه غضب او خفگان زمکې ته راکوزولې شی. (۱) (بخاری ومسلم وغیره) مسند احمد کنبې دې چه کوم بنده د خپل مولا د رضا طلبگار شی اود هغه د خوشحالی په کارونو کنبې مشغول شی نو الله ﷻ حضرت جبرائیل ﷺ ته فرمائی زما فلانکې بنده ما خوشحالول غواړی واوره زه د هغه نه خوشحاله شوم. ما خپل رحمتونه په هغه باندې نازلول شروع کړه. نو حضرت جبرائیل ﷺ آواز کوی په فلانکې باندې د الله ﷻ رحمت اوشو. بیاد غرش حاملانې فریستی هم دا آواز کوی بیا د هغوی سره خواکې اوغرض دا په اووه اسمانونو کنبې دا آواز تاویرې. بیا په زمکه باندې د ده مقبولیت راکوزیرې. (۲) دا حدیث غریب دې. هم داسې یوبل حدیث کنبې هم په مسند احمد کنبې د غرابت والا دې په کوم کنبې چه داهم دی چه محبت یا شهرت د چا بنیگره یابدئی سره دا د اسمانونو د الله ﷻ د طرف نه راکوزیرې. (۳). ابن ابی حاتم کنبې د دې قسم حدیث نه پس د حضور ﷺ د دې آیت قرآنی لوستل هم مروی دې. (۴)

دیو عابد قصه: حضرت حسن رضی اللہ عنہ فرمائی یوسری اراده اوکړه چه زه به د الله ﷻ داسې عبادت کوم چه په ټولو خلقو کنبې زما نیک نامی او مشهور تیاوشی. اوس هغه د الله ﷻ عبادت طرف ته ور تیت شوکله چه گورې په مانخه کنبې د ټولونه وړاندې راخی اود ټولونه روستوخی. دغه شان په هغه باندې اووه میاشتی تیرې شوې خوچه کله ئی هم اوریدلی نوهم دا چه خلق هغه ته ریاکاروانی. هغه چه دا حال اوکتلونو په زړه کنبې ئی وعده اوکړه چه زه به صرف د الله ﷻ د خوشحالولود پاره عبادت او عمل کوم. په یو عمل کنبې هم وړاندې نه شو خو په خلوص سره ئی عمل شروع کړو. نتیجه داشوه چه په لرو ورخو کنبې دهرسری په ژبه باندې دا وو چه الله ﷻ دې په فلانکې سړی باندې رحم اوکړی اوس خو هغه واقعی الله والا جور شو. بیا هغوی د آیت تلاوت کړو. ابن جریر کنبې دې چه دا آیت د حضرت عبدالرحمن بن عوف رضی اللہ عنہ د هجرت باره کنبې نازل شوې دې خودا قول صحیح نه دې ځکه چه دا پوره سورت مکه کنبې نازل شوې دې. د هجرت نه پس د دې سورت د یو آیت نازلیدل ثابت نه دی. اوچه کوم اثر امام صاحب وارد کړې دې هغه سنداً هم صحیح نه دې. والله اعلم.

قرآن کریم په اسانه ژبه راغلې دې: مونږ دا قرآن پاک ای نبی ستا په ژبه یعنی عربی ژبه کنبې بالکل آسانولو سره نازل کړې دې چه د فصاحت او بلاغت والا بهترین ژبه ده دې د پاره چه هغوی ته کوم چه په زړه کنبې د الله ﷻ ویره لری او په ظاهره نیک عملونه لری د الله ﷻ زیری واوروې اوڅوک چه د حق نه اخواشوی په باطل باندې خان مړ کوی اود استقامت نه لری په خان خودلو کنبې نشه دی جگړې کوی دروغژن رانده کانړه فاسق فاجر ظالم گناهگار بد کرداردی هغوی د الله ﷻ په نیولو اود هغه د عذابونو نه خبردار کړه لکه چه د قریشو کافران وغیره دیرو امتونو چاچه د الله ﷻ سره کفر کړې وو د نبیانو نه ئی انکار کړې وو مونږ هلاک کړل او په هغوی کنبې یوهم باقی پاتې نه شو د یو آواز هم په دنیا کنبې پاتې نه شو. د (رکن) لفظی معنی سپک او مدهم آواز دې.

(الحمد لله) د سورت مریم تفسیر ختم شو.

(۱) صحیح بخاری کتاب بدء الخلق باب ذکر الملائكة صلوات الله عليهم: ۳۲۰۹، صحیح مسلم ۲۶۳۷، ترمذی: ۳۱۶۱، احمد: ۲۶۷/۲، ابن حبان: ۳۶۴.

(۲) احمد: ۲۷۹/۵، مسنده حسن، مجمع الزوائد ۲/۱، المعجم الاوسط: ۱۲۶۲.

(۳) احمد: ۲۶۳/۵، مسنده ضعیف، طبرانی: ۷۵۵۱، مجمع الزوائد: ۲۷۱/۱.

(۴) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة مریم: ۳۱۶۱، صحیح مسلم: ۱۶۳۷، بلون ذکر الایة.

آیاتونہ	سورة طه مکی دے	رکوع گانہ
	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	
۱۳۵	شروع کوم پہ نوم د اللہ چہ یرمہربان زیات رحم کونکے دے	۸
طہ ۱	مَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْفِيَ ۗ اِلَّا	
	نہ دے نازل کرے مونہہ پہ تاباندے دا قرآن چی تہ پہ مشقت کنبی پریوزی مگر مونہہ دا قرآن مجید دے دپارہ نہ دے نازل کرے چی تہ دے پہ مشقت کنبی اختہ شی بلکہ دا خوہغہ	
تذکرہ	لِمَنْ يَّخْشَى ۗ تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ	
	دا خوہوہ یادگیرنہ دہ دپارہ دہغہ چا چی یریری نازل شوے دے دطرفہ دہغہ ذات نہ دچا دپارہ نصیحت دے چی یریری دہغہ (رب) دطرفہ نازل کرے شوے دے	
خلق	الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰی ۗ اَلرَّحْمٰنُ عَلٰی الْعَرْشِ	
	چی پیدائی کرہ زمکہ او آسمانونہ اوچت ہغہ رحمان پہ عرش باندے چی زمکہ او دنک آسمانونہ ئی پیداکری دی ہغہ رحمان (چہ دہغہ حکومت) پہ عرش	
استوی	ۗ اَسْتَوٰی ۗ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَمَا	
	قائم دے ہغہ لہ دے ہغہ خہ چی پہ آسمانونو کنبی دی اوہغہ چی پہ زمکہ کنبی دی اوہغہ باندے قائم دے ہرہغہ خہ دہغہ دی کوم چی پہ آسمانونو کنبی دی اوکوم چی پہ زمکہ کنبی دی	
بینہما	وَمَا تَحْتِ التَّرٰی ۗ وَاِنْ جَهَرَّ	
	چی پہ منخ ددے دوارو کنبی دی اوہغہ چی لاند دخاورونہ دی اوکہ پہ زورہ کوی خہ چی ددے دوارو پہ مینخ کنبی دی اوخہ چی دزمکے نہ بنکتہ پراتہ دی اوکہ تہ پہ زورہ	
بالقول فانه	يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰی ۗ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ	
	خبرہ اہس بیشکہ ہغہ پوہیری اہہ رو خبرہ او پہ زیانہ پت خبرہ اللہ (داسی ذات دے چہ) انشتہ لائق دعبادت خبری اوکری نوہغہ پہ پتو خبرو اوپہ بنہ پتو رازونو باندے ہم پوہیری (ہغہ) اللہ ﷻ دے چی دہغہ نہ	
الا هو	ۗ هُوَ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی ۗ	
	مگر ہم ہغہ دے ہغہ لہ دے نومونہ نیک (بنہ) سوا بل شوک دعبادت لائق نشتہ ہم دہغہ بنہ بنہ نومونہ دے	

د سورت تعارف:- امام الاتمہ حضرت محمد بن اسحاق بن خزیمہ رضی اللہ عنہ پخپل کتاب التوحید کنبی حدیث راورلے دے چہ رسول اللہ ﷺ فرمائیلی دی اللہ تبارک و تعالیٰ د حضرت آدم ؑ د پیدائش نہ زر کالہ وراوندے دسورت طہ اوسورت یس تلاوت اوفرمائیلو دکوم پہ اوریدوسرہ چہ فرشتواونیل ہغہ امت دیرخوش نصیب دے پہ کوم چہ بہ دا کلام نازلیرے اوہغہ رُبی یقینا مستحق دمبارکے دی دکومو

نہ چہ بہ دالہ ﷺ دکلام دا الفاظ ادا کبریٰ (۱) دا روایت غریب دے او پہ دے کنبی نکارت ہم دے اود دے راوی ابراہیم بن مہاجر اود ہغہ پہ استاذ جرح ہم دہ۔
 قوله تعالیٰ: تَنْزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ

د اللہ ﷻ صفات عالیہ او دطہ مطلب:- -سورت بقرہ پہ شروع کنبی د سورتونو د اول حروفو مقطعات تفسیر پہ پورہ توگہ بیان کرے شوے دے د کوم چہ دوبارہ بیانولوضورت نشته۔ داہم روایت دے چہ د طہ نہ مراد اے سر پہ دے۔ وائی چہ دا نبطی کلمہ دہ خوک وائی معرب دہ۔ داہم روایت دے چہ حضور ﷺ بہ پہ مانخہ کنبی یوہ پنبہ مبارکہ پہ زمکہ بانڈے کیخودہ او بلہ بہ نی اوچتولہ نو اللہ ﷻ دا آیت نازل کرے یعنی طہ پہ زمکہ بانڈے دوارہ پنبی ایردہ۔ مونو داقرآن پاک پہ تابانڈے ددے دپارہ نہ دے نازل کرے چہ تاہ مشقت او تکلیف کنبی وچوو۔ وائی چہ کلہ بہ قرآن پاک حضور ﷺ اود ہغہ صحابہ کرامو ز شروع کرے نو مشرکانو وئیل چہ داخلق خو پہ بنہ پورہ مصیبت کنبی پریوتل۔ پہ دے بانڈے اللہ ﷻ دا آیت نازل کرے چہ داپاک کلام تاسو پہ مشقت کنبی اچولود پارہ نہ دے نازل کرے بلکہ دا خود نیکانودپارہ عبرت دے۔ دا خدائی علم دے چاتہ چہ داملاؤشو ہغہ تہ دیر لوی دولت ملاوشو۔ بخاری او مسلم کنبی دی چاسرہ چہ د اللہ ﷻ ارادہ د بنیگرے وی ہغہ تہ د دین پوہہ ورنصیب کوی۔ (۲)

قیامت کنبی علماء کرامو تہ دالہ تعالیٰ خطاب:- حافظ ابوالقاسم طبرانی رحمۃ اللہ علیہ یو مرفوع صحیح حدیث راوولے دے د قیامت پہ ورخ چہ کلہ اللہ ﷻ دخیلو بندیکانو فیصلہ کوی پہ خپلہ کرسئی بہ د خپل شان برابر کینی نو علماؤ تہ بہ افرمانی چہ ماتاسوتہ خپل علم درنصیب کرے وو او خپل حکمت می د دے د پارہ درکرے ووچہ ستاسو گناہونہ معاف کرے او ہیخ پرواہ اونہ کرے چہ تاسو خہ خہ کرے؟ (۳) اول بہ خلقو د اللہ ﷻ عبادت کولو کنبی خپل خانونہ پہ رسو ترلو اوزورندولو۔ اللہ ﷻ دامشقت د دے کلام پہ ذریعہ بانڈے آسان کرے اوونے فرمائیل چہ داقرآن تاسو پہ مشقت کنبی اچول نہ غواری۔ لکہ چہ ارشاد دے خومرہ پہ آسانتی سرہ چہ نی لوستلی شئی لولسی (۴) داقرآن د شقاوت او بدبختی خیز نہ دے بلکہ رحمت نور اودلیل د جنت دے دا قرآن پاک د نیکانو خلقو د پارہ د چا پہ زرونو کنبی چہ د اللہ ﷻ ویرہ وی تذکرہ وعظ اوهدایت او رحمت دے۔ د دے پہ اوریدوبانڈے د اللہ ﷻ نیک انجام خلق د حلال اوحرام نہ واقف کیری اوخپل دوارہ جہانہ بنکلی کوی۔ دا قرآن پاک ستا د رب کلام دے۔ ہم د ہغہ د طرف نہ نازل شوے دے چہ دهرخیز خالق مالک او رازق قادر دے۔ چا چہ زمکہ لانڈے او درنہ پیدا کرے دہ اوچا چہ آسمان اوچت او مزیدار جوڑ کرے دے۔ د ترمذی وغیرہ پہ صحیح حدیث کنبی دی د ہرآسمان پیروالی د پنخو سوو کالو فاصلہ دہ اود ہریوآسمان نہ د بل آسمان فاصلہ ہم پنخہ سوہ کالہ دہ۔ (۵)

دحضرت عباس رضی اللہ عنہ والا حدیث امام ابن ابی حاتم رحمۃ اللہ علیہ ہم د دے آیت پہ تفسیر کنبی نقل کرے دے۔ ہغہ رحمن اللہ پخپل عرش بانڈے دے د دے پورہ تفسیر پہ سورت اعراف کنبی تیر شوے دے۔ دلته دنقل کولو ضرورت نشته۔ دسلامتنی نہ د کہ طریقہ ہم دغہ دہ چہ آیاتونہ او احادیث صفات پہ طریقہ د سلفو صالحینو اودہغے د ظاہری الفاظو مطابق اومنہی شئی بغیرد کیفیت دغوہنتلواوبغیرتحریف او تشبیہ تعطیل او تمثیل خیزونہ ہم د اللہ ﷻ ملک دے۔ ہم د ہغہ پہ قبضہ ارادہ او غوہنتلوانڈے دی ہم ہغہ د

(۱) دارمی: ۴۵۶/۲ ح ۳۴۱۷۔

(۲) صحیح بخاری کتاب العلم باب (من یرد اللہ خیراً یفقہ فی الدین): ۷۱، صحیح مسلم: ۱۰۳۷۔

(۳) طبرانی: ۱۳۸۱۔

(۴) الترمذی: ۲۰/۷۳۔

(۵) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورۃ حدید: ۲۲۹۸۔

تولو مالک خالق الہ اور ب دی۔ د ہیخ چا دہغه سره د ہیخ قسم شرکت نشته۔ د اوومې زمکې لاندې چه ہم خه دی تول هغه تول د هغه دی۔

د زمکې لاندې خه دی؟ :- کعب ﷺ وائی چه د دې زمکې لاندې اوبه دی د اوبولاندې بیا زمکه ده بیا د هغې لاندې اوبه دی۔ دغه شان به مسلسل بیا د هغې لاندې یوکانرې دې۔ د هغې لاندې یوه فربنسته ده د هغې لاندې یو کب دې د کومې چه دواړه لاسونه دعرش پورې دی۔ د هغې لاندې هوا او تیاره ده۔ هم د دغه خائی پورې د انسان علم دې باقی الله ﷻ پوهیږی۔

په حدیث کنبی دی د هرودوو زمکو په مینخ کنبی د پنخوسو کالو فاصله ده۔ د تولونه پاس زمکه د کب په شا ده د کوم دواړه لاسونه چه آسمان سره ملاوشوی دی داکب په یوکانرې باندې دې هغه کانرې د فربنستی په لاس کنبی دې۔ دویمه زمکه د هواگانو خزانه ده۔ دریمه کنبی د دوزخ کانرې دی په خلورمه کنبی د دوزخ گوگر (گندهک) دی پنخمه کنبی د دوزخ ماران دی شپږمه کنبی دوزخی لپمانان دی او په اوومه کنبی دوزخ دې۔ هلته ابلیس راگیر کړې شوې یولاس نی وړاندې او یوروستو دې۔ کله چه الله ﷻ غواړی هغه پرېږدی (مسند ابویعلی کنبی دی حضرت جابر بن عبدالله ﷺ فرمانی مونږ د غزوه تبوک نه راوایس کیدو۔ سخته گرمی وه دوه دوه او خلورخلور سرې گلپوږ روان وو۔ زه د لښکر په شروع کنبی ووم ناخاپی یوسرې راغلواوسلام کولوسره نی تپوس اوکړوتاسو کنبی محمد ﷺ کوم یودی؟ زه هغه سره یوخائی شوم۔ زما ملگری وړاندې شو۔ کله چه د لښکر د مینخ حصه راغله نوهم په هغې کنبی حضور ﷺ وو۔ ماونیل دا حضور ﷺ دې چه په دې سره اوبنه باندې سوردې۔ په سر باندې د گرمئی په وجه کپرا اچولې وه۔ هغه د حضور ﷺ سورلئی ته نيزدې شو او جلب نی اونیولوعرض نی اوکړوچه هم تاسو محمد ﷺ نی؟ حضور ﷺ جواب ورکړواو۔ هغه ونیل زه تانه یوخوخرې معلومول غواړم کومې چه د زمکې والا کنبی د یو دوو کسانو نه بغیریل خوک نه پیژنی۔ حضور ﷺ او فرمائیل چه ته خه تپوس کوې اوکړه۔ هغه ونیل دالله ﷻ انبیاء علیهم السلام اوده کیږی هم؟ حضور ﷺ او فرمائیل دهغوی سترگی اوده کیږی خوزره نی بیدار وی۔ هغه ونیل صحیح دې او فرمائیل۔ اوس دا او فرمائې چه خه وجه ده چه ماشوم کله د پلار په شان وی اوکله د مور په شان وی؟ حضور ﷺ او فرمائیل اووره د سرې اوبه سپینی او تینگی دی او د بنخی اوبه نرې دی کومې اوبه چه غالب راشی شکل هم هغه طرف ته خی۔ هغه ونیل دا دې هم تیک او فرمائیل۔ هغه ونیل چه بنه ده دا او فرمایه چه د ماشوم کوم اندامونه د سرې د اوبونه جوړیږی اوکوم د بنخی د اوبونه؟ ونی فرمائیل د سرې داوبونه هډوکی رگونه اوپتې جوړیږی اود بنخی د اوبونه غوبنه وینه اووینسته۔ هغه ونیل داهم صحیح جواب دې۔ بنه ده دا اوبنایې چه د دې زمکې لاندې خه خیز دې؟ ونی فرمائیل یومخلوق دې۔ ونیل د هغې د لاندې خه دی؟ ونی فرمائیل زمکه۔ ونیل دهغې لاندې خه دی؟ ونی فرمائیل اوبه۔ ونیل داوبولاندې خه دی؟ ونی فرمائیل تیاره۔ ونیل دهغې لاندې؟ ونی فرمائیل هوا۔ ونیل دهوالاندې؟ ونی لمده خاوره۔ ونیل د هغې لاندې؟ د حضور ﷺ اوبنکې مبارکې روانې شوې او ارشاد نی او فرمائیلو د مخلوق علم خو هم دې خائی ته اورسیدو ختم شو اوس خالق ته د دې نه وړاندې علم دې۔ ای سوال کونکیه ددې باره کنبی چه ته د چا نه سوال کوې هغه ستانه زیات پیژندونکی نه دې۔ هغه دحضور ﷺ د صداقت گواهی ورکړه۔ حضور ﷺ او فرمائیل داپیژنې هم؟ خلقو ونیل هم الله ﷻ اودهغه رسول ﷺ ته پوره علم دې۔ هغوی او فرمائیل داحضرت جبرائیل ﷺ وو۔ دا حدیث هم ډیر غریب دې اوبه دې کنبی چه کومه واقعه ده ډیره عجیبه ده۔ د دې په راویانو کنبی د قاسم بن عبدالرحمن تفرد دې کوم ته چه یحیی بن معین رضی الله عنه وائی چه داد هیخ خیز برابر نه دې۔ امام ابو حاتم رازی رضی الله عنه هم ده ته ضعیف وائی۔ امام ابن عدی رضی الله عنه فرمانی دامعروف سرې نه دې اوبه دې

حدیث کنبی گلو و کړې شوې دې. الله ﷻ ته معلومه ده چه ده د قصد نه داسې کړې دی یانې داسې د جانہ اخستی دې الله ﷻ خو هغه دې چه ظاهر باطن اوچت بنکته لوی وړوکې هر څه پیژنی. لکه چه ارشاد دې اعلان او کړه چه دا قرآن پاک هغه ذات نازل کړې چه د زمکې او آسمان د پتو رازونو نه خبر دې او غفور اورحیم دې. (۱) بنیادم چه پخپله څه پتوی یا د هغه نه څه پت وې هغه ټول الله ﷻ ته بنکاره دی. دا عمل دهغه د علم نه هم اول الله ﷻ ته معلوم دی. (۲) ټول تیرشوی موجوده راتلونکی مخلوق علم هغه سره هم داسې دې لکه چه دیوسرې علم. د ټولو پیدائش وژل او سوزول هم د هغه په نیرد یویوسرې پیدائش اود هغه د مرگ نه پس د دویم ځل ژوندپه شان دې. ستاد زړه خیالات او کوم خیالات چه نه راځی هغه هم پیژنی. تاته به زیات نه زیات د نن پت اعمالو خبر وې او هغه ته خو صبا کړې شوې اعمال کولو د هغې علم هم دې. ارادې صرف نه بلکه وسوسې هم په هغه باندې بنکاره دی. کړې شوې عمل اوچه کوم کوی هغه ټول عملونه په هغه بنکاره دی. هم هغه معبود برحق دې. اعلی صفتونه او بنکلی نومونه د هغه دی. د سورت اعراف د تفسیر په آخره کنبی اسمانې حسنی متعلق احادیث تیرشوی دی. قلله الحمد والمنة.

وَهَلْ أُنْتِكَ حَدِيثٌ	او ایا راغلي دي تاته خبر
مُوسَى ۱۰	او آیات ته د موسی د واقعی خبر راغلي دي
إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا	دموسی کله چی اولیدو هغه اور نو او وئیل هغه خپلې بی بی ته لږ وخت تیر کړی (دلته) هرکله چی هغه اور اولیدو نو خپلې بی بی ته او وئیل چی تاسو دلته ایسارشی
إِنِّي أَنْتُمْ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ	بیشکه زه چی یم اولیدو ما اور دې دپاره چی زه راوړم تاسو ته دهغه اور نه یوه لنبه بیشکه ما اور اولیدلو کیدې شی چی زه ترې نه ستاسو دپاره یوه شغله راوړم
أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۱۱ فَلَئِمَّا أَتَاهَا نُودِيَ	یا بیا مومم زه په اور باندې دلاری پته نو هر کله چی راغی هغه اور ته اواز او کړې شو یاد اور په خوا کنبی دلاری درک اولگوم نو کله چی هلته اور سیدو نو اواز ورته اوشو
يُوسَى ۱۲	چی اے موسی بیشکه زه چی یم زه رب ستا یم نو او باسه پیزار خپل بیشکه ته چی انې موسی بیشکه څه ستا پروردیگار یم نو ته خپلې دواړه پنرې او باسه بیشکه ته په یو پاک
بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۱۳ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا	په میدان پاک کنبی نې دطوی او ما غوره کړې نې ته نو غوږ کیرده هغې ته میدان یعنی په طوی کنبی (ولای) نې او ماته منتخب کړې نې نو څه حکم چی درته کولې شی هغه واوړه

يُوحَىٰ ۝ اِنِّىٓ اَنَا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا

چى وحى كبرى تاته | بيشكه زه چى يم | زه | الله يم | نشته دي لائق دعبادت | مگر | زه يم | بيشكه هم زه ستا الله (پروردیگار) يم | زمانه سوا بل معبود نشته دي

فَاعْبُدْنِي ۝ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِي ۝ اِنَّ السَّاعَةَ اَتِيَةٌ

نوعبادت كوه زما | اوقانم كره مونخ | دپاره ديداد زما | بيشكه وخت دقيامت | ضرور راتلونكى دي | نو زما عبادت كوه | اوزماد ياد دپاره مونخونه كوه | بيشكه قيامت راتلونكى دي

اَكَادُ ۝ اُخْفِيهَا ۝ لِتَجْزِيَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا

زه غوارم | چى پت اوساتم دغه وخت | دپاره ددي چى بدله وركرې شى | هر نفس ته | دهغه عملونو | خه غوارم چى هغه پت اوساتم | چى هر كس ته د خپل كوشش

تَسْعَىٰ ۝ فَلَا يَصِدُّكَ عَنْهَا ۝ مَنْ لَّا يُؤْمِنْ بِهَا

چى كوى ئې هغه | نو منع دي نكرې تا | ددغه وخت د تيارى نه | هغه خوك اچى ايمان نه راوړى | په هغه | بدله ملاوشى | نو هغه خوك چى ايمان نه راوړى | اودخپلو خواهشاتو تابعدارى كوى

وَاتَّبِعْ ۝ هُوَ ۝ فَتَرَدَىٰ ۝

او تابعدارى ئې اوكره | دخواهشاتو خپلو | گنى هلاك به شې ته | چرته تا ددي (حقې لارې) نه منع نكرې | گنى ته به هلاك شې |

قوله تعالى: - وَهَلْ اَتَمَّكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۝

د حضرت موسى عليه السلام واقعه: - حضرت موسى عليه السلام واقعه شروع كبرى. دا دهغه وخت قصه ده چه كله هغه هغه موده پوره كړې وه كومه چه د ده اوسخر صاحب په مينخ كښې ټاكلې شوې وه. او هغه خپله بې بې واخسته اودلسو كالونه زياته موده پس خپل وطن مصر ته روان وو. د يخننى شپه وه لارې هيره كړې وه دغرونوپه مينخ كښې په لاره ووتياره خوره شوې وه. كه هرخومره ئې دكانوپه ټكولوسره اورر اويستلو خودهغې نه بالكل اور را اونه وتلو. اخواد پخوا ئې نظر اوزغلولونو بڼې طرفته په غر باندي خه اور بڼكاره شونو بې بې ته ئې اووئيل دغه طرف ته اورشان بڼكارى زه ورخم چه د هغه خائى نه خه انگار راوړم دي دپاره چه ته خان تود كړې او خه رنراهم اوشى. اودا هم ممكن دى چه هلته خوك سړې ملاوشى او لار هم راته اوبڼائى بهرحال د لارې پته يا اور به ملاوشى. (۱)

حضرت موسى عليه السلام ته پيغمبرى ملاوشوه: - كله چه حضرت موسى عليه السلام اور ته اورسيدو تود هغه مبارك ميدان بڼې طرف ته د ونونه آواز راغلو اي موسى عليه السلام زه ستا رب يم خپلنى اوباسه. ياخوپه دي وجه دا حكم اوشو چه د هغوى خپلنى د خرد خرمن وي (۲) يا په دي وجه چه تعظيم كول ئې مقصدوو (۳) لكه څنگه چه كعبه ته دتلوپه وخت كښې خلق خپلنى اوباسى خى. يا په دي وجه چه دبركت نه ډك خائى باندي بڼې اولگى. نورې وجې هم بيان كړې شوى دى. طوى د هغه وادنى نوم وو (۴) يادا مطلب چه خپل

(۱) الطبرى: ۱۸/۲۷۷.

(۲) حاكم: ۲/۳۷۹.

(۳) الطبرى: ۱۸/۲۷۸.

(۴) الطبرى: ۱۸/۲۸۱.

قدمونہ دے زمکے سرہ اولگوہ یادا مطلب چہ دا زمکہ شوخو خل پاکہ کرے شوے دہ او پہ دے کنبے برکتونہ اچولے شوی دی بیا بیادوبارہ شوی دی. خو ڊیر صحیح قول ہم رومبے دے لکہ چہ آیت کنبے دی ﴿اِنَّآ اُنزَلْنَاهُ رِیْبًا بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًی﴾ (۱) ماتہ خپل ڊیر غوره کرے ددنیاہ مے تہ خوین کرے. پہ خپل رسالت اوخپل کلام باندے تا ممتاز کوم. ددے وخت د زمکے د مخ د تولوخلقو نہ ستا مرتبہ اوچتوم.

وئیلی شوی دی چہ حضرت موسیٰ علیہ السلام تہ اوئیلی شو چہ تہ پیژنپ ہم ماتا لره او د تولوخلقو نہ مختار اوخوین کرے شوے تاتہ ولے دخبرو کولو عزت درکرو؟ هغه جواب ورکرو ای اللہ ماتہ د دے وجہ معلومہ نہ دہ. اوفرمائیلی شو پہ دے وجہ چہ ستا پہ شان نور خوک ماتہ داسے نہ تیتیری. اوس زما وحی تہ غور کیرده خیال گولوسره ئی واورہ. ہم زہ معبود یم بل خوک نشته. ہم دا رومبے فریضہ دہ تہ صرف ہم زما عبادت کوه. دبل چا هیخ قسم عبادت مه کوه. زما د ذکر د پارہ مونخونہ قایمہ وه زما د ذکر دا بہترین او غوره طریقہ دہ. یادا مطلب چہ کلہ ہم زہ یادشم نو مونخ کوه. لکہ چہ پہ حدیث شریف کنبے دی پہ تاسو کنبے کہ چالہ خوب راشی یاپہ غفلت کنبے شی نوچہ کلہ یادراشی نو مونخ دے اوکری خکہ چہ د اللہ ﷻ فرمان دے زما د یاد پہ وخت کنبے مونخ کوه. (۲) بخاری اومسلم کنبے دی چہ کوم سرے د خوب د وجہ یا د هیرے پہ وجہ دمونخ وخت تیرکری نود دے کفارہ ہم دا دہ چہ کوم وخت وریادشی نوهم هغه وخت دے مونخ اوکری. د دے نہ علاوه بل خہ کفارہ نشته. (۳)

قیامت د اللہ ﷻ نہ سوا هیچاتانہ دے معلوم: قیامت یقیناً راتلونکے دے ممکن دی چہ زہ دهغے صحیح علم بنکارہ نہ کریم. پہ یوقراءت کنبے ﴿اُخْفِيهَا﴾ نہ پس ﴿مَنْ نَفْسٍ﴾ لفظ ہم دے خکہ چہ د اللہ ﷻ د ذات نہ هیخ خیز پت نہ دے. یعنی د هغے علم به دخان نہ بغیر بل چاتہ ورنہ کریم. نو پہ مخ د زمکہ داسے خوک نشته چاتہ چہ د قیامت مقرر وخت معلوم وی. دایوداسے خیز دے چہ کیدی شوه نود خپل خان نہ به ہم مادا خیز پت کرے وو خود رب نہ هیخ خیز پت نہ دے. دا د ملاتکونہ پت دے او پیغمبران ہم د دے نہ بی علم دی. لکہ چہ ارشاد دے ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّٰنَ يَّبْعَثُوْنَ﴾ (۴) د زمکے اواسمان والا نہ بغیر درب واحد نہ بل خوک پہ غیبوباندے پوهیدونکے نشته. بل آیت کنبے دی چہ قیامت به پہ زمکہ آسمان باندے ڊیر دروند پریوزی هغه به ناخپے راخی. (۵) یعنی د دے علم چاتہ ہم نشته. پہ یوقراءت کنبے ﴿اُخْفِيهَا﴾ دے رقاء فرمائی ماتہ حضرت سعید بن جبیر ؓ دغه شان لوستلے دے د دے معنی دہ ﴿اظهرها﴾ پہ هغه ورخ به هر یو عمل کونکے تہ دخپل عمل بدله ورکولے شی. کہ یوه ذره نیکی وی کہ بدی وی. دخپلو کرو بدله به پہ دغه ورخ ضرور ملاویری نوخوک دے ہم بی ایمانہ خلق دھوکہ نہ کرے. د قیامت منکران د دنیا مفتون د مولا نافرمان د خواهش غلام د اللہ ﷻ کوم یو بنده چہ پہ دے پاکہ عقیده کنبے دے هغه گھوڑنہ کرے. کہ هغه پہ خپله خوینہ کنبے کامیاب شو نو دے غرق شو او پہ نقصان کنبے پریوتلو.

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ

اوخه دی دغه | په بنی لاس ستا کنبی

اواڻی موسی داستا په بنی لاس کنبی

(۱) ۷۹/النزعات: ۱۶.

(۲) احمد: ۱۸۴/۳، صحیح مسلم کتاب المساجد باب قضاء الصلاة الفاتنة واستجاب تعجل قضائها: ۶۸۴ بتصرف يسير.

(۳) صحیح بخاری کتاب موایلت الصلاة باب من نسی صلاة فليصل اذا ذكر.....: ۵۹۷، صحیح مسلم: ۶۸۴، ابوداؤد: ۴۴۲، ترمذی: ۱۷۸.

(۴) ۲۷/النمل: ۶۵.

(۵) ۷/الاعراف: ۱۸۷.

یٰۤاِیُّوْسٰی ۝۱۰	قَالَ هِيَ عَصَايَ اَتَوَكَّلُ عَلَيْهَا ۝۱۱	وَ اَهْسُ ۝۱۲
له موسی او وئیل موسی دا	همسا زما ده زه تکیه وهم په دی باندی اورا خندم (پانرې)	خه خیزدی ؟ موسی او وئیل دا زما همسا ده زه په دی باندی تکیه وهم او خپلو چیلو
يٰۤاِیُّوْسٰی ۝۱۳	عَلَىٰ غَمِّي ۝۱۴	وَلِيَّ فِيهَا مَارِبٌ ۝۱۵
په دی سره گډو خپلو ته او دی زما دپاره په دی کبسی ضروری کارونه نور هم (ډیر)	دپاره پرې پانرې راخندم اوزما دپاره په دی کبسی نورې هم ډیر فاندې دی (خه به درته یوه یوه شمارم)	
قَالَ اَلْقَهَا ۝۱۶	يٰۤاِیُّوْسٰی ۝۱۷	فَاَلْقَهَا ۝۱۸
او وئیل الله او غورزوه دا ای موسی نو وې غورزوله هغه نویو دم شو هغه مار	الله ورته او فرمائیل چې ائی موسی دا او غورخوه چه هغه او غورخول نونا گهانه هغه مار وو چه	
تَسْعٰی ۝۱۹	قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۝۲۰	سَنُعِيْدُهَا ۝۲۱
چی مندی ئې وهلی او وئیل الله او نیسه دا او مه یریره اوبه گرزوو مونږ دغه همسا	مندی ئې وهلی نو الله او فرمائیل چې دا او نیسه او یریره مه مونږ دا اوس	
سَيِّرْتَهَا ۝۲۲		
شکل خپل رومی ته		
بیا دا اول په شان (همسا) گرخوا		

قوله تعالى: وَمَا تَلَّكَ بِمَيْنِكَ يٰۤاِیُّوْسٰی ۝

د حضرت موسی ﷺ د همسا ذکر:- حضرت موسی ﷺ دیوې ډیرې لوڼې او صفابنکاره معجزې ذکر کولې شی چه د الله ﷻ د قدرت نه بغیر ناممکن اود غیرنمی په لاس باندې هم ناممکن ده. په کوه طور باندې داتپوس کیږی چه ستا په بنی لاس کبسی خه دی؟ دا سوال د دی دپاره وو چه د حضرت موسی ﷺ ویره لاره شی داهم وئیلې شوی دی چه دا سوال د تقریر په توگه دی یعنی ستا په لاس کبسی هم لرگې دي دا چه څنگه دي هم داسې تاته معلومیږی اوس چه به دا خه کیږی هغه گوره. د دی په جواب کبسی کلیم الله عرض کوی دا زما خپل لرگې دي په کوم چه زه ډډه لگوم یعنی په تلو کبسی دا ماته امداد راکوی ددی په ذریعه زه د خپلو چیلود پاره د ونونه گپانرې راخندم. داسې لرگو کبسی اوسپنه لگولې شی دي دپاره چه پانرې اومیوه په آسانۍ سره راوشوگولې شی اولرگې مات هم نه شی. (۱)

نورې هم ډیرې فاندې په دی کبسی دی.

د موسی علیه السلام د همسا باره کبسی اسرائیلی خبرې:- د دی فاندو په بیان کبسی بعضې خلقو داهم وئیلې دی چه هم دالرگې به د شپې یور وبنانه چراغ جوړیدلو. د ورځې چه به هغوی اوده کیدل نو هم دي لرگې به دچیلو خیال ساتلو چرته به چه دسوری خای نه وو نوموسی ﷺ به داخینولو دي به د خیمې په شان په هغوی سورې کولو وغیره وغیره. په ظاهره دا قول د بنی اسرائیلو قصه معلومیږی. گنی بیا نن چه موسی ﷺ دمار په شکل کبسی لیدلو نو ولې به دومره ویریدلو؟ هغه خود دي لرگې عجائبات کتونکې راروان وو. بیا د بعضو دا قول دي چه دا لرگې د حضرت آدم ﷺ وو. څوک وائی چه هم دا لرگې

(۱) الدر المنثور: ۵/۵۶۴.

بہ د قیامت نیزدی دابته الارض پہ شکل کبھی بنکارہ کیری. وانی چہ د دی نوم ماشا وو. ہم اللہ ﷻ تہ معلومہ ده چہ پہ دی اقولو کبھی ترکوم خائی پوری حقیقت دی؟ حضرت موسیٰ ﷻ تہ د لرگی ہم لرگی خودلوسره دبنہ بیدارولو او هو بنیاریدلو حکم ملاو شو چہ دا پہ زمکہ باندي او غورزوہ. پہ زمکہ باندي غورزو لوسره هغه یوزبردست اژدها جورہ شوه او پونکار کولو سره اخواد یخواگر خیده بلکه مندی وھلی. داسی خوفناکہ اژدها دی نہ وړاندی چا هلو لیدلی نہ وه. دهغی خودا حال وو چہ یوه ونی مخی تہ راغله هغه نی هضمہ کره. یود غرکانرې پہ لار کبھی راغلو هغه نی یوه نورنی کره. دی حال کتوسره حضرت موسیٰ ﷻ اولته پنبی رامندی کرې آواز ورکری شو موسیٰ ﷻ راونیسہ خوهمت نی اونه شو. بیانی او فرمائیلی شو موسیٰ ﷻ ویریرہ مه راونیسہ. بیامم ویرہ باقی وه. پہ دریم خل نی ورتہ او نیل تہ زمونر پہ امن کبھی نی اوس نی لاس وړاندی کروونی نیوله. ونیلی شی چہ د اللہ ﷻ فرمان کیدوسره هغه همسا پہ زمکہ باندي راغوزار کره او بیانی سترگی اخودیخوا شوې. اوس نی چہ خیال او کروونود لرگی پہ خائی یو دیر خوفناک مار بنکاری اوداسی گرخی لکه چہ د چا پہ لتون کبھی وی. د بلاربی اوبنی غوندي لوی لوی کانرې آسمان سره خبرې کونکی او اوچتی اوچتی ونی یوه نورنی کوی او خپلی خیتی تہ نی رسوی سترگی داورد سروتکو پہ شان پر قیری. دی هیبت ناک او تباھی راوستونکی اژدهاتہ نی چہ او کتل حضرت موسیٰ ﷻ غلی شوشائی کره او پہ منیہ او تختیدو.

بیاد اللہ ﷻ سره خبرې کول یاد شو نو او شرمیدو اودریدو. ہم هلته آواز راغلو موسیٰ ﷻ واپس شه هلته راشه کوم خائی چہ وې. هغه واپس شوخو دیر ویریدلی وو. حکم او شوچہ پہ خپل نبی لاس سره نی راونیسہ هیخ ویرہ مه کوه. مونر بہ دا د دی پہ خپل اصلی حالت کبھی را واپس کرو. هغه وخت موسیٰ ﷻ ورنی کمبل پہ سرکری وه کومه چہ نی هغه وخت یوازگی سره زورند کرې وه. هغه ہم دا کمبل د خپل لاس نہ راتا ورکره او دا خطرناکہ اژدهائی رانیول غوبنتل. فریستی ونیل موسیٰ ﷻ کہ اللہ ﷻ دی تہ ستا د تک درکولو حکم او کری نو آیا ستادا کمبل تا بیج کولې شی؟ هغه جواب ورکرو هیخ کله نہ. دا حرکت زما نہ زما دکمزورنی پہ وجہ اوشوزه ضعیف او کمزوری پیدا کرې شوې یم. اوس نی پہ بهادرنی سره لاس وړاندی کرو اودسرنہ نی راونیوله. هغه وخت هغه اژدها بیالرگی شو لکه چہ څنگه وه. هغه وخت چہ دی پہ دی غوندي ورختلو اود هغه پہ لاس کبھی هغه همسا وه پہ کوم نی چہ ډډه لگولې وه پہ دی حال کبھی هغه اول لیدلی وه ہم پہ هغه حال کبھی اوس دهغه پہ لاس کبھی همسا موجود وه.

وَاضْمُمْ	يَدَكَ	إِلَى جَنَاحِكَ	تَخْرُجُ
اوجوخت کره لاس خپل ترخ خپل تہ ارا اوبه وخی			
اوتہ خپل لاس پہ خپل ترخ کبھی ورکره هغه به بغیر د څه عیب نہ سپین			
بِضَاءٍ	مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ	آيَةً	أُخْرَى ۞
تک سپین (خلیدونکی) بغیر د څه خرابی تہ (دا) یوه نبنه ده بله دپاره ددی چی اوبنایو تاته			
پر قیدونکی راوخی دا دویمه نبنه ده ددی دپاره چی مونر تاته خپلی لوئی			
مِنْ آيَاتِنَا	الْكُبْرَى ۞	إِذْهَبْ	إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
دنبو خپلونه لوئی اوس لار شه فرعون تہ بیشکه هغه سرکشه شوې دی			
لوئی نخبني اوبنایو اوس تہ فرعون تہ ورشه څکه چی هغه ډیر سرکشه شوې دی			

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝

اوو نیل موسیٰ | اے ربہ زما | فراخہ کرے | ازما دپارہ | سینہ زما | او آسان کرے ماتہ | کارزما
موسیٰ دعا او کرے ائی زما پروردیگارہ ازما سینہ پرانیزہ | او زما کار آسان کرے

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي ۝ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝ وَاجْعَلْ لِّي

او پرانیزہ | غوتہ | د ژبی زما | چی پوهیبری خلق | په خبره زما | او مقرر کره | ازما سره
او زما د ژبی لقتت لرې کره | چی خلق زما په خبره بنه پوهیبری | او زما دکور په خلقو

وَزِيرًا ۝ مِّنْ أَهْلِي ۝ هَارُونَ ۝ أَخِي ۝ أَشَدُّ بِهِ أَزْرِي ۝

یو مددگار (وزیر) | دخاندان زما نه | هارون | رور زما | مضبوطه کره | په هغه سره | اشازما
کنبی زما یو مددگار جوړ کره یعنی هارون | چی زما رور دې دهغه په ذریعه زما ملا مضبوطه کره

وَأَشْرِكُوا فِي أُمْرِي ۝ كُنْتُ نَسِيحًا ۝ كَثِيرًا ۝

او شریک کره هغه | په کار زما کنبی | دپاره ددې | چی مونږ پاکی بیان کرو ستا | ډیره
او هغه راسره په دې کار (د نبوت) کنبی شریک کره | چی مونږ ستا ډیره ډیره پاکی بیانوو

وَنَذَرُكَ كَثِيرًا ۝ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝

او مونږ ذکر کوو ستا | ډیر | بیشکه ته | خاص هم ته | په حال زمونږ باند | الیدونکی (خبردار) نی
او مونږ تا ډیر ډیر یادوو | بیشکه ته زمونږ حالات گورې وینی (ستا نه زمونږ یو حرکت هم پټ نه دې)

قوله تعالى: - وَأَخْمَرْنَاكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ

د حضرت موسیٰ عليه السلام معجزې :- حضرت موسیٰ عليه السلام ته دویمه معجزه ورکولې شی. حکم کولې شی چه خپل لاس په خپل ترخ کنبی واچوه او بیانی راوباسه نو هغه به د سپوږمۍ په شان پرقیدونکې راوځی. دا نه چه د برگی مرض یا د بلې بیماری عیب به وی. (نوچه کله حضرت موسیٰ عليه السلام لاس ورکړو او بیانی راوو استلو نو د چراغ په شان پرقیدو. په کوم سره چه د هغه یقین اوشو چه هغه د الله جل جلاله سره کلام کوی او وروړاندې شو. (دا دواړه معجزې دلته ځکه ملا شوې چه هغه د الله جل جلاله دا زبردستی نښې او وینې او یقین نې اوشی. بیا حکم اوشو فرعون زمونږ په دښمنۍ ملا ترلې ده هغه له لارښه او هغه پوهه کره.

موسیٰ علیه السلام ته د الله جل جلاله وحی او هدايات: حضرت وهب رضي الله عنه وائی الله جل جلاله حضرت موسیٰ عليه السلام ته د نیزدې کیدو حکم ورکړو چه هغه د هغه ونې تنې سره اولگیدو او دریدو. زړه نی او دریدو ویره او خطره ترې لرې شوه. دواړه اسونه نی په خپله همسا باندي کیخودل سرنی بشکته کرو ست نی تیت کرو په ادب سره نی دالله جل جلاله ارشاد اوریدو. ونې فرمائیل چه دملک مصر بادشاه فرعون له زمونږ پیغام یوسه لارښه. هم ددغه ځای نه ته تختیدلې راغلې وې. هغه ته او وایه چه زمونږ عبادت کوی او څوک دې شریک نه

۱ الطبری: ۱۸/۲۹۷.

۲ الطبری: ۱۸/۲۹۸.

منی بنی اسرائیلو سرہ دی بنہ سلوک او احسان کوی هغوی ته دی تکلیفونه او سزاگانی نه ورکوی۔
 فرعون ډیرباغی شوې دې د دنیا مفتون جوړشوې آخرت ترینه هیرشوې دې او خپل پیدا کونکې نی
 هیرکړې دې۔ ته زما رسالت یوسه او هغه له لار شه زما سترگې اوز ما غوږونه تاسره دی۔ زه تاته گورم او
 خیال کوم ستا خبرې اورم اوتاته به اوروم۔ زما امداد به تاسره وی او ماتاته حجتونه درکړې دی هغې ته
 قوی او مضبوط کړې نی۔ ته هم یوازې زما پوره لښکر نی۔ خپل یو ضعیف بنده له تاوړلیکم زما نعمتونو
 ورلیگلوسره هغه پلن شوې دې اوز ما رانیول نی هیرکړې دی۔ پدنیاکښې راگیرشوې دې او په کبر او غرور
 کښې ورخښ شوې دې۔ زما د ربوبیت نه ویزاره شوې اوز ما د الوهیت سره مقابله کوی۔ زما نه نی سترگې
 اړولی دی سترگې بدلې کړې دی۔ زما د راگیرولونه غافل شوې دې۔ زما د عذابونو نه بې ویرې شوې
 دې۔ زما دې په خپل عزت قسم وی که ما هغه ته وخت ورکول نه غوښتل نو آسمانونه به په هغه رامات
 شوې وی۔ زمکې به هغه راښکلې وو دریا بونو به هغه ډوب کړې وو نو هغه زما د مقابلې نه دې هر
 وخت زما په وس کښې دې هم ما هغه ته وخت ورکړې دې اود هغه نه بې پرواهې کوم۔ اوزه یم هم د ټول
 مخلوق نه بې پرواه۔ حق خودا دې چه بې پرواه کیدل خو صرف هم زما صفت دې ته زما رسالت ادا کړه۔
 هغه ته زما د عبادت هدایت او کړه هغه ته د توحید او اخلاص دعوت ورکړه۔ زما نعمتونه وریاد کړه۔ زما
 د عذابونو نه نی او وپروه زما په غضب باندې خبر کړه۔ کله چه زه غصه کوم نو امن نه پاتې کیږی۔ هغه
 په نرمی سره پوهه کړه چه د نه منلو عذر نی مات شی۔ زما د بینې او زما د رحم او کرم خبرهغه ته
 ورکړه۔ ورته او وایه که اوس هم زما طرف ته تبت شوې نو زه به درته هغه ټولې بد عملنی پرېږدم۔ زما
 رحمت زما د غضب نه ډیر زیات کولاو دې۔ خبردار د هغه دنیاوی دبدبه کتلوسره په رعب کښې مه راخه
 د هغه مرئی زما په لاس کښې ده د هغه ژبه روانیدې نه شی د هغه لاس او چتیدې نه شی هغه سترگه
 رپولې نه شی د هغه سا روانیدې نه شی ترکومې چه زما اجازت نه وی۔ هغه پوهه کړه چه زما اومنی نو
 زه به هم ورسره په مغفرت سره مخ شم۔ څلور سوه کاله د هغه په سرکشی زما په بندیگانو باندې په
 ظلم کولو اوزما د عبادت نه خلق منع کولو کښې تیر شو۔ خو بیا هم ما نه په هغه باندې باران بند کړو نه
 مې پرې پیداوار بند کړو نه مې بوډاکړو نه مې مغلوب کړو۔ که غوښتل مې نو په ظلم سره به مې رانیولې
 وو خو زما حلم ډیر زیات دې۔ ته د خپل رور سره یوځای شه هغه سره پوره جهاد او کړنی اوزما په
 امداد باندې یقین ساتی۔ که زه او غواړم نو خپل لښکر به وراولیکم او د هغه بنیاد به ختم کړم خوده ته
 زه دا بنایم چه زما د ډلې یوکس هم په مخ د زمکه په طاقت سره غالب راتلې شی۔ امداد زما په لاس
 کښې دې اود دنیاوی شان اوشوکت ته پرواه مه کوه بلکه یونظر ورته گوره هم مه۔ که زه غواړم نوتاته
 به دومره درکړم چه د فرعون دولت به د هغې پارسنگ هم نه وی۔ خو زه خپل بندیگان عموما غریب
 ساتم دې ډپاره چه دهغوی آخرت بنه وی۔ دا په دې وجه نه وی چه هغوی زما په نیز قابل اکرام نه وی
 بلکه صرف د دې وجه نه چه د دواړو جهانو نعمتونه په راتلونکی جهان کښې راجمع ملاو شی۔ زما په
 نیز د بنیاد یو عمل دومره وقعت والاته دې څومره چه د زهد او دنیا نه لریوالې زه خپلو خاص بندیگانو
 ته سکینه اود خشوع او خضوع لباس وراغوندم۔ د هغوی مخونه د سجدو په پرق سره روښانه کیږی۔ هم
 دغه رښتونی اولیاء الله دی۔ د هغوی په وړاندې هر یوله پکار دی چه په ادب سره اوسی۔ آیا ماسره د
 جنگ کولو اراده لرونکې کامیاب کیدی شی؟ که ما د قهر په نظر هغه ته اوکتل نو هغه به تهنس نس
 شی۔ زما د بنمنان په ما غالب نه شی راتلې زما هیخ نه شی کولې زه د خپلو دوستانو پخپله امداد
 کوم۔ هغوی د دبنمن ښکار کوم نه۔ په دنیا او آخرت کښې هغوی کامیاب کوم اود هغوی امداد کوم۔
 سوانح موسی علیه السلام او فرعون ته ورتکې۔ حضرت موسی عليه السلام خپل وړو کوالی زمانه هم د فرعون
 په کور کښې تیره کړې وه بلکه د هغوی په غیږو کښې نی تیره کړې وه۔ د ځوانی پورې د هغه په ملک

مصر کبھی د ہغہ پہ بادشاہنی کبھی اوسیدلی وو، بیا یو قبطلی بی ارادی د ہغہ د لاسہ مر شوئی وو د خہ پہ وجہ چہ ہغہ د دی خائی نہ تختیدلی وو، نو د ہغہ وخت نہ واخلہ تراوسہ پوری نی د مصر شکل نہ وو لیدلی، فرعون یوسخت زہہ والا بد اخلاق کبرژن مزاج اوبد عملہ انسان وو، کبر او غرور نی دومرہ زیات شوئی وو چہ وئیل بہ نی زہ رب نہ پیژنم، خپلو خلقو تہ بہ نی وئیل ستاسوغت رب زہ یم، پہ ملک اومال دولت او سامانونو کبھی لبتکرو او وسلو کبھی پہ مخ د زمکې د ہغہ د مقابلہ خوک نہ وو، کله چہ حضرت موسیٰ علیہ السلام تہ د ہغہ دہدایت کولو حکم اوشو نو ہغہ د اللہ جل جلالہ نہ دعا اوکرہ چہ زما سینہ کولاو کرې اوزما پہ کار کبھی آسانی پیدا کرې، د ہغوی پہ ورو کوالی کبھی د ہغوی مخی تہ کھجوری او سروتکی کیخودی شوئی وی ہغہ سروتکے اوانگار پہ خپلہ خلہ کبھی اچولې وہ پہ دی وجہ نی پہ زہ کبھی تتوالی شوئی وو نودعا نی اوکرہ چہ زما د ژبی دا غوتہ کولاو کرې.

انبیاء علیہم السلام صرف د خپل حاجت مطابق اللہ جل جلالہ نہ سوال کوی زیات نہ :- حضرت موسیٰ علیہ السلام دی ادب تہ اوگورہ چہ د حاجت مطابق سوال کوی داعرض نہ کوی چہ زما ژبہ دی بالکل صفائی بلکہ دا دعا کوی چہ ہغہ دی کولاوشی دی دپارہ چہ خلق زما پہ خبرہ پوہہ شی، انبیاء کرام علیہم السلام د خپل حاجت مطابق د اللہ جل جلالہ نہ سوال کوی وړاندې کیڑی نہ، نو د ہغوی پہ ژبہ کبھی بیا ہم خہ اثر پاتی شوئی وو لکہ چہ فرعون وئیلې وو چہ زہ بہتریم کہ دی؟ خوک چہ صفا خبرې ہم نہ شی کولې، حسن بصری رضی اللہ عنہ وائی چہ د یوی غوتی د کولاویدو دعائی کرې وہ چہ پورہ شوه، کہ پورہ دعائی کرې وہ نوہغہ بہ ہم پورہ شوئی وہ، ہغوی صرف د دی دعا کرې وہ چہ دہغوی ژبہ داسی شی چہ خلق د ہغہ پہ خبرہ پوہیڑی، د موسیٰ علیہ السلام دعا گانی :- حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی ویریدلو چہ ہغہ د قتل پہ الزام کبھی قتل نہ کرې، د ہغی دعائی اوکرہ چہ قبولہ شوه، پہ ژبہ کبھی تتوالی وو د ہغی دعائی اوکرہ چہ ژبہ مې دومرہ صفا شی او خلق مې پہ خبرہ پوہہ شی دا دعائی ہم پورہ شوه، دعائی اوکرہ چہ ہارون ہم نبی جوړ کرہ نو ہغہ ہم پورہ شوه، حضرت محمد بن کعب رضی اللہ عنہ لہ د ہغہ یورشتہ دار راغلو اووئی وئیل دا خو ڈیر کمی دی چہ تہ پہ خبرو کبھی خبرې کوی ہغہ وئیل وراہ ولې تہ زما پہ خبرہ نہ پوہیڑی؟ وئیل او پہ پوہہ کبھی خو مې راخی نووئی فرمائیل چہ دا کافی دی، حضرت موسیٰ علیہ السلام ہم د اللہ جل جلالہ نہ دغہ دعا کرې وہ، بیانی نوره دعا اوکرہ چہ زما دخارجی او داظاہری امداد د پارہ زما وزیر جوړ کرہ اوہغہ دی ہم زما د خاندان نہ وی یعنی زما رور ہارون تہ نبوت ورکرہ، حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی ہم ہغہ وخت حضرت ہارون علیہ السلام تہ د حضرت موسیٰ علیہ السلام سرہ پیغمبری ملاوشوه.

کوم رور د خپل رور پحققلہ دتولو نہ بنکلی دعا کرې دہ :-؟ حضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا د عمری د پارہ تلہ نو د یواغرابی کرہ ڈیرہ شوه چہ اوریدل نی چہ یوسری تپوس کولو چہ پہ دنیا کبھی کوم یو رور د خپل رور د پارہ د تولو نہ زیاتہ نفع رسولی دہ؟ پہ دی سوال باندی تول چپ شو اووئیل مونہ تہ د دی علم نشتہ، ہغہ وئیل پہ اللہ جل جلالہ باندی قسم ماتہ د دی علم شتہ، صدیقہ رضی اللہ عنہا فرمائی چہ ما پہ زہہ کبھی وئیل گورہ داسرې خومرہ بی خایہ زہہ ورتیا کوی، بغیرد ان شاء اللہ نہ قسم خوری، خلقو د ہغہ نہ تپوس اوکرہ چہ اوبنایہ ہغہ وئیل حضرت موسیٰ علیہ السلام خپل رور تہ پہ خپلہ دعاسرہ نبوت ورکرہ، ماہم دا اووریدہ او پہ زہہ کبھی ڈیرہ حیرانہ شوم چہ خبرہ خودہ ربتیا اوکرہ، پہ حقیقت کبھی یو رور ہم بل رور تہ د دی نہ زیات نفع نہ شی رسولی، اللہ جل جلالہ ربتیا فرمائی چہ حضرت موسیٰ علیہ السلام د اللہ جل جلالہ پہ نیز ڈیر عزت داروو، د دی دعا پہ وجہ سرہ بیان کوی چہ زما ملامضبوطہ شی اوزما پہ مشاورت کبھی وی، زما پہ کار کبھی ہغہ ہم زما ملگرې جوړ کرہ دی د پارہ چہ مونہ ستا تسبیح پہ بنہ شان سرہ بیان کرہ، هروخت ستا پاکی بیانوو او ستا ذکر پہ کثرت سرہ کوو.

حضرت مجاہد رضی اللہ عنہ فرمائی چہ بندہ د اللہ جل جلالہ ڈیر ذکر کونکې ہغہ وخت کیدی شی چہ ہغہ پہ ناستہ

ملاستہ ولازہ د اللہ ﷻ پہ ذکر کنبی مشغول وی چہ تہ مونہ تہ گوری دا ستا رحم او کرم دے چہ تامونہ غورہ کرو مونہ تہ دے نبوت را کرو اومونہ دے د خپل دبنمن پہ وړاندې پیغمبران جوړ کرو اود هغه د هدایت د پارہ دے اولیکلو. ستا شکر دے او هم ستا د پارہ دی ټول تعریفونه. ستا په دے نعمتونو باندې مونہ ستا شکر کونکی یو.

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ۝ وَلَقَدْ مَنَّاَ عَلَيْكَ

اوونیل اللہ | درکړې شوه تاته | غوښتنه ستا | ای موسی | او احسان او کړو مونہ | په تاباندې اللہ ﷻ | اچې څه او غوښتل هغه تاته درکړې شو | او مونہ ددې نه مخکښې په تاباندې

مَرَّةً أُخْرَى ۝ اِذْ اَوْحَيْنَاَ اِلَيْكَ مَا يُوْحَى ۝

یو ځل | بیا | یاد کړه کله چې | اشاره او کړه مونہ | مور ستا ته | هغه چې د وحی په ذریعه کیدې شی یوبل ځل هم احسان کړې وو | چې ستا مور ته مو د هغې خبرې الهام او کړو چې د الهام قابله وه

اِنِ اَقْرَبِيهِ فِي التَّابُوتِ ۝ فَاقْذِ ۝ فِيهِ فِي الْيَمِّ فَلَئْلِيهِ

چې واچوه دې په صندوق کنبی | او واچوه دغه صندوق په دریاب کنبی | نو اوبه غورزوی هغه صندوق لره یعنی دا چې موسی په یو صندوق کنبی واچوه | او بیا هغه (صندوق) په دریاب کنبی لاهو کړه | نو دریاب

الْيَمِّ بِالسَّاحِلِ ۝ يَأْخُذُهُ ۝ عَدُوِّي وَعَدُوْلَهُ ۝ وَالْقَيْتُ

دریاب | په غاړه باندې | چې را اوبه نیسی ده لره | دشمن زما | او دشمن دهغه | او واچو زما به ئې په خپله غاړې ته را ولی | او هغه څوک به اونیسی چې زما هم دبنمن دې او دده هم دبنمن دې

عَلَيْكَ حَبَّةً مِّمِّيَّةً ۝ وَكَيْتُصَنَعُ ۝ عَلٰى عَيْنِي ۝ اِذْ

په تاباند | محبت | دخپل طرفه | او چې تربیت اوشی ستا | وړاند دسترگو زما | یاد کړه کله چې اوما په تاندې دخپل طرفه د خلقو مینه پیدا کړې وه | اودا چې خاص زما په نگرانی کنبی ستا پالنه اوشی | ه کله چې

تَمْشِي ۝ اُخْتِكَ ۝ فَتَقُولُ ۝ هَلْ اَدْرَاكُمْ ۝ عَلٰى مَنْ ۝ يَّكْفُلُهُ ۝

روانده وه | خور ستا | نو وې وئیل هغې | آیا زه اوبنایم تاسو ته | هغه څوک | چې پالنه او کړی دده ستا خور ورغله او او وې وئیل | چې آیا زه درته دداسې خلقو خبر درکړم چې هغوی به ئې (دیره بنه) پالنه او کړی

فَرَجَعْنَاكَ ۝ اِلَىٰ اٰمِكَ ۝ كِي ۝ تَقَرَّرَ ۝ عَيْنَهَا ۝

دغه شان واپس راوستې مونہ ته | مور ستا ته | دپاره ددې | چې یخې شی | سترگې دهغې | نو مونہ ته خپلې مور ته بیا وزواپس کړې | چې دهغې سترگې درباندي یخې شی

وَلَا تَحْزَنِي ۝ وَكَلْتِ نَفْسًا ۝ فَجَئِنِكَ ۝ مِنَ الْغَمِّ ۝ وَكَلْتِكَ

او غمژنه نشی | او مې کړو تا | یو سرې | نو خلاص کړې مونہ ته | ددې غم نه | او ازما تیلې مونہ ته | او غمژن کیرې نه | اوتایو سرې قتل کړې وو | نو تاته مې ددغه غم نه نجات درکړو | اوته مو په قسم قسم

۵
فتون

پہ آزمینتونو سرہ

امتحانونو کنبی و اچولہ

قوله تعالى: - قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ۝

د حضرت موسیٰ عليه السلام تفصیلی حالات :- د حضرت موسیٰ عليه السلام تولہ دعاگانہ قبولہ شوہ او او فرمانیلہ شوہ چہ ستا درخواست منظور دہ. ددی احسان سرہ نی دیویل احسان ذکر ہم او کپوچہ مونہ پہ تاباندہ یوخل بل لوی احسان ہم کپہ دی بیانی دا واقعہ پہ مختصر توگہ باندہ وریاد کپہ چہ مونہ ستا پہ وپوکوالی کنبی ستامور تہ وحی راولیگلہ د کوم ذکر چہ اوس تاتہ کولہ شی. تہ ہغہ وخت پنی روونکپ بیچی وپ ستا مور فرعون او فرعونیانو راگیرہ کپہ وہ خکہ چہ پہ ہغہ کال ہغہ د بنی اسرائیلو ہلکان قتل کول. ددی ویری بہ ہغہ ہروخت پچیدہ نومونہ وحی او کپہ چہ صندوق جو کپہ. پنی ور کپہ او داماشوم پہ دہ صندوق کنبی سملاوہ. پہ دریائی نیل کنبی داصندوق پریرہدہ. ہغہ ہم داسی کول یوہ رستی نی پہ دہ پوری تری وہ د کوم یو سرچہ بہ نی خپل کور سرہ تریو. یوہ ورخ نی تریو چہ رسی د لاس نہ خلاصہ شوہ او صندوق چپو یورو. اوس نی وارخطا شوہ. دومرہ خفہ شوہ چہ صبر ناممکن شوراز نی ہکارہ کولو خومونہ ورلہ زہ مضبوط کپو. صندوق پہ اوبوکنبی د فرعون محل سرہ تیریدو. آل فرعون ہغہ راوچت کپو د کوم غم نہ چہ ہغہ خان محفوظ ساتل غوبستل ہغہ د ہغہ مخی تہ راغلو. د کوم ژوند شمع چہ مرہ کولو د پارہ ہغہ بی گناہ ماشومان قتل کول ہغہ ہم دہغہ پہ تیلو سرہ ہم ہغہ کرہ رویشانہ شوہ. اود اللہ ﷻ ارادی بہ بغیر بندیز نہ پورہ کپری. د ہغہ دبنمن ہم د ہغہ پہ لاس کنبی لوئیپری ہم د ہغہ خوراک کوی او ہم د ہغہ پہ تربیت کنبی دہ.

موسیٰ علیہ السلام د فرعو پہ پہ گور کنبی بیا دمور پہ غیر کنبی :- پخپلہ فرعون اود ہغہ بی بی چہ کلہ ماشوم اولیدو نو د ہغوی پہ رگ رگ کنبی ورسرہ مینہ پیدا شوہ اوچت نی کپو او پالنے نی شروع کپہ. دسترگو ستوری نی گنرلو. دشہزادگانو پہ شان پہ نازونعم کنبی لوئیدلو. پہ بادشاہی دربار کنبی اوسیدلو. اللہ ﷻ خپلہ مینہ پہ تاباندہ درواچولہ. سرہ د دہ چہ فرعون ستا دبنمن وو خود رب خبرہ خوک بدلولی شی؟ پہ فرعون باندہ خہ سختہ وہ چہ تہ نی اخستی او پہ تاباندہ قریانیدل. داد دہ د پارہ چہ ستا پالنے زما د سترگو پہ ورائدہ وی. (۱) بادشاہی خورا کونہ کوہ او پہ عزت او قدر سرہ اوسیرہ. فرعونیانو صندوقچہ راوچتہ کرہ کولاوئی کرہ وئی کتلہ ماشوم نی اولیدو نو د پالنہ ارادہ نی او کپہ. ہغہ د یوی دانی پنی نہ اخستل بلکہ خلی تہ نی نہ پریخودل. خورنی صندوقچہ سرہ پہ غارہ غارہ روانہ وہ ہغہ ہم پہ موقعہ باندہ اورسیدلہ وئی وئیل کہ تاسود دہ دپالنہ خواہش کونی او معقول اجرت ہم ورکونی نوزہ درتہ یوکورنی اوبنایم چہ دہ پہ مینہ پالی او دخیر خواہنی سلوک بہ ورسرہ ہم کوی. تولو وئیل اومونہ تیاریو دوی نی واخستل او خپلی مور لہ نی بوتلل کلہ چہ ماشوم پہ غیر کنبی و اچولو نو ہغہ زر خلہ کیخودہ او پنی شکل نی شروع کپہ. پہ دہ باندہ فرعون کرہ ویری خوشحالی او کپہ شوہ او دیر انعام او اکرام ورکپہ شوہ. تنخواہ مقررہ شوہ ہم خپل بیچی باندہ پنی خکوی تنخواہ انعام عزت او اکرام نی ہم بیاموندو. دنیاہم ملاشوہ او دین ہم زیات شوہ.

پہ دہ وجدہ پہ حدیث شریف کنبی دی چہ خوک خپل کار او کپری او پہ نیک نیتنی سرہ نی او کپری د ہغہ مثال دموسی عليه السلام د مور پہ شان دہ. چہ ہم خپل خوی باندہ پنی خکوی او مزدوری ہم ملاوشی او دا

ہم زمونہ مہربانی دہ چہ مونہ تہ ہم دخپلی مورغیہ تہ حوالہ کړې دې دپارہ چہ دهغې غم کم او سترگې یخې وی. بیاستاد لاسہ یو فرعونی قبطی اووژلې شو نو بیا ہم مونہ تہ بچ کړې. فرعونیانو ستادقتل ارادہ کړې وه رازبنکارہ شوې وو. تاتہ مود دې خای نہ خلاصې درکړو. تہ اوتختیدی د مدین کوهی تہ لارې سادې واخستہ. زمونہ یونیک بندہ تاتہ خوشخبری واورولہ. اوس ہیخ ویرہ نشته د دې ظالمانونہ تاخلاصې بیاموندو تہ مونہ د از میبنت پہ توگہ پہ نورو فتنوکبني ہم واچولې.

(وَقَتَّلْنَا فِتْنًا) څه وو؟ دهغې تفصیلات. اولہ فتنہ: حضرت سعید بن جبیر رضی اللہ عنہ فرمائی چہ ما د حضرت عبداللہ بن عباس رضی اللہ عنہ نہ د دې بارہ کبني تپوس اوکړو نو هغوی اوفرمائیل اوس خو ورخ پہ ډویدودہ واقعات ډیردی بیا بہ گورو. ما پہ دویم سحرکبني بیاسوال نو هغوی اوفرمائیل واورہ د فرعون پہ دربارکبني یوہ ورخ د دې خبرې چیر چار اوشو چہ د اللہ ﷻ وعدہ حضرت ابراہیم رضی اللہ عنہ خلیل اللہ سرہ دا وه چہ د هغوی پہ اولاد کبني بہ انبیاء او بادشاهان وی نو اسرائیلان ترنہ پورې ډیر پہ انتظاردی اود هغوی دا یقین دې چہ دمصر حکومت بہ بیا د هغوی لاس تہ ورخی. اول خود دوی خیال وو چہ دا وعدہ د حضرت یوسف رضی اللہ عنہ بارہ کبني وه خوچہ کلہ د هغوی د وفات پورې دا وعدہ پورہ نہ شوہ نو اوس هغوی عقیدہ لری چہ اللہ ﷻ بہ پہ دوی کبني یوپیغمبر رالیگی دچا پہ لاس چہ بہ هغوی تہ سلطنت ہم ملاویری اود هغوی قومی اومذہبی ترقی بہ ہم کیږی. دې خبرو کولو سرہ فرعونیانو د مشاورت یو مجلس مقرر کړو چہ اوس څه اوکړوچہ آئندہ خطرې نہ محفوظ پاتی شو. آخر پہ دې جلسہ کبني دا قرار داد منظور شو چہ د پولیس یوہ محکمہ مقرر کړې شی چہ د بنار گشت دې لگوی او پہ بنی اسرائیلو کبني چہ کوم نارینہ اولاد پیدا کیږی هغه دې ہم هغه وخت پہ سرکار کبني دې پیش کړی اوحلال دې کړې شی. خوچہ کلہ یوہ مودہ تیرہ شوہ نود هغوی خیال رابیدار شو چہ داسې خو بہ بنی اسرائیلیان تباہ شی اوچہ کوم ذلیل خدمتونه د هغوی نہ اخستې شی اوکوم بیگارونہ د هغوی نہ حاصلیری ټول بہ اودریږی. پہ دې وجہ دا تجویز اوکړې شو چہ اوس یوکال د هغوی ماشومان پریردنی اویوکال د هغوی خامن قتل کوئی. دغه شان بہ د موجودہ بنی اسرائیلو تعداد ہم نہ زیاتیری اونہ بہ دومرہ کمیږی چہ مونہ تہ دخپل خدمت کولو د پارہ ہم ملاونہ شی.

د هارون علیہ السلام پیدائش پہ هغه کال وو چي ماشومان نہ قتلیدل: - څومرہ بوډاگان چہ پہ دووکالو کبني مړہ شی دومرہ ماشومان بہ پہ یوکال کبني پیداشی. پہ کوم کال چہ قتل وقوف شوې وویہ هغه کال خو حضرت هارون رضی اللہ عنہ پیداشو اوپہ کوم کال کبني چہ دعامو ماشومانو قتل روان وو هغه کال کبني حضرت موسی رضی اللہ عنہ پیداشو. هغه وخت د موسی رضی اللہ عنہ د مور د ویری او پریشانی بہ څه تپوس کوی؟ بې اندازې وه اویوہ فتنہ خودا وه.

دویمہ فتنہ: - دا خطرہ خو هغه وخت لری شوہ کلہ چہ اللہ ﷻ وحی اوکړہ هغې لہ راغله چہ خطرہ او ویرہ مه کوہ مونہ بہ دې تاتہ بیا راوایس کړو اودې بہ خپل رسول جوړوو. د اللہ ﷻ پہ حکم سرہ نی خپل ماشوم پہ صندوقچہ کبني رابندکړہ او پہ دریاب کبني لاهوکړہ. کلہ چہ صندوق د نظر نہ پناہ شو شیطان ورته پہ زړہ کبني وسوسی اچول شروع کړہ چہ افسوس دې نہ خو ہم دا بہترہ وه چہ ہم زما پہ وړاندې نی حلال کړې وې نو ما بہ هغه پخپلہ کفن دفن کړې وو ولې اوس خو هغه ماد خپلہ لاسہ د کبانو بنکار جوړ کړو. دا صندوق ہم داسې روان وو او خاص د فرعون گودرسره اولگیدو. هلته دغه وخت د محل نوکرانې موجود وې هغوی دا صندوق اوچت کړو او غوښتل نی چہ دا کولاوکړی ونی گوری خو بیا اوویریدی چہ هسې نہ څه غلا وی. ہم داسې نی تالہ کړې صندوق د فرعون بیگم صاحبې لہ اورسولو. هغه د بادشاہ او بیگم پہ وړاندې کولاوکړې شو نود هغې نہ یود سپورمنی پہ شان وړوکې ماشوم راوتلودهغہ پہ کتوسره دفرعون دبنخې زړہ د هغه پہ مینہ کبني د خوشحالی نہ پہ تویونوشو.

بل طرف تہ د موسیٰ علیہ السلام دمور حالت خراب شو۔ د خپل دې ماشوم د خیال نہ د هغې په زړه کښې بل څه تصور نه وو بل خوا هغه قصابان چه د حکومت د طرف نہ د ماشومانو د قتل کولو په محکمہ کښې نوکران وو چه هغوی دې خپلې چرې تیرې کړې وړاندې دې شی اود ملکه نہ نی غوښتنه اوکړه چه دا ماشوم هغوی ته حواله کړی چه هغوی نی حلال کړی۔ ای ابن جبیر رضی اللہ عنہ دا دویمه فتنه وه۔

دریمه فتنه: آخر ملکه جواب ورکړو چه صبر اوکړنی زه بادشاه سره پخپله خبره کوم اودا ماشوم ترې غواړم۔ که هغه ماله راکړو نو صحیح ده که نہ وی نو تاسو ته اختیار دې۔ هغه راغله او بادشاه ته نی اووئیل چه داماشوم خو به زما اوستا د سترگو یخوالې ثابت شی۔ هغه خبیث وئیل چه بس هم ته پرې خپلې سترگې یخه وه زما به هغه څنگک یخوالې شی۔ ماته د دې هیڅ ضرورت نشته۔ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم به قسم سره فرمائی که هغه هم دا وئیلې وې چه اوزما دسترگو یخوالې هم دې نو اللہ تعالی اللہ تعالی به هغه ته هم خامخا نیغه لار خودله لکه څنگه چه د هغه بی بی په هدایت باندې مشرف شوه۔ هغه پخپله د دې نہ خان محروم ساتل غوښتل نو اللہ تعالی هم هغه محروم کړو۔

آخر نی فرعون په اخواد یخواسره راضی کړو اود ماشوم د پالنې اجازت نی حاصل کړو۔ اوس چه دمحل څومره دایانې نوکرانې وې ټولې راجمع کړې اود یوې یوې په غیبه کښې دا ماشوم ورکړو خو اللہ تعالی د ټولو پښې په هغه باندې حرام کړل هغه د هیڅ چا پښې هم په ځله نہ کړه۔ دې سره ملکه اوویریدله چه دا خو ډیرید او شو دا بشکلې ماشوم به داسې هلاک شی۔ آخر نی حکم اوکړو چه دې بهر بوختی او یواخوا بل خوا لټون اوکړنی که د چا پښې دا ماشوم قبول کړی نو هغوی ته نی په منت او زارنی سره ورکړنی۔ بهر په بازار کښې یو میله غونډې اولگیدله هرسرې د دې نیک بختی نہ خان پوره کول غوښتل خو حضرت موسیٰ علیہ السلام د چا پښې هم اونه څکل۔ د هغوی مور خپله مشره لور د هغه خور بهر رالیکلې وه چه بهر گوره چه څه کیږی۔ هغه په دې گنډه کښې موجود وه اودا هر څه نی کتل او اوریدل۔ کله چه دا خلق عاجز راغله نو هغې اووئیل که تاسو غواړنی نو زه به تاسو ته یو داسې کور اوښایم چه د ده پالنه اوکړی او هغوی به وی هم د ده خیرخواه۔ دې وینا سره خلقو ته شک شو چه دا جینتی خامخا دا هلك پیژنی اود ده کور هم پیژنی۔ ای ابن جبیر رضی اللہ عنہ دا وه دریمه فتنه۔

څلورمه فتنه: خو اللہ تعالی دې جینتی ته پوهه ورکړه او هغې زر اووئیل بڼه ده تاسو دومره هم نه پوهیږنی چه څوک بدنصیب به وی چه د دې ماشوم په خیر خواهنی یا پالنه کښې به کمې اوکړی کوم ماشوم چه زمونږ د ملکه مینه وی۔ څوک به دا نه غواړی چه دا دې مونږ کره لارشی چه د انعام او اکرام سره د هغوی کور ډک شی۔ دې اوریدو سره د ټولو په پوهه کښې راغله اودانې پریخوده۔ ونی وئیل چه بڼه ده وایه ته کومه یوه دانې د ده دپاره تجویز کوی هغې وئیل زه نی اوس راولم۔ په منډه لاره او خپل مور ته نی زیرې ورکړو مور نی بڼه په شوق او په امید راغله۔ خپل خور بچې نی په غیبه کښې واخستو خپل پښې نی په ځله کښې ورکړه ماشوم په ډکه خیته او څکل۔ هم هغه وخت په شاهي محلونو کښې دا زیری اوگرخولې شو۔ ملکه داحکم اوکړو ډیر زردادانې اوماشوم ماله راولنی۔ کله چه مور اوخوی لارل نو د خپل وړاندې نی په هغه باندې پښې او څکل اودې کتوسره چه ماشوم په بڼه شان سره پښې څکی ډیره خوشحاله شوه او ونی وئیل دانې مورې زما دې ماشوم سره هغه محبت دې چه د دنیا بل څیز سره نه دې ته هم دلته په محل کښې اوسپږه اود دې ماشوم پالنه کوه۔

خود حضرت موسیٰ علیہ السلام مور بی بی ته د اللہ تعالی وعده یاده وه اود هغې پوره یقین وود دې وجه نه لږه شان اودریده او ونی فرمائیل چه دا خوناممکن دی چه زه خپل کور او بچی پریردم او دلته اوسپږم۔ که چرې تاسو غواړنی نو دا بچی ماته حواله کړنی زه به نی خپل کور ته بوخم اود ده په پالنه کښې به هیڅ قسم کوتاهی نه کوم۔ ملکه صاحبې مجبور ادا خبره هم اومنله او هغې پدغه ورځ په خوشحالی

خوشحالی سرہ خپل بچي خپل کور ته راوستلو. ددي ماشوم په وجه د دي محله بني اسرائيلوهم د فرعونى ظلمونونه خلاصې بياموندو. کله چه وخت تيرشو نود بادشاه بيگم حکم راوليگلو چه يوه ورخ زما بچي ماله راوله. يوه ورخ مقرره شوه ټول درباريانود سلطنت حکم اوشو چه نن به زما بچي ماله راخي. تاسو ټول قدم په قدم باندي د هغه استقبال او کړني او په بنه د هوم د هام سره نذرونه ورکولو سره هغه زما محل ته راولني. کله چه سورلي روانه شوه نو د هغه خائي نه دسلطاني محل پوري برابر تحفي تحائف نذرونه او هديې پيش کولې شوې او په ډير عزت او اکرام سره هغه دلته راورسيدو. پخپله بيگم صاحبه هم ډير لوني رقم پيش کړو او ډيره خوشحالي او کړه. بياني ونيل چه زه خو به دا بادشاه له بوخم هغه به هم ده ته انعام او اکرام ورکوي. يوني تلو اود بادشاه په غير کښي سملولو. حضرت موسى عليه السلام د هغه ږيره اونيو له او په زوره ني رابنکله. فرعون غصه شو اود هغه درباريانو او ونييل څه عجيبه ده چه داهم هغه هلك وي دا فورا قتل کړه.

پنځمه فتنه: اي ابن جبیردا وه څلورمه فتنه. ملکه بي تابه شوه اوزرني او ونييل اي بادشاه دا څه اراده کوي؟ تا دا ماله را کړې دي او ما دا خپل خوځي جوړ کړې دي بادشاه ونيل دا ټول ټيک دي خو گوري نه چه په راتلوسره زما ږيره اونيو له او زما بي عزتي او کړه لکه چه هم دازما راغورزونکې اوما تباه کونکې دي. بيگم صاحبه او فرمانيل بادشاه ماشومان پدي څيزونوڅه پوهيږي. گوره زه درته يوه فيصله کونکې خبره بنايم دده مخې ته يودوه سروټکې دا ورسرې کيږده اودوه مرغلري داوبويه شان پريښودونکې کيږده بيا گوره چه دي څه اوچتوي؟ که مرغلري اوچتې کړې نوپوهه شه چه په ده کښي عقل دي او که د اور سروټکې اوچتې کړې نو په ده کښي عقل نشته. چه کله عقل او تميز نشته نو بيا د ده په ږيره نيولو باندي دا دومره لوي خيالات کولو سره د ده د ځان دښمن کيدل د کوم خائي عقل مندي او هونسيار توب دي؟ هم دغه شان اوشو او دواړه څيزونه د هغې مخې ته کيځودې شو. هغه سرې کړې سروټکې اوچتې کړې او هم هغه وخت ني ترې واخستې چه هسې نه لاس ني اوسوزي اوس د فرعون غصه يڅه شوه او بدل شو دهوا رخ ټيک شو. حق خبره خودا ده چه الله تعالى ته کوم يوکار منظور وي هغې د پاره قدرتي اسباب راپيدا کيږي. د حضرت موسى عليه السلام د فرعون په دربار کښي خاص محل اود هغه د بنځي په غير کښي د هغه تربيت او پالنه کيږي تردې چه هغه بنه عمر ته اورسيدو اوبالغ شو.

اوس خود فرعونيانو چه کوم ظلمونه په بني اسرائيلو کيدل په هغې کښي هم کمې راغلو ټول په امن او امان کښي وو. يوه ورخ حضرت موسى عليه السلام چرته روان وو د يوفرعوني او اسرائيلي جنگ و. اسرائيلي حضرت موسى عليه السلام ته فریاد او کړو هغه له سخته غصه ورغله ځکه چه دغه وخت کښي دي فرعونى دا بني اسرائيلی راگير کړې وو. هغه ده له يوه موکه ورکړه اود الله تعالى شان وو چه هغه مړشو. دا خو خلقو ته معلومه وه چه حضرت موسى عليه السلام د اسرائيلي خلقو طرفداري کوي خو خلقو د دي وجه تراوسه پوري هم داگنرله چه هغه هم ددوي نه پشي څکلی دی په دي وجه د هغوي طرفدار دي. د اصلي راز علم خو صرف د هغه مور بي بي ته وو اوممکن دی چه الله تعالى خپل کليم ته هم معلوم کړې وي. دي ني چه مرا وليدونوموسى عليه السلام اوويريدو چه داخو شيطاني حرکت دي او هغه دهوکه کونکې اوبنکاره دښمن دي. بياني د الله تعالى نه معافى اوغوښتله چه اي الله ما په خپل خان باندي ظلم اوکړو ما معاف کړه. پروردگارهم د هغه د دي خطا نه معافى اوکړه او هغه خو هم غفور اورحيم دي. د قتل معامله وه نو هغه بيا هم ويريدلو په دي خيال کښي ووچه معامله خو چرته بنکاره شوې نه ده. هلته فرعون ته شکايت اوشوچه يوقبطلی يوينی اسرائیلی وژلې دي. فرعون حکم جاری کړوچه د واقعه پوره تحقيق اوکړني قاتل پوره لتون اوکړني راني ولسی اود جرم ثابتيدلو په صورت کښي هغه هم قتل کړني. پوليس هر قسم کوشش اوکړو خود قاتل څه پته اونه لگيده. اتفاقي خبره وه چه بله ورخ موسى عليه السلام بيا چرته روان

ووجه ہم ہغہ بنی اسرائیلی یوبل فرعونی سرہ لگیادی جگرہ کوی۔ موسیٰ ﷺ پہ لیدو باندی ہغہ فریاد شروع کروخوہغہ دا محسوس کرہ چہ کیدی شی موسیٰ ﷺ پہ خپل پرونی کار باندی پنبیمانہ دی۔ حضرت موسیٰ ﷺ تہ ہم د ہغہ ہروخت جنگی جگرہ بنہ معلوم نہ شوہ نو ورتہ نی اووٹیل تہ ڀیر جنگالی نی۔ دی وینا کولوسرہ ہغہ دا فرعونی رانیول غوبنتل خو دی اسرائیلی بزدل دااوگتزل چہ گنی دی مانہ خفہ دی اوہم ما رانیول غواری۔

دادہغہ صرف بزدلانہ خیال وو ہغہ خو ہم ہغہ فرعونی رانیول غوبنتل اودی نی بیج کول غوبنتل خود ویری او وارخطا کیدو پہ وجہ د ہغہ د خلی نہ ناخاپی دا اووتل لکہ تاچہ پرون کوم سرہ قتل کرہ نین ما ہم ہغہ شان وژل غواری؟ دی اوریدو سرہ ہغہ فرعونی دی پریخودواومندہ نی کرہ اوتختیدو او سرکاری سپاہیانوتہ نی ددی خبر ورکرو۔ فرعون تہ ہم قصہ معلومہ شوہ اوہم ہغہ وخت نی جلا دیانو تہ حکم ورکروچہ موسیٰ ﷺ راونیسنی او قتل نی کرہ نی۔ دا خلق پہ عامہ لار د ہغہ پہ لتون کبھی لارل۔ بل خوا یوینی اسرائیلی لار پریخودہ او پہ یوہ لنڈہ لار نی موسیٰ ﷺ تہ خان اورسولو او موسیٰ ﷺ نی خبرکرو۔ ای ابن جبیردا شوہ پنخمہ فتنہ۔

شپہرہ فتنہ:- موسیٰ ﷺ دی اوریدو سرہ خپل موتی بند کول او د مصر نہ اوتختیدو۔ نہ چرتہ پیدل تلی وو اونہ چرتہ خہ مصیبت کبھی راگیرشوی وو د شہزادگانو پہ شان پہ مینہ محبت کبھی لوئی شوہ وو نہ د لاری نہ خبرو اونہ چرتہ د سفر موقع راغلی وہ۔ پہ رب باندی یقین اوکرو او دا دعائی اوکرہ ای اللہ ماتہ نیغہ لار اوبنایہ او روان شو۔ تردی چہ د مدین حدودوتہ اورسیدو۔ دلته نی چہ اوکتل خلقو خپلو خاروو تہ اوبہ ورکولی۔ ہلتہ نی دوه جینکنی اولیدلہ چہ خپل خاروی رامنع کرہ ولاری وے۔ تپوس نی اوکرو چہ تاسو خپلو خاروو تہ د دوی سرہ ولی اوبہ نہ ورکونی؟ خان لہ ولاری دا ولی مو رایسار کرہ دی؟ ہغوی وٹیل پہ دی رش کبھی مونہ خاروو تہ اوبہ ورکولی نہ شومونہ خوچہ داخلق اوبہ ورکری نو باقی بیاخپلو خاروو تہ ورکرو ہغہ وراواندی شو اود ہغوی خاروو باندی نی اوبہ اوخکلہ ڀیر زر نی اوبہ رابنکلہ ہغہ ڀیر طاقت کبھی سرہ وو د تبولونہ وراوندی نی د ہغوی خاروی خروب کرل۔ دوی خپلہ چیلنی واخستی او خپل کورتنہ روانی شوہ۔ اوہغہ د یوی ونی لاندی کیناستو او اللہ ﷻ نہ نی دعاکولہ زہ ستادتولو مہربانو محتاج یم۔ کلہ چہ دا دوارہ جینکنی خپل پلار لہ اورسیدی نو ہغہ اووٹیل چہ دا نن خہ خبرہ دہ چہ تاسودوخت نہ وراوندی راغلی اوچیلنی ہم بنہ مہرے اودکھی معلومی۔

دی جینگو ورتہ تولہ واقعہ بیان کرہ۔ ہغہ حکم اوکرو چہ تاسو کبھی یوہ لارہ شنی او ہغہ مالہ راولنی ہغہ راغله اوحضرت موسیٰ ﷺ نی خپل پلار لہ بوتلو ہغہ د سرسری ملاقات نہ پس د واقعہ تپوس اوکرو نو ہغہ تولہ واقعہ واورولہ ہغوی اوفرمانیل چہ اوس د ویری خہ خبرہ نشتہ تہ د دغہ ظالمانونہ خلاص شوہ مونہ خلق د فرعون رعایانہ یو اونہ پہ مونہ باندی د ہغہ خہ دباوشتہ۔ ہم ہغہ وخت یوی جیننی خپل پلار تہ اووٹیل باباجی دہ خو ہسے ہم زمونہ کار اوکرو اودا طاقت کبھی ہم دی امانت دار سرہ دی بنہ بہ وی کہ تاسودے خپل خان سرہ مقررکرنی دی بہ پہ مزدورنی باندی زمونہ چیلنی خرووی۔ پلار تہ نی غصہ ورغلہ اوتپوس نی اوکرو چہ لوری تاتہ خنگہ پتہ اولگیدہ چہ دا طاقتور او امین دی؟ ہغے جواب ورکرو چہ طاقت خو نی ہغہ وخت معلوم شو چہ کلہ دہ زمونہ چیلوتہ اوبہ ورکری دومرہ لویہ ڀولچہ نی پہ یوازی خان رابنکلہ اودیر پہ چالاکنی اوآسانی سرہ۔ امانتداری راہ ہغہ وخت معلومہ شوہ چہ کلہ مادہ تہ آواز اوکرو نو دہ نظر اوچت کرہ اوچہ ورتہ معلومہ شوہ چہ زہ پنخہ ذات یم نو بیاخپل نظر بنکتہ کرہ او لاندی کتلو سرہ نی زما خبری واوریدی۔ واللہ ستاسو پورہ پیغام اوریدو پری ہغہ پورتنہ نظر نہ دی اوچت کرہ بیانی ماتہ اوفرمانیل چہ تہ زما نہ شاتہ شاتہ راخہ

او د لری نہ ماتہ لارنباہ۔ داہم دلیل دی د دہ د اللہ ﷻ نہ د ویری او امانتدارنی۔ د پلار غیرت او حجت ہم لارو او د لور د طرف نہ نی ہم زره صفاشو اود حضرت موسیٰ ﷻ مینہ نی پہ زره کنبی خای شوه۔ اوس نی حضرت موسیٰ ﷻ ته افرمائیل زما اراده ده چه زما په دی دوارو لونړو کنبی د یوې نکاح تاسره او کرم په دی شرط باندې چه ته به اته کاله ماسره کار روزگار کوی۔ اوکه د لسو کالو پورې دی او کړو نونوره به هم بنه وی۔ ان شاء اللہ تاسو به اوگورنی چه زه به بنه سرې یم۔ دا معامله مقرر شوه اود اللہ ﷻ پیغمبر د اتو کالو په خای لس کاله پوره کړل۔

حضرت سعید بن جبیر رضی اللہ عنہ فرمائی چه اول ماتہ دا معلومه نه وه او یونصرانی عالم مانہ تپوس کړې وونوما هغه ته جواب نه وو ورکړې۔ بیا چه کله ما د حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہ نه تپوس او کړو او هغوی ماتہ جواب را کړو نو هغه ته مې ذکر کړو۔ هغه وئیل ستا استاذ لوی عالم دی۔ ما وئیل چه او هغه خو دی۔ اوس موسیٰ ﷻ داموده پوره کړه او خپله بی بی نی خان سره واخسته دی خای نه لارو۔ بیا هغه واقعات اوشوکوم چه دی آیاتونو کنبی دی۔ اور نی اولیدو اللہ ﷻ سره نی کلام او کړو د لرگی اژدها جوړیدل د لاس نورانی جوړیدل نی او کتل۔ نبوت ورته ملاو شو فرعون له لارو د قتل د واقعہ اندیننه نی بنکاره کړه ددی نه تسلی حاصله کړه دژیبتتوالی نه نی خلاصی او غوښتلو دی نه فارغ شو اود خپل رورهارون رضی اللہ عنہ همدردی او کار کنبی شراکت او غوښتلو۔ دا نی هم حاصل کړل او همسانی واخسته اود مصر بادشاه له لارل۔

بل خوا حضرت هارون رضی اللہ عنہ له وحی راغله چه دخپل رور ملکزتیا او کړه او هغه سره شه۔ دواړه رونړه یوخای شو اود فرعون دربارته لارل۔ خبر نی او کړو په ډیر ساعت کنبی اجازت ملاو شو فرعون ته نی او وئیل چه مونږ د اللہ ﷻ رسولان جوړشوی تاله راغلی یو۔ اوس چه کوم سوال جواب اوشو هغه په قرآن مجید کنبی موجود دی۔ فرعون وئیل بنه ده تاسو څه غواړنی؟ اود قتل واقعہ نی ورته یاده کړه د کوم عذر چه موسیٰ رضی اللہ عنہ بیان کړو چه په قرآن پاک کنبی موجود دی او ونی وئیل زمونږ اراده دا ده چه ته ایمان راوړې اوزمونږ سره بنی اسرائیلو ته د خپلې غلامنی نه آزادی ورکړې هغه انکار او کړو او ونی وئیل که رښتونی نی نو څه معجزه اوبناتی۔ هغوی هغه وخت خپله همسا په زمکه باندې او غورزوله او په زمکه پریوتوسره هغه یوه زبردسته اژدها جوړه شوه ځله نی کولاو کړې آوازونه نی ویستل د فرعون طرف ته نی ورتوپ کړو د ویری په وجه فرعون د تخت نه توپ کړو او تختیدو سره نی فریاد او کړو موسیٰ رضی اللہ عنہ درب په خاطر دا اونیسسه۔ هغه لاس اولگولو او هم هغه وخت په خپل اصلی حالت کنبی شوه بیا هغه خپل لاس په خپل گریوان کنبی ورکړو نو هغه بغیرد څه مرض د داغ پرقیدو۔ د کوم په کتو چه هغه حیران شو هغه بیا لاس دننه کړو او راویستلو نو په خپل اصلی حال کنبی وو۔ اوس فرعون خپلو درباریانوته او کتل او ونی وئیل تاسو او کتل دا دواړه جادوگر دی غواړی چه دخپل جادو په زور باندې تاسو د خپل ملک نه بهر اوباسی اوستاسو په ملک باندې قبضه او کړی اوستاسو طریقې ختمی کړی۔ بیا نی حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہ ته او وئیل مونږ ته ستا د نبوت منلو نه هم انکار دی او مونږ ستا هیڅ یوه مطالبه هم نه شو پوره کولی۔ بلکه مونږ خپل جادوگرستا دمقابلہ د پاره راغواړو چه ستا په دی جادو باندې به غالب راشی۔ دا خلق په خپل دی کوششونو کنبی لگیاشو اود ټول ملک نه نی جادوگر ډیر په درناوی سره راجمع کړل کله چه ټول راجمع شو نو هغوی تپوس او کړو چه د هغه جادو څه قسم دی؟ فرعونیانو وئیل د لرگی نه مار جوړوی۔ دوی وئیل په دی کنبی څه دی؟ مونږ به د لرگو او رسونه داسې ماران جوړکړو چه په مخ د زمکه به د هغې څوک مقابلہ نه شی کولی۔ خوزمونږ د پاره انعام مقرر کول پکار دی۔ فرعون هغوی سره دا اقرار او کړو چه انعام څه زه به تاسو خاص نيزدی درباریان جوړکړم او تاسو به داسې آزادکړم چه څه غواړنی درکولی به شی۔ هغوی اعلان او کړو چه د اختر په ورځ سحر به

فلانکی میدان کنبی مقابلہ وی۔ روایت دے چہ د هغوی دا اخترد عاشوری پہ ورخ وو۔
 پہ هغه ورخ هم سحر سحر خلق هغه میدان ته راورسیدل چہ نن خو گورو چہ خوک غالب راخی۔ مونر
 خود جادوگرو قائل یو هم هغوی به غالب راخی اومونر خو به هم د هغوی منو۔ پہ مسخرو سره به نی دا
 خبره بدلر لوسره وئیل چہ راخی هم د دغه دوارو جادوگرو منونکی به جوړشو که هغوی غالب شو۔
 میدان ته چہ راغله نو هغه جادوگرو د الله ﷻ نبی ته اووئیل اوس اوبنایه چہ ته اول خپل جادو بنکاره
 کوې که مونر اول شروع اوکړو؟ موسی ﷺ وئیل چہ هم تاسو اول شروع اوکړتی چہ ستاسو حوصله
 راوخی۔ هغوی خپل ټول لرگی اورسئی په زمکه اوغورزولی او هغه ټول ماران شو اود الله ﷻ د نبی
 طرف ته راپه منډه شو د هغې نه اوویریدو او روستوشو۔ نو الله ﷻ وحی راولیکله چہ ته خپله همسا په
 زمکه راگذار کړه هغه اوغورزوله یوه خوفناکه عظیم الشان اژدها جوړه شوه اود هغوی طرف ته نی
 ورمندې کړه دا لرگی اورسئی گلې وډې شوې او هغه ټول نی راتاؤکړل یوه نورنی کړل۔ جادوگر پوهه
 شو چہ دا جادو نه دې داخود الله ﷻ د طرف نه د ربتیاؤ نبنه ده۔ په جادو کنبی داخبره چرته ده؟ ټولو د
 ایمان اعلان اوکړو چہ مونر د موسی ﷻ په رب باندې ایمان راوړې دې اومونر دې دوارو زړو نبوت
 منو۔ مونر د خپلو تیروشو گناهونو ته توبه اویاسو۔

د فرعون اوفرعونیانو ملاماته شوه رسوا شو مخونه نی تور شو په ذلت سره خاموش شو د وینو گوټونه
 نی اوخکل او چپ پاتې شو۔ دیکخوا دا اوشو اوبل خوا د فرعون بی بی چہ موسی ﷻ نی لکه د خپل
 سکه خوئی ساتلې وو بیقراره ناسته وه اود الله ﷻ نه نی دعاگانې غوښتلې چہ ای الله ﷻ خپل نبی
 غالب کړه۔ فرعونیانو هم داحال لیدلې ووخو هغوی داخیال کړې ووچہ د خاوندپه طرفدارنی کنبی دا
 حال دې د دې خای نه ناکام تلو باندې فرعون په بی ایماننی باندې ملاوتړله۔ د الله ﷻ د طرف نه د
 موسی ﷻ په لاس ډیرې نښې بنکاره شوې۔ کله چہ به خه مصیبت راغلو اودې به نی راگیرکړو نو
 ویریدوبه او په زارو اومتنونو باندې به نی دا وعده کوله چہ د دې مصیبت په لرې کیدو باندې به زه
 بنی اسرائیل تاسره کړم۔ خوچہ کله به دا عذاب لرې شو نو سرکشه به شو اومنکر کیدوسره به نی وئیل
 چہ ستا رب ددې علاوه نورهم خه کولې شی؟ په هغوی باندې طوفان راغلو ملخان راغله سپگې راغلې
 چیندخې راغلې وینی راغلې اوډیرې صفاصفا نښې نی اولیدلې۔ چہ کله به آفت راغلو منډې به نی
 کړې وعده به نی اوکړه اوچہ هغه به اخواشو نو منکر به شو کبریه نی اوکړو۔ اوس د الله ﷻ د طرف نه
 حکم اوشو چہ بنی اسرائیل واخله اود دې خای نه اوخه۔ هغوی شپه په شپه هغوی واخستل اولارل۔

سحر فرعونیانو اوکتل چہ ټول بنی اسرائیل تلې دې۔ فرعون ته نی اووئیل هغه حکم اوکړواود هر طرف
 نه نی فوځونه راجمع کړل او په یوه ډیره لویه اجتماع سره هغوی پسې شو۔ په لار کنبی دریاب راتلو د
 هغې طرف ته د الله ﷻ حکم اوشو په تاجه زما د بنده موسی ﷻ همسا اولگی نوت هغه ته لارې ورکړه۔
 په تاکنبی دې دولس لارې وی چہ د بنی اسرائیلو دولس جدا جدا قبیلې په خپلو خان له خان له لارو
 باندې اولگی بیا چہ کله دوی پوریوخی اوفرعونیان راشی نوت ه رايوځای شه اوپه هغوی کنبی یو هم
 ژوندې پریښودې۔ موسی ﷻ چہ کله دریاب ته اورسیدو چہ ونی کتل نو هغې موجونه وهل اوبه راختلې
 وې شو راوچت شو اوویریدل لرگې وهل ترې هیر شو دریاب داسې بی قراره وو چہ هسې نه چہ د دې په
 یوه حصه حضرت موسی ﷻ لرگې اووهی او هغه ته پته نه وی نو د الله ﷻ په عذاب کنبی به د الله ﷻ
 دنافرماننی په سبب به راگیرشو۔ په دې د فرعون لښکرد بنی اسرائیلو سر ته راورسیدلو دوی اوویریدل
 او ونی وئیل موسی ﷻ مونر خو دلته راگیرکړې شو۔ اوس ته هم هغه اوکړه د کوم چہ الله ﷻ تاته حکم
 کړې دې یقینا نه الله ﷻ دروغژن دې اونه ته۔

هغه اوفرمائیل چہ ماته خو دا فرمائیلې شوې دی چہ ته کله دریاب ته اورسې هغه به تاله دولس لارې

درکری ته په هغې باندي تير شه. هم هغه وخت ورياد شو چه د لرگي وهلو حکم شوي وو. په همساني اووهلو اخوا د فرعون د لښکر اوله حصه د بنی اسرائیلو د لښکر آخري حصي له راغلي وه. درياب اوج شو او په هغې کښې لاري جوړې شو او هغوی خپل قوم په دې کښې بې خطري ورکوز کړو او په آرام لارل کله چه دوی تير شو د فرعون لښکر دوی پسې شاته په درياب کښې راكوز شو. کله چه دا ټولې لښکري راكوزې شوې نو د الله ﷻ د فرمان مطابق درياب روان شو او ټول نې په يووخت کښې غرق کړل. بنی اسرائیلو دا واقعه په خپل سرگو ليدله خو بياهم هغوی اوئیل چه يارسول الله مونې ته به څه پته وي چه فرعون هم مړ شو که نه. موسی ﷺ دعا او کړه نو درياب د فرعون بې سانش په غاړه راگزار کړو د کوم په کتلو چه د هغوی پوره يقين اوشو چه د هغوی خپل سازوسامان اول لښکر سره د دښمن تباه شو. اوس چه د دې ځای نه وړاندي شونوونی کتل چه يوقوم دخپلو بتانو سره منجاوران ناست دی نو هغوی وئیل چه اي د الله ﷻ نبي زمونې د پاره هم يوداسې معبود مقررول پکار دی.

حضرت موسی ﷺ ډير خفه شو چه تاسو ډير لوی جاهلان خلق نی الخ تاسو دومره لونی نښې اوليدلې دي داسې اهم واقعات مو واوريدل خوتر اوسه پوري نه عبرت شته اونه غيرت. د دې ځای نه وړاندي هغوی په مقام کښې قيام او کړو او دلته نی خپل خليفه خپل رورهارون ﷺ مقرر کړو قوم ته نی اوفرمانیل چه زما د واپسني پوري د دوی حکم منشی زه خپل رب له خم. د ډير شو ورځو د هغه وعده وه. د قوم نه جدا شو او د وعدي ځای ته اورسيدو ډيرش ورځې شپې روژې نی پوره کړې اود الله ﷻ سره دخبرو خيال نی پيدا شو خودانی او گنرل چه دروژو په وجه به د خلې نه بونی اوځی لې شان واینه هغه راواخستل هغه نی اوچپول. الله ﷻ سره دعلم د هغه نه تپوس او کړو داسې دې ولي او کړه؟ هغه جواب ورکړو تاسره د خبرو کولو په وخت کښې چه زما ځله خوشبوداره وی. الله ﷻ اوفرمانیل تاته پته نه ده چه د روژه دار د خلې بونی ماته د مشکو او عنبرو نه زیاته خوشبوداره لگی اوس ته لس روژې نورې اونيسه نو بيا ما سره خبرې او کړه. هغه روژې ساتل شروع کړې. په قوم باندي چه کله ډيرش ورځې تيرې شوې اود وعدي مطابق حضرت موسی ﷺ واپس نه شونو هغوی خفه شو.

حضرت هارون ﷺ هغوی ته خطبه او کړه او ونی فرمانیل کله چه تاسو د مصر نه تلې ونی نو د قبطيانو پسې په تاسو کښې بعضو باندي قرض پاتې وې دغه شان په تاسو باندي د هغوی امانتونه هم پاتې شو. داخو مونې هغوی ته د واپس کولو دپاره نه دی خوزه داهم نه غواړم چه هغه دې زمونې ملکیت کښې پاتې وی. پدې وجه. تاسو يوه ژوره کنده اوکنشی اوچه کوم لوښی سامان کالی سره زراو سپين زر وغيره د هغوی تاسو سره دی هغه ټول په دې کښې واچونی او بيا اور ورته کړنی. نو هم دغه شان اوکړې شو هغوی سره يوسامري نومي سرې وو. دا دغواسخی عبادت کونکو کښې وو د بنی اسرائیلو نه نه وو خود گاونډی کيدو په وجه اود فرعون د قوم نه د نه کيدو په وجه دې هم د هغوی سره د هغه ځای نه راوتلې وو. هغه ديوي نښې نه په موتی کښې څه خاوره اوچته کړې وه. حضرت هارون ﷺ اوونیل ته هم دا په دې کښې واچوه هغه جواب ورکړو چه داخود هغه اثر نه دی چه تاسونی د درياب نه پوري ويستنی. خير دا زه وراچوم خو په دې شرط چه تاسو د الله ﷻ نه دعا اوکړنی چه دې نه هغه څيز جوړ کړی کوم چه زه غواړم. هغه دعا اوکړه او د ده په موتی کښې چه څه وهغه نی ورواچول وئیل زه غواړم چه د دې نه يو سخې جوړشی. دالله ﷻ په قدرت سره په هغه کنده کښې چه څه وو دهغې نه دسخی شکل جوړشو. دننه نه ډهډه ووخو روح په کښې نه ووخوا به دهغه د شانه تله او په ځله به ترې وتله. دې نه به يو آواز وتلو بنی اسرائیلو تپوس اوکړو سامري دا څه دی؟ هغه بې ايمان اوونیل هم دا ستاسو د ټولورب دي خو موسی ﷺ لار هيره کړې ده او بل ځای ته د رب په لټون کښې تلې دي. دې خبرې په بنی اسرائیلو کښې ډيرې فرقې جوړې کړې يوي ډلې خو اوونیل د حضرت موسی ﷺ د راتلو پوري هغوی هيڅ خبره نه شی

کولې. ممکن دی چه هغه رب وی نومونږ د دې بې ادبې ولې اوکړو؟ اوکه دا رب نه وی نود حضرت موسی ﷺ په راتلویه هرڅه بنکاره شی. دویمې ډلې وئیل دا فضول څیز دې شیطانی حرکت دې مونږ په دې لغو څیز باندې هدو ایمان نه لرو. نه دا زمونږ رب دې اونه مونږ په دې ایمان لرو. یوې ډلې دا د زړه نه اومنلواود سامری په خبره ئی ایمان راوړوخو په ظاهره ئی د هغه خبره دروغ اوگنډله. هارون ﷺ په هغه وخت ټول راجمع کړل ورته ئی اوفرمائیل ای خلقو دا د رب د طرف نه ستاسو امتحان دې تاسو پدې جگړه کښې ولې اونختی ستاسورب خورحمن دې. تاسوزماتابعداری اوکړئی اوزماوینا اومنی. هغوی وئیل آخر د دې څه وجه ده چه موسی ﷺ د دیرشو ورځو وعده کړې وه اونن څلویښت ورځې پوره کیدونکې دی اوتراوسه پورې واپس نه شو. بعضې بې وقوفانو وئیل د هغه نه د هغه رب خطا شوې اوس هغه په لتون کښې دې. هلته لس روزې نورې پوره شوې او موسی ﷺ ته د الله ﷻ سره د کلام شرف حاصل شو. هغه ته اوخودلې شو چه ستانه پس ستا د قوم څه حال شو. هغه هم هغه وخت په افسوس غم غصه کښې واپس شواودلته په راتلوسره ئی د قوم نه ډیر واوریده. دخپل رور د سروښته ئی اونیول او رانی ښکلو د غصې د زیاتې په وجه تختی ترې هم پریوتلې.

بیاد اصل حقیقت معلومیدونه پس ئی د خپل رور نه معذرت اوکړو د هغه د پاره ئی استغفار اوکړو او د سامری طرف ته متوجه شو وئی فرمائیل تا داسې ولې اوکړه؟ هغه جواب ورکړو د الله ﷻ د رایگلی شوی د پښې لاندې ما یوموتې خاوره اوچته کړې وه. دې خلقو هغه نه وه پیژندلې اوما پیژندلې وو. ما هغه یوموتې خاوره په دې اورکښې اچولې وه زما په خیال کښې هم دا خبره راغله. هغه اوفرمائیل چه زه د دې سزا په دنیا کښې دا ده چه ته به هم دا وائی چه لاس لگول نه دی بیا یود وعدي وخت دې د کوم خلاف کول چه ناممکن دی او ستاپه کتوبه مونږ ستا دا معبود اوسوزوواو د هغه خاوره به هم په دریاب کښې لاهوکړو. نو هغوی هم دغه شان اوکړه. هغه وخت بنی اسرائیلویقین اوکړو چه واقعی دا رب نه وو. اوس هغوی ډیرپښیماننه شو اوبغیرد دې مسلمانانو کوم چه حضرت هارون ﷺ سره د هغه په عقیده باندې پاتې شوی وو. باقی خلقو عذر معذرت اوکړو او وئی وئیل ای نبی الله ﷻ نه دعا اوکړه چه هغه زمونږ دپاره د توبې دروازه کولاوکړی. هغه چه څه وائی مونږ به ئی په ځای راوړو دې د پاره چه زمونږ دا زبردسته خطامعاف شی.

هغه د بنی اسرائیلو د ډلې نه اویا سړی راغونډکړل او جدائی کړل اود توبه د پاره ئی بوتلل. هلته زمکه اوشلیده اودهغه اویا واره ملگری په کښې ورغرق کړې شو. حضرت موسی ﷺ سره دافکر ملگری شو چه زه به بنی اسرائیلو ته څه مخ ښایم؟ هغه سوال زاری شروع کړه اودعائی اوکړه ای الله که تاغوبستل دې ته وړاندې به دې زه اودا ټول هلاک کړې وو. زمونږ دې وقوفانو د گناه په بدله کښې خومونږ مه هلاک کوه. هغه خوبه د دوی ظاهر کتل اود الله ﷻ د دوی په باطن باندې نظروو په هغوی کښې داسې هم وو چه په ظاهره باندې مسلمانان جوړ شوی ووخو په اصل کښې دزړه عقیده دهغوی هم دهغه سخی د رب کیدووه. هم د دې منافقانو په وجه هغه ټول د زمکې لاندې کړې وو. د الله ﷻ د نبی په دې سوال زار ئی باندې د الله ﷻ رحمت په جوش کښې راغلو اوجواب ملاشو چه هسې خو زما رحمت په ټولو باندې خور دې خو زه به دا دهغوی په نوم باندې هبه کړم کوم چه متقیان اوپرهیزگاروی د زکوة ادا کونکی وی زما په خبروباندې ایمان راوړی او زما د دې رسول اونبی تابعداری اوکړی د چا صفتونه چه هغوی په کتاب کښې لیکلې شوی گوری یعنی په تورات او انجیل کښې.

حضرت کلیم الله عرض اوکړو ای الله ﷻ ماخود خپل قوم د پاره توبه غوښتی وه اوتا جواب راکړو چه ته به خپل رحمت د هغوی د پاره کوی کوم چه وړاندې راتلونکی دی. بیا الله ﷻ ما هم ته د هغه رحمت والا نبی په امت کښې پیدا کړې. رب العالمین اوفرمائیل واوره د هغوی توبه به هغه وخت قبلېږی چه

داخلت پہ خپل مینخ کنبی یوبل قتل کول شروع کری. نہ پلار خوی ته اوگوری اونه خوی پلار ته اوگوری خپل مینخ کنبی دی اونخلی او یوبل دی قتل کول شروع کری. نو بنواسرائیلو ہم داسی اوکرہ او چہ کوم منافقان وو هغوی ہم پہ صداقت سره توبہ اوکرہ اللہ ﷺ د هغوی توبہ قبولہ کرہ. چہ کوم بیچ شو هغه ہم اوبینلی شو اوکوم چہ قتل شو هغه ہم اوبینلی شو. حضرت موسیٰ ﷺ اوس د دی خای نہ د بیت المقدس طرف ته لاپو د تورات تختی نی خان سره یورپی او هغوی ته نی د اللہ ﷻ احکام واورول کوم چہ په هغوی باندي ډیر درانه پریوتل او هغوی صفانکار اوکرو. یوغرد هغوی په سر باندي زور پند کری شو هغه د تنبویه شان د هغوی په سرونیو باندي وو هروخت به ورته یرہ وه چہ اوس به راپریوخی. هغوی اوس اقرار اوکرو او تورات نی واخستو. غر لرې شو او هغوی دی پاکې زمکې ته اورسیدل چرته چہ کلیم اللہ هغوی بوتلل غوبنتل چہ ونی کتل هلته د یوزیر دست طاقتور قوم قبضه وه.

د حضرت موسیٰ ﷺ په وړاندي په ډیره نامردئی سره اوونیل چہ دلته خویو ډیر لوی زور اور قوم دی په مونږ کنبی د هغوی د مقابلې طاقت نشته. که دوی اووتل نو مونږ به دی بنارته داخل شو. دوی خو هم داسی نامردی او بزدلی بنکاره کوله. اللہ ﷻ دی سرکشونه دوو کسانوته هدایت ورکړو هغوی د بنارنه اووتل اود حضرت موسیٰ ﷺ په قوم کنبی شامل شو او هغوی نی پوهه کول چہ تاسو د هغوی په بدنونو او شمیر سره مه مرعوب کیږئی دا بهادران خلق نه دی د دوی زړونه گردې کمزورې دی تاسو خو لږ شان وروړاندي شئی د هغوی د بنار دروازی ته اورسیرې اود هغوی پنبی لاسونه سست شوی یقیناً تاسو به په هغوی باندي غالب راشئی اوداهم وئیلې شوی دی چہ دا دواړه کسان کومو چہ بنی اسرائیل پوهه کری وو او هغوی نی بهادران کری وو پخپله هم د بنی اسرائیلونه وو. واللہ اعلم. خود هغوی په پوهیولو د اللہ ﷻ حکم کیدلو اود حضرت موسیٰ ﷺ په وعده هم په هغوی باندي هیخ اثر اونه شو او هغوی صفا جواب ورکړو چہ ترکومې داخلق په بنار کنبی دی مونږ خود دی خای نه د خوزیدو هم نه یو. موسیٰ ﷺ ته پخپله خپل رب خان سره کره او لار شه او هغوی سره جنگ جگره اوکره مونږ دلته ناست یو. حضرت موسیٰ ﷺ نه صبر اونه شو. د هغه د خلی نه د دی بزدلانو او بی قدرو په حق کنبی بد دعا اووتله او هغه د دوی نوم فاسقان کیخودلو د اللہ ﷻ د طرف نه هم د هغوی د پاره هم دغه نوم مقرر کری شراو هغوی په هم دی میدان کنبی راقید کری شو.

خلوینت کاله هغوی هم دلته تیر کړل یوخای کنبی ورته هم قرار نه وو هم په دی بیابان کنبی پریشانه سرگردانه گرخیدل. هم د دی قید په میدان کنبی په هغوی د وریخو سورې اوکرې شو او من اوسلوی پرې نازله شوه کیږی نی نه شلیدی نه به خیرنیدی یوخلور گوتیز کانږی نی ایخودی ووپه کوم چہ موسیٰ ﷺ همسا اووهله نو د هغې نه دولس چینې روانې شوې. د هر طرف نه درې درې دا خلق روان وو په تلوتلو کنبی وړاندي کیدل چہ سترې به شو نودمه به نی کوله. چہ سحر به راپاسیدل نو هغه کانږی چہ به چرته پراته وو هم هلته به وو. حضرت ابن عباس دا حدیث مرفوع بیان کری دی حضرت معاویه ؓ چہ کله دا بیان د حضرت ابن عباس ؓ نه واوریدو نوونی فرمائیل چہ دا په دی کنبی کوم دی چہ دی فرعونی د حضرت موسیٰ ﷺ د وړاندينی ورخی د قتل خبر خور کری وودا خبره په ذهن کنبی نه راخی خکه چہ د قبطنی د قتل په وخت کنبی بغیرد دی بنی اسرائیلی یوسری نه کوم چہ قبطنی سره جنگ کولو هلته بل خوک نه وو. په دی باندي حضرت ابن عباس ؓ ډیر زیات غصه شو اود حضرت معاویه ؓ لاس نی اونیولو او حضرت سعد بن مالک ؓ له نی بوتلو او هغه ته اوونیل چہ تاته یاددی چہ یوه ورخ رسول اللہ ﷺ مونږ ته د هغه سړی حال بیان کری ووجه هغه د حضرت موسیٰ ﷺ د قتل راز بنکاره کری

و؟ اوتباہ بنی اسرائیلی سرې ووکه فرعونى؟ حضرت سعد رضی اللہ عنہ اوونیل د بنی اسرائیلی نه هغه فرعونى واوریده بیا هم هغه لارو او حکومت ته نی اوونیل او پخپله د دې گواه جوړ شو. (۱) (سنن الکبری نسائی) هم دا روایت په نورو کتابونو کښې هم دې. د حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہ د خپل کلام نه ډیره لږه حصه مرفوع بیان کړې شوې ده. ډیر ممکن دی چه هغوی د بنو اسرائیلو د چانه دا روایت اخستی وی. ځکه چه د دوی نه روایت اخستل مباح دی. یاخوبه هغوی د کعب احبار رضی اللہ عنہ نه دا روایت اوریدلی وی او یا ممکن ده چه دبل چانه نی اوریدلی وی. والله اعلم. ماد خپل استاذ شیخ حافظ ابوالحجاج مزى رحمته اللہ علیہ نه هم دا اوریدلی دې.

فَلَيْتَ سِينِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتُ
او وخت تیر کړو تا ډیر کلونه په خلقو د مدین کښې بیا (اوس) راغلي ته
علي قدر يوسى واصطنعتك لنفسى اذهب انت
په تیک اندازه ای موسی او جوړ کړې ماته دپاره دکار خپل لار شه ته
خپل مقرر وخت دلته راغلي او بیا ماته د خپل خان دپاره منتخب کړې نو اوس ته اوستا
واخوك بالتي ولا تديا في ذكري اذهب
او رور ستا په نښو زما سره او مه کوی سستی په یادولو زما کښې لار شی دواړه
رور (هارون، زما په نښو) معجزاتو) سره لار شی او زما په ذکر کښې سستی مه کوئی تا سو دواړه
إلى فرعون انه طغى فقولا له قولا لينا
فرعون ته بیشکه هغه سرکشى کړى ده نو او کړئ دواړه هغه ته خبره نرمه
فرعون ته لار شی ځکه چې هغه (په خپله سرکشى کښې) د حد نه تیر شوې دې نو هغه سره نرمې خبرې او کړئ
لعله يتذكر أو يخشى
کیدې شی چی هغه نصیحت قبول کړی یا اویرېږی
کیدې شی چه نصیحت قبول کړی یا (زما دنیولونه) اویرېږی

قوله تعالى: فَلَيْتَ سِينِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ

حضرت موسی رضی اللہ عنہ په مدین کښې :- حضرت موسی رضی اللہ عنہ ته الله جل جلاله جل شانہ بیان فرمائی چه ته د فرعون نه او تختیدې او مدین ته اورسیدې هلته دې سخرگنشی ملاوشوه اود شرط مطابق دې د هغوی چیلنی څو کالونو پورې څرولې بیا د الله جل جلاله په اندازه اود هغه په مقرر وخت باندي ته هغه له اورسیدې. دهغه رب هیخ خوبښه نه پاتې کیرې هیخ فرمان نی نه ماتیرې د هغه دوعدي مطابق اود هغه په مقرر وخت باندي ستا هغه له رسیدل یو ضروری امر وو. داهم مطلب دې چه ته خپل قدر او منزلت ته اورسیدې یعنی نبوت اورسالت درته ملاوشو. ما ته خپل یو ډیر غوره پیغمبر جوړ کړې. صحیح بخاری کښې دی چه عالم امثال کښې د حضرت آدم رضی اللہ عنہ او حضرت موسی رضی اللہ عنہ خپل مینځ کښې ملاقات اوشو نو حضرت

(۱) السنن الکبری: ۱۱۳۲۶، مستدراي يعلى: ۲۶۱۸، وسنده حسن وهومن الاسرائيليات.

موسیٰ ﷺ ورتہ اوونیل چہ تاسو خلق پہ مشقت کنبی و اچول اود جنت نہ دی راوویستل. حضرت آدم ﷺ ہغہ تہ او فرمائیل چہ تہ اللہ ﷻ پہ خپل رسالت سرہ ممتاز کړی اود خپل خان د پارہ نی خوښ کړی اوتورات نی درکړو. آیاپہ ہغې کنبی تا دا نہ دی لوستلی چہ زما د پیدائش نہ مخکبني دا ټول مقدر شوی وو؟ ونیل او. غرض داچہ حضرت آدم ﷺ پہ موسیٰ ﷺ باندي په دلیل کنبی غلبہ بیامونده. (۱) زما درکړی شوی دلیلونہ اومعجزې واخلنی تہ اوستا روردواړہ فرعون لہ لارښنی زماپہ یاد کنبی غفلت مہ کوہ سترې کیدوسرہ کینہ مہ. دغه شان د فرعون پہ وړاندې دواړہ د اللہ ﷻ پہ ذکر کنبی لگیاشو دې د پارہ چہ د اللہ ﷻ امداد هغوی سرہ شی هغوی کلک اومضبوط جوړ کړی اود فرعون شان ختم کړی. په حدیث شریف کنبی ہم دی زما پوره اوربنتونې بنده ہم ہغہ دې چہ څوک پوره عمر ما یادوی. (۲) فرعون لہ تاسو زما پیغام اورسوئی لارښنی ہغہ ډیرسر اوچت کړی دې د اللہ ﷻ پہ نافرمانو باندي بہادر شوې دې ډیر زیات خورشوې دې اوخپل خالق اومالک نی ہیر کړی دې. ہغہ سرہ نرمې خبرې اترې اوکړنی. گورنی فرعون څومرہ خراب دې حضرت موسیٰ ﷺ څومرہ بنده دې ولې حکم ورتہ داسې کیږی چہ په نرمی سرہ نی پوهہ کړنی. حضرت یزید رقاشی ﷺ دې آیت لوستلو سرہ فرمائی ﴿یا من یعصب الی من یعادیه فکیف من یتولاه وینادیہ﴾ یعنی ای اللہ، ہغہ اللہ ﷻ چہ د بنمنانوسرہ ہم نرمی اومحبت کوی ستابہ څنگہ سلوک وی ہغہ سرہ چہ تاسرہ محبت کوی او تارایی. حضرت وهب ﷺ فرمائی چہ د نرمو خبرو اترونہ مراد دا دې چہ ہغہ تہ اوواپہ زما د غضب اوغصې نہ زما رحمت اومغفرت ډیر زیات دې. تبلیغ پہ نرمہ لہجہ سرہ گوئی:- ① عکرمہ ﷺ فرمائی چہ د نرمې خبرې کولونہ مراد د اللہ ﷻ طرف تہ د وحدانیت دعوت ورکول دی چہ ہغہ د لالہ الا اللہ قائل شی. ② حضرت حسن بصری ﷺ فرمائی ہغہ تہ وائی چہ ستا رب دې تہ بہ مرکیږی اود اللہ ﷻ وعدې تہ بہ رسې کوم ځای چہ جنت اودوزخ دواړہ دی. ③ حضرت سفیان ثوری ﷺ فرمائی ہغہ زما پہ دروازہ کنبی راوہ اودرہ. غرض دا چہ تہ ہغہ سرہ پہ آرام او نرمی سرہ خبرې اترې اوکړہ دې د پارہ چہ د ہغہ پہ زرہ کنبی ستا خبرې کینی لکہ چہ د اللہ ﷻ ارشاد دې ﴿أذْعُرْ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالنُّوعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (۳) یعنی دخپل رب دلاری دعوت ہغہ تہ پہ حکمت او بشہ طریقہ سرہ ورکړہ اوہغہ پہ بنده طریقہ سرہ پوهہ راپوهہ کړہ دې د پارہ چہ ہغہ پوهہ شی اود خپل ضلالت اوہلاکت نہ واورې یاد خپل رب نہ اوویرېږی اودہغہ اطاعت او عبادت طرف تہ متوجہ شی. لکہ چہ ارشاد دې ﴿لَئِنْ أَرَادَ أَنْ يَنْدُرَ أَوْ أَرَادَ سُكُورًا﴾ (۴) دانصیحت د هغوی دپارہ دې چہ عبرت حاصل کړی یاشکر کونکې جوړشی. نود عبرت حاصلولو نہ مراد د بدو نہ اود ویرې د څیزونونہ اخواکیدل اود ویرې نہ مراد د اطاعت طرف تہ مائل کیدل.

حسن بصری ﷺ فرمائی چہ د ہغہ د ہلاکت دعامہ کوہ ترکومې چہ د ہغہ ټول عذرونہ ختم شوې نہ وی. د زید بن عمرو بن نفیل یا د امیہ بن ابی صلت پہ شعرونو کنبی دی چہ ای اللہ ﷻ تہ ہغہ ذات نی چا چہ پہ خپل فضل اوکرم سرہ حضرت موسیٰ ﷺ تہ دا وینا کولوسرہ باغی فرعون لہ اولیکلو چہ ہغہ تہ اوواپہ چہ آیا دا آسمان تا بغیرستنواودرولې دې؟ او تادا جوړ کړی دې؟ او آیا ہم تا ددې پہ مینخ کنبی دا منور نمر راخیژولې دې؟ چہ تیاری پہ رنرا سرہ بدلوی. اخوا دسحر پہ وخت کنبی ہغہ راوختلو

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورۃ طہ (واصطنعک لنفسی) ۴۷۳۶، صحیح مسلم: ۲۶۵۲.

(۲) ترمذی کتاب الدعوات: ۳۵۸۰.

(۳) النحل: ۱۲۵.

(۴) الفرقان: ۶۲.

اوديوخواد دنيا ته تيارې لري شوي. ښه ده دا اوبنايه چه دي خاورې نه داداني راويستونكي څوك دي؟ بيا په دي كښي غونچې پيدا كونكي څوك دي؟ آيا دې ټولو نښو سره هم ته الله ﷻ نه شي پيژندلي؟

قَالَ رَبَّنَا إِنَّا	ا اوويل دواړو اي ربه زمونږ بيشكه مونږه
نَخَافُ أَنْ يَقْرُبَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ۝ قَالَ	يريزو چي هغه به ظلم او كړي په مونږ باندې يا دا چي سر كشي به او كړي اوويل الله
لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمِعُ وَأَرَى ۝ فَاتِيَهُ	يريزو چي چرته په مونږ باندې زياتي اونكړي يا دا چه زيات سر كشه شي الله ﷻ او فرمائيل
فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا	مه يريزي دواړه بيشكه زه ستاسو سره يم اورم او وينم نو ورشي دواړه هغه ته
بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَذِّبَهُمْ ۝	تاسو دواړه مه يريزي زه ستاسو ملگري يم زه هر څه وينم گورم نو دواړه هغه ته ورشي
قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ	او ورته اووايي بيشكه مونږه دواړه رسولان يو درب ستا نو اوليره مونږ سره
مِنْ رَبِّكَ ط	او ورته اووايي چي مونږ دواړه ستا درب رايلرې شوي يو نو ته مونږ سره
وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَع	بني اسرائيل او مه وركوه تكليفونه دوي لره راغلي يو مونږ تاته په نښي سره
إِنَّا	بني اسرائيل پريږده (چه شام ته لاړ شو) او هغوي ته (نور) تكليفونه مه رسوه مونږ تاته ستا درب
قَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝	د طرفه درب ستانه او سلامتيا ده په هغه چا چي تابعداري ئې او كړه ادنيغي لاري بيشكه مونږه چي يو
	د طرفه يوه نښه راوړې ده او سلامتيا دي په هغه چا وي چي په سمه لار روان شي بيشكه مونږه ته خو
	وحى شوي ده مونږ ته چي بيشكه عذاب په هغه چا دي چي دروغ ئې او گنړو او مخ ئې واړلو
	وحى شوې ده چي (دهغه) عذاب هغه چا دپاره مقرر دي چي (پيغمبر) دروغ ژن گنړي اود (حق) نه مخ گرزوي

قوله تعالى: قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا

د الله ﷻ نه بغير چانه هم اونه ويريزي :- د الله ﷻ دي دواړو پيغمبرانود الله ﷻ پناه غوښتلوسره خپله كمزوري د رب په وړاندې پيش كړه چه مونږ ويريزو چه فرعون په مونږ باندې څه ظلم اونه كړي او په بدسلوكي سره پيش نه شي زمونږ آواز بندولود پاره په تندني كښي مونږ په څه مصيبت كښي راگيرنه كړي او مونږ سره په ناانصافني پيش نه شي. د الله ﷻ د طرف نه د دي تشفي او كړې شوه چه دهغه نه هيڅ ويړه مه كوئي زه پخپله تاسو سره يم ستاسو اود هغه خبره به اوروم اوستاسو حال به گورم هيڅ خبره مانه پته نه شي پاتي كيدې. دهغه مرئي زما په لاس كښي ده هغه زما د اجازت نه بغير سا هم نه شي اخستي. زما د قبضي نه بهر نه شي وتلې. زما حفاظت ملگرتيا او امداد تاسو سره دي.

حضرت عبدالله ﷺ فرمائي چه حضرت موسى ﷺ د الله ﷻ په دربار كښي دعا او كړه چه ماته هغه دعا

راوہنائی چہ زہ فرعون لہ د تلو پہ وخت کنہی لولم نو اللہ ﷺ دادعا وراو خودلہ ﴿ہیا شریہا﴾ دکوم معنی چہ پہ عربی کنہی ﴿انالعی قبل کل شیء والعی بعد کل شیء﴾ یعنی ہم زہ یم د تولونہ اول ژوندی او ہم د تولو نہ پس ہم ژوندی بیائی ہغہ تہ او خودل چہ دی فرعون تہ بہ خہ وائی؟ حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی چہ دی لارو دروازی سرہ اودریدو او اجازت ئی اوغوبنتلو د یر ساعت نہ پس اجازت ملاوشو۔ محمد بن اسحاق رضی اللہ عنہما فرمائی چہ دوارہ پیغمبران بہ ہرہ ورخ دوه کالہ سحر اوما بنام فرعون لہ تلل۔ درباریانوتہ بہ ئی وئیل زمونہ د دوارو پیغمبران د راتلو خبر بادشاہ تہ اوکڑہ خود فرعون د ویری نہ چاہم خبر اونہ کڑو۔ دوه کالہ پس د بادشاہ یوبی تکلفہ دوست خنداگانہ او توقی کولہ ہغہ او وئیل ستا دروازی سرہ یوسری ولار دی اویوعجیبہ اود مزہ خبرہ کوی۔ ہغہ وائی چہ ستانہ بغیرد ہغہ بل خوک رب دی اود ہغہ رب ہغہ ستا طرف تہ رسول جور کڑی رالیگلہ دی۔ ہغہ وئیل چہ خہ زما دروازه کنہی دی؟ ہغہ وئیل او۔ حکم ئی اوکڑو دننہ ئی راولنی۔ سڑی لارو اودوارہ پیغمبران دربارتہ راغلہ۔ حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہما اوفرمائیل زہ د رب العالمین رسول یم فرعون ہغہ اوپیژندوچہ داخو حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہما دی۔

دموسیٰ علیہ السلام د فرعون دربار کنہی د بہادرئی بیان:- دسدی رضی اللہ عنہما بیان دی چہ ہغہ پہ مصر کنہی ہم پہ خیل کور کنہی حصار وو۔ مور او رور خواول ہغہ اونہ پیژندلو۔ کور کنہی چہ خہ پاخہ وو ہغہ ئی د میلستیا پہ توگہ ہغہ تہ ورائدی کول دہغہ نہ پس ئی اوپیژندو او سلام ئی اوکڑو۔ حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہما او وئیل چہ ماتہ د اللہ ﷺ حکم شوہ دی چہ زہ دغہ بادشاہ د اللہ ﷺ طرف تہ راولم او ستامتعلق حکم دی چہ تہ زما ملگرتیا اوکڑہ۔ حضرت ہارون رضی اللہ عنہما اوفرمائیل بسم اللہ کڑہ۔ دوارہ د شپہ بادشاہ لہ لارل۔ حضرت موسیٰ رضی اللہ عنہما پہ خیلہ ہمسایانہ زنجیر اوکڑنگولو۔ بادشاہ سخت غصہ شوچہ دومرہ لوی سڑی خوک راغلو؟ چہ داسی د دربارد آدابو خلاف پہ خیلہ ہمسایانہ ماہوہنیاروی؟ درباریانو وئیل حضرت ہیخ نہ دی صرف یولیونہ سڑی دی وائی اوگرخی چہ زہ رسول یم۔ فرعون حکم اوکڑو دی ماتہ پیش کڑی۔ حضرت ہارون رضی اللہ عنہما سرہ ہغہ بادشاہ لہ لارل اوہغہ تہ ئی اوفرمائیل مونہ د اللہ ﷺ رسولان یوتہ مونہ سرہ بنی اسرائیل پریڑہ ہغوی لہ سزاگانہ مہ ورکوه۔ مونہ د رب العالمین د طرف نہ دخیل رسالت دلیلونہ او معجزی راوری راغلی یوکہ تہ زمونہ خبرہ اومنی نود اللہ ﷺ د طرف نہ بہ پہ تا سلامتی نازلہ شی۔ رسول اللہ ﷺ ہم چہ کوم خط د روم بادشاہ ہرقل پہ نوم لیکلہ وو پہ ہغہ کنہی دبسم اللہ الرحمن الرحیم نہ پس دامضمون وو چہ داخط دمحمد ﷺ رسول اللہ ﷺ د طرف نہ د شاہ روم ہرقل پہ نوم دی چہ د ہدایت پیروی کوی نو پہ ہغہ بانہی سلام دی۔ دی نہ پس دا چہ تہ اسلام قبول کڑہ نوسلامت بہ ئی اللہ ﷺ بہ درتہ دوچندہ اجر درکڑی۔^(۱)

د مسیلمہ کذاب درغون خط در رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم پہ نوم او دہغہ جواب:- مسیلمہ کذاب صادق مصدوق ختم المرسلین حضور اکرم ﷺ تہ یوخط لیکلہ وو پہ کوم کنہی چہ دا لیکلہ وو داخط د اللہ ﷺ د رسول مسیلمہ د طرف نہ د اللہ ﷺ رسول محمد ﷺ پہ نوم دی۔ پہ ہغوی بانہی سلام وی۔ ما تہ خان سرہ پہ کارکنہی شریک کڑی ئی۔ بناری ستاسو د پارہ او کلیوال زما د پارہ دا قریشیان خو یر لونی ظالمان دی۔ ددی پہ جواب کنہی حضور ﷺ اولیکل داخط دمحمد رسول اللہ ﷺ د طرف نہ د مسیلمہ کذاب پہ نوم دی۔ سلام دی وی پہ ہغوی خوک چہ د ہدایت تابعداری کوی۔ واورہ زمکہ د اللہ ﷺ ملکیت دی ہغہ پہ خیلوبند یگانو کنہی چہ خوک غواری د دی وارث ئی جوڑوی۔ د انجام پہ لحاظ سرہ بنہ خلق ہغہ دی د چا زرونہ چہ د اللہ ﷺ د ویری نہ دک وی^(۲) غرض دا چہ کلیم اللہ د اللہ ﷺ پیغمبر ہم فرعون تہ داسی او وئیل سلامتی دی پہ ہغوی وی چہ د ہدایت منونکی وی بیافرمائی چہ

(۱) صحیح بخاری کتاب بدء الوحی باب کیف کان بدء الوحی الی رسول اللہ ﷺ (۷: ۷) صحیح مسلم: ۱۷۷۳۔

(۲) الطبقات: ۱/۲۵۹ تاریخ الاسلام للذہبی۔

مونڙ ته د وحی په ذریعہ دا خبرہ خود لپی شوی ده چه د عذاب لائق صرف هم هغه خلق دی خوڪ چه د الله ﷻ كلام دروغ او گنہری اود الله ﷻ د خبر و منلو نه انکار او کپری لکه چه ارشاد دې ﴿فَأَمَّا مَنْ ظَنَّنَا وَاتْرَ الْخَيْبَةَ الذِّيَاةُ قَانَ الْجَحِيمِ هِيَ النَّارُ﴾ (۱) کوم سپری چه سرکشی او کپری اود دنیا په ژوندون باندې فخر او کپری داخوبن کپری د هغه آخری خای هم دوزخ دې. په نورو آیاتونو کبسی دې زه تاد شغلې وهونکی اور د دوزخ نه ویروم په کوم کبسی چه به صرف هم هغه بدبخت داخلیری چه دروغ گنہرل کوی او مخ اړوی. د هغه آخری خای هم دوزخ دې. په نورو آیاتونو کبسی دې زه تاد شغلې وهونکی اور د دوزخ نه ویروم په کوم کبسی چه به صرف هم هغه بدبخت داخلیری چه دروغ گنہرل کوی او مخ اړوی. (۲) بل آیت کبسی دې چه هغه خونہ او منل اونه نی مونخ ادا کپرو بلکه دې نه منکر شو او کار نی د فرمان خلاف او کپرو. (۳)

قَالَ	فَمَنْ	رَبُّكُمَا	يَهُوسَىٰ ۝	قَالَ	رَبُّنَا
(نو) او وئیل فرعون خوڪ دې	ارب ستاسو د دواړو ای موسی او وئیل موسی ارب زموږه				
فرعون او وئیل چې ستاسو رب خوڪ دې ای موسی!؟ موسی ﷺ او فرمائیل چې زموږ رب					
الَّذِي	أَعْطَىٰ	كُلَّ شَيْءٍ	خَلْقَهُ	ثُمَّ هَدَىٰ ۝	قَالَ
هغه دې اچي ورئې کپرو هر خیز ته شکل د هغه بیا ئې ورته لار اوښودله د گزران او وئیل فرعون					
هغه دې اچي هر خیز ته ئې د هغه صورت ورکړې دې اوبیا ئې ورته سمه لار خود لپی ده فرعون او وئیل					
فَمَا	بِأَنَّ	الْقُرُونَ	الْأُولَىٰ ۝	قَالَ	عَلِمَهَا
نوڅه دې حال دخلقو تیرو شوو (پخوانو) او وئیل موسی علم دهغوی زما درب سره					
د تیرو قومو نوڅه حال شو؟ موسی ﷺ او فرمائیل چې دهغې علم خو زما رب سره					
فِي كِتَابٍ	لَا يَضِلُّ	رَبِّي	وَلَا يَنْسَىٰ ۝	الَّذِي	
په کتاب کبسی محفوظ دې نه خطا کیری ارب زما اونه ئې هیریری هغه رب					
(په لوح محفوظ کبسی درج) دې زما رب نه غلطی کوی اونه ترې څه هیریری (الله) هغه ذات دې					
جَعَلَ	لَكُمْ	الْأَرْضَ	مَهْدًا	وَسَلَّكَ	لَكُمْ
چې جوړه ئې کړه ستاسو دپاره زمکه یو فرش او راوښې ئې کړې ستاسو دپاره					
چې زمکه ئې ستاسو دپاره فرش گرځولې ده او ستاسو دپاره ئې په هغې لارې جوړې					
فِيهَا	سُبُلًا	وَأَنْزَلَ	مِنَ السَّمَاءِ	مَاءً	فَأَخْرَجْنَا
په هغې کبسی لارې او نازلې ئې کړې د اسمان نه اوبه نور او وئیل موسی					
کړې دې اود اسمان نه ئې اوبه را اورولې دې بیا مونږ په هغې سره قسم قسم					

(۱) ۷۹/النازعات: ۲۷-۲۹.
 (۲) ۹۲/اللیل: ۱۴-۱۶.
 (۳) ۷۵/القیامة: ۳۱-۳۲.

یہ	اَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّى ۝۱۰	کُلُوا وَاْرْعُوا
پہ ہفتی ابو سرہ دیر قسمونہ دبو تو مختلف مختلف خوری او خروی		
شینکی رازرغون کری دی (پخپلہ ٹی) خوری او خپل خاروی پہ کنبی خرونی		
اَنْعَامِكُمْ ط	اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّاَوَّلٰی النَّاسِ ۝۱۱	
خاروی خپل بیشکہ پہ دی کار کنبی دیری نبی دی دپارہ دخاوندانو د عقل		
بیشکہ پہ دی کنبی د عاقلانو دپارہ دیری نخبسی دی		
مِنْهَا	خَلَقْنٰكُمْ وَّفِيْهَا	نُعِيْدُكُمْ
ددی زمکی نہ پیدا کری بی مونرہ تاسو او ہم پہ دی زمکہ کنبی واپس کوو تاسو		
مونرہ تاسو ددی زمکی نہ پیدا کری بی او تاسو بہ پہ دی کنبی واپس کوو		
وَمِنْهَا	نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اٰخَرٰی ۝۱۲	وَلَقَدْ اَرٰیْنٰهٗ
او ددی زمکی نہ بہ راو باسو تاسو یو خل بیا یعنی دوبارہ او او بنودلی مونرہ فرعون تہ		
او ہم ددی نہ بہ مو یو خل بیا بہر راو باسو او ہغہ (فرعون) تہ خپلی نبی تولی		
اٰیٰتِنَا	كُلُّهَا فَاْكَذَّبَ وَاٰبٰی ۝۱۳	
نبی خپلی اتولی خو ہغہ دروغ او گنہلی او انکار نی او کرو		
او خودلی خو ہغہ دروغ او گنہلی او انکاری نی او کرو		

قوله تعالى: - الَّذِيْ اَعْطٰی كُلَّ شَيْءٍ حَيٰوةً ثُمَّ هَدٰى ۝۱۰

تول صور تونہ ہم اللہ ﷻ جوہ کری دی: - دانامنونکی یعنی فرعون مصر د اللہ ﷻ د وجود انکاری وو د اللہ ﷻ پیغام د کلیم اللہ پہ ژبہ سرہ اوریدو سرہ د خالق د وجود نہ د انکار پہ توگہ سوال کوی چہ ستا رالیگونکی اوستا رب خوک دی؟ زہ خو ہغہ نہ پیژنم اونہ نی منم بلکہ زما پہ خیال کنبی خود تپولورب زمانہ بغیر بل خوک نشته د اللہ ﷻ ربتونی رسول جواب ورکرو چہ زمونرہ رب خو ہغہ دی چہ ہغہ هر خیز تہ د ہغہ جوہہ ورکری. (۱) انسان تہ د انسان پہ شکل خر تہ د ہغہ پہ صورت چیلنی نی پہ یوجدا صورت پیدا کری دہ. هر یونی د ہغہ پہ مخصوص صورت کنبی پیدا کری دی دهر یو پیدائش نی د ہغہ پہ بنکلی شکل باندی صحیح کری دی. د انسانی پیدائش طریقہ جدا دہ خاروی پہ بل صورت باندی دی اوخناور پہ خان طریقہ. د هر یو جوہی ہیئت ترکیبی جدادی. خوراک خنساک د خوراک خنساک خیزونہ تول جدا جدا ممتاز او مخصوص دی. د هر یو اندازہ نی مقرر کری اویبائی د ہغی ترکیب ہغہ تہ خودلی دی. د هر یو شیز علم اللہ ﷻ تہ دی: - عمل اجل رزق مقرر کولوسرہ ہم پہ ہغی باندی لگولی شوہ دی. نظام سرہ د تول مخلوق کارخانہ روانہ دہ خوک د دی نہ اخوادین خوانہ شی کیدی. د مخلوق خالق د تقدیرونو مقرر کونکی پہ خپلہ ارادہ باندی د مخلوق پیدا کونکی ہم زمونرہ رب دی. دا تول اوریدوسرہ ہغہ ناپوہہ تپوس اوکرو د هغوی خہ حال شوہ وو کوم چہ مونرہ نہ وړاندی وو اود اللہ ﷻ د عبادت منکر وو؟ داسوال ہغہ پہ اہمیت سرہ اوکرو خود اللہ ﷻ پیغمبر داسی جواب ورکرو چہ عاجزشو. ونی فرمائیل د دی تولو علم زما رب سرہ دی. پہ لوح محفوظ کنبی د هغوی اعمال لیکلی دی اود بدلہ اوسزا ورخ

(۱) الطبری: ۱۸/۳۱۶.

مقررہ دہ نہ ہغہ غلطی کوی اونہ لوی او وروکی بہ د ہغہ د نیولونہ خلاص شی نہ د ہغہ نہ ہیریری چہ مجرم د ہغہ د نیولونہ پاتہ شی. د ہغہ علم ٲول ٲیزونہ بہ ٲیل خان کنہی راگیر کپی دی د ہغہ ذات د ہیری وغیرہ نہ پاک دی. نہ د ہغہ د علم نہ یوٲیز بہر دی اونہ د علم نہ ٲس د ہیرولود ہغہ صفت دی ہغہ د علم د کمی او د علم د نقصان او ہیرولو د نقصان نہ پاک دی.

ٲول نعمتونہ ہم اللہ ﷻ وروکی: موسیٰ ﷺ د فرعون د سوال بہ جواب کنہی د اللہ ﷻ اوصاف بیانولوسرہ فرمائی چہ ہم ہغہ اللہ ﷻ زمکہ د خلقو د پارہ فرش جوړ کپی دی. د (مہدا) دویم قراءت (مہادا) دی زمکہ اللہ ﷻ د فرش بہ توگہ جوړہ کپی دہ چہ تاسو بہ دی بانڈی بہ مزہ پراتہ نی. ہم بہ دی بانڈی کینٹی اودہ کیریٹی او اوسیریٹی. ہغہ بہ زمکہ کنہی ستاسو دتگ راتگ دپارہ د سفر د پارہ لاری جوړی کپی دی دی دپارہ چہ تاسولارہیرہ نہ کرنی اومنزل مقصودتہ بہ آسانی سرہ اورستی. ہم ہغہ د آسمان نہ باران راوری اود ہغی بہ ذریعہ د زمکی نہ ہرقسم پیداوار راٲوکوی. فصلونہ باغونہ میوی قسم قسم خوندناکی چہ تاسوئی ٲخپلہ ہم اوخوریٹی او ٲناوروتہ گیاہم ورکوئی. ستاسوخوراک اومیوی ستاسود ٲناورو گیا اوچہ اولمدہ ٲول ہم د دی نہ اللہ ﷻ راٲیدا کوی. د چاعقلونہ چہ صحیح سالم دی د ہغوی د پارہ خود قدرت دا ٲولی نہی دلیل دی د اللہ ﷻ د الوہیت او د ہغہ وحدانیت اود ہغہ وجود ہم بہ دی زمکہ بانڈی مونږ پیدا کپی دی ستاسو شروع ہم ددی نہ دہ ٲکہ چہ ستاسو ٲلار حضرت آدم ﷺ ہم ددی نہ پیدا کپی شوی دی. ہم دی تہ بہ تاسو واپس کیریٹی دمرگ نہ ٲس ہم بہ دی کنہی ٲنہیریٹی اوم ددی نہ بہ د قیامت بہ ورٲ بیاراپاسولی شتی. زمونږ بہ آواز بہ ہم زمونږ تعریف کونی راوٲتیریٹی بہ او یقین بہ کوئی چہ تاسو ډیر لږ وٲت پوری وئی. (۱) لکہ چہ بہ بل آیت کنہی دی ہم بہ دی زمکہ بہ ستاسو ژوند تیریپی. مږہ کیدو سرہ بہ ہم دی لہ ٲتی اوییا بہ ہم د دی نہ راویستلی شتی. (۲) دسنن بہ حدیث کنہی رسول اللہ ﷺ د یومری د ٲنہولونہ ٲس دہغہ بہ قبربانڈی خاورہ اچولوسرہ اول ٲل اوفرمانیل (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ) دویمہ لہہ اچولوسرہ نی اوفرمانیل (وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ) اودریم ٲل بانڈی اوفرمانیل (وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) (۳) غرض دا چہ فرعون لہ دلیلونہ راغلہ ہغہ معجزی اونہی اولیدی خودٲول انکار اوتکذیب نی کولو. دکفرسرکشی ضداو تکبرنہ منع نہ شو لکہ چہ ارشاد دی (وَجَدُوا رَبَّهُمْ غَالِبًا عَلَيْهِمْ طَمَاحًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ) (۴) یعنی سرہ د دی چہ دہغوی بہ زړونو کنہی یقین راغلی ووخوبیاہم دظلم اوزیاتی بہ وجہ دانکار نہ منع نہ شو.

قَالَ		أَجْتِنَا	
اووئیل ہغہ آیا راغلی نی تہ مونږ تہ			
ہغہ (فرعون) اووئیل چہ ائی موسیٰ آیا			
لِخُرُوجِنَا	مِنْ اَرْضِنَا	بِسِحْرِكَ	يَمُوسَى
چی اوباسی مونږہ دزمکی زمونږہ نہ بہ جادو ٲیل سرہ ائی موسیٰ	نو رابہ ورو مونږہ تاتہ	فَلَنَأْتِيَنَّكَ	
تہ مونږہ تہ د دی دپارہ راغلی نی اچی تہ دٲیل جادو بہ زور مونږہ دٲیل ملک نہ اوباسی انواس بہ			

(۱) ۱۷/الاسراء: ۵۲.

(۲) ۷/الاعراف: ۲۵.

(۳) احمد: ۵/۲۵۴/۵۰۴ رسنہ ضعیف، حاکم: ۲/۳۷۹، بیہقی: ۳/۹.

(۴) ۲۷/النمل: ۱۴.

لَيْسَ بِسِحْرِ	مِثْلِهِ	فَأَجْعَلْ	بَيْنَنَا	وَبَيْنَكَ	مَوْعِدًا
جادو پہ شان ددی نو مقرر کرہ پہ منخ زمونہ او منخ خپل کنبی خانہ دوعدی					
مونہ ستا پہ مقابلہ کنبی دغسی جادو ورائدی کرو نو تہ زمونہ او خپل مینخ یو داسی خانہ مقرر کرہ					
لَا تُخْلِفُهُ	نَحْنُ	وَلَا أَنْتَ	مَكَانًا	سَوًى	قَالَ
چی نہ بہ کوؤ مخالف تہ دغسی نہ مونہہ اونہ تہ ایو خانہ ہوار او نبیل موسی					
چی نہ بہ ترے مونہہ خلاف کوو اونہ بہ ترے تہ چہ پہ یو ہموار میدان کنبی دامقابلہ وی موسی او نبیل					
مَوْعِدُكُمْ	يَوْمَ	الرَّيْنَةِ	وَأَنْ	يُحْشَرُ	النَّاسُ
رخت دوعدی ستاسو ورخ د میلی دہ او راجع دی کرے شی خلق پہ وخت دخابنت کنبی					
بنہ دہ تاسو سرہ دمیلی ورخ نیتہ شوہ اوداچی خلق دی دخابنت پہ وخت کنبی راجع شی					

قوله تعالى: لِيُخْرِجَنَّا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكُ يَا مُوسَى

فرعون معجزو تہ جادو او نبیل: حضرت موسی ﷺ معجزہ د لرگی نہ مار جو پیدل د لاس رو بنانہ کیدل وغیرہ لیدو سرہ فرعون ونبیل داخو جادو دی اوتہ خود جادو پہ زور سرہ زمونہ ملک اخستل غواری نو تہ مغرورہ کیہرہ مہ. مونہ ہم پہ دی جادو کنبی ستا مقابلہ کولے شو. ورخ او مقام مقرر کرہ چہ مقابلہ او کرو. مونہ بہ ہم پہ ہغہ ورخ ہم دی خانی تہ راشو اوتہ ہم ہسی نہ چہ خوک رانہ شی. پہ کولاو میدان کنبی د تولو خلقو پہ ورائدی بہ د گتہ بیلات فیصلہ اوشی. حضرت موسی ﷺ ونبیل ماتہ منظور دہ اود دی د پارہ ہم ستاسو د اختر ورخ مناسب دہ خکہ چہ د فرصت ورخ دہ تول بہ راشی او کتلوسرہ بہ پہ حق او باطل کنبی تمیز او کری. د معجزی او جادو فرق بہ معلوم شی. وخت د سحر کیخودل پکار دی دی د پارہ چہ کوم خہ میدان تہ راشی نو تول نی او کتلی شی.

حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی چہ د ہغوی د زینت او اختر ورخ د عاشوری ورخ وہ. دایاد ساتی چہ انبیاء کرام علیہم السلام پہ داسی موقعو باندی چرتہ ہم نہ روستو کیہری. داسی کار کوی چہ پہ ہغی سرہ حق واضحہ شی او ہریوتہ بنکارہ شی. پہ دی وجہ ہغہ د دوی د اختر ورخ مقررہ کرہ او وخت نی د ورخی د راختو یعنی سحر کیخود او وصف اہوار میدان نی مقرر کرو د کوم خانی نہ چہ نی ہریواولیدی شی او چہ کومے خبری وی چہ ہغہ واوریدی شی. (وہب بن منبہ رضی اللہ عنہما) فرمائی چہ فرعون مہلت او غوبنتو. حضرت موسی ﷺ انکار او کرو. پہ دی باندی وحی نازل شوہ چہ وخت مقرر کرہ فرعون د خلوبنتو ورخو وخت او غوبنتو چہ منظور کرے شو.

فَتَوَلَّى	فِرْعَوْنَ	فَجَمَعَ	كَيْدًا	ثُمَّ	أَتَى
نو واپس شو فرعون او راجع نی کرل (اسباب) دمکر فریب خپل بیا راغلی (مقابلہ لہ)					
غرض دا چہ فرعون واپس شو نو خپل دمکر سامان نی تول راغونہ کرو نو بیا موسی ﷺ ہغہ خلقو					
قَالَ	لَهُمْ	مُوسَى	وَيَلْكُمْ	عَلَى	اللَّهِ
او نبیل ہغوی تہ موسی ہلاکت دی تاسو د پارہ مہ ترے پہ اللہ باندی دروغ					
تہ او نبیل چہ ہلاک شی تاسو پہ اللہ ﷻ باندی د درغو بہتانو نہ مہ ترے					

(الطبری: ۱۸/۳۲۲)

فَيَسْحَتُكُمْ **بِعَذَابٍ** وَقَدْ خَابَ **مَنْ** أَفْتَرَى ۝

گنی ہلاک بہ کری تاسو | پہ عذاب سرہ | اونا مرادہ شو | ہغہ خوک | چی دروغ نی جوہ کرل |
گنی ہغہ بہ تاسو پہ عذاب سرہ ہلاک کری | او خوک چی دروغ جوہوی ہغہ نامرادہ پاتی شوہ دی

فَتَنَّاكَ عِوَا **أَمْرِهِمْ** **بَيْنَهُمْ** وَأَسْرُوا

نواختلاف راغی دہغوی | پہ کار خپل کبسی | پہ منخ خپل کبسی | او پتی پتی نی شروع کری |
بیا ہغوی پہ خپل مینخ کبسی پہ خپلہ خبرہ کبسی پہ جنگ شوا | او پتی مشورہ نی او کری

الَّتَجْوَى ۝ قَالُوا **إِنْ هَذَا** لَسِحْرَانِ **يُرِيدَانِ** أَنْ يُخْرِجَاكُمُ

دغور خبری | او وئیل ہغوی | ادا دواہ | جادوگران دی | غواہی دوی دواہ | چی اوباسی تاسو |
بیا نی او وئیل چی دا دواہ رونرہ ہم جادوگر دی | اودا غواہی چی تاسو دخپل ملک

مِّنْ أَرْضِكُمْ **لِسِحْرَيْهَا** **وَيَذْهَبَا** **بِطَرِيقَتِكُمُ** **الْمُتَلَى** ۝

د زمکی ستاسونہ | پہ جادو خپل سرہ | او ختمی کری | لاری (دژوند) ستاسو | غورہ
نہ دجادو پہ ذریعہ اوباسی | اوستاسو بہترینہ لارہ چارہ ورانہ کری | نوتول سرہ رابو خانی

فَاجْمَعُوا **كَيْدَكُمْ** **ثُمَّ انْتَوَا** **صَفَاةً** **وَقَدْ أَفْلَحَ** **الْيَوْمَ**

نوراجمع کری | تدبیرونہ خپل | بیا راشی | قطار قطار پہ اتفاق | او کامیاب شو | نن ورخ
شی | اودخپل فن مظاہرہ او کری نی انوبیا قطار قطار راشی | خکہ چی نن بہ ہغہ خوک میدان گتی

مَنْ **اسْتَعْلَى** ۝

ہغہ خوک | چی غالب شو |

چی غالب راشی |

قوله تعالى: - فَيَسْحَتُكُمْ بِعَذَابٍ كِيدًا لِّمَنْ أُنِيَ ۝

فرعون جادوگر اور او غوبنتل اود مقابلہ گولو گوشش نی او گرو:۔۔ کله چہ د مقابلہ میعاد مقرر شو ورخ وخت
او خانی اوتاکلی شو نو فرعون داخواد یخوانہ جادوگر راجمع کول شروع کرہ پہ ہغہ زمانہ کبسی د جادو
ڈیر زور وو لوی لوی جادوگر موجود وو او فرعون عام حکم جاری کری ووجہ تہول ہونسیار جادوگر مالہ
راولیکتی ہغہ وخت پوری تہول جادوگر راجمع کری شو فرعون ہم پہ ہغہ میدان کبسی خپل تخت
راوویستلو او پہ ہغی کیناستو تہول امیران او وزیران پہ خپل خپل خانی کیناستل خلق تہول راجمع شو
د جادوگر و صفونہ صفونہ جوہ کری شو او تخت سرہ اودریدل فرعون دہغوی ملا تہول شروع کرہ اوورنہ
نی او وئیل چہ گورنی نن خپل ہغہ ہنر اوبسانی چہ پہ دنیا کبسی یادگار پاتی شی جادوگر وئیل چہ کہ
مونربازی او گتی نوخہ انعام بہ ہم ملاویری او وئیل ولی نہ زہ خویہ تاسو خپل خاص درباریان جوہ کرہ
جادوگر تہ میدان کبسی د موسی علیہ السلام نصیحت:۔۔ بل خوا حضرت کلیم اللہ ﷺ ہغوی تہ تبلیغ شروع
کرو چہ گورنی پہ اللہ ﷻ بانڈی دروغ مہ ترنی گنی دا عملونہ بہ مو تباہ کری دخلقو پہ سترگو کبسی
دورہ مہ اچونی پہ حقیقت کبسی ہیخ ہم نہ وی او تاسو د جادو پہ زور ڈیر خہ اوبسانی د اللہ ﷻ نہ
بغیر ہیخ خوک خالق نشتہ چہ پہ حقیقت کبسی خہ پیدا کری شی یادساتنی داسی دروغن اوبھتان

لگونکی خلق خلاصی نہ شی موندلی. دې اوریدو سره په هغوی کښې په خپل مینځ کښې پس پس شروع شو. بعضی خو پوهه شو او وئی وئیل چه دا کلام د جادوگرونه دې. دې خو په رښتیا سره د الله رسول دې.

د جادوگرو مینځ کښې اول اختلاف بیا اتفاق: بعضو وئیل چه نه جادوگر دې مقابله او کړئ. دا خبرې ډیر په احتیاط او پتې او کړې شوې. د (ان هذن) دویم قراءت (ان هذین) هم دې. مطلب او معنی د دواړو قراءتونو هم یوه ده. اوس ئی په اوچت آواز سره او وئیل چه دا دواړه روڼه هوبنیار او رسیدلې جادوگر دی. دې وخته پورې خو ستاسو هوابنده اود بادشاه سره نیزدې ئی مال اود دولت د پښې لاندې لوټ کوئی خوکه نن دوی د ابازی یوره نو ښکاره خبره ده چه بادشاهی به هم د دوی شی تاسو به د ملک نه اوباسی عوام به د دوی ماتحت شی. د دوی زور به جوړشی بادشاهت به درنه واخلی اودې سره به ستاسو مذهب ختم کړی. بادشاهت عیش او آرام ټول خیزونه به درنه واخلی. شرافت عقل مندی ملک ټول هرڅه به د دوی په قبضه کښې راشی تاسو به هم داسې خوارزار شی ستاسو اشراف خلق به ذلیل شی امیران به فقیران شی ټول رونق اوسپړلې به لارشی. دا بنی اسرائیل چه ستاسو وینځې غلامان جوړشوی دی ټول به دوی سره شی اوستاسو حکومت به ډرې وړېشی. تاسو ټول اتفاق او کړئ د دوی په مقابله کښې صف بندی او کړئ او هیڅ یوفن باقی مه پریرئ په کولاو زړه او هوبنیار توب سره د خپل جادو په زور دوی ښکته کړئ. هم په یوخل هر یو استاذ خپله استاذی اوبنائی چه میدان هم زمونږ د جادونه ډک شی. گورئ که هغوی او گتله نو دا ټول ملک به د هغوی شی او که مونږ غالب راغلو نو تاسو اوریدلی دی چه بادشاه به مونږ خپل مقرب او د دربار خاص اراکین جوړ کړی.

قَالُوا	يَمُوسَى	إِمَّا أَنْ تُلْقَى
او وئیل (جادوگرانو) ای موسی یا به ته غورزوئ (همساخپله)		
هغوی (جادوگرو) او وئیل چې ائې موسی یا خو ته رومې خپله (همسا) او غورزوه او		
وَأِمَّا أَنْ تَكُونَ	أَوَّلَ مَنْ	أَلْقَى
او یا به شو مونږه اول هغه څوک چې غورزوئ (جادو خپل) او وئیل موسی بلکه		
یانې هم مونږ رومې غورزو موسی او وئیل چې تاسو اول او غورزوئ		
أَلْقُوا	فَإِذَا	جِبَالُهُمْ
او غورزوئ تاسو نو فوراً رسی. دهغوی او همساگانې دهغوی په خیال کښې راتلې هغه ته		
نوناگهانه دهغوی رسی او همساگانې دموسی په خیال کښې د جادو په زور سره		
مِنْ سِحْرِهِمْ	أَنَّهُا	تَسْحَى
دوجې د جادو دهغوی نه داسې لکه چې هغه (ماران دی) منډی وهی نو او منډله په زړه خپل کښې		
داسې ښکاره شوې لکه چې منډی وهی په دې باندې موسی په خپل زړه کښې		
خَيْفَةَ مُوسَى	قُلْنَا	لَا تَخَفْ
یوه موسی او وئیل مونږه مه بریره بیشکه ته هم ته به غالب ئی او او غورزوه		
ویره محسوس کړه مونږ ورته او وئیل چې مه ویریرئ هم ته به برې بیا مومې او داستا		

مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا

ہغہ خہ | چی پہ بنی لاس ستا کنبی دی | تیر بہ کری | ہغہ خیزونہ | چی جور کری دی دوی
پہ بنی لاس کنبی چی (ہمسا) دہ دا او غورزوه | ددوی جور کری ٲول خیزونہ بہ تیر کری

إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ

بیشکہ ہغہ خہ | چی جور کری دی دوی | مکر (فریب) | دجادوگر دی | او بری نہ شی موندی
دوی چی خہ جور کری دی دا خو تش دجادو فریب دی | او جادوگر چی ہر خانی تہ لارشی نو

السَّاحِرُ حَيْثُ أَنتَ ۝ فَالْقِيَ السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا

جادوگر | پہ ہر شان سرہ چی راشی | پس او غورزولہ شو | جادوگران | سجدہ کونکی | وی وئیل
کامیابیدی نشی | بیا جادوگر پہ سجدہ پریوتل او دائی او وئیل چی

أَمَّا رَبُّ هَارُونَ وَمُوسَى ۝

ایمان راوړو مونږ | پہ رب دہارون | او دموسی |

مونږ خود ہارون ؑ او موسی ؑ پہ رب باندي ایمان راوړو

قوله تعالى: - قَالُوا يَا مُوسَى إِمَانًا تَلْقَىٰ وَإِمَانًا تَكُونُ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ۝

د جادوگرو موسی ؑ تہ اختیار ورکول او دموسی ؑ جواب: جادوگرو موسی ؑ تہ او وئیل چہ اوس وایہ
تہ خپل وار اول کوی کہ مونږ ئی او کړو ٲہ دی باندي د الله ﷻ پیغمبر ؑ او فرمائیل چہ ہم تاسو اول د
خپل زړہ پراس اوباسنی دی ٲیارہ چہ دنیا او گوری چہ تاسو خہ او کړہ اوییا الله ﷻ ستاسو کړہ خنکہ
ختم کړل. ہم ہغہ وخت ہغوی خپل لرگی اورسنی پہ میدان کنبی او غورزولہ خہ داسی معلو میدل
لکہ چہ ہغہ ٲول ماران جورشوی گرخی راگرخی او پہ میدان کنبی تر لرہ لرہ تختی. وئی وئیل د
فرعون پہ برکت بہ ہم مونږ غالب راخو. دخلقو پہ سترگو باندي جادو او کړو ہغوی او ویرول اود جادو
زبردست چلونہ ئی او خودل. دا خلق ووهم ٲیر زیات دہغوی پہ غورزولہ شوی لرگو او رسو باندي ٲول
میدان دمارانو تہ ٲک شو. ہغوی پہ خپل مینخ کنبی گډوډ شو اولاندي باندي شو. دی منظر حضرت
موسی ؑ لر شان او ویرولو چہ ہسې نہ داخلق د دوی پہ دی کرتب باندي قائل نہ شی او پہ دی باطل
کنبی راونخلی. ہغہ وخت الله ﷻ وحی او کړہ چہ دخپل بنی لاس داهمسا دی میدان کنبی او غورزوه
ویریرہ مہ. ہغہ حکم پہ خای راوړو.

پہ جادوگرو باندي د موسی علیہ السلام او چتوالی: - د الله ﷻ پہ حکم دا لرگی یوزبردست او بی مثال
اژدہا جوړہ شوہ د ہغې پنیې ہم وی سرجامنی او غابنونه ئی ہم وو دی د ٲولو پہ وړاندي ٲول میدان
صفا کړو. پہ دی کنبی چہ د جادوگرو خومرہ کرتبونه وو ٲول ئی الواق تیر کړل. اوس ٲولوتہ حق نیکارہ
شو او معجزہ او جادو کنبی تمیز اوشو. پہ حق اوباطل کنبی پیژندگلو اوشوہ. ٲولوتہ ٲتہ اولگیدلہ چہ د
جادوگرو پہ کار کنبی ہیخ اصلیت نہ وو. بہ حقیقت کنبی جادوگریو چال او چلولو خو پہ ہغی کنبی
غالب نہ شو. ابن ابی حاتم کنبی حدیث دی ترمذی کنبی ہم موقوفاً او مرفوعاً نقل دی چہ جادوگر کوم
خای ویننی رانیسنی او وژننی (۱) بیا ہغوی ہم دا جملہ تلاوت او فرمائیلہ. یعنی چہ کوم خای کنبی

(۱) د دی معنی روایت پہ دی خایونو کنبی موجود دی. ترمذی کتاب الخلود باب ماجاء فی حد السحر: ۱۶۶۰ و مسند ضعیف دارقطنی: ۱۱۴/۳، حاکم: ۳۶۰/۴، بیہقی: ۱۳۶/۸، مسند الفردوس: ۲۷۰۸.

وینشی امن مه ورکونی. جادوگروچه کله دا اولیده نو دهغوی یقین پیدا شو چه دا کارد انسانی طاقت نه خارج دے. هغوی د جادود کار نه خبر و په یونظرنی او بیژند و چه واقعی داد هغه الله کاردی د کوم فیصله چه آتل ده. هغه چه خه غواری د هغه په حکم سره کیری د هغه د ارادی نه مراد او مقصد جدا نه دے. د هغه دوی ته دومره کامل یقین اوشو چه هم په هغه وخت په هغه میدان کنبی د تولو په وړاندی دیادشاه په موجود کنی کنبی الله ﷺ ته سر په سجده شو او چغی کرې چه مونږ په رب العالمین یعنی د هارون علیہ السلام او موسیٰ علیہ السلام په رب باندی ایمان راوړی دے. سبحان الله سحر کافران او جادوگران وو او ما بنام پاک مؤمنان اود الله ﷺ د لاری شهیدان وو. وائی چه دهغوی شمیر اتیازره یا اویا زره یا خه د پاسه دیرش زره یا نورلس زره یا پنخلس زره یا دولس زره وو. داهم روایت دے چه دا اویا وو سحر جادوگر او ما بنام شهیدان^(۱) روایت دے چه کله دوی په سجده کنبی پر یوتل نو الله ﷺ هغوی ته جنت او خودلو او هغوی خپل منزلونه په خپلو سترگوسره اولیدل.^(۲)

قَالَ أَمْنْتُمْ لَهُ	او وئیل فرعون ایمان راوړلو تاسو په هغه باند
قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ	مخکنی ددې نه چی اجازت کرې ووما تاسو ته بیشکه چی هغه خامخا مشر دې ستاسو
الَّذِي عَلَيْكُمْ السَّحْرُ فَلَا قِطْعَانَ أَيْدِيكُمْ	تاسو په ده ایمان راوړو بیشکه چی د استاسو هغه مشر استاد دې
وَأَرْجَلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَلَا وُصَلِيَّتَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ	هغه (مشر) چی بنودلې نی دې تاسو ته جادو نو خامخا پریکوم زه لاسونه ستاسو
وَلَتَعْلَمَنَّ أَنِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ	چی تاسو ته نی هم جادو خودلې دې نو اوس زه ستاسو لاس او پنبی ادل بدل پریکوم
قوله تعالى: قَالَ أَمْنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ	او خپی ستاسو ادلی بدلې او خامخا په سولئ کوم تاسو په تنو کنی د کجورو
	اود که جورو ونو کنبی مو په سولئ خبیروم اود ا به درته معلوم شی چی په
	او پته به اولگی تاسو ته چی کوم یو زموږ نه زیات سخت دې په لحاظ د عذاب سره او باقی پاتی کیدونکې دې
	مونږ دواړو کنبی د چا عذاب سخت دې او زیاتی پاتی کیدونکې دې هغوی (جادوگرو) ورته

جادوگرو ته د فرعون خطاب اود هغوی جواب: -د الله ﷺ شان ته گوره په کار خود اوو چه فرعون اوس په لار راغلی وې کوم چه هغه د مقابله د پاره راوستې وو هغوی په عام مجمع کنبی بیلات او کړو. هغوی خپل بیلات او منلو خپل کار ته نی جادو اود موسیٰ علیہ السلام کار ته نی د الله ﷺ د طرفنه معجزه او هغه معجزه

(۱) الطبری: ۱۸/۳۴۰.

(۲) الطبری: ۱۸/۳۴۲.

ئی اومنلہ پخپلہ هغوی ایمان راورو چه د مقابلہ دپار راوستلی شوی وو۔ په عام مجمع کنبی د تولو په وړاندې بغیرد ویرې هغوی حق دین قبول کړو خودې په خپل شیطان کنبی نور هم وړاندې شو او خپل طاقت اوقوت ئی بنکاره کول شروع کړه۔ خود حق والا مادی طاقت چرته منی؟ اول خونې د جادوگرو دې مسلمان تولى ته اوونیل چه زما د اجازت نه وړاندې تاسو په ده باندې ایمان ولې راوړ؟ بیانی داسې بهتان اوتړلوچه د هغې دروغ کیدل بالکل واضحه دی چه موسی عليه السلام خوستاسو استاذ دې۔ هم د ده نه تاسو جادو زده کړې دې۔ تاسو ټول په خپل مینخ کنبی یونی۔ په مشوره کولوسره زمونږ د تباھنی د پاره اول تاسو دې راوینگلو بیا د ده په مقابلہ کنبی پخپلہ راغلنی اود خپل مینخ پته سمجوتہ باندې تاسو مخامخ بیلہ اوپہ ده باندې مو اوگتله بیامو د ده دین قبول کړو چه ستاسو په کتو سره زما داخلق هم په دې چکر کنبی اونخلی۔ خواوس به تاسو ته د خپل دې سازباز کولو انجام معلوم شی۔ زه به ستاسو بشي اوگس پنبه لاس پرې کړم او دکهجورو په تنو کنبی به مو په سولنی کړم اودومره په خرابه طریقہ به ستاسو ساه اوباسم چه د نورو دپاره عبرت شی۔ بادشاه د ټولونه اول داسزا ورکړه۔ چه دا تاسو خپل خان په هدایت باندې اوما اوقوم په گمراهی باندې گنړنی د دې حال به اوس تاسو ته معلوم شی چه د همیشه عذاب په چا باندې راخی؟ د دې بدمعاشی د الله جل جلالہ په دې دوستانو باندې التیہ اثر اوشو هغوی په خپل ایمان کنبی کامل شو او ډیر په بی پرواهنی سره ئی جواب ورکړو د دې هدایت اویقین په مقابلہ کنبی چه مونږ ته د الله جل جلالہ د طرف نه اوس حاصل شوې مونږ ستا مذهب په هیخ شان سره د قبلولونه یو۔ نه تا مونږ د خپل ربتونی مالک اوخالق په وړاندې خه خیز گنړو اودا هم ممکن دی چه دا جمله قسم وی یعنی د هغه الله جل جلالہ قسم چاچه مونږ په اول خل پیدا کړو مونږ په دې واضحه دلیلونو باندې ستا گمراهی ته ترجیح ورکولې نه شو۔ که ته مونږ سره هرخه اوکړې۔ د عبادت حقدارهم هغه دې۔ چه هغه مونږ پیدا کړی یو اونه ته چه پخپله هم هغه پیدا کړې ئی۔ ته چه خه کوې په هغی کنبی کمې مه کوه۔ ته خو مونږ له هغه وخت سزاراکولې شی چه ترکومی مونږ ددې دنیا د ژوند په قید کنبی یوزمونږ یقین دې چه ددې نه پس به د همیشه راحت اوغیرفانی خوشحالی اومسرت رانصیب کیږی۔ مونږ په خپل رب باندې ایمان راوړې زمونږ امید دې چه هغه به زمونږ د وړاندې قصور معافی اوکړی۔ خاص کرداقصورچه مونږ دالله جل جلالہ د ربتونی نبی په جادوگرنی سره مقابلې کولو کارسزد شو۔ د جادوگرو د جادو تعلیم هم د فرعون په حکم وو۔ ابن عباس رضی اللہ عنہما فرماتی چه فرعون د بنی اسرائیلو خلربیت ماشومان واخستل اوجادوگروته ئی حواله کړه چه دوی ته د جادو پوره تعلیم ورکړنی اوس داهلکان دامقوله وائی چه تازمونږ به په زور باندې د جادوگرنی دا خدمت واخستو۔ د حضرت عبدالرحمن بن زید رضی اللہ عنہ قول هم دا دې (۱) بیافرمانی زمونږ دپاره په نسبت ستا الله جل جلالہ ډیر بهتر دې اود همیشه بدله اوثواب ورکونکې دې۔ نه زمونږ ستا د سزاگانو نه ویره اونه ستا د انعام لالچ۔ هم د الله جل جلالہ ذات د دې لائق دې چه د هغه عبادت او تابعداری اوکړې شی۔ د هغه عذابونه د همیشه د پاره دی او ډیر دردناک دی او سخت خطرناک دی۔ که د هغه نافرمانی دې اوکړه۔ نو فرعون هم د هغوی سره دا اوکړه چه د تولو پنبی لاسونه ئی اولته او سیدا پریکړل او په سولنی ئی اوخیژول۔ هغه ډله چه د نمر راختو سره کافران وو د نمر د ډویدونه اول مؤمنان او شهیدان وو۔

قَالُوا	لَنْ نُؤْتِرَكَ	عَلَى مَا	جَاءَنَا
اوونیل جادوگرانو هرگز به ترجیح درنه کړو تالره په هغی باند چی راغلی دی مونږ ته			
اوونیل چی مونږ به تا هیخ کله غوره نه کړو دهغی بنکاره دلیلونو نه پس چی مونږ ته راغلی دی			

۱ الطبری: ۳۴۱/۱۸

مِنَ الْبَيِّنَاتِ	وَالَّذِي	قَطَرْنَا	فَاقْضِ مَا	أَنْتَ
درویشانہ نبنو نہ قسم دی پہ ہغہ ذات چپی پیدا کری ئی یو مونرہ پس او کرہ ہغہ خہ چپی تہ				
اودھغی اللہ ﷻ پہ مقابلہ کنبی چپی مونرہ ئی پیدا کری یو تہ چپی ہر خہ فیصلہ کول غواړی				
قَاضٍ ط	إِنَّمَا	تَقْضِي	هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا	إِنَّمَا
کونکی ئی بیشکہ تہ فیصلہ کولی شی ادی ژوند د دنیا بیشکہ مونرہ ایمان راوړی دی				
ہغہ او کرہ تہ خوبس ددی دنیا پہ حقلہ (چپی خہ غواړی ہغہ) کولی شی امونرہ خو پخپل رب ایمان راوړو				
يُرِيْنَا	لِيَغْفِرَ	لَنَا	خَطِيئَاتِنَا	وَمَا
پہ رب خپل دپارہ ددی چپی اوبنی مونرہ لہ خطاگانہ زمونرہ او ہغہ چپی مجبورہ کری یو تا مونرہ				
چپی ہغہ زمونرہ گناہونہ معاف کری او کوم د جادو کولو پہ بارہ کنبی چہ تا پہ مونرہ کوم زیاتی کری دی				
عَلَيْهِ	مِنَ السَّحْرِ	وَاللَّهُ	خَيْرٌ	وَأَبْقَى
پہ ہغی باندا چہ جادو دی او اللہ بہتر دی او باقی پاتی کیدونکی دی بیشکہ شان دادی				
ہغہ (ہم راتہ اوبخنی) او اللہ ﷻ ہر چانہ غورہ دی او باقی پاتی کیدونکی دی یاد ساتی				
مَنْ يَأْتِ	رَبَّهُ	مُجْرِمًا	فَإِنَّ	لَهُ
چپی خوک ورشی رب خپل تہ اپہ حیثیت د مجرم انو بیشکہ دپارہ دہغہ دوزخ دی چپی نہ بہ مری				
چپی خوک خپل رب تہ د مجرم پہ حیثیت راشی نو بیشکہ ہغہ دپارہ جہنم دی چپی نہ بہ پہ کنبی مری				
فِيهَا	وَلَا يَحْيِي	وَمَنْ يَأْتِهِ	مُؤْمِنًا	قَدْ عَمِلَ
پہ ہغی کنبی او نہ بہ ژوندی اوسی او خوک چپی ورشی ہغہ تہ اپہ حیثیت د مومن چپی کری ئی وی				
او نہ بہ رغیرہ او خوک چپی ورته ایماندار ورشی چپی دنیکی کارونہ ئی کری وی				
الصَّاحِبِ	فَأُولَٰئِكَ	لَهُمْ	الدَّرَجَاتُ	الْعُلَى
نیک عملونہ نو دغہ کسان چپی دی دی دہغوی دپارہ مرتبی او چتی باغونہ دی				
نوداسی خلقو دپارہ او چتی او چتی درجی مقرر دی (یعنی) د ہمیشہ استوگنی باغونہ				
عَدْنٍ	تَجْرِي	مِنْ تَحْتِهَا	الْأَنْهَارُ	خَالِدِينَ
دہمیشہ استوگنی چپی بہیری بہ لانڈی د ونود ہغی نہ انہرونہ ہمیشہ بہ وی پہ ہغی کنبی				
چپی دہغی لانڈی بہ ولی بہیری دوی بہ پہ کنبی تل ترتلہ اوسیری (چہ د وتو ویرہ بہ ئی نہ وی)				
وَذٰلِكَ	جَزَاؤُا	مَنْ	تَزَكَّى	
او دا جزا دہ دہغہ چا چپی پاکوالی ئی اختیار کرو				
او ہم دغہ انعام دی د ہغہ چا چپی پاک شو				

قوله تعالى: لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيِي

پہ دوزخ کنبی بہ مرگ نہ راضی: چہ ظاہرہ معلومیہری چہ جادوگرو ایمان قبول کرو فرعون تہ ئی کوم

نصیحتونہ او کرل ہم پہ ہغی کنبی دا ایاتونہ ہم دی. ہغہ د اللہ ﷻ د عذابونونہ ویروی اود اللہ ﷻ د نعمتونو لالچ ورکوی. د گناہگارانو خای دوزخ دی کوم خای چہ بہ مرگ ہم نہ راخی خو ژوندون بہ ہم ډیر سخت دمشقت والا د مرگ نہ خراب. لکہ چہ ارشاد دی ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِنَا﴾ کذلک تجزی کل کفورہ^(۱) یعنی نہ بہ مرگ راخیاونہ بہ عذاب سپکیبری کافرانوتہ مونہ ہم داسی سزا ورکوی. پہ نورو آیانونو کنبی دی^(۲) یعنی د اللہ ﷻ د نصیحتونونہ بہ ہغہ خلق بہ فیض پاتی وی خو ک چہ ازلی بدبخت وی آخر بہ پہ ډیر سخت اور کنبی وراوغوزولہ شی کوم خای چہ بہ نہ مرگ راخی او نہ بہ د آرام ژوند نصیب کیبری. بل آیت کنبی دی چہ پہ دوزخ کنبی بہ خونیدونکی وانی بہ ای د دوزخ داروغہ تہ دعااوکرہ چہ اللہ ﷻ مونہ تہ مرگ راگری خوہغہ بہ جواب ورکری چہ نہ تاسو لہ مرگ راخی اونہ وتلی شی^(۳) مسند احمد کنبی دی رسول اللہ ﷺ فرمائی اصلی دوزخیان خو بہ پہ دوزخ کنبی پراتہ وی نہ بہ ہغوی لہ ہلتہ مرگ راخی اونہ بہ د آرام ژوند ملاویبری. اوداسی خلق بہ ہم وی چہ ہغوی بہ د ہغوی دگناہونو پہ وجہ دوزخ کنبی اچولہ شی کوم خای چہ بہ ہغوی اوسوزی او سکارہ بہ شی. ساه بہ ترہی اوخی اویبا بہ د شفاعت د اجازت نہ پس د ہغوی چوری ذری راویستلی شی اود جنت د نہرونو پہ غارو بہ شیندلہ شی اوجنتیانوتہ بہ افرمائیلی شی چہ پہ دوی بانڈی اوبہ واچونی. نوچہ ختگہ تاسو دنہرونو پہ غارو د فصل دانہ پہ راٹوکیدو بانڈی لیدلہ دی دغہ شان بہ ہغوی راٹوکیبری دی اوریدو سرہ یوسری اووئیل یارسول اللہ ﷺ مثال خودی داسی ورکریولکہ چہ تاسو خہ زمانہ پہ ختگل کنبی تیرہ کرہ وی^(۴)

د نیک عمل کونکی د پارہ جنت: پہ یوبل حدیث کنبی دی چہ پہ خطبہ کنبی د دی آیت د تلاوت نہ پس حضور ﷺ فرمائیلی ووخوک چہ اللہ ﷻ سرہ د قیامت پہ ورخ پہ ایمان اونیک عمل سرہ ملاوشی ہغہ تہ بہ داوچتو بالاخانو والا جنت ملاویبری. رسول اللہ ﷺ فرمائی د جنت سل درجی دی او پہ ہرہ درجہ کنبی دومرہ فاصلہ دہ خومرہ چہ پہ زمکہ اوآسمان کنبی دہ. د ٲولونہ پاس جنت الفردوس دی د دی نہ خلور نہرونہ روان دی. ددی چت د رحمن عرش دی. تاسو چہ د اللہ ﷻ نہ کلہ ہم جنت غوارنی نود جنت الفردوس سوال کونی^(۵) (ترمذی وغیرہ). ابن ابی حاتم کنبی دی چہ وئیلی شوی ووچہ د جنت سل درجی دی اویبا دہری درجی سل درجی دی پہ دوو درجو کنبی دومرہ لریوالی دی خومرہ چہ پہ زمکہ او آسمان کنبی دی. پہ دی کنبی یاقوت مرغلری اوکالی ہم. پہ ہرجنت کنبی امیردی د کوم د فضیلت اوسردارنی چہ ٲول قائل دی. د بخاری اومسلم پہ حدیث کنبی دی چہ د اوچت علیین والا داسی بیکاری لکہ ختگہ چہ تاسو خلق د آسمان ستوروتہ گورنی. خلقو وئیل چہ بیاخویہ دااوچتی درجی د انبیاء کرامو د پارہ وی؟ ونی فرمائیلی واورنی د چا پہ قبضہ کنبی چہ زما خان دی داہغہ خلق دی چہ پہ اللہ ﷻ بانڈی ایمان راوری او نبیان نی ربتونی گنرلی^(۶). د سنن پہ حدیث کنبی دہم دی چہ ابوبکر ﷺ اوعمر ﷺ ہم د دوی نہ دی. او خومرہ د بنہ مرتبی والا دی^(۷). دا جنتونہ د ہمیشہ د اوسیدود پارہ دی. کوم خای چہ بہ دوی د ہمیشہ اومدام د پارہ وی. کوم خلق چہ خپل نفس پاک ساتی دگناہونو او

(۱) ۳۶/۳۵ طہ: ۳۶.

(۲) ۸۷/۱۱ اعلیٰ: ۱۱. الخ

(۳) ۴۳/۴۳ الزخرف: ۷۷.

(۴) صحیح مسلم کتاب الایمان باب اثبات الشفاعۃ واخراج الموحدين من النار: ۱۸۵، احمد: ۱۱/۳، ابن ماجہ: ۴۳۰۹، ابن حبان: ۱۸۴.

(۵) ترمذی کتاب صفۃ الجنۃ باب ماجاء لی صفۃ درجات الجنۃ: ۲۵۳۱ ومنذہ صحیح، احمد: ۳۱۶/۵، حاکم: ۸۰/۱.

(۶) صحیح بخاری کتاب بدء الخلق باب ماجاء لی صفۃ الجنۃ وانما مخلوقۃ: ۳۲۵۶، صحیح مسلم: ۲۸۳۱، احمد: ۳۴۰/۵، ابن حبان: ۷۳۹۳.

(۷) ابوداؤد کتاب الحروف والقراءات: ۳۹۷۸، ترمذی: ۳۶۵۸، ابن ماجہ: ۹۶، احمد: ۲۷/۳، مستدرا بیعی: ۱۱۳۰.

خباثت نہ د گندگشی نہ د شرک او کفر نہ ئی لرې ساتی د الله ﷻ چه واحد ذات دې عبادت کوی د رسولانو په تابعدارنی کنبې خپل ژوندون تیر کړی د هغوی د پاره هم دغه د فخر مقامات او قابل د صد مبارکباد انعام دې. رزقنا الله ایاها.

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى

او بيشکه وحی او کړه مونږ | موسی ته

او مونږ موسی ﷺ ته خپله وحی اولیږله | چې زما بندگان

اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْ فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيْقًا فِى الْبَحْرِ يَبَسًا لَا

چې بوزه دشپې | بندگان زما | او جوړه کړه | دپاره دهغوی | لاره | په دریاب کنبی | وچه |

شپه په شپه دمصر نه بهر بوزه | بیا ورله په سمندر کنبې (دهمسا په وهلو) یوه اوچه لار جوړه کړه

لَا تَخَفْ دَرَكًا وَّلَا تَخْشَى ۝ فَاتَّبِعْهُمْ

نه دې وی یره تاته | ددرسیدو (دفرعون نه) | او نه دې راشی یره په تا | پس وراورسیدو په هغوی پسی

مه (دچا) د رالاندې کولو ویره کوه | اومه نوره ویره (په زړه کنبې ساته) | نو فرعون

فِرْعَوْنَ ۝ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۝

فرعون | سره دلشکرو خپلوانو پټ کړی هغوی لره | دریاب | هغه چې پټ ئی کړل هغوی

ورپسی خپلې لښکرې روانې کړئ | نو د دریاب چې په دوئ راوختلی | او دوئ ئی پټ کړل (یعنی ډوب

وَاَضَلَّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدٰى ۝

اوبی لارې کړې وؤ | فرعون | قوم خپل | او نه ئی وه ورته بنودلی نیغه لار |

ئې کړل) | او فرعون خو خپل قوم گمراه کړې وؤ | او سمه لار ئې ورته خودلې نه وه |

قوله تعالى: - لَقَدْ اَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْ

حضرت موسی ﷺ قوم اخستل اود شپې وتل:- دحضرت موسی ﷺ دافرمان هم فرعون روستو کړې ووچه هغه دې بنی اسرائیل د خپلې غلامتی نه آزاد کړی اوهغه دې حضرت موسی ﷺ ته حواله کړی. په دې وجه الله ﷻ تبارک وتعالی هغه ته حکم او کړوچه هم د شپې شپې په بې خبرئی کنبې ټول بنی اسرائیل چې چاپ خان سره کړه اود دې خای نه لار شه لکه څنگه چه د دې تفصیلی بیان په قرآن مجید کنبې په مختلفو موقعوباندې شوې دې. دارشاد مطابق هغه بنی اسرائیل خان سره کړل اود دې خای نه ئی هجرت اوکړو. سحر چه کله فرعونیان راپاسیدل اوبه بنار کنبې یو بنی اسرائیلی اونه لیدلو نو فرعون له ئی خبرورکړو هغه په غصه کنبې تاؤراتاوشو او هر طرف ته ئی کسان اوزغلول چه لښکرې راجمع کړی او غابښونه په چیچلوچیچلو سره ئی اوونیل چه دې یوموتی خلقو خو مونږ ډیر تنگ کړی یو. نن دا ټول قتل کړئ د نمر راختوسره لښکر موجود شو هم هغه وخت پخپله مشرنی کنبې لښکر واخستو او هغوی پسی شاته روان شو. بنی اسرائیل د دریاب غاړې له رسیدلې وو چه د فرعون لښکر هغوی اولیدو او ویریدل او خپل نبی ﷺ ته ئی اوونیل حضرت اوس به څه کیږی وړاندې دریاب دې اوشاته فرعونى لښکر. هغوی جواب ورکړو چه د ویریدلو هیڅ خبره نشته زما په امداد باندې پخپله زما رب دې هغه به اوس ماته لار اوښائی. دې کنبې د الله ﷻ د طرف نه وحی راغله چه موسی ﷺ دریاب په خپل لرگی باندي اووه هغه به اخواشی اولار به درکړی. نو هغه دې وینا سره چه د الله ﷻ په

حکم ای دریابہ آخواسوہ او۔ ہم ہغہ وخت د ہغی اوبہ لکہ د کانری یوخوابل خوا اودریدی او پہ مینخ کنسی لاری بنکارہ شوہ۔ اخوادینخوا اوبہ لکہ د لوپولویو غرونو پہ شان اودریدی اوتیزو او اوچی ہوا دا لاری بالکل لکہ د اوچی زمکی د لاری پہ شان کرے۔ نہ د فرعون د راگیرولو ویرہ پاتے شوہ اونہ د دریاب د بولو خطرہ پاتے شوہ۔ فرعون اود ہغہ لنبکر دا حال لیدلو۔ فرعون حکم اوکرو چہ ہم پہ دی لارو باندے تاسو ہم ورپوری اوختی۔ سرہ د خپل لنبکر ہم پہ دی لارو ورکوز شو د ہغوی پہ کوزیدو سرہ اوبوتہ دروانیدو حکم اوشو دسترگو پہ رپ کنسی ٲول فرعونیان ٲوب کرے شو۔ دریاب چپوہغوی راپت کرل۔ دا دلته چہ کوم افرمائیلی شو چہ ہغوی ہغہ خیز راپت کرل چہ کوم خیز پت کرل دا د دی د پارہ چہ دا مشهور اومعروف دی د نوم اخستلو ضرورت نشته یعنی د دریاب موجونو۔

ہم د دی پہ شان آیت ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۖ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ﴾ (۱) یعنی د قوم لوط کلی ہم ہغہ دغہ شان راخلاص کرل بیآچہ پہ ہغوی باندے کومہ تباہی راغلہ نوبس راغلہ، د عربویہ شعرونو کنسی داسے مثالونہ موجود دی۔ غرض دا چہ فرعون خپل قوم دھوکہ کرو اونیغہ لارنی ہغوی تہ اونہ خودلہ۔ لکہ خنگہ چہ پہ دنیا کنسی ہغہ ورائدی شو او پہ دریاب کنسی لاهو کرل دغہ شان بہ ورائدی کیڑی د قیامت پہ ورخ بہ نی پہ دوزخ کنسی ہم ورتونی چہ ٲیر بدترین خای دی۔ (۲)

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِٔلُ	قَدْ اٰجٰنٰنٰكُمْ	مِّنْ عَدُوِّكُمْ	وَوَعَدْنَاكُمْ	جَانِبَ
ای بنی اسرائیلو	مونر تاسو ستاسو ددبمن نہ	خلاص کرئی	او وعدہ اوکرہ مونر تاسو سرہ	پہ طرف
الطُّورِ الْاَيْمَنِ	وَنَزَّلْنَا	عَلَيْكُمْ	الْمِنْ	وَالسَّلٰوٰی
دکودہ طور ائمنی	او نازل کرل مونرہ	پہ تاسو باندی	من (ترنجبین)	او سلوی (میزان)
كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا	رَزَقْنَاكُمْ	وَلَا تَطْعَمُوْا		
خورئی	دپاکو خیزونو	ہغونہ	چی درکری دی	مونر تاسو تہ
فِيْهِ	فِيْجَلٍ	عَلَيْكُمْ	غَضَبِيْ	وَمَنْ يَّجَلِلْ
پہ (خوراک د)	ہغی کنسی	گنی واقع بہ شی	پہ تاسو باند	غضب زما
عَلَيْهِ	غَضَبِيْ	فَقَدْ هَوٰى	وَإِنِّيْ	لَغَفَّارٌ
پہ ہغہ باند	غضب زما	نو یقینا ہغہ ہلاک شو	او بیشک زہ	خامخا ٲیر ببنونکی یم
لِّمَنْ	تَابَ	وَإَمٰنٌ	وَعَمَلٌ صٰلِحًا	ثُمَّ
ہغہ چا لہ	چی توبہ ئی	او ویستلہ	او ایمان ئی	راورو

(۱) النجم: ۵۳-۵۴۔
(۲) اٰمرو: ۹۸۔

اَهْتَدَى ۵۰

پہ نیغہ لار روان شو |

قوله تعالى: - يَبْنِيْ اِسْرَائِيْلَ قَدْ اٰمَجْنٰكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ

دالله ﷺ د انعاماتو ذکر او ورسره خبرداري: - الله ﷻ چه په بنی اسرائیلو باندي کوم لوی لوی احسانونه کړي ووهغه وریادوی. په هغې کښې یودا او چه هغوی ته نی د دبښمنانونه خلاصی ورکړو اوداهم نه بلکه د هغوی دبښمنانو نی د هغوی د سترگو په وړاندي په دریاب کښې ډوب کړل یوهم د هغوی نه باقی بچ پاتې نه شو. لکه چه ارشاددي (وَأَعْرِفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَآلَهُمْ تَنْظُرُونَ) (۱) یعنی مونږ ستا د سترگو وړاندي فرعون ډوب کړو. په صحیح بخاری شریف کښې دی د مدینې منورې د یهودیانود عاشورې په ورځ روژې ساتلوسره اوکتل نورسول الله ﷻ د هغوی نه ددې د سبب معلومات اوکړه. هغوی جواب ورکړو چه هم په دې ورځ موسی ﷺ له الله ﷻ په فرعون باندي کامیابی ورکړې وه. حضور ﷺ او فرمائیل چه ستاسو په نسبت خو هغه مونږ ته ډیرنیزدې دې. حضور ﷺ مسلمانانوته د دغه ورځ د رڼو ساتلو حکم ورکړو (۲) بیا الله ﷻ خپل کلیم ته د کوه طور د بڼی طرف ته وعده ورکړه. هغه هلته لارو او شاته بنی اسرائیلو د سخی عبادت شروع کړو. دکوم بیان چه به هم وړاندي راشی. ان شاء الله ﷻ. دغه شان یواحسان نی په هغوی باندي د من اوسلوی خوراک ورکول اوکړو. د دې پوره بیان په سورة بقره وغیره په تفسیر کښې تیرشوي دي. من دایو خوږ څیز وو چه د هغوی د پاره به د آسمان ته راکوزیدو اوسلوی یوقسم مرغنی وې چه د الله ﷻ په حکم به د هغوی مخې ته راتلې. دوی به د یوې ورځې د خوراک په اندازه د هغې نه اخستلو. زمونږ دا درکړې شوې رزق خوړنی اود حد نه مه وړاندي کیرنی. په حرام څیز یا په حرامه لار دا مه غواړنی گنی زما غضب به نازل شی. او په چاچه زماغضب نازل شو یقین اوکړنی هغه بدبخت شو. (۳) حضرت شفیع بن مانع رضی الله عنه فرمائی په دوزخ کښې یواوچت ځای جوړشوي دي د کوم ځای نه چه به کافر دوزخ ته راغورزولې شی نود زنجیرونو ځای ته په څلوبښت کاله کښې رارسی. د دې آیت هم دامطلب دي چه هغوی په کنده کښې راپریوتل او چه څوک هم زما په وړاندي د خپلې گناه نه توبه اوکړی زه د هغه توبه قبلوم. گورنی بنی اسرائیلوکښې چه چا د سخی عبادت کړې وو د هغوی د توبه نه پس الله ﷻ هغوی هم اوبښل. غرض چه په کوم کفرشک او گناه باندي څوک وی بیا هغه د الله ﷻ د ویرې نه پریردی الله ﷻ هغه معاف کوی. اودا ده چه د شروع نه نی ایمان وی اونیک عمل کوی اووی هم په نیغہ لاره شکي نه وی د رسول الله ﷻ په سنتواود صحابه کرامو ز په طریقه وی او په دې کښې ثواب گنړی. دلته د ثم لفظ د خبر په خبر ترتیب کولود پاره راغلې دي. لکه ارشاد دي (۴)

وَمَا	أَعْجَلَكَ	عَنْ قَوْمِكَ	يَهُوسَى ۵۰	قَالَ
او څه څیز راگړندي کړې ته د قوم ستانه ای موسی او وئیل موسی				
اوموسی <small>رضی الله عنه</small> دا ته ولي د خپل قوم نه په تلوار رامخکښې شوي اوموسی <small>رضی الله عنه</small> او وئیل				

(۱) ۲/البقره: ۵۰.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة طه باب (ولقد اوحينا الى موسى ان اسرعاذي فاضرب لهم...)، ۴۷۳۷:، صحیح مسلم: ۱۱۳۰،

ابوداؤد: ۲۴۴۴، احد: ۲۹۱/۱، ابن حبان: ۳۶۲۵.

(۳) الطبری: ۳۴۷/۱۸.

(۴) ۹۰/البلد: ۱۷.

هُمُ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٥٠﴾

ہغوی | دغہ دی | چہ روستو زما روان دی | او پہ تلوار را غلم زہ | تاتہ | ای ربہ | چہی راضی شی تہ
زما ربہ ہغہ تول ما پسہ (را روان دی) | او ما ستا طرفتہ در اتلو تلوار حکہ او کرہ | چہی تہ خوشحالہ شی

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ

او وئیل اللہ | نو بیشکہ مونرہ | پہ امتحان کنسی و اچولو | قوم ستا | روستو ستانہ |
اللہ ﷻ | او فرمائیل چہی مونرہ ستا قوم ستا (د راتلو) نہ پس پہ امتحان کنسی اچولی دی | او ہغوی خو

وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٥١﴾ فَرَجَّحَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضَبَانَ

او گمراہہ کرل ہغوی لرہ | سامری | نو واپس راغی | موسی | قوم خپل تہ | سخت غصہ
سامری گمراہ کرپی دی | انو موسی ﷺ | دغصہی | او افسوس پہ حالت کنسی خپل قوم تہ واپس راغلو

أَسْفَاءَ قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ

افسوس کوونکی | او وئیل موسی | ای قومہ زما | آیا نہ وہ کرپی تاسو سرہ | رب ستاسو |
..... او وپی فرمائیل ائی زما قومہ آیا ستاسو رب تاسو سرہ یو بنہ وعدہ نہ وہ کرپی

وَعَدًا حَسَنًا أَفْطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ

وعدہ | نیکہ | آیا وږدہ شوہ | پہ تاسو باند | زمانہ | یا | غواپی تاسو | چہی راشی
بیا آیا پہ تاسو باندی ږیر زیات وخت تیر شوپی ووا یا دامو خوبنہ دہ چہی پہ تاسو دی

عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَّوْعِدِي ﴿٥٢﴾

پہ تاسو باندی | غضب | دطرفہ درب ستاسو | چہی خلاف او کرو تاسو | دوعدی زما |
ستاسو درب غضب خامخاہ راشی | انو حکہ مو ماسرہ د پخہی وعدی کولو نہ مخالفت او کرو

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا

او وئیل ہغوی | چہی خلاف نہ دی کرپی مونرہ | دوعدی ستا | پہ اختیار خپل سرہ | لیکن مونرہ
ہغوی ورتہ او وئیل چہی مونرہ تاسرہ د خپلی وعدی نہ پہ خپلہ خوبنہ اوریدلی نہ یو | خو خبرہ دادہ

حَسِنًا أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدَفُنَهَا فَكَذَلِكَ

بار کرپی شوی ووا پہ پیتوا | دکالو | د خلقو | انو او غورزول مونرہ ہغہ | نو دارنگہی
چہی پہ مونرہ باندی (د قبطنی) قوم (پاتی شوی) کالی درانہ شوی ووا | نو مونرہ ہغہ او غورزول | انو دغہ شان

أَلْقَى السَّامِرِيُّ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ

او غورزول | سامری (ہم) | انو را اوویستو ہغہ | دپارہ دہغوی | ایوہ جو سہ | چہی ووا ہغہ لرہ
سامری ہم او غورزول | انوبیا (سامری) ہغہی خلقو تہ یو سخہی را بنکارہ کروا | چہی ہغہ تش کالبوت وو

خَوَارِ	فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ قَنَسًا ۗ
اور (دسخی) نو اوونیل هغوی دادی معبود ستاسو او معبود دموسی نو هغه هیر کړې دې	
أَفَلَا يَرَوْنَ	الْأَيْرُجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا ۖ وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ
آیا نه گوری دوی چی جواب نه ورکوی دوی ته د خبرې او نه اختیار لری دپاره ددوی	
ضَرًا	وَلَا نَفْعًا ۗ
د نقصان او نه د نفعی	
	د نقصان رسولو اختیار لری

قوله تعالى: - قَالَ فَإِنَّا نَدِّ قَوْمًا مِّنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۗ

د موسی ﷺ د قوم از مینبست: حضرت موسی ﷺ چه کله د دریاب نه پورې وتلو نو یو خائی ته اور سیدل دکوم خائی خلق چه د خپلو بتانو منجوران جوړ شوی ناست وو. بنی اسرائیلو و نیل موسی ﷺ زمونږ د پاره هم داسې یو معبود مقرر کړه. هغوی او فرمائیل تاسو ډیر جاهلان خلق نی دا خو یر یاد شوی خلق دی اوددوی عبادت هم باطل دې. بیا الله ﷻ هغه ته د ډیر شو روژو حکم او کړو بیانی دا زیاتې کړې او پوره خلونبست شوي. شپه ورځ به روژه وو. هغه زرکوه طورته لاړو په بنی اسرائیلو باندي نی خپل رور هارون ﷺ خلیغه مقرر کړو. هلته چه اور سیدو نو الله ﷻ د دې زر راتلود وجه تپوس او کړو هغه جواب ورکړو چه هغه هم کوه طور سره نیزدې دې راځی. ماتندی او کړه چه ستا رضامندی حاصله کړم او په هغې کنبې وړاندي شم. الله ﷻ او فرمائیل ستا په زر راتلو کنبې ستاقوم په یوه بله فتنه کنبې اخته شو او هغوی د سخی عبادت شروع کړو. داسخې سامری جوړ کړو او هغوی نی د دې په عبادت کنبې اخته کړل په اسرائیلی کتابونو کنبې دی چه د سامری نوم هم هارون وو. حضرت موسی ﷺ له د ورکولود پاره د تورات تختنی لیکلې شوي وې لکه چه فرمان دې ﴿وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَنْبَاءِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةٌ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخَذْنَا مِنْهُ قُوَّةً وَأَمْرًا قَوْمَكَ يَا خُدَّاءُ وَإِيَّاكُمْ دَارَ الْفَاقِينَ ۗ﴾ (۱) یعنی مونږ د هغه دپاره دهرڅیز باره کنبې تذکره اودهرڅیز تفصیل لیکلې وو او ورته مو و نیلې وو چه دا مضبوطې اونیسې او خپل قوم ته هم او وایه چه په دې بڼه عمل او کړی. زه به تاته ډیر زر د فاسقانو انجام او بنایم. حضرت موسی ﷺ ته چه کله د خپل قوم د مشرکانه کار خبر اوشو نو سخت خفه شو او په ډیر غم او غصه کنبې د هغه خائی نه واپس د قوم طرف ته لاړو چه او گوری هغوی د الله ﷻ د دې دومره نعمتونوسره داسې سخت د بې وقوفتیا اومشرکانه فعل مرتکب شو. غم خفگان او تکلیف او غصه هغه ته ډیره زیاته ورغلې وه واپس راتلوسره نی اوونیل گورنی الله ﷻ تاسو سره ټولې نیکې وعدې کړې وې تاسوته یی ددنیا او آخرت خپرونه او انعامونه درکړه خو په لر شان وخت کنبې تاسو د الله ﷻ نعمتونه هیر کړل بلکه تاسو خو هغه حرکت او کړو په کوم سره چه د الله ﷻ غضب په تاسو نازل شو تاسو چه ماسره کومه وعده کړې وه د هغې مو بالکل لحاظ اونه ساتلو. (۲) اوس بنی اسرائیلو معذرت او کړو چه مونږ دا کار په خپل اختیار سره نه دې

کری خبرہ دا وہ چه کوم سرہ زر د فرعونیانو مونر سرہ قرض اخستی شوی پاتی شوی وو مونر بہترہم دا اوگنرل چه دا چرتہ اوغورزوو نو مونر تبول پہ تبول دپرهیزگارنی پہ توگہ ہغہ اوغورزول۔

دسر زرو و سپینو زرو د سیزلو حکم ہم ہارون علیہ السلام کری وو۔ یوروایت کنبی دی چه حضرت ہارون علیہ السلام پخپلہ یوہ کنده اوکنستلہ پہ ہغی کنبی نی اور بل کرو او ہغوی تہ نی او فرمائیل چه ہغہ تبول کالی پہ دی کنبی واچونی۔ دابن عباس رضی اللہ عنہ بیان دی چه د ہارون علیہ السلام دا ارادہ وہ چه دا تبول کالی یو خائی شی ویلی شی او یو غونہ اری جورشی۔ بیا چه کله موسی علیہ السلام راشی او خنگہ وائی نو ہغہ شان بہ اوکرو۔ سامری پہ دی کنبی ہغہ موتی و اچولو کوم چه ہغہ د اللہ جل جلالہ د قاصد د ننبی نہ دک کری وو او حضرت ہارون علیہ السلام تہ نی او وئیل چه تہ د اللہ جل جلالہ نہ دعا اوکرہ چه ہغہ زما خواہش قبول کری۔ ہغہ تہ خہ خبر وو دعانی اوکرہ۔ ہغہ دا خواہش کری و وچہ ددی نہ یوسخی جورشی دکوم نہ چه دسخی پہ شان آواز ہم اوخی نو ہغہ جورشو اود بنی اسرائیلو د فتنہ سبب جورشو۔ نوارشاددی چه ہم دغہ شان سامری ہم ورواچول (^۱) ہارون علیہ السلام یوخل سامری سرہ خواکی تیریدو ہغہ ہغہ سخی ٹیک تاک کولو۔ ہارون علیہ السلام تپوس اوکرو خہ کوی؟ ہغہ وئیل چه ہغہ خیز جوروم کوم چه نقصان بہ ورکوی او فائده بہ نہ ورکوی۔ ہغہ دعا اوکرہ یا اللہ دی پخپلہ داسی کری او دہغہ خائی نہ نی تشریف یورو، سامری دعا اوکرہ چې یا اللہ دا خخی داسی کری چې آواز کوی۔ دسامری پہ دعاسرہ دا سخی جورشو او آواز بہ ترې راوتلو۔ بنی اسرائیل پہ دہوگہ کنبی راغلہ او د دی عبادت نی شروع کرو۔ دہ پہ آواز بہ ہغوی دہ تہ پہ سجدہ پریوتل او پہ دویم آواز بہ نی سر د سجدی نہ اوچتولو۔ دی تولی نور مسلمانان ہم دہوگہ کول چه پہ اصل کنبی اللہ ہم دا دی موسی علیہ السلام نہ چرتہ ہیر شوې دی او بل خائی کنبی ددہ پہ لپیون کنبی گرخی۔ ہغہ نہ داوینا کول ہیر شوی دی چه داستاسو رب دی۔ دا خلق منجوران جورشو اود دہ نہ چاپیرہ ناست وو۔ د ہغوی بی وقوفتیاتہ گورہ چه دوی دومرہ نہ گوری چه ہغہ سخی خوصرف بی ساخیز دی۔ نہ د ہغوی دیوی خبری جواب ورکولی شی اونہ اوری۔ نہ ہغہ تہ د دنیا و د آخرت د خہ خبری اختیار اونہ د دہ پہ لاس کنبی خہ نفع اونہ خہ نقصان شتہ آواز چه بہ ترې کوم راوتلو ددی وجہ ہم صرف دا وہ چه د روستو سوری نہ بہ نی ہوا تیریدلہ او بہ خلہ بہ وتلہ نود ہغی آواز بہ راوتلو۔ ددی سخی نوم ہغوی بہموت کیخودلی وو۔

د باران نہ بچ کیدو پرنالی تہ اودریدو۔ بل د ہغوی دی بیوقوفتیاتہ اوگورہ چه د ورې گناہ نہ د بچ کیدو پارہ نی لویہ گناہ اوکرہ۔ د فرعونیانو د امانتونو نہ د آزادیدلو د پارہ نی شرک شروع کرو۔ داخو ہم ہغہ مثال شو چه یوعراقی د حضرت عبداللہ بن عمر رضی اللہ عنہما نہ تپوس اوکرو کہ پہ کپرا باندي د ماشی ویند اولگی نو مونخ پرې کیری کہ نہ؟ نو ہغوی او فرمائیل چه دی عراقیانو تہ گورہ د رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د لور د خیگر تکرہ خوئی قتل کرہ اود ماشی د وینی د مسئلو تپوسونہ کوی۔ (^۲)

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا	
او وئیلی وژا دوی تہ	ہارون دمخ کنبی نہ ای قومہ زما بیشکہ
اونہ د نفع ورکولو او ددی نہ ورا ندی ہارون ہغوی تہ وئیلی ہم وو چې ائی زما قومہ	
فِتْنَتُمْ	بِهَا وَإِنَّ رَبَّكُمْ
پہ فتنہ کنبی اچولی شوی یی تاسو پہ دی (سخی) سرہ او بیشکہ رب ستاسو رحمن دی	
د دی سخی پہ سبب پہ تاسو امتحان کری شوی دی او بیشکہ ستاسو رب رحمن دی	

(۱) الطبری: ۳۵۵/۱۸.

(۲) صحیح بخاری کتاب الادب باب رحمة اللہ وتقبیلہ ومعانقہ: ۵۹۹۴، ترمذی: ۳۷۷۰، ابن ابی یعلی: ۵۷۳۹.

فَاتَّبِعُونِي	وَاطِيعُوا	أَمْرِي	قَالُوا	لَنْ نَبْرَحَ
نو تابعداری اوکړئ زما او اطاعت اوکړئ دحکم زما او وویل هغوی چی همیشه به اوسو مونږ	نو زما تابعداری کوئ او زما حکمونه منئ هغوی او وویل چی مونږ خو به دده په عبادت کنبی	عَلَيْهِ	عَلَيْهِنَ	حَتَّى
په عبادت ددې سخی محکم ولاړ اتردې پورې اچی واپس راشی مونږ ته موسی او وویل موسی	مشغول یوا تر دې چی موسی راته واپس راشی موسی او وویل چی	يَهْرُونَ	مَا مَنَعَكَ	إِذْ
ای هارونه خه خیز منع کړې وې ته کله چی اولیدل تا دوی چی گمراهان شول ائی هارونه ته ما پسې ولې نه راتلې کله چی تا دا اولیدل چی دوی گمراهان شول؟	أَلَا تَتَّبِعُنَّ	أَفَعَصَيْتَ	أَمْرِي	قَالَ
چی عمل دې اونکړلو په طریقه زما ایا خلاف ورزی اوکړه تا دحکم زما او وویل هارون ایا تاهم زما د حکم نافرمانی اوکړه؟ (هارون) او وویل چی ائی زما دمور	يَتَنَوَّمُونَ	لَا تَأْخُذُ	بِلِحْيَتِي	وَلَا بِرَأْسِي
له خوبه دمور مه نيسه ريره زما اونه سر زما بيشکه زه يریدم چی ته به اوواني خوبه (روره) زما ريره او زما سر مه رانيسه ما سره دا ويره شوه چی ته به دا او وائی اچی	فَرَّقَتْ	بَيْنَ	بَنِي إِسْرَائِيلَ	وَكَمْ تَرَكِبَ
چی اختلاف دې پیدا کړو په منح دبنی اسرائیلو کنبی او لحاظ دې اونکړو د خبری زما تا په بنی اسرائیلو کنبی اختلاف پیدا کړو او زما د راتلو انتظار دې اونه کړو	قوله تعالى: - إِنَّمَا فَتَنَّاهُ	د باطل معبود عبادت کول فتنه ده: حضرت موسی راغلو دې نه وړاندې حضرت هارون هغه ډیر پوه کړو چه گوره په فتنه کنبی مه پریوخی د رب رحمن نه بغیرد بل چا مخې ته مه تیتیربه. هغه د هر خیز خالق او مالک دې. دتولواندازه مقرر کونکې هم هغه دې. هم هغه د عرش مجید مالک دې. هم هغه چه څه غواړی کونکې دې. تاسو زما تابعداری او حکم منل کوئی. زه چه څه وایم هغه په خای راوړنی د کوم نه چه منع کوم منع شئی خودې سرکشو جواب ورکړو چه د موسی خبره خو به مونږ اومنو. نود هغه وخت پورې به مونږ د دې عبادت پرینږدو نود جنگیدلو مره کیدلود پاره تیار شو.	د حضرت موسی د حضرت هارون نه خفکان:- حضرت موسی په سخته غصه او غم کنبی راوایس شوې ووتختنی نی په زمکه باندي واچولې او خپل رور هارون پسې په غصه کنبی ورغلو اود سر د وینستونه ئی اونیولواو خپل طرف ته ئی رانیکلو. د دې تفصیلی بیان د سورت اعراف په تفسیر کنبی تیر شوې دې او هلته هغه حدیث هم بیان شوې دې چه اوریدل د لیدلو مطابق نه دی. هغه خپل رور او خپل جانشین ملامت کول شروع کړه چه د دې بت پرستنی شروع کیدو په وخت کنبی تاماته ولې خبر اونه کړو؟ آیا چه څه ماتاته وئیلی ووته هم د هغې مخالف شوې؟ ما خصوصاً وئیلی ووجه زما په قوم کنبی زما جانشینی کولو سره اصلاح کوه اود فساد یا نومه منه.	

قوله تعالى: - إِنَّمَا فَتَنَّاهُ

د باطل معبود عبادت کول فتنه ده: حضرت موسی راغلو دې نه وړاندې حضرت هارون هغه ډیر پوه کړو چه گوره په فتنه کنبی مه پریوخی د رب رحمن نه بغیرد بل چا مخې ته مه تیتیربه. هغه د هر خیز خالق او مالک دې. دتولواندازه مقرر کونکې هم هغه دې. هم هغه د عرش مجید مالک دې. هم هغه چه څه غواړی کونکې دې. تاسو زما تابعداری او حکم منل کوئی. زه چه څه وایم هغه په خای راوړنی د کوم نه چه منع کوم منع شئی خودې سرکشو جواب ورکړو چه د موسی خبره خو به مونږ اومنو. نود هغه وخت پورې به مونږ د دې عبادت پرینږدو نود جنگیدلو مره کیدلود پاره تیار شو.

د حضرت موسی د حضرت هارون نه خفکان:- حضرت موسی په سخته غصه او غم کنبی راوایس شوې ووتختنی نی په زمکه باندي واچولې او خپل رور هارون پسې په غصه کنبی ورغلو اود سر د وینستونه ئی اونیولواو خپل طرف ته ئی رانیکلو. د دې تفصیلی بیان د سورت اعراف په تفسیر کنبی تیر شوې دې او هلته هغه حدیث هم بیان شوې دې چه اوریدل د لیدلو مطابق نه دی. هغه خپل رور او خپل جانشین ملامت کول شروع کړه چه د دې بت پرستنی شروع کیدو په وخت کنبی تاماته ولې خبر اونه کړو؟ آیا چه څه ماتاته وئیلی ووته هم د هغې مخالف شوې؟ ما خصوصاً وئیلی ووجه زما په قوم کنبی زما جانشینی کولو سره اصلاح کوه اود فساد یا نومه منه.

د ہارون علیہ السلام حقیقت اظہار:- حضرت ہارون علیہ السلام جواب ورکرو چہ ای زما دمورخویہ رورہ دا صرف د دی دپارہ چہ حضرت موسیٰ علیہ السلام بانڈی دیرہ مینہ اورحم غالب راشی نہ نی پلار جدا جدا ووہم د بویلازنہ وودوارہ سکہ رونرہ وو۔ ہغہ عذریبش کولو چہ گورہ پہ زپہ کنبی خوزما ہم راغلی ووجہ تالہ راشم اوتاخبر کرم خوبیا خیال راغلو چہ دوی یوازی پریخودل بنہ نہ دی چرتہ تہ مانہ نورخفہ نہ شی چہ ہغوی دے یوازی ولی پریخودل۔ دیعقوب علیہ السلام پہ اولاد کنبی دے دا جدانی ولی واپولہ؟ اوخہ چہ ماونیلی وود ہغی ساتنہ اوخیال دے ولی اونہ ساتلو؟ خبرہ دادہ چہ پہ ہارون علیہ السلام کنبی د تابعدارنی پورہ مادہ وہ اود حضرت موسیٰ علیہ السلام بہ نی دیر عزت ہم کولو اود ہغہ بہ نی دیر لحاظ ہم ساتلو۔ (۱)

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ ۖ يُسَامِرِي ۖ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا

اوونیل موسیٰ نوخہ کار دے ستا | ای سامریہ | اوونیل (سامری) | لیدلی ووما | ہغہ خیز | چی لیدلی نہ وو خلو موسیٰ علیہ السلام | اوونیل چی بنہ سامریہ تہ اووایدہ چی ستا خہ قصہ دہ | ہغہ اوونیل چی ماتہ یو داسی خیز بنکارہ شو چی

بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا

ہغہ خیز | نور اواخستلو ما | یو موتی (خاورہ) | دقدم دنہی | د رسول نہ | پس ورواچوڑ ما ہغہ ہغہ بل چاتہ نہ بنکاریدو | ما د فرہستی د قدمونو نہ یو موتی خاورہ راوجتہ کرہ | بیا می ہغہ پہ دے بت

وَكَذَلِكَ سَأَلْتُ لِي نَفْسِي ۖ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ

او دارنگی | بنہ بنکارہ کرہ | ماتہ | نفس زما (دا کار) | اوونیل موسیٰ | نوخہ (لری شہ) | بیشکہ کنبی ورواچولہ | اوہم داخبرہ زما نفس ماتہ بنہ بنکارہ کرہ | موسیٰ علیہ السلام | او فرمائیل چی خہ بول

لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ ۖ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا

مقررہ دہ تادپارہ | پہ ژوند کنبی | چی وانی بہ تہ | مہ لگیرہ (ماسرہ) | او بیشکہ | دے تالرہ | وخت مقرر عمر بہ تہ ہم دا | وانی | اچی ماتہ لاس مہ راورئی | | اوتاسرہ یوہ بلہ وعدہ (دعذاب ہم) دہ

لَنْ تُخْلَفَهُ ۚ وَانظُرْ إِلَى إِلٰهِكَ الَّذِي

چی ہرگز بہ روستو نشی تہ د ہغی نہ | بلکہ ہم پہ ہغی بہ ہلاکیرے | او اوگورہ تہ | اخیل معبود تہ | ہغہ چی دہغی نہ روستو کیدی نشی | | اوخیل دے معبود تہ اوگورہ دکوم چی تہ

ظَلَّتْ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنَحْرَقَتْهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ

چی وے تہ | پہ ہغہ بانڈ | محکم ولاڑ | خامخا بہ مونر سوزوو ہغہ | بیا بہ خامخا ڈرہ ڈرہ کوو ہغہ عبادت کوے | | مونر بہ دا | اوسیزو | اوبیا (د دی برہ بہ) | پہ دریاب کنبی

فِي الْيَمِّ ۚ نَسْفًا ۚ اِنَّمَا إِلٰهُمُ اللّٰهُ الَّذِي لَا

پہ دریاب کنبی | پہ ڈرہ کولو سرہ | بیشکہ | معبود ستاسو | اللہ دے | ہغہ (اللہ) | چی نشتہ دے اوبھی ووا | | ستاسو معبود خوبس یو اللہ ﷻ دے | چی ہغہ نہ سوا بل

اِلٰهُ اِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ

لائق عبادت | مگر | ہم ہغہ دے | فرانہ دے | د ہر خیز نہ | پہ لحاظ د علم سرہ | معبود نشتہ | ہغہ ہر خیز پہ خیل علم کنبی راگیر کرے دے |

قوله تعالى: قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا مَرْيَمُ ﴿۱۰﴾

سامری سرہ د موسیٰ علیہ السلام خبری اوبد دعا: موسیٰ علیہ السلام د سامری نہ تیوس او کړوچه تا دا فتنه ولې جوړه کړه. داسې د باجرما اوسیدونکې وو د هغه قوم د غوا عبادت کولو. د هغه په زړه کښې هم د غوامینه وه. هغه بنی اسرائیلوسره د خپل ایمان اظهار کړې وو. د هغه نوم موسیٰ بن ظفروو. په یو روایت کښې دی چه دا کرمانی وو په یوبل روایت کښې دی چه د ده کلی نوم سامراوو. ^(۱) هغه جواب ورکړوچه کله د فرعون د هلاکت دپاره جبرائیل علیہ السلام راغلو نوماد هغه د اس دنوکې لاندې نه لږه شان خاوره واخسته. د اکثر مفسرینوپه نیز مشهوره خبره هم دا ده. د حضرت علی علیہ السلام نه روایت دې چه کله حضرت جبرائیل علیہ السلام راغلو اوموسیٰ علیہ السلام نی واخستو ختلو نو سامری اولیدلو. هغه زر د اس د نوکې لاندې نه خاوره اوچته کړه. حضرت موسیٰ علیہ السلام جبرائیل علیہ السلام د آسمانه پورې بوتلو الله جل جلاله تورات اولیکلو حضرت موسیٰ علیہ السلام د قلم د لیکلو آواز اوریدو. خو چه کله هغوی ته د خپل قوم مصیبت معلوم شو نولاندې راغلو او هغه سخی نی اوسوزولو خود دې اثر سندغریب دې هم د دې خاورې یوه چونډنی یاموتې هغه د بنی اسرائیلو جمع کړې شوو کالود سوزولوپه وخت کښې په هغې کښې واچوله چه د هغې نه ښکلې سخی جوړشو. او دننه نه ډډ وو نو هوا به ورننوتله او د دې نه د وتلو په وخت کښې به آواز وتلو. د حضرت جبرائیل علیہ السلام په کتلوسره د هغه داخیال راغلی وو چه زه د ده د اس د نوکې لاندې خاوره اوچتوم زه چه څه غواړم هغه به د دې خاورې په اچولوسره جوړیږي. د هغه گوتې هم هغه وخت اوچې شوې وې. کله چه بنی اسرائیلو اوکتل چه دوی سره د فرعونیانو کالی پاتې شوی دی اوفرعونیان هلاک شو اودا هغوی ته واپس کیدې نه شی نوپریشانه شو.

سامری ونیل چه گورنی د دې په وجه په تاسو مصیبت نازل شوې دې دا راجمع کړنی اور ورته کړنی. کله چه هغه راجمع شو او اورنی اولگولو اوویلی شونود هغه په زړه کښې خیال راغلو چه هغه خاوره په دې باندې ورواچوی هغه د سخی په شکل کښې جوړشی. هم داسې اوشو او هغه اوونیل چه ستاسو اود موسیٰ علیہ السلام رب دا دې. هم دغه هغه جواب ورکوی چه مادې کښې واچول اوزما زره هم دا ترکیب ماته اوخودلو. کلیم الله جل جلاله اوفرمائیل چه تاد نه اخستو خیز په لاس کښې واخستو ستا سزا په دنیا کښې اوس هم دا ده چه ته به نه په دنیا کښې چاسره لاس لگولې شي اونه به بل څوک تاسره لاس لگولې شي باقی سزا به ستا په قیامت کښې وی د کوم نه چه خلاصیدل ممکن نه دی د هغه بقایا تراوسه پورې وانی چه لاس مه راوړه.

اوس د خپل معبود حشر هم اوگوره چه د کوم په عبادت باندې به پوند پروت وې مونږ هغه سیزو چه ایره شی. هغه د سرو زرو سخی داسې اوسوزیدولکه چه د وینی اوغوبښې سخی څنگه سوزی. بیانی د هغې ایره په تیزه هوا کښې په سمندر کښې ذره ذره والوزوله. روایت دې چه هغه د بنی اسرائیلو د ښخو چه ترکومی پورې ممکن وه کالی وغیره راغونډ کړل د هغې نه نی سخی جوړکړو کوم ته چه حضرت موسیٰ علیہ السلام د سوزیدلونه پس پوکې ورکړو اوپه دریاب کښې د هغې خاوره او ایره اوبهیوله. چا هم چه د هغې اوبه اوڅکلې د هغه مخ زیرشو. دې سره ټول د سخی عبادت کونکی معلوم شو. اوس هغوی توبه اوکړه اوحضرت موسیٰ علیہ السلام ته اوونیل چه زمونږ توبه به څنگه قبلیري؟ حکم اوشو چه یوبل قتل کړنی ^(۲) د دې پوره بیان تیرشوی دې بیا هغوی اوفرمائیل ستاسو معبوددا نه دې. دعبادت مستحق خو صرف الله جل جلاله دې باقی ټول جهان د هغه محتاج دې اود هغه ماتحت دې اوهغه د هرڅیز عالم دې.

(۱) الطبری: ۱۸/۳۶۳.

(۲) حاکم: ۲/۳۷۹-۳۸۰.

د ہغہ علم ٲول مخلوق راگیر کرې دې. د ہریو څیز شمیر ہغہ تہ معلوم دې. یوہ ذرہ ہم د ہغہ د علم نہ بہر نہ دہ. د ہری پانرې او ہری دانې ہغہ تہ علم دې. بلکہ ہغہ سرہ چہ کوم کتاب دې ہغې کنبې دایکلې شوی موجود دی. د زمکې ٲول ساه لرونکو تہ رزق ہم ہغہ وررسوی د ٲولو ځای ہغہ تہ معلوم دې. ہر څہ کولاؤ او واضح پہ کتاب کنبې لیکلې شوی دی. د اللہ ﷻ علم محیط کل او پہ ٲولو باندي حاوی دې. د دې مضمون نور ہم ډیر آیاتونہ دې.

كذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
ہم دارنگې بیانوو مونږ پہ تاباندي د خبرونونہ ہغہ خبرونہ چي مخکیني تیر شوي دي
اٰنې پیغمبره) ہم دغه شان مونږ تاته د پخوانو واقعاتو خبرونہ اوروؤ او مونږ
وَقَدْ اٰتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا مِّنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ
او در کرې دي مونږ تاته دخپل طرف نہ یو ذکر (نصیحت) ہغہ چا چي مخ واپولو ددي نہ نو بیشکہ ہغہ درتہ دخپل طرفنہ یوہ نصیحت نامہ در کرې دہ څوک چي ددي نہ مخ او گرزوی ہغہ بہ دقیامت پہ
يَجْمَلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ۝ خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ط وَسَاۗءُ
باروی پہ ورځ دقیامت لوی بار (دگناہونو) ہمیشہ بہ وی پہ ہغې کنبی او ډیر بد دي (دا بار) ورځ خراب پنډہ بار کرې او پہ دغه ځای کنبی بہ ہمیشہ اوسیری او دغه
لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ جَمَلًا ۝
دپارہ دہغوی پہ ورځ دقیامت دحیثیتہ دبارنہ
ډیر بد ځای دي پہ اعتبار د بار کولو

قوله تعالى: - فَإِنَّهُ يَجْمَلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ۝

دقیامت پہ ورځ بہ خپل خپل بوج اوچتول وی: - ارشاد دي چہ څنگہ دموسی ﷺ قصہ پہ اصلی رنگ کنبې ستاپہ وړاندي بیانولې شی ہم داسې نور تیر شوی حالات ہم مونږ ستاپہ وړاندي بالکل ہم ہغہ شان بیانوو. مونږ خواتہ قرآن عظیم در کرې دي. کوم سرہ چہ باطل نہ شی وړلنډې دي ځکہ چہ مونږ د حکمت او حمد و الايو (۱) ہیڅ یونبی تہ څہ کتاب د دي نہ زیات د کمال والا ددي نہ زیات جامع اود دي نہ زیات د برکت نہ دي ملاو. د هر قسم اود ٲولونہ اوچت کتاب ہم دا کلام اللہ دي. پہ کوم کنبې چہ تیر شوی خبرونہ راتلونکی امور اود کار طریقې ذکر دي دا نہ منونکې اودې نہ مخ ارونکې او د دي د احکامونہ تیخته کونکې د دي نہ بغیر بہ بل څہ کنبې ہدایت لتونکې گمراه دي اودوزخ تہ تلونکې دي. پہ قیامت کنبې بہ ہغہ خپل بوج پخپلہ اوچتوی او پہ دي کنبې بہ ډوب شی. دي نہ چہ څوک ہم انکار او کرې ہغہ دوزخی دي. کتابی وی کہ غیر کتابی عجمی وی کہ عربی ددي منکر دوزخی دي. لکہ څنگہ چہ ارشاد باری تعالی دي چہ زہ تاہم ہونبیارونکې یم او چاتہ چہ ہم اورسی (۲) نو ددي تابعدار ہدایت والا اوددي مخالف د ضلالت اوبدبختی والا کوم چہ دلته بریاد شو او هلته دوزخی شو. ددي عذاب نہ خو بہ نہ ہغہ تہ خلاصی ملاو شی اونہ بچ کیدی شی برابر بوج دي چہ پہ دہ باندي بہ پہ ہغہ ورځ وی.

(۱) ۴۱ / فصلت: ۴۲.
(۲) ۶ / الانعام: ۱۸.

يَوْمَ	يَنْفَخُ
په هغه ورځ چې پوکې به اووهلې شي	
..... په کومه ورځ چې شپيلی پوک وهلي شي او	
فِي الصُّورِ	وَالْحَشْرِ
په صور (شپيلی) کنبی او مونږ به راجمع کړو مجرمان په دغه ورځ شين سترگي بي نظيره	تول مجرمان به په دغه ورځ داسې رايوځانې کړو چې شني سترگي به ئې نيولي وي په
يَتَحَفَّتُونَ	بَيْنَهُمْ
چې پټې خبرې به کوي په منځ خپل کنبی چې وخت نه دې تير کړې تاسو مگر لس ورځي	خپل مينځ کنبی به پټې خبرې کوي چې تاسو خو به صرف لس ورځي په دنيا کنبی پاتې شوي يی
كُنْ أَعْلَمُ	بِهَا
مونږ ته ښه معلوم دی هغه څه چې وائی به هغوی کله چې به اووائی کامل سرې دهغوی	مونږ د دوی په وينا باندي ښه پوهیږو دغه وخت به په دوی کنبی زیات عقل مند اووائی چې
طَرِيقَةً	إِنْ لَبِثْتُمْ
په عقل کنبی چې وخت نه دې تير کړې تاسو مگر یوه ورځ	تاسو خو صرف یوه ورځ په دنيا کنبی پاتې شوي يی

قوله تعالى: -يَوْمَ نَنْفَخُ فِي الصُّورِ

کله چې شپيلی پوک وهلي شي: -د رسول الله ﷺ نه تپوس اوشو چه دا صور يعنی شپيلی څه څيز دې؟ حضور ﷺ اوفرمايل چه دا يوقرن (نل شپيلی) ده چه پوک وهلي به شي. (۱) يو بل حديث کنبی دی چه د دې گولای د آسمانونو او زمکو په مقدار ده. حضرت اسرافيل عليه السلام به داپوک وهي. يوبل روايت کنبی دی چه زه څنگه آرام حاصلولې شم ځکه چه د شپيلی پوک وهونکې فرښتې شپيلی ځله کنبی ورکړې ده تندي ئې ښکته کړې دې او په انتظار دې چه کله به حکم کيږي. خلقو وئيل حضور ﷺ بيامونږ څه اولولو ئې فرمايل چه وائی «حسبنا الله ونعم الوكيل على الله توکلنا» (۲) په دغه وخت به د تولو خلقو حشر وي. د ويرې او خطرې نه د گناهگارانو سترگې به هم داسي کولاوپاتې کيږي. يوبل ته به پټ پټ وائی په دنيا کنبی خو مونږ ډير کم پاتې شو دزيات نه زيات لس ورځي به تيرې شوی وي مونږ د هغوی د راز دارنی خبروباندي هم پوهیږو. اوپه دوی کنبی به ډير عقل منداو کامل انسان دا وائی چه لس چرته وي؟ مونږ خو په دنيا کنبی صرف یوه ورځ پاتې شو.

غرض دا چه کافرانوته به د دنيا داژوند يو خوب غوندي معلومیږي. هغه وخت به هغوی قسمونه خوري وائی به چه صرف یوساعت به مونږ په دنيا کنبی پاتې شوی يو. يوبل آيت کنبی دی «أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا الْعَذَابَ لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرَةٍ» (۳) مونږ تاسو ته دعبرت حاصلولوقابل عمر هم درکړې

(۱) ابوداؤد کتاب السنة باب ذکر البعث والصور: ۴۷۴۲ وسنده صحيح، ترمذی: ۳۲۴۴، ابن حبان: ۷۳۱۲، حاکم: ۴۳۶/۲، احمد: ۱۶۲/۲.
 (۲) د دې تخریج هم د سورت الکهف آيت نمبر ۸۸ لاندې تیر شوي دي.
 (۳) ۳۵/لاطر: ۳۷.

وو بیا خبردارې کونکی هم تاسو له راغلی وو. په نورو ایاتونو کښې دی چه د دې سوال په جواب کښې چه تاسو څومره موده په زمکه تیره کړې راغلی نی؟ د دې جواب دې یوه ورځ یاد دې نه هم کم (۱) په حقیقت کښې دنیاده هم د آخرت په مقابله کښې هم دومره ده څوکه په دې خبره باندي نی د وړاندي نه یقین کړې وې نو دا فانی به په هغه باقی او دا لږ به په هغه ډیر باندي نه خوښولو بلکه د آخرت سامان به نی په دې دنیا کښې کولو.

وَيَسْأَلُونَكَ

| او تپوس کوی ستا نه دا خلق

| او ائې زما محبوبه، خلق ستا نه د

عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا

د حال د غرونو انو ورته او وایه اذره ذره به کړې هغه ارب زما | په ذره کولو سره | نو پرې به ږدی دا زمکه

د غرونو په باره کښې تپوس کوی انو ورته او وایه چې زما رب به دغه غرونه والوزوی | او زمکه

قَاعًا صَفْصَفًا ۖ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَّ أَلَمًا ۗ يَوْمَئِذٍ

میدان | هموار | چی نه به وینی ته | په هغې کښې | څه کوږ والې | اونه لوړ والې | په دغه ورځ

به هموار میدان پرېږدی | ته به په دې کښې نه څه کوږ والې او وینې اوه نه لوړ والې | په دغه ورځ

يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ

به پیروی کوی ټول خلق | د بلونکی | چی نه به وی | کوږ والې | دغه بلونکی ته | او چپ به شی |

به ټول خلق په بلونکی پسې روان شی | چی دهغې نه به هیڅوک مخالفت کولې نشی | او ټول

الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ لِلرَّحْمَنِ ۖ فَمَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۗ

اوازونه | رحمن ته | نوته به نه اورې | مگر | کشار (د قدمونو) |

اوازونه به د رحمان الله ﷻ داواز په وړاندي تپت شی | نوته به د پښو د کشاری د اواز نه سوا بل اواز نه

قوله تعالى: - فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ

غرونه به ذره ذره شی: خلقو تپوس او کړوچه د قیامت په ورځ به داغرونه هم داسې باقی وی که نه؟ د هغوی سوال نقل کولو سره جواب ورکوی چه دابه اخواشی او ختم به شی گرځیدونکی به ښکاری او آخر به ذره ذریعه شی. زمکه به د صفا هوار میدان په شان شی. د (قاع) معنی هوار صفا میدان (صفا) هم ددې تاکید دې او د صفا معنی بغیر راتوکیدونکې زمکه هم ده. خواولننې معنی ډیره ښه ده او دویمه معنی مرادی لازمی ده نه به په دې کښې څه کنده پاتې شی نه غونډی نه اوچت ځای نه ښکته ځای. (۲) ددې خطرناکو امورو سره به یو آواز کونکې آواز ورکوی چه د هغه په آواز کولو سره به ټول مخلوق په منډه شی د فرمان مطابق به ټول هم یو طرف ته روان وی. نه به اخواشی نه دیخوا نه کوک سیدا به روان وی. افسوس چه هم دا طریقه نی د الله ﷻ د امورو په ځای راورلو سره داسې مشغول وې. خود نن دا طریقه بالکل بې فائدي ده.

(۱) ۲۳/المؤمنون: ۱۱۳.

(۲) الطبری: ۱۸/۳۷۲.

په هغه ورځ خو به بنه کتونکی اوریدونکی جوړشی او اواز سره به حکم منی. په تیاره ځای کښې به حشر وی آسمان به راغونډ کړې شی ستوری به راوړژی نمر سپوږمښی به ختم شی د آواز کونکی په آواز باندې به ټول روان شی. هم په دې یو میدان کښې به ټول مخلوق راجمع شی خو دومره د غضب خاموشی به وی چه د ربانی رعب د وجه نه به یو آواز نه راوځی. بالکل سکون او خاموشی به وی. صرف د پښو کشار به وی او غورا یستنې به وی. (۱) چه روان وی ځی نود پښو کشار خو به خامخا وی او په اجازت د الله ﷻ به کله ناکله په یو حال کښې خبرې هم کوی خو تک ښی هم په ادب او خبرې کول هم په ادب لکه چه ارشاد ربانی دې (يَوْمَ تَأْتِي سَأْسَاءُ الْجِبَالِ مَوَالِدًا فَتَجَنَّبُهُمْ النَّاسُ عَدُوًّا مُّخْفًا) (۲) یعنی په کومه ورځ چه هغوی زما په وړاندې حاضریری د چا به هم طاقت نه وی چه زما د اجازت نه بغیر ژبه کولاو کړی. بعضې به نیکان وی او بعضې به بدان وی.

يَوْمَئِذٍ

| په دغه ورځ به |

لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ

نه رسوی فائده سفارش | مگر | دهغه چا | چی اجازت او کړو | هغه ته رحمن | اوراضی شو | دهغه نه اورې | په دغه ورځ به سفارش چا ته فائده نه رسوی | خو هغه چاته چی رحمان ورته اجازت ورکړې وی

قَوْلًا ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

په لحاظ دخبری کولو سره | معلوم دی الله ته | هغه څه | چی په منځ دلاسونو دهغوی کښی دی | او دهغه دپاره ښی (د سفارش) اجازت کړې وی | هغه دټولو خلقو وړاندې روستو حالات ډیر ښه پیژنی

وَمَا خَلَقَهُمْ وَلَا يَحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝

او هغه څه | چی روستو دهغوی ته دی | او احاطه نشی کولی دا خلق | په هغه باند | دحیثیته دعلم نه | او خلق په خپل علم سره دهغه (الله ﷻ) د معلوماتو) احاطه نشی کولی

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۝ وَقَدْ خَابَ مَنْ

او ذلیل شول | مخونه | همیشه ژوندی قائم الله ته | او خراب (ناکام) شو | هغه څوک | او مخونه به تل ژوندی او دنظام چلونکی الله ﷻ په وړاندې تبت شی | او چاچی

حَمَلٌ ظُلْمًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ

چی پورته ښی کړو | بار دظلم | او هغه څوک چی کوی عمل | دنیکو عملونو نه | او هغه | دنافرمانی بوج اوچت کړو هغه به ناکامه وی | او څوک چی نیک کار او کړی او هغه

مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَفُ ظُلْمًا ۝ وَلَا هَضْمًا ۝

مومن هم وی | نونه دې یریری | دظلم نه | او نه دکمولو دنیکو نه | مومن وی | نو هغه سره به نه دظلم څه ویره وی | او نه دنقصان |

(۱) الطبری: ۳۷۴/۱۸.
(۲) ۱۱/۱۱۰: ۱۰۵-۱۰۶.

قوله تعالى: - يَوْمَئِذٍ لَا تُنْفَعُ الشَّفَاعَةُ

د قیامت پہ ورخ د شفاعت بیان :- د قیامت پہ ورخ بہ د چاہم خہ مجال نہ وی چہ د چا بہ شفاعت اوکری مگر چاته چہ الله ﷻ اجازت اوکری. نہ بہ د آسمان فریستی بغیرد اجازت نہ د چا سفارش کولې شی او نہ بل خوک بزرگ. تولو ته بہ پخپله ویره لگیدلې وی بی اجازتہ بہ د چا سفارش نہ وی. فریستی او روح بہ په صفونو کبسی ولاړوی بغیردرب د اجازت نہ بہ خوک شونلې نہ شی کولاووهلې. پخپله بہ سیدالناس اکرم الناس رسول الله ﷺ ہم د عرش لاتدی د الله ﷻ په وړاندې بہ په سجده پروت وی. د الله ﷻ بہ ښه حمد او ثنا اوکری د ډیر وخته پورې بہ په سجده پروت وی بیا بہ الله ﷻ فرمائی ای محمد ﷺ سراوچت کره خہ ونیل غواړې ستا خبره بہ اوریدی شی. شفاعت کوه ستا شفاعت بہ قبلولې شی. بیا بہ حد مقرر شی حضور ﷺ بہ د هغوی شفاعت اوکری جنت ته بہ تی بوخی. بیا بہ واپس شی او بیا بہ هم داسې وی خلور خل بہ هم داسې وی (۱) صلوات الله وسلامه علیه وعلى سائر الانبياء. یوبل حدیث کبسی دی حکم بہ اوشی چہ د دوزخ نہ هغه خلق هم راوباسه د چا په زړه کبسی چہ یومثقال ایمان وی. نو ډیر خلق بہ راوووستلی شی د چا په زړه کبسی چہ د دې نہ هم کم وی د دې نہ هم کم اود دې نہ هم کم وی هغه هم د دوزخ نہ آزاد کره الخ. (۲) هغه په خپل علم سره د ټول مخلوق احاطه کړې ده. مخلوق د هغه د علم احاطه نہ شی کولې لکه چہ ارشاد دې د هغه د علم نہ صرف هم هغه معلومولې شی کوم چہ هغه غواړی. د ټول مخلوق مخونه د هغه په وړاندې عاجز ښکته خوار او نرمی سره تیبت دی. خکه چہ هغه د مرگ وغیره نہ پاک دې. د همیشه نہ دې او همیشه بہ وی نہ خوب ورخی اونه پرکالی. پخپله په خپل خان باندې قایم اوسیدونکی او هریو خیز د خپل تدبر نه قایمونکې دې. د ټول ساتنه پالنه او حفاظت هم هغه کوی هغه ټول کمالات لری او ټول مخلوق د هغه محتاج دې. بغیرد رب د مرضی نه نہ خہ خیز پیدا کیدی شی اونه باقی پاتې کیدی شی. چاچہ دلته ظلم کړې هغه بہ هلته بربادوی. خکه چہ هریو حقدار ته بہ الله ﷻ په هغه ورخ د هغه حق ورکوی. تردې چہ بغیر ښکرو چیلئی له به یه ښکړه وره چیلئی باندې هم د هغې بدله ورکوی. حدیث قدسی کبسی دی چہ الله ﷻ به او فرمائی زما دې په خپل عزت او جلال باندې قسم وی د ظالم ظلم بہ زه خپلې مخې ته په تیریدو پرینږدم. (۳) صحیح حدیث کبسی دی خلقو د ظلم نہ بیچ شی ظلم بہ د قیامت په ورخ تیاره جوړیږی راخی به (۴) اود ټولو نه به نقصان ورکونکې وی. خوک چہ الله ﷻ سره په شرک باندې ملاوشو هغه تباہ بریاد شو خکه چہ شرک خو عظیم ظلم دې. د ظالمانو بدله بیانولوسره د متقیانو ثواب بیانولې شی چہ نہ به دهغوی بدی زیاتولې شی اونه به دهغوی نیکنی کمولې شی. (۵) د گناه د زیاتوالی او د نیکنی د کمی نه هغوی بی ویری دی.

وَكذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ

قُرْآنًا عَرَبِيًّا

وَصَرَفْنَا

فِيهِ

او دارنگې | نازل کړو مونږه دا کتاب | د قرآن عربي په حیثیت | او بار بار بیان کړل مونږه | په دې کبسی اودغه شان مونږه دا قرآن پاک په عربي ژبه کبسی نازل کړې دې | او په دې کبسی موهر قسم سزاگاني اورولی

(۱) صحیح بخاری کتاب الرقاق باب صفة الجنة والنار: ۶۵۶۵، صحیح مسلم: ۱۹۳.

(۲) صحیح بخاری کتاب التوحید باب قول الله تعالى (وجوه يومئذ ناضرة الى ربها ناظرة): ۷۴۳۹، صحیح مسلم: ۸۳.

(۳) مسند شاميين: ۲۰۶/۱.

(۴) صحیح مسلم کتاب البر، باب تحريم الظلم: ۲۵۷۸.

(۵) الطبری: ۳۷۹/۱۸.

مِنَ الْوَعِيدِ	لَعَلَّهُمْ	يَتَّقُونَ	أَوْ يُحَدِّثُ
دایتونو بیرونکو نہ دپارہ ددی چی هغوی خان اوساتی دغلط عمل نہ یا پیدا کری دا قرآن			
لَهُمْ	ذِكْرًا	فَتَعَلَى اللَّهِ	الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ
دپارہ دهغوی نصیحت پس او چت دی اللہ چی بادشاہ دی حق دی او مه کوه تلوار			
او دیر لوٹی دی هغه الله ﷻ چی حقیقی بادشاہ دی اوتہ د قرآن پہ لوستلو کنبی			
بِالْقُرْآنِ	مِن قَبْلِ	أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ	وَحْيُهُ وَقُلْ
پہ لوستلو دقرآن مخکبسی دهغی نہ چی پوره کری شی تاته وحی دهغی او اوایه			
تلوار مه کوه چه زر زرنی لولی ددی نہ مخکبسی چی ددی وحی درباندي پوره رانازلہ شی اودا وایه			
رَبِّ	زِدْنِي	عِلْمًا	
لے ربه زما زیات کری مالره په لحاظ دعلم سره			
چی ائی زما ربه زما علم زیات کره			

قوله تعالى: - وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

قرآن پاک حق اود الله ﷻ د طرف نه وحی ده: - د قیامت ورخ خو راتلونکې ده او په هغه ورخ به د نیکو او بدو اعمالو بدله ملاویری. دخلقو هونبیارولود پاره مونږ دزیرې ورکونکې اوو بیرونکې خپل کلام په صفاعربی ژبه کنبی نازل کرو دی دپاره چه هر سرې پوهه شی او په دی کنبی په مختلفو طریقوسره خلق اوویرولې شود قسم قسم یرې مو اوویرولې دی د پاره چه خلق د بدو نه بچ شی او نیکنی حاصلولو کنبی اخته شی. یاد هغوی په زرونو کنبی غوراو فکر او نصیحت پیداشی. دا طاعت طرفته راتیب شی د نیکو کارونو کوشش او کری. نو بس پاک دی هغه الله ﷻ چه حقیقی بادشاہ دی. ددوارو جهانویوازی مالک دی هغه پخپله حق دی اود هغه وعده حق ده دهغه وعید حق دی اود هغه رسولان حق دی جنت او دوزخ حق دی دهغه ټول ارشادات اودهغه د طرف نه چه شه وی انصاف اوحق دی. د هغه ذات د دی نه پاک دی چه د خبرولونه بغیر چاته سزا ورکری. هغه د ټولو عذر ختموی د چا شک باقی نه پریږدی حق واضح کوی. بیا سرکشوته په انصاف سره سزا ورکوی. کله چه زمونږ وحی نازلیری هغه وخت ته زمونږ په کلام لوستلو کنبی تندی مه کوه اول ئی پوره اوره. لکه سورت قیامة کنبی چه ارشاد دی ﴿لَا تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتُحْجَلَ بِهِ﴾^(۱) یعنی تندی کول د هیریدلو دویری دوحی نازلیدوسره سره دا مه لوله داستا په سینه کنبی جمع کول اوستا په ژبه تلاوت کول زمونږ په ذمه دی. کله چه مونږ دا لولونو ته ددی لوستلو تابع اوسیره. بیا په دی باندي پوهه کول هم زمونږ ذمه واری ده. په حدیث کنبی دی اول به حضور ﷺ د جبرائیل علیه السلام سره لوستلویه کوم کنبی چه به حضور ﷺ ته مشکل وو. کله چه دا آیت نازل شونو حضور ﷺ د دی تکلیف نه خلاص شو^(۲) اوتسلی اوشوه چه دالله ﷻ وحی خومره نازلیری ماته به یادیری یوحرف به هم نه هیروم خکه چه د الله ﷻ وعده شوې ده. هم دا فرمان دلته دی چه د فریبتی قراءت چپ اوره کله چه هغه اولولی بیا ئی ته لوله اوزمانه د خپل علم د زیاتوالی دعا کوه. نوحضور ﷺ دعا اوکره

(۱) ۷۵/القیامة: ۱۶.

(۲) صحیح بخاری کتاب بدء الریح باب کیف کان بدء الریح الی رسول الله: ۵، صحیح مسلم، کتاب الصلاة: ۴۴۸.

او الله ﷻ قبوله کره او تروفات پورې په علم کنبې زیاتیدلو. (ﷻ) حدیث کنبې دی چه وحی به وار په وار برابره راتله تردې چه په کومه ورځ حضور ﷺ وفات کیدلو په هغه ورځ هم په کثرت سره وحی نازل شوه. (د ابن ماجه په حدیث کنبې د حضور ﷺ دادعائقل ده) اللهم انفعنی بما علمتني وعلمنی ما ینفعنی وزدنی علما والحمد لله علی کل حال) ترمذی کنبې هم دا حدیث دې اوپه آخره کنبې دا الفاظ زیات دی (واعوذ بالله من حال اهل النار) (۱)

وَلَقَدْ عَهِدْنَا

| او په تحقیق سره حکم کړې وو مونږه |

| او مونږ ددې نه مخکې دادم ﷻ |

إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ ۖ فَنَسِيَ ۖ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عِزْمًا ۖ

| آدم ﷻ ته | مخکې ددې نه | نو هیر شو دهغه | او اونه موندو مونږه | هغه لره | کلکه اراده |

نه وعده اخستې وه | خودهغه نه غفلت اوشو | او مونږ په هغه کنبې (د نافرمانی) کلکه اراده نه موندلې

وَأَذِّنَا لِلْمَلَائِكَةِ ۖ اسْجُدُوا لِآدَمَ ۖ فَسَجَدُوا ۖ إِلَّا

| او کله چی | او وئیل مونږه | فرښتو ته | سجده اوکړې | آدم ته | نو سجده اوکړه هغوی | مگر نه

| او یادکړه هغه وخت چی هرکله مونږ فرښتو ته او وئیل | چی تاسو آدم ﷻ ته سجده اوکړئ

إِبْلِيسَ ط ۖ أَبَى ۖ فَقُلْنَا يَا آدَمُ ۖ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ

| ابلیس | انکارئ اوکړو | نو او وئیل مونږه | ای آدمه | بیشکه | دا دشمن دې | ستا

نو ټولو سجده اوکړه | خو ابلیس اونه کړه | هغه انکار اوکړو | نو مونږ او وئیل چی ائی آدم ﷻ داستا

وَلِزَوْجِكَ ۖ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ ۖ فَتَشْقَى ۖ إِنَّ

| او دښخي ستا | پس اونه باسی تاسو دواړو لره | د جنت نه | نو په مشقت کنبې به پر یوزی | بیشکه

اوستا د ښخي دښمن دې | نو هسی نه تاسو دواړه د جنت نه بهر اوباسی | نو په مصیبت کنبې به اخته

لَكَ ۖ إِلَّا تَجُوعٌ ۖ فِيهَا ۖ وَلَا تَعْرَىٰ ۖ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ

| دې تالره | چی نه به وړې کیرې | په هغې کنبې | اونه به بریندیرې | اوبیشکه ته | نه به ترې کیرې

شئ دلته (په جنت) کنبې به نه ته او وړې کیرې | اونه به چرې بریندیرې | اودا هم ده چی نه به چرې ترې

فِيهَا ۖ وَلَا تَضْحَىٰ ۖ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ ۖ قَالَ

| په هغې کنبې | اونه به دې گرمی کیرې | نو وسوسه واچوله | هغه (ادم) ته | شیطان | او وئیل هغه

کیرې | اونه به د گرمی نه تنگی کیرې | نو شیطان دهغوی په زړه کنبې وسوسه واچوله | هغه او وئیل چی

يَا آدَمُ ۖ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ ۖ وَمُلْكٍ لَّآيِبِي ۖ

| ای آدمه | ایا او بتایم تاته | اونه دهمیشوالی | او بادشاهی | چی نه به ختمیرې |

ائی آدم ﷻ | ایا زه تاته دهمیشه پاتې کیدو ونه اوبتایم | اوداسې بادشاهی چی کمزورې کیرې به نه

(۱) صحیح بخاری کتاب فضائل القرآن باب کیف نزل الوحي واول ما نزل: ۴۹۸۲، صحیح مسلم: ۲۰۱۶.
(۲) ترمذی کتاب الدعوات باب (سبق المفردون...): ۳۵۹۹.

فَاكَلَا	مِنْهَا	فَبَدَّتْ	لَهُمَا	سَوَاتِحًا
نو او خوړه دواړو سره دهغې ونې نه نو په نتیجه کښې ښکاره شو دواړو ته د پردې ځایونه د دواړو نو دواړو دهغې ونې نه خوراک او کړو نو خپل د پردې ځایو نه (شرمگاهونه) ورته ښکاره شو				
وَطَفِقَا	يَخْتَصِمَنِ	عَلَيْهِمَا	مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ	وَعَصَى
او شروع او کړه دواړو اچې نښلولکې ئې په ځان پورې د پانړو (دونو) د جنت نه او نافرمانی او کړه او دواړو په ځان پورې د جنت پانړې انښلول شروع کړل او آدم <small>عليه السلام</small> نه د خپل رب په				
أَدَمُ	رَبَّهُ	فَقَوَى	ثُمَّ	اجْتَبَاهُ
ادم درب خپل نو بې لارې شو بیا غوره کړو هغه لره رب دهغه نو رجوع ئې او کړه په حکم کښې تقصیر او شوا او هغوی په غلطی کښې واقع شول بیا خپل رب هغه مقبول کړو نو دهغه توبه ئې				
عَلَيْهِ	وَهَدَى			
په هغه باند او هدایت ئې او کړو هغه ته قبوله کړه او سمه لار ئې ورته او خودله .				

قوله تعالى :- وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ

انسان د خطا او نسيان جوته دې :- ابن عباس رضي الله عنه فرمائی انسان ته انسان ځکه وائی چه ده ته د ټولو نه اول کوم حکم ملاو شو هغه ده هیر کړو. (۱) مجاهد رضي الله عنه او حسن بصری رضي الله عنه فرمائی چه دا حکم آدم عليه السلام پرې خودو (۲) بیا د آدم عليه السلام د بزرگنی او شرافت بیان کولې شی. سورة بقره، اعراف، حجر او سورة كهف کښې د شیطان آدم عليه السلام ته د سجدي نه کولو پوره تفصیلی بیان تیر شوې دې او په سورة "ص" کښې به هم د دې بیان راځی. ان شاء الله عز وجل. په دې ټولو سورتونو کښې د آدم عليه السلام د پیدائش بیا دهغوی د بزرگنی د څرگندونې د پاره د فرښتو هغه ته د سجدي کولو د حکم اود ابلیس د پټې دښمنی د اظهار بیان شوې دې. هغه تکبر او کړو اود الله عز وجل د حکم نه ئې انکار او کړو. هم هغه وخت حضرت آدم عليه السلام پوهه کړې شو چه گوره دا ستا اوستا دبی بی حوا دښمن دې دده په دهوکه کښې مه راځه گنی محروم به کړې شی اود جنت نه به او ویستلې شی او په سخت تکلیف کښې به واچولې شی. د رزق د لټون محنت به دې په سر راشی دلته خوبې محنت او بې مشقت رزق دررسی. دلته خو ناممکن دی چه وړې پاتې شی. ناممکن دی چه برېښه پاتې شی د دننه او بهر تکلیفونو نه بچ یښی. دلته به دې نه تنده اونه گرمی په دننه توگه په تکلیف کړی نه به دې د گرمی تیزوالې په بهرنی توگه پریشان کړی. که د شیطان په دهوکه کښې راغلې نو دا مزې به درنه واخستلې شی اود دې مقابل چه کوم تکلیفونه دی هغه به مخې ته راشی. خو شیطان هغه په مختلفو چالونوسره راگیر کړو او په مکر سره ئې په خپلو خبرو کښې راوستو. په قسمونو قسمونو ئې هغه ته دخپلې خیر خواهی یقین ورکړو. هم په اول ځل الله عز وجل هغه ته فرمائیلې وو چه د جنت ټولې میوې خوره خودې ونې ته نيزدې کيږه هم مه. خوشیطان هغه دومره دهوکه کړو چه آخرنی ددې ونې نه خوراک او کړو. هغه دهوکه کولو سره ورته او وئیل چه څوک د دې ونې میوه او خوری هغه به د همیشه دپاره دلته وی. صادق مصدوق حضور اکرم صلی الله علیه و آله فرمائی په جنت کښې یوه ونه ده چه که

(۱) الطبری: ۱۸/۳۸۳.
(۲) الطبری: ۱۸/۳۸۳.

یوسوردهغی دسوری لاتندی دسلو کالوپوری روان وی نوهغه به ختم نه شی د هغی نوم شجرة الخلدی (۱) (مسند احمد، ابوداؤد، طیالسی)

اخو کار دواړه دھوکه شو او ونه ئی اوخوره:- دواړو د ونې نه خه خوړلې ووچه جامې ترې کوزې کړې شوې او اندامونه ئی بنکاره شو. ابن ابی حاتم کنبې دی رسول الله ﷺ فرمائی آدم ﷺ ئی غنم رنگی اوږد قد، قامت اوږد پیرو وینستو والا جوړ کړې وو. دکه جوړې د ونې په شان قدئی وو. ممنوع ونې نه خوړلو سره لباس کوز کړې شو خپل ستر ته په کتلوسره د شرم نه اخوا دیکوا پتیدلو او په یوه ونه کنبې وینسته او نختل زر ئی د خان خلاصولو کوشش کولو چه الله ﷻ آواز اوکړو ای آدم آیا ته زما نه تختې؟ الله ﷻ کلام اوریدوسره ئی په ادب باندي عرض اوکړو ای پروردگار د شرم د وجه نه چرته سر پتوم. بڼه ده دا خواو فرمایه چه د توبه اورجوع نه پس هم جنت ته رسیدې شم؟ جواب ملاوشو او (۱) هم دا معنی ده د الله ﷻ د دې فرمان چه آدم ﷻ د الله ﷻ نه یوڅو کلمې واخستلې د کوم په وجه چه الله ﷻ بیا هغه په خپله مهربانئ کنبې واخستلو. داروایت منقطع دې اوددې په مرفوع کیدلو کنبې هم کلام دې. کله چه د آدم ﷻ او بی بی حوا نه لباس واخستلې شو نو دې وخت کنبې د جنت د ونویانې په خان پورې اونخلولې. ابن عباس رضی فرمائی چه دانخریانو باندي خپل خان پت کړو. دالله ﷻ د نافرمانئ په وجه دنیغې لارې نه اخواشو. خواخر الله ﷻ بیادهغوی لارخودنه اوکړه توبه ئی قبوله کړه او په خپلو خاص بندیگانو کنبې ئی شامل کړل.

د آدم ﷻ او موسی ﷻ مینخ کنبې مکالمه:- په صحیح بخاری وغیره کنبې دی حضور ﷺ فرمائی چه د حضرت موسی ﷻ او حضرت آدم ﷻ په مینخ کنبې خبرې اترې اوشوې. حضرت موسی ﷻ او فرمائیل چه تا د خپلې خطا په وجه ټول انسانان د جنت نه راوویستل او هغوی دې په مشقت کنبې واچول. حضرت آدم ﷻ جواب ورکړو ای موسی ﷻ ته الله ﷻ په خپل کلام او خپل رسالت سره ممتاز کړې. ته ماته په دې خبره باندي الزام راکوي کومه چه الله ﷻ زما د پیدائش نه وړاندي مقدر او مقرر کړې وه. نو آدم ﷻ موسی ﷻ په دې خبرو اترو کنبې لاجواب کړو. (۲) په یوبل روایت کنبې دموسی ﷻ داهم فرمان دې چه ته الله ﷻ په خپل لاس باندي پیدا کړې وې او په تا کنبې هغه خپل روح پوک وهلې وو او ستا په وړاندي ئی په خپلو فریستو باندي سجده کړې وه اوته ئی په خپل جنت کنبې خای کړې وې. د آدم ﷻ په دې جواب کنبې داهم روایت دې چه الله ﷻ تاته هغه تختی درکړې په کوم کنبې چه د هرخیز بیان وو اوپه غور کنبې خبرې کولوسره خان ته نیزدې کړې. اوبنایه الله ﷻ تورات کله لیکلې وو؟ جواب ملاوشو څلویښت کاله وړاندي. تپوس ئی اوکړو چه په دې کنبې دالیکلې وو چه آدم ﷻ د الله ﷻ نافرمانی اوکړه او لار ئی هیره کړه. وئیل او. ونی فرمائیل چه ته بیاماته د دې امر الزام ولې راکوي؟ چه زما په تقدیر کنبې الله ﷻ زما د پیدائش نه هم څلویښت کاله وړاندي لیکلې وو. (۳)

قَالَ	اهِطًا	مِنْهَا
اوونیل الله کوز شی دواړه (د لې) ددې جنت نه		
. الله ﷻ ورته او فرمائیل چې تاسو دواړه اوس		

(۱) احمد: ۴۵۵/۲.

(۲) ابن ابی حاتم: ۹۹/۱، الطبری: ۳۵۴/۱۲.

(۳) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة طه باب (فلا یجز جنکمان الجنة فنفی....): ۴۷۳۸، صحیح مسلم: ۲۶۵۲، ابوداؤد: ۷۰۱.

احمد: ۲۴۸/۲، ابن حبان: ۶۱۸۰.

(۴) صحیح مسلم کتاب القدر باب حجج آدم موسی ﷻ: ۲۶۵۲.

جَمِيعًا	بَعْضُكُمْ	لِبَعْضٍ	عَدُوٌّ	فَأَمَّا	يَأْتِيَكُمْ	مِّنِّي
تول	بعضي ستاسو	دپاره د بعضو	دشمنان يئ	انو که چري	اراشي تاسو ته	ازما د طرف نه
دجنت نه	کوزشئ په يو خل	تاسو به ديو بل	دشمنان يئ	اييا که چري	زما د طرفه	تاسو ته
هُدًى	فَمِنْ	اتَّبِعْ	هُدَاىَ	فَلَا	يَضِلُّ	وَلَا
هدايت	انو هغه چاچي	اتبعداري او کړه	دهدايت زما	انونه به بي	لاري کيږي هغه	اونه به
هدايت درشي	انو خوگ چي	زما دهدايت پيروي	او کړي	نو هغه به نه	گمراه کيږي	
يَشْقَى	وَمَنْ	أَعْرَضَ	عَنْ ذِكْرِي	فَإِنَّ	لَهُ	
بدبخته کيږي	او هغه خوگ	اچي مخ ئي واپولو	دنصيحت زمانه	نو بيشکه	وي به هغه لره	
اونه به محرومه پاتي	کيږي	او خوگ چي	زما د ياد نه	مخ واپوي	نو بيشکه	دهغه
مَعِيشَةً	ضَنْكًا	وَنَحْشَرُهُ	يَوْمَ الْقِيَامَةِ	أَعْمَى	قَالَ	
ژوند	الندي تنگ	او راپورته به کړو	مونږ هغه	په ورځ د قيامت	پوند	اوبه وائي هغه
ژوندون به لندي تنگ	وي	او د قيامت په	ورځ به مونږ هغه	روندراپاسو	او هغه به او وائي	
رَبِّ	لِمَ حَشَرْتَنِي	أَعْمَى	وَقَدْ كُنْتُ	بَصِيرًا	قَالَ	
اې ربه زما	ولې راپورته کړم	تازه	پوند	او بې شکه وم	زه	اليدونکي
چي ائي زما ربه تازه	پوند ولي راپاسوم	حالانکه زه په دنيا	کښي دسترگو	خاوند وم	احکم به اوشي چي	
كَذَلِكَ	أَتَتْكَ	أَيُّهَا	فَنَسِيتَهَا	وَكَذَلِكَ	الْيَوْمَ	
همدارنگي	راغلي ووتاته	ايتونه زمونږ	نو هير کړل	تا هغه	او همدارنگي	نن ورځ
چي دغه شان تاته	زمونږ ايتونه	درغلي وي	اخوتادهغي	پرواه	اونه کړه	او دغه شان به
تَسْلَى						

تد(هم) هيرولي کيږي |
 تد نن هير کړي شي |

قوله تعالى: قَالَ اضْطَامِنَهَا جَمِيعًا

حضرت آدم عليه السلام او حضرت بي بي حوا د جنت نه اوويستلي شول: حضرت آدم عليه السلام بي بي حوا او ابليس لعين ته هغه وخت اووييلي شوچه تاسو تول د جنت نه اوځئ. په سورت بقره کښي د دې پوره تفسير تير شوي دي. تاسو په خپل مينځ کښي د يو بل دشمنان ئي يعنى اولاد آدم عليه السلام او اولاد ابليس. تاسوله به زما رسولان او زما کتابونه درځي.
 دقران پاک د مخ اړونکي بد حالت: زما د خودلې شوې لارې منونکي به نه په دنيا کښي رسوا کيږي او نه په آخرت کښي ذليل کيږي او د حکمونو مخالف زما د رسولانو د لارې نه رامنځ شوي اود نور لارو سالک به په دنيا کښي هم تنگ وي او تسلي اود زړه کولاووالي به ورته حاصل نه وي اود خپلو گمراهو په وجه به تنگوستو کښي اوسيږي. سره د دې چه په ظاهره به ورته د خوراک خټناک اوسيدو اغوستو فراخي

وی خو پہ زہرہ کنبی یقین اوهدایت د نشتوالی پہ وجہ ہمیشہ پہ شک شبہ تنگ والی اوقلت کنبی اختہ وی بدنصیب د اللہ ﷻ د رحمت نہ محروم د خیر نہ خالی حکہ چہ پہ اللہ ﷻ بانڈی ایمان نہ وی د ہغہ د وعدی یقین نہ وی دمرگ نہ پس پہ نعمتونو کنبی بہ نی ہیخ حصہ نہ وی. اللہ ﷻ سرہ بدگمانہ دی تلونکی خیز راتلونکی نہ کنری گندہ روزتی دی گندہ عملونہ نی دی قبر نی تنگ اوتیارہ دی. ہلتہ بہ داسی راتینگولی شی چہ بنسی پوینتشی بہ نی پہ گسہ کنبی اوگسہ پہ بنسی کنبی ورننوخی رسول اللہ ﷺ فرمائی چہ دمومن قبرتکہ شنہ باغیچہ وی او یا لاسہ کولاووی. داسی معلومی پی لکہ چہ سپورمنی پہ دی کنبی وی. بنہ رنرا او نور خوریری لکہ چہ د خوارلسمی شپی سپورمنی چہ راختلی وی. ددی آیت شان نزول معلوم دی چہ زما د ذکر نہ مخ ارونکو ژوند بہ تنگ وی د دی نہ مراد دکافر پہ قبر کنبی پہ ہغہ عذاب دی. پہ اللہ ﷻ قسم چہ پہ ہغہ بانڈی یوکم سل اژدھاگانہ مقررولی شی. دہری یوی اوہ اوہ سرورنہ وی چہ ہغہ بہ د قیامتہ پوری تکونہ ورکوی. (۱) ددی حدیث مرفوع کیدل بالکل منکر دی. پہ یوینکلی سندسره ہم روایت دی چہ دی نہ مراد د قبر عذاب دی. (۲) دی بہ د قیامت پہ ورخ پوندراوچتولی شی. بغیرد دوزخ نہ بہ ہغہ تہ ہیخ خیز نہ بشکاری. نابینا بہ وی اود حشر میدان تہ بہ روان وی اود دوزخ مخی تہ بہ اودرولی شی. لکہ چہ ارشاد دی ﴿ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِّيًّا وَيُكَلِّمُهُمُ صَخْرَتُهُمْ لَمَّا خَبَتْ كَلِمًا وَسَعِيرًا ﴾ (۳) یعنی مونر بہ دوی د قیامت پہ ورخ پرمخ پانده گونگیان او کانرہ جوړولوسره حشر تہ راولو. د دوی اصلی خای دوزخ دی دوی بہ وانی چہ ماخو بہ پہ دنیا کنبی بنہ کتل اوپوہیدلم بیازہ ولی روند کرې شوم؟ جواب بہ ملاوشی چہ دا بدلہ دہ د اللہ ﷻ د آیاتونہ د مخ اړولو اودداسی کیدلو لکہ چہ خہ خبر نہ وی. نونن بہ مونر ہم تاسره ہم داسی معاملہ کوو لکہ چہ تہ زمونر د یادنہ کوزشوی. لکہ چہ بل خای ارشاد دی ﴿ قَالِیَوْمَ نُنَسِّهُمْ لَعْنَةً وَالْآخِرَةُ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴾ (۴) نن بہ مونر ہغوی بالکل ہم ہغہ شان ہیرکرو لکہ چہ ہغوی د نن ورخی ملاقات ہیرکری وو. نودا برابر اود عمل مطابق بدلہ دہ. پہ قرآن بانڈی ایمان لرلوسره د دی د احکامو عامل کیدوسره کہ د یوسری د دی الفاظ د یاد نہ اوخی نوہغہ پہ دی وعید کنبی داخل نہ دی د دہ د پارہ رسول اللہ ﷺ فرمائی چہ ہغہ بہ د قیامت پہ ورخ اللہ ﷻ سرہ د جذامی پہ حالت کنبی ملاویری. (۵)

وَكذَلِكَ نَجْزِي مَنْ اَسْرَفَ		
او ہمدارنگی بدلہ ورکوؤ مونر ہغہ چاتہ چی اسراف نی اوکرو		
اودغہ شان مونر ہر ہغہ چالرہ سزا ورکوؤ چی د حد نہ وړاندی تیر شی		
وَلَمْ يُوْمِنِ	بِآيَاتِ رَبِّهِ	وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ اَشَدُّ
او ایمان نی رانوروا پہ آیتونو درب خپل او خامخا عذاب د آخرت زیات سخت دی		
اود خپل رب نخبسی اونہ منی اود آخرت عذاب دیر سخت او دیر پاتی کیدونکی دی آیا دوی		

(۱) ابن حبان: ۳۱۲۲.

(۲) حاکم: ۳۸۱/۲ و سنہ حسن.

(۳) ۱۷/الاسراء: ۹۷.

(۴) ۷/الاعراف: ۵۱.

(۵) احمد: ۲۸۵/۵، ابوداؤد کتاب الرتر باب التشديد فيمن حفظ القرآن ثم نسيه: ۱۴۷۴

وَأَبْقَىٰ ﴿۱۰﴾	أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا
اور زیات باقی پاتی کیدونکې دې ایا بشکاره شوې نه ده ادوی ته اچی خومره ډیرا هلاک کړل مونږه	ددې نه هم سبق وانه خستلو چې مونږ تراوسه دد وئ نه وړاندې خومره ډیر قومونه تباہ کړی دی
قَبْلَهُمْ	مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
مخکښی ددوی نه دزمانې دخلقو نه اچی (نن) گرزى دوی په کورونو دهغوی کښی بیشکه	چې دهغوی په کورونو کښی اوس دوی گرخى بیشکه په دې کښی
فِي ذَلِكَ	لَايَةٌ لِّأُولِي النَّهْيِ ﴿۱۱﴾ وَكُلًّا
په دې (هلاکت دمنکرینو) کښی ډیرې نښې دی دپاره دځاوندانو د عقلونو او که چری نه وې	د عقل دځاوندانو دپاره نخښې پرتې دی او که چری ستادرب
كَلِمَةً	سَبَقَتْ
خبره اچی مخکښی شوې ده د طرفه درب ستانه نو خامخا وؤ به (عذاب) لازم	د طرفه یوه خبره داو ل نه خلاصه شوې نه وې او یو وخت مقرر نه وې نو په دوی به
وَأَجَلٌ	مُّسَمًّى ﴿۱۲﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ
او که نه وې یوه نیتیه مقرره نو صبر کوه په هغه څه باند اچی وائی دوی او تسبیح وایه	عذاب راتلل لازم شوی وونوته ددوی په خبرو باندې صبر او کړه او دخپل رب پاکى دهغه
يُحْمَدُ	رَبَّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
سره دحمد درب خپل مخکښی دراختلو دنمر نه او مخکښی دپریوتلو دهغې نه	دتعریفونو سره بیانوه دنمر دختلو نه مخکښی اود ډوبیدو نه وړاندې
وَمِنَ انبَاءِ اللَّيْلِ	فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ
او په ځینو وختونو دشپې کښی نو تسبیح وایه او په طرفونو د ورځ کښی شاید چې ته	اودشپې په ځینو وختونو کښی ئې هم تسبیح کوه اود ورځې په اول او په آخر کښی هم دپاره ددې
تَرْضَىٰ ﴿۱۳﴾	
راضی شې	
چې خوشحاله اوسیرې	

قوله تعالى: - وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ ﴿۱۰﴾

د آخرت عذابونه ایر سخت دی: څوک چه د الله ﷻ د حدونو پرواه اونه کړی د الله ﷻ آیاتونه دروغ او گنډی هغه مونږ هم دغه شان د دنیاو آخرت په عذابونو کښی راگیروو. خاص کر د آخرت عذاب خو ډیر دروندې او هلته به هیڅ څوک نه وی چه بیچ ئی کړې شی. د دنیا عذابونه خونه د هغې د سختی د مقابلې دی اونه په موده کښی هغه د همیشه د پاره او د غم نه ډک دی. ملاعنه کونکو ته د پوهه کولو

سرہ رسول مقبول ﷺ ہم دا فرمانیلی وو ددنیا سزا داخرت د عذابونویہ مقابلہ کنہی بالکل سپکہ او
هیخ خیز نہ دے. (۱)

د پرومبنوقومونود تباہی ذکر:- کوم خلق چه تانہ منی اوستاد شریعت نہ انکار کوی آیا هغوی د دے خبری
نہ ہم عبرت نہ حاصلوی چه ددوی نہ وړاندې کومو خلقو دا طریقہ راویستی وه مونږ هغه تباہ برباد
کړل. نن د هغوی یوه سترگه رپیدلې یوه ساه روانه او یوه ژبه خبرې کونکې باقی نه ده پاتې. د هغوی
اوجت او پاخه کولاو او بنائسته محلونه وړانې کنډرې پرتې دی کوم خای نه چه به د هغوی نگ راتگ
کیدلو. که چرې د دوی عقل وې نوداسامان دهغوی د عبرت دپاره ډیرخه وو. آیادوی پدې زمکه باندي
په تلور اتلوسره دقدرت په دې نینو باندي د زړه نه غورنه کوی؟ آیایه غورونویاندي دهغوی د درد نه
ډکې قصه اوریدوسره عبرت نه حاصلوی؟ آیادهغوی وړان شوی کلو ته په کتوسره سترگې نه کولاویږی
؟ دوی دسترگو رانده نه دی بلکه د زړه هم رانده دی (۱) په سورت الم السجده کنہی هم د دې پورتنی
آیت په شان آیت دی. الله ﷻ دا خبره مقرر کړې ده چه ترکومې په بندیکانویاندي خپل حجت ختم نه کړی
هغوی نه په عذاب کوی. دهغوی د پاره هغه یو وخت مقرر کړې دی. هم هغه وخت به د هغوی د اعمالو
سزا هغوی ته ملاویږی. که دا خبره نه وه نو یو خوابه ئی گناه کوله اوبل خوابه راگیریدل ته ددوی په
تکذیب باندي صبرکوه. د دوی په فضول خبرویاندي برداشت کوه او تسلی ساته چه دوی زما د قبضی
نه بهرنه دی. د نمر د راختلونه د وړاندې نه مراد دسحر مونځ دې اود نمر د ډویدونه د وړاندې نه مراد
د مازیگر مونځ دی.

د سحرمانبام ذکر اودعا: بخاری اومسلم کنہی دی چه مونږ یوځل رسول مقبول ﷺ سره ناست وو حضور
ﷺ د خوار لسمې شپې سپوږمئی ته اوکتل وئی فرمائیل چه تاسوبه زر خپل رب داسې وینئی څنگه چه
دا سپوږمئی بغیرد مزاحمت او تکلیف نه گورئی. نوکه تاسو نه کیدې شی نود نمر د راختلونه د وړاندې
اود نمر د ډویدونه وړاندې مانځه پوره شان سره حفاظت کوئی. بیا حضور ﷺ هم د دې آیت تلاوت
اوفرمائیلو. (۲) د مسند احمد په حدیث کنہی دی رسول الله ﷺ فرمائی د دغه دواړو وختونو والا مونځ
گذاریه اورتہ نه ځی (۳) مسند اوسنن کنہی دی چه رسول الله ﷺ فرمائیلی دی چه د ټولونه د کمې درجې
جنتی هغه دې چه د دوو زرو کالود لارې فاصلې پورې به هم خپل ملکیت گوری. د ټولونه لرې څیز به
د هغه د پاره داسې وی لکه چه د ټولونه نيزدې اود ټولونه د اوجت منزل والا خوبه په ورځ کنہی دوه
دوه ځل د الله ﷻ دیدار کوی. (۴) بیا فرمائی چه د شپې په وختونو کنہی هم تهجد کوه. بعضی وائی چه
دې نه مراد د مانبام اوماسخوتن مونځ دی. اود ورځې په وختونو کنہی هم د الله ﷻ پاکوالې بیانوه دې د
پاره چه د الله ﷻ په اجر او ثواب باندي ته خوشحاله شی. لکه چه ارشاد دې چه ډیر زر به ستا الله ﷻ
تاته هغه څه درکړی چه ته به خوشحاله شی. (۵)

جنتیانو ته د الله ﷻ خطاب: صحیح حدیث کنہی دی الله ﷻ به افرمائی ای جنتیانو هغوی به وائی
﴿لیک رینا وسعدیک﴾ الله ﷻ به افرمائی آیاتاسو خوشحاله شوئی؟ دوی به وائی ای الله ﷻ مونږه ډیر

(۱) صحیح مسلم کتاب اللعان: ۱۴۹۳.

(۲) الخج: ۴۶.

(۳) صحیح بخاری کتاب مواقیت الصلاة باب فضل صلاة العصر: ۵۵۴، صحیح مسلم: ۶۳۳، ابوداؤد: ۴۷۲۹، ترمذی: ۲۵۵۱، ابن ماجه:
۱۷۷، احمد: ۳۶۰/۴، ابن حبان: ۷۴۴۲.

(۴) صحیح مسلم کتاب المساجد باب فضل صلاهی الصبح والعصر: ۶۳۴، ابوداؤد: ۴۲۷، احمد: ۱۳۶/۴، ابن حبان: ۱۷۴۰.

(۵) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة القيامة: ۲۳۳.

(۶) الضحی: ۵.

خوشحالہ یو. تامونر. ته هغه نعمتونه راکړي دي چه په خپل مخلوق کښې دې چاته هم نه دي ورکړي. بيا څه وجه ده چه مونږ به راضي نه يو. الله ﷻ چه ارحم الرحمين دې به فرمائي واخلي زه تاسو ته د دې نه غوره څيز درکوم. تپوس به کوي الله عزوجل د دې نه غوره څيز به څه وي؟ فرمائي به زه تاسو ته خپله رضامندی درکوم چه اوس به زه په يووخت کښې هم تاسو نه خفه نه شم. (۱) بل حديث کښې دي چه جنتيانو ته به او فرمائي شي الله ﷻ چه تاسو سره کومه وعده کړې وه هغه د هغې پوره کونکې دي. وائي به د الله ﷻ ټولې وعدې رښتونې دي زمونږ مخونه روښانه دي زمونږ د نيکو تله درنه شوه. مونږ د دوزخ نه اخواکړې شو. په جنت کښې داخل کړو اوس کوم يو څيز باقی دي؟ هم هغه وخت به پر دې اوچتې شي او د الله ﷻ ديدار به اوشي. د الله ﷻ قسم ددې نه به زيات هيڅ نعمت نه وي هم دا زياتوالي دي. (۱)

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
او مه اورېدوه سترگې خپلې هغه څيزونو ته اچي نفع ورکړي ده مونږه په هغه څيز سره او هيچرې په هغه څيزونو پسې سترگې مه پورته کوه چې
أَزْوَاجًا مِّمَّنْهُمْ زَهْرَةٌ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْسِنَهُمْ
مختلف قسم خلقو ته ادوئ نه شان وشوکت د ژوند د دنيا دپاره ددې چې امتحان او کړو په دوي مونږ ددوي ځينو ټولگوله ورکړي دا تش د دنيا د ژوند رونق دي چې مونږ په دې کښې
فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ وَأَمْرٌ
په هغې سره او رزق ادرب ستا بهتر دي او باقی پاتې کيدونکې دي او حکم کوه ددوي ازمينت او کړو اوستا د رب ورکړي رزق غوره او زيات باقی پاتې کيدونکې دي
أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَأَصْبَحَ عَلَيْهِمْ لَاسْئَلُكَ رِزْقًا
بال بچ خپل ته د مانځه او پاپند اوسه په هغې باند نه غواړو مونږه ستا نه رزق او خپلو خپلوانو ته دمونځ حکم ورکوه او پخپله هم د مونځ پاپند او سپړه مونږ ستا نه روزي نه غواړو
لَحْنٌ نَّرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ
مونږه ارزق درکوو تاته او ښه انجام دپاره د تقوی دي بلکه مونږ تاته رزق درکوو او ښه انجام دپرهيزگاري دي

قوله تعالى: وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ

د دنيا لالچ مه گوه: ددې کافرانو دنياوي ښائست او تش تپاس ته د حسرت په نظر سره مه گوره دا خود لږ شان وخت څيز دي. دا صرف د هغوی د ازمينت دپاره هغوی ته دلته ملا وشوي دي چه او گوري شکر او تواضع کوي که ناشکري او تکبر کوي؟ په حقيقت کښې د شکر کونکو کمې دي. د هغوی مالدارانو ته چه کوم څه ملا وشوي دي دهغې نه خواته ډير بهتر نعمت ملا وشوي دي. مونږ تاته اووه آياتونه درکړي دي چه سردوباره کولې شي. او قرآن عظيم مو درکړې دي. نو خپلې سترگې دهغوی د دنياوي سازو

(۱) صحيح بخاری کتاب الرقاق باب صفة الجنة والنار: ۶۵۴۹، صحيح مسلم: ۲۸۲۹، ترمذی: ۲۵۵، احمد: ۸۸/۳.
(۱) صحيح مسلم کتاب الايمان باب اثبات روية المؤمنین فی الاخرة بهم سبحانه وتعالى: ۱۸۱، ابن ماجه: ۱۸۷.

سامان طرف تہ مہ گر خوہ۔^(۱) دغہ شان ای پیغمبر ﷺ ستاد پارہ چہ اللہ ﷻ سرہ کومہ میلستیادہ نہ خوددغہی خہ انتہاء شتہ اونہ دغہی چاسرہ پہ دے وخت کنبی دبیانولو طاقت شتہ تاتہ بہ ستا پروردگار دومرہ خہ درکری چہ تہ بہ راضی رضامند شی۔^(۲) د اللہ ﷻ دین بہتراوباقی دے۔

د رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم د دنیا نہ د بی رغبتی انتہا: حضور ﷺ خپلو ازواج مطہرات نہ ایلاء کرے وہ او پہ یوہ بالاخانہ کنبی اوسیدلو۔ عمر ﷺ چہ هلته اورسیدو نو وئی کتل حضور ﷺ پہ یوہ زگہ بوخنی باندي پروت وودخرمن یوہ تکرہ ئی یو طرف تہ ایخودے وہ اوخہ مشکونہ زورندوو۔ داد بی سرو سامانی حالت پہ کتلوسرہ د هغه پہ سترگو کنبی اوبنکي راغلي۔ حضور ﷺ تپوس اوکرو خنگہ ژارے؟ جواب ملا وشو حضور ﷺ دا قیصر اوکسری پہ خنگہ عیش او عشرت کنبی پراتہ دی او تاسو سرہ د دے چہ د اللہ ﷻ پہ مخلوق کنبی د ټولونہ بزرگ هستی پہ خنگہ حال کنبی ئی؟ حضور ﷺ اوفرمائیل ای د خطاب خوہه آیا تراوسه پورې تہ په شک کنبی ئی د دے خلقو بنیگرو ہم پہ دنیا کنبی تندی کرے ده۔^(۳) رسول اللہ ﷺ سرہ د قدرت او طاقت د دنیانہ دیرزیات بی رغبت وو۔ کوم خہ چہ بہ په لاس ورتله هغه بہ ئی د اللہ ﷻ په لار کنبی ورکول اود خپل خان د پارہ بہ ئی یوہ پیسه ہم نہ کیخودله۔

ابن ابی حاتم کنبی د حضور ﷺ ارشاد نقل دے چہ حضور ﷺ فرمائیل زما په تاسو باندي د ټولونہ زیاتہ ویره په هغه وخت ده چہ دنیا به ستاسو په قدمونو کنبی خپل ټول سازوسامان واچوی او خپل برکتونہ به په تاسو راوړوی۔^(۴) غرض دا چہ کافرانو تہ د دنیا د ژوند بناسنت صرف دازمینست د پارہ ورکولې شی۔ د خپلي کورنئى خلقو تہ د مانخه تاکید کوه چہ هغوی د عذاب نہ بیچ شی او پخپله ہم د دے په پابندئى سره ادا کول کوه۔ خپل خان او خپل بال بیچ د دوزخ نہ بیچ کره۔ د حضرت عمر فاروق رضی اللہ عنہ عادت مبارک وو چہ د شپې به کله تهجدو له پاسیدو نود خپل کور والا به ئی هم پاسول او د آیت تلاوت به ئی کولو۔ مونږ تانہ د رزق طلب کونکی نه یو د مانخه پابندی کوه رب به تاله د داسې خای نه رزق دررسوی چہ ستا په خواب او خیال کنبی به هم نه وی۔ اللہ ﷻ د پرهیزگارانو دپاره خلاصې کوی اود بی شان او گمان د خای نه رزق وررسوی۔ ټول پیریان او انسانان صرف د اللہ تعالی د عبادت د پارہ پیدا کرې شوی دی۔ رزاق اود زبردست طاقتونو مالک هم اللہ ﷻ دے۔ فرمائی چہ مونږ پخپله د ټول مخلوق روزی رسونکي یو۔ مونږ تاله د غوښتلو تکلیف نه درکوو۔ د حضرت هشام رضی اللہ عنہ پلار چہ به کله د مالدارانو کورونو تہ تلو اود هغوی شان به ئی اوکتلو نو واپس به خپل کور تہ راغلو او هم دا آیت به ئی تلاوت کړو او وویل به ئی زما د کورنئى خلقو د مانخه حفاظت کوئی د مانخه پابندی کوئی اللہ ﷻ به تاسو باندي رحم او کرې کوروالا تہ د مانخه تاکید کول: ابن ابی حاتم کنبی دی چہ کله به حضور ﷺ تہ خه تنگوالې اوشو نود خپل کور ټولو خلقو تہ به ئی فرمائیل ای زما د کور خلقو مونږ کوئی مونږ قایم کرئى۔ د ټولو انبیاء کرامو هلمب (سلام دغہ طریقه وه چہ دخپل هر ویریدو او هرکار په وخت کنبی به ئی مونږ شروع کولو۔^(۵) د ترمذی او ابن ماجه وغیره په حدیث قدسی کنبی دی اللہ ﷻ فرمائی ای بنیادمه زما د عبادت د پارہ خان اوزگار کره زه به ستا سینہ د نورې بی پرواهتی نه ډکه کړم۔ ستا غریبی اوفقییری به لرې کړم۔ او که تاداسې اونہ کره نوزه به ستا زړه د اشغال نه ډکه کړم اوستا فقییری به هلو بندوم نه۔^(۶) ابن ماجه کنبی

(۱) ۱۵/الحجر: ۸۷-۸۸۔

(۲) ۹۳/الضحی: ۵۰۔

(۳) صحیح بخاری کتاب المظالم باب الغرقة والعلية والمشرقة...: ۲۴۶۸، صحیح مسلم ۱۴۷۹۔

(۴) صحیح بخاری کتاب الرقاق باب ما یجئ من زهرة الدنيا: ۶۴۲۷، صحیح مسلم: ۱۰۵۲۔

(۵) ابن ابی حاتم،

(۶) ترمذی کتاب صفة القيامة باب احاديث ابلينا بالضراء ومن كانت الاخرة هم.....: ۲۴۶۶ وسنده حسن، ابن ماجه: ۴۱۰۷، الحد: ۲/۳۵۸

دی رسول اللہ ﷺ فرمائی چاچہ خپل ٲول فکر غور قصد اوخیال رایوخیائی کړواوداخرت خیال نی اوٲرلو اوهم په دې کښې مشغول شو اللہ ﷻ به هغه د دنیا د ٲولو پریشانونه محفوظ کړی. اوچاچہ د دنیا فکرونه خپل کړل اود دې خائی غمونه نی واخستل اللہ ﷻ ته په د ده بالکل پرواه نه وی که هغه په څه خیرانسی کښې هلاک شی. (۱) یوبل روایت کښې دی د دنیا په غمونو فکرونو کښې اخته کیدونکی په ٲولو کارونو کښې اللہ ﷻ پریشانسی اچوی اود هغه فقیری به د هغه د سترگو په وړاندې کړی اودنیابه ورته هم دومره ملاویږی چه څومره نی په تقدیر کښې ده. څوک چه د خپل زړه مرکز اخرت جوړ کړی خپل نیت کښې هم هغه ساتی نو اللہ ﷻ به د هغه په هرکار کښې تسلی نصیب کړی. د هغه زړه به مور او بهادر جوړ کړی اودنیابه د هغه د قدمونو نه په تند کونوسره راځی. (۲) بیافرمانی په دنیا اخرت کښې نیک انجام هم پرهیزگار خلق دی. رسول اللہ ﷺ فرمائی مائن شپه په خوب کښې اولیدل لکه چه مونږ د عقبه بن رافع په کور کښې یو هلته مونږ ته د ابن طاب د باغ لمدي کھجورې پیش کړې شوي. ماد دې تعبیردا واخستو چه په دنیا کښې به هم د انجام په لحاظ هم زمونږ پانږې درنه وی اوچتوالی او غوره والې به هم مونږ ته ملاویږی اوزمونږ دین پاک صفا طیب ظاهر کامل اومکمل دی. (۳)

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا	او وائی دوی اولی نه راوړی دې مونږ ته
أَوَلَمْ نَخْلُقْ وَائِي جِي دې مونږ ته دخپل	
بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ط	یوه نښه د طرفه درب خپل نه آيا رانغې دوی ته واضحه بیان ادهغې ٲولو تعلیماتو چی په صحیفو
أَوَلَمْ تَأْتِيَهُم بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ	رب د طرفه یوه نښه ولې نه راوړی آيا دوی ته هغه خبرې څرگند رانغلي چی پخوانو صحیفو کښې
الْأُولَى ۝ وَاوَاتَانَا	اولنو کښې وو اوکه چری مونږه اهلک کړې وې دوی په عذاب سره مخکښی دراتلو ددې قرآن نه
أَهْلَكْنَهُمْ بَعْدَٰبٍ مِّن قَبْلِهِ	لیکلي شوي ٲرتې وې اوکه مونږ دوی ددې (قرآن پاک) نه وړاندې په عذب باندې هلاک کړې وې
لَقَالُوا رَبَّنَا	نو خامخا به وئیل دوی له ربه زمونږه اولی راوونه لیرو تا مونږ ته یو رسول
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا	نو دوی به وئیل چی ائی زمونږه ربه ا تا مونږ ته ولې یو رسول راونه لیرلو چی مونږ ستا
فَنُنَبِّئِكَ	چی تابعداری کړې وې مونږه د آیتونو ستا مخکښی ددې نه چی ذلیله شوي وې مونږه
أَيَّتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنزِّلَ	د حکم پیروي کړې وې وړاندې ددې نه چی بی قدره اورسوا

(۱) ابن ماجه كتاب الزهد باب المهم بالدنيا: ۴۱۰۶.

(۲) ابن ماجه حواله سابق: ۴۱۰۵، وسنده صحيح، ابن حبان: ۶۸۰، المعجم الاوسط: ۷۱۶۷، شعب الایمان: ۱۷۳۶.

(۳) صحيح مسلم كتاب روي النبي ﷺ: ۲۲۷۰، ابوداؤد: ۵۰۲۵، احمد: ۲۸۶/۳، مستدراي يعلى: ۳۵۲۸.

وَحْزَىٰ ۞	قُلْ	كُلُّ	مُتَرَبِّصٍ	قَتَرَبُّوا
او شرمندہ شوی وی مونرہ اورتہ اووایہ ہر سرے انتظار کونکی دی (دانجام) نو تاسو ہم انتظار کوی				
دے شو ورتہ اووایہ چہ ہریو انتظار کونکی دی نو تاسو ہم انتظار کوی یر زربہ درتہ				
فَسْتَعْلَمُونَ	مَنْ	أَصْحَابُ	الصِّرَاطِ	السَّوِيِّ وَمَنْ
یر زربہ معلوم شی تاسو تہ چی خوک دی ملگری دلاری نیغی او خوک دی				
معلوم شی چی خوک پہ سمہ لارہ روان دی او خوک ہدایت				
اهْتَدَىٰ ۞				
چی روان دی پہ نیغہ لار				
موندونکی دی				

قوله تعالى: - وَقَالُوا لَوْلَا يَا تِينًا يَا تِينًا مِّن رَّبِّهِ ۝

کافران د پیغمبر ﷺ نہ نخبہ غواری :- کافرانو بہ داہم و نیل چہ آخر خہ وجہ دہ چہ دانبی مونرہ تہ د خپل صداقت ہیخ معجزہ نہ بنائی؟ جواب ملا ویبری چہ دادی قرآن کریم چہ د ورائندینو کتابونود خبر مطابق اللہ ﷻ پہ خپل دی نبی امی باندی نازل کرے دی چہ نہ لیکل پیڑنی اونہ لوستل. گورنی پہ دی کنبی د ورائندینو خلقو حالات دی اوبالکل د ہغہ کتابونو مطابق د اللہ ﷻ د طرف نہ د دی نہ اول نازل شوی دی. قرآن پاک دہولوساتونکی دی ورائندینی کتابونود کمی زیاتی نہ پاک پاتی نہ شویدی وجہ قرآن پاک نازل شو چہ ددہ صحت غیرصحت ممتاز کری. پہ سورت عنکبوت کنبی دکافرانود دی اعتراض پہ جواب کنبی افرمائیل ﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝﴾ (۱) اووایہ چہ اللہ ﷻ رب العالمین پہ ہر قسم معجزو بشکارہ کولو باندی قادر دی. زہ خو صرف د خبرداری کولووالا رسول یم. زما پہ قبضہ کنبی ہیخ معجزہ نشتہ. نولہ ددوی دپارہ دامعجزہ کافی نہ دہ چہ مونرہ پہ تادا کتاب نازل کروچہ د ہغوی پہ ورائدی برابر تلاوت کولے شی. پہ کوم کنبی چہ دہریو یقین لرونکی دپارہ رحمت او عبرت دی.

د رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم ابدی او لویہ معجزہ :- صحیح بخاری اوصحیح مسلم کنبی دی رسول اللہ ﷺ فرمانی چہ ہریونبی تہ داسے معجزی ملاوشوی چہ د ہغی پہ کتو ہغہ خلقو پہ ہغہ نبی باندی ایمان راوړو خوماتہ ژوندنی اود ہمیشہ والا معجزہ را کرے شوی دہ یعنی داللہ ﷻ دا کتاب قرآن مجید چہ د وحی پہ ذریعہ پہ ما باندی نازل شوی دی. ماتہ دا یقین دی چہ د قیامت پہ ورخ بہ د تول انبیاء علیہم السلام د تابعدارانہ زما تابعداران زیات وی. (۲) دایاد ساتی چہ دلته درسول اللہ ﷻ د تولونہ لویہ معجزہ بیان شوی دہ. ددی دامطلب نہ دی چہ د حضور ﷺ نوری معجزی نہ وی. د دی نہ علاوہ د دی پاکي معجزی دقرآن د حضور ﷺ لاس نہ دومرہ معجزی بشکارہ شوی دی چہ پہ شمیر کنبی نہ شی راتلی. خوددی تولومعجزو نہ لویہ اوزیاتہ دحضور ﷺ د تولونہ اعلی معجزہ ہم دا قرآن کریم دی کہ چرے مونرہ دامحترم ختم المرسلین آخری پیغمبر ﷺ دلیگولونہ ورائدی مونرہ دانہ منونکی پہ خپل عذاب سرہ ہلاک کرے وی نوددوی بہ دا عذر بہ باقی پاتی شوی وو کہ زمونرہ ورائدی یوی پیغمبر راغلی وی یوہ وحی ربانی نازل شوی وی نو مونرہ بہ خامخا پہ ہغی ایمان راوړی وی اود ہغی پہ تابعدارنی او حکم پہ خای راوړلو کنبی بہ لگیاشوی وو اود دی ذلت او رسوائی نہ بہ بیج شوی وو. د دی د پارہ مونرہ

(۱) العنکبوت: ۵۰.

(۲) صحیح بخاری کتاب فضائل القرآن باب کیف نزل الوحي واول ما نزل: ۴۹۸۱، صحیح مسلم: ۱۵۲.

ددوی داعذر ہم ختم کرو۔ رسول مو اولیگلو کتاب مونازل کرو هغوی ته ایمان نصیب نشو۔ د عذابونو مستحق شو او عذر نی هم لرې شو۔ مونږ ته ښه معلومه ده چه یو نه په زرگونو آیاتونه او نبی کتلو سره هم دوی ایمان نه راوړی۔ او چه کله عذابونه په خپلو سترگو او وینی هغه وخت به ایمان راوړی خو هغه به بی فاندې وی۔ لکه چه ارشاد دې مونږ دایک او بهتر کتاب نازل کړې دې کوم چه دبرکت دې تاسو دا اومنی اود دې حکم په خای راوړنی نو په تاسو به رحم او کړې شی۔ (۱) هم دا مضمون په آیت ﴿وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهَا إِذَا جَاءَتْ لَایُؤْمِنُونَ﴾ (۱) کښې دی وانی چه د رسول په راتلو به مونږ مؤمنان جوړ شو۔ معجزه لیدلو سره به ایمان قبول کړو۔ خومونږ د دوی د ختې نه خبریو۔ دوی به ټول آیاتونه لیدلو سره هم ایمان نه راوړی۔ بیا ارشاد کولې شی چه ای نبی دې کافرانو ته او وایه چه دلته تاسو هلته به مونږ په انتظار یو۔ اوس به حال ښکاره شی چه په صراط مستقیم باندې څوک دی؟ دحق طرف ته څوک روان دی؟ عذابونه کتلو سره به نی سترگې کولاو شی۔ هغه وخت په معلومه شی چه په گمراهو کښې څوک اخته وو۔ ویریره مه هم اوس به درته معلومه شی چه دروغژن او شیطان څوک وو؟ یقینا مسلمانان په نیغه لار دی او غیر مسلم د دې نه اخاشوی دی۔

﴿الحمد لله﴾ د شپاړسمې سپارې تفسیر ختم شو۔

د سورت تعارف:- صحیح بخاری کنبی د حضرت عبداللہ ﷺ نه روایت دی چه سورة بنی اسرائیل، سورة کھف، سورة مریم، سورة طه او سورة انبیاء دعقاق اول نه دی اوهم دا تلامدی دی. (۱)

آیاتونه	سورة الانبياء مکی دې	رکوع گانې
	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	
۱۱۲	شروع کوم په نوم د الله چه ډیر مهربان زیات رحم کونکې دې	۷
	اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ۝	
	نژدې شو خلقوته (وخت د) حساب ددوی او دوی په غفلت کنبی مخ اړونکې دی	
	خلقوته ددوی (د عملونو د) حساب (وخت) رانژدې شو او دوی په غفلت کنبی مخ اړولې پراته دی	
	مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدِّثٍ إِلَّا سَمِعُوهٗ	
	نه راځي دوی ته یو نصیحت د طرفه درب ددوی نه نوې (تازه) مگر اورې دوی هغه	
	دوی ته چې ددوی درب د طرفه کوم یو نوې نصیحت هم راشی نو دوی ئې واورې خوداسې لکه	
	وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝ لَاهِيَةً قُلُوبِهِمْ وَاسْرًا لِلَّذِينَ	
	حال دا چې دوی الوېبې کوی بې پروا دی زړونه ددوی او پټې کوی د غوږ خبرې هغه کسان	
	چې دوی په لوبو کنبی مشغوله وی ددوی زړونه غافله دی او دې ظالمانو پټې پټې مشورې او کړې	
	ظَلَمُوا ۝ هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ	
	چې ظلم ئې کړې دې نه دې دا سپرې مگر یو انسان دې په شان ستاسو آیا نو راځي تاسو	
	چې دې خو بس هم ستاسو په شان یو سپرې دې نو آیا تاسو د جادو په خبرو پسې روان ئې	
	السَّحَرِ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ۝ قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ	
	جادوته حال دا چې تاسو بڼه گورئ (چې جادو دې) او وئیل رسول رب زما علم لری	
	حال دا چې تاسو ئې په سترگو وینئ گورئ پیغمبر او وئیل چې زما رب د اسمان اوزمکې	
	الْقَوْلِ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ	
	په هغه خبره چې اوشی په اسمان کنبی او په زمکه کنبی او هغه هر څه اوریدونکې دې	
	په هر څه خبره باندي عالم دې او هغه هر څه اوریدونکې	
	الْعَلِيمُ ۝ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ	
	او په هر څه پوهه دې بلکه وائی دوی (دا قرآن) گډوډ خوبونو دی بلکه اده دخانه جوړ کړې دې	
	په هر څه عالم دې بلکه دوی خو وائی چې دا (قرآن) بعضې گډوډ خوبونه دی بلکه (پیغمبر) دخانه	

(۱) صحیح بخاری کتاب الفسیر سورة الانبياء: ۴۳۹.

بَلْ	هُوَ شَاعِرٌ	فَلْيَاتِنَا	بَايَةٌ كَمَا	أُرْسِلَ
بلکہ دی	شاعر دی	اپس رادوری دی مونہ تہ	خہ نبہہ	لکہ خنگہ چہ
جوہر کپی دی	بلکہ دی شاعر دی	انودہ دپارہ پکار دی	چہی داسی نبہہ مونہ تہ	راوری لکہ خنگہ چہ
الْأَوْلُونَ	مَا آمَنْتُمْ	قَبْلَهُمْ	مِّنْ قَرْيَةٍ	
اولنی (پیغمبران دنبسو سرہ)	نہ وو راوری ایمان	مخکنبی ددوی نہ	اہیخ یو کلی	
پخوانو پیغمبرانو	راوری وی	ددوی نہ وراندی	چہ کوم خلق مونہ	ہلاک کپی وو ہغوی خو ہم
أَهْلِكُنَّاهُمْ	أَفْهَمُوا	يَوْمَئِذٍ	يَوْمَئِذٍ	
چی ہلاک کرو مونہ	ہغہ کلی	ایمانو دوی (بہ گنی)	ایمان راوری	
ایمان نہ وو راوری نو آیا	داخلق بہ ایمان راوری	خہ؟	

قوله تعالى: - اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ

قیامت نیزیڈی راغلی دی :- اللہ ﷻ خلق خبردار کوی چہ قیامت نیزیڈی راغلی دی خویہام دخلقو پہ غفلت کنبی کمپی رانغلو اونہ ہغوی د دی دپارہ خہ تیاری کوی چہ د ہغوی پہ کارراشی بلکہ پہ دنیا کنبی اینختی دی اوداسی مشغول او اختہ شوی دی چہ دقیامت نہ بالکل غافل شوی دی۔ لکہ چہ بل آیت کنبی ارشاد دی ﴿أَلَمْ أَمُرَ اللَّهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (۱) داللہ ﷻ امر راغلو اوس ولی تندی کونی؟ بل آیت کنبی فرمانیلی شوی دی ﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَالنَّشَقُ الْقُمْرُ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ (۲) قیامت نیزیڈی راغلو اسپور مٹی اوشلیدہ الخ۔ د ابونواس شاعر یوشعر بالکل ہم ددی معنی دی :-

الناس في غفلاتهم :- ورحى المنية تطحن

دمرگ میچن پہ زورہ زورہ روانہ دہ اوخلق پہ غفلتونو کنبی پراتہ دی۔ حضرت عامر بن ربیعہ ؓ کرہ یو صاحب میلہ راغلو ہغہ پہ یر اکرام او احترام سرہ ہغہ خپل کورکنبی دیرہ کرواودہغہ بارہ کنبی رسول اللہ ﷺ تہ ہم سفارش او کپرو۔ یوہ ورخ دا بزرگ میلہ ہغہ لہ راغلو وئی ونیل رسول اللہ ﷺ ماتہ فلانکنی وادی را کرہ زہ داغوارم چہ د دی بہترینی زمکی یوہ تکرہ ستا پہ نوم کرم تہ بہ ہم مشغول ئی او تانہ پس بہ ستا بال بیچ ہم پہ دی سرہ اسودہ وی۔ عامر ؓ جواب ورکرو رورہ ماتہ ددی خہ ضرورت نشہ۔ نن یوسورت نازل شوہ دی مونہ تہ خودا دنیا ترخہ غونڈی معلومہ شوہ بیا ہغوی ہم دا ﴿اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾ (۳) تلاوت او فرمانیلو۔

دی نہ پس د قریشو کافران او ہم د دوی پہ شان د کافرانو بارہ کنبی فرمانی چہ داخلق د اللہ ﷻ کلام او د اللہ ﷻ وحی تہ ہدو غور نہ ایردی۔ دوی تازہ اونوی راغلی شوہ ذکر زہ لگولوسرہ ہدو اوری نہ پہ یوغور نی اوری اوپہ بل نی اوباسی۔ زہ نی پہ خندا او لوبو کنبی مشغول کپی دی۔ بخاری شریف کنبی دی حضرت عبد اللہ بن عباس ؓ فرمانی تاسو تہ د اهل کتابود خبرو دپوبنتنو خہ ضرورت دی؟ ہغوی خود اللہ ﷻ پہ کتاب کنبی یر بدلون او تحریف کپی دی کمی زیاتی نی کپی دی اوتاسو سرہ خود

(۱) ۱۶/النحل: ۱

(۲) ۵۴/القمر: ۱-۲

(۳) دی روایت کنبی موسی بن عبیدہ او عبد الرحمن بن زید بن اسلم دوارہ ضعیف راویان دی (میزان الاعتدال: ۲/۲۵۶) رقم: ۳۶۳۶

(۴) ۵۶۴/رقم: ۴۸۶۸

اللہ ﷺ اوسنی نازل کرے شوی خالص کتاب موجود دے۔ پہ کوم کنبی چہ ہیخ گدو ووالی نہ دے شوی داخلق د اللہ ﷺ د کتاب نہ بی پرواہی کوی خپل زرونہ د دے د اثر نہ خالی ساتل غواړی. اودا ظالمان نور هم غولوی چہ د خپل خان په شان د یوانسان ماتحتی خو مونږ نه شو کولې تاسو څنگه خلق نی چہ په غریدلو سترگو جادو منشی. دا ناممکن ده چہ هم زمونږ په شان انسان له اللہ ﷺ رسالت او وحی سره مختص کرې بیا حیرانیتا ده چہ خلق سره د علم نه د ده په جادو کنبی راخی. د دے بدکردارو په جواب کنبی اللہ ﷺ فرمائی دوی تهمت تری اودوی ته اووایه چہ کوم اللہ ﷺ د زمکې او آسمان تولو خبرو باندي پوهیږی اودچانه چہ یوه خبره هم پته نه ده هم هغه اللہ ﷺ د اقرآن پاک نازل کرې دے. په دے کنبی د تیرو شوو او راتلونکو خبرو موجود کیدل د دے خبرې دلیل دے چہ د دے نازل کونکې د غیب عالم دے هغه ستاسو تولې خبرې اوریدونکې دے اوستاسو د تول حالات علم لرونکې دے نوتاسوله د هغه ویره ساتل پکار دی.

د کافرانو د رسول کریم ﷺ په حقله مختلف بکواسونه: بیاد کافرانو ضد ناپوهی د حجت نه منل بیانوی د څه نه چہ صفابنکاره دی چہ هغوی پخپله حیران دی او په یوه خبره اودریدې نه شی کله د اللہ ﷺ کلام ته جادو وائی نوکله ورته شاعری وائی کله ورته فضول او بی معنی خبرې وائی اوکله نی دا خبرې د حضور ﷺ د خپل خان نه جوړې شوی بنانی. خیال کوئی په خپل خان باندي یقین نه ساتونکوته چہ زیه څه راخی هغه دورونوی نوداسې خلق د مستقل مزاج وئیلو حقدار دی؟ کله به نی وئیل چہ بنه ده که دا ریستونې نبی وو نو د حضرت صالح ﷺ په شان به نی یوه او بنه راوړې وه د حضرت موسی ﷺ په شان به نی یوه معجزه خودلې وه د حضرت موسی ﷺ یومعجزه به نی خودلې وه. بی شکه اللہ ﷺ په دے خیزونو خو قادر دے خو که بنکاره شوی وې او بیا هم دوی د خپل کفر نه نه وو خوزیدلې نود اللہ ﷺ دعادت په شان به د هغه په عذابونو کنبی راگیریدل اومیده کرې شوی به وو. په عام توگه وړاندینو خلقوید هم دا وئیل ایمان ورته نصیب نه شونو غرق به کرې شو. دغه دوی هم دامعجزې غواړی که بنکاره شی او ایمان راوړی نوتباه به کرې شی.

لکه چہ ارشاد دے ﴿ اِنَّ الدِّیْنَ حَقٌّ عَلَیْهِمْ کَلِمَةً رَبِّكَ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴾ (۱) په چا چہ ستا درب خبره ثابتہ شوی ده که هغوی تولې معجزې هم اوگوری خوایمان به قبول نه کرې اود دردناک عذاب په کتلو به نی ډیرزر قبول کرې خو هغه به صرف یوبې فاندې خبره وی. خبره هم دا ده چہ دوی ایمان نه راوړو گنی د حضور ﷺ بی شمیره معجزې هره ورخ دهغوی دسترگو په وړاندې وې بلکه حضور ﷺ ته د نوروانبیاء کراموعلیهم السلام نه ډیرې زیاتې او بنکاره معجزې ورکرې شوی وې.

د منافق ابی بن سلول معجزه طلب کول: د ابن ابی حاتم په یو ډیر غریب روایت کنبی دی چہ د صحابه کرامو رضی اللہ عنہم یوه ډله په جمات کنبی ناسته وه. ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ د قرآن پاک تلاوت کولو. دے کنبی عبداللہ بن ابی بن سلول منافق راغلو خپله گدنی خوره کره تکیه نی اولگوله په شان سره کیناستو. وو هم بنه تک سپین غتې غتې د فصاحت خبرې جوړونکې وئی وئیل ابوبکر رضی اللہ عنہ ته حضور ﷺ ته اووایه چہ هغوی مونږته څه نینه او بنانی لکه چہ دهغوی نه وړاندې پیغمبرانو کنبی خودلې وې مثلاً موسی ﷺ تختنی راوړې، داؤد رضی اللہ عنہ زبور راوړو، صالح رضی اللہ عنہ او بنه راوستله، حضرت عیسیٰ رضی اللہ عنہ انجیل او آسمانی دسترخوان. حضرت ابوبکر رضی اللہ عنہ دے اوریدو سره په ژړا شو. په دے کنبی حضور ﷺ د کورنه تشریف راوړو نوهغوی نورو صحابه کرامو رضی اللہ عنہم ته اوفرمانیل د حضور ﷺ د تعظیم دپاره اودرپرئی اودې منافق غوښتنه نی درسالت دربارته اورسوله. حضور ﷺ ارشاد اوفرمانیل زما دپاره مه اودرپرئی صرف دالله

ﷺ دپاره اودر برنی صحابه کرامو ﷺ اووئیل حضور ﷺ مونږ ته ددې منافق نه سخت تکلیف رسی. حضور اکرم ﷺ او فرمائیل چه اوس حضرت جبرائیل ﷺ ماله راغلو راته نی او فرمائیل چه بهر لار شه او خلقو ته خپل دافضائل بیان کړه اود دې نعمتونو بیان اوکړه چه رب تاته درکړی دی. زه ټولې دنیا ته رسول جوړ کړې رالیکلې شوی یم. ماته دا حکم دې چه پیریانوته هم د الله ﷻ پیغام اورسوم. ماته رب خپل پاک کتاب رانصیب کړې دې سره د دې چه ما لیک لوستل نه دی کړی زما ټول وړاندې روستو گناهونه معاف کړې شوی دی. زما نوم نی په اذان کبښې کیخودې دې زما امدادنی په فربتوسره کړې دې. ماته نی خپل امداد اونصرت را کړې دې زما رعب نی زما نه وړاندې وړاندې کړې دې ماته حوض کوثر را کړې شوی دې چه د قیامت په ورځ به د نورو ټولو حوضونو نه به لوټې وی. ماته الله ﷻ د مقام محمود وعده را کړې ده. هغه وخت چه ټول خلق به حیران او پریشان ولاړ وی سر و نه به نی بنکته کړې وی. زه الله ﷻ د هغه رومیښی ډلې نه کړې یم چه د خلقو نه به راوځی. زما په شفاعت به زما د امت او یا زره کسان بغیر د حساب کتاب نه جنت ته ځی. ماته نی غلبه او سلطنت را کړې دې ماته به د جنت نعیم هغه اوچته او اعلی بالاخانه ملاویری چه د دې نه به اعلی مقام بل چاته نه ملاویری. زما د پاسه به صرف دوه فربتې وی چه د الله ﷻ عرش به نی اوچت کړې وی. زما اوزما د امت د پاره د غنیمت مال حلال کړې شوی دې اوزما نه وړاندې دا د هیڅ چا د پاره هم حلال نه وو.

وَمَا أَرْسَلْنَا	
اونه وؤ لیرلی مونږه	
اوستا نه وړاندې مونږ هم سړی	
قَبْلَكَ	إِلَّا رِجَالًا
مخکښی ستا نه مگر انسانان	چی مونږ به وحی کوله هغوی ته پس تپوس او کړی
پیغمبران جوړ کړی لیرلی وو چا ته چی مونږ وحی لیرله وه که چرې تاسو په دې خبره	
أَهْلَ الذِّكْرِ	إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
داهل کتابونه که بی تاسو چی نه پوهیږی	اونه وؤ جوړ کړې مونږ هغوی لره داسې بدن نه پوهیږی نو د علم د خاوندانو تپوس او کړنی او مونږ ددې پیغمبرانو داسې بدنونه نه دی جوړ کړی
لَا يَأْكُلُونَ	الطَّعَامَ
چی نه به نی خوړو خوراک	اونه وؤ هغوی همیشه ژوندی بیا ربنتیا کړه مونږه دهغوی سره
چی گنی خوراکونه دې نه کوی اونه هغوی همیشه دپاره ژوندی پاتې شوی دی بیا مونږ هغوی سره	
الْوَعْدِ	فَأَجْبِبْنَهُمْ
وعده نو بیچ کړل مونږه هغوی او هغه څوک چی غوښتلو مونږه نجات دهغوی او هلاک کړل مونږه	خپله وعده ربنتیا کړه نو هغوی ته او نورو هغه چاته چه مونږ غوښتله نجات ورکړو اود حد نه
الْمُسْرِفِينَ	
دحد نه اوږیدونکی خلق	
تیریدونکی مو هلاک کړل	

قوله تعالى: وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رَجَالًا تُوحِي إِلَيْهِمُ

تول پیغمبران مبعوث (سلام سہمی او بشر وو:- مشرکان د دہی منکر ووچہ پہ انسانانو کنبہی خوک انسان د اللہ ﷺ رسول وی پہ دہی وجہ اللہ ﷻ د هغوی تردید کوی فرمائی تانہ وپراندي چہ خومره رسولان راغلی هغه تول انسانان وو پہ هغوی کنبہی یوفرینتہ نہ وو لکہ چہ بل خای کنبہی ارشاد دہی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا تُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝﴾ (۱) یعنی تانہ وپراندي چہ مونہر خومره رسولان لیگلی د هغوی طرف تہ وحی نازل شوہی تول ہم د بنارونواوسیدونکی وو بل آیت کنبہی دی ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاةِ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِكُمْ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مَا يُوْحِي إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝﴾ (۲) یعنی ورته اووایہ چہ زہ خو چرتہ نوہی یوازی عجیبہ او رومبی رسول نہ یم ددہی کافرانوتہ وپراندي کافرانوہم د نبیانو د نہ منلوہم دغہ بہانہ کرہی وہ لکہ چہ قرآن پاک ارشاد کرہی دہی چہ هغوی وئیلی وو ﴿أَبَشْرٍ يَبْدُوْنَ أَنَّا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَوْا اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ غَفِيْرٌ حَمِيْدٌ ۝﴾ (۳) آیا یوانسان بہ زمونہرلار خودونکی وی؟ اللہ ﷻ پہ دہی آیت کنبہی فرمائی بنہ دہ تاسو اهل علم نہ یعنی یهودیانو نصرانیانو نہ او نورو خلقو نہ تپوس اوکرئی چہ دوی لہ انسانان رسولان جوہر کرہی رالیگلی شوہی وو کہ فرینتہی؟ داهم د اللہ ﷻ احسان دہی چہ انسانانوتہ ہم د هغوی پہ شان انسانان رسولان جوہروی رالیگی دہی دپارہ چہ خلق هغوی سرہ کیناستی پاسیدی شی د هغوی تعلیم حاصل کرہی شی اود هغوی پہ خبرو باندي پوہہ شی۔ هغه وپراندي پیغمبران تول پہ تول داسی جٹی والا نہ ووچہ دخوراک خبناک حاجت ئی نہ لرلویلکہ هغوی د خوراک خبناک محتاج وو۔ لکہ چہ ارشاد دہی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ إِلَّا أَنْهُمْ لِيَأْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَيَشْرَبُوْنَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ۗ أَتَصْبِرُوْنَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيْرًا ۝﴾ (۴) یعنی تانہ وپراندي چہ خومره رسولان مونہر لیگلی دی هغوی تولو بہ خوراک کولو پہ بازارونو کنبہی بہ گرخیدل ہم یعنی هغوی تول انسانان وو د انسانانو پہ شان بہ ئی خوراک خبناک کولو کار روزگار اود تجارت دپارہ بہ بازارونوتہ ہم تلہ راتلہ۔ دا خبرہ د دہی پیغمبرئی خلاف نہ دہ لکہ چہ دمشرکانو قول وو ﴿وَقَالُوا مَا لِيَ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ ۗ لَوْلَا نُزِّلَ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَكُوْنُ مَعَهُ نَذِيْرًا ۝﴾ (۵) یعنی داخنکہ رسول دہی چہ خوراک خبناک کوی او بازارونوتہ خی دہ لہ یوہ فرینتہ ولہی نہ رانازلیبری کہ هغی ہم د دہ د دین تبلیغ کولو۔ بنہ دہ چہ دا نشتہ نو دہی د یوہی خزانی مالک کوی ولہی نہ۔ یابہ ئی دہ تہ یوباغ ورکرہی وو چہ د هغی نہ دہ پہ ارت مہ خوراک کولو الخ۔ دغہ شان نور پیغمبران ہم پہ دنیا کنبہی پاتی نہ شو راغله او لارہ لکہ چہ ارشاد دہی ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِلْبَشَرِ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۗ أَفَأَنْ يَتَّخِذَهُمُ الْخُلْدُ ۝﴾ (۶) یعنی تانہ وپراندي ہم مونہر دیوانسان دپارہ ہمیشہ والہی نہ دہی کرہی۔ هغوی لہ داللہ ﷻ وحی راتلہ فرینتو بہ د اللہ ﷻ حکم احکام رسول۔ بیاجہ هغوی سرہ د رب کومہ وعدہ وہ هغه پورہ شوہ یعنی د هغوی مخالفین د ظلم پہ وجہ تباه کرہی شو او هغوی خلاصی بیاموندلو د هغوی تابعدار ہم کامیاب شووود حدنہ وپراندي کیدونکی یعنی د نبیانو دروغ گنہونکی اللہ ﷻ هلاک کرل۔

(۱) ۱۲/یوسف: ۱۰۹۔

(۲) ۴۶/الاحقاف: ۹۔

(۳) ۶۴/التغابن: ۶۔

(۴) ۲۵/الفرقان: ۲۰۔

(۵) ۲۵/الفرقان: ۷۔

(۶) ۲۱/الانبياء: ۳۴۔

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ

انزل کرے دی مونہ | تاسو ته | ايو کتاب | چي په هغي کنبی

(خلقو) مونہ په تاسو يو کتاب (قران پاک) نازل کرے دی | په کوم کنبی چي

ذِكْرِكُمْ ۞ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ

ذکر ستاسو دی | آيا نه پوهيږي تاسو | او خومره ډير | ريز مريز کرل مونہ | دکلونه

ستاسو دپاره نصيحت دی | نو آيا تاسو پوهيږي نه ؟ (چه نصيحت قبول کرې) | او مونہ ډير کلی تباہ کرل

كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۞ فَلَمَّا

چي وو | ظالمان | او راپورته کرل مونہ | روستو دهغي نه | قوم | نور | پس هر کله چي

چي دهغي خلق ظالمان وو | او دهغوي نه پس مو يو بل قوم پيدا کرو | انوهر کله چي

أَحْسَوْا ۞ بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۞ لَا تَرْكُضُوا

اوليدو هغوي | عذاب زمونږ | نو بيا | هغوي | دهغي نه | تنبديل | مه تنبتي نواز

هغوي زمونږ عذاب اوليدو | نو دهغه کلی نه په تيبنته شروع شول | (مونږ ورته او وئيل اوس) مه تنبتي

وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أَتَرْتُمْ ۞ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۞

او واپس لاړ شي | هغه خائي ته | چي بڼه ژوند درکړې شوي وو | په هغي کنبی | او کورونو خپلو ته |

او کوم نعمتونه چي تاسو ته درکړې شوي وو | هغي ته او خپلو کورونو طرفته واپس لاړ شي

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۞ قَالُوا لَوْلَا إِيَّاكُمْ

شايد چي ستاسو نه | تپوس او کړې شي | او وئيل هغوي | له هلاکته زمونږه | بيشکه مونږه | وو

کيديشي چي ستاسو نه تپوس اوشي | هغوي او وئيل چي افسوس بيشکه هم مونږ

ظَالِمِينَ ۞ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ

ظالمان | پس هميشه وه | دغه | بلنه دهغوي | اتر دي پوري | چي کرل مونږه هغوي

ظالمان وو | نو هم دغه شان چغې ئ و هلي اتر دي چي هغوي مو دريبلې شوي

حَصِيدًا ۞ خَمِدِينَ ۞

ريبلې شوي | يخ پراته | |

فصل اود مراور په شان کرل |

قوله تعالى: - لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۞

قران پاک نصيحت دي :- - الله ﷻ دخپل کلام پاک فضيلت بيانولوسره د دي قدر او منزلت طرف ته رغبت

ورکولو دپاره فرمائي چه مونږ دا کتاب ستا طرف ته نازل کرې دي په کوم کنبی چه ستاسو بزرگی ده.

(ستاسو دين ستاسو شريعت او ستاسو خبرې دي بيا خو حيرانتيا ده چه ته د دي نعمت قدر اونه کرې اود

دومره شرافت والا کتاب نہ غفلت کوی لکہ چہ ارشادباری تعالیٰ دی (وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ) (۱) ستاسو دپارہ اوستاسو دقوم دپارہ نصیحت دی اوتاسو نہ بہ د دی بارہ کنبی سوال کولہش شی۔ بیا فرمائی چہ مونہ دپروکلوظالمان چوری کری دی۔ یوبل آیت کنبی دی مونہ دنوح عليه السلام نہ پس ہم ڊیر کلی تباہ کری دی (۲) یوبل آیت کنبی دی چہ خومرہ کلی دی ڊیرپہ ترقی اوروئق کنبی ووخویا دہغہ خائی دخلقودظلم پہ وجہ مونہ ہغوی تباہ کرل (۳) بوس والوزولہ شوآبادنی پہ تباہی اوروئق پہ خاموشی کنبی بدل کری شوہ د ہغوی د ہلاکت نہ پس نور خلق د ہغوی پہ خائی کینولی شو۔ د یوقوم نہ پس دویم او ددویم نہ پس دریم اودغہ شان داسی راتلل۔ کلہ چہ دی خلقودعذابونوراتلل اولیدل او یقین نی اوشو چہ داللہ ﷻ د نبی دفرمان مطابق د اللہ ﷻ پہ عذاب کنبی ہغوی راغلہ نوہغہ وخت اوویریدل اود تیختی لارنی لتولہ اوخوا دپخواپہ مندو تروکنبی اختہ شو۔ اوس تختی راتختی مہ بلکہ پہ خپلو محلونوکنبی اودخپل عیش اوعشرت پہ سامانونوکنبی بیاراشی دی دپارہ چہ تاسوسرہ سوال او جواب خواوشی چہ تاسو د اللہ ﷻ دنعمتونو شکر اداکری ہم دی اوکہ نہ؟ دا فرمان د رتنی او غصی پہ توگہ دی اودہغوی د خوار اوذلیل کولود پارہ بہ وی۔ دغہ وخت بہ ہغوی د خپلو گناہونواقرار کوی صفابہ وائی چہ بی شکہ مونہ ظالمان وو خود ہغہ وخت اقرار بالکل بی فائدی دی۔ بیا بہ ہم دا اقرار وی تردی چہ ہغوی بہ تباہ کری شی د ہغوی آواز بہ دباؤکری شی اودوی بہ اومرہ شی دہغوی تگ راتگ تلل راتلل خبری کول بہ یودم بندشی۔

وَمَا خَلَقْنَا	السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا
اونہ دی پیدا کری مونہ آسمان اوزمکہ اوہغہ	
اومونہ آسمان اوزمکہ اوخہ چہ ددی پہ مینخ کنبی دی	
بَيْنَهُمَا	لِعَيْنٍ ۝ لَوَارِدًا
چی پہ منخ ددوارو کنبی دی لوبی کونکی کہ ارادہ لرہی مونہ چی اونیسو مونہ لوبہ	
لوبہ تماشہ نہ دہ جورہ کری کہ چری لوبہ تماشہ مو جورول غوبنتلی	
لَا تَخْذَنَّهُ	مِنْ لَدُنَّا ۝ إِنَّ كُنَّا
نو خامخا نیولی بہ وی مونہ ہغہ لوبہ دخپل طرف نہ دخان سرہ کہ وی مونہ کونکی ددی کار	
نوہم دخپل خان نہ بہ مو جورہ کری وی کہ مونہ خامخا داسی کونکی وو	
بَلْ نَقْذِفُ	بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ
بلکہ مونہ گوزار ورکووا پہ حق سرہ پہ باطل بانڈی نو سرماتوی دہغہ (باطل) نو بیا ہغہ	
بلکہ مونہ خو حق د باطل دپاسہ وراچووا نو ہغہ دہغی سرماتوی نوہغہ (باطل) ورک شی	
زَاهِقٌ ط	وَلَكُمْ الْوَيْلُ
پہ خانی ورک شی اوستاسو دپارہ تباہی دہ دہغی خبرو چی تاسو نی بیانوی او ہغہ لہرہ دی	
..... اوتاسو چہ کوم تاسو دروغ بیانوی دہغی پہ وجہ بہ ہلاک شی او پہ آسمانونو	

(۱) ۴۳ / الزخرف: ۴۴
 (۲) ۱۷ / الاسراء: ۱۷
 (۳) ۲۲ / الحج: ۴۵

مَنْ	فِي السَّمَوَاتِ	وَالْأَرْضِ ط	وَمَنْ	عِنْدَهُ
هغه مخلوق اچي په آسمانونو کښي دي او په زمکه کښي دي او هغه (فرښتي) اچي دهغه سره دي				
اَوْ زَمَكه کښي ټول هر څه دهغه ملکيت دي او کومې (فرښتي) چي هغه سره دي				
لَا يَسْتَكْبِرُونَ	عَنْ عِبَادَتِهِ	وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۝	لِيَسْأَلُونَ	
خان غټ نه گنړي د عبادت دهغه نه	او نه ستومانه کيږي	هغوي تسبيح واني		
نه دهغه د عبادت نه	خان لوڼي حسابوي او نه (دهغه په عبادت) ستړي کيږي	د شپي او ورځي د		
	الْيَلِ وَالنَّهَارِ	لَا يَقْتَرُونَ ۝		
		د شپي او ورځي سستي نه کوي		
		هغه پاکی بيانوي او سستي نه کوي		

قوله تعالى: - وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ۝

د آسمان تخليق د الله ﷻ عجيبه قدرت دي :- آسمان اوزمکه الله ﷻ په عدل سره پيدا کړي دي دې دپاره چه بدانوته سزا اونیکانوته بدله ورکړي هغه دا بي کاره د لويې تماشې په توگه نه دي پيدا کړي. يو بل آيت کښي ددې مضمون سره بيان دي چه دا گمان خود کافرانو دې دچاد پاره چه د دوزخ اورتيار دي (۱) د دويم آيت يوه معنی خوداده که چرته مونږ لويه اوتماشه غوښتله نو دا به موجود کړي وو يوه معنی دا ده چه که مونږ بنسخته غوښتلې د (هوا) معنی داهل يمن په نيزدېنځي هم راځي. يعنی که مونږ بنسخته جوړول غوښتل نو جوړعين نه چه مونږ سره دي څوک جوړوله. يوه معنی داهم ده که چرې مونږ اولاد غوښتلې. دا دواړه معنی يو بل سره لازم اوملزوم دي هم بنسختې سره اولاد دي لکه چه ارشاد دي ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَخْطَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحٰنَهُ ۗ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝﴾ (۲) يعنی که الله ﷻ ته هم دامنتور وه چه دهغه اولاد وي نو په خپل مخلوق کښي به ئي چرته د اوچتې درجې مخلوق ته دا منصب ورکړي وي خو هغه د دې خبرې نه پاك اوډير لري دي د هغه د توحيد اوغلبه خلاف دي چه د هغه دي اولاد وي. نوهغه مطلق د اولاد نه پاك دي. نه عيسى ﷺ دهغه ځوي دي او نه عزيز ﷺ نه فرښتي دهغه لونه دي. ددې عيسايانو يهوديانو او مکي د کافرانو د دې فضول خبرې اوتهمت نه رب واحد قهار پاك دي اوډير اوچت دي.

(ان کنا فعيلين) کښي "ان" ته نافييه وئيلي شوي ده يعنی مونږ دا کونکي هيو وو نه (۳) بلکه د مجاهد ﷺ قول دي په قرآن مجيد کښي هريو ځاي کښي "ان" د نفی د پاره دي. (۴) مونږ حق واضح کوواوهغه ښکاره بيانوو په کوم سره چه باطل ښکته شي مات شي ذره ذره شي اوډير اخوا شي هغه دي هم ددې لائق نه اودريدي او نه کلکيدي شي او نه د ډير وخت دپاره پاتي کيدي شي. د الله ﷻ د پاره چه کوم خلق اولادگرځوي دهغوي ددې فضول وينا په وجه دهغوي د پاره "ويل" دي او هغوي دپاره پوره خرابي ده.

فرښتي د الله ﷻ بندگان دي :- بيا ارشاد کولې شي چه کومې فرښتي تاسود الله ﷻ لونه گنړني د هغوي حال واورئ د الله ﷻ الوهيت او عظمت ته اوگورئ آسمان او زمکه ټول څيزونه د هغه په ملکيت کښي دي د هغه په عبادت کښي مشغول دي ناممکن دي چه يووخت سرکشي اوکړي. نه عيسى ﷺ

(۱) ۲۸/ص: ۲۷
 (۲) الزمر: ۴
 (۳) الطبری: ۱۸/۴۲۰
 (۴) الدر المنثور: ۵/۲۲۰

تہ د اللہ ﷻ پہ بندہ کیدو کنبی خہ شرم دی اونہ فریبتو تہ د اللہ ﷻ پہ عبادت کولو کنبی خہ شرم نہ پہ ہغوی کنبی خوک تکبر کوی یاد عبادت نہ پتیرپی اوچہ خوک ہم داسی او کپی نویووخت راروان دی چہ ہغوی بہ د اللہ ﷻ پہ وړاندې دمحشر میدان کنبی دتولوسره وی او خپل کرہ بہ زغمی۔ دابزرگی فریبتی د ہغہ پہ عبادت باندې سترې کیری ہم ویریری ہم نہ سستی او کمې ہغوی لہ خواتہ ہم نہ راخی۔ شہہ ورخ د اللہ ﷻ پہ حکم منلو کنبی دی۔ د ہغہ پہ عبادت د ہغہ پہ تسبیح کنبی لگیادی نیت او عمل دواړہ موجود دی د اللہ ﷻ ہیخ نافرمانی نہ کوی اونہ د یو فرمان د پورہ کولو نہ منع کیری۔

د فریبتو هو وخت تسبیح وئیل: ابن ابی حاتم کنبی دی یوخل رسول اللہ ﷺ دصحابہ کرامو ﷺ پہ تولی کنبی وو ونی فرمائیل خلقو چہ داخہ زہ اورم ہغہ تاسو ہم اورنی خلقو جواب ورکړو چہ حضور ﷺ مونږ خو خہ ہم نہ اورو۔ حضور ﷺ او فرمائیل زہ د آسمانونو چغار اورم او حق خودې ہم دا چہ دوی دې چغیری خکہ چہ دې کنبی دیوی لویشت خای داسی نشته چرتہ چہ د یوی نہ د یوی فریبتی سر پہ سجده کنبی پروت نہ وی۔ () عبداللہ بن حارث بن نوفل رضی اللہ عنہ فرمائی زہ حضرت کعب احبار رضی اللہ عنہ سرہ ناست ووم ہغہ وخت زما عمر کم وو۔ ما دہغوی نہ د دې آیت مطلب معلوم کړو خبرې کول تلل د اللہ ﷻ پیغام وړل او تلل عمل کول ہم دوی د دې تسبیح نہ نہ بندوی؟ زما پہ دې سوال کولوسره ہغہ بیدار شان شو او ونی فرمائیل دا ماشوم خوک دې؟ خلقو وئیل د بنوعبدال مطلب نہ دې ہغوی زما تندي بنکل کړو ونی فرمائیل خورہ بجیہ تسبیح د دې فریبتو د پارہ داسی دی لکہ زمونږ د پارہ ساه اخستل گورہ تلور اتلو خبرو وغیرہ کنبی ستا ساه برابر خی راخی دغہ شان د فریبتو تسبیح هر وخت جاری وی۔

أَمَّا اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ	ایا نیولی دی دوی خدایان دزمکی نہ اچی ہغوی
يُنشِرُونَ ﴿١٠﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُایا دې خلقو پہ زمکہ کنبی داسی خیزونہ
رَاؤُنْدِي كُورِي مَرِي كَه چري وي پد دې دواړو کنبی نور خدایان ماسوا د اللہ نہ	معبودان جوړ کړی دی اچی ہغوی پیدا کولې شی؟ کہ چری پہ زمکہ او آسمان کنبی د اللہ نہ سوا نور
لَفَسَدَتَا ﴿١١﴾ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا	نو خامخا بہ خراب شوی وی نظام ددواړو پس پاکی ده اللہ لره اچی رب دعرش دې دہغی خبرونہ
معبودان وي نودواړہ بہ تباہ شوی وو اللہ دہغہ خبرو نہ پاک دې کومی چي دہغہ دپارہ بیانوی دعرش مالک	
لَيَصْفُونَ ﴿١٢﴾ لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ﴿١٣﴾	چی دوی ئی بیانوی تپوس نہ کیری دہغہ کارونو اچی کوی ئی ہغہ او ددوی نہ بہ تپوس کیری
..... ہغہ ذات چي هر خہ کوی نو پوښتنہ تری نہ نشی کیدی او دخلقو نہ بہ تپوس پوښتنہ کولی شی	

قوله تعالى: لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا

د اللہ ﷻ نہ بغیر بل معبودنشته: - دشرک تردید کولې شی چہ دکومو کومو تاسو د اللہ ﷻ نہ بغیر عبادت کونی پہ ہغوی کنبی یوہم داسی نہ دې چہ مری بیا ژوندی کوی۔ پہ چا کنبی پہ ټولو کنبی پہ یو خای دا طاقت نشته نو بیا ہغوی د دې قدرت والا سرہ برابر منل یاد ہغوی ہم عبادت کول خومرہ بی

(۱) مشکل الانار: ۴۳/۲، المعجم الكبير: ۳۱۲۲/۱۔

انصافی ده. بیا فرمائی واورئی کہ دا اومنلہ شی چہ واقعی خدایان ڊیردی نولازم بہ راخی چہ زمکہ آسمان دے تباہ اوبرباد شی لکہ چہ ارشاد دے ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (۱) دالله ﷻ اولادنشته اونه هغه سره خوک بل معبود شته که چرې داسې وې نوهر معبود به خپل خپل مخلوق اخستلو گرځیدلو اوهریوبه په بل باندې دغالب راتلو کوشش کولو. الله ﷻ د هغوی د بیان کړې شوو صفتونونه مبرا اومنزه دې.

دلته بیان فرمائی چه الله ﷻ دعرش مالک دهغوی د وئیلی شوی فضول صفتونونه یعنی خامنو اولونرو نه پاک دې. د الله ﷻ ذات اوچت دې اود هغه شان خودا دې چه هغه خوعلی الاطلاق حقیقی شهنشاه دې په هغه باندې خوک حاکم نشته. ټول د هغه دغلبې اوقهر لاندې دی نه خود هغه په حکم پسې خوک لگیدلې شی اونه د هغه فرمان خوک روستو کولې شی. د هغه لوئی عظمت جلال حکومت علم حکمت لطف رحمت بې پایانه دې. د هیخ چا د هغه په وړاندې لکې خوزوگو مجال نشته. ټول بښکته اوعاجز دی کمزورې اوبې وسه دی هیخ خوک نشته چه د هغه په وړاندې خبره یا د خبرې مجال اوکړې هیخ خوک نشته چه دهغه په وړاندې خبره قدرې اوکړې شی هیخ خوک نشته چه هغه د څه اختیار وی چه د هغه نه تپوس اوکړې چه داکار دې ولې اوکړو یاداسې دې ولې اوکړو؟ هغه دټول مخلوق خالق دې د ټولو مالک دې هغه ته اختیار دې چه د چانه څه تپوس کوی دهریود اعمالو تپوس پوښتنه به کوی. لکه چه ارشاد دې ﴿قَدْرِكُمْ لِنَسْئَلَتْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۲) ستاد رب قسم چه مونږ به د دې ټولو نه تپوس کوو د هر یوهغه کار کوم چه دوی کړې دې هم هغه دې چه د ده په پناه کښې راغلو د ټولو شرونونه بچ شو او هیخ خوک نشته چه د هغه مجرم له پناه ورکړې شی.

أَمْ آتَّخَذُوا	مِنْ دُونِهِ	الِهَةً	قُلْ	هَاتُوا	بُرْهَانَكُمْ	هَذَا
یا نیولی دی دوی	بې دهغه نه	انور خدایان	اورته اووایه	ارورې	دلیل خپل	اداقران
ایا دوی دالله ﷻ نه سوا	(خان دپاره)	نور معبودان	جوړ کړی دی	ته ورته	اووایه چې	تاسو خپل یو دلیل
ذِكْرٌ	مَنْ	مَعِيَ	وَذِكْرٌ	مَنْ	قَبْلِي	ط
نصیحت دې	هغه چاته	چې زما سره دی	او نصیحت دې	هغه چاته	چې مخکښی زمانه وو	خو پیش کړئی
دا دهغه خلقو	ذکر دې	چې ماسره دی	اود هغوی	ذکر دې	کوم چې زمانه وړاندې وو	
بَلْ أَكْثَرُ	هُمْ	لَا يَعْلَمُونَ	الْحَقَّ	فَهُمْ	مُعْرِضُونَ	۱
بلکه زیات خلق	ددوی نه	نه پوهیږی	په حق باند	انو هغوی	مخ اړونکی دی	(دقران نه)
خو په دوی	کښې زیات	خلق په حقه	خبره نه	پوهیږی	انو (ځکه)	دهغې نه مخ اړوی .
وَمَا أَرْسَلْنَا	مِنْ قَبْلِكَ	مِنْ رَسُولٍ	إِلَّا	نُوحِي	إِلَيْهِ	
اونه دې لیرلې	مونږه	مخکښی ستا نه	یو رسول	مگر	مونږه وحی کړی ده	هغه ته
اومونږ ستا نه	وړاندې	داسې هیخ یو پیغمبر	نه دې لیرلې	مگر	هغه ته مو دا وحی کړې وی	

۱ (۲۳/المؤمنون: ۹۱)

۲ (۱۵۰/الحجر: ۹۲)

اِنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنَا ۝ فَاَعْبُدُوْنِ ۝

چی بیشکہ | نشته لائق دعبادت | مگر زه یم | نو خاص زما عبادت کوی |
چی زما نه سوا بل معبود نشته | نو صرف هم زما عبادت کوی |

قوله تعالى: - اِمْرًا تَخَذُوا مِنْ دُونِ الْاِلهِ ۝

د باطلو معبودانو حقیقت:- دې خلقوچه دالله ﷻ نه کوم کوم معبودان جوړ کړی دی دهغوی دعبادت کولو دوی سره هیڅ دلیل نشته اومونږ چه دکوم الله ﷻ عبادت کووپه هغې کبني رښتوني یو زمونږ په لاس کبني اوچت دلیل د الله ﷻ کلام موجود دې اوددې نه اول ټول د الله ﷻ کتابونه هم د دې دلیل دې په اوچت آواز سره گواهی ورکوی کوم چه د توحید په موافقت اود کافرانو د ځان نه عبادتونه کولو په خلاف کبني دی. کوم کتاب چه په کوم پیغمبر باندي نازل شو په هغې کبني دا موجود پاتې دی چه د الله ﷻ نه بغیر د عبادت څوک لائق نشته خو اکثر مشرکان د حق نه غافل دی اود الله ﷻ د خبرونه منکر دی. ټول رسولانوته هم دالله ﷻ دتوحید تلقین شوي دي. ارشاد باری تعالی دې ﴿تُسْتَلَوْنَ﴾ و﴿سُئِلَ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا اَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اِلٰهَةً يُعْبَدُوْنَ﴾ (۱) تانه وړاندې چه کوم پیغمبران تیر شوي دی ته پخپله تپوس اوکړه چه مونږ دهغوی دپاره دځان نه بغیر بل څوک معبود گرځولې ووجه هغوی دې دهغه عبادت کوی. بل آیت کبني دی ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ اُمَّةٍ رَسُوْلًا اَنْ اَعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوْتِ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدٰى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلٰلَةُ فَيُؤَيَّدُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَانظُرْ وَاكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكٰذِبِيْنَ﴾ (۲) مونږ هر یو امت ته خپل یو پیغمبر لیگلې کوم چه په خلقو کبني اعلان کړې دې چه تاسو ټول دیو الله ﷻ عبادت اوکړئ اود هغه نه بغیر دهر چا دعبادت نه جدا شئ. د انبیاء کرامو شهادت هم دادې اوپخپله دالله ﷻ فطرت هم ددې گواه دې اود مشرکانو هیڅ دلیل نشته دهغوی ټول حجتونه بی کاره دی او په هغوی باندي د الله ﷻ غضب دې او دهغوی دپاره سخت عذاب دې.

وَقَالُوا اتَّخَذَ	او وائی دوی نیولی دې
الرَّحْمٰنُ وَاَوْلَادًا	او دوی وائی چې رحمن (الله ﷻ)
سُبْحٰنَهُۥٓ بَلْ عِبَادٌ	رحمان اولاد (فرښتو لره) پاک دې هغه (ددې نه) بلکه هغوی خو بندگان دی چی عزت ورکړې شوي دې
مُكْرَمُوْنَ ۝	اولاد نیولې دې حال دا چې هغه ددې نه پاک دې بلکه (فرښتې خو) دهغه ډیر معزز مخلوق دې
لَا يَسْبِقُوْنَہٗ	نه رومبني کيږي دهغه نه په خبره سره او هغوی په حکم دهغه عمل کوی معلوم دی هغه ته
بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِہٖ	دهغه نه وړاندې خبره قدر نه کوی اود هغه په حکم پوره پوره عمل کوی هغه ته هر هغه څه معلوم دی
يَعْلَمُوْنَ ۝	مآ
بَيْنَ اَيْدِيہُمْ وَمَا	هغه څه چی وړاند ددوی دی او هغه څه چی روستو ددوی دی او نه هغوی سفارش کوی (دچا)
خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ	کوم چه د دوی نه وړاندې دی او کوم چې ترې شاته دی او هغوی دچا سفارش هم نه کوی

(۱) ۴۳ / الزخرف: ۴۵.

(۲) ۱۶ / النحل: ۳۶.

إِلَّا	لِمَنِ	ارْتَضَىٰ	وَهُمْ	مِّنْ خَشِيَّتِهِ	مُشْفِقُونَ
مگر کوی	دپارہ دہغہ چا	چی راضی وی تری اللہ	او ہغوی	دہیبت دہغہ نہ	دیری یریدونکی دی
سوا	دہغہ چا نہ دچا	چی اللہ ﷻ راضی وی	او ہغوی	تول داللہ ﷻ	دہیبت نہ ہمیشہ یریدونکی وی
وَمَنْ يَّقِلْ	مِنْهُمْ	إِنِّي	إِلَٰهٌ	مِّنْ دُونِهِ	فَذَلِكِ
اوہغہ خوک	چی اووائی	ادہغوی نہ	اچی بیسکہ زہ	امعبود یم	اسوادہغہ نہ
اوپہ	دوی کبسی	چی خوک	داسی اووائی	چی دہغہ نہ	سوا زہ معبود یم
نہ	مونی	ہغہ	لہ	نہ	مونی
جَزِيَةٍ	جَهَنَّمَ	كَذَلِكَ	نَجْوَى	الظَّالِمِينَ	
بدلہ	بہ ورکوؤ	مونی	ہغہ	لہ	دوزخ
د	دوزخ	سزا	ورکوؤ	مونی	ظالمانو
تہ	سزا	ورکوؤ	مونی	ظالمانو	تہ ہم
د	دوزخ	سزا	ورکوؤ	مونی	ظالمانو

قوله تعالى: وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ

د مکی دکافرانو بہتانونہ تہل او د ہغی جواب:- دمکی دکافرانو داخیال ووجہ دافرہنتی داللہ ﷻ لونہ دی د ہغوی ددی خیال تردید کولوسرہ اللہ ﷻ فرمائی دبالکل غلط دی اوفرہنتی د اللہ ﷻ بزرگ بندیگان دی یرید اوچتو درجو والا دی اودعزت مالکان دی قولاً اوفعللاً ہروخت داللہ ﷻ پہ اطاعت کبسی مشغولہ دی۔ نہ پہ خہ کار کبسی د ہغہ نہ ورائدی کیری اونہ پہ خہ کار کبسی د ہغہ د حکم خلاف کوی بلکہ چہ ہغہ خہ فرمائی دوی پہ منیدہ بانڈی ہغہ حکم پہ خائی راوری د اللہ ﷻ پہ علم کبسی راگیرہ دی دہغہ نہ ہیخ خبرہ پتہ نہ دہ د ورائدی روستوبسی اوکس طرف ہغہ تہ پورہ علم دی دذری ذری نہ ہغہ خبر دی۔ دا پاکہ فرہنتی ہم دومرہ مجال نہ لری چہ د اللہ ﷻ دیومجرم د اللہ ﷻ پہ ورائدی د ہغہ د مرضی خلاف د ہغہ سفارش کولود پارہ شونہی اوخوزولہی شی۔ لکہ چہ ارشاد دی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (۱) ہغہ خوک دی چہ د ہغہ د اجازت نہ بغیر د چا سفارش ہغہ لہ یورلی شی۔ بل آیت کبسی دی ﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (۲) یعنی ہغہ سرہ دچا شفاعت بغیر دہغہ دخپل اجازت نہ نہ شی چلیدی۔ ہم د دی مضمون نور ہم آیاتونہ پہ قرآن کریم کبسی موجود دی۔ فرہنتی اود اللہ ﷻ مقرب بندیگان تول پہ تول د اللہ ﷻ د ویری اود اللہ ﷻ د ہیبت نہ ہروخت رچیری۔ پہ ہغوی کبسی چہ خوک ہم د رب کیدو دعوی اوکری مونی بہ ہغہ دوزخ تہ ورسیدہ کرو د ظالمانونہ بہ مونی خامخابدلہ اخلو۔ داخبرہ د شرط پہ توگہ دہ اود شرط دپارہ دا ضروری نہ دی چہ ہغہ دی واقع ہم شی یعنی دا ضروری نہ دی چہ د اللہ ﷻ د بندی گانونہ خوک داسی ناپاکہ دعوی اوکری اوداسی سختہ سزا اوخوری۔ ہم د دی پہ شان آیت ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ﴾ (۳) او ﴿لَئِنْ أَتَيْتَ ثَمْرُكَ لَيَجْمَعَنَّ ثَمْرَكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۴) نونہ درحمن اولاداونہ د نبی کریم ﷺ نہ شریک ممکن دی۔

(۱) البقرہ: ۲۵۵

(۲) سبا: ۲۳

(۳) الزخرف: ۸۱

(۴) الزمر: ۳۹

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ أَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا

ایا نہ گوری ہغہ کسان | چی دمنلو نہ ئی انکار کری دی | چی بیشکہ آسمانونہ | او زمکہ | او ذوارہ
ایا کافرانو تہ دا خبرہ نہ دہ معلومہ چی آسمانونہ او زمکہ پہ خپل مینخ کنبی ملاؤوو

رَتَقْنَا ۖ فَفَتَقْنٰهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْبَآءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيًّا ۖ

پیوست | پس جدا جدا کرل مونرہ ہغہ | او پیدا کرل مونرہ | داوبونہ | ہر خیز | ژوندی
نوبیا مونرہ ہغہ جدا جدا کرل | او مونرہ داوبونہ ہر ژوندی خیز را پیدا کری دی

أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًّا ۖ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ ۖ

ایا نو نہ منی دوی | او ودرول مونرہ | پہ زمکہ کنبی | غرونہ | چی اونہ خوزی (دا زمکہ پہ دوی باند
نویا دوی ایمان نہ راوری | او مونرہ پہ زمکہ کنبی غرونہ جور کرل | ددی دپارہ چی اونہ خوزی

وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سَبًّا ۖ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۖ

او جوړی کری مونرہ | پہ دی زمکہ کنبی | فرانہ | لاری | دپارہ ددی چی دوی لاری معلوم کری
اوپہ دی زمکہ کنبی مو ارٹی بیرتہ لاری جوړی کری دی | دی دپارہ چی خلق پری خی راخی

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ۖ

او جوړ کری مونرہ | آسمان چت | محفوظ (دپریوتلونه) | او دوی | دنسو دھغی نہ | مخ او پرونکی دی
او مونرہ آسمان یو محفوظ چت جوړ کری | پہ دی باندی ہم دوی (آسمانی) نسو نہ دپہ کوی (اوسوچ فکر نکوی)

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ

او ہغہ | ہغہ ذات دی | چی پیدائی کرہ | شپہ | اورخ | اونمر | او سپورمی | ادا تول
او اللہ ﷻ ہغہ ذات دی چی شپہ ورخ او نمر او سپورمی ئی پیدا کری دی | ہریو پہ خپلہ

فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۖ

پہ فلک کنبی لامبو وہی یعنی گزی |

خپلہ دائرہ کنبی لامبو وہی |

قوله تعالى: -أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

د الله ﷻ د قدرت تذکرہ: -الله ﷻ دا خبرہ بیان کوی چہ د ہغہ قدرت پورہ دی اود ہغہ زبردستہ غلبہ دہ
فرمانی چہ کوم کافران د الله ﷻ نہ بغیرد چا عبادت کوی آیا دوی تہ دومرہ ہم علم نشتہ چہ د تول
مخلوق پیدا کونکی ہم الله ﷻ دی اود تولو خیزونوساتندونکی ہم ہغہ دی بیادہغہ سرہ د نورو عبادت
ولې کونی د زمکی او آسمان د شروع نہ یویل سرہ یوخای اذختلی قط پہ قط وو الله ﷻ دا جدا جدا
کرل زمکی ئی لاندی او آسمانونہ ئی پورته پہ فاصلہ باندی اوپہ حکمت سرہ قائم کرل. اووہ زمکی
پیدا کری اوہم اووہ آسمانونہ ئی پیدا کرل. دزمکی اورومبی آسمان پہ مینخ کنبی جوف اوخلا اوساتلہ
دآسمان نہ ئی اوپہ راوورولې اود زمکی نہ ئی پیداوار راوتوکولو او ہرژوندی خیزنی د اوپونہ پیدا
کرو. آیادا تول خیزونہ پہ کوم کنبی چہ د ہر یوہ یوصانع خودمختاری قدرت او وحدت باندی دلالت
کوی خپلی مخی تہ موجود موندلوسرہ ہم داخل د الله ﷻ د عظمت قائل کیدو سرہ شرک نہ پریردی؟

ففي كل شيء له آية

تدل على انه واحد

اول شپه وه كه ورخ: يعنى په هريو خيز كښې د الله ﷻ ربوبيت او دهغه د وحدانيت نښې موجود دي. د حضرت ابن عباس ؓ نه سوال اوشو چه اول شپه وه كه ورخ؟ نو هغوى اوفرمانيل چه اول زمكه او آسمان يوځاى قط په قط ملاوشوي وو نو ښكاره خبره ده چه په دې كښې به تياره وه اود تيارې نوم هم شپه نوښته شوه چه هم شپه وړاندې وه. (۱)

درثقا، تفسير او مطلب: د ابن عمر ؓ نه چه كله ددې آيت تفسير تپوس اوشو نو هغوى اوفرمانيل چه تاسو د حضرت ابن عباس ؓ نه تپوس او كړنې چه هغه كوم جواب در كړي نو هغه ماته هم اوښايښي. حضرت ابن عباس ؓ اوفرمانيل زمكه او آسمان يوځاى وونه به باران وريدلواونه به پيداوار راتوكيدلو. كله چه الله ﷻ ژوندي مخلوق پيدا كړو نو آسمان ئى اوشلولاود هغې نه ئى اوبه راوورولې اوزمكه ئى اوڅيرله اود هغې نه پيداوار راتوكولو. كله چه سوال كونكي حضرت ابن عمر ؓ ته دا جواب بيان كړو نو هغوى ډير خوشحاله شو او وئى فرمانيل نن ماته نور هم يقين پيدا شو چه د قرآن په علم كښې حضرت عبدالله ؓ ډير وړاندې دې زما په زړه كښې به كله داخيال راغلو چه چرته داسې خوبه نه وي چه د عبدالله ؓ جرات زيات شوې وي خونن هغه وسوسه د زړه نه لاره. آسمان ئى اوشلولاووه آسمانونه ئى جوړ كړل د زمكې مجموعې نه اوڅيرله اووه زمكې جوړې كړې.

د مجاهد ؓ په تفسير كښې داهم دي چه دا ملاوشوي وو يعنى اول اووه واړه آسمانونه يوځاى وو اودغه شان اووه واړه زمكې هم يوځاى وې بيادا جدا جدا كړې شو. د حضرت سعيد بن جبیر ؓ تفسير دې چه دا دواړه اول يووو بيادا جدا كړې شو. د زمكې آسمان په مينځ كښې خلا كيخودې شوه اوبه د تولوسا لرونكو اصل جوړ كړې شو. حضرت ابوهريره ؓ يو ځل حضور ﷺ ته عرض او كړو چه كله زه تاسو ته گورم زما زړه خوشحالېږي اوزما سترگې يخيږي تاسو مونږ د ټولو څيزونود اصليت نه خبر كړنې حضور ﷺ اوفرمانيل ابوهريره ټول څيزونه د اوبونه پيدا كړې شوي دي. يوبل روايت كښې دي چه بيا ما اوئيل يارسول الله ﷺ ماته څه داسې عمل اوښايښي په كوم سره چه زه جنت ته داخل شم حضور ﷺ اوفرمانيل خلقو ته سلام كوه په خلقو خوراك خوره صله رحمى كوه اودشپې چه خلق اوده شى نوته د تهجد مونږ كوه دې د پاره چه په سلامتيا سره جنت ته داخل شي. (۲)

د زمكې درې حصې اوبو كښې دي او يوه حصه ښكاره ده: زمكه الله ﷻ عزوجل وتبارك وتعالى د غرونو په ميخونوسره مضبوطه كړه دې د پاره چه هغه په خوزيدو راخوزيدو سره خلق پرشانه نه كړي مخلوق په زلزله كښې وانچوي. د زمكې دريمه حصه خو په اوبو كښې ده او صرف يوه څلورمه حصه دنمر او هواد پاره كولاوشوي ده دې د پاره چه خلق آسمان او د دې عجائبات په خپلو سترگو سره اوليدې شي. بيا په زمكه كښې الله ﷻ په خپل رحمت كامله سره لارې جوړې كړې چه خلق په آسانښي سره خپل سفر او كړې شي اولرې ملكونوته هم اورسي.

د الله ﷻ شان ته اوگوره په دې ټكره كښې اوچت غرونه حائل دي د دې ځاى نه هغه ځاى ته رسيدل په ظاره سخت او گران ښكاري خود الله ﷻ قدرت پخپله په دې غرونو كښې لارې جوړوي چه د دې ځاى خلق هلته اود هغه ځاى خلق دلته اورسي او خپل كار روزگار پوره كړي. آسمان ئى په زمكه په شان د گنبد جوړ كړو لكه چه ارشاد دې چه مونږ آسمان په خپلو لاسونو جوړ كړو اومونږ د وسعت او كشادگني والا يو (۳) فرماني قسم دې د آسمان اودهغې د جوړځ (۱) ارشاد دې چه آيا هغوى اونه ليدل چه مونږ دهغوى

(۱) الطبري: ۱۸/۴۳۳.

(۲) احمد: ۲/۲۹۵ حاكم: ۴/۱۶۰، مجمع الزوائد: ۵/۱۶، ابن حبان: ۶۴۲.

(۳) اللذاريات: ۴۷.

پہ سر و نوبانندی آسمان پہ کوم حیثیت سرہ جو رکړې دې او څنگه موورته بښانست ورکړې دې اود مزې خیره خودا ده چه په دومره لوی آسمان کښې یوسورې هم نشته. (۱)
بنا وائی دگنبد اوخیمې اودرولوته، لکه چه رسول الله ﷺ فرمائی داسلام بنا پنځه دی (۲) لکه چه په پنځوستنوبانندی یوگنبد یا خیمه ولاړه وی. بیا آسمان چه په شان د چت دې. دادې هم محفوظ اوچت د څوکنی والا چه دیوځای نه دې ته څوک نقصان اونه رسوی اوچت او اعلی صفا دې لکه حدیث کښې چه دې یو سړی د حضور ﷺ نه سوال اوکړو چه آسمان څه څیز دې حضور ﷺ او فرمائیل رامنع شوی چه ده. (۳) دا روایت سنداً غریب دې.

خو خلق د الله ﷻ د دې زبردستونښونه هم بې پرواه دی لکه چه ارشاد دې د زمکې او آسمان ډیرې نښې دی چه ډر خلقو د نظر لاندې دی خوبیا هم هغوی دې نه مخ اړولې دې. (۴) څوک غور او فکر نه کوی څوک سوچ نه کوی چه دا څومره خورشوی دې څومره اوچت څومره عظیم الشان آسمان زمونږ په سر و نوبانندی بغیرد ستنو الله ﷻ څنگه قایم ساتلی دې. بیا څومره په بشکلې طریقہ سره دا ستوری پیللې شوی دی په دې کښې هم څه ولاړ دی اوڅه روان دی. بیا د نمر چال مقرر دې د دې موجودگی ورځ ده د دې په نظر نه راتلل شپه ده د پوره آسمان یوچکر په یوه شپه او ورځ کښې پوره کوی. د دې چال د دې تیزی بغیرد الله ﷻ نه بل څوک نه پیژنی او هسې آتکلې اواندازې کول بله خبره ده.

د بنی اسرائیلو د یو عابد واقعه: د بنی اسرائیلو عابدانو کښې یو خپل ډیرش کاله موده د عبادت پوره کړه خو چه څنگه به د نورو عابدانود پاره ډیرش کاله عبادت کولونه پس اوریخ سورې کولو په ده بانندی اونه شو نوهغه خپلې مور ته دا حال بیان کړو. هغې ونیل بچې تابه د دې عبادت په موده کښې څه گناه کړې وی هغه ونیل مورې یوه هم نه. ونی ونیل بیا به تا چرته د گناه کولو پوره قصد اواراده کړې وی. جواب ئی ورکړو چه داسې هم بالکل نه دی شوی. مور ئی ونیل ممکن دی چه تا آسمان ته کتلې وی اود غور او فکر کولونه د بغیر سترگې ښکته کړې وی عابد ونیل چه داسې خو برابر کیدل ونی فرمائیل بس هم دا وجه ده. بیانی د خپل قدرت کامله بعضې نښې او خودلې چه شپې اود دې تیارې ته او گوره اود دې په رنرا بانندی نظر واچوه. بیا د یو بل پسې وار په وار راتللو انتظام او په اهتمام سره راتلل گوره چه د یو کمیدل دبل زیاتیدل. گوره نمر او سپورمنی ته د نمر رنرا یوه خاص رنرا ده اود دې آسمان د دې حرکت اود دې چال جدا دې. د سپورمنی نور جدا دې آسمان ئی جدا دې چال ئی جدا دې اندازې جدا دی او هر یو لکه چه په خپل آسمان کښې روان وی گرځی. (۵)

اود الله ﷻ د حکم په ځای راوړلو کښې مشغول دی لکه چه ارشاد دې هم هغه سحر روښانه کونکې دې هم هغه شپه په سکون او آرام کونکې دې هم هغه د نمر او سپورمنی اندازه مقرر کونکې دې هم هغه د عزت غلبه او د علم والا دې. (۶)

(۱) ۹۱/الشمس: ۹۱.

(۲) ۵۰/ق: ۶.

(۳) صحیح بخاری کتاب الايمان باب دعاؤکم ایمانکم: ۸، صحیح مسلم: ۱۶، ابن حبان: ۳۷۴/۱، ترمذی: ۲۶۰۶، مجمع الزوائد: ۴۷/۱، بیہقی: ۳۵۸/۱، مصنف عبدالرزاق: ۱۷۴/۵.

(۴) ابن ابی حاتم وسته حسن، العظمة لابی الشیخ: ۵۳۹، الاحادیث المختاره: ۱/۱۸ ح ۱۱۷.

(۵) ۱۲/یوسف: ۱۰۵.

(۶) الطبری: ۱۸/۵۲۰.

(۷) ۶/الانعام: ۹۶.

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ

او نه دي جوړ کړې مونږه | دپاره ديو انسان | مخکښي ستا نه

او مونږ ستا نه وړاندې هم دهیڅ يو انسان دپاره هميشه پاتې کيدل نه دي

الْخُلْدِ أَفَإِن مَّتَّ قَوْمُ الْخَالِدُونَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ

هميشوالي | آيا پس که چري | مر شي ته | نو دوي به گڼي | هميشه وي | هر نفس | څکونکي

جوړ کړې | نو ايا که ته وفات شي | نو دا خلق به دلته هميشه پاتې شي | هر يو نفس به دمرگ

الْمَوْتِ ط وَنَبَلُّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ ۝ فِتْنَةً ط

د مرگ دي | او ازمايو مونږ تاسو | په بدو حالاتو کښي | او په ښه حالاتو کښي | په ازماښلو سره

مزه څکي | او مونږ د امتحان دپاره په تاسو باندې سختي اوراحت راوړو | او زموږ طرف ته به

وَاللَّيْنَا ۝ تَرْجِعُوْنَ ۝

او خاص مونږ ته به | راوستلې کيږي تاسو |

تاسو ټول راواپس کيږي |

قوله تعالى: - كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ط

مرگ اهل حقيقت دي: - څومره هم چه خلق دي دا ټول مرگ يوه ورځ مړه کونکي دي دمخ د زمکې ټول مخلوق به مرگ سره مخ کيدونکي دي اودرب دشان اوجلال والا ذات هميشه دپاره ژوندې پاتې کيدونکي دي. هم د دې آيت نه علماؤ استدلال کړې دي چه حضرت خضر عليه السلام مړ شوې دي. داغلط دي چه هغه تراوسه پورې ژوندې دي ځکه چه هغه هم انسان وو اود الله ﷻ ولي وو يانې يا رسول وو خو هم انسان وو. د دې کافرانو دا آرزو څومره ناپاکه ده چه ته به مړ شي نو ولې دا د هميشه اوسيدو د پاره دي؟ داسې خو ناممکن دي دنياخو روانه ده چاله هم بغيرد الله ﷻ نه هميشه والې نشته څوک وړاندې دي څوک روستو.

مرگ ژوند، تنگي، فواخي ټول امتحان دي: - بيا فرماني دمرگ خوند به هرکس څکي. حضرت امام شافعي رحمته الله عليه به دافرمانيل چه خلق زما دمرگ خواهش منددي نوآيا دي باره کښې هم زه يوازې يم؟ دا هغه خوند نه دي چه څوک به پرېږدي. بيا فرماني د نيکني بدني آرام او بي آرامي خواږه تراخه وسعت اوتنگني سره مونږ خپل بنديگان ازمينت کوو دي د پاره چه شکر کونکي او نه شکر کونکي صابر اونا اميده معلوم شي. صحت بيماري، الداري اوفقه بري سختي اونرمي حلال اوحرام هدايت او گمراهي اطاعت او گناه ټول ازمينتونه دي په دې کښې ښه او خراب ښکاره کيږي ستاسود ټولو راواپس کيدل هم زموږ طرف ته دي هغه وخت چه څنگه وي ښکاره به شي بدانوته به سزا او نيکانوته بدله به ملاوېږي. ()

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا

او کله چې | اوويني تا | هغه کسان | چې دحق نه انکاريان دي

اوهر کله چې کافران تا اوويني نو نور څه نه

إِنْ يَتَّخِذُ وُتُكَ إِلَّا هُزُوًا ۗ أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ ۗ
نه نیسی دوی تالره مگر په توقوسره آیا دا دې هغه څوک چې یادوی خدایان ستاسو
خو توقی درپورې شروع کوی چې آیا دا هغه (سړې) دې چې ستاسو د معبودانو ذکر (په بدنې) کوی
وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمٰنِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ۝۱۰ خَلِقُ الْاِنْسَانَ
او حال دا چې دوی په ذکر درحمان سره پخپله انکاریان دی پیدا کړې شوې دې انسان
او حال دا چې دوی پخپله درحمان دی انکاریان دی انسان په پیدائش (فطرت) کښې
مِنْ عَجَلٍ ۗ سَاوِرِيْكُمْ اٰیٰتِيْ ۗ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْنَ ۝۱۱
دتلوار (بې صبری) نه ډیر زړه او بتایم زه تاسو ته نښې زما پس تلوار مه کوی (د عذاب) زما
تندی ایښودې شوې ده زه به ډیر زرتاسو ته خپلې نښې او بتایم نو تاسو تندې مه کوئ

قوله تعالى: - إِنْ يَتَّخِذُ وُتُكَ إِلَّا هُزُوًا ۗ

د کافرانو توقی مسخرې کول: - ابوجهل او د قریشو کافران وغیره به حضور ﷺ ته په کتلو سره خداگانې اومسخرې شروع کولې اود حضور ﷺ په شان کښې به ئې بې ادبې کوله ونیل به ئې چه ښه ده گورئې دغه دې چه زمونږ معبودانوته بدې ردې وائی ستاسو مشرانوته بې وقوفان وائی یو خوددوی دا سرکشی ده اویل پخپله د رحمن د ذکر نه منکر دی دالله ﷻ منکر دی اود رسول الله ﷺ منکر دی. په بل آیت کښې د دوی هم د دې کفر بیان کولو سره فرمائی دی ﴿إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا﴾ (۱) یعنی هغه خودې وائی خومونږ کلک ولاړیو گنتی هغه خو مونږ دخپل معبودانو نه زړه توری کولو کښې هېڅ کمې نه دې پریڅې. خیردوی ته به د عذاب په کتلو سره معلومه شی چه گمراه څوک وو انسان ډیر جلد باز دې. حضرت مجاهد رضی الله عنہ فرمائی الله ﷻ د ټولو څیزونو د پیدا کولو نه پس آدم رضی الله عنہ پیدا کول شروع کړو. ماښام سره نيزدې چه په هغه کښې روح ورپوک وهلې شو په سر زړه اوسترگو کښې کله روح راغلو نو ئې ونیل یا الله ﷻ چه د ماښام نه وړاندې زما پیدائش مکمل شی. حضور ﷺ فرمائی په ټولو ورځو کښې بهتراو غوره ورځ د جمعه ورځ ده. هم په دې ورځ حضرت آدم رضی الله عنہ پیدا کړې شو هم په دې جنت ته داخل کړې شو هم د هغه ځای نه راکوز کړې شو هم په دې کښې به قیامت قایمولې شی هم په دې ورځ کښې یو ساعت دې په هغه وخت کښې چه کله بنده په مانځه کښې وی اود الله ﷻ نه څه غواړی نو الله ﷻ هغه ورکوی. حضور ﷺ په خپلو گوټو مبارکوسره اشاره او کړه وئې خودل چه دا ساعت ډیر کم دې. حضرت عبدالله بن سلام رضی الله عنہ فرمائی ماته معلومه ده هغه ساعت کوم یو دې هغه د جمعه د ورځ آخری ساعت دې هم دغه وخت الله ﷻ حضرت آدم رضی الله عنہ پیدا کړو. (۲)

موحدانو ته تسلی او زغم کول: - په اول آیت کښې د کافرانو د بدبختی ذکر کولو سره د دې نه پس د انسان د تندتې کولو په دې حکمت سره دې لکه چه د کافرانو سرکشی اوریدوسره د مسلمانانو د انتقام جذبې راوچتیرې او هغوی ډیر زړیدله اخستل غواړی په دې وجه چه انسان پیدائشی جلد باز دې خود الله ﷻ عادت دا دې چه هغه ظالمانوته وخت ورکوی خوچه بیانی کله رانیسی نو پریردی نه. د دې د پاره ئې اوفرمائیل چه زه تاسو ته خپلې نښې خودونکې یم چه په گناهکارانو باندي به څنگه سختی وی. زما په

(۱) ۲۵/الفراقان: ۴۲.

(۲) ابرار د کتاب الجمعة باب فضل يوم الجمعة وليلة الجمعة: ۴۶، ۱۰ او سنه صحیح، ترمذی: ۴۹۱، حد: ۲/۴۸۶، حاکم: ۱/۲۷۸

نبی ﷺ پوری توفی کونکے خرمن خنکے اویاسم تاسو به هم اوس اوگورنی چغی مه وهنی دیر شته خو
اندهیر نشته به مهلت سره هیر پری نه.

وَيَقُولُونَ	مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ	إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	لَوْ يَعْلَمُ
اورانی دا خلق کله به وی دا وعده که بی تاسو رینتینی افسوس که معلوم وی			
اور دوی وائی چي دا وعده به کله پوره کیری که تاسو رینتوننی بی (نورائی ولی) کاش ا منکرانو ته			
الَّذِينَ	كَفَرُوا	حِينَ لَا يَكْفُونَ	عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ
هغه کسانو ته چي کافران دی کوم وخت چي نه به شی منع کولی دمخونو خپلو نه وور			
هغه وخت معلوم وی چي دوی به نه دخپلو مخونو نه اور منع کولی شی			
وَأَعَنْ ظُهُورِهِمْ	وَأَلْهَمُوا	يَنْصُرُونَ	بَلْ تَأْتِيهِمْ
اونه دشاگانو خپلو نه اونه به ددوی سره امداد اوکری شی بلکه رابه شی دوی ته			
اونه به دخپلو شاگانو نه نه اونه به ورسره خه قسم مدد کولی شی نور خه نه خو دغه اور			
بِعْتَةٍ	فَتَبْهَتُهُمْ	فَلَا يَسْتَطِيعُونَ	رَدَّهَا
(عذاب) ناخپه پس حیران به کری دوی او طاقت به نشی لرلی دوی د واپس کولو دهغی			
به پری ناگهانه راشی او دوی به حیران کری نو بیا به تری نه هغه اور لری کولی شی اونه به ورته			
وَأَلْهَمُوا	يَنْظُرُونَ	وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ	مِّنْ قَبْلِكَ
اونه به دوی ته مهلت ورکری شی او بیشکه توفی شوی دی په رسولاتو پوری مخکینی ستانه			
(دتوبی ویستلو) مهلت ورکولی شی او ستانه وړاندې هم دپیغمبرانو پوری توفی شوې وی			
فَخَاقَ	بِالَّذِينَ	سَخِرُوا	مِنَهُمْ
پس چاپیره شو په هغه گمانو باندي چي توفی نی کولی په دوی پوری هغه خیزاچی وو هغوی			
نو چا چي ورپوری خندگانی کولی دهغوی نه هم هغه عذاب راتاؤ شو په کوم پوری			
بِهِ	يَسْتَهْزِءُونَ	قُلْ	مَنْ يَكْفُرْ
په هغی پوری چي توفی به نی کولی ورته اووایه خوک دی چي بیج کوی تاسو په شپه کبسی			
چي دوی خندل (اٹی پیغمبره) ورته اووایه چي خوک به د رحمان د عذاب نه ستاسو د شپي			
وَالنَّهَارِ	مِنَ الرَّحْمَنِ	بَلْ هُمْ	عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ
اوپه ورځ کبسی درحمان نه بلکه دوی د ذکر درب خپل نه مخ اړونکی دی			
اود ورځي حفاظت اوکری (که هغه اوغواړی) خبره داده چي دوی دخپل رب دیاد نه مخونه اړوی			
أَمْ لَهُمْ	الْهَةُ	تَمْنَعُهُمْ	مِّنْ دُونِنَا
ایا شته دوی لره خدایان چي منع کری دوی زمونږ نه دوی طاقت نه لری امداد			
ایا دوی سره زمونږ نه سوا داسي معبودان شته چي ددوی حفاظت اوکری هغوی			

انفسيهم	ولا هم	منا	يُصحبون ﴿٣٥﴾
د نفسونو خپلو اونه به ددوی سره د طرفه زمونږ نه ملگرتیا او کړې شی			
خو دخپلو ځانونو مدد هم نشی کولی اونه زمونږ په مقابله کښې دهغوی ملگرتیا کولی شی .			

قوله تعالى: وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾

د کافرانو د قیامت غوښتنه او هغوی ته رته: - د الله ﷻ عذاب راتلل د قیامت راتلل دې خلقو محال گنرلو په دې وجه به ئی په کبر سره وئیل او بنایه ستاد او بیرون به کله پوره کیږی؟ دوی ته جواب ورکولی شی که تاسو پوهیدلئ اود هغه ورځ د تبا هونه خبر وئى نو تندی به مونه کوله هغه وخت به د الله ﷻ عذاب لاندې باندي راغونډ کړې وى. طاقت به ئی نه وى چه د الله ﷻ عذاب د ځان نه وړاندې روستو کړې شی. د گوگړو (گندهک) جامې به وى په کوم کښې چه به اور لگیدلې وى او په ولاړه به سوزیږی. د هر طرف نه به دوزخ راگیر کړې وى هیڅ څوک به نه وى چه امداد ئی او کړی. هیڅ بهانه به نه ملاویږی چه دا لري کړی. دې نه به نه بیچ کیږی اونه به ورته د یو ساعت ډهیل او مهلت ملاویږی.

مخکینو خلقو هم رسولانو پورې ټوټې کولې: - الله ﷻ خپل پیغمبر ﷺ ته تسلی ورکولو سره فرمانی تاسو چه تنگوى یاتوبه کوی اودروغ وانى پدې پریشانه کیږه مه د کافرانو د اوزور عادت دې. مخکینو پیغمبرانو سره هم دوی داسې کړې دى د څه په وجه چه آخر په عذاب کښې راگیر کړې شو لکه چه فرمانی (وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلٰی مَا كَذَّبُوا وَاُوْدُوا حَتّٰی اٰتٰهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ؕ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبِیّٰی الْمُرْسَلِیْنَ ﴿٣٦﴾) تانه وړاندې انبیاء کرام هم دروغ گنرلې شوی دى او هغوی په خپل تکذیب باندي صبر کړې دې تردې چه هغوی له زمونږ امداد راغلو. د الله ﷻ خبرې څوک بدلونکی نشته مونږ له د رسولاتو خبرې راغلي دى. بیا خپل نعمت بیانوی چه هغه ستاسو د ټولو حفاظت شپه ورځ په خپلو سترگو سره کوی چه نه اوده کیږی اونه سترې کیږی. (من الرحمن) معنی د رحمن بدلې یعنی د رحمن نه بغیر دى. عربی شعرونو کښې هم "من" د بدل په معنی کښې دې. هم پدې یوا حسان باندي څه موقوف دى د اکافران خود الله ﷻ د هریو احسان ناشکری کوی بلکه د هغه د نعمتونو منکر دى اود هغې نه مخ اړونکی دى. بیا د انکار په توگه په هغوی باندي غصه کولو سره فرمانی آیادهغوی معبودان چه د الله ﷻ نه بغیر دى هغوی پخپل حفاظت کښې ساتی یعنی هغوی داسې نه شی کولی د هغوی صرف دا کمان کول غلط دى بلکه د هغوی باطل معبودان پخپله د خپل امداد او حفاظت هم مالکان نه دى بلکه هغوی زمونږ نه بیچ کیدې هم نه شی. زمونږ د طرف نه هیڅ یو خبرد هغوی په لاس کښې نشته. یوه معنی د دې جمله داهم ده چه نه خو هغوی څوک بیچ کولی شی اونه ځان بیچ کولی شی.

بَلْ مَتَّعْنَا	هؤلاء	واباءهم	حتى	طال	عليهم
بلکه ښه سامانونه ورکول مونږ دوی ته او پلارانو ددوی ته اتر دې پورې چی اوږده شواپه دوی باندي					
مونږ دوی او ددوی پلار نیکه ته دنیاوی نعمتونه ورکړل تردې چې په دوی باندي یوه اوږده موده تیره					
العمر	افلا یرون	انما	تاتی الارض	نقصها	
عمر ونه ایا نه وینی دوی چی بیشکه مونږه راڅو زمکې ته چی کموژ مونږه هغه					
شوه ایا دوی نه گوری چې مونږ (ددوی د قبضې لاندې) زمکه په اسلامي فتوحاتو سره، د هر طرفه					

مِنْ أَظْرَافِهَا	أَفْهَمُ	الْغَلِيُونُ ﴿٥٠﴾	قُلْ	إِنَّمَا	أَنْذِرْكُمْ
د طرفونو دهنې نه ايا نو گني دوی به غالب شی دوی ته او وایه بیشکه چی زه یروم تاسو					
را تنگوؤا نو ایا د دې باوجود هم دوی غلبه بیاموندي شی نه ورته او وایه چی زه خو تاسو صرف					
بِالْوَحْيِ	وَلَا يَسْمَعُ	السَّمْعَ	الدُّعَاءَ	إِذَا	مَا يَنْذَرُونَ ﴿٥١﴾
په ذریعه دوحی اونه اوری کانړه خلق اواز (بلنه) کله چی هغوی یرولی کیری او که چری					
دوحی په ذریعه (الله ﷻ) دعذاب نه یروم او کانړه چی خه وخت ویرولې شی نو هغوی هلو او اوزنه					
مَسْتَهْمٌ	نَفْعَةٌ	مِنْ	عَذَابِ	رَبِّكَ	لِيَقُولَنَّ
اور مسیری دوی ته لوشان دعذاب درب ستا نه نو خامخا وائی دوی له هلاکته زمونږه					
اوری او که چری ستا درب له طرفنه دوی ته دعذاب یوه چپه راشی نو دوی وائی چی هائی زمونږ					
إِنَّمَا	كُنَّا	ظَالِمِينَ ﴿٥٢﴾	وَنَضَعُ	الْمَوَازِينَ	الْقِسْطَ
بیشکه مونږه ووا ظالمان او مونږه به کیردو تلی دانصاف دپاره دورخی					
بلدختی بیشکه مونږه په ځانونو باندې ظلم کړې ووا او مونږه به دقیامت په ورځ دانصاف تلی اولگوو					
الْقِيَامَةِ	فَلَا تَظْلَمُ	نَفْسٌ	شَيْئًا	وَإِنْ	كَانَ
دقیامت پس ظلم به نه کیری دیو نفس سره هیڅ قدر له او که چری وی په قدر دیوی دانې					
نو په چا به ذره برابر هم ظلم نشی کولې او که (دچا عمل) دا اوری ددانی هومره هم وړوکې وی نو هم					
مِنْ خُرْدٍ	أَتَيْنَا	يَهَا	وَكَفَى	بِنَا	حَسِيبِينَ ﴿٥٣﴾
داوری اراهه وړو مونږه هغه او کافی یو مونږه حساب کونکی					
به هغه بیش کړو او د حساب اخستلو دپاره مونږه یوازی بس یو					

قوله تعالى: - بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَاَبَاءَهُمْ

د کافرانو او الله ﷻ بعضي نخبني :- دکافرانو د کینې اودهغوی پخپله گمراهی باندې د کلکیدلو وجه بیان فرمائی دوی ته د خوراک څښاک دپاره ملاویری هغوی ته اوږده اوږده عمرونه ملاو دی. هغوی دا اوگنډل چه زمونږ داکړه وړه د الله ﷻ خوښ دی. دې نه پس هغوی ته نصیحت کوی ولې هغوی دا نه گوری چه مونږ کلی په کلی دهغوی دکفر په وجه تباہ کړه. د دې جمله نورې هم ډیری معنی کړې شوی دی. کومې چه مونږ په سورت رعد کښې بیان کړی دی خوږیره صحیح معنی هم دا ده لکه چه فرمائی ﴿وَلَقَدْ آفَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (مونږ ستاسو څواکې کلی تباہ کړل او خپلې نښې په اړولو رارولو تاسو ته او خودلې دې دپاره چه خلق د خپلو بدونه واورې. حسن بصری رحمته الله علیه د دې یوه معنی داهم بیان کړې ده چه مونږ په کفر باندې اسلام غالب کړې دې. ()

آیا تاسو دې نه عبرت نه حاصلونی چه څنگه الله ﷻ دوستان په دښمنانو باندې غالب کوی او څنگه تکذیب کونکی وړاندینی امتونه هغه تباہ بریاد کړل او مؤمنانو بند یگانوته خلاصی ورکړې شو. آیا اوس هم دا خلق خپل ځان هم غالب گنږی؟ داسې نه ده بلکه دامغلوب دی ذلیل دی رذیلان دی او په نقصان

کبھی دی۔ دبر یادنی لاندی دی زہ خود اللہ ﷻ د طرف نہ مبلغ یم د کومو عذابونونہ چہ تاسو خبردار کوم داز ماد خپل طرف نہ نہ دی بلکہ د اللہ ﷻ د طرف نہ دی اوچہ د چا سترگی اللہ ﷻ رندی کری دی زہ اودماغ نی بند کری دی هغوی ته د اللہ ﷻ داخبری سودمندنه پریوخی۔ کانرہ خبرول بی گارہ دی خکہ چہ هغوی خواوری نه۔ کہ په دې گناہگار انوباندی یووړوکی غوندې عذاب هم راشی نو چغې صوری کوی او هغه وخت ډیر زرد خپل قصور اقرار کوی۔ د قیامت په ورځ به د انصاف تله قایمولې شی دا تله هم یوه وی خوچہ کوم عملونہ په دې کبھی تللی شی هغه به ډیر زیات وی په دې اعتبار سره شی د جمع لفظ راوړی۔ په هغه ورځ به په چا باندی هیڅ ظلم هم نه شی کولی خکہ چہ د حساب اخستونکی اللہ ﷻ پخپله دې چہ هم ځان له د ټول مخلوق د حساب اخستلو د پاره کافی دی۔ د هر وړوکی نه وړوکی عمل به هلته موجود شی۔

بل آیت کبھی فرمائیلی دی ستار ب به په چا باندی ظلم نه کوی۔ ارشاد دې ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِن تَكُ حَسَنَةً يَّضْعِفْهَا وَيُؤْتُ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (۱) اللہ ﷻ د اوری د یوې دانې هومره هم ظلم نه کوی۔ نیکی زیاتوی اود دې اجر د خپل ځان نه ډیر زیات ورکوی۔ حضرت لقمان عليه السلام په خپلو وصیتونو کبھی خپل خوی ته فرمائیلی وو بچی که د اوری د یوې دانې برابر هم عمل وی که په کانری کبھی وی که په آسمانونو کبھی وی یاپه زمکه کبھی وی اللہ ﷻ به هغه راوړی او ډیر باریک بین او خبر دې۔ بخاری اومسلم کبھی رسول اللہ ﷺ فرمائی دوه کلمې دی چہ په ژبه باندی سپکې دی په تله کبھی ډیری درنې دی اللہ ﷻ ته ډیری خوښی دی۔ ﴿سبحان الله ومحمده سبحان الله العظيم﴾ (۲)

د لاله الا الله د ذکر فضائل:- مسند احمد کبھی دی رسول اللہ ﷺ فرمائی زما د امت یوسرې به د قیامت په ورځ اللہ ﷻ د ټول اهل محشر په وړاندې خپل ځان له راوغواری اود هغه د گناه به یوکم سل دفترې د هغه په وړاندې را کولاو کړی د کوم ځای پورې چہ نظر کار کوی دومره دومره به یویو دفتر وی بیا به اللہ ﷻ د هغه نه تپوس او کړی چہ آیات ته په دې خپلو کړې شوو گناهونو کبھی د یوې نه څه انکار شته؟ زما د طرف نه چہ کومې حفاظت کونکې فریستی ستا په اعمالو لیکلو باندې مقرر کړې شوې وی هغوی په تاباندې څه ظلم خونه دې کړې؟ جواب به ورکړی ای اللہ نه د انکار گنجائش شته اونه دا ونیلی شم چہ په ظلم سره شی لیکلی دی اللہ ﷻ به فرمائی چہ بنه ده تاسره څه عذر شته یا څه نیکی شته؟ هغه به ویریدلې وی وائی به هیڅ هم نشته۔ رب العالمین به او فرمائی ولې نه بی شکه ستایوه نیکی مونږ سره شته اونن به په تاباندې هیڅ ظلم نه شی کولی۔ یوه وړه شان پرچہ به راوویستلې شی په کوم کبھی چہ به ﴿اشهدان لاله الا الله وان محمد رسول الله﴾ لیکلی وی اللہ ﷻ فرمائی چہ دا پیش کړئی هغه به وائی ای اللہ ﷻ دا پرچہ به د دې دفتر په مقابلہ کبھی څه او کړی؟ اللہ ﷻ به فرمائی په تاباندې به ظلم نه شی کولی۔ اوس به ټول په ټول دفترونه د تلې په یوچابری کبھی کیخودې شی او هغه پرچہ به د تلې په بل چابری کبھی کیخودې شی نود دې پرچہ وزن به د هغه دفترونو زیات شی۔ دا به بنکته شی او هغه به اوچت شی۔ د رب رحمن او رحیم د نوم نه به بل هیڅ وزنی څیز نه وی۔ ابن ماجه او ترمذی (۳) کبھی هم روایت دی۔

(۱) ۴/النساء: ۴۰۔

(۲) صحیح بخاری کتاب التوحید باب قول الله تعالی ﴿ورضع الموازين القسط ليوم القيامة﴾: ۷۵۶۳، صحیح مسلم: ۲۶۹۴، ترمذی: ۳۴۲۷، ابن ماجه: ۳۸۰۶، احمد: ۲۳۲/۲، ابن حبان: ۸۳۱۔

(۳) احمد: ۳۱۲/۲، کتاب الايمان باب ماجاء لیمن يموت وهو يشهد ان لا اله الا الله: ۲۶۳۹، مسنده صحیح، ابن ماجه: ۴۳۰۰، حاکم: ۶/۱، ابن حبان: ۲۲۵۔

مسند احمد کنبی دی د قیامت په ورځ چه کله تلې کيخودې شی نویوسرې به راويستلې شی او په یوچاېرې کنبی به کيخودلې شی اوکوم څه چه په هغه باندي شميرلې شوی دی هغه به هم کيخودې شی نو هغه چاېرې به بنکته شی اودې به د دوزخ طرف ته اوليگلې شی. اوس به هغه شا کړې وی چه د الله ﷻ د طرف نه به یوه فرېسته آواز ورکړی تندي مه کونی یوخیز د ده پاتې دې بیا به یوه پرچه راويستلې شی په کوم کنبی چه به ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ وی او هغه به ددې سرې سره په تله کنبی کيخودې شی اودا د نیکو چاېرې به ټیټ شی. (۱)

د مسند احمد په یوحدیث کنبی یوصحابی ﷺ رسول الله ﷺ سره کیناستو ونی ونیل یارسول الله ﷺ زما غلام دې چه زما تکذیب هم کوی زما خیانت هم کوی زما نافرمانی هم کوی اوزه هم هغه وهم ټکوم او بدې ردې هم ورته وایم. اوس تاسواو فرمانې چه زما اود هغه به څه حال وی؟ حضور ﷺ اوفرمانیل د هغه نافرمانی دروغژن کنړل اوخیانت هرڅه به راجمع کړی اوستا وهل ټکول بدې ردې ونیل اوس که ستاسزا دهغه د خطا برابره شوه نو ته خلاص شوې نه عذاب نه ثواب اوکه چرته ستا سزا کمه پاتې شوه نوتاته به د الله ﷻ فضل اوکرم ملاوشی اوکه ستا سزا د هغه کړو نه زیاته شوه نوتانه به د دې زیاتې شوې سزابدله اخستې شی. دې اوریدوسره هغه صحابی ﷺ په ژړا شو اوچغې نی شروع کړې نو حضور ﷺ اوفرمانیل په ده څه اوشو؟ آیا ده په قرآن کریم کنبی دا نه دی لوستلې ﴿وَنَضُمُّ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِمَا نَحْسِبُونَ﴾ (۲) دې اوریدوسره هغه صحابی ﷺ اووئیلی یارسول الله ﷺ دا معاملات اوریدوسره خو زما زړه غواړی چه خپل ټول غلامان آزاد کړم تاسو گواه اوسیرئې دا ټول د الله ﷻ په لار کنبی آزاد دی. (۳)

وَلَقَدْ آتَيْنَا	
او په تحقیق ورکړې وو مونږه	
او مونږ موسی ﷺ او	
مُوسَىٰ وَهَارُونَ	الْفُرْقَانَ . وَضِيَاءً وَذِكْرًا
موسی او هارون ته	فرق کونکې په منځ دحق او دباطل کنبی اورنړا او نصیحت
هارون ته (تورات) ورکړې ووا چې په حق اوباطل کنبی فرق کوونکې اورنړا وه اود پرهیزگارو	
لِلْمُتَّقِينَ ﴿۳۵﴾	الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
دپاره دپرهیزگارانو هغه پرهیزگاران چی هغوی یریرې درب خپل نه په غیب سره (بی لیدو)	دپاره نصیحت ووا..... هغه خلق چې دخپل رب نه غائبانه ویریرې
وَهُمْ	مِّنَ السَّاعَةِ مَشْفِقُونَ ﴿۳۶﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ
او هغوی دحساب کتاب دوخت نه یریدونکی وی	اودا (قران) نصیحت دې برکتناک
دقیامت نه هم ویره کوی اودا (قران پاک) بابرکته نصیحت دې کوم چې مونږ نازل	

(۱) احمد: ۲۲۱/۲-۲۲۲، الترمذی: ۲۶۳۹ وهوحدیث صحیح، مجمع الزوائد: ۲۸۰/۶.
 (۲) الانبياء: ۴۷.
 (۳) احمد: ۲۸۰/۲، ترمذی کتاب تفسیر القرآن، باب ومن سورة الانبياء: ۳۱۶۵.

أَنْزَلْنَاهُ ط | أَفَأَنْتُمْ لَهُ | مُنْكَرُونَ ع

نازل کړې دې مونږه دا | ایا تاسو | ددې نه | انکار کونکي یی |
کړې دې | نو ایا تاسو ددې نه انکار کوئ |

قوله تعالى: - وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ

د تورات فضیلت: -- مونږ اول هم دا خبره خودلې ده چه د حضرت موسی عليه السلام او حضرت هارون عليه السلام ذکر یوځای راځی او دغه شان د تورات او قرآن پاک ذکر هم عموماً یوځای راځی. فرقان نه مراد کتاب (١) یعنی تورات دې چه په حق او باطل حلال او حرام کښې فرق کونکې وو (٢) هم په ده سره حضرت موسی عليه السلام ته امداد ملا وشو. ټول په ټول آسمانی کتابونه حق او باطل، هدایت گمراهی ښه بد حلال حرام کښې جدانی کونکې وی. دې سره په زړونو کښې نورانیت په اعمالو کښې حقانیت دالله ﷻ ویره او د الله ﷻ طرفته رجوع حاصلیږی چه هغوی دخپل رب نه په غائبانه توگه هم ویریرې. لکه چه د جنتیانو صفتونه بیانولو سره او فرمائیل (مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ) (٣) څوک چه د رحمان نه بغیر کتلو ویریرې او ټیټیدونکې زړه لری. یو بل آیت کښې دی کوم خلق چه دخپل رب غائبانه ویره لری د هغوی دپاره بنسټه او ډیر لوی اجر دې. (٤) ددې پرهیزگار آنودویم صفت دادې چه دوی دقیامت ویره لری دهغې د تباهونه لږزیږی او پچیرې بیا فرمائی چه دا قرآن عظیم خومونږ هم اوس نازل کړې دې دکوم خواته چه هم باطل نه شی راتلې د حکمتونو او تعریفونو والا الله ﷻ د طرف نه نازل شوی دې. افسوس! ایاددومره وضاحت حقانیت صداقت اونورانیت والا قرآن پاک هم ددې قابل نه شوچه تاسو ددې نه منکر شوی.

وَلَقَدْ آتَيْنَا

| او په تحقیق سره ورکړې وه مونږه

| او مونږ ابراهیم عليه السلام ته د دې (قرآن) نه وړاندې

إِبْرَاهِيمَ | رُشْدًا | مِنْ قَبْلُ | وَكُنَّا | بِهِ

ابراهیم عليه السلام ته | ښه پوهه دهغه | مخکښی دهغې نه هم | او وؤ مونږه | په ابراهیم عليه السلام باندې |
هدایت ورکړې ووا | او مونږ دهغه (ابراهیم د صلاحیتونو) نه ښه خبر وو

عَلِيمِينَ ع | إِذْ | قَالَ | لِأَبِيهِ | وَقَوْمِهِ | مَا هَذِهِ | التَّمَائِيلُ

ښه پوهه | کله چې | او وئیل هغه | پلار خپل ته | او قوم خپل ته | چې څه دی دا | شکلونه
هرکله چې ده خپل پلار او خپل قوم ته او وئیل چې دا څه (واهیات) شکلونه دی

الَّتِي | أَنْتُمْ | لَهَا | عَلَيْكُمْ ع | قَالُوا | وَجَدْنَا

هغه | چې تاسو | هغې ته | ټینگ ولاړ یی په عبادت سره | او وئیل هغوی | موندلی وؤ مونږه |
چې ددې د عبادت دپاره تاسو ډیرې لگولی دی | هغوی ورته او وئیل چې مونږ خو خپل پلاران

(١) الطبری: ١٨/٤٥٣.

(٢) الطبری: ١٨/٢٨٠.

(٣) ٥٠/ق: ٣٣.

(٤) ٦٧/الملك: ١٢.

ابَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿۵۰﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ
پلاران خپل ادي ته عبادت كونكي او وئيل هغه بيشكه بين تاسو او پلاران ستاسو
نيكونه ددوي عبادت كونكي موندلې دي ابراهيم <small>عليه السلام</small> او وئيل چې تاسو او ستاسو پلاران نيكونه
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۵۱﴾ قَالُوا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ
په گمراهي بڼكاره كښي او وئيل هغوي ايا تاسو مونږ ته راوړې دي حق يا ته نې
هم په څرگنده گمراهي كښي پراته وو هغوي ورته او وئيل چې ايا ته مونږ ته رشتيا وايي
مِنَ اللَّعِينِينَ ﴿۵۲﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
دلويو كونكونه او وئيل هغه بلكه رب ستاسو رب د اسمانونو او د زمكې دې
او كه هسي توقي راسره كوي؟ ابراهيم <small>عليه السلام</small> او وئيل چې (دخه توقي) ستاسو رب څو
الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَاَنَا عَلَىٰ ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِينَ ﴿۵۳﴾
هغه رب چې پيدا كړې نې دي دا او زه په دې باند تاسو ته دگواهي كونكونه يم
د اسمانونو او د زمكې رب دې چې هغه ټول نې پيدا كړې دي او زه په دې خبره گواه يم

قوله تعالى: - وَقَدْ اٰتَيْنَا اِبْرٰهِيْمَ رُشْدًا مِّنْ قَبْلٍ وَكُنَّا بِهٖ عَلِيْمِيْنَ ﴿۵۰﴾

ابراهيم عليه السلام د وړگوالي نه په هدايت وو:- ارشاد دې چې ابراهيم خليل الله عليه السلام ته خو الله تعالى د وړگوالي نه هدايت وركړې ووهغه ته نې خپل دليلونه الهام كړې وو اونيكې ورته خودلې وه. لكه چې ارشاد دې (وَتِلْكَ حُجَّتُنَا اٰتَيْنَا اِبْرٰهِيْمَ عَلَىٰ قَوْمِهٖ تَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مِّنْ نَّشَأٍ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۵۰﴾) دادې زمونږ زبردست دليلونه چې مونږ حضرت ابراهيم عليه السلام ته وركړې وودې د پاره چې هغه خپل قوم قائل كړې شي.

د ابراهيم عليه السلام په وړگوالي كښې د غار قصه اسرئيلي ۵۵: د اچه كومي قصې مشهورې دي د ابراهيم عليه السلام هم د پښو څكلو د زمانې نه دهغه مور دې په يو غار كښې ساتلې وود كوم ځاي نه چې د مودو پس هغه راووتلو او د الله تعالى په مخلوقاتو خاص په نمر سپوږمۍ ستورو وغيره باندې نظر اچولوسره الله تعالى او پيژندلو دا ټولې د بنې اسرئيلو قصې دي. قاعده دا ده چې په دې كښې كومه يوه واقعه د دې مطابق وي كوم حق چې زمونږ په لاس كښې دې يعنې كتاب اوسنت هغه رښتوني ده اود قبلیدو قابله ده ځكه چې هغه د صحت مطابق ده اوچې كومه خلاف وي هغه مردود ده اود كوم مطابق چې زمونږ شريعت خاموش دې برابروالي او مخالفت هيڅ هم نه وي نودهغې روايت كول په قول د اكثر و مفسرينو جائزدي خونه مونږ هغې ته رښتوني وئيلې شو اونه دروغ.

اود اښكاره خبره ده چې هغه واقعات زمونږ د پاره هيڅ سند نه لري نه په هغې كښې زمونږ څه ديني فائده شته كه چري داسې وه نو زمونږ جامع نافع او كامل شامل شريعت به د دې په بيان كښې كوتاهي نه كوله زمونږ خپل مسلك خو په دې تفسير كښې دا دې چې مونږ داسې بنې اسرئيلي روايات نه وارد كوو ځكه چې په هغې كښې صرف د وخت ضائع كولو نه بل هيڅ نفع نه وي اود نقصان احتمال زيات دې ځكه چې زمونږ يقين دي چې بنې اسرئيلو كښې د روايت بڼه كتلو هغه ماده نه وه چې په رښتيا و او دروغو كښې تميز پيژندلو په هغوي كښې دروغ ورننوتلې وولكه څنگه چې زمونږ حافظانو امامانو

تشریح کرے۔ غرض دا دے چہ پہ دے ایت کنبی د دے امر بیان دے چہ مونہ دے نہ وړاندې حضرت ته هدایت ورکړې وو او مونہ ته پته وه چہ هغه د دے قابل دے۔ هم په وړوکوالی کنبی هغه ﷺ ابراهیم دخپل قوم د غیرالله عبادت کول نه خوښول او ډیر په بهادرۍ سره اوسختنی سره نی د دے نه انکار او کړواوقوم ته نی ښه ښکاره او وئیل چہ تاسو څه د دے بتانونه چاپیره ناست نی ټاټونه مو لگولې دے؟ حضرت علی ؑ په لار تیریدو چہ جوارگر خلق ناست وو شطرنج نی لگولې وو لویه نی کوله هغوی هم دا آیت تلاوت کړو وئی فرمائیل چہ په تاسو کنبی دے څوک په خپل لاس کنبی سره کړې شوې سروټکه واخلي دا د شطرنج د گیتو د اخستلونه ښه دے۔

د حضرت ابراهیم ﷺ د دے ښکاره دلیل هغوی سره څه جواب ووچہ ورکړې به نی وې وئیل داخوزه طریقه ده دپلارانو نیکونونه راروانه ده۔ هغوی اوفرمائیل داڅه دلیل شو؟ زمونږ چہ په تاسو باندې کوم اعتراض دې هغه په هغه وړاندینویاندې هم دے۔ په یوه گمراهنی کنبی ستاسو مشران لگیاوو نو تاسو هم په هغې کنبی لگیانې نو دې کنبی څه ښیگره اوشوه۔ زه وایم چہ تاسو اوستاسوپلاران اونیکنونه ټول د حق لارې نه اخواشوي وو او په ښکاره گمراهنی کنبی ډوب شوي وو۔ اوس د هغوی غوږونه اودریدل ځکه چہ هغوی د خپلو عقلمندو خلقو بې عزتی اولیدله د خپل پلارانواونیکنونو باره کنبی نی دنه اوریدو خبرې واوریدې د خپلومعبودانو سپکاوي نی اولیدو نواوویریدل او وئی وئیل ابراهیم ﷺ واقعی ته ټیک وانې که ټوقې کوي مونږ خوداسې خبره چرته نه ده اوریدلې۔ هغوی ته د حق د تبلیغ موقعه ملاوشوه اوصفا اعلان نی اوکړو چہ رب خو صرف د زمکې او آسمان خالق دے۔ د ټولو څیزونومالک او خالق هم هغه ذات دے۔ ستاسو دا معبودان د یومعمولی څیز د پیداکولو هم نه خالق دے اونه مالک بیامعبودان اومسجودان څنگه شوزما گواهی ده چہ خالق اومالک هم الله ﷻ د عبادت لائق دے د هغه نه بغیر نه څوک رب شته اونه معبود۔

وَتَأْتِيهِمْ	لَا كَيْدَ لَكَ	أَصْنَامَكُمْ	بَعْدَ	أَنْ تُولُوا
او قسم دې په الله خامخا به څه تدبیر او کړم دبتانو ستاسو روستو ددې نه چی اوگرځی تاسو				
او په الله ﷻ قسم کله چی تاسو (ددوی نه بتانونه) لارشی انوزة بے ستاسو بتانو سره یو چل				
مُدِيرِينَ ۞	فَجَعَلَهُمْ	جُدَا	إِلَّا كَيْبَرًا	لَهُمْ
شاگونکی (بتانو ته) نو کړل نی هغه بتان ټوټې ټوټې مگر نه لوی بت دهغوی				
کوم نو (ابراهیم ﷺ) هغه بتان ټوټې ټوټې کړل خو یو لوی بت نی سلامت پریخودو				
لَعَلَّهُمْ	إِلَيْهِ	يَرْجِعُونَ ۞	قَالُوا	مَنْ فَعَلَ هَذَا
دپاره ددې چی هغوی دې (لوی بت) ته واپس راشی او وئیل هغوی چا اوکړو دا کار				
کیدې شی چی خلق هغه ته رجوع اوکړی هغوی او وئیل زمونږ د معبودانو سره دا کار چا کړې دے				
بِالْهَيْتَا	إِنَّهُ	لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۞	قَالُوا	سَمِعْنَا
دخدایانو زمونږ سره بیشکه هغه دظالمانو نه دے او وئیل هغوی اوریدلی وو مونږه				
بیشکه هغه خو ډیر لوی ظالم دے چا په کنبی او وئیل چی مونږ دیوځلمی دخولې نه ددوی				
فَتَى	يَذْكُرُهُمْ	يَقَالَ	لَهُ	إِبْرَاهِيمَ ۞
چی یو ځلمی یادول دوی چی وئیلی شی هغه ته ابراهیم او وئیل هغوی نوراولی هغه				
بدی اوریدلې وه چې هغه ته ابراهیم ﷺ وئیلی شی خلقو او وئیل چی ښه ده				

عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ	لَعَلَّهُمْ	يَشْهَدُونَ ﴿٥٠﴾	قَالُوا	عَآئِتْ
پہ سترگو دخلقو دپارہ ددی چی خلق اووینی (سزا دھغہ) تپوس تر اوکرو خلقو آیا تا کړې دې				
نو هغه دتولو مخامخ پیش کړئ چې هغوی پرې گواهان شی هغوی تپوس اوکرو چې ائی ابراهیم				
فَعَلَتْ	هَذَا يَا بَرِّهَيْمُ ﴿٥١﴾	قَالَ	بَلْ	فَعَلَتْ
دا کار دخدایانو زمونږ سره اے ابراهیمه اووئیل ابراهیم بلکه کړې دې دا کار مشر ددوی				
﴿٥١﴾ ایازمونږ دخدایانو سره دا کار تا کړې دې اده اووئیل چې نه دا کار دې لوئې (بت) کړې دې				
هَذَا	فَسَلُّوهُمْ	إِنْ كَانُوا	يَنْطِقُونَ ﴿٥٢﴾	
چی دادې نو تپوس اوکړئ ددوی نه که وی دوی چی خبری کوی				
که چرې دوی خبرې کوی نو ددوی نه تپوس اوکړئ				

قوله تعالى: فُجَعَلَهُمْ جُدًا

ابراهیم ﷺ بتان مات کړل:- پورته ذکر اوشو چه خلیل الله ﷺ خپل قوم دبت پرستنی نه منع کړو اود توحید په جذبہ کنبی راغلو اوقسم ئی اوخوړلو چه زه به خامخاستاسو د دې بتانوڅه علاج کوم. داهم د قوم بعضې کسانو واوریدل. د هغوی د اختر چه کومه ورځ مقرر وه خلیل الله ﷺ وئیل چه تاسو د خپل اختر د رسمونو کولود پاره لارشی نوزه به ستاسو دبتان ټیک کړم. د اختر نه وړاندې یوه ورځ دوه د هغوی پلار هغه ته اووئیل چه بچیہ ته هم مونږ سره د اختر د پاره لار شه تاته به زمونږ د دین ښه والی او رونق معلوم شی. هغه دې بوتلو خو لرمزل کولونه پس حضرت ابراهیم ﷺ راپریوتلو وئی پلاره زه بیمار یم پلار هغه پریخودو اود کفر رسمونو ادا کولود پاره لارو کوم خلق چه به په لار تیریدل د هغه نه به ئی تپوس کولو چه په لار کنبی څنگه ناست ئی؟

جواب به ئی ورکولو چه زه بیمار یم. کله چه عام خلق لارل اوبداگان پاتې شو نو هغه او فرمائیل ستاسو د تولودتلونو پس به نن زه ستاسو دې خدایانو مرمت اوکړم. داچه هغه او فرمائیل زه بیمار یم نو واقعہ دې نه یوه ورځ وړاندې هغه لږ شان بیمار هم وو. کله چه هغه خلق لارل اومیدان خالی شو نو هغوی خپله اراده پوره کړه او لوی بت ئی پریخودو باقی ئی ټول بتان ذره ذره کړل. لکه چه په نورو آیاتونو کنبی د دې تفصیلی بیان موجود دې چه په خپل لاس ئی دا بتان ټکړې ټکړې کړل. د دې لوی بت په پریخودو کنبی حکمت اومصلحت دا وو چه اول خوبه ددې خلقو ذهن ته داخیال لارشی چه کیدې شی دې لوی خدائی داواره خدایان تباہ کړی وی ځکه چه هغه ته به غیرت شوې وی چه زما دلوی په موجودگنی کنبی داواره څنگه د خدائی لائق شو داخیال دهغوی په ذهنونو کنبی پخولودپاره هغوی تبر د هغه لوی په غاړه کنبی زورند کړو لکه څنگه چه روایت دې. کله چه دا مشرکان دخپلې میلې نه واپس راغله وئی کتل چه دهغوی ټول خدایان پرمخې پراته دی اود خپل حالت نه دا ښائی چه هغوی صرف بې ساه بې نفع اوبې نقصانه خوار او ذلیل څیزونه دی او په دې خپل حالت باندي ئی د خپل خان د عبادت کونکو په بې وقوفتیا باندي مهر لگولو خو په دې بې وقوفانو باندي اولته اثر اوشو وئیل دا څوک ظالم سرې وو چه زمونږ د معبودانو ئی داسې سپکاوی اوکړو؟

د قوم مشوره او دابراهیم علیه السلام ډلې ته راغوبستل:- هغه وخت چه کومو خلقو دابراهیم ﷺ هغه خبرې اوریدلې وې دهغوی خیال راغلو او وئی وئیل چه هغه ځوان د کوم چه ابراهیم نوم دې هغه مونږ د

خپلو خدايانو د خرابي بيانولوسره اوريدلې وو. حضرت ابن عباس رضي الله عنه به دا ايت لوستلو او فرمائيل به
 نې چه كوم نبي جوړشو نو ځوان چه كوم عالم جوړشونو ځوان د الله ﷻ شان ته گوره چه كوم مقصد
 خليل الله ﷺ وو هغه پوره كېږي. د قوم دا خلق مشوره كوي چه راشي ټول راجمع كړي هغه راوغواړي
 اوييا هغه ته سزا واوړوي. ابراهيم ﷺ هم داغوبستل چه يوه داسې گنډه وي اوزه د هغوي غلطې په
 هغوي باندې ښكاره كړم او هغوي ته د توحيد تبليغ او كړم. هغوي ته اوبنايم چه دا ځنگه ظالمان جاهلان
 دي چه د دوي عبادت كوئي چه د نفع نقصان مالكان نه دي بلكه دخپل ځان هم اختيار نه لري. گنډه
 پيدا شوه او ټول لوي واره راغله. حضرت ابراهيم ﷺ هم د ملزم په حيثيت كښې پيش كړې شو د هغه
 نه تپوس او كړې شو چه زمونږ دې خدايانوسره دا فضوليات تا كړي دي؟ په دې باندې خليل الله ﷺ د
 هغوي قائل معقول كولو د پاره او فرمائيل چه دا كار خودې لوي بت كړې دې اود هغې طرف ته نې اشاره
 او كړه كوم چه هغوي مات كړې نه وو. بيا نې او فرمائيل چه مانه څه تپوس كوئي ددې خپلو خدايانونه
 تپوس او كړي چه ستاسو ټكړې ټكړې كونكې څوك دې؟ ددې نه دخليل الله ﷺ مقصد دا وو چه دا خلق
 هم پخپله پوهه شي چه په دې كانډو كښې څه دي چه خبرې به او كړي او چه كله هغه دومره عاجزدي نو
 بيا د عبادت ځنگه لائق كيدې شي نو دا مقصدهم د الله ﷻ په فضل سره دهغوي پوره شو اودا دويم گزار
 پرې هم ډير سخت اولگيدو.

د بخاري اومسلم په حديث كښې دي خليل الله ﷺ درې ځل دروغ ونيلى دي چه دوه د الله ﷻ په لار
 كښې دې د هغوي دا فرمائيل چه د هغوي دا بتان دې لوي مات كړي دي بل دا فرمائيل چه زه بيمار
 يم او يو ځل حضرت خليل الله ﷺ ساره بي بي سره په سفروو اتفاقي توگه سره هغوي د يو ظالم بادشاه
 په علاقه تيريدل هغه هلته څوكنې لگولې وه چا بادشاه ته او وئيل چه يومسافر سره ښكلې ښځه ده او
 هغه دې وخت زمونږ په سلطنت كښې دې. بادشاه ډير زر يوسپاهي اوليگلو چه هغه دې بي بي ساره
 راولى هغه تپوس او كړو چه دا تاسره څوك دي؟ حضرت ابراهيم ﷺ وئيل زما خورده نوده وئيل د بادشاه
 دربار ته نې اوليگه هغه حضرت ساره بي بي له لارو او ورته نې او وئيل چه اووره دې ظالم بادشاه ته
 غوښتي نې او ماته خپله خور خودلې نې كه تانه تپوس او كړي نو هم دا وايه ځكه چه د دين په
 اعتبار سره ته زما خور نې او په مخ د زمكې زما اوستانه بل څوك مسلمان نشته. دې ويتاسره هغه لارو
 حضرت ساره اخوا لاره او حضرت ابراهيم ﷺ په مانځه اودريدو. كله چه دې ظالم حضرت ساره اوليدله
 او دهغې طرف ته نې ورټوپ كړو هم هغه وخت د الله ﷻ عذاب هغه راگير كړو او پښې لاسونه نې شل
 شو او وريدو او په عاجزني سره نې او وئيل اي نيكي بي بي الله ﷻ ته دعا وكړه چه ما پرېږدي زه وعده
 كوم چه تاته به لاس هم نه لگوم. هغې دعا وكړه هم هغه وخت صحيح شو خوښه كيدو سره هغه بيا
 اراده او كړه چه هغه راوښي بيا د الله ﷻ عذاب راغلو اودې ځل نې د اول ځل نه هم په سختي سره
 راگير كړو بياني عاجزي او كړه غرض دا چه درې ځل داسې اوشو په دريم ځل خلاصيدو سره هغه خپلې
 خواته يونوكر ته آواز او كړو تاخو ماله انساني ښځه نه ده راوستلې بلكه شيطانه (نعوذ بالله) دې
 راوستې ده لاره شه دا اوباسه او هاجره ورسره كړه چه ځي. هم هغه وخت او وئيل شوه او هاجره ورته
 حواله كړې شوه. حضرت ابراهيم ﷺ د هغوي په كښ كړپ پوهيدوسره د مانځه نه ځان فارغ كړو او
 تپوس نې ترې او كړو چه وايه څه اوشو؟ هغې وئيل الله ﷻ د هغه كافر دهوكه هم په هغه باندې
 ورواره لې او هاجره نې زما د خدمت د پاره راكړه. حضرت ابوهريره دا حديث بيانولوسره فرماني داد
 ستلېهور اي د آسماني اوبو ځامنو. (۱)

(۱) صحيح بخاري كتاب احاديث الانبياء باب قول الله تعالى (واتخذ الله ابراهيم خليلاً): ۳۳۵۸، صحيح مسلم ۳۳۷۱، ابوداؤد: ۲۲۱۲، احمد: ۴۰۳/۲، ابن حبان: ۵۷۳۷، يهقي: ۳۲۶/۷.

فَرَجَعُوا

نو رجوع او کره هغوی | هر گله چې هغوی خپل مینځ کښې

إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمُ الظَّالِمُونَ ۖ ثُمَّ نَكَسُوا

خانونو خپلو ته | پس او وویل هغوی | بیشکه تاسو | بی ظالمان | بیا | نسکور کړې شو هغوی | سوچ او کړو | نو وې وویل چې بیشکه هم تاسو بیبي انصافه یی اییا هغوی (د شرم نه) خپل

عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ ۖ لَقَدْ عَلِمْتُمَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ۖ قَالَ

په سرونو خپلو | (او وې وویل) چې پوهه یې ته | چې نه دی دا (بتان) | چې خبرې کوی | او وویل ابراهیم | سرو نه ښکته کړل | (او وې وویل) چې تا ته خو معلومه ده چې دوی خبرې نشی کولی | ابراهیم

أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا

آیا تاسو عبادت کوی | ماسوا د الله نه | دهغه څیزونو | چې نفع نشی رسولې تاسو ته | دهیڅ څیز | او وویل چې آیا تاسو د الله نه سوا | د داسې څیزونو عبادت کوی | چې نه فائده دررسوی

وَلَا يَضُرُّكُمْ ۖ أَفَ لَيْسَ لَكُم وِلْيَاءٌ

اونه نقصان دررسولې شی تاسو ته | لعنت دوی | په تاسو باند | او په هغه معبودانو باند | اونه نقصان درکولې شی | افسوس دې په تاسو او په هغه بتانو د کومو چې

تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۖ قَالُوا

چې تاسو نې عبادت کوی | بې د الله نه | آیا تاسو د عقل نه کار نه اخلی | او وویل هغوی | تاسو د الله نه سوا عبادت کوی | آیا تاسو د سوچ او عقل نه کار نه اخلی | هغوی او وویل چې

حِرْقُوهٌ وَأَنْصَرُوا إِلَيْهِتُمْ ۖ إِن كُنْتُمْ فَعَلِينَ ۖ قُلْنَا

اوسوزوی دې | او امداد او کړی | دخدا یانو خپلو | که بې تاسو | کونکی دڅه کار | او وویل مونږه | دې (په اوز کښې) | اوسوزونی | اود خپلو معبودانو مدد او کړی | که تاسو څه کول غواړی | مونږ حکم

يَنَارٌ كُنِيَ بَرْدًا وَسَلَامًا ۖ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَأَرَادُوا بِهِ

له ووره | شه ته | یخ | او سلامتیا والا | په ابراهیم باندې | او اراده او کره هغوی | په دې باند | او کړو انې | اوره ته په ابراهیم باندې | یخ شه | او بې ضرر شه | او خلقو هغه ته د نقصان رسولو

كَيْدًا ۖ فَجَعَلْنَاهُمْ

دبدی کولو | نو کړل مونږه هغوی | نقصان موندونکی (ناکام) | منصوبه جوړه کړه | خو مونږ هغوی نامراده کړل

قوله تعالى: - قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۗ

خوک چه د نفع نقصان مالک نہ وی ہغہ معبودنہ ڈی:۔ بیان دی چہ دخلیل اللہ ﷺ پہ خبرو اوریدو سرہ خو د ہغوی خیال پیدا شو او خپل خانونہ نی پہ خپلہ بی وقوفتیا بانندی ملامت کول ڈیر پنیسمانتیا نی اوچتہ کرہ او پخپل مینخ کنبی خو نی او وئیل چہ مونر غتہ غلطی او کرہ چہ خپلو خدایانوسرہ مو خوک د حفاظت دپارہ پرینخودل او لارو بیانیی پہ غور او فکر کولوسرہ خبرہ جو پرہ کرہ چہ دا تہ مونر تہ وائی چہ مونر ددوی نہ تپوس او کرو چہ تاسو چا مات کپی نی نوولی تاتہ معلومہ نہ دہ چہ دابتان بی زیانہ دی۔ پہ عاجزنی حیرانیتا او ڈیر بی جوابیی پہ حالت کنبی ددی خبری اقرار او کرو۔ اوس خلیل اللہ ﷺ تہ پورہ موقعہ ملاوشوہ نو زرئی او فرمائیل نو دبی زیانہ بی نفع اوبی ضرر خیز عبادت خنگہ؟ تاسو ولی دومرہ ناپوہہ کیرتی۔ بلادی وی پہ تاسو اوستاسو پہ دی دروغزنو خدایانو افسوس خومرہ د ظلم او جہل خبرہ دہ چہ دداسی خیزو نو عبادت کولی شی او یواللہ مو پریخی دی ہم دادی ہغہ دلیلونہ دکوم ذکر چہ اول شو ی و وچہ مونر ابراہیم ﷺ تہ ہغہ دلیلونہ او خودل پہ کوم سرہ چہ قوم حقیقت تہ اور سیدو۔

حضرت ابراہیم ﷺ اوور تہ غور خول: - دا قاعدہ دہ چہ کلہ انسان پہ دلیل سرہ عاجز شی نوباخو نیکی ہغہ راکاری او یابدی پہ ہغہ بانندی غالب راحی دلته دا خلق د ہغوی بدبختی راگیر کول اویہ دلیل سرہ عاجز راتلو سرہ بی جوابہ پاتی شو نو خپل دباؤ نی بنکارہ کرو۔ خپل مینخ کنبی مشورہ او کرہ چہ ابراہیم ﷺ پہ اور کنبی و اچوئی او مرئی کئی دی د پارہ چہ زمونر ددی خدایانو عزت پاتی شی۔ پہ دی خبرہ تولو اتفاق او کرو اولرگی راورل نی شروع کرہ۔ تردی پوری چہ بیمارانو بنخو بہ ہم نذر منلو چہ کہ ہغہ جو پرہ شوہ نود ابراہیم ﷺ دسیزلو دپارہ بہ لرگی راور پی۔ پہ زمکہ کنبی یوہ ڈیرہ لویہ او زورہ کندہ او کرہ او ہغہ نی دلرگونہ دکہ کرہ او یولوئی ڈیری نی جو پرہ او دی تہ نی اور اولگولو۔ پہ مخ د زمکہ کلہ ہم داسی اور نہ دی لیدلی شو ی چہ کلہ د اور شغلی آسمان سرہ خبری کولی او دی لہ تلل ہم محال شو نرییا او ویریدل چہ خلیل اللہ ﷺ بہ دی کنبی خنگہ اچوو؟ آخردیو کردی فارسی اعرابی پہ مشورہ بانندی چہ دہغہ نوم بیزن وو یومنجنیق (تال) تیار کرو چہ پہ دی کنبی کینوئی روان نی کپی ورونی غورزوئی۔ روایت دی چہ دا سپی ہم ہغہ وخت اللہ ﷻ پہ زمکہ کنبی ورننو بستلو اود قیامت پوری ہغہ لاندی روان دی (۱) کلہ چہ ہغہ اور کنبی او غورزوئی شونو ہغوی او فرمائیل ﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا يَغْمُرُ الْوَكِيلُ﴾ حضور ﷺ اوصحابہ کرامو ﷺ تہ ہم چہ کلہ د خبر اور سیدو د عربیو یولوئی لبسکر د ہغوی د مقابلہ دپارہ راروان دی نو حضور ﷺ ہم دا لوستلی وو۔ (۲)

د غورزو لو پہ وخت کنبی د ابراہیم علیہ السلام دعا کا نو حالت: - د اہم روایت دی چہ کلہ ہغوی پہ اور کنبی و اچولی شو نو ہغوی او فرمائیل ای اللہ تہ پہ آسمانونو کنبی یوازی معبودنی او توحید سرہ پری زمکہ ستا عبادت کونکی صرف یوزہ یم۔ (۳)

روایت دی چہ کلہ کافر ہغہ او ترلو نو ہغوی او فرمائیل یا اللہ ستا نہ علاوہ بل خوک د عبادت لائق نشتہ ستا ذات پاک دی تول حمدا و ثنا ہم ستا دپارہ دی د تول ملک ہم تہ یوازی مالک نی خوک ہم ستا شریک او ملگری نشتہ۔ حضرت شعیب جبانی ﷺ فرمائی دغہ وخت د ہغوی عمر صرف شپارس کالہ وو۔ واللہ اعلم۔ د بعضی سلفونہ نقل دی چہ دغہ وخت حضرت جبرائیل ﷺ د ہغوی مخی تہ د آسمان

(۱) الطبری: ۱۸/۴۶۵۔

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورۃ آل عمران باب قوله ﴿الذین قال لهم الناس ان الناس ان...﴾: ۴۵۶۳۔

(۳) مستدبرار: ۲۳۴۹ حلیۃ الاولیاء: ۱۹/۱۔

اور مکيٰ پہ مينخ کنبی بنکاره شو او وئی فرمائیل چه شه حاجت شته. هغوی جواب ورکړو چه تاسو ته خو هيخ حاجت نشته البته د الله ﷻ نه حاجت شته.

په ابراهيم عليه السلام باندې هغه اوور یخ کړې شو: حضرت ابن عباس رضی الله عنهما فرماني د باران داروغه فرېستې غوړ لگولې تياره وه چه کله به د الله ﷻ حکم اوشی اوزه به په دې اور باران اووروم دا به یخ کړم خونېغ په نیغه حکم هم اور ته اوشو چه زما په خلیل باندې ته سلامتیا والا اویخ شه. فرماني چه هم دې حکم سره په مخ د زمکې ټول اور یخ شو. (۱) حضرت کعب احبار رضی الله عنه فرماني په هغه ورخ په زمکه باندې چا هم د اور نه فائده نه ده اخستې اود ابراهيم رضی الله عنه رسنی خو اور اوسوزولې خود هغوی یووینسته ته هم اور اونه لگیدو. حضرت علی رضی الله عنه فرماني چه اور ته حکم اوشو چه هغه دې خلیل الله ﷻ ته هيخ نقصان اونه رسوی.

د ابن عباس رضی الله عنهما نه روایت دې که اورتته صرف د یخیدو حکم شوې وونو بیابه یخوالی هم هغوی ته نقصان رسولو (۲) ددې دپاره ئی ورسره دا اوفرمائیل چه یخیدوسره د سلامتیا والا جوړشه. ضحاک رضی الله عنه چه ډیره لویه کنده وه اوډیره ژوره ئی کتستلی وه او هغه ئی د اور نه ډکه کړې وه. هر طرف ته د اور شغلې راوتلې په دې کنبې ئی خلیل الله ﷻ واچولو ولې اور هغوی پورې اوهم نه لگیدو تردې چه الله ﷻ عزوجل هغه بالکل یخ کړو. ذکر دې چه په دې وخت کنبی حضرت جبرائیل رضی الله عنه هغوی سره وو هغوی د مخ نه صرف خوله اوچوله د دې نه سوا اور هغوی ته هيخ نقصان اونه رسولو.

سدى رضی الله عنه فرماني چه دسوری فرېسته هغوی سره وه. روایت دې چه هغوی په دې کنبې څلوېښت یا پنخوس ورځې وو. فرمائیل به ئی چه ماته په هغه زمانه کنبې کوم راحت اوخوند حاصل ووهغه شان د دغې نه دراوتلونده پس حاصل نه شو. څومره به بنه وه چه زما ټول ژوند په هغې کنبې تیرشوي وو. ابوهريره رضی الله عنه فرماني چه دحضرت ابراهيم رضی الله عنه پلار کومه بنه کلمه وئیلې ده هغه دا چه کله هغوی د اور نه ژوندې او صحیح سالم راوتلو هغه وخت د تندې نه خوله اوچولو سره اوکتلو نو وئې وئیل ابراهيم ستا رب ډیر بزرگ او لوی دې. قتاده رضی الله عنه فرماني په هغه ورخ چه کوم ځناور راوتل د اور مړه کولو کوشش ئی کولو بغیرد چمچور کئی نه (۳) زهری رضی الله عنه فرماني چه رسول الله ﷻ دچمچور کئی دوزلو حکم فرمائیلې دې او هغه ته ئی فاسق وئیلې. (۴) عائشه رضی الله عنها په کور کنبې یوه نیزه لیدلو سره یوې بنڅې ټپوس اوکړو چه دامو څه له ساتلې ده؟ هغوی وئیل دچمچور کود پاره. دحضور رضی الله عنه ارشاد دې چه کوم وخت حضرت ابراهيم رضی الله عنه په اور کنبې واچولې شو هغه وخت ټولو ځناورو دا اور مړه کولو بغیرد چمچور کئی نه چه نور پوکى هم ورکول نو حضور رضی الله عنه د دې دوزلو حکم ورکړو. (۵) بیافرماني چه د هغوی مکر مونږ په هغوی باندې اولته کړو کافرانو دالله ﷻ انبى ﷺ بنڅته کول غوښتل الله ﷻ هم هغوی لاتدې اوخودل. عطیه عوفی رضی الله عنها بیان دې چه دابراهيم رضی الله عنه په اور کنبې دسوزیدو تماشه دکتلودپاره ددې کافرانو بادشاه هم راغلې وو. اخوا خلیل الله ﷻ په اور کنبې اچولې شو اودیخوا د اور نه یویخري الوزی اود دې کافربادشاه په گوته پورې لگی او هلته په ولاړه ولاړه د ولویه وړاندې داسې سوزوی لکه چه روټی اوسوزی.

(۱) الطبری: ۱۸/۴۶۶.

(۲) الطبری: ۱۸/۴۶۵.

(۳) الطبری: ۱۸/۴۶۷.

(۴) الطبری: ۱۸/۴۶۷.

(۵) ابن ماجه كتاب الصيد باب قتل الوزغ: ۳۲۳۱ ومنده حسن.

وَنَجَّيْنَاهُ

| او بچ او ويستل مونږه ابراهيم |

| او مونږ هغه اولوط دواړه |

وَلَوْطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا

| اولوط | زمکې ته | هغه (زمکې ته) | چي برکت ايښي دي مونږه | په هغې کښي |

| بچ او ويستل | داسې ملک ته چې مونږ د ټولې دنيا د خلقو دپاره برکتی کړې دي |

لِلْعَالَمِينَ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا

| دپاره د خلقو (د دنيا) | او ورکړو مونږ هغه ته | اسحاق | او يعقوب | پرې زيات د پاسه | او دا ټول

| او مونږ ابراهيم ته اسحاق (خوښي) ورکړو | او ددې نه علاوه يعقوب (نمسي) مو ورته هم دانعام په طور او ټول

جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۝ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهَدُّونَ

| جوړ کړل مونږه | صالحان | او جوړ کړل مونږه هغوي | امامان | چي | د دين | لار به ئي ښودله

| نيکان کړل | او هغوي مو د (ټولو) خلقو پيشوايان جوړ کړل | چي زمونږ په حکم به ئي

يَأْمُرُنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ

| په حکم زمونږ سره | او وحی او کړه مونږه | هغوي ته | دکولو د نيکو کارونو | او د قامولو دمونځ |

| (د خلقو ته) د دين لار خودله | او هغوي دوحی په ذريعه د نيکي کارونه کول | دمونځ کولو

وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عِيدِينَ ۖ وَلَوْطًا

| او دور کولو د زکات | او ووهغوي | مونږ لره | عبادت کونکي | او (اوليرو مونږه) لوط |

| د زکوة ورکولو حکم مو ورته کړې وو | او هغوي هم زمونږ عبادت کولو | اولوط (له مونږه) ته مونږ

أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ

| او ورکړو مونږه هغه ته | حکم (نبوت) | او علم | او نجات ورکړو مونږ هغه لره | دکلي نه |

| حکمت او علم ورکړې وو | او دهغه کلي نه مو بچ راوويستلو | دکوم او سيدونکي چي

الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا

| دهغه کلي نه | چي وو خلق دهغه کلي | چي کولې به ئي | بدکاريانې | بيشکه هغوي | وو

| د بي حياييې د کارونو کونکي وو | بيشکه هغه خراب او

قَوْمٍ سَوِيٍّ ۖ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّ اللَّهَ

| قوم د بدې | فاسقان | او داخل کړو مونږ هغه | په رحمت خپل کښي | بيشکه هغه |

| بدکاره خلق وو | او هغه (لوط) مونږ پخپل رحمت کښي داخل کړو | يقيني ده چه هغه په

مِنَ الصَّالِحِينَ ۴

دصالحانو نہ وو

نیکانو خلقو کنبی شامل ووا

قوله تعالى: إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۵

د شام ملک اومکہ مکرمہ :- د اللہ ﷻ فرمان دے چہ ہغہ خپل خلیل د کافرانو نہ بیج کړو اود شام مقدس ملک ته اورسولو. ابی بن کعب ﷺ فرمانی تولی خوږې اوبه د شام د صخره د لاندې نه راوخی. قتاده ﷺ فرمانی چہ ہغہ له الله ﷻ د عراق د زمکې نه خلاصې ورکړو اود شام زمکې ته نی اورسولو هم شام دانبياء کرامود هجرت خای دے. د زمکې نه چہ خہ کمیری ہغہ په شام کنبی زیاتیری اود شام کمې په فلسطین کنبی زیاتیری. هم شام دمحشرزمکہ ده. هم دلته به حضرت عیسیٰ ﷺ را کوزیری هم دلته به دجال قتل کولې شی. دکعب ﷺ په قول چہ خلیل الله ﷻ خزان طرف ته تلې وو دلته په راتلوسره هغوی ته معلومہ شوه چہ د دې خای د بادشاہ لوردخپل قوم د دین نه ویزاره ده اود هغوی نه نفرت لری بلکہ په هغوی باندې پیغورونه کوی نو هغوی دې سره په دې اقرار نکاح اوکړه چہ ہغہ به ده سره د دې خای نه هجرت کوی خی به هم ددې نوم سارہ بی بی ده. دا روایت غریب دے او مشهور دا دے حضرت سارہ بی بی د هغوی دتره لوروه او هغوی سره ئی هجرت کړې ووراغلی وه. ابن عباس ﷺ فرمانی دا هجرت په مکہ کنبی ختم شو. هم د مکہ په نسبت الله ﷻ فرمانیلی دی دا د الله ﷻ رومبې کور دے چہ دبرکت اوهدايت والا دے (۱) په کوم کنبی چہ بغیر ددیرو نسنونه مقام ابراهیم ﷺ هم دے دے ته راتلونکې په امن اوسلامتیا کنبی راخی. بیافرمانی مونږ ده ته حضرت اسحاق ﷺ ورکړو یعقوب ﷺ ورکړو لکه خوئی او نمسې لکه چہ ارشاد دے ﴿فَبَشِّرْهُمَا بِأَسْحَقٍ وَمِنْ وَرَاءِ اسْحَقَ يَعْقُوبَ﴾ (۲) دخلیل الله ﷻ په سوال کنبی هم دیوہلک غوښتنه وه دعانی کړې وه چہ ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (۳) الله ﷻ دادعاهم قبوله کړه اوخوئی له ئی خوئی هم ورکړو کوم چہ د سوال نه زیات وو اوټول ئی نیکوکار خوږکړه. دا ټول ئی ددنیا مقتداء او پیشوا جوړ کړه د الله ﷻ په حکم سره دمخلوق د خالق اودالله ﷻ دلارې دعوت ئی کولو. هغوی ته مونږ د نیکو کارونووحی اوکړه. په دې عام خبره باندې عطف اچولو سره بیاخاص خبرې یعنی مونږ روژہ ئی بیان کړه اوارشاداوشوچہ هغوی دے ددې نیکو کارونونه علاوه د نیکوکارونود حکم پخپله هم پدې نیکو باندې عمل کونکې وو. بیادلوط ﷺ ذکر شروع کیرې لوط بن هاران بن آزر. هغوی په ابراهیم ﷺ باندې ایمان راوړې وو اوهم د هغوی په تابعدارئی کنبی هغوی سره هجرت کړې وولکہ چہ کلام الله کنبی دے ﴿فَأَمَّنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۴) په هغوی باندې ایمان راوړو وئی فرمائیل زه دخپل رب طرف ته هجرت کونکې یم. نو الله ﷻ هغوی ته حکمت او علم ورکړو اووحی نازلہ کړه اود نبیانو په پاکہ سلسلہ کنبی ئی داخل کړواود سدوم او دې سره خواوشا کلوتہ ئی دلیکلو حکم اوشو. هغوی اونه منلواوپه مخالفت باندې ئی ملاوترله د کوم په وجه چہ د الله ﷻ په عذاب کنبی راگیرکړې شواوفناکړې شود کومو د بربادئی واقعات چہ د الله ﷻ په کتاب عزیز کنبی خوخی بیان

۳/ آل عمران: ۹۶.

۱۱/ هود: ۷۱.

۳۷/ الصافات: ۱۰۰.

۲۹/ العنکبوت: ۲۶.

شوی دی دلتہ فرمائی چہ مونږ هغوی له د ډیر خراب کار کونکو فاسقانود کلی نه خلاصی ورکړو او هغه خو اوچت اونیکو کار وو مونږ هغه په خپل رحمت کښې داخل کړو.

وَنُوحًا	إِذْ	نَادَى	مِنْ قَبْلُ
او (دا نعمت مونږ ورکړو) نوح <small>عليه السلام</small> له کله چې آواز اوکړو هغه مخکښې دهغوی نه			
او ددې نه وړاندې کله چې نوح <small>عليه السلام</small> آواز اوکړو			
فَاسْتَجَبْنَا	لَهُ	فَنَجَّيْنَاهُ	وَأَهْلَهُ
نو دعا قبوله کړه مونږه هغه لره نو خلاصی ورکړو مونږ هغه ته او کوروالو دهغه ته			
نو مونږ دهغه دعا قبوله کړه او مونږ هغه او د هغه اهل ته د ډیر لوښې غم			
مِنَ الْكُرْبِ	الْعَظِيمِ	وَنَصَرْنَاهُ	مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ
دمصیبت لوی نه او امداد اوکړو مونږ دهغه په مقابله د قوم کښې هغه قوم			
نه نجات ورکړل او مونږ د نوح <small>عليه السلام</small> بدله دهغه خلقو نه واخسته چې زمونږ حکمونه ئې دروغ			
كَذَّبُوا	بِآيَاتِنَا	إِنَّمَا	كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا
چی دروغ او گنډل هغوی ایتونه زمونږه بیشکه هغوی وو قوم بد نو غرق کړل مونږ هغوی			
گنډل بیشکه چې دغه خلق ډیر خراب خلق وو نومونږ دوی ټول			
أَجْمَعِينَ			
ټول			
غرق کړل			

قوله تعالى: - وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ

د نوح عليه السلام دعا: - نوح نبی عليه السلام خپل قوم تنگولو تکلیفونه ئې ورکړه نو هغوی الله تعالی ته فریاد اوکړو چې الله تعالی زه عاجز راغلم ته زما امداد اوکړې په زمکه باندې د دې کافرانو نه یوکس هم پرینږدې گنی دوی به ستا بندیکان غولوی اود دوی اولاد به هم داسې فاجر او کافر وی. الله تعالی د خپل نبی عليه السلام دعا قبوله کړه هغوی ته او مؤمنانو ته ئې خلاصی ورکړو اود هغوی اهل هم بغیرد هغوی نه د چانوم چه په بریاد کیدو کښې راغلې وو. په هغوی باندې د ایمان راوړونکو شمیردیر کم وو د قوم د سختی سزا ورکول اود تکلیف نه د عالم رب خپل نبی بچ کړو. نهه نیم سوه کاله (۹۵۰) هغوی په دې قوم کښې وو او هغوی ئې د اسلام طرف ته راغونښتل خو بغیرد یوڅوکسانو باقی ټول د کفر او شرک نه اخوانه شو بلکه هغوی ته ئې سختی سزاگانې ورکړې او یوبل ئې هغوی ته تکلیف ورکولود پاره وینا کوله مونږ د هغوی امداد اوکړو او په عزت او قدر سره د کافرانو د تکلیفونو ورکولونه خلاصی ورکړو او هغه خراب خلق مو سنبال کړل اود نوح عليه السلام د دعا مطابق په مخ د زمکې یو کافر هم پاتې نه شو ټول ډوب کړې شو.

وَدَاوُدَ	وَسُلَيْمَانَ	إِذْ	يَحْكُمْنَ
او (دا نعمت مونږ ورکړو) داود له او سلیمان له کله چې فیصله کوله دواړو			
..... او داود <small>عليه السلام</small> او سلیمان <small>عليه السلام</small> هم یاد کړه کله چې دوی د			

فِي الْحَرْثِ	اِذْ	نَفَثَتْ	فِيهِ	غَمَّ الْقَوْمَ	وَكُنَّا
پہ بارہ دفعہ کبھی کلہ چی دشپی ورگہی شوی پہ ہغی کبھی گہی دیو قوم او وؤ مونرہ					
پتی پہ معاملہ کبھی فیصلہ کولہ پہ گوم کبھی چی دیوی دلی بیزی خریدلی وی					
لِيَكْفُرُوا	شَهِيدِينَ	فَقَهَّمْنَاهَا	سُلَيْمَانَ	وَكُلًّا	
فیصلی دھغوی تہ کتونکی (پخیلہ) نو پوہہ ورکرہ مونرہ دھغہ فیصلی سلیمان لہ او ہریولہ					
او مونرہ تہ دھغوی فیصلہ بنکارہ وہ نو مونرہ دھغی فیصلی پوہہ سلیمان تہ ورکرہ					
اَتَيْنَا	حُكْمًا وَعِلْمًا	وَسَخَّرْنَا	مَعَ دَاوُدَ	الْجِبَالَ	
ورکرہ وؤ مونرہ حکم او علم او تابع کرہ وؤ مونرہ دداود سرہ غرونہ					
او حکمت او علم موہریو تہ ورکرہ ووا او مونرہ داود ^{عليه السلام} سرہ غرونہ مسخر کرہ ووا					
لِيَسْبِغْنَ	وَالطَّيْرَ	وَكُنَّا	فَاعِلِينَ	وَعَلْمِنَاهُ	
چی تسبیح بہ نی و نیلہ او مارغان ہم او وؤ مونرہ کونکی (ددی کار) او بنودلی وؤ مونرہ ہغہ تہ					
چی ہغی (غرونو) او مارغانو بہ زمونرہ پاکی بیانولہ او اکار مونرہ (پخیل قدرت) کرہ ووا					
صَعَةً	لَبُوسٍ	لَكُمْ	لِيُخْصِنَكُمْ	مِّنْ بَأْسِكُمْ	
جوہول دجامو (زغرو) ستاسو دپارہ دپارہ ددی چی بیج کرہ تاسو دجنک ستاسونہ					
او مونرہ ہغہ تہ دزغرو جوہول ستاسو (دفاڈی) دپارہ خودلی ووا چی تاسو د حملونہ بیج کوی					
فَهَلْ	اَنْتُمْ شَاكِرُونَ	وَلِسُلَيْمَانَ	الرَّيْحَ عَاصِفَةً		
نویا بی تاسو شکر ایستونکی او دپارہ سلیمان مونرہ مسخر کرہ وہ) ہوا تیزہ					
نویا تاسو شکر نہ ادا کوئی او مونرہ سلیمان ^{عليه السلام} دپارہ تیزی ہوا گانی مسخر کرہ وی					
تَجْرِي	بِأَمْرِ	إِلَى الْأَرْضِ	الَّتِي بَرَكْنَا	فِيهَا	
چی تللہ بہ پہ حکم دھغہ سرہ ہغہ زمکی تہ چی برکت ایبھی وؤ مونرہ پہ ہغی کبھی					
چی دھغہ پہ حکم بہ ہغی زمکی طرفتہ چلیدی پہ کومہ کبھی چی مونرہ برکتونہ اچولی ووا					
وَكُنَّا	يَكُلُّ شَيْءٍ	عَلِيمِينَ	وَمِنَ الشَّيْطَانِ	مَنْ	
او وؤ مونرہ پہ ہر خیز بانڈی عالمان او دشیطانانونہ (تابع کرہ وؤ مونرہ) خینی ہغہ					
او مونرہ تہ خوہریو خیز معلوم دی او پہ شیطانانو کبھی داسی ہم ووا چی دھغہ					
لِيُغْوُوا	لَهُ	وَيَعْمَلُونَ	عَمَلًا	دُونَ ذَلِكَ	وَكُنَّا
چی غوی بہ نی وھلی دپارہ دھغہ او کول بہ نی نور کارونہ ہم علاوہ ددی نہ او وؤ مونرہ					
دپارہ نی (پہ دریابونو کبھی) غوی وھلی او ددی نہ علاوہ نور کارونہ بہ نی ہم کول او مونرہ					
لَهُمْ	حَفِظِينَ				
دھغوی لہ ساتونکی					
بہ دھغوی حفاظت کولو					

قوله تعالى: - اذ يَخْلُقُ فِي الْغَدِّ

د داؤد عليه السلام او سليمان عليه السلام يوه فيصله:- ابن مسعود رضي الله عنه فرمائی چہ دافصل د انگورو وود کومې غونچې چہ زورندوې. (نفت) معنی د شپې پہ وخت کنبې د خاروو خړولو ته اود ورخې پہ وخت کنبې خاروو خړولو ته عربی کنبې (همل) وائی (ابن مسعود رضي الله عنه فرمائی دباغ چیلوتباه کړو. داؤد عليه السلام دا فيصله اوکړه چہ دباغ دنقصان پہ بدله کنبې دې د اچیلنی هغه باغ والا ته ورکړې شی. سليمان عليه السلام چہ دافصله واوریدہ نو عرض نی اوکړوای د الله تبارک و تعالی نبی د دې نه علاوه ہم د فيصله خه صورت شته؟ هغوی او فرمائیل هغه خه؟ چہ چیلنی دې د باغ والا ته حواله کړې شی هغه دې د دې نه فائده اخلی اوباغ دې دچیلو والا ته حواله کړې شی پہ دې کنبې دانگورو دخیلو حفاظت دې کوی تردې چہ خیلنی بنه برابری شی انگور اولگی اوبیایه دې حالت کنبې راشی پہ کوم کنبې چہ ووتود باغ والا ته به دې خپل باغ ورکړی اود باغ والا دې هغه ته چیلنی حواله کړی. هم دامطلب د دې آیت دې چہ مونږ د دې جگړې بنه فيصله حضرت سليمان عليه السلام ته اوخودله. (۱)

ابن عباس رضي الله عنه فرمائی د حضرت داؤد عليه السلام دې فیصلې اوریدو سره د چیلو والا مخ زړوند کړو او صرف سپی خان سره واخستل او واپس روان وو حضرت سليمان عليه السلام د هغه نه تپوس اوکړو چہ ستاخه فيصله اوشوه؟ هغه خبرورکړو نو هغوی او فرمائیل چہ که زه په دې خای کنبې موجود وې نو دا فيصله به مې نه ورکوله خه بله فيصله به مې ورکوله. داؤد عليه السلام ته چہ کله دا خبر اورسیدونوهغه نی راوغوښتو او تپوس نی ترې اوکړو چہ بچې تابه خه فيصله کوله؟ هغوی هم داپورتننی فيصله واوروله. مسروق رضي الله عنه فرمائی چہ دې چیلو غونچې او پانړې هره خه خورلې وونود داؤد عليه السلام د فيصله خلاف سليمان عليه السلام فيصله ورکړه چہ د دغه خلقو چیلنی دې د باغ والا ته ورکړې شی اودا باغ دې دوی ته حواله کړې شی ترکومې چہ باغ په خپل اصلی حال کنبې راشی نو ترهغې پورې دې د چیلونه بچی پنی اود دې ټولې فاندې د باغ والا اخلی بیا دې هریوته خپل خیز ورکړې شی.

که دې چیلنی وغیره باغ خراب کړی نو تاوان شته د ورخې نشته:- قاضی شریح له هم یوه دا جگړه راغلې وه نو هغوی دا فيصله اوکړه که د ورخې دې چیلونقصان کړې وی نو هیخ معاوضه نشته اوکه د شپې نی نقصان رسولې وی نو د چیلو والا ذمه واردې بیا هغوی هم د دې آیت تلاوت اوکړو. د مسند احمد په حدیث کنبې دی چہ د براء بن عازب رضي الله عنه او بنه یوباغ ته تلې وه او هلته نی دباغ ډیر نقصان کړې وو نورسول الله تبارک و تعالی دا فيصله او فرمائیل چہ په باغ والا باندې دورخې حفاظت دې اوکوم نقصان چہ د خاروو نه د شپې شوي دې دهغې جرمانه په خاروو والا باندې ده. (۲) پدې حدیث کنبې علتونه راویستلې شوی دی او مونږ په کتاب الاحکام کنبې د الله تبارک و تعالی په فضل سره د دې پوره تفصیل بیان کړې دې.

د ایاس بن بن معاویه واقعه:- روایت دې چہ کله د حضرت ایاس بن معاویه رضي الله عنه ته د قاضی جوړیدو درخواست اوکړې شونوهغه حضرت حسن رضي الله عنه له راغلو ونی ژړل او تپوس نی ترې اوکړو چہ ای ابوسعید ته ولې ژاړې؟ ونی فرمائیل ماته دا روایت رسیدلې دې که چرې قاضی اجتهاد اوکړو بیانی هم غلطی اوکړه نو دوزخی دې اوکوم خواهش د نفس طرف ته تیټ شو هغه هم دوزخی دې. او چا چہ اجتهاد اوکړو اوصحت ته اورسیدو هغه جنت ته اورسیدو. حضرت حسن رضي الله عنه چہ دا واوریدہ نو ونی فرمائیل چہ واوره الله تبارک و تعالی د حضرت داؤد عليه السلام او حضرت سليمان عليه السلام د فیصلې ذکر فرمائیلې دې

(۱) الطبری: ۱۸/۴۷۷.

(۲) الطبری: ۱۸/۳۷۵، حاکم: ۲/۵۸۸.

(۳) احمد: ۵/۴۳۵، ابوداؤد کتاب البیوع باب المواشی ففسد زرع قوم: ۳۵۶۹ ابن ماجه: ۲۳۲۲، ابن الجارود: ۷۹۶، حاکم: ۲/۴۷

اویںکارہ خبرہ ده چه انبیاء علیہم السلام حکم دی د هغوی په قول سره د دی خلقو خبرې رد کیدلې شی
 الله خود حضرت سلیمان علیه السلام تعریف هم کړې دی ولې د حضرت داؤد علیه السلام خرابوالې ئی نه دی بیان
 فرمائیلې. بل دا چه د خپل زړه په ارادو او خواهشاتو پسې مه کیرئې دریم دا چه د الله ﷻ نه بغیر د بل
 چا نه مه ویریرئې بیانی دا آیت تلاوت کړو. ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ
 فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ (۱) یعنی ای داؤد ﷺ مونږ
 ته د زمکې خلیفه جوړ کړې ته د خلقو په مینځ کښې د حق فیصلې کوه اوبه خواهشاتو پسې مه لگه د الله
 ﷻ د لارې نه به واورې. بل خای ارشاد دې ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَخَشَوْنَ اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي مِمَّا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ﴾ (۲) د خلقو نه مه ویریره هم زما نه ویریره بل ارشاد دې ﴿وَإَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي مِمَّا قَلِيلًا
 وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ﴾ (۳) زما آیاتونه په معمولی گټه باندې مه خرڅوه. زه وایم چه د
 انبیاء علیهم السلام په معصومیت کښې اود هغوی د الله ﷻ د طرف نه هر وخت تائید کیدلو کښې خود چا
 اختلاف نشته اود صحیح بخاری حدیث دې رسول الله ﷺ فرمائی کله چه حاکم اجتهاد او کوشش او کړې
 بیا صحت ته هم اورسې نوهغه ته دوچنده اجر ملا ویرې اود پوره کوشش کولونه پس هم غلطی او کړې نو
 غه ته اجر ملا ویرې. (۴) دا حدیث صفا بنائی چه حضرت ایاس علیه السلام ته چه کوم وهم ووچه سره د پوره
 کوشش نه هم خطا او کړې نو دوزخی دې دا غلطه ده. والله اعلم.

د قاضی دې قسمونه: - د سنن په یوبل حدیث کښې دی چه قاضی درې قسمه دې یو جنتی اودوه دوزخیان
 کوم چه حق معلوم کړو او هم پدې ئی فیصله او کړه هغه جنتی دې او چاچه په جهالت سره فیصله او کړه
 هغه دوزخی دې او چاچه د حق پیژندلو سره ددې خلاف فیصله او کړه هغه هم دوزخی دې. (۵)
 د وینځو د فیصلې قصه: - د قرآن کریم بیان کړې شوې دې واقعه سره نيزدې هغه قصه ده کومه چه په
 مستد احمد کښې ده رسول الله ﷺ فرمائی دوه بنځې وې هغوی سره خپل بچې هم وو شرمخ راغلو یو
 ماشوم ئی اوچت کړو اوس هرې یوې بنځې وئیل چه ستا بچې یورو اوچه کوم پاتې دې هغه زما بچې
 دې. آخر دا قصه حضرت داؤد علیه السلام ته پیش کړې شوه هغې مشرې بنځې ته فیصله ورکړه چه دا ماشوم
 ستا دې هغه د دې خای نه لاره په لار کښې حضرت سلیمان علیه السلام وو هغه دواړه راوغوښتې ورته ئی
 اووئیل چاره راوړئې زه دا ماشوم دوه ټکړې کوم او هرې یوې ته به نیمه ټکړه ورکړې شی په دې باندې
 هغه مشر خو چپ شوه ولې کشرې چغې صوری شروع کړې الله ﷻ دې په تاسو باندې رحم او کړې
 تاسو داسې مه کوئې دا هلك هم د دې مشرې دې هم دې ته ئی ورکړئې. حضرت سلیمان علیه السلام په دې
 معامله باندې پوهه شو او ماشوم ئی کشرې ته ورکړو. دا حدیث په بخاری او مسلم کښې هم شته. (۶)
 امام نسائی علیه السلام په دې باندې باب ترلې دې چه حاکم له جائز دی چه خپله فیصله په زړه کښې اوساتی
 او حقیقت معلومولو د پاره دې د هغې خلاف څه او وائی.

(۱) ۳۸/ص: ۳۶.

(۲) ۵/المائد: ۴۴.

(۳) ۵/المائد: ۴۴.

(۴) صحیح بخاری کتاب الاعتصام باب اجر الحاکم اذا اجتهد فاصاب او اخطا: ۷۳۵۲، صحیح مسلم: ۱۷۱۶، ابوداؤد: ۳۵۷۴، احمد: ۹۸/۴.
 (۵) ابوداؤد کتاب القضاء باب القاضی یخطئ: ۳۵۷۳ وسنده ضعیف خلف بن خلیفه راوی حافظه خرابه وه، ترمذی: ۱۳۲۲، ابن ماجه
 ۲۳۱۵: شعب الایمان: ۷۵۳۱، حاکم: ۹۰/۴.
 (۶) احمد: ۳۲۲/۲، صحیح بخاری: کتاب احادیث الانبیاء باب قوله تعالی ﴿ووهبنا لداؤد سلیمان نعم العبد...﴾: ۳۴۲۷، صحیح مسلم: ۱۷۲۰،
 ابن حبان: ۵۰۶۶.

بله عجيبه فيصه:- هم داسې يوه واقعه په ابن عساكر كښې هم ده چه يوې ښانسته ښځې سره يورنيس ملاويدل غوښتل خوښځې اونه منل دغه شان درې نورو كسانو هم دې سره د بدكارنې اراده او كړه خو هغه منع پاتې شوه. په دې باندې هغه رئيسان كلك شو او په خپل مينځ كښې اتفاق كولو سره د داؤد عليه السلام په عدالت كښې ټولودا گواهي وركړه چه هغه ښځه خپل سپې سره داسې كار كوي. د څلورو واړو په اتفاقي بيان سره دا حكم او كړې شو چه دا رجم كړئ. هم هغه ماښام حضرت سليمان عليه السلام د خپل عمر هلكانو سره ناست وو حاكم جوړ شوې وو څلورو هلكانو د دغه خلقو په شان هغوى له دامقدمه راوړه او د يوې ښځې په نسبت ئې داسې وينا وكړه. حضرت سليمان عليه السلام حكم او كړو څلور واړه جدا جدا كړئ. بيا ئې يو يو خپل ځان له راوغوښتلو او تپوس ئې ترې او كړو چه د هغه سپې رنگ څنگه دې؟ يو وئيل تور، بياني دويم ځان له راوغوښتو د هغه نه ئې هم دا سوال او كړو هغه وئيل سور دريم وئيل خاكي او څلورم وئيل سپين. هغوى په دغه وخت دا فيصله او كړه چه دا په دې ښځه هسې تهمت دې او هغه څلور واړه ئې قتل كړل. حضرت داؤد عليه السلام ته هم دا واقعه بيان كړې شوه نو هغوى هم هغه وخت زر هغه څلور اميران راوغوښتل او همدغه شان ئې دهغوى نه د سپې درنگ باره كښې تپوس او كړو دوى گډوډ شو چا يوڅه او وئيل او چا بل څه. داؤد عليه السلام ته دهغوى دروغ معلوم شو او حكم ئې او كړو چه دوى قتل كړئ. د داؤد عليه السلام ښكلي اواز:- بيا بيان فرماني چه حضرت داؤد عليه السلام ته هغه نوراني مرنې وركړې شوې وه او هغوى به داسې په خوب آواز او خلوص سره زبور تلاوت كولو چه مرغو به هم خپلې وزرې اودرولې اودالله تعالى تسبيح به ئې بيانولې اودغه شان غرونه هم. يوروايت كښې دى چه د شپې حضرت ابوموسى اشعري رضي الله عنه د قران كريم تلاوت كولو رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغه خوب مزيدار اود خلوص نه ډك آواز اوريدو سره اودريدو اود ډير وخت پورې ئې اوريدو بياني او فرمائيل چه ده خود آل داؤد د آواز خوبوالي راکړو. (۱) حضرت ابوموسى اشعري رضي الله عنه ته چه كله معلومه شوه نوئې فرمائيل چه كه ماته معلومه وه چه حضور صلى الله عليه وسلم زما قراءت اورى نو ما به نور هم ښه لوستلو. (۲)

حضرت ابو عثمان نهدي رضي الله عنه فرماني ما خود چا د ښه نه ښه باجه كښې هم داسې آواز كښې مزه نه ده اخستې كومه چه د ابوموسى رضي الله عنه په آواز كښې وه. دومره خوب آواز چه حضور صلى الله عليه وسلم د حضرت داؤد عليه السلام د آواز يوه حصه او گرځوله. اوس گوره چه پخپله به د داؤد عليه السلام آواز څنگه وو. بيا خپل يوبل احسان ښانئې چه حضرت داؤد عليه السلام ته زغرې جوړول هم مونږ خودلې وو. د هغوى د زمانې نه وړاندې به بغير كوندو او بغير كړو زغرې جوړيدلې د كوندو والا او كړيدارې زغرې به هم هغوى جوړولې (۳) لكه چه بل آيت كښې دى مونږ حضرت داؤد عليه السلام ته اوسپنه نرمه كړه چه هغه بهترين زغرې تيارې كړې او په تيك اندازه په هغې كښې كړئې جوړې كړې. دا زغرې به په ميدان جنگ كښې په كار راتلې. نو دا هغه نعمت وو چه په دې باندې خلقو له د الله تعالى شكر كول پكار دى.

د سليمان عليه السلام تابع څيزونه:- مونږ زوروره هواد سليمان عليه السلام ابع كړې وه چه هغه به ئې دهغه د حكم مطابق دبركت والا زمكې يعنى شام ته به ئې رسولو. مونږ ته د هريو څيز علم دې. هغوى به په خپل تخت باندې د خپل سازوسامان اولښكر كيناستو بيا چه به ئې چرته تلل غوښتل هوا به هغوى د حكم مطابق په يوساعت كښې هلته رسولود تخت د پاسه به مرغو وزرې خورې كړې سورې كولو لكه چه ارشاد دې **(فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ۝)** (۴) يعنى مونږ هواد هغه تابع كړې وه چه چرته به ئې تلل غوښتل

(۱) صحيح بخارى كتاب فضائل القرآن باب حسن الصوت بالقراءة للقرآن: ۵۰۴۸، صحيح مسلم: ۷۹۳، احمد: ۳۴۹/۵.

(۲) حاكم: ۴۶۶/۳، وسنده ضعيف، مجمع الزوائد: ۱۷۱/۷.

(۳) الطبري: ۴۸۰/۱۸.

(۴) ۳۸/ص: ۳۶.

ہم ہفہ طرف تہ بہ نی پہ نرمنی سرہ روانولو سحر ماہنام بہ نی د میاشتو میاشتو مزلی کولی۔
 سعید بن جبیر رضی اللہ عنہ فرمائی شپہ زرہ کرسی بہ نی لگولی۔ نیزدی بہ مؤمنان انسانان ناست وو ہغوی
 پسے شاتہ بہ مسلمانان پیریان ناست وو بیا بہ د ہغوی پہ حکم بانڈی پہ تولومرغوسوری کرے ووجہ
 بیا بہ نی حکم کولونوہوابہ ہغوی روانول۔ (۱)
 عبداللہ بن عبید بن عمیر رضی اللہ عنہ فرمائی حضرت سلیمان رضی اللہ عنہ بہ ہوا تہ حکم کولو ہفہ بہ د یوی لوی
 دیرنی غونڈی جمع کیدلہ لکہ چہ غر دی بیا بہ نی د ہغی پہ اوچت مکان بانڈی د اودریدلو حکم
 کولو بیا بہ د وزرو پہ اس بانڈی سوریدو او پہ خپلہ فرش بانڈی بہ ورختلوبیا بہ نی ہوا تہ حکم کولو نو
 ہغی بہ اوچت خائی تہ اورلو دغہ وخت بہ ہغوی سرہسکتہ کولو اوخواد یخوابہ نی بالکل نہ کتل پہ دی
 کبھی بہ د ہغوی عاجزی اود اللہ تعالیٰ شکر کولو مقصدوو۔ خکہ چہ ہغوی تہ د خپلی عاجزی علم وو
 بیا بہ چہ کوم خائی ہغوی حکم کولو ہم ہلتہ بہ ہوا کوزولو۔ دغہ شان سرکشہ پیریان ہم اللہ تعالیٰ د
 ہغوی پہ قبضہ کبھی کرے وو چہ پہ سمندر کبھی بہ نی غوی لگولی او مرغلری او قیمتی کانری بہ
 نی راویستل او نور بہ نی دیر کارونہ روزگارونہ کول۔ لکہ چہ ارشاد دی ﴿ وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴿۱﴾
 وَأَخْرَجَ الْمُقْرَبِينَ فِي الْأَصَادِ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ ﴿۳﴾ ﴾ (۱) مونہ سرکشہ
 پیریان د ہغوی تابع کرے وو چہ گلکاران وو غوی و ہونکی وو اودی نہ علاوہ نورشیطانان ہم د ہغوی
 ماتحت ووجہ پہ زنجیرونو کبھی بہ ترلی شوی وواو ہم مونہ دسلیمان رضی اللہ عنہ محافظ او ساتندونکی وویخ
 یوشیطان بہ ہغوی تہ بدی نہ شوی رسولی بلکہ تول پہ تول د ہغوی ماتحت حکم منونکی او تابعدار
 ووخوک بہ ہغوی تہ نیزدی ہم نہ تلل د ہغوی بادشاہی بہ پہ ہغوی چلیدلہ خوک چہ بہ نی غوبنتل
 قیدکول بہ نی اوخوک چہ بہ نی غوبنتل نو آزادول بہ نی ہم دانی اوفرمانیل چہ خہ نور پیریان بہ وو چہ
 ترلی شوی وو۔

وَإِيُوبُ إِذْ	
او (دحکم او دعلم دا نعمت مونہ ورکری و) ایوب لہ کلہ چی	
او ایوب <small>رضی اللہ عنہ</small> یاد کرہ خہ وخت چہ	
نَادَىٰ رَبَّهُ	أَلَيْسَ
أَنَا	مَسْنَىٰ
الضَّرُّ	وَأَنْتَ
آواز او کرہ ہفہ رب خپل تہ بیشک زہ چی یم رسیدلی دی ماتہ ضرر (تکلیف) او تہ	
ہفہ خپل رب تہ زاری او کرہ چہ ماتہ تکلیف رارسیدلی دی او تہ دتولونہ زیات	
أَرْحَمُ	الرَّحِيمِينَ ﴿۱﴾
فَكَشَفْنَا	لَهُ
دیر مہربانہ نی دتولو مہربانانہ پس قبولہ کرہ مونہ دعا دہفہ نولری کرہ مونہ	
رحم کونکی نی انومونہ دہفہ دعا قبولہ کرہ او دہفہ تکلیف مولری کروا او ہفہ تہ	
مَا	بِهِ
مِنْ ضُرِّ	وَأَتَيْنَاهُ
أَهْلَهُ	وَمَثَلَهُمْ
ہفہ چی وؤ پہ ہفہ دضرر نہ او ورکرو مونہ ہفہ تہ اہل وعیال دہفہ او پہ مثل دہغوی	
مو خپلہ کورنی واپس کرہ او ددوی پہ شان مور نور خلق ہم ورتہ	

(۱) حاکم: ۵۸۹/۲ عن ابن عباس رضی اللہ عنہما.
 ۳۸/۱ ص: ۳۷-۴۰

مَعَهُمْ	رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿۱۰﴾
مو ورسره نور هم ورکړل خاص درحمت په طور د طرفه زمونږ نه او نصیحت دپاره دعبادت کونکو په خپل رحمت سره ورکړل اود عبادت کونکو دپاره نصیحت وو	

قوله تعالى: - وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنَى الضَّرِّ

د حضرت ایوب رضی اللہ عنہ بیماری صبر اود صحت دعا: - حضرت ایوب رضی اللہ عنہ د تکلیفونو بیان کولې شی کوم چه بدنی مالی اود اولاد وو. دهغوی ډیر قسم قسم څاروی ووفصلونه باغونه وغیره وو اولاد بیبیانی وینځې غلامان ځناور مال متاع هرڅه د الله ﷻ ورکړې شوې موجود وو. اوس چه کله د رب د طرف نه از مینست راغلونوهم دیوسر نه هرڅه فناشو تردې چه په بدن کښې جذام اولگیدو اود ژبې نه بغیرد بدن ټولې حصې نې ددې بیماری نه محفوظ پاتې نه شوې تردې پورې چه دخاوشا خلقو ترې کرکه کوله. د بنار په شار گوت کښې نې استوگنه اختیار کړه. بغیرد یوې بی بی نه بل څوک هغه سره پاتې نه شو د دې مصیبت په وخت کښې ترې ټولو ډډه اوکړه. هم دغه یوه وه چه دهغوی خدمت به نې کولو اودې سره به خواری مزدوری هم کوله اود خیتې ساتلود پاره به نې راوړله. حضور ﷺ رښتیا فرمائیلی دی چه د ټولونه سخت از مینست هم دنبیانو علیهم السلام وی بیادنیکانو خلقو بیاد هغوی نه د بشکته درجې د خلقو اوبیاد هغوی نه دکمې درجې دخلقو. (۱) یویل روایت کښې دی چه د هرسرې امتحان د هغه د دین په اندازه کپړی که هغه په خپل دین کښې مضبوط وی نو امتحان نې هم سخت وی. (۲)

د ایوب رضی اللہ عنہ صبر بیان او دهغه دعاگانې: - حضرت ایوب رضی اللہ عنہ ډیر زیات صابروو تردې چه د هغه صبرد عامو خلقو په ژبه هم مشهور دې. یزید بن میسره فرمائی کله چه د هغوی از مینست شروع شویال بچ نې مړ شو مال فناشو هیڅ خیز نې په لاس کښې پاتې نه شو هغه د الله ﷻ په ذکر کښې نور هم زیات شو نې فرمائیل ای د ټولو پالونکو پالونکیه تا په ما باندې لوی لوی احسانونه کړی مال دې راکړو اولاد دې راکړو هغه وخت زما زړه ډیر مشغول وواوس تا هرڅه واخستل اوزما زړه دې د دې ټولو کړونونه خالی کړواوس زما په زړه اوتا کښې هیڅ خیز مینځ کښې نشته که زما د بنمن ابلیس ستا دا مهربانی پیژندلې وه نو هغه به زما سره ډیر حسد کولو. ابلیس لعین په دې وینا کولو سره اود دې وخت حمد سره لولپه شو. د هغوی په دعاگانو کښې داهم دعاوه ای الله تاجه زه مالدار اولاد والا اویال بچ والاجور کړې ووم تاته بنه پته ده چه هغه وخت ما هیڅ کبر او غرور نه دې کړې کله مې هم په چا ظلم نه دې کړې زما ربه تاته معلومه ده چه زما نرمه او گرمه بستره به تیاره وه ما به شپې ستا په عبادت کښې تیرولې خپل نفس ته په مې داسې رتڼه ورکوله چه ته دې له نه نې پیدا کړې شوې. ستا درضا په طلب کښې ما خپل راحت او آرام پریخودې وو. (ابن ابی حاتم) ددې آیت په تفسیر کښې ابن ابی حاتم او ابن جریر کښې یوه ډیره اوږده قصه ده کومه چه وړاندینو ډیرو مفسرینوهم ذکر کړې ده خو په دې کښې غربت دې اود دې د اوږدوالی په وجه هغه مونږ پریخوده. د مودو پورې هغوی په مصیبتونو کښې راگیروو.

حضرت حسن رضی اللہ عنہ او حضرت قتاده رضی اللہ عنہ فرمائی اوه کاله او څو میاشتې هغوی دې کښې اخته وو. د بڼې اسرا تیلو د گندگریل د غورزولو ځای (ډیران) کښې هغوی اچولې وو په بدن باندې چینجی شوې وو (۱) بیا الله ﷻ په هغوی باندې رحم او کرم اوکړو د ټولو مصیبتونو نې خلاصې ورکړو اجر نې ورکړو او

۱) ترمذی کتاب الزهد باب ماجاء فی الصبر علی البلاء: ۲۳۹۸ وهو حسن، ابن ماجه: ۴۰۲۳-۴۰۲۴، احمد: ۱۷۲/۱، حاکم: ۴۱/۱، المختار: ۱۰۵۶.

(۲) حواله سابق.

(۳) دا خبره اسرائیلی روایت دې د انبیاء کرامو سره مناسبت نه دی، حاشیه ابن کثیر.

تعریفونہ نی اوکری شود و ہب بن منبہ ﷺ بیان دی چہ پورہ دیرش کالہ ہغوی پہ دی تکلیفونو کنبی وو۔
تولہ غوبنہ ترے رزیدلے وہ صرف ہلوکی او خرمن پاتی وہ ہغوی بہ پہ ایرو کنبی پراتہ وو اوصرف یوہ
بی بی نی وہ چہ ہغوی سرہ وہ۔ کلہ چہ ڍیرہ مودہ تیرہ شوہ نو یوہ ورخ نی اووئیل ای د اللہ ﷻ نبی تہ د
اللہ ﷻ نہ دعاوولی نہ کوئی چہ ہغہ دا مصیبت زمونہ نہ لری کری ہغوی او فرمائیل چہ بی بی او یا کالہ
اللہ ﷻ زہ پہ صحت او عافیت کنبی اوساتلم نو کہ او یا کالہ ہم زہ پہ دی حالت کنبی پاتی شم او صبر
او کرم نودا ہم ڍیر کم دی۔ پہ دی بانڈی بی بی او پچیدہ او ہغہ بہ بنار تہ تلہ د خاوند او خپل کار
روزگار بہ نی کولو او چہ خہ بہ ملاویدل نو ہغہ بہ نی راوړل او پہ ہغوی بانڈی بہ نی خوړل څکل۔

د شیطان دھوکہ:۔ د ہغوی یودوہ د زپہ پورے دوستان وو ہغوی پہ فلسطین کنبی شیطان خبر کړل چہ
ستاسو دوست پہ سخت مصیبت کنبی اختہ دی تاسو لارشنی اود ہغہ پوښتنہ اوکړئی اود خان سرہ خہ
شراب یوسنی ہغہ پرے او څکوئی نو دی سرہ بہ ہغہ تہ شفاملاوشی۔ دا دواہہ راغلل اود حضرت ایوب
ﷺ دا حالت نی چہ اولیدلو نود سترگونہ نی اوبنکی لاری او پہ چغو نی اوژړل۔ ہغوی تپوس اوکړو
تاسو څوک نی؟ ہغوی وریاد کړل نو خوشحالہ شو ہغوی تہ نی پخیر راغلی اووئیل۔ ہغوی وئیل جناب
تاسو لکہ چہ خہ پتوئی او پہ بنکارہ ددی خلاف کوئی۔ ایوب ﷺ خپلے سترگی د آسمان طرف تہ اوچتی
کری وئی فرمائیل اللہ ﷻ بنہ پوہیری چہ مابہ خہ پتول اوخہ بہ مہ بنکارہ کول۔ زما رب زہ پہ دی
کنبی اختہ کرم چہ اوگوری زہ صبر کوم کہ بی صبری۔ ہغوی وئیل چہ بنہ دہ مونہ تالہ خہ دارو راوری
دی تاسودا او څکنی شفابہ ملاوشی۔ شراب دی مونہ دخپل خای نہ راوری دی۔ دی اوریدوسرہ ہغہ
سخت غصہ شو اووئی وئیل تاسو شیطان خبیث راوستی نی تاسو سرہ خبری کول ستاسو خوراک څنک
پہ مابانڈی حرام دی۔ دا دواہہ د ہغوی د خوانہ لارل۔

د شیطان بلہ دھوکہ:۔ یوخل د ہغوی بی بی د کوردخلقو روئی پخے کری د ہغوی یوماشوم اودہ وو نو
ہغوی د دی ماشوم دحصی تیکلی ہغے تہ ورکری دائی راوړی او حضرت ایوب ﷺ لہ راغلہ نو ہغوی
او فرمائیل چہ دانن دی د کوم خای نہ راوړی دی ہغے تولہ قصہ بیان کرہ۔ ہغوی او فرمائیل چہ ہم
اوس اوس لارہ شہ ممکن دہ چہ ہغہ ماشوم راپاسیدلے وی اوہم د دی تیکلو ضد کوی او پہ ژرا ژرا
نی تول کور پریشانہ کری وی۔ ہغے روئی واپس یورے لارہ د ہغوی پہ دروازہ کنبی یوہ چیلنی ترلے
شوے وہ ہغہ نی پہ داسے زور سرہ دیکہ کرہ ہغے وئیل گورہ دا ایوب د داسے غلط خیال والا دی۔ بیا
پورتنہ لارہ چہ وئی کتل نو واقعی ماشوم راپاسیدلے وو اوہم د دی تیکلود پارہ نی شور کولو او تول کور
نی سخت تنگ کری وو۔ دی کتلوسرہ نی اووئیل اللہ پہ ایوب بانڈی رحم اوکری پہ ڍیرہ بنہ موقعہ
بانڈی راورسیدم تیکلی نی ورکړہ او واپس راغلہ۔ پہ لار کنبی شیطان د طیب پہ شکل کنبی ملاو شو
وئیل ستاخاوند پہ سخت تکلیف کنبی دی مودے تیری شوے تہ ہغہ تہ اووایہ چہ د فلانکی قبیلے د
بت پہ نوم دی یومچ مرکری شفابہ ورتہ اوشی بیادی توبہ اوکری۔ کلہ چہ دا حضرت ایوب ﷺ لہ راغلہ
نو ہغوی تہ نی دا اووئیل۔ ہغوی او فرمائیل د شیطان خبیث جادو پہ تا اوچلیدو کہ زہ کلہ تیک شوم نو
سل دورے بہ دی وہم۔ یوہ ورخ ہغہ دهرے ورخ پہ شان د روزگار پہ لتون کنبی کورپہ کورگر خیدلہ خو
چرتہ ہم کارملاونہ شونو نا امیدہ شوہ۔ د مابنام واپس راتلوپہ وخت کنبی ورتہ د حضرت ایوب ﷺ د
ولگے خیال راغلو نو ہغے دخپلو وینستویوہ کمختی پریکرہ اود یومالدارہ جینتی پہ لاس نی خرخہ کرہ
ہغے دی تہ د خوراک څنک ڍیر سامان ورکړو کوم چہ ہغے کورتنہ راوړہ۔ حضرت ایوب ﷺ تپوس
اوکړو دا نن دومرہ ڍیرہ اودومرہ بنہ خوراکونہ د کوم خای نہ راغلہ؟ وئی فرمائیل د یومالدارہ کور
کارمے کری نو ہغوی اوخوړلہ۔ بلہ ورخ ہم اتفاقی ہم داسے اوشو او ہغے د خپلو وینستو دویمہ کمختی
پرے کرہ خرخہ نی کرہ اوخوراک نی راوړونو نن نی ہم داسے خوراک لیدوسرہ او فرمائیل واللہ زہ بہ نی

چرې هم اونه خورم چه ترخوډې ماته صحیح خبره نه وی خودلی چه دادې څنگه راوړه؟ اوس هغې خپله لوبته د سر نه کوزه کړه چه وئی کتل نودسر وینسته نی پرې شوې ووهم هغه وخت اوویریدلو اوبې آرامه شو د الله ﷻ نه سوال اوکړوماته ضرر رسیدلې دې اوته د ټولونه ډیر رحیم ذات نی حضرت نوف رضی اللہ عنہ فرمائی کوم شیطان چه حضرت ایوب رضی اللہ عنہ پسې لگیدلې وو د هغه نوم مبسوط وو. د حضرت ایوب رضی اللہ عنہ بی بی به عموماً هغوی ته عرض کولو د الله ﷻ نه دعا اوغواړه خو هغه به نه غوښتله تردې چه یوخل د بنواسرائیلوڅه خلق هغوی له راغله او وئی ونیل چه دې سرې ته دا تکلیف او ضرر خامخا د څه گناه په وجه سره شوې دې هغه وخت ناخاپی د هغوی د خلې مبارکې نه دادعاووتله.

د ایوب رضی اللہ عنہ او دوو روڼو قصه: حضرت عبدالله بن عبید بن عمیر رضی اللہ عنہ فرمائی د حضرت ایوب رضی اللہ عنہ دوه روڼه وو یوه ورځ هغوی د ملاقات د پاره راغلل خود بدن د بدبوئې په وجه نیزدې راغله اوهم د لرې نه په ولاړه نی یویل ته اوونیل که په دې سرې کنبې څه نیکی وه نو الله ﷻ به دې په دې مصیبت کنبې نه اخته کولو. دې خبرې ایوب رضی اللہ عنہ ته هغه خفگان وراورسولو چه ترنن ورځې پورې په یوڅیز باندي هم داسې خفگان نه ووکړې. هم هغه وخت نی عرض اوکړو ای الله ﷻ یوه شپه په ماداسې نه ده تیره شوې چه یواوگې سرې زماپه علم کنبې وو اوما خیتیه مړه کړې وی. پروردگار که زه ستا په نیز پدې خبره کنبې رښتونې یم نوزما تصدیق اوکړه نوهم هغه وخت د آسمان نه دهغه تصدیق اوشواوهغه دواړو اوریدل. بیانی اوفرمائیل پروردگارکله هم داسې نه دی شوی چه ماسره دیوې نه زیاتې کپړې وی اوما یویریندته نه وی ورکړې که زه پدې ویناکنبې رښتونې یم نوزما تصدیق د آسمان نه اوکړه په دې باندي هم دهغوی تصدیق ددوی په اوریدوسره اوکړې شو. بیانی دادعاوکړه اوبه سجده کنبې راپریوتلو وئی فرمائیل ای الله اوس به زه د سجدې نه سر اوچت نه کړم ترکومی چه دې دا مصیبت زما نه اخواکړې نه وی کوم چه په ما باندي نازل شوې. ستا دعاقبوله شوه اوته سراوچت کړه هغه ټول تکلیفونه او بیمارنی د هغوی نه لرې شوې کومې چه په هغوی باندي راکوزې شوې وې. ابن ابی حاتم کنبې دی رسول الله ﷺ فرمائی ایوب رضی اللہ عنہ اتلس کاله په مصیبتونو کنبې راگیرووبیادهغه ددوودوستانودراتلو اوبدگمانشی کولو ذکر دې د څه په جواب کنبې چه هغوی اوفرمائیل چه زما خوداحالت ووچه په لار کنبې به مې دوه سرې په جگره لیدل او په هغې کنبې به مې چه کوم سرې په قسم خوړلو اوریدلو نو کورته په راتلویه مې دهغه کفاره ورکوله چه هسې نه ده د الله ﷻ نوم په ناحقه سره اخستې وی. هغوی په خپله بیمارنی کنبې دومره کمزورې شوې وو چه د هغوی بی بی به د هغوی لاس نیولو او قضاتی حاجت له به نی بوتلو. یوه ورځ هغوی ته حاجت وو آواز نی اوکړو خود هغوی بی بی په راتلو کنبې لږ شان وخت اولگولو هغوی ته سخت تکلیف اوشو هم هغه وخت د آسمان نه آواز راغلو ای ایوب رضی اللہ عنہ خپله پونده په زمکه اووه هم دا اوبه اوڅکه او هم دې سره غسل هم اوکړه. (۱) د دې حدیث مرفوع کیدل بالکل غریب دی.

په ایوب علیه السلام باندي د الله ﷻ خصوصي مهربانی: ابن عباس رضی اللہ عنہ فرمائی هم هغه وخت الله ﷻ د هغوی د پاره جنتی حله نازله کړه د کوم په اغوستو چه هغوی ځان له شو کیناستو کله چه د هغوی بی بی راغله او وې نه پیژندلې شو نو هغوی نه نی تپوس اوکړو ای د الله ﷻ بنده دلته یویمار بې کسه بې وسه وو تاته معلومه ده هغه څه شو؟ هغه ونیل چرته شرمخ به اوړې وی یا به سپی مات کړې وی. بیانی اوفرمائیل چه نه نه هم هغه بیمار ایوب زه یم. بی بی نی اوفرمائیل ای سرپه ته یودردمندي ښځې پورې ټوقې کوې او ما بې وقوفه جوړوې. هغوی ونیل نه نه ماته الله ﷻ شفا راکړه اودا رنگ او شکل هم. دهغوی مال هغوی ته واپس ورکړې شو اود هغوی هم هغه اولاد واپس دوی ته ملاوشو او هغې

(۱) حاکم: ۵۸۱/۲-۵۸۲ سنه ضعیف الزهري عن ابن مسعود الزراس: ۲۳۵۷، مستدراي يعلى: ۳۶۱۷، ابن حبان: ۲۸۹۸، حلیه اولیاء: ۳/۲۷۴.

سرہ دغہ شان نور ہم۔ پہ وحی کنبی دازیری ہم هغوی ته اورولې شوې وو قربانی اوکره استغفار اوکره د کور والا ستا باره کنبی زما نافرمانی کرې وه.

د سرو زرو د ملخانو راوتل: یوبل روایت کنبی دی چه کله الله ﷻ حضرت ایوب ؑ ته عافیت ورکړو د آسمان نه د سرو زرو ملخان راووریدل. کوم چه هغوی راواخستل او په خپله کپړه کنبی جمع کول شروع کړل نو آواز راغلوچه ای ایوب ته تراوسه پورې اسوده شوې نه نی هغوی جواب ورکړو ای پروردگار ستا په رحمت سره خوځ کله اسوده کیدی شی. (۱)

د ایوب علیه السلام د بی بی نوم: بیبا فرمائی چه مونږ هغه ته د هغه اهل ورکړو. ابن عباس ؓ فرمائی چه هم هغه خلق ور واپس کرې شو (۲) دهغوی د بی بی نوم رحمت وو. که دا قول چرې د آیت نه فهم شوې وی نو دا هم دورازکار امر دې اوکه د اهل کتابونه اخستی شوی وی نو هغه د تصدیق او تکذیب قابل خیز نه دې. ابن عساکر د هغې نوم په خپل تاریخ کنبی "لیا" خودلې دې دا د میشابن یوسف بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم لور ده. یوقول داهم دې چه حضرت "لیا" د حضرت یعقوب ؑ لور او حضرت ایوب ؑ بی بی ده چه د ثنیه په زمکه کنبی هغوی سره وه. یوروایت کنبی دی چه او فرمائی شوستا ټول اهل جنت کنبی دې که ته غواړې نوتول دلته په دنیا کنبی راولم اوکه وائی نو هم هلته دې وی اوپه دنیا کنبی د هغې عوض درکړم نو هغوی دویمه خبره خوبنه کره. نود آخرت اجر اود نیابده دواړه هغوی ته ملا وشو. دا هر څه زمونږ د رحمت ښکاره کونه وه اوزمونږ د رښتونی عبادت کونکو د پاره نصیحت او عبرت وو. هغوی داهل بلا پیشواوودا هر څه ځکه اوشوچه په مصیبتونو کنبی اینختی خلق د خپل ځان د پاره د هغوی په ذات کنبی عبرت او گوری او بی صبری اوناشکری اونه کرې او نور خلق هغوی د الله ﷻ خراب بندیکان اونه گنډی. حضرت ایوب ؑ د صبر یوغر وواود ثابت قدمنی یو نمونه وو. د الله ﷻ په تقدیر باندي د هغه په امتحان باندي انسان له صبر اوبرداشت کول پکار دی نه ده معلومه چه قدرت خپل پت پت کوم کوم حکمتونه ښائی.

وَأَسْمَعِيلَ وَادْرِيْسَ	وَذَا الْكِفْلِ ط كَلَّ	مِّنَ الصَّابِرِينَ ۝
او (دا نعمت مونږه) اسماعیل او ادريس له ورکړو او ذوالکفل له هم دا ټول وو د صبر کونکو نه	او ذوالکفل ؑ یا دکره دا ټول د صبر کونکو ځنی وو	
وَأَدْخَلْنَاهُمْ	فِي رَحْمَتِنَا ۝	مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝
او داخل کړل مونږه هغوی په رحمت خپل کنبی بیشکه هغوی وو د صالحانونه		
قوله تعالى: - وَأَسْمَعِيلَ وَادْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ ط		

حضرت اسماعیل، ادريس او ذوالکفل عليهم السلام تذکره: - حضرت اسماعیل ؑ د حضرت ابراهیم ؑ ځوی وپه سورت مریم کنبی د هغه بیان شوی دې. د حضرت ادريس ؑ هم ذکر شوی دې. ذوالکفل نبی ووکه ولې؟ دده د بزرگي قصه: - ذوالکفل خو په ظاهره نبی معلومیرې ځکه چه د نبیانو په ذکر کنبی دهغه نوم راغلي دې او خلق وائی چه دانسی نه وو. بلکه یو نیک سړې وو دخپلې زمانې بادشاه

وو ڊير عادل اود مروت سرې وو. امام ابن جرير په دې کښې توقف کوي. (۱) واللہ اعلم.
 مجاهد رضي الله عنه فرماني دا يونيک بزرگ وو چاچه د خپل وخت نبی سره وعده اوکړه اوپه هغې باندي قايم پاتې شو. په قوم کښې به نى عدل او انصاف کولو. روايت دې چه حضرت يسع عليه السلام ډير بوډا شوې وو نو اراده نى اوکړه چه زه هم په خپل ژوند کښې خپل څوک خليفه جوړ کړم چه اوگورم هغه څنگه عمل کوي. خلق نى راجمع کړل او ورته نى او فرمائيل چه کوم سرې درې خبرې منظور کړي هغه ته زه خلافت ورکوم. ټوله ورځ روژه وى ټوله شپه قيام کوي او هيڅ کله هم غصه نه کوي. نور خو څوک اونه دريدل ولې يو سرې کوم چه خلقو ډير د سپکې درجې والا گنرلو او دريدو چه زه به داشرط پوره کړم. هغوى تپوس اوکړو چه ته به د ورځې روژه نى د شپې به تهجد کوي او په چا به غصه نه کوي؟ هغه وئيل او نوح حضرت يسع عليه السلام وئيل چه ښه نوصبا صحيح. په دويمه ورځ هم هغوى دغه شان په عام مجلس کښې سوال اوکړو خود هغه سرې نه علاوه بل څوک اونه دريدلو نوهم هغه خليفه جوړ کړې شو. اوس شيطان واره واره شيطانان د دې بزرگ د دهوکه کولود پاره راليگل شروع کړه خود چا هم څه داو اونه چلیدو نو ابليس پخپله راغلو غرمه د قيلولې د پاره هغوى ملاست وو چه دې خبيث گنده ټکول شروع کړه. هغوى تپوس اوکړو چه څوک نى؟ هغه وئيل زه يومظلوم يم يوفريادى يم زما قوم ما تنگوى ماسره هغوى ډاکري ډاکري هغه يوه ډيره اوږده قصه اورول شروع کړه نو په يوشان نى هم نه ختموله د خوب ټول وخت په دې کښې تيرشو او حضرت ذوالکفل به په شپه ورځ کښې صرف هم دې وخت کښې لږ شان ساعت د پاره اوده کيدلو. هغه وئيل ښه ده ماښام راشه زه به ستاسره انصاف اوکړم. اوس چه د ماښام هغوى فيصلې کولې نو هر طرف ته نى هغه کتلو خود هغه چرته هم پته اونه لگيدله تردې چه پخپله هم لارو او اخوا د يخوانى او کتلو خوييدانه شو بل سحر هم هغه رانغلو. بيا چه هغه د لساعت د آرام دپاره سملاستونودا خبيث راغلو او دروازه ټکول نى شروع کړه هغوى کولاوکړه ورته نى او فرمائيل چه ماخوتاته ماښام د راتلو وئيلې وو زه په انتظارووم خوته رانغلې. هغه وئيل حضرت څه اوکړم چه ما کله ستاسو طرف ته دراتلو اراده اوکړه نو هغوى وئيل ته مه ورځه مونږ به ستا حق اداکړو زه حصارشوم اوس هغوى بيا انکار اوکړو. دې وخت کښې نى څه اوږدې قصې شروع کړې اود نن خوب هم لارو. اوس نى ماښام بيا انتظار اوکړو نه هغه راتلو اونه راغلو. په دريمه ورځ باندي هغوى يوسرې مقرر کړو چه گوره څوک دروازې له رانه شى دخوب نه زما حالت خرابيږي. هغوى لاملاست نه وو چه هغه مردود بيا راغلو څوکيدار هغه رامنع کړو خو هغه په يوه سوږه دننه راغلو اود دننه نه نى دروازه ټکول شروع کړه. هغوى راپاسيدل او څوکيدار ته نى او وئيل چه گوره ما تاته وئيلې وو بيا دې هم دروازې ته څوک راپريخودل هغه وئيل زما د طرف نه خو څوک هم نه دى راغلى. اوس چه هغه په غورسره او کتل نو دروازه بنده وه او هغه سرې دننه موجود وو. هغوى ته پته اولگيده چه داشيطان دې. هغه وخت شيطان او وئيل اي د الله تعالى ولى ما بيله نه تا د شپې قيام پريخودو نه ته په دې نوکر باندي په داسې حال کښې غصه شوې نو الله تعالى د هغه نوم ذوالکفل کيخودو ځکه چه د کومو خبرو هغه کفالت کړې وو هغه نى پوره کړې. (ابن ابى حاتم) د ابن عباس نه هم په څه تفسير سره دا قصه نقل ده په دې کښې دى چه د بنواسرائيلو يوقاضى د مرگ په وخت کښې وئيلې وو چه زما نه پس زما منصب څوک سنبالولې شى؟ هغه وئيل چه زه نودهغه نوم ذوالکفل شو. په دې کښې دى چه کله شيطان دهغه د آرام په وخت کښې راغلو څوکيدار منع کړو نو هغه دومره شور اوکړو چه هغوى راپاسيدل او په دويمه ورځ نى هم داسې اوکړه په دريمه نى هم دغه شان اوکړه. اوس هغه د ده سره د تلود پاره تيارشو زه تاسره ځم او ستا حق درکوم خو په لار کښې هغه خپل لاس خلاص کړو او او تختيدو. حضرت اشعري رحمه الله په منبر باندي او وئيل چه ذوالکفل

نبی نہ وو دبنواسرائیلو یونیک سرې وو چه هره ورخ به نی سل مونخونه کول دې نه پس هغه هم د دې په شان د عبادت ذمه اوچته کړه په دې وجه هغه ته ذوالکفل اووئیلې شو. په یومنقطع روایت کنبې دی حضرت ابوموسی اشعری رضی الله عنه نه هم نقل دی یوغریب حدیث په مسنداحمد کنبې دی په دې کنبې د کفل یوه واقعه بیان ده ذوالکفل نی ورته نه دې وئیلې ډیر ممکن دی چه دا څوک بل صاحب وی. په دې حدیث کنبې واقعه دا ده چه کفل نومې یوسرې وو چه د یوې گناه نه نه بچ کیدو. یوځل هغه یوې ښځې له شپيته دیناره ورکړه اود بدکارنی د پاره نی تیاره کړه کله چه د خپلې ارادې پوره کولود پاره تیارشو نو هغه ښځه په ژړا شوه او په رچیدو شوه. هغه وئیل چه ماخوپه تا څه زبردستی نه ده کړې چه ته ژړا کوي بیا د دې ژړا او رچیدو څه وجه ده؟ هغې وئیل چه ما ترننه پورې د الله ﷻ داسې هیڅ نافرمانی نه ده کړې دې وخت کنبې زما محتاجنی دا بده ورخ ماته اوخودله. کفل وئیل چه ته په یوه گناه باندي دومره په تردد کنبې نی سره د دې چه دې نه وړاندي کله هم تا داسې نه دی کړی. هم هغه وخت نی پریخوده اود هغې نه جداشو او ورته نی اووئیل څه دا دینار ماتاته اوئیل په الله ﷻ قسم د نن نه پس به زه د الله ﷻ هیڅ قسم نافرمانی اونه کړم. د الله ﷻ شان وو چه هم په هغه شپه وفات شو سحر خلق گوری چه د هغه په دروازه باندي قدرتی توگه باندي لیکل شوی ووچه الله ﷻ کفل اوئیلو. (۱)

وَذَا النُّونِ	اِذْ دَهَبَ مَغْضِبًا فَظَنَّ
او دا (نعمت مونږ ورکړو) مهی والاله کله چی لارو هغه په غصه انو گمان نی اوکړو	
اودمهی والایونس <small>رضی الله عنه</small> یادکړه څه وخت چی هغه خفه قهریدلی روان شو او داخیال نی اوکړو چی مونږ	
أَنْ لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ	
چی هرگز تنگسپارانولو په ده باندي نو اواز اوکړو هغه په تیرو کنبې	
به په ده تنگسپا نه راولو نو په تورو تیارو کنبې نی اواز اوکړو چی (ای الله <small>ﷻ</small>)	
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ	
چی نشته لاتق دعبادت مگر هم ته نی پاک دې ذات ستا بیشکه زه ووم	
ستا نه بغیر بل معبود نشته ته پاک نی بیشکه چی هم زه زیاتې کونکې یم	
مِنَ الظَّالِمِينَ ۖ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ	
دظالمانونه پس دعا قبوله کړه مونږه دهغه او خلاصی ورکړو مونږ هغه لره دغم نه	
نو مونږ دهغه دعا قبوله کړه او هغه مو دغم نه خلاص کړو	
وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ	
او دارنگې خلاصی ورکړو مونږ مومنانوله	
او مونږ ایماندار خلق هم داشان د غم نه خلاصوا	

قوله تعالى: -وَذَا النُّونِ

حضرت یونس رضی الله عنه ذکر :- داواقعه دلته هم ذکر ده اوسورة صافات کنبې هم ده اوسورة نون کنبې هم ده. داپیغمبر حضرت یونس بن متی رضی الله عنه وو. هغه د موصل د علاقې د نینوی طرف ته نبی جوړکړو الله ﷻ

(۱) احمد: ۲۳/۲، ترمذی کتاب صفة القيامة باب فيه اربعة احاديث: ۲۴۹۶ حاکم: ۲۵۲/۴ (التقريب: ۱/۲۹۰ رقم: ۱۱۲)

ليگلي وو. هغوی د الله ﷻ د لاری دعوت ورکولو خو خلقو ایمان راوړلو هغوی د هغه خای نه خفه شو لارو او هغه خلقو ته نی او نیل په دریو ورځو کبني به د الله ﷻ عذاب په تاسو راځی. کله چه هغوی ته د دې خبرې حقیقت معلوم شو او هغوی ته پته اولگیده چه پیغبران علیه السلام دروغژن نه وی دا ټول په ټول سره دلویو وړو او خناورو خاروو ځنگل ته او وتل بچی د مشیندونه جدا کړل او په چغوچغو نی الله ﷻ ته زاری او فریادونه او کړل. یو خواد دوی چغې ویناگانې بل طرف ته د هغوی د خاروو عجیبه آوازونه غرض داچه د الله ﷻ رحمت متوجه شو عذاب اوچت کړې شو لکه چه ارشاد دې ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قُوَّةَ أُمَّنتُ فَنَفَعْنَا إِيْمَانَهُمْ إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ﴾ (۱) یعنی د عذابونو د تحقیق نه پس ایمان چاته فائده نه ده ورکړې بغیرد یونس ﷺ د قوم نه چه د هغوی د ایمان په وجه مونږ د هغوی نه عذاب اخوا کړو او د دنیا د رسوائې نه هغوی مونږ بیچ کړل او د مرگه پورې موورته مهلت ورکړو. یونس علیه السلام د قوم نه خفه لارو کشتی کبني سور شو: حضرت یونس ﷺ د دې خای نه لارو او په یوه کشتی کبني سور شو وړاندې تلوسره د طوفان آثار بڼکاره شو او نیزدی وه چه کشتی ډوبه شوې وه نومشوره او کړې شوه چه یوسرې په دریاب کبني غورزول پکار دی. چه دا وزن کم شی نو خسرې د حضرت یونس ﷺ په نوم راووتلو چا هغه په دریاب کبني غورزول خوین نه کړه یه دویم ځل خسرې اوشو هم د هغه نوم راووتلو بیا په دریم ځل هم دهغه نوم راووتلو پخپله په قرآن کبني دی ﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ (۲) دې ځل حضرت یونس ﷺ پخپله تیار شو او کپرې ئې او ویستلې او دریاب ته ئې ورتوپ کړو. د بحر اخضر نه یو کب اوبه شلونکې راغلو هغوی ئې یوه نور ئې کړل خود الله ﷻ په حکم ئې نه څه هډوکې مات کړو اونه ئې بدن ته څه نقصان اورسولو دې د هغه خوراک نه وو بلکه د ده خیته د هغه قیدخانه وه. هم په دې وجه دهغوی نسبت د کب طرف ته او کړو. عربی کبني کب ته نون وائی د هغه غضب او غصه په قوم باندي وه (۳) خیال دا وو چه هغه به الله ﷻ زرنه رانیسی نودلته د ﴿نَقْدَر﴾ هم دا معنی ابن عباس رضی الله عنهما مجاهد رضی الله عنهما ضحاک رضی الله عنهما کړې ده. (۴) امام ابن جریر رضی الله عنهما هم دا خوینوی اود دې تائید په آیت ﴿وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاتَهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ (۵) نه هم کپری. عطیه عوفی رضی الله عنهما دامعنی کړې ده چه مونږ به په ده باندي نه مقدر کوو ﴿قَدَر﴾ او ﴿قَدَر﴾ دواړه لفظونو هم په یوه معنی کبني و نیلې شی. د دې په سند کبني د عربی دیوشعر نه علاوه ﴿فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قُدْرَةٍ﴾ (۶) هم پیش کولې شی.

د مېی په خپته کبني د یونس ﷺ دعا او تسبیح: په دې تیارو کبني راگیریدو سره حضرت یونس ﷺ خپل رب رابللو. د سمندر لاندې تیاره بیا د کب د خیتې تیاره بیا د شپې تیاره دا ټولې تیارې راجمع شوې وې (۷) هغوی د سمندر په بیخ کبني د کانرو تسبیح واوریده او پخپله ئې هم تسبیح کول شروع کړو. هغه د کب خیتې ته لارو اول خو ئې خیال کوو چه مرشوم بیانی پبني او خوزولې نواو خوزیدې یقین ئې اوشوچه ژوندې دې هم هلته په سجده کبني پریوتلو او وئیل ای الله ما ستا د پاره هم دا خای جمات

(۱) ۱۰/یونس: ۹۸.

(۲) ۳۷/الصفات: ۱۴۱.

(۳) الطبری: ۵۱۱/۱۸.

(۴) الطبری: ۵۱۴/۱۸.

(۵) ۶۵/الطلاق: ۷.

(۶) ۵۴/القمر: ۱۲.

(۷) حاکم: ۳۸۳/۲.

جوړ کړو چاچه دې نه وړاندې به داسې ځای د سجدې نه وی جوړ کړې. (۱) حضرت حسن بصری رضی اللہ عنہ فرمائی چې څلویښت ورځې هغوی د کب په خیته کښې وو. ابن جریر کښې دې رسول الله ﷺ فرمائی کله چې الله ﷻ د حضرت یونس علیه السلام د قید کولو اراده اوکړه نو کب ته حکم اوشو نو هغه تیر کړې خوداسې چې نه ئی هډوکی مات شی اونه ئی په بدن باندې څه کرځې راشی. کله چې هغه د سمندر بیخ ته اورسیدو او تسبیح ئی واوریده نو حیران شو وحی اوشوه چې دا د سمندر د ځناورو تسبیح ده نو هغوی هم د الله ﷻ تسبیح شروع کړه. دې اوریدو سره فرښتو وئیل یا الله دا خود ډیر لري نه دې ډیر کمزوري دا د چا دې مونږ خونې نه پیژنو. جواب ملاو شو دا زما د بنده حضرت یونس علیه السلام آواز دې هغه زما نافرمانی اوکړه ما هغه د کب په خیته کښې قید کړو هغوی وئیل ای ربه دهغه اعمال خو به شپه ورځ هروخت راختل الله ﷻ د هغوی سفارش قبول کړو کب ته حکم اوشو چې هغه دې غاړې ته او غورزوي (۲) په تفسیر ابن کثیر په یوه نسخه کښې داروایت هم دې حضور ﷺ او فرمائیل چې هیڅ چا له لائق نه دی چې هغه خپل ځان ته د یونس بن متی نه غوره اووانی دالله ﷻ دې بنده په تیارو کښې دخپل رب تسبیح بیان کړې ده (۳) پورته چې کوم یوروایت تیرشود هغې هم دا یو سند دې. ابن ابی حاتم کښې دې حضور ﷺ فرمائی کله چې حضرت یونس علیه السلام دا دعا اوکړه نو دا کلمات د عرش نه چاپیره تاویدل فرښتو وئیل د ډیر لري آواز دې خو غوږونه مو دې سره د وړاندې نه بلد دی آواز ډیر کمزوري دې الله ﷻ او فرمائیل ولې تاسو اونه پیژندلو؟ هغوی وئیل نه الله ﷻ او فرمائیل دا زما د بنده یونس آواز دې. فرښتو وئیل هم هغه یونس د چا پاک عمل او قبول شوې به هره ورځ ستا طرف ته راختلواود چا دعاگانې چې تاته قبولې وې ای الله چې څنگه هغه د آرام په وخت کښې نیکی کوله نو د دې مصیبت په وخت کښې په هغه رحم اوکړه. هم هغه وخت الله ﷻ کب ته حکم اوکړو چې بغیر تکلیف نه هغه غاړې ته او غورزوه. (۴) بیا فرمائی چې مونږ دهغه دعا قبوله کړه او دغم نه موورته خلاصې ورکړو د تیارونه مورا او یستلوهم دغه شان مونږ ایماندارو ته خلاصې ورکړو. هغوی په مصیبتونو کښې چې راگیرشی نوهم مونږ ته آواز کوی او مونږ دهغه دست گیری کوو او ټول مشکلات ورته آسانوو. خاص کر چې څوک دا د یونس علیه السلام دعا اولولی دکوم چې سید الانبیاء رسول الله ﷺ ترغیب ورکړې دې.

دیونس علیه السلام والا دعا مقبوله دعا ۵۵: مسند احمد او ترمذی وغیره کښې دی حضرت سعد بن ابی وقاص رضی اللہ عنہ فرمائی زه جمات ته لارم هلته حضرت عثمان رضی اللہ عنہ موجود وو. ما سلام اوکړو هغوی ماته په غورسره اوکتل اوزما دسلام جواب ئی رانه کړو. ما امیر المؤمنین عمر رضی اللہ عنہ ته شکایت اوکړو هغوی عثمان راوغوښتو اود واقعہ تپوس ئی ترې اوکړو چې تاسود یو مسلمان رور د سلام جواب ولې ورته کړو؟ هغوی او فرمائیل نه دې راغلي نه ده سلام کړې اونه دا چې ماده له جواب نه دې ورکړې. په دې باندې ما قسم اوخوړو نو هغه هم زما په مقابله کښې قسم اوخوړلو بیا څه خیال کولو سره حضرت عثمان رضی اللہ عنہ توبه او استغفار اوکړو او وئې فرمائیل ټیک ده چې ته وتلې وې خو هغه وخت ما خپل زړه سره هغه خبره کوله چې ماد رسول الله ﷺ نه اوریدلې وه. والله کله چې هغه ماته یاده شی نوزما په سترگونه بلکه زما په زړه باندي هم پرده پریوځی. حضرت سعد رضی اللہ عنہ او فرمائیل زه تاته د هغې خبر درکوم رسول الله ﷺ زمونږ په وړاندې اول هم د دعا ذکر کړې وو چې یواغرابی راغلو او حضور ﷺ ئی په خپلو خبرو کښې مشغول

(۱) الطبری: ۵۱۸/۱۸، حاکم: ۵۸۵/۲.

(۲) الطبری: ۵۱۸/۱۸ مجمع الزوائد: ۱۰۱/۷.

(۳) مصنف ابن ابی شیبہ: ۳۱۸۵۴، موقوفاً علی علی رضی اللہ عنہ حسن ذبیح الله فی الظلمات نه علاوه دا روایت په صحیح بخاری کتاب

احادیث الانبیاء باب قول الله تعالی (وهل اتاک حدیث موسی): ۳۳۹۵.

(۴) ابن ابی حاتم.

کرو ۵۰ زیات وخت تیرشو بیا حضور ﷺ د هغه خای نه پاسیدو او کورته نی تشریف یورو. زه هم حضور ﷺ پسې شاته ووم. کله چه حضور ﷺ کورته نيزدی اورسیدو نوماسره ویره وه چه حضور ﷺ چرته کورته لاپنه شی اوزه پاتې شم نو ما په زوره زوره په زمکه پښې وهلوسره تلل شروع کړه. حضور ﷺ زما د خپلو کشار واوریدو نوزما طرف ته نی اوکتل او ونی فرمائیل خوک ابواسحاق؟ ماونیل اوچی یارسول الله ﷺ هم زه یم. حضور ﷺ او فرمائیل خه خبره ده ماونیل حضور ﷺ تاسو د اول دعا ذکر او کړو بیا هغه اعرابی راغلو او تاسو مشغول شونی. حضور ﷺ او فرمائیل او او هغه دعا د حضرت ذوالنون ^(١) وه چه هغه د کب په خپته کښې کړې وه یعنی **لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ** (١) واوره کړم یومسلمان چه په کومه یوه معامله کښې هم د خپل رب نه دا دعا او کړې الله ﷻ هغه ضرور قبلوی. (٢)

دې دعا سره دعا او کړې د هغه دعابه خامخا ^(٣) ابن ابی حاتم کښې دی خوک هم چه د حضرت یونس فرمائی هم پدې آیت کښې ددې نه پس فرمان دې چه مونږ هم دغه شان ^(٤) قبلولې شی (٤) ابوسعید هغه نوم په کوم سره چه راوبللي ^(٥) فرمائی دالله ﷻ مؤمنانوته خلاصې ورکړو. ابن جریر کښې دی حضور په دعا کښې دې. ^(٦) او قبول شی کړې اوچه خه او غوښتې شی هغه ورکوی هغه د یونس بن متی دیونس علیه السلام دعا ټولو مسلمانانو دپاره عامه ده: حضرت سعد بن ابی وقاص ^(٧) فرمائی ماونیل یارسول الله ﷺ هغه صرف د حضرت یونس ^(٨) د پاره خاص وه یاد ټولو مسلمانانو د پاره عام ده. ونی فرمائیل دهغه دپاره خاص اود ټولو مسلمانانو د پاره عام ده خوک هم چه دادعا او کړې. آیاتا په قرآن پاک کښې نه دی لوستلی چه مونږ دهغه دعا قبوله کړه هغه مو د غم نه خلاص کړو اودغه شان مونږ مؤمنان خلاصوو. نوچه خوک هم دا دعا او کړې د هغه د پاره د الله ﷻ د قبلولو وعده شوې ده. (٩)

ابن ابی حاتم کښې دی چه کثیر بن معبد فرمائی ما د امام حسن بصری ^(١٠) نه تپوس او کړو ابوسعید د الله ﷻ هغه اسم اعظم چه کله د هغې سره د هغه نه دعا او کړې شی او الله ﷻ نی قبوله کړې اوچه کله د هغه نه هغې سره سوال او کړې شی نو هغه نی ورکوی کوم یو دې؟ هغوی جواب ورکړو وراره آیاتا په قرآن کریم کښې د الله ﷻ دا فرمان نه دې لوستلې؟ بیا هغوی هم دا دوه آیاتونه اولوستل او ونی فرمائیل وراره دا د الله ﷻ اسم اعظم دې کله چه دې سره دعا او کړې شی هغه قبلوی او کله چه د هغه نه په دې سره غوښتنه او کړې شی هغه نی ورکوی.

وَزَكْرِيَّا		إِذْ
او (دا نعمت ورکړو مونږ زکریا له کله چی		
او زکریا ^(١١) یاد کړه خه وخت چی		
رَبِّهِ	رَبِّ	وَأَنْتَ
اواز او کړو هغه رب خپل ته	اے ربه زما مه پرېږده ما یوازې او هم ته نی	هغه دخپل رب نه دعا او کړه چی ائی زما ربه ما یوازې لا وارته مه پرېږده او هم ته

(١) ٢١/الانبیاء: ٨٧.

(٢) احمد: ١/١٧٠، کتاب الدعوات باب فی دعوة ذی النون... ٣٥٠٥ رسنده صحیح، مستدای یعلی: ٧٧٢، السنن الکبری للنسائی: ١٠٤٩٢.

(٣) حاکم: ٢/٣٨٢ رسنده صحیح، مستدای یعلی: ٧٠٧.

(٤) الطبری: ١٨/٥١٩، حاکم: ١/٥٠٦.

خَيْرَ الْوَارِثِينَ ﴿۱۷﴾	فَاسْتَجِبْنَا لَهُ	وَوَهَبْنَا لَهُ	يَحْيَىٰ
بہترہ دوارثانوں نہ	نو دعا قبولہ کرہ مونہرہ	دہغہ او ورکرو مونہرہ	ہغہ تہ یحییٰ
دہولونہ بہتر وارث نی	نو مونہرہ دہغہ دعا	قبولہ کرہ او ورتہ	مو یحییٰ ﷺ
وَأَصْلَحْنَا	لَهُ	زَوْجَهُ	إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ
اوصلاح او کرہ مونہرہ	دده دپارہ دده	دبسخی بیشکہ ہغوی	وؤ اچی تلوار بہ نی کولہ
اوددہ بی بی مو	دده دپارہ دا	اولاد قابلہ کرہ	ابیشکہ ہغوی بہ دنیکی
فِي الْخَيْرَاتِ	وَيَدْعُونَنَا	رَغْبًا	وَرَهْبًا
بہ نیکی کارونو کبسی	او آواز بہ نی	کوؤ مونہرہ تہ	پہ مینہ او پہ یرہ سرہ او وؤ ہغوی
دتلوار کولوا	او مونہرہ بہ نی	پہ امید او ویرہ سرہ	یادولوا او مونہرہ تہ بہ نی
عَاجِزِي	وَالَّتِي	أَحْصَتْ	قَرَجَهَا
تیتیدونکی او یادہ کرہ	قیصہ دہغہ جینی	اچی حفاظت نی	کری وؤ ادشرم دحائی
کولہ او دہغی	زنانہ (مریم)	ذکر او کرہ	اچا چہ خپل عزت بچ
فِيهَا	مِنْ رُوحِنَا	وَجَعَلْنَا	وَابْنَهَا آيَةً
پہ ہغی کبسی دروح	خپل نہ او اوگر	زولہ مونہرہ ہغہ او خوئی	دہغی ننبہ دپارہ
ہغی کبسی	خپل روح پوک	وہل او ہغہ	نبخہ او دہغی خوئی

قوله تعالى: - وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ

د حضرت زکریا ﷺ واقعہ :- - اللہ ﷻ د حضرت زکریا ﷺ قصہ بیانوی چہ ہغہ دعا او کرہ چہ زما دی اولاد وی چہ زمانہ پس نبی جو پیشی پہ سورت مریم اوسورت آل عمران کبسی دا واقعہ پہ تفصیل سرہ دہ ہغوی دا دعاد خلقونہ پتہ کرے وہ ما یوازی مہ پریردہ یعنی بی اولادہ ددعانہ پس نی داللہ ﷻ ثنا او کرہ خنگہ چہ ددی دعا لائق وہ اللہ ﷻ د ہغوی دعا قبولہ کرہ اود ہغوی بی بی د چا چہ د بودیوالی پوری اولاد نہ وو شوے د اولاد قابلہ نی جوہرہ کرہ (۱)

بعضی خلق وائی چہ د زبی او پردوالی نی بند کرو اوبعضی وائی د اخلاقو کمپی نی پورہ کرو خود قرآن الفاظوتہ نیزدی ہم پومبسی معنی دہ دا تول بزرگان د نی کو طرف تہ اود اللہ ﷻ د حکم منلو طرف تہ منہ وتررو والا وو (۲) او پہ لالچ او ویری سرہ بہ نی د اللہ ﷻ نہ دعا گانی کولی او رشتونی مؤمنان د رب خبری منونکی اود اللہ ﷻ ویرہ لرونکی تواضع عاجزی او کونکی اود اللہ ﷻ پہ ورا ندی خپلہ عاجزی بنکارہ کولہ (۳)

دعاء کبسی دیرہ عاجز پکار دہ :- روایت دی چہ حضرت ابوبکر صدیق ﷺ پہ خپلہ یوہ خطبہ کبسی فرمائیل خلقو زہ تاسوتہ د اللہ ﷻ نہ دویریدلو اود ہغہ پورہ ثنا اوصفت بیانولو او پہ لالچ او ویری سرہ د دعا گانو غوبستلو او پہ دعا گانو کبسی خشوع او خضوع کولو وصیت کوم گورنی اللہ ﷻ د حضرت زکریا ﷺ د

(۱) الطبری: ۱۸/۵۲۰

(۲) الطبری: ۱۶/۲

(۳) الطبری: ۱۶/۲

گورنشی ہم دا فضیلت بیان فرمائیلی دے بیا ہغوی دا ایت مبارک تلاوت کرو۔ (۱) گر خولے دے
 د حضرت مریم بی بی د خیر ذکر: حضرت بی بی مریم او حضرت عیسیٰ علیہ السلام قصہ بیانوی۔ پہ قرآن کریم
 کنبے عموماد حضرت زکریا علیہ السلام او حضرت یحییٰ علیہ السلام قصہ سرہ ہم دہغوی قصہ بیانیری خکہ چہ پہ
 دے خلقو کنبے پورہ ربط دے۔ حضرت زکریا علیہ السلام د پورہ بوہوالی پہ حال کنبے دہغوی بی بی د
 خوانشی د عمر نہ راتیرہ شوے پورہ عمر بی اولادہ وہ ہغے لہ نی اولاد ورکرو اود دے قدرت د خودلو
 سرہ بیا صرف یوے بنخے تہ بغیرد خاوندنہ اولاد ورکول دا د نور قدرت کمال بنکارہ کوی۔ پہ سورت
 آل عمران او سورت مریم کنبے ہم دا ترتیب دے د عصمت والا د بنخے نہ مراد بی بی مریم دہ۔ لکہ چہ
 ارشاد دے ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (۱)
 یعنی د عمران لور چہ مریم وہ پاکہ بی بی وہ ہغہ اود ہغے خوی حضرت عیسیٰ علیہ السلام د خپل قدرت
 بی مثالہ ننبہ جوہرہ کرہ چہ مخلوق تہ د اللہ ﷻ د ہرقسم قدرت اود ہغہ د پیدا کولو کولو اختیارات
 اوتصرف پہ خپلہ ارادہ سرہ خیزونہ جوہرول معلوم شی عیسیٰ علیہ السلام د اللہ ﷻ د قدرت یوہ ننبہ وود
 پیریانو دپارہ ہم اود انسانانو د پارہ ہم۔

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿۱۰﴾	بیشکہ دا امت ستاسو امت یودی او زہ رب ستاسویم نو پس عبادت کوئی زما
وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كَلًّا إِلَيْنَا رُجْعُونَ ﴿۱۱﴾	بیشکہ ستاسو دا امت ہم یو امت دے او زہ ستاسو ربیم نو تاسو ہم زما عبادت کوئی
فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ	او توتی توتی کرو دے خلقو کار ددین خپل پہ منخ خپل کنبی اتول مونر تہ واپس راتلونکی دی
لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُوبُونَ ﴿۱۲﴾ وَحَرَمٌ عَلَى قَرْيَةٍ	اودے خلقو پہ خپل دین کنبے اختلافات او کرو ہر یو بہ مونر تہ پیش کیری
أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يُرْجَعُونَ ﴿۱۳﴾ حَتَّىٰ إِذَا	نو خوک چے عمل کوی دنیکو کارونونہ او ہغہ وی مومن پس نہ بہ کیری ناقدری
يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ	نو خوک چے دنیکی کارونہ کوی او ہغہ مومن ہم وی نو دہغہ د کوشش بہ ہیخکلہ ناقدری اونشی
يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ	دکوشش دہغہ او بیشکہ مونرہ دغہ کار لہ لیکونکی یو او حرام دی پہ ہغہ کلی باند
يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ	او مونر دہغہ عملونہ لیکو او کومہ بناریہ چے مونر تباہ کرے دہ
يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ	چی ہلاک کرے وی مونر ہغہ چی بیشکہ ہغوی بہ واپس نہ راخی تر ہغے پورے کلہ چی
يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ	دہغے دا وسیدونکو دپارہ ممکن نہ دہ چی ہغوی بہ بیا دنیا تہ واپس راشی تر دے چی
يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ	پرانستی شی یا جوج او ماجوج او ہغوی دہری لورے نہ پہ جلتی را کوزیری
يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ	یا جوج او ماجوج را خوارہ شی او ہغوی بہ دہری لورے نہ پہ منہ کوزیری

(۱) حاکم: ۲/۲۸۳
 (۲) ۱۲/التحریم: ۱۲۰

يَسْئَلُونَ ﴿٥١﴾	وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاذَا	هِيَ	شَاخِصَةٌ
اور انزدي شي وعده حقه (قيامت) نو يودم به حالت داسي وي چي تيغي به راوتلي وي			
او رښتيني وعده رانزدي شوه نو ددغي كافرانو خلقو سترگي به وازي پاتي شي			
أَبْصَارُ الَّذِينَ	كَفَرُوا	يُؤْيَلْنَا	قَدْ كُنَّا
سترگي دهغه کسانو چي کفر ئي کړي وي (او وائي به) اے هلاکتہ زمونږه وؤ مونږه			
..... (بيا به هغوي وائي چي) افسوس مونږ ددي حقيقت نه په غفلت کښي پاتي شوي وو			
فِي غَفْلَةٍ	مِنْ هَذَا	بَلْ كُنَّا	ظَالِمِينَ ﴿٥٢﴾
په غفلت کښي ددي (بدانجام) نه بلکه وؤ مونږه ظالمان			
..... نه بلکه په ځان مونږ ظلم کړي وو			

قوله تعالى: - إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

امت يو رب يو: - ارشاد دې چه ستاسو د ټولوهم يودين دي د کولو او نه کولو احکام په تاسو ټولو کښي يو شان دي. (هذه) اسم دې د (ان) او (اُمَّتُكُمْ) خبر دې او (أُمَّةً وَاحِدَةً) حال دې يعنى داشريعت کوم چه بيان شو ستاسو دټول متفق عليه شريعت دې دکوم چه اصلي مقصد دالله ﷻ توحيد دې. لکه آيت (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَامْتَلُوا صَالِحًا ۗ الَّذِي يَأْتِيكُمْ بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥١﴾) پورې (١) دې رسول الله ﷺ فرماني زمونږ د انبيا وکرامو ډله داسې ده لکه ديوبلارڅامن چه دين دټولو يودي يعنى الله وحده لاشريك له اگر چه د شريعت احکام عبادت دې (٢) د قرآن پاک ارشاد دې (لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَاءُوا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لَسَبَّوْكُمْ فِي مَا أَنْتُمْ فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٢﴾) (٣) دهر يو لار او طريقه ده. بيا خلقو اختلاف او کړو بعضې پخپلو نبيانو ايمان راوړو او بعضو نه دې راوړي. د قیامت په ورځ د ټولو واپس کيدل هم زما طرف ته دی هر يوتنه به دهغوی د عملونو بدله ورکوي نيکانو ته نيکه بدله او بدانو ته بده سزا: د چا په زړه کښي چه ايمان وي اود چا اعمال نيك وي د هغوی عملونه به ضائع کيږي نه. لکه چه ارشاد دې (إِنَّا لَأَنْصِفُكُمْ أَجْرًا مِمَّنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٤﴾) (٤) دنیک کار کونکو اجر مونږ نه ضائع کوود داسې اعمالو قدر دانی کووديوې ذرې برابر مونږ ظلم نه کوو. ټول اعمال ليکلې کيږي هيڅ څيز پريخودې کيږي نه.

د ياجوج ماجوج تذکره: - د هلاک شوو خلقو بيا واپس دنياته راتلل محال دی داهم مطلب کيدې شي چه د هغوی توبه قبوله نه ده خواولنشي قول اولی دې. ياجوج ماجوج د آدم ﷺ د نسل نه دی بلکه دا د حضرت نوح ﷺ دخوي يافت د اولاد نه دی د چا د نسل نه چه ترک دی اودا هم د هغوی يوه ډله ده. دوی د ذوالقرنين د جوړ کړي شوی ديوال نه بهر پريخودلې شوی وو هغه ديوال جوړولو سره فرمائيلې وو دا زما د رب رحمت دې اود الله ﷻ په مقرر شوی وخت به دوی ذره ذره کړي شي اوزما د رب وعده حق ده. (٥)

(١) ٢٢/المؤمنون: ٥١-٥٢.

(٢) صحيح بخاری کتاب احاديث الانبياء باب قوله تعالى مختلف (واذكري الكتاب مرع.....): ٣٤٤٣، صحيح مسلم: ٢٣٦٥.

(٣) ٥/المائدة: ٤٨.

(٤) ١٨/الكهف: ٣٠.

(٥) ١٨/الكهف: ٩٨. الخ

یاجوج ماجوج بہ قیامت سرہ نیزدی د هغه خائی نہ راوخی او په زمکه کنبی بہ فساد خوروی. هر اوچت خائی ته عربی کنبی حدب وائی د هغوی د راوتلو په وخت کنبی بہ د هغوی داحال وی نودا خبرته داسی واوره لکه چه اوریدونکی په خپلو سترگوسره وینی او په واقعی کنبی د ټولونه رښتونې خبرد الله ﷻ نه زیات د چا به وی چه د غیب اوحاضر پیژوندونکی، د شوو او کیدونکو خبرونه خبر دی. ابن عباس ؓ هلکان په ټوپونو مندو تررواوپه شایاندې سورلی اخستل او کتل نو وئی فرمائیل چه دغه شان به یاجوج ماجوج راخی. (۱)

په ډیروزیاتو احادیثو کنبی ددوی دراوتلو ذکر دی. مسند احمد کنبی رسول الله ﷺ فرمائی یاجوج ماجوج به کولاوولې شی او هغوی به خلقو له راری لکه چه د الله ﷻ فرمان دی ﴿ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴾ (۱) هغوی به خواره شی او مسلمانان به په خپلو بنارونو او قلعه گانو کنبی راغونډشی او خناور به هم هلته یوسی او خپلې اوبه به په دوی باندې څکی. یاجوج ماجوج چه په کوم یونهر باندې تیریری د هغې اوبه به صفا اوختی تردې چه په هغې کنبی به دورې الوزی. دهغوی چه کله بله ډله هلته راورسی هغوی به وائی چه کیدې شی په څه زمانه کنبی په دې کنبی اوبه وی. کله چه داوگوری په مخ دزمکې به څوک هم نه وی وائی به چه دزمکې والا نه اوزگار شوراخی چه د آسمان والا خبرواخلو. نو په دوی کنبی به یو شیطان خپله لنده راتاوکړی او دآسمان طرف ته به یوغشی او غورزوی دالله ﷻ په قدرت به هغه د وینو ککړهغه له واپس راشی دابه هم یوقدرتی ازمینت وی بیایه د هغوی په ستونو کنبی غوتی اوشی او هم په دې ویاکنبی به دا ټول په ټول په یوخل مردارشی یوبه هم باقی پاتې نه شی ټول شور ژوگ به ختم شی. مسلمانان به وائی چه څوک شته چه زمونږ د پاره خپل ځان په لاس کنبی کیږدی اود بنار نه بهر لار شی اودادبمنان اوگوری چه په کوم حال کنبی دی؟ یوصاحب به د دې دپاره تیارشی او خپل ځان به قتل شوی اوگنډی اودمسلمانانو دخدمت د پاره به راوخی. گوری به چه ټول ډیری شوی دی اوټول هلاک شوی پراته دی. دې به هم هغه وخت آواز اوکړی مسلمانانو خوشحاله شی الله ﷻ پخپله ستاسو دبنمنان تباہ کړل دادی ډیری شوی پراته دی. اوس به مسلمانان بهرراشی اوخپل څاروی به بهر راوباسی د هغوی د پاره به گیاه صرف د هغوی د غوښې نه بغیر بل هیڅ نه وی دوی به د هغوی غوښې خوری او ښه به چاق اوتازدشی. (۲)

دجال ذکر او دهغه فساد: مسند احمد کنبی دی حضور ﷺ یوخل سحر سحر د جال ذکر اوکړواوداشان چه مونږ وئیل که ددې ونوشاته دې اوهم اوس راوتل غواری. حضور ﷺ اوفرمائیل چه ماته د جال نه زیاته ویره په تاسو باندې دهغه څیز ده که دجال زماپه موجودگنی کنبی هم راووتلو زه به هغه سره پوهه شم خو په تاسو کنبی هر سرې دهغه نه بچ شنی زه تاسو دالله ﷻ په امان کنبی ورکوم. هغه به عمر کنبی ځوان گورگوتی وینسته کانږې راوتلې سترگې والا دې هغه به دشام او عراق د مینځ نه راوخی ښی او گس طرف ته به گرخی ای د الله ﷻ بندیکانوتاسو ثابت قدم اوسیرئې. مونږ وئیل یارسول الله ﷺ هغه به څومره حصاروی. حضور ﷺ اوفرمائیل څلوینت ورځې او یوه ورځ به د یوکال په مثال وی یوه ورځ د یوې میاشتی په مثال او یوه ورځ د یوې جمعه په مثال او باقی ورځې د نورو ورځو په شان. مونږ تپوس اوکړو یارسول الله ﷻ چه کومه ورځ د کال برابره وی په هغې کنبی به مونږ له هم دا پنځه مونځونه کافی وی؟ وئی فرمائیل چه نه تاسو په خپله اندازه باندې په خپل وخت مونځ اداکوئی مونږ تپوس اوکړو چه

(۱) الطبری: ۵۲۸/۱۸.

(۲) الانبياء: ۹۶.

(۳) احمد: ۷۷۰/۳، ابن ماجه کتاب الفتن باب فتنه الدجال وخروج عیسی بن مریم: ۴۰۷۹، مسنده حسن، مسند ابی یعلی: ۱۳۵۱، حاکم: ۴۸۹/۴.

ابن حبان: ۶۸۳.

د هغه رفتار به څنگه وی؟ وئی فرمائیل لکه چه اوریخ وی او هوائی د یوخوانه بل خواته اوریخی. یوې قبیلې له به لارشی هغوی به خپل خان له راوغواری هغوی به د ده اومنی آسمان ته به حکم اوکړی چه په دوی باندې باران راووروه زمکې ته به وائی چه دوی له پیداوار راوتوکوه. ددوی ځناور اوڅاروی به ښه تازه چاق او ماره دوی ته واپس راشی. یوقبیلې له به لارشی اوخپل خان به پرې منل غواری هغوی به انکار اوکړی دې به د هغه ځای نه اوخی نود هغوی ټول مال به هم هغه پسی شی او دوی به خالی لاس پاتې شی. هغه به غیرآباد څنگلوته ځی او زمکې ته به وائی خپلې ټولې خزانی راوباسه هغه به نی راوباسی اوټولې خزانی به په هغه پسی داسی روانې وی لکه د شاتومچنی چه خپل سردارپسی وی. دا به هم ښانی چه یوسرې به په توره باندې بالکل دوه ټکړې کړی اواخوادیخواړې لرې به نی اوغورزوی بیا به د هغه نوم واخلی او هغه به بیا ژوندې د هغه خواله راشی. دې به هم په دغه حال کښې وی چه الله ﷺ به مسیح بن مریم ﷺ راویگی هغه به دمشق سره نيزدې د سپینې منارې سره راکوزیږی خپل دواړه لاسونه به نی د دوو فرښتو په وزرو باندې ایخودې وی دې به هغه پسی شی او مشرقی باب لد سره به نی قتل کړی. بیا به حضرت عیسی بن مریم ﷺ طرف ته به الله ﷻ وحی اوکړی چه زه خپل داسی مخلوق درلیگم چه د هغوی سره د جنگ کولو به په تاسوکښې تاب اوطاقت نه وی زما بندیکان د کوه طور طرف ته راغونډ کړه. بیا به الله تبارک وتعالی یاجوج ماجوج راویگی لکه چه ارشاد دې ﴿وَهُمْ قِنَ لَکُلِّ حَذَبٍ یُنسَلُونَ﴾ دهغوی نه به تنگ راشی حضرت عیسی ﷺ اود هغه ملگری به الله ﷻ ته سوال اوکړی نو الله ﷻ به هغوی پسی د غوتو بیماری راویگی چه د هغوی په ستونوکښې به راوخی اوټول په ټول به لاندې باندې مردارشی بیا به حضرت عیسی بن مریم ﷺ د مؤمنانوسره راشی گوری به چه ټوله زمکه به د هغوی نه ډکه پرته وی اود هغوی د خراب بوئی نه به اودریدې نه شی.

هغوی به بیادالله ﷻ نه دعااوکړی نو هغه به د بختی اوبنانو په شان مرغشی راویگی چه هغوی به اوچت کړی او الله ﷻ ته معلومه ده چه چرته به نی اوغورزوی رابه شی. حضرت کعب ﷺ فرمائی چه په سهیل یعنی دنمر دراختلو په ځای کښې به نی اوغورزوی. بیا به په ټوله زمکه باندې یوشان باران وی زمکه به اووینخلې شی اود لاس د تلی په شان به پاکه شی بیابه دالله ﷻ په حکم خپل برکتونه راوباسی. په هغه ورځ به یوه پوره ډله په یوانارباندي ماره شی اود هغې د پوستکی نه لاندې به سورې هم حاصلوی. د یوې اوبنې پنی به د مسلمانانو د پوره ډلې د پاره اود یوې غواپنی به د یوې قبیلې د پاره اودیوې چیلنی پنی به دیوکوردپاره کافی وی. بیابه یوه صفا غوندي هوا روانه شی اود مسلمانانو د ترخونونه به اوخی اود هغوی روح به قبض شی. بیا به په مخ د زمکه کښې ډیر خراب شیطانان باقی پاتې شی چه د خرو په شان به ټوپونه وهی هم په هغوی باندې به قیامت قایمیرې. (۱) امام ترمذی رحمته الله علیه دې ته حسن وائی.

د یاجوج ماجوج متعلق بل حدیث: مسنداحمد کښې دی یولړم حضور ﷺ خورلې وو نوحضور ﷺ په خپله گوته باندې پټی ترلې خطبه ته ولاړ وو او وئی فرمائیل چه اوس دښمن نشته خوتاسو به دښمنانوسره هم جهادکوئی تردې چه یاجوج ماجو راشی اود پلنومخونو والا د ورو سترگووالا د هغوی مخونه به قط په قط د ډهال په شان وی. (۲)

دا دسورت اعراف د تفسیرپه آخره کښې بیان کړې شوی دی. مسنداحمد کښې دی حضور ﷺ فرمائی چه د معراج په شپه د حضرت ابراهیم ﷺ حضرت موسی ﷺ او حضرت عیسی ﷺ سره د قیامت د ورځې مذاکره شروع شوه. حضرت ابراهیم ﷺ د دې د علم نه انکاراوکړو اودغه شان حضرت موسی

(۱) صحیح مسلم کتاب الفن باب ذکر الدجال: ۲۹۳۷، احمد: ۱۸۱/۴، ترمذی: ۳۲۴، ابن ماجه: ۴۰۷/۵، ابوداؤد: ۴۳۲۱، مختصراً.
(۲) احمد: ۲۷۱/۵، ح ۶۲۳۳۱ وسنده حسن، خالد بن عبدالله بن حرملة صدوق ولقه الامام مسلم وابن حبان مجمع الزوائد: ۸/۶.

حضرت عیسیٰ علیہ السلام اوفرمائیل چہ د دے د واقع کیدو د وخت نہ خو بغیرد اللہ ﷻ نہ خوک ہم نہ دی خبر او ماتہ اللہ ﷻ دا فرمائیلی دی دجال راوتونکے دے ماسرہ بہ دوه خانگے وی ہغہ بہ زما کتلو سرہ د سیسے پہ شان ویلی کیری تردے چہ اللہ ﷻ بہ ہغہ ہلاک کری۔ تردے چہ ہغہ ما اووینی نو کانری او بوتی بہ ہم وائی ای مسلمانہ دا زما لاندے کافر دے راشہ داقتل کرہ نو اللہ ﷻ بہ ہغہ ہلاک کری او خلق بہ خپلو بنارونواو وطنونوتہ واپس شی۔ دغہ وخت بہ یاجوج ماجوج راوخی اود ہراوخت خائی نہ بہ توپونہ وہی راخی بہ او چہ خہ وینی تباہ کوی بہ نی۔ خومرہ اوبہ چہ وینی خکی بہ نی۔ خلق بہ بیا تنگ شی او پہ خپلو وطنونو کنبے بہ راگیرکینی۔ شکایت بہ کوی نو زہ بہ بیا د اللہ ﷻ نہ دعاوکرم چہ ای اللہ دا تباہ کرے اللہ ﷻ بہ ہغوی تباہ کرے او پہ تولہ زمکہ بہ د ہغوی بدبوئی خورہ شی بیابہ باران راوری اود اویوچی بہ د ہغوی مردار جوسے خان سرہ اوبھیوی او دریاب تہ بہ نی یوسی۔ زما رب ماتہ فرمائیلی دی کلہ چہ دا ہرخہ بنکارہ شی نو بیاخود قیامت راتل ہم داسے دی لکہ چہ د پورہ ورخو د حمل بنخہ د حمل کیدو د پارہ د کور والا تہ فکر وی چہ سحر بہ ماشوم اوشی یامانام بہ اوشی د شپے بہ اوشی یا د ورخے^(۱) (ابن ماجہ) دے تصدیق د کلام اللہ پہ دے آیت کنبے موجود دے پہ دے بارہ کنبے احادیث ہم دیرزیات دی اود سلفو آثار ہم دیر دی۔

د قیامت د نوروعلاماتو ذکر:- حضرت کعب رضی اللہ عنہ قول دے چہ د یاجوج ماجوج د راوتلو بہ وخت کنبے ہغوی بہ ہغہ دیوال اوکنی تردے چہ د ہغوی د کودالو آوازونہ بہ خواوشا خلق ہم اوری چہ شپہ شی نو پہ دے کنبے بہ یووائی چہ اوس سحر بہ دا مات کرو اوراوبہ خو۔ کلہ چہ دوی سحر راشی نو ہم ہغہ شان بہ وی لکہ چہ پرون وو۔ غرض دا چہ ہم دغہ شان بہ کیری او چہ اللہ ﷻ تہ دہغوی وتل کوم وخت کنبے منظور وی نود یوکس د خلے نہ بہ اوخی چہ ان شاء اللہ صبا بہ نی ماتوو۔ اوس چہ راشی نو چہ خنگہ نی پریخودے وو ہم ہغہ شان بہ نی اووینی نو اوبہ نی کنی او مات بہ نی کری او بہر بہ راوخی۔ د ہغوی رومبئی دلہ بہ بحیرہ لہ راشی تولے اوبہ بہ اوخکی بلہ چہ راشی نو ختے بہ ہم اوختے۔ دریمہ بہ راشی چہ اوگوری نو وائی بہ کیدے شی دلته چرتہ اوبہ وی۔ خلق بہ د دوی نہ پہ مندو مندو تختی پتیری بہ۔ کلہ چہ دوی تہ خوک ہم بنکارہ نہ شی نودوی بہ خپل غشی آسمان طرف تہ اولی د ہغہ خائی نہ بہ داد وینوکردوی تہ واپس راشی۔ دوی بہ فخرکوی چہ مونرہ دزمکے او آسمان والاباندے غالب شو۔ عیسیٰ بن مریم علیہ السلام بہ دوی تہ خیرے اوکری چہ ای اللہ پہ مونرہ کنبے ددوی دمقابلے طاقت نشته اوبہ زمکہ باندے تگ راتگ کول ہم ضروری دی تہ چہ خنگہ ہم غواپے ددوی نہ مونرہ تہ خلاصی را کرے۔ اللہ ﷻ بہ دوی پہ طاعون کنبے اختہ کری غوتے بہ پہ کنبے راوخی اوتول پہ تول بہ مرہ شی۔ بیا بہ یوقسم مرغشی راشی دوی بہ پہ خپلو مینوکو کنبے اوچت کری او سمندر کنبے بہ نی اوغورزوی۔ بیابہ اللہ ﷻ نہر حیات روان کری چہ زمکہ بہ اووینخی اوصفا بہ نی کری زمکہ بہ خپل برکتونہ راوباسی یوانار بہ یوے کورنشی لہ کافی وی ناخاپہ بہ یوسرے راشی او آواز بہ اوکری چہ ذوالسویقتین راوتے دے عیسیٰ علیہ السلام بہ د اووہ اتہ سوو لنبکر اولیگی دوی بہ لاپہ لارکنبے وی چہ یمنی پاکہ صفا ہوابہ روانہ شی اود تہو موؤمنانو روحونہ بہ قبض کری۔ بیا بہ پہ مخ د زمکہ گدو وخلق پاتے شی د خاروو پہ شان بہ وی پہ ہغوی باندے بہ قیامت قایم شی۔ دغہ وخت کنبے بہ قیامت دومرہ نیزدے وی لکہ د پورہ ورخو اسپہ چہ د بچی پیدا کیدو تہ نیزدے وی اود اسپے والا خواوشا گرخی چہ کلہ بہ بچی پیدا کیری۔ کعب رضی اللہ عنہ دا بیان فرمائیلو سرہ اوفرمائیل اوس چہ یوسرے زماددے قول او علم نہ روستو ہم خہ وائی نوہغہ تکلف اوکرو۔ کعب رضی اللہ عنہ دا واقعہ بیانول بہترین واقعہ دہ خکہ چہ ددے شہادت پہ صحیح احادیثو کنبے ہم موندلے شی۔ پہ احادیثو کنبے داہم راغلی دی چہ عیسیٰ علیہ السلام بہ پدغہ زمانہ

(۱) احمد: ۱/۳۷۵، ابن ماجہ کتاب الفتن باب فتنۃ الدجال و خروج عیسیٰ بن مریم: ۴۰۸۱ و مسندہ صحیح حاکم: ۴/۴۸۸۔

کنبی حج ہم کوی مسند احمد کنبی دا حدیث مرفوعا روایت دی چه هغه به دیا جوج ماجوج دخروج نه پس یقینا دبیت اللہ حج کوی (۱) دا حدیث په بخاری کنبی هم شته کله چه داتباهنی دازلزلې دابلا گانې اودا آفتونه راشی نو هغه وخت به قیامت بالکل نیزدی راشی دهغې په کتلوسره به کافران وائی دا خو ډیره سخته ورځ ده دهغوی سترگې به اوشلیږی او وائی به افسوس مونږ خو په غفلت کنبی ووافسوس مونږ خو خپل خان پخپله خراب کړو دگناهونو اقرار او پدې باندي به ملامته وی خواوس بی فاندې دی.

اِنَّكُمْ وَمَا

| بیشکه تاسو | او هغه خدایان

| بیشکه چې تاسو او د الله ﷻ

مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ اَنْتُمْ لَهَا

چې تاسو نې عبادت کوی | ماسوا دالله نه | خشاک دي | دوزخ | تاسو | دغه دوزخ ته

نه بغیر چې تاسود چا عبادت کوئی | هغه ټول هم ددوزخ خشاک دی | تاسو ټول

وَرَدُّونَ ۝۱۰ لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ اِلٰهَةً مَا وَرَدُّوْهَا ط وَكُلٌّ

ورتلونکی یی | که چری وی | دوی | معبودان | نه به ووژنوتی هغې ته | او ټول به |

به هغې ته تنوخی | که دوی په «رستیا» خدایان وی نو «دوزخ» ته به ولی ورننوتل | خو ټول

فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۱ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ

په دي دوزخ کنبی | همیشه (پراته وی) | اوی به ډپاره دهغوی | په دغه دوزخ کنبی | زیبرگې (فریاد)

به په کنبی همیشه همیشه اوسپیری | په هغې کنبی دننه به چغې سوری وهی

وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۝۱۲ اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ

او هغوی به | په هغې کنبی | هیڅ نه اوری (دشور دلاسه) | بیشکه هغه کسان | چې داوول نه به شوی وی

او بل هیڅ خبره به نه اوری | هغه خلق د کومو ډپاره چې زمونږ

لَهُمْ قِيَامًا الْحَسَنَىٰ لَا اُولٰٓئِكَ عَنَّا مَبْعُدُونَ ۝۱۳

په حق دهغوی کنبی | دطرفه زمونږ نه | فېصله دخیر | هغوی به | دهغې عذاب نه لرې ساتلې کیری

دطرف د وړاندې نه دنیکې فېصله شوې ده | هغوی به ددې عذاب نه لرې ساتلې شی

لَا يَسْمَعُونَ حٰسِيْسَهَا ۝۱۴ وَهُمْ فِيهَا اَسْتَهْت

نه به اوری هغوی | کشار دهغې | او هغوی به | په هغه خیزونو کنبی | چې غواړی نی

دهغې کشار قدرې به هم نه اوری | او دخپلې خوبښې په ژوند کنبی به همیشه ډپاره

اَنْفُسَهُمْ ۝۱۵ خَالِدُونَ ۝۱۶ لَا يَجْزِيْهِمْ

زړونه دهغوی | همیشه اوسپیری | نه به غمژن کوی هغوی لره | دغه وخت لویه ویره

اوسپیری | دقیامت لویه ویره به نی (دذري هومره) په غم کنبی نه غورزوی

(۱) احمد ۲۸/۳ صحیح بخاری کتاب الحج باب قول الله تعالى (جعل الله الكعبة البيت الحرام....): ۱۰۹۳، صحیح ابن خزیمه ۱۰

وَتَتَلَّقَهُمْ	الْمَلِيكَةُ ط	هَذَا يَوْمَكُمْ	الَّذِي	كُنْتُمْ
او ملاقات به کوی دهغوی سره فریبتی (او ورته وانی به) دا ستاسو ورخ ده هغه چي وی تاسو				
او فریبتی به ورله مخی ته راخی چي دانن ستاسو هغه ورخ ده چي وعده به				
تُوْعَدُونَ ﴿۱۰﴾				
چی ستاسو سره به وعده کیدی شوه دهغی				
درسره کولی شوه				

قوله تعالى: - إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ

د باطلو معبودانو انجام: بت پرستوته الله ﷻ فرمائی تاسو اوستاسو بتان به ددو زخ خشاک وی لکه چه ارشاد دې ﴿وَقَدْ هَمَّتْ الْوَجَارَةُ عَلَيْهِمْ مَلِيكَةً غِلَظْ شِدَادًا لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (۱) ددی خشاک انسان او کانری دی. په حبشی ژبه کنبی حطب ته حصب وائی (۲) یعنی لرگی. بلکه په یوقرات کنبی د حصب په خای حطب دې. تاسو ټول عابد او معبودان دوزخیان نی او هغه هم دهمیشه د پاره. که چرې دا ریستونی معبودان وو نوولې به په اور کنبی سوزیدل دلته خو به عبادت کونکی اود چا چه عبادت شوې دې ټول به همیشه په دوزخ کنبی وی هغوی به په اولته ساه گانو کنبی چغې وهی لکه چه ارشاد دې ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَكَيْفٌ﴾ (۳) هغوی به په سیده او اولته ساه گانو کنبی چغې وهی اود چغونه بغیریه د هغوی په غورو نو کنبی نور هیخ آواز نه راخی. د حضرت ابن مسعود ؓ نه روایت دې چه کله صرف مشرکان په دوزخ کنبی پاتې شی هغوی به د اوریه صندوقونو کنبی قید کولې شی په کوم کنبی چه به د اور سرونه وی په هغی کنبی به د هر یودا گمان وی چه په دوزخ کنبی د هغه نه بغیریل خوک نشته. بیا هغوی هم دا آیت تلاوت او فرمائیلو. (ابن ماجه)

د نیکانو د بدلې ذکر: د حسنی نه مراد رحمت او نیک بختی ده (۴) د دوزخیانو اود هغی د عذابونو ذکر کولو نه پس د نیکانو اود هغوی د بدلې ذکر کولې شی. دا خلق ایماندار وود هغوی د نیکو عملونو په وجه نیک بختی د هغوی په استقبال کنبی تیاره وه. لکه چه ارشاد دې ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۵) د نیکانو د پاره نیکه بدله ده اوزیات اجر هم. ارشاد دې ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ﴾ (۶) د نیکنی بدله هم نیکی ده. د هغوی د دنیا اعمال نیک وو نو په آخرت کنبی ثواب اونیکه بدله ملا وشوه. د عذاب نه بچ شو اود الله ﷻ په رحمت باندې کامیاب شو. دوی د دوزخ نه لرې کرې شوی دی چه د هغی کش کرپ هم واونوری. نه د دوزخیانو سوزیدل هغوی واورى. په پل صراط باندې دوزخیانو له زهریلا ماران تکونه ورکوی او دوی هلته حس حس کوی. جنتی خلق د دې دردناک آوازونو نه ناخبره دی دومره هم نه دی چه د ویری نه هغوی اخواشوی دی بلکه دې سره راحت او آرام هم ورته حاصل دې. د خوښی خیزونه حاضر اود همیشه راحت حاضر.

(۱) ۲۶/الحجر: ۶.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الانبياء: ۴۷۳۹.

(۳) ۱۱/هود: ۱۰۶.

(۴) الطبری: ۱۸/۵۴۱.

(۵) ۱۰/یونس: ۲۶.

(۶) ۵۵/الرحمن: ۶۰.

حضرت علیؑ یوہ شپہ د دی ایت تلاوت اوکړوونی فرمائیل زه عمر عثمان زبیر طلحه او عبدالرحمن
راکړوونې خلقو نه یوئی د حضرت سعدؓ نوم واخستو. پدې کښې دمانخه تکبیر او شونو هغوی په خادر
راښکلو سره (لَا يَتَمَعُونَ حَيْثُهَا) لوستلو سره پاسیدو او دریدو. یوبل روایت دې چه هغوی او فرمائیل عثمان
اود هغه ملگری هم داسې دی. ابن عباسؓ فرمائی هم دغه خلق اولیاء الله دی د بجلنی نه به هم په
پل صراط باندې تیز تیریری او کافران به په زنگونونو باندې راپریوخی. بعضې خلق وانې چه دې نه
مراد دین هغه بزرگان دی چه د الله ﷻ والا وو اود شرک نه ویزاره وو خود هغوی نه پس د هغوی د
مرضی نه خلاف خلقو د هغوی عبادتونه شروع کړی وو لکه حضرت عزیرؓ او حضرت عیسیٰؑ
فرینتې نمر سپورمشی او حضرت بی بی هریم وغیره.

حضرت عبد الله بن زبیری رسول الله ﷺ له راغلو اوونې وئیل چه ستا خیال دې چه الله ﷻ ایت (إِنَّكُمْ وَمَا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ) نازل کړې دې؟ که چرې دارښتیا دی نو آیا نمر سپورمشی فرینتې عزیرؓ
عیسیٰؑ به زمونږ بتانوسره ټول دوزخ ته ځی؟ د دې په جواب کښې آیت (وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ
مِنْهُ يُصَدُّونَ) (۱) نازل شو او آیت (إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ) نازل شو. په سیرت ابن اسحاق کښې دی
چه حضور ﷺ یوه ورځ ولید بن مغیره ﷺ سره په جمات کښې ناست وو نونضر بن حارث راغلو او هغه
وخت په جمات کښې نور ډیر قریش هم ناست وو. نضر بن حارث رسول الله ﷺ سره خبرې کولې خو هغه
لا جوابه شو نو حضور ﷺ آیت (إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ هَآءَا وَرُدُّونَ لَوْ كَانَ هُوَ آلهةَ مَا وَرَدُّوَهَا وَكُلَّ
فِيهَا خَالِدُونَ) لکړم فیما زفیروهم فیها لا یتمعون) تلاوت کړو کله چه هغه ددې مجلس نه لارو نو عبد الله بن زبیری
راغلو خلقو هغه ته او وئیل چه نن نضر بن حارث خبرې اوکړې خود یر خراب راگیر شو او حضور ﷺ دې
فرمائیلو سره لارو هغه وئیل که چرې زه وې نو جواب به مې ورکولو چه مونږ د فرینتو عبادت کوو یهودیان
عزیرؓ نصرانیان حضرت مسیح ﷺ نو آیا دا ټول به هم دوزخ ته ځی؟ ټولو ته دا جواب ډیر خوښ
راغلو کله چه حضور ﷺ سره ددې ذکر او شونو حضور ﷺ او فرمائیل چا چه عبادت اوکړو هغه به د عابدانو
سره دوزخ ته ځی. دې بزرگانو به پرې خپل عبادتونه نه کول بلکه دوی خود هغوی نه د شیطان عبادت
کولو هم هغه دوی ته د هغوی د عبادت کولو لار او خودله. د حضور ﷺ جواب سره د قرآنی جواب دې نه
پس آیت (إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ) نازل شونو د کومو خلقو جا هلانو عبادت کړې وو
هغوی ددې نه خلاص شو. په قرآن پاک کښې دی (وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فُدْكَ نَجْرِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ) (۲) یعنی په دوی کښې چه څوک خپل معبودیت په دوی باندې منل غواړی د هغې بدله دوزخ
دې مونږ ظالمانو ته هم داسې سزا ورکوو. یوبل آیت (وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يُصَدُّونَ) (۳) نازل
شو چه د دې خبرې په اوریدو سره هغه خلق حیران شو وئیل چه زمونږ معبودان ښه دی که هغه دا
خو صرف فساد دې اود خلق جگړې کونکی دی هغه زمونږ انعام کړې شوې بنده وو هغه مونږ د بنی
اسرائیلو دپاره نمونه جوړه کړې وه. که چرې مونږ غوښتل نو ستاسو جانشین به مونږ فرینتې کړې وې
حضرت عیسیٰؑ د قیامت یوه نښه ده د هغوی په لاس چه کومې معجزې صادر شوی دی هغه څه
شکی څیزونه نه دی هغه د قیامت دلیل دې. تاته په دې کښې شک نه دی کول پکار. هم زما مننه هم دا
صراط مستقیم دې. د ابن زبیری دې جرات ته گوره چه خطاب اهل مکه ته دې اود هغه ددې تصویرونو

(۱) الزخرف: ۵۷.

(۲) الانبياء: ۲۹.

(۳) الزخرف: ۵۷. الخ

اوددی کانرو دپاره وئیلې شوی دی کوم چه هغوی دالله ﷻ نه بغیر عبادت کولو اونه چه حضرت عیسیٰ علیه السلام او پاک نفوس به راکیرولې شی چا چه به د غیرالله د عبادتونونه رامنع کول.

امام ابن جریر رضی اللہ عنہ فرمائی لفظ ماجوج چه کوم دلته دې هغه په عربو کبني د هغې د پاره راخی کوم چه بې جان او بې عقل وی. دا ابن زبیری د دې نه پس مسلمان شوې وو. دا ډیر مشهور شاعر وو او هغه د مسلمانانو په کولاوزره سره بې عزتی کړې وه خود مسلمانیدو نه پس د ډیر معذرت وکه د مرگ، ویرې، شپیلنی د ویرې، دخلقو دوزخ کبني دداخلیدو دوخت د ویرې دهغه وخت دویرې کله چه په دوزخ باندي سر پخولې شی. کله چه مرگ د دوزخ او جنت په مینخ کبني حلالولې شی غرض دا چه په هغه باندي د خه انديبنې ویره نه وی هغوی به د هریو غم او ویرې نه لرې وی پوره په شوق کبني به وی خوشحاله به وی اود خفگان نه به په میلونولرې وی. د فرینتو ډلې ډلې به هغوی سره ملاقاتونه کوی هغوی ته به تسلی ورکولوسره وائی چه هم د دې ورځې وعده تاسو سره کیدله دې وخت کبني تاسو د قبرونونه د پاسیدود ورځې په انتظار شنی.

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ	هغه ورځ چې راونغاړو مونږ آسمان پشان درانغبتلو
لِلكُتُبِ	هغه ورځ (بياده كړه) چې مونږ به آسمان راونغاړو لكه چې ليكلي شوي كاغذ
كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ	د كاغذ دپاره دليكلو لكه څنگه چې شروع كړي ده مونږه داول پيداوښت
رَأْنِغْبَتَلِي شَيْءًا	رانغبتلې شي څنگه چې مو اول ځل پيدا كړي وو
نُعِيدُهُ	دغه شان به ئي دوباره پيدا كوو مونږ دا وعده ده په ذمه زمونږ ايشكه يو مونږه كونكي ددې كار
وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ	دغسې به ئي دوباره پيدا كړو دا زمونږ په ذمه پرته وعده ده چې مونږ به ئي خامخا پوره كوو

قوله تعالى: -يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِكُتُبِ ط

آسمان به راغونډ کړې شی: -دابه د قیامت په ورځ وی کله چه مونږ آسمان راغونډ کړو لکه چه ارشاد دې ﴿مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (۱) دې خلقو دالله ﷻ داسې قدر چه څنگه کول پکار وو اونه کړو ټوله زمکه به د قیامت په ورځ د هغه په موټی کبني وی او ټولو آسمانونه به د هغه په بڼی لاس کبني راغونډ شوې وی هغه پاک او اوچت دې د هر هغه خیز نه کوم چه خلق د هغه شریک گرځوی. بخاری شریف کبني دی حضور ﷺ فرمائی الله ﷻ به د قیامت په ورځ زمکې په موټی کبني واخلي او آسمانونه به د هغه په بڼی لاس کبني وی (۲) ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی چه اووه واړه آسمانونه اود هغه ځای ټول مخلوق، اووه واړه زمکې اود هغې ټول مخلوقات به الله ﷻ په خپل بڼی لاس کبني راغونډ کړی اود هغه په لاس کبني به داسې وی لکه د اوری دانه.

د سبجل نه څه مراد دی؟ -د سبجل نه مراد کتاب دې اووئیلې شوی دی چه دلته مراد یوه فرېسته ده چه کله دچا استغفار خیرې نوهغه وائی چه دانورا ولیکه. دفرېسته په عمل نامه باندي مقررده. کله چه انسان

(۱) ۲۹/الزمر: ۶۷.

(۲) صحیح بخاری کتاب التوحید باب قول الله تعالی ﴿لَا تَخْلُقُ بَدِي...﴾: ۷۴۱۲.

وفات شی نودا کتاب سره د نورو کتابونو راڼغاري او هغه د قیامت دپاره ایږدی دانوم دې دهغه صحابی څه د حضور ﷺ دوحی لیکونکې وو (۱) خوداروایت ثابت نه دې. د حدیث اکثر و حافظانو دې ټولوته موضوع و نیلې دې خاص کرز مونږ استاذ حافظ کبیر ابوالحجاج مزی رحمته الله علیه ما دا حدیث په یو جدا کتاب کښې لیکلې دې امام ابن جعفر ابن جریر رحمته الله علیه هم په دې حدیث باندې ډیر انکار کړې دې اود دې نې ښه تردید کړې دې او فرمائی چې د سجل نوم یو صحابی هم نشته. د حضور ﷺ د ټولومنشیانو نومونه مشهور او معروف دی دیونوم هم سجل نه دې. په حقیقت کښې امام صاحب صحیح او درست فرمائیلی دی. ددې حدیث د منکر کیدو دا لویه وجه ده بلکه دا هم یاد ساتی چې ددې صحابی ذکر کړې دې هغه په دې حدیث باندې په اعتماد کولو سره ذکر کړې دې. کله چې دا ثابت نه دې نوبیا د ذکر شوې د سر نه واخله تر پښو پورې غلط او گرځیدو، صحیح هم دا دی چې د سجل نه مراد صحیفه ده. (۲) لکه چې د اکثر و مفسرینو قول دې اولغه هم دا خبره ده. نو ارشاد دې په کومه ورځ چې مونږ آسمان راوڼغاروپه مثال د کتاب د لیکلې شوی لام دلته معنی کښې علی دې لکه ﴿وَتَلَّه لِّلْجِبِّیْنِ﴾ (۳) کښې لام دلته په معنی کښې د علی دې او په لغت کښې ددې مثالونه هم دی. والله اعلم. دابه یقیناً کیرې اوبه هغه ورځ به الله ﷻ دنوې سر نه مخلوق داوړ په شان راپیدا کوی څوک چې په شروع کښې قادر ووهغه په دوباره کولو باندې د دې نه زیات قادر دې. دا د الله ﷻ وعده ده اود هغه وعده اټلې وی هغه نه چرته بدلیرې اونه په هغې کښې اختلاف وی هغه په ټولو څیزونو باندې قادر دې. هغه به داپوره او ثابته وی. حضور ﷺ په ولاړه باندې پخپل یو وعظ کښې او فرمائیل تا سو خلق به دالله ﷻ په وړاندې جمع کیدونکی نی بریندې پښې بریندېدن ناسوتته لکه څنگه چې مونږ په اول خل پیدا کړتی دغه شان به مو دوباره واپس کوو دا ز مونږ وعده ده اودا به مونږ پوره کوو. (۴) (بخاری) ټول څیزونه به ختم شی بیا به جوړولې شی.

وَلَقَدْ كَتَبْنَا	فِي الزَّبُورِ	مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ	أَنَّ الْأَرْضَ
اولیکلی دی مونږه	په زبور کښې	روستو دنصیحت نه	چې بیشکه دا زمکه چې ده
او مونږ د لوح محفوظ د لیک نه پس	په آسمانی کتابونو کښې	لیکلی دی چې	(د جنت) د زمکې وارثان
یُرِثُهَا	عِبَادِي	الصَّالِحُونَ	إِنَّ فِي هَذَا
وارثان کیرې به ددې	بندگان زما	نیکان	بیشکه په دې (بیان) کښې
به (صرف)	زما نیکان بندگان وی	په دې (قران پاک) کښې	د عبادت کونکو دپاره ډیر کافی
لِقَوْمٍ	عَمِلُوا	وَمَا أَرْسَلْنَاكَ	إِلَّا رَحْمَةً
دپاره دخلقو	عبادت کونکو	اونه نی لیرلې مونږ ته	مگر رحمت نی
مضمون دې	او مونږ ته دټولو جهانونو	دپاره رحمت جوړ کړې	لیرلې نی

(۱) ابوداؤد کتاب الخراج باب فی اتخاذ الکاتب: ۲۹۳۵.

(۲) الطبری: ۵۴۳/۱۸ صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الانبياء: ۴۷۳۹.

(۳) الصافات: ۱۰۲.

(۴) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورت الانبياء: ۴۷۴۰، صحیح مسلم: ۲۸۶۰، احمد: ۱/۲۳۵.

قوله تعالى: -: اِنَّ الْاَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ۝

د زمکي وارثان به د الله ﷻ نيکان بندهکان وي :- الله ﷻ چه خپلو بند يگانوته څنگه آخرت کښې ورکوي دغه شان په دنيا کښې هم ملک او مال ورکوي. د الله ﷻ وعده آخری او فيصله رښتونې وي. لکه چه ارشاد دې (اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۝ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝) (۱) زمکه د الله ﷻ ده څوک چه غواړي دهغې وارث شي جوړوي. انجام کار د پرهيزگارانو حصه ده او ارشاد دې چه مونږ د خپلو رسولانو او ايماندارانو په دنيا کښې او په آخرت کښې امداد کوو (۲) يو بل ارشاد دې په تاسو کښې ايماندارانو او نيکانو خلقو سره د الله ﷻ وعده ده چه هغه به دوی په زمکه کښې غالب جوړوي لکه څنگه چه د هغوی نه وړاندېني جوړ کړې او د هغوی د پاره نې د هغوی دين مضبوط کړو په کوم سره چه هغوی خوشحال دي. (۳)

د ذبور او ذکر نه څه مراد دی؟ :- نور فرماني چه د په شرعی او تقدیری کتابونو کښې ليکلې شوي دي چه دابه يقيناً کيږي. د زيور نه مراد د سعيد بن جبیر رضي الله عنه په قول تورات انجيل او قرآن پاک دي (۴) مجاهد رضي الله عنه وائي دې نه مراد کتاب دي (۵) بعضې خلق وائي چه زيور د هغه کتاب نوم دي چه په حضرت داود عليه السلام باندې نازل شوي وو. د ذکر نه مراد دلته تورات دي. ابن عباس رضي الله عنه فرماني د ذکر نه مراد قرآن پاک دي. سعيد رضي الله عنه فرماني ذکر هغه دي چه په آسمانونو کښې دي يعنی د الله ﷻ سره ام الكتاب رومي کتاب يعنی لوح محفوظ. فرماني په تورات زيور او علم الهی کښې هم اول دا فيصله شوې وه چه امت محمدیه عليه السلام به د زمکي بادشاه جوړيږي نيك کيدو سره به جنت ته ځي او داهم ونيلې شوي دي چه د زمکي نه مراد د جنت زمکه ده. (۶) ابو الدرداء رضي الله عنه فرماني صالحان خلق هم مونږ يودي نه مراد ايماندار خلق دي په دې قرآن پاک کښې چه کوم په نبی آخر الزمان عليه السلام باندې نازل شوې دي پوره نصيحت او کفايت دي د هغوی د پاره چه زمونږ عبادت کونکي بنديگان دي چه زمونږ مني خپل خواهش زمونږ په نوم باندې قرباني کوي. بيا فرماني چه مونږ دخپل خان داخپل نبی رحمة للعالمين جوړ کړې ليگلې دي نو ددې نعمت شکر کونکي په دنيا او آخرت کښې کامياب دي او ناقدری کونکي په دواړو جهانو کښې ناکام او بردباد دي لکه چه ارشاد دي چه تا هغوی نه دي کتلي کومو چه د الله ﷻ د نعمت ناشکری او کره او خپل قوم شي غرق کړو (۷) د دې قرآن پاک په نسبت نې او فرمائيل چه دادا ايماندارو د پاره هدايت او شفا ده او بې ايمانه کانډه او پرانده دي (۸) په صحيح مسلم کښې دي چه په يوه موقعه باندې د رسول الله ﷺ صحابه کرامو عرض او کړو حضور عليه السلام ددې کافرانو د پاره بد دعا او کره حضور عليه السلام او فرمائيل زه لعنت کونکي نه يم راليگلې شوې بلکه رحمت او هدايت يم. (۹) يوبل حديث کښې دي چه دې سره داهم دي چه زه د يو قوم د ترقتي او د بل د تنزلي د پاره ليگلې شوې يم

د نبی عليه السلام دهجرت نه پس د ابوجهل خپل قوم ته خطاب او هدايت :- طبرانی کښې دي ابوجهل او ونيل اي قريشيانو محمد يثرب له تلي دي خپل گشتي لښکري اخواديخوا ستاسو په لتيون کښې راليگي. گورني هوښيار اوسني هغوی د اوږې شرمخانو په شان په شيش کښې ناست دي چه هغوی خار

(۱) ۷/ الاعراف: ۱۲۸.

(۲) ۴۰/ غافر: ۵۱.

(۳) ۲۴/ التور: ۵۵.

(۴) الطبری: ۱۸/ ۵۴۷.

(۵) الطبری: ۱۸/ ۵۴۷.

(۶) الطبری: ۱۸/ ۵۴۹.

(۷) ۱۴/ ابراهيم: ۲۸.

(۸) ۴۱/ الصلت: ۴۴.

(۹) صحيح مسلم كتاب البر باب النهي عن لعن الدواب وغيرها: ۲۵۹۹، مستدرك يعقوب: ۶۱۷۴.

خوبی دے خکے چہ تاسو هغوی ویستلی دی. واللہ هغه جادوگر بی مثال دی زه خو چہ هغه یا د هغه په ملگرو کنبی خوک هم وینم نوماته دهغوی سره شیطان بنکاری تاسوته پته ده چه اوس او خزر ج قبیلې زمونږ دبنمنان دی. دی دبنمن ته هغه دبنمنانوپناه ورکړې ده. په دې باندې مطعم بن عدی او وئیل ابو الحکم اووره ستاسو دارور کوم چه تاسو دوطن نه ویستې دې ماخوک دده نه زیات رښتونې اود وعدې پوره کونکې نه دې لیدلې اوس چه دومره ښه سړی سره تاسو داسې سلوک کړې دې نو اوس خو هغه پرېږده او تاسو له پکار دی چه د هغوی نه جدا او خان له شئی په دې باندې ابوسفیان بن حارث او وئیل تاله په هغوی باندې پوره سختی کول پکار دی یادساتنی که چرته د ده طرفدار په تاسو غالب راغله نو تاسو به دیو خای هم پاتې نه شئی نه به رسته او گورنی اونه خاندان زما په رانې کنبې خوتاسوله د مدینې والا تنگول پکار دی چه یاخو هغوی محمد (ﷺ) اویاسی او هغه خان له یوازې پاتې شی یاخود دې مدینې والا ختمول پکار دی که تاسو تیارشئی نوزه به د مدینې په گوټ گوټ کنبې لښکرې کینوم او هغوی به سخت تنگ کړم.

ددې خبرې په جواب کنبې در رسول ﷺ ارشاد:- کله چه حضور ﷺ ته دا خبرې اورسیدې نو وئې فرمائیل په الله ﷻ باندې قسم دې د چا په قبضه کنبې چه زما خان دې چه هم زه به هغوی قتل او غرق کړم او په قید کولو سره به ئې بیار پرېږدم سره د احسانه. زه رحمت یم زما لیگونکې الله ﷻ دې هغه به ماد دې دنیانه نه او چتوی ترکومی چه ماخپل دین په دنیا باندې غالب کړې نه وی زما پنځه نومونه دی محمد، احمد، ماحی چه زما په وجه به الله ﷻ کفر ختموی. حاشر چه خلق به زما په قدمونو کنبې راجمع کوی او عاقب (۱) مسند احمد کنبې دی حضرت حذیفه (رض) مدائن کنبې ووهر وخت به د احادیثو مذاکره کیدله. یوه ورځ حضرت حذیفه (رض) حضرت سلمان (رض) له راغلو نو حضرت سلمان او فرمائیل ای حذیفه یوه ورځ حضور ﷺ په خپله خطبه کنبې او فرمائیل چاته چه ما په غصه کنبې بدې ردې وئیلې وی یا مې په هغه باندې لعنت کړې وی نو او گنړئې چه زه هم ستاسو په شان یوانسان یم ستاسو په شان ماته هم غصه راتلې شی. اوزه رحمة اللعالمین یم نوز ماد عاده چه الله ﷻ دې زما دا الفاظ هم ددغه خلقو دپاره د رحمت ذریعه او گرځوی (۲) پاتې شوه دا خبره چه حضور ﷺ د کافرانو دپاره څنگه رحمت وو؟ د دې جواب دادې چه په ابن جریر کنبې د حضرت ابن عباس (رض) نه هم ددې آیت په تفسیر کنبې روایت دې چه د مؤمنانو دپاره خو حضور ﷺ په دنیا و آخرت کنبې رحمت وو اود غیر مؤمنانو دپاره حضور اکرم ﷺ په دنیا کنبې رحمت وو چه هغوی په زمکه کنبې ورڅښولو نه اود آسمان نه کانړی راوړیدلونه بچ شولکه څنگه چه د وړاندینو امتونو په منکرانو باندې عذاب راغلو. (۳)

قُلْ	إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ	أَنَّمَا أَلْهَمْتُ	إِلَهٌ وَاحِدٌ	فَهَلْ أُنْتُمْ
ورته او وایه	بیشکه	وحی کیږی	ماته	چی بیشکه معبود ستاسو
				معبود یو دې نو آیا تاسو
				(انې پیمغیره) ته او وایه چې ما ته خو بس دا وحی راغلی ده چې ستاسو معبود بس یو معبود دې نو
مُسْلِمُونَ	فَإِنْ تَوَلَّوْا	فَقُلْ	أَدْنَيْكُمْ	عَلَىٰ سَوَاءٍ
منونکی یی	نو که مخ و اړوؤ دوی	نو ورته او وایه	چی خبردار کړی یی	ما تاسو ښه ښکاره
				ایا تاسو هم منی که نه؟ نو که بیا هم مخونه و اړوی نو ته ورته او وایه چې ما خو تاسو پوره

(۱) طبرانی: ۱۵۳۲ و سنده ضعیف.
 (۲) ابوداؤد کتاب السنه باب فی النهی عن سب اصحاب رسول الله: ۶۵۹ و سنده حسن، احمد: ۴۳۷/۵.
 (۳) الطبری: ۵۵۲/۱۸.

وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿٥٠﴾

اونه پوهیږم زه | چی آیا نزدی دی | یا لرې دی | هغه څیز | چی تاسو سره نې وعده کیږی
خبر کړئ | اوماته دامعلومه نه ده | چی کومه وعده تاسو سره شوې ده | چی هغه نزدی ده | او که لرې

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿٥١﴾

بیشکه الله | پوهیږی | په اوچت آواز | دخبری نه | او پوهیږی | په هغه خبرو | چی پتوی نې تاسو
بیشکه چی الله ﷻ په څرگنده خبره هم پوهه دی | او په هغې هم پوهه دی | چی تاسو نې پتوی

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّ فِتْنَةً لَّكُمْ وَمَتَاعًا

او څومره چی پوهیږم زه | نو شاید چی دا تاخیر | یوه فتنه ده | ستاسو دپاره | او سامان دژوند دی
اوزه نه پوهیږم | کیدې شی چی دا (تاخیر) ستاسو دپاره یو امتحان وی | او تاسو ته ترڅه

إِلَىٰ حِينٍ ﴿٥٢﴾ قُلْ رَّبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا

دخاص وخته پورې | اخر او ټیل رسول | المر به | فیصله اوکړه | په حقه سره | او رب زمونږه
وخت پورې فائده رسول دی | پیغمبر او ټیل چی ائې زما به | ته دحق مطابق فیصله کوه | اوزما رب

الرَّحْمَنِ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا لَصِفُونَ ﴿٥٣﴾

رحمان دی | چی امداد تر غوښتلي کیږی | په مقابله دهغه خبرو کښی | چی تاسو نې بیانوی
درحمتونو خاوند دی | مونږ ترې نه مدد غواړو | دهغې خبرو په مقابله کښی چی کومې تاسو بیانوی

قوله تعالى: - إِنَّمَا يُؤْتِي إِلَيْنَا إِلَهُكُمْ إِلَهًا وَاحِدًا

الله ﷻ یو دی :- - الله ﷻ سبحانه وتعالى خپل نبی ﷺ ته حکم ورکوی چه ته مشرکانوته او فرمایه چه زما
طرف ته هم داوحی کولې شی چه صرف هم الله ﷻ معبود برحق دی تاسو ټول هم هغه اومنی او که تاسو
زما په خبره یقین نه کوئې نومونږ او تاسو جدا یو تاسو زمونږ دښمنان نې اومونږ ستاسو لکه چه یویل
روایت کښی دی که دروغ گنږی نو اووایه چه زما دپاره زما عمل دی او ستاسو دپاره ستاسو عمل دی
تاسو زما دعمل نه خلاص نې اوزه ستاسو دکرونه ویزاره یم^(۱) بل آیت کښی دی ﴿وَأَمَّا خِفَافٌ مِنْ قَوْرِ خِفَافَةً
فَأُنْبِئُ الْبَیْهِمَ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ ﴿٥٣﴾﴾^(۲) یعنی که چرته تاته دیوقوم نه دبی وعده گنی خیانت اندیښنه
وی نوزر هغوی ته د خپلې وعده ماتولو خبر ورکړه.

دغه شان دلته هم دی که چرې تاسو جداوالې اختیار کړئې نوزمونږ او ستاسو تعلقات ختم دی یقین
کوئې چه کومه وعده تاسو سره کولې شی هغه خو به ضرور پوره کیږی که هم اوس وی او که څه وخت
پس دهغې ماته پخپله علم نشته. د ظاهر اوباطن عالم صرف الله ﷻ دی چه تاسو کوم ښکاره کړئې او
کوم پټ کړئې هغه ته دهرڅه علم دی دبندیگانو ټول علم دظاهری اوبتو اعمالوهغه ته ښکاره دی
پروکې لوی پټ ښکاره هرڅه باندي پوهیږی. ممکن دی چه دهغه تاخیر هم ستاسو از میښت وی او تاسو

(۱) ۱۰ البقره: ۴۱.

(۲) ۸ الانفال: ۵۸.

تہ ستاسود ژوند پورې نفع درکوی. انبیاء کرامو علیہم السلام ته چه د ومې دعاتعلیم کړې شوې ووجه ای الله په مونږ کښې اوزمونږ په قوم کښې ته رښتونې فیصله اوکړه اوهم ته بهتر فیصله کونکې ئی. نبی کریم ﷺ ته هم د دې قسم دعا حکم اوشو. حضور اکرم ﷺ چه به کومې یوې غزوي، ته تلو نو دعابه ئی کوله ای زما ربه ته رښتونې فیصله اوفرمانې مونږ د خپل مهربان رب نه امداد غواړو چه هغوی ستاسو دروغ اود خان نه خبرې مونږ نه واپړوی اوپه دې کښې زمونږ امداد کونکې هم هغه دې.

(الحمد لله) د الله ﷻ په فضل او کرم سره د سورت انبیاء تفسیر ختم شو.

آیاتونه	سورة الحج مدنی دې	رکوع گانې
	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	
۷۸	شروع کوم په نوم د الله چه ډیر مهربان زیات رحم کونکې دې	۱۰
	يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمۡ ۚ اِنَّ زَلٰزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْۤءٌ عَظِیْمٌ ۝۱	
	ای خلقو اویرېږئ دغضب درب خپل نه بيشکه زلزله د قیامت خیزدې الوی (هیبتناک) انی خلقو دخپل رب نه ویره کوی (حکه چې) د قیامت (دورخی) زلزله یو ډیر لوڼې خیزدې	
	یَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُرُوْنَهَا ۗ تَذٰهَلُ ۗ کُلُّ مَرْصَعَةٍ عَمًا ۗ	
	په کومه ورځ چی تاسو اووینئ هغه زلزله ناخبره به شی هره تی ورکونکی ښځه دهغه بچی نه په کومه ورځ چې به تاسو هغه (زلزله) اووینئ انوهره یوه تی ورکونکې (مور) به خپل	
	اَرْضَعَتْ ۗ وَتَضَعُ ۗ کُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا ۗ وَتَرٰی النَّاسَ	
	چی تی ئی ورکوی هغه ته او اوبه غورزوی هره حملداره ښځه حمل خپل او تاته به خلق دتی ماشوم نه غافله شی اوهره حملداره زنانه به خپل حمل او غورزوی او ته به خلق نشه	
	سُکْرٰی ۗ وَمَا هُمْ ۗ بِسُکْرٰی ۗ وَلٰکِنْ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِیْدٌ ۝۲	
	بې هوشه ښکاری اوند به وی هغوی ابې هوشه لیکن عذاب دالله دې ډیر سخت نشه وینئ خو هغوی به نشه نه وی لیکن دالله ﷻ عذاب به ډیر سخت وی	

قوله تعالى: - اِنَّ زَلٰزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْۤءٌ عَظِیْمٌ ۝

د قیامت تباہئی: - الله ﷻ خپلو بندیگانوته د تقوی حکم ورکوی اود راتلونکو خطرناکو امورو نه ئی ویروی خاص کر د قیامت د زلزلی نه. دې نه مراد یاخوهغه زلزله ده چه قیامت د قیام کیدوسره به وی لکه چه ارشاد دې (اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا) (۱) زمکه به ښه پوره اوچر قولې شی بل ارشاد دې (وَحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُکَّتَا دُکَّةً وَّاحِدَةً) (۲) یعنی زمکه او غرونه به اوچتولوسره اوچنگولې شی او تکرې تکرې به کړې

۱ ۹۹ / الزلزال: ۱. ۱. الخ
۲ ۶۹ / الحاقة: ۴۶. ۱. الخ

شی یو بل ارشاد دے ﴿اِذَا رَجَبَتِ الْاَرْضُ رَجَابًا﴾ (۱) یعنی زمکہ به په ډیر زور سره خوزیږی او غرونه به ذره ذره شی. د صورت په یو حدیث کښې دى الله ﷻ چه کله د آسمان اوزمکې پیدائش اوکړو نو صور (شپیلنى) پیدا کړه داتى اسرافیل ﷻ ته ورکړه او هغه په خله کښې نیولې سترگې د عرش طرف ته پورته کړې گوری چه درب حکم به کله وی چه هغه شپیلنى پوک وهى. ابوهریره ؓ تپوس اوکړو یارسول الله ﷻ دا صور یعنی شپیلنى څه څیز دې؟ حضور ﷺ اوفرمائیل د پوک وهلو یو څیز دې ډیر لوی چه په هغې کښې به درې ځل پوکې وهلې شی په کوم سره چه به ټول د زمکې او آسمان والا اوویرېږی بغیر د هغوی نه څوک چه الله ﷻ غواړی بغیر د بندیدو او بغیر د ساه اخستوبه نى ډیر وخته پورې برابر وهى هم د دې رومبى شپیلنى ذکر په آیت ﴿وَمَا يَنْظُرُ هُوَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا هُنَّ مِنْ فَوَاقٍ﴾ (۲) کښې دې پدې سره به غرونه ذره ذره شی اوزمکه به اورچیرى لکه چه ارشاد دې ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾ (۳) کله چه به زمکه لږزیږی یو بل پسې به زبردستې جتکې لگى اوزرونه به درزیږی. دزمکې به داسې حالت شی لکه د کشتى چه په طوفان غولنى کښې وی او یا یوقندیل فانوس په چت کښې زورند وی او هغه هواخلورو وارو طرفونو ته زنگوی. افسوس هم دغه وخت به وی چه پنى ورکونکې بنڅې به خپلو بچوته پنى ورکول هیرکړی اود حامله بنڅې حملونه به پریوځی اوماشومان به بوډاگان شی شیطانان به اوتختى د زمکې د غاړو پورې به اورسى خود هغه ځای نه به د فرښتو په وهلو سره راواپس کړې شی. خلق به اخوادىخوا حیران او پریشان منډې ترړې وهى یو بل ته به آوزونه کوی هم د دې وجه نه قرآن پاک د دې ورځ نوم یوم التناد کیخودې دى. هم په دغه ورځ به زمکه د یو طرف نه د بل طرفه پورې اوشلیږی د هغه وخت د ویریدو اندازه نه شی کیدې. بیا په آسمان کښې بدلونونه ښکاره شی نمرسپوږمى به بې نوره کړې شی ستورى به راو رژیږی او څرمنې به راوځی ژوندی خلق به دا هرڅه وینی او مړه خلق به د دې نه بې خبره وی. د قرآن پاک آیت ﴿فَقَزَعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَةٍ ذُخْرَيْنَ﴾ (۴) کښې د کومو خلقو استثنا کړې ده چه هغوی به بې هوشه نه وی. دې نه مراد شهیدان خلق دى دا ویره به په ژوندو خلق باندې وی شهیدان د الله ﷻ په نیز ژوندی دى او رزق حاصلوی الله ﷻ به هغوی ته د دې ورځې د شر نه خلاصې ورکوی او هغوی به په امن کښې ساتی د الله ﷻ دا عذاب به صرف خراب مخلوق د پاره وی. هم دا الله ﷻ د دې سورت د شروع په آیاتونو کښې بیانوی. (۵) دا حدیث طبرانى ابن جریر ابن ابی حاتم وغیره کښې دې او ډیر اوږد دې د دې حصې د نقل کولونه دلته مقصد دا دې چه په دې آیت کښې د کومې زلزې ذکر دې دا به د قیامت د قایمیدونه اول وی اود قیامت طرف ته د دې اضافت د وجه د نیز دیوالی د قیامت دې لکه چه وانی اشراط الساعة وغیره والله اعلم. یاد دې نه مراد هغه زلزله ده چه د قیامت نه پس به په میدان محشر کښې وی کله چه خلق د قبرونو نه راوځی اود محشر میدان کښې جمع کیږی. امام ابن جریر رضى الله عنه هم دا خوښوی. د دې په دلیل کښې ډیر احادیث دى.

د محشر میدان اودهغه متعلق احادیث: حضور ﷺ په یوسف کښې وو صحابه کرام رضى الله عنهم ډیر تیز تیز روان وو. حضور اکرم ﷺ دې دواړو آیاتونو په اوچت آواز سره تلاوت اوکړو. د صحابه کرام رضى الله عنهم په غوږونو کښې د آواز پریوتلو سره ټولو خپلې سورلنى واخستې اود حضور ﷺ نه چاپیره جمع شو چه کیدې شی حضور ﷺ نور هم څه افرمائى. حضور اکرم ﷺ اوفرمائیل معلومه ده چه دابه کومه ورځ وی؟ دابه هغه ورځ وی

(۱) ۵۶/الواقعه: ۴. الخ

(۲) ۳۸/ص: ۵۱.

(۳) ۷۹/النازعات: ۶. الخ

(۴) ۲۷/النمل: ۸۷.

(۵) ابن ابی حاتم: ۱۶۳/۱۲، الطبری: ۵۵۹/۱۸.

پہ کومہ ورخ چہ بہ اللہ ﷻ آدم ﷺ تہ فرمائی ای ادم ددوزخ حصہ راویاسہ نوہغہ بہ وائی یا اللہ دخومرہ نہ خومرہ؟ فرمائی بہ دھریوزرو نہ یوکم زر د دوزخ د پارہ او یود جنت د پارہ. دے اوریدو سرہ د صحابہ کرام رضی اللہ عنہم زرونہ اودریدو چپ شو. حضور ﷺ چہ داحالت اوکتلو نو وئی فرمائیل غم مہ کوئی خوشحالہ سنی او عمل کوئی د ہغہ ذات قسم دچا پہ لاس کنبی چہ زما خان دے تاسو سرہ د مخلوق ہغہ شمیردے چہ کوموسرہ ہم وی ہغہ بہ زیاتوی. یعنی یاجوج اوماجوج د بنیادمونہ چہ کوم ہلاک شوی دی اودابلیس اولاد. اوس دصحابہ کرام رضی اللہ عنہم ویرہ لہرہ شان کمنہ شویہ نوحضور ﷺ اوفرمائیل چہ عمل کوئی اوزیرے واورئی د ہغہ قسم دچا پہ لاس کنبی چہ دمحمد ﷺ خان دے تاسو خود نورو خلقو پہ مقابلہ کنبی داسے نی لکہ د اوین د اریخ یا د خنار د لاس داغ (۱) ہم د دے روایت پہ بل سند کنبی دی چہ دآیت د سفریہ حالت کنبی نازل شویہ دے کنبی دی چہ صحابہ کرام رضی اللہ عنہم د حضور ﷺ دافرمان واوریدونویہ ژراشو. حضور ﷺ اوفرمائیل نیزدی نیزدی اوسیرئی اوتیک تاک اوسیرئی دھریونبوت نہ وړاندے دجاهلیت زمانہ پاتے دہ ہم ہغہ بہ دا شمیرپورہ کوی گنی نود منافقانونہ بہ داشمیرپورہ کولے شی. پہ دے کنبی دی چہ حضور ﷺ اوفرمائیل زما خودا امیددے چہ د جنت خلورمہ حصہ بہ ہم تاسو نی دے اوریدو سرہ صحابہ کرام رضی اللہ عنہم اللہ اکبر اووئیل ارشاد اوشو خہ عجیبہ دہ چہ تاسودریمہ حصہ نی. پہ دے باندے ہغوی بیاتکبیر اووئیل حضور ﷺ اوفرمائیل چہ زما امید دے تاسو بہ نیم پہ نیم نی ہغوی بیاتکبیر اووئیل راوی وائی چہ ماتہ یادنہ دی چہ حضور ﷺ بیا دویمہ حصہ ہم اوفرمائیلہ کہ نہ. (۲)

یویل روایت کنبی دی چہ د غزوه تبوک نہ پہ واپسنی باندے مدینی سرہ نیزدی حضور ﷺ آیت تلاوت شروع کرو. پہ یویل روایت کنبی دی کوم چہ ہلاک شو د پیریانونہ اوانسانانونہ (۳) یویل حدیث کنبی دی تاسو پہ زرو جزونو کنبی یوجز نی. (۴)

پہ صحیح بخاری کنبی د دے آیت پہ تفسیر کنبی دی چہ د قیامت پہ ورخ بہ اللہ ﷻ حضرت آدم ﷺ راوغواری ہغہ بہ جواب ورکری (لیک رینا وسعدیک) بیا بہ آواز راشی اللہ ﷻ تاتہ حکم درکوی چہ د خپل اولاد نہ د دوزخ حصہ راویاسہ ہغہ بہ تپوس کوی یا اللہ خومرہ؟ حکم بہ کولے شی پہ ہرو زرو کنبی یو کم زر. ہغہ وخت بہ د حاملہ بنخو حمل پریوخی ماشومان بہ بوداگان شی خلق بہ وارخطاشی د خہ نشی پہ وجہ نہ بلکہ دلہ تعالیٰ د عذابونود سختی پہ وجہ. دے اوریدو سرہ د صحابہ کرام رضی اللہ عنہم مخونہ بدل شان شو نوحضور ﷺ اوفرمائیل د یاجوج ماجوج نہ یوکم زر اوتاسو نہ یو. تاسو خوداسے نی لکہ د سپین رنگ پہ غوایہ کنبی توروینستہ چہ د ہغہ پہ اریخ کنبی وی یا پہ شان د یو خو سپینو وینستو چہ د تورو وینستو دغوانی پہ اریخ کنبی وی. بیانی اوفرمائیل چہ زما امید دے چہ پہ تولوجنتیانو کنبی بہ ستاسو شمیر د خلورمے حصے وی مونر پہ دے باندے تکبیر اووئیل. بیانی اوفرمائیل نیم شمیر کنبی تول اوپہ نیم کنبی صرف تاسو (۵) یویل روایت کنبی دی چہ صحابہ کرام رضی اللہ عنہم اووئیل حضور ﷺ بیا بہ ہغہ خوش نصیب پہ مونر کنبی خوک وی چہ کلہ داحالت دے (۶) یویل روایت کنبی دی تاسو بہ د اللہ ﷻ پہ وړاندے بریندے پنبے بریندے بدن اواناسونتنہ راجمع کولے شی. حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا اوفرمائیل حضور ﷺ بنخے اوسری پہ یو خای؟ پہ یویل بہ نی نظر پریوخی. حضور ﷺ اوفرمائیل عائشہ ہغہ وخت

(۱) احمد: ۴/۴۳۵، ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة الحج ۳۱۶۹ والحاکم: ۲۸/۱.

(۲) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة الحج: ۳۱۶۸ احمد: ۴/۴۳۲، مسند حمیدی: ۸۳۱.

(۳) مسند ابی یعلیٰ: ۳۱۲۲.

(۴) مسند.

(۵) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الحج باب قوله (وترى الناس سكرى) ۴۷۴۱، صحیح مسلم: ۲۲۲، احمد: ۲۲/۲.

(۶) احمد: ۱/۳۸۸.

به ډير سخت او خطرناك وى (۱) (صحيحين) مسند احمد كنبى حضرت عائشه رضي الله عنها فرماني ماونيل يارسول الله ﷺ آيا دوست به د قيامت په روخ خپل دوست يادوى؟ حضور ﷺ او فرمائيل عائشه په دريو موقعو باندې به خوك هيخ خوك هم يادنه كړى د عملونو د تول په وخت كنبى تركومې چه كمې زياتې معلوم نه شى. د عمل نامو د وركولو په خائ او وخت كنبى تركومې چه په بنس او گس لاس كنبى ملاونه شى. جهنم به درې قسمه خلق راگيروى: هغه وخت چه د دوزخ نه به يوه غرانگه راوخى چه راگيروى به او په سخت غضب او غصه كنبى به وى او واني به چه زه په درې قسم خلقو باندې مسلط شوې يم يوخو هغه خلق چه د الله ﷻ نه بغير نورو خلقو ته آوازونه كوى. دويم هغه چه د حساب په ورخ ئى ايمان نه وى راوړې او په هرسركش كبرژن ضدى اوبيا به هغه دوى راغونډ كړى او په راټولولو سره به ئى خپلې خيتې ته اورسوى. په دوزخ باندې به پل صراط وى چه د وينسته نه به نرې او تورې نه تيره وى په دې باندې به ازغى او ركاوتونه وى خوك چه الله ﷻ غواړى او به ئى نيسى په دې باندې تيريدونكى به د بجلئى په شان وى دسترگو رپولو په شان او په شان د هوا او په شان د تيزو اسونو او بناتو. فربنستې به څلور واړه طرفونو ته ولاړې دعاگانې كوى الله سلامتيا وركړې الله ﷻ بچ ئى كړې نو بعضې خو به صحيح سالم تيرشى او بعضې به خه ناخه زخم او خورى بچ به شى او بعضې به پرمخې دوزخ ته پريوځى (۲) د قيامت آثار اوددې په تباهو كنبى نور هم ډير احاديث دى د كوموچه خائ بل دې. دلته او فرمائيلې شو د قيامت زلزله ډيره خطرناكه ده ډيره سخته ده زړه درزونكى ده تباه كونكى ده او اينه الوزونكى ده. زلزله د رعب او ويرې په وخت كنبى زړه خوزيدلو ته وائى لكه چه په آيت كنبى دى په دې ميدان جنگ كنبى مؤمنان اخته كړې شو اوسخت او جر قولي شو (۳) كله چه تاسودا او ويننى دا ضمير شان د قسم نه دې په دې وجه د دې نه پس د دې تفسير دى. د دې سختى په وجه پنى څكونكى مښندې خپل بچى هير كړى او د حامله حمل به پريوځى خلق به وارخطاشى داسې به بنكارى لكه چه په نشه كنبى بدمست وى خو په اصل كنبى به هغوى په نشه كنبى نه وى بلكه د عذابونو سختو به هغوى بې هوشه كړې وى.

وَمِنَ النَّاسِ مَنُ	يُجَادِلُ	فِي اللَّهِ	بِغَيْرِ عِلْمٍ	وَيَتَّبِعُ
او ځينى دخلغو نه	هغه دى	اچى جگړه كوى	په باره د الله كنبى	بغير د علم نه
او بعضې خلق داسې هم دى	اچې د الله <small>ﷻ</small>	په باره كنبى	بغير د علم	(او دليل) نه جگړې كوى او
كُلَّ شَيْطَانٍ	مُرِيدٍ	كُتِبَ	عَلَيْهِ	
دهر شيطان	ا سر كشه	حال دا چى ليكلې شوى ده	(دا خبره)	په حق د دغه شيطان كنبى
د هر يو سر كش شيطان	تابعدارى كوى	اچې چا په باره كنبى	چې دا ليكلې شوى دې چې	
أَنَّهُ	مَنْ	تَوَلَّاهُ	فَأَنَّهُ	يُضِلُّهُ
چې بيشكه	هغه خوك	اچى دوست كوى ده لره	ا نو بيشكه	به بې لارې كوى هغه (تابع خپل)
خوك هغه سره ملگري شى	ا.....	نو هغه ئى گمراه كړى		
وَيَهْدِيهِ	إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ	يَأْتِيهَا النَّاسُ	إِنْ كُنْتُمْ	فِي رَيْبٍ
اولار به بنائى هغه ته	د عذاب د وورگرم	ا لى خلقو	كه يئ تاسو	په شك كنبى
اود دوزخ د عذاب لار ورته سموى	ا.....	ائى خلقوا كه تاسو دييا ژوند په باره كنبى شكمن		

(۱) صحيح بخارى كتاب الرقاق باب الحشر: ۶۵۲۷ صحيح مسلم: ۲۸۵۹.

(۲) احمد: ۱۱۰/۵.

(۳) الاحزاب: ۱۱.

مِّنَ الْبَعْثِ	فَاتَا	خَلَقْنٰكُمْ	مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ	مِّنْ نُّطْفَةٍ
دوباره زوندى كيدونه پس بيشكه پيدا كرى بين مونر تاسو دخاورونه بيا دنطفي نه				
بيني نو لږ فكر او كړئى چې مونر تاسو اول دنباورې نه پيدا كړئى بيا د يو څاڅكى اوبونه				
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ	ثُمَّ مِنْ مَّضْغَةٍ	مُخَلَّقَةٍ	وَّغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ	
بيا د ويني دېوتې نه بيا د غوښې دېوتې نه اچې پوره شكل والا هم وي او نيمگړې شكل والا هم وي				
بيا د چكه ويني نه بيا د غوښې دېوتې نه اچې (بعضې) پوره وي او (بعضې) ناپوره وي				
لِّنَبِّينٍ	لَكُمْ	وَتَقَرُّ	فِي الْأَرْحَامِ	
دپاره ددې چې واضحه كړو مونر تاسو ته (حقيقت) او قرار وركوو مونر په رحمونو (دميندو) كښى				
چې تاسو ته خپل قدرتونه اوبښايى او مونر چې دچا په باره كښى او غواړو نو تر				
مَأْنَاءَ	إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	ثُمَّ	نُخْرِجُكُمْ	طِفْلًا
هغه چې خوښه شى زمونږه دنيتې خاصې پورې بيا رااوباسو مونر تاسو په شكل دېچې كښى				
يوې مودې پورې هغه دمور په رحم كښى ځانې كړو بيا تاسو د پوره ماشوم په صورت كښى پيدا كړو				
ثُمَّ لَتَبْلُغُوا	أَشُدَّكُمْ	وَمِنْكُمْ	مَّن	
بيا (بالو تاسو) دپاره ددې چې اورسئ تاسو پوره ځوانى خپلې ته او ځينى ستاسو نه هغه دى				
او چې بيا د ځوانى زور ته اورسئ او په تاسو كښى څوك داسې دى چې (په پوخ عمر كښى) مړه شى				
يَتَوَقَّى	وَمِنْكُمْ	مَّن	يُرَدُّ إِلَىٰ	أَرْذَلِ الْعُمُرِ
چې وفات كړې كېږي او ځينى ستاسو نه هغه دى چې واپس كړې كېږي بدترين عمر ته				
او بعضې داسې وي چې (دېوداتوب) غورزيدلى عمر ته اورسئ				
لِكَيْلَا	يَعْلَمَ	مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ	شَيْئًا	وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً
دپاره ددې چې پوهه نشى روستو دپوهيدو نه په څه څيز باند اوته ويني زمكه اوچه كلكه				
چې دپوهې نه پس يو ځل بيا په څه نه پوهېږي اوته ويني گورې چې زمكه اوچه مړه پرته وي				
فَإِذَا	أَنْزَلْنَا	عَلَيْهَا الْمَاءَ	اهْتَرَّتْ	وَرَبَّتْ
نوهر كله چې نازل كړو مونږه په هغې باند اوبه نو اوخوزېږي او اوپرسېږي او زرغون كړي				
نوكله چې مونر په هغې اوبه راوړو نو راوينښه شى او زرغونه شى او دهر قسم				
مِنْ	كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ	ذَلِكَ	بِأَنَّ	اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
دهر قسم بوټو بښائستو نه دا كار په سبب ددې چې بيشكه الله هم هغه حق دى				
بښائسته شينكئى راوتوكوى دا ځكه چې الله ﷻ حق دى او هم هغه پخپله				

وَإِنَّهُ	يُجِي	الْمَوْتِ	وَأَنَّهُ	عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ	قَدِيرٌ ۝۱	وَأَنَّ
اوبيشكه هغه	ژوندى كوى	مړى	اوبيشكه هغه	په هر څيز باند	قادر دى	اوبيشكه
مړو كې ساه	اچوى	او هغه په هر څيز باندې	قدرت لري	اودا	(څكه) چې	
السَّاعَةِ	آتِيَةٌ	لَأَرْبَابٍ	فِيهَا	وَأَنَّ اللَّهَ	يَبْعَثُ	
قيامت	راتلونكې دې	نشته هيڅ شك	په راتلودهغې	كښې	اوبيشكه چې	الله به راژوندى كوي
قيامت راتلونكې دې	په دې كښې	هيڅ شك نشته	او الله	به په قبرونو	كښې	پراته مړي
	مَنْ	فِي الْقُبُورِ ۝۲				
	هغه څوك	چې په قبرونو كښې دى				
	يوځل بيا	راژوندى كوي				

قوله تعالى: -وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ

په الله ﷻ باندې بهتانونه لکول: -کوم خلق چه د مرگ نه پس د ژوندون منکر دى او الله ﷻ په دې باندې قادر نه منى او د الله ﷻ د فرمان نه اخواکيږي د نبیانو تابعدارى پرېږدى اود سرکش انسانانو او پیرانو ماتحتى کوي دهغوى الله ﷻ ترديد بيانوى. تاسو گورنى چه څومره بدعتى او گمراه خلق دى هغوى د حق نه مخ اړوى د باطل په تابعدارنى کښې لگياکيږي د الله ﷻ کتاب اودهغه د رسول ﷺ سنت پرېږدى او د گمراه سردارانو منى. دهغوى په راتې او خواهش باندې عمل کوي. د دې د پاره ئى او فرمائيل چه دوى سره صحيح علم نشته. دوى چه د چا منى هغوى ازلى سپيره دى خپل تقليد کونكى دهوکه کوي او آخر هغوى په عذاب کښې راگيروي کوم چه د دوزخ سوزونکې اوردې.

ددې ايت مبارک شان نزول: -دا آيت د نضر بن حارث باره کښې نازل شوي دې (۱) دې خبيث ونيلى وو چه لې خواو بنسايه چه الله ﷻ د سرو زرو دې سپينوزرودې که د تانبې دې. دهغه په دې سوال کولوسره آسمان اولېزیدو اودهغه کوپړنى والوته. يوروايت کښې دى چه يو يهودى هم داسې سوال کړې وو هم هغه وخت آسمانى گرز (تندر) هغه هلاک کړو.

د انسانى پيدائش مختلف ادوار: -د قيامت د مخالفينو او منکرينو وړاندې دليل بيانولې شى که ستاسود دويم ځل د ژوندون نه انکار دې نوموړې د دې په دليل کښې تاسوته ستاسو د اول ځل پيدائش دريادوو. تاسو په خپل اصليت غور او کړنى او گورنى چه مونږ تاسو د خاورې نه پيدا کړى ئى يعنى ستاسو پلار حضرت آدم ﷺ د چا نسل چه تاسو تول ئى تاسو تول مو د اوبود يو ذليل څاڅکى نه پيدا کړنى کوم چه اول دچک وينې شکل اختيار کړو بيا د غوښې يوه ټکړه جوړه شوه. د څلوېښتو ورځوپورې خو نطفه په خپل شکل کښې وړاندې کيږي بيا د الله ﷻ په حکم سره د وينې سوروالى راپيداشى بيا څلوېښت ورځې پس هغه د غوښې يوه ټکړې شکل اختيار کړى په کوم کښې چه څه شکل اوصورت نه وى بيا الله ﷻ دې ته صورت ورکوي سر سينه خپته پنځنى پښې او تول اندامونه جوړيږي کله د دې نه وړاندې حمل ساقط کيږي کله د دې نه پس ماشوم پريوڅى داستاسو د مشاهدې خبره ده او کله پاتې کيږي. کله چه په دې ټکړه باندې څلوېښت ورځې تيرې شى نو الله ﷻ فرېسته راوليگى هغه ټيک ټاک او صحيح کولوسره په دې کښې روح ورپوک وهى او چه څنگه د الله ﷻ خوښه وى هم هغه شان بنائسته يا بدرنگه ښځه يا سرې جوړوى. رزق اجل نيکى بدى هم دغه وخت ليکلې کيږي. بخارى او مسلم شريف کښې

دی رسول اللہ ﷺ فرمائی پہ تاسو کنبی دھریو پیدائش ستاسو دمور پہ خیتہ کنبی ترخلوبنتو ورخو پورې جمع کیری. بیادخلوبیشتو ورخونه پس چک وینی شکل اختیاروی بیاخلوبنت ورخې پس د غوښې تکره بیا فربنتې ته دخلورو خیزونولیکلو حکم ورکولوسره رالیگی. رزق عمل اجل نیک بخت او بدبخت لیکلې کیری بیا په دې کنبې روح پوک وھلې شی. (۱)

دپیدا کیدو نه وړاندې د تقدیر لیکل: - عبداللہ ﷺ فرمائی چه په رحم کنبی نطفه حصاریدوسره فربنته تپوس کوی چه ای اللہ ﷻ دابہ مخلوق وی که نه؟ که انکاراوشی نو هغه کلکیری نه هم د وینی په شکل کنبی درحم نه خارج کیری او که حکم ملاوشی چه دده پیدائش به کولې شی نو فربنته معلومات کوی چه هلك به وی که جینشی؟ نیک به وی که بد؟ اجل به نی څه وی؟ اثر به څه وی؟ چرته به مری؟ بیاد نطفه نه تپوس کولې شی ستارب څوک دې؟ هغه وائی اللہ. تپوس کوی چه رازق څوک دې؟ وائی اللہ. بیا فربنتې ته وائی چه لار شه او په اصل کتاب کنبی او گوره دده ټول حال به ملاوشی. بیا هغه پیدا کولې شی اولیکلې شوې ژوندون تیروی. تقدیر او رزق بیامومی مقرر ځای ته ځی راځی بیامرگ راځی او خنبولې شی کوم ځای چه خنبیدل مقرر وی. بیا حضرت عامر رضی اللہ عنہ دغه آیت تلاوت کړو. د غوښې تکره جوړیدونه پس د څلورم پیدائش طرفته واپس کولې شی او ژوندنی ساه جوړیږی. حضرت حذیفه بن اسید رضی اللہ عنہ نه یومرفوع روایت دې چه څلوربنت پنځه څلوربنت ورخې په نطفه باندې تیری شی نو فربنته معلوموی چه دا جنتی دې که دوزخی؟ چه جواب ملاوشی نو لیکلې کیری بیا تپوس کوی چه هلك به وی که جینشی؟ کوم جواب چه ملاویږی نو لیکی. بیا عمل اثر رزق او اجل لیکلې شی او کتاب راغونډولې شی په کوم کنبې چه نه کمې ممکن دې اونه زیاتې (۲) بیا ماشوم شی او په دنیا کنبې پیداشی نه په کنبې عقل وی نه پوهه کمزورې وی او ټول اندامونه نی ضعیف وی بیانی اللہ ﷻ لویوی. موریلار پرې مهربان کوی شپه ورخ هغوی ته د ده فکر وی په تکلیفونو او چتولوسره پالنه کوی او اللہ ﷻ هغه لویوی اود تازه ځوانشی زمانه راځی بناسته او صحت مند کیری بعضې خو په ځوانشی کنبې لارشی او بعضې بوداگان کیری.

د انسان ضعیف العمری: - چه بیا عقل او پوه ترې لاره شی اود ماشومانو په شان کمزورې شی په حافظه او پوهه کنبی کمې راشی د علم نه پس بی علم شی لکه چه ارشاد دې (اللہ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْضِ ضَعْفِكُمْ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْضِ قُوَّتِكُمْ ضَعْفًا وَشِبْهَ ذَلِكَ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ) (۳) اللہ ﷻ مونږ په کمزورنی کنبې پیدا کړو بیانی زور او طاقت را کړو او ددې قوت او طاقت نه پس ضعف او بوداوالې راغلو. کوم چه هغه غواړی پیدا کوی هغه د پوره علم او کامل قدرت مالک دې.

د انسان د عمر متعلق مرحلې: - مسند حافظ ابوعلی موصلی کنبی دی رسول اللہ ﷺ فرمائی ماشوم چه تر کومې بالغتوب ته اونه رسی د هغه نیکنی د هغه د پلار یا مور پلار په عمل نامه کنبی لیکلې کیری او بدی نه په هغوی باندې وی اونه په هغه باندې. بلوغت ته په رسیدو باندې قلم په هغه باندې روان شی اود هغه سره فربنتو ته د هغه د حفاظت او هغه د صحیح ساتلو حکم ملاویږی. کله چه هغه په اسلام کنبی دخلوبنتو کالو عمر ته رسی نواللہ ﷻ هغه له ددریو بلاگانو نه خلاصې وړکوی. د لیونتوب نه جذام نه او برص (برگی مرض) نه، کله چه په هغه باندې د اللہ ﷻ په دین کنبی پنځوس کاله تیریږی نو اللہ ﷻ د هغه په حساب کنبی سپکوالې کوی کله چه هغه د شپیتو کالوشی نواللہ ﷻ هغه دخپلې رضا مندنی کارونو طرف ته طبیعت ورگرځوی او هغه خپل طرف ته راغب کوی. کله چه هغه د اویاؤ کالوشی

(۱) صحیح بخاری کتاب بدء الخلق باب ذکر الملائكة صلوات الله عليهم: ۲۲۰۸، صحیح مسلم: ۲۶۴۳، ابوداؤد: ۴۷۰۸، ترمذی: ۲۱۳۷،
(۲) صحیح مسلم کتاب القدر باب كيفية خلق آدمی لی بطن امه.....: ۲۶۴۴، احمد: ۶/۴، مشکل الاثر: ۲۶۶۳، السنة لابن ابی عاصم: ۱۷۹،
ابن حبان: ۶۱۷۷.
(۳) الروم: ۳۰/۵۴ الخ

نو آسمانی فریشتی ہغہ سرہ محبت کوی او کله چه هغه د اتیاو کالوشی نو الله ﷻ دهغه نیکنی خولیکی ولې د بدونه نی تجاوز کوی. کله چه هغه دلس کم سلو کالو عمر ته اورسی نو الله ﷻ دهغه وړاندې روستو گناھونه معاف کوی د هغه د کور د خلقو د پاره هغه سفارشی او شفیع جوړوی هغه ته د الله ﷻ په نيزد امین الله خطاب ملاوړی او په زمکه کښې د الله ﷻ د قیدیانو په شان اوسیرې.

کله چه هغه ډیرناکاره عمر ته اورسی اود علم نه پس بی علم شی نو کوم څه چه هغه د خپل صحت او هوش په زمانه کښې نیکنی کولې ټولې برابر هم د هغه په عمل نامه کښې لیکلې کیږی. او که یوه بدی د هغه نه اوشی نو نه لیکلې کیږی (۱) دا حدیث ډیر غریب دی او سخت نکارت په کښې دې سره د دې نه دا امام احمد بن حنبل رضی اللہ عنہ په خپل مسند کښې موقوفاً هم او مرفوعاً هم راوړلې دې. د حضرت انس رضی اللہ عنہ نه موقوفاً نقل دې اود حضرت عبداللہ بن عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ نه درسو الله ﷻ فرمان اویا د حضرت انس رضی اللہ عنہ نه په دویم سند سره مرفوعاً هم دا وارد دې (۲) حافظ ابوبکر بن بزار رضی اللہ عنہ هم دا په روایت د حضرت انس بن مالک رضی اللہ عنہ نه په حدیث مرفوع کښې بیان کړې دې. (۳) (او په مسلمانانو باندې د رب د مهربانۍ تقاضا هم دا ده. الله ﷻ دې زمونږ په عمر کښې په نیکنی سره برکت واچوی. آمین)

د مرګ نه پس د ژوندی کیدو یوبل دلیل: د مړو د ژوندی کولو یو دلیل بیانولوسره بیادا دویم دلیل بیانوی چه هوار میدان بغیرد راتوکیدو او چه اوسخته زمکه مونږ په آسمانی اوبوباندې خړوب کولوسره شنه او تازه کوو. قسم قسم گلونه میوې دانې خوږې تروې ښکلې مزیدارې رنگ او شکل والا میوو نه ډکې شوې ښائسته لونې وړې ونې په خوزیدو خوزیدو سره د سپرلی مزه ښائی. هم دا هغه مړه زمکه وه چه د پرون پورې ئی خاورې الوزولې اونن د زړه خونند او د سترگو نور جوړیدو سره د خپل ژوند او خوانی مزه ورکوی. د گلونو واره واره بوتی دماغو له تازګی ورکوی د لرې نه د نسیم سپکې سپکې چپې خومره ټیکلې معلومیږی. فسبحان الله و بحمده. رښتیادی چه خالق مدبر د خپلې خوښې مطابق کونکې خود مختاره حاکم حقیقی هم الله ﷻ دې. هم هغه د مړو ژوندی کونکې دې اود هغې ښه د مړې زمکې ژوندی کیدل د مخلوق د سترگو په وړاندې دی هغه په هر یوانقلاب او هر زړه په حال باندې قادر دې. څه چه غواړی کیږی دکوم کار چه اراده کوی وائی چه اوشه نویبانا ممکن دی چه هغه ویناکولوسره اونشی. یادساتنی چه قیامت بی شکه اوشبهې راتلونکې دې اود قبرونو مړی به هغه قدیر الله ﷻ ژوندی کولوسره رااوچتوی. هغه د عدم نه په وجود کښې په راوستلو باندې قادر دې او وی به. په سورت پس کښې هم د بعضو خلقو د اعتراض ذکر کولوسره هغوی ته دهغوی رومبې پیدائش وریادولوسره قائل کړی دی اودې سره د شنې ونې نه د اور پیدا کولو قلب ماهیت هم په دلیل کښې پیش کړې دې. (۴) نور آیاتونه هم په دې پاره کښې ډیر دی.

د الله ﷻ د دیدار مثال په دنیا کښې: حضرت لقیط بن عامر رضی اللہ عنہ چه د ابورزین عقیلی په کنیت سره مشهور دې یو ځل د رسول الله ﷺ نه تپوس او کړوچه آیا مونږ خلق به ټول په ټول خپل رب تبارک و تعالی لیدلې شو؟ اود هغه په مخلوق کښې د دې لیدلو څه مثال شته؟ حضور ﷺ او فرمائیل چه ولې تاسو ټول په ټول سپورمنی ته نه گورئ؟ مونږ وئیل او نو بیا الله ﷻ خو د لوی شان خاوند دې. بیانی عرض او کړوچه حضور ﷺ د مړو ژوندی کولو هم څه مثال په دنیا کښې شته؟ جواب ملاوشو ولې پدې ځنگلو

(۱) مستطای یعلی: ۳۶۷۸.

(۲) احمد: ۸۹/۲.

(۳) احمد: ۲۱۷/۳-۲۱۸.

(۴) ۳۶/۳۶-۷۸-۸۰.

کبھی تاسو نه تیر پرتی کوم چه غیر آباد او وران پراته وی خاورې الوزی اوچ او مره کیری بیا تاسو گورنی چه هم هغه تکره تکه شنه او قسم قسم ونونه شنه آباده په نوی ژوند سره پیدا کیری بنکلی کیری دغه شان به الله ﷻ مری راژوندی کوی او په مخلوق کبھی هم کتلې شوی مثالونه د دې پوره نمونه او ثبوت موجود دې (۱) (ابوداؤد وغیره) حضرت معاذ بن جبل رضی اللہ عنہ فرماتی څوک چه د دې خبرې یقین اوساتی چه الله ﷻ حق دې اوقیامت خامخا بې شکه راتلونکې دې او الله ﷻ به مری د قبرونو نه بیا راژوندی کوی هغه یقینی جنتی دې.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُّجَادِلُ	
او ځینی د خلقو نه هغه څوک دې چی جگړه کوی	
او په خلقو کبھی بعضې داسې هم شته چی د الله ﷻ په باره کبھی	
فِي اللَّهِ	يَغْيِرْ عِلْمَ وَلَا هُدًى
په باره د الله کبھی	او بغیر د هدایت نه او بغیر د کتاب روښانه نه تا وونکې وی
بې دڅه علم نه اوبې د څه دلیل نه اوبې د یوروښانه کتاب نه جگړې کوی په تکبیر سره	
عِطْفِهِ	لِيُضِلَّ
د دې خپلې لره دپاره د دې چی بې لارې کړی خلق د الله دلاری نه دپاره دهغه په دنیا کبھی	
څټې گړخوی چی (خلق) د الله ﷻ دلاری نه گمراه کړی داسې بنده دپاره په دنیا کبھی	
خِزْيٍ	وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ
شرمنده گی ده او اوبه څکوو مونږ هغه ته مزه په ورځ د قیامت د عذاب سوزونکی	
هم رسواتی ده او د قیامت په ورځ به مونږ دوی ته د سوزونکی عذاب مزه او څکوو	
ذَلِكَ	بِمَا قَدَّمْتُمْ
دا عذاب په سبب دهغې عمل دې چی مخکبھی لیرلې وو لاسونو ستا او بیشکه چی الله	
دادهغه عملونو سزا ده چی تا وړاندې لیرلې وو او الله ﷻ په خپلو بندگانو چرې هم	
لَيْسَ	بِظُلْمٍ
نه دې ظلم کونکې په بندگانو (خپلو) باند	
ظلم نه کوی او په خلقو کبھی بعضې هغه هم شته	

د جاهلانو مقلدانو حالت: پورتنو آیاتونو کبھی دگمراه جاهلانو تقلید کړل شوو حال بیان شوې وودلته د هغوی د پیرانو مرشدانو گمراهانو مبتدعینو حال بیانولې شی چه هغوی په بې عقلی اوبې دلیلنی سره په صرف رائی قیاس او نفسانی خواهشاتو سره د الله ﷻ باره کبھی کلام کوی د حق نه ډډه کوی په کبر سره ستې اړوی د حق قبلولونه بې پرواهنی سره انکار کوی. لکه څنگه چه فرعونیا نود موسی رضی اللہ عنہ بنکاره معجزې کتلو سره هم انکار بې پروانی او کړه او وئی نه منلې. بل آیت کبھی دې کله چه هغوی ته د الله ﷻ د وحی د تابعدارنی د پاره اوو نیلې شی اود رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمان طرف ته رابللې شی نوته

(۱) احمد: ۴/۱۱، ابوداؤد کتاب السنه باب فی الرویة: ۴۷۳۱ و مسنده حسن، ابن ماجه: ۱۸۰۰ مختصراً.

خوبہ اوگوری ای رسول ﷺ دامنافقان تانہ منع کیہی۔ پہ سورت منافقون کنبی ارشاد اوشو چہ کلہ دوی تہ وئیلہ کیہی چہ راشنی د خپل خان د پارہ پہ رسول اللہ ﷺ بانڈی استغفار اوکرتی نوہغوی خپل سر راتاوکری او پہ غرور کنبی راشی او بی نیازی سرہ انکار کوی۔ (۱)

حضرت لقمان رضی اللہ عنہ خپل خوی تہ نصیحت کولوسرہ او فرمائیل ﴿وَلَا تُصَوِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (۲) دخلقو نہ خپل اننگی مہ خورہ وہ یعنی خپل خان لوی گنر لوسرہ کبر مہ کورہ۔ بل آیت کنبی دی زمونر آیاتونہ اوریدو سرہ دکبر نہ مخ اروی (۳) د (لیضل) لام خو یالام عاقبت دی یالام تعلیل دی د دی د پارہ اکثر د دی مقصد دنورو گمراہ کول نہ وی اوممکن دہ دی نہ مراد معاند او انکار ہم وی اوکیدی شی چہ دامطلب وی چہ مونر ہغوی دا داسی بد اخلاقہ پہ دی وجہ ساز کپل چہ دوی د گمراہانوسردار شی۔ د دوی د پارہ پہ دنیا کنبی ہم ذلت او خواری دہ چہ بدلہ دہ د دہ د تکبر۔ دہ دلته کبر کولو اولوی جوریدل نی غوبنتل مونر بہ دی نور ہم وروکھی کرو۔ دلته بہ ہم پہ خپلہ غوبنتنہ کنبی ناکام او بی مرادہ بہ وی اوپہ آخرت کنبی بہ ہم د دوزخ د اور نوپنی وی۔ دابہ د غصی او رتنی پہ توگہ وئیلہ کیہی چہ دا ستاد عمل نتیجہ دہ د اللہ ﷻ ذات د ظلم نہ پاک دی۔ لکہ چہ ارشاد دی فربتو تہ بہ وئیلہ شی دی اونیسنی او پہ رابنکو نی دوزخ تہ بوختی اود دہ پہ سریانڈی د اور پہ شان اوبہ اوبھیونی۔ واخلہ اوس د خپلی لوئی خپل عزت اود لوئی بدلہ واخلہ خہ۔ ہم دغہ ہغہ خہ دی چہ پہ کوم سرہ پہ بول عمر کنبی پہ شک شبہ کنبی پاتی وی (۴) حضرت حسن بصری رضی اللہ عنہ فرمائی ماتہ دا روایت راو رسیدو پہ یوہ یوہ ورخ بہ ہغوی اویا اویا خل پہ اور کنبی بہ اوسوزی او یقینی بہ شی بیابہ ژوندی کولی شی او بیابہ سوزولی شی۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ	
اوخینی دخلقو نہ ہغہ خوک دی چی بندگی کوی دالہ	
اوپہ خلقو کنبی بعضی ہغہ ہم شتہ چی داللہ عبادت (دشک شبہی) پہ غارہ (ولای) کوی	
عَلَىٰ حَرْفٍ ۚ	فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ
پہ غارہ باند نو کہ اور سیری دہ تہ فائدہ	انو مطمئن شی پہ ہغی باند او کہ اور سیری دہ تہ
وَإِنْ أَصَابَتْهُ	إِطْمَأَنَّ بِهَا ۚ
(داسی کس تہ) کہ چری فائدہ اور سیری نو ہغہ ددی نہ مطمئن شی او کہ چری پہ خہ مصیبت کنبی	انو مطمئن شی پہ ہغی باند او کہ اور سیری دہ تہ
فِتْنَةً	إِنْ قَلْبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا
مصیبت نو واپس اوگرخی پہ مخ خپل باند نقصانی شو دی پہ دنیا او پہ آخرت کنبی دادی	اختہ شی نو مخ اوچت کری (اود کفر طرفتہ) بیرتہ گرخی نودہ پہ دنیا کنبی او آخرت دوارو کنبی نقصان
هُوَ الْخَسِرَانُ الْمُبِينُ ۝	يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
ہغہ نقصان بنکارہ	رابلی ہغہ ماسوا داللہ نہ ہغہ خہ چی نہ ضرر رسولی شی ہغہ تہ
بیاموندو ہم دا بنکارہ نقصان دی دوی داللہ ﷻ نہ سوا داسی (معبودان) رابلی چی نہ دہ تہ نقصان	

(۱) ۶۳/المنافقون: ۵۰

(۲) ۳۱/لقمان: ۱۸

(۳) ۳۱/لقمان: ۷

(۴) ۴۴/الدخان: ۵۰

وَمَا	لَا يَنْفَعُهُ	ذَلِكَ هُوَ الصَّلَاةُ الْبَعِيدَةُ	يَدْعُوا
او هغه څه	چي نه نفع رسولي شي هغه ته	داده هغه گمراهي لري عبادت کوي هغه	
رسولي شي	اونه ورته نفع رسولي شي	هم دغه يوه لويه گمراهي ده هغه داسي (د دروغو معبود) بلي	
لَكِنَّ	ضُرَّةَ	أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ	الْمَوْلَى
دهغه چا	چي نقصان دهغه ډير نژدي دي	د فائدي دهغه نه ډير بد دي دامدگار	
دکوم نقصان چي	دده د نفعي نه زيات نژدي دي بې کاره مولي دي	
وَكَيْسٌ	الْعَشِيرُ		
او ډير بد دي	دا ملگري		
اوداسي ملگري	بد ملگري دي		

قوله تعالى: - وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعَبِّدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ ۖ

د مفاد پرستو او منافقانو خلقو تذکره: - د حرف معنی شک (۱) یو طرف ده لکه چه هغوی د دین په یوه غاړه باندي ولاړ دی که فائده ملاوشی نو د خوشحالی نه پلنیرې که نقصان اووینی نو تختی. په صحیح بخاری کښې د حضرت ابن عباس رضی الله عنه نه روایت دي هجرت به ئی کولو مدينې ته رسيدل او بال بچ ئی پیدا شو او په څارو و کښې برکت اوشونو وائی چه دادین ډیرښه دي او که چرته اونه شی نو وائی چه دادین خو ډیر خراب دي. (۲)

دا ایت مبارک د چاباره کښې دي؟ - ابن ابی حاتم کښې هم دهغوی نه روایت دي چه بانه چیان به حضور ﷺ له راتلل اسلام به ئی قبلولو واپس به تلل نو چه کله به ئی د باران اوبه بیاموندلې په ځناورو کور مال حال کښې برکت کتلونو په تسلی سره به ئی وئیل ډیر ښه دین دي او که چرې د دي خلاف به ئی کتل نو ډیر زر به ئی وئیل چه په دي دین کښې خود نقصان نه بغیر هیڅ هم نشته په دي باندي دا آیت نازل شو. د عوفی رضی الله عنه په روایت د حضرت ابن عباس رضی الله عنه نه نقل دي چه داسې خلق هم وو چه مدينې ته به رسيدل دلته په راتلوبيه هغه کره هلك يا د اوبښې بچې اوشو او هغوی به جوړشو نو خوشحاله به شو اود دي دین تعریفونه به ئی کول او که چرې به څه مصیبت راغلو اود مدينې هوا به برابر پرې رانغله په کور کښې جینتی پیدا شوه د صدقې مال ورته حاصل ته شو نو په شیطانی وسوسه کښې به راتلل او صفا به ئی وئیل چه په دي دین کښې خو بس سختی او سختی ده. (۳)

د عبد الرحمن رضی الله عنه بیان دي چه دا حال د منافقانو دي که دنیا ورته ملاوشی نو په دین خوشحالی پرې او چه کله ملاونه شوه یا څه از مینت راغلو نوزر څادر را کاپړی او مرتدا او کافر کیږی. (۴) پوره بدنصیب دی دنیا او آخرت دواړه تباہ کوی د دي نه زیاته بریادی به څه وی. د کومو خلقو بتانو او بزرگانو نه چه دوی امداد غواری چاته فریادونه کوی او چاله خپل حاجتونه اوږې د چانه چه رزق غواری هغوی خو صرف عاجز دی نفع نقصان خود هغوی په لاس کښې شته نه لويه گمراهي هم دا ده. په دنیا کښې هم د هغوی په عبادت سره د نفع نقصان نه وړاندي کیږی او په آخرت کښې چه به د هغوی نه کوم نقصان ملاویږی نو

(۱) الطبری: ۵۷۶/۱۸.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الحج باب (ومن الناس من بعد الله علی حرف) : ۴۷۴۲.

(۳) الطبری: ۵۷۵/۱۸.

(۴) الطبری: ۵۷۶/۱۸.

دھغی بہ خہ وائی. دابتان خود هغوی ڊیر خراب ولیان او ڊیر خراب ملگری ثابتیری. () یادا مطلب چه داسی کونکی پخپله ڊیر بدکار او ڊیر زیات خراب دی. دا اولنی تفسیر ڊیر بنه دی. والله اعلم.

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا

| بیشکه الله | دا خلوی | هغه کسان | چی ایمان نی راوړو |

| بیشکه الله ﷻ به هغه خلق چی ایمان نی راوړی دی |

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

| او عملونه نی او کړل | نیک نیک | داسی باغونو ته | چی بهیری به | لاند دھغی نه | نهرونه

| او نیک کارونه کوی داسی باغونو ته داخل کړی | چی لاندی به ترې ولی بهیری

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝ مَنْ كَانَ يَظُنُّ

| بیشکه الله | کوی | هغه خہ | چی غواړی نی هغه | هغه خوک | چی گمان لری |

| بیشکه الله چی خہ غواړی هغه کوی | خوک چی داخیال کوی چی الله ﷻ به دنیا

أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ

| چی هر گز به امداد اونه کړی دهغه سره الله | په دنیا کبسی | او په آخرت کبسی | نو پکار دی چی اورسی

| او آخرت کبسی دخپل پیغمبر مدد نه کوی | نو هغه له پکار دی چی یوه رسنی تر اسمانه

يَسِيبَ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعَهُ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ

| په یوه ذریعه رسنی سره | آسمان ته | بیا | ډپرېکړی (دغه رسنی) | بیا داوگوری | چی آیا لرې کولې شی

| پورې اوغزوی | بیا دی | او خیرې او | دوحی سلسله دی پرېکړی | بیا دی اوگوری چی آیا دهغه دا طریقه

كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ۝ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ

| تدبیر دده | هغه خیز لره | چی غصه کوی دی | او دارنگی | نازل کړی دی مونږ دا قران | ایتونه

| هغه خیز خمتولی شی چی دی نی په غصه کړی دی؟ | او هم دغه شان مونږ دا (قران) د بنگاره نښو په صورت

بَيِّنَاتٍ ۝ وَإِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ۝

| واضحہ | او بیشکه الله | هدایت کوی | هغه چاته | چی اراده اوکړی هغه |

| کبسی نازل کړی دی | او چاته چی الله اوغواړی هدایت ورته کوی |

قوله تعالى: - إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دخرا بوخلقوبیان سره دخوخلقوبیان کولې شی دچاپه زړونوکبسی چه دقیقین نوردي اود چا په اعمالو

کبسی دستنو ظهوردي د نیکوخواهش منداود بدونه لرې دی دوی به په اوچتو محلوتواو اعلی درجو

کبسی وی خکه چه دوی لارموندونکی دی اود هغوی نه سوا نورخلق بی لارې دی اوس چه خه غواړی

کوی دی اوچه خه غواړی پریردی دی.

د قرآن پاک احکام واضحه دی۔ یعنی کوم خلق چه دا وانی چه الله ﷻ به د خپل نبی ﷺ امدادنه په دنیا کښې کوی اونه په آخرت کښې هغوی دې یقین او کړې چه د هغوی داخیال صرف هم خیال دې د حضور ﷺ به امداد کولې شی دوی که په خپله غصه کښې مړه هم شی یا هغوی له پکار دی چه په خپل ورکښې رستی زورند کړې او خپل خان پهانسی کړې او خپل خان هلاک کړې. (۱) ناممکن دی چه هغه خیز یعنی دالله ﷻ امداد دهغه نبی ﷺ له رانه شی که دوی په سوزیدو سوزیدو مړه شی خود دوی دا خیالونه کول به غلط ثابتیږی. دامطلب هم کیدې شی چه ددوی دخیالونو خلاف به کښې دالله ﷻ امداد په د آسمان نه نازلیرې که د دوی په وس کښې وی نودوی دې یوه رستی په آسمان کښې زورند کړې او آسمان ته دې اوخیژی اود آسمان نه نازل شوی امداد دې بند کړې. خواولننی معنی ډیره ظاهره ده اویه دې کښې دهغوی پوره عاجزی او نامرادنی ثبوت دې چه الله ﷻ به خپل دین خپل کتاب او خپل نبی ﷺ ته ترقی ورکوی اودا خلق دا لیدلې نه شی په دې وجه دوی له پکار دی چه دوی مړه شی او خپل خان پخپله هلاک کړې. لکه چه ارشاد دې ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ نُقِيمُ الْأَشْهَادَ﴾ (۲) مونږ دخپلو رسولانو او ایماندارانو امداد کوو په دنیا کښې هم اویه آخرت کښې هم. دلته فرمائی چه دوی په پهانسی کښې زورند شی اودې گوری چه د محمد ﷺ شان څنگه کمولې شی؟ د خپلې سینې اور څنگه مړ کولې شی؟ دقرآن مونږ نازل کړې دې اود دې آیاتونه د دې الفاظ د معنی په لحاظ سره ډیر واضحه دی د الله ﷻ د طرف نه د هغه په بندیگانو باندې داحجت دې. هدایت او گمراهی هم د الله ﷻ په لاس کښې دی اوهم هغه د دې حکمت پیژنی هیڅ څوک د ده نه تپوس پوښتنه نه شی کولې هغه د ټولو حاکم دې هغه درحمتونووالا غلبه والی حکمت والا عظمت والا علم والا دې هیڅ څوک په هغه باندې مختار نشته چه څه غواړی کوی هغه د ټولونه حساب اخستونکي دې او هغه هم ډیر زر.

إِنَّ الَّذِينَ

| بیشکه هغه کسان |

| بیشکه کوم خلق چې

أَمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالتَّوَّابِينَ

چې ایمان ئی راوړو | او هغه کسان | چې یهودیان شو | او صابیان | او نصاری |
مومنان دی او کوم چې یهودیان دی او صابیان او عیسایان دی

وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم

او مجوسیان | او هغه کسان | چې شرک ئی او کړو | بیشکه الله | فیصله به او کړی | په منځ ددوی کښې
اود اور عبادت گذار دی | او څوک چې مشرکان دی | الله ﷻ به دقیامت په ورځ ددې ټولو په مینځ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

په ورځ دقیامت | بیشکه الله | په هر څیز باند | نظر لرونکی دې | آیا نه وینی | ته | چې بیشکه الله | چې دې
کښې فیصله او کړی | الله ﷻ | ته هر څیز بشکاره دې | آیا | ته نه گورې | چې ټول الله ﷻ

(۱) الظهري: ۵۸۱/۱۸، حاکم: ۳۸۶/۲ مختصراً.
(۲) ۴۰/غلط: ۵۱، الخ

لَسَجْدٌ	لَهُ	مَنْ فِي السَّمَوَاتِ	وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
سجدہ کوی ہغہ تہ ہغہ تول چی پہ آسمانونو کبسی دی او خوک چی پہ زمکہ کبسی دی			
تہ سجدہ (اطاعت) کوی کوم مخلوقات چی پہ آسمانونو اوزمکہ کبسی دی			
وَالشَّمْسُ	وَالْقَمَرُ	وَالنُّجُومُ	وَالْجِبَالُ
اونمر اوسپورمی اوستوری	اونمر اوسپورمی اوستوری	اونمر اوسپورمی اوستوری	اونمر اوسپورمی اوستوری
وَالشَّمْسُ	وَالْقَمَرُ	وَالنُّجُومُ	وَالْجِبَالُ
اونمر اوسپورمی اوستوری	اونمر اوسپورمی اوستوری	اونمر اوسپورمی اوستوری	اونمر اوسپورمی اوستوری
وَكثِيرٌ	مِنَ النَّاسِ	ط	وَكثِيرٌ
اودیر دخلقونہ اودیر (ہغہ خلق ہم) چی ثابت شوی دی پہ ہغہ باند عذاب			
اودیر انسانان ہم سجدہ کوی اودیر پہ کبسی داسی ہم دی چی عذاب پری ثابت شوی دی			
وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ	فَمَا لَهُ مِنْ	مُكْرِمٍ	إِنَّ اللَّهَ
او ہغہ خوک چی ذلیلہ ٹی کری اللہ نونشتہ ہغہ لره خوک عزت ورکونکی بیشکہ اللہ			
او خوک چی اللہ ﷻ ذلیلہ کری نو ہغہ لہ خوک عزت ورکونکی نشتہ اللہ ﷻ			
يَفْعَلُ	مَا يَشَاءُ	ط	
کوی ہغہ چی غواری ہغہ			
چی خہ غواری نو ہغہ کوی			

قوله تعالى: - وَالصَّابِغِينَ وَالنَّضْرِي

د صابینو بیان سرہ اختلاف د سورت بقرہ پہ تفسیر کبسی تیرشوی دی دلته فرمائی چہ د دی مختلف مذہبونووالا فیصلہ بہ دقیامت پہ ورخ صفا شی. اللہ ﷻ بہ ایماندارانولہ جنت ورکوی او کافران بہ دوزخ تہ اورسوی. د تولو افعال او اقوال ظاہر او باطن اللہ ﷻ تہ ہنکارہ دی.

ہریو خیز اللہ ﷻ تہ سجدہ کوی: - د عبادت مستحق ہم ہغہ یووحده لا شریک لہ دی د ہغہ د عظمت پہ وړاندې ہر خیزسر ہنکتہ کری دی کہ پہ خوشحالتی وی کہ پہ خفگان دہر خیز سجدہ پہ خپل طریقہ دہ. قرآن پاک د سوری بنی اوگس طرف تہ کیدل ہم د اللہ ﷻ پہ وړاندې سر پہ سجدہ کیدل آیت ﴿أُولَئِكَ يَرْوُّوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَيَتَّبِعُوا ظِلْمَهُ عَنِ النَّهْمِ وَالشَّمَالِ سَجْدًا لِلَّهِ وَهُمْ ذُرُوعٌ﴾ (۱) کبسی بیان کری دی. د آسمانونو فریستی د زمکی خاروی انسانان پیریان مرغنی خناوران تول د ہغہ مخی تہ سر پہ سجدہ دی او د ہغہ تسبیح او حمد کوی. نمر سپورمی اوستوری ہم ہغہ تہ پہ سجدہ کبسی پراتہ دی. دا درویوارہ خیزونہ د دی د پارہ جدا بیان کرل چہ بعضی خلق د دی عبادت کوی سرہ د دی چہ ہغوی د اللہ ﷻ پہ وړاندې تبت دی. د دی د پارہ او فرمائیلې شو چہ نمر سپورمی تہ سجدې مہ کوئی ہغہ تہ سجدې کوئی چہ د دی خالق دی. بخاری او مسلم کبسی رسول اللہ ﷺ د حضرت ابوذر رضی اللہ عنہ نہ تپوس او کرو پوہیرې چہ دا نمر چرتہ خی؟ ہغہ جواب ورکرو اللہ ﷻ تہ اود ہغہ نبی ﷺ تہ علم دی. حضور ﷺ او فرمائیل دا دعرش لاتدی خی او اللہ ﷻ تہ سجدہ کوی بیاد ہغہ نہ اجازت غواری خہ وخت راروان دی ہغہ تہ بہ یوہ ورخ او وئیلې شی د کوم

خائی نہ چہ راغلی نی ہم ہلتہ واپس شدہ^(۱) سنن ابی داؤد نسائی ابن ماجہ او مسند احمد کنبی د تندر پہ حدیث کنبی دی نمر سپورمنی دالله ﷺ مخلوق دی ہغہ دچا پہ مرگک یا پیدا کیدو باندی تندر نہ نیسی بلکہ اللہ ﷻ چہ پہ خپل مخلوق کنبی پہ چا باندی تجلی اچوی نوہغہ د ہغہ پہ ورا ندی تیتیری۔^(۲) ابو العالیہ رضی اللہ عنہ فرمائی چہ نمر سپورمنی او بول ستوری دو بیوسرہ پہ سجدہ کنبی خی اودالله ﷻ نہ اجازت غواری اود بنی طرف تہ خئی اوییا خپل خائی تہ رسی۔ د غرونو او ونوسجدہ کول دہغوی سوری بنی او گس طرف تہ کیدل دی۔ یوسری حضور ﷺ تہ خپل یو خوب بیان کرو ما او کتل چہ د یوی ونی شاتہ مونخ کوم زہ چہ کله سجدی تہ لارم نوہغہ ونہ ہم سجدی تہ لارہ او ما او وریدہ چہ ہغی پہ خپلہ سجدہ کنبی داو نیل اللہم اکتب لی بہا عندک اجرا وضع عنی بہا و ذرا واجعلہالی عندک ذخرا و تقبلہامنی کما تقبلتہامن عبدک داؤد یعنی ای اللہ د دی سجدی پہ وجہ زما د پارہ خپل خان سرہ اجرا و ثواب اولیکہ اوزما گناہ معاف کرہ او زما د پارہ دا د آخرت ذخیرہ کرہ اودا قبولہ کرہ خنگہ چہ تاد خپل بندہ داؤد ﷺ سجدہ قبولہ کرہ۔ د حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہ بیان دی چہ بیا ما او کتل یوہ ورخ رسول اللہ ﷺ د سجدی آیت اولوستلو سجدہ نی او کرہ او ہم دادعائی پہ خپلہ سجدہ کنبی اولوستلہ کومہ چہ ما اوریدلہ۔ (ترمذی وغیرہ)^(۳)

پول مخاور ہم ہغہ تہ سجدہ کوی۔ د مسند احمد پہ حدیث کنبی دی رسول اللہ ﷺ فرمائی د خپل خاروی شاخپل منبر مہ جو رہ وہ دیری سورلنی د خپل سور نہ بنہ وی^(۴) اوزیات ذکر کونکی وی۔ او اکثر انسانان ہم پہ خپلہ خوشحالی سرہ د اللہ ﷻ عبادت پہ خائی راوری او سجدی کوی او ہغہ ہم دی چہ دی نہ محروم دی کبرکوی سرکشی کوی۔ اللہ ﷻ چہ خوک ذلیل کری ہغہ خوک عزیز کولے شی؟ رب خود مختارہ کار کونکی دی۔

د اللہ ﷻ د رضا او ارادی نہ منکر تہ د علی رضی اللہ عنہ ہدایت۔ ابن ابی حاتم کنبی دی حضرت علی رضی اللہ عنہ تہ چا او نیل دل تہ یوسری دی چہ د اللہ ﷻ ارادی او دہغہ رضا نہ منی۔ ہغوی دی سری تہ او نیل ای سربہ تہ دا او بنیایہ چہ ستا پیدائش اللہ ﷻ پہ خپلہ خوبنہ کرے دی کہ ستا؟ ہغہ و نیل خپلہ خوبنہ۔ دا ہم او بنیایہ چہ کله تہ غواری نو بیمار شی کہ اللہ ﷻ غواری۔ ہغہ و نیل چہ کله ہغہ غواری۔ تپوس نی او کپو چہ بیا تاتہ شفا ستا پہ غوبنتنہ سرہ کیری کہ دہغہ پہ ارادہ سرہ؟ جواب نی ورکرو د اللہ ﷻ پہ ارادہ سرہ۔ وتی فرمائیل چہ بنہ دہ دا او بنیایہ چہ اوس ہغہ چرتہ غواری تابه بوخی کہ نہ چرتہ تہ غواری؟ و نیل چہ چرتہ ہغہ غواری۔ وتی فرمائیل بیا خہ خبرہ پاتی شوہ؟ اورہ کہ تاد دی خلاف جواب کولونو ما بہ ستا سر پری کرے وومسلم کنبی دی حضور ﷺ فرمائی کله چہ انسان د سجدی آیت لولی او سجدہ کوی نوشیطان جدائی او ژاری او وائی چہ افسوس بنیادم تہ د سجدی حکم شوے دی نو سجدہ کوی جنتی شو ما انکار او کپو دوزخی جو رشوم^(۵)

دسورت حج دوه سجدی۔ حضرت عقبہ بن عامر رضی اللہ عنہ یوخل د حضور ﷺ نہ تپوس او کپو یار رسول اللہ ﷺ سورت حج تہ پہ تپوسورتونو د افضیلت ملاشو چہ پدی کنبی د سجدی دوه آیاتونہ دی؟ حضور ﷺ او فرمائیل چہ او او کہ خوک پہ دی دوارو باندی سجدہ اونہ کری نو ہغہ لہ پکار دی چہ دا دی ہلو لولی نہ۔^(۶) (ترمذی وغیرہ) امام ترمذی رضی اللہ عنہ فرمائی چہ د حدیث قوی نہ دی خود امام صاحب داقول د غور قابل دی خکہ چہ د دی راوی ابن لہیعہ رضی اللہ عنہ د خپل سماعت پہ دی کنبی تصریح کرے دہ او پہ دی

(۱) صحیح بخاری کتاب بدء الخلق باب صفة الشمس والقمر: ۳۱۹۹، صحیح مسلم ۱۵۹، السنن الکبری للنسائی: ۱۱۱۷۶، ابن حبان: ۶۱۵۳۔

(۲) احمد: ۲۶۹/۴، ابن خزیمہ: ۱۴۰۴، نسائی کتاب الکسوف باب ثمر ۱۶، حدیث: ۱۴۸۶، ابن ماجہ: ۱۶۶۲، ابوداؤد: ۱۱۹۳ مختصراً

(۳) ترمذی کتاب الدعوات باب ما یقول فی سجود القرآن: ۳۴۲۴ و مسند حسن، ابن ماجہ: ۱۰۵۳، ابن حبان: ۲۷۶۸ و حاکم: ۲۱۹/۱۔

(۴) احمد: ۴۴۱/۳۔

(۵) صحیح مسلم کتاب ایمان باب بیان اطلاق اسم الکفر علی من ترک الصلاة: ۸۱، ابن ماجہ: ۱۰۵۲، احمد: ۴۴۳/۲، ابن حبان: ۲۷۵۹۔

(۶) ابوداؤد کتاب سجود القرآن باب تفریح ابواب السجود کم سجدة فی القرآن: ۱۴۰۲، و مسند حسن، ترمذی: ۵۷۸، احمد: ۱۵۱/۴۔

دې خُکَہ چہ د دې راوی ابن لہیعہ رضی اللہ عنہ د خپل سماعت په دې کښې تصریح کړې ده او په دې باندې نی ډیره جرح تدلیس کړې ده چہ دې سره اوچتیرې. په ابوداؤد کښې د رسول الله ﷺ ارشاد دې سورت حج ته په قرآن پاک کښې په نورو سورتونو باندې فضیلت ورکړې شوې دې په دې کښې دوه سجدي دي (۱) امام ابوداؤد فرمائی چہ په دې سندسره خود احادیث مستندنه دې خو په بل سندسره دا مستندم بیان کړې شوې دې خو صحیح نه دې. روایت دې چہ عمر رضی اللہ عنہ حدیبیہ کښې د دې سورت تلاوت اوکړو اودوه خل نی سجده اوکړه او ونی فرمائیل دې ته د دې دوو سجدو فضیلت ورکړې شوې دې. (ابوبکر بن عدی) عمرو بن عاص رضی اللہ عنہ ته رسول الله ﷺ په ټول قرآن کښې پنځه سجدي اولوستلې درې په سورت مفصل کښې دوه سورت حج کښې (۲) نو دا روایتونو دا خبره پوره شان سره مضبوطوی.

هُدًى	خَصْمِينَ	اِخْتَصَمُوا
دا دوه ډلې دی	جگړه کونکی	چې جگړه نی اوکړه
ادا دواړه ډلې دی	اچې د خپل رب په باره کښې	
فِي رَيْبِهِمْ	فَالَّذِينَ	كَفَرُوا
په باره درب خپل کښې	انوهغه کسان	اچې کفر نی اوکړو
جگړه کوی	نو شوک	چې کافران دی
ثِيَابٌ مِّنْ تَارٍ	يَصْبُ	مِنْ فَوْقِ رَعْوِهِمْ
جامي	اچولې کیرې به	ادپاسه ادرونو دهغوی
کتې کړې شی	ادرونو دپاسه په پرې	(ختکیدلې) تودې اوبه واچولې شی
په	مَا	فِي بَطُونِهِمْ
په هغې سره	هغه څه	اچې په گیلو دهغوی کښې وی
ددوی دخپتې دننه کولمې	اوددوی خرمنې ویلی کیرې	او ددوی د وهلو دپاره
مَقَامِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ	كُلَّمَا	ارَادُوا
گرزونه	داوسپنې	هرکله چې اراده اوکړه هغوی
به ورته داوسپنې گرزونه پراته وی	کله چې ترې د غم د وجې بهرته وتل غواړی	او دوزخ نه د غم نه
أَعِيدُوا	فِيهَا	وَذُوقُوا
نو واپس به وردیکه کړې شی	په هغې کښې	اچې اوڅکې مزه
به ورواپس کولې شی	او ورته به اووئیلې شی	چې دسوزیدو عذاب اوڅکې

قوله تعالى: هُدًى خَصْمِينَ

د مؤمن او کافر اختلاف: حضرت ابوذر رضی اللہ عنہ قسم خوړلوسره فرمائیل چہ دا آیت د حضرت حمزه رضی اللہ عنہ اود هغه په مقابلہ کښې چہ کوم کافران په بدر کښې راغلي ووعتبه اودهغه ددووملگرو باره کښې نازل

(۱) المراسیل لابن داؤد: ۷۸.

(۲) ابوداؤد کتاب سجود القرآن باب تفریح ابواب السجود کم سجدة فی القرآن: ۱۶۰۱، ابن ماجه: ۱۰۵۷، حاکم: ۱/۲۲۳.

شوي دي (۱) صحیح بخاری کنبی دی چه حضرت علی رضی اللہ عنہ بن ابی طالب فرمائی د قیامت په ورخ به زه د بولونه اول د الله تعالی په وړاندې د خپل حجت ثابتولود پاره په زنگونونو باندي پریوخم.

د(خصمین) نه مراد شوک دی؟ - حضرت قیس رضی اللہ عنہ فرمائی چه هم د دوی باره کنبی دا آیت نازل شوي دي د بدر په ورخ داخلق د یوبل مقابلي له راغلي وو علی حمزه او عبیده رضی اللہ عنہ اوشیبه عتبه او ولید (۲) یوبل قول دي چه دي نه مراد مسلمانان او اهل کتاب دي. اهل کتابوبه ونیل زمونږ نبی اوزمونږ کتاب ستاسو د نبی اوستاسو د کتاب نه اول دي په دي وجه مونږ الله تعالی سره په دي نسبت ستاسو نه زیات نيزدي يو او مسلمانانوبه ونیل چه زمونږ کتاب ستاسو د کتاب فیصله کوي اوزمونږ نبی خاتم الانبیاء دي په دي وجه ستاسو نه اولي دي نو الله تعالی اسلام غالب کړواودا آیت نازل شو. قتاده رضی اللہ عنہ فرمائی چه دي نه مراد صداقت او تکذیب والا دی. مجاهد رضی اللہ عنہ فرمائی په دي آیت کنبی د مؤمن او کافر مثال دي چه په قیامت کنبی اختلاف وو. عکرمه رضی اللہ عنہ فرمائی مراد تري د جنت اودوزخ قول دي. د دوزخ سوال وو چه ما د سزا خیز جوړ کړه اودجنت خواهش وو چه ما د رحمت خای جوړ کړه. د مجاهد رضی اللہ عنہ قول دي ټولو اقوالوته شامل دي اود بدر واقعه هم په دي ضمن کنبی راتلي شی. مؤمنانو د الله تعالی د دين غلبه غوښتله او کافرانو د ایمان د نور ختمولوحق ټسکته کول او باطل ټسکاره کولو په فکر کنبی وو.

ابن جریر رضی اللہ عنہ هم دامختار گنډی اودا ډیرینه هم دي اودې نه پس هم دي د کافرانو د پاره د اور ټکړې جدا جدا مقرر کړې شوي دي. دابه دتانیې په شکل کنبی وي چه ډیرگرمائش رسوي (۳) بیاباه په دپاسه د گرمو اویوتړلي شوي داره اچولې شی په کوم سره چه به نی کولمې او چری ویلې شی اوخرمن به نی اوسوزی پریویه شی. په ترمذی کنبی دی چه د اور په شان په دي گرمو اوبوسره به نی کولمې وغیره د خیتي نه اوخی په پښویاندي به نی راپریوخی. بیا چه څنگه وي هم هغه شان به شی اوبیاباه دغه شان کیږی. (۴)

داوور سټک به څومره وي؟ - عبدالله بن سری رضی اللہ عنہ فرمائی فرښته به دا ډولچه دکړو نه نیسی راوړی به نی دهغه په ځله کنبی به نی اچوی. دي به ویریری مخ به اړوی نوفرښته به دي په تندي باندي د او سپني په سټک وهي په دي سره به د هغه سر اوشلیږی هم دهغه خای نه به دا داوورگرمې اوبه وراچولې شی چه نیغې به خیتي ته وررسی. رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی په دي سټکانو په کومو سره چه به دوزخیان ټکولې شی که پویه زمکه باندي راوړلې شی اوکیخودې شی نوتول انسانان او پیریان چه یوخای شی هغه به اوچت نه کړې شی. (۵) (مسند) حضور صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی که په هغې باندي یولوی غر اووهلې شی نوهغه به ذره ذره شی. دوزخیان به په دي ټکړې ټکړې شی او چه څنگه وي هم هغه شان به کولې شی. که چرې غساق چه ددوزخیانوخوراک دي یوه لوته په دنیا کنبی اوبهیولې شی نود دنیاټول خلق به د بدبوټي نه هلاک شی. (۶) (مسند احمد).

ابن عباس رضی اللہ عنہ فرمائی چه د دي په لگیدوسره به د بدن یویواندام جدا جداشی اود چغو صورو شور به جوړشی (۷) کله چه دهغه خای نه وتل غواړی هم هغه خای ته به واپس کولې شی. حضرت سلمان رضی اللہ عنہ فرمائی ددوزخ اوسخت تور او تیاری والا دي ددي شغلي هم روبښانه نه دي اونه د دي انگارد رنډا والا

(۱) صحیح بخاری کتاب النفس سورة الحج باب قوله (هذه خصمنا وخصمنا) ۴۷۴۳، صحیح مسلم: ۳۰۳۳، ابن ماجه: ۲۸۳۵.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الحج: ۴۷۴۴، ابن ابی شیبه: ۴۵۷/۵، الطبری: ۸۹۰/۱۸.

(۳) ترمذی کتاب صفة جهنم باب ماجاء فی صفة شراب اهل النار: ۲۵۸۲ وسنده حسن، حاکم: ۳۸۷/۲، حلیة الاولیاء: ۱۸۲/۸.

(۴) احمد: ۲۹/۳، مستدابی یعلی: ۱۳۸۸، حاکم: ۶۰۰/۴.

(۵) احمد: ۸۳/۳، حدیث مستدابی یعلی: ۱۳۷۷.

(۶) الطبری: ۵۹۳/۱۸.

دی۔ بیاہغوی ہم ددی ایت تلاوت اوکرو۔ (۱)
 حضرت زیدؓ قول دی دوزخیان به په دی کنبی ساہم نه شی اخستی۔ حضرت فضیل بن عیاض
 فرمائی واللہ د دی نه د خلاصیدو به خہ آسرا ہم نه وی په پنبوکنبی به درنی بیړنی وی په
 لاسونوکنبی مضبوطی هتکرنی وی د اور شغلی به هغه دومره اوچتوی لکه چه بهر به اوخی خوبیاہ
 ہم د فریبتود لاس نه گرز خوری او بیخ ته به رسی۔ دوی ته به وئیلی کیری چه اوس د سوزیدو مزہ
 اوخکئی لکه چه ارشاددی دوی ته به وئیلی شی ددی اور عذاب اوزغمئی کوم چه تاسو ترننه پوری
 دروغ کنرلو۔ (۲) په ژبه ہم اوبہ خپلو عملونوسره ہم۔

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ	الَّذِينَ	آمَنُوا	وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	جَنَّتِ
بیشکه الله به داخل کری	ا هغه کسان اچی ایمان ئی راوړو	او عملونه ئی اوکړل نیک	اداسی جنتونو ته	الله به هغه کسان چې ایماندار دی اود نیکنی کارونه کوی داسی باغونو ته داخل
تَجْرِي	مِنْ تَحْتِهَا	الْأَنْهَارُ	يَجْلُونَ	فِيهَا
چی بهیری به	الاتد دهغی نه	نهرونه	اوبه چولی شی هغوی ته	په هغی کنبی
کری	ا چی دهغی لاندی	به نهرونه	به پیری اهلته	به ورته د سرو زرو
مِنْ ذَهَبٍ	وَلَوْلَاطٍ	وَلِبَاسَهُمْ	فِيهَا	حَرِيرٌ
د سرو زرو	ا اولغری	او جامی دهغوی به	په هغی کنبی	ادریبمووی
بنگری	اولغری اچولی شی	اوهلته به دهغوی جامی	د ریبمو وی	اوداخکه چی په دنیا کنبی
إِلَى الطَّيِّبِ	مِنَ الْقَوْلِ	وَهُدًوَا	إِلَى صِرَاطِ	الْحَمِيدِ
پاکي ته	د خبری نه	(پاکي قبلولوته)	ا او اوبندلی شوه	هغوی ته
دوی ته	د پاکیزه خبری	هدایت شوې وو	ا او دستائیلی شوی	(الله به) لار ورته خودلی شوې وه

قوله تعالى:- إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا

په جنتیانوباند انعامونه:- پورته ددوزخیانواود هغوی دسزاگانو دهغوی دطوقاوزنخیرونه دهغوی سوزیدل
 دهغوی د اوردلباس ذکر کولوسره اوس دجنت اود هغی دنعمتونو اود هغه خای د اوسیدونکو حال
 بیانوی۔ الله دی مونږ دخپلوسزاگانونه بیج کری او بدلې دی راگری۔ آمین۔ فرمائی چه د ایمان او نیک
 عمل په بدله کنبی به جنت ملاویږی د کوم خای محلونه اوباغونه خلورو وارو طرفو نه داوبو نهرونه
 چې وھی چرته چه غواړی هم هلته به پخپله دهغوی مخ کیری د سرو زروپه کالوباندی به بنانسته
 کری شوی وی د مرغلو نه به ډک وی۔ په متفق علیه حدیث کنبی دی د مؤمن کالی به هغه خای پوری
 رسی د کوم خای پوری چه د اودس اوبه رسی۔ (۳) کعب احبار فرمائی په جنت کنبی یوه فریسته ده د
 کومې نوم چه هم ماته معلوم دی هغه د خپل پیدانش نه د مؤمنانود پاره کالی جوړوی اود قیامت د
 ورخی پوری به ئی جوړوی۔ که ددی نه یوبنگری هم دنیاته رابنکاره کری شی نود نمر رنرا به داسی لاره

(۱) حاکم: ۲/۲۸۷

(۲) ۳۲/السجده: ۲۰۰

(۳) صحیح بخاری کتاب اللباس باب نقض الصور: ۵۹۵۳، صحیح مسلم: ۲۵۰۰

شی خنکہ چہ دہغہ دراوتلوسرہ د سپورمنی نہ خی۔ ددوزخیانو دلباس ذکرپورته تیرشودلته د جنتیانود لباس ذکرکولې شی هغوی بہ نرمی پرقیدلې رینبمنې کپړې اغوستې وی لکه چہ خنکہ بہ سورت دهر کنبې دی چہ د هغوی لباس بہ د شنو رینبمو وی د سپینوزرو بنگری بہ وی اود شراب ظهور د جام د پاسہ جام بہ خکی۔ دا د ستاسو بدلہ دا دې ستاسو د کوششونونتیجہ۔ (۱) صحیح حدیث کنبې دې رینبم تاسو مہ اغوندنی خوک چہ دا بہ دنیا کنبې واچوی هغہ بہ د آخرت پہ ورخ د دې نہ محروم وی (۲) حضرت عبداللہ بن زبیرؓ فرمائی خوک چہ پہ دې ورخ د رینبمی لباس نہ محروم شو هغہ بہ جنت تہ نہ خی خکہ چہ د جنت والا دا لباس دې (۳) هغوی تہ پاکہ خبرہ اوخودلې شوه لکہ چہ ارشاددې ﴿وَجِيئَهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَأُخْرَدُ عَنْهُمْ آبٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۴) ایماندار بہ حکم د اللہ ﷻ بہ جنت تہ خی کوم خای کنبې چہ بہ د هغوی تحفہ پہ خپل مینخ کنبې سلام وی۔ یویل آیت کنبې دی پہ ہرہ یوہ دروازہ بہ فرینتې هغہ لہ راخی اوسلام بہ ورتہ کوی وائی بہ ستاد صبرکولو خہ بنہ انجام اوشو۔ (۵)

یویل خای کنبې ارشاددې ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهِمْ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ (۶) هلته بہ خہ فضول خبرہ اود غم خبرہ نہ اوری بغیردسلام اوسلامتیانہ۔ نوہغوی تہ هغہ کورورکړې شوچرتہ چہ دزرہ خوشحالولو آوازونہ اوہم سلام اوسلام اوری۔ لکہ چہ ارشاد دې هلته بہ ہم د مبارک سلامت آوازونہ راخی پہ خلاف د دوزخ چہ هروخت بہ غصې اوریتنې اوری اوتوکلی بہ شی۔ او بی عزتہ کولې بہ شی چہ داسې عذابونہ برداشت کړنې وغیرہ۔ اوہغوی تہ بہ هغہ خای ورکولې شی چہ خوشحالہ خوشحالہ بہ شی اویہ ناخاپی بہ د ژبونہ د اللہ ﷻ حمد او ثنا اداکیرې خکہ چہ بی شمیرہ او بی مثالہ رحمتونہ بہ وی۔

پہ صحیح حدیث کنبې دی چہ خنکہ بی ارادې اوبې تکلیفہ ساه خی راخی دغہ شان بہ جنتیانوتہ تسبیح اوحمدالہام کیرې (۷) دبعضی مفسیرینو قول دې چہ دطیب کلام نہ مرادقرآن کریم دې او ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ دې د حدیث شریف نور دوا ذکررونہ دی اود صراط حمید نہ مراد اسلامی لار دہ۔ دا تفسیرہم د اولنی تفسیرخلاف نہ دې۔ واللہ اعلم۔

إِنَّ الَّذِينَ	كَفَرُوا	وَيَصُدُّونَ	عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	وَالْمَسْجِدِ
بیشکہ هغہ کسان	اچی کفرنې اوکړو	او منع کوی خلق	دلاری داللہ نہ	او دمسجد
بیشکہ هغہ خلق چي	کومو کفر کړي دې	او چي خلق داللہ ﷻ دلاري نہ	او مسجد	
الْحَرَامِ	الَّذِي	جَعَلْنَاهُ	لِلنَّاسِ	سَوَاءً
حرام نہ	هغہ (مسجدحرام)	اچی جوړ کړي دې مونږ هغہ	دپارہ دخلقو	برابر حقونہ
حرام نہ منع کوی	اچوم چي مونږ دتولو دپارہ	مقرر کړي دې	اچی پہ هغې کنبې	

(۱) ۷۶/اللہ: ۲۱-۲۲.

(۲) صحیح بخاری کتاب اللباس باب لبس الحریر للرجال وقدر ماجوز منه: ۵۸۲، ۵۸۳، صحیح مسلم ۲۰۶۹، المستن الکبری: ۹۵۸۴.

(۳) احمد: ۳۷/۱، مسند صحیح واصلہ عندالبخاری: ۵۸۳۷، مسلم: ۲۰۶۹.

(۴) ۱۴/ابراہیم: ۲۳.

(۵) ۱۳/الرعد: ۲۳-۲۴.

(۶) ۵۶/الواقعة: ۲۵-۲۶.

(۷) صحیح مسلم کتاب الجنة باب لی صفات الجنة واهلها.... ۲۸۳۵.

الْعَاكِفُ فِيهِ	وَالْبَادِطُ	وَمَنْ	يُرِدُّ
دمقامی خلقو پہ ہغی کنبی اود بھر نہ دراتلونکو خلقو او ہغہ خوک چی ارادہ لری	کنبی اوسیدونکی (گوربہ) اود بھر نہ راتلونکی (مسافر) یو برابر دی او خوگ چی		
فِيهِ	بِالْحَادِ	بِظُلْمٍ	نَذِقُهُ
پہ دی مسجد حرام کنبی دحق نہ پہ مخ اړولو سرہ پہ ظلم سرہ مونر بہ اوخکوؤ ہغہ تہ مزہ	پہ ظلم سرہ پہ دی خائی کنبی د گناہ کولو ارادہ او کړی نو مونر بہ پری دردناک		
مِنْ عَذَابِ الْيَوْمِ			
د عذاب دردناک نہ			
عذاب اوخکوو			

قوله تعالى: - وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

د مسجد الحرام خخہ بندول لویہ گناہ ۵۵:- اللہ ﷻ د کافرانو د فعل تردید کوی چہ ہغوی بہ مسلمانان د مسجد الحرام نہ بندول ہغوی بہ نی د حج احکام کولونہ منع کول سرہ ددی چہ د اولیاء اللہ دعوی بہ تی کولہ حالانکہ اولیاء اللہ ہغہ دی د چا پہ زرونو کنبی چہ د اللہ ﷻ ویرہ وی۔ دی نہ معلومیری چہ دا ذکر مدینی دی لکہ دسورت بقرہ آیت (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْحُرَامِ فَقَالَ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالنُّجُودُ وَالْأَخْرَاجُ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ دِينَكُمْ عَنْ دِينِهِ فَمَثْوًى وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) (۱) کنبی دی دلتہ فرمائی چہ سرہ دکفر نہ بیاداهم فعل دی چہ د اللہ ﷻ دلاری نہ اود مسجد الحرام نہ مسلمانان بندوی چہ پہ حقیقت کنبی ددی اہل دی۔ ہم د ترتیب د دی آیت دی (الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ) (۲) د ہغوی صفت دادی چہ د ہغوی زرہ د اللہ ﷻ پہ ذکر سرہ مطمئن کیری د مسجد حرام د زمکی پہ ملکیت کنبی اختلاف:- مسجد حرام چہ اللہ ﷻ د تولود پارہ یوشان د حرمت خائی جور کړی دی دمقیم یا مسافر پہ حقوق کنبی ہیخ کمی زیاتی نہ دی ایخودی اہل مکہ ہم پہ مسجد حرام کنبی دیرہ کیدی شی اود بھر خلق ہم۔ (۳) د ہغہ خائی پہ منزلو کنبی د ہغہ خائی اوسیدونکی اود بھر نہ راغلی خلق تول یوشان حق لری۔ پدی مسئلہ کنبی امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ امام اسحاق بن راہویہ رحمۃ اللہ علیہ دامام احمد بن حنبل رحمۃ اللہ علیہ پہ موجود گئی کنبی اختلاف او کړو۔ امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ خواووئیل چہ د مکې حویلی پہ ملکیت کنبی راوستلې شی پہ وراثت کنبی تقسیم کیدی شی اویہ کرایہ باندي ہم ورکولې شی اودلیل نی داور کړو چہ اسامہ بن زید رضی اللہ عنہ د رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نہ سوال او کړو چہ صبابہ تہ پہ مکہ کنبی ہم خپل کور کنبی کوزیرې؟ نو حضور صلی اللہ علیہ وسلم جواب ورکړو چہ عقیل زمونږ د پارہ کومہ حویلی پریخې دہ؟ بیانی اوفرمانیل چہ کافر د مسلمان وارث نہ دی اونه مسلمان د کافر (۴) یوبل دلیل دادی چہ امیر المؤمنین عمر فاروق رضی اللہ عنہ دصفوان بن امیہ رضی اللہ عنہ کور پہ خلور زرہ درہم باندي واخستلو او هلته نی جیل خانہ جوړہ کړی وه۔ طاؤس او عمرو بن دینار رضی اللہ عنہم ہم پدی مسئلہ کنبی دامام صاحب ملگریا کوی۔ امام اسحاق بن

(۱) البقرة: ۲۱۷۔

(۲) الرعد: ۲۸۔

(۳) الطبری: ۱۸/۵۹۶۔

(۴) صحیح بخاری کتاب المغازی باب ابن رکنی رضی اللہ عنہ الراية يوم الفتح: ۴۲۸۲-۴۲۸۳، صحیح مسلم: ۱۳۵۱، ابو داؤد: ۲۹۱۔

راہویہ رضی اللہ عنہ ددی خلاف وائی چہ ہغہ پہ وراثت کنبی نہ شی تقسیم کیدی اونہ پہ کرایہ ورکولہ شی۔
 پہ سلفو کنبی یوہ دلہ ہم دا وائی۔ دمجاہد رضی اللہ عنہ او عطاء رضی اللہ عنہ ہم دا مسلک دی۔ ددی دلیل د ابن ماجہ
 دا حدیث دی چہ علقمہ بن نضلہ رضی اللہ عنہ فرمائی د حضور صلی اللہ علیہ وسلم زمانہ کنبی اود صدیقی اوفاروقی پہ خلافت
 کنبی دمکی حویلتی بہ آزادی اوبی ملکیت وئیلی کیدی کہ ضرورت بہ وو نوپاتی بہ وی گئی نورو
 خلقو تہ بہ نی د اوسیدود پارہ ورکولہ ^(۱) عبداللہ بن عمر فرمائی نہ خود مکی کورونہ خرخول جائز دی
 اونہ ددی کرایہ اخستل۔ عطاء رضی اللہ عنہ بہ ہم پہ حرم کنبی کرایہ اخستلونہ منع کولہ۔ عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ بہ
 د مکی دکورونو دروازو کیخودو نہ منع کولہ خکہ چہ پہ صحن کنبی بہ حاجیان خلق اوسیدل۔ د
 تولونہ اولنشی دروازہ سہیل بن عمرو رضی اللہ عنہ جوړہ کړی وہ عمر رضی اللہ عنہ ہم ہغہ وخت ہغہ تہ د حاضریدلو حکم
 ورکړو۔ ہغہ راغلوونی وئیل مامعاف کړئی زہ سوداگرسرې یم مادضرورت مطابق دادروازی جوړی
 کړی دی دپارہ چہ زما خاروی زماپہ وس کنبی وی۔ ہغوی اوفرمائیل ینہ دہ بیامونر ہم ستادپارہ دا
 جائزساتو۔ پہ نورو روایاتو کنبی فاروقی حکم پہ دی الفاظو سرہ نقل دی چہ ای اہل مکہ دخپلو کورونو
 دروازی مہ ایردئی دبہر خلق چہ کوم خای غواری حصار شی۔ عطاء رضی اللہ عنہ فرمائی د بناریو خلق او بہر
 وطن خلق پہ دی کنبی برابر دی چرتہ چہ غواری کوزیر پی دی۔ عبداللہ بن عمر رضی اللہ عنہ فرمائی چہ دمکی د
 کورونو کرایہ خوړونکې پہ خپلہ خیتہ کنبی اورد کونکې دی۔ امام احمد رضی اللہ عنہ ددی دواړو خبرو پہ مینخ
 کنبی مسلک خوښ کړی دی۔ یعنی ملکیت او وراثت خوئی جائزخودلی او کرایہ تہ ئی ناجائز وئیلی دی
 ددی نہ دلیلونہ جمع کیری۔ واللہ اعلم۔

د حرم کورونہ پہ کرایہ ورکول او د دی پہ ملکیت کنبی د راتلو حکم

دامام ابوحنیفہ رحمہ اللہ مسلک دی چہ دحرم مکی زمکہ خرخول دغہ شان دہغی کورونہ پہ کرایہ
 ورکول جائز نہ دی بلکہ ہرکس تہ پہ ہغی کنبی استوگنی حق حاصل دی (تفسیر مظہری) (۱۶۰۱۶)،
 ۱۹۱

(بالحاد) کنبی با زائدہ دہ لکہ (تثبت بالذہن) ^(۲) کنبی داعشی پہ شعر ﴿ضمنت برزق عیالنا اراحا﴾ الخ کنبی
 یعنی زمونر دکورنشی رزق زمونر پہ نیزوباندی موقوف دی۔ الخ د نورو شاعرانو پہ کلام کنبی با پہ
 داسی موقعو باندی زائدہ راتلل استعمال شوی دی خود دی نہ ہم بشکلې خبرہ دا دہ چہ مونر او وایوچہ
 د دی خای فعل (بہم) معنی متضمن دہ د دی د پارہ چہ با سرہ متعدی شوی دہ۔ د الحاد نہ مراد کبیرہ
 اوشرمناکہ گناہ دہ۔

د (بظلم) مطلب او تفسیر :- (بظلم) نہ مراد قصداً دی د تاویل پہ رو سرہ نہ دی کیدل بلہ معنی د شرک
 د غیر اللہ عبادت کولوہم کړی دہ ^(۳) د اہم مطلب دی چہ پہ حرم شریف کنبی د اللہ ﷻ حرام کړی شوی
 کارونہ حلال گنرل لکہ گناہ بی خایہ قتل ظلم او ستم وغیرہ داسی خلق د سختو عذابونو لاتق دی۔ ^(۴)
 مجاہد رضی اللہ عنہ فرمائی شوک ہم چہ دلته خراب کاراوکړی دادحرم شریف خصوصیت دی چہ غیروطنی
 خلق د خہ بدکار ارادہ اوکړی نوہغوی تہ سزا کیری دی د پارہ چہ داسی نہ کوی۔ ابن مسعود رضی اللہ عنہ فرمائی
 چہ کہ یوسرې پہ عدن کنبی وی او پہ حرم کنبی د الحاد او ظلم ارادہ لری نو بیابہ ہم اللہ ﷻ ہغہ تہ د
 سخت عذاب مزہ ورشکی۔ شعبہ رضی اللہ عنہ فرمائی چہ ہغہ خودا مرفوع بیان کړی ووخو زہ دا مرفوع نہ

(۱) ابن ماجہ کتاب المناک باب اجر یون مکة: ۳۱۰۷،

(۲) ۲۳/المؤمنون: ۲۰،

(۳) الطبری: ۶۰۰/۱۸،

(۴) الطبری: ۶۰۰/۱۸،

بیانوم^(۱) د دې بل سندھم شته چه صحیح دې او موقوف کیدل په نسبت د مرفوع کیدلو زیات صحیح دی. عموماً دا قول هم د ابن مسعود^(۲) نه نقل دې. واللہ اعلم. یوبل روایت کنسې دی چه په چاباندې صرف د بدنې په اراده باندې بدی نه لیکلې کیرې خو که دلرې نه یعنی په عدن کنسې ناست وی اود دې خای دیوسری دقتل اراده او کړی نوالله^(۳) به هغه په سخت عذاب کنسې راگیروی^(۴) (حضرت مجاهد^(۵) فرمائی چه په هغوی باندې دلته قسمونه خوړل هم په الحاد کنسې داخل دی^(۶) سعید بن جبیر^(۷) فرمائی چه خپل نوکر ته دلته کنخلې کول هم الحاد کنسې دی^(۸) د ابن عباس^(۹) قول دې چه د مالداره سری دلته راتلل او تجارت کول^(۱۰) ابن عمر^(۱۱) فرمائی په مکه کنسې غله خرڅول^(۱۲) حبیب بن ابوثابت^(۱۳) فرمائی چه د گران خرڅولود پاره دلته غله حصارول. ابن ابی حاتم کنسې هم د رسول الله^(۱۴) د فرمان نه هم دانقل دی^(۱۵) ابن عباس^(۱۶) فرمائی چه دا آیت د عبدالله بن انیس باره کنسې نازل شوې دې حضور^(۱۷) مهاجر او یوانصاری سره لیکلې وونویوخل هر یو یو خپل نسب باندې فخر کولو هغه په غصه کنسې راغلو او انصاری ئی قتل کړ او مکې ته او تختیدو او اسلام دین ئی پریخودو. نومطلب به دا وی چه حوک الحاد او کړی او په مکه کنسې پناه واخلي. د دې آثارونه لکه چه معلومیږی دا ټول کارونه د الحاد نه دی خو په حقیقت کنسې دا ټول د هغې نه زیات عام دی بلکه په دې کنسې تنبیه ده چه د دې نه په لونی خیز باندې هم د دې د پاره د هاتیانو والا د بیت الله د خرابولو اراده او کړه نو الله^(۱۸) په هغوی باندې د مرغوسیلونه راولیکل کوم چه په هغوی باندې قوتکانږی راوغورزول او هغوی تباه کړل اود نورو د پاره ئی د عبرت ننبې جوړ کړل. په حدیث کنسې دی چه یولنسکر به د بیت الله د غزوې د پاره راخی کله چه هغه راورسی نو ټول په ټول به سره د اولینو او آخرینو ډوب کړې شی^(۱۹) عبدالله بن عمر^(۲۰) عبدالله بن زبیر^(۲۱) ته فرمائیل ته دلته د الحاد کولو نه بچ شه ماد حضور^(۲۲) نه اوریدلی دی چه دلته به یوقریشی الحاد کوی که دهغه گناه د ټولو انسانانو او پیریانوسره اوتللی شی نوییابه هم هغه زیات شی گوره خیال کوه ته هغه جوړنه شی^(۲۳) (مسند احمد) یوبل روایت کنسې هم دادی چه دا نصیحت هغوی په حطیم کنسې په ناستې سره کړې وو. (۲۴)

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
ا او کله چی او بنودو مونږه ابراهیم ته ا خانې ا د دې کور (کعبې)
ا او هر کله چی مونږ ابراهیم ^(۱) ته دبیت الله شریف (د جوړولو) خانې په ننبه کړو
أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِطَائِفِينَ
چی مة شریکوه ا زما سره ا هیخ خیز ا او پاک اوساته ا کور زما ا دپاره دطواف کونکو خلقو
(او حکم مو ورته او کړو) چی ماسره هیخ خیزمه شریکوه ا اوزما کور د طواف کونکو

(۱) احمد: ۱/۲۸۸ وسته حسن، و صححه الحاكم: ۲/۳۸۸، علی شرط مسلم وواقفه الذهبي، مستدای یعلی: ۵۳۸۴، حاکم: ۲/۳۸۸ وسته حسن.

(۲) ابوداؤد کتاب المناسک باب تحريم مكة: ۲۰۲۰.

(۳) صحیح بخاری کتاب البیوع باب ما ذکر فی الاسواق: ۲۱۸۸، ابن حبان: ۱۶۷۵۵، الخ.

(۴) احمد: ۲/۱۳۶ وسته حسن، مجمع الزوائد: ۳/۲۸۵.

(۵) احمد: ۲/۲۱۹ ح ۷۰۴۲ وسته حسن.

وَالْقَائِمِينَ	وَالرَّكْعَ	السُّجُودِ	وَأَذِّنْ	فِي النَّاسِ
دپارہ د قیام کونکو اور کوع کونکو سجدہ کونکو خلقو او اعلان او کرہ پہ خلقو کنبی				
او قیام کونکو اور کوع کونکو او سجدہ کونکو دپارہ پاک کرہ او پہ خلقو کنبی د				
بِالْحَجِّ	يَأْتُوكَ	رِجَالًا	وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ	يَأْتِينَ
پہ کولو د حج سرہ چی راشی تاتہ پیادہ او پہ ہر اونب باند سوارہ چی راخی				
حج اعلان او کرہ خلق بہ درتہ پیادہ ہم راخی او پہ تپوتپو اونبو باندی سوارہ ہم چی پہ				
مِن كُلِّ قَبْضَةٍ عَمِيقٍ ۝				
دہری لاری ژوری نہ				
لویو اوردو لارو بہ خان رارسوی				

قوله تعالى: -وَأَذِّنْ آتَانَا لِبُرْهَيْمَ مَكَانَ الْبَيْتِ

حضرت ابراهيم عليه السلام اوبيت الله شريف:- دلته مشرکانوتہ خبرداري ورکولي شي چه هغه کورد کوم بنياد چه د اولي ورخ نہ د الله ﷻ په توحيد کيخودي شوي دي تاسو په دي کنبی شرک روان کرو. ددي کور جوړونکي خليل الله ﷻ دي دتولونه اول هم هغوی دا جوړ کرو. دحضور ﷺ ابوذر رضي الله عنه سوال اوکړو حضور ﷺ تولو نه اول کوم يوجمات جوړشوي دي؟ وني فرمائيل مسجد حرام ماونيل بيا؟ وني فرمائيل بيت المقدس. ماونيل د دي دواړو په مينځ کنبی خومره فاصله ده؟ وني فرمائيل د خلوي بنستو کالو. (۱) د الله ﷻ ارشاد دي (ان اول بيت وضع للناس للذي ببكة مبارکاً وهدى للعالمين) فيه آيات بينت مقام ابراهيم ومن دخله كان ايمانا و الله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلاً ومن كفر فان الله غيبي عن العالمين (۲) يو بل آيت کنبی دي چه مونږ د ابراهيم عليه السلام او اسماعيل عليه السلام نه وعده واخسته چه زما کور پاک ساتی. الخ (۳) دبیت الله ذد جوړولو پوره ذکر مونږ اول ليکلې دي په دي وجه دلته د دوباره ليکلو ضرورت نشته. دلته او فرمائيلې شو دا صرف زما په نوم باندې جوړ کره اودا پاک اوساته يعنی د شرک وغيره نه (۴) اودا خاص کرني صرف د هغوی دپارہ څوک چه موحدان دي. طواف يو داسې عبادت دي چه بغیر دبیت الله شريف نه په مخ د زمکه کنبی نه شته اونه جائز دي. بياني طواف سره مونږ يوځای کرو د قیام رکوع اوسجدي ذکرني اوفرمائيلو ددي دپارہ چه څنگه طواف د هغه سره مخصوص دي د مانځه قبله هم دا ده او په هغه حالت کنبی چه انسان ته معلومه نه وي ياپه جهاد کنبی وي يا په سفر کنبی نفل مونږ کوی بې شکه د قبلې طرف ته د مخ نه کيدلو په حالت کنبی هم د هغه مونږ کيدې شي. والله اعلم.

د ابراهيم عليه السلام ټولې دنيا ته د حج اواز:- اودا حکم اوشو چه د دي کور د حج د پارہ ټول انسانان راوبله. ذکر دي چه هغه وخت هغوی عرض اوکړو يا الله زما آواز به دي ټولوته څنگه لورسي؟ جواب ملا وشو ستا په ذمه صرف آواز کول دي آواز رسول زما په ذمه دي. نوهغوی په مقام ابراهيم باندې يا په صفا غونډی باندې يادابوقبيس په غریباندې اودريدو آواز ني اوکړو اي خلقو ستاسو رب خپل يو کور جوړ کړوتاسو ددي حج اوکړني. غرونه تپت شو اودهغوی آواز په ټوله دنيا کنبی راتاوشوتردې چه دپلار په شا

(۱) صحيح بخاری كتاب احاديث الانبياء باب نمبر ۱۰ حديث: ۳۳۶۶، صحيح مسلم: ۵۲۰، ابن ماجه: ۷۵۳، احمد: ۱۵۰/۵
 (۲) آل عمران: ۹۷-۹۶.
 (۳) البقرة: ۱۲۵.
 (۴) الطهري: ۶۰۴/۱۸.

کنبی اودموربه خیتہ کنبی چه کوم ووهغه هم خبر شو هرکانپی ونی اوهرسپی د کوم په قسمت کنبی چه حج کول لیکلی وی په اوچت آواز سره نی لیک اوونیل ددیروسلفونه دا نقل دی. (۱) واللہ اعلم. بیافرمانی چه پیدل خلق به هم راخی اوپه سورلو سواره به هم راخی. د دی نه بعضی حضراتواستدلال کړی دی چه د چا طاقت وی د هغه د پاره پیدل حج کول په سورلنی د حج کولونه غوره دی خکه چه اول د پیدل والا ذکر دی (۲) بیادسورلنی نود هغوی طرف ته زیاته توجه اوکړی شوه اودهغوی دهمت قدر دانی اوکړی شوه. ابن عباس رضی اللہ عنہ فرمائی زما داخواش باقی پاتې شو چه افسوس ما پیدل حج کړی وی خکه چه د الله تعالی په فرمان کنبی د پیدل والا ذکر دی. خود اکثر و بزرگانوقول دی چه په سورلنی باندي بهتر دی خکه چه رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم سره د طاقت اوقدرت پیدل حج نه دی کړی نو په سورلنی باندي حج کول د رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم پوره اقتداء ده. بیافرمانی چه د لری لری نه به حج له راخی. دخلیل الله علیہ السلام دعا هم دا وه چه (فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ) (۳) د خلقو زړونه ای الله تعالی ته د دی طرف ته متوجه کړی. نن اوگوره کوم یو مسلمان به وی چه دهغه زړه به دکعبی د زیارت شوق نه لری اود چاپه زړه کنبی به دطواف دخواش بی قراری نه وی. (الله تعالی دی مونو ته رانصیب کړی آمین).

لَيْشْهَدُوا	مَنْفَعَهُمْ	وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
دپاره ددی چی حاضر شی فاندو خپلو ته او چی یاد کړی نوم دالله		
دپاره ددی چی دلته خپلو فاندوته حاضر شی اوپه مقرر وړخو کنبی		
فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ	عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ	مِّنْ بَهِيمَةٍ
په وړخو معلومو کنبی په هغه خارو باندا چی ورکړی دی الله هغوی ته دخریدونکو خاروونه دالله <small>تعالی</small> نوم یاد کړی په هغو خارو کوم چی ورته الله <small>تعالی</small> ورکړی دی		
فَكَوُوا	مِنْهَا وَأَطْعَمُوا	الْبَائِسَ الْفَقِيرَ
پس خوری په خپله هم دهغی نه اوخوری نی په تنگ دسته فقیر باندي هم ایبا د لری کړی هغوی نو تاسوتری پخپله هم خورنی او په بد حالو فقیرانو باندي هم خورونی بیبا پکار دی		
تَقَشُّوهُمْ	وَلِيُوقُوا	نَذْرَهُمْ
خیری خپلی او پوره دکړی نذرونه خپل او اوکړی طواف دکور پخوانی چی خلق خپلی خیری لری کړی اوخپل نذرونه پوره کړی اوپکار دی چی ددی زور کور طواف اوکړی		
قوله تعالی: لَيْشْهَدُوا وَمَنْفَعَهُمْ لَهُمْ		

بیت الله شریف ته دتللو دنیا فاندی: ددنیا و آخرت فاندی حاصلولوله راشی دالله تعالی درضاسره د دنیاوی مفاد تجارت وغیره هم واخلی (۴) لکه آیت (لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَيِّنَ الضَّالِّينَ) (۵) دحج په موسم کنبی تجارت کول منع

(۱) الطبری: ۱۸/۶۰۵، حاکم: ۲/۳۸۸.
 (۲) الدر المنثور: ۶/۳۵.
 (۳) ۱۴/ابراهیم: ۳۷.
 (۴) الطبری: ۱۸/۶۰۹.
 (۵) البقرة: ۱۹۸.

نہ دی دمقررہ ورخونہ مراد ذی الحجہ رومی لس ورخې دی. د حضور اکرم ﷺ ارشاد دې چه دیوی ورخې عمل د اللہ ﷻ په نيزد دې ورخود عمل نه غوره نه دې. خلقو تپوس او کرو جہادہم نہ؟ ونی فرمانیل چه جہادہم نہ بغیرد هغه مجاہد کوم چه د خپل مال او خان د اللہ ﷻ په لار کنبې ورکړې وی (صحیح بخاری) ماداحديث ددې په تولو اسنادوسره یومستقل کتاب کنبې جمع کړی دی. په یو روایت کنبې دی چه د یوی ورخې عمل د اللہ ﷻ په نيزد دې ورخو نہ لوی او خوښ نہ دې نوتاسو په دې لسو ورخو کنبې ﴿الاله الاالله﴾ او ﴿الله اکبر﴾ او ﴿الحمد لله﴾ په کثرت سره لولنی (۱) هم ددې لسو ورخو قسم ﴿وَلِيَالٍ عَشْرَةٍ﴾ (۲) آیت کنبې دې. بعضې سلف وائی ﴿وَأَتَمَّنْهَا بِعَشْرِ قَعْمٍ مِيقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَرُونَ اخْلُقْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۳) نہ مرادہم دغه لس ورخې دی. ابوداؤد کنبې دی حضور ﷺ به په دغه ورخو کنبې روژې ساتلې. (۴) بخاری شریف کنبې دی ابن عمرؓ او ابوہریرہؓ به په دې ورخو کنبې بازار ته راتلو او تکبیرونه به نی وئیل نود بازاروالا ہم هغوی سره تکبیرونه وئیل (۵) ہم په دې لسو ورخو کنبې د عرفې ورخ ده. د کومې ورخې د روژې په نسبت چه د رسول اللہ ﷺ فرمان دې چه تیرشو او راتلونکو دوو کالو گناه په دې سره معاف کیږی (۶) (صحیح مسلم) ہم په دې لسو ورخو کنبې د قربانسی ورخ یعنی بقرعید ورخ ده. د کوم نوم چه په اسلام کنبې د حج اکبر ورخ ده. یوروايت کنبې دی چه د اللہ تعالیٰ په نيزدا د تولو ورخونہ غوره ده. غرض دا چه په ټول کال کنبې د داسې فضیلت ورخ نشته لکه چه په حدیث کنبې دی دالس ورخې د رمضان المبارک د آخری لسو ورخونہ ہم غوره دی. خکه چه مونخ روژه صدقه وغیره کوم چه ہم د رمضان په دې آخری عشره کنبې کیږی هغه ټول په دې ورخو کنبې هم کیږی دې نه علاوه په دې ورخو کنبې د حج فریضه هم ادا کیږی. داهم وئیلی شوی دی چه د رمضان مبارک آخری لس ورخې بهتردی خکه چه په دې کنبې لیلة القدر دې د زرو میاشتونه بهتر ده. دریم قول درمیانه دې چه ورخې خودا غوره دی اوشپې د رمضان آخری لسو ورخو غوره دی. د دې قول په منلوسره مختلف دلائلو کنبې جمع کیږی. واللہ اعلم. ﴿أَيَّامٌ مَّعْلُومَاتٌ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَيْمَاتِهِ الْأَنْعَامِ فَلَكُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ﴾ (۷) په دریم تفسیر کنبې یوقول دادې چه داد قربانسی ورخ اود دې نه پس درې ورخې دی. د حضرت ابن عمرؓ او ابراهیم نخعیؓ نہ ہم دانقل دی او په یوروايت سره د حضرت امام احمد بن حنبلؓ مذهب هم دا دې. دریم قول دا دې چه د اختر ورخ او دې نه پس دوه ورخې. اود ﴿أَيَّامًا مَّعْدُودَةً﴾ نہ د اختر ورخ اود دې نه پس درې ورخې د دې اسناد د عبد اللہ بن عمرؓ پورې صحیح دی. سدیؓ هم دا وائی د امام مالکؓ هم دا مذهب دې. د دې اوددې نہ وړاندې قول تائید د اللہ ﷻ فرمان ﴿عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَيْمَاتِهِ الْأَنْعَامِ فَلَكُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ﴾ (۸) سره کیږی خکه چه د دې نہ مراد د خارو د قربانسی وخت کنبې د اللہ ﷻ نوم اخستل. خلورم قول دادې چه دا د عرفې ورخ د اختر ورخ او

(۱) صحیح بخاری کتاب العیدین باب فضل العمل فی ایام التشریق: ۹۶۹، ترمذی: ۷۵۷، ابوداؤد: ۲۴۳۸، ابن ماجه: ۱۸۲۷

(۲) احمد: ۷۵/۲ شعب الایمان: ۳۷۵، مشکل الآثار: ۲۹۷۱.

(۳) ۸۹/الفجر: ۲.

(۴) ۷/الاعراف: ۱۴۲.

(۵) ابوداؤد کتاب الصیام باب فی صوم العشر: ۲۴۳۷ وسنده صحیح، نسائی: ۲۴۲۰.

(۶) صحیح بخاری کتاب العیدین باب فضل العمل فی ایام التشریق قبل: رقم: ۹۶۹ تعلیقاً.

(۷) صحیح مسلم کتاب الصیام باب استحباب صیام ثلاثة ایام من کل شهر: ۱۱۶۲، ابوداؤد: ۲۴۲۵، ترمذی: ۷۵۲، ابن ماجه: ۱۷۳، ابن

حسان: ۳۶۳۳.

(۸) ۲۲/الحج: ۲۷.

(۹) ۲۲/الحج: ۲۷.

د دې نه پس يوه ورځ ده. د امام ابوحنيفه رضي الله عنه هم دا مذهب دې. د حضرت اسلم رضي الله عنه نه روايت دې چې مراد يوم عرفه يوم نحر او ايام تشریق دې.

د قربانۍ د وخت ابتداء او انتهاء

مسلك حنفی: د لويې اختر د نمر راختمو نه واخله تر د ذوالحجې د دولسم تاريخ يعنی د اختر د دريمې ورځې د ماينام نمر پريوتو نه وړاندې پورې د قربانۍ وخت دې د دې په مينځ کبني قربانۍ کيږي البته د لويې اختر د صبا راختمو نه پس به هغه کس قربانۍ نه کوي کوم چه په نهار کبني اوسيريې ترڅو چې د اختر مونيځ نه وي شوي (د دولستو مياشتو فضائل او احکام (ص، ۲۴۲) پحواله د درمختار

ثَمِينَةَ اَرْوَاهُ مِنَ الصَّانِ الثَّنِيْنَ وَمِنَ النَّعْزِ (نه مراد اوبن غوا او چيلنی ده. لکه د سورت انعام آيت) **بِهَيْمَةِ الْاَنْعَامِ** (د کبني تفصيل موجود دې. **الَّذِيْنَ قُلَّ الدَّكْرُيْنِ حَرَمًا اَمَّا الْاَنْثِيَيْنِ اَمَّا الشَّمْلَتُ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاَنْثِيَيْنِ تَبْتَوْنِي بَعْلِمَانِ كُنْتُمْ صِدْقِيْنَ**)

د خپلې قربانۍ نه غوښه خوړل جائز دې: بيا فرمائي چه دا پخپله خوړونې او په محتاجانو باندې خوړنې. دې نه بعضې خلقو دليل اخستې دې چه د قربانۍ غوښه خوړل واجب دې خودا قول غريب دې. دا کثرو بزرگانو مذهب دې دا رخصت دې يا استحباب دې. په حديث شريف کبني دې حضور ﷺ چه کله د قربانۍ حکم ورکړو چه د هر يواوېن د غوښې نه يوه ټکره غوښه راوياسنې پخه نې کړنې بيا حضور ﷺ هغه غوښه او خوړله او خوړوانې اوڅکله. (۱) امام مالک رضي الله عنه فرمائي زه داخوښوم چه د قربانۍ غوښه قربانۍ کونکې او خوړی ځکه چه د الله ﷻ فرمان دې. ابراهيم رضي الله عنه فرمائي چه مشرکانو خلقو به د خپلې قربانۍ غوښه نه خوړله د دې په خلاف مسلمانانو ته د دې غوښې د خوړلو اجازت ورکړې شو اوس چه څوک غواړي خوړي دې اوکه څوک نه غواړي نه دې خوړي. دمجاهد او حضرت عطاء رضي الله عنه نه هم داسې نقل دې. مجاهد رضي الله عنه فرمائي دلته دا حکم **(وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّواكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ**) (۲) په شان دې يعنی چه کله تاسود احرام نه فارغ شئې نوښکار کونې اوپه سورت جمعه کبني ارشاد دې **(فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ**) (۳) کله چه مونيځ ختم شې نو په زمکه کبني خواره شئې (۴) مطلب دادې چه په دواړو آياتونو کبني دښکار کولو حکم اوپه زمکه کبني خپل رزق لتولودپاره دخوړيدو خودا حکم واجب يا فرض نه دې دغه شان د خپلې قربانۍ د غوښې خوړلو حکم هم ضروري او واجب نه دې. امام ابن جرير رضي الله عنه هم دا قول خوښوي. دبعضې خلقو داخيال دې چه د قربانۍ غوښه دې دوه ځای کړي يوه حصه پخپله د قربانۍ کونکې اودويمه حصه د فقيرانو محتاجانو. بعضې وائي چه درې حصې کول پکار دې يوه حصه خپله يوه حصه هديه ورکولودپاره او يوه حصه د صدقه کولو دپاره د اول قول والا داپورتني آيت په سند کبني راوړي اوددويم قول والا **(وَاطْعَمُوا الْقَائِمَةَ وَالْمُعْتَرَّةَ كَذَلِكَ سَعَرْنَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ**) (۵) په دليل کبني پيش کوي ددې به پوره بيان راځي. ان شاء الله ﷻ. عکرمه رضي الله عنه فرمائي (

(۱) ۶/الانعام: ۱۴۳.

(۲) ۱/احمد: ۳۱۴.

(۳) ۵/الملك: ۲.

(۴) ۶۲/الجمعة: ۱۰.

(۵) الطيبي: ۱۸/۶۱۱.

(۶) ۲۲/الحج: ۳۶.

الْبَائِسِ الْفَقِيرِ) کہ مراد ہغہ بی وسہ انسان دی چہ سرہ دمحتاج کیدو ہم ہغہ سوال نہ بیج کیری۔ (۱) مجاہد رضی اللہ عنہ فرمائی چہ خوک د سوال د پارہ لاس نہ شی خورولی بیمار وی کم لیدونکے وی۔ (۲) بیا ہغہ احرام کولاوکری سر اوخوری کپری واغوندی نوکونہ پریکری وغیرہ د حج احکام پورہ کری۔ (۳) نذر نہ پورہ کوی۔ (۴) د حج قربانی اوکری او چہ خہ ہم وی۔ نوچہ کوم سرے د حج د پارہ اووتلو د ہغہ بہ ذمہ د بیت اللہ طواف صفامروہ عرفات میدان تہ تلل د مزدلفہ حاضری شیطانان ویشتل وغیرہ تول ہرخہ لازم دی۔ دا تول احکام پورہ کری او بہ صحیح توگہ نی بہ خانی راورنی اود بیت اللہ طواف اوکری کوم چہ بہ یوم نحر بانڈی واجب دی۔

د حج آخری عمل طواف، او حطیم پہ طواف کنبی داخل دی۔ حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی د حج آخری کار طواف دی او رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ہم کری دی کله چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم پہ لسم ذی الحجہ بانڈی منی تہ واپس راغلو نود تولونہ وراندی نی شیطان پہ اوہ کانرواوویشتل بیا قربانی اوکریہ او بیانی سرمبارک اوخولو بیا واپس راغلو بیت اللہ تہ اود بیت اللہ طواف نی اوکرو۔ د ابن عباس رضی اللہ عنہما تہ پہ بخاری اومسلم کنبی روایت دی چہ خلقو تہ حکم شوی دی چہ د ہغوی آخری کار دی د بیت اللہ شریف طواف وی او دا دہ چہ حائضہ بنخولہ نی آسانی کری دہ۔ (۵) دبیت العتیق دلفظ نہ استدلال کولوسرہ اوفرمائیلی شوچہ طواف کونکولہ حطیم شریف ہم پہ خپل طواف کنبی دننہ اخستل پکاردی خکہ چہ ہغہ ہم د اصل بیت اللہ تہ دی۔ دابراہیم علیہ السلام پہ بنیاد کنبی دا داخل وو قریشو د نوے جورولوپہ وخت کنبی دابہر پریخودی وو او د دی وجہ ہم د خرچ کمی وو نہ چہ خہ بلہ وجہ۔ پدی وجہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم دحطیم شریف نہ شاتہ طواف کولو او فرمائیلی ہم دی چہ حطیم شریف پہ بیت اللہ کنبی داخل دی او ہغوی دوارہ شامی گوتونولہ لاس نہ دی وری اوتہ نی بنکل کری دی خکہ چہ ہغہ د ابراہیم علیہ السلام د بنیاد مطابق نہ دی۔ د دی آیت د نازلیدونہ پس حضور صلی اللہ علیہ وسلم د حطیم شریف نہ شاتہ طواف اوکرو۔ اول داسی عمارت وو چہ ہم دننہ وو پہ دی وجہ دی تہ زورکور وئیلی شوی دی ہم دغہ د تولونہ رومبہ د اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کوردی۔ (۶) یوہ بلہ وجہ داهم دہ چہ پہ طوفان نوح کنبی داسلامت پاتی شو اوداهم وجہ دہ چہ یوسرکش ہم پہ دی غالب رانغللی شو دا د تولو د لاس نہ آزاد دی چاہم چہ دی سرہ خرابہ ارادہ کری ہغہ تباہ شوی دی اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دا د سرکشود تسلط نہ آزاد کری دی۔ پہ ترمذی کنبی دغہ شان یومرفوع حدیث ہم دی۔ (۷) چہ حسن غریب دی او پہ یوروایت سرہ مرسلہم نقل دی۔

ذٰلِكَ	وَمَنْ يُعْظَمْ	حُرْمَتِ اللّٰهِ	فَهُوَ	خَيْرٌ
دا وؤ (مقصد دکعبی دجورولو) او خوک چی عزت کوی دحرمتونو دالله نو دا کار بہتر دی				
داخبرہ اوشوہ او خوک چی دالله <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> د درنو حکمونو ادب کوی نو دا کار د ہغہ دپارہ د ہغہ د رب				
لَهُ	عِنْدَ رَبِّهِ	وَاحِلَّتْ	لَكُمْ	الْأَنْعَامُ

(۱) الطبری: ۶۱۲/۱۸۔

(۲) الطبری: ۶۱۲/۱۸۔

(۳) الطبری: ۲۱۳/۱۸۔

(۴) الطبری: ۲۱۶/۱۸۔

(۵) صحیح بخاری کتاب الحج باب طواف الوداع: ۱۷۵۵، صحیح مسلم: ۱۳۲۸، بیہقی: ۱۶۱/۵۔

(۶) الطبری: ۶۱۵/۱۸۔

(۷) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورۃ الحج: ۳۱۷۰ حاکم: ۳۸۹/۲۔

دپارہ دھغہ اپہ نژ درب دھغہ او حلال کړې شواستاسو دپارہ اڅریدونکی څاروی ایا مسوا دھغہ څیزونو
په نیز دیر غوره دې اوستاسو دپارہ ټول څاروی حلال دی بغير دھغې نه چې دکومو
يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا
چې لوستلې شوی دی په تاسو باند نو ځان ساتئ دپلپتې دبتانو نه او ځان ساتئ
(دحرمت احکام) چې په تاسو نه بیان کړی شی نو تاسو دبتانو دپلپتې نه ځان
قَوْلِ الزُّورِ ۝ حَنْفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۝
دخبرې ددروغو نه یو مخیزی بندګان شیء دالله چې نه یی شریک کونکی دھغه سره
ساتئ او ددروغو دخبرو نه ځان بچ کړئ دالله اړخ ته مانله او سپړئ هغه سره څوک مه شریکوی
وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ خَرًّا مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ
او څوک چې شریک کوی دالله سره نو لکه چې اړ او غورزیدو هغه داسمان نه اټواو تینتوی هغه لره
..... او څوک چې دالله سره (بل څه) شریکوی نو هغه داسې دې لکه چې داسمان نه
الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ۝
مارغان یا او غورزوی هغه لره هوا په یو ځانې ژور کښی
راپریوتلو یا مارغانو په (فضا کښی) اوتښتولو

قوله تعالى: - وَمَنْ يُعَظِمِ حُرْمَةَ اللَّهِ

شعائر الله دایمان دتقدس نخښې دي: - څرمانی داڅو وود حج احکام اوپه هغې چه کومه بدله ملاویدله د هغې بیان اوس واورئ چه کوم سرې د الله ﷻ د حرمت عزت اوکړی یعنی د گناهونو او حرام کارونو نه بچ شی د هغې دکولونه خپل ځان منع کړی او د هغې نه تختی د هغوی دپاره الله ﷻ سره لوی اجر دې څنگه چه دنیکویه کولو باندې اجر دې دغه شان د گناهونو په پریخودلو هم ثواب دې. مکه حج عمره هم دالله ﷻ حرمت دی ستاسو دپاره ټول څاروی حلال دی او چه کوم حرام وو د هغې ستاسو په وړاندې بیان شوې دې. کومو مشرکانو چه بحیره، سانبه و صیله او حام نومونه کیخودو سره پریخې دی دالله ﷻ نه دی خودلی الله ﷻ چه کوم حرام کول هغه ئی خودلی دی لکه مردار څاروی د حلالې په وخت کښې بهیدونکې وینه دخنزیر غوښه د الله ﷻ نه بغيرد بل چا په نوم باندې مشهور کړې شوې مرنې خفه کړې شوې وغیره. (تاسو له پکار دی چه د بت پرستنی د گندګنی نه لرې شی دلته من د بیان جنس دپاره دې اود دروغ خبرې نه بچ شئ. په دې آیت کښې شرک سره دروغ اوتړل لکه چه آیت (قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ ذَاتِ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْأَرْثَمَ وَالْبَغْيَ بغير الحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ) (۱) یعنی زمارب گنده کارونه حرام کړی که هغه ښکاره وی او که پټ، گناه اوسرکشی او په بې علمتی سره په الله ﷻ باندې خبرې جوړول په دې کښې د دروغو گواهی هم داخل ده.

د دروغو گواهی د شرک سره برابر ده: - بخاری اومسلم کښې دی حضور ﷺ تپوس اوکړو آیا زه تاسو ته د ټولونه لویه گناه اوبنایم؟ صحابه کرامو ﷺ عرض اوکړو ارشاد اوفرمانې. ونی فرمانیل الله ﷻ سره شریک کول. دمور پلار ناقرمانی کول بیا د تکیه نه جداشو ونی فرمانیل دروغ وئیل اود دروغو گواهی

(۱) الطبری: ۱۸/۱۱۸.

(۲) الاعراف: ۳۳.

ورکول. دانی باربار فرمائیل تردی چه مونر و نیل چه کاش حضور ﷺ دانور نه فرمائی (۱) مسند احمد کنبی دی حضور ﷺ په خپله خطبه کنبی په ولاړه دری خل او فرمائیل د دروغو گواهی د الله ﷻ سره د شرک کولو برابر کړې شوه. بیا حضور ﷺ داپورتنی جمله تلاوت کړه (۲) یویل روایت کنبی دی د سحر د مانځه نه پس حضور ﷺ په ولاړه او فرمائیل (۳) دابن مسعود ﷺ دافرمان هم نقل دی دالله ﷻ دین په خلوص سره اونیسئی دباطل نه اخواشنی اودحق طرف ته راشنی هغه سره څوک شریک کونکونه مه جوړیږئی. د مشرک د شرک مثال: بیانی د مشرک د تباهنی مثال بیان کړو لکه چه څوک د آسمان نه راپریوخی او یا خو هغه مرغی اوچت کړی یوسی یانی هوا چرته لرې د تباهنی کنده کنبی اوغورزوی. د کافر روح چه واخلی او فریبستی دآسمان طرف ته خیزی نود هغه د پاره د آسمان دروازی نه کولایویری اوهم د هغه ځای نه راغوزار کړې شی هم د دې بیان په دې آیت کنبی دی. (۴) داحدیث په پوره بحث سره په سورت ابراهیم کنبی تیرشوی دی. په سورت انعام کنبی د دې مشرکانود پاره یو بل مثال بیان شوی دی چه دا په مثال د هغوی دی کوم چه شیطان لیونی جوړ کړی دی. (۵)

ذٰلِكَ ۞	وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَابِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا	مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ ۞
داده اصل معامله او څوک چی عزت کوی دننبو دالله نو بیشکه دا عزت دتقوی دزړونونه دې		
داخبره اوشوه او څوک چی د الله ﷻ دننبو عزت کوی نو دا خبره دزړونو د پرهیزگاری خبره ده		
لَكُمْ	فِيهَا مَنَافِعُ	اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ هَلْهَا
دی ستاسو دپاره اېه دې کنبی اډیری فائدی دنیتی مقررې پورې بیا اځانی دذبحه کولو دهغې		
ستاسو دپاره د څاروو نه یوې مقررې نیتی پورې فائده اخستل جائز دی بیا ددغې څاروو دحلالي		
	اِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۞	
دپخوانی کور خواته دې		
ځانی د زور کور (کعبی) په خوا کنبی مقرر دې		

قوله تعالى: ذٰلِكَ ۞ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَابِرَ اللّٰهِ
 د قربانتي مسئلي: -د الله ﷻ شعائر په کوم کنبی چه د قربانتي څاروی هم شامل دی د هغې حرمت او عزت بیانولې شی دالله ﷻ په احکامویاندي عمل کول د الله ﷻ دفرمان عزت کول دی. حضرت ابن عباس ﷺ فرمائی دقربانتي څاروی چاق او ښکلې کول (۶) دسهل ﷺ بیان دې چه مونر به د قربانتي څاروی چاقول او ښکلې کول دتولو مسلمانانو هم دارواج وو. (۷) (بخاری) د رسول الله ﷺ ارشاد مبارک

(۱) صحیح بخاری کتاب الشهادات باب ما قبل لی شهادة الزور: ۲۶۵۴، صحیح مسلم: ۸۷، ترمذی: ۱۹۱۰.

(۲) احمد: ۱۷۸/۴، ترمذی کتاب الشهادات باب ماجاء لی شهادة الزور: ۲۲۹۹

(۳) احمد: ۲۲۱/۴، ابوداؤد کتاب القضاء باب لی شهادة الزور: ۳۵۹۹، ترمذی: ۲۳۰۰، ابن ماجه: ۲۳۷۲.

(۴) احمد: ۲۸۷/۴، وهو حدیث صحیح.

(۵) ۶/الانعام: ۷۱.

(۶) الطبری: ۶۲۱/۱۸.

(۷) صحیح بخاری کتاب الاضاحی باب اضحیة النبی ﷺ بکشین الرنین... تعلیقاً قبل حدیث ۵۵۵۳.

دې چه ددوو توررننگ خاروودوینې نه دیوسپین رنگ دځناوروینه الله ﷻ ډیره خوښه ده (۱) مسند احمد ابن ماجه. دتور رنگ خاروی هم جائز دی خود سپین رنگ خاروی غوره دی. صحیح بخاری کښې دی رسول الله ﷺ دوه برگه گلهان د لویولویو بنسکرو والا په خپله قریانثی کښې حلال کړل. (۲) ابوسعید فرماتی حضور ﷺ یوگله د لویو بنسکرو والا برگه حلال کړو د کوم په مخ چه سترگوسره او په پښو باندې تور داغونه وو. (سنن) (۳) امام ترمذی ﷺ دې ته صحیح وائی. ابن ماجه وغیره کښې دی حضور ﷺ دوه گلهان چاق تازه برگیان خصی حلال کړل.

دکوم خاروی قربانی نه کیږي: - دعلی ﷺ روایت دې مونږ ته رسول الله ﷺ حکم راکړو چه مونږ د قربانثی د پاره خاروی اخستلو په وخت کښې سترگې او غوږونه په ښه شان سره گوری د وړاندې نه کت شوي غوږونو والا د روستونه کت شوي غوږونه په اوږدوالی کښې خیرلې شوي غوږونو والا اود سوړو والا قربانی مه کوئی (۴) (احمد اهل سنن) دې ته امام ترمذی صحیح وائی. دغه شان حضور ﷺ د بنسکرماتی او غوږ پرې شوي خاروی قربانثی نه منع فرمائیلی ده. د دې په شرح کښې سعید بن مسیب ﷺ فرماتی چه د نیم نه زیات بنسکر یا غوږ نه وی (۵) بعضی اهل لغت وائی چه که د بره نه د یو خاروی بنسکرمات وی نودې ته په عربی کښې قصماء وائی اوچه کله لاندې حصه ماته وی نوهغې ته غضب وائی اوپه حدیث کښې لفظ غضب دې اوکه دغوږ څه حصه ئې پرې شوي وی نوهغې ته په عربی کښې اعضب وائی. امام شافعی ﷺ فرماتی چه دداسې خاروی قربانی کول اگرچه جائزه خو په کراهت سره. امام احمد ﷺ فرماتی جائز نه ده امام مالک فرماتی که دبنسکر نه ئې وینه روانه وی نوجائزه ده گنی جائز ده. والله اعلم

د کوم خاروی چې بنسکرمات وی یا غوږ کت شوي وی دهغې د قربانثی حکم

مسلك حنفی: - کوم خاروی چه پیدائثی داسی وی چه بنسکر ئې نه وی نو د هغه قربانی جائزه ځکه چه بنسکر یو داسې خیز دې چه دا خوړلې نشی نو ځکه ددې په وجود او عدم وجود کښې څه فرق نشته او که بنسکر ئې وی خو مات شوي وی نو هم دا حکم دې یعنی قربانی پرې کیږي البته دا که بیخی د جرړې نه مات شوي وی نو بیا پرې قربانی جائزه نه ده او په غوږ کښې دا مسئله ده که د غوږ زیاته حصه ئې کت شوي وی نو په هغې قربانی نه کیږي او که کمه حصه ئې کت شوي وی نو قربانی پرې کیږي (۶)

د رسول الله ﷺ حدیث دې چه څلور قسمه عیب لرونکی خاروی په قربانثی کښې جائز نه دی هغه کانږې ځناور چه دهغه روندوالې ښکاره وی او هغه ناجوره خاروی چه دهغه بیماری ښکاره وی او هغه گوډ چه دهغه گوډوالې ښکاره وی او هغه کمزورې نرې مژژواندې خاروی چه دننه نه خالی شوي وی (۷) (احمد اهل سنن) دې ته امام ترمذی صحیح وائی. دا هغه عیبونه دی چه دې سره خاروی کم قیمتته کیږي او د هغې غوښه ناقصه کیږي او چیلثی څرپرې خودادخپلې کمزورئې په وجه خپله گیاه نه شی پوره کولې.

(۱) احمد: ۴۱۷/۲ حاکم: ۲۲۷/۴.

(۲) صحیح بخاری کتاب الاضاحی باب اضحیة النبی ﷺ بکشن الرین... ۵۵۵۴، صحیح مسلم: ۱۹۶۹، ابوداؤد: ۱۷۹۴، ترمذی: ۱۴۹۴، ابن ماجه: ۳۱۲۰، احمد: ۱۷۰/۳، ابن حبان: ۵۹۰.

(۳) ابوداؤد کتاب الضحایا باب ما یستحب من الضحایا: ۲۷۹۶، وهو صحیح، ترمذی: ۱۴۹۶، لسانی: ۴۳۹۵، ابن ماجه: ۳۱۲۸.

(۴) احمد: ۱۰۸/۱، ابوداؤد کتاب الضحایا باب ما یکره من الضحایا: ۲۸۰۴، ترمذی: ۱۴۹۸، لسانی: ۴۳۷۷، ابن ماجه: ۳۱۴۲، حاکم: ۲۲۴/۴، او امام ترمذی دې روایت ته صحیح حسن وثیلی دې.

(۵) ابوداؤد حواله سابق: ۲۸۰۵-۲۸۰۶، ترمذی: ۱۵۰۴، لسانی: ۴۳۸۲، ابن ماجه: ۳۱۴۵، مسنده حسن.

(۶) (باره مهینو کښې فضائل واحکام ص، ۲۴۲ بحواله درمختار وشامی، بحر الرائق، -

(۷) ابوداؤد کتاب الضحایا باب ما یکره من الضحایا: ۲۸۰۲، مسنده صحیح، ترمذی: ۱۴۹۷، لسانی: ۴۳۷۴، ابن ماجه: ۳۱۴۴.

ددې دپاره ددې حديث مطابق دامام شافعی رحمۃ اللہ علیہ وغيره په نيزد دې قربانی جائزده اود بيمار خاروی په باره کښې د کوم بيماری چه د خطرناک درجې پورې نه وی ډيره کمه وی د امام صاحب دواړه قوله دی. ابوداؤد کښې دی حضور ﷺ منع فرمائيلې ده د ښکرماتی خاروی اود ښکر پرې شوی خاروی نه دکانری یعنی پروند خاروی نه اوبالکل کمزوری خاروی نه چه همیشه د رمې نه شاته پاتې وی په وجه د خپلې کمزورنې يا د ډير عمر کيدو په وجه اود گوډخاروی نه. (۱) نود دې ټولو عیبونو والا خاروو قربانی ناجائزده اوکه د قرباننې د پاره صحیح سالم او روغ رمې خاروې مقرر کولونه پس اتفاقی په هغې کښې څه داسې خبره راشی مثلاً گوډ راگوډ شی وغيره نود حضرت امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ په نيز د دې قربانی کول بې شکه جائزده. امام ابوحنيفه رحمۃ اللہ علیہ د دې خلاف دی. د امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ دليل هغه حديث دی چه په مسند احمد کښې د حضرت ابوسعید رضی اللہ عنہ نه روایت دی ماد قرباننې د پاره خاروې واخستلو په هغه باندي یوشرمخ حمله اوکړه اود هغه د پندېنې نه ئی غوښته یوره ما حضور ﷺ ته واقعه بیان کړه نو حضور ﷺ او فرمائيل ته هم د دې خاروی قربانی کولې شې. (۲)

د اخستلو په پس پېه خاروی کښې د عیب پیدا کيدو حکم

مسلك حنفی:-- که د قرباننې دپاره ئې خاروې واخستلو اودهغې نه پس په هغې کښې داسې عیب پیدا شو چه دهغې سره قربانی نه کيږي نو په دې صورت کښې که قربانی کونکي مالدار وی هغه به بل خاروې اخلی او په هغې به قربانی کوی اوکه غریب وی نو هم هغه عیب دار خاروی باندي به قربانی کوی دبل خاروی اخستلو ضرورت نشته (د دولستو میاشتو فضائل او احکام (ص، ۲۴۸) بحواله درمختار)

د اخستلو په وخت کښې د خاروې چاقوالې تیاریدل او بې عیبه کیدل پکار دی. څنگه چه د حضور ﷺ حکم دی سترگه غوږ ئی گورئې (۳) عمر فاروق رضی اللہ عنہ د قرباننې د پاره یو ډیر ښکلې او ښ مقرر کړو خلقو دهغې قیمت درې سوه اشرفنی اولگولونو هغوی د رسول الله ﷺ نه دمستلې تپوس اوکړوکه ستاسو اجازت وی نوزه داخرخ کړم او د دې په قیمت نور ډیر خاروی واخلم او هغه به د الله ﷻ په لار کښې قربانی کړم. حضور ﷺ منع کړو او حکم ئی ورکړوچه هم دا د الله ﷻ په لار کښې حلال کړه. (۴)

کوم خاروې چه د قرباننې دپاره واخستې شې په هغې کښې د تبدیلی حکم

مسلك حنفی:-- که د قرباننې دپاره ئې خاروې مقرر کړې وی نو که هم د هغې په برابر قیمت باندي بل خاروې واخلی نو قربانی کيږي خوسره دکراهته او که د هغې نه ئې په کم قیمت باندي خاروې واخستلو نو باقی روپئې به صدقه کوی (د دولسو میاشتو فضائل او احکام (ص، ۲۴۴) په حواله د شامی). حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما فرماتی چه د قرباننې خاروی د شعائر الله نه دی. محمد بن ابی موسی رضی اللہ عنہ فرماتی عرفات کښې حصاریدل مزدلفه رمی جمار سرخړول او د قرباننې اوبښ دا ټول شعائر الله دی. ابن عمر رضی اللہ عنہما فرماتی د دې ټولونه زیات بیت الله شریف دی. بیافرمانی چه د دې خاروو په وینستو کښې وړئې کښې ستاسو دپاره فاندې دی تاسو په دې سورلی کوئې د دې خرمنې ستاسو په کار راخی دا ټول د یو مقرر وخت پورې یعنی چه ترکومې مو د الله ﷻ په لار (۵) قربانی کړې نه وی د دوی پښې ځکښی د دې نسلونه

(۱) ابوداؤد کتاب الضحایا باب ما یکره من الضحایا: ۲۸۰۳.

(۲) احمد: ۳۲/۳ ابن ماجه، کتاب الاضاحی، باب من اشترى ضحیة لاصالحا عنده شی: ۳۱۴۶.

(۳) ابن ماجه کتاب الاضاحی باب ما یکره ان یضحی به: ۳۱۴۳ وسنده حسن.

(۴) احمد: ۱۴۵/۲، ابوداؤد کتاب المناسک باب تبدیلی الهدی: ۱۷۵۶.

(۵) الطبری: ۶۲۳/۱۸.

حاصل کرئی کلمہ چہ د قربانسی د پارہ مقرر کرپی شویا هغه د الله ﷻ خیز شو نور بزرگان وائی کہ ضرورت شو نو اوس هم ترپی سورلی اخستی شی۔ بخاری اومسلم کنبی دی یوسری د خیلپی قربانسی خاروی شرلو سره حضور ﷺ اولیدو نوونی فرمانیل پدی سورشه نو هغه عرض اوکرو حضور ﷺ دا ماد قربانسی په نیت سره مقرر کرپی دی۔ حضور ﷺ په دویم خل یادریم خل باندي اوفرمانیل افسوس کینی پرپی ولپی نه (صحیح مسلم کنبی دی چہ کلمہ ضرورت اوحاجت وی نوسوریرپی) (دیوسری د قربانسی اوبنی بچی راپو نوعلی ﷻ هغه ته حکم اوکروچہ په ده باندي په ډکه خیته پشی اوخکوه بیا هم که بیچ شی نو خیردی په خپل کارنی راوله اودقربانسی په ورخ دا اود دی بچی دواړه د الله ﷻ په نوم حلال کره۔

د قربانسی د خاروی نه د فائدی اخستلو حکم

مسلم حنفی۔۔ دقربانسی په خاروی باندي به بوج نه اوپی سورلی به پرپی نه کوی په کرایه به نی نه ورکوی د هغی پی به نه استعمالوی بلکه کوم پی چپی اولوشی نو هغه به صدقه کوی دغه شان د هغی وری او ویخته به نه کت کوی اوکه کت پی کره هغه به صدقه کوی (درمختار) البته دا ده که د قربانسی د خاروی نه پی فائده واخستله او د هغی فائدی په عوض کنبی ورته شه ملاو شوی وی هغه د دی په گیاه وغیره باندي خرچ کرپی نوداجانز ده (عالمگیری) (بیافرمانی چہ دهغوی دقربانسی خای بیت الله دی لکه چہ ارشاددی ﴿هُدًى يَا لَيْلَةَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةً لِّطَعَامِ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَدُوقَ وَيَأْلَ أَمْرًا عَفَا اللَّهُ عَنْكَ سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ قَتَلَهُ اللَّهُ وَنَهَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو النِّقَامِ﴾ (۱) بیل ایت کنبی دی ﴿وَالْهُدَىٰ مَعَكُمْ فَأَنْ يَلْتَمِسْهُ لَوْ لَرَجَالَ مُؤْمِنُونَ وَإِنَّمَا مُؤْمِنَةٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّوهُمْ فَتُصِيبُكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَفٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۲) د بیت العتیق معنی اوس اوس بیان کرپی شوبده۔ فالحمد لله۔ دبیت الله طواف کونکی داحرام نه حلالیری په دلیل کنبی داآیت تلاوت اوفرمانیلو۔

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ	جَعَلْنَا	مَنْسَكًا
او دپاره دهرامت	مقرر کرپی ده مونره یوه طریقه دقربانسی	
	او مونره هریو امت دپاره یو د قربانسی خای کرپی دی	
لِيَذْكُرُوا	اسْمَ اللَّهِ	عَلَىٰ مَا
دپاره ددی چی یاد کرپی هغوی نوم دالله په هغه (خاروی) باندي چی ورکړی دی هغه هغوی له		رَزَقَهُمْ
	د دی دپاره چی مونره ورته کوم خاروی ورکړی دی په هغی دالله ﷻ نوم واخلی	
مِّنْ بَيْمَاتٍ	الْأَنْعَامِ	فَالَهُمْ
دخریدونکو خاروونه نوم معبود ستاسو معبود یو دی او خاص هم هغه ته غاړه کیردی	إِلَهُ وَاحِدٌ	فَلَهُ
	نوستاسو معبود صرف یو دی لله ﷻ دی نو هم دهغه تابعداری کوئی	أَسْلَمُوا

(۱) صحیح بخاری کتاب الحج باب رکوب البدن: ۱۶۸۹، صحیح مسلم: ۱۳۲۲، ترمذی: ۹۱۱، ابن ماجه: ۳۱۰۴۔

(۲) صحیح مسلم کتاب الحج باب جواز رکوب البدن: ۱۳۲۴۔

(۳) (د دولسو میاشتنو فضائل او احکام)۔

(۴) ۵/المائدة: ۹۵۔

(۵) ۴۸/الفتح: ۲۵۔

وَبَشِّرِ	الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۰﴾	الَّذِينَ	إِذَا	ذَكَرُوا اللَّهَ
اور زيری ورکړه	عاجزی کونکو خلقو لره	هغه (عاجزی کونکی)	ا کله چی	یاد کړې شی الله
اور انی پیغمبره	عاجزی کونکو ته زيری ورکړه	ادا هغه خلق دي چی	کله د الله ﷻ نوم یاد شی نو ددوی	
وَجَلَّتْ	قُلُوبُهُمْ	وَالصَّابِرِينَ	عَلَىٰ مَا	أَصَابَهُمْ
نو یرېږی	ازړونه دهغوی	او صبر کونکی وی	په هغه مصیبت باند	چی رسیږی هغوی ته
زړونه یرېږی.....	او کوم مصیبتونه چه ورته اورسی	په هغې صبر کوی.....
وَالْبَاقِيَ	الصَّلَاةِ	وَمِمَّا	رَزَقْنَاهُمْ	يَنْفِقُونَ ﴿۱۱﴾
او قانیمونکی وی	د مانځه	او دهغې رزق نه	چی ورکړی دي مونږ	هغوی ته خرچ کوی
او د مونځونو پابندی کوی	او زموږ د ورکړې روزی نه	(د نیکی په لار کښی)	خرچونه کوی	

قوله تعالى: - وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا

د قربانی اهمیت:- ارشاد دې چه په ټولو امتونو کښې په هریو امت کښې اوهرې یوې ډلې ته مونږ د قربانی حکم ورکړې وو د هغوی د پاره یوه ورځ د اختر مقرر وه هغوی به هم د الله ﷻ په لار کښې حلاله کوله ټول په ټول یوه خپلې قربانی مکی ته رالیکلې دي د پاره چه د قربانی د څارو د حلالې په وخت کښې د الله ﷻ د نوم ذکر او کړی. حضور ﷺ له هم دوه برکې گڼان لوی لوی بنکرو والا راوړلې شو هغوی دا راسملول اود هغې په مرئی پښه مبارکه کیخوده اوبسم الله الله اکبر لوستلو سره نی حلال کړل. (۱)

د قربانی حقیقت څه دي؟- مسند احمد کښې دی صحابه کرامو رضی الله عندهم حضور ﷺ نه تپوس او کړودا قربانی څه خیز دي؟ حضور ﷺ جواب ورکړو ستاسو دپلار ابراهیم رضی الله عنه سنت دی. تپوس نی او کړو مونږ ته په دې کښې څه ملاویرې؟ ونی فرمائیل د هریو وینسته په بدله کښې یوه نیکی. تپوس نی او کړود ورنې څه حکم دي؟ ونی فرمائیل د ورنې کولو سره د هریو ریشې په بدله کښې یوه نیکی. دا امام ابن ماجه رضی الله عنهم راوړې دي (۲) ستاسو ټولو الله ﷻ هم یو دې سره ددې چه د شریعت بعضې احکام بدلېږی رابدلېږی خو په توحید کښې د الله ﷻ په یووالی کښې پورسول ته هم په نیک امت کښې اختلاف نه دي شوي ټول د الله ﷻ توحید اوهم د هغه د عبادت د پاره ټول جهان رابلی په ټولویاندي اول هم دا وحی نازل شوې ده نو تاسو ټول د هغه طرف ته تیم شنی اوهم د هغه شنی اوهم د هغه دا حکامو پابندی او کړنی هم د هغه په تابعدارنی کښې استحکام او کړنی کوم خلق چه مطمئن دی کوم چه متواضع دی کوم د تقوی والا دی څوک چه د ظلم نه ویزاره دی د مظلومیت په حالت کښې د بدلې اخستلونه دی د مولا په مرضنی اورب په رضا باندې راضی دی هغوی ته زيری واوروئی هغوی د مبارکوقابل دی. څوک چه د الله ﷻ ذکر اوری زړه نرم کړی اود الله ﷻ د ویرې نه زړه ډک کړی د رب طرف ته بنکته کیري. په سختو کارونو باندې صبر کوی، په مصیبتونو باندې صبر کوی. امام حسن بصری رضی الله عنه فرمائی والله که تاسو د صبر او برداشت عادت په ځان کښې وانچولو نو تاسو به بریاد کړې شنی. د (والمقیمي) قراءت په اضافت سره خور د جمهورو دې خوا بن سميع (والمقیمين) لوستلې دي د (الصلاة) نی زبر لوستلې دي. امام حسن رضی الله عنه خولوستلې دي د نون په حذف او اضافت سره خود (الصلاة) زيرنی لوستلې دي او فرمائی چه د نون حذف دلته د تخفیف په وجه سره دي. ځکه چه په وجه د اضافت او منلې شی نو د دې زير لازم دي نو کیدې شی

(۱) صحیح بخاری کتاب الاضاحی باب التکبیر عند الذبح: ۵۵۶۵، صحیح مسلم: ۱۸۶۶.

(۲) احمد: ۳۶۸/۴، ابن ماجه کتاب الاضاحی باب لواب الاضاحی: ۲۱۲۷.

چہ پہ وجہ د نیزدیکت وی مطلب دا چہ د رب د فریضی پابند دی اود الله ﷻ حق ادا کونگی دی۔ اود الله ﷻ ورکری شوی ورکوی د خپلی کورنشی خلقو ته فقیرانو محتاجانو ته اوتول مخلوق ته خوک چہ ضرورت مندوی اوتولوسره پہ بنہ سلوک اواحسان سره مخ کیوی۔ د الله ﷻ د حدودو حفاظت کوی د منافقانو پہ شان نه دی چہ یوکارا وکری بل پریردی۔ پہ سورت براءة کنبی هم دا صفتونه بیان کری شوی دی او هلته د الله ﷻ په حمد سره پوره تفسیر هم مونږ کری دی۔

وَالْبَدَنَ	جَعَلَهَا	لَكُمْ	مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ	لَكُمْ
او اوبن د قربانی اگر خولی دی مونږ هغه دپاره ستاسو دنبو دالله نه دی ستاسو دپاره				
اوبن مونږ ستاسو دپاره دالله (ددين) ننبی مقرر کړی دی په دې کنبی ستاسو خپل خیر دې				
فِيهَا	خَيْرٌ	فَاذْكُرُوا	اسْمَ اللَّهِ	عَلَيْهَا
په هغی کنبی خیر پس یاد کړی نوم دالله په هغی باندا په ولاړه نو کله چی اولری				
نو څه وخت چی تاسو دغه (خاروی قربانی ته) قطار کنبی اودروئ نو دالله ﷻ نوم پرې اخلی اییا چی				
جَنُوبَهَا	فَكَوُوا	مِنْهَا	وَاطْعُوهَا	الْقَائِعَ
ارخونه دهغی نو خوری دهغی نه (پخپله هم) او خوروی نی په صبر کونگی فقیر باندي هم				
هغوی په اړخونو پرېوخی نو دهغی نه خپله هم خوروی او دصبر کونکو او غوښتونکو فقیرانو (دواړو) باندي				
وَالْمَعْتَرِطَ	كَذَلِكَ	سَخَّرْنَاهَا	لَكُمْ	لَعَلَّكُمْ
او په سوال کونگی باندا هم دارنگی تابع کړی دی مونږ دا خاروی دپاره ستاسو دپاره ددې چی تاسو				
هم خوروی دغه شان مونږ دا خاروی ستاسو دپاره تابع کړی دی اچی تاسو زموږ شکر ادا کړی				
تَشْكُرُونَ ۝				
شکر اوباسی				

د قربانی فضائل:-- داهم د الله ﷻ احسان دې چہ هغه خاروی پیدا کړی او هغه نی پخپل نوم باندي قربانی کولو او خپل کورته د قربانی په توگه باندي د رسولو حکم کړی دې او دائی شعائر الله او گر خول بل حکم نی فرمایلی ﴿لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أُمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَيَرْضَوْنَهَا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝﴾ (۱) مه د الله ﷻ د دې عظمت والا د ننبو بی ادبی کونی اومه د حرمت والا د میاشتنو گستاخی کوی الخ. هر اوبن اوغوا چہ د قربانی دپاره مقرر کړی شی هغه په بدن کنبی داخل دی (۲) اگر چه بعضی خلقو صرف اوبن ته بدن وئیلی خوصحیح دا دی چہ اوبن خودی ولی غوا هم په دې کنبی شامله ده. حدیث شریف کنبی دی چہ څنگه اوبن د اووه کسانو د طرف نه قربانی کیدی شی دغه شان غوا هم. د جابرین عبدالله ﷺ نه په صحیح مسلم کنبی روایت دې مونږ ته

(۱) ۵/المائدة: ۲.

(۲) صحیح مسلم کتاب الحج باب بیان وجوه الاحرام.....: ۱۲۱۳، ابوداؤد: ۲۸۰۹، ترمذی: ۹۰۴، ابن ماجه: ۳۱۳۲، ابن حبان: ۱۷۰۰۶، بیهقی: ۱۶۸/۵.

رسول اللہ ﷺ حکم را کړوچه مونږ په اوبښ کښې اووه کسان شريک شو او په غوا کښې دې هم اووه کسان سړي شريک شي. امام اسحاق بن راهويه رضي الله عنه وغيره فرماني چه په دې دواړو څارووکښې لس لس کسان شريکيدلې شي. په مسند احمد او سنن نسائي کښې داسې حديث هم راغلي دي. والله اعلم.

په غټ څاروي کښې د اووه کسانو د شرکت حکم

مسلك حنفی: په غټ څاروي کښې مثلاً اوبښ غوا ميخه کښې اووه کسان شريکيدې شي او په وړوکی څاروي کښې به صرف يو کس حصه اخلي لکه گله گله چيلې چيلې (د دولسو مياشتو فضائلو او احکام ص، ۲۴۳) پحواله د درمختار و شامی) -

بيا فرماني چه په دې څناورو کښې ستاسو د آخرت گټه ده. حضور ﷺ فرماني چه د قربانۍ د اختر په ورځ د انسان يو عمل هم د الله ﷻ په نيز د قربانۍ نه زيات خوښ نه دي څاروي به د قيامت په ورځ د خپلو ښکرو نوکواو ويستوسره دانسان په نيکو کښې پيش کولې شي. ياد ساتنې د قربانۍ د وښې د څاڅکي په زمکه باندې د پريوتلونه وړاندې الله ﷻ ته رسي نو په يخوزرو نوسره قرباني کوي. (۱) (ابن ماجه ترمذی) حضرت سفیان ثوري رضي الله عنه خو به په قرض کولو سره هم قرباني کوله اود خلقو په تپوس کولو به نې فرمائيل چه الله ﷻ فرماني په دې کښې ستاسو ښيگره ده. رسول الله ﷺ فرماني د يوې خرچې غوره والي د الله ﷻ په نيز په نسبت د دغه خرچې چه د قربانۍ د اختر په ورځ په قربانۍ باندې کولې شي هيڅ کله نه دي. (۲) (دارقطني). الله ﷻ فرماني ستاسو د پاره په دې څارووکښې ثواب دې گټه ده د ضرورت په وخت کښې پښې څکلې شني سورلي کولې شني اوبياد دې د قرباني کولو په وخت کښې د خپل نوم لوستلو هدايت کوي.

حضرت جابر رضي الله عنه فرماني ما د لوی اختر مونځ رسول الله ﷺ سره ادا کړو د مانځه نه په اوزگاريدوسره د حضور ﷺ مخې له گله راوستلې شو کوم چه حضور ﷺ ﴿بسم الله والله اکبر﴾ لوستلوسره حلال کړو بياني اوفرمائيل اي الله ﷻ دا زما د طرف نه دي او زما د امت نه د هغه کسانو د طرف نه دي چه قرباني نه شي کولې. (۳) (احمد ابوداؤد ترمذی) فرماني چه د اختر په ورځ حضور ﷺ له دوه گله ان راوستې شوهغه نې قبلي طرف ته مخ کړو حضور ﷺ ﴿وجهت وجهي للذي فطر السموات والارض حنيفاً وما انا من المشركين ان صلوتي ولنسكي ومحياي ماتي لله رب العالمين لا شريك له وبذلك امرت وانا اول المسلمين اللهم منك ولك عن محمد وامتي﴾ لوستلو ﴿بسم الله والله اکبر﴾ او ونييل او حلال نې کړل. (۴)

حضرت ابورافع رضي الله عنه فرماني د قربانۍ په موقع به رسول الله ﷺ دوه گله ان ښه چاق تازه تيار ښکلې د لويو ښکرو والا برگ اخستل کله چه به نې مونځ اوکړو اود خطبه نه به فارغ شو نو يو څاروي به حضور ﷺ له راوستې شو حضور ﷺ به پخپله په عيدگاه کښې په خپل لاس حلالولو اوفرمائيل به نې اي الله ﷻ دا زما د طرف نه دي څوک هم چه د توحيد او سنت گواه دی بيا به دويم څاروي حاضر کړې شو کوم چه حلالولوسره به نې فرمائيل دا د محمد او آل محمد ﷺ د طرف نه دي بيا به نې د دواړو غوښه غريبانانو ته هم ورکوله او حضور ﷺ اود کور خلقو به هم خورله. (۵) (احمد، ابن ماجه)

(۱) ترمذی کتاب الاضاحی باب ماجاء فی فضل الاضحية: ۱۴۹۳ ابن حبان: ۳۱۲۶.

(۲) دارقطني: ۲۸۲/۴.

(۳) احمد: ۲۵۶/۳، ابوداؤد کتاب الضحایا باب فی الشاة یضحی لمانع جماعة: ۲۸۱۰ وهو حسن، ترمذی: ۱۵۲۱، احمد: ۵۶۲/۳.

حاکم: ۲۲۹/۴، بیهقي: ۲۸۵/۴.

(۴) ابوداؤد کتاب الضحایا باب ما یستحب من الضحایا: ۲۷۹۵ وهو حسن، ابن ماجه: ۳۱۲۱.

(۵) احمد: ۸/۶.

په قربانی کنبې نیابت جائز دی

مسلك حنفی: د بل چا د طرفه قربانی کول جائز دی ځکه چه نبی کریم صلی الله علیه وسلم د خپل امت دپاره قربانی کړې وه

اوبنې په ولاړه حالول سنت دی: د «صواف» معنی ابن عباس رضی الله عنہما اوبنې په دریو پنبو باندې اودرولود هغه گس لاس نی اوترلو «بسم الله والله اكبر لا اله الا الله اللهم منك ولك» لوستلوسره هغه حلال کړو. حضرت ابن عمر رضی الله عنہما یوسرې اولیدلوچه هغه خپل اوبنې حالودپاره کینولې دې نو هغوی اوفرمانیل دا اودروه اود ده پنبې اوتره او حلال نی کړه هم دا سنت دی د ابوالقاسم رضی الله عنہ. حضرت جابر رضی الله عنہ فرمائی رسول الله ﷺ او صحابه کرامو رضی الله عنہم به د اوبنې یوه پنبه اوترله په دریو پنبو باندې به نی اودرولو او حالولوبه نی (۱) (ابوداؤد). حضرت سالم بن عبدالله رضی الله عنہ سلیمان بن عبدالمکک ته فرمائیلې ووجه د گس طرف نه قربانی کوه. د حجة الوداع بیان کولوسره حضرت جابر رضی الله عنہ فرمائی چه حضور ﷺ درې شپیته اوبنې په خپل لاس سره قربانی کړل د حضور ﷺ په لاس کنبې حربه (دلرگی لاسکی والا جنگی وسله) وه په کومې سره چه به حضور ﷺ زخمی کول (۲) د ابن مسعود رضی الله عنہ په قراءت کنبې «صوافن» یعنی په ولاړه پنبې ترلې. د صواف معنی د خالص هم کړې شوې دې یعنی څنگه به چه د جاهلیت په زمانه کنبې الله ﷻ سره نورهم شریک کول تاسو مه کوئی بلکه صرف د یوالله چه واحد دې په نوم باندې قربانیانې کوئی. بیا چه کله دا په زمکه باندې راپریوخی یعنی حلال شی یخ پریوخی نو پخپله نی هم اوخوئی او په نورو باندې نی هم اوخوئی نیزه وهلوسره په تکرې کولو شروع مه کوئی ترکومی چه روح اوخی او یخ شی. په یوحديث شریف کنبې هم راغلی دی چه د روح په ویستو کنبې تندی مه کوئی. (۳)

د صحیح مسلم په حدیث کنبې دی الله ﷻ هریوخیخته نرمی کول لیکلې دی. د بنمنان په میدان جنگ کنبې قتل کولوسره هم بڼه سلوک کوئی او څاروی حالوخت کنبې هم په بڼه شان نرمی سره حالوئی اوچاره بڼه تیره کوئی او څاروی ته تکلیف مه ورکوئی. (۴) فرمان دې چه په څاروی کنبې ترکومی ساه وی اود هغه د بدن څه حصه پرې کړې شی نودا حرام ده. (۵) (احمد، ابوداؤد، ترمذی)

د ساه وتلو نه وړاندې د څاروی نه څه اندام کتې کول او دهغې حکم

مسلك حنفی: د ساه وتلو نه وړاندې چې کوم اندام دڅناور نه کتې کړې شی هغه به د مردارې په حکم کنبې وی دهغې خوړل ناجائز او حرام دی بیافرمانی داپخپله اوخوئی بعضې سلف وائی د دې خوړل مباح دی. امام مالک رضی الله عنہ فرمائی مستحب دی نورخلق وائی واجب دی.

د قربانی د غوښې خوړولو حکم

مسلك حنفی: د قربانی غوښه په خپله خوړل خپلوانو ته ورکولو غریبانانو او مالدارانو ته ورکول ټول

^(۱) صحیح بخاری کتاب الحج باب لخرالابل مقبلة: ۱۷۱۳، صحیح مسلم: ۱۳۲۰، ابوداؤد: ۱۷۶۸، احمد: ۳/۲، ابن حبان: ۵۹۰۳.

^(۲) ابوداؤد کتاب المناسک باب کیف تحرالیدن: ۱۷۶۷.

^(۳) صحیح مسلم کتاب الحج باب حجة النبی ﷺ: ۱۲۱۸.

^(۴) دارقطنی: ۲۸۳/۴.

^(۵) صحیح مسلم کتاب الصيد باب الامر باحسن الذبح والقتل: ۱۹۵۵، ابوداؤد: ۲۸۱۵، ترمذی: ۱۴۰۹، ابن ماجه: ۱۳۷۰، ابن حبان: ۵۸۸۲، احمد: ۱۲۳/۴.

^(۶) احمد: ۲۱۸/۵، ابوداؤد کتاب الاضاحی باب اذا قطع من الصيد قطعة: ۲۸۵۸، مسنده حسن، ترمذی: ۱۴۸۰، حاکم: ۲۳۹/۴، بیهقی: ۲۳/۱، دارقطنی: ۵۴۸، دارمی: ۱۸.

صورتونہ جائز دی البتہ غورہ دا دہ چہ غوبنہ درې حصې کړې شی یوه حصہ په خپله او خورې بله حصہ خپلوانو ته ورکړی او دریمہ حصہ عامو مسکینانو غریبانانو ته ورکړی (د دولسو میاشتو فضائل او احکام، ص، ۲۵۰) پحوالہ د درمختار۔

د قانع او معتظ مطلب: مسکینان کہ هغه په کورونو کښې ناست وی او کہ درپه درسوالونہ کوی. دا هم مطلب دې چہ قانع خو هغه دې چہ په صبر سره کور ناست وی او معتز هغه دې چہ اخواد یخوا خی راخی خوبیا هم سوال نہ کوی. (۱) داهم ونیلې شوی دی چہ قانع هغه دې چہ صرف په سوال کولو باندې صبر او کړی او معتز هغه دې چہ سوال خونہ کوی ولې د خپلې عاجزنی او غریبشی اظهار او کړی. دا هم روایت دې چہ قانع هغه دې چہ مسکین وی تلور اتلووالوی اود معتز نہ مراد دوستان او کمزوری خلق او گاونډیان سره د دې چہ مالدار وی خو چہ تاسو کره خی راخی هغه ته وینی نو هغوی هم دی چہ طمع ساتی او هغه هم چہ امیر او فقیر موجود وی. داهم ونیلې شوی دی چہ د قانع نہ مراد اهل مکہ دی. د امام ابن جریر رضی اللہ عنہ فرمان دې چہ د قانع نہ مراد سوال کونکې دې ځکه چہ هغه خپل لاس د سوال د پارہ اوردوی اود معتز نہ مراد چہ اخواد یخوا کړی چہ کہ څه ملاوشی. د بعضې خلقو دا خیال دې چہ د قربانشی دا غوبنې دې درې حصې کړې شی یوه حصہ د خپل خوراک د پارہ یوه د دوستانو ورکولود پارہ او یوه د صدقہ کولود پارہ. حدیث کښې دی رسول اللہ ﷺ فرمانی چہ ہم ما تاسو د قربانشی د غوبنې جمع کولونہ منع کړې ونی چہ د دريوورخونہ زیات پورې نی مه ساتی اوس زه اجازت درکوم چہ خورنی جمع کوئی او څنگه چہ غوارنی (۲) په یوبل روایت کښې دی چہ خورنی جمع کوئی او صدقہ کوئی او یوبل روایت کښې دی (۳) پخپله خورنی په نورو خورنی اود اللہ ﷻ په لار کښې ورکوئی. (۴)

بعضې خلق وائی چہ قربانی کونکې دې نیمه غوبنہ پخپله خوری او باقی غوبنہ دې نیمه دې صدقہ کړی ځکه چہ قرآن پاک فرمائیلی دی پخپله نی خورنی او حاجت مند فقیر باندې خورنی او پد حدیث کښې داهم دی چہ خورنی جمع کوئی اود اللہ ﷻ په لار کښې ورکوئی. اوس کہ یوسرې د خپلې قربانشی غوبنہ هم پخپله او خوری نویوقول خوداروایت دې چہ په ده باندې هیڅ نقصان نشته. بعضې خلق وائی چہ په هغه باندې هم داسې یوه قربانی یا دهغې قیمت ورکول دی بعضې وائی چہ نیم قیمت دې ورکړی بعضې نیمه غوبنہ او بعضې وائی د دې په اجزاء کښې د وړو وړو اجزاء قیمت د ده په ذمہ دې باقی معاف دی.

د قرباننی ټوله غوبنې په خپله د خوړلو حکم

مسلم حنفی: د قرباننی ټوله غوبنہ پخپله خوړل په مالدارانو او غریبانانو باندې تقسیمول ټول صورتونہ جائز دی خو غورہ دا دہ چہ درې حصې ئې کړی یوه حصہ په خپله او خورې بله حصہ رسته دارانو ته ورکړی اودریمہ حصہ عامو مسکینانو او غریبانانو ته ورکړی (د دولسو میاشتو فضائل او احکام، پحوالہ د درمختار)۔

(۱) الظہری: ۶۳۶/۱۸.

(۲) صحیح مسلم کتاب الاضاحی باب بیان ماکان من النهی عن اکل لحوم الاضاحی بعد ثلاثہ...: ۱۹۷۷، ترمذی: ۱۰۱۰.

(۳) صحیح مسلم حوالہ سابق: ۱۹۷۱، ابوداؤد: ۲۸۱۲، ابن حبان: ۵۹۲۷.

(۴) صحیح بخاری کتاب الاضاحی باب ما یوکل من لحوم الاضاحی وما یترود منها: ۵۵۶۹.

د خرمین بارہ کنبی پہ مسند احمد کنبی حدیث دی وئی خورنی د الله ﷻ پہ لار کنبی ورکړنی د خرمین نه فائده اوچته کړنی خودا خرخوئی مه (۱) بعضی علماؤ د خرخولو اجازت ورکړې دې بعضی وائی په غریبانانو کنبی دې تقسیم کړې شی. (مسئله)

اول مونځ بیا قربانی کول سنت دی. براء بن عازب ؓ وائی چه رسول الله ﷺ فرمائیلی دی د ټولونه اول مونځ له په هغه ورځ مونځ ادا کول پکار دی بیا واپس کیدل او قربانیانې کول پکار دی څوک چه داسی اوکړی هغه سنت ادا کړل اوچاچه د مانځه نه وړاندې قربانی اوکړه نوداسی ده لکه چه هغه د خپل کوروالا دپاره غوښه راجمع کړه د هغه قربانسی سره هیڅ مینه نشته. (۲) (بخاری و مسلم) د دې وجې د امام شافعی ؒ اود علماؤ د یوې ډلې داخیال دې چه د قربانسی اول وخت هغه وخت دې چه کله نمر راوخیژی. اودومره وخت تیرشی چه مونځ اوشی او دوه خطبې اوشی. د امام احمد ؒ په نیز د دې نه پس دومره وخت هم چه امام حلاله اوکړی ځکه چه په صحیح مسلم کنبی دی امام چه ترکومې قربانی اونه کړی تاسو قربانی مه کوئی. (۳) (احمد ابن حبان) وائی چه د قربانسی ورځې د ذی الحججه د خاتمه پورې دی خوداقول غریب دی

د مانځه نه وړاندې د قربانی کولو حکم

مسئله حنفی: په کلو کنبی د اختر د مانځه نه وړاندې قربانی کول جائز ده او په بنارونو کنبی چه د اختر مونځ په کنبی کیږی د اختر د مانځه نه وړاندې قربانی کول جائز نه ده (۴) په حواله د درمختار. بیا فرمائی چه هم په دې وجه مونځ دا څاروی اوځناور ستاسو حکم منونکی کړی دی چه کله هم تاسو غواړنی سورلی کونی کله چه غواړنی پنی ترې اخلنی کله چه غواړنی حلالونی غوښه خورنی لکه چه په سورت یس په آیت (الْمَرْءُ وَالْأُنثَىٰ قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمُ النَّبِيُّ لَا يَرِجَعُونَ ۗ وَإِن كُنَّا لَمَّا جَمَعْتُمَا لَدَيْنَا مُخَضَّرُونَ ۗ وَأَيُّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۗ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَيَأْكُلُونَ ۗ وَجَعَلْنَا فِيهَا حَبْلًا مِّن نَّجِيلٍ وَأَعْتَابٌ وَنَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ۗ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۗ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۗ) کنبی بیان شوې دې. هم دغه فرمان دلته دې چه د الله ﷻ د دې نعمت شکر ادا کړنی ناشکری اوناقدری مه کوئی.

لَنْ يَتَّالَ اللَّهُ لِحُومِهَا وَلَا دِمَائِهَا وَلَكِنْ يَتَّالَهُ	
هرگز نه رسی الله ته اغوښې دهغې اونه اووینې دهغې ا	ولیکن رسی هغه ته
اونه شی وینه بلکه هغه ته ستاسو صرف	
التَّقْوَىٰ	مِنْكُمْ
تقوی	ستاسونه
كَذَلِكَ	سَخَّرَهَا
دارنگې	تابع کړل هغه دا څاروی
لَكُمْ	دپاره ستاسو
پرهیزگاری رسیږی په دې شان هغه دا څاروی ستاسو تابع کړی دی چې تاسو	

(۱) احمد: ۱۵/۴ مجمع الزوائد: ۲۶/۴.

(۲) صحیح بخاری کتاب العیدین باب الخطبة بعد العید: ۹۶۵، صحیح مسلم: ۱۹۶۱، ابوداؤد: ۲۸۰۱، ترمذی: ۱۵۰۸، احمد: ۳۰۳/۴.

(۳) صحیح مسلم کتاب الاضاحی باب من الاضحية: ۱۹۶۴.

(۴) اد دولسو میاشتر فضائل او احکام (ص: ۲۴۲).

لَتَكْبُرُوا اللَّهَ	عَلَى مَا	هَدَيْكُمْ
دپارہ ددی چی تاسو لوئی بیان کری دالله په هغه هدایت باند چی شودلی نی دی تاسو ته		
دالله ﷻ لوی بیان کرنی هغه تاسو ته لار خودلی ده		
وَبَشِّرِ	الْحُسَيْنِ	
او زیری ورکړه (اے نبی ﷺ) نیکی کونکو خلقو له		
(دنبی نبی ﷺ) نیکی کونکو ته زیری ورکړه		

قوله تعالى: - وَلَكِنْ يَتَأَلَوْنَ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ

د تقوی فضیلت: - ارشاد دی چه د قربانیانو په وخت کنبی د الله ﷻ نوم په لوئی سره اخلی هم د دی د پاره قربانیانې مقررشوی دی چه په خالق اورازق سره نی اومنی دانه چه د قربانیانو په غوښه اووینه سره د الله ﷻ فائده کیږی. الله ﷻ د ټول مخلوق نه غنی او د ټول بندیگانونه بی پرواه دی. د جاهلیت د بی وقفتیاگانو نه یوه داهم وه چه د قربانو د خاروو غوښه به نی خپله بتانوته کیخوده او په هغوی باندې به نی د وینی خاڅکی کولو. داهم رواج وو چه په بیت الله باندې به نی وینو خاڅکی سیندل. مسلمانان کیدو سره صحابه کرامو رضی الله عنهم ددی پاره کنبی تپوس او کړو په کوم باندې چه دا آیت نازل شو چه الله ﷻ خو تقوی ته گوری او قبلوی اوهم په دی باندې بدله ورکوی. په صحیح حدیث کنبی دی چه الله ستاسو صورتونوته نه گوری نه د هغه نظر ستاسو په مال باندې دی بلکه د هغه نظر ستاسو په زړونوباندې دی اوستاسو په اعمالوباندې دی (۱) یوبل حدیث کنبی دی چه خیرات اوصدقه د سوال کونکی په لاس کنبی پریوخی د دی نه اول د الله ﷻ لاس ته ورخی د قربانی د خاروی د وینو خاڅکی په زمکه باندې پریوخی دی نه اول الله ﷻ ته رسی (۲) دی هم دا مطلب دی چه د وینو خاڅکی جدا کیدو سره قربانی قبلیری. والله اعلم.

د قربانی د څرمنې حکم: - د عامر شعبی رضی الله عنه د قربانی د څرمنوباره کنبی تپوس اوشو نوئی فرمائیل الله ﷻ ته غوښه اووینه نه رسی که غواړنی خرشی کرنی او که غواړنی ونی ساتنی که غواړنی نو د الله ﷻ په لار کنبی نی ورکړنی. هم د دی د پاره الله ﷻ دا ځناور ستاسوپه قبضه کنبی کری دی چه تاسو د الله ﷻ د دین او د هغه د شریعت لار اووینی د هغه د خوښی کارونه اوکړنی اود هغه د ناخوښی کارونونه منع شئی اودهغه عظمت اولونی بیان کرنی کوم خلق چه نیکو کاردی اود الله ﷻ د حدودو پابندی په شریعت باندې عمل کونکی دی درسولانوصداقت کوی هغوی دمبارکنی او زیرو لائق دی. (مسئله)

د امام ابوحنیفه، امام مالک او ثوری رضی الله عنهم قول دی چاسره چه د زکوة د نصاب برابر مال وی په هغه باندې قربانی واجب ده د امام ابوحنیفه رضی الله عنه په نیز دا شرط هم دی چه هغه په خپل کور کنبی مقیم وی. په یوصحیح حدیث کنبی دی چه د چا وس وی او قربانی اونه کری نوهغه دی زمونږعیدگاه ته نه نیزدی کیږی. (۳) په دی روایت کنبی غرابت دی اوامام احمد رضی الله عنه دا منکر بنائی. ابن عمر رضی الله عنهما فرمائی

(۱) صحیح مسلم کتاب البروالصلة باب تحريم ظلم المسلم: ۲۵۶۴/۳۴.
 (۲) لرمذی کتاب الاضاحی باب ماجاء فی فضل الاضحية: ۱۴۹۳ ابن ماجه: ۳۱۲۶.
 (۳) الحد: ۳۲۱/۲، ابن ماجه: ۳۱۲۳ وسنده حسن، حاکم: ۳۸۹/۲، دارقطنی: ۲۸۵/۴.

رسول اللہ ﷺ برابر لس کالوپوری ہر کال قربانی کولہ. (۱) (ترمذی)
د قربانی نصاب

مسلك حنفی:۔۔۔ پہ خومره مال باندی چه د صدقه فطر واجبیبری هم په هغه هومره باندی قربانی هم واجبیبری د دې دپاره د کال تیریدل اود مال تجارتی کیدل ضروری نه دی بلکه که یو کس د ضرورت نه زیاتی سامان وی او دهغې قیمت دومره وی چه په هغې باندی د قربانی خاړوی اخستی شی نو په هغه باندی هم قربانی واجب ده (د دولسو میاشتنو فضائل او احکام (ص، ۲۴۰) پحواله د درمختار د امام شافعی رحمته اللہ علیہ او امام احمد رحمته اللہ علیہ مذهب دی چه قربانی واجب او فرض نه ده بلکه مستحب ده ځکه چه په حدیث کنبی راغلی دی په مال کنبی د زکوة نه علاوه بل هیخ فرضیت نشته. (۲) داهم اول روایت بیان کړی شوی دی چه حضور ﷺ د خپل ټول امت د طرف نه قربانی کړی نو واجب کیدل ساقط شو. حضرت ابوشریح رضی اللہ عنہ فرمائی د حضرت ابوبکر رضی اللہ عنہ او حضرت عمر رضی اللہ عنہ په گاونډ کنبی اوسیدلم دی دواړو بزرگانو به قربانی نه کوله په دې ویره چه خلق به د هغوی اقتداء او کړی بعضې خلق وائی چه قربانی سنت کفایه ده چه په محله کنبی یا په کوڅه کنبی یا په کورنۍ کنبی یوکس هم اوکړه نود باقی غاړه خلاصه شوه د دې د پاره مقصد صرف شعار ښکاره کول دی. په ترمذی وغیره کنبی دی رسول اللہ ﷺ د عرفات په میدان کنبی او فرمائیل په هریوکوروا باندی په هر کال کنبی قربانی ده او هغه عتیره ده معلومه ده چه عتیره څه خیزدی؟ هم هغه کوم ته چه تاسو رجبیه وائی. (۳) د دې په سند کنبی کلام کړی شوی دی.

ابویوب رضی اللہ عنہ فرمائی صحابه کرامو رضی اللہ عنہم به د رسول اللہ ﷺ په موجودگی د ټولې کورنۍ د طرف نه یوه چیلنی د الله ﷻ په لار کنبی حلالوله پخپله به ئی هم خورله او په نورو باندی به ئی هم خورله بیا په دې کنبی خلقو دا اوکړو چه تاسو ئی گورئ. (۴) (ترمذی ابن ماجه) عبدالله بن هشام رضی اللہ عنہ به د خپل خان اود کور والا د طرف نه به یوه چیلنی قربانی کوله. (۵) (بخاری)

د قربانی د خاړوی عمر:۔۔۔ اوس د قربانی د خاړوی د عمر باره کنبی او گورئ. په صحیح مسلم کنبی رسول الله ﷺ فرمائی چه مه حلالولئ مگر مسنه (عمر ته رسیدلی) بغيرد هغه صورت چه هغه په تاسو باندی گران پریوخی اویاد گلهې بیچې هم د شپرو میاشتنو حلالولې شئی. (۶) زهری رضی اللہ عنہ خو فرمائی چه جذعه یعنی شپرو میاشتنیز خناور خود قربانی په کار کنبی نه شی راوستی اود دې په مقابله کنبی د اوزاعی رضی اللہ عنہ مذهب دی چه د هریو جزعه کافی ده خود ادا واره اقوال د افراط تفریط یعنی کمی زیاتی والا دی.

د جمهورو مذهب دا دی چه اوبن غوا چیلنی خو هغه جائز ده چه ئی وی او د گلهې د شپرو میاشتنو هم جائز دی. اوبن خو دوه کالني وی کله چه د پنځو کالوشي او په شپږم کنبی شی او غوا چه کله د دوو کالو پوره شی په دریم کنبی شی اوداهم وئیلې شوی دی چه درې تیر کړی او په څلورم کنبی وی اود چیلنی ئی خو هغه دی چه دوه کاله تیر شوی وی او جذعه وائی چه د پوره کال وی او وئیلې شوی دی چه د لسو میاشتنو وی یوقول دی چه د اتو میاشتنو وی یوقول دی چه د شپرو میاشتنو وی اود دی نه د کمی

(۱) ترمذی کتاب الاضاحی باب دللیل علی ان الاضحیة سنة: ۱۵۰۷، احمد: ۳۸/۲.

(۲) ابن ماجه کتاب الزکاة باب ما دی زکاته لیس بکر: ۱۷۸۹.

(۳) ابوداؤد کتاب الضحایا باب ماجاء فی ایجاب الاضاحی: ۲۷۸۸، ترمذی: ۱۵۱۸، نسائی: ۴۲۲۹، ابن ماجه: ۳۱۲۵.

(۴) ترمذی کتاب الاضاحی باب ماجاء ان الشاة الواحدة تجزی من اهل البيت: ۱۵۰۵، وهو صحیح، ابن ماجه: ۳۱۴۷.

(۵) صحیح بخاری کتاب الاحکام باب بیعة الصغیر: ۷۲۱۰.

(۶) صحیح مسلم کتاب الاضاحی باب من الاضحیة: ۱۹۶۲، ابوداؤد: ۲۷۴۱، احمد: ۳۱۲/۳، مستدرا بیعی: ۲۳۲۴.

مودې هيڅ يو قول نشته. د دې نه د کم عمر والا ته حمل وائی ترکومي چه د دې په شا باندي ويښته او دريري او ويښته سملی او دواړو طرفو ته تيب شي نو دې ته جذع وائی. واللہ اعلم.

د قرباني د څاروي عمر

مسلك حنفی: چې چيلی د يو کال نه کمه نه دغه شان چې گډ گډه د يو کال نه کم نه وی البته دا که خورب وی چه په نظر سره د شپږو مياشتو نه زيات ښکاري نو په هغې گډ قرباني جائز ده دغه شان د غوا او ميڅې دپاره دوه کاله عمر شرط دي که د دې نه کم وی قرباني پرې نه کيږي او د اوبن عمر پنځه کال پکار دي که د پنځو کالو نه کم وی نو قرباني پرې نه کيږي ()

عَنِ الَّذِينَ	يُدْفِعُ	إِنَّ اللَّهَ
ايشکه الله امدافعت کوی دهغه خلقو دطرفنه		
ايشکه چې الله ﷻ به دمو منانو نه		
أَمْنُوا	إِنَّ اللَّهَ	لَا يُحِبُّ
چي ايمان نې راوړې دې ايشکه الله نه خوښوی هر خيانتگر نعمت ناشکره اجازت ورکړې شو		
د مشرکانو غلبه، ختمه کړې او ايشکه الله ﷻ هيڅ خيانت گر ناشکره نه خوښوی هغه مسلمانانو ته		
لِلَّذِينَ	يَقْتُلُونَ	بِأَنَّهُمْ
هغه کسانو ته چې د چا خلاف جنگ کيږي په سبب ددې چې په هغوی باندي ظلم شوې دې		
کوم سره چې جنگ کولې شي اوس دجنگ کولو اجازت کولی شي ځکه چې په دوی ظلم کيږي		
وَأَنَّ اللَّهَ	عَلَىٰ نَصْرِهِمْ	لَقَدِيرٌ
او ايشکه الله په مدد دهغوی باندا خامخا قادر دې دا هغه کسان دی چې اوويستلي شو		
او ايشکه الله ﷻ ددوی په مدد کولو باندي قادر دې دا هغه خلق دی کوم چې ددوی		
مِنْ دِيَارِهِمْ	يَغْيِرُ حَقِّ	إِلَّا أَنْ
دکورونو خپلونه په ناحقه بل سبب نه وؤ مگر دا چې وئيل به هغوی رب زمونږ الله دې		
دکورونو نه په ناحقه ويستلي شوي دی صرف په دې وجه چې دوی دا وائی چې زمونږ رب الله ﷻ دې		
وَكُلًّا	دَفَعُ اللَّهُ	النَّاسَ
اوکه نه وي دفع کول دالله خلقو لره ځينی دهغوی لره په ځينو نورو باندي انو نړولې شوي به وؤ		
اوکه چرې الله ﷻ خلق ديو بل په ذريعه نه دفع کولې انو (دراهبانو) خانقاهگانې او (دعيسايانو)		

() د دولستو مياشتو فضائل او احکام (ص، ۲۴۳) پحواله د شامی.

صَوَامِعُ	وَيَعِي	وَصَلَوَاتٍ	وَمَسَاجِدٍ
د راہبانو خانقاگانی د عیسایانو گرجی او دیهودیانو عبادت خانہ او د مسلمانانو جو ماتونہ			
گرجی (او دیهودیانو) عبادت خانہ او (د مسلمانانو) جماتونہ چہ د الله ﷻ			
يَذْكُرُ	فِيهَا	اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا	وَلَيُنصَرْنَ اللَّهُ مِنْ
چہ یادولی شی پہ ہغی کنبی نوم د الله دیر او خامخا بہ امداد کوی الله د ہغہ چا			
نوم پہ کنبی دیر دیر یادولی شی (د اتول) بہ وران شوی ووا او الله ﷻ بہ د ہغہ چا مدد کوی			
يُنصَرُونَ	إِنَّ اللَّهَ	لَقَوِيٌّ	عَزِيزٌ
چہ مدد کوی د ہغہ بیشکہ الله دیر طاقتور دی غالب دی			
خوک چہ د ہغہ (د دین) مدد کوی بیشکہ الله ﷻ زور اور او غالب دی			

الله ﷻ د خپل طرف نہ خبرور کوی چہ د ہغہ کوم بندیکان پہ ہغہ باندي يقين او کړی د ہغہ طرف تہ تیسیرې هغوی تہ ہغہ خپل امان ورنصیب کوی دشیطانانویدو او د بنمنانویدونہ پخپلہ ہغہ لری کوی خپل امداد پہ هغوی باندي نازل کوی پخپل حفاظت کنبی هغوی ساتی لکہ چہ ارشاد دی ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأْتُوا لِلَّهِ بَايِعُوا لَهُمْ وَأَعَدُّوا لَهُمْ زَكَاةً وَسَخَّرُوا لَهَا الْآيَاتِ الْكُبْرَىٰ وَالَّذِينَ يَأْتُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَخِشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخِفُونَ لِحُكْمِهِمْ وَيَتْلُونَ مَا أُوحِيَ إِلَيْهِمْ أَذْهَبَ اللَّهُ أُولَٰئِكَ الْأَلْبَابَ ﴿١٠٠﴾﴾ بل ایت کنبی دی ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٢٠٠﴾﴾ خوک چہ پہ الله ﷻ باندي بھروسہ او تکل او کړی ہغہ پخپلہ د ہغوی د پارہ کافی دی الخ دھوکہ باز او ناشکرہ د الله ﷻ د محبت نہ محروم دی خپلې وعدې نہ پورہ کونکی د الله ﷻ د نعمتونو منکر د الله ﷻ د مینې نہ لری دی۔
قوله تعالى: - إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا

د جہاد اجازت او د ہغی پس منظر: حضرت ابن عباس ؓ وانی چہ کلہ حضور ﷺ او صحابہ کرام ؓ د مکہ نہ ہم ویستلې شو او کافرانو دمکې نہ حملہ او کړہ نوہلہ د جہاد د اجازت د آیت نازل شو۔ (۱) د دیرو سلفونہ نقل دی چہ داد جہاد پرمبې آیت دی کوم چہ پہ قرآن کریم کنبی نازل شوې۔ (۲) د بعضی بزرگانو استدلال کړې دی چہ د اسورت مدنی دی۔ کلہ چہ رسول الله ﷺ د مکہ نہ ہجرت او کړو نو د حضرت ابوبکر صدیق ؓ د خپلې نہ او وتل افسوس چہ دی کافرانو د الله ﷻ پیغمبر د وطن نہ او ویستلو یقیناً دوی بہ تباہ کیرې بیا دا آیت نازل شونو صدیق اکبر ؓ پوہہ شو چہ جنگ بہ کیرې۔ (۳) د خپلو مؤمنانو بندیکانو پہ امداد باندي قادر دی کہ غواری نوبې جنگ او بې دعوی بہ دوی غالب کړی خو ہغہ از مینست کول غواری پہ دی وجہ حکم او شو چہ د دی کافرانو ستونہ او وھنی الخ۔ یوبل آیت کنبی دی ارشاد فرمائی ﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيُنصِّرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢١٧﴾﴾ دوی سرہ او جنگیرنی الله ﷻ ستاسو پہ لاس دوی تہ سزاور کوی او پہ دوی بہ تاسو غالب کړی دوی بہ رسوا کړی او د مؤمنانو د حوصلې او چتیدلو وخت بہ ورکړی چہ د دوی زیرہ یخ شی او دې سرہ چہ خوک غواری

(۱) الزمر: ۳۶۔

(۲) الطلاق: ۳۔

(۳) الطبری: ۱۸/۶۴۳۔

(۴) الطبری: ۱۸/۶۴۳۔

(۵) احمد: ۱/۲۱۶، ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة الحج: ۱۷۱ وهو صحيح، المنن الكبرى للنسائي: ۱۱۳۴۵۔

(۶) التوبة: ۱۴۔

د توبی توفیق بہ ورکری اللہ ﷻ د علم او حکمت مالک دی. بل آیت کنبی دی ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (۱) آیا تاسو داسوج کړې دي چه تاسو به پريخودلې شئې حالانکه تراوسه پورې خو هغه ښکاره شوي نه دي چه مجاهد دي او د الله ﷻ اودهغه رسول ﷺ او د مسلمانانو نه بغيرد چاسره دوستي او يوشان والې نه کوي نو پوهه شئې چه الله ﷻ ستاسو د عمل نه خبر دي. بل آیت کنبی دی آیا تاسو دا گمان او کړو چه تاسو به جنت ته لاړ شئې سره د دي چه تراوسه پورې مجاهدين صابرين د نورو نه ممتاز شوي نه دي. ﴿بل آیت کنبی ارشاد فرمائي ﴿وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ تَعْلَمَ الْمُجِدِّينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ﴾ (۲) ﴿وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ تَعْلَمَ الْمُجِدِّينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ﴾ (۳) مونږ به يقينا تاسو از ميبنت کوو ترهغه وخت پورې چه په تاسو کنبی غازيان او صبر کونکي زمونږ په وړاندي ښکاره شئې. په دي باره کنبی نور هم ډير آياتونه دي. بياني او فرماني ل الله ﷻ د هغوی په امداد باندې قادر دي او هم داسې اوشو چه الله ﷻ خپل لښکر په دنيا باندې غالب کړو. (۴)

مکي دور کنبی د جهاد نه کولو حکمت: جهاد چه کوم وخت شريعت مشروع کړو هغه وخت هم د دي د پاره مناسب او صحيح وو. تر کومې چه حضور ﷺ په مکه کنبی وو مسلمانان ډير کمزوري وو په شمير کنبی به هم د لسو په مقابلته کنبی يوپه مشکله راتلو. کله چه په ليله العقبه کنبی انصارو د رسول الله ﷺ په لاس باندې بيعت او کړونو هغوی او وټيل که حضور ﷺ حکم او کړي نو دي وخت چه په مني کنبی خومره مشرکان جمع دي په دوی به حمله او کړو خو حضور ﷺ او فرماني ماته لاوس د دي حکم نه دي را کړې شوي دا ياد ساتئې چه دا بزرگان صرف د اتياؤ نه لږ شان د پاسه وو. کله چه د مشرکانو بغاوت زيات شو او هغوی په سرکشنی کنبی د حدنه وړاندي شو حضور ﷺ ته به ئې سخت تکليفونه ورکول او د هغوی په قتل کولو پسې شو هغوی ﷺ ئې د وطن نه د ويستلو منصوبې جوړولې دغه شان ئې په صحابه کرامو رضوان الله عليهم اجمعين باندې د مصيبتو توغرونه را کينول دوه لاسه تش تور وطن مال اسباب خپل پردي ئې پريخودل چرته چه د چا وس وو په موقعه ئې او کتله او په ويره روان شو خه حبشه ته لاړل او خه مدينې نه لاړل تر دي چه پخپله د رسالت د آفتاب راختل هم په مدينه کنبی اوشو د مدينې خلق د محمد ﷺ د جهندي لاندې خوشحاله راجمع شو. دلښکر شکل ئې جوړ کړو يو خومسلمانان د يوې جهندي لاندې راجمع ښکاره شود قدم کلکيدو خاي ورته ملاوشو. اوس د دين د بنسټونو سره د جهاد احکامات نازل شو نو د ټولونه اول هم دا نازل شو. په دي کنبی بيان او فرماني لې شو چه دامسلمانان مظلومان دي اود دوی نه د دوی کور مال حال واخستلې شو بې وجه د کورنه بې کوره کړې شو د مکې نه راوويستلې شو او مدينې ته بې آسري او بې سامانه راوړ سيدل (۵) د هغوی هيخ جرم بغيرد دي نه نه وو چه صرف د يو الله ﷻ منونکی وو رب ئې يومنلو او خپل پروردگار ئې صرف هم الله ﷻ گنړلو. دا استثنا منقطع ده د مشرکانو په نيزدا يود يرلوی جرم دي چه په هيخ کله هم په يوصورت کنبی دمعا ف کولو قابل نه دي. ارشاد دي ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِنَّا نَكْفُرُهُمْ وَإِنَّا لَمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُؤَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ (۶) تاسو اوستاسو رسول ﷺ

(۱) ۹/التوبه: ۱۶.

(۲) ۳/آل عمران: ۱۴۲.

(۳) ۴۷/محمد: ۳۱.

(۴) الطبری: ۱۸/۶۴۳.

(۵) الطبری: ۱۸/۶۴۳.

(۶) ۶۰/الممتحنة: ۱.

صرف پہ دے وجہ اوباسی چہ تاسو پہ اللہ ﷻ بانڈی ایمان لرئی کوم چہ ستاسو حقیقی پروردگار دے
د خندقونووالا پہ قصہ کنبی اوفرمانیل ﴿ وَمَا تَقْتُمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴾ (۱) یعنی پہ حقیقت
کنبی د هغوی شہ قصور نہ ووبغیرد دے نہ چہ هغوی پہ اللہ ﷻ غالب مهربان د احسان مالک بانڈی
ایمان راورلے وو. مسلمانانو صحابہ کرامو ﷺ به خندق کنستلواو خپل خان سره به نی ونیل :-

لاهمر لولانت ما اهدينا
فانزلن سكينه علينا
ان الاولی قد بغوا علينا
اذا ارادوا فتنه ابينا

پخپله رسول اللہ ﷺ هم د هغوی پہ موافقت کنبی وراود قافیه آخری حرف به رسول اللہ ﷺ هم د هغوی
سره ادا کولو او ایبنا و نیلوسره به نی بنه آواز اوچتولو. (۲) بیافرمانی چہ که اللہ ﷻ د یو علاج په بل سره
نه کولو او په هریوسیر بانڈی پاؤبانڈی سیر نه وونو په زمکه به شر او فساد خوریدلو هریوطاقتور به
کمزوری تیرولو.

(صَوَامِعُ وَبَيْعٌ وَصَلَاتٌ) ددی شہ مطلب دے :-؟ عیسایانو عابدانو وړوکو عبادت خانوته صوامع وائی (۳) یو
قول دا هم دے چہ د صابی مذهب د خلقو د عبادت خانونوم دے اوبعضی وائی چہ د مجوسیانواتش
کدوته صوامع وائی. مقاتل رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وائی دا هغه کورونه دے چہ په لارو کنبی وی او (بِيعَةٌ) د دے نه لوی
کورونه وی داهم د نصرانیانو د عابدانو عبادت خانې وی (۴) بعضی وائی دا د یهودیانو کنبی دے اود
صلوات هم یوه معنی هم دا کړې شوې ده (۵) بعضی وائی چہ دے نه مراد گرجی دے اود بعضو قول دے
د صابی خلقو عبادت خانې دے په لارو کنبی چہ داهل کتابو کومې عبادت خانې دے هم هغې ته
صلوات وئیلې شی اوچہ د مسلمانانو وی نوهغې ته جماتونه وائی (۶) د (قیها) د ضمیر مرجع جماتونه
دے خکه چہ د ټولونه اول هم دا لفظ دے داهم وئیلې شوی دے چہ دے نه مراد دا ټول خایونه دے یعنی
ددنیاترک کونکو خلقو صوامع د نصرانیانو بیع د یهودیانو صلوات اود مسلمانانو جماتونه په کومو
کنبی چہ د اللہ ﷻ نوم بنه اخستې شی. (۷)

د بعضی علماؤ بیان دے چہ په دے آیت کنبی د اقل نه د اکثر طرفته د ترقی صنعت کیخودې شوې
دے نود ټولونه زیات آباد اود ټولونه لوی د عبادت کور د کوم خای د عبادت کونکو اراده صحیح
نیک نیت او عمل صالح دے هغه جماتونه دے. بیافرمانی اللہ ﷻ د خپل دین د امدادیانو پخپله
مددگار دے. لکه چہ ارشاد دے ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴾ (۸) ای مسلمانانو که
تاسو د اللہ ﷻ د دین امداد کوئی نو اللہ ﷻ به ستاسو امداد اوکړی او تاسو ته به ثابت قدمی درکړی
په کافرانو بانڈی افسوس دے اود هغوی عملونه غرق دے. بیانی خپل دوه صفتونه بیان کړل قوی
کیدل چہ ټول مخلوق نی پیدا کړو د عزت مالک کیدل چہ ټول د هغه ماتحت دے هر یو د هغه مخکې

(۱) ۸۵/البروج: ۸.

(۲) صحیح بخاری کتاب المغازی باب غزوة الخندق وهی الاحزاب: ۴۱۰۶، صحیح مسلم: ۱۸۰۳.

(۳) الطبری: ۶۴۷/۱۸.

(۴) الطبری: ۶۴۸/۱۸.

(۵) الطبری: ۶۴۹/۱۸.

(۶) الطبری: ۶۵۰/۱۸.

(۷) الطبری: ۶۵۰/۱۸.

(۸) ۴۷/محمد: ۷.

ذلیل بنسکتہ تبول د هغه محتاج هغه د زلف الله تبولونه بی پرواه چاله چه هغه امداد ورکړی هغه غالب د چانه چه دهغه امداد اخوآشی هغه مغلوب. فرمائی ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۗ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ۗ﴾ (۱) یعنی مونږ خود اول نه خپلو رسولانوسره وعده کړې ده چه د هغوی به په یقیننی توگه باندي امداد کولې شی اودا چه هم زمونږ لښکر به غالب راخی. بل آیت کښې دی ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۗ﴾ (۲) الله ﷻ وئیلی دی چه زه اوزمارسولان علیه (سلام) غالب دی بی شکه الله ﷻ د قوت او عزت مالک دی.

الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ	فِي الْأَرْضِ	أَقَامُوا الصَّلَاةَ	وَاتَوَّأ
دا هغه خلق دی چی اقتدار ورکړو مونږ هغوی لره اپه زمکه کښی نو قائموی به امانخه لره او ورکوی به دغه (مظلومان) داسې خلق دی اکه مونږ ورته دزمکې په مخ باندي حکومت ورکړو نو دمونځ پابندی به کوی			
الزَّكَاةَ	وَأَمَرُوا	بِالْمَعْرُوفِ	وَنَهَوْا
عَنِ الْمُنْكَرِ	وَاللَّهُ	زکات او حکم به کوی دنیکی او منع کوی دبدئی نه او دالله په لاس کښی دی	
او زکاتونه به ورکوی اونورو ته به د نیکی کولو حکم کوی اوبدئی نه به شی منع کوی			
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۗ	وَإِن يُكَذِّبُوكَ	فَقَدْ كَذَّبْتَ	قَبْلَهُمْ
انجام ایتولو معاملاتو او که دروغ گنړی دوی تالره نو دروغ گنړلې دی (رسولان خپل) مخکښی ددوی نه اودهر کارانجام دالله ﷻ په اختیار کښې دی او که نن دوی تا دروغن گنړی نو (خه اوشو)			
قَوْمِ نُوحٍ	وَعَادَ	وَأَثَمُودَ ۗ	وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ
وَقَوْمِ لُوطٍ ۗ	قوم نوح او عادیانو او ثمودیانو او قوم دابراهیم او قوم دلوط		
ددوی نه وړاندي د نوح ﷺ قوم او عاد او ثمود هم او دابراهیم ﷺ او دلوط ﷺ قوم او دمدین			
وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۗ	وَكَذَّبَ	مُوسَىٰ	فَأَمَلَيْتُ
لِلْكَافِرِينَ	او مدین والو او دروغ گنړلې شوې دی موسی نو مهلت ورکړو ما کافرانو لره		
خلغو هم (خپل پیغمبران) دروغن گنړلې وو او موسی ﷺ هم دروغن گنړلې شوی وو نو ما کافرانو			
ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ	فَكَيْفَ	كَانَ نَكِيرٍ ۗ	فَكَأَيِّنْ
مِّنْ قَرْيَةٍ	بیا اراونیول ما هغوی اخرنگې وو عذاب زما پس ډیر دی دکلونه		
له مهلت ورکړو بیا ما دوی راوونیول نو (تا اولیدل) چې زما عذاب څنگه وو نو څومره کلی			

أَهْلَكْنَهَا	وَهِيَ	ظَالِمَةٌ	فَهِيَ	خَاوِيَةٌ
چی هلاک کړی دی مونږه هغه حال دا چی هغه ظالمان وو پس هغه پریوتی دی				
عَلَىٰ عُرُوشِهَا	وَيَبُرُّ	مُعْطَلَةٌ	وَقَصِرَ	مَشِيدٌ
په چتونو خپلو باندې اوږد پری کویان دی چی شار پراته دی او ډیری مانږی اوچتی محکمې وړانې دی				
أَفَلَمْ يَسِيرُوا	فِي الْأَرْضِ	فَتَكُونُ	لَهُمْ	قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ
ایا دا خلق گرزیدلی نه دی په زمکه کښی چی وی دوی لره زړونه چی پوهه نی حاصلولی				
يَهَا	أَوْ أَذَانٌ	يَسْمَعُونَ	بِهَا	فَاتَّهَا
په هغې سره یا وی غوږونه دوی لره چی اوریدل کولی دوی په هغې سره پس بیشکه حقیقت دادې				
لَا تَعْمَى	الْأَبْصَارُ	وَلَكِنْ	تَعْمَى	الْقُلُوبُ الَّتِي
چی ږنډې نه دی سترگی ولیکن اړانده دی زړونه هغه چی په سینو کښی وی				
				فِي الصُّدُورِ
				دا دې چی سترگی نه ږنډیږی بلکه هغه زړونه رانده دی چی په سینو کښی پټ پراته دی

قوله تعالى: -الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ

دا ایت مبارک د چا باره کښې نازل شوی دی؟ حضرت عثمان فرمائی چه دا ایت زمونږ باره کښې نازل شوی دی مونږه بې سببه دوطن ویستلی شوې وو بیا الله ﷻ مونږ ته بادشاهی را کړه مونږ د مونځ روژې پابندی او کړه او بنه کارونه مو او کړه او د بدونه منع شو نو دا ایت زما او زما دملگرو باره کښې دی ابو العالیه رضی الله عنهما فرمائی دې نه مراد اصحاب رسول ﷺ دی.

حضرت عمر بن عبدالعزیز رضی الله عنهما په خپله خطبه کښې د دې آیت تلاوت کولو سره او فرمائیل په دې کښې صرف د بادشاهانو بیان نه دې بلکه د بادشاه او رعایا دواړو بیان دې. په بادشاه باندې خودا کار دې چه د الله ﷻ حقونه تاسو نه پوره واخلی د الله ﷻ د حق په کوتاهی کښې تاسو را ونیسی اود یو حق دبل نه واخلی او چه ترکومی پورې ممکن وی تاسوته نیغه لار ښائی په تاسو باندې دهغه حق دادې چه ظاهر او باطن په خوشحالی خوشحالی سره د هغه تابعداری او کړنی عطیه ﷻ فرمائی هم ددې آیت مضمون په آیت (وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٤﴾) کښې دې دکارونو انجام دالله ﷻ په لاس کښې دې اوبسکلی نتیجه به هم دپرهیزگارانو وی اودهرې یوې نیکنې بدله هم هغه سره ده.

د انبیاء علیهم السلام دروغ کښلو انجام: -الله ﷻ خپل نبی ﷺ ته تسلی ورکوی چه د منکرانو انکار تاسره څه نوې خبره نه ده د نوح ﷺ نه واخله د موسی ﷺ پورې د ټولو انبیاءو کرامو انکار کافرانو برابر کړې دې

دلائل مخامخ و وحق بنکاره شو خومنکرانو اونه منله. ما کافرانوته مهلت ورکری چه دوی سوچ اوفکر اوکری پخپل انجام باندې غوراوکری خوچه کله هغوی دنمک حرامنی نه منع نه شونواخرزما په عذابونو کنبې راگیرشو. گوره چه زما راگیرول څنگه دی بی پناه ثابت شو اوڅومره خطرناک انجام نی شو. دسلفونه نقل دی چه د فرعون د خدای دعوی او د الله ﷻ په راگیرولو کنبې د څلویښتو کالو موده وه. رسول الله ﷺ فرمائی چه الله ﷻ هریو ظالم ته وخت ورکوی بیا چه کله نی راگیرکری نو خلاصی نی نه وی. بیا حضور ﷺ دا آیت (وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ) (۱) اولوستلو (۲) بیا فرمائی چه ددیرو کلو ظالمان کومو چه درسولانو تکذیب کړې وومونې غرق کړل. د چامحلونه چه کنډرې پرمخې پراته دی د هغوی منزلونه وړان شو د هغوی آبادنی تباہ شوې د هغوی کوهیان خالی پراته دی چه د پرون پورې آباد وو نن خالی دی د هغوی چونه کړې شوی محلونه چه د لرې نه سپین پرقیدل بنکاریدل چه او چت او اعلی او پاخه وو نن هغه وړان پراته دی هلته (۳) گونگیان خبرې کوی د هغوی مضبوطیا هغوی بیچ نه کړې شو دهغې بنائست اویوخوالې بی کاره ثابت شو درب عذاب هغه تباہ بریاد کړل. لکه چه ارشاد دې ﴿أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ كُفْرُكُمُ الْمَوْتُ وَلَكُمُ فِي بُرُوجِكُمْ مَشِيدَةٌ ۚ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ ۚ قُلْ مَنْ عِنْدَ اللَّهِ هَوَآءُ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ بِفَقْهِنَ حَدِيثًا﴾ (۴) سره د دې چه تاسوپه چونه کړې شوی قلعه گانو کنبې محفوظ نی خومرگ به هلته هم تاسو پریښدی. آیا هغوی پخپله په زمکه کنبې گرځیدل راگرځیدل نه ټیک نه ده کله نی غور اوفکر هم نه وو کړې چه څه عبرت نی حاصل کړې وو. امام ابن ابی الدنيا رحمته الله کتاب التفکر والاعتبار کنبې روایت راوړې دې چه الله ﷻ موسی عليه السلام له وحی راولیکله ای موسی عليه السلام داوسپنې خپلنی واچوه او د اوسپنې والا لرگې واخله په زمکه روان شه آثار او عبرت اوگوره هغه به ختم نه شی تردې چه ستا د اوسپنې خپلنی به ټکری ټکری شی اود اوسپنې لرگې به دې هم مات رامات شی. هم په دې کتاب کنبې د بعضې هوبنیارانوقول دې چه په وعظ سره خپل زړه راژوندې کړه او په غور اوفکر سره دا نورانی کړه اود زهد او دنیا نه بیچ کیدو سره دا مرکړه اوبه یقین سره دا کلک کړه اود مرگ په ذکر سره دا خوارکړه اود فنا په یقین باندې دې له صبرورکړه د دنیا مصیبتونه د ده په وړاندې کیږده د ده سترگې کولاوکړه د زمانې تنگی ده ته اوبنایه اودې اوویره وه د ورځو اوختل راوختلو باندې دې پوهه کړه او بیدارنی کړه په تیروشوو واقعاتو باندې دې عبرتناک کړه دپخوانو قصې ده ته واوړه دې هوبنیارکړه ددوی په بنارونو کنبې اود دوی په قصو کنبې دې دغور اوفکر عادت کړه اوگوره چه گناهگارانوسره دهغه معامله څنگه اوشوه څنگه هغوی تاوژراناوکړې شو. نودلته هم دغه فرمان دې چه د پخوانو خلقو واقعات مخې ته کیږدنی اوخپل زړه پوهه کړنی د هغوی د هلاکت رښتونې قصې اوریدوسره عبرت حاصل کړنی واورنی صرف سترگې ړندې نه وی بلکه د ټولونه زیات خراب پروندتوب د زړه دې سره د دې چه سترگې نی صحیح سالم وی. د زړه د پروندوالی په وجه نه عبرت حاصلیدی شی نه د خیراوشر تمیزگیری. ابو محمد ابن حیان اندلسی څوک چه ۵۱۷ هـ کنبې وفات شوی وو دامضمون نی پخپلو یوخوشعرونو کنبې بڼه ځای کړې دې فرمائی چه ای سړیه چه په گناهونو کنبې خوندونه اخلې آیا ته دخپل بوداوالی اوخراب حالت نه هم خبرنی؟ که نصیحت اثر نه کوی نو آیا په کتلواوریدلوسره هم عبرت نه حاصلیږی؟ واوړه سترگې او

(۱) ۱۱/هود: ۱۰۲.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة هود باب فوله (وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ...): ۴۶۸۶، صحیح مسلم ۲۵۸۳، ترمذی: ۳۱۱، ابن

ماجد: ۴۰۱۸، ابن حبان: ۵۱۷۵، بیهقی: ۹۴/۶.

(۳) الطبری: ۶۵۳/۱۸.

(۴) النساء: ۷۸.

غورونہ دی خپل کاراونه کړی نو د ومره بدنه دی چه شومره بد دا دی چه د واقعاتونه سبق حاصل نه کړې شی یادساته چه نه خو به دنیا باقی وی نه دا آسمان اونه نمر. که زړه دی نه غواړی خود دنیا نه به یوه ورځ د زړه په نه غوښتو هم تلل وی. څه به مالداروی اوڅه غریب څه به ښاروالا وی اوڅه به کلی والا.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ	بِالْعَذَابِ	وَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ	وَعِدَاتُ
او تلوار کوی دا خلق په تا په راوستلو د عذاب او هرگز به خلاف نه کوی الله د وعدې خپلې			
وَأَنَّ يَوْمًا	عِنْدَ رَبِّكَ	كَأَلْفِ سَنَةٍ	مِّمَّا تَعُدُّونَ ۝
او بیشکه چی یوه ورځ په نزدرب ستا پشان د زرو کالو ده دهغې کلونو نه چی تاسو نې شماری			
وَكَايِنٍ	مِّنْ قَرْيَةٍ	أَمَلَيْتُ	لَهَا
او ډیر دی د کلونو چی مهلت ورکړو ما هغې ته ظالمان وو بیا را او نیول ما هغه			
وَأَنَّ	الْمَصِيرَ ۝		
	او خاص ما ته راتلل دی د هر چا		
	او هم زما طرفته د ټولو واپس کیدل دی		

قوله تعالى: - وَأَنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ

د قیامت د ورځې د مقدار بیان: - الله ﷻ خپل نبی ﷺ ته فرمائی چه داملحدان کافران الله ﷻ دهغه رسول ﷺ او د قیامت ورځ دروغ گنړی اوتانه عذاب غوښتلو دپاره تندی کوی چه دا عذابونه زرو لې نه راو لې د کومونه چه ته هر وخت مونږ ویروئې. هغوی به الله ﷻ ته هم پخپله وئیل چه که دا ستاد طرف نه حق وی نویه مونږ باندي د آسمان نه کانړی راووروه اوڅنگه چه دردناک عذاب وی راو لیکه. وئیل به ئی چه د حساب دورځې نه وړاندي زمونږ معامله صفا کړه. الله ﷻ فرمائی یادساتی د هغه وعده اټله ده قیامت او عذاب به راځی د اولیاء الله عزت او د الله ﷻ د بنمنانو ذلت یقینی کیدونکې څیز دی. اصمعی رضی الله عنیه وائی چه زه ابو عمرو بن علاسره ووم چه عمرو بن عبیدراغلو اوونئ وئیل ای ابو عمرو آیا الله ﷻ د خپلې وعدې خلاف کوی؟ هغوی اووئیل نه. هغه هم دغه وخت کښې د عذاب آیت تلاوت کړو. په دې باندي هغه او فرمائیل چه آیا ته عجمی ئی؟ واوړه عربو کښې وعده یعنی د ښه خبرې د وعدې خلاف بد گنړلې شی خود ایعاد یعنی سزا د احکامو ردو بدل یا معافی بد نه شی گنړلې بلکه هغه کرم او رحم گنړلې شی. گوره یوشاعر وائی: - (فانی وان اوعده او وعدته لمخلف ایعانی ومنجز موعدي) که زه څه ته سزا او وایم یا هغه ته د انعام وعده او کرم نو دا څو کیدې شی چه زه دخپلې دهمکشی خلاف او کرم بلکه یقینی به هیڅ کله سزا ورنه کړم ولې خپله وعده به خامخاپوره کوم. غرض د سزا وعده کول اوسزا نه ورکول وعده خلائی نه ده خود رحمت او انعام وعده کولو سره بیا رامنع کول خراب صفت دې د کوم نه چه د الله ﷻ ذات پاک دې. بیا فرمائی چه یوه یوه ورځ د الله ﷻ په نیز ستاسو د زرو زرو ورځو برابره ده. داپه اعتبارد هغه دحلم او بردبارئې ده هغه ته علم دې چه هر وخت د هغوی په راگیرولو باندي قادر دې نو په دې وجه څه تندی ده که هرڅومره مهلت ورته ملاوشی هرڅومره رسنی اوږده شی خو چه کله غواړی نودسا

اخذتو مہلت به ہم ورنہ کړې او راوبه ئی نیسی. د دې وجه د دې نه پس فرمائی چه د ډیرو کلو خلقو په ظلم باندې ملاتړلې وه ماہم د هغوی نه سترگې پټې کړې وې کله چه ښه مست شونو ناخاپی راگیر کړې شو ټول مجبورہ دی او ټول به ہم زما مخې ته حاضریری او ټول واپس کیدل ہم زما طرفته دی. ترمذی وغیره کښې دی رسول الله ﷺ فرمائی فقیران مسلمانان به د مالدارانو مسلمانانو نه نیمه ورځ وړاندې جنت ته ځی یعنی پنځه سوه کاله وړاندې. (۱) یوبل روایت کښې دی چه حضرت ابوهریره ټپوس او کړو د نیمې ورځې اندازه څه ده؟ او فرمائیلې شو چه تا قرآن پاک نه دې لوستلې؟ ماونیل چه اوتودغه آیت ئی راته واورلو یعنی دالله ﷻ په نیز یوه ورځ د زرو کالو ده (۲) دا بوداؤد کتاب الملاحم په آخره کښې لیکلی دی حضور ﷺ فرمائی زما دالله ﷻ د ذات بابرکات نه امیددې چه هغه به زما امت د نیمې ورځې پورې خامخا موخر ساتی. د حضرت سعد ﷺ نه ئی ټپوس او کړو چه نیمه ورځ څومره موده شوه. هغوی او فرمائیل د پنځوسو کالو. ابن عباس ﷺ دا آیت لوستلو سره او فرمائیل دا دهغه ورځو نه دی په کومو کښې چه الله ﷻ زمکه او آسمان پیدا کړل. (ابن جریر).

بلکه امام احمد بن حنبل ﷺ کتاب الرد علی الجهمیه کښې دا خبره په کولو لفظ سره بیان کړې ده. مجاهد ﷺ فرمائی دا آیت په شان د آیت (يَذُرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعْرِجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ) (۳) دې. یعنی الله ﷻ د کارتدبیرد آسمان نه زمکی طرف ته کوی بیا هم د هغې طرف ته ورځی هم په یوه ورځ د کومې اندازه چه ستاسو د شمیر په اعتبار سره د زرو کالو ده. امام محمد بن سیرین ﷺ دیونو مسلم اهل کتاب نه نقل کوی چه الله ﷻ زمکه او آسمان په شپږو ورځو کښې پیدا کړی دی او یوه ورځ ستا درب په نیز د زرو کالو په شان ده کوم چه تاسو شمیرنی الله ﷻ د دنیا اجل د شپږو ورځو کړې دې اومه ورځ باندې قیامت دې او یوه ورځ په شان د زرو زرو کالو ده. نو شپږ ورځې خو تیرې شوې او تاسو په اومه ورځ کښې ئی نو بس اوس خو بالکل د هغه حامله په شان ده چه د پوره ورځو وی پته نه لگی چه کله به بچې اوشی.

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كَلِمَةٌ
او وایه ای نبی ﷺ چی اے خلقو بيشکه زه استاسو دپاره
او وایه چې ائي خلقوا زه ستاسو دپاره ښکاره
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
برونکې ښکاره یم نو هغه کسان چی ایمان ئی راوړو او عملونه ئی او کړل نیک دهغوی دپاره
برونکې یم نو چا چې ایمان راوړې دې او د نیکې کارونه کوی نو د هغوی دپاره
مَغْفِرَةٌ ۝ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا
ښانه ده او رزق دې عزتمند او هغه کسان چی کوشش کوی په آیتونو زمونږ کښې
ښنه او دعزت روزی ده او هغه کسان چې زمونږ د آیاتونو په حقله دهغې

(۱) ترمذی کتاب الزهد باب ماجاء ان الفقراء المهاجرین بدخلون الجنة قبل اغنیائهم: ۳۳۵۳-۳۳۵۴ وهو حسن، السنن الکبری للنسائی: ۱۱۳۴۸، ابن ماجه: ۴۱۲۲، احمد: ۲۹۹۶/۲، ابن حبان: ۶۷۶.
 (۲) ابوداؤد کتاب الملاحم باب قیام الساعة: ۴۳۵.
 (۳) ۳۲/السجدة: ۵.

مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

عاجزہ کونکی ہغی لره | ادغہ کسان | ملگری ددوخ دی | اونه دی لیولہی مونہ | امخکنسی ستانہ
دعاجزہ کولو کوششونہ کوی انوہم دغہ کسان جہنمیان دی | اومونہ چہ ستانہ وپرانہی کوم رسول

مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَتَّى أَلْقَى الشَّيْطَانَ

یورسول | اونه یونہی | مگر | کله چہ | تلاوت اوکرو ہغہ | نو وچوؤ خلل | شیطان |
یا نبی رالیولہی دی | احوکلہ چہ بہ ہغہ دالله ﷻ حکمونہ لوستل | نو شیطان دہغہ پہ لوستلو پہ دوران

فِي أُمْنِيَّتِهِ ۚ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ

پہ تلاوت دہغہ کنسی | نو ختموی اللہ | ہغہ خلل | چہ اچوی نی شیطان | بیا | محکم کوی اللہ |
کنسی (دکافرانو پہ زرونو کنسی) | وسوسہ غورزولی دہ | بیا اللہ دشیطان | وسوسہی ختمہی کرہی | بیا اللہ ﷻ خپل

آيَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لِيَجْعَلَ مَا

ایتونہ خپل | او اللہ | بنہ پوہہ دی | او حکمت والا دی | دپارہ ددی چہ جوہ کرہی اللہ | ہغہ خلل |
ایتونہ مضبوط کرہی | او اللہ پہ ہرہ خبرہ پوہہ دی | دصاحب د حکمت دی | اودا (ہر خہ) خکہ (کیرہی) چہ اللہ

يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

چہ اچوی نی شیطان | فتنہ | دپارہ دہغہ خلقو | چہ پہ زرونو دہغوی کنسی | مرض دنفاق وی |
دشیطان غورزولی وسوسہی یو امتحان اوگر خوی | دہغہ خلقو دپارہ چہ دہغوی پہ زرونو کنسی بیماری دی

وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبِهِمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۗ

او چہ سخت وی | زرونو دہغوی | او بیشکہ دا ظالمان خلق | پہ ضد (مخالفت) | لرہی کنسی دی |
اوزرونو نی سخت شوی دی | او بیشکہ ظالمان پہ دیرلری مخالفت کنسی اختہ دی

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ

او دپارہ ددی چہ پوہہ شی | ہغہ کسان | چہ ورکری شوی دی علم | چہ بیشکہ دا قران | حق دی |
او چہ کومو خلقو تہ علم ورکری شوی دی | چہ ہغوی بنہ پوہہ شی | چہ داستا درب

مِنْ رَبِّكَ ۗ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ

دطرفہ درب ستانہ | او ایمان راوری | پہ ہغی | او نرم شی | ہغی تہ | زرونو دہغوی |
طرفہ حق دی | انوہغوی پہ دی ایمان راوری | او دہغوی زرونو دالله ﷻ پہ حضور کنسی تبت شی

وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ لِلَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

او بیشکہ اللہ | الارشودونکی دی | ہغہ کسانو تہ | چہ ایمان نی راوری دی | لاری نیغی تہ |
او بیشکہ اللہ ﷻ ایمان دارو تہ د نیغی | لاری طرفتہ خودنہ کوی

قوله تعالى: - قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُدْعِيكُمُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

دکافرانو زر عذاب غوبش تل او دہغہ جواب: - کافرانو بہ عذابونہ غوبشتل اود ہغی دزر راتلو شور بہ نی کولو
دہغی پہ جواب کنسی اعلان کولی شی خلقو زہ خود اللہ ﷻ رالیگلہی شوی یم تاسو درب د عذابونہ

چہ ستاسویہ وړاندې دی خبردار کړم ستاسو حساب زما په ذمہ نه دی عذاب د الله ﷻ په وس کښې دی که غواری نو اوس به ئی راولی که غواری نو څه وخت پس به ئی راولی ماته څه پته ده چه په تاسو کښې د چا په قسمت کښې هدایت دی او څوک د الله ﷻ درحمت نه محروم پاتې کیدونکې دی غوښتنه خو هم د الله ﷻ پوره کیرې. حکومت دهغه په لاس دی هر څه کونکې هم هغه دی دهیڅ چاد هغه په وړاندې دکش کړپ کولو طاقت نشته هغه ډیر حساب اخستونکې دی زما حیثیت خودخبر ورکونکی دی. په کوموزر ونوکښې چه یقین او ایمان دی اودهغې دگواهنی اوداعمالونه هم ثابت دی دهغوی ټول گناهونه د معاف کیدو لائق دی اود هغوی ټولې نیکنۍ د قدر وړدی. رزق کریم نه مراد جنت دی. کوم خلق چه نورهم دالله ﷻ دلاری نه اودرسول الله ﷺ دتابعذارئې نه منع کوی هغوی دوزخیان دی (۱) دسخت عذاب اوتیزاور خشاک دی الله ﷻ دې مونږ بچ کړی. بل آیت کښې دی داسې کافرانوله د هغوی دفساد په بدله کښې په عذاب باندي عذابونه دی. (۲)

دالله ﷻ په وحی کښې د باطل کډون نه شی کیدې :- دلته اکثر ومفسرینودغرائیق قصه نقل کړې ده اودا هم چه ددې واقعه په وجه اکثرودحبشو مهاجرینودا اوگنډل چه اوس دمکې مشرکان مسلمانان شو نو واپس مکې ته راغله. خودا روایت په هرسندسره مرسل دی په یوصحیح سندسره مسند کښې مروی نه دی. والله اعلم.

اول روایت: ابن ابی حاتم کښې دی رسول الله ﷺ په مکه کښې د سورت النجم تلاوت اوفرمائیلو کله چه حضور ﷺ د آیاتونه لوستل (أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ وَمَنْوَةَ الْثَالِثَةَ الْأُخْرَىٰ) (۳) نو شیطان د حضور ﷺ په آواز کښې دا الفاظ واچول (تلك الغرائق العلی وان شفاعتهن ترتجی) نومشرکان خوشحاله شو چه نن خو حضور ﷺ زمونږ د معبودانو تعریف اوکړو چه ددې نه وړاندې حضور ﷺ چرته هم نه دي کړې. حضور ﷺ سجده اوکړه نو هغه ټولوهم سجده اوکړه په دې باندي دا آیت نازل شو. دا ابن جریر رضی الله عنه هم روایت کړې دی دا مرسل دی مسند البزار کښې هم د دې ذکر نه پس دی چه صرف هم په دې سندسره دا متصل نقل دی اوصرف امیه بن خالد هم دا وصل کوی اوهغه مشهورثقه دی. داصرف په طریق کلبی سره روایت دی ابن ابی حاتم داپه دوو سندونوسره اخستې دی خودواړه مرسل دی. په ابن جریر کښې هم مرسل دی. قتاده رضی الله عنه وائی چه مقام ابراهیم سره حضور ﷺ مونږ کولوچه پرکالی پرې راغلو اوشیطان د حضور ﷺ په ژبه مبارکه واچول (وان شفاعتهن الترتجی وانها لعم الغرائق العلی). مشرکانودا الفاظ راونیول اوشیطان دا خبره خوره کړه. په دې باندي دا آیت نازل شو اوهغوی خوار شو. ابن ابی حاتم کښې دی چه سورت النجم نازلیدلو او مشرکانو وئیل که چرې دا سپرې زمونږ د معبودانو په خو الفاظوکښې ذکر اوکړی نومونږ به دوی اود دوی ملگری پریردو خود دوی خودا حال دی چه یهود اونصاری اوکوم خلق چه د دوی د دین مخالف دی دهغه ټولونه زیات خو په کنخلو اوبدوسره زمونږ دمعبودانو ذکر کوی. دغه وخت کښې په حضور ﷺ او ملگرو باندي سخت تکلیفونه اچولې شو. دحضور ﷺ د هغوی د هدایت لالچ وو کله چه د سورت النجم تلاوت حضور ﷺ شروع کړواو (وَلَهُ الْأُنثَىٰ) (۴) پورې ئی اولوستلو نوشیطان د بتانو د ذکر په وخت کښې دا کلمې واچولې (وانهن لهن الغرائق العلی وان شفاعتهن لهن الترتجی) دادشیطان مقفی عبارت وود هر مشرک په زړه کښې دا کلمې کیناستې اویویوته یادی شوې تردې چه دامشهوره شوه چه حضرت محمد

(۱) الطبری: ۱۸/۶۶۲

(۲) النحل: ۸۸

(۳) النجم: ۱۹-۲۰

(۴) النجم: ۲۱

ﷺ د خپل اولنی دین طرف ته واپس راوگرځیدو اوچه کله رسول الله ﷺ د سورت نجم په ختمیدو باندې سجده اوکړه نو ټول مسلمانان او مشرکان په سجده کښې راپریوتل ولید بن مغیره خو ډیر زیات بوډا وویه دې وجه هغه یوموتې خاوره اوچته کړه او پخپل تندي پورې ئی اولگوله. اوس هر یو حیران شوځکه چه حضور ﷺ سره دواړه ډلې په سجده کښې شاملې وې مسلمانان حیران وو چه دې خلقو خو ایمان راوړې نه دې یقین نه کیرې چه بیا دوی زمونږ سره څنگه د حضور ﷺ په سجده کولو سره سجده اوکړه؟ شیطان چه کوم الفاظ د مشرکانو په غوږونو کښې ورپوک وهلې وو هغه مسلمانانو اوریدلئ هم نه وو. اخوا د هغوی زړونه خوشحالیدل شیطان داسې په آواز کښې آواز ملاوکړو چه مشرکانو په هغې کښې هیڅ فرق نه شوکولې هغوی خو ټولو په دې باندې یقین پوخ کړې وو چه پخپله هم حضور ﷺ د دې دواړو آیاتونو تلاوت کړې دې په اصل کښې د مشرکانو سجده د خپلو بتانود پاره وه. شیطان دا واقعه دومره خوره کړه چه دمکې دحبشی دمهاجرینو غوږونو ته هم اورسیدله. عثمان بن مظعون ﷺ اودهغه ملگرو چه داواوریده چه اهل مکه مسلمانان شوی دی بلکه هغوی حضور ﷺ سره مونځ هم اوکړو او ولید بن مغیره سجده اونه کړې شوه نوهغه یوموتې خاوره اوچته کړه اوهم په هغې باندې تندي کيخودو. مسلمان اوس پوره امن اوتسلنی سره دی نوهغوی دهغه ځای نه دواپس کیدو فیصله اوکړه اوپه خوشحالی خوشحالی مکې ته راورسیدل. اول دشیطان د دې الفاظو راز کولاشوې وو الله ﷻ دا الفاظ اخواکړې وواوخیل کلام ئی محفوظ ساتلې وو. اوس د مشرکانو دښمننی اورنورهم تیزشوې وواوهغوی په مسلمانانو باندې دنوی مصیبتونو اوریځې راوړول شروع کړې وو. دا روایت هم مرسل دې دی. دیهقی کتاب دلائل النبوة کښې هم دا روایت دې. امام محمد بن اسحاق هم دا په خپل سیرت کښې راوړې دې خودا سندونه مرسلات او منقطعات دی. والله اعلم.

د امام بغوی به دې باندې سوال:- امام بغوی رحمته الله علیه خپل تفسیر کښې دا هر څه د حضرت ابن عباس رضی الله عنهما وغیره دکلام نه دا شان روایتونه نقل کړی دی اوبیانی پخپله یوسوال کړې دې چه کله درسول الله ﷺ عصمت حفاظت پخپله الله ﷻ کوی نوداسې خبره څنگه واقع شوه. بیانی ډیر جوابونه ورکړی دی په کوم کښې چه یومزیدار جواب داهم دې چه شیطان دا الفاظ دخلقو په غوږونو کښې واچول او هغوی ته ئی وهم واچولو چه دا الفاظ دحضور ﷺ دخلی مبارکې نه وتلی دی. په حقیقت کښې داسې نه ووداصرف شیطانی حرکت وونه چه درسول الله ﷺ آواز. والله اعلم.

نورهم د دې په شان جوابونه متکلمینو حضراتو ورکړی دی. قاضی عیاض هم دا په شفا کښې چیرلې دی اود هغوی د جواب حاصل دادې چه داهم داسې دی په سبب ددې د ثبوت. اود رب فرمان چه هغوی خواهش کوی الخ پدې کښې دحضور ﷺ تسلی فرمائیلی شوې ده چه ته پدې کښې خفه کیره مه په وړاندینو نبیانو اورسولانو باندې هم داسې اتفاقات راغلی دی. بخاری شریف کښې د حضرت ابن عباس رضی الله عنهما روایت دې د دې په خواهش کښې چه کله هغه خبره کوی نوشیطان دهغې د خبرې په مینځ کښې خبره اچوی نود شیطان اچولې شوې خبره باطل کولو سره بیاالله ﷻ خپل آیاتونه محکم کوی. (۱) مجاهد رحمته الله علیه وائی د (تمنی) معنی قال ده. (۲) د (امنیه) معنی (قراءته) ده (الامامی) مطلب دادې لولی لیکي نه. بغوی او اکثر مفسرین وائی (تمنی) معنی (تلا) ده یعنی چه کله دالله ﷻ کتاب لولی نوشیطان په مینځ کښې څه اچوی. د حضرت عثمان رضی الله عنه په مدح کښې شاعر وئیلی دی (تمنی) کتاب الله اول لیله واخره لاقی حماملقادر دلته هم لفظ (تمنی) دلوستلو په معنی کښې دې.

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الحج تعلیقاً قبل رقم: ۴۷۴۱.
(۲) الطبری: ۱۸/۶۶۷.

اللہ ﷻ حق ثابتوی باطل ختموی ابن جریر رضی اللہ عنہ وانی چہ داقول ددیر نیزدی تاویل والا دی (۱) دنسخ حقیقی
 معنی لغة ازاله اورفع یعنی اخواکول اوختمول دی. اللہ سبحانہ وتعالیٰ دشیطان باطل القاء کوی. (۲)
 حضرت جبریل رضی اللہ عنہ د اللہ ﷻ پہ حکم سرہ د شیطان زیات کړې شوې ختموی اوداللہ ﷻ آیاتونہ مضبوط
 پاتې کیرې اللہ ﷻ دتولو کلامونوپیزندونکې دې هیخ یوه پتہ خبره هم او یوراز هم د هغه نه پتہ نه دې
 هغه حکیم دې د هغه یوکار هم د حکمت نه خالی نه وی. دا د دې د پارہ چہ د چا په زړونو کنبی شرک
 کفر نفاق دې دهغوی دپارہ فتنہ جوړه شی نومشرکانو داداللہ ﷻ دطرف ته اومنل حالانکہ هغه
 شیطانی الفاظ وو. بیمارو زړونوالا نه مراد منافقان دی اود سختو زړونو والا نه مراد مشرکان دی. (۳)
 دا هم یو قول دې چہ دې نه یهود مراددی ظالمان د حق نه دیر لری وتلی دی هغوی د نیغی لاری نه وړک
 شوی دی اوچاته چہ صحیح علم ورکړې شوې دې په کوم سرہ چہ هغوی په حق او باطل کنبی فرق
 کوی. هغوی ته د دې خبرې د بالکل حق کیدو اوداللہ ﷻ د طرف نه دکیدو صحیح یقین پیدا شی او
 هغوی کامل ایمان والا جوړشی. اودا اوگنری چہ بی شکہ دا هم داللہ ﷻ کلام دې خکہ خود دې دومره
 حفاظت صیانت اوساتنه ده په هیخ طریقہ اودهیخ طرف نه پدې کنبی دباطل گلوہوالی نه شی کیدې
 دحکیم اوحمداللہ ﷻ د طرف نه نازل شوې دې. نود هغوی زړہ دتصدیق نه دک شی. تیتیری او په رغبت
 سرہ متوجہ کیری. اللہ ﷻ دایماندارو لارخودنه دنیا کنبی دحق اوهدایت طرف ته کوی صراط مستقیم
 ورته بنائستہ کوی او آخرت کنبی د عذابونونہ بیچ کوی درجوتہ نی رسوی اونعمتونہ ورنصیب کوی.

وَالَّذِينَ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	فِي مَرِيَّةٍ مِّنْهُ	حَتَّىٰ
اوهمیشه به وی هغه کسان چي انکار کونکی دی په شک کنبی ددې (دین) نه تر هغه وخته پورې				
اوڅوک چي کافران دی هغوی به دقران پاک په باره کنبی همیشه په شک کنبی پراته وی				
تَأْتِيهِمُ	السَّاعَةُ	بَغْتَةً	أَوْيَاتِيهِمْ	عَذَابٌ يَوْمَ
چی راشی هغوی ته قیامت ناساپه یا راشی هغوی ته عذاب دورخی شنلوی (منحوسې)				
تردی چي ناگهانه به دوی ته قیامت راشی یا دشنلوی (بی برکتہ) ورخی عذاب به ئی په سر اودریری				
أَلْهٰكُ	يَوْمَئِذٍ	لِللّٰهِ	يَحْكُمُ	فَالَّذِينَ
بادشاهی به په دغه ورخ اللہ لره وی فیصلہ به کوی هغه په منخ دهغوی کنبی نو هغه کسان				
به دغه ورخ به بادشاهی صرف دیو اللہ ﷻ وی هغه به د دوی په مینخ کنبی فیصلی کوی نو کومو				
أَمَنُوا	وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	فِي جَنَّتِ	النَّعِيمِ	
چی ایمان ئی راوړو او عملونه ئی اوکړل نیک هغوی به په جنتونو دنعمتونو کنبی وی				
کسانو چي ایمان راوړې دې او نیک عملونه ئی کړی دی هغوی به دجنت په باغونو کنبی وی				
وَالَّذِينَ	كَفَرُوا	وَكَذَّبُوا	بِآيَاتِنَا	فَأُولَٰئِكَ
او هغه کسان چي کفر ئی اوکړو او دروغ ئی اوگنرل ایتونه زمونږه نو دغه کسان چي دی				
او کومو خلقو چي کفر اختیار کړې دې اوزمونږ ایتونه ئی دروغ گنرلی دی هغوی				

(الطبری: ۱۸/۶۶۶.
 (الطبری: ۱۸/۶۶۸.
 (الطبری: ۱۸/۶۶۹.

لَهُمْ	عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝۷۰ وَالَّذِينَ	هَاجَرُوا	فِي سَبِيلِ اللَّهِ
دې دهنوی دپاره عذاب سپکونکې او هغه کسان چې هجرت نې اوکړو په لار دالله کنبې	دپاره سپکونکې عذاب مقرر دې او کومو خلقو چې دالله ﷻ په لاره کنبې هجرت کړې دې		
ثُمَّ قَتِلُوا	أَوْ مَاتُوا	لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا	حَسَنًا ۝۷۱ وَإِنَّ اللَّهَ
بیا قتل کړې شو یا مړه شو خامخا به رزق ورکوی هغوی له الله رزق ښه او بیشکه الله	بیا هغوی شهیدان کړې شول یا مړه شول نو الله به هغوی ته خامخا رزق ورکړي او (یادساتی چې		
لَهُمْ	خَيْرٌ	الرَّزْقَيْنِ ۝۷۲	لَيَدْخِلْنَهُمْ
خامخا هغه بهتره رزق ورکونکې دې خامخا به داخل کړې هغوی لره داسې ځانې د داخلیدو ته	بیشکه الله ﷻ ښه رزق ورکونکې دې هغه ذات به هغوی یقینا داسې ځانې ته داخل کړي		
يُرْضَوْنَ ۝۷۳	وَإِنَّ اللَّهَ	لَعَلِيمٌ	حَلِيمٌ ۝۷۴
چې خوښ به کړې هغوی هغه او بیشکه الله اږیر پوهه دې صبر ناک دې دا خو دې حال دهنوی	کوم چې به هغوی خوښوی او الله بیشکه دتولو د حال نه خبردار او بردبار دې هم داسې ده		
وَمَنْ	عَاقَبَ	بِئْسَلِ مَا	عُوقِبَ
او چا چې بدل واغستو په مثل دهغې لکه څنگه چې عذاب ورکړې شوې وو (ده لره)	او څوک چې د ظلم صرف دومره بدله واخلي څومره ظلم چې ده سره شوې وی		
بِهِ	ثُمَّ يُعْطَىٰ	عَلَيْهِ	لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ
په هغې بیا زیاتې هم شوې وی په هغه باند نو خامخا به امداد کوی دهغه الله بیشکه الله	اوبیا دوباره په ده ظلم اوشی نو الله ﷻ به ضرور دده مدد کوی بیشکه الله ﷻ .		
لَعَفْوٌ	عَفْوٌ ۝۷۵		
خامخا معاف کونکې دې بښونکې دې	ډیر معاف کونکې او بښونکې دې		

قوله تعالى: -وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ
 قرآن مجید اود کافرانو حالت: -ددې کافرانوچه کوم شک شبهه د الله ﷻ په دې وحی یعنی قرآن پاک کنبې
 ده هغه د دوی د زړونونه د تللونه ده () شیطان به داغلط گمان دهنوی دزړونونه د قیامت پورې اونه
 باسی قیامت د هغې عذابونه به ناڅاپی په هغوی راشی دوی به صرف بی شعوره وی دې وخت کنبې
 چه کوم مهلت هغوی ته ملاویرې په دې سره دوی مغروره شوی دی په کوم قوم چه دالله ﷻ عذاب
 راشی په هغه حالت کنبې راخی چه د هغې نه نه ویریدل او بی پرواه شوی وو دالله ﷻ د عذاب نه هم
 هغه غافل کیږی چه پوره فاسقان اوبنکاره مجرمان وی یا هغوی ته دبی خبره ورڅپي عذاب وراورسی
 کومه ورځ چه به دهنوی د پاره سپیره ثابتیږی. د بعضو قول دې چه دې نه مراد د بدرورځ ده او بعضو
 وئیلی دی چه دې نه مراد د قیامت ورځ ده. هم دغه قول صحیح دې ځکه چه د بدر ورځ هم د هغوی د

الحطری: ۱۸/۶۷۰

پارہ د اللہ ﷻ د عذاب و رخ وہ. پہ ہغہ و رخ بہ صرف ہم د اللہ ﷻ بادشاہی وی لکہ چہ بہ بل آیت کنبی دی اللہ ﷻ د قیامت د ورخی مالک دی (۱) بل آیت کنبی دی چہ پہ ہغہ و رخ بہ ہم د رحمن ملک وی او ہغہ و رخ بہ پہ کافر انویان دی ډیره سختہ تیریری (۲) فیصلہ بہ پخپلہ اللہ ﷻ کوی د چا پہ زرہ کنبی چہ د اللہ ﷻ یقین وی اود رسول اللہ ﷺ صداقت اود ایمان مطابق د هغوی اعمال وی دکوموچہ پہ زرہ او عمل کنبی موافقت وودچا ژبی چہ د هغوی دزرونو برابر وی هغوی بہ د جنت پہ نعمتونو کنبی پوره وی. کوم نعمتونه چہ نہ فنا کیری نہ کمیری نہ خرابیری د چا پہ زرہ کنبی چہ د حقیقت نہ کفر وو چہ حق نی دروغ گنرلو د انبیاء کرامو خلاف نی کول د حق د تابعدارنی نہ نی کیر کولود هغوی د تکبر بہ بدلہ کنبی بہ هغوی له ذلیل کونکی عذابونه وی. لکہ چہ ارشاد دی ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ ذُخْرَيْنَ﴾ (۳) کوم خلق چہ زما د عبادتونو نہ سرکشی کوی هغوی بہ ذلیل کیری.

د هجرت او جہاد ثواب:- کوم خلق چہ خپل وطن خپل بال بچ خپل یاران دوستان پریردی اود اللہ ﷻ د رضاد پارہ د هغہ پہ لار کنبی هجرت او کړی د هغہ د رسول ﷺ اود هغہ د دین د امداد د پارہ اوری اویا د جنگ پہ میدان کنبی د دینمن پہ لاس شهید کړی شی اویا بی جنگه د خپلی قضاسره پہ خپلہ بستره هغہ له مرگ راشی د هغہ د پارہ د اللہ ﷻ د طرف نہ ډیر لوی اجرا و زبردست ثواب دی. لکہ چہ ارشاد دی ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (۴) کوم سړی چہ خپل کور او وطن پریردی اود اللہ ﷻ اود هغہ د رسول ﷺ طرف ته هجرت او کړی بیا هغہ له مرگ راشی نو د هغہ اجرا اللہ ﷻ سره ثابت شو په هغہ بہ د الله ﷻ فضل وی هغہ ته بہ د جنت نعمتونه ملاویری په کومو سره چہ بہ د هغہ سترگی یخې وی اللہ ﷻ بہترین رازق دی هغوی بہ پروردگار جنت ته رسوی کوم خائی چہ بہ دوی خوشحاله وی. لکہ چہ ارشاد دی کوم چہ زمونږ په مقربو کنبی دی د هغوی د پارہ راحت او خوشبودار گلونه اود نعمتونو د ک باغونه دی داسی خلقو ته راحت رزق او جنت ملاویری (۵) په خپلہ لار کنبی رینتونی مهاجر په خپلہ لار کنبی جہاد کونکی اود خپلو نعمتونو مستحق خلق اللہ ﷻ بنه پیژنی. هغہ ډیر حلم والا دی. د بندیکانو گناه معاف کوی د هغوی د خطاگانو نه تیریری د هغوی هجرت قبولی د هغوی توکل بنه پیژنی.

د الله ﷻ په لار کنبی د شهادت او مرگ حقیقت:- کوم خلق چہ د الله ﷻ په لار کنبی شهیدان وی که مهاجر وی او که نہ وی هغہ بہ رب سره ژوند او رزق بیامومی. لکہ چہ ارشاد دی ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أحيَاءٌ عنْدَ رَبِّهِمْ يُرزقون﴾ (۶) د الله ﷻ د لاری شهیدان مره مه گنرئی هغوی خپل رب سره ژوندی دی روزنی ورکولې شی. په دې باره کنبی ډیر احادیث دی کوم چہ بیان شوی دی. د الله ﷻ په لار کنبی د شهیدانو اجر هم د الله ﷻ په ذمه ثابت دی په دې آیت سره هم اود دې پارې په احادیثو سره هم حضرت شرحبیل بن سمط رضی اللہ عنہ فرمائی چہ د روم دیوی قلعه په محاصره باندي زمونږ موده تیره شوه اتفاقاً حضرت سلمان فارسی رضی اللہ عنہ په هغہ خائی تیریدو ونی فرمائیل مادر رسول اللہ ﷺ نه اوریدلی دی کوم سړی چہ د الله ﷻ د لاری په تیاری کنبی مرشی نو د هغہ اجر اورزق د الله ﷻ د طرف نہ د همیشه د

۱/ الفاتحة: ۴

۲/ الفرقان: ۲۶

۳/ غافر: ۶۰

۴/ النساء: ۱۰۰

۵/ الواقعة: ۸۸-۸۹

۶/ آل عمران: ۱۶۹

پارہ جاری وی او هغه په فتنه کښې د اچونکو والا نه محفوظ وی که تاسو غواړئ نو آیت ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِرْسَانَ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا الْبِرِّ زَقْنَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ (۱) ﴿وَأُولَئِكَ﴾ (۲) حضرت ابوقبیل او ربیعہ بن سیف معافری رضی اللہ عنہما وائی مونږه د رودس په جهاد کښې وو مونږ سره حضرت فضاله بن عبید رضی اللہ عنہ هم وو زمونږ مخې ته دوه جنازې تیرې شوې په کومو کښې چه یوشهیدوو اوبل په خپل مرگ مړ شوې وو خلق د شهید په جنازه وربښکته شو. حضرت فضاله رضی اللہ عنہ او فرمائیل دا څه خبره ده؟ خلقو وئیل حضرت دا شهید دې اودابل دې نه محروم دې. هغوی او فرمائیل واللہ ماتہ خودواړه خبرې برابر دی که د دې قبر نه پاسم او که د هغه قبر نه پاسم. واورئ د اللہ ﷻ په کتاب کښې دی بیا هغوی د دې آیت تلاوت اوکړو. (۳) یوبل روایت کښې دی چه هغوی هم په خپل مرگ د مړشوی په قبرباندې اودریدو او وئې فرمائیل تاسوله نورڅه پکار دی په جنت کښې ځای اورزق ښکلې. یوبل روایت کښې دی چه هغه دې وخت کښې امیر وو. د آخری آیت د صحابه کرامو رضی اللہ عنہم د یووړوکی لښکر باره کښې نازل شوې دې کوموسره چه د مشرکانو یولښکر سره د هغوی د منع کولو د حرمت په میاشت کښې جنګ اوکړو. اللہ ﷻ د مسلمانانو امداد اوکړو او مخالفین نی بښکته کړل اللہ ﷻ معاف کونکی او بښونکی دې. (۴)

ذَلِكَ	يَاۤ اِنَّ اللّٰهَ	يُوَلِّجُ	الَّيْلَ
ادا کار په سبب ددې چی بیشکه الله ننباسی شپه			
.....دا په دې و جه چی الله <small>ﷻ</small> شپه په ورځ کښې داخلوی			
فِي النَّهَارِ	وَيُوَلِّجُ	النَّهَارَ	فِي الْاَيْلِ
په ورځ کښې او ننباسی ورځ په شپه کښې او بیشکه الله اوریدونکې لیدونکې دې			
او ورځ په شپه کښې داخلوی او بیشکه الله <small>ﷻ</small> هر څه اوری هر څه وینی			
ذَلِكَ	يَاۤ اِنَّ اللّٰهَ	هُوَ	الْحَقُّ
دا ځکه چی بیشکه الله هم هغه حق دې او بیشکه هغه ټول چی دوی رابلی هغوی			
گوری دا مدد به (ځکه) کیری چی صرف الله <small>ﷻ</small> حق دې اودا کافران چی دالله <small>ﷻ</small> نه سوا			
مِنْ دُوْنِهِ	هُوَ	الْبَاطِلُ	وَ اَنَّ اللّٰهَ
ماسوا دالله نه هغه باطل دی او بیشکه الله خاص هم هغه داوچتې مرتبې والا دې لوی دې			
نور معبودان رابلی هغه باطل دی او په دې کښې شک نشته چی الله <small>ﷻ</small> اوچت دې لوئی دې			
اَلْمُرْتَرِ	اَنَّ اللّٰهَ	اَنْزَلَ	مِنَ السَّمَاۤءِ
آیته گوری نه چی بیشکه الله نازلوی د آسمان نه اوبه نوشی زمکه			
آیته دې ته نه گوری چی الله <small>ﷻ</small> دپورته نه اوبه رانازلوی نو په هغې باندي زمکه تکه			

(۱) ۲۲/الحج: ۵۷.

(۲) صحیح مسلم کتاب الامارة باب فضل الرباط فی سبیل الله عزوجل: ۱۹۱۳ بدون الایة.

(۳) الطبری: ۱۸۲/۹.

(۴) الطبری: ۶۷۴/۱۸.

فَخَضِرَتْ عَصَا	إِنَّ اللَّهَ	لَطِيفٌ	خَبِيرٌ	لَهُ	مَا
شہ نہ	بیشکھ چی الله	مہربانہ باریک بین دی	خبردار دی	ہغہ لره دی	ہغہ خہ
شہ شی	بیشکھ الله	دیر مہر بان	پہ ہر خہ خبر دی	خہ چی پہ آسمانونو کنسی دی
فِي السَّمَوَاتِ	وَمَا فِي الْأَرْضِ	وَإِنَّ اللَّهَ	لَهُ	لَهُ	لَهُ
چی پہ آسمانونو کنسی دی	او ہغہ خہ چی پہ زمکہ کنسی دی	او بیشکھ الله	خامخا دی ہغہ		
او خہ چی پہ زمکہ کنسی دی	تول دالله	ملکیت دی	او الله	بی نیازہ	اودھر تعریف
الْغَنِيِّ	الْحَمِيدُ	الْمُتَرَكِّ	أَنَّ اللَّهَ	سَخَّرَ	لَكُمْ
غنی	او ستائیلی شوی	آیا تہ نہ گوری	چی بیشکھ الله	تابع کری دی	دپارہ ستاسو
مستحق دی	آیا تانہ دی کتلی	چی الله	د زمکہ	تول خیزونہ ستاسو	تابع کری دی
مَا	فِي الْأَرْضِ	وَالْفَلَکِ	تَجْرِي	فِي الْبَحْرِ	بِأَمْرِ
ہغہ تول ہر خہ	چی پہ زمکہ کنسی دی	او کشتی	چی چلیپی	پہ دریاب کنسی	پہ حکم دہغہ سرہ
.....	او بیپی ہم چی	د ہغہ	پہ حکم	سرہ پہ دریابونو	کنسی روانی دی
وَيَمْسِكُ	السَّمَاءَ	أَنْ تَقَعَ	عَلَى الْأَرْضِ	إِلَّا	بِأَمْرِ
اونیولی نی دی	آسمان	د دی نہ چی	راپیوزی	پہ زمکہ باند	مگر
اوہم دہغہ ذات پہ حکم	سرہ آسمان	پہ زمکہ	د راپیوتو نہ	تینگ شوی	دی
إِنَّ اللَّهَ	بِالتَّاسِ	لِرَعُوفٍ	رَحِيمٍ	وَهُوَ	الَّذِي
بیشکھ الله	پہ خلقو باند	خامخا مہربانہ	دی	رحم کونکی	دی
بیشکھ الله	پہ انسانو دیر	مہربان	رحم کونکی	دی
أَحْيَاكُمْ	ثُمَّ مَيِّتَكُمْ	ثُمَّ يُحْيِيكُمْ	إِنَّ الْإِنْسَانَ		
چی ژوندی نی کری	تاسو	بیا بہ مرہ	کری تاسو	بیا بہ ژوندی	کری تاسو
ناسو پیدا کرنی	بیا بہ درباندی	مرگ راولی	بیا بہ مو ژوندی	کری	خو پہ دی کنسی شک نشتہ چی
لِكَفُورٍ					
دیر ناشکرہ	دی				
انسان دیر	ناشکرہ	دی			

قوله تعالى: - ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
 د شیبی ور خہ کردش: - الله بیان فرمائی چہ خالق او متصرف ہم ہغہ دی پخپل تول مخلوق کنسی چہ
 خہ غواپی کوی ارشاد دی ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُورِي الْمَلِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذَلِّ مَنْ تَشَاءُ
 بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الہی ہم تہ مالک الملک نی چالہ چہ غواپی ملک ورکوی دچانہ چہ

غوارې اخلي څوك چه غوارې د عزت په تال تالسي وركوي څوك چه غوارې د در در نه نې په در در كړې
 ټولې بښيگړې هم ستا په لاس كښې دي هم ته په هر څيز باندي قادر نې شپه په ورځ كښې او ورځ په شپه
 كښې هم ته راوړې. ژوندي د مړي نه او مړي د ژوندي نه هم ته راوباسې چاله چه غوارې بې حساب په رزق
 وركوي. نو كله ورځې وړې شپې غټې او كله شپې وړې او ورځې غټې لكه چه په گرمي او يخني
 كښې وي. دبند يگانو ټولې خبرې الله ﷻ اوري دهغوي ټول حركات او سكناات گوري هيڅ يو حال د هغه
 نه پټ نه دي. دهغه هيڅ څوك حاكم نشته بلكه دهغه په وړاندي څوك چونړ هم نه شي كولي. هم هغه
 رښتونې معبود دي د عبادتونو لائق د هغه نه بغير بل څوك نشته. د زبردستي غلبه والا او لوي شان
 والا دي چه څه غواړي كيږي او چه څه نه غواړي ناممكن دي چه اوشي هر سرې دهغه مخكې فقير او هر
 يود هغه په وړاندي عاجز دهغه نه بغير چه څوك عبادت او كړي هغه باطل او هيڅ نفع نقصان د چاپه لاس
 كښې نشته هغه اوچت دي او هريو څيزو دهغه ماتحت دي دهغه د حكم لاندي دي دهغه نه بغير څوك
 معبود نشته نه دهغه نه سوابل څوك رب شته نه دهغه نه څوك لوي اونه په هغه باندي څوك غالب هغه
 د تقدس والا هغه د عزت او جلالت والا د ظالمانو وټيلي شوو ټولو كمزورو خبرو نه پاك د ټولو خوبيانو والا
 د ټولو نقصاناتو نه پاك اولري.

د بياراژوندي كيدو په مثال سره وضاحت: خپل عظيم الشان قدرت او زبردسته غلبه بيانوي چه په اوچه
 غير آباءه زمكه باندي د هغه په حكم سره هوا گاني اوريځي راولي او هم هغه زمكه آباءه تازه تكه شنه
 راژوندي كيږي. دلته "ف" د تعقيب دپاره ده د هريو څيزو تعقيب د هغه په اندازه سره كيږي. دنظفه نه چك
 وينه كيدل بيا د چك ويني نه دغوښې ټكره كيدل چه كوم ځاي بيان فرمانيلي دي هلته هم "ف" راغلي
 ده او په هرو دوو صورتونو كښې د څلوښتو ورځو فاصله وي اوداهم ذكر دي چه د حجاز بعضي زمكې
 داسې هم دي چه د باران كيدو سره سره شنه شي. فالله اعلم. د زمكې په گوتونو كښې اود دي په خټه
 كښې چه څه دي ټول د الله ﷻ په علم كښې دي يوه يوه دانه د هغه په علم كښې ده اوبه هم هلته رسي
 او هغه راټوكيږي لكه څنگه چه د حضرت لقمان په قول كښې دي اي بچييه اكه يو څيز د اوري د داني
 هومره وي او بيا هغه هم په يوكانږي كښې وي يا په آسمان كښې وي يا په زمكه وي الله ﷻ به هغه
 خامخاراوړي الله ﷻ پاك او خبر دي (۱) يو بل آيت كښې دي د زمكې او آسمان پټ څيزونه به الله ﷻ
 ښكاره كړي (۲) بل آيت كښې دي چه دهرې پانړې د راپريوتو د هرې داني چه د زمكې په تيارو كښې وي
 اود هريو اوچې اولمدي د څيزونو الله ﷻ ته علم دي او هغه په ښكاره كتاب كښې دي. (۳) يو بل ځاي
 كښې دي چه يوه ذره هم په آسمان اوزمكه كښې د الله ﷻ نه پټه نه ده هيڅ لوي وړوكې څيز داسې نه
 دي چه په كتاب كښې ښكاره نه وي. اميه بن ابي الصلت يا زيد بن عمرو بن نفيل په قصيده كښې
 دي :-

وقولاله من ينبت الحب في الثري
 ويخرج منه حبة في رؤسه
 فيصبح منه البقل يهتز رايا
 ففي ذاك آيات لمن كان واعيا

اي زمادوارو ويغمبرانو اتاسودوي ته اوواني چه دخاورې نه داني څوك راوباسي ونه راټوكيږي او تاوږي
 اود دي په سرونو باندي ويښته راوځي د عقل مندو دپاره خو په دي كښې يونه څومره نښې موجود دي
 د ټول كائنات مالك هم هغه ذات دي هغه د هريو څيزو نه بې پرواه دي هريو دهغه په مخكې فقير دي اود
 هغه داوچت دربار محتاج دي ټول انسانان د هغه غلامان دي. آياتاسونه گورني چه ټول ځناوركانږي

(۱) لقمان: ۱۶.

(۲) النمل: ۲۵.

(۳) الاعام: ۵۹.

پتی باغونہ ہغہ ستاسو د فاندی اوستاسو پہ ماتحتنی کنبی ورکری ساتلی د زمکی او اسمان خیزونہ ستاسو د پارہ سرگردانہ دی ہم دہغہ احسان فضل او کرم دی دہغہ پہ حکم سرہ کشتنی تاسواخوا دیکھا او پی ستاسو مالونہ او سامانونہ دیو خائی نہ بل خائی تہ رسی او بہ شلولوسرہ او موجونو کنبی تیریدلوسرہ د اللہ ﷻ پہ حکم پہ ہواگانوسرہ کشتنی ستاسو د فاندی د پارہ روانی دی ددی خائی د ضرورت خیزونہ ہغہ خائی تہ اود ہغہ خائی نہ د ضرورت خیزونہ دلته برابر رارسی ہغہ پخپلہ آسمان نیولی دی چہ پہ زمکہ بانڈی راپریونہ خی گنی کہ اوس ہغہ حکم ورکرونودا بہ پہ زمکہ راروان وی او تاسو تول بہ ہلاک شنی

د انسانانود گناہونوسرہ اللہ ﷻ پہ ہغوی بانڈی خپل شفقت او مہربانی او خیال ساتی لکہ چہ ارشاد دی ﴿وَأَنَّ رَبَّكَ لَذَلِيلٌ عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (۱) د خلقود گناہونو باوجود اللہ ﷻ پہ ہغوی بانڈی ببسوںکی دی اوبی شکہ ہغہ د سختو عذابونو والاہم دی ہم ہغہ تاسو پیدا کری نی او تاسو بہ فنا کوی بیابہ مو دوبارہ راپیدا کوی لکہ ارشاد دی ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَهْوَاءًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ مُمِيتَكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (۲) تاسو اللہ ﷻ سرہ خنگہ کفر کونی حالانکہ تاسو مرہ ونی ہم ہغہ تاسو راژوندی کری بیابہ ہم ہغہ تاسو وژنی اوبیابہ دوبارہ تاسو ژوندی کوی بیابہ تاسو تول د ہغہ طرف تہ واپس گر خولی شنی یوبیل آیت کنبی ارشاد دی ﴿قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ مُمِيتَكُمْ ثُمَّ يُجْمِعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳) ہم اللہ ﷻ تاسو ژوندی کوی بیا بہ ہم ہغہ تاسو وژنی بیابہ تاسو د قیامت پہ ورخ د کومی پہ راتلو کنبی چہ ہیخ شک نہستہ جمع کوی بل خائی فرمانی چہ ہغوی بہ وانی ای اللہ تاسو نو دہوہ خل او وژلو اودوہ خل دی ژوندی کرو (۴) نود کلام مطلب دادی چہ دداسی اللہ ﷻ سرہ تاسو بل خوک ولپی شریک گر خونی؟ دنورو عبادت ہغہ سرہ خنگہ کوئی پیدا کونکی صرف ہم ہغہ رزق ورکونکی ہم ہغہ صرف مالک او مختار ہم ہغہ تاسو ہیخ نہ ونی تاسو نی پیدا کری بیا بہ ستاسو د مرگ نہ پس تاسو بیا راپیدا کوی یعنی د قیامت پہ ورخ انسان دیر ناشکرہ او ناقدرہ دی

لِكُلِّ أُمَّةٍ	جَعَلْنَا	مَنْسَكًا	لَهُمْ	نَاسِكُوهُ
د پارہ دہرامت مقرر کری دہ مونرہ ایوہ طریقہ د عبادت اچی ہغوی عمل کونکی دی پہ ہغی				
امونرہ دہرامت د پارہ د عبادت طریقہ مقرر کری دی اپہ کومو چہ ہغوی روان دی				
فَلَا يَنبَأُ عَنكَ	فِي الْأَمْرِ	وَادْعُ	إِلَى رَبِّكَ	
اپس اے نبی دوی د جگرہ نہ کوی ستا سرہ پہ کار د دین کنبی او تہ رابلہ خلق رب خپل تہ				
نودوی دی تا سرہ پہ دی بارہ کنبی جنگ نہ کوی او تہ لگیا اوسہ دوی اللہ ﷻ طرفتہ				
إِنَّكَ	لَعَلَىٰ هُدًى	مُسْتَقِيمٍ	وَإِنَّ	جَدَلُوكَ
بیشک تہ پہ لارہ نیغہ بانڈی نی او کہ چری ہغوی جگرہ کوی ستا سرہ نو ورتہ او وایہ				
را بلہ بیشک تہ پہ سمہ لاز ولاز نی او کہ دوی تاسرہ جگرہ کوی نو دوی تہ او وایہ چہ				

(۱) ۱۳ / الرعد: ۶
 (۲) ۲۸ / البقرة: ۲۸
 (۳) ۴۵ / الجن: ۲۶
 (۴) ۱۱ / غافر: ۱۱

اللَّهُ أَعْلَمُ	بِمَا	تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾	اللَّهُ يَحْكُمُ	بَيْنَكُمْ
اللہ تہ بندہ معلوم دی ہغہ خہ چہی تاسو نی کوی اللہ بہ فیصلہ کوی بہ منخ ستاسو کنبی				
تاسو خہ کوئی اللہ ﷻ دھغی نہ بندہ خبر دی اللہ ﷻ بہ ستاسو ترمینخہ بہ ہغی خبرو				
يَوْمَ الْقِيَامَةِ	فِيهَا	كُنْتُمْ	فِيهِ	تَخْتَلِفُونَ ﴿۶﴾
بہ ورخ د قیامت بہ ہغہ تولو خبرو کنبی چہی وی تاسو بہ ہغی کنبی چہی اختلاف بہ مو کولو				
کنبی د قیامت بہ ورخ فیصلہ او کپی بہ کومو کنبی چہی تاسو اختلاف کوی				

قوله تعالى: - لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا

د ہر یوقوم د شریعت تذکرہ: اصل کنبی بہ عربی ژبہ کنبی د (منسک) لفظی ترجمہ دی خائی کنبی دہ د کوم خائی چہ انسان د تلور اتلوعادت و اچوی د حج احکام بہ خائی راوړو تہ ددی دپارہ (مناسک) و نیلې شی چہ خلق باربار هلته خی او حصاریری. نقل دی چہ دلته مراد دادې چہ دهرامت د پیغمبر د پارہ مونږ شریعت مقرر کړې دی نو بہ دی امر کنبی دی داخلق جنک نہ کوی. مراد دا دی چہ مشرکان خلق دی او کہ مراد هرامت د قدرت بہ توگہ دھغی افعال مفرول دی لکه چہ سورت بقرہ کنبی ارشاد دی د هر یود پارہ یو طرف تہ دی کوم طرف چہ ہغہ متوجہ کبې دلته ہم دا دی چہ ہغوی د دی بہ خائی راوړونکی دی نو د ضمیر اعاده ہم پخپلہ بہ ہغوی دہ یعنی دا ټول د اللہ ﷻ بہ قدرت اود ہغہ بہ ارادہ سرہ کوی نود ہغوی بہ جنک کولو سرہ تہ مہ بدزرہ کبېرہ اود حق نہ مہ اخوا کبېرہ د خپل رب طرف تہ نی راغواړہ او بہ خپل استقامت او ہدایت باندي بہ کامل یقین سرہ اوسیرہ ہم د الارحی سرہ ملاویدونکی او مقصود بہ کامیابی سرہ راوړونکی اچونکې دی. لکه چہ فرمائی ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْضُ الَّذِي لَمْ يَكُنْ لَكَ بِهِ بَأْسٌ وَلَا تُكْرَهُ مِنَ الْمُتَكْرِهِينَ﴾ خبردار چرتہ داخلق تاد اللہ ﷻ آیاتونہ تالہ بہ رسیدلو باندي ہم ہغوی منع نہ کړی. د خپل رب د لاری دعوت عام ورکوه کہ بہ دی باندي ہم شوک اودریری نود ہغہ نہ خان خلاص کړہ ورتہ او وایہ چہ اللہ ﷻ ستاسو اعمال وینی لکہ چہ شو خایونو کنبی د امضمون سردوبارہ کړې دی. یوخائی کنبی دی کہ چرې دوی تا دروغ او گنہری نودوی تہ وایہ چہ زما د پارہ زما عمل دی او ستاسو د پارہ ستاسو عمل دی تاسو زما د عمل نہ خلاص نی او زہ ستاسو د عمل او کړو نہ ویزارہ یم نوہم دلته ہم د ہغوی غوږونہ کولاو کړہ چہ اللہ ﷻ ستاسو د عمل نہ خبر دی. ہغہ ستاسو دوروکی نہ دوروکی عمل نہ ہم خبر دی او ہم ہغہ بہ مونږ او تاسو کنبی کافی شاہدی د قیامت بہ ورخ بہ مونږ او تاسو کنبی فیصلہ اللہ ﷻ پخپلہ کوی او ہغہ وخت بہ ټول اختلافات ختم شی لکہ چہ ارشاد دی تہ ہم د ہغہ دعوت ورکوه اوزمونږ بہ حکم باندي کلک اوسیرہ اود چاپہ خواہش پسې مہ لکہ اوصفا اعلان او کړہ د اللہ ﷻ بہ نازل کړې شوی کتاب باندي زما ایمان دی. الخ.

أَلَمْ تَعْلَمُوا	أَنَّ اللَّهَ	يَعْلَمُ	مَا	فِي السَّمَاءِ	وَالْأَرْضِ ط
ایا تاتہ معلومہ نہ دہ اچہ بیشکہ اللہ پوہیری بہ ہغہ هر خہ اچہ بہ آسمان کنبی دی او بہ زمکہ کنبی دی					
ایا تاسو نہ پوہیری چہی بہ آسمانونو اوزمکہ کنبی خہ دی ہغہ د اللہ ﷻ بہ علم کنبی دی					
إِنَّ	ذَلِكَ	فِي كِتَابٍ	ط	إِنَّ ذَلِكَ	عَلَى اللَّهِ
بیشکہ دا ټول هر خہ بہ کتاب کنبی دی بیشکہ دا ټول کارونہ بہ اللہ باندي آسان دی					
بیشکہ دا ټولې خبرې بہ کتاب (لوح محفوظ) کنبی لیک دی بیشکہ دا خبرہ بہ اللہ دیرہ آسانہ دہ					
وَيَعْبُدُونَ	مِن دُونِ	اللَّهِ	مَا	لَمْ	يُنزَلْ
او عبادت کوی دا خلق ماسوا د اللہ نہ د ہغہ خیزونو اچہ نہ دی نازل کړې اللہ بہ کولو دھغی باندي					
اودا (خلق) د اللہ ﷻ نہ سوا د ہغہ بتانو عبادت کوی اچا د عبادت بہ جواز چہی اللہ ﷻ خہ					

سُلْطٰنًا	وَمَا كَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا
هیخ سند او دهغه خیز چی نشته دپاره دهغوی په هغې باند څه علم او نشته	
دلیل نه دې نازل کړې او نه دوی ته ددې څه علم شته اود	
لِلظٰلِمِیْنَ	مِنْ نَّصِیْرٍ ۝ وَاِذَا نُنْتَلٰی عَلَيْهِمْ اٰیٰتِنَا
دپاره ددې ظالمانو هیخوک مددگار او هر کله چی لوستلې کیږي په دوی باند آیتونه زمونږ	
ظالمانو دپاره څوک مددگار نشته او هر کله دوی ته زمونږ ښکاره آیتونه لوستلې شی	
بَيِّنٰتٍ	تَعْرِفُ فِي وُجُوْهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
واضحہ صغا اته پیژنې په مخونو کښی دهغه کسانو چی دحق نه نی انکار کړې دي	
نوته دکافرانو په مخونو باندې د خفگان اثار پیژندلې شی (تردې چې) نزدې وی	
الْمَنكَّرٰتِ	يَكَادُوْنَ يَسْطُوْنَ بِالَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ
ناخوښتیا (بدشکلی) نزدې وی دوی اچی اوس به حمله کوی په هغه کسانو باند چی اورو هغوی	
چی په هغو خلقو حمله اوکړی څوک چه ورته زمونږ آیتونه اورو	
عَلَيْهِمْ اٰیٰتِنَا قُلْ	اَفَاَنْتُمْ مِّنْ ذٰلِكُمْ
دوی ته آیتونه زمونږ اورته اووایه ایانو خبردر کرم زه تاسو ته په ډیر بد خیز سره ددې حملې ستاسو نه	
..... (اې پیغمبره، ورته اووایه چې آیا دې نه زیات خراب خیز درته اوبنایم	
التَّارِطِ	وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ط وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝
وور دې وعده کړی ده ددې الله دهغه کسانو سره چی کافران دی او ډیر بد ځانې دې دورتلو	
(واورنی) هغه خیز اور دې اچی الله ﷻ کافرانو سره دهغې وعده کړې ده اودغه ډیر خراب ځانې دې	

قوله تعالى: - الْم تَعْلَمَ اَنْ اللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۝

د الله ﷻ د علم تذکره: - د رب دکمال دعلم بیان کولې شی چه دزمکې اوآسمان هریوخیز د هغه د علم په احاطه کښې دې یوه ذره هم دهغې نه بهرنه ده دکائنات د وجود نه داوول هغه سره دکائنات علم وو بلکه هغه په لوح محفوظ کښې لیکلې وو په صحیح مسلم کښې حدیث دې الله ﷻ د زمکې اوآسمان د پیدا کولونه پنځوس زره کاله اول کله چه دهغه عرش په اوبویاندې وو د مخلوق تقدیرونه اولیکل. (۱) دتولونه اول قلم پیدا کړې شو: - د سنن په حدیث کښې دی د تولونه اول الله ﷻ قلم پیدا کړو او هغه ته نی اوفرمائیل لیکه هغه تپوس اوکړو څه اولیکم؟ ونی فرمائیل چه څه کیدونکی دی نو د قیامته پورې چه څه کیدونکی وو هغه قلم اولیکل (۲) دابن عباس ؓ قول دې چه دسلوکالوپه لار کښې الله ﷻ لوح محفوظ پیدا کړو اود مخلوق د پیدانش نه اول چه الله ﷻ په عرش باندې ووقلم ته دلیکلوحکم ورکړو هغه تپوس اوکړو چه اولیکم؟ ونی فرمائیل زما علم کوم چه د مخلوق متعلق د قیامته پورې نو قلم

(۱) صحیح مسلم کتاب القدر باب حجاج ادم وموسی صلی الله علیهما وسلم: ۲۶۵۳، ترمذی: ۲۱۵۶، احمد: ۲/۱۶۲، ابن حبان: ۶۱۳۸.
 (۲) ابوداؤد کتاب السنة باب فی القدر: ۴۷۰۰ وهو صحیح، ترمذی: ۲۱۵۵، ۳۳۱۹.

روان شو او د قیامتہ پورې چه څه کیدونکي اموردی کوم چه د الله ﷻ په علم کښې وو قلم اولیکل هم دا په دې آیت کښې خپل نبی ﷺ ته فرمائی آیا ته نه پیژنې چه د آسمان او زمکې د هر یو څیز زه عالم یم نو دا هغه د علم کمال دې چه د څیزد وجود نه اول هغه ته معلوم دی بلکه لیکلې هم دی او هغه ټول هم داسې په واقع کښې کیدونکي دی. د بند یگانود ټولو اعمالو علم دهغوی د عمل نه وړاندې الله ﷻ ته دې او هغه چه څه کوی د هغه کولونه وړاندې الله ﷻ پیژندلو هر یو حکم منونکې اونه منونکې د هغه په علم کښې وو او د هغه په کتاب کښې لیکلې شوې وو او هر یو څیز د هغه د علمي احاطې هم دننه وو او دا د الله ﷻ په امر باندې څه گران نه وو ټول په کتاب کښې وو او په رب باندې ډیر آسان وو.

د کلام الله نه مخ اړول قابل گرفت دی:- بغیر دلیل او بې سند د الله ﷻ نه علاوه د بل عبادت او بندگي کونکو جهالت او کفر بیانونی. چه بغیر د شیطانې تقلید نه اود پلار نیکه په کتلور اکتلو نه څه نقلی دلیل هغوی سره شته اونه عقلی. یو بل آیت کښې دی ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُغْنِيهِمُ الْكُفْرُونَ﴾ (۱) څوک هم چه د الله ﷻ سره بل معبود بغیر دلیل نه رابلی د هغه نه به الله ﷻ پخپله تپوس پوښتنه کوی. ناممکن دی چه داسې ظالمان به خلاصې بیامومی. دلته هم او فرمانیلې شو چه د دې ظالمانو به هېڅ څوک امدادی نه وی چه د الله ﷻ د عذاب نه ئی بچ کړی. په هغوی باندې چه د الله ﷻ د پاک کلام آیاتونه صحیح دلیلونه او واضحه حجتونه کله پیش کړې شی نود هغوی په تن او بدن کښې اور اولگی. د الله ﷻ توحید او درسولانو تابعداری په صفاتو که بیان کړې شوه چه په هغوی باندې مرچکی اول گیدل شکلونه ئی بدل شو په تندو باندې گونجې راغله لستونې راوچت کړل. که وس ئی وو نو ژبې به ئی رانیکلې شوې وې یولفظ هم د حقانیت به په زمکه نه وو راغلې هم هغه وخت به ئی مرئی خفه کړې وې. د دې رښتونی خیر خواهانود الله ﷻ د دین د تبلیغ کونکو بدئی کوی ژبې ئی دهغوی خلاف روانې دی او چه ممکن وی نولاسونه ئی هم دهغوی طرف ته داوچتیدونه نه منع کیری. ارشاد دې چه نبی ﷺ دوی ته او وایه چه یو طرف ته خوتاسو کوم تکلیف د الله ﷻ د دین ساتونکو ته ورگول غواړئ هغه وزن کړئ بل طرف ته د دې خفگان وزن او کړئ کوم چه یقیناً تاسو ته ستاسو د کفر او انکاریه وجه رسیدونکې دې بیا گورئ چه بدترین څیز کوم یو دې؟ هغه د دوزخ اور اود هغه ځای قسم قسم عذابونه؟ آیا چه کوم تکلیف تاسو دې رښتونی موحدینو ته رسول غواړئ؟ نو دا هم ستاسو ارادې او ارادې دی. اوس تاسو هم پوهه شئ چه دوزخ هم ډیر خراب ځای دې څومره خطرناک دې څومره تکلیف ورکونکې دې او څومره د مشکل ځای دې. یقیناً ډیر زیات خراب ځای دې او ډیر ویرونکې مقام دې کوم ځای چه د راحت او آرام نوم هم نشته.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ
اے خلقو! بیانیږی یو مثال نو غور کیردئ هغې ته بیشکه هغه (معبودان)
انې خلقو! (اوس) یوه لویه خبره اورولې شی انوبه غورونه ورته کیردئ تاسو چي د الله ﷻ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجتمعوا
چی تاسو ئی رابلی ماسوا د الله نه هرگز نشی پیدا کولی هغوی یومیچ (هم) او اگر که راجمع شی ټول
نه بغیر څوک رابلی هغوی خویومیچ قدر له هم نشی پیدا کولی اگر که ټول پرې باندې راټول شی

لکہ ط	وَإِنْ يَسْأَلُكَ	الدُّبَابُ شَيْئًا	لَا يَسْتَقْدِرُونَ
پیدا کولو دھغی تہ اوکھ او تنبتوی دھغوی نہ یومچ اٹھ خیز نو نشی خلاصولی ہغوی ہغہ خیز	اوکھ یومچ تری نہ خہ او تنبتوی نو دوی تول تری نہ ہغہ خلاصولی قدری ہم نشی		
مِنَهُ ط	ضَعْفَ	الطَّالِبِ	وَالْمَطْلُوبِ ط
دھغہ (مچ) نہ نو کمزوری دی غوبنتونکی ہم او دچا نہ چی مدد غوبنتلی شی ہغہ ہم او نہ پیژندو خلقو قدر	غوبنتو والا (عابد) او دکوم (دروغزن معبود) نہ چی غوبنتل کولی شی دواہ کمزوری دی ڈی خلقو		
اللَّهُ حَقٌّ	قَدْرُهُ ط	إِنَّ اللَّهَ	لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ط
داللہ پشان دحق قدر پیژوندولو دھغہ بیشکھ اللہ ڈیر قوی دی غالب دی			
داللہ ط	ہغہ شان قدر	اونکرو خنگہ چی پکارو	و ابیشکھ اللہ ط زوراور او غالب دی

قوله تعالى: لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا

د باطلو معبودانوب و س:۔ داللہ ط نہ سواچہ د چا عبادت کولی شی دھغوی کمزوری او دھغوی د عبادت کونکو کم عقلی بیانولی شی۔ چہ ای خلقو دا جاہلان کوم چہ د اللہ ط نہ بغیرد نور و عبادت کوی رب سرہ چہ خوک شرک کوی د دوی یومثال ڈیر بنکلی او بالکل د واقعہ مطابق بیانولی شی۔ لہ شان پہ غور سرہ واورنی چہ د دوی دا تول بتان او خدا یان کوم چہ دوی اللہ ط سرہ شریک گر خوی راجع شی او یومچ جو رول او غواری نو تول بہ عاجز راشی او یومچ قدری بہ جو رنہ کرپی شی۔ دمسنند احمد پہ حدیث قدسی کنسی د اللہ ط فرمان دی د ہغہ نہ زیات ظالم خوک دی چہ زما پہ شان بل جو رول غواری کہ پہ حقیقت کنسی پہ چا کنسی دا قدرت وی نویوہ ذرہ (یامچ) یا یوہ دانہ د غلی دی جو رہ کرپی (پہ بخاری او مسلم کنسی الفاظ داسی دی چہ ہغہ دی یوہ ذرہ یا یوہ اور بشہ جو رہ کرپی) (بندہ دہ نورہ ہم د دوی د باطلو معبودانو ڈیرہ کمزوری اوناتوانی واورہ چہ دوی د مچ مقابلہ ہم نہ شی کولی د ہغوی حق د ہغوی خیز ددوی نہ او پی اخلی دوی بی وسہ دی او داهم نہ شی کولی چہ د ہغہ نہ خپل خیز واپس واخلی۔ بندہ دہ چہ دمچ پہ شان کمزوری او سپک مخلوق نہ ہم چہ خوک خپل حق وانخستی شی نو دہ نہ ہم کمزوری بی وسہ بی طاقتہ او پریوتلی بل خوک کیدی شی؟ حضرت ابن عباس ط فرمانی د طالب نہ مراد بت او د مطلوب نہ مراد مچ دی) (امام ابن جریر ط ہم داخوبنوی او د الفاظونہ ہم دا بنکاری، دویم مطلب دا بیان کرپی شوپی دی چہ د طالب نہ مراد عابد او د مطلوب نہ مراد داللہ ط نہ سوا بل معبود۔ د اللہ ط عظمت او قدر د ہغوی پہ زرو نو کنسی نہ دی ورگہ شوپی کہ چرپی داسی وی نو دا دومرہ لوی او طاقتور اللہ ط سرہ بہ نی داسی ذلیل مخلوق ولی شریک کولو د چا چہ د مچ پاسولو ہم قدرت نہ وی لکہ چہ دمشرکینو قریشو بتان وو۔ اللہ ط پہ خپل قوت او قدرت کنسی بی مثال دی۔ تول خیزونہ بغیر نمونی پہ اول خل پیدائش سرہ ہغہ پیدا کرپی دی بغیر دبل چا دامداد آخستلو او مشورہ کولو چہ خوک شریک کرپی۔ بیاد تولو هلاک کولونہ پس ددی نہ ہم پہ آسانی سرہ راپیدا کولو باندی قادر دی۔ ہغہ ڈیر مضبوط نیونکی پہ اول خل پیدا کونکی او بیاراپیدا کونکی د رزق ورکونکی او د ڈیر زیات بی اندازی طاقت لرونکی دی۔ تول ہرخہ د ہغہ پہ ورائدی بنکتہ دی خوک د ہغہ ارادہ نہ شی بدلولی د ہغہ فرمان روستو کونکی او د ہغہ د عظمت او سلطنت مقابلہ کونکی نشتہ ہم ہغہ واحداوقہاردی۔

(۱) الحدیث: ۲/۲۹۱، ۲/۲۳۲ ح ۷۱۶۶ و سندہ صحیح، البخاری: ۵۹۵۳ و مسلم: ۲۱۱۱۔
 (۲) صحیح بخاری کتاب اللباس باب نقض الصور: ۵۹۵۳، صحیح مسلم: ۲۱۱۱، ابن حبان: ۱۵۸۵۹، بیہقی: ۲۶۸/۷۔
 (۳) الطبری: ۱۸/۶۸۵۔

اللَّهُ يَصْطَفِي	مِنَ الْمَلَائِكَةِ	رُسُلًا	وَمِنَ النَّاسِ	ط	إِنَّ اللَّهَ	سَمِيعٌ
اللہ غورہ کوی	د فرستو نہ	استازی	او	دانسانانونہ ہم	بیشکہ اللہ	اوریدونکی
اللہ ﷻ	پہ فرستو کنبی	ہم استاذی	غورہ کوی	اوپہ انسانو	کنبی ہم	بیشکہ اللہ ﷻ
بصیر	يَعْلَمُ	مَا	بَيْنَ أَيْدِيهِمْ	وَمَا	خَلْفَهُمْ	ط
لیدونکی دی	پوہیری	ہغہ	پہ ہغہ	خہ	چی	پہ منخ
وینی گوری	ہغہ	(اللہ ﷻ)	تہ	ددوی	ویراندی	روستو
چی	روستو	ددوی	نہ	دی	او	خاص
اللہ	تہ	واپس	کیری	تول	کارونہ	اوتول
کارونہ	بہ	داللہ	ط	طرفتہ	واپس	پیش
کولی	شی					

قوله تعالى: -اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ط

د رسالت د منصب حقدار خوک دی؟ خپل مقرر کړې تقدیر جاری کول او خپل مقرر کړې شوې شریعت خپل رسول ﷺ ته درسولود پاره اللہ ﷻ چه کومه فرستہ غواری مقرر کوی. دغه شان دخلقونہ ہم چه اللہ ﷻ خوک د پیغمبری د منصب دپاره غواری ورکوی. د بند یگانو تول اعمال هغه اوری اودیوبینده اعمال د هغه په نظر کنبی دی هغه بنه پیژنی چه درسالت د منصب حقدار خوک دی. لکه چه ارشاد باری تعالی دی (أَلَمْ نَعْلَمْ حَيْثُ يَجْعَلُ رُسُلَهُ سُبُطِ الَّذِينَ أَجْرُمُوا صَغَارًا عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابًا شَدِيدًا لِّمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ) (۱) هم رب ته علم دی چه د رسالت د منصب صحیح توگه باندی خوک اهل دی؟ درسولانود ویراندی روستواللہ ﷻ ته علم دی چه خہ هغوی طرفته اورسیدل هغوی اورسول تول هر خہ هغه ته بنکاره دی واضحه دی. لکه چه ارشاددی (عَلَّمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا) (۲) یعنی هغه د غیبو پیژندونکی دی دخپلو غیبوپه چاباندی خرگندونه نه کوی او چه کوم پیغمبر هغه خوبن کړی نود هغه مخکی روستو خوکې مقرر کوی دی دپاره چه هغه ته معلومه وی چه هغه داللہ ﷻ پیغام اورسولواواللہ ﷻ هر یوخیز راگیر کړې دی کوم چه هغه سره دی اود هر خیز شمیر پورې هغه سره شمیرلې دی. نواللہ سبحانه وتعالی دخپلورسولانو پالونکی دی خہ چه هغه ته اورولې اوونیلې شی په هغی باندی پخپله د هغوی حفاظت کونکی دی اود هغوی امدادی هم دی. لکه چه فرمان دی (يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ) (۳) ای رسول کوم خہ چه ستادرب د طرف نه ستا طرف ته نازل شوی دی اورسوه که چرې داسې دی اونه کړه نود رسالت حق به ادا نه شی ستا بیچ کول د اللہ ﷻ په ذمه دی.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

أَمَّ هُغَه كَسَانُو

التي د ایمان خاوندانو!

۱ (۶/الانعام: ۱۲۴)

۲ (۷۲/الجن: ۲۶)

۳ (۵/المائدة: ۶۷)

أَمِنُوا	ارْكَعُوا	وَأَسْجُدُوا	وَأَعْبُدُوا	رَبَّكُمْ	وَأَفْعَلُوا
چی ایمان موراوڙي دي	ارڪوع ڪوي	او سجده ڪوي	او بندگي ڪوي	درب خپل	او ڪوي
دهغه په وړاندي نيٽ شي	او سجده ڪوي	او دخپل رب عبادت ڪوي	او دنيا کي کارونه ڪوي		
الْخَيْرِ	لَعَلَّكُمْ	تُقَالِحُونَ	وَجَاهِدُوا	فِي اللَّهِ	حَقَّ
نيڪي	دپاره ددي	چی تاسو کامياب شي	او جهاد ڪوي	په لار دالله ڪنبي	پشان دحق
		چی تاسو کامياب شي	او دالله	په لار ڪنبي داسي
جِهَادِهِ	هُوَ اجْتَنِبَكُمْ	وَمَا جَعَلَ	عَلَيْكُمْ	فِي الدِّينِ	
دجهاد گولو دهغه	هغه غوره ڪري يئ تاسو	اونه ني ده ايڻبي	په تاسو باند	په دين ڪنبي	
کوششونه ڪوي	خنڱه چي پکار دي	هغه تاسوله عزت در ڪرو	او په تاسو ني ددين په	
مِنْ حَرْجٍ	مِلَّةٍ	أَيُّكُمْ	إِبْرَاهِيمَ	هُوَ	سَبَّكُمْ
خه تنگسيا	پيروي او ڪري ددين	دپلار خپل	ابراهيم	هغه	نوم ايڻبي دي ستاسو
حقله هيخ قسمه تنگسيا	رانوستله	تاسو دخپل پلار ابراهيم	په ملت (قائم اوسني)	هغه په تاسو
الْمُسْلِمِينَ	مِنْ قَبْلُ	وَفِي هَذَا	لِيَكُونَ	الرَّسُولُ	
مسلمان	مخڪنبي ددي قرآن نه	او په دي قرآن ڪنبي هم	دپاره ددي چي شي	رسول	
دمسلمانانو نوم ايڻبودي ووا	پخوا هم او اوس هم په دي	(قرآن پاڪ) ڪنبي	ددي دپاره چي رسول		
شَهِيدًا	عَلَيْكُمْ	وَتَكُونُوا	شُهَدَاءَ	عَلَى النَّاسِ	فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
گواه	په تاسو باند	اوشئ تاسو	گواهان	په خلقو باند	پس ودروي مونغ
په تاسو باند	گواه شي	او تاسو په نورو خلقو گواهان شي	نو هميشه دمونغ پابندي ڪوي	
وَأَتُوا	الزَّكَاةَ	وَأَعْتَصِمُوا	بِاللَّهِ	هُوَ	مَوْلَاكُمْ
او ور ڪري	زڪات	او منگولي اولگوي	په دين دالله	هغه	مولى مالڪ ستاسو دي
او زڪاة ور ڪوي	او دالله	په (حڪمونو)	مضبوطتيا سره عمل ڪوي	هغه ستاسو مالڪ دي	
فَتَنِعَمَ الْمَوْلَى	وَنِعْمَ	النَّصِيرُ	دوغ		
نو خومره ڀڻه اقا	او خومره ڀڻه مددگار دي				
پس ڏير ڀڻه مالڪ دي	او ڏير ڀڻه	مددگار دي	(هغه)		

قوله تعالى: - وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرْجٍ - اسلام آسان دين دي :- ددي دويمي سجدي باره ڪنبي دوه اقواله دي د اولي سجدي دايت په موقعه باندې مونڙ هغه حديث بيان ڪري دي په کوم ڪنبي چه دي رسول الله ﷺ او فرمائيل سورة حج له په دوو سجديو باندې فضيلت ور ڪري شوي دي چه خوك داسجدي اونه ڪري هغه دي لوستل هم نه ڪوي (نورڪوع سجده دعبادت اود نيڪئي حڪم کولوسره فرمائي د خپلو مالونوخپلو خانونو او خپلوڙبوسره د

ابو داؤد كتاب سجود القرآن باب تفريع ابواب السجود...: ۴۰۲ (۱۰۲/۴) (۱۰۱/۱)، حاکم ۲۲۱/۱، دارقطنی: ۴۰۸/۱

اللہ ﷻ پہ لاز کنبی جہاد او کرنی اود جہاد حق ادا کرنی خنگہ چہ حکم ور کپے شوی دے چہ د اللہ ﷻ نہ دومره ویریبئی خومره چہ دهغه نہ دویریدلوحق دے۔ ہم هغه تاسو بزرگان او خوبش کپی نی په نورو امتونوباندی تاسوله بزرگی شرافت کرامت اوعزت در کپو کامل رسول او کامل شریعت نی تاسو ته در نصیب کپو تاسوله آسان او بشکلې دین در کپو هغه احکام نی په تاسو کینخودل او هغه سختی نی په تاسو باندی اونه کپے وهغه بوج نی په تاسو وانچولو کوم چہ ستاسو دوس نه وی اویہ تاسو گران پریوخی کوم چہ تاسو په خائی راونورلې شئی۔ د اسلام نه پس دتولونه زیات او دتولونه اوچت تاکید کپے شوی رکن مونخ دے دے ته گورنی چہ په کور کنبی په آرام سره ناستنی نوخلور کعتہ فرض او که په سفر کنبی نی نوهغه به هم دوه پاتی شی اویہ ویره کنبی خود حدیث مطابق صرف یور کعت دے (۱) که په سورلنی باندی نی او که پیدل نی که قبله ته مو مخ وی که بل طرف ته مخ وی نو هم دغه حکم د سفر د نقل مونخ هم دے چہ کوم طرف ته د سورلنی مخ وی کولې شی بیاد مونخ قیام هم دییمارنی په وجه ساقطیری بیماریه ناسته هم مونخ کولې شی۔ که د دے طاقت نی هم نه وی نویه ملاسته ملاسته نی هم ادا کولې شی۔ دغه شان نورو قرانض او واجباتوته او گورنی چہ اللہ ﷻ خومره آساننی په هغی کنبی کینخود دے۔ د دے دپاره به حضور ﷺ فرمائیل چہ ماله دیو طرف او بالکل د آساننی والا دین را کپے لیگلې شوی یم (۲) حضور اکرم ﷺ چہ کله حضرت معاذ ﷺ او حضرت ابوموسی اشعری ﷺ د یمن امیر جوړ کړل اولیگل نی نور ته نی فرمائیلې وو زیرې اوروئی نفرت مه خوروئی آسانی کوئی سختی مه کوئی (۳) نور هم د دے مضمون ډیر احادیث دی۔

حضرت ابن عباس ﷺ د دے آیت هم داتفسیر کوی چہ ستاسو په دین کنبی هیخ تنگی اوسختی نشته۔ (۴) امام ابن جریر رحمۃ اللہ علیہ فرمائی دملته نصب په نزع دخافض دے لکه چہ په اصل کنبی (کلمة ایکه) وو او کیدی شی چہ (الزموا) محذوف او منلې شی او (ملته) د دے مفعول او گر خولې شی۔ (۵) په دے صورت کنبی به دا د دے آیت په شان شی (دیننا قیما ملة ابرهیم حنیفاً وما کان من المشرکین) (۶) هغه ستاسونوم مسلمان کینخودلو یعنی اللہ ﷻ د ابراهیم علیہ السلام نه هم اول (۷) خکه چہ د هغوی دعاوه چہ مونر دواړه پلار اوخوی او مونر په ډله کنبی یوتولې مسلمانان جوړ کړه خوا امام ابن جریر رحمۃ اللہ علیہ فرمائی چہ دا قول شه بنه نه بنکاری چہ د اول نه مراد د حضرت ابراهیم علیہ السلام اول وی خکه چہ دا خو ډیر بنکاره دی چہ حضرت ابراهیم علیہ السلام د دے امت نوم پدې قرآن پاک کنبی مسلم نه دے کینخودلې نود اول نه د لفظ معنی داشوه چہ په اولنو کتابونو کنبی او په نور ذکر کنبی اویہ دے پاک او آخری کتاب کنبی۔ هم دا قول د حضرت مجاهد رحمۃ اللہ علیہ وغیره دے او هم داصحیح دے خکه چہ د دے نه وړاندې د دے امت بزرگی اوفضیلت بیان دے د دوی د دین د آساننی ذکر دے بیا دوی ته د دین نور رغبت ورکولوسره بنائی چہ دا هغه دین دے چہ حضرت ابراهیم خلیل اللہ علیہ السلام راوړې وو۔ بیاد دے امت د بزرگنی د پاره اود دوی د متوجه کولو د پاره فرمائیلې شی چہ ستاسو ذکر زما په وړاندینو کتابونو کنبی هم دے۔

(۱) صحیح مسلم کتاب صلاة المسافرین، باب صلاة المسافرین وقصرها: ۶۷۸.

(۲) احمد: ۲۱۶/۵ ومنده ضعیف.

(۳) صحیح بخاری کتاب الجهاد باب ما یکره التنازع والاختلاف من الحرب: ۳۰۳۸، صحیح مسلم: ۱۷۳۳.

(۴) الطبری: ۶۸۹/۱۸.

(۵) الطبری: ۶۹۱/۱۸.

(۶) الانعام: ۱۶۱، الخ.

(۷) الطبری: ۶۹۱/۱۸.

د مودونہ د انبیاء کرامو پہ کتابونو کنبی ستاسو خبری راروانی دی. د وړاندینو کتابونو لوستونکی تاسو نه ښه خبردی نو ددی قرآن پاک نه اول اوپه دې قرآن پاک کنبی ستاسو نوم مسلم دې او پخپله د الله ﷻ کیخو دې شوې دې په نسائی کنبی رسول الله ﷺ فرمائی چه کوم سړی اوس هم د جاهلیت دعوی کوی یعنی په پلار نیکه او حسب او نسب باندې فخر کوی اونور مسلمانان خوار اوسپک گنری هغه د دوزخ خشاک دې. چاتپوس او کرویار رسول الله ﷺ که هغه روژې ساتی نامونخ کوی؟ ونی فرمائیل اوسره ددې چه مونخ گذاروی اورژوې ساتی. الله ﷻ چه ستاسو کوم نومونه ایخو دې دی هم په هغه نومونو سره نی رابلی او آواز کوئی مسلمین مؤمنین او عباد الله. (۱) د سورۃ بقره آیت (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) (۲) په تفسیر کنبی مونږ دا حدیث پوره بیان کړې دې. بیا فرمائی چه مونږ تاسو عادل ښکلی امت خکه جوړ کړئی اوددی دپاره موپه ټولو امتونو کنبی ستاسو عدالت مشهورتیا او کړه چه تاسو قیامت په ورځ په نور وخلقو گواهی ورکړئی. ټول مخکینی امتونه به دمحمد امت د بزرگنی او فضیلت اقرار کوی. دې امت ته په نورو امتونو باندې سرداری حاصله ده. پدې وجه به د دوی گواهی په هغوی باندې معتبره گنرلې شی. ددې باره کنبی چه ددوی رسولانود الله ﷺ پیغام دوی ته رسولې دې هغوی دتبلیغ فرض ادا کړی دی. او پخپله به رسول الله ﷺ په دې امت باندې گواهی ورکوی چه حضور ﷺ دوی ته د الله ﷻ دین رسولې دې او د رسالت حق نی ادا کړې. د دې باره کنبی چه خومره احادیث دی اوددی باره کنبی چه خومره تفسیر دې هغه مونږ ټول په ټول د بقرې د اوه لسمې رکوع د دې آیت (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتُمْ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ ۗ وَإِنْ كَانَتْ لَكِبُورَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ أُمَّةً كُمْ ۗ إِنْ اللَّهُ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ) (۳) په تفسیر کنبی لیکلې دې. په دې وجه دلته بیا دوباره دبیانولو ضرورت نشته. هم هلته دې اوکتلې شی. دحضرت نوح ﷺ اود هغه د امت واقعه هم بیان کړې شوې ده.

په دې امت عظیم احسانات او مهربانی: بیا فرمائی چه د دومره لوی او عظیم الشان نعمت شکریه تاسو له ضرور ادا کول پکار دی دکوم طریقه چه داده کوم فرائض چه دالله ﷻ په تاسو دی هغه په شوق سره اود زړه په مینه سره په خای راورئی خاص کر دمونخ اوزکوة دیر خیال ساتئی. کوم چه الله ﷻ واجب کړی دی هغه دزړه په مینه په خای راورئی اوچه کوم خیزونه نی حرام کړی دی هغې سره خواکې هم مه تیریرئی. مونخ چه خالص درب دې اوزکوة په کوم کنبی چه د رب د عبادت نه علاوه د مخلوق سره احسان هم دې. امیران خلق د خپل مال نه یوحصه فقیرانوته په خوشحالی خوشحالی ورکوی د هغوی کار روان شی زړه نی خوشحاله شی په دې کنبی هم د الله ﷻ د طرف نه ډیره آسانی ده. حصه هم ډیره کمه ده او په ټول کال کنبی یوخل. دزکوة ټول احکام دسورت توبه آیت زکوة (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهِمُ وَالْمَوْلَىٰ قُلُوبُهُمْ فِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْبَيْنِ السَّبِيلِ ۗ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (۴) په تفسیر کنبی مونږ بیان کړی دی هم هلته اوگورئی. بیا حکم کولې شی چه په الله ﷻ باندې پوره یقین ساتئی هم په هغه باندې توکل کونی پخپلو ټولو کارونو کنبی هم دهغه نه مدد غواړئی. اعتماد هروخت هم په هغه باندې کونی هم دهغه په تائید باندې نظر ساتئی هغه ستاسو مولی دې ستاسو حافظ دې امدادگر دې

(۱) ترمذی کتاب الامثال باب ماجاء فی مثل الصلاة والصيام والصدقة: ۲۸۶۳ وسنده صحیح، احمد: ۱۳۰/۴، مستدای یعلی: ۱۵۷۱، ابن

خزیمه: ۱۸۹۵، ابن حبان: ۶۲۳۳، حاکم: ۱۱۷/۱، مستد الطیالیسی: ۱۱۶۱.

(۲) البقره: ۲۱۰.

(۳) البقره: ۱۴۳.

(۴) التوبة: ۶۰.

تاسوله ستاسويه دنبنمنا توباندي بري دركونكي دي. هغه چه د چا ولي جوړشو دبل چا د ولايت ضرورت نشته. د ټولونه بهترولى هم هغه دي د ټولونه بنه امداد كونكي هم هغه دي. كه ټوله دنيا دي دنبنمان شي خو هغه په ټولوباندي قادر دي اود ټولونه زيات قوى دي. ابن ابى حاتم كنبى دحضرت وهب بن ورد رضي الله عنه نه روايت دي چه الله ﷻ فرماني اي بنيادمه د خپلي غصي په وخت كنبى ته ما يادوه زه به هم د خپل غضب په وخت كنبى تاته معافى دركوم او په چا چه زما عذاب نازل شي زه به تا د هغې نه بچ كړم. برباد كيدونكوسره به تا نه بربادوم. اي بنيادمه كله چه په تاباندي ظلم او كړي شي نو د صبر او برداشت نه كار اخله په ما نظر ساته زما په امداد باندي يقين ساته او زما په امداد باندي راضى اوسيره ياد ساته زه به ستا امداد كوم. دا د هغې نه بهترده چه ته خپل امداد پخپله او كړي. الله ﷻ دي مونږ ته د نيكو توفيق راكړي او خپل امداد دي رانصيب كړي. آمين.

(الحمد لله) د سورت حج تفسير ختم شو.

هم دي سره د الله ﷻ په فضل او كرم سره داووه لسمې سپارې تفسير هم ختم شو.

اياتونه	سورة المؤمنون مكية وهى مائة وثمان عشرة آية وست ركوعات	ركوع گانې
	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	
۱۷	شروع كوم په نوم د الله چه ډير مهربان زيات رحم كونكي دي	۶
	قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۱	
	كامياب شوى دى مومنان هغه (مومنان) چي هغوى په مونځ خپل كنبى يقينى ده چه هغه مومنان كامياب شول كوم چي په خپلو مونځونو كنبى	
	أَشْعُونَ ۲ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۳	
	عاجزى كونكى دى او هغه (مومنان) چي هغوى دبدو كارونو نه مخ اړونكى وي عاجزى كونكى دى او هغه مومنان كامياب شول، كوم چي د فضول خبرو نه خان ساتي	
	وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۴ وَالَّذِينَ هُمْ	
	او هغه (مومنان) چي هغوى دزكات طريقې لره كونكى وي او هغه (مومنان) چي هغوى او هغه (مومنان كامياب شول، كوم چي زكوة ادا كونكى دى او هغه چي	
	لِقُرْوَتِهِمْ ۵ حَفِظُونَ ۶ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ ۷ أَوْ مَا	
	دشرم خايونو خپلو لره حفاظت كونكى وي ماسوا دبنځو خپلو نه يا هغه وينځي د خپلو شرمگاهونو حفاظت كونكى دى مگر د خپلو بنځو او د خپلو	
	مَلَكَتْ ۸ أَيْمَانَهُمْ ۹ فَإِنَّهُمْ	
	چي مالكان شوى دى بنى لاسونه دهغوى ځكه چي هغوى (دوى ته په ورتلو سره) وينځو نه (دا احتياط) نه كوى ځكه چي په دې كنبى دوى	

غَيْرَ مَلُومِينَ ۝۱۰	فَمَنْ	ابْتغَى	وَرَاءَ
نہ دی ملامت کری شوی نو هغه څوک چی تلاش کری غیر ددغه (بسخو او وینخو خپلو) نه			
			نشی ملامتہ کولی نو څوک چی ددی نه علاوه (د نورو بسخو وغیرہ)
ذَلِكَ	فَأُولَئِكَ	هُمُ الْعَادُونَ ۝۱۱	وَالَّذِينَ
نہ دغه کسان چی دی دوی او پیدونکی دی دحد نہ او هغه (مومنان) چی هغوی			
			خواهش لری نو داسی خلق دحدنه تیریدونکی دی او هغه څوک چی هغوی
لَا كُفْرًا لَهُمْ	وَعَهْدِهِمْ	رَاعُونَ ۝۱۲	وَالَّذِينَ
امانتونو خپلو لره او وعده خپلو لره لحاظ ساتونکی وی او هغه (مومنان) چی هغوی			
			دخپلو امانتونو او دخپلو لوظونو خیال ساتی او هغه څوک چی
عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ	يَحَافِظُونَ ۝۱۳	أُولَئِكَ	هُمُ الْوَارِثُونَ ۝۱۴
په مونخونو خپلو	ساتنه کوی	ادا مومنان چی دی	هم دوی وارثان دی
			دخپلو مونخونو حفاظت کوی هم دا خلق حقیقی وارثان (او حقدار) دی
الَّذِينَ	يَرِثُونَ	الْفِرْدَوْسَ ۝۱۵	هُمُ فِيهَا
هغه (وارثان) چی په میراث کبسی به اخلی	جنت فردوس	دوی به	په هغی کبسی همیشه وی
			چی جنت فردوس به په میراث کبسی او پری او همیشه به په هغی کبسی وی

قوله تعالى: -الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خِشْعُونَ ۝

د الله ﷻ د نیکانو خلقو صفتونه:- نسائی ترمذی او مسند احمد کبسی روایت دې چه کله به په حضور ﷺ باندې وحی نازلیدله نو داسې خوب خوب مزیدار او نری نری آواز به د حضور ﷺ د خوانه راتلولکه څنگه چه د شاتود مچود بنراری وی. یو ځل هم دا حالت شروع شو کله چه وحی نازل شوه لږ ساعت پس حضور ﷺ د قبلی طرف ته متوجه شو او دواړه لاسونه نی اوچت کړل دادعائی او فرمائیله ای الله ته مونږ زیات کړه مه موکمه وه زمونږ عزت او کړه سپکاوی مومه کوه مونږ له خپل انعام راکړه مه مومحروم کوه مونږ له په نورو باندې اختیار راکړه د نورو اختیار په مونږ باندې مه خوښه وه مونږ نه ته خوشحاله شه او مونږ خوشحاله کړه. د عربی الفاظ دادی: ﴿اللهم زدنا ولا تنقصنا واکرمنا ولا تمهننا واعطنا ولا تحرمنا واثربنا ولا تؤثر علينا وارض عنا وارضا﴾ بیانی او فرمائیل په ما باندې لس آیاتونه نازل شوی څوک چه پدې باندې کلك شو هغه جنتی شو. بیا حضور ﷺ دا پورتنی لس آیاتونه تلاوت او فرمائیل (۱) امام ترمذی رضی الله عنه دا حدیث منکر گنری ځکه چه د دې راوی صرف یونس بن سلیم دې چه د محدثینوپه نیز معروف نه دې. دنس کریم ﷺ اخلاق څه وو؟:- نسائی کبسی دعائشه k نه د حضور ﷺ دعاداتو اخلا قوباره کبسی سوال اوشنو هغوی او فرمائیل د حضور ﷺ اخلاق قرآن وو بیانی ددې آیاتونو ﴿يَحَافِظُونَ﴾ پورې تلاوت او کړو اوونی فرمائیل هم دا اخلاق د حضور ﷺ وو. (۲)

(۱) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة المؤمنین: ۳۱۷۳ السنن الکبری للنسائی: ۱۴۳۹، الحد: ۱/۳۴، حاکم: ۲/۳۹۲۲.

(۲) حاکم: ۲/۳۹۲۲ وسته حسن.

د جنت عدن تعریف: روایت دی چه کله الله ﷻ جنت عدن پیدا کرواوبه دې کبني ونې وغيره په خپل لاس سره اولگولې اوچه هغې ته ئی اوکتل نو ونې فرمائیل چه څه اووانې نوهغوی هم دا آیاتونه تلاوت کړل کوم چه په قرآن کبني نازل شو^(۱) ابوسعید ؓ فرمائی چه ددې یوه خبنسته دسروزروده اوبوه د سپینوزرو الخ. کله چه فربتې په دې کبني داخلې شوې نو ونې وئیل واه واه دا خود بادشاهانوځای دې یوبل روایت کبني دی چه د دې خټه د مشکووه^(۲) بل روایت کبني دی چه په دې کبني هغه څیزونه دی چه نه سترگولیدلې دی اونه په زړه کبني د هغې خیال راغلي دي^(۳) بل روایت کبني دی چه کله جنت د دی آیاتونوتلاوت اوکروما دې په خپله بزرگئی اوجلال باندي قسم وی په تاکبني به هیڅ کله هم بخپل داخل نه شی^(۴) یوبل حدیث شریف کبني دی چه ددې یوه خبنسته دسپینو مرغلرو اوبله دسرویاقوتو او دریمه دزبرجد ده د دې خټه د مشکوده د دې وابنه زعفران دی. د دې په آخره کبني دی چه دا حدیث بیان فرمائیلوسره حضور ﷺ ددې آیت ﴿وَمَنْ يُؤْكَلْ شَعْرَتُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰلِقُونَ﴾^(۵) تلاوت او فرمائیلو. ^(۶)

دایتونوتشریح اودمؤمنانو صفتونه

اول صفت: غرض داچه فرمان دې مؤمن مرادته اورسیدواونیک بختی ئی بیاموندله او خلاصې ئی بیاموندلو د دې مؤمنانوشان دادې چه هغوی په خپلو مونځونو کبني دالله ﷻ ویره لری په خشوع او آرام سره مونځ اداکوی^(۷) زړه حاضرساتی سترگي بنکته وی لاسونه ئی تبت وی. د محمدبن سیرین ؒ قول دې د رسول الله ﷺ صحابه کرامو رضوان الله اجمعین به د دې آیت دنازلیدلونه وړاندي په مانځه کبني سترگي آسمان طرف ته اوچتولې خوددې آیت په نازلیدوسره دهغوی سترگي بنکته شوې. دسجدې د ځای نه به ئی خپل نظر نه اخواکولو اودا هم روایت دې چه دمانځه د ځای نه به د هغوی نظر اخوادیخوانه کیدو. که د چا ددې نه بغیر عادت جوړشوې وی نوهغه له پکاردی چه خپل نظر بنکته کړی. په یومرسل حدیث کبني دی چه حضور ﷺ به هم د دې آیت د نازلیدونه وړاندي هم داسې کول. ^(۸) دا خشوع اوخضوع هم هغه سړی ته حاصلیدلې شی د چازره چه اوزگاروی خلوص ورته حاصل وی په مانځه کبني ئی پوره زړه لگیدلې وی او د ټولو کارونو نه ډیر ئی هم دې طرف ته خیال وی. په حدیث شریف کبني دی رسول الله ﷺ فرمائی زما خوشبوئی او بنځې ډیری خوښی دی اوزمادسترگو یخوالې په مانځه کبني کیخودې دې (نسائی)^(۹) یوانصاری صحابی ؓ خپلې وینځې ته دمانځه په وخت کبني اوونیل اوبه راوړه مونځ اوکرم راحت حاصل کړم نو په اوریدونکو دا خبره سخته اولگیده. هغه او فرمائیل رسول الله ﷺ به حضرت بلال ؓ ته فرمائیل پاسه اوبه مانځه سره مونځ ته راحت راورسوه. ^(۱۰) بیابیل صفت بیان شو چه هغوی د باطل نه شرک نه گناه نه اود هر یوفضول او بی فاندې قول او عمل نه بچ کیرې لکه چه ارشاددې ﴿وَاذْأَمْرًاۤ اِلٰلٰهٍ مُّؤْمِرًاۙ وَاٰمٰنًا﴾^(۱۱) هغوی د فضول خبرونه په

^۱ حاکم: ۳۹۲/۲ وسته حسن.

^۲ مستدرک: ۳۵۰۸، حلیه الاولیاء: ۲۰۴/۶.

^۳ المعجم الکبیر: ۱۱۴۲۹، المعجم الاوسط: ۷۴۲ والترهیب: ۵۴۶۸.

^۴ المعجم الاوسط: ۵۵۱.

^۵ ۵۹/الحشر: ۹.

^۶ ابن ابی الدنيا

^۷ الطبری: ۹/۱۹.

^۸ دا روایت مرسل

^۹ نسائی کتاب عشرة النساء باب حب النساء: ۳۳۹۱ وسته حسن، احمد: ۱۲۸/۳، ابویعلی: ۳۴۸۲.

^{۱۰} ابوداؤد کتاب الادب باب فی صلاة العتمة: ۴۹۸۶ وهروصیح، احمد: ۳۷۱/۵، مشکل الاثار: ۵۵۴۹.

^{۱۱} ۲۵/الفرقان: ۷۲.

عزت سرہ تیریری ہغوی د بدنئی او بی فائدی کارونونہ د اللہ ﷻ د منع کولو پہ وجہ رابندیری۔
 دویم صفت: بل صفت د ہغوی دا دی چہ دوی د مال زکوٰۃ اداکوی اکثر مفسرین ہم دا فرمانی خویہ
 دی کنبی یوہ خبرہ دا دہ چہ دا آیت مکی دی اود زکوٰۃ فرضیت د ہجرت پہ دویم کال کنبی شوی دی
 بیابہ مکی آیت کنبی د دی بیان خنکہ دی؟ د دی جواب دادی چہ اصل زکوٰۃ ہم پہ مکہ کنبی واجب
 شوی وو البتہ د دی دمال اندازہ او نصاب وغیرہ دا ہول احکام پہ مدینہ کنبی مقرر شو۔ گورنی سورت
 انعام ہم مکی دی اوپہ دی کنبی ہم د زکوٰۃ حکم دی ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ یعنی ہم د فصل د کت کولو پہ
 ورخ د دی زکوٰۃ ورکونی ہلتہ دا معنی ہم کیدی شی چہ د زکوٰۃ نہ مراد خپل نفس دشرک او کفر د خیری
 نہ پاکول وی۔ لکہ چہ ارشاد دی ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱) ہغہ خپل نفس پاک کرو خلاصی نی بیا موندلو او چا
 چہ داخراب کرو ہغہ نامرادہ شوہم دایوقول پہ آیت ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُصْرِكِينَ﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
 كٰفِرُونَ (۲) کنبی ہم دی اودا ہم کیدی شی چہ پہ آیت کنبی دواپہ زکوٰۃ نہ مرادواختی شی یعنی د
 نفس زکوٰۃ ہم اود مال ہم۔ پہ حقیقت کنبی کامل مؤمن ہم ہغہ دی چہ خپل نفس ہم پاک اوساتی او د
 خپل مال زکوٰۃ ہم ورکری۔ واللہ اعلم۔

دویم صفت: بیانی بل صفت بیان کرو چہ ہغوی د خپلویبیانواود ملکیت د وینخونہ علاوہ د نورو
 بنخو نہ خپل نفس لرې ساتی یعنی حرام کارنی نہ بیج کیری اودزنا اولواطت وغیرہ نہ خپل خان بیج
 ساتی۔ اودہغوی بیبیانی چہ اللہ ﷻ پہ ہغوی بانڈی حلالی کری دی اوپہ جہاد کنبی ملاوشوی وینخی
 کرمی چہ پہ ہغوی بانڈی حلالی دی۔ ہغوی سرہ پہ ملاویدلو کنبی پہ ہغوی ہیخ ملامتیالو نقصان
 نشہ۔ کرم سړی چہ پہ نورو طریقوسرہ یاد نورو نہ خپل خواہش پورہ کوی ہغہ دحدنہ وړاندی کیدونکی
 دی۔ قتادہ رضی اللہ عنہ فرمانی چہ یوې بنخی خپل غلام واخستو او پہ سند کنبی نی دا ایت پیش کرو۔ کله چہ
 حضرت عمر رضی اللہ عنہ تہ دامعلومہ شوه نوہغوی دا معاملہ د صحابہ کرامورضوان اللہ اجمعین پہ وړاندی
 پیش کرہ۔ صحابہ کرامو رضوان اللہ اجمعین اوفرمائیل چہ دی غلط مطلب اخستی دی پہ دی بانڈی
 عمر رضی اللہ عنہ د ہغہ غلام سر اوخړولو اود وطن نہ نی اوویستلو اودی بنخی تہ نی اوفرمائیل د دی نہ پس تہ
 پہ ہر یومسلمان بانڈی حرامہ نی خودا اثرمنقطع دی اودی سرہ غریب ہم دی۔ امام ابن جریر رضی اللہ عنہ دا د
 سورت مائده د تفسیر پہ شروع کنبی نقل کړی دی خود دی د نقل کولو مناسب خای ہم دا وو۔ د دی
 پہ عامومسلمانانو بانڈی حرامولو وجہ د ہغی د ارادې پہ خلاف ہغی سرہ معاملہ کول وو۔ واللہ اعلم۔
 پخپل لاس منی ویستل ہم دی ایت مبارک کنبی داخل دی۔ امام شافعی رضی اللہ عنہ اود ہغوی موافقو خلقو د
 دی آیت نہ استدلال کړی دی چہ پخپل لاس بانڈی خاص اوبہ ویستل حرام دی خکہ چہ دا ہم د دی
 دواپو حلالو صورتونو علاوہ دی اوموتی وھونکی سړی ہم دحدنہ تیریدونکی دی۔ امام حسن بن عرفہ
رضی اللہ عنہ پہ خپل جز کنبی یوحديث نقل کړی دی چہ رسول اللہ ﷺ فرمانی اووہ قسمہ خلق دی چہ د ہغوی
 طرف تہ بہ اللہ ﷻ دخپل رحمت پہ نظر نہ گوری اونہ بہ ہغوی پاکوی اونہ بہ ہغوی دعالمانوسرہ
 رابوخانی کوی اوہغوی بہ دتولونہ اول پہ دوزخ کنبی اچونکوسرہ دوزخ تہ داخلولی شی۔ دایوہ بلہ خبرہ
 دہ چہ توبہ اوکړی پہ توبہ کونکو بانڈی اللہ ﷻ مہربانسی سرہ رجوع کوی اویوخولاس سرہ نکاح
 کونکی یعنی موتی وھونکی اولواطت کونکی اونشہ کونکی شرابی خپل موریلار وھونکی تردی چہ
 ہغوی چغی اووہی اوخپلو گاونڈیانوتہ تکلیف رسونکی تردی چہ ہغوی پہ دہ بانڈی لعنت راولیگی

او خپلې گاونډنې سره بدکاری کونکې^(۱) په دوی کښې یو راوی مجهول دې. والله اعلم. خلورم او پنځم صفت: بل صفت دې چه هغوی خپل امانتونه او وعدې پوره کوی په امانت کښې خیانت نه کوی بلکه دامانت په ادا کولو کښې وړاندیوالې کوی. وعدې پوره کوی اود دې خلاف عادتونه د منافقانو دی. رسول الله ﷺ فرمائی د منافق درې نښې دی کله چه خبره کوی دروغ وانی کله چه وعده او کړې خلاف ئی کوی او کله امانت ورکړې شی نو خیانت کوی. (۲)

شپږم صفت: بیانی بل صفت بیان کړو چه هغوی دمونځونوپه خپلو وختونو کښې حفاظت کوی. د رسول الله ﷺ نه سوال اوشو چه د ټولونه زیات محبوب عمل د الله ﷻ په نیز کوم یو دې. حضور ﷺ او فرمائیل چه مونځ په خپل وخت ادا کوی تپوس اوشو بیا؟ وئی فرمائیل د موریلار سره ښه سلوک کول تپوس اوشو بیا؟ وئی فرمائیل د الله ﷻ په لار کښې جهاد کول^(۳) (بخاری ومسلم) حضرت قتاده رضی الله عنه فرمائی د وخت نه مراد رکوع سجده وغیره حفاظت کول مراددی چه په دې باندې دوباره نظر واچونی نو په شروع کښې هم مونځ بیان شو او په آخره کښې هم د مونځ بیان اوشو د کوم نه چه ثابت شو مونځ د ټولونه غوره دې.

په حدیث کښې دی نیغ نیغ اوسیرئی په تاسو به هیخ کله احاطه اونه کړې شنی پوهه شنی چه ستاسو په ټولو اعمالو کښې بهترین عمل هم مونځ دې. گورئی د اودس حفاظت صرف هم مؤمن کولې شی^(۴) دا صفتونه ئی بیانولو سره او فرمائیل چه هم داخلق وارثان دی اود جنت الفردوس به دهمیشه وارثان وی. د حضور ﷺ فرمان دې د الله ﷻ نه چه کله جنت غوارئی نو جنت الفردوس غوارئی او هغه د ټولونه اعلی اوسط جنت دې. هم د دې نه د جنت ټول نهرونه روانیږی او هم د دې د پاسه د الله ﷻ عرش دې. (۵) دهر مؤمن او کافر دوه ځایونه وی: فرمائی تاسو کښې دهر یوکس دوه دوه ځایونه دی یوپه جنت کښې او یوپه دوزخ کښې کله چه څوک دوزخ ته لارشی نود هغه د جنت وارث جنتیان جوړشی د هغې بیان په دې آیت کښې دې^(۶) مجاهد رضی الله عنه فرمائی جنتی خپل د جنت ځای ښائسته کوی اود دوزخ ځای نړوی او دوزخی ددې خلاف کار کوی. کافران کوم چه د عبادت دپاره پیدا کړې شوی وو هغوی عبادت پریخودو نو دهغوی دپاره چه کوم انعامات ووهغه دهغوی نه په زور سره واخستې شواور ښتونې مؤمنانوله ورکړې شو د دې دپاره ئی دوی ته وارثان او وئیل. په صحیح مسلم کښې دی چه څه مسلمانان به د غرونو برابر گناه راوړی رابه شی کومه چه به الله ﷻ په یهودیانو اونصاری باندې ورواچوی او هغوی به اوبښی^(۷) په یوبل سند سره روایت دې د قیامت په ورځ به الله ﷻ هریو مسلمان ته یویویهودی یا نصرانی ورکوی چه داستاد دوزخ نه فدیته ده.

عمر بن عبدالعزیز رضی الله عنه چه کله دا حدیث واوریدو نو د حدیث راوی ابوهریره رضی الله عنه له ئی قسم ورکړو هغوی درې ځل قسم اوخوړلو او حدیث ئی سردوباره کړو^(۸) هم د دې په شان آیت داهم دې ﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُوْتُّ

(۱) شعب الایمان: ۵۷۰

(۲) صحیح بخاری کتاب الایمان باب علامات المالی: ۳۳، صحیح مسلم: ۵۹، ترمذی: ۲۶۳۳، احمد: ۳۵۷/۲

(۳) صحیح بخاری کتاب مواهبت الصلاة باب فضل الصلاة لوقتها: ۵۲۷، صحیح مسلم: ۸۵، ترمذی: ۱۷۳، احمد: ۴۵۱/۱، ابن حبان: ۱۴۷۷

(۴) ابن ماجه کتاب الطهارة باب الشافطة على الوضوء: ۲۷۷ وهو حسن، احمد: ۲۷۶/۵، حاکم: ۱۳۰/۱

(۵) صحیح بخاری کتاب الجهاد باب درجات الشاهدين في سبيل الله: ۲۷۹۰، احمد: ۳۳۵/۲، ابن حبان: ۴۶۱۱، (بخاری مسلم)

(۶) ابن ماجه کتاب الزهد باب صفة الجنة: ۴۳۴۱ وهو صحيح

(۷) صحیح مسلم کتاب التوحيد باب في سعة رحمة الله تعالى على المؤمنين وفداء كل مسلم بكافر من النار: ۲۷۶۷

(۸) صحیح مسلم حواله سابق.

مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿١٩﴾ (۱) یو بل آیت کنبی دی ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ (۲) فردوس پہ رومی ژبہ کنبی باغ تہ وانی اوبعضی سلف وانی چہ ہغہ باغ تہ وانی کوم کنبی چہ د انگورو خیلنی وی۔ واللہ اعلم

وَلَقَدْ خَلَقْنَا	الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ	مِنْ طِينٍ ﴿٢٠﴾	ثُمَّ جَعَلْنَاهُ
او جوړ کړې دي مونږه انسان دست نه دختي نه بيا جوړ کړو مونږ هغه			
او مونږ انسان د خالصې بناورې نه پيدا کړو بيا مونږ د دې نه نطفه			
نُطْفَةٍ	فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾	ثُمَّ خَلَقْنَا	النُّطْفَةَ عَلَقَةً
ايوه نطفه په خاني دقرار محکم کنبی بيا جوړه کړه مونږه ددغه نطفې نه پوتيه دويني			
جوړه کړه او په يوم محفوظ خاني (رحم) کنبي مو اوساتله بيا مو دهغه شاخکی نه چکه وينه جوړه کړه			
فَخَلَقْنَا	الْعَلَقَةَ	مُضْغَةً	فَخَلَقْنَا
بيا جوړ کړو مونږه ددغه پوتيه د وينې نه بوتيه دغونښې بيا جوړ کړو مونږه ددغه بوتيه دغونښې نه			
بيا مو دهغې چکه وينې نه (دغونښې) پوتيه جوړ کړه بيا مو هغه پوتيه			
عِظًا	فَكَسَوْنَا	الْعِظَـمَ	لَحْمًا ثُمَّ أَنشأناه
هډونکی بيا ورواغستوله مونږه دغه هډوکو ته غونښه بيا پيدا کړو مونږه ده لږه			
هډوکي کړل بيا مو هغې هډوکو باندې غونښه او خيژوله بيا مو ترې نه يو بل			
خَلَقْنَا	آخَرَ	فَتَبَرَك	اللَّهُ أَحْسَنُ
په پيدا وښت بل سره پس ډير برکت والا دي الله چي ډير ښه پيدا کونکي دي بيا			
نوي مخلوق جوړ کړو نو مبارک دي هغه الله ﷻ چي د ټولو نه ښه پيدا کونکي دي بيا			
إِنكُم	بَعْدَ ذَلِكَ	لَمِيتُونَ ﴿٢٢﴾	ثُمَّ إِنكُم
بيشکه تاسو چي يئ اوستو ددي نه خامخا مړه کيدونکي يئ بيا بيشکه تاسو			
ددې نه پس به ضرور تاسو مړئ بيا به دقيامت په ورځ			
يَوْمَ الْقِيَامَةِ	تَبْعُونَ ﴿٢٣﴾		
په ورځ دقيامت به راپاسولي کيږئ			
دنوی سره راژوندي کيږئ			

قوله تعالى: - وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿٢٠﴾ د انسان د پيدائش شروع بيانوی چہ د آدم اصل د خاورې نه د انسان پيدائش او دهغه حقيقت: - اللَّهُ ﷻ د انسان د پيدائش او دهغه اولاد پيدا دې کوم چہ دختي او کړنگيدلې خاورې په صورت کنبي وو. بيا د آدم ﷻ د اوبونه دهغه اولاد پيدا شولکه چہ ارشاد دي الله ﷻ تاسو د خاورې نه جوړ کړئ بيا انسانان جوړ کړئ او په زمکه کنبي خواره

کرتی (۱) مسند کنبی دی اللہ ﷺ آدم ﷺ د یوموتی خاوری نہ پیدا کړو کومه نئی چه د ټولې زمکې نه اخستی وه هم په دې اعتبار سره د آدم ﷺ د اولاد رنگ او شکل مختلف شو څوک سور دې څوک سپین دې څوک تور دې او څوک بل رنگ دې په دوی کنبی نیکان هم دی اوبدان هم (۲) (ثُمَّ جَعَلْنَاهُ كَنْبِي د ضمیر مرجع د انسان د جنس طرف ته دې لکه چه ارشاد دې (وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝) (۳) بل آیت کنبی دی (الَّذِينَ تَخَلَّقْتُم مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝ فَجَعَلْنَاهُ فِئْرَارًا مَّكِينٍ ۝) (۴) د انسان د پاره یوه مقررہ موده هم د مور رحم د حصاریدو ځای دې چرته چه د یو حال نه بل حالت اود یو صورت نه بل صورت ته منتقل کیږی. بیاد نطفی چه یو ټوپ و هونکی اوبه دی کومې چه د سړی د شانہ اود بسخې د سینې نه اوځی په شکل بدلولوسره د سور رنگ په بوتی کنبی وربدلیری بیا هغه بوتی د غوښې په یوه ټکره کنبی وربدلولې شی په کوم کنبی چه څه شکل او نښانه نه وی بیا په هغې کنبی هډوکي جوړوی. سربینې لاسونه هډوکي پتې رنگونه وغیره جوړ کړل اود ملا هډوکي جوړ کړو رسول الله ﷺ فرمائی د انسان ټول بدن سخاکیری بغیرد ملا د هډوکي نه. هم د دې نه پیدا کولې شی او هم په دې سره ترتیب ورکولې شی (۵) بیا دې هډوکوته هغه غوښه اچوی دې د پاره چه هغه پټ او کلک وی بیا پدې کنبی روح وریوک وهی په کوم سره چه هغه د خوزیدو راخوزیدو گرځیدو راگرځیدو قابل شی او یوژوندې انسان جوړشی د کتلو اوریدلو پوهیدلو اود حرکت او سکون قدرت ورکوی هغه د برکت خاوند الله ﷺ د ټولو نه ښه پیدانش سره پیدا کونکې دې.

څلور میاشتی پس ماشوم کنبی روح اچولې کیږی: د علی ؑ نه روایت دې کله چه په نطفه باندي څلور میاشتی تیرې شی نو الله ﷺ یوه فرښته رالیگی چه په دریو تیارو کنبی په هغه کنبی روح پوک وهی هم دا معنی ده چه دې به مونږ په دویم ځل پیدا کوو یعنی د دویم قسم دې پیدانش نه مراد د روح پوک وهل دی. نو دیو حالت نه بل حالت اود بل نه بل طرف ته دمور په خیته کنبی داوختو راوختونه پس بالکل ناپوهه ماشوم پیدا کیږی. بیا هغه لویږی تردې چه هغه ځوان شی بیا په هغه بوډاوالی راځی او بوډاکیږی بالکل بوډا شی غرض دروح پوک وهل اوبیاد دې انقلاباتو راتلل شروع کیږی (۶) واللہ اعلم. صادق اومصدق حضرت محمد مصطفی ﷺ فرمائی چه په تاسو کنبی د هریو پیدانش تر څلویښتو ورځو پورې دهغه د مور په خیته کنبی جمع کیږی. بیا تر څلویښتو ورځو پورې هغه د چک وینې په شکل کنبی وی بیا تر څلویښتو ورځو پورې د غوښې د بوتی په شکل کنبی وی. بیا الله ﷺ فرښته ورلیگی چه په هغه کنبی روح پوک وهی بیا د الله ﷺ په حکم څلور خبرې لیکلې کیږی. رزق اجل عمل نیک بد یعنی خراب او ښه کیدل. نو قسم دې دهغه ذات چه د هغه نه بغیر بل څوک معبود برحق نشته یوسړی به د جنت والا عمل کوی تردې چه د جنت نه به یو لاس لرې وی خود تقدیر هغه لیک به غالب راشی اود خاتمی په وخت کنبی به د دوزخی والا کار کوی او هم په دې باندي مری او دوزخ ته رسی. دغه شان یو سړی به بدکارونه کوی اود دوزخ نه به د یو لاس په فاصله پاتې شی خود تقدیر لیک به راوړاندي شی اود جنت د اعمالو په خاتمه به فردوس برین ته اورسی. (۷)

(۱) ۲۰/الرؤم: ۲۰.

(۲) ابوداؤد کتاب السنة باب فی القدر: ۴۶۹۳ وسته صحیح، ترمذی: ۲۹۵۵، احمد: ۴۰۰/۴، حاکم: ۲۶۱/۲.

(۳) ۳۲/السجدة: ۷-۸.

(۴) ۷۷/المرسلات: ۲۲-۲۳.

(۵) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الزمر باب قوله (ونفخ فی الصور فصعق.....): ۴۸۱۴.

(۶) الطبری: ۱۸/۱۹.

(۷) صحیح بخاری کتاب بدء الخلق باب ذکر الملائكة صلوات الله عليهم: ۳۲۰۸.

حضرت عبداللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ فرمائی کہ جب نطفہ رحم تہ پریوخی نو ہغہ ہریوویستہ او د نوك خای تہ رسی بیاخلویبنت ورخی پس د تینگی شوی وینہ پہ شکل کنبہ شی۔ مسند احمد کنبہ دی حضور ﷺ خپلو صحابہ کرامو رضوان اللہ اجمعین تہ خبری بیانولی نویویہودی راغلو کافرانود قریشوہغہ تہ اوئیل دادنبوت دعویدار دی ہغہ وئیل بنہ دہ زہ ددہ نہ یوسوال کوم کوم چہ د نبیانونہ علاوہ بل خوک نہ پیژنی۔ د حضور ﷺ پہ مجلس کنبہ راخی کینی او تپوس کوی چہ دا او بنایہ د انسان پیدانش د کوم خیز نہ کیڑی؟ حضور ﷺ او فرمائیل د سړی اودنبخہ د نطفی نہ دسړی نطفہ درنہ او تینگہ وی اودې نہ ہلوکی او پتہ جوړیڑی اودنبخہ نطفہ سپکہ او نرئی وی دی نہ غوینہ او وینہ جوړیڑی ہغہ وئیل تاسو ربتونہ نی د وړاندینو نبیانوہم دا قول دی (۱) رسول اللہ ﷺ فرمائی چہ کله پہ نطفہ باندي پہ رحم کنبہ خلویبنت ورخی تیرې شی نویوہ فربتتہ راخی اود اللہ ﷻ تپوس کوی چہ یا اللہ دابہ نیک وی کہ بد؟ سړی بہ وی کہ بنخہ؟ کوم جواب چہ ملاویڑی ہغہ لیکي۔ عمل عمر نرئی گرمی ہر خہ لیکي بیا دفتر راغونډولی شی پہ دی کنبہ بیادھیخ کمی زیاتی گنجائش نہ وی (۲) د بزار پہ حدیث کنبہ دی رسول اللہ ﷺ فرمائی اللہ ﷻ پہ رحم باندي یوہ فربتتہ مقرر کرې دہ چہ عرض کوی یا اللہ اوس نطفہ دہ یا اللہ اوس بوئی دہ یا اللہ اوس د غوینہ تکرہ دہ کله چہ اللہ ﷻ ہغہ پیدا کول غواری نو ہغہ تپوس کوی یا اللہ سړی بہ وی کہ بنخہ؟ نیک بخت بہ وی کہ بد بخت، رزق بہ نی خہ وی؟ اجل بہ نی خہ وی؟ دی جواب ورکولې شی اودا ټول خیزونہ لیکلي کیڑی (۳) دا ټولې خبرې او خپل کامل قدرت بیانولوسره فرمائی چہ د ټولونہ بنہ پیدا کونکي اللہ دبرکتونووالا دی۔ حضرت عمر بن خطاب رضی اللہ عنہ فرمائی ما د خپل رب موافقت پہ خلورو خبرو کنبہ کرې دی کله چہ دا آیت نازل شو مونږ د انسان پیدانش د کرنگیدلي خاورې نہ کرې دی نو بی واره زما د ژبی نہ (۴) **فَتَبَّرَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ** (۵) (۶) اووتل او ہم ہغہ بیا نازل شو (۷) زیدبن ثابت انصاری رضی اللہ عنہ باندي چہ کله حضور ﷺ داپورتنی آیت لیکلو (۸) **لَمَّا أَنشَأَهُ خَلْقًا آخَرَ** (۹) پورې لیکلي وونو حضرت معاذ رضی اللہ عنہ بی واره او وئیل (۱۰) **فَتَبَّرَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ** (۱۱) دی اوریدوسره د اللہ ﷻ نبی ﷺ مسکې شو نو حضرت معاذ رضی اللہ عنہ تپوس اوکړو یا رسول اللہ ﷺ تاسو ختگہ او خندل۔ ہغہ او فرمائیل د دی آیت پہ ختمیدو باندي ہم دا دی (۱۲) ددی حدیث پہ سند کنبہ یوراوی جعفی دی چہ ډیر ضعیف دی او دا روایت بالکل منکر دی حضرت زیدبن ثابت رضی اللہ عنہ کاتب وحی پہ مدینہ کنبہ وونہ چہ پہ مکہ کنبہ د معاذ رضی اللہ عنہ د اسلام واقعہ ہم د مدینہ دہ اودا آیت پہ مکہ کنبہ نازل شوی دی نو دا پورتنی روایت بالکل منکر دی۔ واللہ اعلم۔ د دی اول خل پیدا کیدونہ پس تاسو مرہ کیدونکی نی بیابہ د قیامت پہ ورخ دوبارہ راپیدا کولې شئی بیابہ حساب کتاب وی اودخیر اوشر بدله بہ ملاویڑی۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا	فَوَقَّكُمْ	سَبْعَ
او پیدا کرې دی مونږہ	دپاسہ ستاسو	اوہ
اومونږ ستاسو دپاسہ اووہ		

(۱) احمد: ۱/۶۵۰
 (۲) صحیح مسلم کتاب القدر باب کیفیہ خلق الادمی لی بطن امہ.....: ۲۶۴۴، صحیح مسلم: ۲۶۴۶، احمد: ۶/۴، مشکل الآثار: ۲۶۶۳۔
 (۳) صحیح بخاری کتاب احادیث الانبیاء باب خلق آدم وذریئہ: ۳۳۳۳، صحیح مسلم: ۲۶۴۶، احمد: ۱۴۸/۳۔
 (۴) ۲۳/المؤمنون: ۱۴۔
 (۵) مسند الطیالسی: ۴۱۔
 (۶) ۲۳/المؤمنون: ۱۴۔
 (۷) ۲۳/المؤمنون: ۱۴۔
 (۸) المعجم الاوسط: ۴۶۵۷۔

طَرَائِقُ ۞ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۝ وَأَنْزَلْنَا

لاری | اونه وؤ مونر | دپیدا کولونه | ناخبره | او نازلې کرې مونره |
اسمانونه جور کرل | او مونر (دخپل) مخلوق نه بی خبره نه یوا | او مونر د آسمان

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَهُ فِي الْأَرْضِ ۞

د آسمان نه | اوبه | په یو خاص مقدار کنبی | نو ودرولې مونره هغه اوبه | په زمکه کنبی
نه په یوه اندازه اوبه راوړو | ایبا هغه مونر په زمکه کنبی ایسارو

وَأَنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ۞ فَآنَشَانَا لَكُمْ

او بیشکه مونره | په غائبولو | ددی سره | خامخا قادر یو | ایبا پیدا کرل مونره | ستاسو دپاره
او بیشکه مونر ددی په ختمولو باندې هم قادر یو | ایبا مونر ددی (اوبو) په

بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا

په دې (اوبو) سره | باغونه | دکجورو | او دانگورو | ستاسو دپاره | په دې کنبی |
ذریعه ستاسو دپاره دکهجورو او انگورو باغونه پیدا کرل

فَوَاكِهَ كَثِيرَةً وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۞ وَشَجَرَةً

میوې دی | ډیری | او ددی باغونونه | تاسو خوراک کوئ | او (پیدا کره مونره) هغه ونه هم |
چی په هغې کنبی ډیری میوې دی | اوله دې نه خوراکونه هم کوئ | او یوه بله ونه

تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ

چی راوخی | د طور سینا نه | اچی زرغونیرې | دتیلو سره | او انگولې دې |
نې پیدا کره | اچی په طور سینا کنبی راتو کیزې | تیل په کنبی پراته وی | او دا د خورنکو

لِّالْبَلَاءِ ۞ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۞

دپاره دخورونکو | او بیشکه | ستاسو دپاره | په څاروؤ کنبی | عبرت (سبق) دې |
دپاره ترکاری ده | او ستاسو دپاره په څاروؤ کنبی هم د عبرت اخستو موقع ده

لِنَسْقِيَكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ

مونره څکوؤ به تاسو باندي | دهغې نه | اچی په خیتو دهغوی کنبی دی | او ستاسو دپاره |
مونر په تاسو باندي د هغوی د خیتو ځینې څیزونه څکوو | او ستاسو

فِيهَا مَنَافِعٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۞

په دغه څاروؤ کنبی | (نورې) فاندې هم دی | ډیری | او ددی نه خورئ تاسو |
دپاره په دې کنبی نورې فاندې هم پرته دی | او په کنبی بعضې تاسو خورئ هم

وَعَلَيْهَا	وَعَلَى الْفَلَكِ	تَحْمَلُونَ
او پہ دے خاروؤ بانڈی او پہ کشتی بانڈ بارولی کیری تاسو		
او پہ دے خاروؤ بیرو بانڈی تاسو سورلی کوئی		

قوله تعالى: - وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ

د آسمان د تخلیق تذکرہ: - انسان د پیدائش ذکر کولوسرہ اوس د آسمانوں د پیدا کولو بیان دے د کوم جو پرول چہ د انسان د پیدا کولونہ دیر زیات سخت او گران اود دیری لونی کاریگری کردی پہ سورت آلم سجده کبھی ہم دے بیان دے لکہ چہ حضور ﷺ بہ د جمعہ پہ ورخ د سحر د مانخہ پہ اول رکعت کبھی لوستلو ہلتہ اول د آسمان اوزمکی د پیدا کولو ذکر دے بیاد انسانی پیدائش ذکر دے بیا د قیامت اود سزا جزا وغیرہ ذکر دے. د اووہ آسمانوں جو پرولو ذکر نی کرے دے لکہ چہ فرمانی ﴿تَسْبِغُ لَهُ السَّمُوتُ السَّبْعَ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّغْ بِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِغَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ الخ اووہ وارہ آسمانوںہ تولی زمکی اود دے تول خیزونہ د اللہ ﷻ تسبیح بیانوی آیا تاسو نہ گورنی چہ اللہ ﷻ خنگہ د یوبل د پاسہ دا اووہ آسمانوںہ جو کرے دی اللہ ﷻ ہم ہغہ ذات دے چاچہ اووہ وارہ آسمانوںہ جو کرے دی اود دے پہ شان زمکی. ہم دہغہ حکم د دے پہ مینخ کبھی نازلیری دے د پارہ چہ تاسو تہ پتہ اولگی چہ اللہ ﷻ پہ ہرخیز بانڈی قادر دے. او تول خیزونہ نی پہ خیل وسیع علم سرہ راگیر کرے دی اللہ ﷻ د خیل مخلوق نہ غافل نہ دے. کوم خیز چہ زمکی تہ لارشی او کوم د زمکی نہ راوخی د اللہ ﷻ پہ علم کبھی دی د آسمان نہ چہ خہ را کوزیری او آسمان تہ چہ خہ خیزی د زمکی پت خیزونہ اود غرونو خوکی د سمندر ونویخ تول دہغہ پہ ورائدی بنکارہ دی. د غرونو د غونہو شگی د سمندر ونو میدانوںو د ونو تولو ہغہ تہ خبر دے. د ونی یوہ پانرہ نہ را پریوخی مگردہغہ پہ علم کبھی وی یوہ دانہ د زمکی تیاروتہ داسی نہ شی تلے چہ ہغہ تہ پتہ نہ وی ہیخ یو لوند او اوج خیز داسی نہ دے چہ پہ کولا و کتاب کبھی نہ وی.

د یو خولویونعمتونو تذکرہ: - د اللہ ﷻ خوہسی دیر اوبی شمیرہ نعمتونہ دی خود یو خو لویونعمتونو ذکر دلته کولی شی چہ ہغہ د آسمان نہ پہ قدر د حاجت او ضرورت باران راوری نہ دیر زیات چہ زمکہ خرابہ شی او پیداوار سخا شی نہ دیر کم چہ میوی غلی وغیرہ ہدیو را پیدانہ شی بلکہ پہ دے اندازہ چہ فصل آباد او شین وی باغونہ تک شنہ وی حوضونہ تالابونہ نہرونہ ولی لختی اوبھیبری اود اوبوکمی نہ وی. نہ د خکلو کمی وی اونہ پہ نور و د خکلو کمی وی. تردے چہ پہ کوم خای کبھی د زیات باران ضرورت وی ہلتہ زیات کیری او کوم خای چہ د کم ضرورت وی ہلتہ کم. اود کوم خای زمکہ چہ د دے قابلہ نہ وی ہلتہ اوبہ نہ وریبری خود ولولختو پہ ذریعہ ہلتہ قدرت د باران اوبہ رسوی اود ہغہ خای زمکہ خوب کوی لکہ دمصر د علاقے زمکہ چہ دنیل دریاب پہ اوبوسرہ خوب کیری ہم دے اوبوسرہ سرہ خاورہ را بنکلی کیری کومہ چہ د حبشہ پہ علاقہ کبھی وی دہغہ خای باران سرہ ہغہ خاورہ را بھیبری رارسی او پہ زمکہ بانڈی حصاریری اوزمکہ د کروندی قابلہ شی. گنی د ہغہ خانی ترہ خہ زمکہ د کر قابلہ نہ دہ. سبحان اللہ. دا لطیف خبیر غفور رحیم اللہ ﷻ خہ خہ قدرتونہ دی او حکمتونہ نی دی پہ زمکہ کبھی اللہ ﷻ اوبہ را حصاروی پہ زمکہ کبھی د دے جذب کولو اورا بنکلو طاقت اللہ ﷻ پیدا کوی دے د پارہ چہ دانو او گتھکو تہ ہم دننہ دننہ اوبہ اورسوی.

د اوبو بی شماره فائیدی: - بیا فرمانی چہ مونہ د دے پہ اورلو اولری کولویانڈی یعنی پہ نہ ورو لویانڈی ہم قادر یو کہ او غوار ونویہ کلکہ او کانرینہ زمکہ غرونو اوبیکارہ خایونو کبھی بہ نی اوبھیوی. کہ او غوار ی

نواوبہ بہ ترخې کړې چه دځکلو قابل به هم نه وی اود نه به په نور څه د ځکلو قابلې وی اونه به د پتېو او باغونو د مطلب وی. نه د لامبلو اونه د وینځلو د مقصد او که اوغواړی نویه زمکه کښې به هغه طاقت کینږدی چه هغه اوبه را کاري او جذب نی کړې بلکه هم د پاسه به پرې گرځی راگرځی. دا هم زمونږ په اختیار کښې دی چه داسې لرې لرې حوضونو ته اوبه اورسوو چه ستاسو دپاره به بې کاره شی اوتاسو به د هغې نه هیڅ فائده اوچته نه کړې شئی دا خاص دالله ﷺ فضل او کرم دی اودهغه خاص مهربانی اولطف دی چه داوریځونه سپکې خوږې مزیدارې د خوند اوبه راوړوی بیا هغه زمکې ته اورسوی. اخوا د یخوآبادی شی فصلونه جدا پخپری باغونه په کښې خان له تیاریری پخپله نی ځکني او په خپلو ځناورو باندي نی هم ځکونی لامبني وینځنی پاکوالې اوصفانی حاصله ونی. فالحمد لله په آسمانی اوبو باندي الله ﷺ ستاسو دپاره رزق راټوکوی چېې وهونکی پتی دی چرته شنه باغونه دی چه د ښانسته ښکاریدو سره ښکلې نظاره ورکوی او فائده مند دی. کهجورې اوانگورچه د اهل عربو یو خوښ خوراک اومیوه ده اودغه شان د هر یوملك والا د پاره جدا جدا میوې هغه پیدا کړې دی د چا پوره شکر ویستل چه دچاپه وس کښې هم نه دی. هغه تاسوته ډیرې میوې درکړې دی دکومو ښانست هم چه تاسو گورنی اوبنکلی خوندونو سره نی تاسو خوړنی اوفاندي ترې اوچتونی. بیانی دزیتون د ونې ذکر اوفرمائیلو. طور سینا هغه غر دی په کوم چه الله ﷺ موسی ﷺ سره کلام کړې وواود دی نه چاپیره غرونه. طور هغه غرته وانی چه د ونونه ډک او تک شین وی گنی غر ته جبل وانی طور به ورته نه شی وئیلې نویه طور سینا کښې چه کومې د زیتون ونې پیدا کیرې هغې نه تیل راوځی چه دهغې خوراک خلقو له دترکارنی کارورکوی. په حدیث کښې دی چه د زیتون تیل خوړنی اولگونئ هغه د مبارکې ونې نه راوځی (احمد) حضرت عمر فاروق ؓ کره یوصاحب د عاشورې په شپه میلمه راغلو نوهغوی په ده باندي داوښ پانچې اود زیتونو تیل اوخوړل او ونی فرمائیل چه دادهغه مبارکې ونې تیل دی د کومې ذکر چه الله ﷺ خپل نبی ﷺ ته کړې دی. بیاد څاروو ذکر کولې شی اود هغې نه چه انسان کومې فاندې اوچتوی د هغه نعمتونو څرگندونه کوی. د هغې پنی ځکني اود هغې غوښه خوړنی د وینستو او وړنی نه نی جامې وغیره جوړونی په دې سورلی کونی په دې باندي خپل سامانونه او اسباب بارکونی او دلرې لرې پورې نی رسونی که دا نه وونوهلته پورې رسیدو کښې به مونیم خان ویلې کړې وو. بې شکه الله ﷺ په بند یگانو باندي مهربان اورحمت والا دی لکه چه فرمائی ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ﴾ (۲) آیا هغوی نه گوری چه مونږ پخپله هغوی د څاروو مالکان کړی دی چه دوی د هغې غوښه اوخوری اوبه دې باندي سورلی اوکړی اوقسم قسم فاندې ترې واخلي آیا اوس هم په دې باندي زمونږ شکر ویستل واجب اوضروری نه دی؟ دا د اوچې سورلنی دی اوبیا د لمدې سورلنی گشتنی اوجهازونه جدا دی.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا

| او بيشکه اولیږو مونږه | نوح علیه السلام

| اومونږ حضرت نوح علیه السلام دده

(۱) اجمد: ۳/۴۹۷.

(۲) ۳۶/یس: ۷۱.

إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِيُقِيمُوا الْعِبَادَةَ لِلَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ
قوم دھغہ تہ نو اوونیل ہغہ اے قومہ زما بندگی کوئی دالہ نشتہ تاسو لہ ہیخ یو معبود قوم طرفتہ اولیبرلو نو دہ ورتہ اوونیل چہ انہ قومہ تاسو دالہ ﷻ عبادت کوئی او د
غَيْرَ إِلَّا نُنزِّلُ عَلَيْكَ مَنَاسِكًا يَوْمَئِذٍ تَمَنَّىٰ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۰﴾ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
بی دھغہ نہ ایا نو نہ یریری تاسو نو اوونیل سردارانو ہغہ (سردارانو) چہ دمنلو نہ انکار اوکو ہغوی ہغہ نہ سوا ستاسو بل معبود نشتہ نوایا تاسو نہ ویریری نو دھغہ دقوم سردارانو اوونیل
مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَا يُرِيدُ أَنْ يَتَّقَصَّلَ عَلَيْكُمْ
دقوم دھغہ نہ چہ نہ دہی دا مگر انسان دہی پہ مثل ستاسو ارادہ لری دہی چہ اوچت شی کوم چہ کافران ووا چہ دہی خو ستاسو پہ شان یوانسان دہی ادہی غواری چہ تاسو باندي
وَكُوشَاءَ اللَّهِ لَا نُزِّلَ عَلَيْهِ مَلَكَةٌ مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا خَانَ أَوْجَتَ كَرِيءٍ أَوْ كَهَ اللَّهُ (رَسُولَانِ) رَالِيْرَلْ غُونِبْتَلِيْ اِنُو فَرِبْتِيْ بِهَ نِيْ رَالِيْرَلِيْ وَي
پہ تاسو باندي اوکہ غونبتلی اللہ نو خامخا رالیبرلی بہ ئی وی فربتی نہ دی اوریدلی مونہ خیل خان اوچت کری اوکہ اللہ (رسولان) رالیبرل غونبتلی نو فربتی بہ ئی رالیبرلی وی
بِهَذَا فِيْ اٰبَائِنَا الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۱﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ بِه
دا خبری پہ پلارانو زمونہ اولنو کینی نہ دہی (دا نوح) مگر یو سرہی دہی چہ پہ دہ باندي مونہ خود خبرہ دخیلو پخو نو مشرانو نہ دہ اوریدلی ادہی خویو داسی سرہی دہی
حَتَّىٰ تَرَبَّصُوا بِهٖ حَتَّىٰ جِيْنَ ﴿۱۲﴾
پیریان دی پس انتظار اوکری دہ تہ دخہ وختہ پوری چہ دلیونتوب اثر پری راغلی دہی تریو وخت پوری ورتہ

قوله تعالى: - وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا حَضْرَتِ نُوْحٍ ﷺ اُوکبرزن سرداران: - نوح ﷺ اللہ ﷻ دخیل قوم طرف تہ بشیراوندیرمبعوث کرو. نوح ﷺ ہغوی لہ لارواوواللہ ﷻ پیغام نی وراورسولوداللہ ﷻ عبادت کوئی دھغہ نہ بغیرخوک د عبادتونو حقدار نہ دی. داللہ ﷻ سرہ د نورو عبادت کولوسرہ تاسو داللہ ﷻ نہ نہ ویریری؟ دقوم مشرانو سردارانو ونیل چہ دا خوہم ستاسو پہ شان یوانسان دہی د نبوت دعوی کولوسرہ تاسو نہ خان لویول غواری د سردارنی حاصلولویہ فکر کنبی دہی د انسان طرف تہ خنگہ وحی راخی؟ کہ د اللہ ﷻ ارادہ د نبی رالیگلووہ نو چرتہ آسمانی فربتہ بہ ئی رالیگلہی وہ. داخومونہ خہ چہ زمونہ پلارانو نی کونوہم نہ دی اوریدلی چہ انسان بہ د اللہ ﷻ رسول چورشی داخو خہ لیونہی سرہی دہی چہ داسی دعوتونہ کوی او ہسی خان اوچت حسابوی. بنہ دہ چپ شئی گورشی ہلاک بہ شئی.

قَالَ رَبِّ
اوونیل (نوح) اے ربہ زما
انوح ﷻ دعا

انصُرْنِي	بِمَا	كَذَّبْتَنِي ۝	فَاَوْحَيْنَا	اِلَيْهِ
امداد اوکړې زما په سبب دهغې چې دروغ نې او گنرلم زه نو وحی اوکړه مونږه هغه ته				
اَنْ اَصْنَعَ	الْفُلْكَ	بِأَعْيُنِنَا	وَوَحَيْنَا	فَاِذَا جَاءَ
چې جوړه کړه کشتی په نگرانی زمونږ کنبی او زمونږ دوحی مطابق نو کله چې راشی				
حکم ورکړو چې ته زمونږ په نگرانی کنبی یوه بیړی جوړه کړه او زمونږ په حکم نې				
اَمْرُنَا	وَفَاَرَاتُّنور	فَاسْأَلُكَ	فِيهَا	مِنْ كُلِّ
حکم زمونږه او رااوختی کیرې تنور نو سواره کړه په دې کشتی کنبی دهر قسم خناور نه				
جوړه کړه نو کله چې زمونږ حکم (دعذاب) راشی اود زمکې نه اوبه رااوختی کیرې نو				
زُوجَيْنِ	اثنین	وَأَهْلِكَ	إِلَّا	مَنْ
جوړه جوړه دوه دوه او اهل وعیال خپل مگر (مه سوروه) هغه څوک چې مخکښی شوی دې				
دهر قسم خناورو نه دوه دوه جوړی په کنبی کینوه او خپل د کور خلق هم خو هغه څوک				
عَلَيْهِ	الْقَوْلِ	مِنْهُمْ	وَلَا تَحْطَبُنِي	فِي الَّذِينَ
په هغه باند خبره دعذاب دهغوی نه او مه کوه خبری زما سره په معامله دهغه کسانو کنبی				
په کنبی مه پریرده چې ددوبیدو حکم پرې شوی دې اود هغه خلقو باره کنبی ماسره				
ظَلَمُوا	إِنَّهُمْ	مُعْرِقُونَ ۝	فَاِذَا	اسْتَوَيْتَ
چې ظلم نې کړې دې بیشکه چې هغوی ددوبیدونکی دی نو کله چې برابر (سور) شی ته				
خبره مه کوه څوک چې ظالمان دی هغوی غرقیدونکی دی نو بیا څه وخت چې ته				
أَنْتَ وَمَنْ	مَعَكَ	عَلَى الْفُلْكِ	فَقُلِ	الْحَمْدُ لِلَّهِ
ته او هغه څوک چې ستا سره دی په کشتی باند نو اووایه ثناده الله لره هغه الله				
اوستاملگری په بیړی کنبی ځانې اونیسی نو ته دا دعا اولوله چې دهرې ثناء لائق الله دې				
نَجِّنَا	مِنَ الْقَوْمِ	الظَّالِمِينَ ۝	وَقُلْ	رَبِّ
چې خلاص نې کړو مونږه دقوم ظالم نه او اووایه مر به زما کوز کړه ما				
چې مونږ ته نې د ظالم قوم نه نجات را کړو اودا دعا کوه چې ائی زما ربه ما (دکشتی نه)				
مَنْزِلًا	مُبْرَكًا	وَأَنْتَ	خَيْرَ الْمُنزِلِينَ ۝	إِنَّ
یه یو داسې ځانې کنبی چې برکتناک وی او ته بهتره ځانې ورکونکې نې بیشکه				
دبرکت په ځانې باندې کوز کړه او ته د ټولو نه ښه کوزونکې نې بیشکه				

فِي ذَلِكَ	آيَاتٍ	وَأَنَّ كُنَّا	كَمُبْتَلِينَ ۝
پہ دی قیصہ کنبی دیری نسی دی او بیشکہ چی یو مونږه خامخا آزمینبت کونکی	دی (واقعہ) کنبی دیری (دعبرت) نخنبی دی اومونږ خو امتحان کونکی یوا		

قوله تعالى: - فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ

نوح ﷺ ته د کشتی جوړولو حکم:- کله چه نوح ﷺ د هغوی نه تنگ شو او ناامیده شونو د الله ﷻ نه ئی دعا او کره یا الله زه ډیر بې وسه شوم ته زما امداد او فرمایه تکذیب کونکو باندې ما غالب کره هم هغه وخت دالله ﷻ حکم اوشو چه کشتی جوړه کره او بنه مضبوطه پلنه په هغې کنبی د هر قسم خیزونو خنارو پرتو میوو وغیره جوړې او هم په دې کنبی خپل ځان اود ځان په شان کینوه خوچه په چا باندې د الله ﷻ غضب وړاندیوالې کرې دې ایمان ئی نه دې راوړې لکه ستا د قوم کافران اوستاخوی اوستا ښځه. والله اعلم. اوته چه کله آسمانی عذاب د باران او اوبو په شکل کنبی اووینې بیاماته ددې ظالمانو سفارش مه کوه. بیا په دوی باندې رحم مه کوه اومه د دوی د ایمان امیدساته بس بیاخوبه داتول غرق شی اوهم په کفر باندې به د دوی خاتمه وی. د دې پوره قصه په سورت هود کنبی تیره شوې ده. د دې د پاره ئی مونږ دلته نه راگرځوو.

په سورلئ د سوریډو په وخت دعا پکار ده:- کله چه ته اوستا مؤمنان ملگری په کشتی کنبی سواره شئی نو وائی چه ټول تعریفونه هم دالله ﷻ دپاره دی چاچه مونږ له دظالمانونه خلاصی راکړو. لکه چه ارشاد دې الله ﷻ ستاسو دسورلئی د پاره کشتی او څاروی جوړ کړی دی دې د پاره چه تاسو سورلی واخلی او دخپل رب نعمت اومنی اوسوریډو سره اوواینې چه هغه الله ﷻ پاک دې چا چه دا خنارو زمونږ تابع کړل په مونږ کنبی پخپله دومره طاقت نه وویقینی مونږ د خپل رب طرف ته واپس گرځیدونکی یو) (نوح ﷺ هم دا اووئیل او وئی فرمائیل راشئی په دې کنبی کینئی د الله ﷻ په نوم سره ددې اودریدل او روانیدل دی. نود شروع کیدو په وخت کنبی هم الله ﷻ یاد کړئی اوچه کله اودریری نو بیا هم الله ﷻ یاد کړئی. دعا ئی او کره یا الله ما په مبارک منزل باندې اودروې اوهم ته د ټولونه بهتر کوزونکې ئی. په دې کنبی یعنی دمومنانو په خلاصی او کافرانو په هلاکت کنبی دانبیاء کرامو علیهم السلام دتصدیق نسی دې د الله ﷻ د قدرت علامتونه دی دهغه قدرت اود هغه علم د دې نه ښکاره کیری. یقیناً الله ﷻ خپل رسولان رالیکلوسره د خپل بندیگانو آزمینبت او د هغوی پوره امتحان کوی.

ثُمَّ أَنشَأْنَا	مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا	آخَرِينَ ۝	فَأَرْسَلْنَا	فِيهِمْ
بیا پیدا کړو مونږه روستو دهغوی نه یو قوم بل بیا اولیرو مونږه په هغوی کنبی	بیا ددوی نه پس مونږ یو بل قوم راپیدا کړو نو هغوی ته مونږ دخپل (قوم) نه			
رَسُولًا	مِنْهُمْ	أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ	مَالِكُمْ	مِنْ إِلِهِ
یو رسول دهغوی نه چی بندگی کوی دالله نشته تاسو لره څوک معبود بی دهغه نه آیا نو تاسو	یو پیغمبر اولیرلو نو (هغه پیغمبر اووئیل) چی تاسو دالله ﷻ عبادت کوئی دهغه نه سوا			
تَتَّقُونَ ۝	وَقَالَ الْمَلَأُ	مِنْ قَوْمِهِ	الَّذِينَ	كَفَرُوا
یریری نه او اووئیل سردارانو دقوم دهغه نه هغه کسانو چی دمنلو نه ئی انکار اوکړو	ستاسو بل معبود نشته آیا تاسو نه یریری اودهغه دقوم سردارانو اووئیل اکوم چی			

وَكَذَّبُوا

بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ

وَأَتْرَفْنَاهُمْ

او دروغ نپ او گنرله | پیشی | آخرت | او دخوشحالی سامان ورکری وؤ مونر هغوی ته | کافران وواوداخرت راتلل ئی دروغ گنرل | اومونر ورله په دنیا کنبی

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مَا هَذَا

إِلَّا بَشَرٌ

مِثْلَكُمْ

يَأْكُلُ

په ژوند | دنیا کنبی | چی نه دی دا (سری) | مگر | انسان دی | په مثل ستاسو | دی خوری | راحت او عیش سامانونه ورکری وواچی دی ستاسو په شان سری دی اکوم خیزونه

مِمَّا

تَأْكُلُونَ

مِنْهُ

وَيَشْرَبُ

مِمَّا

تَشْرَبُونَ

وَكَيْنُ

دهغی نه | چی خوری تاسو | دهغی نه | او دی خکی | دهغی نه | چی خکی نی تاسو | او که چری | چه تاسو خوری هغه دی هم خوری | او دهغه شه نه خکاک کوی کوم چه تاسو خکی | او که تاسو

أَطَعْتُمْ

بَشَرًا

مِثْلَكُمْ

إِنَّمَا

إِذَا

لَخَسِرُونَ

خیره اومنله تاسو | دیو بشر | چی ستاسو پشان دی | نو بیشکه تاسو ایبا | خامخا نقصان موندونکی یی | دخان غوندي یو سری تابعداری او کره | نو بیا خو تاسو به په بنکاره تاوان کنبی ئی

أَيَعِدُّكُمْ

إِنَّمَا

إِذَا

مِثُّكُمْ

وَكُنْتُمْ

تُرَابًا

ایا دی وعده کوی ستاسو سره | چی بیشکه تاسو | کله | امره شی | او شی تاسو | خاوری | داسری خو تاسو ته وائی | چی هرکله تاسو مره شی | او بناوری هلوکی شی

وَعِظَامًا

إِنَّمَا

تُخْرَجُونَ

هَيْهَاتَ

هَيْهَاتَ

او هلوکی | نو بیشکه تاسو به | را ایستلی کیبری (دقبرونونه) | دیر لری دی | دیر لری دی | نو بیا به د نوی سره راویستلی شی (ژوندی کیبری) | (د عقل نه) | دیره لری ده | دیره لری ده

لِمَا

تُوعَدُونَ

إِنْ هِيَ

إِلَّا

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا

هغه خیز | چی ستاسو سره نی وعده کولی شی | نه دی دا ژوند | مگر | ژوند زمونر دنیا دی | دا وعده چی تاسو سره کولی شی | از مونر دا ژوند خو صرف هم دنیا ژوندي دی

نَمُوتُ

وَنَحْيَا

وَمَا نَحْنُ

بِمَبْعُوثِينَ

إِنْ هُوَ

چی مرو مونره | او ژوندی کیرو مونره | اونه یو مونره | رایاسیدونکی دقبرونونه | نه دی داسری | چی شوک مری | او شوک پیدا کیبری | اومونر به دمرگ نه پس بیا هیچری نه ژوندی کیرو | داخو

إِلَّا رَجُلٌ

إِفْتَرَى

عَلَى اللَّهِ

كَذِبًا

وَمَا نَحْنُ

لَهُ

مگر | یو سری دی | چی ترلی دی | په الله باندي | دروغ | اونه یو مونره | ده لره | یو داسی سری دی | چی په الله باندي ئی دروغ جوړ کری دی | اومونر هیخ کله دده دخبری

﴿مُؤْمِنِينَ﴾	قَالَ	رَبِّ	انصُرْنِي	يَا	كَذَّابُونَ ﴿١٠﴾
منونکی	اووئیل رسول	اے ربہ زما	امداد اوکری زما	پہ سبب دھغی	اچی دروغ نی اوگنرلم زہ
					منونکی نہ یو انور پیغمبر دعا اوکرہ چہ ائی زما ربہ تہ زما مدد اوکرہ اچکہ چہ دوی زہ دروغن کرہ یم
قَالَ	عَمَّا قَلِيلٍ	لِيُصِحَّحْنَ	نَدِيمِينَ ﴿١١﴾	فَأَخَذْتَهُمُ	الصَّيْحَةَ
اووئیل اللہ	اچی دلری مودی نہ پس بہ	شی دوی	بشپیمانہ	نو اوئیول هغوی	یوی چغی
					اللہ ورتہ اووئیل چہ داخلق بہ ڊیر زر (پخپلو خبرو) پشپیمانہ شی نو بیا یو سخت آواز
بِالْحَقِّ	فَجَعَلْنَاهُمْ	غُثَاءً	فَبَعْدًا	لِلْقَوْمِ	
پہ حقہ سرہ	نو جور کرل مونہرہ دھغوی نہ	اخنسری دسیلاب	پس لری والی دوی	دپارہ دقوم	
					پہ هغوی بانڈی راغلو نو مونہرہ دوی ریزہ ریزہ کرل نو ذالمانو دپارہ
					﴿الظَّالِمِينَ﴾
					ظالم
					هلاکت دی

قوله تعالى: - ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ

ذُنُوبًا كَثِيرًا ۖ ذَاقُوا كُرْهًا مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 ذنوح تعالیٰ: ذ قوم نہ پس عادیان او ثمودیان :- اللہ ﷻ بیان فرمائی چہ دنوح علیہ السلام نہ پس ہم ڊیر امتونہ راغله لکہ عادیان هغوی سرہ متصل وویا ثمودیان چہ پہ هغوی بانڈی د چغی عذاب راغلی وو لکہ چہ پہ آیت کنبی دی هغوی له ہم داللہ ﷻ رسول راغلی ووداللہ ﷻ دعبادت اودھغه دتوحید تعلیم نی ورکرو خو هغوی تکذیب اوکرو اومخالفت نی اوکرو. دتا بعدارئی نہ نی انکار اوکرو صرف پہ دی وجہ چہ دا انسانان دی. قیامت نی ہم اونہ منلو اودبدنی حشر نہ ہم منکر شو او وئی وئیل چہ دا خوبالکل د قیاس نہ ہم لری دی. بعث نشر حشر قیامت ہیخ خیز نشته. دی سری دا تولی خبری د خان نہ جورہ کرہ دی مونہرہ د داسی فضول خبرو منونکی نہ یو. نبی ﷺ دعا اوکرہ اوپہ هغوی بانڈی امداد اوغوئستلو ہم هغه وخت جواب ملاو شو شوک چہ ستاموافق تہ کوی پہ هغوی بہ ہم اوس عذاب راشی اودوی بہ پہ چغوچغوژاری آخر پہ یوہ زبردسته چغه او آواز سرہ ٲول ختم کرہ شو اوهم د دی هغوی حقدار ہم وو. ڊیری تیزی سیلشی او د هوا پہ پورہ طاقت سرہ د فربتو زره ویستونکی او خطرناک آواز هغوی ذره ذره کرہ او تباہ برباد نی کرل. بوس ترہ والوتل او صرف دکورو کنڈری پاتی شوہ دخلقو دعبرت دپارہ پاتی شو اود گندگریل پہ شان بی کار خیزونه شول. دداسی ظالمانو د پارہ لریوالی دی پہ هغوی بانڈی رب ظلم نہ دی کرہ بلکہ ہم د هغوی کرہ وو کوم چہ د هغی مخی تہ راغله نواہی خلقو تاسو له ہم د رسول ﷺ د مخالفت نہ زیات ویریدل پکار دی.

﴿ثُمَّ﴾	﴿أَنشَأْنَا﴾	﴿مِّن بَعْدِهِمْ﴾	﴿قَرُونًا﴾	﴿أَخْرَيْنَ﴾ ﴿١٢﴾
بیا	پیدا کرل مونہرہ	اروستو دھغوی نہ	قومونہ	نور

مَا تَسْبِقُ	مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا	وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝	ثُمَّ
نشی مخکنسی کیدی یو قوم دنیتی خپلی نه اونه روستو کیدی شی بیا			
هیڅ یو امت نه خو د خپلی نیتې نه وړاندې کیدی شی اونه روستو پاتې کیدی شی بیا			
أَرْسَلْنَا	رُسُلَنَا تَتْرًا	كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ	رَّسُولَهَا
راولیرل مونږه رسولان خپل پرلپسې هر کله چی راغې ایو امت ته رسول دهغوی			
ورپسې مونږ خپل پیغمبران پرله پسې راولیرل څه وخت چی به یو امت ته خپل رسول			
كَذَّبُوهُ	فَاتَّبَعْنَا	بَعْضَهُمْ	بَعْضًا
نو هغوی دروغژن او گنډو هغه پس راوستل مونږه ځینی دهغوی په ځینی نورو پسې			
ورغلو او هغوی به دروغژن او گنډولو نو مونږ به هم (پیغمبران) یوپه بل پسې اولیرل			
وَجَعَلْنَاهُمْ	أَحَادِيثَ	فَبَعْدًا	لِقَوْمٍ
او جوړ کړل مونږه هغوی قیصې پس لرې والې دې دپاره دهغه قوم چی ایمان نه راوړی			
اود هغې خلقو نه مو قصې جوړې کړې انود هغه خلقو دپاره هلاکت دې چه ایمان نه راوړی			
ثُمَّ	أَرْسَلْنَا مُوسَى	وَآخَاهُ هَارُونَ	بِآيَاتِنَا
بیا اولیرو مونږه موسی <small>عليه السلام</small> او رور دهغه هارون <small>عليه السلام</small> دنښو زمونږ سره او ددلیل			
بیا مونږ موسی <small>عليه السلام</small> اودهغه رور هارون <small>عليه السلام</small> راولیرل دخپلو حکمونو او ښکاره			
مُتَّبِعِينَ ۝	إِلَىٰ فِرْعَوْنَ	وَمَلَائِيهِ	فَاسْتَكْبَرُوا
ښکاره سره فرعون ته او دسلطنت واکدارانو دهغه ته نو تکبر او کړو هغوی او ووهغوی			
دلیلونو سره فرعون ته اودهغه سردارا نوته خو هغوی تکبر او کړو او هغه			
قَوْمًا	عَالِينَ ۝	فَقَالُوا	أَنُؤْمِنُ
قوم خان غټ گنډونکی انواو نیل هغوی ایا ایمان راوړو مونږ په دوو سروا چی زمونږ پشان دی			
پیر سرکشه خلق وو نو هغوی او وئیل چی ایا مونږ دې (هیله بیله) دځان غوندي په دوه کسانو			
وَقَوْمَهُمَا	لَنَا عِبْدُونَ ۝	فَكَذَّبُوهُمَا	فَكَانُوا
او حال دا چی قوم ددواړو زمونږه غلامان دی نو دروغ او گنډل هغوی هغه دواړه نو شو هغوی			
باندي ایمان راوړو حال دا دې چی ددوی دقوم خلق زمونږ غلامان دی نو هغوی دواړه (پیغمبران)			
مِنَ الْمُهْلِكِينَ ۝	وَلَقَدْ آتَيْنَا	مُوسَى	الْكِتَابَ
دهلاک کړې شوو نه او بیشکه ورکړو مونږه موسی <small>عليه السلام</small> ته کتاب دپاره ددې چی هغوی			
دروغژن کړل نو هغوی هلاک کړې شول او مونږ موسی <small>عليه السلام</small> ته (تورات نومی) کتاب ورکړو			
يَهْتَدُونَ ۝			
نیغه لار بیا مومی			
چی خلق ترې نه سمه لارییا مومی			

قوله تعالى: - ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿۱﴾

دہ مختلفو امتونو ذکر :- ددوی نہ پس ہم ڊیر امتونہ او مخلوق راغلو کوم چہ مونږ پیدا کړې وود هغوی د پیدا کولو نہ اول چہ الله ﷻ د هغوی اجل مقرر کړې ووهغه الله ﷻ پوره کړونہ وړاند یوالې اوشواونہ روستووالې پیامونږ یویل پسې برابر رسولان راو لیگل () هر یو امت ته پیغمبر راغلو او هغه خپل امت ته د رب پیغام اورسولو چہ د یو الله ﷻ عبادت کوئی د هغه نہ بغیر د بل چا عبادت مه کوئی بعضې په نیغه لار راغله او په بعضو باندې د کفر کلمه راست راغله د ټولو امتونو اکثریت د انبیاء کرامو علیهم السلام منکر وولکه سورت یس کنبې چہ فرمائی ﴿يُخَسِّرُ عَلَى الْعِبَادَةِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ (۱) افسوس دې په بنیاد مانو باندې هغوی له چہ کوم رسول راغلو هغه پسې توقې مسخرې او کړې مونږ یویل پسې ټول غرق او فنا کړل ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ (۲) دنوح ﷺ نه پس هم مونږ ډیر کلی تباہ کړل هغوی مونږ زړې قصې جوړې کړې. د هغوی قصې باقی پاتې شوې او هغوی تباہ او برباد شو ذره ذره کړې شود بې ایمانود پارہ د رحمت نہ لریوالې دې.

موسیٰ ﷺ هارون ﷺ اوفرعون :- موسیٰ ﷺ او هارون ﷺ الله ﷻ فرعون او د هغه قوم فرعونیانو ته د ښکاره دلیلونو او معجزو سره اولیگل خو هغوی هم د خپل خان نہ دوراندې کافرانو په شان دخپلو پیغمبرانو تکذیف او مخالفت او کړواود وړاندې کافرانو په شان نی هم دا ونیل چہ مونږ دخپل خان په شان دانسانانو د نبوت قائل نہ یو د هغوی زړونہ هم بالکل هم د هغوی په شان شو نو آخر الله ﷻ هم په یوه ورځ ټول په دریاب کنبې غرق کړل. دې نہ پس موسیٰ ﷺ ته د خلقو د هدایت د پارہ تورات ملا وشو بیا د مؤمنانو په لاس باندې کافران هلاک کړې شود جهاد احکام نازل شو دغه شان په عام عذاب سره یو امت فرعون اود هغه د قوم قبط نہ پس هلاک نہ کړې شو. یویل آیت کنبې ارشاد دې د مخکینو خلقو د هلاکت نہ پس مونږ موسیٰ ﷺ ته کتاب ورکړو چہ د خلقو د پارہ بصیرت هدایت او رحمت وو دې د پارہ چہ هغوی نصیحت حاصل کړې. (۳)

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَهُمَا	
او جوړ کړه مونږه خوې دمریم او مور دهغه یوه نښه او پناه ورکړه مونږه دواړو له	
او مونږ د مریم خوښې او دهغه مور یوه غټه او خرگنده نخښه او گرځوله	
إِلَىٰ رَبْوَةٍ	ذَاتِ قَرَارٍ
وَمَعِينٍ ۚ	يَأْتِيهَا الرُّسُلُ
یولوې ځای ته اچی داطمینان ځای وؤ او دروانو او بو ځانې وؤ له رسولانو خورې	
او هغوی ته مو په یوه اوچته زمکه پناه ورکړې وه اچی داستوگنې قابله او جاری او بو والاوه ائې زما پیغمبرانو	
مِنَ الطَّيِّبَاتِ	وَأَعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِهَا	تَعْمَلُونَ
دپاکو څیزونو نه او عمل کوئ نیک بیشکه زه په هغې څه اچی کوئ ئې تاسو ښه عالم یم	
تاسو ټول پاکیزه څیزونه خورئ او تل دنیکې کارونه کوئ ازه ستاسو په کارونو ښه خبر یم	

(۱) الطبری: ۱۹/۳۴.

(۲) یس: ۳۰.

(۳) الاسراء: ۱۷.

(۴) القصص: ۲۸/۴۳.

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ۝
او بیشکہ چی دا امت ستاسو امت یو دی او زہ رب ستاسو ایم نو او یریری زمانہ او بیشکہ ستاسو دا امت یو امت دی او زہ ستاسو رب ایم نو تاسو زما (دمخالفت) نہ او یریری
فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا
پس یریکرو خلقو دین خپل پہ منخ خپل کنبی توتی توتی ہرہ دلہ پہ ہغی سرہ بیا خلقو دخپل دین پہ معاملہ کنبی اختلاف او کرو ہرہ دلہ ہم پہ
كَدَيْبِهِمْ فَرِحُونَ ۝ قَدَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝
چی دھغوی سرہ دی خوشحالہ دی نو یریردہ دوی پہ غفلت ددوی کنبی دیو خاص وختہ پوری خپلہ خبرہ باندی خوشحالی کونکی دہ نوتہ دوی تریو وختہ پوری پہ خپل غفلت کنبی یریردہ
أَيُّسِبُونَ أُنثَىٰ نِيذَهُمْ بِهَا
ایا دوی دا خیال کوی چی بیشکہ ہغہ خیز چی مونرہ امداد کوؤ ددوی پہ ہغی سرہ ایادوی دا گمان کوی چی مونرہ دوی تہ کوم خامن او مالونہ ورکری دی
مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَ ۝ نُسَارَعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ط
د مال نہ او د خامنونہ دا گنی مونرہ کوشش کوؤ د پارہ ددوی پہ خیر رسولو کنبی نو دا ورتہ مونرہ پہ فائدہ ورکولو کنبی تلوار کوؤ؟
بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ۝
بلکہ نہ پوہیری دوی دا خبرہ نہ دہ بلکہ دوی نہ پوہیری

قوله تعالى: - وَجَعَلْنَا لِبَنِي مَرْيَمَ

د عیسیٰ علیہ السلام پیدائش د اللہ جل جلالہ د قدرت کاملہ شرکندونہ: - عیسیٰ علیہ السلام اوبی بی مریم علیہا السلام اللہ جل جلالہ د خپل قدرت د خرگندونې یوہ زبردستہ نښہ جوړه کړه. آدم علیہ السلام نئی دسری اوبنځې نہ بغیر پیدا کړو بی بی حواء نئی صرف دسری نہ بغیر د بنځې پیدا کړه او عیسیٰ علیہ السلام نئی صرف د بنځې نہ بغیر دسری نہ پیدا کړو. باقی ټول انسانان نئی دسری اوبنځې نہ پیدا کړی دی. (ربوۃ) وائی اوچتې زمکې تہ چه شنہ اود پیداوار قابلہ وی (۱) ہغہ خائی د وښو اوبو والا تازہ اود شینکی نہ ډک ووکوم خائی چه اللہ جل جلالہ خپل دا غلام اوبی اود ہغہ صدیقہ مور بی بی چه د اللہ جل جلالہ بندہ او وینځہ وه خائی ورکړو چه جاری اوبہ صفاستراہوارہ زمکہ وه (۲) وائی چه دا تکرہ دمصر وہ یاد دمشق یاد فلسطین (ربوۃ) شگلنې زمکې تہ وائی. پہ یو ډیر غریب حدیث کنبی دی چه حضور صلی اللہ علیہ وسلم یو صحابی رضی اللہ عنہ تہ فرمائیلې وو چه ستا وفات بہ پہ (ربوۃ) کنبی کیری نو ہغہ پہ شگلنہ زمکہ کنبی وفات شو. دی ټولو اقوالو کنبی ډیر نيزدې او قریب قول ہغہ دی چه دی نہ مراد نہر دی لکہ چه پہ بل آیت کنبی داسې بیان فرمائیلې شوې دی (قَدْ جَعَلَ

(۱) الدرمتور: ۲۰۷/۷.
(۲) الطبری: ۳۹/۱۹.

وَبِكَ نُبَيِّنُ صَدَقَاتِهِ (۱) ستار ب ستاد قدمونولاندې يو جاري نهر روان كړې دې. نو دا مقام دبيت المقدس مقام دې نولكه چه د دې آيت تفسير دا آيت دې اود قرآن تفسير اول په قرآن سره بياد حديث نه او بياد آثار نه كول پكار دى.

دټولونبيانو عليهم السلام خوراك حلال او د خپل لاس كېته وه: الله ﷻ خپلو ټولوانبياء كرامو عليهم السلام ته حكم فرمائى چه هغوى دې حلاله نورنى خورى اونيك اعمال دې كوى نوثابته شوه چه حلاله نورنى د نيك عمل امدادى ده نو انبياء كرامو عليهم السلام ټولې بڼيگړې راجمع كړې قول فعل دلالت اونصيححت ټول هغوى راغونډ كړل الله ﷻ دې هغوى ټولونه د ټولونيكانو بنديگانود طرف نه نيكې بدلې وركړې. دلته نى څه رنگ اومزه بيان نه كړه بلكه دا نى اوفرمائيل چه حلال څيزونه خورنى. حضرت عيسى ﷺ په د خپلې مور دورنى دكار كولو د اجرت اومزدورنى نه خوراك كولو. په صحيح حديث كښې دى هېڅ يونبى داسې نشته چه هغه به چيلنى نه وى څرولې. خلقو تپوس او كړو چه تاسو سره؟ حضور ﷺ اوفرمائيل اوما هم په يو څوقيراطوبياندي داهل مكه چيلنى څرولې (۲) يوبل حديث كښې دى چه حضرت داؤد ﷺ به د خپل لاس د محنت گټه خورله. (۳) بخارى اومسلم شريف كښې دى چه الله ﷻ ته د ټولونه گرانه روژه د حضرت داؤد ﷺ روژه وه اود ټولو نه زيات خوښ قيام د حضرت داؤد ﷺ قيام وونيمه شپه به اوده كيدو اودريمه حصه به نى د تهجد مونځ كولو او شپږمه حصه به اوده كيدو يوه ورځ به نى روژه ساتله او يوه ورځ به نى نه ساتله. ميدان جنگ كښې چرته هم شا كړې نه وه (۴) ام عبدالله بنت شداد ك فرمائى ماد حضور ﷺ په خدمت كښې دپښو يوه پيال به ماښام په وخت كښې اوليكله دې د پاره چه حضور ﷺ په دې باندي خپل روژې ماتې او كړې د ورځې آخرى حصه وه اود نمر تيزوالې وونو حضور ﷺ قاصد واپس كړو چه كه ستاد چيلنى وونو خير يوه بله خبره وه هغه او وئيل يارسول الله ﷺ ما دا پښى په خپل مال سره اخستې دى بيا حضور ﷺ او څكل نو په دويمه ورځ هغه مور بى بى په خدمت كښې حاضره شوه عرض نى او كړو يارسول الله ﷺ په دې گرمنى كښې ما پښى راوليكل او ډير وخت پس مې راليكلې ووتاسو زما قاصد واپس كړو. حضور ﷺ اوفرمائيل ماته هم دفرمائيلې شوې دى انبياء كرام صرف حلال خوراك كوى اونيك عمل كوى (۵) يوبل حديث كښې دى خلقو الله ﷻ پاك دې اوباك څيز قبلوى.

د حلال خوراك حكم ټولو مؤمنانو ته هم دى: الله ﷻ مؤمنانوته هم دا حكم وركړې دې كوم چه نى رسولانو ته وركړې دې. اي رسولانوپاك څيزونه خورنى اونيك عمل كوئى زه ستاسود عملونو عالم يم. هم دا حكم نى ايمانداروته هم وركړو چه اي د ايمان خاوندانو كوم څيزونه چه حلال مونږ تاسو ته در كړې دى هم هغه خورنى بيا حضور ﷺ ديو داسې سړى ذكر او كړو چه يو اورېدسفرنى كړې وى دخيرنو وينستو والاوى ددورو مخ نى وى ولې خوراك څښاك او غوستن نى د حرامو وى او هغه خپل لاس د آسمان طرف ته اوچت كړې وانى چه اي ربه اي ربه خوناممكن دى چه د هغه دعاقبوله كړې شى. (۶) امام ترمذى دا حديث حسن غريب ښائى.

(۱) ۱۹/مريم: ۲۴.

(۲) صحيح بخارى كتاب الاجارة باب رعى الغنم على قراريط: ۲۲۶۲، ابن ماجه: ۲۱۴۹.

(۳) صحيح بخارى كتاب البيوع باب كسب الرجل وعمله بيده: ۲۰۷۲-۲۰۷۳، ابن حبان: ۶۲۲۷.

(۴) صحيح بخارى كتاب احاديث الانبياء باب احب الصلاة الى الله صلاة داؤد: ۳۴۲۰.

(۵) طبرانى: ۱۷۴/۲۴-۱۷۵، مجمع الزوائد: ۲۹۱/۱۰.

(۶) صحيح مسلم كتاب الزكاة باب قبول الصدقة من الكسب الطيب وترتيبها: ۱۰۱۵، ترمذى: ۲۹۸۹، احمد: ۳۲۸/۲.

دہولوانبیا کرامو علیہم السلام دعوت ہم یووو: بیافرمانی ای پیغمبرانو ستاسو دا دین ہم یودین دی ہم یو ملت دی یعنی د الله ﷻ وحدہ لا شریک له د عبادت طرف تہ رابلل دی. د دی د پارہ د دی نہ پس نی افرمائیل زہ ستاسو رب یم مانہ ویریرئی پہ سورت انبیاء کنبی د دی تفسیراوتشریح شوې ده. (امہ واحده) باندي نصب د حال کیدلوپه وجه سره دی دکومو امتونو طرف تہ چه انبیاء لیگلې شوی وو هغوی د الله ﷻ دین ټکرې کړو اوپه کومه گمراهی کنبی کلک شو په هغې باندي فخر کولو ځکه چه په خپل خیال کنبی هم داهدایت گنرلو نود رتنې په توگه نی افرمائیل دوی هم په خپله دھوکہ اوخونیدوکنبی پریرده تردې چه د دوی د تباہنی وخت راشی خوراک څښاک تہ نی پریرده او پریرده چه مست شی او بی خوده شی اوس به ورته معلومه شی چه مغروره گمان کوی دا مال اولاد چه مونږ دوی تہ ورکړې دی دا دهغوی دنیکی او نییگرې په توگه هغوی سره بنه سلوک کوو؟ هیخ کله تہ دا خو هغوی په دھوکہ کنبی دی دوی په دی سره دا گنری چه څنگه مونږ دلته خوشحاله یوہلته به ہم بغیرسزا پاتې شو دا بالکل غلط دی کوم څه چه مونږ دوی تہ په دنیا کنبی ورکړی دی هغه خود لوشان وخت مہلت دی خودوی بی شعوره دی اصل حقیقت تہ نہ رسی لکه چه ارشاد دی ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ (۱) تادی دهغوی مال اولادپه دھوکہ کنبی نہ اچوی دالله ﷻ ارادہ خودا ده چه پدی سره دوی په دنیا کنبی عذاب کړی. په یوبل آیت کنبی دی چه دوی له داوخت ځکه ورکړی شوې دی چه دوی په خپلو گناہونو کنبی نورهم زیات شی (۲) یوبل ځای ارشاد دی ما او د دی خبرې تکذیب کونکی پریرده مونږ به دوی داسې وار په وار رانیسوچه دوی تہ به پتہ ہم نہ لگی. (۳) الخ په نورو آیاتونو کنبی ارشاد دی ﴿ذُرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِئًا﴾ (۴) الخ یعنی ما اودوی پریرده کوم چه مایوازی پیدا کړی دی ډیر مال می ورکړی اوتابعدار ځامن می ورکړی دی اودهرقسم سامان می په دی وجه ورکړی دی چه بیاد ده طمعہ ده چه زہ به ده تہ نور ہم زیات ورکړم هیخ کله ہم نہ هغه به زمونږ دخبرومخالف وو. یوبل آیت کنبی دی ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا ۖ ذُلِّي الْأَمْنِ آمِنٌ وَعَمَلٌ صَالِحًا ۚ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الصَّغِيرِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ﴾ (۵) ستاسو مالونو او اولاد تاسو ماسره ملاوولي نہ شی ماسره نیزدی خو هغوی دی چه ایمانداردی اونیک عمل کوی. الخ. ددی مضمون نورهم ډیر آیاتونه دی. قتاده فرمانی ہم دا د الله ﷻ شکر دی تاسو انسانان په مال اولاد سره مه گورئی د ایمان تله او بیژند گلوخوایمان اونیک عمل دی. حضور ﷺ فرمانی الله ﷻ ستاسواخلاق ہم په تاسو کنبی داسې تقسیم کړی دی څنگه چه نی روزی تقسیم کړې ده. الله ﷻ خودنیا هغه له ہم ورکوی چاسره چه محبت ساتی او هغوی له نی هم ورکوی چاسره چه محبت نہ ساتی اودین صرف هغوی تہ ورکوی چاسره چه پوره محبت ساتی نو پوهه شنی چه چاله الله ﷻ دین ورکړو نو الله ﷻ هغه سره محبت ساتی. د هغه ذات قسم دچاپه لاس کنبی چه دمحمد ﷺ خان دی بنده ترهغه وخته پورې مسلمان کیدی نہ شی تر کومې چه دهغه زړه او ژبه مسلمانہ شوې نہ وی. او بنده مؤمن کیدی نہ شی تر کومې چه د هغه گاونډی دهغه د تکلیف نہ محفوظ او بی فکر نہ وی. خلقو تپوس او کړوچه د تکلیفونو څه مراد دی ونی فرمائیل دھوکہ او ظلم وغیره. واورئی کوم سرې چه حرام مال راوری د هغې په خرچ کولو کنبی برکت نہ

۱/۹ النوبة: ۵۵.

۲/۳ آل عمران: ۱۷۸.

۳/۶۸ القلم: ۴۴.

۴/۷۴ المدثر: ۱۱.

۵/۳۴ سبا: ۳۷.

وی دہغه صدقہ قبولہ نہ ده. کوم چه پریریدی اوخی هغه د ده د دوزخ توبشه ده. الله ﷻ بدی په بدنی سره نه ختموی بدی په نیکنی سره ختموی خبیث خبیث نه ختموی. (۱)

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ	بیشکه هغه کسان چی هغوی دیری درب خپل نه
مُشْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۝	پریریدی او هغه کسان چی هغوی په آیتونو درب خپل باندي ایمان راوړی
وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ	او هغه کسان چی هغوی (هیڅوک) نه شریکوی او هغه کسان چی ورکوی هغوی
مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ	او کوم کسان چی د خپل رب سره بل هیڅوک نه شریکوی او کوم کسان چی ورکړه کوی
رَجْعُونَ ۝ أُولَٰئِكَ يَسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا	هغه څه چی ورکوی او زړونه د هغوی پریدونکی وی چی بیشکه هغوی رب خپل ته
سِيقُونَ ۝	خومره چی ورکوی او زړونه یې د دې نه ویریری چی دوی به یوه ورځ خپل رب ته واپس
خَانَ كُنْبَسِي رَسُولِي دِي	واپس تلونکی دی دا کسان چی دی دوی منډې وهی په نیکو کبسی او دوی هغی ته
په دې کبسی وړاندي کیدونکی دی	کیږی همدغه خلق دی چی د نیکو په کولو کبسی تلوار کوی او هم دا خلق دی چی

قوله تعالى: - إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۝

مومن چه نیک عمل کوی نوهم ویریری: فرمائی چه دا حسان او ایمان سره سره نیک اعمال کول اود الله ﷻ د ویرې نه رچیدل داد هغوی صفت دی. حضرت حسن بصری فرمائی مؤمن د نیکنی اود الله ﷻ د ویرې مجموعه وی او منافق د بدنی سره باتور اوبې ویرې وی (۱) دادالله ﷻ د پیدائشی آیاتونو او ننبو باورکوی لکه چه مریم بی بی صفت بیان شوې دې چه هغه دخپل رب دکلماتو اود هغه دکتابونو یقین لرلو الله ﷻ قدرت قضا او شرعی هغې ته پوره یقین وو. دادالله ﷻ هریوکار هغه خوین گنری دالله ﷻ منع کړې شوې هریوکار هغه ناخوین گنری. هریو خبرهغه رښتونې منی هغه موجدوی دشرک نه ویزاره وی الله ﷻ یواو بی نیازه منی هغه بی اولاد اوبغیر بنڅې والا گنری بی نظیر اوبې مثال نی گنری. هغه سره څوک شریک کوی نه. د الله ﷻ په نوم باندي خیراتونه کوی خودې سره ویریری چه داسې نه چه قبول نه شی. عائشه صدیقه د حضور ﷺ نه تپوس اوکړو آیا دا هغه خلق دی چانه چه زناکاری او شراب خوری کیږی نود هغوی په زړه کبسی د الله ﷻ ویره وی؟ حضور ﷺ اوفرمانیل چه ای د صدیق لور دا هغه خلق

(۱) احمد: ۱/۳۸۷.
(۲) الطبری: ۴۵/۱۹.

نه دی بلکه دا هغه دی چه مونخونه کوی روزی ساتی صدقی کوی خود نه قبلیدونه ویریری. هم دا دی چه په نیکو کنبی وړاندې کیدونکی دی. (۱) د دې آیت دویم قراءت «یا تون ماتوا» هم دې یعنی کوی چه څه کوی خو زره د هغوی ویریری. مسند احمد کنبی دی چه حضرت عائشه صدیقه ک له ابو عاصم ورغلو هغې مرحبا او وئیل او وئی فرمانیل چه برابرولې نه راځی جواب نی ورکړو چه هسې نه تاسو ته تکلیف وی. مورې نن زه د یو آیت د الفاظود تحقیق د پاره حاضر شوې یم دا «یا تون ماتوا» دې یا «یا تون ماتوا» دې؟ هغې او فرمانیل ستاد پاره کوم یو کیدل خوښ دی؟ ما وئیل که دا آخری الفاظ وی نو لکه چه مادا ټوله دنیا او موندله بلکه د دې نه به هم ماته زیاته خوشحالی وی هغې او فرمانیل بیا ته خوشحاله شه والله ما هم داسې دا الفاظ د رسول الله ﷺ نه اوریدلی دی (۲) د دې یوراوی اسماعیل بن مسلم مکی ضعیف دې په اووه وارو مشهور و قراءتو کنبی او د جمهورو په قراءت کنبی هم دغه دې کوم چه په قرآن کنبی موجود دې اود معنی په لحاظ سره هم دا ډیر ښکاره معلومیږی ځکه چه دا سابق گرځولې شوی دې او که دویم قراءت واخلي نو دا سابق نه بلکه درمیانه اوسپک کیږی. والله اعلم.

وَلَا تُكَلِّفُ	نَفْسًا	إِلَّا	وَسَعَهَا
اونه ورکوؤ تکلیف مونږه یو نفس ته مگر مطابق د طاقت دهغه			
او مونږ هیچا ته د وس نه زیات تکلیف نه ورکوو			
وَلَدِينَا	كِتَابٌ	يَنْتَقِطُ	بِالْحَقِّ
وَهُمْ	لَا	يُظَلِّمُونَ	
او زموږ سره یو کتاب دې اچی بیانونی حق اود اخلق چی دی اهیڅ ظلم به نه کیږی په دوی باندي			
او مونږ سره یو کتاب دې چی همیشه حق خبره کوی او په خلقو به دیوی ذرې هومره ظلم هم نه کیږی			
بَلْ	قُلُوبُهُمْ	فِي	غَمْرَةٍ
مِنْ	هَذَا	وَلَهُمْ	أَعْمَالٌ
بلکه زړونه ددوی په غفلت کنبی دی ددې (کتاب عملنامې) نه او دوی لره عملونه دی			
بلکه ددې کافرانو زړونه د دین نه غافل دی او ددې نه علاوه څه			
مِنْ	دُونِ	ذَلِكَ	هَمْ
لَهَا	عَمَلُونَ		
چی هغه هم مختلف دی ددغه طریقې نه اچی دوی هغه عملونو لره کونکی دی			
نور خراب کارونه هم دی چی داخل شي کوی اتردی چی هرکله			
حَتَّى	إِذَا	أَخَذْنَا	مُتَرَفِّهِمْ
بِالْعَذَابِ	إِذَا		
تر هغې پورې کله چی را او نیول مونږه مالداره عیاشان خلق ددوی په عذاب سره نو بیا به			
مونږ ددوی مالداره خلق په عذاب کنبی را ونیسو نو دوی دغه			
هَمْ	يَجْرُونَ	لَا	تَجْرُوا
الْيَوْمَ	إِنَّكُمْ	مِنَّا	
هغوی ر مبارې وهلی شور زور ږمه کوی نن ورځ بیشکه چی تاسو ته زموږ د طرفنه			
وخت چغې کړی (ورته به او وئیلې شی) چی نن چغې مه وهی ولی چی زموږ			

(۱) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة المؤمنین: ۳۱۷۵ وهو حسن، احمد: ۱۰۹/۶. (ترمذی)
 (۲) احمد: ۹۵/۶.

لَا تُنصِرُونَ ﴿۱۹﴾	قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
ہیخ امداد نہ ملا میری پہ تحقیق سرہ وو ایتونہ زما چی لوستلی کیدل بہ پہ تاسو بانڈی د طرفہ بہ ستاسو مدد نشی کولی ازما ایتونہ تاسو تہ لوستلی شول	
فَلَنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ	تَنْكُصُونَ ﴿۲۰﴾
نو وی تاسو پہ پوندو خپلو بانڈ چی واپس بہ تبتیڈی تکبر کونکی بہ وی پہ ہغہ پوری نو تاسو بہ ترے نہ پہ شا روان وئی تکبر بہ مو کولو	
سُورًا	تَهْجُرُونَ ﴿۲۱﴾
د شپہ قبصہ کونکی وی اوبکواس بہ مو کولو	
قیصی بہ مو ترے جو رولی بیہودہ	

قوله تعالى: - وَلَا تُكَلِّفْ نَفْسًا الْوُسْعَهَا

انسان تہ دوس نہ زیات تکلیف نہ ور کولی کیڑی: - اللہ ﷻ شریعت آسان کرے دی اوداسی احکام نی نہ دی مقرر کرے کوم چہ دانسانی طاقت نہ بھر وی بیابہ دقیامت پہ ورخ ہغہ د دوی د عملونو حساب اخلی چہ تول پہ تول بہ پہ کتابی شکل کنبی لیکلی شوی موجود وی۔ دا عمل نامہ بہ صحیح صحیح د ہغوی ہر یو عمل اونبائی او پہ چا بانڈی بہ ہیخ قسم ظلم نہ شی کولی ہیخ یوہ نیکی بہ کمیڑی نہ بلکہ د اکثر مؤمنانو گناہونہ بہ معاف کولی شی۔ دمشرکانو زرونہ د قرآن نہ اوختلی شوی اودھوکہ شوی دی دے نہ علاوہ ہم د ہغوی نورے بد عملتی دی لکہ چہ شرک وغیرہ دوی بنہ پہ بنکارہ کوی (۱) دے دپارہ چہ د ہغوی بدنی ہغوی ددوزخ نہ اخوانہ کرے۔ ہغہ حدیث تیرشو پہ کوم کنبی ارشاد دے چہ انسان دنیکنی کارونو کولو کولوسرہ دجنت نہ دیولاس پہ فاصلہ شی چہ پہ ہغہ د تقدیر لیک غالب راخی اوبد عملتی شروع کوی نتیجہ داوی ہغہ دوزخ تہ اورسی (۲) تردے چہ کلہ پہ ہغوی کنبی پہ آبادو خوشحالو اودولت مندو خلقو بانڈی داللہ ﷻ عذاب راپریوخی نو دے وخت ہغوی فریاد کوی۔ پہ سورت مزمل کنبی ارشاد دی چہ ما اودامالداران دروغ گنرونی پریردنی دوی تہ لہ شان مہلت نور ہم ورکرہ مونہ سرہ بیڑتی ہم دی اودوزخ ہم شتہ او پہ مرئی کنبی اینختونکے خوراک ہم شتہ اودردناک عذاب ہم شتہ (۳) یوبیل آیت کنبی دی ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَعَلَاءَ حَيْثُ مَنَّا﴾ (۴) یعنی مونردے نہ ورنانڈے ہم یرکلی تباہ کرے دی ہغہ وخت ہغوی شور اوغوغا شروع کرہ چہ بی فاندے وہ دلته فرمائی چہ نن تاسو ولے شور کوئی؟ ولے فریاد کوئی؟ ہیخ خوک نن ستاسو پہ کارنہ شی راتلی چہ پہ تاسو بانڈی د اللہ ﷻ عذاب راغلونو اوس تولے چغے صوری بی فاندے دی۔ خوک دی چہ زما د عذاب پہ مقابلہ کنبی ستاسو امداد او کرے شی بیاد ہغوی یوہ لویہ گناہ بیانوی چہ دا زما د آیاتونو منکر وو ہغہ بہ نی اوریدل او ہیروول بہ نی چہ راغوبنتی بہ شونو انکار بہ نی کولود توحیدنہ بہ نی انکار کولو او پہ شرک بانڈی عقیدہ لرلہ حکم خود اوچت او بزرگ اللہ ﷻ چلیڑی (مستکبرین) حال دے د حق نہ اخوا کیدل اودحق نہ دانکار کولودوی بہ ہغہ وخت کبر کولو اودحق اوداھل حق بہ نی سپک گنرل ددے معنی پہ رنرا

(۱) الطبری: ۴۹/۱۹.

(۲) صحیح بخاری کتاب بدء الخلق باب ذکر الملائكة صلوات الله عليهم: ۳۲۰۸، صحیح مسلم: ۲۶۴۳، احمد: ۲/۳۸۲، ابن حبان: ۱۶۷۴.

(۳) ۲۳/الزمل: ۱۱-۱۳.

(۴) ۲۸/ص: ۳.

کنبی د (به) ضمیر مرجع یا خو حرم دې یعنی مکه چه دوی به په هغې کنبی فضول بکواس کولو یا قرآن پاک دې په کوم پورې چه به دوی توهې کولې کله به ئی ورته شاعری ونیل کله کهانت وغیره یا پخپله حضور ﷺ دې چه د شپې به بې کاره اوزگار ناست وو گپ شپ کنبی به ئی کله حضور ﷺ ته شاعر ونیل کله کاهن ونیل کله جادوگر کله دورغژن او کله مجنون ونیل سره د دې چه حرم د الله ﷻ کوردې قرآن د الله ﷻ کلام دې حضور ﷺ دالله ﷻ رسول ﷺ دې چاله الله ﷻ خپل امداد رسولې دې او په مکه باندي قبضه ورکړه دا مشرکان ئی د هغه خای نه ذلیل او خوار کولوسره او ویستل اوداهم ونیلې شوی دی چه مراددا دې چه داخلق د بیت الله د وجه نه فخر کولو او خیال به ئی کولوچه هغوی اولیاء الله دی سره د دې چه دا خیال ئی صرف وهم وو.د ابن عباس ؓ نه روایت دې چه دقریشو مشرکانویه په بیت الله باندي فخر کولو (خپل خان به ئی د دې مهتمم او متولی گنرلو سره د دې چه نه به ئی آباده وله اونه به ئی د دې صحیح ادب کولو. ابن ابی حاتم m دلته ډیر څه لیکلې دی حاصل د هغه ټولوهم دا دی.

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ
ایا غوروفکر اونه کړو دې خلقو په دې کلام باند
ایا دوی په دې کلام کنبی سوچ فکر نه کوی
أَمْ جَاءَهُمْ مَا كَمَيَاتٍ أَبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ أَمْ لَمْ
یا راغلي دي دوی ته هغه خیز چی نه وو راغلي پلرونو ددوی اولنو ته یا اونه
یا دوی ته څه داسې علم راغلي دي اچی ددوی وړانديشو مشرانو ته نه وو ورغلي یا
يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مَنكُرُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ
پیژندو دوی رسول خپل نوگنی دوی دهغه نه دناشنا والی په وجه تریری یا وانی دوی
دوی خپل پیغمبر اونه پیژندو او ددې په وجه دوی د هغه منکران شول او که دوی دا وانی
بِهِ جِنَّةٌ ۝ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَثُرُوا
چی په ده باندي البونتوب دي (نه ده داسې) بلکه هغه دوی ته حق راوړې دي او زیات خلق ددوی
چی دي سودانی دي انه ، بلکه هغه خو ورته ریښتونی خبره راوړې ده او په دوی په زیاتو
لِلْحَقِّ كَرهُونَ ۝ وَكَوَالْتَبَةِ الْحَقِّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
حق لره ناخوښونکی دی او که پیروی کولې حق دخواهشاتو ددوی انو خامخا به خراب شوی وو
باندي ریښتیا بد لگی او که چرې حق د دوی د خواهشاتو تا بعداری کړې وې انو اسمانونه
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ ۝ بَلْ أَتَيْنَهُم
اسمانونه اوزمکه او هغه څوک چی په دې کنبی دی بلکه راوړې دي مونږ دوی ته
اوزمکه اوڅه چی په دې کنبی دی ټول تباه به شوی وو بلکه مونږ خو دوی

بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ	عَنْ ذِكْرِهِمْ	مُعْرِضُونَ	أَمْ تَسْأَلُهُمْ	خُرْجًا
ذکر ددوی نو دوی	د ذکر خیل نہ	مخ ارونکی دی	یا تہ غواری ددوی نہ	خہ اجرت
تہ سود مندہ خبرہ ور کرہ	خودوی د سود مندی خبری نہ ہم	مخ اروی	آیاتہ ددوی نہ خہ	
فَخَرَجَ رِبِّكَ	خَيْرًا	وَهُوَ	خَيْرُ الرَّزْقِينَ	وَإِنَّكَ
نو ثواب درب ستا	بہتر دی	او ہغہ	بہترہ رزق ور کونکی دی	او بیشکہ تہ
معاوضہ غواری	خو ستا درب عوض دتولو ہنہ دی	او ہغہ دتولو نہ ہنہ رزق ور کونکی دی	او بیشکہ تہ	
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	وَإِنَّ الَّذِينَ	لَا يُؤْمِنُونَ	بِالْآخِرَةِ	
لاری	نیغی تہ	او بیشکہ ہغہ کسان	چی ایمان نہ راوری	پہ آخرت بانندی
دوی سمی لاری تہ راہلی	او بیشکہ ہغہ خلق چی	پہ آخرت بانندی یقین نہ ساتی		
عَنِ الصِّرَاطِ	لَنَكْبُونَ	وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ	وَكَشَفْنَا	
ددھی نیغی لاری نہ	خامخا دہہ کونکی دی	او کہ رحم او کرو پہ دوی بانندی	او لری کرو مونر	
ہغوی دسمی لاری نہ بی	لاری شوی دی	او کہ مو نہ یہ دوی بانندی رحم او کرو	او ددوی	
مَا	بِهِمْ	مَنْ ضُرٌّ	لَلْجُودِ	فِي طُعْيَانِهِمْ
ہغہ	چی پہ دوی بانندی	د تکلیف نہ	نو ہنہ بہ تینگ شی دوی	پہ سرکشی خیلہ کنبی
				تکلیفونہ لری کرو
				نوبیا بہ ہم دوی پہ خیلہ گمراہی کنبی سرگردانہ وی
				یَعْبَهُونَ
				چی سرگردانہ بہ وی

قوله تعالى: - أَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ

قرآن پاک ہی مثال او بینظیر کتاب دی :- اللہ ﷻ د مشرکانو پہ دی قول بانندی انکار کوی کوم چہ ہغوی د قرآن پاک پہ نہ پوہیدو کنبی او پہ دی کنبی غور نہ کولو کنبی کولو او د دی نہ بہ نی مخ اړولو سرہ د دی چہ اللہ ﷻ پہ ہغوی بانندی خیل ہغہ پاک او بزرگ کتاب نازل کری وو چہ پہ یونبی بانندی ہم نہ وو نازل کری دا د تولونہ پورہ اشرف او غورہ کتاب دی۔ دہغوی پلاران نیکونہ پہ جاہلیت کنبی مرہ شوی وو چہ پہ لاسونو کنبی چہ ہیخ یو خدائی کتاب نہ وو پہ ہغوی کنبی شوک پیغمبر نہ وو راغلی نو ہغوی لہ پکاروو چہ د اللہ ﷻ د رسول ﷺ خبرہ نی منلی وہ د اللہ ﷻ د کتاب نی قدر کری وو اوشپہ ورخ نی پہ دی بانندی عمل کولو لکہ ځنگہ چہ پہ ہغوی کنبی پوہہ خلقو او کرل چہ ہغوی مسلمانان او د رسول ﷺ تابعدار شو او پہ خیل عمل نی اللہ ﷻ رضا کرو افسوس چہ کافرانو د عقل نہ کاروانخستلو۔ د قرآن متشابہ آیاتو نویسی شونو ہلاک شو آیاد اخلق محمد ﷺ نہ پیڑنی آیاد ہغوی صداقت امانت اودیانت ہغوی تہ معلوم نہ دی ؟ حضور ﷺ خوہم پہ ہغوی کنبی پیداشوی ہم پہ ہغوی کنبی لوی شو ہی بیاخہ وجہ دہ چہ نن ہغہ تہ دروغژن وائی چاتہ چہ بہ نی ددی نہ وړاندی ربتونہ وئیلو دوه مخیز کیری۔ جعفر ﷺ بن ابی طالب د حبشی بادشاہ نجاشی پہ وړاندی پہ ډک دربار کنبی ہم دغہ فرمائیلی وو چہ اللہ ﷻ رب العالمین وحدہ لاشریک لہ مونر کنبی یورسول راولیگلو دچا نسب د چا صداقت د چا دیانت اوامانت چہ مونر تہ ہنہ معلوم وو۔ مغیرہ بن شعبہ ﷺ کسری تہ دجنگ پہ وخت کنبی دجنگ پہ میدان

کنبی ہم داوئیلی وواہوسفیان رضی اللہ عنہما بن صخر بن حرب دروم بادشاہ تہ ہم دا فرمائیلی ووپہ ڊک دربار کنبی بادشاہ د ہغہ نہ اود ہغہ د ملگرونہ تپوس کرې ووسرہ د دې چہ پہ ہغہ وخت کنبی ہغہ مسلمان شوې ہم نہ وو ولې ہغوی تہ د حضور ﷺ صداقت امانت دیانت اود رشتونوالی پہ نسبت دہنکیوالی اقرار کرې وو (۱) وئییل بہ ئی دې لیونې دې یادہ قرآن پاک دخپل خان نہ جوړ کرې دې سرہ د دې چہ خبرہ داسې نہ وہ حقیقت صرف دا دې چہ د ہغوی زرونہ د ایمان نہ خالی وودوی بہ پہ قرآن پاک باندې نظر نہ اچولو اوخہ چہ بہ پہ خُله ورتلہ دورول بہ ئی۔ قرآن پاک خوہغہ کلام دې چہ د ہغی د مثل اونظیرنہ ټولہ دنیا عاجزہ دہ۔ سرہ دستخت مخالفت اوسرہ د پورہ کوشش او پہ ډیرہ مقابلہ کولو کنبی د چا نہ ہیخ ہم اونہ شوچہ ددې پہ شان قرآن ئی پخپلہ جوړ کرې وې یادټولوپہ امدادئی ددې پہ شان یوسورت جوړ کرې وې داخوسراسر حق دې اود ہغوی حق سرہ چیر دې۔ روستونئی جملہ حال دې اوکیدی شی چہ مستانفہ وی واللہ اعلم۔ ذکر دې چہ یوخل حضور ﷺ یوسرې تہ اوفرمائیل چہ مسلمان شہ ہغہ وئییل سرہ د دې چہ زما د دې نہ نفرت وی؟ حضور ﷺ اوفرمائیل وی دې۔ پہ یو روایت کنبی دی یوسرې حضور ﷺ تہ لار کنبی ملاوشو حضور ﷺ ہغہ تہ اووئییل اسلام قبول کرہ پہ ہغہ باندې دا ډیر سخت اولگیدل او مخ ئی تک سور شو حضور ﷺ اوفرمائیل گورہ چہ تہ پہ یوہ ډیرہ غیرآباد خطرناکہ لار روان ئی اوتاتہ یوسرې ملاوشی چہ دہغہ د حسب اونسب نہ تہ بنہ خبرئی اود ہغہ د رشتون وئیی او امانت نہ تہ بنہ خبرئی اوہغہ تاتہ اووائی چہ پہ دې لار خہ کومہ چہ آسانہ ارتہ اونیغہ اوصفادہ نودا اووایہ چہ تہ بہ د ہغہ پہ خودلی شوې لارخې کہ نہ؟ ہغہ وئییل چہ اوخامخابہ خم۔ حضور ﷺ اوفرمائیل چہ بس تہ یقین اوکرہ پہ اللہ ﷻ قسم چہ تہ د دنیا د دې سختی گرانې اوخطرناکې لار نہ ہم پہ ډیرہ خرابہ لار روان ئی اوزہ تاتہ د نیغې لار دعوت درکوم اوزما اومنہ۔ روایت دې چہ یوبل داسې سړی تہ رسول اللہ ﷺ فرمائیلی ووکلہ چہ ہغہ د اسلام د دعوت ورکولوسرہ بدمنلې ووچہ ستا دوه ملگری وی یورشتونې او امانتدار بل دروغژن اوخیانت کونکې نوتہ اوبشایہ چاسرہ بہ محبت کوی ہغہ وئییل رشتونئی امین سرہ وئی فرمائیل چہ ہم دغہ شان تاسو خلق خپل رب سرہ نیزدې ئی (۲) دحق نہ مراد د سدی m پہ قول ہم پخپلہ اللہ ﷻ دې (۳) یعنی کہ اللہ ﷻ ہم د دوی پہ مرضئی سرہ شریعت مقرر کولونوزمکہ او آسمان بہ وړان شوې وولکہ چہ بل آیت کنبی دی چہ کافرانوئییل پہ دې دوارو کلو کنبی چرتہ پہ یولوی سړی دا قرآن ولې نازل نہ شو؟ ددې پہ جواب کنبی دافرمان دې چہ آیاد ربانی رحمت تقسیم ددوی پہ لاسونو کنبی دې؟ (۴) یوبل آیت کنبی دی چہ کہ درب درحمت دخزانودوی مالکان وې نودوی بہ دخپل بخیل توب پہ وجہ ټولہ دنیا تبری ساتلې و (۵)

دا نسان دماغ د مخلوق د انتظام نہ عاجز دی۔ یوبل آیت کنبی دی کہ دوی چرتہ د ملک د یوې حصی مالکان جوړ کرې وونودوی خوبہ یوہ پیسہ ہم چاتہ نہ ورکولہ (۶) نو پدې آیاتونو کنبی اللہ رب العزت بیان اوفرمائیلو چہ انسانی دماغ د مخلوق پہ انتظام کنبی د قابلیت نااھل دې داہم د اللہ ﷻ شان دې چہ دہغہ صفتونہ د ہغہ فرمان اود ہغہ افعال د ہغہ د شریعت تقدیر اودہغہ تدبیر ټول مخلوق راگیر کرې دې اود ټول مخلوق حاجت پورہ کول دہغہ د مصلحت لاندې دې دہغہ نہ بغیر شوک معبود نشته نہ

(۱) صحیح بخاری کتاب بدء الخلق باب کیف کان بدء الوحی الی رسول اللہ: ۷، صحیح مسلم: ۱۷۷۳۔

(۲) داروایت مرسل دې۔

(۳) الطبری: ۵۷/۱۹۔

(۴) ۴۳/الزخرف: ۳۱-۳۲۔

(۵) ۱۷/الاسراء: ۱۰۰۔

(۶) ۴/النساء: ۵۳۔

خوك بالونكى بيا فرمائی چه دا قران پاك هم مونږ د دوى د نصيحت د پاره راورلي دي دوى د دي نه مخ اروى بيا ارشاد دي چه ته د قران پاك په تبليغ د دوى نه خه اجرت نه غوارې ستانظر صرف هم په الله ﷻ دي هم هغه به ناله د دي اجر دركوى لكه چه ونى فرمانيل كومه بدله چه زه تاسو نه غوارم هغه مي هم تاسو له دركړه زه خود اجر غوښتونكى صرف هم د الله ﷻ نه يم (۱) په بل آيت كښې حضور ﷺ ته حكم اوشو چه اعلان او كړه زه نه خه بدله غوارم اونه په تكلف كونكو كښې يم (۲) پهل خائى دى او وايه چه زه تاسو نه په دي باندي هيخ اجر نه غوارم صرف د خپلولى د تعلق جوش دي (۳) په سورت يس كښې دي دښار دلرې غارې نه چه كوم سرې په منډه راغلو هغه خپل قوم ته او وئيل خلقو د خپلو انبياؤ كرامو تابعدارى كوى خوك چه تاسو نه هيخ اجر اوبدله نه غوارى (۴) دلته نى اوفرمانيل هم هغه بهترين رازق دي ته خلق نيغې لارې ته راغواړه.

د رسول كريم صلى الله عليه وسلم د امت مثال: مسند احمد كښې دى حضور ﷺ اوده وودوه فرښتې راغلي يوه د حضور ﷺ سر مبارك ته او بله پښو مباركوته اودريدي. يوې بلې ته او وئيل چه د ده اود ده د امت مثال بيان كړه هغې وئيل د ده مثال د هغه قافلې د مسافر په شان دي چه په يو كولاوميدان كښې وو نه هغوى سره خه توبنه وه نه اوبه اودانه اونه د وړاندي تلو طاقت اونه د روستو تلو طاقت. حيران وو چه خه به كيرې په دي كښې يوبنه سرې يوشريف انسان په ښكلى لباس كښې راغلو هغه په راتلوسره د هغوى پرېشانى ته او كتل هغوى ته او وئيل كه تاسو زما وينا اومنى اوماپسې راشئ نوزه به تاسو د ميونه ډكوباغونو اوداوبونه ډكو حوضونو ته اورسوم ټولود هغه خبره اومنله او هغه په حقيقت كښې هغوى شنو ډكو باغونو تازه او روانو چينو ته اورسول چرته نه چه دي خلقو بي منع كولو خوراك خښاك او كړو اودې سره ښه ماړه او تازه او چاق شو يوه ورځ هغه او وئيل چه گورئى ماتاسو د هغه غريښى او تكليف نه دلته راوستلئى اودې د مزې خائى ته مي راورسولئى اوس كه تاسو زما منئى نوزه به د دي نه هم تاسو او چتوباغونو او پاك خائى ته اود دي نه هم د چپو وهونكو نهر و نو طرف ته بوخم په دي باندي يوه ډله تياره شوه او هغوى وئيل چه مونږ تاسره يو خود و يمې ډلې او وئيل مونږ ته د نورو ضرورت نشته بس مونږ خو به هم دلته پراته يو. (۵)

بل مثال، د امت بيع كول او د كوثر بيان: ابويعلی موصلى كښې دى حضور ﷺ فرمائی زه به تاسو نه غيرې ډكوم اوستاسو شاگانې به رانيولوسره تاسو د دوزخ نه منع كوم خوتاسو به د پتنگانو او د سپرلى دچينجو په شان زما د لاسونونه خلاصيرئى او په اور كښې غورزيرئى نو آياتاسو داغوارئى چه زه تاسو پرېږدم؟ او ورنئى په حوض كوثر باندي به زه ستاسو پيشوا او خيال ساتونكى يم تاسو به خان له خان له او ډلې ډلې زما خواله راخنى زه به تاسو ستاسو په ښونښانو باندي علامتونو او نومونوسره پيژنم لكه څنگه چه يونوي ناخبره سرې خپل اوبنان د نورو د اوبنانونه جدا كوى. زما دسترگوپه وړاندي به تاسو كښې بعضې دكس طرف والا د عذاب فرښتې رانيسى بوتلل به نى غوارى نوزه به الله ﷻ ته عرض او كړم اي الله دا زما د قوم اوزما د امت خلق دى نوجواب به ملاوشى چه تاته نه ده معلومه تانه بس دوى كوم كوم بدعتونه كړى دي دوى خوتانه بس دخپل گيتوپه مخ واپس شوى دى هغه به هم او پيژنم چه د قيامت په ورځ به نى په خپل ست باندي چيلئى راپشاكړې راخى هغه چيلئى به چغې وهى اوزمانوم به

(۱) ۳۴/۴۷

(۲) ۳۸/۸۶

(۳) ۴۲/الشورى: ۲۳

(۴) ۳۶/۲۰

(۵) احمد: ۱/۲۶۷

اخلی او ازونہ بہ گوی خوزہ بہ ہغوی تہ صفا او وایم چہ زہ د اللہ ﷻ پہ مخکنی ستاسو ہیخ پہ کار نہ شم راتلی ماخود اللہ ﷻ خبری در رسولی وی دغه شان بہ خوک وی چہ د اوین سرہ بہ راروان وی بربری بہ او ازونہ بہ گوی ای محمد ﷺ ای محمد ﷺ زہ بہ وایم چہ زہ د اللہ ﷻ پہ وراندی ستاسود پارہ ہیخ اختبار نہ لرم ما خو رسول کرپی وو۔ بعضی بہ راشی چہ د ہغوی پہ سب بہ اس سور وی چہ ہنری بہ ہغہ بہ ہم ماتہ آواز را گوی اوزہ بہ ہم دغه جواب ورکوم۔ بعضی بہ راخی مشکونہ بہ نی راوحت کرپی وی چغی پہ وہی یا محمد ﷺ یا محمد ﷺ زہ بہ وایم چہ زہ خوستاسود یوکار ہم مالک نہ یم ماخود در رسولی وو (۱) امام علی بن مدینی فرمائی د دے حدیث سند خودی حسن خود دے یوراوی حفص بن حمید مجهول دے خویحیی بن معین دہ تہ صالح و نیلی دے او نسائی او ابن حبان ہم دہ تہ ثقہ و نیلی دے د آخرت یقین نہ ساتونکی د نیغی لار نہ بی لارے شوی دی۔ کله چہ یو سرے د نیغی لار نہ آواشی نو عرب وائی «نکب فلان عن الطريق» د ہغوی د کفر پو خوالے بیانولے شی کہ اللہ ﷻ د ہغوی نہ سختی آخوا کرپی او ہغوی تہ قرآن و اوروی او پوہہ نی کرپی نویابہ ہم دوی دخپل کفر د بنمنشی سرکشی او تکبر نہ آخواند شی کوم خہ چہ نہ دی شوی ہغہ کله اوشی نویابہ خنگہ وی د دے علم ہم اللہ ﷻ تہ دے بل خای ارشاد فرمائیلی دے کہ اللہ ﷻ پہ ہغوی کنی بنیگرہ لیدلہ نوضرور بہ نی ہغوی تہ اورول او کہ ہغوی تہ بہ نی نہ اورول ہم نو ہغوی بہ اړولوسرہ تاویدل (۲) دوی خو بہ دوزخ تہ مخامخ او دریدوسرہ یقین گوی ہغہ وخت بہ وائی چہ افسوس مونر واپس کرپی شوی وی او درب خبری مو دروغ نہ گنرلے اویقین مو کولو۔ دے نہ وراندی چہ کوم خیز پت و و ہغہ اوس بنکارہ شو۔ خبرہ دا دہ چہ کہ دوی واپس ہم کرپی شی نو بیابہ ہم د منع کرپی شوی کارونو طرف تہ واپس راخی الخ نودا ہغہ خبرہ دہ چہ کیرپی بہ نہ خو کہ اوشی نو خہ بہ وی؟ حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما نہ روایت دے (لو) سرہ چہ کومہ یوہ جملہ پہ قرآن کریم کنی دہ ہغہ کله ہم واقع کیدونکی نہ دہ۔

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ	بِالْعَذَابِ	فَمَا اسْتَكَانُوا
او پہ تحقیق سرہ اونیول مونر دوی پہ عذاب سرہ پس تپت نہ شو دوی		
او مونر دوی پہ عذاب کنی رانیولی و او خوبیا ہم نہ خو رب تہ تسلیم شول		
لِرَبِّهِمْ	وَمَا يَتَضَرَّعُونَ	حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ
رب خپل تہ اونڈ دوی عاجزی اختیاروی تر ہغی پوری اچی کله پرانستلہ مونرہ اپہ ہغوی باندي		
اونہ نی ور تہ عاجزی او کرہ تر دے چي کله مونر پہ دوی باندي د سخت عذاب		
بَابًا	ذَاعَذَابٍ شَدِيدٍ	إِذَا هُمْ فِيهِ
دروازہ دستخت عذاب بیادوی پہ ہغی کنی نا امیدہ وی دھر خیرنہ او ہغہ ہغہ ذات دے		
دروازہ پرانستہ انویادوی پہ دے کنی نا امیدہ شول او اللہ ہغہ ذات دے		
أَنْشَاءً	لَكُمْ	السَّمْعَ
چی پیدا نی کرپی ستاسو دپارہ طاقت داو ریدو او طاقت د لیدو او زرونہ (دپارہ د سوچ)		
چی تاسو تہ نی غورونہ سترگی او زرونہ در کرل		

قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝۱۰	وَهُوَ الَّذِي	ذَرَأَكُمُ
دیر لږ دې هغه اچي تاسو شکر اوباسئ او هغه هغه ذات دې اچي خواره نې کړي تاسو		
خو تاسو دیر کم شکر اوباسئ او الله ﷻ هغه ذات دې چې تاسو نې د زمکې په مخ		
فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۱۱	وَهُوَ الَّذِي	يُحْيِي
په زمکه کښي او خاص هغه ته به تاسو ورجمع کړي شی او هغه هغه ذات دې اچي ژوندی کول کوي		
خواره کړي نې او هم دهغه طرفته به تاسو جمع کولې شی او هم هغه ذات دې چې ژوندی کول		
وَيُبَيِّتُ	وَكُهُ	أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۱۲
اومره کول کوي او خاص دهغه کار دې بدلول دشپي او دورخي ایا نو تاسو عقل نه چلوئ		
کوي او وژل کوي او دشپي ورخي پرول دهغه په اختیار کښي دی انوایا تاسو عقل نه کار نه اخلئ		
بَلْ قَالُوا	مِثْلَ مَا	قَالَ
بلکه وائی دوی په مثل دهغې اچي وئیلی دی اړومبئو کافرانو دوی وائی ایا هر کله چې		
بلکه دا خلق هم هغه خبرې کوي لکه چې پخوانو (کافرانو) کړې وې دوی وائی کله چې		
مِثْنًا	وَكُنَّا	ثَرَابًا
مړه شو مونږه او شو مونږه خاورې او هلوکي انوایا مونږ به اگنی خامخا ژوندی راپاسولي کیږو		
مونږ مړه شو اوبناورې او هلوکي شو نو ایا لایبا به راژوندی کولی شو		
لَقَدْ وَعَدْنَا	أَنْحُنَّ	وَأَبَاؤُنَا
په تحقیق وعده شوی ده زمونږ سره او دپلارانو زمونږ سره دا امخکښي ددې نه نه دې دا خبری		
داسې وعده چې خو مونږ سره او زمونږ مشرانو سره پخوا راسې کیږي ادا ټول بل څیه نه دی		
إِلَّا	أَسَاطِيرَ	الْأَوَّلِينَ ۝۱۳
مگر هسې (قیصې) دی دپخوانو خلقو		
بلکه تشي د پخوانو خلقو بې سنده خبرې دی		

قوله تعالى: - وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ
 ذ الله ﷻ عذاب اود کافرانو په خپل ځانې کلک اودریدل: فرمائی چه مونږ هغوی د دوی د بدو په وجه په
 سختو اومصیبتونو کښي اخته کړل خوبیا هم هغوی نه خپل کفر پریخودو اونه د الله ﷻ طرف ته تېښتې
 شو بلکه په کفر او گمراهئ کښي اخته دی نه د هغوی زړونه نرم شو اونه دوی په رښتونی زړه سره
 زمونږ طرف ته متوجه شو اونه نې د دعاد پاره لاس اوچت کړو لکه چه ارشاد دې (قُلُوا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا
 وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۱) (زمونږ عذاب په لیدوسره دوی زمونږ طرف ته په عاجزئ
 سره ولې تېښتې نه شو؟ خبره دا ده چه د دوی زړونه سخت شوی دی الخ. ابن عباس رضی الله عنهما فرمائی چه په دې
 آیت کښي هغه قحط کالنې ذکر دې چه په قریشویاندي د حضور ﷺ دنه منلو په وجه راغلي وه دکوم
 شکایت سره چه ابوسفیان د رسول الله ﷺ په خدمت کښي حاضر شو او حضور ﷺ ته ئی د الله ﷻ قسمونه

ورکړل اود خپلولنی واسطې نی ورکړې اوونئ وئیل چه مونږ خو اوس گندگی اووینې خورو. (۱)
 د قریشو د قحط سالن تذکره: بخاری اومسلم کښې دی د قریشو شیطانونه تنگ راغلو نو رسول الله ﷺ
 د هغوی د پاره بد دعا کړې وه څنگه چه د حضرت یوسف علیہ السلام په زمانه کښې اووه کاله قحط راغلي وو
 هم په دغه شان قحط باندې ای الله ته زما امداد اوکړه (۲) ابن ابی حاتم کښې دی وهب بن منبه ؓ
 قید کړې شوهلته یوخوان سړی اووئیل زه تاته د زړه دخوشحالولود پاره خوشعرونه اووایم؟ نو هغوی
 او فرمائیل دې وخت کښې مونږ د الله ﷻ په عذاب کښې یواو قرآن د دې شکایت کړې دی چه څوک
 داسې وخت کښې هم الله ﷻ ته تبت نه شی بیا هغه درې روزې برابر اوساتلې بیا د هغه سوال اوکړې شو
 چه دا په مینځ کښې روزې ماتې نه کول څنگه روزې دی؟ توجواب نی ورکړو چه یونوی خیز د یخوانه
 اوشویعنی قید نیونوی خیز مونږ هم اوکړو یعنی په عبادت کښې زیاتوالې تردې چه د الله ﷻ حکم
 راورسیدو ناڅاپی وخت راغلو اود کومو عذابونوچه په خوب اوخیال کښې هم نه وو هغه راغله نو د هر
 قسم خیر نه محروم شو امیدنی ختم شو او حیران اوویریدلې پاتې شو. د الله ﷻ نعمتونوته اوگوره هغه
 غوږونه درکړې هغه سترگی درکړې زړه نی درکړو عقل اوپوهه نی درکړه چه غور او فکر اوکړنی د هغه
 وحدانیت او د هغه په اختیار باندې ځان پوه کړې شئ. خوچه څومره څومره نعمتونه زیات شو شکر کم
 شو لکه چه څنگه ارشاد دې دغه شان حرص اوکړنی خو په دوی کښې اکثر بی ایمانه دی (۳) بیا دخپل
 عظیم الشان سلطنت اوقدرت بیان فرمائی چه مخلوق هغه پیدا کړو او پخپله کولاو زمکه کښې تقسیم
 کړل بیا به د قیامت په ورځ خواره شوی راغونډ کړی او خپل ځان سره به نی جمع کړی. اوس هم هغه پیدا
 کړی نی او بیا به موهم هغه سوزوی.

داوسنو او مخکښینو کافرانو زړونه یو شان دی: هیڅ وړوکې لوی روستو مخکې به باقی نه پاتې کړی
 هم د دغه سخاشوی اودې شوی هلوکوزوندی کونکې اودخلقو وژونکې دې هم د هغه په حکم سره ورځ
 راخیژی شپه راخی دیونظام نه پس بل نظام راخی نه نمر د سپوږمئی نه وړاندې کیدې شی نه شپه په
 ورځې باندې وړاندیوالې کولې شی آیا په تاسو کښې دومره هم عقل نشته چه دومره لویو نښو کتلوسره
 خپل الله ﷻ اوپیژنئ؟ اود هغه د غلبه اود هغه د علم قاتل شئ. خبره دا ده چه که د دې زمانې کافرو
 که د وړاندې زمانووی خوزړونه د ټولو یودی ژبې هم یودی کوم بکواس چه د وړاندینو وې هغه د دې
 روستونوهم دې چه مړه کیدوسره خاورې کیدونه پس صرف د سخاشوی هلوکوپه شکل کښې دباقی
 پاتې کیدونه پس په نوی پیدا کیدوسره به پیدا کولې شی په عقل کښې نه راخی. مونږ ته هم دغه اووئیلې
 شو زمونږ پلاران اونیکونه نی هم په دې اوویرول څومونږ یومړې هم په ژوندې کیدو باندې اونه لیده
 مونږ خوپوهیږو چه دا صرف بکواس دې. بل آیت کښې دی هغوی اووئیل چه کله مونږ سخا هلوکی شو
 هغه وخت به هم بیا راژوندی کولې شو؟ الله ﷻ او فرمائیل چه کومه خبره تاسونه کیدونکې گنړنی نوبه
 یواواز سره به اوشی او ټوله دنیا به زمونږ په وړاندې په یو میدان کښې راجمع شی. په سورت یس کښې
 جنجالې جوړشو او خپل پیدائش نی هیرکړو او په مونږ باندې اعتراضونه کولوسره مثالونه ورکوی چه دا
 سخاشوی هلوکی به څوک اوسوزوی؟ ای نبی ﷺ ته دوی جواب ورکړه چه دوی به د یونوی سر نه هغه
 الله ﷻ را پیدا کړی چا چه دوی په اول خل را پیدا کړی وو او چه د هر خیز پیدا کولو عالم دې. (۴)

(۱) الطبرانی: ۲۰۳۸ و سنده حسن، حاکم: ۳۹۴/۳.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الروم: ۴۷۷۴، صحیح مسلم: ۲۷۹۸، الحد: ۳۸۰/۱، ترمذی: ۳۲۵۴.

(۳) ۱۲/یوسف: ۱۰۳.

(۴) ۳۶/یس: ۷۷-۷۹.

قُلْ لِّمَنَ الْأَرْضِ

ورته اووايه | چالره ده | دازمکه

| دائی پیغمبره، ته ورته اووايه چي بنه دا زمکه

وَمَنْ فِيهَا ۝ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ

او هغه مخلوقات چي په دې کبسي دي | که چري بي تاسو | چي پوهيری | ضرور به اوواني دوی
اوددې دپاسه اوسيدنکی خلق ټول دچا مخلوق دي | که تاسو تري نه خبر بی | دوی به ضرور اوواني

لِلَّهِ ۝ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ

چي الله لره دي | ورته اووايه | ايا نو تاسو نصيحت نه قبلوی | اووايه | څوک دي | رب داسمانونو

چي دا ټول د الله ﷻ مخلوق دي | نو ورته اووايه چي نوبيا فکر پرې ولي نه کوئی | ورته اووايه چي د

السَّبْعِ ۝ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۝ قُلْ

اووه | او درب | دعرش | لوی | ضرور به اوواني دوی | الله لره دي | ورته اووايه

اووه آسمانونو رب څوک دي | او د لوی عرش مالک څوک دي | دوی به جواب اوکړی چي دا هرڅه

اَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ

ايا نو تاسو يريزی نه | ورته اووايه | څوک دي | چي په لاس دهغه کبسي | بادشاهی |

دالله دي | نو ورته اووايه چي تاسو تري نه ولي نه ويريری | ورته اووايه چي هغه څوک دي چي په لاس کبسي بی

كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ ۝ اِنْ كُنْتُمْ

دهر خيز ده | او هغه | پناه ورکوی | اونه شی ورکولې څوک پناه | په مقابله دهغه کبسي | که بی تاسو

دهر خيز اختيار دي | او هغه پناه ورکوی | او دهغه په مقابله کبسي څوک چاته پناه نشی ورکولې

تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۝ قُلْ فَأَنِي

چي پوهيری | ضرور به اوواني دوی | چي دا اختيار الله لره دي | ورته اووايه | نوبيا څنگه

که چري تاسو پوهيری | نوبه وائي چي الله ﷻ | نو ورته اووايه چي بيا په تاسو د کوم طرفه

تَسْحَرُونَ ۝ بَلْ اَتَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ ۝ وَآتَاهُمُ لَكٰذِبُونَ ۝

دوکه کيری | بلکه راوړې دي مونږ دوی ته | حق | او بيشکه چي دوی | دروغزن دي

جادو کولې شی ؟ | بلکه مونږ دوی ته حقه خبره رسولې ده | او دوی يقيناً دروغزن دي

قوله تعالى: سَيَقُولُونَ لِلَّهِ

مشرکانوبه هم الله ﷻ خالق اومالک منلو: الله ﷻ جل وعلاد خپل وحدانيت خالقیت تصرف اوملکیت
ثبوت ورکوی دي د پاره چه معلومه شی چه معبود برحق صرف هم هغه دي دهغه نه بغیر دبل چا عبادت
نه دی کول پکار هغه یو دي بغیر د شریک نه دي. نو خپل عزت مندر رسول الله ﷺ ته حکم ورکوی چه ته دي
مشرکانونه تپوس اوکره نوهغوی به په صفا الفاظوسره دالله ﷻ درب کیدو اقرار اوکړی اوبه هغې کبسي
به هیڅ څوک شریک نه گنری. ته هم د دوی جواب واخله اودوی قائل کره چه کله خالق اومالک صرف الله
ﷻ دي دهغه نه علاوه بل معبودنشته نوبيا هغه خان له څنگه معبود نه شی کیدی؟ د هغه سره د

نور و عبادت و لی کولی شی؟ واقعہ ہم دا ده چه هغوی خپل معبودان هم دالله ﷻ مخلوق اودالله ﷻ مملوک گنرل خودوی دالله ﷻ مقربان گنرلوسره په دی نیت عبادت کولو چه هغوی به مونږ هم دالله ﷻ په دربار کنبی مقرب کری. حکم کولی شی چه د زمکې اود زمکې دتولو خیزونو مالک څوک دی؟ دی په بابت د دی مشرکانونه تپوس اوکړه د دوی جواب به هم دا وی چه هم هغه وحده لاشریک له دی. اوس ته بیادوی ته اووایه چه سره د دی اقرار کولو به تاسویا هم دا نه گنرئی چه د عبادت لائق هم هغه یو الله دی ځکه چه خالق اورازق هم هغه دی. بیا تپوس اوکړه چه د دی اوچت اولوی آسمان جوړونکې خالق څوک دی چه دعرش غوندي زبردست څیز رب دی؟ کوم چه د مخلوق چت دی. لکه چه حضور ﷺ ارشاد فرمائیې دالله ﷻ ډیرلوی شان دی د هغه عرش په آسمانونو باندې داسې دی حضور ﷺ د خپلو لاسونو نه یو گنبد غوندي جوړکړو ونی خودل(۱) بل حدیث کنبی دی اووه واره آسمانونه اووه زمکې اود دی ټول مخلوق د کرسی په مقابله کنبی داسې دی لکه چه په یو کولاوهوار میدان کنبی یوه گوتمه پرته وی. او کرسی سره ددی ټولو خیزونو دعرش په مقابله کنبی هم داسې ده. د بعضی سلفونه نقل دی د عرش د یو طرف نه دبل طرف پورې لریوالې د پنځوسو زرو کالو په مسافت دی. اود اوومې زمکې نه ددی اوچت والې د پنځوسو زرو کالو په مسافت دی. د عرش نوم د دی د اوچتوالی په وجه عرش دی. د کعب اجبار ﷻ نه روایت دی چه آسمان د عرش په مقابله کنبی داسې دی لکه چه یوفانوس د زمکې او آسمان په مینځ کنبی وی. د مجاهد قول دی چه آسمان اوزمکه د عرش په مقابله کنبی داسې دی لکه چه یو گوتمه په یولوی او هوار میدان کنبی پرته وی. ابن عباس ﷺ فرمائی چه دالله ﷻ نه بغیر د عرش د قدر او عظمت باره کنبی څوک هم اندازه نه شی لگولی. د بعضی سلفو ویناده چه عرش د سرو یا قوتو دی. په دی آیت کنبی عرش عظیم و نیلې شوی دی اود دی سورت په آخره کنبی عرش کریم و نیلې شوی دی. یعنی ډیر لوی اود ډیر زیات بښاست والا نواوردوالی پلنوالی کولاوالی عظمت حسن او بڼه والی ډیر زیات اعلی او اوچت دی په دی وجه خلقو دی ته د سرو یا قوتو و نیلې دی. د ابن مسعود ﷺ قول دی ستاسو رب سره شپه ورځ هیڅ نه وی دهغه د عرش نور د هغه د مخ د نور نه دی. غرض دا چه د دی سوال جواب هم هغه دا ورکوی چه د آسمان او عرش رب هم الله ﷻ دی نو ته اووایه چه تاسو ولی د هغه د عذابونو او سزاگانو نه ویریرئ؟ چه د هغه سره د نورو عبادتونه کوئی.

د زمانه جاهلیت د یوې موحدي بڼې قصه: په کتاب التفکر و الاعتبار کنبی امام ابوبکر ابن ابی الدنيا یو حدیث راوړلې دی چه رسول الله ﷺ به عموماً دا حدیث بیانولو چه د جاهلیت په زمانه کنبی یوې بڼې دغره په څوکه چیلنی څرولې هغې سره دهغې څوی هم وو. یو ځل هغه دخپلې مور نه تپوس اوکړو مورې ته چا پیدا کړې نی؟ هغې و نیل الله، و نیل زما پلار چا پیدا کړې؟ هغې و نیل الله. تپوس نی اوکړو زه چا پیدا کړې یم؟ هغې و نیل الله. ماشوم تپوس اوکړو اودا آسمانونه؟ هغې و نیل الله. تپوس نی اوکړو دازمکې؟ جواب نی ورکړو داهم الله ﷻ. بیانی تپوس اوکړو مورې داغرونه چا جوړ کړی دی؟ مور جواب ورکړو ددی خالق هم الله ﷻ دی. تپوس نی اوکړو زمونږ د دی چیلو پیدا کونکې څوک دی؟ مور نی و نیل هم دغه الله ﷻ. هغه و نیل سبحان الله دالله ﷻ دومره لوی شان دی؟ بیا دهغه په زړه کنبی دالله ﷻ دومره عظمت کیناستو چه هغه په ږچیدو شو اودغرنه پریوتلو اوروح نی لارو. ددی یوراوی لږ شان ټیک نه دی. والله اعلم. تپوس اوکړه چه د ټول ملک مالک اودهر څیز مختار څوک دی؟ د حضور ﷺ قسم په عام توگه هم په داسې خبرو کنبی شوی دی چه دهغه ذات قسم د چا په لاس کنبی چه زما خان دی کله چه په نی څه تاکیدې قسم خوړلو نو فرمائیې به نی چه دهغه قسم چه د زړو نومالک اود هغې گړ څونکې دی. (۱)

(۱) ابوداؤد کتاب السنة باب فی الجهمية: ۴۷۶۶

(۲) صحیح بخاری کتاب الايمان والنور باب کیف كانت یمن النبی ﷺ: ۶۶۲۸، ابوداؤد: ۶۲۶۳، ترمذی: ۱۵۴۰، احمد: ۲۵/۲

بیاد اہم تپوس او کرہ چہ ہغہ خوک دے چہ تولوتہ پناہ ورکوی؟ اود ہغہ پناہ خوک ماتولے نہ شی اود ہغہ پہ مقابلہ کنبے خوک چاتہ پناہ نہ شی ورکولے۔ د چا د پناہ ہغہ پابند نہ دے یعنی دومرہ لوی سیدو مالک چہ تول مخلوق تول ملک او حکومت د ہغہ پہ لاس کنبے دے اوبنایہ ہغہ خوک دے؟ پہ عربو کنبے رواج وو چہ د قبیلے سردار بہ چالہ پناہ ورکرہ نوتولہ قبیلہ بہ د ہغے پابندوہ خوکہ پہ قبیلہ کنبے خوک دچا پہ پناہ کنبے راغله نوبہ سردار باندے دہغے پابندی نشته۔ دلته د الله ﷻ عظمت اوسلطنت بیانولے شی چہ ہغہ قادر مطلق او حاکم کل دے۔ د ہغہ ارادہ خوک بدلولے نہ شی د ہغہ یوحکم روستوکولے نہ شی۔ د ہغہ نہ خوک تپوس پوبنتنہ کولے نہ شی د ہغہ د مرضی نہ بغیر پانرہ خوزیدلے نہ شی۔ کہ ہغہ د تولونہ تپوس پوبنتنہ او کپی خود چا طاقت نشته چہ د ہغہ نہ خہ سوال او کپی شی۔ دہغہ عظمت د ہغہ لونی اودہغہ غلبہ د ہغہ دباؤ د ہغہ قدرت د ہغہ عزت او حکمت د ہغہ دیرزیات عدل اوبے مثال دے تول مخلوق د ہغہ پہ وړاندے عاجز بنکتہ اوبے وسہ دے رب د تول مخلوق تپوس کونکے دے۔ د دے سوال جواب ہم ہغہ سرہ بغیرد دے نہ بل ہیخ نہ دے چہ ہغوی اقرار او کپی چہ دومرہ لوی بادشاہ داسے خود مختار ہم ہغہ یوالله دے۔ ورتہ اووایہ بیاپہ تاسو خہ راپریوتلی دی؟ پہ تاسوداسے کوم یوجادو شوے دے چہ سرہ ددے اقرار کولو ہم د نورو عبادتونه کوئی۔ مونرہ خود ہغوی پہ وړاندے حق راوړو توحید ربوبیت سرہ سرہ ئی توحید اولوہیت بیان کر و صحیح دلیلونہ اوصفا خبرے وراورسولے اود ہغوی غلط ویناکول بنکارہ کرہ چہ دوی پہ شریکانو جوړولو کنبے دروغژن دی اود ہغوی دروغژن کیدل پخپلہ د ہغوی د اقرار نہ بنکارہ دی۔ لکہ چہ د سورت پہ آخرہ کنبے افرمائیل د الله ﷻ نہ بغیر نورو تہ د آواز کولو ہیخ سندنشستہ (۱) الخ صرف د پلارانوانیکونو پہ تقلید باندے کلک ولاړدی اوداوانی ہم چہ مونرہ خپل مشران ہم پہ دے باندے لیدلی دی اومونرہ د ہغوی تقلید نہ شو پریخودی۔

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ	مِنْ وَّلَدٍ	وَمَا كَانَ	مَعَهُ	مِنْ إِلَهٍ	إِذَا
نہ دے نیولے الله	هیخوک خوئی	او نشستہ	دہغہ سرہ	بل خوک معبود	کہ داسے وی
اللہ ﷻ	هیخوک خان	لہ خوئی	کرے نہ دے	اونه ہغہ سرہ	بل خوک معبود شریک شتہ،
لَذَهَبَ	كُلُّ إِلَهٍ	بِمَا	خَلَقَ	وَلَعَلَّا	
نوبوتلے بہ وی	اھر معبود	ہغہ مخلوق	اچی پیدا کرے ئی ووا	او خامخا بہ	غلبہ کولے
داسے وی	نو ھر یو معبود	بہ خپل مخلوق	خان لہ بیل کرے ووا	او بیا بہ ئی	
بَعْضُهُمْ	عَلَىٰ بَعْضٍ	سُبْحٰنَ اللّٰهِ	عَمَّا	يَصِفُونَ ۝۱۰	عِلْمِ
خینو دہغوی	پہ خینو باندے	پاکے دالله دہ	دہغہ خبرونہ	اچی بیانوی ئی	دا خلق عالم دے
پہ یو بل	باندے حملے کولے،	الله ﷻ	دہغہ خبرونہ	پاک دے	د کومو خبرو چہ دوی ہغہ تہ نسبت کوی
الْغَيْبِ	وَالشَّهَادَةِ	فَتَعَلَىٰ	عَمَّا	يَشْرِكُونَ ۝۱۱	
پہ پتو	او پہ بنکارو باندے	پس دیر اوچت دے	دہغہ خیز نہ	اچی شریکوی ئی	دا خلق (ورسره)
ہغہ پہ پتو	او خرگندہ	تولو خبرو باندے	دیرنبہ عالم دے	اود دوی	دشرک د خبرونہ پاک دے

قوله تعالى: - مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ

د آسمانوں اور زمکو نظام ہم ذ اللہ ﷻ پہ لاس کنسی دے :- اللہ ﷻ دے نہ خپل اوچتوالی او بزرگی بیانوی چہ دہغه دے اولاد وی یاد هغه شريك. ملك كنسي تصرف كنسي عبادت كنسي په مستحق كيدو كنسي هغه يوازي دے نه دهغه خوك اولاد شته اونہ خوك شريك. كه فرض كړه اومنلې شی چه ډير خدايان دی نو هر يودخپل مخلوق مستقل مالك كيدل پكار دی نوپه موجوداتو كنسي نظام قايم نه شی پاتي كيدلې خكه چه دكاناتونظام مكمل دے. عالم علوی او عالم سفلی دآسمان اوزمكې وغيره په كمال اوربط سره په خپل خپل كار كنسي مشغول دی د خپل دستور نه يوانچ اخواديوخوا كيدي نه شی. نومعلومه شوه چه د دے تونومالك اوخالق هم يوالله دے دانه چه گډوډ اوډيردی. اود ډيرو خدايانو منلويه صورت كنسي داهم ښكاره خبره ده چه هريو به بل ښكته اومغلوب كول او پخپله غالب اوزورآور كيدل غواړي كه غالب راغلونومغلوب الله پاتي نه شو او كه غالب راغلونوهغه بيا پخپله الله نه دے. اوس دادواړه دليلونه ښانتي چه الله ﷻ هم يودے. دمتكلمينو په توگه دے دليل ته دليل تمانع وائي د دے تقريردادے كه چري دوه خدايان اومنلې شی یاد دے نه زيات نويوبه د بدن د حرکت اراده كوي بل به ددے د سكون اراده كوي نواوس په دے حال كنسي كه د دواړو مراد حاصل نه شی نويياخو دواړه عاجز پاتي شو اوچه كله عاجز پاتي شو نوالله كيدي نه شی خكه چه واجب خو عاجز نه وي. اودا هم ناممكن دی چه د دواړو مراد پوره شی خكه چه د يوغوبښتنه د بل خلاف ده نود دواړو مراد حاصليدل محال دی اودا محال لازم شوې دے چه د يوغوبښتنه پوره شی اود يونه شی نوچه د كوم يو پوره شو هغه خو غالب او واجب شو اود كوم چه پوره نه شو هغه مغلوب اوممكن شو. خكه چه د واجب داصفت نه دے چه هغه دے مغلوب شی نوبه دے صورت كنسي هم دمعبودانو د زياتوالي دا شمير باطل شو. ثابته شوه چه الله ﷻ هم يودے. هغه ظالمان سرکښه اود حد نه تيريدونکی كافران مشركان چه د الله ﷻ د پاره اولاد گرځوي اود هغه شريكان ښانتي د هغوی دے بيان كړې شوی صفتونونه د الله ﷻ ذات اوچت بزرگ او خلاص دے. هغه هر هغه خيز پيژنی كوم چه د مخلوق نه پتې دے او هغه هم چه مخلوق ته ښكاره دے. نوهغه د دے ټولوشريكانونه پاك دے كوم چه منكران او مشركان د الله ﷻ شريك ښانتي.

قُلْ	رَّبِّ	إِمَّا	تُرْبِيَّتِي	مَا	يُوعَدُونَ
اووايه اے نبی اے ربه زما كه چري ته ښانتي ما ته هغه عذاب چي وعده نې كيږي ددوي سره					
					ته ورته اووايه چي انې زما ربه كه ته مانه هغه عذاب خودل غواړي دكوم چي دوي سره وعده شوې كولي شي
رَّبِّ	فَلَا	تَجْعَلَنِي	فِي	الْقَوْمِ	الظَّالِمِينَ
اے ربه زما پس مه شاملوه ما په دے خلقو ظالمانو كښي او بيشكه مونږه په دے كار باندي					
					نو انې زما ربه ما په دے ظالمانو كښي مه شاملوه او مونږ په دے
أَنْ	تُرِيكَ	مَا	نَعْدُهُمْ	لَقَدِيرُونَ	إِدْقَع
چي اوبښايو تاته هغه عذاب چي مونږه يروو دوي دهغي نه خامخا قدرت لرونكي يوا دفعه كوه					
					خبره پوره قدرت لرو چي كومه وعده مونږ دوي سره كوو هغه تاته اوبښايو (انې پيغمبره)

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَاتِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِهَا
پہ ہفہ طریقہ چی ہفہ اڊیرہ بندہ وی بدئی لره مونږہ بنہ پوهیرو پہ ہفہ خبرو
تہ د بدی خبری پہ جواب کنبی ہفہ وایہ کومہ چی غورہ ده او خہ چی دوی بیانوی
يَصْفُونَ ۝ وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ۝
چی دوی نی بیانوی او وایہ اے ربہ زما زہ پناہ غوارم پہ تاسره دوسوسو (چیخولی)
ہفہ مونږہ تہ ڊیر بندہ معلوم دی او دعا او کرہ چی ائی زما ربہ زہ د شیطانانو دسوسو نہ
الشَّيْطَانِ ۝ وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُونِ ۝
دشیطانانونہ او زہ پناہ غوارم پہ تاسره اے ربہ زما اچہ دوی حاضرشی ماتہ
پہ تاسره پناہ غوارم او ائی زما ربہ ازہ ددی خبری نہ ہم پہ ستا سرہ پناہ غوارم پہ تاسره پناہ غوارم

قوله تعالى: - قُلْ رَبِّ اِمَّا تَرَيْتَنِي مَا يُوْعَدُونَ ۝

د سختی پہ وخت کنبی ددعا تعلیم :- د سختی راتلوپہ وخت کنبی د دعاءتعلیم ورکولپہ شی کہ تہ پہ دے بدکارانویاندی عذاب راولپہ اوزہ پدوی کنبی موجود یم نومادہغی نہ بیج کرہ. د مسنداحمد او ترمذی پہ حدیث کنبی دی دحضور ﷺ پہ دعاگانو کنبی بہ دا جملہ ہم وہ یا اللہ چه تہ کله یوقوم سرہ د فتنی ارادہ او کرپہ نوما پہ فتنہ کنبی داچولونہ ورائندی اوچت کرہ (۱) اللہ ﷻ د دی تعلیم ورکولونہ پس فرمانی چه مونږہ دعا اعدا بونہ تاتہ پہ خو: لوباندی قادر یوکوم چه پدی کافرانویاندی زمونږہ طرف نہ راکوزید ونکی دی.

د بدئی جواب پہ نیکنی سرہ ورگول د ہمت گاردی: سیا ہفہ خبرہ وربنانی چه د تولو مشکلاتو د لرپ کونکی ارفع کونکی ده او ہفہ، دا چه د بدئی کونکوسرہ نیکی کوئی دی د پارہ چه دہفہ دبنمنی پہ محبت او نفرت پہ الفت کنبی بہ لہ شی. لکہ چه بل آیت کنبی ہم دی چه تہ نی پہ نیکنی سرہ لرپ کرہ نود خان دبنمن بہ دے ہم دوست، جو رشی. (۲) خودا کارد ہغوی نہ کیدی شی چه صبر کونکی وی یعنی د دی حکم پورہ کول اود دی نیکنی حاصلول صرف د ہفہ خلقو نہ کیدی شی چه د خلقو د تکلیف برداشت کولو عادت شی سرہ د دی کہ ہغوی پدی کوی خودی بہ بنیگری کوی. دا صفت ہم د ہفہ خلقو دی چه ڊیر د نصیب خاوندان دی د دنیا او آخرت بنیگری چه د چا پہ قسمت کنبی وی.

د شیطان نہ د بیج کیدلو ترکیب، تہوذ: د انسان د بدئی نہ د بیج کیدو بنکلی ترکیب خودلوسرہ د شیطان د بدئی نہ د بیج کیدلو ترکیب، دلپہ کیرپہ چه د اللہ ﷻ نہ دعا او کرنی چه ہفہ تاسو د شیطان نہ بیج کرپہ خکہ چه دہفہ ددھوکپہ دچل و سلہ تاسوسرہ ددی نہ بغیر بل خہ نشتہ. ہفہ پہ بنہ سلوک او احسان سرہ پہ وس کنبی د نہ راتلو بیان، مونږہ د استعاذہ پہ بیان کنبی لیکلی دی چه حضور ﷺ ﴿اعوذ باللہ السہیم العظیم من الشیطان الرجیم من ہمزہ ونفقہ ونفخہ﴾ لوستل (۳) اوزہ پناہ غوارم چه شیطان زما پہ یوکار کنبی حائل شی او ہفہ ماتہ راورسی. نود ہریوکار پہ شروع کنبی د اللہ ﷻ ذکر د شیطان شاملیدل بندوی خوراک خنبناک جماع حلالول وغیرہ د تولو کارونوپہ شروع کولو کنبی اول د اللہ ﷻ ذکر کول پکار دی. پہ ابوداؤد کنبی دی چه د حضور ﷺ یوہ دعا داہم وہ ﴿اللہم انی اعوذ بک من الہم و اعوذ بک من الہدم و من العرق و اعوذ بک ان

(۱) لومذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة ص: ۳۲۳۵ و سنہ حسن، احمد: ۲۴۳/۵.

(۲) ۴۱/فصلت: ۳۴.

(۳) ابوداؤد کتاب الصلاة باب من رای الاستفتاح سبحانک اللہم و بحمدک: ۷۷۵ و سنہ حسن.

يغبطني الشيطان عند الموت ﴿١﴾ اي اللہ ﷻ زہ تانہ د خراب بودا والی د خبیدلوسره مرگ نہ اود و بیدلوسره مرگ نہ پناه غوارم اود هغی نہ ہم چه د مرگ په وخت کبني شيطان ما د هو که کړی.
 د خوب نه راتلو دعا: مسند احمد کبني دی چه مونږ ته به رسول الله ﷺ يوه دعا خودله چه د خوب د تختيدو د مرض لرې کولود پاره مونږ د اوده کيدوپه وخت کبني او وايو ﴿بِسْمِ اللّٰهِ اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ اِنَّهُمْ يُحْضِرُونَ﴾ د حضرت عبداللہ بن عمرو ؓ دستور ووجه په خپل اولاد کبني به کوم يوهو بنيار کيدو نو دا دعا به ئی ورخودله اوچه کوم به واره او ناپوهه وو يادولې به ئی نه شوه نوهغوی ته به ئی دادعا په غاړه ليکلې زورندوله. په ابوداؤد ترمذی او نسائی کبني هم دا حديث شته دي. ﴿٢﴾ امام ترمذی دي ته حسن غريب وائی.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١﴾
ترهغی پورې کله چی راشی ایدو دوی ته مرگ نو وائی به اریه زما واپس اولیره ما (دنیا ته)
چې هغوی ماته راشی تردې چې کله په دوی کبني چاته مرگ راشی نو وائی ائی زما ره ما دوباره دنیا ته واپس کړه
لَعَلِّيٰ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا
امید دي چی زه عمل او کرم نیک په هغه دنیا کبني چی پرینسودې ده ما هرگز نه
ددې دپاره چې کومه دنیا می پرېخودې ده په هغی کبني څه نیک کارونه او کرم اهیخ کله نه
اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ
بیشکه دا هسی یوه خبره ده چی دي او یونکې دي دهغی او روستو ددی مرو خلقونه پرده ده
داخو هسی یوه خبره ده چې دغه کافر ئی کوی اود ددوی مخې ته به یوه پرده وی تر هغه
إِلَىٰ يَوْمٍ لَّيْسَ بِمَعْتَدٍ ﴿٢﴾
دهغه ورځې پورې چی راپاسولې کیرې به دوی
وخته پورې چې کله دوی دوباره راژوندی کړې شی

قوله تعالى: -حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ

برزخ او عذاب قبر او دمرگ وخت: بیان کولې شی چه د مرگ په وخت کبني کافران اوبدترین گناهگاران به سخت پنبیماننه وی او په حسرت او آرمان سره خواهش به کوی افسوس چه مونږ دنیا ته واپس کړې شو دي د پاره چه مونږ نیک اعمال او کړو خو هغه وخت دا تمنا کول فضول او بی حاصله ده. دغه شان په سورت منافقون کبني او فرمائیلې شو کوم چه مونږ درکړی زمونږ په لار کبني ورکوئی د هغی نه وړاندې چه په تاسو کبني د چامرگ واقع شی او هغه وخت هغه وائی چه یا الله لې شان وخت راکړه نوزه به صدقه او خیرات او کرم اونیک به جوړ شم خود اجل راتلوسره چاته مهلت نه شی ورکولې ستاسو د ټولو عملونو نه الله ﷻ خبردار دي ﴿٣﴾ هم د دي مضمون نور هم ډیر آیاتونه دي. مثلاً ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا

١) ابوداؤد کتاب الوتر باب في الاستعاذة: ١٥٥٢ وسنده حسن، نسائی: ٥٥٣٤.

٢) ابوداؤد کتاب الطب باب كيف الرقي: ٣٨٩٣.

٣) ٦٣/المنافقون: ١٠-١١.

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَجْعِبْ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ أُولَٰئِكَ تَكُونُوا آفِسَةً مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ﴿١﴾ (۱) او ﴿يَوْمَ تَأْتِي تَأْوِيلَهُ يُقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلٍ قَدْ جَاءَتْ رَبَّنَا بِالْحَقِّ ۖ قَهْلَ لَنَا مِنْ شُعَاعٍ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ (۲) او ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿٣﴾ (۳) او ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْقَوْمِ عَلَى النَّارِ قِفَالًا يُلَبِّتُنَا نُرَدُّ وَلَا نَكْذِبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤﴾ بَلْ يَدْعُوا أَنَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلِ ۖ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا أَلْمَانَهُوَ اعْنَهُ وَأَنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿٥﴾ (۴) او ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلِ ﴿٥﴾ (۵) او ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا آئِنْتَيْنِ وَأَحْبَبَتْنَا آئِنْتَيْنِ فَأَعْرَفْتَنَا بِذُنُوبِنَا قَبْلَ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّنْ سَبِيلِ ﴿٦﴾ (۶) او دي نه پس آيت ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۖ أُولَٰئِكَ نُعَذِّبُهُمْ مَا يُدْرِكُهُمْ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَ كَرَاهًا لِّلظَالِمِينَ ﴿٧﴾ (۷) وغيره. په دي آياتونو كښي بيان شوي دي چه داسي بدكاران خلق مرگ او ويني د قيامت په ورځ د الله ﷻ په وړاندې د پيشني په وخت به د دوزخ مخامخ او دريري او دنيا ته به واپس د راتلو خواهش كوي او د نيكو اعمالو كولو وعده به كوي خپه هغه وخت كښي به د دوي غوښتنه نه شي پوره كولي. دا خو هغه كلمه ده چه د مجبورني په صورت كښي او په داسي سخت وخت كښي د هغوي د خلي نه اوځي اودا هم چه دوي واني خود كولو نه دي. كه دنيا ته واپس هم كړي شي نو نيك عمل به نه كوي بلكه هم داسي به وي چه څنگه وو. دا خود روغزن دي. څومره مبارك دي هغه سړي چه په دي ژوندون كښي نيك عمل او كړي او څنگه بدنصيبه دي دا خلق چه نن نه هغوي مال اولاد غواړي نه دنيا او بنائست د دنيا صرف دا غواړي چه يودوه ورځې ژوندون دي نوروي نوڅه نيك اعمال به او كړي خوتمناشي بي كاره طلب شي بي فائدي او غوښتنه شي بي خايه ده. دا هم روايت دي چه د دوي په غوښتنه به الله ﷻ دوي اورتي او فرمائي به چه داهم ستاسو خبره ده عمل به بيا هم نه كوي.

هر مؤمن لره د كافرانو د خواهشاتو نه عبرت اخستل پكار دي. علاء بن زياد څه ښه خبره فرمائي ده هغوي فرمائي چه تاسو داسي او گنړني چه زما مرگ راغلي وو خوما د الله ﷻ نه دعا او كړه چه ماته يو څو ورځې مهلت راكړه دي د پاره چه زه نيكني او كړم. الله ﷻ ماته مهلت راكړي دي نو اوس ماله پكار دي چه په كولاو زره سره نيكني او كړم. قتاده فرمائي چه د كافر اميد او ارمان ياد ساتي او پخپله د ژوند گهړني د رب په تابعدارني كښي تيروي. ابوهريره ؓ فرمائي كله چه كافر په خپل قبر كښي كيخودي شي او خپل د دوزخ ځاي او ويني نو واني چه زما ربه ما واپس كړه زه به توبه او كړم او نيك اعمال به كوم. جواب به وركولي شي چه څومره عمر تاته در كړي شوې ووتاختم كړي دي. بيا د هغه قبر راغونډشي او تنگ شي او ماران اولرمانان ورپورې اونخلي.

د قبر خطرناك حالت: عائشه صديقه k فرمائي په گناهكارانو باندې د هغوي قبرونه ډير دمصيبت ځاي جوړيږي. دهغوي په قبرونو كښي تور ماران هغوي له ټكونه وركوي. په كوم كښي چه يو ډير لوي د هغه سر ته ناست وي او يوهم دومره لوي د پښو طرف ته وي. هغه د سرد طرف نه ټكونه وركوي پورته ختل شروع كوي اودا بل د پښو طرف نه ټكونه وركوي او پورته ختل شروع كوي تردې چه مينځ ته راورسي

(۱) ۱۴/ابراهيم: ۴۴
 (۲) ۷/اعراف: ۵۳
 (۳) ۳۲/السجدة: ۱۲
 (۴) ۶/الانعام: ۲۷-۲۸
 (۵) ۴۲/الشورى: ۴۴
 (۶) ۴۰/غافر: ۱۱
 (۷) ۳۵/فاطر: ۳۷

اودوارہ یوخائی شی. نودادی هغه برزخ چرتہ به چه دوی د قیامتہ پوری وی. د ﴿مِنْ وَّآبِهِمْ﴾ معنی کری شوی ده چه دهغوی په وړاندې برزخ یو پرده ده د دنیا و آخرت په مینځ کښې. هغوی خونه په صحیح توگه په دنیا کښې دی چه او خوری او خکی اونه په آخرت کښې دی چه د اعمالو په پوره بدله کښې راشی بلکه هم په مینځ مینځ کښې دی. نو په دې آیت کښې ظالمان ویرولې شی چه دوی ته په عالم برزخ کښې هم ډیر سخت عذاب وی. لکه چه ارشاد دې ﴿مِنْ وَّآبِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۱) دهغوی په وړاندې دوزخ دې. بل آیت کښې دی ﴿وَمِنْ وَّآبِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ (۲) دهغوی په وړاندې ډیر سخت عذاب دې. د برزخ او قبر د عذاب به د قیامت د قایمیدو پورتې برابر په هغوی جاری وی لکه چه په حدیث شریف کښې دی هغوی به برابر په دې عذاب کښې وی یعنی په زمکه کښې. (۳)

فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ	انویا کله چی اپوکې اووهلې شی په صور کښې
	انوشه وخت چی شپیلنی پوک وهلې شی
فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ	نونه به خپلولی پاتې وی په منځ ددوی کښې اونه به دغه ورځ اونه به تپوس کوی دیوبل ته
	نونه به ددوی تر مینځه خپلولی پاتې وی اونه به څوک دچا تپوس کوی
فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاحِشُونَ	نوهغه څوک چی درنې شوې تلې دهغه نودغه کسان چی دی هم دوی کامیاب دی
	خو چی دچا (دعمل) تله درنه شی انوهغه کسان به کامیاب شی
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا	اوهغه څوک چی سپکې شوې تلې دهغه نودغه کسان هغه کسان دی چی په نقصان کښې و اچوز هغوی
	اود چا (دعمل) تله چی سپکه شی انودا به هغه خلق وی چی خپل خانونه ئې دخپله لاسه
أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۗ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ	خانونه خپل په دوزخ کښې به همیشه وسی سیزی به مخونه دهغوی وور او هغوی به
	په تاوان کښې اچولی وواو همیشه به په دوزخ کښې وی (ددوزخ) اور به ددوی مخونه سوزوی او هلته به
	په هغې کښې بدمخی وی
	ددوی مخونه وړان شی

(۱) ۴۵/الجمالیة: ۱۰.

(۲) ۱۴/ابراهیم: ۱۷.

(۳) ترمذی کتاب الجنائز باب ماجاء فی عذاب القبر: ۱۰۷۱ او مننده حسن.

قوله تعالى: - فَإِذَا تَفَرَّقَ الصُّورُ

د میدان حشر نقشہ او د سختو حالاتو تذکرہ:- کله چه د راژوندى کیدو شپیلنى پوک وهلی شی او خلق د خپلو قبرونونه راژوندى شی راپاسی نویه هغه ورځ به نه رشتې او خپلولنى باقى پاتې شی اونه به څوک دچانه تپوس کوی نه به د پلار په اولاد باندي شفقت وی اونه به اولاد دپلار غم خوری. عجیبه خان خانى به وی. لکه چه ارشاد دې یو دوست به دبل دوست نه سره دلیدونه هیڅ تپوس پوښتنه نه کوی (۱) صفابه گوری نیزدې سرې به وی په مصیبت کښې دې د گناهونو په بوج کښې ورځین دې خود هغه طرف ته به گوری هم نه اونه به څه تپوس کوی بلکه سترگې به ترې واپوی. لکه څنگه چه پخپله په قرآن پاک کښې دی په هغه ورځ به سرې د خپل رورنه د خپلې مورنه دخپل پلارنه دخپلې ښځې نه اودخپلوچونه لري تختی (۲) ابن مسعود رضی الله عنه فرمائی د قیامت په ورځ به الله تعالی وړاندینی روستنی ټول راجمع کوی بیابه یو اواز کونکې آواز کوی د چا چه څه حق د بل په ذمه وی رادې شی اود هغه نه دې خپل حق واخلي. نو که د چا حق د خپل پلار په ذمه وی یا د خپل اولاد په ذمه وی یاد خپلې ښځې به ذمه وی نوهغه به هم خوشحاله شی اویه منډه به راځی اودخپل حق غوښتنه به شروع کوی (۳) لکه چه په دې آیت کښې دی.

د مسند احمد په حدیث کښې دی رسول الله صلی الله علیه و آله فرمائی فاطمه زما د زړه ټکره ده کوم څیز چه هغه خفه کوی هغه ماهم خفه کوی اوچه کوم څیز هغه خوشحاله کړی هغه څیز ماهم خوشحالوی. د قیامت په ورځ به ټولې رشتې او خپلولنى ماتې شی خوزما نسب اوزما حسب اوزما رسته دارنى به نه ماتیرى. (۴) ددې حدیث اصل په بخاری اومسلم کښې هم شته چه حضور صلی الله علیه و آله فرمائیل فاطمه k زما د بدن ټکره ده هغه خفه کونکې او تکلیف ورکونکې څیز ماخفه کونکې اوزما تکلیف کونکې دې. (۵)

د رسول کریم صلی الله علیه وسلم رسته به فائده ورکوی خو بدعتی ته نه:- مسند احمد کښې دی رسول الله صلی الله علیه و آله په منبرباندي اوفرمائیل د خلقو څه حال دې چه وائی د رسول الله صلی الله علیه و آله رسته به هم قوم ته هیڅ فائده نه رسوی. والله زما رسته په دنیا کښې او په آخرت کښې ملاوشوی ده. ای خلقوزه ستاسو د سامان مشریم کله چه تاسو راځنى نو یوسرې به وائی یارسول الله صلی الله علیه و آله زه فلانکې خوئ د فلانکې یم زه به جواب ورکړم چه او نسب خودې ما اوپیژندلو خوتاسو خلقو زما نه پس بدعتونه راپیدا کړی وو او په شایرته مرتد شوی وئى (۶) مسند امیر المؤمنین عمر بن خطاب رضی الله عنه کښې مونږ دا روایت په څو سندونوسره روایت کړې دې چه کله هغوی ام کلثوم بنت علی بن ابی طالب سره نکاح اوکړه نو فرمائیلې والله زما دې نکاح سره صرف داغرض وو چه ماد رسول الله صلی الله علیه و آله نه اوریدلی دی چه د قیامت په ورځ به هر یو حسب نسب کې شی خوزما حسب اونسب. دا هم روایت دې چه هغوی د دې مهر د تعظیم او بزرگنى په وجه څلوښت زره مقرر کړې وو. ابن عساکر کښې دی چه حضور صلی الله علیه و آله فرمائیل ټولې رشتې خپلولنى اودسخرگنشى تعلقات به بغیرزما د داسې تعلقاتونه د قیامت په ورځ پرې کیرى. په یوبل حدیث کښې دی ماد الله تعالی نه دعا اوکړه چه کوم ځای زما نکاح شوې ده هغه ټول دې په جنت کښې هم ماسره وی نوالله تعالی زما دعا قبوله کړه. دچاچه یوه نیکی هم دگناهونونه زیاته شوه هغه کامیاب شود دوزخ نه آزاد

(۱) ۷۰/العارج: ۱۰۰.

(۲) ۸۰/عجس: ۳۴.

(۳) الطوی: ۷۲/۱۹.

(۴) احمد: ۳۲۳/۴ وسنده حسن، مجمع الزوائد: ۲۰۳/۹، حاکم: ۱۵۸/۳.

(۵) صحیح بخاری کتاب النکاح باب ذب الرجل عن ابنته فی الفیرة والانصاف: ۵۲۳۰، صحیح مسلم: ۲۴۴۹، ابوداؤد: ۲۰۷۱، ترمذی:

۲۸۶۶، ابن ماجه: ۱۹۹۸، احمد: ۳۳۸/۴.

(۶) احمد: ۱۸/۳.

اوجنت کنبی داخل شو او خپل مراد ته اورسیدو او د څه نه چه ویریدو د هغې نه بچ شو او د چا بدنې چه د نیکونه زیاتې شوې هغه هلاک شو او په نقصان کنبې شو. حضور ﷺ فرمائی د قیامت په ورځ به یوه فرېسته په تله باندې مقرر وی چه هر یوانسان به مینځ ته راولی اوتلې سره به ئی اودروی بیابه نیکی او بدی تللې شی که نیکی زیاته شوه نو په اوچت آواز به اعلان کولې شی چه فلانکې څوئ د فلانکې خلاصې بیاموندلو اوس به دې نه پس هیڅ هلاکت ده له نه راځی او که بدی زیاته شوه نو آواز به کوی ټولوته به ئی اوروئ وائی به فلانکې د فلانکې څوئ هلاک شو. اوس هغه د بنیگړې نه محروم شو. ددې سند ضعیف دې. داؤد بن حجر راوی ضعیف اومتروک دې. داسې خلق به همیشه په دوزخ کنبې وی د دوزخ اوریبه دهغوی مخ اوسیزی. مخونه به سیزی اوشاگانې سوزوی دوی به بې وسه وی اوریبه نه شی اخواکولې. حضور ﷺ فرمائی هم رومبئی لمبه به دهغوی ټوله غوښه اوخرمن دهغوی دهلوکونه جدا کړی د هغوی په قدمونو کنبې به راپریوځی. هغوی به هلته بد شکله وی غاښونه به ئی راوتلې وی شونلې به ئی پورته ختلې وی اوبنکته به راپریوتې وی. بره شونلېه خو به ئی تالو ته رسیدلې وی اود لاندې شونلېه به ئی نامه ته رسیدلې وی. (۱)

اَلَمْ تَكُنْ اٰیَّتِنِیْ تَتْلٰی عَلَیْكُمْ	آیا نه وو ایتونو زما چی لوستلې کیدل به په تاسو باندي
اَلَمْ تَكُنْ اٰیَّتِنِیْ تَتْلٰی عَلَیْكُمْ	آیا زمونږ اياتونه به تاسو ته نشو لوستلې
فَلَنْتُمْ بِهَا تُكذَّبُوْنَ ۝۱۰۰ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا	نو وی تاسو هغې لره چی دروغ به مو گنرل اوبه وائی کافران لره به زمونږه غالبه شوی وه
عَلَيْنَا نِقْمَتِیْ ۝۱۰۱ وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّیْنَ ۝۱۰۲ رَبَّنَا اٰخْرِجْنَا	نو تاسو به هغه دروغژن گنرل هغوی به وائی چې ائی زمونږ ربه مونږ خپلې بدبختی
مِنْهَا ۝۱۰۳ فَاِنَّا عَدُوْنَا قَانًا ۝۱۰۴ ظٰلِمُوْنَ ۝۱۰۵	په مونږ باندي بدبختی زمونږه اووو مونږه یو قوم بې لارې لره به زمونږه اویاسه مونږه
اَوْبَاسَهٗ ۝۱۰۶	راگیر کړې وو اومونږ دلارې نه بې لارې شوی خلق وو. ائی زمونږه ربه اوس مونږ ددې دوزخ نه
اَوْبَاسَهٗ ۝۱۰۶	ددې دوزخ نه نو که چرې دوباره اوکړو مونږه (هغه قصور) نو بيشکه مونږه به ظالمان یو اویاسه که مونږ دوباره داسې کارونه اوکړو نو بيشکه مونږ به ظالمان یو

قوله تعالى: - اَلَمْ تَكُنْ اٰیَّتِنِیْ تَتْلٰی عَلَیْكُمْ

قیامت کنبې کافرانو ته سخته رتڼه او د کافرانو پښیمانتیا: -- کافران به د هغوی د کفر په وجه د گناهونو په وجه اودهغوی دنه منلو په وجه د قیامت په ورځ سخته رتڼه وی ددې بیان کولې شی چه هغوی ته به الله ﷻ فرمائی چه زما ستاسو طرف ته رسولان درلیگلی وو په تاسوته مې کتابونه نازل کړی وو ستاسو شک شبه مې لرې کړې وه ستاسو هیڅ حجت مې باقی کړې نه وولکه چه ارشاد دې دې د پاره چه د خلقو عذرونه در رسولانو در اتلونه پس باقی پاتې نه شی (۱) اوفرمائی چه مونږ تر کومې رسول اونه لیگو په عذاب کوو ئی نه (۲) یو بل آیت کنبې دی کله چه دوزخ ته یوه ډله ځی د هغه ځای داروغه به تپوس کوی آیا

(۱) ترمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة المؤمنین: ۳۱۷۶، مستدای یعلی: ۱۳۶۷، احمد: ۸۸/۳، حاکم: ۲۴۶/۲،

(۲) ۴/النساء: ۱۶۵.

(۳) ۱۷/الاسراء: ۱۵.

تاسولہ د اللہ ﷻ د طرف نہ خبر ورکونکي نہ ووراغلي؟ (۱) هغه وخت به دايد نصيب خلق اقرار کوي چه بي شکه ستا حجت پوره شوي وو خومونږ د خپلي بدقسمتنی او د زړه د سختوالی په وجه صحيح نه شو اوپه گمراهنی باندې کلک ولاړ وو اوپه نيغه لار لارنه شو. اي الله اوس ته مونږ بيا دنيا ته واپس کړه که بيا موداسې اوکړه نوبې شکه مونږ ظالمان يواو دسزا حقدار يو. لکه چه ارشاد دې ﴿فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا قَبْلَ إِلَىٰ خُرُوبٍ مِّنْ سَبِيلٍ﴾ (۲) زمونږ دخپلو خطاگانو اقرار دې آيا اوس هم چرته د خلاصی لار ملاويدې شی؟ الخ خوجواب به ورکولې شی چه اوس ټولې لارې بنددی د عمل دار اوکور فنا شو اوس د بدلې کور او دار دې. د توحيدپه وخت کنبې مو شرک کولو اوس د پښيمانتيانه څه مطلب؟

قَالَ	اٰخَسُوْا	فِيْهَا	وَلَا تَكْلِمُوْنَ	۝۱۰	اِنَّهٗ	كَانَ	فَرِيْقًا
اوبه وائی الله	ذليله اوسی	په دې کنبی	او مه کوی خبری زما سره		بیشکه	چی وه	یوه ډله
الله ﷻ به	اوفرمانی چی	لرې شی	اهم په دې کنبی پراته اوسی		اوماسره خبرې	مه کوئی	احقیقت دادې
مِّنْ عِبَادِي	يَقُوْلُوْنَ	رَبِّنَا	اَمَّا	فَاغْفِرْ لَنَا			
دبندگانو زما نه	چی وئیل به	هغوی	اے ربه زمونږه	ایمان راوړو	مونږه	نو بښنه	اوکړه مونږه ته
چی زما دبندگانو یوه ډله وه	اچی دا	دعابه ئی	کوله	ائی زمونږه ربه	مونږ	ایمان راوړې	دې انوته راته
وَارْحَمْنَا	وَانتَ خَيْرٌ	الرَّحِيْمِيْنَ	۝۱۱	فَاخَذْنَا مَوْهَمًا	سَخِرًا		
اورحم اوکړه په مونږه	اوته	بهنره		درحم کونکونه ئی	انو اونیول	تاسو هغوی	په ټوقو سره
بښنه اوکړه	او په مونږ	رحم اوکړه	اوته	دهر چا	نه زیات	رحم کونکې ئی	انوتاسوبه هغوی پورې ټوقې
حَتٰى	اَسُوْكُمْ	ذِكْرِيْ	وَكُنْتُمْ	مِّنْهُمْ			
تر دې پورې	چی هیر کړو	هغوی ستاسو نه	یاد زما	اووی تاسو	چی په هغوی پورې		
کولې	تر دې چی	دغې مشغوله	درنه زه هم هیر کړې ووم	اوتاسو	لگیا وئې	په هغوی پورې مو	
تَضْحَكُوْنَ	۝۱۲	اِنِّيْ	جَزَيْتَهُمْ	الْيَوْمَ	بِمَا		
به مو خندل		بیشکه زه چی یم	بدله ورکړه	ما هغوی ته	ان ورځ	په سبب دهغې	
خنداگانې کولې	انونن	ما هغوی ته	دصبر بدله	دا ورکړه	اچی	صرف هغوی	
صَبْرًا	۝۱۳	اَتَّهُمْ	هُمُ	الْفٰكِرُوْنَ	۝۱۴		
چی صبر اوکړو	هغوی	بیشکه هغوی	اخاص هم هغوی	کامیابی	موندونکی دی		
پوره پوره	کامیاب	شول					

قوله تعالى: - قَالَ اٰخَسُوْا فِيْهَا وَلَا تَكْلِمُوْنَ ۝۱۰

په دوزخیانو باند د الله ﷻ غصه: - کافران چه کله ددوزخ نه د وتلو خواهش کوی نو هغوی ته به جواب ملاویرې چه اوس خوبه تاسو په دې کنبی په ذلت سره پراته ئی خبرداریبادا سوال زمانه اونه کړنی. افسوس دا به د رحمن کلام وی چه دوزخیان به د هر قسم خیرنه محروم کړی. (الله ﷻ دې مونږ بیچ کړی. ای درحمتونو والا پروردگاره مونږ دخپل رحمت په لمن کنبې راپت کړه. اود خپلې رهنې او غصې نه مو

بیچ کرہ امین) ابن عمر رضی اللہ عنہما فرمائی کہ دوزخیان بہ اول د دوزخ داروغہ گان راغواپی خلویبنت کالہ پورے بہ ہغوی تہ چغی وہی خوہیخ جواب بہ ورتہ نہ ملاویبری خلویبنت کالہ پس بہ ورتہ جواب ملاویبری چہ تاسو ہم دلته پراتہ اوسنی دہغوی د چغوصورو خو بہ نہ د دوزخ داروغہ سرہ خہ وقعت وی اونہ اللہ ﷻ سرہ بیا بہ نیغ پہ نیغہ اللہ ﷻ تہ فریاد کوی وانی بہ ای اللہ مونر دخیلی بدبختی پہ وجہ ہلاک شو مونر پخپلہ گمراہتی کنبی دوب شو ای اللہ اوس خومونر لہ ددی خای نہ خلاصی راکرہ کہ بیاہم مونر ہغہ خراب کارونہ اوکرل نوچہ خہ سزا دی خوبنہ وی راکرہ ددی جواب بہ دوی تہ ددنیا ددوچند عمر د وخت پورے نہ شی ورکولی بیا بہ جواب ملاویبری چہ درحمت نہ لرے شنی خوار اوذلیل شنی او ہم پہ دوزخ کنبی پراتہ اوسنی او ما سرہ خبری مہ کوئی اوس بہ دوی ناامیدہ شی اود خرو غونڈی چغی صوری بہ وہی شور بہ کوی سوزیری بہ اوریتیری ہغہ وخت بہ د ہغوی مخونہ بدل شی شکلونہ بہ نی ورن شی تردے چہ بعضی مؤمنان بہ دشفاعت اجازت واخلی رابہ شی خودلته بہ ہیخ خوک ہم اونہ پیڑنی دوزخیان بہ ہغوی تہ پہ کتو وانی چہ زہ فلانکی یم خودوی بہ جواب ورکری غلط دی مونر خوتانہ پیڑنو اوس بہ دوزخیان خلق اللہ ﷻ تہ چغی وہی ہغہ جواب بہ ورتہ ملاوشی کوم چہ پورته بیان شو بیابہ ددوزخ دروازے بند کرے شی اودوی بہ ہم ہلتہ پراتہ وی ددوی د شرمندہ کولو اوپنیمانہ کلود پارہ بہ دہغوی یوہ زبردستہ گناہ پیش کولی شی چہ ہغوی بہ داللہ ﷻ د محبوب خلق پورے توقی مسخری کولی اوددوی پہ دعاگانوپورے بہ مو خنداگانے کولی ہغہ مؤمنانو بہ دخیل رب نہ رحمت او بنینہ غوبنتلہ او ای ارحم الراحمین بہ نی لوستلو اوٹیلے خودوی بہ ہغہ پہ خنداگانو کنبی الوزول او دہغوی پہ بغض کنبی بہ مودرب ذکریریخودلو اودہغوی پہ دعاگانو اوعبادتو نوپورے بہ موخندا گانے کولی لکہ چہ ارشاد ربانی دے ﴿ اِنَّ الَّذِیْنَ اٰجْرَمُوْا کَاثَرُوْا مِنَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا یُضْحٰکُوْنَ ﴾ (۱) یعنی گناہگارانو بہ ایماندارانو پورے خنداگانے کولی اودہغوی پورے بہ نی توقی کولی اوس بہ اللہ ﷻ ہغوی تہ فرمائی ما خپلو ایماندارو صبر کونکوبند یگانوتہ بدلہ ورکری دہ ہغوی نیک بختی سلامتیا او خلاصی بیاموندلو او پورہ کامیاب شول

قُلْ كُمْ	لَبِثْتُمْ	فِي الْأَرْضِ	عَدَدَ سِنِينَ ۝	قَالُوا	لَيْشًا
اوبہ وانی اللہ خومرہ اوخت تیر کرو تاسو اپہ زمکہ کنبی پہ شمار دکلونو اوبہ وانی ہغوی وخت تیر کرو مونرہ تہ ورتہ اووایہ چہ (بہ) تاسو دکلونو پہ حساب خومرہ مودہ پہ دنیا کنبی تیرہ کرے دہ؟ ہغوی بہ اووانی چہ					
يَوْمًا	أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ	فَسَلِ	الْعَادِيْنَ ۝	قُلْ	اِنَّ لَبِثْتُمْ
یوہ ورخ ایآ خہ حصہ دورخی پس تپوس اوکرہ دشمار کونکونہ اوبہ وانی اللہ چہ وخت نہ دی تیر کرے تاسو یوہ ورخ قدر بہ پاتے شوی وویا د ورخی خہ لہہ حصہ بہ وہ دشمیر کونکونہ تپوس اوکرہ اللہ <small>ﷻ</small>					
اِلَّا	قَلِيْلًا	لَّوْ اَنَّكُمْ	كُنْتُمْ	تَعْلَمُوْنَ ۝	اَحْسِبْتُمْ
مگر افسوس کہ چری تاسو اوی تاسو چہ پوہیدلی وی پہ ہغہ وخت کنبی آیا نو گمان کوڑ تاسو بہ افرمائی چہ تاسو (پہ دنیا کنبی) دیرہ نہ بلکہ لہہ مودہ پاتے وی کہ تاسو پوہیرنی آیا					
اَلْمَا	خَلَقْنٰكُمْ	عَبَثًا	وَ اَنْتُمْ	اِلَيْنَا	لَا تُرْجِعُوْنَ ۝
چہ بیشکہ پیدا کرے یی مونر تاسو فضول او چہ بیشکہ تاسو مونر تہ نہ بہ راوستلی کیری واپس ستاسو داخیال وو چہ مونر تاسو بی فائدے پیدا کرے یی اودا چہ تاسو بہ مونر تہ نہ واپس کیری					

فَتَعَلَىٰ	اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	رَبُّ
پس ڊير اوچت دي الله چي بادشاه حقيقي دي انشته بل خدائي مگر ايم هغه دي چي مالک دي			
هغه الله ﷻ چي بادشاه حقيقي دي دهغه شان اوچت دي دهغه نه سوا بل معبودنشته			
الْعَرْشِ الْكَرِيمِ			
دعرش		عزتمند	
هغه دعزت والا دعرش مالک دي			

قوله تعالى: - قُلْ كُمُ لِيَتُمْرِفِي الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

د کافرانو دالله ﷻ نه سوال :- بيان کولې شی د دنيا په لپشان عمر کښې دوی بدکارو کښې اخته شوکه نيکان شوي وونودالله ﷻ دنیکانو خلقوسره به ئی دخپلونيکو ډير لوی اجر بيا موندلې وي. نن به د هغوی نه تپوس کولې شی چه تاسوپه دنيا کښې خومره وخت پاتې وئې؟ جواب به ورکولې شی چه ډير کم يوه ورځ يا ددې نه هم کم د حساب پيژندونکو خلقو نه معلومه کړئې جواب به ملاؤ شی چه دومره موده يا ددې نه زياته خويه واقع کښې هغه د آخرت د مودې په مقابله کښې ډيره زياته کمه ده که تاسو په دې پوهيدلئې نو دې فانی له به مويه دې هميشه والی والا ژوند له ترجیح نه ورکوله اوبدی کولوسره په دې لپره شان موده کښې به مو الله ﷻ دومره نه خفه کولو. که دغه لپره شان وخت مويه صبر برداشت اود الله ﷻ په عبادت کښې تير کړې وو نونن به مو راج کولو هم خوشحاله خوشحالی به وه.

د مؤمنانو نه به هم دغه شان سوال کېږي :- رسول الله ﷺ فرمائی کله چه جنتيان او دوزخ يان خپل خپل خای ته اورسی نوالله ﷻ به د مؤمنانو نه تپوس کوی چه تاسوپه دنيا کښې خومره موده پاتې شونئې؟ هغوی به وائی دغه يوه نیمه ورځ الله ﷻ به فرمائی چه بيا خوتاسو ډير ښه پاتې شونئې چه د دومره لږو نيکو مودومره بدله بيا موندله چه زما رحمت رضامندی او جنت مو حاصل کړو دهميشه والی بيا به د دوزخيانو نه د تپوس کولې شی هغوی به هم دومره موده اوبنائې نوالله ﷻ به اوفرمانئې ستاسودا سودا گری خوديره د نقصان ده چه په دومره موده کښې تاسو زما خفگان غصه او دوزخ واخستلو چرته به چه تاسو هميشه پراته ئې.

انسان بې کاره نه دي جوړ کړې شوي :- آياتاسو خلقوداگنړئې چه تاسو بې کاره اوبې ارادې پيدا کړې شوي ئې؟ ستاسو په پيدا کولو کښې هيڅ حکمت نشته؟ صرف د لوبوتوقود پاره تاسو پيدا کړې شوي ئې چه د خناورو په شان تپونه وهنئې گرخئې؟ د ثواب او عذاب مستحق نه ئې؟ داگمان غلط دي تاسود الله ﷻ د عبادت اود حکمونوپه خای راورلود پاره پيدا کړې شوي ئې. آيا تاسو داخيال کونئې بې پرواه شوي ئې چه ستاسو زمونږ طرف ته هډو واپس کيدل نشته؟ داهم ستاسو غلط خيال دي (يُخَسِبُ الْاِنْسَانَ اَنْ يُؤْتِكُ سُدًى) (۱) ولې دا خلق داگمان کوی چه دوی به داسې بې کاره پريخودلې شی؟ د الله ﷻ ذات د دي نه اوچت اوبزرگ دي چه هغه څه عبث کار او کړې يا بېکاره جوړول وړانول او کړې هغه رښتونې بادشاه د دي نه پاک دي اود هغه نه بغير څوک معبودنشته. هغه دعرش عظيم مالک دي چه په ټول مخلوق باندي لکه د چت خوردې هغه ډير ښانسته اودير ښکلې دي ښانسته شکل او نيکه نظاره ئې ده لکه چه ارشاد دي په زمکه کښې مونږ هره ښکلې جوړه پيدا کړې ده. (۲)

(۱) ۷۵/القيامة: ۳۶
(۲) ۳۱/القمان: ۱۰

د عمر بن عبدالعزیز دلسوزہ خطبہ: خلیفۃ المسلمین امیر المؤمنین عمر بن عبدالعزیز پہ خپله آخری خطبہ کښې دالله ﷺ دحمد او ثنا بیانولونه پس اوفرمائیل چه تاسوعبث اوبیکاره نه ئی پیدا کړې شوی او تاسو بې کاره نه ئی پریخودلی شوی یادساتئ د وعدې یوه ورځ ده په کومه کښې چه به پخپله الله ﷺ د فیصلې کولود پاره نازلیرې. هغه په نقصان کښې پاتې شو هغه خساره اوچته کړه هغه بې نصیب او بدبخته پاتې شو هغه محروم اوخالی لاس پاتې شوڅوک چه دالله ﷺ درحمت نه لرې شو اود جنت نه رامنع کړې شو. دکوم پلنوالې چه دتولوزمکواواسمانونودې. آیا تاسو ته نه ده معلومه چه صبا په د قیامت په ورځ هغه درب د عذاب نه بچ شی د چا په زړه کښې چه د دغه ورځې ویره وی اوڅوک چه دا فانی دنیا په هغه باقی آخرت باندې قربان کوی. دا لږه د هغه ډیرې د حاصلولود پاره بې پرواه خرچ کوی اوخپلې دې ویرې ته د امن په بدلولو کښې سامان راپیدا کوی. آیا تاسو نه گورئ چه تاسو نه وړاندې هلاک شو د چا په ځای چه اوس تاسو ئی دغه شان به تاسو هم ختم کړې شئ اوستاسو په ځای به نور راتلونکی راځی تردې چه یووخت به راشی چه دا ټوله دنیا به راغونډه شی اود هغه خیر الوارثین په دربار کښې به حاضرې ورکړې. خلقو خیال خو اوکړئ چه تاسو شپه ورځ خپل مرگ ته نیزدې کیرئ اویخپلو قدمونو خپلو قبرونو ته روان ئی. ستاسو میوې پخیرې اوستاسو امیدونه ختمیرې ستاسو عمرونه پوره کیرې ستاسو اچل نیزدې راغلې دې تاسو به د زمکې په کندو کښې خښولې شئ چرته چه به نه بستره وی اوته تکیه دوستان اوملگری به درنه پاتې شی حساب کتاب په شروع شی. هغه عملونه به مخې ته راشی کوم چه مو پریخی دی هغه به د نورو شی کوم چه مو وړاندې لیکلی دی هغه به مخې ته وینئ د نیکو به محتاج ئی دبدو سزاگانې به خورئ. ای دالله ﷺ بندیکانو دالله ﷺ نه اوویریرئ د هغه خبرې وړاندې کړئ دهغې نه وړاندې چه ستاسو مرگ راشی دهغې نه وړاندې دابدی یعنی همیشه والی د پاره تیار شئ. هم دومره ئی وئیلې وو چه د ژړا غلبې ئی آواز اوچت کړو په مخ ئی د خادر گوټ واچولو او په ژړاشو اود حاضرینوهم ژړا فریاد شروع شو.

د پیری علاج دعا: ابن ابی حاتم کښې دی یوبیمار سرې کوم چه یوپیری تنگولو. حضرت عبدالله بن مسعود ؓ له راغلو نو هغه ﴿أَحْسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَهًا لَا تَرْجَعُونَ﴾ فَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿ وَمَنْ يَدْعُ اللَّهَ الْإِخْرَ لَا يَرْهَانَ لَهُ بِهِ ﴾ فَأَنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَلْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴾ آیاتونه د هغه په غوږ کښې اولوستل هغه ښه شو. کله چه حضور ﷺ له د دې ذکر راغلو نو وئې فرمائیل عبدالله تاد ده په غوږ کښې څه لوستلې وو؟ هغه اوخودل نو حضور ﷺ اوفرمائیل تا دا آیاتونه د ده په غوږ کښې اولوستل هغه دې اوسوزولو والله که دا آیاتونه څوک په ایمان سره او په یقین سره په یوغرباندې اولولی نو هغه به هم د خپل ځای نه اخواشی (۱) ابونعیم m روایت نقل کړې دې چه ابراهیم بن حارث ؓ اوفرمائیل چه مونږ رسول الله ﷺ یولښکرسره اولیکلو اوونئ فرمائیل چه مونږ سحر ماښام ﴿أَحْسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَهًا لَا تَرْجَعُونَ﴾ لولو. مونږ برابر د دې تلاوت دواړه وخته جاری اوساتلو الحمد لله مونږ په غنیمت او سلامتیاسره واپس شو. حضور ﷺ فرمائی زما د امت د دوویدو نه بچ کیدل په کشتو کښې دسوریدو په وخت کښې دا وئیل دی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمَرَسْمَانِ رَبِّ الْغَفُورِ حِيمٍ﴾

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا يَرْهَانَ

| او څوک چی رابلی | دالله سره | خدائی بل | چی نشته دلیل

| او څوک چی دالله سره بل معبود رابلی | د دې باوجود

لَهُ	بِهِ لَا	فَالَيْمًا	حِسَابُهُ	عِنْدَ رَبِّهِ ط	إِنَّهُ
ہغه لره	پہ عبادت دبل چا	نو بیشکہ	حساب دہغه	دہغه درب سرہ دی	بیشکہ شان دادی
چي هيخ دليل ورسره نه وي	نو دہغه حساب بہ خامخا دخپل رب سرہ کيڀري				
لَا يُفْلِحُ	الْكَافِرُونَ ۝	وَقُلْ	رَبِّ	اغْفِرْ	
چی خلاصی نہ شی موندی	دا کافران	او او وایہ اے نبی	اے ربہ زما	معافی او کڀہ	
دایقینی دہ چي کافران کامیابی نہ شی	او تہ ورتہ او وایہ چي ائی زما رہہ				
وَارْحَمَ	وَأَنْتَ	خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ۝			
او رحم او کڀہ	اوتہ	بہترہ دتولو رحم کونکو نہ نی			
ما او بخنبہ	او پہ ما رحم او کڀہ	او تہ دتولو نہ بنہ رحم کونکي نی			

قوله تعالى: - وَمَنْ يَذُرْ مِنَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ

پہ مصیبت کنبی پہ کارراتلونکي څوک دې :- مشرکان اللہ واحد وپروی اوبیان فرمائی چہ هغوی سرہ د هغوی دشرک کولو هيخ دليل نشتہ. داجملہ معترضہ دہ او جواب شرط (فانما) والا جملی پہ ضمن کنبی دی یعنی دہغوی حساب اللہ سرہ دې. کافران هغه سرہ کامیاب کیدی نہ شی هغوی د خلاصی نہ محروم پاتی کيڀري.

یوسری سرہ د رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم سوال وجواب:- یوسری نہ رسول اللہ تپوس او کڀو تہ د چا چا عبادت کوی؟ هغه وئیل د اللہ او فلانکی فلانکی. حضور افرمائیل چہ پہ دوی کنبی تہ کوم یوداسی گنڀی چہ ستا پہ مصیبت کنبی بہ پہ کار راشی؟ هغه وئیل صرف اللہ جل و علا. حضور افرمائیل چہ کله پہ کارراتلونکي ہم هغه یودی نو بیا هغه سرہ د دې نورو د عبادت کولو څہ ضرورت دې؟ آیا ستا خیال دې چہ هغه بہ یوازی ستاد پارہ کافی نہ وی؟ هغه وئیل چہ داخونہ شم وئیلی البتہ ارادہ مې داده چہ دنورو عبادت کولو سرہ بہ دہغه پوره شکر پہ خای راوړم. حضور افرمائیل سبحان اللہ علم سرہ دانبي علمی؟ بنہ پوهیږی اوبیاناپوهه جوړیږی. اوس ترې هيخ جوړہ نہ شوہ نود مسلمانیدو نہ پس بہ نی وئیل زہ حضور قائل کړم. داحديث مرسل دې ترمذی کنبی ہم مسنداً نقل دې (بیانی یوہ دعا او خودلہ د غفر معنی کله چہ هغه مطلق وی نود گناہونو ختمولو او هغه د خلقو نہ دپتولوراخی اودرحمت معنی پہ صحیح لار باندي قایم کیدل اود خواقوالو او افعالو توفیق ورکولو دی.

ایاتونہ	سورة النور مدنیة وهی اربع وستون آية وتسع رکوعات	رکوع گانې
	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	
۷	شروع کوم پہ نوم د اللہ چہ ډیر مہربان	زیات رحم کونکي دې
سورة	انزلناها	وقرئناها
دا یو سورت دې	چی نازل کڀی دې مونږہ دا	او فرض کڀی دې مونږہ دا
دایو سورة دې	چی مونږ نازل کڀو	او ددې (حکمونہ مو پہ تاسو) فرض کڀل او

(۱) متن الترمذی: ۳۴۸۳.

فِيهَا آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ لِّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝۱۰ الزَّانِيَةُ

پہ دی کنبی آیتوںہ | واضحہ ادپارہ ددی چی تاسو | نصیحت قبول کریں | زناکارہ بنسخہ |
پہ دی کنبی مو واضحہ حکمونہ نازل کرل اچی تاسو ترے نصیحت حاصل کرنی | زناکارہ

وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ ۝۱۱

او زناکار سرے | پس اووہی تاسو | ہریو | دھغوی دواوونہ | سل | درے |
اوزناکار سرے پہ دواو کنبی ہریو سل سل کورے اووہی

وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

اونہ دی نیسی تاسو لره | پہ دغو دواو باندا | زپہ سواندی | پہ معاملہ ددین دالله کنبی | کہ بی تاسو
اوتاسو تہ دی پہ دی دواو دالله ﷻ د حکم پہ نافذ کولو کنبی ہیخ ترس رانشی | کہ چری

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ ۝۱۲

چی ایمان لرے | پہ الله باندا | اوپہ ورخ دآخرت | او حاضر دشی | عذاب ددی دواو تہ | یوہ ډلہ
تاسو پہ الله ﷻ او دقیامت پہ ورخ باور کوئی | اوپکار دی چی ددی دواو کسانو سزاتہ دی د

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۳

دمومنانوہ |

مسلمانانو یوہ ډلہ حاضرہ (ولارہ) وی |

قوله تعالى: - الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ ۝۱۰

درجم حد او دگور و سزا: - ددی بیان نہ چہ مونرد اسورت نازل کرپدی ددی سورت بزرگی اوضرورت ہنکارہ
کول دی ددی نہ دامقصدنہ دی چہ نورسورتونہ ضروری اود بزرگنی والاتہ دی د (فرضتاہا) معنی مجاہد
اوقتادہ دا بیان کرے دہ چہ پہ دی کنبی دحلال حرام امر نہی اوحود و وغیرہ بیان دی امام بخاری
فرمائی دامونر پہ تاسو اوتاسونہ پس راتلونکویانندی مقرر کرپدی (پدی کنبی صفا صفا کولاو کولاو
ہنکارہ احکام بیان کرے دی دی دپارہ چہ تاسو نصیحت او عبرت حاصل کرنی اود الله ﷻ احکام
یاد اوساتنی او بیا پہ دی بانندی عمل او کرنی بیانی دزناکارنی شرعی سزا بیان کرہ زناکار خوبہ یا
ناوادہ کرے وی یعنی خلمی یا وادہ کرے بہ وی یعنی ہغہ چہ د حریت بلوغت او عقل پہ حالت کنبی پہ
شرعی نکاح سرہ یوے بنسخی سرہ ملاو شوے وی خلمی چہ د ہغہ نکاح نہ وی شوے اوزنائی او کرہ نود
ہغہ حدہم ہغہ دی چہ پہ دی آیت کنبی بیان شوے دی یعنی سل (۱۰۰) کورے دجمہور و علماؤ پہ نیز
بہ دی دیوکال د پارہ د وطن نہ بہر کول ہم وی اود امام ابوحنیفہ قول دی چہ دا د وطن نہ ویستل د
امام پہ رانی کنبی دی کہ ہغہ غواری نودی بہر دی کرے او کہ غواری نوپر پدی دی

د زانی دپاره د جلا وطنی حکم

مسلك حنفی: د امام ابوحنیفه رحمه الله په نیز په واده شوی عاقل بالغ زنا کار باندې صرف کورې دې جلا وطنی نشه البته قاضی د سیاست په طورنې جلا وطن کولې شی خود حد زنا په طور به نشی جلا وطن کولې (تفسیر مظہری ۳۱۲۱۶)۔

د جمهورو دلیل: د جمهورو دلیل خود بخاری او مسلم هغه حدیث دې په کوم کنبې چه دوه اعرابی رسول الله ﷺ له راغله یوونیل یا رسول الله ﷺ زما خوی ده سره نو کروو اود ده بنحی سره نی زنا کړې ده ماد هغې په فدیہ کنبې سل چیلنی او یوه وینخه ورکړه بیا ما د علماونه معلومات او کړو نوم معلومه شوه چه زما په خوی باندي شرعی سزا سل کورې دی او د یو کال د پاره د وطن نه ویستل دی د ده په بنخه باندي رجم یعنی سنگسار کول. حضور ﷺ او فرمائیل واورنی زه په تاسو کنبې د الله ﷻ د کتاب صحیح فیصله کوم. وینخه او چیلنی خو په تاته واپس در کولې شی او ستا په خوی باندي سل کورې اود یو کال دپاره ویستل دی او ای انیس ته دده د بنحی بیان واخله (دا حضرت انیس ﷺ د قبیلہ اسلم یوسرې وو) که هغه دخپلې گناه اقرار او کړی نوهغه سنگسار کړه. هغه بی بی اقرار او کړو او هغه سنگسار کړې شوه. (۱) د دې حدیث نه ثابتیږی چه په ناواده کړی باندي سلو کوروسره د پوره کال پورې د وطن نه ویستل هم دی او که واده کړې وی نوهغه به رجم کولې شی.

د رجم متعلق در رسول کریم صلی الله علیه وسلم خطبه: موطاء امام مالک کنبې دی حضرت عمر ﷺ په خپله خطبه کنبې د حمد او ثنانه پس او فرمائیل خلقو الله ﷻ حضرت محمد ﷺ په حقه سره رالیکلې او په حضور ﷺ باندي خپل کتاب نازل کړې دې په دې کتاب الله کنبې د رجم کولو آیت هم وو کوم چه مونږ تلاوت کړو یادمو کړو او په هغې باندي مو عمل هم او کړو. پخپله د حضور ﷺ په زمانه کنبې هم رجم شوی او مونږ هم د حضور ﷺ نه پس رجم کړې دې زه ویریرم چه څه زمانه تیریدونه پس څوک دا اونه وائی چه مونږ رجم په کتاب الله کنبې نه وینو او داسې نه وی چه هغوی د الله ﷻ دافرېضه کومه چه الله ﷻ پخپل کتاب کنبې نازل کړې پریردی او گمراه شی. په کتاب الله کنبې د رجم حکم مطلق حق دې په هغه باندي چه زنا او کړی او واده کړې وی که هغه سرې وی او که بنخه اود هغه په زنا باندي شرعی دلیل وی یا حمل وی یا اقرار وی. دا حدیث په بخاری او مسلم کنبې ددې نه هم اوږد دې (۲) مسند احمد کنبې دی هغوی په خپله خطبه کنبې او فرمائیل خلق وائی چه د رجم یعنی سنگسارنی مسئله مونږ په قرآن کنبې نه وینو په قرآن کنبې صرف دکورو وهلو حکم دې یاد ساتنی پخپله رسول الله ﷺ رجم کړې دې او مونږ هم د حضور ﷺ نه پس رجم کړې که ماته دا ویره نه وه چه خلق به وائی په قرآن کریم کنبې څه نه وو عمر ﷺ اولیکل نو ما به د رجم آیت داسې لیکلو څنگه چه نازل شوی وو (۳) دا حدیث په نسائی کنبې هم شته. مسند احمد کنبې دی چه هغوی په خپله خطبه کنبې د رجم ذکر او کړو او وئی فرمائیل رجم ضروری دې هغه د الله ﷻ د حدونونه یوحد دې. پخپله حضور ﷺ رجم کړې اود هغوی نه پس مونږ هم رجم کړې دې. که دخلقو دې خبرې ویره نه وه چه عمر ﷺ په کتاب الله کنبې زیاتې کړې کوم چه په کنبې نه وو نومایه د رجم آیت په کتاب الله کنبې یو طرف ته لیکلې وو. عمر بن خطاب ﷺ عبد الرحمن بن عوف ﷺ اود فلانکی اود فلانکی شهادت دې چه حضور ﷺ رجم کړې او مونږ هم رجم کړې دې. یاد ساتنی تاسو نه

(۱) صحیح بخاری کتاب الصلح باب اذا اصطالحوا علی صلح جور فالصلح مردود: ۲۶۹۵، صحیح مسلم: ۱۶۹۷، ابوداؤد: ۴۴۴۵، ترمذی: ۱۴۳۳، ابن ماجه: ۲۵۴۹، احمد: ۱۱۵/۴، ابن ماجه: ۴۴۳۷.

(۲) صحیح بخاری کتاب الحدود باب رجم الحلی فی الزنا اذا احصت: ۶۸۳۰، صحیح مسلم: ۱۶۹۱.

(۳) احمد: ۲۹/۱، السنن الکبری للنسائی: ۷۱۵۱ و سنده صحیح.

پس داسی خلق راتلونگی دی چه رجم شفاعت او عذاب قبر به دروغ گنہری اودا خبره ہم چه خلق به دوزخ نہ واپس راویستلی شی چه هغه به سکاره شوې وی (۱) مسند احمد کنبی دی چه حضرت عمر ؓ اوفرمائیل رجم د حکم نہ انکار کونکی د هلاکت نہ بیچ شه (۲) امام ترمذی ہم دا راوړې دې اودې ته ئی صحیح وئیلې (۳)

درجم ایت منسوخ دې حکم ئی باقی دې: ابویعلی موصلی کنبی دی چه خلق مروان سره ناست وو زیدبن ثابت ؓ هم ووهغوی اوفرمائیل مونږ په قرآن کنبی لوستل چه واده کړې سرې یابنخه کله زناکاری اوکړی نوهغه خامخا رجم کونې مروان وئیل بیاتاسودا آیت په قرآن کنبی اونه لیکلو؟ ونی فرمائیل چه په مونږ کنبی کله ددې ذکر اوشو نو عمر بن خطاب ؓ اوفرمائیل زه ستاسو تشفی کوم. یو سرې نبی ﷺ له راغلو هغه حضور ﷺ ته داسی داسی ذکر اوکړواود رجم بیان ئی اوکړو. چا وئیل یارسول الله ﷺ تاسو د رجم آیت اولیکنی حضور ﷺ اوفرمائیل چه اوس خوزه دا لیکلې نه شم. یاد دې په شان روایت نسائی کنبی هم دې (۴) د دې ټولو احادیثونه ثابت شو چه درجم آیت اول لیکلې ووبیا په تلاوت کنبی منسوخ شواو حکم ئی باقی پاتې شو. واللہ اعلم پخپله حضور اکرم ﷺ دهغه سرې دبتخې د رجم کولو حکم ورکړو چاچه خپل نوکر سره بدکاری کړې وه. دغه شان حضور ﷺ ماعز ؓ او یوه غامدیه بنخه رجم کړه. په دې ټولوروایاتو کنبی دا نقل نه دی چه د رجم نه اول حضور ﷺ هغوی ته کورې هم لگولې وی بلکه په دې ټولو صحیح اوصفا احادیثو کنبی صرف د رجم ذکر دې په یو کنبی هم د کور و ذکر نشته. د دې د پارہ د جمهورو علماؤ د اسلام هم دا مذهب دې. امام ابوحنیفه او امام شافعی II هم دې طرف ته تلی دی.

د رجم سره کورې نشی جمع کولې

مسلك حنفی: اوپه محصن کنبی به د سنگسار سره د کور و دواړه سزاگانې نشی جمع کولې. ځکه چه رسول الله ﷺ دادواړه سزاگانې نه دی جمع کړې. اوددې وجې هم چه دسنگسار نه پس د کور و وهلو څه فائده نشته. ځکه چه نورو ته د تنبیه ورکولو فائده په سنگسار کولو سره حاصلیږی. ځکه چه سخته سزا خو سنگسار کول دی. اوخپله زناکار ته هم دهغه دمرگ نه پس تنبیه نشی ملاویدی. تسهیل الهدایه (۱۲۶/۴)

امام احمد فرمائی چه اول هغه په کور و وهل پکار دی بیارجم کولو پکار دی دې دپاره چه په قرآن او حدیث دواړو باندي عمل اوشی. لکه چه دامیر المؤمنین حضرت علی ؓ نه نقل دی چه کله هغوی له سراجو راوستله چه واده کړې بنخه وه اوپه زناکارئی کنبی راغلی وه نو هغوی د زیارت په ورځ هغه په کور و اووهله اود جمعه په ورځ ئی سنگسار کړه او ونی وئیل په کتاب الله باندي مې عمل اوکړو په کور و مې اووهله اود رسول الله ﷺ په سنتو مې عمل اوکړو سنگسار مې کړله. (۵)

مسند احمد کنبی سنن اربعه او مسلم شریف کنبی دی رسول الله ﷺ اوفرمائیل زما خبره واخلتی زما خبره واخلتی الله ﷻ د هغوی د پارہ لار اوویستله که ناواده کړې سرې ناواده کړې بنخې سره زنا اوکړی نوسل کورې او د کال د پارہ د وطن نه ویستل دی اوکه واده کړې واده کړی سره زنا اوکړی نورجم. (۶)

(۱) احمد: ۱/۲۳.

(۲) احمد: ۱/۳۶۱ و سنده صحیح، بیهقی: ۸/۲۱۲، مسند الشافعی: ۱/۱۶۳، ترمذی: ۱۴۳۱، بتصرف یسور.

(۳) ترمذی: کتاب الحدود باب ماجاء فی تحقیق الرجم: ۱۴۳۱ وهو صحیح.

(۴) السنن الکبری للبيهقي: ۷۱۴۸.

(۵) احمد: ۱/۹۳ ح ۷۱۶ و سنده صحیح.

(۶) صحیح مسلم کتاب الحدود باب حد الزان: ۱۶۹۰، ابوداؤد: ۴۴۱۵، ترمذی: ۱۴۳۴، السنن الکبری: ۷۱۴۲ احمد: ۱/۳۱۳، ابن حبان: ۴۴۲۵، بیهقی: ۸/۲۲۲.

قاضی لہ فیصلہ اور سیدہ بیا بہ ترس نہ وی: بیافرمانی داللہ ﷻ پہ حکم پورہ کولو کنبی تاسولہ پہ ہغوی باندی ترس اور رحم خوہل نہ دی پکار د زہ رحم یوبل خیزدی ہغہ خوبہ ضرور وی خود حد پہ قایمولو کنبی کمی سستی کول خراب خیزدی۔ کله چہ امام اوبادشاہ لہ داسی واقعہ راشی پہ کوم کنبی چہ حدوی نوہغہ لہ پکار دی چہ حد قایم کری اونہ نی پریردی۔ پہ حدیث کنبی دی د خپل مینخ پہ حدودو کنبی معافی کوئی کومہ خبرہ چہ ماتہ راورسی او پہ ہغی کنبی حد وی نوہغہ خو واجب او ضروری شی^(۱) پہ یوبل حدیث کنبی دی پہ زمکہ د یوحہ قایمول د زمکی والا د پارہ د خلویستو ورخو د باران نہ بہتردی^(۲) د اہم قول دی چہ پہ ترس کولوسرہ نرم ویشتل مہ کوئی بلکہ پہ درمیانہ توگہ نی پہ کورو وہنی داسی ہم نہ وی چہ ہڈوکی پہ مات کری۔ د تہمت لگونکی حد جاری کولو پہ وخت کنبی د ہغہ پہ بدن باندی کپری موجود کیدل پکار دی اود زناکار حد پہ وخت کنبی دی نہ وی۔ دا قول د ابو حماد بن ابوسلیمان دی د دی بیان فرمائیلوسرہ ہغوی دا جملہ ﴿رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَءُ عَذَابُهَا ظَآئِفَةً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۳) اولوستلہ نوسعید بن عروبه تپوس اوکرو چہ دا پہ حکم کنبی شتہ نو وئی وئیل او حکم کنبی شتہ۔ او پہ کورو کنبی یعنی د حد پہ قایمولو کنبی او پہ سخت گزار کولو کنبی۔ دابن عمر^(۴) وینخہ چہ کله زنا او کرہ نوہغہ دا پہ پنبویاندی او ملاباندی پہ کورو باندی او وہلہ نوعید ددی آیت ہم دا جملہ تلاوت کرہ چہ درب حد قایمولو کنبی تاسولہ ترس نہ دی راتلل پکار۔ نوہغہ اوفرمائیل ولہ ستا پہ نیز ما دی سرہ نرمی او کرہ؟ واورہ اللہ ﷻ د دی د وژلو حکم نہ دی کری اونہ نی دا فرمائیلی چہ دا پہ سر پہ کورو باندی او وہنی۔ ما پہ پورہ طاقت سرہ دا پہ کورو وہلی دہ او دی لہ می پورہ سزا ورکری دہ۔ بیا نی اوفرمائیل کہ ستا پہ اللہ باندی او پہ قیامت باندی ایمان وی تالہ د دی حکم پورہ کول پکار دی او پہ زناکارو باندی د حد قایمولونہ دہ نہ دی کول پکار۔ ہغہ پہ سخت گزار سرہ وہل ہم پکار دی خوہوکی ماتونکی نہ۔ دی د پارہ چہ ہغہ د خپلی دی گناہ نہ منع شی اود ہغوی دا سزا د نورو د پارہ عبرت جو رشی رحم خراب خیز نہ دی۔

یوحیث کنبی دی یوسری راغلو وئیل یارسول اللہ ﷺ چہ زہ کله چیلنی ذبح کوم نو زہ مہی خوگیری حضور ﷺ اوفرمائیل پہ دی رحم بہ ہم تاتہ اجر ملاویری^(۵) بیافرمانی چہ د دوی د سزا پہ وخت د خلقو راجع کول پکار دی دی د پارہ چہ د تولو پہ زہ کنبی ویرہ کینی اود زناکار رسوائی ہم وی دی د پارہ چہ نور خلق د دی نہ منع شی۔ دہ لہ بشکارہ سزاور کول پکار دی پہ پتہ وہلوسرہ نہ دی پریخودل پکار۔ کہ یوسری وی اویاد دی نہ زیات وی نوہلہ شوہ او پہ آیت باندی عمل اوشو۔ داد امام محمد مذهب دی چہ یوسری ہم طائفہ دہ۔ د عطاء قول دی دوه کیدل پکار دی سعید بن جبیر وائی چہ خلور دی وی زہری وائی دری یاد دریونہ زیات۔ امام مالک فرمائی خلور اود دی نہ زیات خکہ چہ پہ زنا کنبی د خلورونہ کم گواہان نہ وی یاد دی نہ ہم زیات۔ دامام شافعی ہم دامذهب دی۔ ربیعہ فرمائی چہ پنخہ دی وی۔ دحسن بصری پہ نیز لس کسان۔ قتادہ وائی چہ یوہ دلہ دی وی چہ نصیحت عبرت او سزا اوشی۔ نصر بن علقمہ د دی دلہ موجود گئی کنبی دا علت بیان کری دی چہ ہغوی بہ د ہغہ خلقو د پارہ چہ پہ چا باندی حد جاری کولی شی دمغفرت او رحمت دعا او کری۔

(۱) ابوداؤد کتاب الحدود باب یعنی عن الحدود ما لم تبلغ السلطان: ۴۳۷۶ نسائی ۴۸۹، حاکم: ۴/۲۸۲.

(۲) نسائی کتاب قطع السارق باب الترغیب فی اقامة الحد: ۴۹۰۹، ابن ماجہ: ۲۵۳۷-۲۵۳۸.

(۳) احمد: ۴۳۶/۳، وسندہ صحیح وصحہ الحاکم: ۴/۲۳۱ ووافقه الذہبی، مجمع الزوائد: ۴/۳۲-۳۳.

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً	اَوْ مُشْرِكَةً
زناکار سپری د نکاح نہ کوی مگر دزناکاری بنھی سرہ یا دشرکی بنھی سرہ	
ازناکار سپری زناکاری بنھی یا مشرکی بنھی نہ سوا بل چا سرہ	
وَالزَّانِيَةُ	لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ
او زناکارہ بنخہ چی ده نکاح دنہ کوی دهغی سرہ مگر ازناکار سپری یا مشرک سپری	
نکاح نہ کوی او زناکاری بنھی سرہ ہم بغیر دزناکار سپری یا مشرک سپری نہ بل شوک نکاح نہ کوی	
وَحُرْمٌ	ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
او حرام کری شوی دی دغه یہ مومنانو باندی	
اودا عمل (دزنا) یہ مومنانو حرام کری شوی دی	

قوله تعالى:- الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً

بدکارہ بنھی اوبدکارہ سپری:- اللہ ﷻ خبرورکوی چہ زناکار سرہ پہ زنا باندی هغه بنخہ رضامند کیری چہ بدکارہ وی یا مشرکہ وی اودا خراب کارخہ عیب نہ گنری. داسی بدکارہ بنھی سرہ هغه سپری ملاویبری چہ ہم د دی پہ شان بدچلن وی یا مشرک وی اود دی د حرمت هیو قائل نہ وی. ہم دا قول د مجاهد، عکرمہ، سعید بن جبیر، عروہ بن ربیع، ضحاک، مکحول، مقاتل بن حیان او دیرو بزرگانو مفسرینو نہ روایت دی چہ پہ مومنانو باندی دا حرام دی یعنی زناکاری کول او زناکارو بنخوسرہ نکاح کول یا عقیفہ او پاک دامنه بنھی دداسی زنا کارانو پہ نکاح کنبی ورکول. دابن عباس رضی اللہ عنہم نہ روایت دی چہ دی آیت نہ مراد ددی چہ زنا پہ مسلمانانو باندی حرامہ ده. دقتاده وغیرہ نہ روایت دی چہ بدکارو بنخو سرہ نکاح کول پہ مسلمانانو باندی حرام دی. لکہ چہ بل آیت کنبی دی ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُفْجِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْمَنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱) یعنی مسلمانانو له چہ کومو بنخوسرہ نکاح کول پکاری دی پہ هغوی کنبی دا دریوارہ صفتونہ کیدل پکاری دی چہ هغه پاک دامنه وی هغه بدکارہ نہ وی او نہ پہ پتہ باندی خرابو خلقو سرہ تعلق لرونکی وی. ہم دغه درې صفتونہ پہ سرو کنبی کیدل ہم بیان شوی دی. د دی د پارہ د امام احمد فرمان دی چہ د نیک اویک دامن مسلمان نکاح بدکارہ بنھی سرہ صحیح نہ دی تر کومی چہ هغه توبہ اونہ کری اویس د توبہ نہ نکاح کول صحیح دی دغه شان ساده باده پاکو بنخو نکاح زناکار او بدکارہ سپوسرہ کول نہ دی پکار تر کومی چہ هغوی پہ صدق زہ سرہ د دی بدکار نہ توبہ اونہ کری خکہ چہ د اللہ ﷻ فرمان دی داپہ مسلمانانو باندی حرام کری شوی دی.

د زنا کاری او مشرکی سرہ دنکاح یوه عجیبه واقعه:- یوسری دام مبزول نومی بدکارہ بنھی سرہ دنکاح کولو اجازت د حضور ﷺ نہ اوغوبشونو حضور ﷺ هم دغه آیت تلاوت کرو (۲) بل روایت کنبی دی چہ د هغه د اجازت پہ غوبشتلو باندی دا آیت نازل شو (۳) ترمذی کنبی دی یوصحابی چہ د هغه نوم مرثد بن ابومرثدوو ده به دمکی نہ مسلمانان قیدیان راوچتول راوړل به ئی اومدینی ته به ئی رسول. عناق نومی

(۱) ۴/النساء: ۲۵.

(۲) احمد: ۱۵۹/۲ و مسنده حسن و اخطامن ضعفه.

(۳) احمد: ۲۲۵/۲ و مسنده حسن، بیهقی: ۱۵۳/۷، حاکم: ۱۹۳/۲.

یوہ بدکارہ بنسخہ پہ مکہ کنبی اوسیدہ۔ د جاہلیت پہ زمانہ کنبی د ده دي بنسخي سره تعلق وو. حضرت مرثدہ فرمائی یوخل زه دیوقیدی دراوستلود پاره مکہ ته لارم دیویباغ دیوال دلاندي اورسیدم. د شیبی وخت وو سپورمنی راختلی وه. اتفاقی عناق هلته راورسیده زه نی اولیدم بلکه ونی پیژندلم آواز نی راکړه مرثدنه نی؟ ماونیل اومرثدیم هغې ډیره خوشحالی بنکاره کړه اوماته نی اوونیل راخه شپه ما سره تیره کړه. ماونیل عناق الله ﷺ زناکاری حرامه کړې ده. کله چه هغه ناامیده شوه نو هغې زما د گیرولو دپاره شور اوچغې شروع کړې چه ای د خیمې والیبیدار شنی غل راغلي دي هم دادې چه ستاسو قیدیان پتوی. خلق راپاسیدل اواته کسان زما د نیولو د پاره ما پسې په منډه شو ما موتی رابند کړل اود خندق په لار اوختیدم او په یوغار کنبی پت شوم. دا خلق ماپسې شاشاته راغله خو زه نی اونه لیدم. دوی هلته متیازو ته کیناستل والله ددوی متیازې زما په سر راتلي خوالله هغوی رانده کړل اود هغوی نظریه ماباندي پرینوتلو. اخواد یخوائی اوکتلم خو واپس لارل. ما لږ ساعت تیرکړو اوچه دایقین مې اوکړوچه هغوی به بیا اوده شوې وی نود دي خای نه لارم اودمکې لارمې واخسته هلته اورسیدم او هغه مسلمان قیدی مې راپه شاکړو اود هغه خای نه مې راوتختولو. هغه ډیر دروندو وکله چه اذخرته اورسیدم نوستری شوم ماهغه دشانه راکوزکړو اودهغه هتکړنی مې خلاصې کړې اوآزادمې کړو. را روان مې کړو اومدینې ته مې راورسولو. د عناق محبت زما په زړه کنبی وو مادرسول الله ﷺ نه اجازت اوغوښتلوچه هغې سره نکاح اوکړم حضور ﷺ خاموش شو مابیا هم دا سوال اوکړو بیا خاموش شونودا آیت نازل شو. حضور ﷺ اوفرمائیل ای مرثد د زناکاری سره نکاح زناکار یا مشرک کوی ته هغې سره د نکاح اراده پریرده. امام ابوداؤد اوامام نسائی II هم داخپل سنن په کتاب النکاح کنبی راوړې دي (۱) ابوداؤدوغیره کنبی دی زناکاره چه هغې ته کورې لگولې شوی وی هغه د خپل خان په شان سره نکاح کولې شی (۲)

درې قسمه خلق به جنت ته نه خې اودریو قسمو خلقو ته به الله ﷻ په نظر د رحمت نه کوری. مسند احمد کنبی رسول الله ﷺ فرمائی درې قسم خلق دی چه جنت ته به نه خې اود هغوی طرف ته به الله ﷻ د رحمت په نظر نه کوری. د مور پلار نافرمانه، هغه بنسخي چه خان د سرو په شان کوی اودیوث. اودرې قسم خلق دی چه هغوی ته به الله ﷻ د رحمت په نظر نه کوری د مورپلار نافرمانه د همیشه نشه کونکې اودالله ﷻ په لار کنبی د ورکړې احسان کونکې (۳) مسند احمد کنبی دی حضور ﷺ فرمائی درې قسم خلق دی په چاچه الله ﷻ جنت حرام کړې دي دهمیشه شرابی د مور پلار نافرمانه او د خپل کور والا په خلقو کنبی خبائت قایمونکې (۴) ابوداؤدطیالسی کنبی دی چه جنت ته به یودیوث هم نه خې (۵) ابن ماجه کنبی دی کوم سرې چه الله ﷻ سره پاک صفا ملاویدل غواری هغه له پکاردی چه پاکوښخوسره نکاح اوکړی چه وینسخي نه وی (۶) د دي سندضعیف دي اودیوث وانی بی غیرته سرې ته. نسائی کنبی دی یوسرې رسول الله ﷻ له راغلو ونی و نیل زما خپلې بنسخي سره ډیره مینه ده خو په هغې کنبی دا عادت دي چه د چا لاس هم نه واپس کوی. حضور ﷺ اوفرمائیل طلاق ورکړه. هغه و نیل مانه خوبصر نه

(۱) لرمذی کتاب تفسیر القرآن باب ومن سورة النور: ۳۱۷۷ وسنده حسن، ابوداؤد: ۲۰۵۱، نسائی: ۲۲۳، بیهقی: ۱۵۲/۷، حاکم: ۱۶۶/مختصر.

(۲) ابوداؤد کتاب النکاح باب فی قوله تعالی (الزانی لا ینکح الا زلیه): ۲۰۵۲ وسنده حسن، احمد: ۲/۳۲۴، مشکل الانار: ۴۵۴۸

(۳) نسائی کتاب الرکاة باب النان بما اعطی: ۲۵۶۳ وسنده حسن، احمد: ۲/۱۳۴.

(۴) احمد: ۲/۱۳۴ وسنده حسن وصححه الحاکم: ۱/۷۲ وواقفه الذهبی، مجمع الزوائد: ۴/۳۲۷.

(۵) مسند الطیالسی: ۶۴۲.

(۶) ابن ماجه کتاب النکاح باب تزویج الحر والنور والولود: ۱۸۶۲.

کبریٰ بیاحضور ﷺ اور فرمائیل بیالارشہ دھغی نہ فائذہ واخلہ^(۱) خود احدیث ثابت نہ دی اوددی راوی عبدالکریم قوی نہ دی دویم راوی د دی ہارون دی چہ دہ نہ قوی دی خود ہغہ روایت مرسل دی اوہم دا تیک ہم دی ہم دا روایت مسنداً ہم نقل دی خود امام نسائی فیصلہ دا دہ چہ مسند کول خطادہ او صواب ہم دا دی چہ دامرسل دی دا حدیث پہ نورو کتابونو کنبی پہ نورو روایتونوسرہ ہم نقل دی امام احمد خودی تہ منکروانی او امام ابن قتیبہ دہ تاویل کوی چہ کومہ وینا نی کرې دہ چہ ہغہ د یولاس لگونکی لاس نہ پر پردی دی نہ مراد یر زیات سخاوت دی چہ ہغہ یوسوالگری تہ ہیو انکار نہ کوی خو کہ چرې ہم دا مطلب وی نو پہ حدیث کنبی د «لامس» پہ خای د «ملمس» لفظ کیدل پکار وو داہم ونیلې شوی دی چہ د دی خصلت داسی معلومیدو دانہ وہ چہ ہغی بدی کولہ خکہ کہ پہ ہغی کنبی ہم داعیب وونوبیابہ حضور ﷺ دی صحابی تہ د ہغی د ساتلو اجازت نہ ورکولو خکہ چہ مینہ خود موجود وہ دا صرف پہ یوہ خطرہ د وہم ماتول ممکن دی چہ خہ بدی راپیدا کرې واللہ سبحانہ وتعالی اعلم غرض دا چہ د زنا کارو بنخوسرہ د پاکو سرو نکاح کول منع دی او کہ ہغوی توبہ او کرې نو نکاح حلالہ دہ د ابن عباس رضی اللہ عنہما نہ یوسری تپوس او کرې چہ ہم یو داسی نسخی سرہ زما تعلق ووخاوس مونر تہ اللہ ﷻ د توبی توفیق راکرو نوزہ غوارم چہ ہغی سرہ نکاح او کرې خوبعضی خلق وانی چہ ہم زنا کاریہ زنا کاری بنسخی سرہ یا مشرکی سرہ نکاح کوی ہغوی او فرمائیل چہ نہ د دی آیت دا مطلب نہ دی تہ ہغی سرہ اوس نکاح کولې شی کہ خہ گناہ وی نوزما پہ ذمہ یحیی لہ چہ کلہ دا ذکر راغلو نوونی فرمائیل دا آیت منسوخ دی ددی نہ پہ پس آیت (وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَأَمَّا بَكُمْ إِنْ يَكُونُوا قُرَّاءَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) (۱) سرہ امام ابو عبد اللہ محمد بن ادریس شافعی ہمدان فرمائی۔

د زنا کاری بنسخی سرہ د پاکدامن پری د نکاح جواز

مسئلہ حنفی: - د احتافو پہ نیز د زنا کاری بنسخی سرہ نکاح کول جائز دی د تفصیل دپارہ او گوری (احکام القرآن للجصاص باب تزویج الزانیۃ (۳۹۱۱۳) -

وَالَّذِينَ	يُرْمُونَ
او ہغہ کسان چی دزنا الزام لگوی	
المحصنات	ثم لم يأتوا بأربعة شهداء فاجلدوهم
پہ پاک لمنو بنخو باندي بیا ارانہ ولی ہغوی خلور گواہان نو او وہی ہغوی	
ثمین جلدہ	ولا تقبلوا لهم شهادة أبداً وأولئك هم
اتیا دري اومہ قبلوی تاسو دہغوی گواہی ہمیشہ او دغہ گسان پخبلہ ہغوی	
الفسقون	إلا الذين تابوا من بعد ذلك وأصحوا
فاسقان دی سوا دہغہ کسانونہ چی توبہ نی او ویستلہ روستو ددی نہ او نیک نی کرو عمل خپل	
	بد کردارہ دی مگر خوک چی ددی کار نہ پس توبہ او باسی او دخپلو عملونو اصلاح او کرې

(۱) لسانی کتاب النکاح باب تزویج الزانیۃ: ۳۲۲۱ ووضیح، بیہقی: ۱۵۴/۷.
(۲) ۲۴/النور: ۳۷.

فَإِنَّ اللَّهَ	عَفُورٌ	رَّحِيمٌ
پس بیشکہ اللہ بینونگی مہربانہ دی		
نوبیشکہ اللہ ﷻ دیر بخسبونگی مہربان دی		

قوله تعالى: - وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ

پہ پاکو بنخو باندي دتہمت لکونکو سزا:- کوم خلق چہ پہ یوہ بنخہ یاسری باندي دزنا کارنی تہمت اولگوی او ثبوت ورنہ کرې شی نو ہغہ تہ بہ اتیا کورې لگولی شی او کہ شہادت نی پیش کرو نو د حد نہ بہ بیج شی او پہ چاچہ جرم ثابت شوې دې ہغہ تہ بہ حدور کولی شی او کہ شہادت نی پیش نہ کرې شو نو اتیا کورې بہ ہم وھلې شی اود بیاد پارہ بہ ہمیشہ د ہغہ گواھی نہ شی منلی او ہغہ بہ عادل نہ بلکہ فاسق گنرلې شی۔ پہ دې آیت کنبی چہ کوم خلق مخصوص او خلاص گنرلې شوی دی نوبعضی وائی چہ دا خلاصوالی صرف د فاسق کیدو سرہ دہ یعنی پس د توبی نہ بہ ہغہ فاسق نہ وی۔ بعضی وائی چہ نہ تہ بہ فاسق وی اونہ بہ مردود الشہادت وی بلکہ بیابہ دہغہ گواھی ہم اخستی شی۔ او حد چہ کوم دې ہغہ یوشان ہم پہ توبہ سرہ نہ شی اخوا کیدی۔ دامام مالک احمد او امام شافعی II مذهب خو دادې چہ پہ توبہ سرہ بہ د شہادت مردود کیدل اوفسق ختم شی۔ سیدالتابعین سعید بن مسیب او د سلفو د یوی دلی ہم دا مذهب دې (۱) خوا امام ابوحنیفہ فرمائی چہ صرف فسق بہ لرې شی ولې شہادت نی نہ شی قبلیدی۔ بعضی نور خلق ہم داوائی شعبی اوضحاک وائی کہ چرې ہغہ ددې خبرې اقرار او کروجہ ہغہ بہتان ترلې ووا بیائی توبہ ہم پورہ کرہ نودہغہ گواھی د دې نہ پس مقبول دہ۔ واللہ اعلم۔

د قاذف گواھی د توبی نہ پس ہم نہ قبلیری

مسئلک حنفی:- د حنفیانو پہ نیز کہ محدود فی القذف توبہ اوباسی نو د توبی ویستلونہ پس ہم د ہغہ دعا نہ قبلیری (تفسیر مظہری ۱۶۰۳۴)۔

وَالَّذِينَ	يَرْمُونَ	أَزْوَاجَهُمْ
او ہغہ کسان چی د زنا الزام لگوی پہ خپلو بنخو باند		
او کوم خلق چي پخپلو بنخو باندي د زنا الزام اولگوی		
وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ	شَهَادَةٌ	إِلَّا أَنفُسُهُمْ
اونہ وی ہغوی لره گواہان ماسوا دخانونو خپلو نہ (نو) گواھی دیو دہغوی خلور		
او ہغوی سرہ دخپل خان نہ سوا نور گواہان نہ وی نو دداسی سړی د گواھی صورت دا دې چي ہغہ بہ		
شَهِدَتْ	بِاللَّهِ	لَمِنَ الصَّادِقِينَ
گواہیانی دی پہ اللہ باند (پہ دې خبرہ) چی بیشکہ دی دربتیا ویونکونہ دې او پنخمہ گواھی دادہ		
خلور خلہ پہ اللہ ﷻ قسم خوری چی بیشکہ ہغہ پخپلہ دعوی کنبی ریبتونی دې او پہ پنخم خل		
أَنَّ	لَعْنَتَ اللَّهِ	عَلَيْهِ
چی بیشکہ لعنت د اللہ دوی پہ دہ باند کہ چرې وی دې ددروغ ویونکونہ او دفعہ کوی		
بہ داسی وائی چی کہ چرې ہغہ دروغزن وی نو پہ ہغہ دې د اللہ ﷻ لعنت وی اود بنخې نہ سزا		

عَنْهَا	الْعَذَابَ	أَنْ	تَشْهَدَ	أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ
دہغہ بنی نہ عذاب لرہ دا خبرہ چی گواہی او کړی ہغہ بنیخہ خلور گواہیانی	پہ دې صورت کښې لرې کیدیشی اچې ہغہ خلور خله پہ اللہ ﷻ باندي قسم او خوری اچې	يَا اللّٰهَ لَا	لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝۵	وَالْخَامِسَةَ
پہ اللہ باند اچې بیشکہ دا سرې ادروغ و یونکونہ دې او پینخمہ گواہی دادہ اچې بیشکہ غضب داللہ دوی	داسرې دروغژن دې او پہ پنخم خل دې داسې او وائی چي پہ ما دې داللہ ﷻ غضب نازل شی	عَلَيْهَا	اِنْ كَانَ	مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝۶
پہ ہغی باند کہ چری وی داسرې در بنستیا و یونکونہ او کہ چری نہ وې فضل داللہ پہ تاسو باند	کہ دا خاوند رینستیا وائی او کہ پہ تاسو داللہ فضل او مہربانی نہ وې او دا خبرہ نہ وې	وَرَحْمَتُهُ	وَ اَنَّ اللّٰهَ	تَوَّابٌ
او رحمت دہغہ او بیشکہ اللہ اہیر توبہ قبلونکي دې او د حکمت خاوند دې	چی اللہ ﷻ توبہ قبلونکي او د حکمتونو خاوند دې	حٰكِمٌ ۝۷		

قوله تعالى: - وَالَّذِينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ

لعان کله او خبرنکہ دې؟ :- پہ دې آیاتونو کښې اللہ ﷻ د ہغہ خاوندانود پارہ چہ د خپل بیبیانو پہ نسبت نی داسې خبرہ کړې دہ د خلاصی صورت بیان فرمائی کہ ہغوی دوه گواہان پیش نہ کړې شی نو لعان دې او کړی۔ ددې صورت دادې چہ دې بہ د امام پہ وړاندې راشی بیان بہ او کړی کله چہ گواہی پیش نہ کړې شی نو حاکم بہ دخلور و گواہانو پہ خای دہ لہ خلور قسمہ ورکړی اودې بہ قسم خوری او وائی بہ چہ دې رینستونې دې او کړمہ خبرہ چہ کوی ہغہ رینستیا دہ۔ پہ پنخم خل بہ وائی کہ چری دې دروغژن وی نو پہ دہ دې داللہ ﷻ لعنت وی۔ پہ دومرہ وینا کولوسرہ د امام شافعی m پہ نیز بہ د دہ بنیخہ د دہ نہ بانن شی او دہمیشہ دپارہ بہ حرامہ شی۔ دې بہ مہر ادا کړی او پہ دغہ بنیخہ بہ حد قایم کړې شی۔ خو کہ ہغہ بنیخہ ہم مخامخ ملاعنہ او کړی نو حد بہ دہغی نہ اخواشی دابہ ہم خلورخل پہ قسم سرہ بیان ورکړی چہ د دې خاوند دروغژن دې او پہ پنخم خل بہ وائی کہ چری ہغہ رینستونې وی نو پدی دې داللہ ﷻ غضب نازل شی۔

دسرې پہ حق کښې لعنت اود بنیخې پہ حق کښې غضب، وجہ ۵۵؟ :- دالطیفہ ہم پہ خیال کښې اوساتنی چہ د بنیخې دپارہ د غضب لفظ و نیلی شوی دې خکہ چہ پہ عام توگہ یوسرې نہ غواری چہ پہ خپلہ بنیخہ خامخا تہمت اولگوی او خپل خان بلکہ خپل خاندان ہم بدنام کړی۔ پہ عام توگہ ہغہ رینستونې وی او د خپل صدق پہ وجہ ہغہ معذورہ گتړلې شی۔ ددې د پارہ پہ پنخم خل پہ ہغہ باندي او و نیلی شو کہ د ہغی خاوند رینستونې وی نو پہ دې باندي دې داللہ ﷻ غضب راشی۔ بیا د غضب والا ہغہ وی چہ سرہ د حق بیژندلو بیا د دې نہ مخ اروی۔ بیا فرمائی کہ د اللہ ﷻ فضل اورحم پہ تاسو باندي نہ وو نو پہ تاسو بہ داسې آسانشی نہ وې بلکہ پہ تاسو بہ سختی راتلہ اللہ ﷻ دخپلو بندیکانوتوبہ قبلوی کہ ہر قسم گناہ وی او کہ پہ کوم وخت ہم توبہ وی۔ ہغہ حکیم دې پہ خپلہ شرع کښې پہ خپلو حکمونو کښې او پہ خپلو بندیزونو کښې۔

د ایت لعان متعلق روایات:- د دې آیت بارہ کښې چہ کوم روایتونہ دی ہغہ ہم واورنی مسند احمد کښې

دی چہ کلمہ دا ایت (نمبر ۴) نازل شو نو سعد بن عبادہ ؓ چہ د انصار و سردار وو او وئیل یارسول اللہ ﷺ ایاد ایت ہم دغہ شان نازل شوے دی؟ حضور ﷺ او فرمائیل انصار و اورئی چہ ستاسو داسردار خہ وائی؟ هغوی وئیل یارسول اللہ ﷺ تاسو ورتہ معافی او کړئی داصرف د ده د راوچت شوی غیرت په وجه داسې دی اونور هیش نشته د ده د غیرت دا حال دی چہ دی صرف پیغلی سره نکاح کوی او په مونږ کنبې څوک هم د ده طلاق شوې بنځې سره د نکاح جرات نه شی کولی. حضرت سعد ؓ او فرمائیل چہ یارسول اللہ ﷺ دا خوزما ایمان دی چہ دا حق دی خوماته حیرانتیا ده چہ که زه څوک د بنځې پنبې نیونکې اووینم نو بیا هم زه د هغه خہ نه شم کولی تردې چہ زه څلور گواهان راولم نو هغه خوبخپل کار پوره کړې وی. دی خبرې به لږ شان ساعت شوې وی چہ هلال بن امیه ؓ راغلو دا د هغه دریو کسانونه وو چہ د هغوی توبه قبوله شوې وه. دی دخپلو پټونه د ماسخوتن په وخت کنبې خپل کورته راغلو نو وئی کتل چہ په کور کنبې یو پردې سپړې دی کوم چہ پخپله هغه پخپلو سترگو اولیدو او په خپلو غوږونو دی د هغه خبرې واوریدی. سحر چہ راغلو رسول اللہ ﷺ ته ئی دا ذکر او کړو. حضور ﷺ ته ډیر خراب معلوم شو او په طبیعت مبارک باندي ډیر سخت اولگیدل. ټول انصار راجمع شو او وئی وئیل چہ د سعد بن عبادہ ؓ د دی قول په وجه مونږ ټول په دی مصیبت کنبې راگیرشو اوس خوبه په دی صورت کنبې رسول اللہ ﷺ هلال بن امیه ؓ ته د تهمت حد لگوی اود هغه گواهی به مردود گرځوی. هلال ؓ وئیل واللہ زه رښتونی یم اوزماد اللہ ﷺ نه دا امیددی چہ هغه به زما خلاصې کوی وئیل یارسول اللہ ﷺ زه گورم چہ زما خبرې په تاسو ډیرې درنې اولگیدی زما په اللہ ﷺ قسم دی زه رښتونی یم اللہ ﷺ ته بنه معلومه ده گواه ئی نه شو پیش کولی نو نيزدی وه چہ رسول اللہ ﷺ په هغه باندي حد قایم کړې وې په دی کنبې وحی نازلیدل شروع شو. صحابه کرامو رضوان اللہ اجمعین د حضور ﷺ د مخ مبارک نه معلومه کړه او پوهه شو چہ دی وخت کنبې وحی نازلیری. کلمه چہ نازل شوه نو حضور ﷺ د هلال ؓ طرف ته او کتل وئی فرمائیل ای هلال خوشحاله شه اللہ ﷺ ستادپاره آسانی اورخصت نازل کړو. هلال ؓ وئیل الحمد لله زما د اللہ ﷺ نه چہ رحیم ذات دی هم دغه امیدوو. بیا حضور ﷺ هلال اود هغه بنځه راوغوښتل اود دواړو په وړاندي ئی دملاعنه آیت تلاوت کړو وئی فرمائیل گورئی د دنیا د عذاب نه د آخرت عذاب ډیر سخت دی. هلال ؓ وئیل یارسول اللہ ﷺ زه بالکل رښتیا وایم. هغه بنځې وئیل حضور ﷺ دی دروغ وائی حضور ﷺ حکم او کړو چہ بنه ده لعان او کړئی. نو هلال ؓ ته او وئیلی شو چہ دغه شان څلور ځل قسم اوخوره او په پنځم ځل باندي داسې اوواید. هلال ؓ چہ کلمه څلور ځل او وئیل اود پنځم ځل وئیلو نو بیت راغلو نو هغه ته او وئیلی شو بلال د اللہ ﷺ نه اوویریرې اود دنیا سزا د آخرت د سزا نه ډیره سپکه ده دا پنځم ځل چہ ستاد خلې نه اوخی په تابه عذاب واجب شی. نو هغه وئیل یارسول اللہ ﷺ قسم دی په اللہ ﷺ چہ څنگه هغه زه د دنیا د سزا نه زما په صداقت باندي بیچ کړم دغه شان به د آخرت عذاب نه هم زما په رښتیا وینا سره زما رب ما محفوظ کړی. بیانی د پنځم ځل الفاظ هم په ژبه سره ادا کړل. اوس دی بنځې ته او وئیلی شو چہ ته څلور ځل قسم اوخوره چہ دی دروغ ژن دی کلمه چہ هغې څلور ځل قسم اوخولو نو رسول اللہ ﷺ د پنځم ځل د دی کلمه وئیلو نه هغه منع کړه اوچہ څنگه ئی حضرت بلال ؓ پوهه کړې وو هغې ته ئی هم او فرمائیل نو د هغې خه خیال راپیداشو منع شوه ژبه ئی راقابو کړه او نيزدی وه چہ د خپل قصور اقرار نی کړې وو خوبیانی او وئیل چہ زه د همیشه د پاره خپل قوم نه رسوا کوم. بیانی او وئیل که د هغې خاوند رښتونی وی نو په دی دی د اللہ ﷺ غضب نازل شی. حضور ﷺ په دی دواړو کنبې جدانی او کړه او حکم ئی ورکړو چہ ددی نه کوم بچی اوشی هغه بلال طرف ته مه منسوب کوئی او مه هغه ته حرامی اولاد وائی. څوک چہ دی ماشوم ته حرامی وائی یا په دی بنځه تهمت لگوی په هغه به حد قایمولی شی داهم فیصله اوشوه چہ ددی هیش څرچه به په خاوند باندي نه وی ځکه چہ جداوالی

شوی دې نه طلاق شوی اونه ددې خاوندوفات شوېدې او ونی ونیل چه گورنی که داماشوم سور سپین چاق پنهور پیداشو نودا د هلال اوگنرئی اوکه هغه د نرو پنهوروالا تور بخن پیدا شو نود هغه سپی نی اوگنرئی د چاسره چه په دې باندي الزام لگولې شوی دې. کله چه ماشوم اوشو نو خلقو اوکتلوچه هغه هم په هغه بدصفت باندي وو چه د الزام د حق کیدو ننبه وه. هغه وخت رسول الله ﷺ او فرمائیل که دا مسئله په قسمونو باندي فیصله شوی نه وه نو مابه دې بنخه باندي خامخا حد لگولو. دا ماشوم چه کله لوی شو نود مصر والی جوړ شوی وو اود هغه نسبت د هغه د مور طرف ته وو. (ابوداؤد) (۱)

ددې حدیث پاک شواهد: ددې حدیث نورهم ډیر شواهددی په بخاری کنبی هم دا حدیث دې په دې کنبی دی چه شریک بن سحما سره تهمت لگولې شوی وو اود حضور ﷺ په وړاندي چه کله حضرت هلال ﷺ ذکر اوکړو نوحضور ﷺ فرمائیلې ووگواه پیش کره گنی ستاپه شاباندي به حد لگولې شی. هلال ﷺ وئیل یارسول الله ﷺ یوسرې به خپله بنخه په خراب کار وینی نو هغه به گواه لتوی؟ خو حضور ﷺ به هم دا فرمائیل. په دې کنبی داهم دی چه د دواړو په وړاندي حضور ﷺ داهم فرمائیلې ووچه الله ﷻ ته بنه معلومه ده په تاسو دواړو کنبی یوکس دروغژن دې. آیا په تاسو کنبی خوک د تویه کولو سره د خپلو دروغونه اوری؟ بل روایت کنبی دی چه په پنخه خل سره حضور ﷺ چاته او فرمائیل چه د ده خله بنده کره بیانی ورتنه نصیحت اوکړو چه د الله ﷻ د لعنت نه هریوخیز سپک دې. دغه شان دې بنخې سره هم اوکړې شو (سعید بن جبیر فرمائی د لعان کونکی سړی اوبنخې باره کنبی زمانه تپوس اوکړې شوچه آیا په دوی کنبی دې جدائی اوکړې شی؟ دا واقعه د ابن زبیر رضی الله عنه د امارت د زمانې ده. مانه خود دې هیخ جواب جوړنه شو نوزه د خپل خائی نه لارم اود عبدالله بن عمر رضی الله عنه کورته راغلم اود هغه نه می د دغه مسئله تپوس اوکړو نوهغوی او فرمائیل سبحان الله د ټولو نه اول داخبره فلانکی خوی د فلانکی معلومه کرې وه چه یارسول الله ﷺ که یوسرې خپله بنخه په یوخراب کار باندي اووینی نوکه د خلی نه نی اوباسی نوهم ډیره د بی شرمی خبره ده اوکه چپ پاتی کیری نو بیا هم د ډیری بی غیرتئی خاموشی دد. حضور ﷺ چه واوریده نو خاموش پاتی شو هغه بیار اغلوونی وئیل حضور ﷺ ماچه کوم سوال کرې وو افسوس هم هغه واقعه ماسره پینښه شوه. نو الله ﷻ د سورت نور دا آیاتونه نازل کرل. حضور ﷺ دواړه راوغوښتل اوهریوته نی بیل بیل وعظ اوکړو ډیرنی پوهه کرل خوهریوخپل خان ربنستونې ثابتولو بیا دواړو د آیت مطابق قسمونه اوخوړل او حضور ﷺ په هغوی کنبی جدائی اوکړه (۲) یوبل روایت کنبی دی د صحابه کرامو رضوان الله اجمعین یوه ډله د ماښام په وخت د جمعه په ورځ په جمات کنبی ناسته وه چه یوانصاری اوونیل چه که یوسرې خپلی بنخې سره پردې سړی اووینی که هغه دې اووژنی نو تاسو به هغه وژنئی اوکه د خلی نه نی اوباسی نو تاسو به د شهادت په نه موجود کیدو باندي هغه په کوړو وهئی اوکه دا معامله اوگوری اوچپ کینی نودا خو ډیره بی غیرتئی او بی حیائی ده. والله که زه دسخره پورې ژوندې پاتی شوم نود حضور ﷺ نه به د دې باره کنبی تپوس کوم. هغه هم په دې الفاظوسره د حضور ﷺ نه تپوس اوکړو اودعائی اوکړه چه الله ﷻ دې د دې فیصله نازله کرې. نود لعان آیت نازل شو اود ټولو نه اول هم داسرې په دې کنبی راگیرشو (۳) یوبل روایت کنبی دی چه عویمر رضی الله عنه عاصم بن عدی رضی الله عنه اوونیل چه لې شان لار شه د رسول الله ﷺ نه معلومه کره که یوسرې خپلی بنخې سره خوک سړی اووینی نوخه به کوی؟ داسې خو به نه وی چه که هغه قتل کرې نودې به هم قتل کولې شی؟ حضرت عاصم رضی الله عنه

(۱) ابوداؤد کتب الطلاق باب فی اللعان: ۲۲۵۶/۱، ۲۳۸/۱، مستدرک علی: ۲۷۴۰.

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورۃ النور باب (ویدرواعنها العذاب): ۴۷۴۷، ترمذی: ۳۱۷۶، ابن ماجه: ۲۰۶۷، مشکل الانار: ۲۹۶۲.

(۳) احمد: ۱۹/۲، صحیح مسلم کتاب اللعان: ۱۴۹۳، ترمذی: ۱۲۰۲.

(۴) صحیح مسلم کتاب اللعان: ۱۴۹۵، احمد: ۴۲۱/۱، ابوداؤد: ۲۲۵۳، بیهقی: ۴۰۵/۷، ابن حبان: ۴۲۸۱.

در رسول الله ﷺ نه تپوس اوکړو نور رسول الله ﷺ په دې سوال سره ډیر خفه شو. کله چه عویمر ؓ عاصم ؓ سره ملاو شونو تپوس ئی اوکړو چه وایه تادر رسول الله ﷺ نه معلومات اوکړو؟ او حضور ﷺ څه جواب درکړو؟ عاصم ؓ وئیل تامانه څه بنه خدمت وانخستلو افسوس چه رسول الله ﷺ کزما داسوال عیب اوگنړلو او بدنی اوگنړل. عویمر ؓ وئیل چه بنه ده زه پخپله ورخم د رسول الله ﷺ نه تپوس کوم. دلته چه راغلونو حکم نازل شوې وو. د لعان نه پس عویمر ؓ او وئیل اوس که چرې زه داخل کورته یوسم نولکه ماچه په هغې د دروغو تهمت لگولې وونود حضور ﷺ د حکم نه وړاندې ئی بنځه جداکړه او بیاخود لعان کونکو هم دغه طریقه مقرر شوه. (۱) یوبل روایت کښې دی دانځه حامله وه اود دې خاوند دې نه انکار کړې وو چه داخل د هغه نه نه دې. دغه شان دا ماشوم د خپلې مور طرف ته منسوب کیدلو بیا سنت طریقه هم داسې روانه شوه چه دې به د خپلې مور وارث وی اومور به د ده وارثه وی. (۲) په یو مرسل او غریب حدیث کښې راغلی دی چه حضور ﷺ د حضرت صدیق اکبر ؓ او حضرت عمر فاروق ؓ نه تپوس اوکړو که ستاسو په کور کښې داسې کاروی نو څه به کوئ دواړو وئیل سټ به ئی والوزو داسې وخت کښې سترگې هغه سرې پټوی چه دیوت وی. په دې باندې دا آیاتونه نازل شو (۳) یوروايت کښې دی چه د ټولونه اول لعان په مسلمانانو کښې هلال بن امیه ؓ اود هغه د بی بی په مینځ کښې شوې وو. الخ.

د لعان نه پس دغه بنځه په خاوند همیشه دپاره حرامه شوه

مسلك حنفی:-- د لعان نه پس د بنځې او خاوند په مینځ کښې جدائی راغله او بنځه په خاوند باندې همیشه دپاره حرامه شوه لعان د ظهار پشان نه دې چه د کفارې په ورکولو سره به دوباره جائز شی (تفسیر مظهری (۳۵۲/۲).

إِنَّ الَّذِينَ				
ايشکه هغه کسان				
(نو په دې لوتې مصیبت کښې به پراته وئ)				
جَاءُو	بِالْإِفْكِ	عُصْبَةٍ	مِّنْكُمْ	لَا تَحْسَبُوهُ
چی راغلل اید دروغو سره هغه یوه ډله ده ستاسو نه اگمان مه کوئ په دې دروغو چی شر دې				
کومو خلقو چی په حضرت عائشه باندې تهمت لگولې وو هغه په تاسو کښې یوه ډله وه				
لَكُمْ	بَلْ هُوَ	خَيْرٌ	لَكُمْ	لِكُلِّ امْرِيٍّ
ستاسو دپاره بلکه دغه دروغ خیر دې ستاسو دپاره دپاره دهر سړی په هغوی کښې				
تاسو دخان دپاره دا (قصی) بده مه گنړئ بلکه ستاسو دپاره دا بهتره ده په دې کښې چی				

(۱) صحیح بخاری کتاب الطلاق باب من جوز الطلاق الثلاث ... : ۵۲۵۹، صحیح مسلم: ۱۴۹۲، ابوداؤد: ۲۲۴۷، ابن ماجه: ۲۰۶۶، ابن حبان: ۴۲۸۵، الخ.
 (۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر باب (الخامسة أن لعنت الله عليه إن كان من الكاذبين): ۴۷۴۶، صحیح مسلم: ۱۴۹۲، ابوداؤد: ۲۲۴۵، ابن ماجه: ۲۰۶۶، احمد: ۳۳۶/۵، ابن حبان: ۴۲۸۵.
 (۳) مستد الزار: ۲۲۳۷.

مَا كَتَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ

هغه حصہ دہ | چی دہ کری دہ | دگناہ نہ | اوہغہ خوگ |چی ذمہ واری نی واغستلہ |دلونی حصی دہغی
ہرچا خو مرہ حصہ اخستی دہ |ہغہ ہو مرہ گناہگار دی | اوچاچی پہ کبسی د تولو نہ زیاتہ

مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۰﴾

دہغوی نہ | ہغہ لرہ دی | عذاب | لوی |

حصہ اخستہ دہ | دہغہ سزا ہم | دنورو نہ زیاتہ، دہ |

قوله تعالى: - إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ ۗ

د عائشہ صدیقہ پاکوالی اوفضیلت اوواقعہ دافک:- -ددی آیت نہ واخلہ ترلسو آیاتونوپوری دام المؤمنین
عائشہ بارہ کبسی نازل شوی دی کلہ چہ پہ ہغی بانڈی منافقانو بہتان لگولی وو۔ پہ دی بانڈی اللہ ﷺ
تہ درسول اللہ ﷺ د رشتہ پہ وجہ غیرت راغلو اودا آیاتونہ نی نازل کرل دی د پارہ چہ د رسول اللہ ﷺ پہ
عزت بانڈی خہ داغ اونہ لگی۔ ددی بہتان ترونکو یوہ پارتی وہ۔ پہ دی لعنتی کار کبسی د تولونہ وراندی
وراندی عبداللہ بن ابی بن سلول ووچہ د تولو منافقانو سردار وو۔ دی بی ایمانہ یویوتہ پہ غور کبسی
خیروسرہ بنہ مصالحو لگولوسرہ دخان نہ جوڑی شوپ بنہ خبری اورسولی۔ تردی چہ دبعضی
مسلمانانوحم خلی کولاو شوپ اوپت پت پس پس تقریباً تریوی میاشتی پوری روانی وی تردی چہ د
قرآن کریم آیاتونہ نازل شو۔ ددی واقعہ پورہ بیان پہ احادیثوکبسی موجوددی۔ عائشہ k فرمائی چہ د
رسول اللہ ﷺ عادت مبارک وو چہ پہ سفرد تلویہ وخت کبسی دبیبیانویہ نوم خختری اچولو اوچہ د چانوم
بہ راوتلو ہغہ بی بی بہ نی خان سرہ بوتلہ۔ دغہ شان پہ یوہ غزوہ کبسی زما نوم راوتلو۔ زہ حضور ﷺ
سرہ لارم اودا واقعہ دپردی د آیاتونود نازلیدونہ پس دہ۔ زہ پہ خپلہ کجاوہ کبسی ناستہ ووم اوچہ کلہ بہ
قافلہ کوزیدلہ نوزما کجاوہ بہ راکوزولی شوہ زہ بہ پہ ہغی کبسی ناستہ ووم۔ کلہ چہ بہ قافلہ روانیدہ
نوحم ہغہ شان بہ کجاوہ کیخودلی شوہ۔ مونر لارو حضور ﷺ د غزوی نہ فارغ شوواپس شو مدینی تہ
رانیزدی شودشیپی د تلو آواز اوشو۔ زہ د قضائی حاجت د پارہ اووتلم اود لنبکر دخی نہ لری زہ لارم اود
ضرورت نہ فارغہ شوم بیاواپس شوم۔ کلہ چہ دلنبکر دخی تہ راورسیدم نومادخپل غاری امیل اولتولو
نو اومی نہ لیدلو زہ واپس د ہغی د لتون د پارہ واپس لارم اومی کتلو۔ دلنتہ دااوشو چہ لنبکر روان شو
کومو خلقو چہ بہ زما کجاوہ اوچتولہ ہغوی دا گنرل چہ زہ پہ دی کبسی ناستہ یم کجاوہ نی اوچتہ کرہ
پاس نی کیخودہ اولارل۔ داهم یادساتی چہ ہغہ وخت بہ بنخوداسی خوراک خیناک نہ کولو نہ د ہغی
غمت بدن وو نو پہ دی وجہ د کجاوی اوچتونکو تہ زما د موجودگئی او نہ موجودگئی بالکل پتہ اونہ
لگیدہ اوہغہ وخت زہ د شروع پہ عمر کبسی ہم ووم۔ غرض دا چہ د یر وخت نہ پس ماتہ ہار ملاشو
زہ چہ دلنتہ راورسیدم نو د یوسری نوم اونبنہ ہم نہ وہ نہ خوگ آواز کونکی اونہ جواب ورکونکی۔ زہ د
خپلی نبی مطابق ہلتہ اورسیدم کوم خای چہ زمونر۔ اونب کینولی شوپ وو اوہم ہلتہ پہ انتظار کبسی
کیناستم۔ کلہ چہ پہ وراندی تلوسرہ زما د نہ کیدو پتہ ورتہ اولگی نو زما پہ لتون پسی بہ ہم دلنتہ
راخی مالہ پہ ناستہ ناستہ خوب راغلو۔ اتفاقی صفوان بن معطل سلمی ذکوانی ﷺ چہ د لنبکر نہ شاتہ
پاتی وو اوروستنی شپہ تلی وو دسحر پہ رنر اکبسی راورسیدو۔ دیواودہ سری پہ کتوبانڈی داخیال راتل
وو چہ پہ غورسرہ نی اوکتل نود پردی د حکم نہ وراندی ہغہ زہ لیدلی ووم پہ کتوسرہ نی اوپیزندلم نو
پہ اوچت آواز نی پہ خپلہ زہ (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) اووٹیل۔ د ہغہ آواز اوریدو سرہ زما سترگی کولاو
شوپ اوما خپل خادرسرہ مخ پت کر ووسیدا کیناستم۔ ہغہ زر خپل اونب کینولو د ہغہ پہ پنبہ می خپلہ

پنہ کی خودہ زہ پاسیدم او پہ او بن کیناستم هغه او بن پاسولو او پہ منده نی اوزغلولو. پہ الله ﷻ باندي قسم دي نه هغه ماسره خه خبره او کره اونہ ما هغه سره خبره او کره اونہ د (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) نه بله کلمه ما دهغه د خلې نه اوریدلې. د غرمې پورې مونږ خپلې قافلې سره یوځای شو بس هم د دومره خبرې نه هلاک کیدونکو د ورمې نورې خبرې جوړې کړې. ددوی د ټولونه لوی اویه بر پر سره خبرې کونکې عبدالله بن ابی بن سلول وو. مدینې ته په راتلوسره زه بیمار ه شوم او تریوی میاشتی پورې په کور کنبې بیمار ه پرته ووم. نه ما خه اوریدلې اونہ ماته چاخه او وئیل کوم شور غوغا چه د خلقو په مینخ کنبې وه زه د هغې نه بی خبره ووم دومره خبره وه چه زما په زړه کنبې به داخیال راتلو چه د رسول الله ﷺ په مینه او محبت کنبې د کمې خه وجه ده؟ په بیمارئی کنبې په عام توگه چه به کوم شفقت د رسول الله ﷺ ماسره وویدی بیمارئی کنبې نه وویه دې وجه زما خفگان خو ډیر وویلی خه وجه راته معلومه نه وه. حضور ﷺ به تشریف راوړو سلام به نی کولو او د حال تپوس به نی کولو فرمائیل به نی طبیعت دې څنگه دې؟ نور خه خبره به نی نه کوله په دې به زما ډیر خفگان وو خود بهتان ترونکو نه زه بالکل غافله ووم.

اوس دا واورنی په کورونو کنبې لیتړینونه جوړ شوی نه وو او د عربود پخوانی عادت مطابق به مونږ خلق میدان ته د قضائی حاجت دپاره تلو. بنځې به عام توگه باندي د شپې تلې په کورونو کنبې د عامو لیتړینونو جوړولونه به نفرت وو. زه د عادت مطابق ام مسطح کابنت ابی رهم بن عبدالمطلب بن عبد مناف سره د قضائی حاجت دپاره لارم. هغه وخت زه ډیره کمزورې شوې ووم. دا ام مسطح ک زما د پلار ترور وه دهغې مور د صخر بن عامر لور وه د هغې د خوی نوم مسطح بن اثاثه بن عباد بن عبدالمطلب وو. کله چه مونږ واپس راغلو نو دام مسطح پنښه دڅادر په پلاؤ کنبې اونختله اوناڅاپه دهغې د خلې نه اووتل مسطح دې غرق شی. ماته بدنکاره شو ما وئیل تاخو ډیره خرابه خبره او کره توبه او کره ته هغه ته کنخلې کوي چه جنگ بدر کنبې شرکت کړې دې. هغه وخت ام مسطح او وئیل ای ساده بی بی تاته خه معلومه ده؟ ما وئیل خه خبره ده؟ هغې وئیل هغه هم د هغه خلقو نه دې چه تا بدنام کوی گرځی. زه ډیره حیرانه شوم او هغې پورې اونختم چه ماته پوره واقعه خو اووایه. هغې د بهتان ترونکو خلقو ټوله قصه ماته واوروله زما خو وار خطاشو د غم او خفگان غر په ما راپریوتلو د غم د وجه زه نوره هم بیمار ه شوم. بیمار ه خود اول نه ووم دې خبر خو زه کمزورې کړم په خه خوارو کورته راورسیدم. اوس خو مې صرف دا خیال وو چه خپل پلار کره لاره شم چه په پنښه شان سره خو معلومه کړم چه واقعی زما متعلق داسې خبرې خوړې دی او خه خه مشهورولې شی؟ په دې کنبې رسول الله ﷺ ماله خواله راغلو سلام نی اوکړو او تپوس نی اوکړو خه حال دې؟ ما وئیل که تاسو اجازت راکړئی نو خپل پلار کره لاره شم. حضور ﷺ اجازت راکړو. زه دلته راغلم او دخپلې مور نه مې تپوس اوکړو چه مورې په خلقو کنبې خه خبرې خوړې دی؟ هغې اوفرمائیل لورې داخو وړه خبره ده ته خپل ځان دومره مه خفه کوه. د یوسړې بنه بی بی چه د هغه خوښه وی او دهغې بنې هم وی هلته د داسې خبرو راتلل خو لازمی خبره ده. ما وئیل سبحان الله آیا واقعی خلق زما متعلق داسې خبرې خوړوی؟ اوس خوزه غم او مصیبت داسې راگیره کړم چه د بیانولو نه بهر دې. دهغه وخت نه مې چه کومه ژړا شروع کړه والله دیو وخت د پاره مې اوښکې نه دی ولاری. ما به سرايخودې ووژړل به مې، د خه خوراک څښاک، د خه اوده کیدل او کیناستل د کوم ځای خبرې اترې غم او مصیبت ژړاگانې اوزه ټوله شپه په دې حال کنبې تیره شوه چه د اوښکولر نی بندنه شوې. د ورځې هم دا حال پاتې شو.

د رسول کریم ﷺ د صحابه کرامو سره مشوره: حضور ﷺ علی ﷺ او اسامه بن زید ﷺ راوغوښتل په وحی کنبې وخت تیر شو. د الله ﷻ د طرف نه حضور ﷺ ته خه خبره اونہ خودلې شوه د دې دپاره نی دې دواړو بزرگانوسره مشوره اوکړه چه حضور ﷺ مانه جدائی که خه اوکړی؟ اسامه ﷺ خوصفا او وئیل یا رسول الله

ﷺ مونږ ستاسو په اهل کنبې هيڅ بدی نه وینو زموږ زړه د هغوی د محبت عزت او شرافت د گواهنی ورکولو د پاره حاضر دي. علی ﷺ جواب ورکړو چه یارسول الله ﷺ د الله ﷻ د طرف نه په تاسو باندي د بنځو د طرف نه څه تنگی نشته دي نه علاوه هم ډیرې دي که تاسو د کور د خادمه نه تپوس او کړنې نو هغه به تاسو ته صحیح واقعہ در معلومه کړې شی. حضور ﷺ هم هغه وخت د کور خادمه حضرت بریره k راوغوښتله او تپوس ئی اوکړو که دعائشه بی بی دي کله هم څه دشک شبه خبرې اوریدلې وی نو اوبنایه بریره k او وئیل په هغه الله ﷻ مې دي قسم وی چاچه ته په حقه سره پیغمبر رالیکلې ئی ماد هغې نه هيڅ کله هم څه داسې خبره نه ده لیدلې. اوصرف دا خبره ده چه د کم عمرنی د وجه نه داسې کیږي چه کله کله به ئی اخلې شوې اوږه هم داسې پریخودل او اوډه به شوه نو چیلنی به راغله هغه اوږه به ئی او خوړل د دي نه علاوه ما د هغې بل هيڅ قصور نه دي لیدلې.

د هيڅ ثبوت نه ملاویدو نه پس در رسول ﷺ خطبه:- د دي خبرې هيڅ ثبوت ملاونه شونوهم په هغه ورځ رسول الله ﷺ په منبرياندي اودریدو او گنږې ته مخاطب شو وئې فرمائیل څوك دي هغه سرې چه ماد دغه سرې نه بیچ کړي چاچه ماته د تکلیفو نورسولوسره سره اوس زما د کور والا د خلقو په ذریعه هم ماته تکلیفونه رارسول شروع کړي دي. والله ترکومې چه ماته پته ده ما په خپل کور والا کنبې سوا د بنیگړې نه بل څه خبره نه ده لیدلې. دکوم سرې نوم چه داخل اخلی زما په خیال کنبې هم د هغه متعلق بغیرد بنیگړې نه بل هيڅ هم نشته هغه به زما سره کورته راتلو. دي اوریدو سره سعدبن معاذ ؓ اودریدو وئې فرمائیل یارسول الله ﷺ زه موجود یم که هغه د اوس قبیلې سرې وی نوهم اوس مونږ د هغه سب دتنې نه جداکوو او که هغه زموږ د خزرچ روڼونه دي نو بیا هم چه تاسو کوم حکم او کړنې زموږ به د هغې په پوره کولو کنبې هيڅ عذر نه وی. دي اوریدوسره حضرت سعدبن عبادہ ؓ اودریدو دي د قبیله خزرچ سردار وو. دي خو وو ډیر نیک بخت خود سعدبن معاذ ؓ د دي وخت خبرو اتروسره د خپلې قبیلې ملگر تیا ورته مخې ته شوه اود هغوی طرفداري کولوسره سعدبن معاذ ؓ ته او وئیل نه ته هغه قتل کولې شي اونه ته د هغه په قتل کولو قادر ئی که هغه ستاد قبیلې وو نوتابه د هغه قتل کول هډو خوښ کړې نه وو. دي اوریدو سره اسیدبن حضیر ؓ اودریدو چه د سعدبن معاذ ؓ وراره وو وئیل اي سعدبن عبادہ ؓ ته دروغ وائي مونږ به هغه خامخا وژنوته منافق سرې ئی چه د منافقانو طرفداري کوي. اوس د هغوی د طرف نه د هغوی قبیله اود دوی د طرف نه د دوی قبیله د یوبل په مقابله کنبې راپاسیدل او نیزدي وه چه د اوس او خزرچ دا قبیلې په خپل مینځ کنبې په جنگ شوي وي. حضور ﷺ هم د منبرنه د هغوی پوهه کول او چپ کول شروع کړل تردې چه دواړو طرفوته خاموشی شوه. حضور ﷺ هم چپ شو. داخووه د هغه خای واقعہ اوزما حال دا وو چه ټوله ورځ مې هم په ژړا کنبې تیره شوه. زما دي ژړا زما د مور پلار هم آواز بند کړي وو او په دي غم کنبې وو چه دا ژړا به دا واخلي دواړه حیران او خفه ناست وو اوزما خود ژړانه بل څه کار نه وو.

د رسول کریم ﷺ عائشه رضی الله عنها پوهه کول اود هغې جواب:- دانصارو یوه بنځه راغله او هغه هم ماسره په ژړا شوه مونږ داسې ناستې وو چه ناخپې رسول الله ﷺ تشریف راوړوسلام ئی اوکړوماسره کیناستو. په الله ﷻ قسم چه دکوم وخت نه دا بهتان ترلې شوې وو ترننه پورې ماسره رسول الله ﷺ داسې ناست نه وو پوره میاشت تیره شوې وه چه د رسول الله ﷺ هم دا حال وو څه وحی نه وه راغلي چه فیصله شوې وه. حضور ﷺ کیناستو سره تشهد اولوستلو او امان بعد فرمائیلو سره اوفرمائیل اي عائشه رضی الله عنها ستا متعلق ماته دا خبر راورسیدو که ته واقعی پاک دامنه ئی نو الله ﷻ به ستا پاکوالي ښکاره کړي او که په حقیقت کنبې ته په څه گناه باندي ککړه ئی نو د الله ﷻ نه استغفار اوتوبه اوکړه. بنده چه کله گناه کوي اود هغې په اقرار سره د الله ﷻ طرف ته تیبې شی اود هغه نه معافی غواړي نو الله ﷻ

ہغہ بنی حضور ﷺ چہ دومرہ او فرمائیل نو خاموش شو د دے اوریدو سرہ زما زرا لازہ اوبنکے مے اوچی شوے تردے چہ ماد اوبنکویو خا خکی ہم اونہ لیدو. ما خو اول خیل پلار تہ درخواست اوکرو چہ زما دطرف نہ رسول اللہ ﷺ تہ جواب ورکری خو هغوی ونیل واللہ زما خو پہ پوهہ کنبی ہیخ ہم نہ راخی چہ زہ حضور ﷺ تہ خہ جواب ورکرم؟ بیامے خیلے مور تہ اوکتل اوور تہ مے اوونیل چہ تہ رسول اللہ ﷺ تہ جواب ورکری خو هغے ہم دا اوونیل چہ زہ نہ پوهیرم چہ خہ جواب ورکرم؟ آخر ما پخپله جواب ورکول شروع کرو زما عمر خہ دومرہ لوی ہم نہ وو اونہ ماتہ دومرہ قرآن پاک یاد وو ماونیل چہ تاسو تولویوہ خبرہ اووریدہ او هغه مو پہ زہ کنبی کینولہ اولکہ چہ رینتیامو او منلہ زہ دا وایم چہ د دے خبری نہ زہ بالکل بری یم او اللہ ﷻ تہ بنہ معلومہ دہ چہ واقعی زہ بالکل د دے نہ بری یم خوتاسو خلق نی نہ مننی اوکہ زہ د یوکار اقرار اوکرم نو اللہ ﷻ تہ بنہ معلومہ دہ چہ زہ بی گناہ یم نوتاسو بہ نی اوس او مننی. زما اوستاسو مثال خودیوسف ﷻ د پلاردا قول دے ﴿قَصَبٌ جَبَلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾

(۱) یمس ہم صبرینہ دے چہ پہ کنبی د شکایت هیدو نوم نہ وی اوتاسو چہ کومے خبری جورونی پہ هغے کنبی بہ اللہ ﷻ زما ملگرتیا اوکری دومرہ خبرہ کولوسرہ ما اریخ بدل کرو او پہ خپله بسترہ سلاستم. پہ اللہ ﷻ قسم زما پہ پورہ یقین وو چہ زہ پاکہ یم او اللہ ﷻ بہ زما خلاصی خیل رسول ﷺ تہ خامخا ور معلوم کری خودازما پہ وهم اوگمان کنبی ہم نہ وه چہ زما بارہ کنبی بہ د قرآن آیاتونہ نازلیری ما خو خیل خان د دے نہ دیرکم کنرلوچہ زما بارہ کنبی دکلام اللہ آیاتونہ نازل شی. اوزما بہ زیات تہ زیات دا خیال کیدلوچہ ممکن دہ پہ خوب کنبی اللہ ﷻ زما براءت رسول اللہ ﷺ تہ اوبنائی.

د عائشہ رضی اللہ عنہا پہ حق کنبی وحی راتلل. واللہ تردے وخت پوری نہ رسول اللہ ﷺ دخیل خای نہ خوزیدلے وو اونہ دکورنور بنیادمان دکور نہ بهر وتلی ووجه پہ حضور ﷺ باندي وحی نازلیدل شروع شو او پہ مخ مبارک باندي ہم هغه نینے وے کومے چہ بہ د وحی پہ وخت کنبی وے اود تندی مبارک نہ نی د پاکے خولے خا خکی راو خچیدل. پہ سخته یخنی کنبی بہ ہم د وحی د نازلیدلو پہ وخت ہم دا حال وو. کله چہ وحی نازلہ شوه نو مونر اوکتل چہ د حضور ﷺ مخ مبارک دخوشحالی نہ پرقیدو د تولونہ اول حضور ﷺ زما طرف تہ اوکتل وئی فرمانیل عائشہ ک خوشحالہ شه اللہ ﷻ ستا براءت راولیگلو ہم هغه وخت زما مور اوونیل بچے د حضور ﷺ مخی تہ اودریرہ ما جواب ورکرو واللہ نہ خوبہ زہ د حضور ﷺ مخی تہ اودریرم اونہ بہ د اللہ ﷻ نہ بغیرد چا تعریف اوکرم ہم هغه زما پاکوالی او براءت نازل کرو نو ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْآفِكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۲) نہ واخله تر لسو آیاتونو پوری نازل کرل.

د دے آیاتونو اوزما د پاکوالی نازلیدونہ پس پہ دے شر کنبی حضرت مسطح بن اثانہ ہم شریک وو او هغه تہ بہ زما پلار د خیلوئی او د محتاجنی پہ وجه همیشه خہ نہ خہ ورکول اوس هغوی او فرمائیل چہ دہ زما پہ لوردتھمت لگولو کنبی حصہ واخسته نوزہ بہ دہ سرہ ہیخ بنہ سلوک نہ کوم. پدے باندي آیت (۶۰) (۲) الخ نازل شو یعنی پہ تاسو کنبی چہ کوم خلق د بزرگنی او مالدارنی والا دی هغوی له نہ دی پکارچہ خیلوانو مسکینانو اود اللہ ﷻ د لاری مجاهدینوسرہ د بنہ سلوک نہ کولو قسم او خوری آیاتاسو نہ غوارنی چہ هغه بنونکی او مهربان اللہ ﷻ تاسو اوبنی؟ ہم هغه وخت د دے پہ جواب کنبی صدیق اکبر ﷺ او فرمائیل پہ اللہ ﷻ قسم زہ خو بنینہ غوارم. نو د هغه وخت نہ نی د مسطح ﷺ وظیفہ مقرر کرہ

(۱) ۱۲/یوسف: ۱۸

(۲) ۲۴/النور: ۱۱

(۳) ۲۴/النور: ۲۲

اوونی فرمائیل واللہ اوس بہ ٲول عمر پدی کنبی ٲہ کمہ یا کوتاہی اونہ کرم زماددی واقعہ بارہ کنبی رسول اللہ ﷺ دزینب بنت جحش نہ چہ د حضور ﷺ بی بی وہ معلومات کری وو ہم دغہ یوہ بی بی وہ د حضور ﷺ بی بیانو کنبی چہ زما د مقابلہ وہ خودا د خپلی پرهیزگاری اودینداری بہ وجہ صفای شوه او جواب نی ورکرو حضور ﷺ زہ خو پہ عائشہ کنبی د بغیرد نیکنی نہ بل ہیخ نہ وینم زہ خپل غورونہ او خپلی سترگی محفوظ ساتم. سرہ د دی چہ دی تہ د دی خور حمنہ بنت جحش ٲیر ٲہ وٲیل وو اوبلکہ جنک نی ورسره کری وو ولہ ہغی د خپلی ٲبی نہ زما د بدنی یوہ خبرہ ہم اونہ ویستلہ اود ہغی خور ٲلہ کولاکری وہ او زما بارہ کنبی بہ ہلاک کیدونکو کنبی شاملہ شوہ وہ. دا روایت ٲخاری اومسلم د حدیث ٲیر و کتابونو کنبی شتہ. (۱)

ٲہ بل سند سرہ ددی خطبی واقعہ او واقعہ د افک - ٲہ یوسندسرہ داہم روایت دی چہ حضور ﷺ ٲہ خپلہ دی خطبہ کنبی داہم فرمائیل وو چہ د کوم سری طرف تہ نسبت کوی ہغہ ٲہ سفراوحضر کنبی ماسرہ ٲاتی دی زما ٲہ غیر موجودگنی کنبی کلہ ہم زما کور تہ نہ دی راغلی. ٲہ دی کنبی دی چہ د حضرت سعدبن معاذ ؓ ٲہ مقابلہ کنبی کوم صاحب ولاوو ہم د دی قبیلہ نہ ام حسان وہ. ٲہ دی کنبی داہم دی چہ ہم د دی خطبہ د ورخ نہ ٲس د شی ٲہ ام مسطح سرہ وتلی وو. ٲہ دی کنبی داہم دی چہ یو ٲل ہغہ اوخوئیدہ ہغی خپل خوئ مسطح تہ بد او وٲیل ما منع کرہ بی اوخوئیدہ بیانی ہغہ تہ بد او وٲیل ما بی ما منع کرہ. بیانی ہغہ تہ بدرد او وٲیل نوزہ ہغی تہ غصہ شوم. ٲہ دی کنبی دی چہ ہم د ہغہ وخت نہ زماتبہ شوه. ٲہ دی کنبی دی چہ زما د مور کور تہ د رسولود پارہ ماسرہ حضور ﷺ یو غلام کری وو. زہ چہ کلہ ہلتہ اورسیدم نو زما ٲلار ٲاس کور کنبی وو او د قرآن پاک ٲہ تلاوت کنبی مشغول وو اومورمی ٲہ لاندی کور کنبی وہ. زما ٲہ لیدو سرہ زما مور معلومات اوکرو دا نن ٲننگہ راتل او شو؟ نو ما ور تہ ٲولہ قصہ او وولہ. خو ما اوکتل چہ داخبرہ خو نہ ہغوی تہ ٲہ حیرانونکی معلومہ شوه نہ ور تہ دومرہ غم او فکر او شو د کوم چہ زما توقع وہ. ٲہ دی کنبی دی چہ ما د مور نہ ٲوس اوکرو چہ آیا زما ٲلار تہ ہم د دی علم دی؟ زما مور وٲیل چہ ہغہ تہ د دی علم دی چہ ٲہ تاباندی تہمت لگولی شوہ دی. دی کتلو او اوریدو سرہ زما د ٲلار ٲہ سترگو کنبی ہم اوبنکی راغلی اوماتہ نی او وٲیل لوری زہ تاتہ قسم درکوم چہ ہم اوس خپل کور تہ واپس شہ نوزہ واپس لارم. دل تہ زما نہ ٲس رسول اللہ ﷺ د کور د نوکری نہ ہم زما بارہ کنبی د نور وخلقو ٲہ موجودگنی کنبی ٲوس شوہ وو ٲہ کوم چہ ہغی جواب ورکری وو چہ زہ ٲہ عائشہ کنبی ہیخ بدی نہ وینم بغیرد دی نہ چہ ہغی بہ اخلی شوی اورہ داسی ٲریخودل ٲاسیدہ بہ او ٲہ ناخبرنی کنبی بہ اودہ شوه اودیر ٲلی بہ اورہ ٲیلو خورل. بلکہ بعضی خلقو ہغہ بنہ اور ٲلہ ہم چہ د رسول اللہ ﷺ ٲہ وړاندی ربتیاریبتیا خبرہ کومہ چہ معلومہ وی اوکرہ. ٲہ ہغی باندی ٲیرہ سختی اوکرہ خو ہغی وٲیل واللہ چہ ٲننگہ یوزرگر ٲہ خالص سرو زرو کنبی ٲومرہ ہم ٲہ گرمولو ٲہ عیب نہ شی خودلی دغہ شان زہ ٲہ صدیقہ باندی گوتہ نہ شم اوچتولی. کلہ چہ ہغہ سری تہ داخبرہ اورسیدہ ٲوک چہ بدنام کولی شو نو ہغہ او وٲیل ٲہ اللہ ﷻ قسم ماخوترنہ ٲوری د یوی بنخی لاس ہم نہ دی کولاکری. آخر ہغہ د اللہ ﷻ ٲہ لار کنبی شہید شو. ٲہ دی کنبی دی چہ رسول اللہ ﷺ د مازیگرد مانخہ نہ ٲس مالہ تشریف راوری وو ہغہ وخت زما مور ٲلار بی اوگس طرف تہ ناست وو او ہغہ انصاریہ بنخہ چہ کومہ راغلی وہ ہغہ ٲہ دروازہ کنبی ناستہ وہ. ٲہ دی کنبی دی چہ کلہ حضور ﷺ ماتہ نصیحت شروع کرو اومانہ نی د حال ٲوس اوکرو نو ما وٲیل چہ ہانی دا ٲومرہ د بی شرمنی خبرہ دہ چہ د ٲردنی بنخی ہم خیال نہ ساتی؟ ٲہ دی کنبی داہم دی چہ ماہم د اللہ ﷻ د حمد او ثنانه ٲس جواب ورکری وو. ٲہ دی کنبی داہم دی چہ ما خو ٲل یعقوب ؓ نوم یاد کرو واللہ

(۱) صحیح بخاری کتاب المغازی باب حدیث الافک: ۴۱۴۱، صحیح مسلم: ۲۷۷، احمد: ۱۹۴/۲.

هغه مې په ژبه راغلو په دې وجه ما ابو یوسف او وئیل. په دې کښې دی چه کله حضور ﷺ د وحی نه پس ماته زیږې واورولو والله هغه وخت زما د غم نه ډکه غصه نوره هم زیاته شوې وه ما خپل مور پلار ته وئیلې ووچه زه په دې معامله کښې ستاسوهم شکر گذاری نه کوم تاسو ټولو یوه خبره واوریده خو تاسو نه انکار او کړو اونه تاسوته څه غیرت راغلو. په دې کښې دی چه د دې قصه په ژبه راوستلو کښې حمته مسطح حسان بن ثابت او عبدالله بن ابی منافق وو دا د ټولومشر وواو ډیر به هم ده بیانونه کول. (۱)

یو بل حدیث پاک: یو بل حدیث کښې دی زما د عذر د آیاتونه نازلیدلونه پس رسول الله ﷺ دوو سړو او یوې ښځې ته د تهمت حد او لگولو یعنی حسان بن ثابت مسطح بن اثاثه او حمته بنت حجش (۲) یو روایت کښې دی چه کله مور بی بی عائشه ته په خپل خان د تهمت لگیدو اود دې علم د هغوی پلار ته او د حضور ﷺ ته د کیدو واقعه معلومه شوه نو هغه بې هوشه پریوتله. کله چه لږه شان په هوش کښې راغله نو ټول بدن ئی گرځیدلو اود ډیر زور تبه ئی وه او پچیدله. دهغې مور پرې هم هغه وخت پرستن و اچوله او رسول الله ﷺ هم هغه وخت راغلو تپوس ئی او کړو دا څه حال دې؟ ما وئیل د یخنئی تبه ئی ده. حضور ﷺ اوفرمائیل چه کیدې شی دې خبر اوریدوسره ئی دا حال شوې وی؟ کله چه زما د عذر آیاتونه نازل شو نو ما واوریدل اومې وئیل دا د الله ﷻ په فضل سره دی نه چه د حضور ﷺ. صدیق اکبر ﷺ او وئیل ته رسول الله ﷺ ته داسې وانې؟ صدیقه او وئیل او. (۳)

د ایتونو مطلب او تشریح: اوس د آیاتونو مطلب واورئ کومو خلقو چه دروغ اود ځان نه خبرې جوړې کړې هغه ووهم یو څوکسان. هغه تاسو اې آل ابی بکر دخپل ځان د پاره خراب مه گنړئ بلکه د انجام په لحاظ هغوی ستاسو د پاره په دین او دنیا کښې ښیگره ده. په دنیا کښې به ستاسو صداقت ثابتیږی په آخرت کښې به اوچتې مرتبې ملاویږی. دعائشه براءت به په قرآن پاک کښې نازلېږی کوم له چه خواوشاهم باطل نه شی راتلې. هم په دغه وجه چه کله ابن عباس ﷺ موربی بی k له د هغې په آخری وخت کښې راغلو نو ئی فرمائیل ام المؤمنین تاسو خوشحاله شئې چه ته د رسول الله ﷺ بی بی پاتې شوې او حضور ﷺ به درسره په مینه ملاویدلو او حضور ﷺ تاسو نه بغیر بلې پیغلې سره واده نه وو کړې اوستاسو براءت د آسمان نه نازل شو (۴) یوه ورځ عائشه اوزینب ﷺ دخپلو پاکو صفتونو ذکر کولو نو زینب k اوفرمائیل زما نکاح د آسمان نه نازل شوې. عائشه k اوفرمائیل زما د پاکوالی گواهی په قرآن کریم کښې د آسمان نه نازل شوې کله چه صفوان بن معطل ﷺ زه په خپله سورئی راوستې ووم. زینب k تپوس او کړو کله چه ته په اوښ کیناستې نو تا کومه کلمه وئیلې وه؟ هغې وئیل (حسبی الله ونعم الوکیل) په دې باندې هغې او وئیل تاد مؤمنانو کلمه وئیلې وه.

د تهمت شروع رئیس المنافقین کړې ده: بیا ئی اوفرمائیل چه چا په پاک دامنه صدیقه k باندې تهمت لگولې ووهر یوته به لوی عذاب کیږی او چا چه د دې شروع کړې وه اودائی اخواد یخوا خورولو د هغوی دپاره سخت عذاب دې. دې نه مراد عبدالله بن ابی بن سلول ملعون دې ټیک قول هم دادې. بعضې او وئیل دې نه مراد حسان دې خود اقول ټیک نه دې. دا قول هم دې نو ځکه مونږ بیان کړو گئی د دې په بیانولو کښې څه فائده هم نشته ځکه چه حسان ﷺ په ډیرو بزرگانو صحابه کرامو رضوان الله اجمعین کښې وو. دهغه ډیر فضیلتونه او بزرگئی په احادیثو کښې موجود دی. همدا ووجه دکافرانو شاعرانو د

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة النور باب (ان الذين يجون أن تشيع الفاحشة في الذين امنوا....) ۴۷۵۷.

(۲) ابوداؤد کتاب الحدود باب في حد القاذف: ۴۷۴ وهو حسن، ترمذی: ۳۱۸۱، ابن ماجه: ۲۵۶۷، السنن الکبری للسنائی: ۷۳۵۱

(۳) صحیح بخاری کتاب المغازی باب حدیث الافک: ۴۱۴۳، احمد: ۳۶۷/۲-۳۶۸، مستدرک الطیالسی: ۱۶۶۵، ابن حبان: ۷۱۰۳.

(۴) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة النور باب (ولو لا إذ معصوه قلتم ما یكون لنا ان تکلم بهذا....) ۴۷۵۳.

سپکاوی د شعرونو به نی د الله ﷻ د نبی ﷺ د طرف نه جواب ورکولو. هم ده ته حضور ﷺ فرمائیلی وو ته د کافرانو بدبیانونه حضرت جبرائیل علیہ السلام تاسره دی (۱) دمسروق بیان دی زه عائشه صدیقہ سره ووم چه حسان بن ثابت ؓ راغلو عائشه هغه په عزت سره کینولو حکم نی اوکړو دده دپاره گدنی خوره کړنی. کله چه هغه واپس لاړو نو ما ورته اوونیل چه ته دی ولې راتلوته پریدې؟ د ده د راتلونه څه فائده؟ الله ﷻ خو فرمائی چه په دوی کنبی څوک د تهمت والا دی د هغوی د پاره لوی عذاب دی نومور بی بی او فرمائیل چه د پرونتوب نه به بل کوم عذاب لوی وی. دی نابیناشوی وو نو ونی فرمائیل کیدی شی هم دا عذاب عظیم وی. بیافرمانی چه تاته معلومه نه ده چه د رسول الله ﷺ د طرف نه د کافرانو سپکاوی والا د شعرونو په جواب ورکولو دی مقرر وو (۲) یوروایت کنبی دی چه حسان ؓ هغه وخت دعائشه صدیقہ k په تعریف کنبی شعر لوستلی وو چه پاکه ساده د ټولو خرابو کارونونه غیبت او بدنی نه پرهیز کونکې ده نو هغوی او فرمائیل چه ته خوداسې نه وی (۳) حضرت عائشه فرمائی ماته دحسان ؓ د شعرونو نه ښه شعرونه نه ښکاری اوچه زه کله هم دا شعرونه لولم نوزما په زړه کنبی داخیال راخی چه حسان ؓ جنتی دی. هغه ابوسفیان بن حارث بن عبدالمطلب ته خطاب کولوسره خپلو شعرونو کنبی فرمائی تاد محمد ﷺ سپکاوی کړې دی زه چه تاسو ټول فنا کړم نو بیاهم ستا سیدو ژبود مقابلې نه اخوا کیدی نه شم ستاغوندي سرې چه زما د نبی ﷺ د پیڅې مبارکې هم برابر والې نه شی کولی د حضور ﷺ سپکاوی به کوی؟ یادساته چه ستا په شان بد د حضور ﷺ په شان نیک باندي قریان دی. کله چه تاد حضور ﷺ سپکاوی کړې دی نو اوس په زما د ځلی د تیرې توری په شان د بی عیبه توری نه ته څنگه بچ کیرې اوچرته به څې؟ د ام المؤمنین نه تپوس اوکړې شوچه آیا دا فضول کلام نه دی؟ هغه او فرمائیل هیڅ کله نه لغواو فضول کلام خود شاعرانو هغه بکواس دی کوم چه د ښخو وغیره باره کنبی وی. د هغه نه تپوس اوشو چه آیا په قرآن پاک کنبی داسې نه دی چه په هغه تهمت کنبی د چالویه حصه وه د هغوی د پاره لوی عذاب دی؟ ونی فرمائیل چه اوخولې دا کوم عذاب چه هغه ته شوی هغه لوی نه دی؟ سترگې د هغه نه لارې توره په هغه اوچلیدله هغه خوبنه ده چه صفوان ؓ منع شوکنی نوعیبه نه وه چه د خپل خان متعلق نی دا خبره اوریدوسره دی قتل کړې وو.

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

ا | ولی نه | کله چی | اووریدو تاسو دا خبر

ا هرکله چی تاسو دا (د تهمت) خبره اووریده

ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا

گمان اوکړو | مومنانو سړو | او مومنانو ښخو | په ځانونو خپلو باند | د خیر او ونیلې نی وی نو ولی داسې نه وه | اچی مسلمانانو سړو او ښخو د خپلو خپلوانو په حقله نیک گمان کړې وی او

هَذَا أَفْكَ مُبِينٌ لَوْلَا جَاءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ

چی دا دروغ دی | ښکاره | ولی راند وستل هغوی | په دی خبره باندي | څلور | گواهان دا نی ونیلی وی اچی دا خوب ښکاره بهتان دی | ادوی پخپله خبره باندي ولی څلور گواهان پیدا نه کړل

(۱) صحیح بخاری کتاب الادب باب مجاء المشركين: ۶۱۵۳، صحیح مسلم: ۲۴۸۶.

(۲) صحیح بخاری کتاب المغازی باب حديث الافك: ۴۱۴۶، صحیح مسلم: ۲۴۸۸.

(۳) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة النور باب (وبين الله لكم الآيات والله عليم حكيم): ۴۷۵۶.

فَاذْكُم بِأَنْتُمْ	بِالشُّهَدَاءِ	فَأُولَئِكَ	عِنْدَ اللَّهِ	هُمْ
پس ہر کلمہ چہی رائے وستل ہغوی گواہان انودغہ کسان چہی دی پہ نزداللہ ہم ہغوی				
نوہر کلمہ چہی دوی گواہان رائے وستل شول نو بس داللہ ﷻ پہ نزد خو ہم دوی دروغژن شول				
الْكَذِبُونَ ﴿۱۸﴾				
دروغژن دی				
اوکہ پہ تاسو بانڈی پہ دنیا				

قوله تعالى: - لَوْلَا اذْهَبَتْ غَمَّةُ ظَنِّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِانْفُسِهِمْ خَيْرًا

ذ صديقه كائنات دپاكوالى اسمانى اعلان:- سیدی آياتونو کنبی اللہ ﷻ مؤمنانوتہ ادب بنائی چہ ہغوی د حضرت عائشہ صديقه ک بارہ کنبی کومہ خبری د خلی نہ ویستلی وی بلکه ہغوی لہ پکار ووجه د دی کلام پہ اوریدوسرہ نی د خپلی شرعی مور سرہ کم نہ کم ہغہ خیال کری وی چہ خپل خان سرہ کوی بلکه ہغوی خپل خان ہم د دی قابل نہ گنرلونیو د ام المؤمنین شان بہ نی د دی نہ ہم زیات لوی او اوچت گنرلو۔ یوہ واقعہ بالکل ہم داسی شوی وہ۔ حضرت ابوایوب خالد بن زید انصاری ﷺ تہ د ہغہ بی بی ام ایوب اونیل چہ آیا تا ہغہ ہم اوریدہ کوم چہ د حضرت عائشہ بارہ کنبی ونیلی شوی دی؟ ہغہ اوفرمانیل او اودا یقینا دروغ دی ام ایوب تہ اونبایہ چہ تہ چرتہ داسی کار کولی شی؟ ہغہ ونیل نعوذ باللہ ناممکن دی۔ ہغہ اوونیل چہ حضرت عائشہ خوتانہ ڍیرہ غورہ اوبہترہ دہ۔ کلمہ چہ آياتونہ نازل شو ناول د بہتان ترونکو ذکر اوشو یعنی د حضرت حسان ﷺ اود ہغہ د ملگرو بیا پہ دی آياتونو کنبی ذکر اوشو د حضرت ابوایوب ﷺ اود ہغہ د بی بی ک ددی خبرواتروچہ کومہ پورتنہ اوشوی۔ داهم یوقول دی چہ دا مقولہ د حضرت ابی بن کعب ﷺ وہ۔

مؤمنانو لہر خہ کول پکار دی؟ - غرض دا چہ مؤمنانولہ صفا باطن ساتل پکار دی اوبنہ خیالونہ کول پکار دی۔ بلکه پہ ژبہ سرہ ہم د داسی واقعہ تردید اوتکذیب کول پکار دی خکہ چہ داخومرہ واقعہ تیرہ شوہ پہ دی کنبی د شک شبہ ہیخ گنجائش ہم نہ وو۔ ام المؤمنین بنہ پہ بنکارہ پہ سورلئی بانڈی ناستہ د ورخی اود غرمی پہ ڍک لبتکر کنبی رسی پخپلہ پیغمبر موجود دی اللہ ﷻ دی نہ کری کہ داسی خہ خبرہ شوی ہم وہ نو داسی پہ بنکارہ بہ دی عام دلہی تہ نہ راتلہ بلکه پتہ اوغلی بہ پہ دی کنبی شاملہ شوی وہ چہ چاتہ بہ ہیخ خبر ہم نہ وو شوی۔ نوصفا بنکارہ خبرہ دہ چہ د بہتان ترونکو خلی نہ کومہ خبرہ جوہرہ شوہ ہغہ صرف دروغ بہتان اود خان نہ خبرہ دہ پہ کوم سرہ چہ ہغوی خپل عزت او ایمان غرق کرو بیا فرمانی چہ دی بہتان ترونکو کوم خہ ونیلی پخپل صداقت بانڈی خلور گواہان ولہ نہ پیش کوی؟ اوچہ کلمہ دوی گواہ پیش نہ کری شونوشرعا ہغوی داللہ ﷻ پہ نیز دروغژن دی فاسق دی قاجر دی

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ	عَلَيْكُمْ	وَرَحْمَتُهُ	فِي الدُّنْيَا
اوکہ چری نہ وی فضل داللہ پہ تاسو بانڈی اورحمت دہغہ پہ دنیا			
اوکہ پہ تاسو بانڈی پہ دنیا او آخرت کنبی داللہ ﷻ فضل او مہربانئی نہ وی			
وَالْآخِرَةِ	لِمَسْكُم	فِيهَا	أَفْضَلُ
او پہ آخرت کنبی نو رسیدلی بہ وو تاسو تہ پہ ہغہ خبرہ کنبی چہ اختہ شوی وی تاسو			
انوتاسو چہی پہ کومہ گناہ کنبی اختہ شوی وی د ہغہی پہ وجہ بہ			

فِيهِ	عَذَابٌ عَظِيمٌ	إِذْ	تَلَقَّوْنَهُ	بِالسِّنِّكُمْ
په هغې کنبې عذاب لوی	کله چې اغستل تاسو دا دروغ په ژبو خپلو سره			
در باندې لوني عذاب نازل شوي وو څه وخت چې تاسو دا خبره په خپلو خولو يو بل ته کوله			
وَتَقُولُونَ	يَا قَوْمِ هَٰؤُلَاءِ مِمَّا يَفْعَلُ الْكٰفِرٰتُ	مَا	لَيْسَ لَكُم بِهِ	عِلْمٌ
او وتيل تاسو په خلو خپلو باند هغه څه چې نه وو تاسو لره په هغې باند څه علم				
او تاسو به خولو باندې هغه څه وئيل چې تاسو ترې نه خپله خبر نه وي				
وَتَحْسِبُونَهُ	هَيِّنًا	وَهُوَ	عِنْدَ اللّٰهِ	عَظِيمٌ
او تاسو سرگنر له دا خبره اسانه (معمولی) حالانکه هغه په نزد الله لويه خبره وه				
او دا مو معمولی خبره گنر له حال دا چې د الله په نزد ډير لوني جرم وو				

قوله تعالى: «وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ»

د صديقه کائنات د عظمت بيان - ارشاد دې چه اي هغه خلقو چاچه د حضرت صديقه باره کنبې خپلو ژبوته خراب حرکت ورکړو که د الله فضل او کرم په تاسو باندې نه وو چه هغه په دنيا کنبې ستاسو توبه قبوله کړې اوبه آخرت کنبې تاسو ستاسو د ايمان په وجه معاف کړې نوچه په کوم بهتان کنبې تاسو خپلې ژبې او خوزولې په هغې کنبې به تاسو باندې ډير دروند عذاب وو. دا آيت دهغه خلقو متعلق دې دچا په زړه کنبې چه ايمان وو خو په ناپوهني کنبې ئي څه وئيلې وو لکه حضرت مسطح حضرت حسان او حمنه رضی الله عنهم. اوچه د چا زړه د ايمان نه خالی وو او دې طوفان اوچتونکی وولکه عبدالله بن ابی بن سلول وغيره منافقان دا خلق په دې حکم کنبې نه وو ځکه چه نه دوی سره ايمان وو اونه نيک عمل. کله چه تاسو دا خبره خوروله ديونه اوريدله بل ته به ئي کوله د حضرت عائشه ک په قراءت کنبې «اذ تلقونه» دې (١) عنی کله چه تاسو ددې دروغو خورونه کوله. اولنې قراءت د جمهورو دې اودا قراءت د هغوی دې چاته چه ددې آيت ډير علم وو او تاسو به هغه خبره د ژبې نه ويستله دکوم چه تاسو ته علم نه وو. تاسو خودا کلام آسان گنرلو خو په اصل کنبې دالله په نيزدا ډير دروند او سخت کلام وو. ديوې مسلمانې پنځې متعلق داسې تهمت لگول عظيم جرم دې. بياد الله رسول د بي بي متعلق داسې کلمه وئيل خيال اوکړنې چه څومره لويه گناه به وي؟ د دې د پاره د رب غيرت دخپل نبی د دوجده په جوش کنبې راغلو او الله وحی نازله کړه اود خاتم الانبياء سيد المرسلين د پاکې بي بي ک پاکوالي ثابت کړو. د هريونې بي بي الله ددې بي بي حيا ئي نه لرې ساتلې ده نودا څنگه ممکن ده چه د ټولو انبياؤ کرامو بي بيانوند غوره او د هغوی سردار د ټولو انبياؤ کرامو نه غوره اود ټول اولاد آدم سردار محمد بي بي به په دې کنبې ککړه وي حاشا وکلا. که تاسو دا کلام بي بي توجو گنرني خو حقيقت ددې مخالف دې. بخاری اومسلم کنبې دی انسان بعضې وخت د الله د خفگان يوه خبره اوکړې د کومې چه د هغه په خيال کنبې هيڅ خای نه وي خود هغې په وجه هغه ددورخ په دومره لاندې طبقه کنبې وررسي څومره چه زمکه او آسمان دې بلکه د دې نه هم ډير ښکته وي (٢)

(١) صحيح بخاری کتاب المغازی باب حديث الافك: ٤١٤٤.

(٢) صحيح بخاری کتاب الرقاق باب حفظ اللسان: ٦٤٧٧-٦٤٧٨، صحيح مسلم: ٢٩٨٨.

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

اولی نہ کله چی واوریدو تاسو دا خبر اوونیل تاسو اچی نہ بنائی | مونر لره | اچی خله اوخوزوؤا په دی دروغو
او خه وخت چی تاسو اوریدلی وه انوداسی موولی نہ وئیل چی مونر له داسی خبره دخولی نہ ایستل نہ دی پکار

سُبْحٰنَكَ هٰذَا بَهْتَانٌ عَظِيْمٌ ۝۱۱۱

پاکي ده تالره | دا بهتان دی | لوی | نصیحت کوی تاسو ته | الله | اچی بیا اونه کری
سبحان الله | دا خو ډیر لوئی بهتان (دروغ) دی | (واورئی) الله ﷻ تاسو ته نصیحت کوی

لَيْسَ لَكَ اٰیٰتٌ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِيْنَ ۝۱۱۲

کاریشان ددی دروغو | هیڅکله | که یی تاسو | مومنان | او بیانوی الله | تاسو ته |
که چری تاسو مومنان یی نو بیا هیچری داسی کار اونه کری | او الله ﷻ تاسو ته په وضاحت سره

اَلَاٰیٰتُ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۱۱۳

ایتونه | او الله | بنه پوهه دی | د حکمت خاوند دی | بیشکه هغه کسان | اچی خوبوی
حکمونو بیانوی | او الله ﷻ په هرڅه پوهه او صاحب د حکمت دی | بیشکه کوم خلق چی دا غواری

اَنْ تَشِيْعَ الْفٰحِشَةُ فِي الْذٰیْنِ اٰمَنُوْا لَهُمْ

داخبره اچی خوره شی | بی حیائی | ایه هغه کسانو کنبی اچی ایمان نی راوړی دی | ادی دهغوی دپاره
چی په مومنانو کنبی بی حیائی خوره شی | اهغوی دپاره په دنیا او آخرت کنبی دردناک

عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝۱۱۴

عذاب | دردناک | په دنیا کنبی | او په آخرت کنبی | او الله | پوهیږی | او تاسو نه پوهیږی
عذاب مقرر دی | او الله ﷻ په هره خبره پوهیږی | او تاسو نه پوهیږی

قوله تعالى: - وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

دبومسلمان په حقله بی تحقیقه خبره نه ده پکار: اول خوئی دنیک گمان کولو حکم ورکړودلته بل حکم
ورکولې شی دخوخلقودشان متعلق بغیرتحقیق نه خرابه خبره نه دی ویستل پکار. دخرابوالزامونو
خرابوخیالونو اوشیطانی وسوسونه خان لرې ساتل پکار دی هیڅ کله هم داسی خبرې دخلې نه نه دی
ویستل پکار. که په زړه کنبی دې داسی څه شیطانی وسوسه پیدا هم شی نوژبه قابو کنبی ساتل پکار
دی. دحضور ﷺ ارشاد دې الله ﷻ زما د امت په زړونو کنبی پیدا کیدونکې وسوسې معاف کری دی تر
کومې څه هغه په ژبه باندي اونه وائی یانی په عمل کنبی رانولی (۱) (بخاری ومسلم) تاسوله پکار وو چه
داسی فضول خبره اوریدو سره مو وئیلې وې مونر په داسی گنده خبره خپله ژبه نه خرابوو. مونر نه دابی
ادبی نه شی کیدلې چه دالله ﷻ دخلیل اود هغه د رسول ﷺ د بی بی مبارکې په شان کنبی داسی فضول
خبره اوکړو. دالله ﷻ ذات پاک دې گورئی بیا داسی حرکت اونه کری گنی د ایمان د اخستلواندیبسته
ده. اوکه یوسری دایمان نه خالی وی نو هغه بی ادبه گستاخ اودخوخلقسپکاوی کونکې وی. دشریعت
احکام الله ﷻ ستاسو په وړاندې کولو کولو بیانوی. هغه د خپلو بندیکانود مصلحتونونه خبردار دی
د هغه هیڅ یو حکم د حکمت نه خالی نه وی.

(۱) صحیح بخاری کتاب الايمان والنور باب اذا حثت ناسیای الايمان: ۶۶۶۴، صحیح مسلم: ۱۲۷.

د بدنئی خورونہ حرام ہے:- دادریمہ تنبیہ ہے کہ کوم یوسرہی داسی خبرہ واوری ہغہ لہ د ہغی خورول حرام دی۔ خوگ کہ داسی خرابی خبری خوروی اوگرخی ہغوی لہ بہ دنیاوی سزا یعنی حد ہم لگولی شی او اُخروی سزایعنی د دوزخ عذاب بہ ہم وی۔ اللہ ﷻ عالم دی تاسو بی علم نی نوتاسو لہ خپل تول امور ہم داللہ ﷻ طرف تہ واپس کول پکاردی۔ پہ حدیث کنبی دی د اللہ ﷻ بندیکانوتہ تکلیف مہ ورکوه او ہغوی تہ شرم مہ ورکوه د ہغوی پتی خبری مہ لتیوہ۔ کوم سرہی کہ د خپل مسلمان رورعیب لتوی اللہ ﷻ بہ د ہغہ عیبونویسی شی اوہغہ بہ دومرہ رسواکری کہ د ہغہ دکوروالابہ ہم ہغہ تہ پہ خراب نظر سرہ گوری۔ (۱)

وَكُلُوا فِضْلُ اللَّهِ	عَلَيْكُمْ	وَرَحْمَتُهُ	وَأَنَّ اللَّهَ	رَعُوفٌ
او کہ چری نہ وی فضل داللہ	پہ تاسو باندي	او رحمت دہغہ	او بیشکہ اللہ	مہربانہ دی
او کہ چری تاسو باندي داللہ ﷻ فضل	او رحمت نہ وی	انو تاسوتہ بہ سختہ سزادرکری شوی وہ،	اودا	
رَحِيمٌ ۝	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ	آمَنُوا	لَا تَتَّبِعُوا	خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ط
رحیم دی	اے ہغہ کسانو	چی ایمان موراورہی دی	پیروی مہ کوی	د قدمونو دشيطان
چی اللہ ﷻ دیر نرمی کونکی مہربان دی	انہی مومنانو تاسو د شيطان	پہ لارہ باندي مہ خئی		
وَمَنْ يَتَّبِعْ	خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ	فَإِنَّهُ	يَأْمُرُ	بِالْفَحْشَاءِ
او چاچی پیروی اوکرہ	د قدمونو	د شيطان	نو بیشکہ چی ہغہ	احکم کوی
او خوگ چی	پہ شيطان پسی روان شی	انو ہغہ خو ہمیشہ	د بی شرمی	او دبدو کارونو
وَالْمُنْكَرِ ط	وَكُلُوا فِضْلُ اللَّهِ	عَلَيْكُمْ	وَرَحْمَتُهُ	مَا زَلِ
او دبدئی	او کہ چری نہ وی فضل داللہ	پہ تاسو باندي	او رحمت دہغہ	انہ شو پاکیدی
احکم کوی او کہ پہ تاسو باندي داللہ ﷻ فضل	او مہربانی نہ وی	انو پہ تاسو کنبی بہ	
مِنْكُمْ	مِّنْ أَحَدٍ	أَبَدًا ۖ	وَلَكِنَّ اللَّهَ	يُزَكِّي
ستاسونہ	اھیخوک	اھیخکلہ	لیکن اللہ	پاکوی
اھیخوک پاک شوی نہ	وو احو اللہ ﷻ چی	خوک پاکول او غواری	نو ہغہ پاک کری	
وَاللَّهُ	سَمِيعٌ	عَلِيمٌ ۝		
او اللہ	انبہ اوریدونکی دی	انبہ پوہہ دی		
او اللہ ﷻ	ہر خہ اوری	اپہ ہر خہ پوہہ دی		

قوله تعالى:- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا

شیطانی لاری:- کہ داللہ ﷻ فضل او کرم اولطف اورحم نہ وونوہغہ وخت بہ خہ بلہ خبرہ کیدلہ خو ہغہ د توبہ کونکو توبہ قبولہ کرہ۔ پاکیدونکی نی پہ شرعی حد سرہ پاک کرل۔ پہ شیطانی طریقو او شیطانی لارو باندي مہ خئی۔ دہغہ خبری مہ منئی۔ ہغہ خودبدنی بدکارنی بی حیائی حکم ورکوی نوتاسو لہ دہغہ دخبری منلونہ پرهیزکول پکاردی دہغہ د عمل نہ بیج کیدل پکاردی۔ دہغہ دوسوسو نہ لری کیدل پکار

دی۔ واللہ ﷻ پہ ہرے یوہ نافرمانی کنبی د شیطان قدم وی (۱) یوسری حضرت ابن مسعودؓ تہ اوونیل ماد فلانکی خیزدنه خورلوقسم کرې دې۔ هغوی اوفرمانیل دا دشيطان دھوکہ ده دخپل قسم کفارہ ورکړه او دا اوخوره یوسری حضرت شعبي تہ اوونیل ماد خپل ماشوم دذبح کولوندرمنلې دې۔ هغوی اوفرمانیل دا شیطانی حرکت دې داسې مه کوه د دې په بدل کنبی یوگډ ذبح کړه۔ ابورافع m فرماتی چه یوخل زماود بنخې په مینخ جنګ اوشو هغه وراڼه شوه اوونی ونیل چه یوه ورخ هغه یهودیه وی او یوه ورخ هغه نصرانیه وی اود هغې ټول غلامان آزاد دی که تہ خپلې بنخې له طلاق ورنه کرې زه راغلم او حضرت عبداللہ بن عمرؓ تہ مې دامسنله بیان کړه نوهغوی اوفرمانیل داشیطانی حرکت دې۔ زینب بنت ام سلمهؓ چه هغه وخت کنبی د ټولونه زیاته دینی پوهه لرونکی بی بی وه هغې هم دغه فتوی ورکړه۔ او عاصم ابن عمر هم دا اوونیل بیا فرماتی که د اللہ ﷻ فضل اوکرم نه وونو په تاسو کنبی به یوهم پخپله د شرک نه کفر نه خراب کار اوبدنی نه نه شو بیج کیدې۔ داد رب العالمین احسان دې چه هغه تاسو تہ د توبه توفیق درکوی بیا په تاسو باندي په مهربانی سره رجوع کوی او تاسو پاک اوصفا جوړوی واللہ ﷻ چه څوک غواړی پاک اوصفا کوی اوڅوک چه غواړی د هلاکت په کنده کنبی وردیکه کوی اللہ ﷻ دخپل بندیگانو خبرې اوریدونکې اودهغوی داحوالونه خبرداردې۔ دهدایت مستحق او ضلالت ټول دهغه په نظر کنبی دی اوبدې کنبی هم دهغه حکیم ډیرې حسابہ حکمت دې

وَلَا يَأْتِلُ أَوْلِيَا الْفُضْلِ مِنْكُمْ		
اونه دخوری قسم خاوندان دفضل استاسونه		
او تاسو کنبی چې څوک د بزرگنی والا دې		
وَالسَّعَةِ	أَنْ يُّوتُوا	أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ
او خاوندان دفراخی دې خبری تہ چی ورکړی هغوی خاوند درشتی تہ او مسکینانوته		
مالداران دی نوهغوی دې خپلوانو مسکینانو		
وَالْمُهَاجِرِينَ	فِي سَبِيلِ اللَّهِ	وَلِيَصْفَحُوا
او هجرت کونکوته په لار داللہ کنبی او پکار دی چی معافی اوکړی او مخ واری		
اوداللہ ﷻ په لار کنبی هجرت کونکو تہ د څه نه ورکولو قسمونه نه خوری او پکار دی چی معافی		
أَلَا تُحِبُّونَ	أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ	لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
آیا نه خوښوی تاسو چی بښنه اوکړی اللہ تاسوته اواللہ بښونکې مهربانه دې		
ورته کوی او د عفو نه دې کار اخلی آیادامو خوښه نه ده چی اللہ ﷻ درته بښنه اوکړی اواللہ ﷻ ډیر		
إِنَّ الَّذِينَ	يُرْمُونَ	الْمُحْصَنَاتِ الْغُفْلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
بیشکه هغه کسان چی ولی په الزام دزنا پاکې ناخبره مومنانې بنخې		
بښونکې مهربان دې هغه خلق چې په پاکدامنو بی خبره او ایماندارو بنخو باندي		

لُعْنًا	فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ	وَلَهُمْ	عَذَابٌ
لعنت او کړې شو په هغوی باندي په دنيا کښی او په آخرت کښی اودې دهغوی دپاره عذاب			
تَهْمَتُونَهُ لَكُمُ	اِنَّوْهُ هَغُوْئُ بَانْدِي	په دنيا او په آخرت دواړو کښی	لعنتونه ورپیږی او هغوی دپاره
عَظِيْمًا	يَوْمَ تَشْهَدُ	عَلَيْهِمْ	اَلْسِيْنَتَهُمْ
لوی	په هغه ورځ	چې گواهی به کوی	په هغوی باندا ژبی دهغوی اولاسونه دهغوی
دردناک عذاب مقرر دې	په کومه ورځ	چې به دوی	په هغه عملونو کوم چې دوی کړی وی د دوی
وَأَرْجُلُهُمْ	بِهَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ
او بڼیې دهغوی	په هغه کارونو	چې وو هغوی	چې کول به نی په دغه ورځ به
ژبی اولاسونه	او پښې گواهی ورکوی	په دغه ورځ
يُوفِيهِمْ	اللَّهُ	دِينَهُمُ	الْحَقَّ
پوره پوره ورکړی هغوی له	الله	بدله دهغوی	چې لایق ه وی او معلوم به شی هغوی ته
به الله	دوی ته ددې پوره پوره سزا	ورکړی	او دوی ته به معلومه شی
اَنَّ اللَّهَ	هُوَ الْحَقُّ	الْمُبِينُ	
چې بیشکه الله	هم هغه حق دې	ارښتیاو لره رښتیا کونکې دې	
چې یقینی ده	چې الله رښتونی	اودهرې خبرې ښکاره کونکې دې	

قوله تعالى: - وَلَا يَأْتِلْ أَوْلُوا الْفَضْلَ مِنْكُمْ

د صدیق اکبر عظمت او سخاوت: په تاسو کښې چه کوم خلق دکولاورزق قدرت لرونکی دی صدقه او احسان کونکی دی هغوی له ددې خبرې قسم نه دی خوړل پکار چه هغوی به خپلو خپلوانوله مسکینانو له او مهاجرونه هیڅ هم نه ورکوی. دغه شان ئی هغوی متوجه کولود پاره اوبیاد نورو نرم کولود پاره ئی اوفرمانیل که د هغوی د لاس نه څه خطا هم شوی وی نو هغوی معاف کول پکار دی. که د هغوی نه څه بدی یا تکلیف رسیدلې وی نو دهغی نه تیریدل پکار دی. داهم د الله ﷻ حلم کرم لطف اورحم دې چه هغه خپلو نیکانو بند یگانو ته هم د نیکو حکم کوی. دا آیت د حضرت صدیق اکبر ﷺ په باره کښې نازل شوی دې کوم وخت چه هغوی د حضرت مسطح بن اثاثه ﷺ په باره کښې دغه ښیگرې نه کولو قسم خوړلې وو ځکه چه د صدیق اکبر ﷺ په بهتان کښې دې هم شامل وو لکه چه په اولنو آیاتونو کښې دا واقعه تیره شوه. نو چه کله اصل خبره الله ﷻ ښکاره کړه حضرت ام المؤمنین بری شوه دمسلمانانو زړونه روښانه شود مؤمنانو توبه قبوله شوه په تهمت لگونکو کښې بعضو باندي شرعی حد اولگیدو نو الله ﷻ حضرت صدیق اکبر ﷺ حضرت مسطح ﷺ ته متوجه کولوسره اوفرمانیل چه هغه د هغه د ترور ځوی او مسکین سرې وو. هم حضرت صدیق اکبر ﷺ د هغه پالنه کوله او هغه مهاجر وو خو په دې باره کښې اتفاقی ژبه کولاوشوی وه هغه ته د تهمت حد هم لگولې شوی وو. د حضرت صدیق اکبر ﷺ سخاوت مشهور وو ځه په کښې خپل اوڅه پره دی د هغوی ښه سلوک د تولود پاره عام وو. د آیت خاص کر چه دا الفاظ د صدیق اکبر ﷺ په غوږ کښې پریوتل تاسود الله ﷻ د ښښې طلبگار نه ئی؟ نو د هغوی د ژبه نه بې واره اوتل او په الله قسم زمونږ خو هم دغه طلب دې چه الله ﷻ مونږ اوبښی اود هغه وخت نه چه به ئی مسطح ﷺ ته

خہ ور کول ہغہ نی ورته جاری کرل۔ لکہ چہ پہ دے آیتونو کنبی مونو ته تلقین شوے دے چہ خنگہ مونو غوارو چہ زمونو خطا گانی دے معاف شی مونو له پکار دی چہ دنورود خطا گانونه هم تیر شو۔ دادے هم په خیال کنبی وی لکہ خنگہ چہ هغوی اول فرمائیلے وو الله زه به ده سره هیخ کله هم بنه سلوک اونه کریم اوس نی وعده او کره والله زه به ده نه کله هم د ده مقرر شوے خرچہ منع نه کریم ربنتیادی چہ صدیق خو هم صدیق وو۔

پاکو بنه خوباندي دتهمت لکولو سزا:- کله چہ په عامو مسلمانانو بنه خوباندي دطوفان اوچتونو کو دپاره دا سزا ده نودانبي او کرامو بیبیانی چہ دمسلمانانو میندی دی په هغوی دبهتان ترونکو به خه سزاوی؟ او خاص کر په هغه بی بی چہ د صدیق اکبر رضی اللہ عنہ لور وه۔ د علما و کرامو پیدی باندي اجماع ده چہ ددی آیتونو د نازلیدلو نه پس هم چہ خوک په مور بی بی ک باندي دا الزام رایا دوی هغه کافر دی خکه چہ هغه د قرآن پاک نه خلاف او کرل۔ د حضور صلی اللہ علیہ وسلم د نورو بیبانو متعلق صحیح قول هم دا دے چہ هغوی هم دعائشه ک په مثال دی۔ والله اعلم۔ فرمائی چہ داسی خراب الزام لگونکی په دنیا و آخرت دواړو کنبی د الله جل جلالہ د لعنت مستحق دی۔ لکہ چہ بل آیت کنبی ارشاد دے ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِمًّا﴾ (۱) یعنی کوم خلق چہ الله جل جلالہ ته اودهغه رسول صلی اللہ علیہ وسلم ته تکلیف ورکوی په هغوی باندي په دنیا او آخرت کنبی دالله جل جلالہ غضب دے اودهغوی د پاره رسوا کونکی عذابونه تیار دی۔ د عضی خلقو دا خیال دے چہ دا صرف خاص دی د ام المؤمنین حضرت عائشه صدیقه ک باره کنبی۔ ابن عباس رضی اللہ عنہما هم دا فرمائی د سعید بن جبیر اود مقاتل بن حبان هم دا بیان دے ابن جریر هم د حضرت عائشه ک نه دانقل کری دی خوچہ بیانی په تفصیل سره کوم روایت راوړی دی په هغی کنبی په دوی باندي د تهمت لکیدو په حضور صلی اللہ علیہ وسلم باندي د وحی نازلیدو اوددی آیت د نازلیدلو ذکر دے۔ خوددے حکم د هغوی سره دخاص کیدو ذکر نشته نوکله دنازلیدلو سبب خاص وی ولې حکم عام دے۔ ممکن دی چہ د حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما وغیره د قول هم دامطلب وی۔ والله اعلم۔ بعضی بزرگان فرمائی چہ د ټولو بیبیانو مطهراتو هم دا حکم خودی ولې د نورو مؤمنانو بنه خود احکم نه دے۔ دا ابن عباس رضی اللہ عنہما نه روایت دے چہ د دے آیت نه مراد خود رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم بیبیانی دی چہ کوم منافقان پدی تهمت کنبی وو ټول د الله جل جلالہ د دربارنه اور ټلې شولعنتی او گر خیدل اود الله جل جلالہ د غضب مستحق شو۔ د دے نه پس د نورو مؤمنانو بنه خود د تهمت لگولو حکم کنبی آیت ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُكْرًا إِلَّا الْكُفْرُ فَهَاءُ أَحَدُهُمْ أَزْوَاجُهُمْ أَتَمَّ شَهْدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ (۲) نازل شو۔ نو دوی به په کور ووهلې شی۔ که هغوی توبه او کره نوتوبه نی قبوله ده ولې د دوی گواهی به دیبادپاره همیشه غیر معتبر وی۔

حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما یوخل دسورت نور تفسیر بیانولوسره فرمائیل چہ دا آیت د حضور صلی اللہ علیہ وسلم د بیبیانو باره کنبی نازل شوے دے۔ دهغه بهتان کونکو توبه هم قبوله نه ده۔ په دے آیت کنبی ابهام دے اوخلور گواهان نه راوړلو په صورت کنبی آیت په عامو ایماندارانو بنه خوباندي تهمت لگونکو به حق کنبی دے د هغوی توبه مقبول ده۔ دے اوریدوسره په مجمع کنبی ناستو خلقو اراده اوشوه چہ دهغوی تندي بشکل کری خکه چہ هغوی ډیر بشکلې تفسیر کری وو۔ دا ابهام نه مراد دادے چہ دتهمت حرمت عام دے اود هرې یوې پاک دامنې بنه په شان کنبی اوداسی خلق ټول ملعون دی۔ حضرت عبدالرحمن فرمائی هر یو بهتان ترونکی په دے حکم کنبی دے خو حضرت عائشه ک په طریقه اولی ده (۳) امام ابن جریر هم عموم خوینوی اودا صحیح هم دی اود عموم په تائید کنبی دا حدیث هم دے حضور صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی د اووه گناهونو نه بچ شنی

(۱) ۲۳/ الاحزاب: ۵۷.

(۲) ۲۴/ النور: ۴.

(۳) الطبری: ۱۳۹/۱۹.

گومې چه هلاك كونگې دى. تپوس اوشو هغه گومې گومې دى؟ ونى فرمائيل د الله ﷻ سره شرك كول، جادو، خوك بې وجه وزل، سود خورل، د يتيم مال خورل، د جهادنه تختيدل اويك دامن ساده مؤمنه باندي تهمت لگول^(۱) (بخاري و مسلم) يوبل حديث كښې دى په پاكوښخو باندي د زنا تهمت لگونكي د سلوكالو نيكني غرقې دى^(۲) د حضرت ابن عباس رضه فرمان دې كله چه مشركان اوگوري چه په جنت كښې بغير دموتخ گذارو نه نور خوك نه شى تلې نو هغوى به واني راخني چه مونږ هم انكار او كړو. د خپل شرك نه په دوى انكار او كړې هم هغه وخت به ددوى په خله مهراولگي او پښې لاسونه به نى گواهي وركړې او د الله ﷻ نه به هيخ خبره پته نه كړې شى^(۳) حضور ﷺ فرماني چه كافرانوته چه كله د هغوى بد عملتي پيش كړې شى نو هغوى به انكار او كړې او خپله بې گناهي به ثابتوي نو ورته به ونيلې شى چه دادى ستاسو هغه گاونديان چه ستاسو خلاف گواهي وركوي دوى به واني دا ټول دروغژن دى نو ورته به ونيلې شى چه بنه ده ستاسو دخپلې قبيلې او ټبر خلق موجود دى. دوى به واني داهم دروغژن دى نو واني به بنه ده تاسو قسم او خورنى بيا به الله ﷻ هغوى گونگيان كړې او پخپله په د هغوى پښې لاسونه د هغوى د بد عملو گواهي وركوي بيا به هغوى دوزخ ته ليكلې شى^(۴).

په قيامت كښې په كافر د خپلو اندامونو گواه: حضرت انس رضه فرماني مونږ د حضور ﷺ په خدمت كښې حاضر وو چه ونى خندل او ونى فرمائيل تاسوته معلومه ده ولي مې او خندل؟ مونږ ونيل الله ﷻ ته معلومه ده ونى فرمائيل بنده چه د قيامت په ورځ الله ﷻ سره كومه حجت بازي كوي په هغې مې او خندل. دې به واني اي الله تازه د ظلم نه منع كړې نه ووم؟ الله ﷻ به فرماني اونودې به واني چه نن ورځ زه كوم گواه رښتونې اومنم هم د هغې گواهي به زما په حق معتبره گنرلې شى او هغه گواه بغير زما نه بل څه نه دى. الله ﷻ به واني چه بنه ده هم داسې صحيح هم ته خپل گواه اوسه. اوس به نى په خله مهراولگي او اندامونه به نى سوال جواب كوي نو هغوى به ټول پت رازونه كولاو كړې. هغه وخت به بنده واني تاسو غريق شنى تاسو برباد شنى هم ستاسو د طرف نه خوزه جنگيدلم^(۵) د جمهورو په قراعت كښې په (حق) باندي زبردې خكه چه داد دين صفت دې. مجاهد (حق) لوستلې دې په دې وجه سره چه دا لغت دې د لفظ الله د ابى بن كعب رضه په مصحف كښې (يَوْمَ يَنْذِرُ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ) (د بعضې سلفونه لوستل روايت دى. هغه وخت به پوهه شنى چه د الله ﷻ وعده وعيد حق دى. د هغه حساب د عدل والا دې د ظلم نه لرې دې.

اَلْخَيْثُ	لِلْخَيْثِيْنَ
انپاكي ښځې دپاره دنپاكو سرو دى	
اپيليتي ښځې د پليتو سرو لائقې دى	

^(۱) صحيح بخاري كتاب الوصايا باب قول الله تعالى (ان الذين ياكلون اموال اليتامى ظلماً....): ۲۷۶۶، صحيح مسلم: ۸۹، ابروداود: ۲۸۷۴، ابن حبان: ۵۵۶۱، بيهقي: ۲۴۹/۸.

^(۲) المعجم الكبير: ۳۰۲۳، مستد الزار: ۲۹۲۹.

^(۳) الطبري: ۳۷۳/۸.

^(۴) حاكم: ۶۰۵/۴.

^(۵) صحيح مسلم كتاب الزكاة - الدنيا سجن للمؤمن وجنة للكافر: ۲۹۶۹، السنن الكبرى للنسائي: ۱۱۶۵۳، مستد ابى يعلى: ۳۹۷۷.

^(۶) ۲۴/النور: ۲۵.

وَالْخَبِيثُونَ	وَالطَّيِّبَاتِ	لِلْخَبِيثَاتِ	وَالطَّيِّبِينَ	وَالطَّيِّبُونَ
او ناپاک سړی دپاره دنایاکو بنځو دی او پاکې بنځې دپاره پاکو سړو دی او پاک سړی				
او پلپیت سړی د پلپیتو بنځو لائق دی او پاکې بنځې د پاکو سړو او پاک سړی				
لِلطَّيِّبَاتِ	أُولَئِكَ	مُبْرَعُونَ	مِمَّا	يَقُولُونَ ط لَهُمْ
دپاره دپاکو بنځو دی دا کسان پاک دی دهغه خبرونه چی دوی نی وانی ده ددوی دپاره				
دپاکو بنځو لائق دی داخلق دهغه خبرونه بیځی پاک دی کومې چه هغوی کوی او دوی				
مَغْفِرَةً	وَرِزْقًا كَرِيمًا			
بشانه اورزق عزتمند				
دپاره بشنه او دعزت روزی ده				

قوله تعالى: - الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ

بدکاره بنځې دبدکاره سړو دپاره اونیکې بنځې د نیکانوس رو د پاره دی: ابن عباس ؓ فرمائی چه داسې خرابه خبره د خرابو خلقو دپاره ده اود بنې خبرې حقدار هم ښه خلق وی. یعنی منافقانو چه کوم تهمت په صدیقه k باندې لگولې وو اودهغوی په شان کښې چه کوم خراب الفاظ استعمال کړل د هغې لائق هم هغوی دی خکه چه هم هغوی بد او خبیث دی. عائشه صدیقه پاکه وه خکه هغه د پاکو کلمو لائق ده او هغه د ناپاکه بهتانو نونه بری ده. دا آیت هم دعائشه باره کښې نازل شوې دې (۱) د آیت صفامطلب دادې چه دالله ﷻ رسول ﷺ چه د هر قسم نه طیب دې. ناممکن دی چه د هغه په نکاح کښې الله ﷻ یوه داسې بنځه ورکړی چه هغه خبیثه وی. خبیثه بنځې خود خبیثو سړو د پاره وی. د دې دپاره اوفرمانیلې شوجه داخلق ددې ټولو قسمه تهمتو نونه پاک دی کوم چه د الله ﷻ دښمنان تری. دوی ته چه دهغوی دخرابو خبرو د کولونه کوم تکلیف او خفگان اورسیدوهغه به هم ددوی دپاره دگناه دښمنې ذریعه جوړه شی. اودا خود حضور ﷺ بی بی ده په جنت عدن کښې به هم حضور ﷺ سره وی. یو ځل اسیر بن جابر عبدالله ﷺ له راغلو وئی وئیل چه ماخونن دولیدبن عقبه نه یوه ډیره ښکلې خبره واوریده نوعبدالله ﷺ اوفرمانیل ټیک ده دمؤمن په زړه کښې یوه خبره راکوزیږی اودهغه سینې ته راځی بیا هغه په ژبه سره بیانوی هغه خبره ښه وی ښه اوریدونکی هغه پخپل زړه کښې کینوی. بیا هغه ددې آیت تلاوت اوفرمانیلو. مسند احمد کښې یو حدیث دې چه کوم سړې ډیرې خبرې واورې بیا په هغې کښې چه د ټولو نه خرابه وی هغه بیان کړی د ده مثال داسې دې لکه چه یوسړې د چیلو والا نه یوه چیلنی او غواړی او هغه ده ته او وائی چه لارښه اویه دې رمه کښې چه دې کومه یوه خوښه وی هغه واخلم (۲) او هغه د رمې د سپی غور او نیسی لارښی. یویل حدیث کښې دی د حکمت خبره د مؤمن نه اورک شوې دولت دې کوم خانی چه اومومی وادیخلی (۳)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	لَا تَدْخُلُوا
اوهغه کسانو چی ایمان مور اوړې دې	مه ننوزی
اایی دایمان خاوندانو دخپلو کورونو نه سوا	

(۱) الطبری: ۱۹/۱۴۲.
 (۲) ابن ماجه كتاب الرکاة باب الحکمة: ۱۷۲/۴۰۵/۲، مسند الطیالسی: ۹۰، مسند ابی یعلی: ۶۳۸۸.
 (۳) ترمذی كتاب العلم باب ماجاء فی فضل الفقه علی العیادة: ۲۶۸۷/۱۲، ابن ماجه: ۴۱۶۹.

بِیِّنَاتٍ	غَیْرِ بَیِّنَاتٍ لَّکُمْ	حَتَّىٰ	تَسْتَأْذِنُوا	وَتَسَلِّمُوا
کورو نو تہ غیر دکورونو ستاسو نہ تر هغی پوری چی تاسو رضا حاصلہ کری او سلام اووایی	د بل چا کورو نو تہ مہ داخلیرئی تر خو چی موا جازت نہ وی غوبنتی او تر خو چی بہ هغی			
عَلَىٰ أَهْلِهَا	ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ	لَعَلَّكُمْ	تَذَكَّرُونَ	۝
پہ اهل دهغه کور باند دا طریقہ بہترہ دہ ستاسو دپارہ دپارہ ددی چی تاسو نصیحت واخلی	خلقو سلام وانچوئی کوم چہ بہ کنبی اوسیری اداکار ستاسو دپارہ دیر غورہ دے چی تاسو نصیحت قبول کری			
فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا	فَلَا تَدْخُلُوهَا	حَتَّىٰ		
پس کہ چری بیانہ موندل تاسو پہ هغه کور کنبی ہیخوک نومہ ننوزی هغی تہ تر هغی پوری	نو کہ بہ هغه کور کنبی درتہ خو ک بشکارہ نشی انوتر هغی مہ ورننوخی چی تر			
يُؤْذَنَ	لَكُمْ	وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ	ارْجِعُوا	
چی اجازت اوکری شی تاسوتہ او کہ اووئیلی شی تاسوتہ چی واپس لارشی	خودرتہ اجازت اونشی او کہ دا درتہ اووئیلی شی چی واپس لارشی			
فَارْجِعُوا	هُوَ أَرْبَىٰ لَكُمْ	وَاللَّهُ	يَبْأُ تَعْمَلُونَ	
نو واپس شی دا طریقہ دیرہ پاکہ دہ ستاسو دپارہ او اللہ پہ هغه کارونو باند چی تاسو نی کوی	نو واپس لارشی ہم دا خبرہ ستاسو دپارہ غورہ دہ او اللہ ستاسو پہ عملونو بنہ			
عَلَيْكُمْ	لَيْسَ عَلَيْكُمْ	جُنَاحٌ	أَنْ تَدْخُلُوا	بِیِّنَاتٍ
بنہ عالم دی نشتہ پہ تاسو باندي خہ گناہ چی تاسو ننوخی داسی کورو نو تہ	پوهہ دی پہ دی خبرہ کنبی پہ تاسو خہ گناہ نشتہ چی کومو کورو نو کنبی خو ک			
غَيْرِ مَسْكُونَةٍ	فِيهَا مَتَاعٌ	لَكُمْ	وَاللَّهُ	يَعْلَمُ
چی دهیچا داوسیدو خانی نہ وی او پہ هغی کنبی خہ فائیدہ وی ستاسو دپارہ او اللہ پوهیری	نہ اوسیری او ستاسو سامان پہ هغی کنبی دننہ پروت وی چی هغی تہ ورننوخی او اللہ ستاسو			
مَا	تَبْدُونَ	وَمَا	تَكْتُمُونَ	۝
پہ هغی چی بشکارہ کوی نی تاسو او پہ هغی چی پتوی نی تاسو	پہ خرگندہ او پتو کارونو باندي بنہ پوهیری			

قوله تعالى: - يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا

پہ کورو نو کنبی د داخلیدو آداب:- شرعی ادب بیانولی شی چہ د چا پہ کور کنبی داخلیدلونه اول اجازت غوارہ کلہ چہ اجازت ملاو شی نواول سلام اوکرہ کہ دا اول خل پہ اجازت غوبستوسرہ جواب ملاونہ شی نودریوخلوپوری اجازت غوارہ او کہ بیہام اجازت ملاونہ شی نو واپس شہ صحیح حدیث کنبی دی چہ حضرت ابو موسی ؓ حضرت عمر فاروق ؓ لہ لارو دری خل نی اجازت او غوبنتلو چہ کلہ چا خبرہ اونہ کرہ نو هغہ واپس شو لرساعت پس حضرت عمر ؓ خلقوتہ اووئیل اوگورنی عبداللہ بن قیس راتل

غواہی ہغہ راوغواہی. خلق لازل چہ وئی کتل نو ہغہ تلی وو واپس راغله او حضرت عمر ؓ تہ نی خبر ورکرو. کله چہ د حضرت ابوموسیٰ ؓ او حضرت عمر ؓ ملاقات او شونو حضرت عمر ؓ تپوس او کپرو واپس ولی لاری؟ جواب نی ورکرو چہ د حضور ؓ حکم دی چہ د دریوخلو اجازت غوبستونہ پس ہم اجازت ملاونہ شی نو واپس لارشہ. مادری خل اجازت او غوبستلو کله چہ جواب راغلو نومما پہ دی حدیث بانندی عمل او کپرو واپس لارم. حضرت عمر ؓ جواب ورکرو چہ پہ دی بانندی خہ گواہ پیش کرہ گنی زہ بہ تالہ سزا درکرم. ہغہ د دی خائی نہ پاسیدو اود انصارو یوی دلہی لہ لارو او تولہ واقعہ نی ورته بیان کرہ او وئی فرمائیل چہ کہ پہ تاسو کنبی چاد حضور ؓ دا حکم اوریدلہی وی نوماسرہ لار شنی او حضرت عمر ؓ تہ او وائی. انصارو وئیل چہ داخوعام مسئلہ دہ بیشکہ حضور ؓ فرمانیلی دی مونہرہ یولو اوریدلی دی مونہرہ د تولونہ کم عمر ہلک تاسرہ کووہم دی بہ گواہی ورکری. حضرت ابو سعید خدری ؓ لارو او حضرت عمر ؓ تہ نی او وئیل ماہم د رسول اللہ ؓ نہ اوریدلی دی. حضرت عمر ؓ ہغہ وخت افسوس او کپرو او وی فرمائیل چہ د بازارونو لین دین زہ د دی مسئلہ نہ غافل اوساتلم. (۱)

د رسول کریم ﷺ سرہ د سعد د سلام قصہ: یوخل حضور ؓ د حضرت سعد بن عبادہ ؓ نہ اجازت او غوبستونی فرمائیل السلام علیکم ورحمۃ اللہ. حضرت سعد ؓ پہ جواب کنبی وعلیکم السلام ورحمۃ اللہ او وئیل خوپہ داسی آواز کنبی چہ حضور ؓ واونہ ریدو. دری خل ہم داسی اوشو حضور ؓ بہ سلام کولو او ہغہ بہ جواب ورکولو خوداسی چہ حضور ؓ بہ نہ اوریدو. دی نہ پس حضور ؓ د ہغہ خائی نہ واپس تشریف یورو. حضرت سعد ؓ حضور ؓ پس شاتہ راودانگل راغلوونی وئیل یارسول اللہ ؓ ستاسو تول آوازونہ زماغورونو تہ رسیدل ماد ہرسلام جواب ہم درکری خوصرف پہ دی خیال چہ ستاسو یردی دعاگانہی واخلم او یر برکت حاصل کرم اوس تاسو لار شنی او تشریف کیردنی. نو حضور ؓ لارو. ہغہ د حضور ؓ پہ ورائندی کشمش (اوسکی) کینخودی حضور ؓ او خورلہی اوچہ فارغ شو نوارشاد نی او فرمائیلوستا خوراک نیکانو خلقو او خورلو فرہبتی پہ تاباندی رحمت رالیگی. ستاسو سرہ روزہ دارو روزہ کولاو کرہ (۲) یوبل روایت کنبی دی چہ کوم وخت حضور ؓ سلام او کپرو او حضرت سعد ؓ پہ مزہ جواب ورکرو نو د ہغہ خوی حضرت قیس ؓ عرض او کپرو چہ تہ حضور ؓ تہ ولی اجازت نہ ورکوی؟ ہغہ وئیل چپ شہ گورہ حضور ؓ بہ بیاسلام وائی مونہرہ تہ بہ پہ دویم خل د حضور ؓ دعا ملاویری. پہ دی کنبی داہم دی چہ دلته راغلو حضور ؓ غسل او کپرو. حضرت سعد ؓ د زعفران یاورس سرہ رنگ شو یو خادر پیش کر وچہ حضور ؓ د خپل بدن مبارک نہ راتا وکپرو بیانی لاس مبارک اوچت کپرو اود حضرت سعد ؓ دپارہ نی دعا او کرہ ای اللہ ؓ د حضرت سعد بن عبادہ ؓ پہ آل بانندی خپل درود او رحمت نازل کرہ. بیا حضور ؓ ہم ہلتہ خوراک او کپرو کله نی چہ د واپس تلوار اداہ او کرہ نو حضرت سعد ؓ پخپل خرباندی کتہ واچولہ رانی وستلو د حضور ؓ د سورلنی دپارہ نی پیش کپرو او خپل خوی قیس ؓ تہ او وئیل چہ تہ حضور ؓ سرہ سرہ خہ نو ہغہ ورسرہ لارو خو حضور ؓ حضرت قیس ؓ تہ او وئیل چہ قیس تہ ہم سورشہ. ہغہ وئیل حضور ؓ مانہ خو بہ دا اونہ شی. حضور ؓ او فرمائیل چہ پہ دوو خبرو کنبی خو بہ تہ یوہ خامخا کوی یاخو بہ ماسرہ پہ دی خاروی سوریری یابہ واپس خی. حضرت قیس ؓ واپس تلل منظور کپل. (۳)

(۱) صحیح بخاری کتاب البیوع باب الخروج فی التجارۃ: ۲۰۶۲، صحیح مسلم: ۲۱۵۳، ابوداؤد: ۵۱۸۱، ابن حبان: ۵۸۰۷.

(۲) احمد: ۱۳۸/۳، ابوداؤد: ۳۸۵۴ ورو حدیث حسن، مشکل الآثار للطحاوی: ۱/۲۹۸-۳۹۹ و مسندہ حسن، مسند البزار: ۱۹۶۰، مجمع الزوائد: ۳۴/۸.

(۳) ابوداؤد کتاب الادب باب کم مرة یسلم الرجل فی الاستفان: ۵۱۸۵.

راتلونگی لڑہ دروازی تہ مخامخ اودریدل نہ دی پکار: دایادساتنی چه اجازت غوبنتونکی دے د دروازی مخی تہ نہ اودریری بلکہ ہسی یاگس طرف تہ دے لڑہ شان پہ اریخ اودریری بلکہ اخوادپخودی لری اودریری اویہ زورہ دے سلام وانے۔ ہغہ وخت بہ پہ دروازہ کنبی پردے ہم زورندے نہ وی (۱) حضور ﷺ دروازی تہ مخامخ یوسری اودریدو اجازت نی اوغوبنتونو حضور ﷺ ہغہ تہ تعلیم ورکرو چه نظر دے پرینوخی ددی دپارہ خواجازت مقررشو بیاد دروازی مخامخ اودریدوسرہ د آواز کولو خہ معنی؟ یاخولر شان اخواشہ یادپخوا شہ (۲) یوبیل حدیث کنبی دی چه کہ خوک ستاد اجازت نہ بغیرستاپہ کورکنبی اوگوری اوتہ ہغہ پہ کانری اولی او دہغہ سترگہ اوخی نو پہ تا بانندی خہ گناہ نشتہ (۳) حضرت جابرؓ یوخل دخیل پلارد قرضی د ادائیگنی پہ فکر کنبی د حضور ﷺ پہ خدمت کنبی حاضرشو دروازہ نی اوٹکولہ نو حضور ﷺ تپوس اوکہ خوک صاحب نی؟ حضرت جابرؓ اوونیل زہ یم۔ حضور ﷺ اوفرمائیل زہ زہ لکہ چه حضور ﷺ د ہغہ دا وینا ناخوبنہ کرہ (۴)

راتلونگی لہ خیل نوم خودل پکار دی: -خکہ چه زہ وٹیلو سرہ خودانہ معلومیہی چه خوک دے ترکومی چه نوم یامشهورکنیت نہ وی خودلی شوے۔ زہ خوہریوسری د خان د پارہ ونیلے شی نود اجازت غوبنتلو اصل مقصدنہ شی حاصلیدی۔

(استندان، استناس) یوہ خبرہ دہ (۵) حضرت ابن عباسؓ فرمائیل (تستانسوا) د کاتبانو غلطی دہ۔ (تستانوا) لیکل پکاردی۔ د ابن عباسؓ ہم دا قراءت وواود ابی بن کعبؓ ہم خودادیر غریب قول دے۔ د ابن مسعودؓ پہ خیل مصحف کنبی (حتی تسلوا علی اہلہاوتستانوا) دے۔

راتلونگی لڑہ اول سلام بیا اجات غوبنتل پکار دی: صفوان بن امیہؓ چه کله مسلمان شو نو یوخل کلدہ بن حنبلؓ ہغہ رسول اللہ ﷺ لہ راولیکلو ہغہ وخت حضور ﷺ د وادنی پہ اوچتہ حصہ کنبی وو۔ دے بغیر دسلام نہ اوبغیردا اجازت نہ رسول اللہ ﷺ لہ اورسیدو حضور ﷺ اوفرمائیل واپش شہ او اوایہ اسلام علیکم آیا زہ راشم؟ (۶) یوبیل حدیث کنبی دی چه د قبیلہ بنوعامر یوسری د حضور ﷺ کورنہ راغلو اوونی وٹیل زہ دننہ راشم؟ حضور ﷺ خیل غلام تہ اوفرمائیل لارشہ اودہ تہ د اجازت غوبنتو طریقہ اوبناید چه اول سلام اوکرہ بیا اجازت اوغوارہ دے سری دا واوریدہ اودغہ شان نی سلام اوکرو او اجازت نی اوغوبنتلو حضور ﷺ اجازت ورکرو اوہغہ دننہ لارو (۷) یوبیل حدیث کنبی دی چه حضور ﷺ خیل خدمتہ تہ فرمائیلی وو (۸) یوبیل حدیث کنبی دی د کلام نہ اول سلام کول پکاردی (۹) حدیث ضعیف دے۔ ترمذی شریف کنبی دی چه حضرت ابن عمرؓ د حاجت نہ فارغ شو راروان وو خود نمر طاقت نی نہ لرلونود یوی قریشی بنیخہ جونگری تہ اورسیدو وئی فرمائیل السلام علیکم آیا زہ دننہ راشم؟ ہغی

(۱) ابوداؤد حوالہ سابق: ۵۱۸۶ وسندہ حسن۔

(۲) ابوداؤد کتاب الادب باب فی الاستندان: ۵۱۷۴۔

(۳) صحیح بخاری کتاب الدیات باب من اطلع لی بیت قوم لفقرواعینہ فلادیہ لہ: ۶۹۰۲، صحیح مسلم: ۲۱۵۸، احمد: ۲۴۳/۲، ابن حبان: ۶۰۰۲۔

(۴) صحیح بخاری کتاب الاستندان باب اذاقال من ذا لقال انا: ۲۶۵۰، صحیح مسلم: ۲۱۵۵، ابوداؤد: ۵۱۸۷، ترمذی: ۲۷۱۱، ابن ماجہ: ۳۷۰۹، احمد: ۳۲۰/۳، ابن حبان: ۵۸۰۸۔

(۵) الطبری: ۱۴۶/۱۹۔

(۶) ابوداؤد کتاب الادب باب کیف الاستندان: ۵۱۷۶ وسندہ حسن، ترمذی: ۲۷۱۰، السنن الکبریٰ للنسائی: ۶۷۳۵، احمد: ۴۱۴/۳۔

(۷) ابوداؤد کتاب الادب باب کیف الاستندان: ۵۱۷۷ وسندہ صحیح۔

(۸) الطبری: ۱۴۶/۱۹، (ترمذی)

(۹) ترمذی کتاب الاستندان باب ماجاء فی السلام قبل الکلام: ۲۶۹۹۔

وئیل پہ سلامتیاسرہ راشہ. هغوی بیا هم دا اووئیل نوهغی هم دغه جواب ورکړو د هغه پنبې سوزیدې کله به په یوه پنبه او کله به بله پنبه اودریدو وئی فرمائیل چه راشم هغی وئیل راشه نوییا هغوی دننه تشریف یوو. حضرت عائشه k له خلور بنحی راغلی اجازت ئی اوغوښتو چه مونږ دننه راشو؟ هغی وئیل نه په تاسو کنبې چه کومه یوه داجازت په طریقه باندي پوهیږی هغی ته اووايه چه هغه اجازت واخلي نویوې بنحی اول سلام اوکړو او بیانی اجازت واخستلو. حضرت عائشه k اجازت ورکړو بیانی دغه آیت تلاوت کړو. ابن مسعود ؓ فرمائی چه که خپلې مور او خویندوکره هم تلل وی نوخامخا اجازت اخلنی. د انصارو یوې بنحی حضور ؓ ته اووئیل چه زه بعضې وخت کنبې په خپل کور کنبې په داسې حالت کنبې یم که زما پلار هم راشی اویازما خپل خوی هغه وخت راشی نوماته بدلگی ځکه چه هغه حالت داسې نه وی چه که د چا نظر هم په ماباندي پریوخی نو زه خفه یم اودکور والا کنبې خو څوک راخی. هغه وخت دا آیت نازل شو. ابن عباس ؓ فرمائی درې آیاتونه دی چه خلقو په دې باندي عمل کول پریخی دی یوخوداچه الله ﷻ فرمائی په تاسو کنبې دتولونه زیات بزرگی هغه دې چه د تولونه زیات دالله ﷻ ویره لری اودخلقو خیال دادې چه د تولونه لوی هغه دې چه د تولونه زیات مالدار وی اود ادب آیاتونه هم خلقوپریخی دی. حضرت عطاء د هغوی نه تپوس اوکړو زما په کورکنبې زمایتیمانی خویندې دی چه هم په یوکور کنبې اوسیری اوهم زه ئی پالم. آیا هغوی سره تلوکنبې هم ماله داجازت ضرورت شته؟ هغوی اوفرمائیل چه اوخامخا اجازت غواړه. ما بیادا سوال اوکړو چه کیدی شی څه رخصت په کنبې ملاوشی خو هغوی اوفرمائیل چه آیا ته هغوی بریندې لیدل خوینوې؟ ماوئیل نه. وئی فرمائیل بیا خامخا اجازت اخله. ما بیا دغه سوال اوکړو نوهغوی اوفرمائیل چه آیاته دالله ﷻ حکم منې که نه؟ ماوئیل چه او منم. هغوی اوفرمائیل چه بیا خوبی خبره هغوی له هډو څه مه. حضرت طاؤس فرمائی چه په محرمات ابدیه باندي په بریند حالت کنبې نظر پریوخی دې نه زیاته بدی زما په نیز بله نشته. د ابن مسعود ؓ قول دې چه د خپلې مور کورته هم بغیر خبر مه ورځه. د عطاء نه تپوس اوشو چه خپلې بنحی له هم بغیراجازت ورتلل نشته؟ وئی فرمائیل دلته داجازت ضرورت نشته. دا قول هم محمول دې په دې باندي چه دې نه د اجازت غوښتلو ضرورت نشته خو خبردارې ضرور کول پکار دی ممکن دی چه هغه دغه وخت کنبې په داسې حالت کنبې وی چه هغه نه غواړی چه د هغی خاوندې هم په دې حالت کنبې اوگوری.

حضرت زینب فرمائی چه زما خاوند حضرت عبدالله بن مسعود ؓ به کله زما کورته راتلو کړنگ کړونگ به ئی کولو کله به ئی په اوچت آواز کنبې د دروازی نه بهرچاسره خبرې کولې دې د پاره چه د کورخلقوته د هغوی د راتلو خبر اوشی (۱) حضرت مجاهد د (تثانوا) معنی هم داکړې ده. کړنگ کړونگ یاغاره تازه کولو وغیره. امام احمد فرمائی مستحب دی چه انسان خپل کورته هم ځی نو هم د بهر نه دې کړنگ کړونگ اوکړی یاد خپلو کشار دې واوړوی.

دشپې هم بې خبر کور ته مه راخی. یوحديث کنبې دی چه په سفر کنبې د شپې په وخت کنبې بې خبره کورته راتلونه حضور ؓ منع فرمائیلې ده ځکه چه په دې سره دکوروالا دخیانت په پته توگه لتون دې. (۲) حضور ؓ یوخل د سفر نه د سحر په وخت کنبې راغلو نو حکم ئی ورکړو چه کلی سره خلق راکوزشی چه مدینه کنبې خبرخورشی ما بنام خپلو کورونوته لارشی دې دپاره چه پدې وخت کنبې خپلې صفایانې وغیره اوکړی (۳) یوبل حدیث کنبې دی حضور ؓ نه چا تپوس اوکړو چه سلام خومونږ پیژنو د استیناس

(۱) ابن ماجه کتاب الطب باب تعليق النمام: ۳۵۳۰.

(۲) صحيح بخاری کتاب النکاح باب لا یطرق اهله لیلًا اذا اطال الغیة.....: ۵۲۴۳، صحيح مسلم: ۷۱۵، ابوداؤد: ۲۷۷۶، احمد: ۲۹۹/۳.

(۳) صحيح بخاری کتاب النکاح باب طلب الولد: ۵۲۴۵-۵۲۴۶، صحيح مسلم: ۷۱۵، احمد: ۳۰۳/۳، مستدرا بیهقی: ۱۸۵.

خہ طریقہ دہ؟ حضور ﷺ اوفرمائیل سبحان اللہ یا الحمد للہ یا اللہ اکبر پہ اوچت اواز سرہ و نیل یادروازہ تنگول چہ خہ سرہ د کور والا معلوم کری چہ فلانکی راغلو۔ حضرت قتادہ وائی چہ دا درې خل اجازت نی خکہ مقرر کری دی چہ پہ اول خل کبھی خوبہ د کور والا معلوم کری چہ فلانکی دې پہ دویم خل بہ ہغوی خان ساز کری اوهوہنیار شی اوپہ دریم خل بانڈی کہ ہغہ غواری اجازت بہ ورکری کہ نہ غواری نومنع بہ نی کری۔ کله چہ اجازت ملاونہ شی نویاپہ دروازہ کبھی اودریدل بد دی۔ د خلقو خپل کارونہ اومشغولتیاگانې داسې ضروری وی چہ ہغوی دغہ وخت کبھی اجازت نہ شی ورکولې۔ مقاتل بن حبان وائی د جاہلیت پہ زمانہ کبھی د سلام دستور نہ وو یوبل سرہ بہ ملاویدل خو سلام بہ نی نہ کولو د چاکورته چہ بہ تلل وو اجازت بہ نی نہ اخستلوہسې بہ ورغلل او روستوبہ نی و نیل زہ راغلم نواکثر بہ داپہ کوروالا بہ سخت اولگیدل۔ داسې بہ ہم اوشوچہ خپل کورته بہ پہ داسې حال کبھی وو چہ ہغوی تہ بہ د دوی دا راتلل ټنہ نہ لگیدل۔ اللہ ﷻ داتول خراب دستورونہ پہ خو آدابوسرہ خودلوسرہ وربدل کرل۔ ددې دپارہ اوفرمائیلی شوچہ داطریقہ ستاسودپارہ بہتر دہ پدې کبھی دکوروالاتہ او راتلونکی دواروتہ راحت دې۔ دا خیزونہ ستاسو د نصیحت او خیرخواہنی دی۔ کہ ہلتہ خوک اونہ وینی نو بغیراجازت مہ ورداخلپرہ خکہ چہ داد نورو پہ ملک کبھی تصرف کول دی او دا ناجانزدی۔ د کور د مالک داحق شتہ چہ کہ ہغہ غواری نو اجازت بہ درکری اوکہ غواری نومنع بہ دې کری۔ کہ تاتہ او نیلی شی چہ لارشہ نوتالہ واپس تلل پکاردی پہ دې کبھی د بدگنرلوخہ خبرہ دہ بلکہ دا خودیرہ ټنکلی طریقہ دہ۔ بعضی مہاجرینوبہ افسوس کولوچہ مونږ تہ پہ خپل ټول عمر کبھی پہ دې آیت بانڈی د عمل کولو موقعہ ملاونہ شوه چہ خوک مونږ تہ اووائی چہ واپس شہ اومونږ د دې آیت لاندې د ہغہ خائی نہ واپس لار شو (۱) اجازت نہ ملاویدوپہ صورت کبھی پہ دروازہ کبھی اودریدلونہ نی ہم منع اوفرمائیلہ۔ اللہ ﷻ ستاسو د عملونو نہ خبردی۔ دا آیت پہ وړاندینی آیت سرہ مخصوص دې پہ دې کبھی ہغہ کورونوتہ د بغیر اجازت نہ ورتلو کبھی رخصت دې چرتہ چہ خوک نہ وی اوہلتہ د دہ خہ سامان وغیرہ وی لکہ سرائی وغیرہ۔ دلته چہ کله پہ اول خل اجازت ملاوشو بیا ہرخل اجازت اخستل ضروری نہ دی۔ نولکہ دا آیت پہ اولنی آیت سرہ استثنا دہ دغہ شان د داسې سوداگرو گودامونہ مسافرخانې وغیرہ دی او اول خبرہ ټیرہ واضحہ دہ۔ واللہ اعلم۔ زید وائی چہ دې نہ مراد بیت الشعردی۔

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ	
الے نبی اووایہ مومنانوتہ	
(ای پیغمبرہ، مومنانوتہ اووایہ	
يَغْضُوا	مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
فَرُوجَهُمْ	ذَلِكَ
چی ټنکتہ دلری سترگی خپلی او حفاظت دکوی دپردی دخایونو خپلو دا طریقہ	
چی خپلی سترگی ټیټی ساتی اودخپلو شرمگاہونو حفاظت کوی دا خبرہ ددوی	
أَزْلَى	لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ
يَصْنَعُونَ	بِمَا
ټیرہ پاکہ دہ دپارہ دہغوی بیشکہ اللہ خبردار دې پہ ہغی کارونو چی کوی نی ہغوی	
دپارہ ټیرہ بہترہ دہ اللہ ﷻ دخلقو پہ ټولو کارونو خبر دې	

(۱) الطبری: ۱۹/۱۵۰.

قوله تعالى: - قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ

نظر بنسکتہ گولوسرہ تکجا گوہ:- حکم کولہ شی چہ دکوموخیزونوکتل ماحرام کری دی هغہی ته مه گورنی۔
دحراموخیزونونه سترگہی بنسکتہ کرنی اوکھ ناخاپی نظر پریوخی نوییابه دویم خل په پوره نظر سره مه
گورنی۔

ناخاپی نظر معاف دی، قصداً معاف نه دی:- صحیح مسلم کنسہی دی حضرت جریر بن عبداللہ بجلی ﷺ د
حضور ﷺ نه دناخاپی نظر پریوتلوباره کنسہی تپوس او کپونو حضور ﷺ او فرمائیل چه خپل نظر زراخوا
کره (۱) نظر بنسکتہ کول اخواد یخواکتلو کنسہی اخته کیدل اود اللہ ﷻ حرام کری شوی خیزونوته نه کتل د
آیت مقصد دی۔ حضرت علی ﷺ ته حضور ﷺ او فرمائیل علی ﷺ د نظر د پاسه نظر مه ورکلکه وه ناخاپی
چه پریوخی هغه معاف دی او قصداً معاف نه دی (۲) حضور ﷺ یوخل او فرمائیل په لارو کنسہی د کیناستو
نه بیچ شنی خلقو وئیل حضور ﷺ دکار روزگار د پاره هغه خو ضروری وی نو حضور ﷺ او فرمائیل چه بنه
ده نود لارو حق ادا کوئی۔ هغوی وئیل داخه دی؟ حضور ﷺ او فرمائیل نظر بنسکتہ ساتل چاته تکلیف نه
ورکول د سلام جواب ورکول دخو خبرو تعلیم ورکول اود بدوکارونونه منع کول (۳) حضور ﷺ فرمائی د
شپروخیزونو تاسو ضامن شنی زه ستاسو دپاره د جنت ضامن کیږم۔ خبره گولو سره دروغ مه وانې، په
امانت کنسہی خیانت مه کوئی، وعده خلافی مه کوئی، نظر بنسکتہ ساتنی، لاسونه دظلم نه بیچ کرنی، د
خپل شرمگاهونو حفاظت کوئی۔ صحیح بخاری کنسہی دی کوم سرې چه ژبه او شرمگاه د اللہ ﷻ د حکم
ماتحت اوساتی دهغوی دپاره د جنت ضامن یم (۴) دعیبیده قول دی دکوم یوخیز نتیجه چه د اللہ ﷻ
نافرمانی وی هغه کبیره گناه ده۔ د نظر پریوتلونه پس په زړه کنسہی فسادراوچتیرې ددی دپاره نی د
شرمگاه دبیچ کولود پاره د نظر بنسکتہ کولو ارشاد اوشو۔ نظر هم د ابلیس د غشونه یوغشې دی نود زنا
ته بیچ کیدل هم ضروری دی او نظر بنسکتہ ساتل هم ضروری دی۔ حضور ﷺ فرمائی دخپل شرمگاه
حفاظت کوئی مگر خپلې بنسختې او وینختې (۵)

د نظر ساتلو فائده:- محرمانو ته نه کتلوسره زړه صفا کیرې اودین صفا کیرې او کوم خلق چه خپل نظر په
حراموخیزونو باندې نه اچوی د هغوی په سترگو کنسہی نور اچولې شی اودهغوی زړه هم نورانی کولې
شی۔ د حضور ﷺ ارشاد دی چه د چا نظر د یوې بنسختې په حسن او جمال باندې پریوخی بیا هغه خپل نظر
اخواکړی ددی په بدله کنسہی ده ته یوداسې عبادت ورکولې شی د کوم خوندچه هغه په خپل زړه کنسہی
محسوس کوی (۶) ددی حدیث سندونه خو ضعیف دی ولې دی دادرغبت ورکولوپه باره کنسہی اوبه
داسې احادیثو کنسہی دسند دومره خیال نه شی ساتلې۔ طبرانی کنسہی دی چه یاخوبه ته خپل نظر بنسکتہ
کوی اود خپل شرمگاه حفاظت به کوی او خپل مخ به نیغ ساتې یابه اللہ ﷻ ستاسو صورتونه بدل کری
اعادنا الله من کل عذابه۔

نظر دشيطان د غشو نه یو غشې دی:- نظر د ابلیسی غشونه یو غشې دی کوم سرې چه د اللہ ﷻ د ویرې
خپل نظر رامنع کری اللہ ﷻ د هغه په زړه کنسہی د ایمان داسې نور پیدا کوی چه هغه له خوندور کوی۔ د

(۱) صحیح مسلم کتاب الادب باب نظر الفجاءة: ۲۱۵۹، ابوداؤد: ۲۱۴۸، ترمذی: ۲۷۷۶، احمد: ۳۵۸/۴، ابن حبان: ۵۵۷۱۔

(۲) ابوداؤد کتاب النکاح باب فی ما یؤمر به من غض البصر: ۲۱۳۹۔ ترمذی: ۲۷۷۷، احمد: ۳۵۱/۵، حاکم: ۱۹۴/۲۔

(۳) صحیح بخاری کتاب الاستئذان باب قول الله تعالى (يا ايها الذين آمنوا لا تدخلوا بيوتنا...) : ۲۶۶۹، صحیح مسلم: ۲۱۲۱، احمد: ۳۶/۳ ابن حبان: ۵۹۵۔

(۴) صحیح بخاری کتاب الرقاق باب حفظ اللسان: ۶۴۷۴، ترمذی: ۳۴۰۸۔

(۵) ابوداؤد کتاب الحمام باب فی اشعری: ۴۰۱۷، مسنده حسن، ترمذی: ۲۷۶۹، ابن ماجه: ۱۹۲، احمد: ۳/۵، مشکل الاثار: ۱۳۸۱۔

(۶) احمد: ۲۶۴/۵ مجمع الزوائد: ۶۲/۸، طبرانی: ۷۸۴۲۔

خلقو هيخ يو عمل د الله ﷻ نه پټ نه دي هغه د سترگو خيانت اود زړه راز پيژنی. حضور ﷺ فرماني چه د بنيادم په ذمه د هغه د زنا حصه ليکلي شوي ده چه هغه به دي لامحاله مومي. د سترگو زنا کتل دي د ژبي زنا وينا کول دي د غوږونو زنا اوريدل دي د لاسونو زنا رانيول دي د پنبوزنا تلل دي. زړه خواهش تمنا او آرزو کوي بيا شرمگاه خويادا ټول رښتيا کوي يا ټول دروغ ژن کوي (رواه البخاري تعليقا). اکثر سلفويه دهلکانودا کتل راکتل هم منع کول. آيمه صوفيه پدي کښي بعضودي باره کښي ډيره سختي کړي ده. داهل علم دلي خودا بالکل حرام گرځولي دي او بعضودي ته کبيره گناه وئيلي ده. رسول الله ﷺ فرماني هره يوه سترگه به د قيامت په ورځ ژاري خو هغه سترگه چه د الله ﷻ حرام کړي شوي څيزونو د کتلونه بنده پاتي وي او هغه سترگه چه د الله ﷻ په لار کښي ويښه وي او هغه سترگه چه د الله ﷻ د ويرې اورژاري که د هغي د مچ د سر برابر هم اوښکه راوتلي وي.

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ	يَغُضُّضْنَ	مِنْ أَبْصَارِهِنَّ	وَيَحْفَظْنَ
او وايه مومنانو ښځو ته چي ښکته دساتي	نظرونه خپل	او حفاظت دکوي	
او مومنانو ښځو ته او وايه چي خپلي سترگي دي ټيټي ساتي	او دخپلو شرمگاهونو		
فَرُوجَهُنَّ	وَأَكْبِدِينَ	زَيْنَتَهُنَّ	إِلَّا مَا ظَهَرَ
د پردې دخايونو خپلو او نه د ښکاره کوي ښانست خپل مگر هغه چي ښکاره شي په خپله			
حفاظت دي کوي او خپل ډول سنگار دي نه ښکاره کوي البته چي کوم نه شي پټيدي			
مِنْهَا	وَلْيَضْرِبْنَ	عَلَى جُيُوبِهِنَّ	وَأَكْبِدِينَ
او خپلي لوپټي دي په سينو باندې غوړيدلي لري او خپل ډول سنگار دي نه ښکاره کوي			
دهغي نه او واچوي الوټي خپلي په گريوانو خپلو باندې او نه د ښکاره کوي ښانست خپل			
إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ	أَوْ آبَائِهِنَّ	أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ	أَوْ أَبْنَائِهِنَّ
مگر خاوندانو خپلو ته يا پلارانو خپلو ته يا پلارانو دخاوندانو خپلو ته يا ځامنو خپلو ته			
خو خپلو خاوندانو ته يا خپلو پلارانو ته يا دخاوندانو پلارنو (سخرانو) ته يا خپلو ځامنو ته			
أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ	أَوْ إِخْوَانِهِنَّ	أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ	
يا ځامنو دخاوندانو خپلو ته يا روڼو خپلو ته يا ځامنو درونرو خپلو ته			
يا دخاوندانو ځامنو (پرکتو) ته يا خپلو روڼو ته يا دخپلو روڼو ځامنو (وررونو) ته			
أَوْ بَنِي أَخْوَانِهِنَّ	أَوْ نِسَائِهِنَّ	أَوْ مَا مَلَكَتْ	
يا ځامنو دخويندو خپلو ته يادميل ملاپ ښځو خپلو ته يا هغه چاته چي مالک شوي وي دهغي			
يا دخپلو خوښندو ځامنو (خوربونو) ته يا (مسلمانانو) ښځو ته يا خپلو وينځو ته			
أَيَّمَانِهِنَّ	أَوِ التَّابِعِينَ	غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ	مِنَ الرِّجَالِ
ښي لاسونه دهغوي يا هغه ماتحتانو ته چي نه وي خاوندان د حاجت ښځو ته دسرونه			
يا په سرو کښي هغه خادمانو ته چي نفساني خواهشات نه لري			

(صحیح بخاری کتاب الاستئذان باب زنا الجواردون الفرج: ۶۲۴۳، صحیح مسلم: ۲۶۵۷، احمد: ۲۷۶/۲، ابن حبان: ۴۴۲)

أَوِ الْبَطْلِ	الَّذِينَ	لَمْ يَظْهَرُوا	عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ
یا (ورو) ہلکانوتہ ہغہ ہلکان چی نہ وی خبر ہغوی پہ پتو خبرو دہنخو باندي			
وَلَا يَضْرِبْنَ	بِأَرْجُلِهِنَّ	لِيَعْلَمَ	مَا يَخْفَيْنَ
اونہ دوہی ہنخی پہنسی خپلی ادپارہ ددی چی پتہ اولہری خلقو تہ دہغہ خیزا چی پتوی نی دوی			
مِنْ زِينَتِهِنَّ	وَتُوبُوا	إِلَى اللَّهِ	جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ
دزینت خپل نہ او توبہ اوباسی اللہ تہ توبل اے مؤمنانو دپارہ ددی			
دپتو کالو آواز واوریدی شی اوتاسو توبل اللہ ﷻ تہ توبی اوباسی ائی مؤمنانو			
تَقْوَى			
چي تاسو خلاصی بیا مومنی			
ددی دپارہ چي کامیاب شی			

قوله تعالى: - وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ
 دپردی شرعی احکام:- دلته اللہ ﷻ مؤمنی ہنخی تہ حکم ورکوی دے دپارہ چہ دہغوی غیرتی سرو تہ
 آرام وی اوردجاہلیت خراب رسمونہ ترے اوخی روایت دے چہ داسماء بنت مرثد k کوردبنوحارثہ پہ
 محلہ کبسی ووهغی لہ بہ ہنخی راتلی اوددستور مطابق بہ نی دخیلو پبنوکالی سینہ اووہنستہ کولو
 ساتلی راتلی حضرت اسماء وئیل داخومرہ خرابہ خبرہ دہ؟ پہ دے باندي داآیاتونہ نازل شو۔ نوحکم
 ورکولے شی چہ مسلمانانوہنخولہ ہم خپل نظر ہنکتہ ساتل پکاردی۔ بغیرد خپل خاوند نہ بل چاتہ د
 شہوت پہ نظر سرہ نہ دی کتل پکار۔ پردوسرو تہ خو کتل ہم حرام دی کہ د شہوت پہ نظر سرہ وی کہ
 بغیر شہوتہ۔

دناہینا ہم پردہ شتہ:- ابوداؤد اوترمذی کبسی دی رسول اللہ ﷺ سرہ حضرت ام سلمہ او حضرت میمونہ
 ؓ ناستی وے چہ ابن مکتوم تشریف راورو۔ داواقعہ دپردے داآیاتونونازلیدلونہ پس دہ۔ حضور ﷺ
 اوفرمائیل پردہ اوکرتی نوہغوی وئیل یارسول اللہ ﷺ ہغہ خونابینادی نہ مونرتہ کتلے شی نہ مو
 پیژندلی شی۔ حضور ﷺ اوفرمائیل چہ تاسو خونابینا نہ نی تاسوورتہ نہ گورنی؟ (۱) اوبعضی علماؤ بغیر
 شہوت نظر حرام کرے نہ دے دوی دلیل ہغہ حدیث دے پہ کوم کبسی چہ دی د اختر پہ ورخ حبشی
 خلقوبہ جمات کبسی د وسلو کرتبونہ شروع کرل اوام المؤمنین حضرت عائشہ حضور ﷺ خپلی شاتہ
 اودرولہ ہغی کتل تردے چہ زرہ نی مورشاوسترے شوہ نولارہ (۲) ہنخولہ ہم د خپل عزت بچ کول پکار
 دی د بدکاری نہ دے لرے وی خپل خان دے چاتہ نہ بنائی۔ پرہ دی غیرسرو تہ دے د خپل زینت خہ خیز

(۱) ابوداؤد کتاب اللباس باب فی قول اللہ تعالیٰ (وقل للمؤمنات یغضضن من ابصارہن) ۴۱۱۲ وسندہ حسن، ترمذی: ۲۷۷۸، احمد: ۲۹۶/۶، بیہقی: ۹۱/۷، ابن ماجہ: ۵۵۷۵۔
 (۲) صحیح بخاری کتاب العیدین باب الحراب والدرق یوم العید: ۵۹۰، صحیح مسلم: ۸۹۲۔

نه بنکاره کوی اود کوم خیز پتول چه ممکن نه وی هغه یوه بله خبره ده لکه خادر اود پاسه کپرا وغیره.
(۱) د کوم پتول چه د بنخود پاره ناممکن دی.

مَظْهَرْمِنَهَا نه شه مراد دی؟: داهم زوایت دی چه دی نه مراد مخ د مروندونوپوری لاسونه او غتیه گوته ده خوکیدې شی چه دی نه مراد دا وی چه هم دا د زینت هغه محل دی د کوم د بنکاره کولونه چه شریعت بندی زاوکړو لکه چه د حضرت عبدالله رضی الله عنه نه روایت دی هغوی دی خپل زینت نه بنکاره کوی لکه والنی هاریا پانزیرب وغیره (۲) فرمائی زینت په دوه قسمه دی یوخوا هغه کوم چه هم خاوندگوری لکه گوته بنگری وغیره اوبل هغه زینت چه پردی خلق نی گوری لکه د پاسه کپرا. زهری فرمائی په دی آیت کنبی چه د کوم رشته دارانو ذکر دی نوکه د هغوی په مخې بنگری لویته کولوشی نوخه حرج نشته او که د خلقو په وړاندې صرف گوتې بنکاره شی نو گناه نشته. بل روایت کنبی د گوتوسره د پنبو پانزیو هم ذکر دی کیدی شی چه د (مَظْهَرْمِنَهَا) په تفسیر کنبی ابن عباس رضی الله عنه وغیره مخ او مروندونه کړی وی لکه څنگه چه په ابوداؤد کنبی دی چه اسماء بنت ابی بکر رضی الله عنها له راغله نرنی کپری نی اغوستی وی نو حضور صلی الله علیه و آله مخ واپرولو او ونی فرمائیل چه کله بنخې بلوغت ته اورسی نوبغیرد دی نه اود دی نه یعنی د مخ او مروندونونه علاوه بل اندام نه بنکاره کوی (۳) خودا مرسل دی خالد بن دریک دا د حضرت عائشه رضی الله عنها نه روایت کوی اود هغه مور بی بی سره ملاقات ثابت نه دی. والله اعلم.

لویته څنگه اچول پکار دی: بنخوله پکار دی چه لویته یا کپراداسې واچوی چه دسینې غاړې کالی او شائی پته وی. په جاهلیت کنبی ددی هم رواج نه وو. بنخو به په خپلوسینوباندې هیڅ هم نه اچول هر وخت به نی ست کمنی والنی وغیره صفا بنکاریدل بل آیت کنبی دی ای نبی صلی الله علیه و آله خپلو بیبیانوته خپلو لورنو ته او مسلمانانو بنخوته او وایه چه خپل خادرونه په خپل ځان باندې رازورند کړی دی د پاره چه د هغوی پیژند گلو کپری اونه شی تنگولی (۴) خمردخمار جمع ده خمار وائی هر هغه خیزته چه پتوی. لویتی سر پتوی په دی وجه دی ته هم خمار وائی. نو بنخوله پکار دی چه یاخو په خپل پرونی او یا په څه کپرا باندې خپله غاړه او سینه پته کړی. حضرت عائشه رضی الله عنها فرمائی چه الله تبارک و تعالی دی په هغه بنخوباندې رحم او کړی کومو چه په شروع شروع کنبی هجرت کړې وواودا آیت نازل شونو هغوی خپل خادرونه او شلول او خپلې لویتی ترې جوړې کړې. بعضودخپل ته بند غاړه پرې کړه او خپل سرنی پرې پت کړو. (۵)

د انصارو بنخو فضیلت: یوځل حضرت عائشه ته بنخود قریشو د بنخو فضیلت بیانول شروع کړو نو هغې او فرمائیل چه دهغوی د فضیلت زه هم قائل یمه خو والله دانصارو د بنخو نه غوره بنخې ما نه دی لیدلی د هغوی په زړونو کنبی د کتاب الله تصدیق او په هغې باندې کامل ایمان دی هغوی بی شکه د قدر قابلې دی.

د سورت نور آیت (وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ بَنَاتِهِنَّ أَوْ بَنَاتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (۶) کله

(۱) الطبری: ۱۹/۱۵۶.

(۲) الطبری: ۱۹/۱۵۶.

(۳) ابوداؤد کتاب اللباس باب فیما تیدی المرأة من زینتها: ۴۱۰۴.

(۴) الاحزاب: ۵۹.

(۵) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة النور باب (ولیضربن بخمرهن علی جیوبهن): ۴۷۵۸.

(۶) النور: ۳۱.

نازل شواود هغوی سروجہ کله کورونو کنبی دا ایت هغوی ته واورولو هم هغه وخت دې بنخویه دې ایت باندې عمل اوکړو او د سحر مانځه ته کله هغوی راغلي نود تولو په سرونو باندې لویتې وې لکه چه دولجې نی پرې ایخودې وې^(۱) دې نه پس نی د هغه سر و بیان او فرمانیلود چا په وړاندې چه بنځه وی اوبغیر د بناو سنگار د هغوی مخې ته په شرم او حیا سره تلې راتلې شی. که د زینت په بعضې ظاهری څیزونو باندې هم نظر پر یوڅی بغیر د خاوندنه د هغوی مخې ته بنځه وی خپل پوره بناو سنگار او شوشا او کړی لکه چه تره او ماما هم ذی محرم دی خود هغوی نومونه دلته ددې دپاره وانخستې شو ممکن دی چه هغوی د خپلو خامنوبه وړاندې د هغوی محاسن بیان کړی د دې دپاره د هغوی مخې ته بغیر لویتې نه دی راتلل پکار.

مسلمانان به خپل زینت کافرې بنځ ته هم نه ښکاره کوی: بیا فرمائی ستاسو بنځې یعنی مسلمانانو بنځو په وړاندې هم د دې زینت د څرگندونو کنبی څه حرج نشته. د اهل ذمه بنځو په وړاندې ددې دپاره رخصت ورنه کړې شو چه ډیر ممکن دی هغوی د خپلو سر و په وړاندې د هغوی د ښانست اوزینت ذکر اوکړی. د مؤمنانو بنځونه هم لکه چه ویره ده خوشریعت هغه حرام گرځولې دی ددې دپاره مسلمانانې بنځې به داسې نه کوی خود ذمی کافرانو بنځې د دې نه کوم یوڅیز منع کولې شی. بخاری او مسلم کنبی دی یوې بنځې له دا جائزه دی چه بلی بنځې سره ملاو شی اود هغې صفتونه دخپل خاوند په وړاندې داسې بیانوی لکه چه داوینی^(۲) امیر المؤمنین حضرت عمر بن خطاب^(۳) حضرت ابو عبیده^(۴) ته اولیکل چه ماته معلومه شوی ده بعضې مسلمانانې بنځې هم عامو حامونوته ځی او هغوی سره مشرکانې بنځې هم وی. واوره یوې مسلمانې بنځې له جائزه نه دی چه هغه دې خپل بدن یو غیر مسلم بنځې ته اوښائی. حضرت مجاهد هم د (اوسأهن) په تفسیر کنبی فرمائی دې نه مراد مسلمانانې بنځې دی د هغوی په وړاندې دوی خپل زینت ښکاره کولې شی چه د خپل ذی محرم رشته دارانو په وړاندې نی ښکاره کولې شی یعنی غاړه والشی یا هار. نومسلمانې بنځې له بریند سرد یوې مشرکې بنځې په وړاندې راتلل نه دی جائز. په یور وایت کنبی دی کله چه صحابه کرام رضوان الله اجمعین بیت المقدس ته اورسیدل نود هغوی د دایه توب دپاره هم یهودنرې نصرانیانې بنځې وې. که دا خبره ثابته شی نومحمول به وی په ضرورت یاد هغه بنځویه ذلت باندې. بیا په دې کنبی د غیر ضروری بدن کولو بدل هم نه دی. والله اعلم. و په مشرکانو بنځو کنبی کومی وینځې نوکرانې وی هغه د دې حکم نه خارج دی^(۵) بعضې وائی چه د غلامانو هم دا حکم دې. ابوداؤد کنبی رسول الله^(ﷺ) حضرت بی بی فاطمه^(۶) له دور کولود پاره یو غلام راوستلو. حضرت فاطمه^(۷) چه کله دې اولیدونو خپل خان نی په لویته کنبی پت کړو. ولې کپرا دومره وړه وه چه سربه نی پتولونو پښې به نی ښکاره کیدلې او پښې به نی پتولې نو سربه نی ښکاره کیدلو. حضور^(ﷺ) چه دا اوکتل نوونی فرمائیل لورې ولې دومره تکلیف کوی زه ستا پلاریم اوداستا غلام دې^(۸). ابن عساکر کنبی دی د دې غلام نوم عبدالله بن مسعده وو. دا فزاری وو سخت تور. حضرت فاطمة الزهری^(۹) د ده پالنه کړې وه او آزاد کړې وو. د صفین په جنگ کنبی دې معاویه^(۱۰) سره وواود حضرت علی^(۱۱) ډیر مخالف وو. مسند احمد کنبی رسول الله^(ﷺ) بنځو ته او فرمائیل په تاسو کنبی چه چاچا سره مکاتب غلام وی او هغه سره داسې شرط شوې وې چه دومره دومره روپنی

(۱) ابوداؤد کتاب اللباس باب فی قول الله تعالی (یدین علیهن من جلابیهن...) ۴۱۰۰ مختصر اوسنده حسن.

(۲) صحیح بخاری کتاب النکاح باب لا یناشر المرأة فتنعها الزوجة: ۵۲۴، ابوداؤد: ۲۱۵۰، ترمذی: ۲۷۷۲، احمد: ۴۴۰/۱، مسند ابی یعلی: ۵۰۸۳، ابن حبان: ۴۱۶۰.

(۳) الطبری: ۱۶۰/۱۹.

(۴) ابوداؤد کتاب اللباس باب فی العبدینظرالی شعر مولاه: ۴۱۰۶ اوسنده حسن، بیهقی: ۹۵/۷.

راورہ نوتہ ازادنی بیا ہغہ سرہ دومرہ پیسی ہم راجمع شوے نو پکاردی چہ دہ نہ پردہ اوکری (۱) بیا بیان فرمائی چہ نوکران خادمان کارکونکی د ہغہ سرو پہ وړاندې چہ خوانی نہ لری اود بنخو خواہش هغوی تہ نہ وی اوہم د دې مطلب نہ وی نود هغوی حکم ہم د ذی محرم سرو دې خو ہغہ مخنث او ہجر اگان چہ بدزیانہ او بدی خورونکی وی د هغوی دا حکم نہ دې لکہ چہ بخاری اومسلم وغیرہ کنبی دی چہ ہم داسې یوسرې د حضور ﷺ کورته راغلې وواوہغہ د حضور ﷺ بیبیانوہم د دې آیت ماتحت گنرلې ووهغہ نی منع کرې نہ وو اتفاقی ہغہ وخت رسول اللہ ﷺ راغلو دغہ وخت ہغہ دحضرت ام سلمہ k رور عبداللہ ﷺ تہ ونیل اللہ ﷺ چہ کلہ طائف فتح کوی نو زہ بہ تاتہ دغیلان لور بنمایم چہ راتلوسرہ د ہغې پہ خیتہ باندي څلور قطنوہ راخی اوپہ واپس تلوکنبی اتہ بنکاری دې اوریدوسرہ حضور ﷺ حکم اوفرمائیلو چہ خبردار داسې خلق ہیخ کلہ دکور راتلوتہ مہ پریردنی (۲) دہ نہ پردہ اوکری. ہغہ د مدینې نہ اوویستلې شو. بیداء کنبی دې اوسیدلو دہغہ: خای نہ بہ دجمعہ پہ ورځ راتلو اود خلقونہ بہ نی د خوراک څنک خیزونہ اورل. د ورو ماشومانو پہ وړاندې راتلوا اجازت دې چہ لاتراوسہ پورې دبنخو د مخصوص صفتونونہ خبردار نہ وی. پہ بنخویاندي د هغوی دکاسیرتوب نظر نہ پریوخی. اوچہ هغوی دې عمرتہ اورسی چہ پہ هغوی کنبی تمیزرashi اود بنخو خوبیانی د هغوی پہ نظر کنبی بنہ بنکاری د بنائستہ اوبدرنگ فرق معلوم کری نوبیا د هغوی نہ ہم پردہ شتہ سرہ د دې کہ هغوی پورہ خوانان شوی نہ وی. بخاری اومسلم کنبی دی حضور ﷺ اوفرمائیل خلقو د بنخو خواتہ د تلونہ بیچ شنی تپوس اوشو یارسول اللہ ﷺ لیور او ورتدار؟ هغوی اوفرمائیل ہغہ خومرگ دې. (۳)

د یازیبونو کر نکولو او خوشبو سرہ د وتلو ممانعت: بیافرمانی چہ بنخې دې خپلې پنبی پہ زورہ پہ تلو کنبی پہ زمکہ نہ ایردی. پہ جاہلیت کنبی بہ ہمداسې کیدل چہ بنخو بہ پہ زورہ پہ زمکہ پنبہ کیخودلہ اوتگ بہ نی کولو دې د پارہ چہ د پنبی کالی (پانزیب) اوشرنگیری اسلام داهم منع کرل. بنخې لہ ہر یو ہغہ حرکت منع دې کوم سرہ چہ د ہغې څہ پت شوې سنگار بنکارہ شی. ددې عطر او خوشبو لگولوسرہ دکورنہ وتل ہم منع دی. ترمذی کنبی دی چہ ہرہ یوہ سترگہ زناکارہ دہ. بنخہ چہ کلہ عطر اولگوی اودگل پہ شان خوشبوئی خورونکې دسرو خوا سرہ تیریری نوہغہ داسې داسې دہ یعنی زناکارہ دہ (۴) ابوداؤد کنبی دی چہ ابوہریرہ ﷺ تہ یوہ بنخہ داسې ملاوشوہ چہ خوشبوئی لگولې وہ هغوی دې نہ تپوس اوکرو تہ د جمات نہ راروانہ نی؟ ہغې ونیل او. دوی اوفرمائیل تاخوشبولگولې دہ؟ ہغې ونیل او ہغہ ونیل ما د خپل حبیب ابوالقاسم ﷺ نہ اوریدلی دی کومہ بنخہ چہ دې جمات تہ خوشبولگولې راخی دہغې مونخ قبول نہ دې ترکومې چہ ہغہ واپس نہ شی اود جنابت پہ شان غسل او نہ کری (۵) ترمذی کنبی دی چہ خپل زینت پہ غیر خای کنبی بنکارہ کونکې بنخې مثال د قیامت د ہغہ تیاری پہ شان دې پہ کوم کنبی چہ رنرا نہ وی (۶) ابوداؤد کنبی دی رسول اللہ ﷺ سری اوبنخې پہ لارہ گلو وپتلوکنبی اولیدل نووئی فرمائیل بنخوتاسویدیخواشنی تاسولہ دلاری پہ مینخ کنبی تگ نہ دې

(۱) ابوداؤد کتاب العتق باب المكاتب بؤدی بعض کتابة ليعجز او عموت: ۳۹۲۸، وسندہ حسن، ترمذی: ۱۲۶۱، ابن ماجہ: ۱۵۲۰، احمد: ۲۸۹/۶، مستدای بعلی: ۲۹۵۶، بیہقی: ۳۲۷/۱۰.

(۲) صحیح بخاری کتاب المغازی باب غزوة الطائف فی شوال سنۃ ثمان: ۴۳۲۴، صحیح مسلم: ۲۱۸۰-۲۱۸۱، ابوداؤد: ۴۹۲۹، (۳) صحیح بخاری کتاب النکاح باب لا یخلون رجل بامرأة الاذومحرم: ۵۲۳۲، صحیح مسلم: ۲۱۷۲، ترمذی: ۲۱۷۱، احمد: ۱۴۹/۴، ابن حبان: ۵۵۸۸، بیہقی: ۹۰/۷.

(۴) ترمذی کتاب الادب باب ماجاء فی کراهیۃ خروج المرأة متعطرة: ۲۷۸۶ وسندہ حسن، احمد: ۱۴۱/۴، ابن ماجہ: ۴۴۲۴، حاکم: ۳۹۶/۲، (۵) ابوداؤد کتاب الترجل باب فی طیب المرأة للخروج: ۴۱۷۴ وهو حسن، ابن ماجہ: ۴۰۰۲، نسائی: ۵۱۳۰، مختصرًا، احمد: ۲۴۶/۲، (۶) ترمذی کتاب الرضاع باب ماجاء فی کراهیۃ خروج النساء فی الزیۃ: ۱۱۶۷.

پکار دی اوریدوسرہ بنحی دیوالونوسرہ لکیدلی روانی شوی تردی چه دهغوی کپری به دیوالونوسرہ لکیدلی (بیافرمانی مؤمنانوزماویناواخلنی اودانیک صفتونه واخلنی اودجاهلیت دبدو خصلتونونه منع شنی. پوره کامیابی پوره خلاصی هم د هغوی دپاره دی چه د الله ﷻ حکم منونکی وی د هغه د منع کری شوو کارونونه منع کیری اوهم د الله ﷻ نه مونو امدادغوارو.

وَأَنْكَحُوا الْأَيَّامِيَّ مِنَكُمُ وَالصَّالِحِينَ	او نکاح اوکری ادبی نکاحو ستاسونه اودصالحانونه
مِنْ عِبَادِكُمْ وَأَمَايَكُمُ	او په تاسو کنبی چی کومی بنحی کونہی دی دهغوی
إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ	دغلامانوستاسونه اودوینخو ستاسونه که چری وی هغوی فقیران غنیان به کری هغوی لره الله نکاح کونی اودخپلو نیکانو غلامانو هم اودوینخو هم (نکاح کوی) که دوی غریبانان وی
مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ	دفضل خپل نه او الله دفرانسی مالک دی او بنه پوهه دی او پکار دی چی خان دی پاک ساتی نو الله ﷻ به ئی په خپل فضل سره غنیان کری او الله ﷻ د پیری فراخی خاوند دی په هر څه پوهه دی
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ	هغه کسان چی نه مومی هغوی اسباب دنکاح تر هغی پوری چی غنیان کری هغوی لره الله اوکوم خلقی چی د نکاح طاقت نه لری پکار دی چی هغوی خان پاکدامن ساتی تردی چی الله ﷻ
مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا	دفضل خپل نه او هغه (مریان) چی طلب کوی هغوی دمکاتب والی دهغه وینخو مریونه ئی په خپل فضل سره غنیان کری اوکوم غلامان چی تاسوسره مکاتب (د ازادی معاہده کول)
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ	چی مالکان وی دهغوی بنی لاسونه ستاسو نو مکاتبان کری هغوی که معلوم وی تاسو ته غواپی که چری تاسو ته په هغوی کنبی نیکی او صلاحیت معلوم وی نو هغوی سره مکاتب
فِيهِمْ خَيْرًا وَأَتَوْهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ	په هغوی کنبی اڅه خیر او ورکری هغوی ته دمال دالله نه هغه مال چی الله درکری دی تاسو ته ارکری اوکوم مال چی تاسو ته الله ﷻ درکری دی هغی نه دوی ته هم لږ ورکری
وَلَا تُكْرَهُوا فَتِيئَتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا	اومه مجبوروی وینخی خپلی په زنا باندي که غواپی هغوی پاک ساتنه دخان خپل اوخپلی وینخی ددنیا دژوند دفاندي حاصلولو دپاره په زناکارئی مه مجبوره کوی

لَتَبْتَغُوا	عَرَضَ	الْحَيَاةَ الدُّنْيَا	وَمَنْ يُكْرِهْنَهُنَّ
دپاره ددی چی طلب کوی تاسو مال (فائده) ادروند د دنیا او هغه شوک چی مجبورہ کوی هغوی	کله چی هغوی پاکدامنی اوسیدل غواری او شوک چی هغوی په زنا کولو مجبورہ کړی	فَإِنَّ اللَّهَ	مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ
نو بیشکه چی الله اوستود مجبور تیا دهغوی نه ابنونکی مهربانه دی او نازل کړی دی مونږه	نو الله ﷻ دهغوی دم مجبور تیا نه پس بښونکی او مهربان دی او مونږ ستا طرفته	إِلَيْكُمْ	أَيُّ مَبِيتٍ
تاسوته ایتونه واضحہ او مثالونه دهغی کسانو نه چی تیر شوی دی	ښکاره حکمونه نازل کړی دی او هغه خلقو مثالونه (بیان کړی دی) چی ستاسو نه	مِنْ قَبْلِكُمْ	وَمَوْعِظَةً
مخکښی ستاسو نه او نصیحت دپاره د پرهیزگارانو	وراندی تیر شوی دی اود ویریدونکو دپاره د نصیحت (ذریعه)		

قوله تعالى: - وَأَلْجُوا الْآيَاتِي مِنْكُمْ

د نکاح احکام:- په دې کښې الله ﷻ د یرزیات احکام بیان فرمانیلی دی. اولاً نکاح د علماء کرامو د یوې دلې داخیال دې چه کوم سرې دنکاح قدرت لری په هغه باندې نکاح کول واجب دی. د حضور ﷺ ارشاد دې ای خوانانو په تاسو کښې چه شوک د نکاح قدرت لری هغه له نکاح کول پکار دی. نکاح نظر ښکته کونکی اود شرمگاه بیچ کونکی ده. اود چا چه طاقت نه وی هغه دې خامخاروژې ساتی. هم دادهغه د پاره خصی کیدل دی (۱) (بخاری اومسلم) په سنن کښې دی رسول الله ﷺ فرمائی د کومې نه چه د زیات اولاد امیدوی هغې سره نکاح اوکړنی چه نسل زیات شی. زه تاسو سره په نورو امتونو فخر کوم (۲) په یور وایت کښې دی تر دې چې په سقط یعنی بی مودې ماشوم بانې هم فخر کوم (ایامی) جمع ده د (ایم). جوهری فرمائی د اهل لغت په نیزبې ښخې سرې او بی خاونده ښخې ته (ایم) وائی که هغه واده کړې وی او که نا واده کړې. بیانور رغبت ورکولوسره فرمائی که هغه مسکین هم وی نو الله ﷻ به په خپل فضل او کرم سره هغه مالدار کړی که هغه آزادوی او که غلام (۳)

نکاح کول باعث دبرکت دی:- د صدیق اکبر ﷺ قول دې تاسو دنکاح باره کښې د الله ﷻ حکم اومنشی هغه به تاسوسره خپله وعده پوره کوی. ابن مسعود ﷺ فرمائی په نکاح کښې مالداری غوارنی (۴) رسول الله ﷺ فرمائی ددریوقسم خلقوامداد د الله ﷻ په ذمه حق دې نکاح کونکې چه د حرام کارنی نه د بیچ کیدو په نیت نکاح کوی هغه مکاتب غلام د چاراراده چه د ورکولووی او هغه غازی چه د الله ﷻ په لار کښې

(۱) صحیح بخاری کتاب النکاح باب من لم یستطع الباءة فلیصم: ۵۰۶۶، صحیح مسلم: ۱۴۰۰، ابوداؤد: ۲۰۴۶، ترمذی: ۱۰۸۱، ابن ماجه: ۱۸۴۵، احمد: ۳۷۸/۱، ابن حبان: ۴۰۲۶.

(۲) ابوداؤد کتاب النکاح باب النهی عن تزویج من لم یلدا النساء: ۲۰۵۰ وهو حسن، نسائی: ۳۲۲۹، احمد: ۱۵۸/۳، ابن حبان: ۴۰۲۸، بیهقی: ۸۱/۷.

(۳) الطبری: ۱۶۶/۱۹.

(۴) الطبری: ۱۶۶/۱۹.

وتلې وی (۱) ہم ددی په تائید کښې هغه روایت دې کوم کښې چه دی رسول الله ﷺ د یوداسې سپری نکاح یوې ښځې سره او کړه چاسره چه د ته بندنه علاوه هیڅ نه وو اوتر دې چه د اوسپنې گوته هم هغه سره نه وه. سره د دې غریبې اونا دارنی حضور ﷺ د هغه نکاح او کړه او دامهرنی مقرر کړو چه کوم قرآن ده ته یاد دې دابه خپلې ښځې ته وربادوی (۲) دا په دې وجه چه نظر نی د الله ﷻ په فضل او کرم باندي وو چه هغه مالک به دوی له مالدارۍ ورکړی اودومره رزق به وراورسوی چه ده ته اود ده ښځې ته به کافی وی. یوحديث اکثر خلق نقل کوی په فقیرنی کښې هم نکاح کونی الله ﷻ به تاسو غنیان کړی. زما نظر کښې خود احديث تیر شوې نه دې نه په یوقوی سندسره اونه په ضعیف اونه مونې ته د داسې یو ناپیژند کلو روایت دلته په دې مضمون کښې ضرورت شته ځکه چه د قرآن په دې آیت اودې احادیثو کښې داخیز موجود دې فالحمد لله. بیانی حکم ورکړو چه د چاد نکاح طاقت نه وی هغه دې د حرام کار نی نه بیج شی. حضور ﷺ فرمائی ای دخوان عمر خلقو تاسو کښې چه څوک د نکاح وس لری هغه دې نکاح او کړی دانظر ښکته کوی اوشرمگاه بیج کونکې ده اودچا چه ددې طاقت نه وی هغه دې په خان باندي د روزوساتل ضروری کړی هم داد ده د پاره خصی کیدل دی. دا آیت مطلق دې اود سورت نساء نه خاص دې یعنی دفرمان ﴿وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مَنِ امْتَسَقَ بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ وَسِيقَ إِلَيْهِمْ مِنَ الْغَنِيِّمْ وَأُولَئِكَ الْمَسْكُونُونَ﴾ (۳) اودینخوا سره نکاح کولونه صبر ښه دې ځکه چه پدې صورت کښې په اولاد باندي د غلامنی نوم راخی. عکرمه فرمائی چه کوم سپری یوه ښځه اووینی اودده په زړه کښې خواهش پیداشی نوهغه له پکار دی که دهغه ښځه وی نوهغې له دې لارشی گنی دالله ﷻ په خدانی کښې دې نظر اوزغلو ی اوصبر دې او کړی تردې چه الله ﷻ هغه غنی کړی. دې نه پس الله ﷻ هغه خلقو ته فرمائی کوم چه د غلامانو مالکان دی که د هغوی غلامان د خپلې آزادنی هغوی سره څه لیک کول غواری نوهغوی دې انکار نه کوی. غلام به په خپله گټه باندي هغه مال جمع کړی خپل آقاهه به نی ورکړی اوآزاده شی. اکثر علماء کرام فرمائی چه داحکم ضروری نه دې فرض او واجب نه دې بلکه د استحباب او خیر خواهی په توگه دې آقاهه اختیار دې چه غلام کله پوهتر زده کول غواری اوهغه اووایی چه مانه دومره روینی واخله اوماآزاد کړه نوهغه ته اختیار دې چه دا قسم معاهده او کړی یا اونه کړی. د علماویوه ډله د آیت ظاهری الفاظ اخلی او وائی چه په آقاباندي واجب دی کله چه د ده غلام د خپلې آزادنی بار کښې څه لیکل غواری نوهغه دې د ده خبره قبوله کړی. د حضرت عمر ؓ په زمانه کښې د حضرت انس ؓ غلام سیرین چه مالدار وو هغه ته نی درخواست او کړو چه ماسره زما د آزادنی لیکل او کړه. حضرت انس ؓ انکار او کړو د حضرت عمر فارو ؓ دربار ته دامقدمه لاره هغوی حضرت انس ؓ ته حکم او کړو اود هغوی په نه منلوباندي هغوی ته کورې ورکړې اوهم دا آیت نیورته تلاوت کړو تردې چه هغه لیکل او کړه (۴) (بخاری) د عطاء) نه دواړه اقوال نقل دی د امام شافعی اولنی قول هم دا ووخونوی قول نی دا دې چه واجب نه دی. ځکه چه په حدیث کښې دی د مسلمان مال بغیر د هغه د زړه د خواهش نه حلال نه دې. (۵) امام مالک فرمائی دا واجب نه دی. ما خونه دی اوریدلی چه یوامام یو آقا مجبور کړی وی چه

(۱) ترمذی کتاب فضائل الجهاد باب ماجاء فی المجاهد والناکح الکاتب وعون الله ایاهم: ۱۶۵۵-۱۶۵۶، نسائی: ۲۲۲۰، ابن ماجه: ۲۵۱۸.

احمد: ۲۵۱/۲، ابن حبان: ۴۰۳۰، حاکم: ۷۶۰/۲. (ترمذی وغیره).

(۲) صحیح بخاری کتاب النکاح باب تزویج المعسر: ۵۰۸۷، صحیح مسلم: ۱۴۲۵.

(۳) النساء: ۲۵.

(۴) صحیح بخاری کتاب المکاتب باب المکاتب ونحوه فی کل سنة نجم قبل وحديث: ۲۵۶۰.

(۵) احمد: ۷۲/۵، مستدرا بیعی: ۱۵۷۰، دارقطنی: ۲۶/۳، بیهقی: ۱۰۰/۶.

ہغہ دے د خپل غلام د ازادئی لیک اوکری داحکم د اجازت پہ توگہ دے نہ چہ د وجوب پہ توگہ ارمہ داقول د امام ابوحنیفہ ہم دے۔

غلام د کتابت د بارہ خپل مالک نسی مجبوره کولے

مسلك حنفی: دحنفیانو پہ نیز پدے آیت کنبے چہ مالکانو ته غلام سره د کتابت کولو حکم شوی دے دا حکم استحبابی دے وجوب نه دے د غلام د خپل مالک نه سره د کتابت کولو حکم (تفسیر مظهری ۳۹۲/۲)۔ د امام ابن جریر پہ نیز مختار قول د وجوب دے د خیرنه مراد امانت داری ربنستینولی پہ مال اود مال پہ حصول باندے قدرت دے حضور ﷺ فرمائی چہ کہ تاسو داغلامان کوم چہ تاسو سره د خپلے آزادئی لیکل کول غواری د مال دکتلو صلاحیت نی اوگورنی نوددوی داخواش پوره کرنی گنی نو نه خکہ چہ پدے صورت کنبے هغوی پہ خلقوخپل بوج اچوی^(۱) یعنی د دوی نه به سوال کولے شی اورقم به پوره کول غواری دے نه پس نی فرمائیلی دی چہ دوی ته د خپل مال نه خہ ورکرنی یعنی کوم رقم چہ مقرر شوی دے دهغی نه ورته خہ پریرده خلورمه دریمه نیمه یاخه حصه داملطه هم بیان کرے شوی دے چہ دزکوة په مال سره ددوی امداد اوکړه آقام اونور مسلمانان دے هم ده ته زکوة ورکړی دے د باره چہ هغه مقرر رقم ورکړی خپل خان آزاد کړی اول حدیث تیرشو چہ کوم درے قسم خلقوا امداد په الله ﷻ باندے حق دے هغوی کنبے یوداهم دے خو اولنې قول یر زیات مشهور دے د حضرت عمر رضی الله عنه غلام ابو امیه لیکل کرے وو کله چہ هغه د خپل رقم رومبې قسط راوړوراغلو نو هغوی ورته او فرمائیل چہ لار شه اوپدے پیسوکنبے دنورو نه هم امداد او غواری هغه ونیل امیر المؤمنین تاسوما د آخری قسط پورے محنت ته خو پریردنی ونی فرمائیل نه ماته ویره ده چہ چرته د الله ﷻ د فرمان مونې پریردو چہ هغوی ته د الله ﷻ هغه مال ورکړه کوم چہ هغه تاسو ته درکړی دے نودا رومبې قسط وو چہ په اسلام کنبی ادا کرے شو د ابن عمر رضی الله عنهما عادت وو چہ په شروع شروع کنبی به نی نه خہ ورکول اونه به نی خہ معاف کول خکہ چہ داخیال به نی ووچہ داسې نه وی آخره کنبی دا رقم پوره نه کرے شی نوزماور کرے شوی به ماله واپس راشی اوکه آخری قسطونه وو اوخه به نی غوینتل نود خپل طرف نه به نی مې معاف کول به یو غریب مرفوع حدیث کنبی دی چہ خلورمه حصه ورته پریردنی^(۲) (خوصحیح هم دا دی چہ هغه د حضرت علی رضی الله عنه قول دے)۔

وینخی په بدکارئی مه مجبوروی: سیافرمانی پخپلو وینخو په زور باندے بدکارئی مه کوئی د جاهلیت په خرابو طریقو کنبی یوه داهم وه چہ هغوی به خپلې وینخی مجبورولې چہ هغوی زناکاری اوکړی او هغه رقم دے خپلو مالکانو ته ورکړی اسلام د ابدرسم مات کړو روایت دے چہ دا آیت د عبدالله بن ابی بن سلول منافق باره کنبی نازل شوی او هغه به هم داسې کول دے د باره چہ روپنی هم ملاوشی اود وینخوپه اولاد سره دریاست شان هم زیات شی دهغه د وینخی نوم معاذه وه بل روایت کنبی دی د هغی نوم مسیکه وه اودا وه مسلماننه دے به د بدکارئی نه انکار کولو په جاهلیت کنبی خو د انکار کیدلواود دے نه نی ناجانز اولاد هم اوشوخود اسلام راوړلونه پس هغی انکار اوکړو په دے باندے هغه منافق وهله نودا آیت نازل شو^(۳) روایت دے چہ دبدر یوقریشی قیدی د عبدالله بی ابی سره وو هغه غوینتل چہ د هغی وینخی سره ملاوشی وینخی د خپل اسلام راوړلو په وجه د حرام کارنی بیچ کیدل غوینتل د عبدالله خواش وو چہ دے دغه قریشی سره ملاوشی نودا نی مجبوره کوله او وهله تکوله نی نودا آیت نازل شو یوبل روایت کنبی دی چہ دے د منافقانو سردار به دا وینخه د خپلو میلمنود خاطر اتواضع د باره

(۱) ابو داؤد دی (المراسل): ۱۴۳۔

(۲) حاکم: ۳۹۷/۲۔

(۳) الزرار۔

ورلیگلہ۔ د اسلام نہ پس چہ کله دې بنځې نه دا اراده اوکړې شوه نو هغې انکار اوکړو او صدیق اکبر ؑ ته نې خپل دامصیبت بیان کړو. حضرت صدیق اکبر ؑ دا خبره دربار محمدی ؐ ته اورسوله. حضور ؐ دا حکم اوکړو چہ داوینځه د هغوی کورته اورسونی هغه په خلقو کښې شورجوړ کړو چہ گورنې محمد ؑ زمونږ نه وینځې په زور اخلی په دې باندې دا آسمانی حکم نازل شو. یوبل روایت کښې دی چہ مسیکه او معاذه دوه وینځې وې دووسرورسره وې چہ په هغوی باندې به نې بدکاری کوله. د اسلام نه پس مسیکه اود هغې مور راغلي اورسول الله ﷻ ته نې شکایت اوکړوپه دې باندې دا آیت نازل شو. دا کوم چہ فرمائیلی شوی دی چہ که وینځې د پاکوالی اراده اوکړی د دې نه دا مطلب هیڅ کله مه اخلی که د هغوی اراده نه وی نوخیردې. ځکه چہ هغه وخت واقعہ هم داسې وه د دې دپاره داسې او فرمائیلی شو. نو د اکثریت اوغلبه په وجه داسې او فرمائیلی شو هیڅ قید او شرط نشته. ددې نه د هغوی غرض دا وو چہ مال حاصل شی اولادنی وی چہ وینځې غلامان وی. په حدیث کښې دی رسول الله ﷺ د ښکر لگولوپه اجرت د بدکارنی اجرت او کاهن په اجرت باندې پندیز فرمائیلی دې ^(۱) بل روایت کښې دی د زنا پیسې اود ښکر لگولو پیسې اود سپی قیمت خبیث دې ^(۲) بیا فرمائی چہ کوم خلق په دې وینځو ظلم کوی نو هغوی خو به الله ﷻ د هغوی د مجبورنی نه اوبښی اود دوی مالکان چاچہ په هغوی باندې زور دباؤ او ظلم کړې دې هغوی به راگیرکړی. په دې صورت کښې به هم دوی گناهکاران وی. بلکه د حضرت عبدالله بن مسعود ؓ په قراءت کښې درحیم نه پس ﴿واشهن علی من اکوهن﴾ ^(۳) دې یعنی په دې حال کښې جبر اوزور کونونکو باندې گناه ده. په یومرفوع حدیث کښې دی چہ الله ﷻ زما د امت په هیرې سره په خطا سره اویہ کومو کارونو باندې چہ مجبورکړې شی اویہ هغوی باندې زبردستی اوکړې شی هغه معاف کړی دی ^(۴) دا احکام په تفصیل سره بیانولونه پس فرمائی چہ مونږ دخپل پاک کلام قرآن کریم روینانه او واضح آیاتونه ستاسو په وړاندې بیان کړل. د وړاندې زمانې د خلقو واقعات هم تاسو ته بیان کړې شوچہ متقیان دې نه عبرت حاصل کړی اود الله ﷻ د نافرمانونه بیچ شی. علی ؑ به فرمائیل په قرآن کښې ستاسو اختلاف فیصلې موجوددی تاسونه دوراندې خلقو خبرې موجوددی روستو راتلونکو کارونو احوال بیان دی. دا اټل فیصلې دې بکواس نه دې. داچہ څوک هم په بې پرواهنی سره پریردی هغه به الله ﷻ برباد کړی اوچہ څوک نې د دې نه بغیر بل کتاب کښې لټوی هغه به الله ﷻ گمراه کړی ^(۵)

اللَّهُ	نُورُ السَّمَوَاتِ			
الله	نور د اسمانونو			
الله ﷻ د اسمانونو				
وَالْأَرْضِ ط	مَثَلُ نُورِهِ	كَمِشْكُوتَةٍ	فِيهَا	مِصْبَاحٌ ط
اود زمکې دې	مثال دنور دهغه	پشان د تاخ دې	چي په کښي	د یوه وی
اود زمکې رنځا ده	دده د رنځا مثال داسې دې	لکه چي یو تاخ وی	په هغې کښي یوه	د یوه وی

^(۱) صحیح بخاری کتاب البیوع باب ثمن الکلب: ۲۲۳۷، صحیح مسلم: ۱۵۶۷، بدون ذکر الحجام خود دې ذکر په صحیح مسلم: ۱۵۶۷ کښې دې.
^(۲) صحیح مسلم کتاب المسافاة باب تحريم ثمن الکلب وحلوان الکاهن ومهر البغی: ۱۵۶۷.
^(۳) الطبری: ۱۷۵/۱۹.
^(۴) ابن ماجة کتاب الطلاق باب طلاق المکره والناسی: ۲۰۴۳.
^(۵) لرملي کتاب فضائل القرآن باب ماجاء فی فضل القرآن: ۲۹۰۶.

الْمِصْبَاحُ	فِي زُجَاجَةٍ	الزُّجَاجَةُ	كَانَهَا	كُوكَبٌ
دغہ دیوہ دشیشی پہ فانوس کنبی وی دغہ فانوس داسی وی لکہ چی ہغہ یو ستوری وی				
او ہغہ دیوہ پہ یوہ شیشہ کنبی وی (او ہغہ) شیشہ لکہ یو خلدندہ ستوری وی				
دُرِّيٌّ	يُوقَدُ	مِنْ شَجَرَةٍ	مُبْرَكَةٍ	زَيْتُونَةٍ
دملغری پشان خلیدونکی چی بلولہ شی دونی ابرکتناکی دزیتون نہ				
دغہ دیوہ دیوی فائدہ مندی برکتی ونی نہ بلیبری (یعنی) دزیتون نہ چی نہ				
لَا شَرْقِيَّةٍ	وَلَا غَرْبِيَّةٍ	يَكَادُ	زَيْتُهَا	يُضِيءُ
چی نہ مشرق طرفہ وی او نہ مغرب طرفہ وی قریبہ وی چی تیل دہغی رنرا اوکری				
دنمر خاتہ طرف تہ ولارہ وی او نہ دقبلی طرف تہ..... اد ہغی تیل داسی بنکاری				
وَكُو	لَمُتَمَسِّسُهُ	نَارٌ	عَلَى نُورٍ	يَهْدِي اللَّهُ
او اگر کہ نہ وی رسیدلی ہغی تہ وور دغہ شان نور وی دپاسہ دنور لار بنانی اللہ				
لکہ چی پہ خیلہ بے اوس بلہ شی اگر کہ اور ورتہ نزدی ہم نشی ہغہ تولہ رنرا رنرا دہ اللہ ﷻ				
لِنُورِهِ	مَنْ	يَشَاءُ	وَيَضْرِبُ اللَّهُ	الْأَمْثَالَ
طرف دنور خیل تہ ہغہ چاتہ چی خوبنہ نی شی او بیانوی اللہ مثالونہ دپارہ دخلقو				
چی د چا پہ حقلہ او غواری نو دخلیل نور ہدایت ورتہ اوکری او اللہ ﷻ خلقوتہ مثالونہ بیانوی				
وَاللَّهُ	يَكُلُّ شَيْءٍ	عَلِيمٌ		
او اللہ پہ ہر خیز بانڈی بندہ خبر دی				
او اللہ ﷻ پہ ہر خیز بند پوہد دی				

قوله تعالى: -اللَّهُ نُورٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

اللہ ﷻ دنور بنانستہ مثال او نور نہ مراد ٹوک دی (اول قول): - ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی چہ اللہ ﷻ ہادی دی د آسمان والاودزمکی والا (۱) ہم ہغہ پہ دی دوارو کنبی دنمر سپورمشی اوستور وتدیبرکوی (۲) حضرت انس رضی اللہ عنہ فرمائی داللہ ﷻ نور ہدایت دی۔ ابن جریر ہم دا اختیار کری دی۔ حضرت ابی بن کعب رضی اللہ عنہ فرمائی د ہغہ د نور مثال یعنی د ہغہ نور لرونکی مؤمن مثال د چا پہ سینہ کنبی چہ ایمان او قرآن دی د ہغہ مثال اللہ ﷻ بیان فرمائی دی۔ اول نی د خیل نور ذکر او کرو بیاد مؤمن د نورانیت چہ پہ اللہ ﷻ بانڈی ایمان لرونکی د نور مثال۔ بلکہ حضرت ابی بن کعب رضی اللہ عنہما داداسی لوستلو (مثل نور من امن بہ) دابن عباس رضی اللہ عنہما نہ داسی لوستل ہم نقل دی۔ (کذلك نور من امن بالله) دبعضو پہ قراءت کنبی (اللہ نور) دی یعنی ہغہ آسمان او زمکہ نورانی جوہری دی۔ سدی ۱۱۱ فرمائی ہم د ہغہ پہ نور سرہ آسمان اوزمکہ روینانہ دی۔ پہ سیرت محمد بن اسحاق کنبی دی پہ کومہ ورخ چہ اہل طائف رسول اللہ ﷺ تہ دیر تکلیفونہ رسولی وو۔ حضور ﷺ پہ خیلہ دعا کنبی فرمائی وی (اعوذ بنور وجهک الذی اشرفت له الظلمت و صلح علیہ امر الدنیا والاخرۃ ان یحل بی غضبک او ینزل بی سخطک لک العتبى حتى ترضى ولا حول ولا قوة الا باللہ) پہ دی دعا کنبی دی

(۱) الطبری: ۱۷۷/۱۹

(۲) الطبری: ۱۷۷/۱۹

چہ زہ ستاد مخ د نور پہ پناہ کنبی راحم چہ تیارې رو بنانہ کوی او پہ کوم چہ د دنیا او آخرت صلاحیت موقوف دې. الخ. د صحیحین پہ حدیث کنبی دې چہ کله به حضور ﷺ د شپې د تہجد و دپارہ پاسیدو نو دا به نی و نیل ای اللہ ہم ستاد پارہ تول تعریفونہ واجب دې تہ د آسمانونو اوزمکو اوخہ چہ پدې کنبی دې د ہغہ تولونورتی (۱) الخ ابن مسعود ﷺ فرمائی چہ ستاسود رب پہ نیز شپہ اوورخ نہ دہ د ہغہ د مخ پہ نورسره د ہغہ د عرش نور دې. (۲)

دویم قول: او بعضو پہ نیز مؤمن دې پہ کوم چہ د سیاق کلام دلالت دې. یعنی د مؤمن د زپہ د نور مثال دطاخ پہ مثال دې لکہ چہ فرمان دې یو سرې دې چہ دخپل رب دلیل اوورسره گواہی اخستی دہ. (۳) نود مؤمن دزپہ صفائی د شیشی د فانوس پہ شان تشبیہ ورکپہ بیاجہ دقرآن او شریعت نہ کوم امداد ہغی تہ ملاویری دہغی تشبیہ نی ورکپہ د زیتون تیلوسره چہ پخپلہ صفاسترا پرقیدلې اوروبنانہ دې. نوطاخ او پہ طاخ کنبی چراغ او ہغہ ہم رو بنانہ چراغ. یہودیانو پہ اعتراض سرہ ونیلې وو چہ د اللہ ﷻ نور د آسمانونونہ آخوا خنگہ منور دې؟ نومثال ورکپې شو او پوہہ کپې شو لکہ د فانوس د شیشی رنپا. ونی فرمائیل چہ اللہ ﷻ نور دې د آسمانونو او نور دې د زمکې. دمشکوۃ معنی دکورد طاخ دہ. دامثال اللہ ﷻ دخپلې فرمانبرداری ورکپې دې اوخپلې تابعداری تہ نی نور او فرمائیلو. بیاد ہغہ نور ہم ډیر نومونہ دې. مجاہد فرمائی د حبشو پہ لغت کنبی دې تہ طاق (طاخ) وائی (۴) بعضی وائی چہ داسې طاخ چہ پہ ہغی کنبی نور خہ سورې وغیرہ نہ وی. فرمائی چہ ہم پہ دې کنبی فانوس کیخودې شی. اولنې قول ډیر قوی دې یعنی د فانوس کیخودلو خای. پہ قرآن کنبی ہم دې چہ پہ دې کنبی چراغ دې. نود مصباح نہ مراد نور دې یعنی قرآن او ایمان چہ د مسلمان پہ زپہ کنبی وی. سدی وائی چراغ مراد دې بیافرمانی چہ دا رنپا پہ کوم کنبی چہ ډیر پرق دې دامثال دې د مؤمن د زپہ. بیاد ہغہ قندیل (فانوس) داسې دې لکہ مرغلرہ او پرقیدلې رو بنانہ ستورې. د دې دویم قراءت (دویمی) ہم دې دا ماخوذ دې (د رء) د کوم معنی چہ دلرې کولودہ. کله چہ یوستورې ماتیرې نو ہغہ وخت ہغہ ډیر رو بنانہ وی او چہ کوم ستوری غیر معروف وی ہغی تہ ہم عرب دراری وائی. مطلب پرقیدونکی او رو بنانہ ستورې چہ بنہ بنکارہ او لوی وی. بیادې چراغ کنبی تیل ہم د مبارکې ونی زیتون وی (زیتونہ) لفظ بدل دې باعطف بیان دې. بیاد زیتونونہ نہ مشرقی دہ چہ ہم د ورخې د شروع نہ پہ دې نمر راشی اونہ مغربی دہ چہ د نمر د ډویدو د وخت نہ وړاندې پہ دې سورې راشی بلکہ پہ مینخ خای کنبی دہ چہ د سحر نہ واخلہ ترمانبامہ پورې د نمر صفارنپا کنبی وی. نود دې تیل ہم ډیر صفاسترا معتدل او پرقیدونکی وی. ابن عباس ﷺ فرمائی چہ مطلب دا دې چہ ہغہ ونہ پہ میدان کنبی دہ ہیخ بلې ونې غر یا غار یاخہ بل خہ خیز ہغہ پتہ کپې نہ دہ. پہ دې وجہ د دغہ ونی تیل ډیر صفا وی. عکرمہ فرمائی د سحر نہ ترمانبامہ پورې تازہ کولوا ہوا او صفانمر ہغی تہ رسی خکہ چہ ہغہ د کولاو میدان پہ مینخ کنبی دہ ہم پہ دې وجہ دہغی تیل صفاسترا رو بنانہ پرقیدونکی وی نہ ہغی تہ مشرقی ونیلې شی نہ مغربی. داسې ونہ ډیرہ کولاو او شنہ وی نوچہ خنگہ دا ونہ د آفتونونہ بچ شوی وی دغہ شان مؤمن د فتنونہ بچ اوسیری. کہ دیوې فتنې پہ از مینبت کنبی پریوخی ہم نواللہ ﷻ ہغہ ثابت قدم ساتی. ہغہ تہ خلور صفتونہ اللہ ﷻ ورکوی. پہ خبرہ کنبی رینتونې پہ حکم کنبی عدل پہ تکلیف باندي صبر نعمت باندي شکر بیاد ہغہ پہ

(۱) صحیح بخاری کتاب التہجد باب التہجد باللیل: ۱۱۲۰، صحیح مسلم: ۷۶۹، احمد: ۱/۳۵۸، ابن حبان: ۲۵۹۷.

(۲) الطبری: ۱۷۹/۱۹.

(۳) ۱۱/۱۷: الخ.

(۴) حاکم: ۳۹۷/۲.

نور و تولو انسانانو کنبی داسی وی لکه چه خوک ژوندی په مرو کنبی وی. حسن بصری m فرمائی چه که داونه په دنیا کنبی وه نو ضرور به مشرقی یا مغربی کیدله ولی داخودالله ﷺ دنور مثال دی. ابن عباس رضی الله عنهما فرمائی چه دامثال دی دنیک سری چه نه یهودی وی نه نصرانی پدی تولو احوالو کنبی بهترین قول اولنی دی چه هغه په مینخ زمکه کنبی ده د سحر نه ترمانبامه پوری بی د بندیزنه نمر او هوا هغی ته رسی خکه چه د خلورو وارو طرفونوته خه بندیز نشته نولامحاله به د داسی ونی تیل دیر زیات صفاوی او مزیدار او پر قیدونکی به وی. ددی دپاره او فرمائیلی شو چه پخپله هغه تیل دومره صفا او مزیدار دی لکه چه بغیرد لکولوهم رنرا ورکوی نودرنراد پاسه رنرا ده. یعنی دایمان نوریادهغی دپاسه دنیکو اعمالونور^(۱) پخپله د زیتونوتیل روښانه بیا هغه سوزیږی اورنرا ورکوی نودی ته پنخه نوره حاصلیږی هم ددی کلام نور دی د دی عمل نور دی د دی راتلل نور دی د دی تلل نور دی اود دی آخری خای نور دی یعنی جنت. دکعب رضی الله عنه نه روایت دی دامثال دی د رسول الله ﷺ چه د هغوی نبوت دومره ښکاره دی چه حضور ﷺ په زبه مبارک اونه هم فرمائی خوبیا به هم په خلقو ظاهریږی لکه دا زیتون چه بغیرد روښانه کولونه روښانه دی نوهغه نور دلته جمع دی یود زیتون او یود اور. ددی دیوخای کیدونه رنرا حاصلیږی دغه شان نور قرآن او نور ایمان راجمع کیږی اود مؤمن زړه روښانه کیږی. الله ﷻ چه خوک خوبن کړی د خپل هدایت په لارنی اولکوی. حضور ﷺ فرمائی الله ﷻ مخلوقات په یوه تیاره کنبی پیدا کړل بیانی په هغه ورخ په هغوی باندي خپل نور و اچولو چاچه هغه نور واخستو هغه هدایت بیاموندلو اوجه خوک محروم پاتی شو هغه گمراه شو. ددی دپاره زه وایم چه قلم د الله ﷻ دعلم مطابق روان وو اوچ شو^(۲) دا مثال د زړه د مؤمن دی او زړونه په خلور قسمه دی. الله ﷻ د مؤمن د زړه مثال په نور سره ورکړو بیانی او فرمائیله چه الله ﷻ دامثالونه د خلقو دپوهی دپاره بیان فرمائی. دهغه په علم کنبی هم خوک د هغه په شان نشته. هغه هدایت او گمراهنی والا مستحق هریو پیژنی. د مسندپه یوحديث کنبی دی د زړونو خلور قسمونه دی یو خوصفا اوروښانه یو غلاف والا بندشوی یواولته او پرمخې یوگرخیدلې شوې اولته نیغ. رومبی زړه خود مؤمن زړه دی چه نورانی وی دویم زړه د کافر دی دریم زړه د منافق دی چه هغه پوهه شو بیانی خان ناپوهه کړو او بیا منکر شو. خلورم زړه هغه زړه دی کوم کنبی چه ایمان هم دی او نفاق هم دی. دایمان مثال خو په هغی کنبی دترکاری دونی په شان دی چه ښه اوبه هغه لویوی اود نفاق مثال پدی کنبی په شان د پولې دی چه وینې زوی هغه راپرسوی اوس چه کوم یو غالب راغلو هغه په دی زړه باندي راخوریږی. ^(۳)

فِي بُيُوتٍ	أَذِنَ	اللَّهُ
په هغه کورونو کنبی وی چی حکم کړی دی الله		
په داسی کورونو (یعنی جماتونو) کنبی چی الله ﷻ دهغی باره کنبی		
أَنْ تَرْفَعَهُ	وَيَذْكُرُ	فِيهَا
چی پورته دکړی شی او یاد د کړی شی په هغی کنبی نوم دهغه تسبیح وائی هغه لره		
حکم کړی دی چی دهغی د ادب لحاظ دی ساتلې شی اودهغه نوم دی په کنبی اخستلې شی په هغی		

^(۱) الطبری: ۱۸۲/۱۹.

^(۲) احمد: ۱۷۶/۲ ح ۶۶۴۴ و سنده صحیح، ابن حبان: ۶۱۶۹. (مسند احمد غیره).

^(۳) احمد: ۱۷/۳.

فِيهَا بِالْغَدُوِّ وَالْأَصَالِ ۗ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ
پہ ہغی کبسی صبا او بیگاہ (داسی) سری اچی نہ غافلہ کوی ہغوی لہ تجارت
وَأَكْبَعٌ عَنِ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ وَاقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ ۗ يَخَافُونَ
اونہ خرخول د ذکر داللہ نہ او دقائمولو دمانخہ نہ او دورکولو دزکات نہ ہریری ہغوی
شئ اونه اخستل خرخول د اللہ د ذکر نہ اونه مونخ قائمولونہ اونه زکوٰۃ ورکولونہ ہغوی
يَوْمًا تَتَّقَلُّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ۗ
دہغہ ورخی نہ اچی اوری راوری بہ بہ ہغی کبسی زرونہ او سترگی
دہغہ ورخی نہ ویریری اچی زرونہ او سترگی بہ بہ کبسی (بہ بل مخ) و اوری
لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
دپارہ ددی جی بدلہ ورکری ہغوی لہ اللہ دنیکو کارونو ہغو اچی کری وی ہغوی
انجام بہ ئی داوی جی اللہ بہ ورتہ دخپلو نیکو عملونو دیرہ بنہ بدلہ ورکری
وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
او زیات ورکری ہغوی تہ دفضل خپل نہ او اللہ رزق ورکوی ہغہ جاتہ اچی خوبہ ئی شی
او دخپل فضل نہ بہ زیات ہم ورکری او اللہ جی دچا بہ حق کبسی او غواری انو بی حسابہ
يَغْيِرُ حِسَابَ ۗ
بی حسابہ
رزق ورکوی

قوله تعالى: - فِي يُبَيِّنُ آيَاتِ اللَّهِ أَنْ تُرْفَعَ

د جمات آداب:- دمؤمن د زرہ او بہ ہغی کبسی چہ کوم علم او ہدایت دی د دی مثال ئی پورتنی آیت کبسی دہغہ روہبانہ چراغ پہ شان ورکری ووکوم چہ دشیشی پہ کتوئی کبسی وی او دصفاروہبانہ زیتونو روہبانہ تیلوسرہ سوزیری۔ ددی دپارہ ئی دہغی دای بارہ کبسی او فرمائیل چہ وی ہم پہ داسی مکانونو کبسی یعنی پہ جماتونو کبسی چہ د ٲولونہ زیات بہترین او داللہ ﷻ خوبش خایونہ دی چرتہ چہ دہغہ عبادت کولی شی او د ہغہ توحید بیانولی شی د کوم دساتلو د پاک صفا ایر دلواود فضول اقوال او افعال نہ دساتلو چہ دکوموبارہ کبسی داللہ ﷻ حکم دی۔ ابن عباس رضی اللہ عنہما وغیرہ فرمائی د (ان ترفع) معنی بہ دی کبسی فضول کارنہ کول دی (۱) قتادہ فرمائی چہ دی نہ مراد ہم دغہ جماتونہ دی د کومو د جوړولو او آبادولو او پاکوالی حکم چہ اللہ ﷻ ورکری دی۔ حضرت کعب رضی اللہ عنہ بہ فرمائیل چہ پہ تورات کبسی لیکلی دی چہ پہ زمکہ کبسی زما کورونہ جماتونہ دی خوک ہم چہ زما کور تہ پہ اودس کبسی زما ملاقات تہ راشی زہ بہ د ہغہ عزت کوم۔ د ہریوہغہ کس دپارہ چہ خوک د ہغہ کور تہ راشی دا حق دی چہ ہغہ دہہ تکریم او عزت او کری (تفسیر ابن ابی حاتم) جماتونہ جوړول دہغی ادب او احترام کولو او د ہغی خوشبو بہ۔

او صفاستره ساتلو باره کنبی ډیر زیات احادیث راغلی دی. چه الحمد لله ما په یومستقل کتاب کنبی لیکلی دی او دلته هم د هغې نه څه لږ ډیر نقل کوم. الله ﷻ دې امداد او کړی هم په هغه باندې زمونږ توکل اویقین دي.

د مسجدونو د ادابو او فضیلتونو متعلق احادیث: رسول الله ﷺ فرمائی چه کوم سرې د الله ﷻ د رضامندنی د پاره جمات جوړ کړی الله ﷻ دهغه دپاره د دې په شان کور په جنت کنبی جوړوی (۱) فرمائی د الله ﷻ د نوم د ذکر کولو دپاره کوم سرې جمات جوړ کړی الله ﷻ دهغه دپاره په جنت کنبی کور جوړوی (۲) حضور ﷺ حکم او کړو چه محلو کنبی جماتونه جوړ کړی اوباک صفا او خوشبودار نی اوساتنی. (۳) د حضرت عمر فاروق رضی الله عنهما بیان دي چه دخلقو د پاره جماتونه جوړ کړی چرته چه هم ځای ملاوشو خود سور یا زیرنگ نه بیچ شنی چه خلق فتنه کنبی پرینوخی. (۴) په یوضعیف سندسره مرفوعاً روایت دي ترکومی چه یوقوم خپل جماتونه د تیپ تاپ نقش اونگار اود رنگ روغن والا جوړنه کړه د هغوی عملونه خراب نه شو (۵) د دې سندضعیف دي. حضور ﷺ فرمائی چه ماته د جماتونو داوچتولو او یخولو حکم نه دي راکړی شوی. ابن عباس رضی الله عنهما راوی حدیث فرمائی چه تاسوبه یقیناً جماتونه بنائسته نقش اونگار والا کوئی لکه څنگه چه یهودیانو اونصاری اوکړل. (۶) فرمائی چه قیامت به نه قایمیری ترکومی چه خلق د جماتونو باره کنبی خپل مینخ کنبی په یویل فخر اوغرور اونه کړی (۷) یوسرې د خپل اوبن لټولو دپاره جمات ته راغلوونی وتیل څوک شته چه ماته دخپل سور اوبن پته راکړی؟ حضور ﷺ بددعا او کړه الله ﷻ دي اوکړی چه تاته ملاونه شی. جماتونه خوچه دکوم مطلب دپاره جوړ کړی شوی هم ددغه کار دپاره دی (۸) حضور ﷺ په جماتونو کنبی خرڅول اخستل دتجارت خرڅول اخستل اوهلته شعرونه وتیلونه منع فرمائیلې ده (۹) ارشاد دي څوک چه په جمات کنبی په خرڅولو اخستلو اووینې نووایه چه الله ﷻ دي ستا په تجارت کنبی گتیه درنه کړی او کله چه څوک وړک شوی ځناور اعلان کولو والا په جمات کنبی اووینې نووایه الله ﷻ دي اوکړی چه ملاونه شی (۱۰) ارشاد دي چه ډیری خبرې دجمات لاتق نه وی. جمات لاره مه جوړونی په جمات کنبی وسلې مه راوباسی. په جمات کنبی غشی په لنده کنبی مه لگوئی، مه غشی خورونی مه کچه غوښنه راوړنی مه دلته حد جاری کوئی. مه دلته خبرې او قصی کوئی اومه دا بازار جوړونی (۱۱) فرمائی چه زمونږ د جماتونونه ماشومان لیونی اخستونکی خرڅونکی جنګ جگړو والا په اوچت

(۱) صحیح بخاری کتاب الصلاة باب من بنی مسجداً: ۴۵۰، صحیح مسلم: ۵۳۳، ترمذی: ۳۱۸، احمد: ۶۱/۱، ابن حبان: ۱۶۰۹، بیهقی: ۴۳۷/۲. (بخاری او مسلم)

(۲) ابن ماجه کتاب المساجد باب من بنی لله مسجداً: ۷۳۵

(۳) ابوداؤد کتاب الصلاة باب اتخاذ المساجد فی الدور: ۴۵۵ وهو صحیح، ترمذی: ۵۹۴، ابن ماجه: ۷۵۹، احمد: ۲۷۹/۶، ابن حبان: ۱۶۳۴، بیهقی: ۴۴۰/۲. (ترمذی وغیره)

(۴) صحیح بخاری کتاب الصلاة باب بنیان المسجد قبل حدیث: ۴۴۶. (بخاری)

(۵) ابن ماجه کتاب المساجد باب تشیید المساجد: ۷۴۱

(۶) ابوداؤد کتاب الصلاة باب فی بناء المساجد: ۴۴۸

(۷) ابوداؤد کتاب الصلاة باب فی بناء المساجد: ۴۹۹ وسنده صحیح، نسائی: ۶۹۰، ابن ماجه: ۷۳۹، احمد: ۱۴۵/۳، ابن حبان: ۶۱۳،

(۸) صحیح مسلم کتاب المساجد باب النهی عن نشد الضالة فی المسجد...: ۵۶۹، ابن ماجه: ۷۶۵، ابن حبان: ۴۳۹/۲. (مسلم)

(۹) ابوداؤد کتاب الصلاة باب التحلق یوم الجمعة قبل الصلاة: ۱۰۷۹ وسنده حسن، ترمذی: ۳۲۲، نسائی: ۷۱۵، ابن ماجه: ۷۳۹

(۱۰) ترمذی کتاب البیوع باب النهی عن البیع فی المسجد: ۱۳۲۱ وسنده صحیح، ابن حبان: ۱۶۵۰، حاکم: ۵۵۲/۲ دیگ اصل صحیح مسلم: ۵۶۸ وغیره (ترمذی).

(۱۱) ابن ماجه کتاب المساجد باب ما یکره فی المساجد: ۷۴۸

اواز کنبی خبری کونکې اود حد جاری کول اود تورو بر بندول منع کړئی ددی دروازو کنبی د اودس وغیره خایونه جوړ کړئی اود جمعه په ورځ داپه خوشبونی سره معطره کړی (۱) ددی سند ضعیف دی. بعضی علماؤ بغیر ضرورت شدید نه جماتونه لارې جوړول مکروه گنرلې دی. په یو اثر کنبی دی چه کوم سرې بغیر د مانځه په جمات کنبی تیرشی فربتې په هغه باندي تعجب کوی. د وسلواوغشو نه چه نی منع کړی ده دا ددی دپاره چه هلته مسلمانان ډیر راجمع وی هسې نه چه څوک اولگی ځکه چه د حضور ﷺ حکم دی چه غشی یانیزی سره تیریرې نوتیره طرف نی په خپل لاس کنبی ساته چه چاته تکلیف اونه رسی (۲) کچه غوښه راوړل ځکه منع دی چه داویره وی چرته وینه ترې اونه خاشی لکه څنگه چه دحائضه ښځې جمات ته راتلل منع دی. په جمات کنبی حد لگول اوقصاص اخستل ځکه منع دی چه هسې نه هغه سرې جمات پلینت کړی. بازار ترې جوړول ځکه منع کړی شوی دی چه هغه د اخستلو اوخرڅولو ځای دی او په جمات کنبی دا دواړه خبرې منع دی ځکه چه جماتونه د الله ﷻ د ذکر او مونځ خایونه دی لکه څنگه چه حضور ﷺ هغه اعرابی ته فرمائیلی ووکوم چه دجمات په یوگوت کنبی متیازې کړی وی چه جماتونه ددی دپاره نه دی جوړ کړی شوی بلکه داد الله ﷻ د مانځه ځای دی بیانی د ده په متیازو باندي یوه لویه ډولچه اوبه اوبهیولی (۳) په دویم حدیث کنبی دی خپل ماشومان د خپلو جماتونونه منع کړئی ځکه چه لویې اوتوپونه دهغوی کاردې اویه جماتونو کنبی دامناسب نه دی. فاروق اعظم ﷺ چه به کوم ماشوم په جمات کنبی په لویولیدلو هغه به نی په کوره سره وهلو اود ماسخوتن د مانځه نه پس به نی څوک په جمات کنبی نه پریخودل. لیونی هم د جماتونونه منع کړی شو ځکه چه هغوی بی عقل وی اود خلقو د مذاق ذریعه جوړیرې اوجماتونه د دې تماشولاتق نه دی. اوبله دا هم ده چه د هغوی د نجاست اویلیتشی ویره هم ده. بیع اوشرا نه منع کړی شو ځکه چه دا خبرې د الله ﷻ د ذکر نه منع کونکی دی. جگړې اود جگړو لانجې نی پدې وجه منع کړی چه په دې کنبی آوازونه اوچتیرې او داسې الفاظ د خلپ نه اوخی چه د جمات د ادب نه خلاف وی. د اکثر علماؤ قول دی چه په جمات کنبی فیصله مه کونی ځکه چه د دې جمله نه پس آواز اوچتول منع دی. سانب بن یزید کندي m فرمائی زه جمات کنبی ولاړ ووم ناخایی په ما یوکانرې راگذار شو چه ما اوکتل نوهغه حضرت عمر بن خطاب ﷺ وو ماته نی اوفرمائیل څه لار شه دادواړه سرې ماله راوله. کله چه ما هغوی راوستل نو هغوی ترې نه تپوس اوکړو تاسو څوک نی؟ یاتپوس نی اوکړو چه تاسو د کوم ځای نی؟ هغوی ونیل مونږ د طائف اوسیدونکی یو هغوی اوفرمائیل چه که تاسو د دې ځای اوسیدونکی ونی نو مابه تاسو له سزا درکوله. تاسو په مسجد نبوی کنبی په اوچت اوچت آوازونوسره خبرې کونی؟ (۴) د یوسری اوچت آواز اوریدو سره حضرت فاروق اعظم ﷺ فرمائیلی ووچه ښه پوهیرنی هم چه چرته نی؟ (نسانی) اود جمات په دروازه کنبی د اودس اویاکوالی ځای جوړولو حکم نی ورکړو. مسجد نبوی سره نیزدی کوهیان وو چه دهغی نه به نی اوبد رابنکلی او څکلې به نی اودغه شان اودس او پاکوالی به نی حاصلولو. د جمعه په ورځ دا خوشبویه کولو حکم اوشو ځکه چه پدغه ورځ خلق ډیر راجمع کیږی. ابویعلی موصلی کنبی دی حضرت ابن عمر ﷺ به هره جمعه مسجد نبوی معطر کولو.

(۱) ابن ماجه حواله سابق: ۷۵۰

(۲) صحیح بخاری کتاب الصلاة باب یاخذ بنصول النبل اذا مر فی المسجد: ۴۵۱-۴۵۲، صحیح مسلم: ۲۶۱۴-۲۶۱۵، ابوداؤد: ۲۵۸۷، ابن ماجه: ۳۷۷۸، احمد: ۴/۴۱۰، ابن حبان: ۱۶۴۹، بیهقی: ۲۳/۸.

(۳) صحیح بخاری کتاب الوضوء باب ترک النبی ﷺ والناس الاعرابی...: ۲۱۹، صحیح مسلم: ۲۷۵، ابن ماجه: ۵۲۸، احمد: ۳/۲۲۶، ابن حبان: ۱۴۰۱.

(۴) صحیح بخاری کتاب الصلاة باب رفع الصوت فی المسجد: ۴۷۰، (بخاری)

پہ جماعت کنبی د یومونخ پہ جمع گولو درجہ بخاری اومسلم کنبی دی حضور ﷺ فرمائی د جمع مونخ د انسان د خان لہ مونخ چہ پہ کور یادکان کنبی اوکری شی ۲۵ درجی یازیات ثواب لری۔ دا پہ دی وجد چہ کله هغه پہ ینہ شان سره اودس اوکری اوصرف دمانخہ پہ ارادہ روان شی نود هر یوقدم پہ اوچتولو باندي دهغه یوه یوه درجہ اوچتپری اویوه یوه گناہ معاف کیبری اوچہ کله مونخ اوکری نو بیا چہ دی ترکومی دخپل مانخہ پہ خای ناست وی فربتی پہ هغه باندي درود رالیگی۔ وائی ای الله ﷻ پہ ده باندي خپل رحمت نازل کرہ اوبہ ده باندي رحم اوکرہ اوترکومی چہ پہ د مانخہ پہ انتظار کنبی وی د مونخ ثواب بہ ورته ملاویبری۔^(۱) دارقطنی کنبی دی چہ د جمات د گاوندی مونخ بغیرد جمات نہ نہ کیبری^(۲) سنن کنبی دی چہ پہ تیاروکنبی جماتونہ لہ تلونکوته خوشخبری واوروه چہ دوی ته پہ د قیامت پہ ورخ پوره پوره نور ملاویبری^(۳) داهم مستحب دی چہ جمات ته تلونکی دی اول نبی پینہ دننه کری اودادعادی اوائی کومہ چہ بخاری شریف کنبی ده حضور ﷺ چہ به کله هم جمات ته راتلو ﴿اعوذبالله العظیم وبوجه الکریم وسلطانہ القدیم من الشیطان الرجیم﴾ ارشاددی کله چہ یوسری دالولی نوشیطان وائی داسری زما د شر نہ تولہ ورخ د پارہ محفوظ شو^(۴) پہ مسلم شریف کنبی د حضور ﷺ ارشاد نقل دی پہ تاسوکنبی چہ خوک کله جمات ته تلل غواری نودا دعا دی لولی ﴿اللهم افتح لی ابواب رحمتک﴾ ای الله ﷻ زما دیارہ درحمت دروازی کولاوکرہ۔ اوکله چہ جمات نہ بهر اوخی نودا وایہ ﴿اللهم انی اسئلك من فضلك﴾ ای الله ﷻ زہ تانہ ستافضل غوارم۔^(۵) ابن ماجہ وغیره کنبی دی کله چہ پہ تاسوکنبی خوک جمات ته لاری نودالله ﷻ پہ نبی ﷺ دی سلام اولیگی بیا دی ﴿اللهم افتح لی ابواب رحمتک﴾ اولولی اوچہ کله د جمات نہ راوخی نو ﴿اللهم اعصم منی من الشیطان الرجیم﴾ دی لولی^(۶) ترمذی وغیره کنبی دی کله چہ به هغوی جمات ته راتلل نودرودبه نی لوستلو او ﴿اللهم اغفر لی ذنوبی وافتح لی ابواب رحمتک﴾ به نی وتیل اوچہ کله به د جمات نہ وتلونودرودنه پس به نی ﴿اللهم اغفر لی ذنوبی وافتح لی ابواب فضلك﴾ لوستلو^(۷) ددی حدیث سند متصل نہ دی غرض دا اود دی پہ شان نوردریر احادیث ددی آیت متعلق دی کوم چہ جمات اود جمات سره متعلق احکام سره تعلق لری۔ یوبل آیت کنبی دی تاسو پہ هرجمات کنبی خپل مخ سیدا ساتنی او پہ خلوص سره صرف هم الله ﷻ رابلی^(۸) یوبل آیت کنبی دی چہ جماتونہ هم د الله ﷻ دی اوهم د هغه نوم پہ دی کنبی اخلنی^(۹) یعنی د کتاب الله تلاوت پہ کنبی کونی^(۱۰) سحر ماہنام هلته د الله ﷻ تسبیح بیانوی۔ آصال جمع د اصیل ده د ماہنام وخت ته اصیل وائی ابن عباس ؓ فرمائی چہ کوم خای کنبی پہ قرآن پاک کنبی د تسبیح لفظ دی هلته مراد مونخ دی نودلته مراد د سحر اومازیگردی وړاندی وړاندی هم دا دوه مونخونه فرض شوی وو نو هم هغه وریادکری شو۔ پہ یوقراءت کنبی (یسبح) دی او پہ دی قراءت کنبی پہ آصال باندي پورد وقف دی اود ﴿رجال﴾ نہ بل خبره شروع کیبری لکه چہ هغه مفسردی د فاعل

^(۱) صحیح بخاری کتاب الاذان باب فضل صلاة الجماعة: ۶۴۷، صحیح مسلم: ۶۶۱، ابوداؤد: ۵۵۹، ترمذی: ۵۰۳ ابن ماجہ: ۳۸۱
^(۲) حاکم: ۲۴۶/۱

^(۳) ابوداؤد کتاب الصلاة ماجاء فی المشی الی الصلاة فی الظلم: ۵۶۱ وهو صحیح، ترمذی: ۲۲۳، ابن ماجہ: ۷۸۱۔

^(۴) ابوداؤد کتاب الصلاة باب مايقول الرجل عند دخول المسجد: ۴۶۶ وسنده صحیح۔

^(۵) صحیح مسلم کتاب صلاة المسافرين باب مايقول اذا دخل المسجد: ۷۱۳۔

^(۶) ابن ماجہ کتاب المساجد باب الدعاء عند دخول المسجد: ۷۷۳ وهو صحیح، حاکم: ۲۰۷/۱، ابن حبان: ۲۰۴۷۔

^(۷) ترمذی کتاب الصلاة باب ماجاء مايقول عند دخول المسجد: ۳۱۴۔

^(۸) ۷/الاعراف: ۲۹۔

^(۹) ۷۲/الجن: ۱۸۔

^(۱۰) الطبری: ۱۹۱/۱۹۔

محدوف د پارہ. نولکہ چہ اووئیلې شو هلته خوڪ تسبیح کوی؟ نوجواب ورکړې شو چہ داسې خلق (اوربچر) په قرامت باندې (رجال) فاعل دې نووقف د فاعل د بیان نه پس پکار دې. (رجال) وئیلو کښې اشاره ده د هغوی بهترین مقاصدو ته د هغوی پاکو کارونو او د هغوی اوچتو کارونو ته چہ دوی د الله ﷻ کورونہ آبادونکی دی دهغه دعبادت خایونه ددوی په عبادت باندې ښانسته ښکاری دتوحید او شکر گذارنی والا هم دا دی. لکه چہ ارشاد دې (مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا تَبَدُّلًا) (۱) یعنی په مؤمنانو کښې داسې هم سړی شته چہ هغوی کومه وعده الله ﷻ سره کړې وه هغه ئی پوره کړه ونی خودله الخ.

د ښخو دپاره کور کښې مونځ کول افضل دی. اودښخود پارہ دجمات د مونځ نه دکورمونځ بهتر دې. رسول الله ﷺ فرمائی دښخې مونځ په کور کښې بهتر دې اود هغې دحجرې د مونځ نه دننه د کمرې مونځ غوره دې (۲) مسند کښې دی چہ دښخو بهترین جمات دکوردننه گوټ دې (۳) مسند احد کښې دی حضرت ابو حمید ساعدی ؓ بی بی رسول الله ﷺ په خدمت کښې حاضره شوه ونی وئیل چہ حضور ﷺ زه تاسو سره مونځ اداکول ډیر زیات خوښوم. حضور ﷺ اوفرمائیل ماته هم معلومه ده خومسئله داده چہ ستاد خپل کورمونځ د انگنر د مانځه نه اود حجرې مونځ د د کور د مانځه نه اود کورد کوتنرنی مونځ د حجرې د مانځه نه غوره دې اود محلی دجمات نه غوره دکور مونځ دې اود محلی دجمات مونځ زما د جمات نه غوره دې. دې اوریدوسره هغې دخپل کورپه مینځ حصه کښې یوځای دجمات په توگه مقرر کړو اود آخروخت پورې ئی هم هلته مونځونه کول. (۴) اود ښخود پارہ هم په جمات کښې سروسره مونځ کول جائز دی په دې شرط چہ سړوته خپل زینت ښکاره نه کړی اونه خوشبونی لگولو سره بهراوځی. په صحیح حدیث کښې د رسول الله ﷺ فرمان دې د الله ﷻ بندیکانې د الله ﷻ جماتونونه مه منع کوئی. (۵) ابوداؤد کښې دی دښخود پارہ د هغوی کور غوره دې (۶) بل حدیث کښې دی چہ هغوی دې خوشبو استعمالولو سره نه اوځی (۷) صحیح مسلم شریف کښې دی چہ حضور ﷺ ښخوته اوفرمائیل کله چہ په تاسو کښې خوڪ جمات ته راتلل غواری نو خوشبوته لاس هم مه لگوئی (۸) بخاری اومسلم شریف کښې دی مسلمانانې ښخې به دسحر مانځه له راتلې بیا په هغوی پخپلو څادرونو کښې اینغبستلې روانې وې (۹) اوبه وجه د شپې د تیاری به هغوی پیژندلې نه شوې. حضرت صدیقه ک فرمائی چہ دې ښخو کومې دا نوې نوې خبرې جوړې کړې دی که رسول الله ﷺ ددې خبرو نه خبروونوونې به ئی د جماتونود راتلوننه منع کړې وې لکه څنگه چہ د بنی اسرائیلو ښخې منع کړې شوې وې. (۱۰)

درجال اوصاف: داسې خلق چہ هغوی خرڅول او اخستل د الله ﷻ دیاد نه نه منع کوی. لکه چہ ارشاد دې د ایمان والا مال اولاد تاسو د الله ﷻ د ذکر نه غافل نه کړی. په سورت جمعه کښې دی چہ د جمعه په

(۱) ۳۳/الاحزاب: ۲۳.

(۲) ابوداؤد کتاب الصلاة باب التشدید لی ذلك: ۵۷۰.

(۳) احمد: ۱/۲۹۷ ابن خزیمه: ۱۶۸۳، حاکم: ۱/۲۰۹، مستدای بعلی: ۷۰۲۵.

(۴) احمد: ۱/۳۷۱ وسنده حسن، ابن خزیمه: ۱۶۸۹، ابن حبان: ۲۲۱۷، مجمع الزوائد: ۳۳/۲.

(۵) صحیح بخاری کتاب الجمعه باب ۱۳ حدیث: ۹۰۰، صحیح مسلم: ۴۴۲. (بخاری اومسلم وغیره)

(۶) ابوداؤد کتاب الصلاة باب ماجاء لی خروج النساء الی المسجد: ۵۶۷ وهو صحیح.

(۷) ابوداؤد حواله سابق: ۵۶۵ وسنده حسن، احمد: ۲/۵۲۸، ابن حبان: ۲۲۱۴.

(۸) صحیح مسلم کتاب الصلاة باب خروج النساء الی المساجد اذالم یرتب. ...: ۴۴۳، احمد: ۶/۳۶۳، ابن حبان: ۲۲۱۵.

(۹) صحیح بخاری کتاب مواقیئ الصلاة باب وقت الفجر: ۵۷۸، صحیح مسلم: ۶۴۵، ابوداؤد: ۴۲۳، ترمذی: ۱۵۳، احمد: ۶/۱۷۹، مستدای

بعلی: ۴۴۱۵.

(۱۰) صحیح بخاری کتاب الاذان باب انتظار الناس قیام الامام العالم: ۸۶۹، صحیح مسلم: ۴۴۵. (بخاری اومسلم)

ورخ اذان اوریدوسره د الله ﷺ د یاد طرف ته خنی او تجارت پریردنی. (۱) مطلب دا دی چه دی خلقو ته دنیا اود دنیا سامان دنیا و آخرت د الله ﷺ دیادنه غافل کولې نه شی د دوی په آخرت باندي اود هغه خای په نعمتونو باندي پوره یقین دی اوهغه باقی گنری اود دې خای خیزونه فانی گنری په دې وجه دا پریردی اودهغې طرف ته توجه کوی. دالله ﷺ تابعداری اودهغه محبت دهغه احکام مقدم گنری. حضرت ابن مسعود رضی اللہ عنہ یوخل تجارت پیشه خلق چه خپل کار روزگار پریردود د جمات طرف ته په تلو کنبی اولیدل نوهم دآیت نی تلاوت کرو وئی فرمائیل داخلق هم د هغوی نه دی. د ابن عمر رضی اللہ عنہما نه هم دا روایت دی. ابودرداء رضی اللہ عنہ فرمائی چه تجارت اوکرم سره د دې چه ماته په هغې کنبی هره ورخ درې سوه اشرفنی ملاویپی خوزه به د مانخه په وخت کنبی هرخه پریردم اوخم به. زما مطلب هیخ کله هم دانه دی چه تجارت حرام دی بلکه په مونر کنبی داصفت کیدل پکاردی کوم چه په دې آیت کنبی بیان شوی دی. سالم بن عبدالله د مانخه د پاره روان وونتی چه کتل چه دمدينی طیبه سوداگرو په خپلو خپلو دوکانونو باندي کپری اچولې دی مانخه له تلې دی. هیخ خوک هم په دکان کنبی موجودنشته نوهغوی دا آیت تلاوت کرو اوونتی فرمائیل چه هم د دوی نه دی د چاتعریف چه الله رب العزت کړې دی. د دې خبرې په سلفو کنبی د دې خای پورې خیال وو چه تله نی اوچته کړې تلی او اذان نی په غوږ کنبی پریرتو نوتله نی کیخوده اودجمات طرف ته روان شو. د فرض مونخ په جمع سره په جمات کنبی د ادا کولود هغوی شوق وو. هغوی به د وختونود ارکانود آدابوحفاظت سره د مونخونو پابند وو. دا حکه چه په زړونو کنبی د الله ﷺ ویره وه د قیامت راتلل نی په حقه سره گنرل. دهغه ورخ د ویری نه خبروو چه ډیر سختی ویری اویوره پریشانی اودبې حد گریپه وجه سترگې به نی بقې شی اوزره به نی والوزی اینه به نی اوخوزی. لکه چه ارشاددی زما نیکان بندیکان زما دنیکو په وجه مسکینانو باندي خوراک کوی اویه یتیمانو اوقیدیانو باندي هم اووانی چه مونرخوپه تاسو صرف د الله ﷺ د رضا په خاطر خوراک کوو زمونر مقصد تاسونه شکریه اخستل نه دی اونه د بدلې اخستل دی. زمونر خود خپل پروردگار نه د هغه ورخی ویره ده چه خلقو دغم اوخفگان نه مخونه پرسولې وی اوتندی نی بدل شوی وی. نوالله ﷻ به هغوی ته ددغه ورخ دمصیبتونونه خلاصی ورکری اوهغوی ته به تازه والی خندا خوشحالی راحت اوارام ملاویپی. اود هغوی د صبر په بدله کنبی به جنت او رینمین لباس ورکوی. (۲)

ددې رجالو هر عمل مقبول دی. دلته هم فرمائی چه د هغوی نیکنی قبولې دتی دهغوی بدنی معاف دی د هغوی دیوبوعمل بهترینه بدله به سره د زیاتی بدله اود الله ﷻ د فضل سره هغوی ته ضرور ملاویپی. لکه چه ارشاد دی الله ﷻ په اندازه د یوې ذرې هم ظلم نه کوی. (۳) بل آیت کنبی دی نیکی لس چنده کولې شی. (۴) بل آیت کنبی دی چه خوک الله ﷻ ته ښه قرض ورکری هغه به الله ﷻ ډیر زیات کوی اود ډیرنه ډیربه ورکری. (۵) ارشاددی ﴿يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (۶) هغه زیاتوی دچادپاره چه اوغواپی. دلته فرمان دی چه هغه چاله غواپی بی حسابه ورکوی. حضرت ابن مسعود رضی اللہ عنہ له یوخل پشی راوړلې شوهغوی په دې مجلس کنبی په هر یو باندي خکول غوښتل خود ټولوروزه وه په دې وجه هم هغوی له

(۱) ۶۶۰/الجمعة: ۹.

(۲) ۷۶/الدهر: ۸-۱۲.

(۳) ۴/النساء: ۴۰.

(۴) ۶/الانعام: ۱۶۰.

(۵) ۲/البقرة: ۲۴۵.

(۶) ۲/البقرة: ۲۶۱.

واپس لوئسي راغلو هغوى هم دا آيت ﴿يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ اولوستلو او ونى خكل. (۱)
 رسول الله ﷺ فرمائي د قيامت په ورځ به اول او آخر ټول راجمع كولى شي الله ﷻ به يو آواز كونكى ته
 حكم وركړى چه په اوچت آواز سره به چغه وهى كومه چه به ټول اهل محشر اورى نن به ټولوته معلومه
 شي چه د الله ﷻ په نيز د ټولونه ډير بزرگ څوك دي؟ بيا به فرمائي هغه خلق اودريرنى څوك چه
 تجارت د الله ﷻ د ذكر نه نه وو منع كړى. هغوى به اودريرى او هغوى به ډير كم وي. د ټولونه اول به هم
 دوى د حساب نه فارغ كولى شي (۲) حضور ﷺ فرمائي چه د دوى د نيكو اجر يعنى جنت به هم دوى ته
 ملاويرى اود الله ﷻ زياتى فضل به دا وي چه كومو خلقو هغوى سره احسان كړې وي او وي هم هغوى د
 شفاعت حقدار نود دوى ټولو د شفاعت منصب به دوى ته حاصل شي. (۳)

وَالَّذِينَ	كَفَرُوا	أَعْمَالَهُمْ	كَسْرَابٍ
او هغه كسان چي كفر ئي او كړو عملونه دهغوى پشان دسراب دى			
او څوك چي كافران دى دهغوى عملونه د سراب په شان دى			
يَقِيعَةً	يَحْسَبُهُ	الظَّهَانُ	مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ
په بيابان كښى چي گمان كوى په هغې تېرې (سړي) داوبو تر هغې پورې كله چي راغى هغه ځانې ته			
چي په يو هموار ميدان كښي پرې تېرې ناوبو گمان كوى خوهر كله چي ورته نژدې ورشى نو			
لَمْ يَجِدْهُ	شَيْئًا	وَوَجَدَ اللَّهَ	عِنْدَهُ
نو وي نه موندو هغه هيڅ څيز او وي موندو الله په نژدخان خپل (هلته) پس پوره پوره ئي وركړو هغه ته			
هيڅ بيا نه مومي او هلته د الله ﷻ (تقدير) بيا مومي نو هغه ورسره خپل حساب			
حِسَابَهُ	وَاللَّهُ	سَرِيعٌ	الْحِسَابِ ۗ
حساب دهغه او الله ازراغوستونكي دې د حساب يا مثال دهغې پشان دتبارو دې			
پوره كړى (اودې مړ كړى) او الله ﷻ ډير زر حساب خلاصوى ايا دهغه عملونه) داسې دى لكه چي			
فِي بَحْرِ لَيْلِي	يَغْشَاهُ	مَوْجٌ	مِنْ فَوْقِهِ
په درياب چپو وهونكي كښى چي پټ كړې وي هغه يوې چپي دپاسه دهغې بله چپه وي			
دلونې ژور سمندر دلاندې نه تورې تيارې وي چي لوني لوني چپي پرې راځي اديوې چپي			
مِنْ فَوْقِهِ	سَابٌ	ظَلَمْتُ	بَعْضَهَا
دپاسه دهغې وريخ وي تيارې وي ځيني دهغې دپاسه دځينو وي كله چي رااوباسى سړي			
دپاسه بله چپه وي اوبيا دهغې چپو دپاسه وريخ وي اغرض داچي لاندې باندي تيارې وي كله چه			

(۱) حاكم: ۲/۳۹۹.
 (۲) ابن ابى حاتم.
 (۳) المعجم الكبير: ۱۰۴۶۲.

د مقلدینو مشرکانو مثال اوس دجهل بسیط والامثال واورنی چه خالی مقلد وود خپل عقل غوته به نی مطلق نه ساتله. د وړاندینی مثال والادانمه کفریه پتوسترگو تقلید کولو او په پتوسترگو دهغوی آواز پسې لکیدلې وو دهغوی مثال د ژور سمندر د تیارو دې کوم چه د بره نه د اوبو موجونو ققط په ققط پټ کړې وی اویا دپورته نه اوریخوړاپټ کړې وی. یعنی د تیارو د پاسه تیارې وی تردې چه لاس په لاس نه وینی هم دغه حال ددې سفلی جاهلانو کافرانو دې چه په رندو مقلد دی اوتردې چه دچاتقلید کولې شی هغه هم په صحیح توگه نه پیژنی د هغوی په حق یا په ناحق باندي کیدو نه خبرنه دی. څوک دې چه ورپسې شی خومعلومه نه ده چه هغوی به دوی کوم خوا اوری؟ په مثال سره ونیلې شی چه د یوجاهل نه تپوس اوشو چرته روان نی؟ هغه ونیل ده سره ځم تپوس کونکی بیاتپوس او کړودې چرته روان دې؟ هغوی ونیل ماته خو پته نشته. نو چه څنگه په دې سمندر کنبې موجوده روان دی دغه شان دکافر په زړه باندي د هغه په غوړونو باندي اود هغه په سترگو باندي پردې پرتې دی. لکه چه ارشاد دې الله ﷻ دهغوی په دواړو غوړونو باندي مهر لگولې دې. (۱) یوبل آیت کنبی ارشاد دې ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (۲) تاسو هغه اوکتل چه خواهش پرستی نی شروع کړې ده. او الله ﷻ هغوی په علم باندي دهوکه کړې دی اودهغوی په زړونو او غوړونو باندي نی مهر لگولې دې. اود هغوی په سترگو نی پرده اچولې ده الخ. ابی بن کعب رضی الله عنه فرمائی داسې خلق په پنځو تیارو کنبی وی کلام عمل تک راتگ اوانجام ټول په تیارو کنبی دې (۳) چاته چه الله ﷻ د خپل نور طرف ته هدایت اونه کړی هغه د نورانیت نه خالی پاتې کیری په جهالت کنبی اخته شی اوهلاکت کنبی پریوځی. لکه چه ارشاد دې ﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (۴) څوک چه الله ﷻ گمراه کړی دهغه څوک هدایت کونکی نشته. دې په مقابله د هغې دې کوم چه دمومنانو په مثال کنبی بیان فرمائیلې شوې ووچه الله ﷻ دخپل نورهدایت کوی خوچه چاته اوغواړی. الله ﷻ عظیم اوکریم دې زمونږ دعاده چه هغه دې زمونږ په زړونو کنبی نور پیدا کړی اوزمونږ بښی اوگس طرف ته دې هم مونږ له نور را کړی اوزمونږ نور دې زیات کړی اودا دې ډیر لوی او زیات کړی. آمین.

الْمُرَّةُ	أَنَّ اللَّهَ	يَسْبِيحُ
ایا نه وینی ته چی بیشکه الله تسبیح وانی		
ایا تاسو ته معلومه نه ده چی ټول (مخلوقات) د		
لَهُ	مَنْ فِي السَّمَوَاتِ	وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ
هغه لره هغه ټول چی په اسمانونو او زمکه کنبی دی او مارغان هم چی خورونکی وی وزرو خپل لره		
الله تسبیح وانی اکه په اسمانونو کنبی دی او که په زمکه کنبی دی او الوتونکی مارغان هم چی وزری		
كُلٌّ	قَدْ عَلِمَ	صَلَاتَهُ
هر یو ته معلومه ده طریقته دمونځ خپل او دتسبیح خپل او الله اینه خبر دې ایه هغه عملونو		
نی غوړولې وی اهر یو ته خپله خپله دعا او خپل خپل تسبیح معلوم ده او الله ﷻ ته ددوی ټول عملونه		

(۱) البقرة: ۱۷۰ الخ
 (۲) الجنان: ۲۳
 (۳) الطير: ۱۹/۱۹۸، حاکم: ۲/۲۹۹-۴۰۰
 (۴) الاعراف: ۱۸۶

يَفْعَلُونَ ﴿١٧﴾	وَلِلَّهِ	مُلْكُ	السَّمَوَاتِ	وَالْأَرْضِ ۗ	وَإِلَى اللَّهِ
چی کوی نی دوی او الله لره ده بادشاهی داسمانونو او دزمکی او خاص الله ته					
معلوم دی او داسمانونو او دزمکی بادشاهی دالله ﷻ دی اوهم الله ﷻ ته					
الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾					
ورتل دی (دټولو)					
واپس تگ دی					

قوله تعالى: - الْمَرْتَرَانِ اللَّهُ يُسَبِّحُ لَهُ

هریوخیز د الله ﷻ تسبیح بیانولو کنبی مشغول دی. یوبل مقام کنبی دی چه اووه واره آسمانونه او ټولې زمکې او په دې کنبی چه څه دی ټول د الله ﷻ د پاکنی په بیان کنبی مشغول دی په خپلو وزرو باندي الوتونکې مرغشی هم دخپل رب دپاکوالی او عبادت په بیان کنبی دی. (۱)

دې ټولو دپاره چه کوم کوم تسبیحات لائق ووالله ﷻ دوی ته خودلې دی او ټولوته ئی دخپل عبادت جدا جدا طریقې خودلی دی د الله ﷻ نه هیڅ یو کار پت نه دي هغه په هر څه عالم دې حاکم دې متصرف دې مالک دې مختار کل دې حقیقی معبود دې د زمکې او آسمان بادشاه صرف هم هغه دې. د هغه نه بغیر څوک هم د عبادت لائق نشته. دهغه د حکمونو څوک هم روستو کونکي نشته. د قیامت په ورځ به ټول دهغه په وړاندي حاضرېږی. هغه چه څه غواړی په خپل مخلوق به حکم کوی. خراب خلق به بدې بدلې اخلی او نیکان به د نیکنی میوه حاصلوی. خالق او مالک هم هغه دې د دنیا او آخرت حاکم هم هغه دې. اوهم د هغه ذات د حمد او ثنات لائق دې.

الْمَرْتَرَانِ	أَنَّ اللَّهَ	يُذِجِي	سَحَابًا	ثُمَّ	يُؤَلِّفُ
ایا نه گورې ته چی بيشکه الله بوزی وریخی بیا یو ځانې کوی					
					ایا تا نه دی لیدلی چی الله وریخی روانوی بیا ئی په خپل مینځ کنبی
بَيْنَهُ	ثُمَّ	يَجْعَلُهُ	رُكَّامًا	فَتَرَى	الْوَدْقَ
ټوټې دهغې بیا جوړوی هغه لاندی باندي پس ته وینې باران چی را اوځی دمنځ دهغې نه					
					لاندې باندي کوی نو ته ئی وینې چی دهغې د مینځ نه باران راوځی
وَيَنْزِلُ	مِنَ السَّمَاءِ	مِنْ جِبَالٍ	فِيهَا	مِنْ بَرَدٍ	فَيَصِيبُ
او نازلوی د آسمان نه د غرونو نه چی په هغې کنبی وی گلئ پس رسوی (الله)					
					او دوریځو لویولو یو گتمانو نه رلی راوړوی نو په چا چې ئی
بِهِ	مَنْ يَشَاءُ	وَيَصْرِفُهُ	عَنْ مَنْ يَشَاءُ	يَكَادُ	
دا گلئ هغه چاته چی غواړی او بیج کوی دا گلئ دهغه چانه چی غواړی نزدې وی					
					او غواړی نو په هغې ئی وروی او د چانه چی ئی او غواړی د هغه نه ئی لرې ساتی دهغې

(۱۷/۱۷/الاسراء: ۴۴)

سَنَابِرَاقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۖ يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ إِنَّ

برینسا دیجلی دھغی اچی بوزی | نظرونہ دسترگو | گرخوی اللہ | شبہ | اوورخ | بیشکہ
دبجلی پرق داسی بشکاری | لکہ چہ اوس بہ دسترگو نظر اوسوزوی | ہم اللہ شبہ | اوورخہ | اروی راپوی

فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۖ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ

پہ دی کنبی | خامخا عبرت دی | دپارہ دخواندانو | دسترگو | او اللہ | پیدا کرو | ہر جاندار خیزا |
بیشکہ پہ دی کنبی دسترگو دخواندانو دپارہ لوئی عبرت دی | او اللہ ﷻ | ہریوساہ لرونکی

مِّنْ مَّاءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ ۚ وَمِنْهُمْ

داوبونہ | نو خینی دھغوی نہ | ہغہ دی | اچی گزری | پہ خیتہ خپلہ باند | او خینی دھغوی نہ |
داوبونہ پیدا کپی دی | انو بعضی پہ کنبی داسی دی | چہ پہ خیتہ باندی خوئیپی | اوخہ پہ کنبی

مَّنْ يَّمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِي

ہغہ دی | اچی گزری | پہ دوؤ خپو باندی | او خینی دھغوی نہ | ہغہ دی | اچی گزری |
داسی دی | چہ پہ دوؤ پنبو گرخی | اوخہ پہ کنبی داسی دی | چہ پہ خلورو پنبو

عَلَىٰ أَرْبَعٍ ۗ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

پہ خلورو خپو باندی | پیدا کوی اللہ | ہغہ چہ غواری ہغہ | بیشکہ اللہ | پہ ہر خیز باند | قادر دی
گرخی | اللہ ﷻ | چہ خہ غواری ہغہ پیدا کوی | بیشکہ اللہ ﷻ | پہ ہر خیز باندی قدرت لری

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ ۖ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ

نازل کپی دی مونرہ | ایتونہ حقیقت بنودونکی | او اللہ | ہدایت کوی | ہغہ چاہہ چہ غواری |
بیشکہ مونرہ بشکارہ حکمونہ نازل کپی دی | او اللہ ﷻ | چہ دچا بارہ کنبی غواری

إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝

لاری نیغی تہ |

نو پہ سمہ لارنی روان کپی

قوله تعالى: - أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

د اللہ ﷻ | قدرت نخبی :- نری لوگی پشان اوریخی چہ اول اول د اللہ ﷻ | پہ قدرت سرہ راوچتیری بیا
بوخای شی او درنی شی اود یوبل دپاسہ اونخلی بیا د دی نہ باران راوریپی ہواگانہی روانی وی زمکہ
قابلہ جوہہ کپی بیا اوریخی اوچتوی اودایوخای کوی بیا ہغہ د اوبونہ دکہ شی او راوریپی (بیا
آسمان نہ د گلی (واوری) د ورولو ذکر دی پدی جملہ کنبی پومبی (من) دغایت دشروع دی دویم د
تبعیض او دریم بیان جنس دی داددی تفسیر پہ وجہ دی چہ دایت دا معنی اوکپی شی چہ دگلی غریہ
آسمان باندی دی اود چاہہ نیزچہ دلته دغرلفظ داوریخ د پارہ دکناہ پہ توکہ دی دھغوی پہ نیز دویم
(من) دغایت د شروع دپارہ دی. خوہغہ داوول نہ بدل دی. واللہ اعلم. ددی نہ پس دجملی دا مطلب دی

چہ باران او گلې کوم خای اللہ ﷻ کول غواری هلته د هغه په رحمت سره ورپرې او کوم خای چہ نه غواری نو هلته نه خی یادامطلب دې چہ په گلې سره کله غواری پتی او باغونه خرابوی او چہ په چاباندې مهربانی او کړې هغه بیچ کوی بیا دبجلی د پرق طاقت بیانولې شی چہ نيزدې ده چہ هغه د سترگو نظر واخلی اود شپې تصرف هم دهغه په قبضه کنبې دې کله چہ غواری ورځ وړه اوشپه لویه کړی اوکله چہ غواری نوشپه وړه اوورځ لویه کړی داتولې ننبې دی چہ دالله ﷻ قدرت ښکاره کوی اودالله ﷻ عظمت رابرسیره کوی لکه چہ ارشاددې دزمکې اوآسمان پیدائش دشپې ورځې په اخلاق کنبې دعقل مندودپاره ډیرې ننبې دی.

د مختلفو ځناورو دتخلیق تذکره:- الله ﷻ د خپل کامل قدرت او زبردست سلطنت بیان فرمائی چہ هغه هم دیو اویونه قسم قسم مخلوق پیدا کړې دې مارتہ اوگوره چہ هغه پخپله خیتہ باندې روان دې انسان او مرغوتہ اوگوره دهغوی دوه دوه پنبې دی په کومو باندې چہ گرځی ځناورو اوڅاروو ته گوره چہ په څلوروپنبوباندې روان دی. هغه ډیر لوی د قدرت مالک دې چہ څه غواری هغه کیرې. څه چہ نه غواری هغه هیڅ کله هم نه کیرې هغه قادر کل دې دادحکمت ته ډک احکام او مثالونه په دې قرآن کریم کنبې هم الله ﷻ بیان کړی دی د عقل خاوندانو له نئ د دې پوهنی توفیق ورکړې دې. الله ﷻ چہ څوک غواری په نیغه لارنی لکوی.

وَيَقُولُونَ	أَمْثًا	يَا لَللَّهِ	وَيَا لَلرَّسُولِ
او وائی دا خلق چی ایمان راوړو مونږه په الله او په رسول باندې			
اوداخلق وائی چی مونږ په الله ﷻ او دده په رسول باندې ایمان راوړې دې			
وَاطْعَانَا	ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ	مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ	
او اطاعت قبول کړو مونږه بیا اړوی مخ یوه ډله دهغوی نه روستو ددې (اقرار) نه			
اود هغه حکمونه مومندلی دی خوددې نه پس هم ددوی یوه ډله مخ اړوی			
وَمَا أَوْلَيْكَ	بِالْمُؤْمِنِينَ	وَإِذَا دَعُوا إِلَى اللَّهِ	وَرَسُولِهِ
اونددی دا خلق مومنان او هر کله چی راوبللی شی هغوی الله ته او رسول دهغه ته			
اوداخلق ایمان نه راوړی اوکله چی دوی الله ﷻ اودده رسول طرفته راوبللی شی			
لِيَحْكُمَ	بَيْنَهُمْ	إِذَا قَرَّبُوا	مِّنْهُمْ
دپاره ددې چی فیصله اوکړی رسول په منځ دهغوی کنبی نو هغه ساعت یوه ډله دهغوی نه			
چی ددوی ترمینځه فیصله اوکړی نو په دغه وخت کنبې دوی کنبې یوه ډله مخ اړوی			
مُعْرَضُونَ	وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ	يَأْتُوا إِلَيْهِ	مُذْعِنِينَ
مخ اړونکی وی او که چری وی دپاره دهغوی حق انور اخی هغوی رسول ته فرمان منونکی			
او که چری ددوی په چاڅه حق وی انو بیا (رسول ﷺ ته) فرمان منونکی را روان وی			
أَفِي قُلُوبِهِمْ	مَرَضٌ	أَمْ رَاتَابُونَ	أَمْ يَخَافُونَ
ایا په زړونو دهغوی کنبی مرض دې منافقت یا په شک کنبی پریوتی دی یا یریرې هغوی			
ایا ددوی په زړونو کنبې مرض دې ایا په شک کنبی اخته دی ایا دا ویره ورسره			

أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ	عَلَيْهِمْ	وَرَسُولُهُ	بَلْ أُولَئِكَ	هُمْ
جی ظلم بہ او کری اللہ پد ہغوی باند او رسول دہغہ بلکہ دا خلق پد اصل کنسی ہم دوی	دہ چہی اللہ ﷺ اور رسول بہ پری زیاتہی او کری داسی نہ دہ بلکہ دوی			
الظَّالِمُونَ ﴿۵﴾	إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ	الْمُؤْمِنِينَ	إِذَا دُعُوا	إِلَى اللَّهِ
ظالمان دی بیشکہ دہ خبرہ دمومنانو اکلہ چہ ارا او بللی شی اللہ تہ				
وَرَسُولِهِ	لِيَحْكَمَ	بَيْنَهُمْ	أَنْ يَقُولُوا	سَمِعْنَا
اور رسول دہغہ تہ چہی فیصلہ او کری رسول پد منخ دہغوی کنسی دا چہی او وانی چہی واوریدہ مونرہ				
وَاطْعَنَّا	وَأُولَئِكَ	هُمْ	الْمُفْلِحُونَ ﴿۶﴾	وَمَنْ يُطِغ
او اومنو مونرہ حکم او دا خلق چہی دی ہم دوی خلاصی موندونکی دی او خوک چہی حکم منی				
اللَّهُ	وَرَسُولَهُ	وَيَخْشَى اللَّهَ	وَيَتَّقَهُ	فَأُولَئِكَ
دالہ او رسول دہغہ او یریری دالہ نہ او خان ساتی دنافرمانی دہغہ نہ نو دا خلق چہی دی				
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۷﴾				
ہم دوی کامیاب دی				
دغہ خلق بہ کامیاب وی				

قوله تعالى :- وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّى فِرْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ كَامِيَابِ أَوْ نَاكَمِ خَلْقٍ :- - دمنافقانو حال بیانولہی شی چہ بہ ژبہ باندہی د ایمان او تابعدارنی اقرار کوی ولی پد زہہ کنسی دہغہی خلاف دی عمل نی بل خہ دہی او وینائی خہ بل خہ دہ خکہ پد حقیقت کنسی ایماندار نہ دی پد حدیث کنسی دی چہ کوم سرہی بادشاہ لہ راوغوبستلی شی اوہغہ لای نہ شی ہغہ ظالم دہی او پد ناحقہ باندہی دہی او کلہ چہ ہغہ د ہدایت طرف تہ راوغوبستلی شی د قرآن اوحدیث د منلووینا ورتہ کولہی شی نومخ اروی او کبر کوی لکہ چہ ارشاد دہی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَمَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضَلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتِ الْمُنَافِقِينَ يُصَدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿۱﴾ کنسی بیان تیرشوی دہی او کہ ہغہ تہ پد شرعی فیصلہ کنسی خپلہ گتہ بنکاری نو او پدہی او پدہی کلمہی لوستلوسرہ بہ سب خوزوی او پد خندا خوشحالنی بہ راخی او چہ کلہ ورتہ معلومہ شی چہ شرعی فیصلہ د ہغہ د طبعی خواہش خلاف دہ د دنیاوی مفادو خلاف دہ نو واپس کیڑی بہ د حق طرف تہ بہ گوری ہم نہ داسی خلق پاخہ کافران دی خکہ چہ ددریو حالونہ خالی نہ دی یا خودا چہ ہم ددوی پد زرونو کنسی بی ایمانی کور کپری دہی یاد دوی د اللہ

ﷺ پہ دین کنبی شک دی یاویریچی چه چرتہ اللہ ﷺ اود ہغہ رسول ﷺ د دوی حق اونہ وھی پہ دوی باندی ظلم او ستم او نہ کری اودادریوارہ صورتونہ دکفردی۔ اللہ ﷺ پہ ہغوی کنبی ہریوپیرنی خوک چه پہ خنگہ باطن کنبی دی ہغہ پہ ہغہ ظاہر دی۔ پہ اصل کنبی ہم دا خلق فاجران دی ظالمان دی اللہ اود ہغہ رسول ﷺ د دی نہ پاک دی۔

دا ایت مبارک د منافقانو بارہ کنبی دی:- دحضور ﷺ پہ زمانہ کنبی داسی کافران چه پہ ظاہرہ باندی مسلمانان وویری وو ہغوی تہ بہ چه کلہ خپل مطلب پہ قرآن اوحدیث کنبی وتونکی بشکاریدو نود نبی ﷺ پہ خدمت کنبی بہ نی خپلی جگری پیش کولی اوچه کلہ بہ ہغوی تہ د نوروہ مطلب ولاریدو نود محمد ﷺ ددربار تہ دراتلونہ بہ نی بالکل انکارکولو۔ نو دا آیت نازل شو او حضور ﷺ اوفرمائیل د کومو دووکسانو پہ مینخ کنبی چه خہ جگری وی او ہغہ د اسلامی حکم د فیصلی طرف تہ راوغوبنتلی شی او ہغہ دی نہ انکار اوکری تہ ہغہ ظالم دی او ہغہ پہ ناحقہ دی۔ () دا حدیث غریب دی۔

د مختلفو مؤمنانو بیان:- بیاد ربتونی مؤمنانو حال بیانولی شی چه ہغوی داللہ ﷺ کتاب اودہغہ د رسول ﷺ دستونہ علاوہ بل دریم خیز پہ دین کنبی داخل نہ گنری۔ دہغوی خود قرآن اوحدیث اواز پہ غورکنبی پریوتوسرہ صفاوائی چه مونری واوریدو او مونری او منہ۔ دا کامیاب بامراد او خلاصی بیا موندونکی خلق دی۔ حضرت عبادہ بن صامت ﷺ چه بدری صحابی دی انصاری دی د انصارو یو سردار دی ہغہ خپل ورارہ جنادہ بن ابی امیہ ﷺ تہ د وفات کیدو پہ وخت اوفرمائیل راشہ مانہ واورہ چه ستا پہ ذمہ خہ دی؟ واورہ او او منہ پہ سختی کنبی ہم پہ آسانتی کنبی ہم خوشحالی کنبی ہم پہ غم کنبی ہم پہ ہغہ وخت کنبی ہم چه ستا حق بل تہ ورکولی شی خپلہ ژبہ پہ عدل او صداقت سرہ نیغہ اوساتہ اود کاراھل خلقو نہ کار مہ اخلہ۔ او کہ د خہ بشکارہ نافرمانتی ہغوی حکم اوکری نو مہ نی منہ۔ کہ د اللہ ﷺ د کتاب خلاف خوک ہم اووائی اونہ منی۔ د اللہ ﷺ د کتاب پہ منلو کنبی لگیا اوسہ ابو برداء ﷺ فرمانی چه اسلام بغیرد اللہ ﷺ د تابعداری تہ دی کومہ بئیگری چه دہ ہغہ پہ گنرہ کنبی دہ اود اللہ ﷺ اود ہغہ د رسول ﷺ خلیفہ المسلمین اود عامو مسلمانانو پہ خیر خواھتی کنبی دہ۔

حضرت عمر ﷺ خطاب فرمائیلو د اسلام مضبوطہ کرنی د اللہ ﷺ د وحدانیت گواھی د مونخ پابندی د زکوٰۃ ورکول اود مسلمانانو د بادشاہیہ حکم منلو کنبی دہ۔ کوم احادیث او آثار چه د کتاب اللہ اوسنت رسول اللہ ﷺ د تابعداری بارہ کنبی اود مسلمانانو د بادشاہ حکم منلو بارہ کنبی نقل دی ہغہ دومرہ زیات دی چه ٲول چرتہ بیانیدی ہم نہ شی۔ کوم سرے چه د اللہ ﷺ اور رسول اللہ ﷺ د تابعدار جوړشی کوم حکم چه ملاوٹی پہ خای راوری د کومو خیزونونہ چه منع کری شی رابندشی کومہ گناہ چه ترے اوشی ہغی نہ ویرہ خوری اوبیا د ہغی نہ بیج کیڑی داسی خلق د ہر قسم بئیگری راغوندونکی اود ٲولو بدو نہ بیج کیدونکی دی۔ پہ دنیا او آخرت کنبی ہغوی خلاصی بیا موندونکی دی۔

وَأَقْسَمُوا	يَاللّٰهُ	جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
او قسمونہ خوری (منافقان) پہ اللہ باندی پہ سختو قسمونو خپلو سرہ		
اودا خلق پہ اللہ باندی سخت قسمونہ خوری (اوتاتہ وائی) کہ تہ دوی تہ خہ		
لَيْبِنَ أَمْرَتِهِمْ	لَيْبِنَ جُنُودِ	قُلْ
کہ تہ حکم اوکری دوی تہ نو خامخا بہ اوزی دوی (جہاد تہ) ورتہ اووایہ چی مہ خوری قسمونہ		
حکم اوکری نودوی بہ ضرور (جہاد دپارہ دکورونونہ) اووخی دوی تہ اووایہ چی قسمونہ مہ خوری		

طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ	إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِهَا تَعْمَلُونَ
فرمانبرداری معلومہ (مطلوب دہ) بیشکہ اللہ خبر دے بہ ہفہ کارونو چہ تاسو نی کوی	
ستاسو تابعداری معلومہ دہ اللہ ﷻ ستاسو پہہ تولو کارونو بنہ پوہیبری	
قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا	
ورته اوواید اطاعت کوی داللہ او اطاعت کوی رسول نو کہ تاسو مخ اوگرخوی	
(ای پیغمبرہ) ورته اوواید چہ تاسو داللہ ﷻ اود رسول تابعداری کوی نو کہ تاسو	
فَاتَّبِعُوا	عَلَيْهِ مَا حِيلَ وَعَلَيْكُمْ مَا
نو بیشکہ دے پہ رسول بانڈی ہفہ بار چہ پرکینبودے شوے دے او دے پہ تاسو بانڈ ہفہ بار	
ترے بیبا ہم مخ وارپولوانو (پوہہ شے) چہ رسول ذمہ صرف خپلی ذمہ داری	
حَسِبْتُمْ	وَأَنْ تَطِيعُوا
چہ پہ تاسو کینبودے شوے دے او کہ اطاعت اوکرو تاسو دہفہ نو پخپلہ بہ سمہ لار بیبا مومے	
دی اوستاسو پہ ذمہ ستاسو ذمہ داری دے او کہ تاسو دہفہ تابعداری اوکرہ نو سمہ لار بہ بیبا مومے	
وَمَا عَلَى الرَّسُولِ	إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
او نشتہ پہ رسول ﷺ بانڈی مگر رسونہ بنکارہ	
اود رسول پہ ذمہ خوصرف پہ وضاحت سرہ (حکمونہ) رسول دے	

قوله تعالى: - وَأَقِمُوا لِلَّهِ حَبِطًا إِيمَانِيكُمْ

دمنافق ژبہ :- دمنافقانوحال بیانولے شی چہ ہغوی بہ رسول اللہ ﷺ راغلہ نو دخپلی ایماندارنی او خیر خواہنی خودنہ بہ نی کولوسرہ قسمونہ خورپولوبانڈی یقین ورکولو چہ مونہ دجہاد دپارہ تیارناست یو بلکہ بی قرارہ یوصرف ستاسرہ حکم کولوانتظار دے ارشاد کیدو سرہ بہ کور مال حال بال بچ پریردو او میدان جنگ تہ بہ اورسو اللہ ﷻ فرمائی دوی تہ اوواید چہ قسمونہ مہ خورنی ستاسو تابعدارنی حقیقت خونیکارہ دے زبانی جمع خرچ خبرے خو دیرے دی او عملی کار صفر دے ستاسو قسمونو حقیقت ہم معلوم دے پہ زہ کبھی موخہ دی او پہ ژبہ موخہ دی چہ خومرہ مو ژبہ مؤمنہ دہ ہم دومرہ مو زہ کافر دے دا قسمونہ خوصرف دمسلمانانو د ہمدردنی حاصلولودپارہ دی دا قسمونہ خودے خلقو ڈال جو رکھے دے یوازی تاسوسرہ نہ بلکہ د کافرانو پہ وپانڈے ہم د ہغوی موافقت کوی اود ہغوی د امداد ہم قسمونہ خوری ولے دی دومرہ بزدلان چہ دہغوی ملگرتیاہم خاورے نہ شی کولے د دے جملے یوہ معنی داہم کیدے شی چہ تاسولہ خود معقول اوخوبس کرے شوی اطاعت طریقہ پکارہ نہ چہ قسمونہ خورل اوخان خودل ستا پہ وپانڈے مسلمانان موجود دی گورد نہ ہغوی قسمونہ خوری اونہ ہغوی غتبے غتبے خبرے جوہوی اودکار پہ وخت کبھی دتولونہ وپانڈے راوخی فعلی حصہ دتولونہ زیاتہ اخلی د اللہ ﷻ نہ د چایو عمل ہم پت نہ دے ہفہ د خپلو بندیکانود یو یو عمل نہ خبر دے ہر یو گناہگار او تابعدار ہفہ تہ بنکارہ دے د ہر یو پہ باطن بانڈے ہم د ہفہ نظر دے ہم داسے ہغوی دی چہ خنگہ پہ ظاہرہ دی کہ تاسو پہ ظاہرہ ہر خہ ہم اوکرتی ولے ہفہ پہ باطن بانڈے ہم خبر دے

د اللہ ﷻ اود رسول اطاعت تہ ترغیب :- داللہ ﷻ اود ہفہ رسول ﷺ یعنی دقرآن پاک او احادیثو تابعداری

کوئی کہ تاسو دی نہ مخ وارونی اودا پریردنی نوستاسو د دی نقصان گناہ زما پہ نبی ﷺ باندی نہ دہ د ہغہ پہ ذمہ خود اللہ ﷻ د پیغام صرف رسول دی اود امانت ادا کول دی۔ پہ تاسو باندی ہغہ دی د کوم چہ تاسو ذمہ وارنی یعنی قبول او عمل کول وغیرہ۔ ہدایت صرف د رسول اللہ ﷺ پہ تابعدارنی کنبی دی حکم لاندی چہ تولہ زمکہ او آسمان دی۔ د رسول اللہ ﷺ پہ ذمہ صرف رسول دی د تولو حساب زمونہ پہ ذمہ دی۔ لکہ چہ ارشاد دی ﴿فَذَكِّرْهُم بِآيَاتِنَا وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ قَبْلِهِ﴾ (۱) تہ صرف نصیحت کونکی او وعظ کونکی نی دوی تہ صرف نصیحت کوه تہ خہ پہ دوی باندی وکیل یا داروغہ نہ نی۔

وہب بن منبہ فرمانی شعیاء رضی اللہ عنہم طرفتہ د اللہ ﷻ وحی راغلہ چہ تہ دبنی اسرائیلو پہ گنہہ کنبی اودریرہ زہ چہ ستاد ژبی نہ ویستل غوارم اوبہ باسہم۔ ہغہ اودریدو نود ہغوی د خلی نہ دا خطبہ اللہ ﷻ بیانول شروع کرو ای آسمانہ واورہ ای زمکی چپ اوسیرہ اللہ ﷻ یوشان پورہ کول او د یوامر تدبیر کول غواری کوم چہ ہغہ پورہ کونکی دی چہ خنگلونه آباد کری بیابانونہ آباد کری۔ صحراگان تک شنہ کری فقیران غنی کری گدبانہ بادشاہان جوہ کری دجتو نہ یوامی نبی جوہ ولوسرہ راولیگی چہ نہ بدی خبری کوی اونہ بد اخلاق وی او نہ پہ بازارونو کنبی شور او غوغا کونکی وی دومرہ مسکین صفت او عاجز بہ وی چہ دہغہ د لمن پہ ہواباندی بہ ہغہ دیوہ ہم مرہ نہ شی کومی سرہ خواکی چہ ہغہ تیرشی۔ کہ ہغہ پہ اوچو بانر سو باندی پنبی مبارکی کیردی نوییابہ ہم دچا غورونوتہ چغاراونہ رسی زہ بہ ہغہ بشیر او نذیر جوہوم لیگم بہ نی ہغہ بہ دژی نہ پاک وی رندی سترگی بہ د ہغہ د وجہ نہ بینا شی کانرہ غورونہ بہ د ہغہ پہ وجہ اوری پہ غلاف کنبی پت زرونہ بہ د ہغہ پہ وجہ کولوشی پہ ہریونہ کار سرہ بہ زہ ہغہ بنائستہ کریم پہ ہریو خلق کریم باندی بہ زہ ہغہ پورہ کریم سکینت بہ د ہغہ لباس وی نیکی بہ د ہغہ طریقہ وی تقوی بہ د ہغہ ضمیروی حکمت بہ د ہغہ خبری وی صدق او وفابہ دہغہ طبیعت وی معافی کول او بنکلی والی اونیکی غوبنتل بہ د ہغہ خصلت وی حق بہ د ہغہ شریعت وی عدل بہ د ہغہ سیرت وی ہدایت بہ دہغہ امام وی اسلام بہ د ہغہ ملت وی احمد ﷺ بہ د ہغہ نوم وی۔ د گمراہی نہ پس بہ زہ دہغہ پہ ذریعہ ہدایت خوروم۔ دجہالت نہ پس بہ علم پرق وہی بنکتہ والی نہ پس بہ د ہغہ پہ وجہ ترقی وی ناپیژندگلو خلق بہ دہغہ پہ وجہ پیژندگلو والا جوہشی کمی بہ پہ زیاتوالی بدل شی فقیری بہ زہ دہغہ پہ وجہ پہ مالدارنی بدلہ کریم۔ دہغہ دذات پہ وجہ بہ زہ جداجدا خلق رایو خانی کریم۔ جدواوالی نہ پس بہ مینہ وی دتفرقہ نہ پس بہ یوموتی والی وی داخلاف نہ پس بہ اتفاق وی مختلف زرونہ او خان لہ خواہشات بہ یوشی داللہ ﷻ بی شمیرہ بندیکان بہ د ہلاکت نہ بیج شی۔ د ہغہ امت بہ زہ د تولو امتونونہ بہتر کریم کوم چہ بہ د خلقو دگتبی د پارہ وی د نیکو حکم کونکی او د بدونہ منع کونکی بہ وی مؤحد او مخلص مؤمنان بہ وی د اللہ ﷻ رسولانو چہ خومرہ خہ د اللہ ﷻ د طرف نہ راوری ہغہ تول بہ منونکی وی د چاہہ ہم انکاری نہ وی۔

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ

| وعده کری دہ اللہ | دہغہ خلقو سرہ |

| اوبہ تاسو کنبی

امِنُوا	مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
چی ایمان راوړی ستاسو نه او عملونه او کړی نیک اچی خامخا به خلیفگان جوړوی هغوی لره		
چی چا ایمان راوړې دې او د نیکۍ کارونه کوی انو الله ﷻ ورسره وعده کړې ده اچی د		
فِي الْأَرْضِ	كَمَا	اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ
په زمکه کښی لکه څنگه چی نی خلیفگان جوړ کړی وو هغه خلق اچی مخکښی دهغوی نه وو		
زَمْكِي سُلْطَنَتِ	بِهِ	وَرْتَهُ وَرَكَرِي لکه چی ددوی نه وړاندې خلقو ته ئې ورکړې وو
وَلِيْمِكِنِّ	لَهُمْ	دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى
او خامخا به مضبوط کړی دپاره دهغوی دین دهغوی هغه دین اچی خوښ کړې دې الله		
اود دوی دپاره به هغه دین مضبوط کړی		کوم چی ئې دوی ته خوښ کړې دې
لَهُمْ	وَلِيْدٌ لَهُمْ	مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
دپاره دهغوی او خامخا به بدل کړی حالت دهغوی روستو دیرې دحالت دهغوی نه په امن سره		
اود یرې په بدل کښې به ورته امن ورکړی (په دې شرط) چی		
يَعْبُدُونِي	لَا يُشْرِكُونَ	بِي شَيْئًا
پس هغوی د بندگی کوی زما نه د جوړوی شریک زما سره هیڅ شیز او چاچی کفر او کړوا		
زما عبادت کوی هیڅوک رارسره نه شریکوی او چا چی		
بَعْدَ ذَلِكَ	فَاُولَئِكَ	هُمُ الْفٰسِقُوْنَ
روستو ددې نه نو دا خلق چی دی هم دوی فاسقان دی		
ددې نه پس هم کفر او کړو انو هم دغه خلق نافرمان دی		

قوله تعالى: - وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

در رسول کریم ﷺ دور، اهل ایمان سره د حکومت او خلافت وعده: - الله ﷻ خپل رسول ﷺ سره وعده فرمائی چه ستاامت به هغه د زمکې مالک جوړ کړی دخلقو سرداران به ئې کړی ملک به د هغوی د وجه نه آباد وی دالله ﷻ بنديگان به دهغوی نه خوشحاله وی. نن دوی دخلقو نه تنگ دی صبابه په امن اوتسلنی سره وی. حکومت به هم د دوی وی دسلطنت واگې به ددوی په لاس کښې وی اوالحمدلله هم داسې اوشو. مکه خیبر بحرین جزیره عرب او یمن خو پخپله د حضرت محمد مصطفی ﷺ په موجودگنی کښې فتح شو دهجر مجوسیانو جزیه ورکړه اوماحتی قبوله کړه اود شام د بعضې حصو هم دا حال شو. شاه روم هرقل تحفی اوتحائف راروان کړل. د مصر بادشاه هم په خدمت اقدس کښې تحفی راولیکلې. د اسکندریه بادشاه مقوقس اود عمان بادشاهانو هم دا اوکړه اودغه شان د خپلې تابعدارنی ثبوت نی ورکړو. دحبشه بادشاه اصحمه ﷺ خو مسلمان شوې وو اودهغه نه پس چه د حبشه کوم والی شو هغه هم په سرکار نبوت کښې د عقیدت پیرخونې او تحفی راولیکلې.

دابو بکر صدیق دور خلافت: - بیا چه کله الله ﷻ خپل محترم او عزتمند رسول ﷺ په خپله میلستیا کښې راوغوښتلونود هغوی خلافت صدیق اکبر ﷺ سنبال کړو. د جزیره عرب حکومت نی مضبوط او مستقل

کروڈی سرہ نی یوتیز لبکر سیف اللہ خالد بن ولید رضی اللہ عنہ پہ مشرئی کنبی د فارس بنارونوتہ اولیگلو چا
چہ ہلتہ دفتوحاتو سلسلہ شروع کرہ د کفر ونی نی پری کرې او اسلامی بوزغلی نی ہر طرف تہ او کرلو.
د حضرت ابو عبیدہ بن جراح رضی اللہ عنہ وغیرہ امرا ماتحت د شام ملکونو طرف تہ د اسلامی لبکر خوانان روان
کرل نو هغوی ہم دلتہ محمدی رضی اللہ عنہ جہندا اوچتہ کرہ او صلیبی ننبی نی پرمخې راگذار کرې. د مصر طرف
تہ نی اسلامی لبکر د حضرت عمرو بن عاص رضی اللہ عنہ پہ مشرئی کنبی روان کرو. بصری دمشق حران وغیرہ
فتح کولونہ پس هغوی ہم د دنیاہہ رحلت او کرو.

د عمر فاروق دور خلافت: د الله ﷺ پہ الہام باندي حضرت عمر رضی اللہ عنہ پہ شان فاروق غوندي زبردست
طاقتور پہ لاسونو کنبی د اسلامی سلطنت واگې راغلي. ربنستیاخوہم دادی چہ د آسمان نہ لاندې دیو نبي
نہ پس ہم د داسې خلیفہ گانو دور نہ دې راغلي. دهغوی طاقت طبیعت د هغوی نیک سیرت دهغوی د
انصاف کمال دهغوی د الله ﷺ نہ ویرہ د دې مثال پہ دنیا کنبی د هغوی نہ پس لتیول صرف یو بی فاندې
اوبالکل لاحاصل کوشش دې. د شام ټول ملک د مصر پورہ علاقہ د فارس اکثر حصہ دهغوی دخلافت پہ
زمانہ کنبی فتح شوه. د کسری د سلطنت تیکرې والوتې پخپلہ کسری تہ د مخ پتیولو خای ملاو نہ شو پہ
پورہ ذلت اوسپکاوی سرہ نی منہې وهلې قیصر نی فنا کرو نوم نی ورلہ ختم کرو د شام د سلطنت نہ
نی لاس اووینخلو او قسطنطنیہ تہ لارو مخ نی پت کرو. د دې حکومتونو پہ صدو جمع کرې شوې دولت
بی شمیرہ خزانی دې د الله ﷺ بندیگانو د الله ﷺ نیکو بندیگانو مسکین خصلتہ خلقو باندي خرچ کرې
اود الله ﷺ هغه وعدې پورہ شوې کومې چہ هغه دخپل حبیب اکرم ﷺ پہ ژبہ مبارکہ کرې وې. صلوات
الله وسلامه علیه.

د عثمان غنی رضی اللہ عنہ دور خلافت: بیاد حضرت عثمان بن عفان رضی اللہ عنہ د خلافت دور راغلو اود مشرق
اومغرب تر آخرہ پورې د الله ﷺ دین خوریری. د الله ﷺ لبکر یو طرف تہ د اقصی مشرق پورې اوبل طرف
تہ د مغرب تر آخرہ پورې رسی نو ساه اخلی. دمجاهدینو اوبہ خورلې شوې تورې د الله ﷺ توحید د دنیا
گوت گوت او حصی تہ رسوی. اندلس قبرص قیروان اوسبتہ پورې ترجین پورې د هغوی پہ زمانہ کنبی
فتح شوې کسری قتل شو د هغه ملک پریخودل اود هغه نوم اونبہ پورې اوکنستلی شو او لپہ کرې شو.
اودزرگونوکال پورې لگیدلې آتش کدې مړې کرې شوې. دهرې یوې اوچت غونڈی نہ د الله اکبر
آوازونہ راغله بل طرف تہ مدائن عراق خراسان اهواز ټول فتح شوترکوسره جنگ عظیم اوشو آخر د
هغوی لوی بادشاہ خاقان خاورې شو اوذلیل اوخوارشو اود زمکې مشرقی اومغربی گوتونونہ خپل
اخراج پہ سلطنت عثمانی کنبی راورسولې شو. حق خودادې چہ دمجاهدینو پیدی جذبو کنبی روح
اچونکې خیز د حضرت عثمان رضی اللہ عنہ د قرآن پاک د تلاوت برکت وو. د هغوی قرآن پاک سرہ خہ داسې شغل
شو کوم چہ د بیان نہ بهردې. د قرآن پاک راجمع کول د دې حفظ کول د دې خورول اود دې پہ حفاظت
کنبی چہ کوم اوچت خدمت خلیفہ ثالث خودلې دې د هغې یقیناً چہ مثال نشته. د هغوی زمانې تہ
اوگورہ اود الله ﷺ د رسول پاک ﷺ هغه پیشن گویوتہ اوگورہ چہ حضور ﷺ فرمائیلی وو زما د پارہ زمکہ
راغونہہ کرې شوه تردې چہ ما مشرق اومغرب اولیدلو. دیرزر بہ زما د امت بادشاہی ہلتہ اوری د
کوم خای پورې چہ اوس ما اولیدلہ. (۱) مسلمانانود الله ﷺ دې وعدې اود پیغمبر دې پیشن گونې تہ
اوگورنی بیاد تاریخ پاترې وارونی او خپل تیرشوی عظمت اوشان تہ اوگورنی نظرواچونی چہ ترنتہ
پورې د اسلام جہندا د الله ﷺ پہ برکت سرہ اوچتہ دہ اود مسلمانانو مجاہدینو عزت مندو فتح شوې
زمکو کنبی دیادشاہانویہ شان سرہ گرختی الله ﷺ او د هغه رسول ﷺ ربنستونی دې. مسلمانانو افسوس
اوصد افسوس پہ هغوی باندي چہ د قرآن اوحديث د دائرې نہ بهردی ارمان او سل خل ارمان چہ خپلہ د

(۱) صحیح مسلم کتاب الفتن باب هلاک هذه الامة بعضهم ببعض: ۲۸۸۹.

پلارنيکه ذخيره عيروه ته حواله کړې. دخپل پلار نيکه په وينوباندي اخستي شوي خيږيخپلو نالاتق تورې او بي دينوسره نوروله ورکړې او په آرام سره کيښي سملې. الله ﷻ دې مونږ له کامل ايمان رانصيب کړي الله ﷻ دې مونږ له رښتونې خواهش راکړي الله ﷻ دې مونږ اسلامي سپاهيان جوړ کړي الله ﷻ دې مونږ ته د خپل لښکر توفيق راکړي او الله ﷻ دې مونږ خپل لښکر جوړ کړي آمين ثم آمين.

دولس حق خلفاء: حضور ﷺ فرماني دخلقوکاربه په بنسگره سره روان وي تردې چه په هغوی کښې به دولس خليفه گان وي. بياحضور ﷺ يوه جمله په مزه شان اوفرمانيله کوم چه دحديث راوی حضرت جابر بن سمره ؓ واونه ريدي شوه نوهغه دخپل پلارنه تپوس اوکړو چه حضور ﷺ څه اوفرمانيل؟ هغه بيان کړوچه دائي اوفرمانيل دا ټول په ټول به قریشي وي (۱) حضور ﷺ داخبره په هغه ماينام باندي بيان فرمائيلي وه په کوم ورځ چه ماعز بن مالک ؓ رجم کړې شوي وو (۲) نومعلومه شوه چه ددې دولسو خليفه گانو کيدل ضروري دي خوايادساتني چه دا هغه خليفه گان نه دي کوم چه شيعه گانو منلي دي ځکه چه د شيعه گانو په امامانو کښې خودير هغه هم دي چاته چه په ټول عمر کښې هم دخلاقت هيڅ حصه هم نه وه ملاوشوي اودا به دولس خليفه گان وي ټول په ټول په قریش وي په حکم کښې به انصاف کونکي وي دهغوی بشارت په وړاندينو کتابونو کښې هم دي اودا هم شرط نه دي چه دا ټول په ټول به يوبل پسې وي خود دوي کيدل يقيني دي که يوبل پسې څه وي که په جدا جدا زمانو کښې څه وي. ځکه چه څلور خليفه گان خو يوبل پسې شو اول ابوبکر ؓ بيا عمر ؓ بيا عثمان ؓ اوبيا علي ؓ.

امام مهدي: ددې نه پس بيا سلسله ماته شوه اوممکن دي چه وړاندي تلوسره هم وي د هغوی د صحيح زمانو علم هم الله ﷻ ته دي اودومره خبره يقيني ده چه حضرت امام مهدي به هم ددې دولسو نه وي د هغه نوم د حضور ﷺ په نوم سره د هغه کښت به دحضور ﷺ په کښت باندي وي ټوله زمکه به د عدل اوانصاف نه ډکه کړي لکه څنگه چه به هغه د ظلم اوبي انصافني نه ډکه شوي وي. د حضور ﷺ ارشاد دي زمانه پس به خلافت ديرش کاله وي بيا به چيچونکي حکومت شي. (۳)

درسول کریم صلی الله عليه وسلم او صحابه کرامو ترقی یافته دور: ابوالعاليه د دې آيت په تفسير کښې فرماني حضور ﷺ اوصحابه کرام رضوان الله اجمعين ترلسو کالو پوري په مکه کښې پاتې شوي الله ﷻ د توحيد اودهغه د عبادت طرف ته ئي دنباله دعوت ورکولو خودا زمانه پته په ويره او په بي اطمیناني سره وه د جهاد حکم نه وو راغلي مسلمانان ډير زيات کمزوري وو دې نه پس د هجرت حکم اوشو. مديني ته اورسيدل نو د جهاد حکم اوشو دنېمنانود څلورو وارو طرف نه راگيرکړل او مسلمانان ډير ويريدي وو. يووخت به هم د خطري نه خالي نه وو سحر اوماينام به صحابه کرام رضوان الله اجمعين په وسله پوره وو. يوصحابي ؓ يوځل حضور ﷺ ته عرض اوکړو يارسول الله ﷻ ايا مونږ به هم داسي ويريديونکي اوسيرو؟ يارسول الله ﷻ زمونږ د ژونديوه گهرني به هم په آرام سره نه تيريږي؟ يارسول الله ﷻ بغيرد وسلې نه به هم مونږ ته چرته د آرام د ساه اخستلو موقع ملاوشي؟ حضور ﷺ په پوره تسلي سره اوفرمانيل لږي ورځې نور هم صبر اوکړني بيا به دومره امن شي چه په پوره مجلس کښې په ډک دربار کښې به ډډه لگولې شوي په آرام سره ناست ئي يوسره څه چه هيڅ چا سره به هم وسله نه وي ځکه چه پوره امن امان اوتسلي به وي. هم دغه وخت کښې دا آيت نازل شو. بيا د الله ﷻ نبي ﷺ په جزيره

(۱) صحيح بخاري كتاب الاحکام باب الاستخلاف: ۷۲۲۲، صحيح مسلم: ۱۸۲۱، ابوداؤد: ۴۲۷۹، ترمذي: ۲۲۲۳، احمد: ۵/۸۶، ابن حبان: ۶۶۶۶، دلائل النبوة: ۵۱۹/۶. (مسلم).

(۲) صحيح مسلم حواله سابق: ۱۸۲۲.

(۳) ابوداؤد كتاب السنة باب في الخلفاء: ۴۶۴۶ ورسنه حسن، ترمذي: ۲۲۲۶، احمد: ۵/۲۲۰.

عرب باندی غالب راغلو۔ پہ تولو عربو کنبی خوک ہم کافر پاتی نہ شو د مسلمانانو زرونہ د ویری نہ خالی شو او هروخت وسلې گر خول ضرور نہ وو۔ بیا هم دغه شان امن او راحت زمانہ د حضور ﷺ د زمانې نه پس هم د دریو خلافتونو پورې یعنی ابوبکر ﷺ عمر ﷺ او عثمان ﷺ د زمانې پورې وه۔ بیا مسلمانان په دې جگړو کنبی اخته شو کومې چه اوشوې بیا ویریدونکی شو او خوکیدار پهره دار نی مقرر کړل۔ خپل حالت نی بدل کړو نو بدل شو۔ دبعضې سلفونه نقل دی هغوی د حضرت ابوبکر ﷺ او عمر ﷺ د خلافت د حقانیت باره کنبی دا آیت پیش کړې دې۔ براء بن عازب ﷺ فرمائی چه کوم وخت دا آیت نازل شو هغه وخت مونږ ښه په ویره او اضطراب په حالت کنبی وو۔ لکه چه ارشاد دې ﴿وَأذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَكْظِفَكُمُ النَّاسُ فَأَوْكُكُمْ وَأَيْدِيكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (۱) یعنی هغه وخت هم وو چه تاسو بی حده کمزورې او دیر کم وئی په قدم قدم په وخت په وخت به په ویره کنبی وئی۔ الله ﷻ ستاسو تعداد زیات کړو تاسو ته نی طاقت در نصیب کړو او امن نی در کړو۔ بیا بیان دې چه څنگه دوی نه واران دینی خلق الله ﷻ د زمکې مالکان کړې وو لکه کلیم الله حضرت موسی ﷺ چه خپل قوم ته فرمائیلې وو ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُفَلِّكُمُ عَذَابَكُمْ وَيَسْتَخْلِفْكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ (۲) دیر ممکن دی بلکه دیر نيز دې دی چه الله ﷻ به ستاسو د ښمنان هلاک کړی او تاسو به د هغوی په خای کینوی۔ بل آیت کنبی دی ﴿وَيُرِيدُ أَنْ يَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ وَيَجْعَلَهُمْ آيَةً وَيَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ (۳) یعنی مونږ په هغوی باندې احسان کول غوښتل چه په ټوله زمکه کنبی د ټولونه ضعیف اوبې طاقته وو۔ بیا فرمائی چه ددوی دین کوم چه د الله ﷻ خوښ دین دې کلک کړی او هغوی ته به قوت او طاقت ور کړی۔ حضرت عدی بن حاتم ﷺ چه کله د وفد په توگه د رسول الله ﷺ په خدمت کنبی حاضر شو نو حضور ﷺ د فوی ته او فرمائیل تاسو حیره لیدلې ده هغه وئیل زه خو حیره نه پیزنم نوم مې اوریدلې دې۔ حضور ﷺ ارشاد او فرمائیلو چه دهغه ذات قسم د چا په قبضه کنبی چه زماخان دې الله ﷻ به زما دا دین کامل خور کړی تر دې چه امن او امان به شی چه د حیرې نه به یوه ښځه په سانده سوره شوی یوازې راوخی او هغه به بیت الله ﷻ ته راورسی طواف به او کړی او واپس به شی نه به ویریرې اونه به هغه د چا په امان کنبی وی۔ یقین او کړنی چه د کسری بن هرمز بادشاه خزانی به فتح شی۔ حضرت عدی ﷺ په حیران تیا سره تپوس او کړو چه د ایران د بادشاه هرمز خزانی به د مسلمانانو په فتوحاتو کنبی راخی؟ حضور ﷺ او فرمائیل او هم دهغه کسری بن هرمز واورئی دومره مال به زیات شی چه خوک قبلونکی به نه ملاویرې۔ حضرت عدی ﷺ فرمائی چه اوس تاسو او گورنی چه هم د حیرې نه ښځې بغیرد چاد پناه نه خی راخی۔ دا پیشن گونی پوره کیدونکی هم مونږ لیدلې ده۔ بله پیشن گونی خو زما د سترگو په وړاندې پوره شوه۔ د کسری خزانی فتح کولو کنبی زه پخپله موجود ووم او دریمه پیشن گونی به هم یقینا پوره کیرې ځکه چه هغه هم د رسول الله ﷻ ارشاد دې۔ (۴) مسند احمد کنبی د حضور ﷺ ارشاد دې چه د دې امت د ترقی او زیاتوالی په امداد او د دین د خورونې زیرې ورکړه۔ او چه کوم سرې د آخرت عمل د دنیا د فاندې د پاره او کړی هغه دې پوهه شی چه په آخرت کنبی به هغه ته هیڅ حصه نه ملاویرې۔ (۵)

(۱) ۸/الانفال: ۲۶.

(۲) ۷/الاعراف: ۱۲۹.

(۳) ۲۸/التقصص: ۵.

(۴) احمد: ۲۵۷/۴ دلالت النبوة: ۳۴۳/۵ دې اصل صحیح بخاری کتاب المناقب باب علامات النبوة فی الاسلام: ۳۵۹۵، ابن حبان: ۴۰۵.

(۵) احمد: ۱۳۴/۵ ح ۲۱۲۲۳ وسته حسن، حاکم: ۳۱۱/۴، ابن حبان: ۴۰۵.

حقوق اللہ او حقوق العباد: بیافرمانی چه هغوی به ہم زما عبادت کوی او ماسره په خوڪ شريك کوی نه. مسند احمد کنبی دی چه حضرت معاذ بن جبل رضی اللہ عنہ فرمائی چه زه په یو خرباندي رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم سره شاته ناست ووم زما اود حضور صلی اللہ علیہ وسلم په مینخ کنبی د کتبی هغه لرگي وو حضور صلی اللہ علیہ وسلم ماته زما په نوم سره آواز را کړو ما لبیک او سعديک او وئیل بیا لږ شان تگک نه پس ئی بیا هغه شان او فرمائیل ما هم هغه شان جواب ورکړو حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل معلومه ده چه د الله صلی اللہ علیہ وسلم حق په بنديگانو باندي څه دي؟ ما وئیل الله صلی اللہ علیہ وسلم اود هغه رسول صلی اللہ علیہ وسلم ته ښه معلومه ده. حضور صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل په بنديگانو باندي د الله صلی اللہ علیہ وسلم حق دادې چه هم د هغه عبادت او کړی او هغه سره خوڪ شريك نه کړی. بیا لږ شان تلونه پس ئی ماته آواز او کړو او ما جواب ورکړو وئې فرمائیل معلومه ده چه کله بنديگان د الله صلی اللہ علیہ وسلم حق ادا کړی نو په الله صلی اللہ علیہ وسلم باندي د بنديگانو څه حق دي. ما جواب ورکړو چه هم الله صلی اللہ علیہ وسلم اود هغه رسول صلی اللہ علیہ وسلم ته ښه علم دي. وئې فرمائیل دا چه هغوی په عذاب نه کړی (۱) بیانی او فرمائیل دي نه پس چه خوڪ منکر شی هغه فاسق دي. یعنی دي نه پس هم چه خوڪ زما تابعداری پرېږدی هغه زما حکم اونه منلونو دا گناه ډیره سخته او ډیره لویه ده. په قدر د ایمان د الله صلی اللہ علیہ وسلم مدد راځی: د الله صلی اللہ علیہ وسلم شان ته گوره چه په کومه زمانه کنبی څومره زور د اسلام وو هم دومره د الله صلی اللہ علیہ وسلم امداد کیدو. صحابه کرام رضوان الله اجمعین په خپل ایمان کنبی وړاندي وو نو فتوحات هم د ټولونه وړاندي او وتل. څنگه څنگه چه ایمان کمزوري کیدو د دنیا شان او شوکت بادشاهی هم هغه شان پرېوتله. بخاری او مسلم کنبی دی زما په امت کنبی به یوه ډله همیشه په حق سره وی او هغه به غالب وی. د هغوی مخالف به د هغوی هیڅ نه شی کولی او تر قیامت پورې به وی. بل روایت کنبی دی تردې چه د الله صلی اللہ علیہ وسلم وعده راشی (۲) یوبل روایت کنبی دی تردې چه هم دغه ډله به په آخره کنبی دجال سره جهاد کوی. بل حدیث کنبی دی د حضرت عیسی علیه السلام دراکوزید و پورې به دا خلق په کافرانو باندي غالب وی (۳) دا ټول روایتوه صحیح دی اود ټولو هم یو مطلب دي.

وَاقِيْمُوا الصَّلٰوةَ		
او قائموی مونځ		
(او واي مسلمانانو، دمونځ پابندی کوی		
وَآتُوا الزَّكٰوةَ	وَاطِيعُوا الرَّسُوْلَ	لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ
او ورکوی زکات	او حکم منی در رسول	دپاره ددی چي په تاسو رحم او کړې شی
او زکوٰة ورکوی او در رسول <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> حکم منی چي مهربانی در باندي او کړې شی		
لَا تَحْسَبَنَّ	الَّذِيْنَ	كَفَرُوْا
مټ کوه ته گمان	په هغه خلقو چي	کفر کوی چي هغوی گنی عاجزه کونکی دی
الله لره په زمکه کنبی دا خیال مه کوی چي کافران به مونږ په زمکه کنبی عاجزه کړی او		
وَمَا لَهُمْ	النَّارُ	وَكَيْسٌ
او ماوی	النار	وکیس
او خانی داستو گنی دهغوی وور دي او خامخا بد خانی دي دروتلو (دغه دوزخ)		
ددوی د داستو گنی خانی دوزخ دي اودا ډیر خراب خانی دي		

(۱) صحیح بخاری کتاب اللباس باب ارداف الرجل خلفه الرجل: ۵۹۶۷، صحیح مسلم: ۳۰، احمد: ۲۴۲/۵، ابن حبان: ۳۶۲.
 (۲) صحیح بخاری کتاب التوحید باب قول الله تعالی (انما قولنا لشي اذا اردناه): ۷۴۵۹، صحیح مسلم: ۱۹۲۰، ابوداؤد: ۲۴۸۴، ترمذی: ۲۱۷۷.
 (۳) مستدراي يعلى: ۲۰۷۸.

قوله تعالى: - وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ

د خیر د اعمالو ترغیب: - اللہ ﷻ خپلو ایماندارو بندیکانوته صرف دخپل عبادت حکم ورکوی چه هم د هغه د پاره مونځونه کونی اودهغه بندیگانوسره احسان اوبسنة سلوک کونی. دضعیفانو مسکینانو فقیرانو خیال ساتنه کونی. دمال نه دالله ﷻ حق یعنی زکوة اوباسنی. په هر کار کبسی دالله ﷻ د رسول ﷺ تابعداری کونی. دکوم امر چه تاسو ته حکم کوی هغه په خائی راورنی اود کوم نه چه مو منع کوی هغې نه منع شنی. یقین اوکړنی چه دالله ﷻ درحمت حاصلولوهم دغه طریقہ ده. یوبل آیت کبسی دی ﴿أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (۱) هم دغه خلق دی په چا چه د الله ﷻ رحمت خامخانا زلیبری ای نبی! دا گمان مه کوه چه ستا تکذیب کونکی اوستا نه منونکی به په مونږ باندې غالب راشی یابه اخواد یخوا او تختی او زمونږ دبی حسابہ عذابونونه به او تختی. مونږ خود هغوی اصلی خائی په دوزخ کبسی مقرر کړې دي چه دیر خراب خائی دي د اوسیدو په اعتبار سره هم او د واپسني په اعتبار سره هم.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	لِيَسْتَأْذِنَكُمْ	الَّذِينَ
اے هغه کسانو	چی ایمان موراوړی دي	خامخا د اجازت غواړی ستاسو نه هغه کسان
مَلَائِكَتٌ	أَيُّهَا كُفَرًا	وَالَّذِينَ كَفَرُوا
چی مالکان شوی دي دهغوی نبی لاسونه ستاسو او هغه کسان چی نه دي رسیدلی حد د عقل ته پکار دی چی په دي درې وختونو کبسی ستاسونه (کورونوته د درتلو) اجازت او غواړی (یو)		
مِنْكُمْ	ثَلَاثَ مَرَّاتٍ	مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ
ستاسونه درې ځله مخکبسی دمانځه دصباته او په هغه وخت کبسی		
تَضَعُونَ	رُءُوسَكُمْ	فِي الْأَرْضِ
چی ږدی تاسو جامې خپلې دغرمې او روستو دمانځه دما سختن نه		
ثَلَاثَ عَوْرَاتٍ	لَكُمْ	لَيْسَ عَلَيْكُمْ
درې ډېرې وختونه دي ستاسو دپاره نشته په تاسو باندې اونه په هغوی باندې څه گناه		
بَعْدَهُنَّ	طَوْفُونَ	عَلَيْكُمْ
روستو ددې وختونو نه بار بار تلونکی راتلونکی دی په تاسو باندې ځینی له تاسو نه		

عَلَىٰ بَعْضٍ ط كَذَلِكَ يبينُ اللهُ لَكُمْ الآية ط وَاللهُ عَلِيمٌ	پہ خینو بانڈی دارنگی بیانوی اللہ دپارہ ستاسو ایتونہ (داحکامی) او اللہ بنہ عالم دی دغہ شان اللہ ﷻ تاسو ته خپل حکمونه نیکاره اورو او اللہ ﷻ دیر بنہ پوهه
حَكِيمٌ ۵۰ وَاذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ	او دحکمت خاوند دی او کله چی اورسی هلکان ستاسرنه حد د عقل ته او د صاحب د حکمت دی او هر کله چی ستاسو هلکان بالغان شی انو پکار دی چی هغوی هم
فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ط	نوپه کاردی اجازت غواړی دراتلو لکه څنگه چی اجازت غواړی هغه بالغان چی مخکسی ددوی نه وو اجازت او غواړی لکه چی وړاندي (ذکر شوو) خلقو ته د اجازت غوښتلو حکم شوی دی
كَذَلِكَ يبينُ اللهُ لَكُمْ آيَتِهِ ط وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۵۱	درانگی بیانوی اللہ تاسو ته ایتونه خپل او اللہ بنه پوهه دی دحکمت خاوند دی دغہ شان اللہ تاسو دپاره خپل حکمونه په وضاحت سره بیانوی او اللہ په هر څه پوهه صاحب د حکمت
وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ	او ناستی دبنځونه هغه چی امید نه لری دنکاح کولو پس نشته په هغوی باندي دی او زړې بوډی گانې بنځې چی د نکاح امید ئی پاتې نه وی په هغوی هیڅ گناه نشته که
جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ	څه گناه چی کیږدی اجامې خپلې (یعنی څادرې لوبتې) په دی حال کبسی چی نیکاره کونکی نه وی خپلې زیاتې جامې (لکه پروئی او لوپتیه) کوزه کړی خوداسې نه چی خپل ډول سنگار بناسی
بِزِينَةٍ ط وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهِنَّ ط وَاللهُ	دبنایست خپل او چی خان اوساتی (دڅادر کینسودلونه هم) دا بهتره ده دپاره دهغوی او اللہ او که (ددی نه هم) احتیاط او کړی انو دا د هغوی دپاره غوره ده او اللہ هر څه اوری په هر څه
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۵۲	اوریدونکی او بنه پوهه دی
باندي پوهه دی	

قوله تعالى: - يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

بغير اجازت کورونوته تلل منع دی: - پدې آیت کبسی نيزدې خپلوانوته هم حکم کولې شی چه هغوی دی هم اجازت اخلی نوراخی دی. ددی نه وړاندي چه ددی سورت په شروع کبسی کوم حکم ووهغه دپردوخلقو د پاره وو. نوفرمانی چه په دریووختونو کبسی غلامان بلکه نابالغ هلکانوله هم اجازت اخستل پکار دی. د سحر دمانځه نه وړاندي ځکه چه دغه د اوده کیدو وخت وی اود غرمې کله چه انسان دڅه وخت دپاره د آرام حاصلولود پاره په عام توگه په کور کبسی پورته کپړې اوباسی سملی اود ماسخوتن دمانځه نه پس ځکه چه دغه هم دبال بچ سره داوده کیدو وخت وی. نوپه دی دریووختونو کبسی نه ده معلومه چه انسان

پخپل کور کنبې په کوم حالت کنبې وی؟ ددې دپاره دکور وینځې غلامان واپه هلکان دې هم بغیر خبر کولو پدې وختونو کنبې چپ چاپ نه ننوځی. اوددې خاص وختونونه علاوه دهغوی له دراتلو اجازت غوښتلو ضرورت نشته ځکه چه ددوی تک راتک خو ضروری دی اوباربار تلونکی راتلونکی دی دهر وخت اجازت غوښتل به ستاسو دپاره اونورد هغوی دپاره هم د زحمت څیز شی. یوحديث کنبې دی پشوبلیته نه ده هغه خوستاسوپه کورونو کنبې تاسوسره گرځی راگرځی^(۱) حکم خوهم دغه دې ولې عمل په دې ډیر کم دې.

دا درې ایتونه منسوخ نه دی خو خلقو پرې عمل پریخودې دې: ابن عباس رضی الله عنهما فرمائی په دریو آیاتونو باندې په عام توگه خلقو عمل پریخی دې. یوخوهم دغه آیت اوبل دسورت نساء آیت (وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا) ^(۲) اویو دسورت حجرات آیت (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) ^(۳) شیطان په خلقو راخوړشو او هغوی په دې آیاتونو باندې د عمل کولونه غافل کړل لکه چه پدې هیدو ایمان نه وی. ماخو خپلې دې وینځې ته هم ونیلی دی چه پدې دریو وختونو کنبې بې اجازته هیڅ کله مه راځه^(۴) په اولنی آیت کنبې خوپدې دریو او وختونو کنبې د وینځې غلامانو اونا بالغ ماشومانو دپاره هم د اجازت اخستو حکم دې. په دویم آیت کنبې د وراثت د تقسیم په وخت کنبې چه کوم خپلوان یتیمان اومسکینان راشی هغوی ته دالله ﷻ په نوم څه ورکول او هغوی سره په نرمی سره د خبرو کولو حکم دې. او په دریم آیت کنبې په حسب نسب باندې فخر نه کولو بلکه د عزت قابل دالله ﷻ نه د ویریدلو ذکر دې.

د حضرت شعبی نه چا تپوس او کړو چه آیاد آیت منسوخ شوې دې؟ هغوی او فرمائیل هیڅ کله نه. هغه ونیل نویبا خلقو په دې باندې عمل ولې پریخی دې؟ ونی فرمائیل دالله ﷻ نه توفیق غوښتل پکار دی ^(۵) ابن عباس رضی الله عنهما فرمائی په دې آیت د عمل پریخودولویه وجه مالداری او فراخی ده. اول خو به خلقو سره دومره هم نه وو چه په خپلو دروازو باندې پردې زور ند کړې وې یا چرته کولاو کورد جدا جدا کمرو وې نو اکثر به وینځې غلامان په بې خبرې کنبې راتلل اوبنځه خاوند به مشغول وو نور اتلونکی به هم شرمیدلو او په کوروالا باندې به هم سخت لگیدل. اوس چه الله ﷻ مسلمانانو ته وسعت ورکړو جدا کمرې جوړې شوې باقاعده دروازې اول لگیدلې او په دروازو کنبې پردې اول لگیدلې نومحفوظ شو اود الله ﷻ د حکم مصلحت پوره شو په دې وجه د اجازت پابندی او چته شوه او خلقو په دې کنبې سستی او غفلت شروع کړو. ^(۶)

دې درې و وختونو کنبې د اجازت غوښتلو حکمت: سدی فرمائی چه هم دادرې وختونه داسې دی چه انسان لې شان اوزگاروی په کور کنبې وی الله ﷻ ته معلومه ده چه په کوم حالت کنبې دې د دې دپاره نی وینځې غلامان هم د اجازت اخستلو پابند کړل ځکه چه په دغه وخت کنبې عموما خلق خپلو کور ودانو سره ملاویرې دې دپاره چه غسل وغیره او کړی او په آرام دکورنه راوځی او په مونځونو کنبې شامل شی. دا هم یوروایت دې چه یوانصاری رضی الله عنه د حضور ﷺ د پاره څه خوراک پوخ کړو خلق بغیر د

(۱) ابوداؤد کتاب الطهارة باب سوز المرأة: ۷۵-۷۶ ومنسوخه صحیح، ترمذی: ۹۲، نسائی: ۶۸، ابن ماجه: ۳۶۷، احمد: ۳۰۳/۵، ابن حبان: ۱۲۹۹، حاکم: ۱/۱۶۰.

(۲) ۴/النساء: ۸.

(۳) ۴۹/الحجرات: ۱۳، الخ.

(۴) ابوداؤد کتاب الادب باب فی الاستئذان فی العورات الثلاث: ۵۱۹۱.

(۵) الطبری: ۲۱۳/۱۹.

(۶) ابوداؤد کتاب الادب باب فی الاستئذان فی العورات الثلاث: ۵۱۹۲، وهو حسن.

اجازت نہ دہغہ کورتہ لازل حضرت اسماء اوفرمائیل یارسول اللہ ﷺ داخودیرہ خرابہ خبرہ دہ چہ غلام بی اجازتہ کورتہ راشی ممکن دی چہ بنسخہ خاوند ہم پہ یوہ کپرا کنبی وی نود آیت نازل شو (۱) د دی آیت پہ نہ منسوخ کیدو باندی د دی آیت آخری الفاظ ہم دلالت کوی چہ دغہ شان اللہ ﷺ خپل آیتونہ بیانوی او اللہ ﷻ علیم او حکیم دی.

نابالغ پہ دریو وختونو کنبی او بالغ بہ ہر وخت اجازت غواپی:- اوچہ کلہ بچی بالغ کیدو تہ اورسی نوبیا دوی لہ ددی دریوارو وختونونہ علاوہ ہم پہ نورو وختونو کنبی اجازت اخستل پکاردی. دورو وھلکانو کور کنبی مور پلارلہ د راتلوپہ وخت کنبی دی دریوارو وختونو کنبی چہ پورتہ تیرشو اجازت غوبنتل ضروری دی. ولی دبالغ کیدونہ پس خو ہروخت خبرداری کولوسرہ راتلل پکاردی لکہ چہ خنگہ نور لوی خلق اجازت اخلی راخی کہ خپل وی کہ پرہ دی.

دبودی گانو دپارہ حکم:- کومی بودی گانی بنسخی چہ کلہ دی عمرتہ اورسی چہ نہ دہغوی دسری خواہش وی نہ د نکاح طمع حیض نبی بندشی عمرنی تیر شی نو پہ ہغوی باندي دپردی ہغہ پابندی نشتہ کومہ چہ پہ عامو بنسخو باندي وی. ابن عباس رضی فرمائی آیت ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ وَالطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يُضْرَبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۲) نہ دا آیت مستثنی دی (۳) دابن مسعود رضی نہ روایت دی چہ داسی بنسخوتہ اجازت دی چہ ہغوی برقہ او خادرو کوز کوی صرف پہ لوپتہ او قمیص پرتوگ کنبی اوسی (۴) دہغوی قراءت ہم (ان یضعن من ثیابہن) دی دی نہ مراد د لوپتہ د پاسہ بل خادردی. نوچہ کلہ بودی گانو بنسخو پیر خادریالوپتہ اچولہ وی نوہغوی لہ ددی د پاسہ بل خادر اچول ضروری نہ دی. خودی نہ ہم مقصدد زینت بنکارہ کول نہ دی. حضرت عائشہ صدیقہ k نہ چہ کلہ بنسخوددی قسم سوالونہ کول نوہغوی وثیل چہ بیشکہ ستاسودپارہ بناؤ سنگار کول حلال او طیب دی خودپردوسرو د سترگو یخولودپارہ نہ. د حضرت حذیفہ بن یمان رضی بی بی چہ کلہ بالکل بودی او زرہ شوہ نوہغی د خپل غلام د لاسہ پہ خپل سر باندي نکریزی اولگولی کلہ چہ د ہغی نہ د دی بارہ کنبی سوال او کوی شو نووی فرمائیل چہ د ہغہ بودی گانو بنسخو نہ یم د چاچہ خواہش پاتی نہ شو. آخر کنبی اوفرمائیل چہ خادر اخستل د داسی بودی گانو بنسخود پارہ جائزدی خو غورہ ہم دادی چہ پہ خادر اوبرقو کنبی وی اللہ تعالی اوریدونکی او پیژندونکی دی.

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ			
انشتہ پہ روند باندي خہ گناہ اونہ پہ گود باندي			
نہ پہ روند سری خہ ملامتیا شتہ اونہ پہ گہ سری خہ ملامتہ شتہ			
حَرَجٌ	وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ	حَرَجٌ	وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِ
خہ گناہ	اونہ پہ مریض باندي	خہ گناہ	اونہ پہ خانونو ستاسو باندي
اونہ پہ ناروغہ خہ گناہ شتہ اونہ پہ پخپلہ پہ تاسو خہ گناہ شتہ			

(۱) داروایت مرسل دی.

(۲) ۲۴/النور: ۳۱.

(۳) ابوداؤد کتاب اللباس باب فی قولہ تعالی ﴿وقل للمؤمنات بغضضن من ابصارهن﴾: ۱۱۱۱/سنندہ حسن.

(۴) الطبری: ۲۱۷/۱۹.

أَنْ تَأْكُلُوا	مِنْ بِيُوتِكُمْ	أَوْ بِيُوتِ آبَائِكُمْ	أَوْ بِيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
چی اوخوری تاسو دکورونو ستاسو نه یا دکورونو دپلارانو ستاسو نه یا دکورونو دمیندو ستاسو نه	که تاسو دخپلو کورونو نه خوراک خوری یا دپلارانو دکورونو نه یا دمیندو دکورونو نه		
أَوْ بِيُوتِ إِخْوَانِكُمْ	أَوْ بِيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ	أَوْ بِيُوتِ أَعْمَامِكُمْ	
یا دکورونو روڼو ستاسو نه یا دکورونو دخویندو ستاسو نه یا دکورونو دتروڼو ستاسو نه	یا د روڼو دکورونو یا دخویندو دکورونو نه یا دتروڼو دکورونو نه یا دپلار دخویندو (تروڼیانی)		
أَوْ بِيُوتِ عَمَّتِكُمْ	أَوْ بِيُوتِ أَخْوَالِكُمْ	أَوْ بِيُوتِ خَلَّتِكُمْ	
یا دکورونو دپلار دخویندو ستاسو نه یا دکورونو دماماگانو ستاسو نه یا دکورونو دمور دخویندو ستاسو نه	دکورونو نه یا دماماگانو دکورونو نه یا دمور دخویندو (تروڼیانی) دکورونو نه		
أَوْ مَا	مَلَائِكَتِكُمْ	مَفَاتِحَ	أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ
یا دغه کرورونو چی مالکان یی تاسو دکنجیانو دهغی یا ددوستانو ستاسو نه نشته	یا (دهغه کورونو نه) چی دهغی کنجیانی ستاسو په اختیار کښی وی یا دخپلو دوستانو دکورونو نه		
عَلَيْكُمْ	جُنَاحٌ	أَنْ تَأْكُلُوا	جَمِيعًا
په تاسو باندي گناه	چی خوراک کوی تاسو یو خانی شریک جدا جدا نو هر کله		
دَخَلْتُمْ	بِيُوتًا	فَسَلِمُوا	عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ
چی ننوزی تاسو کورونو ته نو سلام اچوی په خلقو خپلو باندي یعنی دخیر دعا پری وایی	خوچی کله دغی کورونو ته داخلیری نو اول خپلو خلقو ته سلام کوی		
مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ	مُبْرَكَةً	طَيِّبَةً	كَذَلِكَ
دطرفه دالله نه برکتناکه پاکه دارنگی بیانونی الله تاسو ته ایتونه	چی ددعا په شان دالله ﷻ دطرفه مقرر دی برکتی او پاکیزه دغه شان الله ﷻ تاسو ته خپل حکمونه		
لَعَلَّكُمْ	تَعْقِلُونَ		
دپاره ددی چی تاسو د عقل نه کار واخلي	بنکاره او روی چی تاسو پری ښه پوهه شی		

قوله تعالى: - لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ

د خپلوانو کورونه او دهغی متعلق آداب: - پدې آیت کښی چه دکوم حرج نه کیدو ذکر دی د هغی بابت کښی حضرت عطاء فرمائی چه دی نه مراد گوډشل پوند په جهاد کښی راتلل دی لکه چه په سورت فتح کښی چه دی نوکه داخلتی په جهاد کښی شامل نه وی نو په دوی باندي د خپلی شرعی معقول وجه څه نقصان نشته. سورت براءت کښی دی (لَيْسَ عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمُرْطِيِّ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ

وَرَسُولِهِ مَاعَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ (۱) بود اگانو باندې لویو اوبیمارانو مفلسانو باندې چه هغوی د زوره د ژوروالی نه د الله ﷻ اود هغه درسول ﷺ خیرخواه وی هیخ نقصان نشته دنیکانو خلقو هیخ رتبه نشته الله ﷻ ببسونکې اومهربان دې په هغوی باندې هم دغه شان څه حرج نشته چاسره چه سورلی نه وی اوتاله راخی اوتاسره هم د هغوی د پاره سورلی نه شی ملاویدلې الخ.

د آیت شان نزول: سعید فرمائی چه خلق رندو گوډو شلو اوبیمارانوسره خوراک کولو کبې حرج گنرلو ووجه داسې نه وی هغوی اونه خورلې شی اومونې ډیره اوخورو یا ښه ښه اوخورو نویه دې آیت کبې هغوی ته اجازت ملاوشوچه په دې کبې په تاسو باندې هیخ نقصان نشته (۲) بعضې خلق کرکه کوی اوهغوی سره خوراک ته نه کیناستل. شریعت دا جاهلانته عادت اوچت کړو. دمجاهد نه روایت دې چه خلقو به داسې خلق د خپل پلار رورخور وغیره رشته درانو کره رسول چه دوی هلته اوخوری دې خلقو به شرم کولو چه مونږ نورو خلقو کره بوخی په دې باندې د آیت نازل شو. دسدی قول دې انسان چه کله دخپل رورخور کورته ځی هغوی به نه وواو ښځو به هغوی ته څه خوراک پیش کولونو دوی به نه خورلو چه سړی خوئی شته نه اونه د هغوی اجازت دې نو الله ﷻ د دې د خوراک رخصت ورکړو. داچه اوفرمائیلې شوپخپله په تاسو باندې هم څه نقصان نشته داخوښکاره وو خود دې بیان نی ځکه اوکړوچه دنورخیز په دې باندې عطف اوکړی اود دې نه پس بیان په دې حکم کبې برابروی. دخامنود کورونوهم دا حکم دې سره د دې چه په الفاظو کبې بیان رانغلوخو ضمناً دې بلکه د دې آیت نه استدلال کولوسره بعضو وئیلی دی چه د ځوی مال په شان د پلار د مال دې. په مسند اوسنن کبې څو سندونو سره حدیث دې حضور ﷺ اوفرمائیل ته اوستامال ستاد پلار دې (۳) اونورچه دکومو خلقونو مونه راغلی دی دې نه استدلال کولوسره بعضو وئیلی دی چه د خپلوانو خوراک څښاک د بعضې په بعضو واجب دې لکه چه دامام ابوحنیفه اوامام مالک رحمهم الله دمذهب مشهور قول دې دچاکنجیانی چه ستاسو په ملکیت کبې وی دې نه مراد غلام اوداروغه دې چه هغوی دخپل آقا د مال نه دضرورت اودستور مطابق خورلې ځکلې شی.

غلام د خپل مالک د مال نه د ضرورت مطابق خوراک کولې شی

سلک حنفی: که په رواج او عرف کبې د کومو رشته دارانو د کورونو نه په خوراک کولو سره هغوی څه کبې نه بلکه خوشحالیزې نو د داسې رشته دارو د کورونو نه د هغوی د اجازت نه بغیر خوراک کول جائز دي او که په عرف کبې داسې کول بد گنرلې شی نو بیا خوراک حرام دې جائز او مباح نه دې (معارف القرآن تالیف مفتی محمد شفیع ۱۲/۴۵۱-۴۵۲).

د حضرت عائشه بیان دې کله چه به رسول الله ﷺ جنگ ته تلونود هر یو به داخوښه وه چه مونږ هم هغوی سره لاړشو. د تلویه وخت کبې به نی خپلې کنجیانی خپلو خاص دوستانو ته ورکولې اوهغوی ته به نی وئیل د کوم څیز چه د خوراک تاسو ته ضرورت وی تاسو ته اجازت دې. خودې خلقو به خپل ځان امین گنرلو اوپه دې خیال چه هسې نه دې خلقو د زړه په نه غوښتلو سره اجازت کړې وی د خوراک څښاک څه څیز له د لاس نه اورلو. په دې باندې دا حکم نازل شو.

بیافرمانی چه ستاسود دوستانو په کورونو کبې په خوراک باندې څه نیول نشته چه تاسو ته پته وی چه هغوی په دې بد نه گنرې اوپه دوی باندې دا گران نه پریوخی. قتاده فرمائی چه ته کله خپل دوست له

(۱) النوبة: ۹۱.

(۲) الطبری: ۲۲۱/۱۹.

(۳) ابوداؤد کتاب البیوع باب الرجل یاکل من مال ولده: ۳۵۳۰ وسنده حسن، ابن ماجه: ۲۲۹۲، احمد: ۱۷۹/۲.

لارشی نود هغه د اجازت نه بغیر تاته د خوراک رخصت دی. بیافرمانی چه تاسو باندې په یوځای ناسته او په جدا جدا ناسته په خوراک کولو کبښې هم څه گناه نشته. ابن عباس رضی اللہ عنہما فرماني چه کله آیت (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا) (۱) نازل شو یعنی ایماندارو د یو بل مال ناحقه مه خورنی نوصحابه کرامو رضوان الله اجمعین په خپل مینځ کبښې او نیل چه د خوراک څښاک څیزونه هم مال دي نومونږ له داهم حلال نه دی چه د یو بل سره خوراک او کړو. نوهغوی د دي نه هم منع شو په دي باندې دا آیت نازل شو. (۲)

ځان له خوراک کول. دغه شان د ځان له خوراک کولونه به نی کرکه کوله ترکومې چه به ورسره څوک نه وو خوراک به نی نه کولو. د دي د پاره الله ﷻ په دي خبره کبښې د دواړو خبرو اجازت ورکړو یعنی نورو خلقو سره دخوراک اود ځان له خوراک. دقبيله بنوکنانه خلقو په خاص توگه دي مرض کبښې اخته وو د ولرې به مړه کیده خوچه څوک به ورسره نه وو خوراک به نی نه کولو. په سورلۍ به سوریدل خود خوراک ملگرې به نی ځان له لټولو. نو په دي آیت کبښې الله ﷻ د ځان له خوراک کولو رخصت ورکولو سره د جاهلیت دغه سخت رسم ختم کړو (۳) په دي آیت کبښې خود ځان له خورلو رخصت دي خو دا یاد ساتنی چه خلقو سره خوراک کول افضل دی او ډیر برکت هم پدي کبښې دي. مسند احمد کبښې دی یوسرې راغلو ونی ونیل یارسول الله ﷺ مونږ خوراک خو کووولي مړیرونه. حضور ﷺ او فرمائیل چه کیدې شی تاسو جدا جدا خوراک کوئی که یوځای راجمع کیدل کیناستل اود الله ﷻ نوم اخستلو سره خوراک کولونو تاسو ته به برکت درکولې شی (۴) ابن ماجه وغیره کبښې دی حضور ﷺ او فرمائیل په یوځای راجمع کبښې خوراک کوئی ځان له خوراک مه کوئی برکت په یوځای کیناستو کبښې دي. (۵)

چې کور ته ځئ نو سلام کوئی. بیاتعلیم اوشوچه کورونوته چه ورځنی نوسلام کوئی. د حضرت جابر رضی اللہ عنہ فرمان دي کله چه تاسو کورونوته ځنی نو د الله ﷻ خودلی د برکت نه ډک بڼه سلام وائی ما خو از مینت کړې داسر برکت دي. ابن طاووس فرماني چه په تاسو کبښې څوک کورته داخل شی نو په کور والی باندې دي سلام وائی (۶) د حضرت عطاء نه تپوس اوشود او واجب دی؟ ونی فرمائیل چه ماته خویادنه دی چه څوک د دي د وجوب قائل وی خوزما دا ډیر خوښ دی چه کله هم کورته لارشم نوسلام ونیلو سره ورځم. زه خودا کله هم نه پریردم اودایوه بله خبره ده چه هیرشی.

جماعت کبښې د سلام حکم. مجاهد فرماني چه کله جماعت ته لارشی نو وائی (السلام علی رسول الله) او چه کله خپل کورته لارشی نو خپل بال بچ ته سلام وائی او چه کله یوداسې کورته لارشی چه هلته څوک هم نه وی نوداسې سلام وائی. (السلام علینا وعلی عبادالله الصالحین) قتاده رضی اللہ عنہ فرماني چه خپل کوروالا ته سلام کوه نوڅه اوغیر آباد کورته په تلو کبښې داسې سلام وایه (السلام علینا وعلی عبادالله الصالحین) هم داحکم ورکولې شی. په داسې وخت کبښې ستاسو دسلام جواب د الله ﷻ فریښتی درکوی.

دپنځو خبرو نصیحت. انس رضی اللہ عنہ فرماني چه ماته نبی ﷺ د پنځو خبرو وصیت کړې دي. فرمائیلې ای انس کامل اودس کوه نوستا عمر به زیاتیرې. زماچه څوک امتی ملاوشی سلام ورته کوه ستانیکنی به

(۱) ۴/النساء: ۲۹.

(۲) الطبری: ۲۲۴/۱۹.

(۳) الطبری: ۲۲۴/۱۹.

(۴) ابوداؤد کتاب الاطعمه باب فی الاجتماع علی الطعام: ۳۷۶۳، ابن ماجه: ۲۳۸۶، احمد: ۵۰۱/۳، ابن حبان: ۵۲۲۴.

(۵) ابن ماجه کتاب الاطعمه باب الاجتماع علی الطعام: ۳۲۸۷ وهو حسن.

(۶) الطبری: ۲۲۵/۱۹.

زیاتیری. کورته چه لارشې سلام کوه په کور کبني خیرت زیاتیری. دضحی مونخ کوه تاسونه وړاندې خلق چه دالله والا جورشوی وو دهغوی هم دغه طریقہ وه. ای انس په ماشومانو باندې رحم کوه اود لویو عزت کوه نو د قیامت په ورځ به زما ملگری نی. بیافرمانی دا د خیر دعاده چه د الله ﷻ د طرف نه تاسو ته درکړې شوې ده. د برکت والا ده بنکلی ده. ابن عباس ؓ فرمائی ماخواتحیات هم د قرآن نه زده کړې ده داسې ده. (التحیات المبارکات الصلوات الطیبت لله الشهدان لا اله الا الله واشهدان محمداً عبده ورسوله السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته السلام علينا وعلى عبادالله الصالحين) ددې لوستلوسره مونخ گذارله دخان د پاره دعا کول پکار دی بیادې سلام اوگرځوی. هم د دې ابن عباس ؓ نه مرفوعاً په صحیح مسلم کبني د دې نه علاوه نور هم نقل دی (د دې سورت د احکامو ذکر کولوسره بیافرمانی چه الله ﷻ دخپلو بندیگانو په وړاندې خپل واضحه احکام او فائده مند ارشادات کولاو کولاو داسې بیان فرمائی دې د پاره چه هغوی غوراو فکر اوکړی سوچ اوکړی ځان پوهه کړی او عقل مندی حاصله کړی.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ	الَّذِينَ
ایشکه مومنان په اصل کبني هغه کسان دی	
مومنان خو بس هغه خلق دی چې الله ﷻ اودده په رسول	
أَمَنُوا	بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِذَا	كَانُوا مَعَهُ
عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ	
چې ایمان راوړی په الله او په رسول دهغه او کله چې وی هغوی دهغه سره په یو کار راجمع کونکی باند	
باندې ایمان راوړی او کله چې در رسول ملگری تیا ته په یو داسې کار پسې راټول شوی وی	
لَمْ يَذْهَبُوا	حَتَّىٰ
يَسْتَأْذِنُوا	إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ	
نونه ځی هغوی تر هغې پورې چې اجازت او غواړی دهغه نه بیشکه هغه کسان چې اجازت او غواړی ستا نه	
چې دهغې دپاره ټولنه شوی وی نو ترڅو چې اجازت وانځلی تر هغې واپس نه ځی (ای پیغمره) څوک	
أُولَئِكَ	الَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ	بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ	
هم دغه کسان هغه کسان دی چې ایمان راوړی په الله او په رسول دهغه نو کله چې اجازت او غواړی ستانعه	
چې ستانه اجازت اخلی نو هم دا هغه خلق چې په الله ﷻ او دهغه په رسول ایمان ساتی هرکله چې دوی	
لِبَعْضِ	شَأْنِهِمْ
فَإِذَنْ	لِيَمْنُ
سَأَلَتْ مِنْهُمْ	
دپاره دځینو کارونو خپلو نو اجازت ورکړه هغه چاته چې غواړی ته دهغوی نه	
دخپل څه کار دپاره ستانه اجازت غواړی نو په دوی کبني چې ته چاته غواړی اجازت ورکړه	
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ	اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ	غَفُورٌ
رَحِيمٌ ۝ لَا تَجْعَلُوا	
او بېبانه او غواړه دپاره دهغوی دالله نه بیشکه الله بېبونکي مهربانه دې مه گنړی	
اوددوی دپاره دالله ﷻ نه بېبنه غواړه بیشکه الله ﷻ بېبونکي مهربان دې (مومنانو) مه گرځوئی	

دُعَاءَ الرَّسُولِ	بَيْنَكُمْ	كُدَّاءٍ	بَعْضِكُمْ	بَعْضًا
بلنہ درسول پہ منخ ستاسو کنبی پشان دبلنی دخینی ستاسو خینولرہ				
تاسو درسول بلنہ داسی معمولی مہ گنرنی خنگہ چي تاسو خپل مینخ کنبی یوبل رابلئ یقینی دہ چہ				
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ	الَّذِينَ	يَتَسَلَّلُونَ	مِنْكُمْ	لِوَاذَائِهِمْ
بنہ پیژنی اللہ ہغہ خلق چي غلی غلی اوخی ستاسو نہ دیوبل نہ پناہ پناہ پس اویری پی				
اللہ ﷻ ہغہ خلق بنہ پیژنی چي کوم یو ارخ نہ شی انو غلی غونڈی او کشیری انو شوک چي داللہ ﷻ				
الَّذِينَ	يَخَالِفُونَ	عَنْ أَمْرِهِ	أَنْ تُصِيبَهُمْ	فِتْنَةٌ
ہغہ کسان چي مخالفت کوی دحکم دہغہ چي اورسیری ہغوی تہ فتنہ پہ دنیا کنبی				
دحکم نہ مخالفت کوی ہغوی دہ د دہ نہ اویری پی چي دنیا کنبی پری خہ آفت راشی ایا دردناک				
أَوْ يُصِيبَهُمْ	عَذَابٌ أَلِيمٌ			
یا اورسیری ہغوی تہ عذاب دردناک				
عذاب نئی (پہ آخرت) کنبی را ونیسی				

قوله تعالى: -وَأَذَانًا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوا^ط

د مجلس آداب: اللہ ﷻ خپلو مؤمنانوبندیکانوتہ یو ادب بل ہم بنائی لکہ چہ خنگہ د راتلوپہ وخت کنبی اجازت غوبستلوسرہ راخی دغہ شان دتلوپہ وخت کنبی ہم زمانبسی ﷻ نہ اجازت اخلئی نوختی خاص کر پہ داسی وخت کنبی چہ کلہ گنرہ وی او پہ خہ ضروری خبرہ بانڈی مجلس شوې وی مثلاً د جمعہ مورخ یاداختر مورخ یا خہ دلہ دہ یا خہ مجلس شوری دہ وغیرہ وغیرہ نو پہ داسی موقعوبانڈی ترکومې چہ د حضور ﷺ نہ اجازت نہ وی اخستی اخوادیخوامہ خئی د کامل مؤمن یوہ نبنہ داهم دہ. بیانی خپل نبی ﷺ تہ او فرمانیل کلہ چہ دوی تانہ د خہ ضروری کار دپارہ اجازت او غواری نو تاسو چہ پہ دوی کنبی چاتہ غواری اجازت ورکوه اود ہغوی د پارہ د ببنی دعاگانې ہم غوارہ. ابوداؤد وغیرہ کنبی دی کلہ چہ پہ تاسو کنبی شوک یومجلس تہ لارشی نو اهل مجلس تہ سلام کونی اوچہ کلہ د ہغہ خای نہ تلل غواری نو بیہام سلام کونی. د آخری خل سلام د اول خل سلام نہ خہ کم نہ دہ. دا حدیث پہ ترمذی (۱) کنبی ہم دہ او امام صاحب دا حسن گر خولی دہ.

درسول اللہ ﷻ احترام: خلقو چہ بہ حضور ﷺ کلہ راغوبستلوتو د حضور ﷺ نوم یا کنیت بہ نئی پہ معمولی توگہ بانڈی لکہ خنگہ چہ خپل مینخ کنبی یوبل راغواری آواز بہ نئی کولو نو اللہ ﷻ د دہ بی ادبئی نہ منع او فرمانیلہ چہ نوم مہ اخلئی بلکہ یانبی ﷺ یا رسول اللہ ﷺ وائی چہ دہغوی د بزرگئی عزت او ادب خیال اوساتلې شی (۱) ہم ددی پہ شان آیت (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ) (۲) او ہم ددی پہ شان آیت (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

(۱) ابوداؤد کتاب الادب باب فی السلام اذا قام من المجلس: ۵۲۰۸، مسندہ حسن، ترمذی: ۲۷۰۶، احمد: ۲۸۷/۲، الادب المفرد: ۱۰۰۸، ابن حبان: ۴۹۴.

(۲) الطبری: ۲۳۰/۱۹.

(۳) البقرة: ۱۰۴.

تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۱۰﴾ (۱) دې يعنى د ايمان والاخپل آوازونه دنبى ﷺ په آواز باندې مه اوچتونى د حضور ﷺ په وړاندې په اوچتواوچتو آوازونو سره خبرې مه كوڼى لكه چه څنگه په آزادنى سره خپل مينځ كښې يوبل سره كوڼى. كه داسې مو اوكره نو ټول عملونه به مو غرق شى اوپته به هم درته اونه لگى الخ. تردې پورې او فرمائيل چه كوم خلق تاته د حجرې نه شاته چغې وهى نو په هغوى كښې اكثرېبې عقل دى كه چرې هغوى صبر كولې ترهغه وخت پورې چه تاسو پخپله هغوى له راشنى نودا د هغوى د پاره بهتر وه. نودا ټول آداب ورته اوخودلې شو چه حضور ﷺ ته څنگه خطاب كوي. حضور ﷺ سره به خبرې اترې څنگه كوي. دهغوى په وړاندې به څنگه خبرې كوي. بلكه اول خو حضور ﷺ سره په غور كښې دخبرې كولو دپاره صدقه وركول وو. يومطلب خود دې آيت دا شو دويم داچه درسول الله ﷺ دعا تاسو دخپلې دعا په شان مه گڼرئى د حضور ﷺ دعاخو مقبوله اومستجاب ده. خبردار كله هم زمونږ نبى ﷺ ته تكليف ورنه كړئى هسې نه چه دهغوى دخلې مباركې نه كلمه اونه څى گڼئى تباه برباد به شئى (۲) ددې نه د وړاندې جملې په تفسير كښې مقاتل بن حيان م فرمائى د جمعه په ورځ په خطبه كښې كيناستل په منافقانو باندې ډير سخت تيريدل جومات ته په راتلو او خطبه شروع كيدو نه پس هېڅ څوك به د نبى كريم ﷺ د اجازت نه بغير نه تلوخوچه كله به داسې څه ضرورت وو نو په اشاره باندې به ئى د حضور ﷺ نه اجازت اخستلو او حضور ﷺ به اجازت وركولو څكه چه د خطبه دوران كښې خبرې كولو سره جمعه باطل كيږى نودا منافقان به په ترخ ترخ كښې سترگې بچ كولې اوخونيدل به. (۳) سدى م فرمائى چه كله به دامنافقان په جمع كښې وو نود يوبل نه به ئى خان پناه كولو اوتختيدل به. دالله ﷻ دپيغمبر اودهغه دكتاب نه به اخواكيدل. دصف نه به وتل اوپه خلاف باندې به تياريدل. كوم خلق چه د رسول الله ﷺ دامردستتو درسول ﷺ د حكم اود هغوى د طريقي اود رسول الله ﷺ د شرع خلاف اوكرې هغوى به سزا كولې شى. انسانانوله خپل اقوال افعال د رسول الله ﷺ سنتواو احاديثوسره ملاوول پكار دى چه څوك موافق وى ښه دى چه برابر نه وى نو مردود دى. (۴) په ظاهره ياباطنه څوك هم دشريعت محمدى ﷺ نه خلاف اوكرې د هغه په زړه كښې كفر اونفاق د بدعت اوبدئى تخم كرلې شى ياهغه ته سخت عذاب وركرې كيدې شى ياخوپه دنيا كښې دقتل حد قيد وغيره سره يا په آخرت كښې عذاب. مسند احمد كښې حديث دې چه حضور ﷺ فرمائى زما اوستاسو مثال داسې دې لكه چه يوسرى اور بل كرې وى كله چه هغه ښه بل شو نودپښنگانو يوه گنډه جوړه شوه اوهغه په دې بې واره راپريوځى اوس كه دې هغوى هرڅومره منع كوى ولې هغوى دى چه په شوق سره په دې كښې راپريوځى. اود دې سړى په منع كولو سره نه منع كيږى. هم دغه حالت زما اوستاسو دې تاسو په اور كښې ورداخليرئى او زه تاسو نه غيږې ډكوم دې نه مو منع كوم چه په اور كښې مه ننوځئى د اور نه بچ شى خوتاسو زما نه منئى اوپه دې اور كښې ورننوځئى. دا حديث په بخارى اومسلم كښې هم دې. (۵)

(۱) ۴۹/الحجرات: ۲.

(۲) الطبرى: ۱۹۲۳.

(۳) الدر المنثور: ۶/۲۳۱.

(۴) صحيح مسلم كتاب الافضية باب نقض الاحكام الباطلة ورد معدنات الامور: ۱۷۱۸، صحيح بخارى: ۲۶۹۷، ابوداؤد: ۴۶۰۶، ابن ماجه: ۱۴.

احمد: ۶/۲۴۰، ابن حبان: ۲۶ بلفظ مختلف.

(۵) صحيح بخارى كتاب الرقاق باب الانتهاء عن المعاصى: ۶۴۸۳، صحيح مسلم: ۲۲۸۴، احمد: ۳۱۲/۲، ترمذى: ۲۸۷۴.

مَا	إِنَّ لِلَّهِ	أَلَّا
خبردار شه چي الله لره دي هغه ٿول		
ياد ساتي چي په اسمانونو او په زمڪه ڪنبي		
فِي السَّمَوَاتِ	وَالْأَرْضِ	قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
چي په اسمانونو ڪنبي دي او په زمڪه ڪنبي دي معلوم دي الله ته هغه حالت چي تاسو		
چي هر ڇه دي هغه ٿول د الله ﷻ دي هغه ته ستاسو دا موجوده حالت		
عَلَيْهِ	وَيَوْمَ	يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم
په هغي باند بي او په ڪومه ورځ چي واپس روان شي خلق هغه ته نو خبر به وركري هغوي ته		
هم ٻڻه معلوم دي او په ڪومه ورځ چي خلق هغه ته واپس ڪري شي انو هغه به ورتي هغه ٿول		
بِهَا	عَمِلُوا	وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
دهغه هر ڇه چي ڪري دي هغوي او الله په هر ڇه باند ٻڻه علم لرونڪي دي		
عملونه په ڳوته ڪري ڪوم ڇه هغوي ڪري وي او الله ﷻ په هر ڇه پوهه دي		

قوله تعالى: - قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا

د هر يوهر حرڪت هغه پيڙني: - د زمڪي او آسمان مالڪ د غيب او حاضر عالم د بند يگانويٽ او ٻنڪاره عملونه پيڙندونڪي هم هغه الله ﷻ دي. (قَدْ يَعْلَمُ) ڪنبي (قَدْ) د تحقيق دپاره دي لڪه دي نه وارندي آيت (قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا) فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱) ڪنبي او آيت (قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا) (۲) ڪنبي اولڪه آيت (قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ مَخَاوَرِكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) (۳) ڪنبي اولڪه ڇه (قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ) (۴) اولڪه ڇه (قَدْ تَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهِكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ) (۵) ڪنبي او ڇنگه ڇه آذان ڪونڪي وائي (قد قامت الصلوة) نوفرمانئي ڇه په ڪوم حال باندې تاسوني دڪومو اعمالو او عقيدو سره ئي تاسو ئي الله ﷻ ته ٻڻه معلوم ٿي. د آسمان اوزمڪي يوه ڌره هم دالله ﷻ نه پٽه نه ده. ڪوم عمل ڇه تاسو ڪوئي په ڪوم عمل ڇه تاسو ئي الله ﷻ ته ٻنڪاره دي. هيڃ يوه ڌره د الله ﷻ نه پٽه نه ده او هرلوي وروڪي په ڪتاب مابين ڪنبي محفوظ دي. د بند يگانود ٿول خير او شر هغه عالم دي. ڪپر وڪنبي پٽ شه ڪه هر ڇومره پٽ شه او ڪري هر يويٽ خيز او ٻنڪاره خيز هغه ته يوشان ٻنڪاره دي. ڪه په غور ڪنبي خبري ڪوي ڪه په اوچت آواز سره دهغه په غور وٺو ڪنبي دي. د ٿولوساه لرونڪي رزق رسونڪي هم هغه دي. د هريوساه لرونڪي د

(۱) ۲۴/النور: ۶۲

(۲) ۳۳/الاحزاب: ۱۸

(۳) ۵۸/المجادلة: ۱

(۴) ۶/الانعام: ۳۳

(۵) ۲/البقرة: ۱۴۴

ہر بحال نہ ہم ہفغہ خیر دی۔ ہر خہ د اول نہ پہ لوح محفوظ کنبی درج دی۔ دغیبو کنبجانی ہم ہفغہ سرہ دی کومی چہ دہفغہ نہ بغیر خوک ہم نہ پیژنی۔ داوچی او لمدی ہریو خیز ہم ہفغہ پیژنی۔ د یوی پانری رزیدل دہفغہ دعلم نہ بھرنہ دی۔ د زمکی دننہ پہ تیارو کنبی پرتہ دانہ اوہیخ اوچ اولوند خیز داسی نہ دی چہ پہ کتاب مبین کنبی نہ وی۔ ددی مضمون نور ہم دیر آیاتونہ او احادیث دی۔ کلہ چہ مخلوق د اللہ ﷻ طرف تہ واپس راوگر خولی شی ہفغہ وخت بہ د ہغوی پہ ورائندی د ہغوی د وری نہ وری نیکی اوبدی پیش کولی شی۔ بول ورائندی روستو اعمال بہ او گوری۔ عمل نامہ بہ پہ ویرہ سرہ گوری او خیل د عمر بول حالات چہ پہ دی کنبی اووینی پہ حیرانتیاسرہ بہ وانی چہ دا خنگہ کتاب دی چہ دہ خود لوی نہ لوی خیز خہ چہ د وروکی نہ وروکی خیز ہم نہ دی پریخی۔ چاچہ خہ کپی وی ہم ہلتہ بہ نی موجود مومی۔ ستاد رب ذات د ظلم نہ پاک دی۔ پہ آخر کنبی او فرمائیل اللہ ﷻ دیر ہوبنیاردی ہریو خیز د ہفغہ پہ علم کنبی دی۔

﴿الحمد لله﴾ د سورت نور تفسیر ہم خیر او عافیت سرہ ختم شو۔

ایاتونہ	سورة الفرقان مکية وهي سبع وسبعون آية وست ركوعات	رکوع گانی
	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	
۴۴	شروع کوم پہ نوم د اللہ چہ دیر مہریان زیات رحم کونکی دی	۶
تَبْرٰکَ الَّذِی نَزَلَ الْفُرْقَانَ عَلٰی عَبْدِهٖ لَیْکُوْنَ		
دیر برکت والا دی ہفغہ ذات چی نازل نی کرو دا فرقان پہ بندہ خیل باند دپارہ ددی چی شی ہفغہ اللہ ﷻ دیر د برکت خاوند دی چاچی خیل بندہ (محمد ﷺ) باندی قران نازل کپی دی چی دتولو		
لِلْعٰلَمِیْنَ نَذِیْرًا ۙ الَّذِیْ لَهٗ مَلٰکُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ		
دپارہ دتول جہان والو بیرونکی ہفغہ ذات چی ہفغہ لره دہ بادشاہی داسمانونو او دزمکی جہانونو دپارہ (دعذاب) نہ ویرونکی دی صرف ہفغہ ذات دی چی پہ اسپمانونو او پہ زمکہ کنبی		
وَلَمْ یَخْنَدْ ۙ وَکَلَّمَکُمْ لَهٗ شَرِیْکٌ فِی الْمَلٰکِ وَخَلَقَ		
اونہ نی دی نیولی خونہ او نشتہ ہفغہ لره شریک پہ بادشاہی کنبی او پیدا نی کرو دہفغہ بادشاہی دہ او ہفغہ ہیخوک پہ خویتوب سرہ نیولی نہ دی نہ ورسرہ پہ بادشاہی کنبی خوک شریک شتہ دی		
کُلَّ شَیْءٍ ۙ فَقَدَرَهُ تَقْدِیْرًا ۙ		
ہر خیز پس پہ اندازہ نی کرو ہفغہ پہ اندازہ کولو سرہ او ہفغہ ہر خیز پیدا کپی دی بیانی دہر خیز دپارہ جدا جدا اندازہ مقرر کپی دہ		

قوله تعالى: - تَبْرٰکَ الَّذِی نَزَلَ الْفُرْقَانَ عَلٰی عَبْدِهٖ

د اللہ ﷻ ذات اقدس بابرکت دی :- اللہ ﷻ دخیل رحمت بیان فرمائی چہ پہ خلقوباندی دہفغہ بزرگی بنکارہ شی چہ ہفغہ داپاک کلام پہ خیل بندہ محمد ﷺ باندی نازل کپی دی۔ دسورت کھف پہ شروع کنبی نی ہم خیل حمد پہ دی صفت سرہ بیان کپی دی۔ دلته خیل خان دبرکت خاوند کیدل بیانوی او ہم

دا صفت نی بیان کرو دلتہ نی لفظ ﴿نزل﴾ او فرمائیلو د کوم نہ چہ بارباریہ کثرت سرہ نازلیدل ثابتیری لکہ چہ ارشاد دی ﴿وَالْكِتَابَ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْأَخِيرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (۱) (۲) و مبنی کتابونہ نی پہ لفظ ﴿انزل﴾ سرہ اودا آخری کتاب نی پہ لفظ ﴿نزل﴾ او فرمائیلو خکہ چہ اولنی کتابونہ پہ یوخل نازل شوی او قرآن کریم لہ لہ د ضرورت مطابق نازلیدلو۔ ککہ خہ آیاتونہ ککہ خہ سورت او ککہ خہ احکام۔ پہ دے کنبی یولوی حکمت داهم وو چہ خلقو تہ پہ دے باندی عمل گران نہ وی اوبنہ یادشی اود منلود پارہ نی زہ کولوشی لکہ خنگہ نی چہ پہ دے سورت کنبی فرمائیلی دی چہ د کافرانو یوا اعتراض داهم دے چہ دا قرآن کریم پہ دے نبی ﷺ باندی پہ یوخل ولی نازل نہ شو؟ جواب ورکری شو چہ داسی خکہ نازل کری شو چہ دے سرہ ستا زہ لکیدلی وی او پہ آرام آرام نازل کرو دوی چہ کومہ خبرہ ہم جو روی مونہ بہ د ہغہ پورہ او مسیحیح جواب ورکوو چہ بندہ د تفصیل والا دے (۲) ہم داوجہ دہ چہ دلتہ د دے نوم فرقان کیخودلی شو خکہ چہ دا پہ حق او باطل کنبی ہدایت او گمراہنی کنبی فرق کونکی دے۔ پہ دے سرہ پہ نیکنی او بدنی حلال او حرام کنبی فرق کیری۔ د قرآن کریم داپاک صفت بیانولوسرہ پہ چاہہ قرآن نازل شود ہغہ یویاک صفت بیان کری شو چہ ہغہ خاص ہم د ہغہ پہ عبادت کنبی اوسیدونکی دے۔ د ہغہ مخلص بندہ دے داصفت د تولونہ اوچت صفت دے۔ د دے پارہ د لویولویونعمتونود بیان پہ موقعہ باندی د نبی کریم ﷺ ہم دا صفت بیان کری شو دے لکہ دمعراج پہ موقعہ باندی ﴿سُبْحٰنَ الَّذِیْ اَسْرٰی بِعَبْدِہٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَی الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِیْ بُرُکْنَا حَوْلَہٗ لِیُرِیَہٗ مِنْ اٰیٰتِنَا اِنَّہٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ﴾ (۳) اولکہ چہ دخیل خاص عبادت جمعہ دمانخہ پہ موقعہ او فرمائیلی شو ﴿وَاِنَّہٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰہِ یَدْعُوہٗ کَاذُوًا یَکُوْنُوْنَ عَلَیْہِ یَدَاٰۃً﴾ (۴) اوچہ ککہ داللہ ﷻ بندہ یعنی حضرت محمد ﷺ د عبادت دپارہ اودریبری الخ ہم داصفت د قرآن کریم د نازلیدلو او حضور ﷺ لہ د مقرب فریبتی د راتللو اکرام د بیان پہ موقعہ بیان کری شو۔ بیارشد اوشو چہ د دے پاک کتاب د حضور ﷺ طرف تہ نازلیدل د دے پارہ دی چہ حضور ﷺ د تول جہان د پارہ خبرور کونکی جو رشی داسی کتاب چہ تول حکمت او ہدایت والا دے کوم چہ پورہ تفصیل اوچت بنکارہ او محکم دے کوم لہ چہ خوالہ ہم باطل نہ شی راتلی کوم چہ د حکیم او حمید اللہ ﷻ د طرف نہ نازل شو دے چہ نبی کریم ﷺ دے تبلیغ پہ تولہ دنیا کنبی او کری۔ ہریوسور سپین لری اونیزدی د اللہ ﷻ د عذابونہ او ویری۔ کوم ہم چہ د آسمان لاندی اود زمکی د پاسہ دے د ہغہ طرف تہ د حضور ﷺ رسالت دے لکہ خنگہ چہ پخپلہ د رسول اللہ ﷺ ارشاد دے زہ د تولو سرو اوسپینو انسانانوطرف تہ رالیگلی شو دے یم (۵) بل ارشاد دے ماتہ پنخہ خبری داسی را کری شوی دی چہ مانہ ورائندی یونبی تہ ہم نہ دی ورکری شوی پہ دے کنبی یوہ دا دہ چہ ہریو نبی بہ خپل خپل قوم تہ لیگلی شو خوزہ د تولی دنیا طرف تہ لیگلی شو دے یم (۶) پخپلہ قرآن پاک فرمائی ﴿قُلْ یٰۤاَیُّهَا النَّاسُ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اَلِیْکُمْ جَمِیْعًا الَّذِیْ لَہٗ مُلْکُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰہَ اِلَّا ہُوَ یُحِیْیْ وَیُمِیْتُ ۚ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰہِ وَرَسُوْلِہِ النَّبِیِّ الَّذِیْ اَقْبٰی الَّذِیْ یُوْمِنُ بِاللّٰہِ وَکَلِمٰتِہٖ وَاتَّبِعُوْہٗ لَعَلَّکُمْ تَهْتَدُوْنَ﴾ (۷) ای نبی اعلان او کرہ چہ ای د دنیا خلقوزہ ستاسو تول طرف تہ د اللہ ﷻ پیغمبریم بیافرمانی چہ زہ رسول جو رونکی اورالیگونکی او پہ ما باندی دا کتاب نازلونکی ہم ہغہ اللہ ﷻ دے چہ د آسمان اوزمکی یوازی مالک

(۱) ۴/النساء: ۱۳۶.

(۲) ۲۵/الفرقان: ۳۲-۳۳.

(۳) ۱۷/الاسراء: ۱.

(۴) ۷۲/الجن: ۱۹.

(۵) صحیح مسلم کتاب المساجد باب المساجد ومواضع الصلاة: ۵۲۱، حدیث: ۴۱۶/۴، مجمع الزوائد: ۲۵۸/۸.

(۶) صحیح بخاری کتاب التیم باب نمبر ۱، حدیث: ۳۳۵، حدیث: ۳۰۴/۳، ابن حبان: ۶۳۹۸.

(۷) ۷/الاعراف: ۱۵۸.

نازلونکي هم هغه الله ﷻ دي چه داسمان اوزمکي يوازي مالک دي. کوم کارچه کول غواړي هغې ته وائي چه اوشه نوهغه هم هغه وخت کيږي هم هغه وژل کوي اوهم هغه ژوندي کول کوي نه د هغه څوک اولادشته اونه د هغه څوک شريك. هريوڅيز د هغه مخلوق اود هغه د پالنې لاندې دي د ټولوخالق مالک رازق اومعبود هم هغه رب دي چه د هريوڅيز اندازه مقررونکي اوتدبيرکونکي هم هغه دي.

وَآتَخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا

| او اونيول خلقو | بي دهغه نه | نور خدايان

| او (دي مشرکانو) د الله ﷻ

لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ

| چي نه پيدا کوي | هيڅ څيز | بلکه هغوي | پيدا کړي کيږي | اونه لري | اختيار هغوي |

نه علاوه نور داسې خدايان جوړ کړي دي | چې هيڅ څيز پيدا کولي نشي | بلکه دوي په خپله جوړ کړي

لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً

| دپاره دځانونو خپلو | دنقصان | اونه دنفعي | اونه لري | اختيار | دمرگ | اونه دژوند |

شوي دي | اودوي دخپل ځان دپاره د نفعي او د نقصان څه اختيار نه لري | اونه د چا دمرگ او نه

وَلَا نُشُورًا

| اونه دپورته کولو دقبرنه

| دژوند اختيار لري |

قوله تعالى: - وَآتَخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا

بي اختياره معبود څنگه؟ - د مشرکانو جهالت بيانولې شي چه هغه خالق مالک قادر مختار بادشاه پريږدي اودهغوي عبادتونه کوي چه څوک دمچ يووزر هم نه شي جوړولې بلکه هغوي پخپله د الله ﷻ جوړ شوي دي اوهم دهغه پيدا کړي شوي دي هغوي خپل ځان ته هم څه نفع نقصان رسولو مالکان نه دي چه لانورو سره به څه بنيگړه اوکړي يابه نوروته څه نقصان اورسوي يادويمه څه خبره به اوکړي شي هغوي يا خود خپل مرگ او ژوندياد بيا راژوندي کيدوهم اختيارنه لري بيا دخپل ځان عبادت کونکي اوددې څيزونو مالکان به څنگه شي؟ خبره هم داده چه ددې ټولوکارونو مالک هم الله ﷻ دي هم هغه کوي اوهم هغه وژل کوي هم هغه به ټول مخلوق د قيامت په ورځ د نوي سر نه راژوندي کوي په هغه باندې دا کارگران نه دي ديوپيدا کول اود ټولوپيدا کول يود مرگ نه پس ژوندي کول او ټول راژوندي کول هغه ته يوشان او برابردي. د سترگې په رپ کبني د هغه حکم پوره کيږي صرف په يوآواز سره به ټول مړ شوي مخلوق به راژوندي شي اود هغه په وړاندې به په يوارت کولاوميدان کبني ولاړوي. بل آيت کبني فرمائيلي دي صرف ديوځل به هم يوآواز وي چه ټول مخلوق به زمونږ په وړاندې حاضر شي () هم هغه معبود برحق دي دهغه نه بغيريل څوک رب نشته نه د عبادت لائق څوک شته د هغه غوښتلې شوي کيږي د هغه دخوښي نه بغير هيڅ هم نه کيږي هغه د هلاکانوچينکونه عدل اوبديل نه وزيراونظيرنه شريك او سهيم نه پاك دي هغه واحد دي صمددي هغه لم يلد دي هغه لم يولد دي د هغه برابر هيڅ څوک نشته.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا	اَو وانی هغه کسان چی انکار نی کړې دي چی نذ دي دا فرقان مگر
اِنْ هٰذَا اِلَّا	او کافران وانی چی دا قران خوبس تش
اِفْكٌ	دروغ دی چی دخانه نی جوړ کړې دي او امداد کړې دي دده سره په دي کار باند خلقو نورو
اِفْتَرَاهُ	دروغ دی چی دي سړی دخان نه راجوړ کړی دی او نورو خلقو ورسره ددی جوړولو کبسي مدد کړې دي
وَاَعَانَهُ	پس راتلل کړی دی دی خلقو په ظلم او په دروغ سره او وانی دوی چی دا قیصی دی پخوانو خلقو
عَلَيْهِ	خلقو ډیر زیاتي او کړوا او غټ دورغ نی او وئیل او دوی وانی چی دا پخوانو خلقو
قَوْمٍ اٰخَرُونَ	چی لیکي نی په بل چا او هم دغه لیکل او رولې کبسي په ده باند صبا او بیگاه
اَسَاطِيرِ الْاُولٰٓئِنَ	قیصی دی چی دی سړی په چا لیکلی دی انوهم دغه لیک ورتہ صبا بیگاه او رولې شی
وَقَالُوا	ورته او واید چی نازل کړې دي دا فرقان هغه چا چی پوهیږی په هر پت راز چی په آسمانونو
ظُلْمًا وَّزُورًا	ته ورتہ او واید چی دا (قران) هغه ذات نازل کړې دي چی هغه ته دزمکې او آسمانونو
اَسَاطِيرِ الْاُولٰٓئِنَ	او زمکه کبسي دی بیشکه چی الله دی بښونکي مهربانه
اَسَاطِيرِ الْاُولٰٓئِنَ	هریو راز معلوم دی بیشکه هغه بښونکي مهربان دي

قوله تعالى:- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هٰذَا

د کافرانو په رسول الله ﷺ باندې دروغ او دهغه جواب :- د مشرکانو یو جهالت پورته آیاتونو کبسي بیان کړې شو کوم چه د الله ﷻ د ذات باره کبسي وو دلته دویم جهالت بیانولې شی چه د رسول الله ﷺ ذات مبارک سره دي هغوی وانی چه دا قران پاک خو هغه د نورو په امداد سره هم پخپله د خان نه جوړ کړې دي الله ﷻ فرمائی چه دادي د هغوی ظلم او دروغ د کوم دباطل کیدو چه هغوی ته پخپله هم علم دي وانی خو پخپله دخپلو معلوماتوهم خلاف وانی کله بکواسونه کوی چه دوراندې کتابونو قیصی ده لیکلي دی هم هغه سحر او ماښام په خپل مجلس کبسي لولی دا دروغ هم هغه دی په کومو کبسي چه د چاهم شه شک نشته خکه چه صرف اهل مکة نه بلکه دنیا پیژنی چه زمونږ نبي ﷺ امی وونه نی لیکل پیژندل اونه لوستل.

د څلویښتو کالو پورې در رسول علیه السلام حالت :- دخلوښتو کالو په اولنی ژوند کبسي یو ساعت هم داسې نه وپه کوم باندې چه څوک گوته او چته کړې شی. د حضور ﷺ یو یو صفت داسې وو په کوم چه زمانه گواه وه په کوم چه اهل مکة فخر کولو د حضور ﷺ عام مقبولیت او محبوبیت او چت اخلاق د معاملې په ښه

طریقہ کول دومرہ زیات شوې وو چه په هرپوزره کښې د حضور ﷺ مقام وو عامو ژبویه هغوی ته محمدآمین په ښکلې خطاب سره یادولو. دنیا به د حضور ﷺ په قدمونو کښې خپلې سترگې غوړولې کوم بوزره وو چه د حضرت محمد ﷺ کورنه وو؟ کومه یوه سترگه به وی چه په هغې کښې د احمد عزت نه وی؟ کومه یوه گنډه وه چه په هغې کښې به د حضور ﷺ د خیر ذکر نه وی؟ کوم یوهغه سرې وو چه د حضور ﷺ د بزرگنۍ صداقت امانت نیکنۍ اوبښگړې قائل نه وو؟

د نبوت نه پس حالت: بیا چه کله د الله ﷻ د ټولونه په اوچت عزت سره حضور ﷺ عزت دارکړې شو د آسمانی وحی حضور ﷺ امین جوړکړې شو نو صرف دپلار نیکه طریقې ختمیدوسره لیدو باندې نودا بې وقوفان دبی کونې باډولې په شان راگرگړې شودتالی دبیکن په شان اخواد یخواسو. خودخبرو جوړولو او عیبونه لتیولو خود دروغو پښې چرته وی؟ کله به ئی حضور ﷺ ته شاعر ونیل کله ساحر کله مجنون او کله کاذب. حیران وو چه څه ورته اووایو؟ اوڅنگه دا خپل جاهلانہ طریقہ ژوندې پاتې کړو اود خپلو باطلو معبودانو جهنډیا څنگه پرینوځی؟ اوڅنگه دتیارو دکه دنیا د الله ﷻ په نورسره روښانه نه کړې شی هغوی ته جواب ملاوېرې چه د قرآن رښتونې مطابق واقع حق خبرې د الله ﷻ ورکړې شوی دی کوم چه دغیبوعالم دې د چانه چه یوه ذره پټه نه ده چه دتیروشوویان په دې کښې دې حق دې دراتلونکی وخت بیان په دې کښې دې رښتیادې د الله ﷻ په وړاندې شوې دې اوکیدونکې خبرې یوشان دی هغه غیب هم داسې پیژنی لکه چه ښکاره. دې نه پس خپل د غفاریت شان اود رحم اوکرم شان بیان فرمانی دې د پاره چه خراب خلق هم د هغه نه ناامیده نه شی که هرڅه ئی کړی وی خوچه اوس خو هغه ته تبت شی توبه اوکړی او په خپلو کړو باندې پښیمانه شی اود رب رضا اوغواړی د رحیم د رحمت نه قریان شم چه داسې سرکښه اود الله ﷻ دښمنان اود رسول الله ﷺ داسې بهتان تړونکی دومره سزاگانې ورکونکی خلقو ته هم د خپل عام رحمت دعوت ورکوی اود خپل کرم طرف ته هغوی راغواړی. که هغوی الله ﷻ ته بدوانی که رسول الله ﷻ ته بدوانی په کلام الله پورې خبرې کوی او الله ﷻ د هغوی د خپل رحمت طرف ته لارخودنه کوی دخپل فضل اوکرم طرف ته دعوت ورکړی اسلام اوهدایت په هغوی باندې پیش کړی خپلې ښکلې خبرې هغوی ته ښې کړی اوبوه ئی کړی. په یوبل آیت کښې د عیسیایانود تثلیث پرستنی (ددریوخدایانو) ذکر کولو سره دهغوی دسزاگانو بیان کولو سره فرمانی ﴿فَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَسْتَغْفِرُونَ﴾^۱ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱﴾ (۱) دا خلق ولی الله ﷻ ته توبه نه کوی؟ ولی دهغه طرف ته نه تبتیرې اود هغه نه د خپلو گناهونو معافی ولی نه غواړی؟ هغه خودیر زیات ښونکې اومهربان دې. مؤمنان تنگونکی هغوی په فتنه کښې اچونکو ذکر کولو سره په سورت بروج کښې فرمانی چه که داسې خلق هم توبه اوکړی د خپلو خرابوکارونونه اخواشی نوزه به هم د هغوی نه خپل عذاب اخواکرم او رحمتونو کښې به ئی داخل کړم. امام حسن بصری څومره ښکلې اومزیداره خبره بیان کړې ده هغوی فرمانی چه د الله ﷻ رحم اوکرم ته اوگوره چه دا خلق د هغه گران اوقدردان بندیکان تنگوی وهی ټکوی قتل کوی او هغه دوی د توبه طرف ته اود خپل رحم اوکرم طرف ته راغواړی. فسبحانه اعظم شانه.

وَقَالُوا

| او وائی دوی |

| اودوی وائی |

مَالٍ هَذَا الرِّسُولُ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ ۗ لَوْلَا أَنْزَلْنَا	خہ دی دی رسول لره اچی خوری طعام او گرزی اہہ بازارونو کنبی اولی را اونہ لیرلی شوه
إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ۖ أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ	دا لا خنکھ رسول دی چہ خورا کونہ کوی او پہہ بازارونو کنبی گرخئی ادہ تہ خوک فرہستہ
دُهُنًا مِّنْ رَّوْحِنِ لَّيْلِي شَوْهًا ۗ أَوْ يَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا	دہ تہ یوہ فرہستہ اچی وی ادھغہ سرہ یرونکی یا اچی راغورزولی شوہ وی ادہ تہ
وَيَقُولُ لِيْلِي شَوْهًا ۗ أَوْ يَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا	ولی راونہ لیرلی شوه اچی ہغہ ورسرہ د ویرولو دپارہ ملگری وی ایا ورتہ د غیبو
كُنُوزٍ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۗ وَقَالَ الظَّالِمُونَ	یوہ خزانہ یا اچی وی ادہ لره یو باغ اچی خوراک ٹی کولی ادھغی نہ اووائی ظالمان
إِنَّ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۖ أَنظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا	خزانہ و رکری شوہ وی ایا ورسرہ باغ وی اچی ادھغی نہ ٹی خورلی اودا ظالمان وائی
نَهُ يَرَوْنَ تَأْسُوفًا ۗ أَوْ كُفْرًا ۖ أَوْ كُفْرًا ۖ أَوْ كُفْرًا ۖ	نہ بی روان تاسوا مگر پہہ یو سری پسہ اچی جادو پر شوہدی او گورہ اے نبی خرنکی بیاتوی دوی
لَكَ الْأَمْثَالُ فَضَلُوا ۗ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۖ	چی تاسو خلق خو پہہ داسی سری پسہ روان بی اچی جادو پری شوہ دی ائی نبی ﷺ او گورہ کتہ
تَالرَّهْ أَمْثَالًا ۗ فَضَلُوا ۗ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۖ	تالرہ مثالونہ پس دوی بی لاری شوی دی پس دوی طاقت نہ لری دلاری موندلو
تَبَرَّكَ الَّذِي إِذْ يَمُرُّ بِالْعَمَاءِ يَمُرُّ بَوَدْيٍ ۗ وَإِذْ يَمُرُّ	دوی ستاپہ حقلہ خنکھ عجیبہ عجیبہ خبری کوی ادوی گمراہ شول نو خکھ دوی سمہ لار موندلی نشی
بِالْحِجَابِ يُرِيدُ الْعِزَّةَ لِلنَّارِ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ	دیر برکت والادی ہغہ ذات کہ او غواہی نو او بہہ گرخوی (دربہ کری) تالرہ بہترہ
مِنَ الْجِبَالِ يَخْرُجُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ	ہغہ ذات دیر د برکت خاوند دی کہ او غواہی نو تاتہ بہہ ددی نہ ہم بہتر خیز در کری
أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ	ددی خیزونو نہ دیر باغونہ (بہ وی) اچی بہیری بہ لاند (دونو) ادھغی نہ نہرونہ
أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ	(یعنی) باغونہ چہ ادھغی (دونو) لاندی بہ ولی بہیری اوستما دپارہ بہہ
أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ	او جو رہہ کری تالرہ محلونہ بلکہ دروغ گنرلی دوی قیامت او تیار کری دی مونہ
أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ	محلونہ جوہ کری خبرہ دادہ چہ دا خلق د قیامت نہ منکر دی او خوک چہ د قیامت نہ
أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ	دپارہ ادھغہ چا اچی دروغ گنری قیامت ادلمبوور کلہ چہ اووینی دوی ہغہ وور
أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ	منکر وی انومونہ ہغوی دپارہ دوزخ تیار کری دی اٹہ وخت چہ ہغہ (خلق)
أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ	دخانہ لری نہ او بہہ وری دوی ادغہ اور لره غصہ او اوزونہ او کلہ چہ
أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ أُولَىٰ ۗ	دوزخ د لری نہ اووینی نو دوی بہہ ادھغہ غصہ او اوزونہ ووری اوہر کلہ چہ

اَلْقُوْا	مِنْهَا	مَكَانًا ضَيِّقًا	مُقَرَّنِينَ	دَعَوَاهُنَّ لِكَ
او غور زولې شی دوی ددوخ نه خانی تنگ ته ترلې شوی اوازونه به او کړې هلته				
دوی ددوخ په یوتنگ خانی زنجیرونو کښې ترلې شوې او غور زولې شی انو هلته به دمرگ دعاگانې				
ثُبُورًا ۱	لَا تَدْعُوا	الْيَوْمَ	ثُبُورًا	وَاحِدًا
هلاکت ته مډ رابلئ تاسو نن ورځ مرگ (هلاکت) یو اورا اوبلئ مرگ اډیر				
او غواړئ (ورته به او وئیلې شی) چې نن مرگ مه غواړئ بلکه ډیر ډیر مرگونه غواړئ				

قوله تعالى: - وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ

دنبوت مقام او دجاها لاناو اعتراضونه: - دې بې وقفتوب ته گوره درسول الله ﷺ درسالت نه د انکارو جه بیانوی چه دې دخوراک خښاک ولې محتاج دې او بازارونو ته د تجارت اولین دین د پاره ولې خی راخی؟ ده سره یو فرېسته ولې نازله نه کړې شو؟ چه هغې دده د دعوی تصدیق کړې و او خلق ئی دده د دین طرف ته رابللی او دالله ﷻ دعذاب نه ئی خبرولې. فرعون هم دا وئیلې ووجه ﴿فَلَوْلَا لَقِيَ عَلَيْهِ اَسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ اَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقَرَّنٰٓيْنَ﴾ (۱) ده ته د سرو زرو بنگرې ولې نه دی اچولې شوی یاد ده د امداد دپاره دآسمان نه فرېستې ولې نه نازلېږي؟ ددې کافرانو زړونه یو شان دی دحضور ﷺ دزمانې کافرانو هم داسې وئیلې ووجه ښه ده که داسې نه وی نوده ته یوه خزانه ولې نه شی ورکولې چه ته پخپله په آرام باندې خپل ژوند تیر کړې وې او نور خلقو ته ئی هم ورکولې یاده سره چرته یوگرځیدونکې باغ وې چه د خپل خوراک خښاک نه خو بې فکره وو بیشکه دا هرڅه په الله ﷻ باندې آسان دی خو زردا خیزونه نه ورکولو کښې هم حکمت دې دا ظالمان مسلمانان هم دهوکه وی او وانی چه تاسو یو داسې سړی پسي لکیدلې ئی په کوم چه چا جادو کړې دې. گوره خوڅنگه بې بنیاده خبرې کوی؟ چرته په یوه خبره هډواو درېږي نه اخوا دپخوا اوږې راوړې. کله ئی ورته جادوگر او وئیل نو کله ئی په ده باندې دجادو کیدلو او وئیل لکه ئی ورته شاعر او وئیل او کله ئی ورته دچا خودلې او وئیل کله ئی ورته کذاب او کله مجنون او وئیل سره د دې چه دا ټولو خبرې فضول بکواس دې اود دې غلط کیدل ددې نه هم ثابت دی چه پخپله په دوی کښې اختلاف او تضاد دې. په یوه خبره پخپله ددې کافرانو اعتماد نه پیدا کړې. کله ئی پرېږدی او کله ئی بیا کوی. کله ئی بدلوی په یوه صحیح خبره هډواو درېږي نه. کوم طرف ته چه متوجه کړې لاره یروې ټکړې خوری حق خو یوه خبره ده په دې کښې مخالفت او اعتراض نه شی کیدلې. ناممکن دی چه داخلق د دې گډوډو خبرونه او وتلې شی بې شکه که رب او غواړی نو دا کافران چه څه وانی د دې نه ډیر بهتر خپل نبی ﷺ ته په دنیا کښې ورکړې هغه د ډیرو برکتونو والا دې د کانرو نه جوړ شوی کورته عرب قصر وانی که هغه لوی وی او که وړوکی (۲) حضور ﷺ ته خود الله ﷻ د طرف نه وئیلې شوی وو که تاسو غواړئ نو د زمکې خزانې اود هغې کنجیانې تاته درکړې شی او د دنیا به دومره مالک کړې شی چه بل چاته به دومره نه وی ملاو شوی. دې سره به ستاد آخرت انعامونه څنگه چه دی هم هغه شان به باقی وی خورسول الله ﷻ دا خوښ نه کړل او جواب ئی ورکړو چه زما دپاره دا ټول هم په آخرت کښې جمع کړه.

د کافرانو د جوابونو وجه او دوی ته جوابونه: - بیا فرمائی داڅه چه دوی وانی داصرغ په تکبر دښمنئ ضد دوجه نه وانی. دا نه دی چه ددوی وئیلې شوې وینابه اوشی نو دوی به مسلمانان شی. هغه وخت به بیا څه بل څه بهانه جوړه کړې ددوی په زړه کښې خودا خیال دې چه قیامت نه کیدونکې دې خودداسې

(۱) ۴۳/ الزخرف: ۵۳.

(۲) الطی: ۱۹/ ۳۴۳.

خلق و دپارہ مونږ هم دردناک عذاب تيار کړې دې کوم چه دهغوی د برداشت نه بهر دې چه لمبې وهونکې سور کيدونکې اوسوزونکې تيز اوردې. اوس به لادوزخ د دوی نه د سلوکالو په فاصله وی چه کله د هغوی نظر په دوزخ اود دوزخ نظر په دوی باندې پریوخی نو هغه دوزخ به تاویږی راتاویږی او په جوش اوتیزنی سره به آوازونه راوباسی کوم چه به دابدنصیب اوری اودهغوی واربه خطاکیرې هوش به ترې خی واربه نی خطاکیرې دوزخ به په دې بدکارانو باندې غابونه چیچی او په غصه کنبې به تاویږی او شوربه کوی چه کله به ددې کافرانو یوه نواله جوړه کړی ارکله به د دې ظالمانونه بدله واخلم؟

ددوزخ دپاره سترگې هم شته خطرناک اوازونه به کوی: سورت تبارک کنبې دی کله چه داخلق په دې کنبې واچولې شی نود لرې نه به د دې ویرونکی آوازونه اوری او هغه به داسې لمبې وهی چه هم اوس به د جوش د وجه نه اوشلیږی (۱) ابن ابی حاتم کنبې دی رسول الله ﷺ اوفرمائیل کوم سرې چه زمانوم واخلی اوزماپه ذمه هغه خبره اوکړی کومه چه مانه وی کړې اوکوم سرې چه دخپل موریلارنه بغیربل چاته موریلار اوبسانی اوکوم غلام چه دخپل آقانه بغیر بل طرف ته د خپلې غلامنی نسبت اوکړی هغه دې د دوزخ د دواړو سترگوپه مینخ کنبې خپل خانی جوړکړی. خلقو ونیل یارسول الله ﷺ د دوزخ هم سترگې دی؟ حضور ﷺ اوفرمائیل او ولې تاسود الله ﷻ د کلام دآیت نه دې اوریدلې ﴿إِذَا رَأَوْهُم مِّنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا﴾ (۲) یوخل حضرت عبدالله بن مسعود ﷺ حضرت ربیع م و غیره خان سره اخستی وو چرته روان وو په لار کنبې دلوهاردکان راغلو هغوی هلته اودریدل اوکومه اوسپنه چه په اور کنبې گرمیدله هغه نی اوکتله. د حضرت ربیع خو ډیر خراب حال شو د الله ﷻ د عذاب نقشه نی د سترگو په وړاندې راتیره شوه نیزدې وه چه بې هوشه شوې راپریوتلې وو. دې نه پس هغه د فرات غاړې له لارو هلته نی تندور اولیدلو چه دهغې په بیخ کنبې اورشغلی وهلی ناخایی دهغوی د ژبې نه دا آیت اووتلوددې اوریدوسره حضرت ربیع بې هوشه شو راپریوتلو په کت نی واچولو کورته نی راورسولو. د سحرته واخله ترغرمې پورې حضرت عبدالله بن مسعود ﷺ هغه سره ناست وو او خیال نی کولو خو حضرت ربیع ته هوش رانغلو. د حضرت ابن عباس ﷺ نه روایت دې کله چه دوزخیان د دوزخ طرف ته رابنکلی شی دوزخ به چغې کړی اوداسې غراړې به شروع کړی چه ټول اهل محشر به اوویریرې. بل روایت کنبې دی بعضې خلق چه کله دوزخ ته بوتلې شی دوزخ به راغونډشی الله ﷻ چه مالک رحمن دې دده نه تپوس اوکړی داخه خبره ده؟ هغه به جواب ورکړی یاالله ده خو به په خپلو دعاگانو کنبې د دوزخ نه پناه غوښتله نن هم پناه غواړی. الله ﷻ ته به رحم راشی حکم به اوشی چه دې پریرده. خه نور خلق به بوخی هغوی به وانی ای پروردگار زمونږ خو ستانه داگمان نه وو الله ﷻ به فرمانی تاسو خه کنړل؟ هغوی به وانی هم دا چه ستا رحمت به مونږ پتې کړی ستاکرم به زمونږ سره شامل حال شی ستا خور رحمت به مونږ په خپله لمن کنبې واخلی. الله ﷻ به د هغوی خواهش هم پوره کړی او حکم به اوکړی چه زما دابندیگان هم پریرده. خه نور خلق به رابنکونکې راولی د دوی په کتلو سره به دوزخ شور جوړکړی اود هغوی طرف ته به وراوړاندې شی اوداسې غرمبارې به شروع کړی چه ټول اهل محشر به اوویریرې. حضرت عبیدبن عمیرفرمانی کله چه دوزخ د غصې په وجه رچیږی اوشور چغې صوری جوش اوخروش شروع کړی هغه وخت به ټولې مقربې فربتنی اوعزت داره اود درجو پیغمبران به رچیږی تردې چه حضرت ابراهیم خلیل الله ﷺ به هم په زنگونونو باندې راپریوخی او وانی به چه ای الله زه نن تانه صرف د خپل خان بچاوغواړم نور هیخ نه غواړم. داخلق به داسې په تنگو اوتیارو مکانونو کنبې وراوتوبلې شی لکه چه نیزه په یوه سوړه کنبې وی په بل روایت کنبې دحضور ﷺ ددې

(۱) ۶۷/المک: ۷-۸.

(۲) ۲۵/الفرقان: ۱۲. الطبری: ۱۹/۲۴۴.

شی لکہ چہ نیزہ پہ یوہ سورہ کنبی وی پہ بل روایت کنبی د حضور ﷺ ددی ایت متعلق سوال کیدلوسرہ د حضور ﷺ دا فرمائیل نقل دی لکہ چہ میخ پہ دیوال کنبی پہ سختنی سرہ تکوہلی شی دغہ شان بہ دا دوزخیان ورخبسولی شی دوی بہ ہغہ وخت بندہ راگیر کرې شوی وی وینستہ وینستہ بہ نی ترلې وی ہلتہ بہ ہغوی مرگ تہ مرگ اوہلاکت تہ بہ حسرت وانی ہغوی تہ بہ وئیلې شی چہ یومرگ ولې راغوارنی؟ ولې پہ سوونوزرگونونمرگ نہ راوغوارنی؟ مسند احمد کنبی دی د تولونونہ اول بہ اہلیس تہ د دوزخ لباس واغوستلې شی دی بہ دا پہ خپل تندی باندې کیردی د روستونہ بہ نی راکاری اوخپل اولاد بہ روستولگولوسرہ بہ مرگ او ہلاکت تہ چغې وھی او منہی بہ وھی دہ سرہ بہ د دہ اولاد ہم تول ارمان اوافسوس مرگ او غرقیدل راغوارې ہغہ وخت بہ ہغوی تہ دا وئیلې شی (۱) د ثبور نہ مراد مرگ ہلاکت ویل حسرت خسارہ بریادی وغیرہ دی لکہ چہ موسیٰ علیہ السلام فرعون تہ وئیلې وو (وَلَيْ لَاَظُنُّكَ يُفْرَعُونَ مَثُورًا) (۲) فرعون زہ دا گنیم چہ تہ بہ ختمیرې بریادی بې بہ شاعر ہم لفظ ثبور د ہلاکت او بریادنی پہ معنی کنبی راوری

قُلْ أَذْكَاءَ خَيْرٍ أَمْ جِنَّةَ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ
اورتہ اوواہ ایا دا انجام بہتر دی یا جنت دہمیشوالی ہغہ چی وعدہ شوی دہ (دہغی)
تپوس ترې نہ او کرہ چہ دا (دوزخ) غورہ دی ایا ہمیشہ جنت کوم چہ د نیکانو خلقو
الْمُتَّقُونَ ط كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿۱﴾ لَهُمْ
دپرہیزگارانو سرہ وی بہ (دا) دپارہ دہغوی بدلہ او خانی دورتلو وی بہ دپارہ دہغوی
سرہ وعدہ شوی دہ ہغہ ددوی دپارہ بدلہ او د واپس راتلو خانی دی ہلتہ چہ دوی خہ
فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خُلْدِينَ ط كَانَ عَلَى رَبِّكَ
پہ ہغی کنبی ہغہ خہ چی غوارې ہغوی ہمیشہ بہ وی پہ ہغی کنبی دادہ پہ رب ستا باند
غوارې ہغہ بہ موجود وی ہمیشہ بہ پہ کنبی اوسیرې دایوہ وعدہ دہ ستاسو درب
وَعَدًا مَسْئُولًا ﴿۲﴾
وعدہ غوینتلی شوی (خامخا پورہ کونکی)
پہ ذمہ دغوینتلوقابلہ

قوله تعالى: - قُلْ أَذْكَاءَ خَيْرٍ أَمْ جِنَّةَ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ط

جنت او جنتیان :- پورتنہ بیان او فرمائیلې شو چہ دابدکاران بہ پرمخې پہ ذلت او خواریدوسرہ د دوزخ طرف تہ رابنکلی شی او سربنکتہ بہ ہلتہ غورزولې شی بند او ترلې شوی بہ وی او تنگ تیارہ خای بہ وی نہ خلاصیدې شی نہ حرکت کولې شی نہ تختیدې اونہ وتې شی بیافرمانی چہ اوبنایہ دا بنہ دی کہ ہغہ کوم چہ پہ دنیا کنبی دگناہونونہ بچ کیدل د اللہ ﷻ ویرہ نی پہ زرہ کنبی وہ اونن د ہغی پہ بدلہ کنبی خپل اصلی خای تہ اورسیدل یعنی جنت تہ کوم خای چہ د خپلې خوبنی نعمتونہ دی د ہمیشہ خوندوہ دہ ہمیشہ خوشحالی دی چہ د ہغوی د پارہ موجود دی، بنکلی خورا کونہ بنکلی اسپابونہ بستری مزیداری سورلنی بنانستہ لباسونہ دیر بنکلی کورونہ جوړشوی بنانستہ کرې شوی پاکې صفا

(۱) احمد: ۱۵۲/۳ مصنف ابن ابی شیبہ: ۵۵/۷

(۲) الاسراء: ۱۰۲

حورې خوندور کونکې نظارې د هغوی د پاره موجود دی چرته چه د چا نظر خوځه چه خیال نی هم نه شی رسیدلې اونه ددې مزو بیان د چا غوږ اوریدلې. بیا د دې د کمیدو یا خرابیدو ماتیدو ختمیدو هم څه خطر نه نشته نه به د هغه خای نه ویستې شی اونه به دغه نعمتونه کم شی. نه ختمیدونکې بهترین ژوند مدام رحمت اودهیمیشه دولت به دوی ته ملاشو اوهم د دوی شو. دا درب احسان او انعام دې چه په هغوی باندي اوشو اودکوم چه دوی، حقدار وو. درب تعالی عزوجل وعده ده چه هغه په خپله ذمه کړې ده. کوم چه به کیرې دکومې نه کیدل چه ناممکن دی اودکوم چه غلط کیدل محال دی. دهغه نه دهغه د وعدې دپوره کولو سوال کوئی دهغه نه جنت غواړنی هغه ته خپله وعده وریاده کړنی داهم د هغه فضل دې چه د هغه فربتې د هغه نه دعا کوی چه ای رب العالمین ستا بندیگانوسره چه ستا کومه وعده ده هغه پوره کړه دوی جنت عدن ته بوځه. د قیامت په ورځ به مؤمن وانی چه ای زمونږ پروردگارا ستا وعده مونږ وړاندې کیخودې وه او عمل مو کولو نن ته خپله وعده پوره کړه. دلته اول د دوزخیانو ذکر اوشویاد سوال کولونه پس د جنتیانو ذکر اوشو. په سورت صفات کنبې اول د جنتیانو ذکر اوشو اود سوال نه پس بیا د دوزخیانو ذکر اوشو چه آیا دغه بهتر دی که د زقوم ونه؟ کوم چه مونږ د ظالمانو د پاره فتنه اوزمبنت جوړ کړې دې. کومه چه د دوزخ د بیخ نه راوخی د کومې میوې چه دومره بدرنگه دی لکه د مار چجه. دوزخیان به دا خوری اوبه دې به خپله دکوی بیابه خوتکیدلې اوبه وینې نوونه وغیره گډوډې کړې شوې اوبه دوی ته څکلوله ورکوی اویا به دوی په دوزخ کنبې وی. هغوی خپل پلاران نیکونه گمراه اولیدل اودیر زیات ئی هغوی پسي تپونه شروع کړه. (۱)

وَمَا	يَعْبُدُونَ	مِن دُونِ اللَّهِ	فَيَقُولُ	عَآئْتُمْ
او هغه معبودان چی عبادت ئی کوی دوی	بې دالله نه	نو اوبه وانی الله دوی ته	ایا تاسو	هغه معبودان هم چی دوی به ئی دالله نه بغیر عبادت کولو
أَضَلَلْتُمْ	عِبَادِي هَؤُلَاءِ	أَمْ هُمْ ضَلُّوا	السَّبِيلَ	قَالُوا
بې لارې کړی وؤ	بندگان زما	دا کسان	یابې لارې شوی وؤ	پخپله
سَبْحَتِكَ	مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا	أَنْ نَتَّخِذَ	مِن دُونِكَ	مِن أَوْلِيَاءَ
پاکې ده تالره	نښانی مونږ لره	چی اونیسو مونږ	بې ستا نه	څوک دوستان
وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ	وَأَبَاءَهُمْ	حَتَّى	نَسُوا الذِّكْرَ	
ولیکن نفع ورکړه تادوی ته	او پلارانو ددوی ته	تر دې پورې	چی هیر کړو دوی نصیحت	لیکن (حقیقت دادې) چی هم تا هغوی او دهغوی پلارانو ته خوشحالی ورکړې ده

وَكَاْنُوْا	قَوْمًا	بُورًا ﴿۵﴾	فَقَدْ	كَذَّبُوْكُمْ
او وودوی یو قوم هلاک شوی پس دغه شان به دروغژن کړی هغه معبودان تاسو لره				
نې هیر کړل او هلاک شول نو (دغه فرضی معبودانو) ستاسو خبرې پخپله دروغژنې کړې انواوس نه				
يٰۤاَيُّهَا	تَقُوْلُوْنَ لَا	فَمَا تَسْتَطِيْعُوْنَ	صِرْفًا	
په هغه خبره کبښی چی وایی تاسو نونه به لری طاقت تاسو داپولو د عذاب (دخان نه)				
خو تاسو په خپله دا (عذاب) بندولی شی او نه دچا نه مدد				
وَلَا نَصْرًا	وَمَنْ	يُّظْلِمُ	مِّنْكُمْ	نُذِقْهُ
اونه دمدد کولو دیو بل سره او هغه خوک چی ظلم ئی اوکړو ستاسو نه اوبه خکوو هغه ته				
اخستلی شی او چاچی په تاسو کبښی (په خان ظلم) اوکړو نومونې به پری دغې عذاب				
				عَذَابًا كَبِيْرًا ﴿۶﴾
				عذاب لوی
				مزه خکوو

قوله تعالى: - وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

مشركان اود هغوی معبودان د الله ﷻ په عدالت کبښی :- بیان کولې شی چه مشرکانو د الله ﷻ نه بغیر د چاچا عبادتونه کول دقیامت په ورځ به هغه په دوی باندي سره د عذابه زبانی رتبی دپاره هم راوستلې شی دې دپاره چه هغوی پښیماننه شی. حضرت عیسیٰ ﷺ حضرت عزیر ﷺ اوفرښتې د کومو کومو چه دوی عبادتونه کړې وو (١) ټول به موجود وی او عبادت کونکی هم اوتول به په دې گټره کبښې حاضر وی. هغه وخت به الله ﷻ ددې معبودانو نه ټپوس اوکړی چه آیاتاسو زمادې بندیکانوته دخپل عبادت کولو وئیلې وو یادوی پخپله داسې کول؟ په بل آیت کبښې دی چه د حضرت عیسیٰ ﷺ نه به هم داسې سوال کولې شی؟ دکومې چه به هغوی داجواب ورکړی ما هیڅ کله دوی ته داسې تعلیم نه دې ورکړې لکه څنگه چه تاته ښه معلومه ده. ماخودوی ته هم هغه وئیلې وو کوم چه تاماته خودلې وو چه د عبادت لاتق صرف هم یو الله ﷻ دې (٢) دا ټول معبودان چه د الله ﷻ نه علاوه وو اودالله ﷻ رښتونې بندیکان وو دشرک نه ویزاره وو جواب به ورکړی چه یومخلوق ته مونږ ته یا دوی ته دا لاتق نه وو چه تانه بغیر د بل چا عبادت اوکړو. مونږ چرې هم دوی ته د شرک تعلیم نه وو ورکړې. هم پخپله دوی د خپلې خوشحالتی نه دنورو عبادت کول شروع کړی وو. مونږ د دوی نه او ددوی د عبادتونونه ویزاره وو. مونږ د دوی ددې شرک نه خلاص یومونږ خو پخپله ستا عبادت کونکی یو بیاد اڅنگه ممکن وه چه د معبودیت په منصب باندي راشو؟ داخو مونږ له هډو جائز نه وه. ستا ذات د دې نه پاک او ډیر اوچت دې چه ستا دې خوک شریک وی. یوبل آیت کبښې صرف دفرښتو نه ددې سوال کیدل بیان شوی دی. (تَعْبُدُونَ) دویم قراءت (تَعْبُدُونَ) هم دې یعنی دا هیڅ شان سره نه شو کیدې نه زمونږ دپاره دالاتق ووچه خلق دې زمونږ عبادت اوکړی اوستا عبادت دې پریردی. ځکه چه مونږ خو پخپله ستا بندیکان یو اوستاد درسوال گریو. په دواړو صورتونو کبښې مطلب نيزدې نيزدې هم یو دې. د هغوی د دهوکه کیدو وجه خو زمونږ په عقل

(١) الطبری: ۲۴۷/۱۹.

(٢) الطبری: ۲۴۷/۱۹.

صرف داراخی چه دوی ته عمرونه ملاو شوخوړاک څښاک ورته ملاو شوید مستثنی کښې وړاندې شو تردې چه دمعرفت کوم نصیحت درسلانو په ذریعه رسیدلې وو هغه نی هیرکروستا د عبادت نه او رښتونی توحید نه اخوا شو. داخلق وو هم بې خبرد هلاکت په کنده کښې پریوتل اوتباه برباد شول. (پورا) نه مطلب هلاکت والا دی (۱) لکه څنگه چه ابن زبیری III په خپل شعر کښې دالفظ هم په دی معنی کښې تړلې دې. اوس به الله ﷻ دې مشرکانو ته اوفرمانی گورنی اوس خوستاسو دمعبودان پخپله تاسو دروغژن گنړی تاسو خودوی خپل گنړلې وو اوداخیال مو کولو چه دوی به تاسو الله ﷻ ته ورنیزدې کړی د هغوی عبادتونه موکول نن دوی تاسو نه په میلونو تختی تاسو نه خان له کیږی اوویزاری درنه ښکاره کوی. لکه چه ارشاد دې ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ۚ وَإِذَا حُيِرُوا بِالنَّاسِ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كُفْرِينَ ۗ﴾ (۲) یعنی ددې نه به زیات گمراه څوک وی چه دالله ﷻ نه بغیر داسې نورو ته آواز کوی چه د قیامت پورې د هغوی خوښه نه شی پوره کولې بلکه هغوی خود دوی د دعا نه غافل دی اودمحشر په ورځ به دا ټول د دغه ټولو دښمنان وی اودهغوی دعبادتونو به صفا منکران شی. نو دقیامت په ورځ به دا مشرکان نه د خپلو خانونو نه د الله ﷻ عذاب اخواکړې شی اونه به خپل امداد اوکړې شی اونه به څوک خپل امدادیان اومومی. په تاسو کښې چه څوک هم الله ﷻ چه واحد ذات دې سره شرک اوکړې مونږ به هغوی ته زیردست اوسخت عذاب ورکوو.

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا الْأَنْبِيَاءُ
اولی نبی نه ووه لیږلی مونږ مخکښی ستانه درسلانونه مگر وو هغوی
او مونږ چې ستانه وړاندې هر څومره پیغمبران لیږلی دی انو ټولو به
لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ وَيَمْشُوا فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
چی خورولو به دثمی طعام او گرزیدل به په بازارونو کښی او گرزولی دی مونږ خینی دتاسو خوراگونه هم کول او په بازارونو کښی به هم گرخیدل او مونږ تاسو دیوبل دپاره د
لِبَعْضٍ لِيَفْتَنَهُمْ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۙ
دپاره دځینو نورو ازمینبت ایا تاسو صبر کوی او دې رب ستا ښه لیدونکی
د امتحان ذریعه هم گرخولی یی انواوس هم صبر کونی (که نه) اوستارب ډیر ښه وینی گوری

قوله تعالى: - وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

داهریو څه هم دنبوت منافی نه دی: - کافرانوچه به داکوم اعتراض کولوچه دښی خوړاک څښاک او تجارت اوبیویارسره څه کار دې؟ ددې جواب ورکولې شی چه وړاندینو ټولو پیغمبرانو انسانی ضرورتونه لرل خوړاک څښاک هغوی سره هم لگیدلې وو. تجارت سوداگری کار کسب هغوی هم کول. دا څیزونه د نبوت خلاف نه دی. او الله ﷻ هغوی ته د خپل خاص پیرزونی نه هغه پاک اوصاف نیک خصلتونه ښکلی اقول اختیارمند اقول ښکاره دلیلونه اوچتی معجزې ورکړې وې چه دکامل عقل خاوند هونبیار اوبینا په دې مجبور کیدل چه دهغوی نبوت اومنی اودهغوی صداقت اومنی. هم ددې آیت په شان بل آیت ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا

(۱) الظیری: ۱۹/۲۴۸.

(۲) ۴۶/الاحقاف: ۵-۶.

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١﴾ (یعنی تانہ ورائندې چه ہم خومره انبیاء علیہم السلام راغلی تول په بناریو کنبی اوسیدونکی انسانان وو. بل آیت کنبی دی ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا أَلْيَا كَلُونِ الطَّعَامِ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٢﴾﴾ (مونږ دهغې داسې بدنونه نه ووجور کړی چه د خوراک څښاک نه آزاد وی. مونږ خو په تاسو کنبی د یویو از میتبت په بل بل سره کوو دې د پاره چه حکم منونکی او حکم نه منونکی ښکاره شی. صبر کونکی اونه صبر کونکی معلوم شی. ستا رب چه الله ﷻ دې بینا او هوښیار دې. ښه پیژندونکی دې چه د نبوت حقدار څوک دې؟ لکه چه فرمائی ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ لِيَمَّا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿٣﴾﴾ د رسالت د منصب اهلیت په چا کنبی دې؟ هغه هم الله ﷻ پیژنی اوهم هغه ته د دې هم علم دې چه د هدایت مستحق څوک دې او څوک نه دې. د الله ﷻ اراده د بندیکانود امتحان داخستلو ده ددې دپاره انبیاء کرام علیهم السلام په معمولی حالت کنبی ساتی گنی که هغوی ته په کثرت سره دنیا ورکړې شوې وه نود هغوی د مال په لالچ کنبی به ډیر زیات خلق هغوی سره ملگری شوی وو نوبیا به دروغژن اورښتونی یوخائی شوې وو. په صحیح مسلم شریف کنبی رسول الله ﷺ فرمائی چه الله ﷻ فرمائیلی دی چه زه پخپله تا اوستا په ذریعه باندې نور خلق از میتبت کونکی یم ﴿٤﴾ مسند کنبی دی رسول الله ﷻ فرمائی که ما غوښتل نوماسره به د سرو زرو او سپینوزرو غرونه گرځیدل ﴿٥﴾ اویه صحیح حدیث شریف کنبی دی چه حضور ﷺ ته په نبی اوبادشاه جوړیدو کنبی اونی اوبنده جوړیدو کنبی اختیار ورکړې شونو حضور ﷺ بنده اونی جوړیدل خوښ کړل. ﴿٦﴾ فصلوات الله وسلامه علیه وعلى اله واصحابه اجمعین ﴿٦﴾

﴿الحمد لله﴾ اتلسمې سپارې تفسیر مکمل شو.

﴿١﴾ ۱۲/لوسف: ۱۰۹، الخ

﴿٢﴾ ۲۱/الانبیاء: ۸.

﴿٣﴾ ۶/الانعام: ۱۲۴.

﴿٤﴾ صحیح مسلم کتاب الجنة باب الصفات التي يعرف بها في الدنيا اهل الجنة واهل النار: ۲۸۶۵.

﴿٥﴾ مستدای علی: ۴۹۲۰.

﴿٦﴾ احمد: ۲۳۱/۲، ابن ابی حبان: ۶۳۳۱ وسنده صحیح.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا	لَوْلَا أَنْزِلَ عَلَيْنَا	أَوْ إِنَّا	أَوْ إِنَّا
او وائی هغه کسان چي امید نه لري دملاقات زمونڙي ولي نه راليرلې کيږي مونږ ته	او کوم خلق چي مونږ سره دملاقات امید نه ساتي هغوي او وئيل چي په مونږ باندي	الْمَلِكَةُ أَوْ تَرَىٰ رَبَّنَا	لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
فرستي يا ولي نه وينو مونږ رب زمونڙي په تحقيق سره ډير تکبر او کړو دوي په زړونو خپلو کبسي	فرستي ولي نه نازليرې يا مونږ خپل رب ليدلې وي دوي خپل ځان ډير لوڼي گنلې دي	وَعَتَوْا عَنَّا كِبِيرًا ۝	يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلِكَةَ
او د حد نه واوريدل په اوريدو لويو سره په کومه ورځ چي اوويني دوي فرستي	او د حد نه ډير لرې تلي دي په کومه ورځ چي دوي فرستي اوويني نو هغه ورځ به	لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ	وَيَقُولُونَ حَجْرًا
نه به وي خوشحالي په دغه ورځ دپاره دمجرمانو او وائي به هغوي پناه غواړو	دمجرمانو دپاره د خوشحالي ورځ نه وي او دابه وائي چي پناه غواړو پناه	وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا	مِنْ عَمَلٍ
پناه ټينگه په الله پورې او راوړاند به شو مونږه هغې ته چي کړي دي هغوي د عمل نه	او مونږ به د دوي د عملونو طرفته توجه او کړو نو هغه به ورله داسي کړو	فَجَعَلْنَاهُ	هَبَاءً مَّنْثُورًا ۝
پس اوبه گرزوو مونږ هغه دوره الوزولې شوي ملگري د جنت به په دغه ورځ بهتره وي	چي هغه به الرتونکي خاورې او گړخو وچه هيڅ حيثيت به يې نه وي د جنت خاوندان به په دغه ورځ	مُسْتَقَرًّا	وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ۝
په لحاظ دخاني دقرار سره او ډير ښه به وي په لحاظ دارام دغرمي	په ښو ځايونو او ښائسته خواب گاهونو کبسي په آرام وي	قوله تعالى: - وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا	

د کافرانو يوه عجيبه مطالبه کافرانو به د نبوت دانکاريو به بهانه داهم جوړوله چه که الله ﷻ څوک رسول راليرلې نو يوه فرشته نې ولي نه راليرله. لکه چه په بل آيت کبسي دي چه هغوي به يوه بهانه داهم کوله چه (لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ) يعنى چه ترڅو پورې پخپله مونږ ته هغه رانکړې شي کوم چه رسولانوته ورکړې شوي دي مونږ به بالکل ايمان رانه وړو، مطلب دادې چه لکه څنگه پيغمبرانوته د الله ﷻ د طرفه فرشته وحى راوړي. مونږ ته دي هم راځي، او داهم کيدې شي چه دهغوي مطالبه داوي چه فرستي اوويني، په خپله فرستي راشي مونږ پوهه کړي اودنبي کریم ﷺ د نبوت تصديق اوکړي نومونږ به تاسولره نبي اومنو. لکه څنگه چه بل آيت کبسي دي چه کافرانو او وئيل (أَوْتَيْنِي بِاللَّهِ وَالْمَلِكَةِ قَبِيلًا) يعنى ته الله پاک راوله، فرستي په ښکاره مونږ ته راوله، د دې پوره تفسير په سورة سبحان الذي اسري يابني اسرائيل کبسي

تیرشوی دے۔ دلته ہم دھغوی دامطلب بیان شوے دے چہ یاخومونرته فرشتے را کوزے شی یا مونر خپل رب اووینو۔ دا خبره خککه دھغوی دخلے نه اووتله چه دوی به خپل خانونه ډیرا وچت گنرل او دھغوی غرور دحدنه زیات شوے وو۔ ددوی دایمان را وړلو نیت نه وو۔ لکه چه فرمان دے ﴿وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ﴾ یعنی که مونر په دوی باندي فرشتے هم نازل کرې وې او دوی سره مړو خبرې کرې وې نور هم ټول خیزونه مونر دوی ته مخامخ کرې وې بیابه هم دوی ته ایمان را وړل نه وو نصیب شوے، الله ﷻ فرمانی فرشتے به دوی اووینی لیکن هغه وخت به دوی دپاره دھغوی لیدل شه بنه نه وی۔ ددے نه مراد مرگ دزنکدن وخت دے۔ چه کله فرشتے کافرانوته راخی اود الله ﷻ دغضب اود جهنم هغوی ته خبرور کوی۔ او وائی چه ای پلینت نفسه چه په پلینت اونا پاک بدن کنسې وې گرم هواگانو او گرمواوبو طرف ته او گرم سوزو طرف ته روان شه۔ هغه د راوتلونه خان بندوی او په بدن کنسې پتیرې۔

په دے باندي فرشتے هغوی لره په مخونواو په شاگانو باندي وهی۔ لکه چه فرمان دے ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ﴾ یعنی ارمان چه تاظالمانولره دھغوی دزنکدن په وخت لیدلې چه کله فرشتے دھغوی د وهدودپاره لاسونه وړاندي کوی۔ او وائی به، چه خپل روحونه راوباسی نن به تاسو دذلت عذاب خکے خککه چه تاسو په الله ﷻ پورې ناحق الزامونه لگول۔ اود هغه د آیاتونونه به تاسو تکبر کولو۔ د مؤمنانو حال به دھغوی نه بالکل په عکس وی۔ هغوی دخپل مرگ په وخت خوشخبری (زیرې) ورکوی۔ اود همیشه خوشحالو زیرې ورکوی۔ لکه چه فرمان دے ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ چاچه الله ﷻ ته خپل رب او وئیل او وې منلو، بیابه دے باندي کلک پاتی شول۔ هغوی ته زمونر فرشتے راخی او وائی چه تاسومه ویریرې بلکه هغه جنتونوته دتلو خوشحالی کوی۔ دکومی چه به تاسوته وعده درکولې شوه۔ مونر ستاسو مدد کار ووپه دنیاوی ژوند کنسې هم او په آخرت کنسې هم، تاسو چه خه غواړې هغه به بیامومی او دکوم خیز چه خواهش کوی هغه به را موجود شی۔ دابه ستاسو مملستیاوی دبخنونکی مهربان الله ﷻ دطرفه، په صحیح حدیث کنسې دے چه فرشتے د مؤمن روح ته وائی ای پاک روح چه په بدن کنسې وې ته دالله ﷻ رحم او رحمت طرف ته روان شه۔ چه هغه ستانه ناراضه نه دے۔ (۱) د سورة ابراهیم آیت ﴿بَشِّرْ اللَّهَ﴾ په تفسیر کنسې دا ټول حدیثونه په تفصیل سره بیان شوی دے۔ بعضو وئیلی دے چه مراد ددے نه دقیامت په ورځ فرشتے لیدل دے۔ کیدی شی چه په دواړو موقعو باندي دفرشتو لیدل مرادوی په دے کنسې دیوقول دبل سره منافات نشته۔ خککه چه په دواړو موقعو باندي به هر نیک اوبد فرشتولره وینی۔ د مؤمنانویه درحمت او رضامندی زیرې سره دفرشتو دیدار کیرې اود کافرانویه دلعت او غصې اود عذاب او ازونوسره، فرشتے به هغه وخت دے کافرانوته صفا او وائی چه اوس کامیابی او خوشحالی په تاسو باندي حرام ده۔ د ﴿حَجْرًا﴾ لفظی معنی بندول دے۔ لکه چه قاضی کله خوک د غریبی یا کم عقل توب یاد ماشوموالی په وجه دمال دتصرف نه بند کړی نو وائی ﴿حَجْرَ الْقَاضِي عَلَى فُلَانٍ﴾ حطیم ته هم حجروائی خککه چه هغه طواف کونکی خپل دننه دطواف کولونه بندوی۔ بلکه ددے نه بهر طواف کولې شی۔ عقل ته هم په عربی کنسې حجر وائی۔ خککه چه داهم انسان دغلطو کارونونه بندوی۔

(وَيَقُولُونَ) دامقوله دچا ده؟ - پس فرشتے هغوی ته وائی چه کوم زیرې چه مؤمنانوته دے وخت ملاویرې ددے نه تاسو محروم بی۔ دامعنی خوپه دے وجه ده چه دا جمله دفرشتو قول او منلې شی۔ دویم قول دادې چه دا مقوله به هغه وخت دکافرانووی (۲)۔ هغوی چه فرشتے اووینی نو وائی به، چه الله دے او کړی تاسو زمونر په پرده کنسې اوسې تاسوته زمونر خواته راتگ ملاؤ نه شی۔ اگر چه دامعنی هم کیدی شی خود لرې والی

(۱) نسائی کتاب الجنائز باب ما یلقى به المؤمن من الکرامة عند خروج نفسه: ۱۸۳۴، وهو صحیح ابن ماجه: ۴۲۶۲۔

(۲) الطبری: ۲۵۴/۱۹۔

معنی ده خاصکر هغه وخت کله چه ددې خلاف هغه تفسیر کوم چه مونږ پورته بیان کړو، دسلفونه نقل دې. البته دحضرت مجاهدنه یوقول داسې نقل دې لیکن ددوی نه صراحت سره داهم نقل دی. چه دا قول به د فرشتووی. والله اعلم.

قیامت کښې د کفارو ټول اعمال برباد. بیابانه د قیامت په ورځ دا اعمالو د حساب په وخت ددوی عملونه عبث اوبې کاره شی. دوی چه به څه دخپل نجات ذریعه گنځوله هغه به بې کاره شی. ځکه چه یاخوهغه خلوص والا نه وو، یادسنت مطابق نه وو. او کوم عمل چه ددې دواړونه یاپه دې کښې دیوڅیزنه خالی وی هغه دالله ﷻ په نزد دقبلیدوقابل نه دې. په دې وجه دکافرانونیک عملونه هم مردود دی. مونږ دهغوی عملونه اوکتل اوهغه مود خوروشوو ذرو پشان کړل. چه دنسرهغه شعاکانې کومې چه په یو سری کښې دننه راځی اوبه هغې کښې په نظر راځی. لیکن که څوک هغه رانیول اوغواړی نویه لاس نه راځی. لکه څنگه چه اوبه په زمکه اوبهیولې شی هغه بیابانه لاس نه راځی. یا کومې دورې چه په لاس نه راځی یاد ونو دپانږو چری شوی بسری کوم چه په هواکښې والوځی یا ایره یا دوره کوم چه الوځی دغه شان ددوی عملونه دی. چه دا بالکل بیکاره دی ددې هیڅ ثواب به هغوی ته نه ملاویرې. ځکه چه یاخوبه دوی کښې خلوص نه وو، یادشریعت مطابق نه وو، یا دواړه صفتونه پکښې نه وو. پس کله چه داد عالم او عادل حقیقی حاکم په مخکښې پیش شول نوبالکل بیکاره ثابت شول. په دې وجه نې هغې د ردی اوبه لاس نه راتلوڅیزسره تشبیه ورکړې شوه. لکه څنگه چه بل خانې کښې دی. (مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ) دکافرانودعملونومثال د ایرې پشان دې چه هغې لره تیزه هوا والوځوی. د انسان نیکی بعضې گناهونو سره هم ضائع کیږی. لکه صدقه اوخیرات چه دایه احسان کولو او تکلیف رسولوسره ضائع کیږی. لکه چه فرمان دې (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى) پس ددوی د عملونو نه نن دوی په هیڅ عمل باندي قادرنه دی. اوبه آیت کښې ددوی دعملونومثال دشگې هغه دهیری سره ورکړې شو کوم چه دلرې نه د دریاب دچپویه شان بیکاری چه دهغې په لیدلو ترې سرې هغې لره اوبه گنځی. لیکن چه نزدې ورشی نو امید نې مات شی ددې تفصیل هم دالله په فضل تیرشوی دې.

دمؤمنانو حالت: بیانې اوفرمائیل چه ددوی په مقابله کښې دجنتیانوهم واوړی ځکه چه دادواړه دلې برابرنه دی. جنتیان خوبه په اوچتو درجوکښې په اوچتوبالاخانوکښې په امن اوامان، راحت او آرام سره په عیش او عشرت کښې وی. ښه مقام، زړه خوشحالونکې منظر، هر راحت به موجودوی، زړه خوشحالونکې هر څیزبه مخې ته وی، ښه خانې، ښائسته مکان، مبارک منزل، داوده کیدوپاسیدو اود اوسیدلو آرام به وی. ددې په خلاف جهنمی دې چه ددوړخ لاندې طبقوکښې به په زنجیرونوکښې بند وی، لاندې باندي ښی اوگس طرف ته به اور وی. غم، افسوس، تکلیف، سوزیدل، بې آرامی، زړه سوزیدل، بدمقام، لوټې منزل، ویرونکې منظر، سخت عذاب به وی، دنیکانوخلکو دکوموچه په زړه کښې ایمان وودهغوی عملونه به قبول کړې شی، ثوابونه به ورکړې شی، بدلې به ملاوځی، دجهنم نه به بیچ شی، دجنت وارث اوماک به جوړشی. پس دوی چه ټولې ښیگړې نې حاصلې کړې اوهغه کوم چه دهر خیرنه محروم شول آیا برابرکیدې شی؟ پس دنیکانونیک بختی نې بیان کړله اود بدانو بدبختی باندي نې تشبیه اوفرمائیله. دابن عباس ﷺ نه نقل دی چه څه ساعت به داسې هم وی چه جنتیان به خپلو جوړو سره د ورځې دغرمې آرام کوی اوجهنمیان به شیطانانوسره تړلی شوی دغرمې ویریرې.

سعیدبن جبیر رضی الله عنه فرمائی چه الله ﷻ به نیمه ورځ کښې دبندگانو د حساب نه فارغ شی. پس د جنتیانود غرمې د اوده کیدو وخت به جنت کښې وی. اود جهنمیانوبه په جهنم کښې. حضرت عکرمه رضی الله عنه فرمائی

ماتہ معلومہ شوې ده چه کوم وخت به جنتیان جنت ته ځي او جهنمیان به جهنم ته، دابه هغه وخت وی کوم چه دلته په دنیا کښې د غرمې په وخت وی چه خلق خپلو کورونو ته د دوو گڼنتو دارام حاصلولوپه غرض سره واپس کیږي. د جنتیانو دا قیلوله به جنت کښې وی. دکب د زره خوراک به پرې خورلې شی. د حضرت ابن مسعود رضی الله عنه بیان دې چه دنیمې ورځې نه به مخکښې مخکښې جنتیان په جنت کښې او جهنمیان په جهنم کښې قیلوله کوی. بیا هغوی هم دا آیت اولوستلو، او آیت **(ثُمَّ انْ مُرْجِعُهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ)** نې هم اولوستلو. جنت ته تلونکی به صرف یو ځل د الله ﷻ په وړاندې پیش کیږي هم دا آسانتیا سره حساب اخستل دی. بیا به دوی جنت لارشی د غرمې آرام به کوی. لکه چه د الله ﷻ فرمان دې **(فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا)** یعنی کوم کس ته چه عملنامه په ښې لاس کښې ورکړې شی دهغه نه به ډیر آسان حساب اخستلې شی او هغه به خپل خپلوانو طرف ته په خوشحالی راوایس کیږي. دهغه داوسیدو ځانې او منزل ښه دې.

دیوبادشاه اودیو غریب حساب: صفوان بن محرز رضی الله عنه فرمائی. چه د قیامت په ورځ به دوه سړي راوستلې شی. یو خو هغه چه د ټولې دنیا بادشاه وو. دهغه نه به حساب اخستلې شی. نو دهغه په ټول عمر کښې به یوه نیکی هم نه وی. پس هغه ته به جهنم ته د داخلیدو حکم ملاوښی. بیا به دویم سړي راشی چه هغه په یو کښل کښې ژوند تیر کړې وو. کله چه دهغه نه حساب اخستلې شی الله ﷻ به او فرمائی دا رښتونی دې، دې پرېدی او جنت ته به د تللو اجازت ورکړې شی. بیا به څه وخت پس دواړه راوبللې شی نو جهنمی بادشاه خوبه د سوزیدلې سکارو پشان شوې وی. دهغه نه به تپوس اوشی چه په څه حال کښې یې؟ دې به اووانی ډیره بد حال کښې یم، او ډیره خراب ځانې کښې یم. بیا به جنتی راوبللې شی دهغه مخ به د خوارلسمې شپې د سپورمې په شان پر قیږې. دهغه نه به تپوس اوشی چه وخت څنگه تیر یږي؟ هغه به او وائی. الحمد لله ډیر ښه، او ډیره ښه ځانې کښې، الله ﷻ به او فرمائی. ځی خپل ځانې ته واپس لارشی. د سعید صواف بیان دې. چه په مؤمن خوبه د قیامت ورځ داسې وړه شی. لکه د مازیکرته ترمانبام پورې وخت، دې به د جنت گلونو ته اورسولې شی تردې چه دنور مخلوق حساب اوشی پس جنتی به د ښه رهانش والا او ښه ځانې والا وی.

وَيَوْمَ تَشَقُّقُ	
او په دغه ورځ به اوچوی	
او په ورځو کښې به یوه ورځ	
السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزُلِ الْمَلَكَةِ تَنْزِيلًا ۝ أَلَمْ تَرَ يَوْمَئِذٍ	
اسمان په وریخ سره او نازلې به کړې شی فرښتې په نازلولو سره بادشاهی به په دغه ورځ	
اسمان اوچوی او ډیرې فرښتې (په قطارونو کښې) را کوزیږي په دغه ورځ به	
الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ ۝ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۝ وَيَوْمَ	
حقه رحمن لره وی اړوی به دغه ورځ په کافرانو باند ډیره سخته او په دغه ورځ به	
رښتینې بادشاهی درحمان وی او دغه به په کافرانو ډیره سخته ورځ وی او په دغه ورځ	
يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي	
چگونه لگوی ظالم سړي په دواړو لاسونو خپلو باندې اووانی به اے کاش چی وی زه	
به ظالم خپل لاسونه (گوتې) چیچی دابه وائی چی ائی کاش زه د پیغمبر په نیغه لار	

اَتَّخَذْتُ	مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿۲۰﴾	يَوْمَ لَقِيَ	كَيْتَنِي	لَمَّا تَخَذُ
چی نیولی وی ما درسول سره لاره اے افسوس افسوس دی مالره چی نه وی نیولی ما				
روان شوې وی هانې زما بده نصیبه افسوس چي فلانې بنده مې ملگری کړې نه وی				
فَلَانًا	خَلِيلًا ﴿۲۱﴾	لَقَدْ أَضَلَّنِي	عَنِ الذِّكْرِ	بَعْدَ إِذْ
فلانې سرې دوست خامخا هغه بی لاری کرم زه د ذکر نه روستو دهغې نه کله چی راغې ماته				
دغه ملگری خو زه د هغې نه پس گمراه کرم چی نصیحت راته (کور ته) راغلی ووا او				
وَكَانَ الشَّيْطَانُ	لِلْإِنْسَانِ	خَذُولًا ﴿۲۲﴾		
اودی شیطان دپاره دانسان (دیر بی وفا) یوازی پرینسودونکی				
شیطان (دهمیشہ نہ) دانسان رسوا کونکی دی				

قوله تعالى: - وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْقَامِرِ

قیامت کنبی د آسمان چودلو کیفیت اود فرشتو را کوزیدل د قیامت په ورځ چه به کوم ویرونکی کارونه وی دهغې نه یو آسمان چودل او نورانی وریخ بنکاره کیدل هم دی چه دهغې درنرانه به سترگې او برینبیری، بیا به فرشتې را کوزیږی او په میدان حشر کنبی به ټول انسانان راگیر کړی. بیا به الله ﷻ په خپلو بندگانو کنبی فیصلې دپاره لکه چه فرمان دی ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلْمٍ مِّنَ الْعَمَاءِ﴾ یعنی آیا دوی ددی خبرې په انتظار کنبی دی چه الله ﷻ اودهغه فرشتې په وریخو کنبی راشی. ابن عباس رضی الله عنهما فرمائی چه الله ﷻ به خپل ټول مخلوق، ټول انسانان او ټول جنات (پیریان) په یو میدان کنبی راجمع کړی. ټول ځناور، مارغان وغیره او ټول مخلوق به هلته وی. بیا به رومبې آسمان او چوڼی اودهغې فرشتې به را کوزشی چه هغوی به ټول مخلوق دڅلورو طرفونه راگیر کړی اودهغوی دشمیرنه به دیرزیات وی. بیا به دویم آسمان او چوڼی دهغې فرشتې به راشی چه هغوی د زمکې اود رومبې آسمان دټول مخلوق نه هم زیات وی. بیا به دریم آسمان او چوڼی دهغې فرشتې به د دواړو آسمانونو دفرشتو اود زمکې دمخلوق نه هم زیات وی. دا ټول به راگیر کړی او به دریری. بیا به دغه شان څلورم، بیا پنځم، بیا شپږم، بیا اووم، بیا به زمونږ الله ﷻ د وریخې په سوری کنبی ددی نه گیرچاپیره به بزرگې او پاکې فرشتې وی. چه دا به د اووه آسمانونو او اووه زمکو دټول مخلوق نه زیات وی. په هغوی به د بنکرو په شان نخښې وی. هغوی به دالله دعرش لاندې دالله تسبیح او تهلیل اوپاکی بیانوی. دهغوی دتلی نه واخله ترگیتی پورې فاصله به پنځه سوه کاله لاره وی. اود گیتی نه تر کونډی پورې به هم دغه هومره وی، اود کونډی نه تر نامه پورې به هم دهمره فاصله وی اود نامه نه ترمری پورې به هم دهمره فاصله وی. اود مری نه تر د غور نرمنی پورې به هم دهمره فاصله وی. اوددی نه پورته سرپورې به هم دهمره فاصله وی. دابن عباس رضی الله عنهما فرمان دی چه د قیامت نوم (یوم التلاق) ځکه دی چه په دی کنبی به زمکې او آسمانونو والا ملاویږی. ددی په لیدلویه مخکنی خو حشر والا پوهه شی چه زمونږ الله ﷻ راغې

قیامت کنبی د الله ﷻ راتلل: - خودابه اوو نیلې شی چه هغه راتلونکی تراوسه پورې نه دی نازل شوې. بیا کله چه آسمانونو والا فرشتې راشی الله ﷻ به په خپل عرش باندې چه دابه اته فرشتو اوچت کړی وی. چه ددی دگیتی نه تر کونډی پورې داویاکالو لارده. اودپتون او پنډی په مینځ کنبی هم داویاکالو لاره ده. هره فرشته دبلې نه بیله اوجدا ده. دهریو څنه سینې سره لگیدلې ده او په ژبه نی ﴿سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ﴾ وظیفه ده. دهغوی په سرونو باندې یوخور شوې شان څیزدی. لکه چه تمبو (تریال) په هغوی باندې عرش

وی۔ یہ دے کنبی راوی علی بن زید بن جدعان دے چہ داضعیف دے اویہ دے حدیث کنبی ۵۱۰ نکات دے۔ د صورتہ مشهور حدیث کنبی دے تہ نزدی نزدی نقل دے واللہ اعلم۔ (۱)

او پے آیت کنبی دے چہ ہم پے دغہ ورخ بہ او آسمان بہ تکرے تکرے شی او ددی پے غاروبہ فرشتے وی۔ اوہم پے دغہ ورخ بہ چے خہ کبیری ہغہ بہ داسے اوشی۔ ستادرب عرش اتہ فرشتو راوحت کرے وی۔ شہر بن خوشب ۷۷ فرمائی چہ پے ہغوی کنبی دخلوروتسیح بہ داوی ﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ جَلِّكَ بَعْدَ عَمَلِكَ﴾ ای اللہ ﷻ تہ پاک یے تہ قابل دشناوتعریف یے۔ سرہ دعلم بیہم صبرکول ستا صفت دے۔ چہ پدی بانڈے مونہستا تعریف بیانوو۔ اود خلورو تسبیح بہ داوی ﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ﴾ ای اللہ تہ پاک یے اوخپلو تعریفونو سرہ یے ہم ستادپارہ اوس ہم تعریف دے چہ تہ باوجود د قدرت معاف کرے۔ ابوبکر بن عبداللہ ۷۸ فرمائی چہ عرش را کوزیدونکے لیدلوسرہ بہ دمحشروالو سترگی اوشلیبری۔ بدن بہ پے رسیدوشی زرونہ بہ اوخویری۔ عبداللہ بن عمرو ۷۹ فرمائی چہ کوم وخت بہ اللہ ﷻ مخلوق طرف تہ را کوزیری نویہ مینخ کنبی بہ اویا زرہ پردے وی۔ بعضے بہ د نوراو بعضے بہ د تیارووی۔ ددی تیارونہ بہ یوداسے آواز راوخی چہ ہغے سرہ بہ زرونہ تکرے تکرے شی کیدی شی چہ دا روایت ددی ددوو تھیلونہ اخستی شوی وی۔ واللہ اعلم۔

قیامت کنبی د اللہ ﷻ اعلان۔ پے دغہ ورخ بہ صرف د اللہ ﷻ بادشاہت وی لکہ چہ فرمان دے ﴿لَئِنِ الْمَلَكُ الْيَوْمَ﴾ نین بادشاہی دچا دپارہ دہ؟ صرف اللہ غالب اوقہار دپارہ، پے صحیح حدیث کنبی دے چہ اللہ ﷻ بہ آسمانونہ پے خپل نبی لاس کنبی راتول کرے او زمکے بہ پے خپل دویم لاس کنبی واخلی بیابہ اوفرمائی چہ زہ مالک یم، زہ دیان یم دزمکے بادشاہان چرتہ دے؟ تکرے کونکی چرتہ دے؟ (۲) دغہ ورخ بہ کافرانو بانڈے ۵۱۰ سخته وی۔ ددی بیان بل خانے ہم دے۔ چہ پے کافرانویہ داورخ ۵۱۰ سخته تیریری البتہ مؤمنانوتہ بہ پے دغہ ورخ ہسے ویرہ یا پریشانی وی۔ نبی کریم ﷺ تہ اوونیلی شوچہ ای داللہ رسولہ ﷻ! پنخوس زرہ کالہ ورخ خوبہ ۵۱۰ گرانہ وی۔ نبی ﷺ اوفرمائیل پے ہغہ ذات قسم دچاپہ قبضہ کنبی چہ زما ساه دہ چہ پے مؤمن خوبہ دغہ ورخ د یووخت دفرض مونخ نہ ہم سپکے او آسانہ وی (۳)۔

دقیامت پے ورخ دقرآن د پریخودونکی حشر :- دپیغمبر ﷺ د طریقے تہ اودنبی ﷻ دراوڑلی شوی ہنکارہ حق نہ اود رسول اللہ ﷺ دلاری نہ بغیر پے نورو لاروبانڈے تلونکی بہ پے ہغہ ورخ ۵۱۰ پشیمانہ وی او حسرت اوافسوس سرہ بہ خپل لاسونہ خوری اگرچہ ددی نزول دعقبہ ابن ابی معیط بارہ کنبی وی یا د بل چا بارہ کنبی وی لیکن دحکم پے اعتبارسرہ داهر داسے ظالم تہ شامل دے لکہ چہ فرمان دے ﴿يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ پورہ دوو آیاتونو پورے، پس ہرظالم بہ دقیامت پے ورخ افسوس کوی خپل لاسونہ بہ خوری او ژرا اوفریاد بہ کوی چہ ارمان دے ما دنبی ﷻ لارہ خپلہ کرے وی، ارمان چہ مادفلاتی سرہ مینہ نہ وی کرے چہ ہغہ زہ دحق لاری نہ بی لاری کرے۔ دامیہ بن خلف اودہغہ د وروربہ ہم داحال وی۔ او ددی نہ سوا دداسے خلقوبہ ہم داحال وی۔ وانی بہ چہ دہ زہ د ذکر نہ یعنی دقرآن نہ بی لاری کرے۔ حالانکہ دا ماتہ رارسیدلی وو۔ اللہ ﷻ فرمائی شیطان انسان لہ رسواکونکے دے ہغہ دہ لہ ناحق طرف تہ رابلی اودحق نہ ئے لری کوی۔

(۱) سنن ابن ماجہ : ۴۰۷۷

(۲) صحیح مسلم کتاب صفات المنافقین باب صفة القيامة والجنة والنار : ۲۷۸۷، ابوداؤد : ۴۷۳۲۔

(۳) احمد : ۷۵/۳

وَقَالَ الرَّسُولُ

ا او اوبه وائی رسول |

ا او پیغمبر ﷺ به او وائی

يَرِبَّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا

اے ربہ زما بی شکہ چی | قوم زما نیولی ووا | دا قران | (یوہ توتہ) پرینسودی شوی |
چی ائی زما ربہ ازما قوم دا قران پاک پرینسودی ووا (او عمل نی پرې نہ وو کرې)

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى

او دارنگی | جو کرې دی مونږ | دپارہ دهر نیبی | دشمنان | دمجرمانونہ | او کافی دی
او دغه شان مونږ دهر پیغمبر دپارہ د گناہگارانو نہ دبنمنان جو کرې دی | او ستارب

بِرِّبِكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا

رب ستا | دپارہ دلار بنودلو | او دپارہ دامداد کولو |
لاره خودونگی او مددگار کافی دی |

قوله تعالى: - وَقَالَ الرَّسُولُ يَرِبَّ

د الله په عدالت کښې د آقا ﷺ شکایت د قران پرې خودونکو خلاف ”دقیامت په ورځ به دالله رښتونې رسول ﷺ دخپل امت شکایت د الله ﷻ په دربار کښې کوی. چه نه به دې خلقو قرآن طرف ته توجه کوله اونه به ئې په شوق سره قبولیت سره اوریدلو. بلکه نور خلق به ئې هم ددې داوړیدلونه منع کول. لکه څنگه چه د کافرانو وینا په خپله قرآن کښې ده چه هغوی به وئیل: ﴿لَا تَمْعُرُوا هَذَا الْقُرْآنَ وَالْغَوَافِیَه﴾ دا قرآن مه اورئ او ددې د لوستلو په وخت شور شغب کوی. هم دا ددوی پرینسودل وو، نه به ئې په دې باندي ایمان راوړلو، نه به ئې په دې باندي دپوهیدلو کوشش کولو. نه به ئې په دې باندي عمل کولو. نه به ئې ددې احکام پوره کول. نه به ددې دمنع کرې شوو کارونونه منع کیدل. بلکه ددې نه سوا په نورو کارونو کښې به مشغول اوسیدل. لکه شعرونه، غزلې، باجې، گانې، ټنگ ټکور دغه شان به ئې دنورو خلقو خبرو سره شوق لرلو. او په هغې به ئې عمل کولو. هم دا ددې پرینسودل وو. زمونږ دعاده چه الله ﷻ کریم اومنان چه هغه په هر څیز باندي قادر دي. چه مونږ ته توفیق را کرې چه مونږ دهغه د ناراضی د کارونونه منع شو. او دهغه خوښ کارونو طرف ته متوجه شو. هغه مونږ ته دخپل کلام پوهه را کرې. اوشپه ورځ دې په دې باندي دعمل کولو هدایت را کرې. چه په هغې سره هغه خوشحاله وی هغه کریم او وهاب دې.

بیانې اوفرمانیل. لکه څنگه چه ای نبی ﷺ استاسویه قوم کښې قرآن پرینسودونکی خلق دی. دغه شان په تیرو شوو امتونو کښې همداسې خلق وو چه هغوی به پخپله کفر کولو نور خلق به ئې خپل کفر کښې شریکول. اود خپلې گمراهی د خورولو په فکر کښې به مشغول اوسیدل. لکه چه فرمان دې ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا﴾ یعنی دغه شان مونږ دهر نیبی ﷺ دشمنان شیطانان اوانسانان جو کرې دی. بیانې اوفرمانیل څوک چه درسول الله ﷺ تابعداری او کرې په کتاب الله باندي ایمان راوړی، دالله په وحی باندي یقین او کرې، دهغه هادی اواناصر (مددگار) په خپله الله ﷻ دی. دمشرکانو کوم ناکاره صفت چه پورته بیان شو. دهغې نه دهغوی غرض داوو. چه خلق په هدایت باندي رانه شی. اوهغوی په مسلمانانو باندي غالب وی. په دې وجه قرآن فیصله او کرله چه هم دوی به نامراده وی. الله ﷻ به خپلو نیکانو بندگانوته په خپله هدایت کوی. اود مسلمانانو په خپله مدد کوی. دا معامله او دداسې خلقو مقابله صرف تاسوسره نه

دہ، پولوتیرو شوو نبیانوسره ہم دغه شان کیدل.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا	اورانی ہغہ کسان چی دحق نہ نی انکار اوکرو
كُلَّا نَزَّلْنَا عَلَيْهِ الْقُرْآنَ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ	ولی نازل نہ کرې شو پہ دہ باند دا قران پہ یو خل درانگی لیر لیر نازل شو پہ دې سرې باندې (تول) قران پاک پہ یو خل ولی نازل نشو داخکہ
لِنُنشِئَ بِهِ قَوَادِكَ وَرَتَّلْنَاهُ	دپارہ ددی چی مونرہ محکم کرواپہ دې سرہ زرہ ستا او لیر لیر پہ ارام سرہ لوستلی دې مونرہ دا قران (لیر لیر اغلو) چی ددی پہ ذریعہ مونرہ ستا زرہ مضبوط کروا اومونرہ دا کتاب
تَرْجِيلاً ۝ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ	پہ ارام ارام لوستلو سرہ اونہ راوړی دوی تاتہ یوہ نوی خبرہ مگر درکوو مونرہ تاتہ حق جواب پہ ارام سرہ لولوا اودا خلق چی ستانہ څنگہ عجیبہ سوال کوی نومونرہ بہ
وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ	اوبند بیان ہغہ خلق چی جمع کولی کیری بہ پہ مخونو خپلو باند بہ تاتہ دہغی سم بنہ او تفصیلی جواب بنایو داہغہ خلق دی چی پرمخ بہ دوزخ تہ جمع کرې شی
إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۝ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝	دوزخ تہ ادغہ کسان چی دی بددی پہ لحاظ دخانی سرہ او ډیر بی لاری دی پہ لحاظ دلاری سرہ ددوی خانی ډیر خراب دی اود لاری نہ ډیر بی لاری روان دی
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ	او خامخا ورکرو مونرہ موسی تہ کتاب او مقرر کرو مونرہ دہغہ سرہ رور دہغہ اومونرہ حضرت موسی علیہ السلام تہ کتاب (تورات) ورکړې وو او دہغہ سرہ مو دہغہ رور
هُرُونَ ۝ وَزَيَّرْنَا فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا	هارون ابو مددگار (وزیر) انو اووئیل مونرہ چی لار شی دواړہ ہغہ قوم تہ چی دروغ نی گنہلی دی ہارون مددگار جوړ کړې وو انومونرہ ور تہ اووئیل چی تاسو دواړہ ہغہ خلقو تہ ورشنی
بِأَيْتَانَا ۝ فَذَمَّرْنَاهُمْ ۝ تَدْمِيرًا ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا	ایتونہ زمونرہ انو ہلاک کړل مونرہ ہغوی پہ ہلاکولو سرہ او دغسی قوم دنوح علیہ السلام کله چی چی زمونرہ خبری نی دروغزنی گنہلی دی بیبا مونرہ دا کافران ہلاک کړل اومونرہ دنوح علیہ السلام قوم ہم ہلاک کړو

د قرآن پاک مجموعہ نزول پہ لیلۃ القدر شوی ۵۵: ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمائی۔ چہ تہول قرآن پہ یوخل پہ لیلۃ القدر کنبی آسمان ددنیا تہ نازل شو۔ بیا شلو کالو پوری زمکی تہ نازلیدلو۔ بیاددی پہ ثبوت کنبی ہغوی ﷺ (لَا يَأْتُونَكَ) او آیت (وَقَرَأْنَا قُرْآنَهُ) تلاوت او فرمائیلو (۱) ددی نہ پس چہ دکافرانو کوم حالت دقیامت پہ ورخ کیدونکی دے۔ دہغی بیان نی او فرمائیلو۔ چہ پہ دیر بد حالت او دیر ناکارہ ذلت کنبی بہ ددوی حشر جہنم طرف تہ وی دوی بہ پرمخی رانیکلی شی۔ ہم داخراب خانے والا او دتولو نہ زیات بی لاری دی۔ یو سری دنبی کریم ﷺ نہ تیوس او کروجہ دکافرانو حشر بہ پرمخی خنگہ وی۔ نبی ﷺ او فرمائیل۔ کوم ذات چہ ہغوی لہ پہ خپو باندی چلولی دی ہغہ بہ پہ سرباندی چلولو باندی ہم قادر دی۔ (۲)

د انبیا و دشمن قومونہ تباہ او برباد شول ﷺ اللہ ﷻ مشرکان او دنبی کریم ﷺ مخالفین دخیلو عذابونونہ ویروی چہ ستاسونہ مخکبسی چہ کومو خلقوز مادنبیانو خبرہ اونہ منلہ۔ دہغوی سرہ نی دشمنی او کپلہ، د ہغوی مخالفت نی او کپرو۔ ماتباہ او برباد کرل۔ د فرعونیانو حال تاسو او ریدلے دی چہ موسی ﷺ او ہارون ﷺ ہغوی طرف تہ پیغمبران اولیبرلی شول۔ لیکن ہغوی اونہ منل چہ ددی پہ وجہ داللہ عذاب راغی۔ او تہول ہلاک کرے شول۔ د نوح ﷺ قوم تہ او گوری ہغوی ہم زمونہ رسول دروغژن او گنرلو۔

د یو رسول تکذیب د تہولو رسولان تکذیب دی۔ او چونکہ د یو رسول دروغژن گنرل دتہولو نبیانو دروغژن گنرل دی۔ پہ دی وجہ دلته رسل جمع او نیلے شو۔ اوداپہ دی معنی سرہ ہم چہ کتہ بالفرض ہغوی طرف تہ تہول رسولان ہم لیبرلے شوے وی۔ نویابہ ہم ہغوی دتہولو سرہ ہغہ سلوک کولو۔ کوم نی چہ نوح ﷺ سرہ او کپلو۔ دامطلب تہ دی چہ دوی طرف تہ دیر رسولان لیبرلی شوی وو۔ ہغوی تہ صرف حضرت نوح ﷺ راغلی وو۔ چہ ہغہ نہنیم سوہ کالہ پہ ہغوی کنبی وو۔ پہ ہرہ طریقہ نی ہغوی پوہہ کرل، لیکن د یو خو کسانونہ سواچاہم ایمان رانہ ورلو۔ پہ دی وجہ اللہ ﷻ تہول غرق کرل۔ سوادہغہ کسانونہ کوم چہ حضرت نوح ﷺ سرہ پہ کشتی کنبی سوارہ وو۔ یوننیادم پہ زمکہ باندی بیچ پاتے نہ شو۔ خلقودپارہ د ہغوی ہلاکت عبرت جوہر کرے شو۔ لکہ چہ فرمان دی۔ چہ داوبو دتیزو چپوہہ وخت مونہ تاسوپہ کشتی کنبی سوارہ کرے۔ تردی چہ تاسودی لہہ خپل خان دپارہ عبرت جوہر کرے۔ او کشتی مونہ تاسو دپارہ ددی طوفان نہ دنجات درکولو اود او برد سفر کولو ذریعہ جوہر کرلہ۔ چہ تاسو داللہ نعمت یاد کرے۔ چہ ہغہ ددیر لونہی طوفان نہ تاسو بیچ کرے۔ او ایماندار اود ایمانداروپہ اولاد کنبی نی اوساتلی۔ د عادیانو او ثمودیانو قصہ خودیرخل بیان شوے ۵۵: لکہ چہ پہ سورہ اعراف وغیرہ کنبی وَأَصْحَابِ الرَّيِّسِ بارہ کنبی دابن عباس رضی اللہ عنہما قول دی چہ دا دثمودیانو دیو کلی والاوو۔ (۳)

عکرمہ رضی اللہ عنہ فرمائی۔ چہ داد فلج (یسامہ) والاوو۔ چہ ددوی ذکر پہ سورہ یسین کنبی دی۔ دابن عباس رضی اللہ عنہما نہ داهم نقل دی چہ دآزربانیجان یوکوہی سرہ ددوی کلی وو۔ عکرمہ رضی اللہ عنہ فرمائی ہغوی تہ کوہی والاخکہ وائی چہ ہغوی خپل پیغمبر پہ کوہی کنبی غورزولے وو۔ ابن اسحاق دمحمد بن کعب رضی اللہ عنہما نہ نقل کوی چہ رسول اللہ ﷺ او فرمائیل۔ چہ یوتور غلام بہ دتہولونہ رومی جنت تہ خی اللہ ﷻ یو کلی والوتہ خپل نبی لیبرلی وو۔ لیکن ہغہ کلی والو کنبی سوادہغہ نہ چاہم ایمان رانہ ورلو۔ بلکہ ہغوی داللہ نبی پہ یو غیر آباد کوہی کنبی پہ وران میدان کنبی او غورزولو۔ اودہغہ پہ خلہ باندی نی یوغتہ گت کیخودہ۔ چہ دی ہم ہلتہ مرشی داغلام بہ خنگل تہ تلو۔ لرگی بہ نی پریکول او راوڑل۔ او ہغہ بہ نی پہ بازار کنبی خرخول۔ او روتے وغیرہ بہ نی اخستلہ او کوہی تہ بہ راتلو، او ہغہ کانہی بہ نی لری کول چہ ہغہ بہ دیرو سروہم نہ شو لری کولی۔ لیکن اللہ ﷻ بہ دہغہ پہ لاسونو ہغہ لری کول۔ ۵۵: بہ یوہ رسی زورندولہ، روتے او اوبہ

(۱) حاکم: ۳۶۸/۲۔ وسئلہ حسن۔

(۲) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الفرقان باب قوله تعالى ﴿الذين يحشرون على وجوههم الى جهنم...﴾: ۴۷۶۰۔

(۳) الطبری: ۲۶۹/۱۹۔

به نبي هغه پيغمبر ته رسول. چه هغه به داخوراك خكاك كولو. ترمودو پورې هم داسې كيدل. يوخل دي لاره لرگي نبي كټ كړل جمع نبي كړل، پنډني او تړلو. چه په دي كښې پرې دخوب غلبه اوشوه او اوډه شو. الله ﷻ په هغه داسې خوب راوستلو چه اووه كال پورې هغه اوډه وو. اووه كاله پس نبي بيا سترگې كهللو شوې. نوهغه د خپلو لرگو پنډ اوچت كړو. او بنار طرف ته روان شو. دهغه هم داخيال وو. چه لږ وخت دپاره اوډه شوې ووم. بنارته راغې لرگي نبي خرخ كړل. دعادت مطابق نبي خوراك اخستلو، او هلته اورسيدلو. څه گوري چه كوهې هلته نشته، ډير نبي تلاش كړو خوملاو نه شو. دلته دا شوي ووجه دقوم زرونه ايمان طرف ته مانل شو. هغوي لارل خپل نبي نبي دكوهي نه راويستلو. ټول په ټوله ايمان راوړلو. بيا نبي په خپل مرگ مر شو. نبي هم پخپل ژوند كښې داحبشي غلام تلاش كولو. ليكن دهغه پته اونه لكيده. بيا د هغه نبي دمرگ نه پس دا سرې دخپل خوب نه راپاسولې شو. نبي كريم ﷺ فرماني. پس داحبشي غلام دي چه دابه دټولونه مخكښي جنت ته ځي (۱). دا روايت مرسل دي او په دي كښې غرابت اونكارت دي او شايد ادراج هم دي والله اعلم.

دا روايت په هغه اصحاب رس باندي هم نه شولگولي. ځكه چه دلته خوځ كړدي چه هغوي هلاك كړي شو. البته دا يوه توجه كيدې شي چه دا خلق خوباه كړې شول. بيا ددوي نسلونه صحيح شول. او هغوي ته دايمان توفيق ملاو شو. دامام بن جرير رضي الله عنه فرمان دي. چه اصحاب رس هم هغه دي دكوموځ كړچه په سورة بروج كښې دي چاچه خندقونه كنستلي وو. والله اعلم. بياني او فرمائيل چه نورهم ددوي په مينځ كښې ډير امتونه راغلل چه هغوي هلاك كړي شول. مونږ دهغوي ټولو مخكښې خپل كلام بيان كړي وو. دليلونه مويش كړي وو. معجزې مو ورته خولې وي. عذرونه مو ورله ختم كړي وو. بيا مو ټول تباه او برباد كړل. لكه چه فرمان دي. چه دنوح عليه السلام نه پس هم ډير كلي مونږ تباه كړل.

قرن سومره مودې ته وائي؟ قرن وائي امت ته، لكه چه فرمان دي چه ددوي نه پس مونږ ډير قرن يعني امتونه پيدا كړل. دقرن موده دبعضويه نزد يوسل شل كاله ده. څوك وائي سل كاله، څوك وائي اتيا كاله، څوك وائي څلرېنست كاله، نورهم ډير اقوال شته. زياته واضحه خبره داده چه ديوې زمانې والا يو قرن دي. كله چه هغوي ټول مره شي. نو دويم قرن شروع كيږي. لكه چه دبخاري اومسلم په حديث كښې دي چه د ټولونه غوره زمانه زما زمانه ده. (۲)

د سدوم كلي تذكړه: بيا فرماني چه سدوم نومې كلي سره خودا عرب مسلسل تيريري. هم دلته لوطي آباد وو. چه په هغوي باندي زمكه آلتېه كړې شوه. او داسمان نه پرې كانږي اورولې شو. او ډير باران پرې اوشوچه هغه دسختوكانږو وو. دوي شپه ورځ په دغه ځانې تگ راتگ كوي. بيا هم دعقلمندي نه كارنه اخلي. دا كلي خوستاسو دتيريدو ځايونه دي. ددوي واقعات مشهور دي. آيا تاسو دوي نه گوري؟ يقينا چه گوري ليكن ستاسو عبرت سترگي نشته، چه پوهه شي او غور او كړي. چه دهغوي دخپل نالائق توب په وجه هغوي دالله په عذابونو كښې راگير شول. د بوسويه شان والوزولي شول. بيا نشانه كړې شو. د جرړې نه ختم كړې شول لكه چې په پوكي والوزولي شو. چه په دي سوچ او كړي نوهغه څوك چه قيامت مني. څه به عبرت حاصل كړي چه دسره دقيامت منكر دي دوباره ژوند ناممكن گنږي.

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي

او هر كله چې | او ويني دا خلق تا | نو نه نيسي دوي تا | مگر | په ټوقو سره | ايا دا هغه سرې دي

او هر كله چې | دا خلق تاته او گوري | نو تا پورې ټوقي كوي | چې ايا دا هغه سرې دي چې

(۱) الطبري: ۲۷۱/۱۹،

(۲) صحيح بخاري كتاب فضائل اصحاب النبي صلى الله عليه وسلم: ۳۶۰۱. صحيح مسلم: ۲۵۳۵.

بَعَثَ اللَّهُ	رَسُولًا ۞	إِنْ كَادَ	لَيُبْذِلَنَا	عَنْ الْهَيْبَتَا
جہ را بیولہی دی اللہ اہہ حیثیت در رسول اقریبہ وہ چی دہ گمراہہ کړی وی مونږہ دخدا یا نو زمونږ نہ	اللہ پیغمبر را بیولہی دی دی سړی خو بہ مونږ دخپلو معبودانو نہ اړولی وو			
لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا	عَلَيْهَا ۞	وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ	حِينَ يَرَوْنَ	
کہ چری صبر نہ وی کړی مونږ اہہ هغی باندي او زر بہ معلوم شی دوی ته کله چی اووینی	کہ مونږ پری کلک ولاړ نہ وی او هر کله چی دوی عذاب اووینی نو دوی ته بہ معلومہ			
الْعَذَابِ	مَنْ أَضَلُّ	سَبِيلًا ۞	أَرَأَيْتَ	مَنْ
عذاب	چی خوک ډیر وړک کونکی دی لاری لره	ایا تا غور کړی دی اہہ حال دهغه چا	شی اچی خوک دلاری نہ بی لاری ووا	ایا تا هغه سړی لیدلی دی کوم چی
اتَّخَذَ	إِلَهَهُ	هُوَ ۞	أَفَأَنْتَ تَكُونُ	عَلَيْهِ
چی نیولی نی دی خدای خپل خواهشاتو خپلو لره	ایا پس تہ بہ شی اہہ هغه باندي	دخپل خواهش نہ خپل معبود ځای جوړ کړی دی نو ایا تہ دهغه ذمہ واری اخستی شی ؟		
وَكَيْلًا ۞	أَمْ تَحْسَبُ	أَنَّ أَكْثَرَهُمْ		
ساتونکی چی منع نی کړی خواهشاتو نه	ایا گمان کوی تہ چی بیشک ډیر خلق ددوی	ایا ستا دا خیال دی چی پہ دوی کښی زیات کسان (سمہ خبرہ) اوری		
يَسْمَعُونَ	أَوْ يَعْقِلُونَ ۞	إِنْ هُمْ إِلَّا	كَالْأَنْعَامِ	بَلْ هُمْ
(گنی) اوری خبرہ یا د عقل نہ کار اخلی	انہ دی دوی مگر دی پشان دخناور بلکه دوی	یا پوهیږی دوی خو د خاروؤ پہ شان دی بلکه دخاروؤ نہ هم		
أَضَلُّ	سَبِيلًا ۞	الْمُتَرِّ إِلَىٰ رَبِّكَ	كَيْفَ مَدَّ	
زیات وړک کونکی دی نیغی لاری لره	ایا نہ گوری تہ رب خپل ته چی څرنګی نی خور کړی دی	زیات بی لاری دی ایا تہ دخپل رب (کارونو) ته نہ گوری چی هغه څنګه سیوری		
الظَّلَمَ	وَلَوْ شَاءَ	لَجَعَلَهُ	سَاكِنًا	ثُمَّ
سورې او کہ غوښتلې هغه نو گرزولی بہ نی وو دغه سورې	ولاړ پہ یو ځای بیا	راخور کړی دی کہ هغه غوښتلې نو دغه سیوری بہ نی پہ ځای ایسار کړی وی بیا		
جَعَلْنَا الشَّمْسَ	عَلَيْهِ ۞	دَلِيلًا ۞	ثُمَّ قَبْضَهُ	
جوړ کړو مونږہ نمر اہہ هغی باندا دلیل (چی معلومیږی)	بیا راغونډوو مونږ دا سورې	مونږ نمر پہ دغه سیوری باندي یوه نښہ مقرر کړه بیا دا سیوری		

إِلَيْنَا	قَبْضًا	يَسِيرًا ۝	وَهُوَ الَّذِي	جَعَلَ
خان خپل ته په راغونډولو آسانو سره او هغه (الله) هغه ذات دې چې جوړه نې کړه				
مونږ خپل طرفته راتولوو او الله ﷻ هغه ذات دې چې ستاسو دپاره نې شپه د پردې				
لَكُمْ	الَّيْلِ	لِيَأْسًا	وَالنَّوْمِ	سَبَاتًا
ستاسو دپاره شپه جامه او خوب اذريعه دارام او جوړه نې کړه ورځ وخت دپاسيدو				
خيز او خوب دارام ذريعه او ورځ د گرځيدو دپاره جوړه کړې ده				

قوله تعالى: - وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا أَنْتَ الْهَزْوَا

د ناعاقبت انديشو آقا پورې ټوکې "کافر انوبه دالله ﷻ غوره او افضل پيغمبر احمد مجتبی محمد ﷺ په ليدلو خندا او ټوکې کولې. عیبونه به نې پکښې لټول. او په نبی ﷺ کښې به نې نقصانونه بنودل. هم دا حالت د هريوې زمانې د کافرانو خپلو نبیانوسره شوې دې. لکه چه فرمان دې. ﴿وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بُرْسُلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ستانه مخکښې رسولانو پورې هم ټوکې کړې شوی، او ونيلې شو چه مونږ کلک شوگنی دې رسول ﷺ خو زمونږ په د هوکه کولو کښې هيڅ کمی پرې نخودله. ښه ده دوی ته به ډير زر معلومه شی چه په هدايت باندي دوی خومره پورې وو؟ د عذاب په کتلوبه ددوی سترگي کهلاو شی. اصل دادې چه دې خلقو خواهش پرستی شروع کړې ده. نفس او شيطان چه کوم خيزښه ښکاره کوی. دوی هم داښه گنړی. نو ددې ذمه دار ته څنگه گرځيدلې شي؟

په عربو کښې د کانډو عبادت: د حضرت ابن عباس رضی الله عنه بيان دې چه په جاهليت کښې دعربو دا حالت وو. چه چرته به نې څه سپين گول غونډې کانډې اوليدلو دهغې عبادت به نې شروع کړو. چه دهغې نه به بل يوبښه په نظر راغې هغې ته به نې سجدي کولې او رومبې به نې پرښودلو (۱). بيا فرمائی داخو د ځناورونه هم بدتر دي. نه ددوی غوږونه شته، نه نې زړه شته، ځناور خو خیر قدرتا آزاددی ليکن دوی چه دعبادت دپاره پيدا کړې شوی وو. دوی دهغوی نه هم زيات بې لارې شول. بلکه دالله نه سوانې دنوروعبادت شروع کړلو. اود حجت قائميدونه پس د رسولانو رسيدلو نه پس هم الله ته سجده نه کوی. دهغه توحيد او د رسول ﷺ رسالت نه منی.

دالله د وجود او قدرت دليلونه "د الله ﷻ په وجود اودهغه په قدرت باندي دليلونه بيانېری چه مختلف او متضاد خيزونه هغه پيدا کوی. سوری هغه اوږده وی. وانې چه دا وخت د صبا صادق نه واخله ترنمر راختلو پورې دې. که چرې هغه غوښتلې نو دا به نې په يو حالت باندي ساتلې وې. لکه چه فرمان دې. چه که هغه صرف شپه اوساتی نوڅوک ورځ کولې نه شی، او که هغه صرف ورځ اوساتی نوڅوک شپه نه شی راوستلې. که نمرنه راوتلې نو دسوری حال به هم نه معلوميدلې. هرڅيز په خپل ضد سره پيژندلې شی. د سوری نه شاته نمر، د نمرنه شاته سوری داهم د قدرت انتظام دې. بيا په مزه مزه مونږ داسوری يا نمر خپل طرف ته راتولوو. يو راتولېری اوبل اوږديری. اودا انقلاب په تيزی سره کيږی. هيڅ يوځانې سوری والا باقي نه پاتې کيږی. صرف دکورونو دچهتوونو اود ونولاندې سوری پاتې کيږی. او په هغې هم دپاسه نمر ښکاره وی. په مزه مزه په لږه لږه مونږ داخپل طرف ته راتولوو. هم هغه شپه ستاسو دپاره جامه جوړه کړې ده. چه داستاسويه وجود باندي راخوږيږی. اوداپتوی. لکه چه فرمان دې، قسم دې دشپې کله چه پټ کړی، هم هغه خوب لږه سبب دراحت او آرام جوړ کړې دې. چه دغه وخت حرکت اوږديری. اودتولې ورځې کاروبار سره چه کوم سترې والې سور شوې وو. هغه دې آرام سره ښکته کيږی. اوبدن او روح ته راحت

(۱) الدر المنثور: ۶/۲۶۰.

حاصلیبری بیادورخې پاسیدوسره خواره شی. اود روزی په تلاش کښې لگیا کیرې. لکه چه فرمان دې چه هغه خپل قدرت سره شپه او ورځ مقرر کړې ده. چه تاسو سکون او آرام هم حاصل کړی. او خپلې روزی هم تلاش کړی.

وَهُوَ الَّذِي	أَرْسَلَ الرِّيحَ	بُشْرًا	بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ	وَأَنْزَلْنَا
او الله هغه ذات دې چي راليري هواگاني زيري وړاندي درحمت خپل نه او نازلونو مونږه	او الله هغه ذات دې چي هواگاني دخپل رحمت (يعني باران) نه وړاندي دزيري په طور راليري	داسمان نه اوبه پاكي	دپاره ددې چي ژوندي كړو مونږه په دې اوبو سره نبار	او مونږ داسمان نه پاكيزه اوبه راوړو چي ددې په ذريعه يو مړه شوي (اوچ بنجر) زمكه
مِنَ السَّمَاءِ	مَاءً طَهُورًا	لِنُحْيِيَ	بِهِ	بَلَدَةً
مړ او چي اوڅكو مونږ د اوبه په هغوي باندي چي پيدا كړي دي مونږه خنور او انسانان	بيا راژوندي كړو او دخپل پيدا كړي مخلوق نه ډير څاروي او بنيادم پري خروب	كثيراً	ولقد صرفناه	بينهم
كثيراً	ولقد صرفناه	بينهم	ليدكروا	
ډير او باربار كوو مونږ دا كار په منځ ددوي كښي دپاره ددې چي سبق حاصل كړي	كرو او مونږ د اوبه، په دوي كښي په مختلفو طريقو سره تقسيمو وادي دپاره چه دوي غور او كړي	قَابِلِ	أَكْثَرُ النَّاسِ	إِلَّا كُفُورًا
نو انكار او كړو (دصحيح لاري اختيار ولونه) زياتو خلقو مگروي نه كړو انكار دكفر او ناشكړي نه	خوييا هم زيات خلق د ناشكړي كولو نه بغير نه پاتي كيري			

قوله تعالى: - وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

هواگاني د باران زيري دې اود هواگانو مختلف خاصيتونه الله جل جلاله خپل يو بل قدرت بيانوي. چه هغه د باران نه مخکښې د باران زيري ورکونکي هواگاني چلوي. په دې هواگانو کښې رب ډير خاصيتونه ايسنودې دي. بعض هواگاني وريځو لره جدا کوي، بعضې دې لره اوچتوي، بعضې دې لره روانوي. بعضې ډکې اوڅې اولوندي روانيږي خلق درحمت باران طرف ته متوجه کوي. بعضې ددې نه مخکښې زمکه تياروي. بعضې وريځولره د اوبونه ډکوي. اودا درنوي. دآسمان نه په مونږ پاك صفا باران راوړوي. چه دا دپاکوالي آله جوړه شی. دلته طهور داسې دې. لکه سحور او جور وغيره. بعضو ونيلي دي چه دافعل په معنی دفاعل دې يادا دمبالغې دپاره مېني دې ياد متعدی دپاره دې. داتول اقوال دلغت او حکم په اعتبار سره مشکل دي. دامقام دپوره تفصيل مناسب نه دې. والله اعلم

دحضرت ثابت بنانی رضي الله عنه بيان دې. چه زه دحضرت ابوالعاليه رضي الله عنه سره دباران په زمانه کښې اووتلم. د بصرې لارې دغه وخت ډيري گنده وې. هغوي په داسې لاره باندي مونځ ادا کړو. ماهغوي متوجه کړل. نو هغوي اوفرمايل. دې لره دآسمان پاکو اوبو پاك کړي دي. الله فرماني چه مونږ دآسمان نه پاکې اوبه راوړو. حضرت سعيد بن مسيب رضي الله عنه فرماني. چه الله دې لره پاکې نازلې کړي دي، دې لره هيڅ نه ناپاکه کوي.

حضرت ابوسعید خدری رضی اللہ عنہ فرمائی، چہ در رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نہ تپوس او کړې شو، چہ د بتر بضاعه نه اودس او کړو؟ دایو کوهې دې چہ په دې کبني به گندگی اود سپو غوبني غورزولې شوې، نبی صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل اوبه پاکي دی دې لره خه خیزنه ناپاکه کوی (۱) امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ او امام احمد رحمۃ اللہ علیہ دا روایت کړې دې، ابوداؤد رحمۃ اللہ علیہ او امام ترمذی رحمۃ اللہ علیہ دې ته صحیح وئیلی دی، په نسائی کبني هم داروایت شته، د عبدالملک بن مروان په دربار کبني یوخل داوبو ذکر شروع شو، نو خالد بن بريد رضی اللہ عنہ او وئیل، بعضي اوبه د آسمان وی، بعضي اوبه هغه وی، چہ هغې لره وریخي د سمندر نه خکی، او هغې لره گرزاري، او برینسا خوږې کوی، لیکن هغې سره په زمکه کبني پیداوار نه کیږي، او آسمانی اوبوسره پیداوار راخیږي.

عکرمه رضی اللہ عنہ فرمائی، چہ د آسمان هریو خاڅکی سره وابنه، گیا وغیره پیدا کیږي، یا په سمندر کبني سپي او ملغلرې پیدا کیږي، یعنی «فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ دَرًا» په زمکه کبني غنم اوبه سمندر کبني ملغلرې، بیاني او فرمائیل چہ هم په دې سره مونږ په غیر آباده، بنجر او چہ زمکه ژوندی کوو، دا را زرغونه شی او شنه تازه شی، لکه چہ فرمان دې، «فَإِذَا أُنزِلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ» علاوه د مړې زمکې د ژوندی کیدونه دا اوبه دخاورو او انسانانو خکلو د پاره استعمالیږي، ددوی فصلونو او یاغونو ته ورکولې شی، لکه چہ فرمان دې چہ د الله هغه دې چہ دخلقو د پوره نا امیدي نه پس په دوی باندي باران راوړوی، اوبه آیت کبني دی چہ د الله درحمت آثارو ته او گورئ، چہ خنکه مړه زمکه ژوندی کوی، بیا فرمائی دې سره زما د قدرت یونظاره د اہم او گورئ چہ وریخ راوچتیري، گرزیري لیکن چرتہ چہ زه غواړم وریږي په دې کبني حکمت او حجت دې، ابن عباس رضی اللہ عنہ قول دې چہ هیخ یو کال دبل کال نه کم اوزیات دباران نه دې لیکن الله تعالی چہ چرتہ او غواړي وړوی، دکوم خائي نه چہ او غواړي لري کوی نې، (۲) پس پکاروہ چہ ددې نشاناتو په لیدلوسره، د الله ددې زبردست حکمتونو او د قدرتونو مخې ته ایخودو سره ئې د اہم خبره منلې، چہ بیشکه مونږ به دوباره ژوندی کیږو، اوبه دې هم پوهه شوی وو چہ بارانونه زمونږ د گناہونو د سپیره توب نه بندولې شی، نومونږ گناه پریږدو، لیکن دې خلقو داسې اونه کړل، بلکہ زمونږ په نعمتونو باندي ئې نوره هم ناشکری او کړله.

یومرسل حدیث په ابن ابی حاتم کبني دې، چہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم حضرت جبرئیل رضی اللہ عنہ ته او وئیل چہ زه د وریخ باره کبني خه تپوس کول غواړم، حضرت جبرئیل رضی اللہ عنہ او فرمائیل په وریخو چہ کومه فرشته مقررده هغه داده، تاسو ددې نه چہ خه غواړي معلوم کړي، هغه او وئیل ای د الله رسول صلی اللہ علیہ وسلم! مونږ ته خود الله حکم راخی چہ په فلانی فلانی بنار کبني دومره دومره خاڅکی او وروه، مونږ د ارشاد تابعداری کوو د باران دنعمت په وخت د اکثر وخلقو د کفر یوه طریقه د اہم ده، چہ هغوی وائی چہ په مونږ باندي د فلانی فلانی ستوری په وجه دا باران او وړولې شو، لکه چہ په صحیح حدیث کبني دی چہ یوخل د باران وریدلونه پس رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل، ای خلقوا پوهه شوی ستاسو رب خه او فرمائیل؟ هغوی او وئیل الله او دهغه رسول بنه پوهیږي، نبی صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل، واؤری! الله فرمائیلی دی، زما د بندگانو نه ډیر په ما مؤمنان شول، او ډیر کافران شول، چا چہ او وئیل چہ صرف د الله په فضل او کرم سره دا باران په مونږ باندي وریدلې دې، هغوی خو په ما ایمان لرونکی اوبه ستورو کفر کونکی شول، او چا چہ او وئیل چہ په مونږ د فلانی فلانی ستوری په اثر سره باران او وړولې شو، هغوی په ما کافران اوبه ستورو مؤمنان شول، (۳)

(۱) احمد: ۱۵/۳، ابوداؤد: کتاب الطهارة باب ماجاء فی بتر بضاعه: ۶۶، وسنده حسن.

(۲) الطبری: ۲۸۰/۱۹، وسنده صحیح.

(۳) صحیح بخاری کتاب الاذان باب یستقبل الامام الناس اذا سلم: ۸۴۶، صحیح مسلم: ۷۱.

وَلَوْ شِئْنَا	لَبَعَثْنَا	فِي كُلِّ قَرْيَةٍ	نَذِيرًا ۝	فَلَا تَطِع
او کہ غوہنتلی مونر نو لیبرلی بہ وی مونر پہ ہر کلی کنسی یو یرونکی نومتہ منہ خبرہ	او کہ مونر غوہنتلی نو پہ ہر یو کلی کنسی بہ مو یو یرونکی لیبرلی ووا نوتہ دکافرانو	الْكَافِرِينَ	وَجَاهِدْهُمْ	بِهِ
دکافرانو	او جہاد کوه ددوی سرہ پہ ذریعہ ددی قران جہاد لوی او ہغہ	الَّذِي	مَرَجَ	الْبَحْرَيْنِ
خلقو خبری ہیچری مہ منہ او دقران پاک پہ ذریعہ ہغوی سرہ نہ کلکہ مقابلہ او کپہ	ہغہ ذات دی اچی روان کری نی دی اوہ دریابونہ دایو خوب مزیدار دی او دابل	هَذَا عَذَبٌ فَرَاتٌ	وَهَذَا	
او اللہ ہغہ ذات دی اچی دوہ دریابونہ نی یو خانی روان کری دی اچی یو خوب دی تندہ وژنی	تربو او تربخ دی او جوہہ کری نی دہ پہ منخ ددوارو کنسی پردہ او بند	وَجَعَلَ	بَيْنَهُمَا	بَرْزَخًا
او یو مالگین دی اچی د دوارو ترمینخہ نی یوہ پردہ او یو مضبوط بند پیدا کپی دی	تربو او تربخ دی او جوہہ کری نی دہ پہ منخ ددوارو کنسی پردہ او بند	بِشْرًا	وَهُوَ الَّذِي	خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ
منع کونکی یو بل لہہ دگدو دیدونہ او ہغہ ہغہ ذات دی اچی پیدائی کرو داوبونہ انسان	او اللہ ۞ ہغہ ذات دی اچی داوبو (دخا خکی) نہ نی انسان پیدا کرو بیائی	فَجَعَلَهُ	نَسَبًا	وَوَصَرًا
پس جوہہ نی کرو ہغہ نسب والا او سخر گئی والا او دی رب ستا قدرت والا	ہغہ دخپلی کورنی او سخر گئی خاوند کرو او ستارب (پہ ہرہ خبرہ) قادر دی	قَدِيرًا ۝	وَقَدِيرًا ۝	

قوله تعالى: - وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا

درسول کریم ﷺ نبوت تولی دنیا دپارہ دی کہ رب غوہنتلی نوہرہر کلی تہ بہ نی یو یونبی لیبرلی لیکن ہغہ تولی دنیا طرف تہ یونبی لیبرلی دی۔ او بیائی ہغہ تہ حکم ورکری دی۔ چہ ددی قرآن وعظ تولوتہ واژرہ۔ لکہ چہ فرمان دی۔ چہ زہ پہ دی قرآن سرہ تالہہ او چاچاتہ چہ دا اور سیرری ہونبیاروم۔ او پہ دی تولودلو کنسی چہ شوک ہم ددی نہ کفراوکری۔ دہغہ دوعدی خانی جہنم دی۔ او فرمان دی۔ چہ تہ مکی والا او دخلور وارہ طرفو خلق خبر کپہ۔ پہ بل آیت کنسی دی چہ ای نبی ﷺ! تاسو او وایی چہ ای تولو خلقوا زہ تاسو تولو طرف تہ رسول اللہ جوہ شوی راغلی یم۔ (۱) دبخاری او مسلم پہ حدیث کنسی دی۔ چہ زہ سور او تور تولو طرف تہ رالیبرلی شوہ یم۔ (۲) دبخاری او مسلم پہ بل حدیث کنسی دی۔ چہ تول نبیان خپل خپل قوم طرف تہ لیبرلی شول۔ او زہ عامو خلقو طرف تہ لیبرلی شوہ یم۔ بیائی او فرمائیل دکافرانو خبرہ مہ منی۔ او ددی قرآن پہ ملگرتیا کنسی ہغوی سرہ ہیر لوئی جہاد او کری۔ لکہ چہ ارشاد دی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ﴾ یعنی ای نبی! کافرانو او منافقانو سرہ جہاد کوه۔ ہم دی رب او بہ دوہ قسمہ کری دی خوب دی او

(۱) صحیح مسلم: کتاب المساجد باب المساجد ومواضع الصلاة: ۵۲۱۔
(۲) صحیح بخاری کتاب التیمم باب: ۱: حدیث: ۳۳۵۔ صحیح مسلم: ۵۲۱۔

ترخې، د نهرونو، چينو او کوهيانو اوبه عام طور باندې خوږې صفا اوبنه خوند والا وی. د بعضې ولاړ سمندرونو اوبه ترخې او بې مزې وی. د الله ﷻ په دې نعمت باندې هم شکر کول پکار دی. چه هغه خوږې اوبه څلور طرفوته خوږې کړې دی. چه خلقوته په لامبلو وینځلو او خپلو پتو اوباغونوته اوبه ورکولو کښې آسانی وی. مشرقونو او مغربونو لره راگيرونکی سمندرونه نې د ترخو اوبه جاري کړې دی. چه هغه ولاړ دی. یوخوا بل خوانه بهیرې. لیکن چې وې. هې حرکت کوی بعضې پنکته پورته کیږي. دهر میاشته په شروع تاریخونو کښې خوږه دې کښې زیاتوالې او تیزوالې راځي. بیا د سپوږمۍ کمیدوسره داهم کمیږي. تردې چه په آخر کښې خپل حالت ته راځي. بیا کله چه سپوږمۍ غټیږي داهم زیاتیږي. څوارلسم تاریخه پورې برابر سپوږمۍ سره زیاتیږي. بیا کمیدل شروع کیږي. دا ټول سمندرونه هم دې الله پیدا کړې دی. هغه پوره اوزبردست قدرت والا دی. ترخې او گرمې اوبه اگر چه د ځکلو په کارنه راځي. لیکن هواگانې صفا کوی. چه په دې سره انسانی ژوند په هلاکت کښې نه پریوځي. په دې کښې چه کوم ځناور مړه کیږي. دهغې بدبوئی دنیاوالوته تکلیف نه رسوی. اود ترخو اوبو په وجه دهغې هوا صحت ورکونکې او مزه نې پاکه اوبنه وی.

دنبی کریم ﷺ نه چه کله د سمندر داوبو باره کښې تپوس اوشو. چه آیا مونږ ددې نه اودس کوو؟ نونبی ﷺ اوقرمانیل ددې اوبه پاکې دی. اوددې مرشوي حلال دې (۱). مالک و الله، شافعی و الله او اهل سنن دا روایت کړې دې. او اسنادنې هم صحیح دې. بیا دهغه دې قدرت ته اوگورئ چه خاص په خپل طاقت سره اوبه خپل حکم سره نې یو دبل نه جدا ساتلې دې. چه نه ترخې په خوږو کښې ملاویږي اونه خوږې په ترخو کښې ملاویږي. لکه چه فرمان دې. (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيْنَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيْنَ) هغه دواړه سمندرونه جاري کړې دی چه دواړه یوځانې دی اوددې دواړو په مینځ کښې یوه پرده قائم کړې ده. چه د حدنه وانه وړی. بیا تاسو د خپل رب د کوم نعمت نه انکار کوی؟ په بل آیت کښې دی څوک دې هغه چه زمکه نې ځانې د اوسیدو جوړه کړې ده اوبه دې کښې نې ځانې په ځانې دریا بونه جاري کړې دی. په دې نې غرونه قایم کړې دی. اود دوو سمندرونو په مینځ کښې نې پرده جوړه کړې ده. آیا دالله سره بل څوک معبود هم شته؟ خبره داده چه ددې مشرکانو اکثر خلق بې علمه دی. هغه انسان د کمزورې نطفې نه پیدا کړې دې. بیا دې تههیک تههک او برابر جوړ کړې دې. اوبه بنه پیدانش کښې نې پیدا کړې دې بیانې دې سرې یا بنځه جوړ کړې دې. بیانې دده دپاره دنسب رشته دار جوړ کړې دی. بیانې څه موده پس د سخرگنۍ رشتې قائم کړې دی. ددومره لوڼې قدرت والا الله قدر تونه ستاسوپه وړاندې دی.

ويعبدون	مِنْ دُونِ اللَّهِ	مَا	لَا يَنْفَعُهُمْ
او عبادت کوی دا خلق	بې دالله نه		چی نفع نه شی رسولې هغوی ته
اودوئ دالله ﷻ نه سوا	د هغه چا عبادت کوی	چی نه ورته نفع رسولې شی	
وَلَا يَضُرُّهُمْ	وَكَانَ الْكَافِرُ	عَلَى	رَبِّهِ
اونه ضرر رسولې شی هغوی ته	او دې کافر	په مقابله	درب خپل کښې
اونه زیان	او کافرانو هسې	هم د خپل رب قدرتونو	ته شا کړې ده

(۱) ابوداود کتاب الطهارة باب الوضوء بماء البحر: ۸۳.

ظہیراً ﴿۱۵﴾	وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿۱۶﴾ قُلْ
مددگار (دھر باغی) اونہ نی لیبرلی مونر تہ مگر ازیری ورکونکی او بیرونکی ورتہ اووایہ	او مونر خو تہ خوشخبری رسوونکی او بیرونکی لیبرلی نی تہ ورتہ اووایہ
مَا أَسْأَلُكُمْ	عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ
نہ غوارم زہ ستاسونہ پدہ دی کار باندي خہ اجر مگر دا چی خوک غواری چی اونیسی	زہ تاسو نہ پدہ دی تبلیغ خہ اجر نہ غوارم مگر صرف ہغہ خوک غواری ہغہ دی خپل
إِلَىٰ رَبِّهِ	سَبِيلًا ﴿۱۷﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
طرف درب خپل نہ لارہ	او توکل اوکرہ پدہ ہغہ ژوندی اللہ باندي چی نہ مری
رَبِّ تَه نِیغہ لارا اونیسی	اوتہ پدہ ہغی ژوندی (اللہ ﷻ) باندي باور کوہ چی ہیچری نہ مری
وَسَبِّحْ بِحَمْدِہٖ ط	وَكْفِي بِہٖ
او تسبیح وایہ احمد دہغہ سرہ او کافی دی ہغہ پدہ گناہونو دبندگانو خپلو باندي بنہ خبردار	دہغہ پدہ تعریف کنبی تسبیح لولہ او ہغہ دخپلو بندگانو دگناہ نہ بنہ خبر دی
الَّذِي خَلَقَ	السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
ہغہ اللہ چی پیدانی کرل آسمانونہ اوزمکہ او ہغہ چی پدہ منخ ددی دوارو کنبی دی	(اللہ) ہغہ ذات دی چی آسمانونہ اوزمکہ او ددی پدہ مینخ کنبی چہ خہ دی ہغہ نی پدہ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ	ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ الرَّحْمٰنُ فَسَأَلَ بِہٖ
پدہ شپرو ورخو کنبی بیا برابرشو پدہ عرش باندي رحمان پس تپوس اوکرہ ددہ دشان	پدہ شپرو ورخو کنبی پیداکرل بیا ہغہ پدہ عرش باندي قائم شوا اوہم ہغہ رحمان دی انودہغہ پدہ حق
خَيْرًا ﴿۱۸﴾	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا
دپوہہ سہری نہ او کلہ چی اووٹیلپ شی دوی تہ چی سجده اوکری دی رحمان تہ نو وانی	دچا پوہہ نہ پونبتنہ اوکرہ اوہرکلہ چی دوی تہ اووٹیلپ شی چی تاسو رحمان تہ سجده اوکری نودوی وانی
وَمَا الرَّحْمٰنُ	أَسْجُدٌ لِّمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ
اوخہ دی رحمان ایا مونر بہ سجده کوو ہغہ تہ چی تہ حکم کوی مونر تہ اوزیات کرل دی حکم دوی لہ	چی رحمان خوک دی ؟ ایا مونر ہغہ چاتہ سجده اوکرہ چادپارہ چہ تہ مونر تہ دسجده حکم راکوی
نُفُورًا ﴿۱۹﴾	
پدہ لحاظ دنفرت سرہ	اودوی پدہ نفرت کنبی زیاتوی

قوله تعالى: وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ
 دمسٹرکانودجہالت اوضد بیان دمسٹرکانوجہالت بیانیری چہ ہغوی بُت پرستی کوی اوبی دلیل اوبی
 حجتہ ہغی تہ سجده لکوی چہ ہغہ نہ دنفع مالک دی اوتہ دنقصان، صرف دپلانیکونو پدہ لیدلو

نفسانی خواہشاتوسرہ نہی دہغی محبت او عظمت پہ زہرہ کنبی کینولی دی. او اللہ ﷻ ارسول ﷺ سرہ دشمنی او مخالفت کوی. پہ شیطانی لبتکر کنبی شامل شوی دی. او اللہ دلبتکر مخالف شوی دی. لیکن یاد ساتی: چہ آخر انجام غلبہ بہ داللہ والووی. دوی پہ دی امید کنبی دی. چہ دا باطل معبودان بہ د دوی مدد کوی. حالانکہ دابالکل غلطہ دہ. دوی ہسی بیسہ دہغوی دطرفہ زور لگوی. آخر انجام بہ خاص د مؤمنانویہ لاس کنبی وی. پہ دنیا او آخرت کنبی بہ دہغوی پروردگار دہغوی امداکوی. دی کافرانو لہرہ خوشیطان صرف داللہ پہ مخالفت بانڈی راپور تہ کوی نور ہیخ نشتہ. د ربتونی اللہ دشمنی ددوی پہ زور نو کنبی اچوی. دشرک محبت پکنبی کینوی. دوی داللہ دحکمونونہ مخ اروی. بیا اللہ ﷻ رسول ﷺ تہ خطاب نوی فرمانی چہ مونر تالہرہ مؤمنانوتہ خوشخبری اورونکی او کافرانو لہرہ ویرونکی جوہر کپری لیرلی بی. چہ تابعداری کونگوتہ دجنت زیری ورکپری اونافرمان دجہنم د عذابونونہ خبر کپری. پہ خلقو کنبی عام طور بانڈی اعلان اوکپری. چہ زہ دخیل تبلیغ بدلہ دخیل وعظ مزدوری ستاسونہ نہ غوارم. زما ارادہ پہ دی سرہ سوا د اللہ ﷻ درضامندی دلتولونہ ہیخ نہ دہ. زہ صرف دا غوارم چہ پہ تاسو کنبی خوک پہ صحیح لارہ راتلل غوارپی. ہغہ تہ صحیح لارہ اونسایم. ای پیغمبرہ! پہ خپلو تولو کارونو کنبی پہ ہغہ اللہ بانڈی امید ساتہ. چہ ہغہ ہمیشہ او دوام والادی. چہ ہغہ دمرگ او وفات کیدونہ پاک دی. چہ ہغہ داوول او آخر، بتکارہ اویت اوپہ ہر خیز عالم دی. چہ ہغہ دائم، باقی سرمدی، ابدی حی قیوم دی. چہ ہغہ دہر خیز مالک او رب دی. ہغہ لہرہ خپل ماوی او ملجا اوگر خوی. ہم دہغہ ذات داسی دی چہ پہ ہغہ بانڈی توکل اوکپری شی. پہ ہرہ ویرہ کنبی ہغہ طرف تہ متوجہ شی. ہم ہغہ کافی دی ہغہ ناصر دی. ہم ہغہ مؤید او مظفر دی. لکہ چہ فرمان دی ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ ای نبی! کوم خہ چہ ستا طرف تہ ستادرب دطرفہ نازل شوی دی ہغہ اورسوہ. کہ تا دا اوتہ مثل نوتا درسالت حق ادا نکرو. تاسو بی فکر د اوسنی اللہ بہ تاسولرہ دخلقو دبدی ارادی نہ اوساتی.

پہ یومرسل حدیث کنبی دی چہ دمدينی طیبی پہ یوہ کوخہ کنبی حضرت سلمان ؓ رسول اللہ ﷺ تہ سجدہ اوکپلہ نوہغوی ﷻ او فرمانیل. ای سلمان! سجدہ مہ کوہ دسجدی لاتق ہغہ دی چہ ہغہ ہمیشہ ژوندوالادی. چہ پہ ہغہ کلہ ہم مرگ نہ راخی (ابن ابی حاتم) او دہغہ تسبیح او حمد بیانوہ. پس نبی کریم ﷺ بہ ددی پہ تعمیل کنبی فرمانیل. ﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَنِعْمَ الْوَعْدُكَ﴾ (۱) مراد ددی تہ دادی چہ عبادت خاص داللہ کوہ، توکل صرف دہغہ پہ ذات کوہ، لکہ چہ فرمان دی چہ دمشرق او مغرب رب خاص ہغہ دی دہغہ نہ سوا خوک معبود نشتہ. تہ خاص ہغہ لہرہ خپل کارساز او گنرہ. بل خانی دی. ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ خاص دہغہ عبادت کوہ، ہم پہ ہغہ امید ساتہ. پہ بل آیت کنبی دی. چہ اعلان او کرہ چہ ہم ددی رحمن مونر بندگان یو، او ہم پہ دہ بانڈی زمونر کامل اعتماد دی. پہ ہغہ بانڈی دبندگانو چلونہ بتکارہ دی. ہیخ یوہ ذرہ دہغہ نہ پتہ نہ دہ. ہیخ د رازخبرہ ہم دہغہ نہ پتہ نہ دہ. خاص ہغہ دتولو خیزونو خالق، مالک او قابض دی. ہم ہغہ دہرساہ لرونکی روزی رسان دی. ہغہ پہ خپل قدرت او عظمت سرہ آسمانونہ او زمکی اوددی پشان زبردست مخلوق پہ شپرو ورخو کنبی پیدا کپری دی. بیاپہ عرش بانڈی قائم شو. د کارونو تدبیرونو انجام ہم دہغہ دطرفہ دی او خاص دہغہ پہ حکم او تدبیر سرہ دی. دہغہ فیصلہ ربتونی اونہ وی. خوک چہ داللہ پہ ذات عالم وی خوک چہ داللہ پہ صفاتو خبروی. نو دداسی نہ دہغہ شان معلوم کپری. دابتکارہ دہ چہ داللہ دذات پورہ خبرداری لرونکی، دہغہ د ذات نہ پورہ خبردار نبی کریم ﷺ وو. چہ ہغہ د آدم ﷺ دتول اولاد علی الاطلاق سرداروو. چہ ہغہ بہ یوہ خبرہ ہم دخیل طرفہ نہ کولہ. بلکہ چہ خہ بہ نی فرمانیل ہغہ فرمان بہ د اللہ ﷻ وو. ہغہ چہ کوم صفتونہ د اللہ ﷻ بیان کپری

(۱) صحیح بخاری کتاب الاذان باب الدعاء ل الرکوع: ۷۹۴، صحیح مسلم: ۴۸۴.

دی تول حق دی نبی کریم ﷺ چه کوم خبرونه ورکری دی تول رشتیادی رشتونی امام خاص رسول الله ﷺ دی دتولو جهگرو فیصله خاص در رسول الله ﷺ په حکم سره کولې شی. خوک چه د رسول الله ﷺ خبره بیان کری هغه رشتونی دی. خوک چه د رسول الله ﷺ خلاف خبره اوکری هغه مردود دی که هغه خوک هم وی. د الله فرمان واجب الاعلان عام طور باندې صادر شوی دی:-

(فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ السَّامِعُ الْعَلِيمُ) که تاسوپه څه څیز کبسي جهگړه اوکړی نو هغه الله او دهغه رسول ﷺ طرف ته یوسی. او فرمان دی (وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ) تاسوچه په کوم څیز کبسي هم اختلاف اوکړی دهغې فیصله دالله دطرفه ده. او فرمان دی (وَوَعَدْنَا رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا) ستادرب خبرې پوره شوې هغه په خبرو کبسي رشتیا اوبه حکم اوممانعت کبسي دعدل دی داهم نقل دی. چه مراد ددی نه قرآن دی. مشرکانون به دالله نه سوا نوروته سجده کوله. هغوی ته چه به کله رحمن ته دسجدې کولو اوونیلې شو. نو هغوی به وئیل چه مونږ رحمن نه پیژنو. هغوی دهغه نه منکروو. دالله نوم رحمن دی. لکه چه دحدیبیه په کال رسول الله ﷺ دصلح نامې لیکونکی ته او فرمائیل:-

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) اولیکه. نومشرکانو اوونیل نه مونږ رحمن پیژنو نه رحیم. زمونږ د رواج مطابق ،بِسْمِكَ اللَّهُمَّ، اولیکه. ددی په جواب کبسي دآیت نازل شو. (قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعَاؤَ الرَّحْمَنِ أَوْ ادْعُوا إِلَهُكُمْ أَوْ ادْعُوا رَبَّكُمْ) اووايه چه الله رابلی یا رحمن! په کوم نوم سره چه غواړی هغه رابلی دهغه ډیر بنانسته نومونه دی. هم هغه الله دی هغه رحمن دی. پس مشرکانوبه وئیل. چه آیا صرف ستاپه وینا باندې مونږ داسې اوکړو. غرض داچه هغوی نور هم په نفرت کبسي زیات شول. په خلاف د مؤمنانو، چه دوی دالله عبادت کوی. کوم چه رحمن اورحیم دی هم هغه دعبادت لائق گنړی. اوهم هغه ته سجدې کوی. دعالمانو بَيْنَهُمْ اتِّفَاقٌ دې. چه د سورة فرقان ددی آیت په لوستونکی او اوریدونکی باندې سجده واجب ده. لکه چه ددی په ځانې کبسي ددی تفصیل موجود دی. وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَعْلَمُ.

تَبْرَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا
ډیر برکت والا دی هغه ذات چی جوړ نی کړل په آسمان کبسي برجونه
نود برکت خاوند دی هغه ذات چی آسمانونو کبسي نی ستوری جوړ کړل
وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي
او پیدا نی کړه په هغې کبسي ډیوه (نمر) او سپوږمۍ روښانه او هغه هغه ذات دی
او په هغې کبسي نی یوه ډیوه (نمر) اوروښانه سپوږمۍ جوړه کړه اوهم هغه ذات دی
جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۢ لَّمۡ يَرَأَ أَن يَدُّكَرَ ۝ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝
چی وی گرزول ا شپه او ورځ ایوبل پسې راتلونکی دپاره دهغه چا چی اراده لری
چی شپه او ورځ نی په یوبل پسې نائبان گرخولی دی (دانخسې) دهغه چا دپاره دی
چی نصیحت واخلی یا اراده لری دشکر ایستلو
چی نصیحت حاصلول غواړی

قوله تعالى:- تَبْرَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا

د نمر او سپوږمۍ شپه ورځ کېر د ش " دالله لونی، عظمت، قدرت اولونې شان ته اوگوری چه هغه په آسمان کبسي برجونه جوړ کړل. ددی نه مراد یاخو لونی لونی ستوری دی یاد څوکیداری برجونه دی. رومبې

قول زیات واضح دی. او کیدی شی چه د لوپولویو ستورونه مراد هم دا برجونه وی. په بل آیت کبسی دی چه آسمان د دنیا مونږ ستوروسره بنائسته جوړ کړې دی. د سراج نه مراد نمر دی. چه دا پرقیږی. اوبه شان د دیوی دی. لکه چه فرمان دی. ﴿ وَجَعَلْنَا بَرَّاجًا وَهَاجًا ﴾ او مونږ روښانه دیوه یعنی نمر جوړ کړو. او سپوږمی موجوده کړله چه دا روښانه او رنډا ورکونکې ده. د نورو رنډا ورکونکونه کوم چه دنمرنه علاوه دی. لکه چه فرمان دی. چه هغه نمر لره روښانه جوړ کړو او سپوږمی نی نور جوړه کړله. حضرت نوح عليه السلام خپل قوم ته او فرمائیل. ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنزَلْنَا مِنْ سَمَوَاتِنَا مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهَا شَجَرًا فِيهَا عِوَابٌ ﴾ آیا تاسونه گوری چه الله تعالى لاندې باندي اووه آسمانونه پیدا کړل اوبه دی کبسی نی سپوږمی نور جوړه کړله او نمرنی دیوه جوړه کړله. شپه ورځ یوبل پسې تلونکی راتلونکی دی. دا دهغه د قدرت نظام دی. چه یو لارشی بل راخی، دیو تلل دبل راتلل دی. لکه چه فرمان دی. هغه تاسو دپاره نمر سپوږمی پرله پسې تلونکی راتلونکی جوړ کړی دی. بل خانې کبسی دی. شپه ورځ لره پتوې، اوبه جلتی جلتی دی لره طلب کونکې راخی. نه نمر د سپوږمی نه مخکبسی کیږی نه شپه د ورځې نه وړاندې کیږی. ددی نه دهغه د عبادتونو وختونه دهغه بند گانونه معلوم کیږی. چه دشپې پاتې شوی عمل په ورځ کبسی پوره کړی اود ورځې پاتې شوی عمل دشپې ادا کړی. په صحیح حدیث کبسی دی. الله تعالى دشپې خپل لاس خوره وی. چه د ورځې گناهگار توبه او کړی. اود ورځې لاس خوره وی چه دشپې گناهگار توبه او کړی. (۱)

حضرت عمر فاروق رضی الله عنه یوه ورځ دساخت په مونځ کبسی دیروخت اولگولو. په تپوس نی او فرمائیل چه دشپې زماخه وظیفه پاتې شوی وه. نو ما او غوښتل چه هغه پوره یا قضا او کړم. بیا هغوی دا آیت تلاوت کړو. د (خلفه) یومطلب داهم دی چه مختلف، یعنی ورځ رنډا شپه تیاره، پدی رنډا په هغې کبسی تیاره دا نورانی هغه ظلماتی (۲)

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ	او بندگان درحمان هغه دی
يَسْتَوُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُونَ وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا	او دالله <small>تعالى</small> (ریښتونى) بندگان هغه دی چې په
سَلَامًا وَالَّذِينَ يُبَيِّتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا	چې گرخى په زمکه باندي په نرمی سره او کله چې خبری کوی دهغوی سره جاهلان خلق
وَقِيَامًا وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ	عاجزئ سره په زمکه گرخى او چې کله جاهلان ورسره خبری کوی نو ورته وائی
أَوْ هَمَّ عَسَاوِي	نو وائی (په جواب کبسی) سلام او هغه کسان دی چې شپې تیروی رب خپل ته سجده کونکی
أَوْ هَمَّ عَسَاوِي	چې زمونږ سلام دی او هغه کسان چې شپه خپل رب ته په سجده او قیام کبسی تیروی
أَوْ هَمَّ عَسَاوِي	او قیام کونکی او هغه کسان دی چې وائی اے ربه زمونږه او گرزوه زمونږه عذاب
أَوْ هَمَّ عَسَاوِي	او هغه کسان چې دا دعا غواړی چې ائی زمونږه ربه ددو زخ

(۱) صحیح مسلم کتاب التوبه باب قبول التوبه من الذنوب وان تکررت الذنوب والتوبه: ۲۷۵۸. ابن ماجه: ۱۹۵.

(۲) الطبری: ۲۹۰/۱۹.

جَهَنَّمَ ۞ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝ إِنَّهَا سَاعَتْ مُدَدٍ ۝	ددوزخ بیشک عذاب ددوزخ دی لازم همیشه بیشک دا دوزخ دیر خراب دی
مُسْتَقَرًّا ۝ وَمُقَامًا ۝ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا	دعذاب نہ مونر بیج کرہ بیشک چہی دغہ عذاب دیرہ سمہ تباہی دہ یقنی دہ چہی ہغہ
بِهِ لِحَاظِ دَخَانٍ ذَرَارًا ۝ أَوْ اسْتَوْغْنِي ۝ أَوْ هَغْه كَسَانِ دِي ۝ كَلَّه چہی خرج کوی ہغوی	خرابہ تکانہ او خراب خانی دی او ہغہ کسان دی کلہ چہی خرج کوی ہغوی
لَمْ يَسْرِفُوا ۝ وَلَمْ يَقْتُرُوا ۝ وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝	نوند اسراف کوی اونہ کموالی کوی اووی پہ منخ ددی کبسی قائم پہ اعتدال
	نوندہ خو مال بی خایہ خرج کوی او نہ شومتیا کوی او دہ خرج درمیانہ وی

قوله تعالى: -وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا

دمؤمنانو صفات ۲۲ د الله ﷻ دمؤمنانو بندگانوصفات بیانیری، چہ ہغوی پہ زمکہ باندی پہ قلارہ او آرام سرہ تواضع او عاجزی، مسکینی، او عاجزی سرہ گرخی، تکبر، زبردستی، فساد او ظلم ستم نہ کوی، لکہ حضرت لقمان رضی اللہ عنہ چہ خپل خوی تہ فرمائیلی وو، چہ تکبر سرہ مہ گرخہ دا مطلب بالکل نہ دی، چہ عاجزی او ریاکاری سرہ ملا تپتہ کرہ دبیمارانویہ شان قدم پہ قدم گرخہ دا خود ریاکارو کار دی، چہ ہغوی خپل خان خلقوتہ دخودلو دپارہ اود دنیا نظرونہ خان طرف تہ اوچتولو دپارہ داسی کوی، دنیسی کریم رضی اللہ عنہ عادت مبارک ددی نہ بالکل خلاف وو.

دنیسی رضی اللہ عنہ جالداسی وچہ نبی ﷺ گویا داوچت خانی نہ راکوزیری (۱) او گویا چہ زمکہ نبی ﷺ دپارہ راتولیری (۲) سلف صالحینو دبیمارانویہ شان تکلیف والاجال مکروه فرمائیلی دی، عمر فاروق رضی اللہ عنہ یو خون اولیدلو چہ ہغہ دیرپہ مزہ مزہ روان وو، ہغوی دہغہ نہ تپوس او کپوچہ آیا تہ خہ بیماری؟ ہغہ اوونیل نہ، ہغوی او فرمائیل بیا داخہ چال دی؟ خبردار خوک چہ اوس داسی خی کورپ بہ خوری، طاقت سرہ زرزرخہ پس دلته مراد آرام او سکون سرہ شریفانہ انداز باندی تلل دی دکمزوری او بیمار پہ شان نہ، لکہ چہ یوحديث کبسی دی چہ کلہ مانخہ دپارہ راخی، نویہ منہ مہ راخی، بلکہ پہ آرام راخی، خہ چہ جماعت سرہ ملاوتشی ادا کرپ او کوم چہ فوت شی ہغہ پورہ کرپ (۳) حسن بصری رضی اللہ عنہ ددی آیت پہ تفسیر کبسی دیرہ بنائستہ خبرہ ارشاد فرمائیلی دہ، چہ دمؤمنانو سترگی او ددوی غورونہ او ددوی اندامونہ تپت او بندوی، تردی چہ کم عقل او بیوقوف خلق دوی لہہ بیمار گنری، حالانکہ ہغوی بیماران نہ وی، بلکہ دالله د ویری نہ تپت وی، ہسی پورہ تندرست وی، لیکن زرہ نہی دالله د ویری نہ پک وی، د آخرت علم ددنیا طلب گولونہ او ددی دبناست نہ ہغوی لہہ منع کرپ دی، دوی بہ دقیامت پہ ورخ وائی چہ دالله شکر دی چہ ہغہ زمونرنہ غم لرپ کرپ، ددی نہ دی خوک دا اونہ گنری چہ دوی تہ پہ دنیا کبسی دخوراک خکاک وغیرہ غم لگیدلی وو، نہ نہ پہ الله قسم! ددنیا ہیخ غم دوی تہ نزدی ہم نہ راتلو، البتہ دوی تہ بہ دآخرت ویرہ هر وخت لگیدلی وہ، دجنت ہیخ یوکار بہ دوی دروند نہ گنرلو، البتہ دجهنم ویری بہ دوی لہہ زرپول، خوک چہ دالله ویری ورکولوسرہ ہم نہ ویری، دہغہ نفس د حسرتونو مالک دی، خوک چہ صرف خوراک خکاک دالله نعمت او گنری ہغہ کم علم دی، اویہ عذابونو کبسی گیر

(۱) ترمذی کتاب المناقب باب وصف علی النبی صلی اللہ علیہ وسلم: ۳۶۳۷، وهو حسن احمد: ۱۴۴/۲.
 (۲) ترمذی کتاب المناقب قول ابی ہریرة رضی اللہ عنہ ما رايت شينا احسن.....: ۳۶۴۸، وهو صحيح.
 (۳) صحيح بخاری کتاب الاذان باب لا یسعی الی الصلاة ولبانها بالسکينة والوقار: ۶۳۶.

شوی دې. بیانی د خپلونیگانوبندگانو صفت بیان کړلو. چه کله چه جاهل خلق دوی سره د جهالت خبرې کوی نو دوی هم دهغوی په شان جهالت باندې نه راځی بلکه صبر کوی او معاف کوی. او سوا د بنه خبرې نه په گنده خبروسره خپله ژبه نه خرابوی. لکه څنگه چه د رسول الله ﷺ عادت مبارک وو. چه کله به څوک په نبی ﷺ باندې تیزشول. هغوی به هغومره نرمیدل. هم دا صفت د قرآن کریم په دې آیت کښې بیان شوې دې. (وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ) مؤمنان خلق گنده خبرو اوریدوسره مخ اړوی. په یو حسن سند سره مسند احمد کښې روایت دې چه د رسول الله ﷺ په مخکښې یوسړې بل کس ته بدرد او وویل. لیکن هغه مخامخ جواب ورکړو چه په تادې سلام وی. نبی کریم ﷺ او فرمائیل. ستاسو دواړو په مینځ کښې فرشته موجود وه. کوم کس چه به کنخل کول فرشتې به وویل دې نه بلکه ته، او کله چه به تا وویل چه په تادې سلام وی نو فرشتې به وویل په ده باندې نه، بلکه په تا باندې، ته د سلامتیا پوره حقداریږی (۱). پس فرمان دې چه دوی خپله ژبه نه گنده کوی. بد ویونکو ته بدنه وائی. د ژبې نه د بنه کلمې نه بغير بل څه لفظ نه اوباسی. حسن بصری رضی الله عنه فرمائی. چه بل څوک په دوی باندې ظلم او کړی. دې صلح او برداشت کوی. ورڅې د الله بندگانوسره داسې تیروی چه دهغوی ترڅې سپورې اوری. اوشپې چه په کوم حالت کښې تیروی دهغې بیان په راتلونکی آیت کښې دې فرمائی چه شپه د الله په عبادت او دهغه په اطاعت کښې تیرېږی. ډیر کم اوده کیږی د سحر استغفار کوی، اړخونه د بسترونه جدا ساتی. په زړه کښې ئې د الله ویره وی. د رحمت امید ساتی اود شپې وختونه د الله په عبادت کښې تیروی دعاگانې غواړی چه ای الله! د جهنم عذاب زمونږنه لرې کړې هغه خوهمیشه او لازمی عذاب دې. لکه چه یوشاعر د الله ﷻ شان بیان کړې دې. (إِنَّ الْعَذَابَ لَكُنْ عَرَامًا وَإِنْ يُعْطَىٰ جَزَاءً لَأَبَىٰ) یعنی دهغه عذاب هم سخت او لازمی او ابدی، او د هغه عطاء او انعام هم ډیره زیاته بې شمیره اوبې حساب ده. کوم څیز چه راشی او ختم شی دا غرام نه دې. غرام هغه دې چه هغه دراتلونه پس د ختمیدو اولرې کیدونوم نه اخلی (۲). دامعنی هم شوې ده چه د جهنم عذاب تاوان دې چه دابه کفران د نعمت سره اخستلی شی. چه دوی د الله ﷻ ورکړې شوې نعمت دهغه په لاره کښې اونه لگولو. لهذانن به دهغې تاوان دا ورکولې شی. چه جهنم ډک کړی. هغه ډیر فراخه ځانې دې بدمنظر دې، تکلیف ورکونکې دې، مصیبت ناک دې.

د دوزخ خطرناک کیفیت: د مالک بن حارث رضی الله عنه بیان دې. چه کله دوزخی په دوزخ کښې او غورزولې شی الله ته علم دې چه څومره مودې پورې به هغه لاندې بنسکته روان وی. ددې نه پس به د جهنم په یو دروازه باندې هغه لره اودرولې شی ورته به او وویلې شی. چه ته به ډیر ترې شوې یی. واخله یو جام خو اوڅکه په دې و نیلوسره به په هغه د تورمارانو اود زهریله لپمانو د زهرو یوه پیاله اوڅکولې شی. چه دهغې په څکلو به دهغه څرمن جداشی، وینسته به ئې جداشی، رگونه به ئې جدا جداشی. عبیدابن عمیر رضی الله عنه فرمائی چه په جهنم کښې دکوهیانویه شان کندی دې. په هغې کښې ماران داسې دی لکه بختی اوبیان، او لپمان داسې دی لکه خچر، کله چه یو جهنمی په جهنم کښې او غورزولې شی. نو دا راوځی او هغه لره راگیروی په شونډو باندې، په سرباندې، اود بدن په اندامونو ورته ټکونه ورکوی او چیچی. چه پدې سره دهغه په ټول بدن کښې زهر خواره شی. او خوتکیږی د ټول سرڅرمن ئې اوسوزی او او غورزېږی. بیا هغه ماران لارشی.

د یو کناهکار جهنمی تذکره: رسول الله ﷺ فرمائی چه جهنمی به زرکاله پورې په جهنم کښې چغې وهی چه ((يَا حَتَّانَ يَا حَتَّانَ)) بیابه الله ﷻ حضرت جبرئیل رضی الله عنه ته او فرمائی لار شه او گوره چه دې څه وائی چه هغه

(۱) احمد: ۴۴۵/۵..

(۲) الطبری: ۲۹۷/۱۹.

راشی اویہ گوری چه تول جهنمیان په بدحال کنبی سرینکته کړې ژړا اوفریاد کوی. هغه به لارشی د الله ﷻ په دربار کنبی به خبرور کړی. الله ﷻ به اوفرمانی بیا لار شه په فلانی فلانی خانې کنبی دا سرې دې لار شه او هغه راوکه. هغه به دالله په حکم لارشی او هغه به راوولی دالله په مخکنی به نې اودروی. الله ﷻ به دهغه نه تپوس کوی چه ته په څنگه خانې کنبی وې؟ هغه به جواب ورکړی چه ای الله! د اوسیدوهم خراب خانې اود اوده کیدو پاسیدوهم بدترین خانې دې. الله ﷻ به اوفرمانی بنه اوس دې خپل خانې ته واپس کړه. نو هغه به په چغو ژاړی عرض به اوکړی چه ای زما ارحم الراحمین ربه! ای الله! چه تازه ددې نه بهر راویستلم نوستا ذات داسې نه دې چه بیا ما هغې ته داخل کړی. زماخوستا درحم اوکرم امید دې. ای الله! بس اوس په ماباندې کرم اوکړه. کله چه تازه دجهنم نه راویستلم نوزه خوشحاله شوم. چه اوس به مې ته ورته نه اچوې. دې مالک اورحمان رحیم رب ته به هم رحم ورشی اویه فرمائی چه زما بنده پریرده. (۱) بیا دهغه یوبل صفت بیانې چه نه خو هغه اسراف کونکې دې نه بهی خایه خرج کونکې دې، نه په ضروری اخراجاتو کنبی کمی کوی. بلکه د میانته روی نه کار اخلی. نه داسې کوی چه خپل خلق اواهل وعیال هم تنگ کړی. اونه داسې کوی چه څه ورسره وی لوب نې کړی. هم ددې حکم الله ﷻ فرماینلی دې ﴿وَلَا تُجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً﴾ یعنی نه خوته خپل لاس خپل سب پورې تړه، اونه دا بالکل پریرده. په مسند احمد کنبی د رسول الله ﷺ فرمان دې چه په خپلو خرچو کنبی میانته روی کول دانسان د هونیار توب دلیل دې. (۲) اویه حدیث کنبی دې چه څوک د افراط تفريط نه خان ساتی هغه کله هم فقیر او محتاج کیږی نه (۳)، د بزار په حدیث کنبی دې چه په مالدارۍ کنبی، غریبی کنبی، عبادت کنبی میانته روی ډیر غوره اوافضل څیز دې (۴). حسن بصری رضی الله عنه فرمائی چه دالله په لاره کنبی چه څومره غواړې ورکړه ددې نوم اسراف نه دې. حضرت ایاس بن معاویه رضی الله عنه فرمائی چرته چه ته د الله ﷻ د حکم نه زیاتې اوکړې هغه اسراف دې. اود بزرگانو قول دې چه د الله ﷻ په نافرمانۍ کنبی خرج کول اسراف دې.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ	مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ	النَفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ
او هغه کسان دې چی نه رابلی اداالله سره معبود بل اونه وژنی نفس هغه چی حرام کړی وی الله		
اودا هغه خلق دې چی دالله ﷻ سره بل معبود نه رابلی اودکوم نفس وژل چی الله ﷻ حرام کړی دې		
إِلَّا بِالْحَقِّ	وَلَا يَزْنُونَ	وَمَنْ يَفْعَلْ
مگر ایه حقه سره اونه زنا کوی او هغه څوک چی کوی ادا کار بدله به مومی دکناه خپلی		
هغه نه وژنی مگر په حق او هغوی زنا نه کوی او چا چی داسې اوکړل انو دکناه سزا به بیامومی		
يُضَعِفُ	لَهُ الْعَذَابُ	يَوْمَ الْقِيَامَةِ
دوچندبه کړی شی هغه لره عذاب په ورځ دقیامت او همیشه به وی په هغې کنبی		
دقیامت په ورځ به دهغه عذاب زیاتولی شی او هغه به په کنبی همیشه خوارذلیله پروت وی		

(۱) احمد: ۲۳۰/۳، مسند ابی بلی: ۴۲۱۰. مجمع الزوائد: ۳۸۴/۱۰. شعب الایمان: ۳۲۰.

(۲) احمد: ۱۹۴/۵.

(۳) احمد: ۴۴۷/۱.

(۴) مسند البزار: ۲۹۴۶، مجمع الزوائد: ۲۵۲/۱۰.

مُهَانًا إِلَّا مَنْ	تَابَ	وَأَمَّنَ	وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
خوار ذلیلہ مگر ہغہ خوک چہی توبہ نی اوویستلہ او ایمان نی راوړو او وې کړو عمل نیک			
مگر خوک چہی توبہ او باسی او ایمان راوړی او د نیکن کارونه کوی نو			
فَأُولَئِكَ	يَبْدِلُ اللَّهُ	سَيِّئَاتِهِمْ	حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ
نو هغوی چہی دی بدل بہ کړی الله گناہونہ د هغوی بہ نیکو سرہ او دې الله بنسونکې			
د دوی گناہونہ بہ الله بہ نیکو بدل کړی او الله بنسونکې مہربان دې			
رَّحِيمًا ۖ وَمَنْ	تَابَ	وَعَمِلَ صَالِحًا	فَأِنَّهُ
مہربانہ او ہغہ چاچی توبہ او ویستلہ او عمل نی شروع کړو نیک نو بیشکہ ہغہ رجوع کوی			
او خوک چہی توبہ او باسی او د نیکن کارونه کوی نو ہغہ خاص الله تہ رجوع			
			إِلَى اللَّهِ
			مَتَابًا ۖ
			اللَّهُ تہ بہ رجوع کولو سرہ
			او کړہ

قوله تعالى: - وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ

عباد الرحمن رسول الله ﷺ نه حضرت عبد الله بن مسعود ؓ تپوس او کړوچہ دتولونہ لویہ گناہ کومہ دہ؟
 نبی ﷺ او فرمائیل ستا رب سرہ شرک کول، حالانکہ ہغہ یواخې تہ پیدا کړې یی. تپوس نی او کړو. ددې
 نہ کمہ؟ وې فرمائیل خپل اولاد پہ دې ویرہ وژل چہ تہ بہ ہغہ تہ خوراک دکوم خانې نہ ورکوی؟ تپوس
 نی او کړو ددې نہ پس؟ وې فرمائیل ستا د یوگاوندی بنخې سرہ بدکاری کول. پس ددې بہ تصدیق
 کنبې الله ﷻ دا آیاتونہ نازل کړو. (۱) دا حدیث پہ بخاری او مسلم وغیرہ کنبې موجود دتی. پہ بل روایت
 کنبې دی چہ نبی ﷺ بہرته لارلو، یواخې ووژہ ہم ورسرہ شوم. نبی ﷺ پہ یواوچت خانې باندي
 کیناستلو. ژہ دنی ﷺ نہ بنکتہ کیناستم. ماد یواخې والی دا موقعہ غنیمت او کترلہ او دنی ﷺ نہ مې
 ہغہ تپوسونہ او کړل کوم چہ پورته ذکر شول. پہ حجة الوداع کنبې نبی ﷺ او فرمائیل. دخلورو گناہونونہ
 خان ساتی! ① الله سرہ شرک ② دیو حرمت والا نفس قتلول ③ زنا کاری ④ غلا. (۲)

پہ مسند احمد کنبې دی چہ نبی کریم ﷺ دخپلو اصحابو ؓ نہ تپوس او کړوچہ د زنا بارہ کنبې تاسوڅہ
 وایی؟ ہغوی جواب ورکړوچہ دا حرام دہ. او قیامتہ پورې حرام دہ. نبی ﷺ او فرمائیل بنہ واوړی! دانسان د
 خپل گاونډی بنخې سرہ زنا کول دنورو لسو بنخوسرہ د زنانه ہم بدتردی. بیا نبی ﷺ او فرمائیل. دغلا
 بارہ کنبې څہ وایی؟ ہغوی ہم دغہ جواب ورکړوچہ دا حرام دہ الله او رسول دې لره حرام گرځولې دہ.
 نبی ﷺ او فرمائیل واوړی! لس خانې غلا کول ہم دومرہ لوڼې نہ دی لکہ دگاونډی د یواخې غلا (۳). د
 نبی کریم ﷺ فرمان دې چہ دشرک نہ پس ددې نہ لویہ گناہ ہیخ یوہ نشته چہ انسان خپلہ نطفہ پہ ہغہ
 رحم کنبې واچوی چہ ہغہ ددہ دپارہ حلال نہ دہ. داہم نقل دی چہ بعضې مشرکان نبی ﷺ تہ راغلل. او
 وې ونیل حضرت! ستا سودعوت بنہ دې ریشتیا دې. لیکن مونږ شرک ہم کړې دې. قتل موہم کړې دې
 زنا کاری موہم کړی دی. اود اتول کارونہ موہم یرزیات کړی دی. تاسو او فرمایي چہ مونږ دپارہ څہ حکم

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الفرقان باب قوله تعالى (والذين يدعون مع الله الها اخر.....): ۴۷۶۱.

(۲) الحد: ۳۳۹/۴.

(۳) الحد: ۸/۶: سنده حسن.

دی؟ یہ دی باندی دا آیت نازل شو. او آیت ﴿قُلْ يُعَادِي الَّذِينَ اسْرِفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ ہم نازل شو. (۱)
رسول اللہ ﷺ فرمائیے دی چہ اللہ ﷻ تاسوددی نہ منع کوی چہ تاسو خالق پریردی دمخلوق عبادت
اوکری. اوددی نہ ہم منع کوی چہ خپل سبی خوشاتی او خپل بچی قتل کری. اوددی نہ ہم منع کوی چہ
خپلی گاونڈی سرہ بدکاری اوکری. (۲) اٹام دجهنم د یوی کنڈی نوم دی (۳). ہم داہغہ کنڈی دی. چہ پہ
ہغی کنبی بہ زنا کونکو تہ عذاب ورکولے شی (۴). ددی معنی د عذاب اوسزاهم راخی. دحضرت لقمان
حکیم ﷺ پہ نصیحتونو کنبی دی. چہ ای بچیہ! د زنا کاری نہ خان ساتہ. ددی پہ شروع کنبی ویرہ دہ او
ددی انجام پنیمانتیا اوافسوس دی. داہم نقل دی چہ غی او اٹام د دوزخ دوه کوهیان دی. اللہ دی مونہ
محفوظ اوساتی. داٹام معنی د بدلے ہم نقل شوی دہ. اوہم دظاہر آیت مشابہ ہم دہ. اوگویا ددی نہ پس
آیت ددی بدلے او سزاتفسیردی. چہ ہغہ تہ بہ باربار عذاب ورکولے شی. او سختی بہ ورسرہ کولے شی.
اودذلت پہ ہمیشہ عذابونو کنبی بہ راگیرولے شی. ﴿اللَّهُمَّ احْفَظْنَا﴾ ددی کارونو دکونکی سزاخوبیان شوه.
خوددی سزاتہ بہ ہغہ خوک بچ شی خوک چہ پہ دنیا کنبی ددی نہ توبہ کری. اللہ بہ دہغوی توبہ قبول
کری. ددی نہ معلومیری چہ دقاتل توبہ ہم قبول دہ. کوم چہ دسورہ نساء پہ آیت کنبی دی. ﴿وَمَنْ يُقْتَلْ مُؤْمِنًا
مُتَعَدًّا﴾ ہغہ ددی خلاف نہ دی اگرچہ ہغہ مدنی آیت دی لیکن ہغہ مطلق دی نوہغہ بہ محمول کولے
شی پہ ہغہ قاتلانو باندی چہ ہغوی دخپل دی فعل نہ توبہ نہ کری. اودا آیت دہغہ قاتلانو بارہ کنبی
دی. چہ توبہ اوباسی.

بیانی دشرکانو دبخنبی نہ کیدوبیان فرمائیے دی. اودصحیح احادیثونہ ہم دقاتل دتوبی مقبولیت
ثابت دی. لکہ دہغہ سری قصہ چہ ہغہ سل قتلونہ کری وو. بیانی توبہ ویستلہ اودہغہ توبہ قبولہ شوه
وغیرہ (۵). داہغہ خلق دی. چہ دہغوی گناہونہ اللہ ﷻ پہ نیکوسرہ بدلوی. داہن عباس ﷺ نہ روایت دی
چہ داہغہ خلق دی چہ ہغوی داسلام قبلولونہ مخکنبی دگناہ کارونہ کری وو. پہ اسلام کنبی د راتلونہ
پس نی نیکی اوکری. نو اللہ ﷻ دہغہ گناہونویہ بدلہ کنبی دنیکو توفیق ورکرو. ددی آیت تلاوت پہ
وخت ہغوی یوعربی شعر وٹیلو. چہ پہ ہغی کنبی داحوالو د بدلیدوبیان دی. لکہ د گرمی نہ یختی،
عطاء بن ابی رباح ﷺ فرمائی دا دنیا ذکر دی. چہ د انسان خراب صفت اللہ ﷻ پہ خپلی مہربانی سرہ
پہ نیک عادت بدلوی. دسعید بن جبیر ﷺ بیان دی. چہ د بتانودعبادت پہ بدلہ کنبی د اللہ ﷻ دعبادت
توفیق ہغوی تہ ملاوشو. مؤمنانوسرہ دجنگ کولویہ خانی نی کافرانوسرہ جہاد اوکرو. د مشرکوبنحو
سرہ دنکاح پہ خانی نی مؤمنانوبنحو سرہ نکاح اوکرلہ. حسن بصری ﷺ فرمائی. چہ د گناہ پہ بدلہ
کنبی نی دثواب عمل اوکرو. دشرک پہ بدلہ کنبی توحید اواخلاص ملاوشو. د بدکاری پہ بدلہ کنبی
پاکدامنی حاصلہ شوه. دکفر بدلہ کنبی اسلام ملاوشو. یوہ معنی خوددی آیت دا شوه.

دویمہ معنی دادہ چہ اخلاص سرہ ہغوی کومہ توبہ اوکرلہ. دہغی نہ اللہ ﷻ خوشحالہ شو. اودہغوی
گناہونہ نی پہ نیکوسرہ بدل کرل. داخکہ چہ دتوبی نہ پس چہ بہ کلہ ہم ہغوی تہ خپل تیرشوی گناہونہ
یادیدل. نوہغوی بہ پنیمانہ کیدل. خفہ کیدل او شرمیدل بہ. او استغفار بہ نی کولو. پہ دی وجہ دہغوی
گناہونہ اطاعت سرہ بدل کرے شول. اگرچہ دادہغوی پہ اعمال نامو کنبی دگناہ پہ طورلیکلی شوی
وو. لیکن دقیامت پہ ورخ بہ ہغہ تولی نیکی جوڑے شی. لکہ خنگہ چہ پہ احادیثو اوتاروکنبی ثابتہ دہ

(۱) صحیح بخاری کتاب التفسیر سورة الزمر باب قوله تعالى ﴿يُعَادِي الَّذِينَ اسْرِفُوا...﴾: ۴۸۱۰.

(۲) داروایت مرسل دی

(۳) الطبری: ۲۰۸/۱۹.

(۴) الطبری: ۳۰۸/۱۹.

(۵) صحیح بخاری کتاب احادیث الانبیاء باب نمبر ۵۴ حدیث: ۳۴۷۰.

دجہنم د ٲولو نہ احر کنبی راوتونکی خلق: نبی کریم ﷺ فرمائی: چہ زہ ہغہ سرې پیژنم چہ ہغہ بہ دٲولونہ احر کنبی دجہنم نہ راوخی. او دٲولونہ احر کنبی بہ جنت تہ خی. دابہ ہغہ سرې وی. چہ ہغہ بہ اللہ ﷻ تہ مخامخ راوستلې شی. اللہ ﷻ بہ او فرمائی: ددہ لونې لونې گناہونہ پرېردی ددہ د وړو وړو گناہونو بارہ کنبی ددہ نہ ٲوسونہ او کړی. نو د ہغہ نہ بہ ٲوس اوشی. چہ پہ فلانی ورخ تا فلانی کار کړی وو؟ پہ فلانی ورخ دې فلانی گناہ کړی وه؟ دې بہ د یوې نہ ہم انکار نہ شی کولې. اقرار بہ کوی. پہ احر کنبی بہ ونیلې شی. چہ تاتہ مونږ دہر یوې گناہ پہ بدلہ کنبی نیکی درکړلہ. اوس خوبہ ہغہ ډیر زیات خوشحالہ شی. او اوبہ وائی چہ اې زما پروردگارہ! ماخو نور ہم ډیر زیات عملونہ کړی وو. چہ ہغہ دلته نہ بیاموم. پہ دې فرمانیلوسرہ نبی ﷺ دومرہ او خندل چہ دنبی کریم ﷺ وړی ٲسکارہ شوې. (۱) «مسلم» نبی ﷺ فرمائی چہ کلہ انسان اودہ وی. نو فرشتہ شیطان تہ وائی ماتہ خپلہ صحیفہ چہ پہ ہغې کنبی ددہ گناہونہ لیکلی شوی دی راکړہ. ہغہ ئې ورکړی نو د یوې یوې نیکی پہ بدلہ کنبی لس لس نیکی ہغہ دہغہ د صحیفې نہ ورائوی. اوبہ ہغې نیکی لیکي. ٲس پہ تاسو کنبی چہ څوک ہم د اودہ کیدو ارادہ او کړی. ہغہ دې دری دیرش ځلہ اللہ اکبر او څلور دیرش ځلہ الحمد للہ وائی. او دری دیرش ځلہ سبحان اللہ وائی. چہ دایو خانې کړې نوسل ځلہ شول (۲). (ابن ابی الدنیا)

حضرت سلمان ﷺ فرمائی: چہ انسان تہ بہ دقیامت پہ ورخ اعمال نامہ ورکولې شی. ہغہ بہ ئې لوستل شروع کړی. نو پورته بہ دہغہ گناہونہ لیکلی شوی وی. دہغې پہ ونیلوبہ ہغہ څہ ناامیدہ شان شی. ہم دغہ وخت پہ دہغہ نظر ٲنکتہ طرف تہ پر یوخی. نو خپلې نیکی بہ لیکلې شوې بیامومی. چہ پہ ہغې سرہ بہ ئې څہ امید جوړشی. اوس بہ دوبارہ پورته طرف تہ اوگوری. نو ہغہ گناہونہ بہ ہم پہ نیکوسرہ بدل شوی بیامومی. حضرت ابوہریرہ ﷺ فرمائی: چہ ډیر خلق بہ اللہ ﷻ تہ مځکنبی راشی. چہ ہغوی سرہ بہ ډیر زیات گناہونہ وی. ٲس اوشوچہ ہغوی بہ کوم خلق وی. نبی ﷺ او فرمائیل. چہ ہغہ خلق بہ وی چہ دہغوی گناہونہ بہ اللہ ﷻ پہ نیکوسرہ بدل کړی.

جنت تہ څلور قسمہ تلونکی خلق: حضرت معاذ بن جبل ﷺ فرمائی: چہ جنتیان بہ جنت تہ څلور قسمہ خی. (نقیین) یعنی پرهیزگاری کونکی، بیا (شاکرین) یعنی داللہ شکر کونکی، بیا (خائفین) یعنی داللہ نہ ویرہ لرونکی، بیا (اصحاب یمن ولې ونیلې شی؟ جواب ئې ورکړو څکہ چہ ہغوی نیکی اوبدی ہر څہ کړی وو. ہغوی تہ اعمال نامې پہ بنی لاس کنبی ملاوشوی. دخپلو گناہونو یو یو حرف ونیلوسرہ ہغوی او وئیل. چہ اې اللہ زمونږ نیکی چرتہ دی؟ دلته خو ٲول گناہونہ لیکلی شوی دی. دغہ وخت بہ اللہ ﷻ ہغہ گناہونہ وړان کړی. اودہغې بدلہ کنبی بہ نیکی اولیکي. دہغې پہ لوستلو بہ خوشحالہ شی اونورو خلقوتہ بہ وائی چہ راشی زمونږ اعمال نامې اوگوری. دجنتیانو اکثر خلق بہ دغہ وی. امام علی بن حسین زین العابدین ﷺ فرمائی: چہ گناہونہ پہ نیکوسرہ بدلیدل بہ پہ آخرت کنبی وی. مکحول ﷺ فرمائی: چہ اللہ ﷻ بہ دہغوی گناہونہ اوبخنی. او ہغوی تہ بہ نیکی ورکړی.

د یو کناہکار بوډھا تذکرہ: حضرت مکحول ﷺ یو ځل حدیث بیان کړو. چہ یو ډیر زیات بوډھا کمزورې سرې چہ دہغہ وروځې پہ سترگو راپریوتې وې. درسول اللہ ﷺ پہ خدمت کنبی حاضر شو. او عرض ئې اوکړو چہ اې داللہ رسولہ ﷺ! زہ یوداسې سرې یم. چہ ماہیخ یوہ غداری، څہ گناہ، څہ بدکاری باقی نہ دہ پرېښودې. زما گناہونہ دومرہ زیات شوی دی. چہ کہ پہ ٲولوانسانانو باندي تقسیم کړې شی. نو ٲول

(۱) صحیح مسلم کتاب الايمان باب اذن اهل الجنة منزلة فيها: ۱۹۰. ترمذی: ۲۵۹۶.

(۲) مجمع الزوائد: ۱۲۴/۱۰. المعجم الكبير: ۳۴۵۱.

پہ توبہ بہ دالہ پہ غضب کبھی گرفتارشی. آیا زما دبختنی ہم خہ صورت شتہ؟ آیا زما توبہ ہم قبلدلی شی؟ نبی کریم ﷺ او فرمائیل. چہ تہ مسلمان شہ. ہغہ کلمہ او وئیلہ چہ «اشھدان لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ واشھدان محمد اعبدہ ورسولہ» نونبی ﷺ او فرمائیل. چہ اللہ ﷻ بہ ستا تبول گناہونہ اوبدکاری ہرخہ معاف کری. بلکہ چہ ترخو پوری تہ پہ دی قائم اوسی. اللہ ﷻ بہ ستا گناہونہ نیکوسرہ بدلوی. ہغہ بیا تپوس او کرو. ای دالہ رسولہ ﷺ! آیا زما وارہ اوغت گناہونہ تبول بہ صفاشی؟ نبی ﷺ او فرمائیل او تبول پہ تبولہ، بیاخوہغہ سرہ خوشحالہ خوشحالہ واپس لارہ. اوتکبیر او تہلیل و یونکی واپس شو (۱). ابن جریر حضرت ابوطویل رضی اللہ عنہی پہ خدمت کبھی حاضرشو. عرض ئی او کرو چہ کہ یوسری تبول گناہونہ کری وی خہ چہ پہ زبہ کبھی راغلی وی پورہ کری ئی وی. آیا دداسی سرہ توبہ ہم قبلدلی شی؟ نبی ﷺ او فرمائیل. تہ مسلمان شو یی؟ ہغہ او وئیل او جی. نبی ﷺ او فرمائیل. اوس نیکی کویہ دگناہونہ خان ساتہ. نو اللہ ﷻ بہ ستا گناہونہ ہم نیکی جو ری کری. ہغہ او وئیل زما غدارئ او بدکاری ہم؟ نبی ﷺ او فرمائیل او، اوس ہغہ اللہ اکبر و یونکی واپس لارہ. (۲) (طبرانی)

دیوبد گاری توبہ: وہ بنسخہ حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہ تہ راغله او تپوس ئی او کرو چہ زما نہ بدکاری اوشوہ د ہغی نہ ماشوم پیدا شو. ماہغہ مر کرو. آیا زما توبہ قبلدلی شی؟ ہغوی ﷺ او فرمائیل چہ اوس نہ ستا سترگی یخیدی شی، نہ اللہ ﷻ سرہ ستا بزرگی کیدی شی. ستا دپارہ توبہ بالکل نشتہ. ہغہ پہ ژرا انگولا واپس شوہ. ماد سحر مونخ نبی کریم ﷺ سرہ او کرو. اودا واقعہ می بیان کرلہ. نونبی ﷺ او فرمائیل چہ تاہغی تہ دیرہ لویہ خبرہ کری دہ. تہ دا آیاتونہ پہ قرآن کبھی نہ لولی. «وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ» نہ ترد «الْأَمَن تَابَ وَالْمَن» پوری زہ دیرزیات خفہ شوم. اوزہ واپس شوم ہغہ بنسخی تہ ورغلم. اوہغی تہ می دا آیاتونہ واورول. ہغہ خوشحالہ شوہ. اوہم پہ ہغہ وخت سجدہ کبھی پریوتلہ. اووی وئیل چہ د اللہ ﷻ شکر دی. چہ ہغہ زما دخلاصی صورت پیدا کرو (۳). (طبرانی) پہ بل روایت کبھی دی. چہ د حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہ رومی فتویٰ اوریدوسرہ ہغہ ناامیدی او افسوس سرہ پہ دی وینا واپس لارلہ، چہ ہانہ ہانہ دانہ صورت خہ دجہنم دپارہ جو رکری شو؟ پہ ہغی کبھی داہم دی چہ کلہ حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہ تہ دخیلی غلطی علم اوشو. نو دہغہ بنسخی پہ تلاش کبھی اووتلو. تبولہ مدینہ او یوہ یوہ کوخہ ئی اولتبولہ. لیکن چرتہ ئی پتہ اونہ لگیدہ. اتفاق سرہ دشیپہ ہغہ بنسخہ واپس راغله. نو بیا ورتہ حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہ صحیح مسئلہ او بنودلہ. پہ ہغی کبھی داہم دی. چہ ہغی دالہ تعریف او کرو. اووی وئیل چہ ہغہ زما دخلاصی صورت جو رکرو. اوزما توبہ ئی قبولہ کرلہ. پہ دی وئیلوسرہ چہ ہغی سرہ کومہ وینخہ وہ ہغہ ئی آزادہ کرلہ. دہغہ وینسخی یوہ لورہم وہ. اوپہ ربتونی زبہ سرہ ئی توبہ کرلہ.

پیا فرمائی او دخیل عامی مہربانی اود کرم وفضل او رحم خبر ورکوی. چہ خوک ہم اللہ ﷻ طرف تہ متوجہ شی. اوپہ خیلو گناہونو باندی پنیمانہ شی توبہ اوباسی. اللہ ﷻ دہغہ اوری او قبلوی. اوہغہ لہہ بختی. لکہ چہ ارشاد دی «وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ» خوک چہ بدعمل او کری یا پہ خیل خان باندی ظلم او کری بیا د اللہ ﷻ نہ بختیہ او غواری. ہغہ بہ اللہ ﷻ بختیونکی او مہربان بیامومی. بل خانی ارشاد دی «الْمُتَعَمِّرُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ» آیا دوی تہ داہم معلومہ نہ دہ چہ اللہ ﷻ توبہ قبلونکی دی. پہ بل آیت کبھی دی «قُلْ يُعْبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ» زماہغہ بندگانوتہ چہ گناہگاران دی او وایہ چہ ہغوی دی زما درحمت نہ نہ ناامیدہ کیری. یعنی توبہ کونکی محروم نہ دی.

(۱) الدر المنثور: ۶/۲۸۱.

(۲) طبرانی: ۷۲۳۵ مجمع الزوائد: ۱۰/۲۰۲.

(۳) الطبری: ۱۹/۳۰۷.

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ	اور درحمان بندگان ہفہ دی چی گواہی نہ کوی ددروغو
وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۝ وَالَّذِينَ	او ہفہ خلق چی د دروغو گواہی نہ ورکوی او کلہ چی پہ یو
اِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخَذِّرُوا عَلَيْهَا	او کلہ چی تیریری پہ فضول کارونو باندي نو تیریری پہ شرافت سرہ او ہفہ کسان دی فضول مجلس باندي تیریری نو پہ عزت سرہ تیریری او ہغوی داسی خلق دی
صَمًّا ۝ وَوَعِيَانًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا	کلہ چی نصیحت او کرپی شی ہغوی تہ پہ آیتونو درب خپل سرہ نو نہ پاتہ کیپی پہ ہغی باندي چی خہ وخت ورتہ دخپل رب د آیتونو پہ ذریعہ نصیحت اوشی نو ہغوی راندہ کانپہ
مِنْ اَزْوَاجِنَا ۝ وَذُرِّيَّتِنَا ۝ قَرَّةَ اَعْيُنٍ ۝ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ	کانپہ او راندہ او ہفہ کسان دی چی وانی المر بہ زمونپہ راکپہ مونپہ تہ نہ غورزیری او ہفہ داسی کسان دی چی دا دعا کوی ائی زمونپہ رپہ زمونپہ دپارہ زمونپہ
سُبْحٰنَ رَبِّنَا ۝ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۝ اَلَمْ نَجْعَلِ	دنبخو زمونپہ او داوولاد زمونپہ یخوالی دسترگو او جور کرہ مونپہ دپارہ دمتقیانو نبخی او بال بچ د سترگو د بخوالی ذریعہ او گر خوہ او مونپہ د پرهیزگارانو
اِيۡمَانًا ۝	امامان
مُشْرِكًا ۝	مشران کرہ

قوله تعالى: وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ

د نیک صفتہ خلقو نور علامات "دعباد الرحمن نیک صفتونہ بیانیری، چہ ہغوی ددروغو گواہی نہ ورکوی، یعنی شرک نہ کوی، د بت پرستی نہ خان ساتی، دروغ نہ وانی، فسق و فجور نہ کوی، دکفر نہ جدا اوسی، د فضول او باطل کارونونہ پرهیز کوی، گناہی نہ اوری، د مشرکانو خوشحالی نہ کوی، خیانت نہ کوی، د گناہ پہ مجلسونو کنبی نہ کینی، شرابونہ نہ خکی، شراب خانوتہ نہ خی، ددی شوق نہ ساتی، پہ حدیث کنبی ہم دی چہ ربتونی مؤمن لہ پکاردی چہ پہ ہفہ دسترخوان باندي نہ کینی چہ پہ ہغی کنبی شراب خکلی شی، اودا مطلب ہم دی چہ دروغ گواہی نہ ورکوی (۱) پہ صحیحین کنبی دی نبی ﷺ

(۱) ترمذی کتاب الادب باب ماجاء فی دخول الحمام: ۲۸۰۱. وسندہ ضعیف.

اوفرمانیل. آیا زہ تاسوتہ دتولونہ لویہ گناہ اوبنایم. درې خل نې دا اوفرمانیل. صحابوﷺ اوونیل آوای د الله رسوله! نبیﷺ اوفرمانیل الله ﷻ سره شرك كول، دموریلار نافرمانی كول، دې وخته پورې نبیﷺ ډډه وهلې ناست وو. اوس دهغې نه جدا شو، وې فرمانیل واورئ! او دروغ خبره كول، واورئ! او دروغ گواهی وركول. دابه نې باربار فرمانیل. تردې چه مونږ په خپل زړه كښې اوونیل چه ارمان رسول اللهﷺ اوس چپ شی^(۱). په زیات واضحه الفاظوكښې خوداده چه هغوی دروغ ته نزدې نه ورخی. ځكه نې وړاندې بیان اوکړوچه كه اتفاقاً تیرشی نودې دهغې سره څه شوق نه ساتی. مخ اړوی اوخی. یوخل عبدالله بن مسعودﷺ دیوې لویې سره تیرشو. نومخ نې واپړولو، اوبغیر اودریدلو لاپړلو. د الله ﷻ په نزد عزت مندشو^(۲).

د الله ﷻ ددې بزرگو بندگانو یوصفت داهم دې چه دقرآن آیاتونو اوریدوسره دهغوی زړه رپیږی. دهغوی ایمان او توکل زیاتیرې. په خلاف دکافرانوچه په هغوی باندې د الله ﷻ دکلام اثرنه کیږی. هغوی دخپلو بدو عملونونه نه منع کیږی. نه خپل کفر پریږدی نه د سرکشی، ظلم، اوجهاالت او گمراهی نه منع کیږی. د ایمان والوایمان زیاتیرې اود بیمارو زړونو والو گندگی زیاتیرې. پس کافران د الله ﷻ دآیاتونونه کانږه اوړانده کیږی. ددې مؤمنانو حالت دهغوی نه خلاف دې. نه دوی دحق نه کانږه دی نه دحق نه ړانده دی. آوری، پوهیږی، نفع حاصلوی، خپله اصلاح کوی. داسې ډیرزیات خلق دی چه هغوی لولی خو ږوندتوب او کونړتوب نه پریږدی. دشعبیؓ نه تپوس اوشوچه یوسرې راخی اوهغه نورولره په سجده كښې بیا مومی. لیکن هغه ته معلومه نه وی چه دکوم آیت په لوستلونې سجده كړې ده؟ نوآیا هغه هم دهغوی سره سجده اوکړی؟ نونبې کریمﷺ هم دآیت اولوستلو. یعنی سجده دې نه کوی ځكه چه هغه نه دسجدې آیت لوستلې دې، نه نې اوریدلې دې، نه نې سوچ كړې دې. نو مؤمن له هیڅ یوکار په ږوندتوب كښې نه دی كول پكار. چه ترڅو پورې دهغه مخې ته دڅه څیز حقیقت نه وی هغه له شاملیدل پكارنه دی. بیا ددې بزرگانو بندگانو یوه دعابیانیرې چه هغوی د الله ﷻ نه طلب کوی چه ددوی اولادهم ددوی په شان درب فرمانبردار، عبادت گزار، مؤحد وی اومشرکان نه وی. چه په دنیاكښې هم دې نيك اولادسره د دوی زړونه یخ وی اوپه آخرت كښې هم دوی هغوی لره په ښه حالت كښې اووینی او خوشحاله شی. په دې دعاسره ددوی غرض ښانست اوجمال نه دې. بلکه نیکی اوبنه اخلاق دی. دمسلمان رښتونې خوشحالی په دې كښې ده. چه هغه خپل اهل وعیال، دوستان رسته داران د الله ﷻ فرمانبردار اووینی. چه هغوی ظالمان نه وی، بدکاره نه وی، رښتونې مسلمانان وی.

د قدرت نه باهر دڅه ارزو نه ده پكار. دحضرت مقدادﷺ په لیدوباندې یوصاحب اوفرمانیل. دا سترگی دې مبارکې وی. چه دې دالله د پیغمبرﷺ زیارت كړې دې. ارمان چه مونږه هم رسول اللهﷺ لیدلې وې. او ستاسو په شان مودصحبت فیض حاصل كړې وې. په دې باندې حضرت مقدادﷺ خفه شو. نو نفیروانی

(۱) صحیح بخاری کتاب الشهادات باب ما قبل فی شهادة الزور : ۲۶۵۴. صحیح مسلم : ۸۷.

(۲) الدر المنثور : ۱۴۸/۵.

زہ حیران شوم چه په دې خبره کښې خوځه بدی نشته، بیادې خفه ولې شو؟ پدې کښې حضرت مقداد رضی اللہ عنہ او فرمائیل په خلقوځه شوی دی چه دهغه څیز آرزو کوی. کوم چه قدرت هغوی ته نه دې ورکړې. الله تعالی ته علم دې چه که دوی هغه وخت وې نوددوی به څه حال وو؟ والله هغه خلق هم درسول الله صلی اللہ علیہ وسلم په زمانه کښې وو. چه هغوی نه درسول الله صلی اللہ علیہ وسلم تصدیق او کړو، نه نې تابعداری او کړله، او پرمخې جهنم ته لاړل. تاسود الله تعالی دا احسان نه منی، چه الله تعالی تاسوپه اسلام کښې او د مسلمانانو په کورنو کښې پیدا کړی. پیدا کیدو سره ستاسوپه غوړونو کښې د الله تعالی توحید او د حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم رسالت پریوتلو. او د هغه مصیبتونونه تاسو اوساتلی شوی. کوم چه ستاسونه مخکښې خلقو باندې راغلی وو. نبی صلی اللہ علیہ وسلم خوپه داسې زمانه کښې رالیږلې شوې وو. چه هغه وخت د دنیا گمراهی خپلې انتهایته رسیدلې وه. هغه وخت د دنیا والویه نزد دبت پرستی نه غوره څه مذهب نه وو. هغوی قرآن راوړلو، په حق اوباطل کښې نې فرق اوشودلو. پلار اوخوې جدا شول. مسلمان به خپل پلار نیکونه، خامن، نوسی، دوستان رشته داران په کفر باندې لیدل. دهغه به هغوی سره هیڅ محبت او مینه نه وه. بلکه پوهیدل چه دا جهنمیان دی. ځکه به هغوی دعاگانې کولې. چه مونږ ته زمونږ داوولاد اوبنځونه دسترگو یخوالې رانصیب کړې. ځکه چه د کافرانو په لیدلو دهغوی سترگې نه یخیدلې ^(۱). ددې دعا آخر دادې چه مونږ دخلقو رهبر جوړ کړې. چه مونږ هغوی ته دنیکی، تعلیم ورکړو. خلق په نیکو کښې زمونږ اقتدا او کړی ^(۲). زمونږ اولاد زمونږ په لاره روان شی. چه ثواب موزیات شی. او ددوی دنیکو سبب هم مونږه جوړ شو. رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمانی. چه د انسان مړ کیدو سره دهغه عملونه ختمیږی. خو درې څیزونه یو نیک اولاد چه دهغه دپاره دعا او کړی، یا علم چه په دې سره ددې نه پس نفع حاصله کړی، یا صدقه جاریه ^(۳).

أُولَئِكَ	يُجْزَوْنَ	الْغُرْفَةَ	بِهَا
دا کسان چی دی بدله ورکړې کیری دوی ته دنګه مانږی په سبب دهغې			
هم دې کسانو ته به جنت کښې بالاخانې ورکولې شی دا هرڅه د دوی			
صَبْرًا	وَيَلْقَوْنَ	فِيهَا	تَحِيَّةً وَسَلَامًا
چی صبر او کړو دوی او استقبال به کیری ددوی په هغې کنسی په دعا سره او په سلام سره			
د صبر په وجه ورکولې شی او هلته به ورته دعا او سلام کولې شی			
خَالِدِينَ	فِيهَا	حَسَنًا	مُسْتَقَرًّا
همیشه به وسی په هغې کښې ښه دې خانې دقرار او خانې داستوګنې ورته او وایه			
همیشه به په هغې کښې وی څنګه ښه خانې داوسیدو دې او څومره ښه مقام دې ته او وایه			

(۱) احمد: ۳/۶، وسنه صحیح.

(۲) الطبری: ۳۱۹/۱۹.

(۳) صحیح مسلم کتاب الرصبة باب ما يلحق الانسان من الثواب بعد وفاته: ۱۶۳۱، ابوداود: ۳۸۸۰، ترمذی: ۱۲۷۶.

مَا يَعْْبُوْا	بِكُمْ رَبِّيْ لَوْلَا	دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ
چی نہ کوی ہیخ پروا ستاسو رب زما کہ چری نہ وی آواز ستاسو هغه ته پس پہ تحقیق سرہ		
گذبتم	فَسَوْفَ	يَكُوْنُ
دروغ گنرلې دې تاسو (قرآن) پس زر دې اچی وی به (دا عذاب) لازم (ستاسو سرہ)		
یقینا تاسو دهغه حکمونہ درغ او گنرل اوس به ددې سزا ضروری وی		

دا پاکبازہ دلہ جنتیان دی**دمؤمنانو پاک صفتونہ ددوی بنہ خبری اونہ کارونہ نی بیان کرل اوس دهغی بدلہ بیانیری۔ چہ هغوی ته بہ جنت ملاویری چہ دا ډیر اوچت خانہ دې۔ خکہ چہ دوی پہ دې صفتونو باندې کلک پاتی شول۔ هلته بہ ددوی عزت وی، اکرام بہ وی، ادب او تعظیم بہ وی، احترام او عزت بہ وی۔ هغوی دپارہ سلامتی ده، پہ دوی باندې سلامتی ده، دجنت هریوی دروازی نہ بہ فرشتہ پہ خدمت کنسہ حاضریری اوسلام کوی اووانی چہ ستا انجام بہ بنہ وی۔ خکہ چہ ته صبر کونکی وی۔ دوی بہ هلته ہمیشہ اوسیری نہ بہ راوخی اونہ بہ راویستلې شی۔ نہ بہ نعمتونہ کمیری نہ بہ راحتونہ فناگیری، دا نیک بخت دی پہ جنتونو کنسہ بہ ہمیشہ اوسیری۔ ددوی داوسیدو اود راحت او آرام خانہ ډیر بناستہ صفا ستہرہ او پاکیزہ دې۔ پہ کتلو کنسہ بناستہ منظر والا، پہ اوسیدو کنسہ آرام دې، اللہ ﷻ خپل مخلوق دخپل عبادت اوتسبیح اوتهلل دپارہ پیدا کرې دې۔ کہ مخلوق دا اونکری نودوی د اللہ ﷻ پہ نزد ډیر زیات سپک دی۔ دایمان نہ بغیر انسان بالکل ناکارہ دې۔ کہ اللہ ﷻ غوښتلې۔ نو هغه بہ کافران ہم عبادت طرف ته مائل کرې وی۔ لیکن د اللہ ﷻ پہ نزد دوی پہ ہیخ شمیر کنسہ نہ دی۔ کافرانو! تاسو دروغ ژن او گرځولو۔ اوس تاسومہ پوهیری بس معاملہ ختم شوه۔ ددې وبال تاسو سرہ سرہ دې۔ پہ دنیا او آخرت کنسہ تاسو برباد شوی۔ د اللہ ﷻ عذاب تاسوسرہ لگیدلې دې۔ ہم ددې سلسلې یوہ کړی دډرپہ ورخ دکافرانو ذلت او شکست وو۔ لکہ چہ دحضرت ابن مسعودؓ وغیرہ نہ نقل دی^(۱)۔ دقیامت د ورخی سزاهم باقی ده۔

(الحمد لله) د سورة فرقان تفسیر پوره شو۔